ذکر [illegible] سلاطین خانان مغول و [illegible]

[illegible] سلطنت [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] پادشاه [illegible] پرداخته

و [illegible] مجموعهٔ کمالات صوری و معنوی

از علم [illegible] و [illegible] از [illegible]

اختصار [illegible] چند [illegible] از تصحیح عبارت [illegible]

[illegible] انتقال

[illegible] که تا انقضای روزگار حیات

با وجود [illegible] جهانداری و سلطنت مملکت و جمیع [illegible]

[illegible] چشم و دل و گوش و زبان را [illegible]

[illegible] سلطنت [illegible] ملک

[illegible] ملک [illegible] ملک‌گیری [illegible] از [illegible]

نوابی سلف [illegible] ضبط خود نوانستند نمود و در اجرای احکام شاه و
[illegible] نفوذ دین متین محمدی و تبعیت اوامر و مناهی الهی
[illegible] چنان تقید بکار می برد که هیبت دیانتی دین بوتک او گوش
بدندیوش سلاطین هفت اقلیم را مالیده و آثار شهامت او که در ایام
شاه زادگی در تسخیر بلخ و بدخشان و سیم قندهار و دکن و چتی
که با فیل دیوزاد مست چتی بظهور آمده و بر صفحهٔ روزگار
یادگار مانده بگوشش در آمده و سحار بابیده در بحار شورش عاقبة
اعلی حضرت که در یکه سال چنان چهار بیع جنگ با چنین
نهنگان دریای فتوت که هریکی شیر بیشهٔ شجاعت و نهنگ عمیق
امیر تیمور صاحب قران بودند نمودی و باوجود مکس مضاربت گوناگون
امواج طغیان امواج [illegible] قاهر آباسی و استقامت ورزیدی و قل و تدبیر
نباختی و با جمعیت [illegible] خصم غالب آمده را [illegible] برداشتی
و در عین تفرقهٔ معرکهٔ رزم سر رشتهٔ فیروزی از دست ندادی بهتر
تاییدات و فضل ایزد متعال حمل بر چه قوان نمود * بیت *

دل بوشش آنکه از کار ملک * خیال برد تو حوصله سر ملک
بآهن رسد گر عدالش خبر * بپای درخت آب گردد تبر
فتد سیل اگر خانهٔ را خراب * شود زهرا آب از بهم آب

باقی فکر حسن اخلاق آن پادشاه داد گر عالم سخا را بر محل موقوف
داشته بتحریر اصل مطلب می پردازد *

اگرچه خاصهٔ سواتح بنجاه سال عهد آن پادشاه جم جاه بندگان
آوردی آب دیدهٔ بیهوشی است خصوص احوال چهل سال
اواخر که مورخان از تحریر آن مسلوح گشته بیشهٔ بیان بنجیده اند

بست بي پايان اما ارقام حروف باشد مقدور دست و پا زده
بعد تفتيش تمام و تفحص تام بعضي مقدمات و واقعات قابل
تحرير كه از السنهٔ كهن سالي نقل مسموع نموده و از اهل دفتر و
واقعه نگار كل تعليق كرده و اين مدت بچشم العين مشاهده نموده
بدستور خوشه چيني بي بضاعت از هر يكي برچيني خامه ميدهد ـ
مرد سخن سنجان لمحهٔ معاني و مطالعهٔ كنندگان دانش پژوه عيب
پوش التماس دارد كه اگر بسبب رجوع بعد سر رشتهٔ سوانح بدست
نيامده در مقدم و موخر سال نهادت ظاهر گردد يا از روي تاريخ
ديگر در مقدمات جزئي اختلاف بنظر آيد چون در كتب معتبر
سير نيز بسبب اختلاف روايت تفاوت ميباشد معذور دارند ـ

واقعات باستعانت او جرسنه هزار و بيست و هشت در مقام
دهرد كه سرحد صوبهٔ احمد آباد و مالواست واقع شده تاريخ
دانش آشوب عالمشاب نامند ـ در اياميكه آن زبدهٔ دودمان
صاحب قران صوبه داري دكن بود بعد فراغ مهم حيدر آباد چنانچه
در ذكر سلطنت اعلي حضرت باحاطهٔ بيان در آمده در سنه هزار
و شصت و شش هجري مطابق سال سي از جلوس اعلي حضرت
كه من بعد مفردوس اشياني و آنچه بمقتضاي مكان در تذكرهٔ
عبارت گنجد بزبان قلم جاري خواهد گردانيد بمهم بيجاپور مامور
گرديد ـ بعد تردداتي نمايان كه قلعهٔ بيدر و صوبهٔ احمد آباد و قلعهٔ
كلياني را بتصرف در آورده صوبهٔ ظفر آباد (۱) معين ساختند ـ

---

(۱) ن ـ بصوبه ظفر آباد و صوبه احمد آباد معين ساختند ـ

مقدمه [illegible] نسخهٔ [illegible] که ترجمت نسخه آنچه معنی [illegible]
و [illegible] صفحات این [illegible] ظهور آورده [illegible] تفصیل آن بپرداختن
از مرتبهٔ معنی دور افتادن است [illegible] قلم [illegible] که سوء حال
بهای قلعه رسانده که بر [illegible] تنگ آورد و مفتوح [illegible] آن
با امروز فردا [illegible] و عاقل [illegible] خوانندهٔ [illegible]
بمیان آورد [illegible] از [illegible] حضور [illegible] بجهت
خلاصهٔ قلم [illegible] فردوس [illegible] سنه هزار
و شصت و هفت هجری مطابق [illegible] و [illegible]
[illegible] [illegible] معنی باعث اختلال ملک و حال
رعایا و برهم خوردن انتظام سلطنت گردیده [illegible]
رابطهٔ مستقل خود را می گرفت و [illegible] صحت [illegible]
اختیار ملک [illegible] بدست [illegible] و [illegible]
مشرب تصوف [illegible] سلطنت [illegible] و [illegible]
[illegible] و [illegible] و [illegible]
موافقت و [illegible] [illegible] وقت [illegible]
اختیار امور سلطنت [illegible] خود [illegible] از [illegible]
عدم تحریر وقایع [illegible] و [illegible]
و [illegible] آنکه [illegible] را [illegible] ساخت و چون [illegible]
[illegible] خود [illegible] [illegible]
[illegible] تفاوت [illegible] و [illegible]
[illegible] و [illegible] [illegible] و [illegible]
[illegible] و [illegible] و [illegible] و [illegible]

بفساد بر داشتند . چون خبر بحمد شجاع صوبه دار بنگاله رسید و
محمد مراد نقش در احمد آباد برین هنگامه اطلاع یافت
هر دو بهم چشمی همدیگر سکه و خطبه بنام خود نمودند و مقدمی
پیش نهادی نمی بر خود سکه زر نمودند و شجاع با لشکر عظیم
عازم بهار و پتنه گردید و صفدر خوس محافظت او محافظان پتنه
طلب اطرف نا دار حاضر بود . و حضرت عرش آشیانی که با
دارا شکوه از ابتدا محبت و الفت بافراط داشتند و در همه امور
محاطر داری او می فرمودند در بیماری که از اطراف مزاج عالی
خلل یافتند . بلکه از صاحب در نشریفی ظاهر و قبول انتماس او
منوجه نشدند . و از انکه دارا شکوه از جوهر ذاتی محمد اورنگ زیب
بهادر نامطمئن بود بعد چند مکتوب و نجبه بزبان قلم جاری کرده
نایاش خواهد آمد بتغیر نوشتات رسیدند و تدبیرات حکیمانه
مفهوم می شود . لیکن با تلوین مزاج دیرینه برین آرزو که اندازه
امرای دکن صاحب فوج که همراه خان مکرم نزاب تسخیر
بیجاپور مامور بودند طلب حضور فرمودند . از استماع این خبر مرهش
بصرام و اتمام تسخیر بیجاپور مقدما تعویق افتاد . و خان مکرم نا چار
باحمدنگر عازم شد بیجاپوریان و سردار مسوده مقبل بخشش فوج لایق
داده و جمعی بودا قطاع مصاحبه معین آورده از محاصره بیجاپور
برخاسته بدخیسته بنیاد تعرض آوردند . بار مسموع نمودند که
و راشطه بارا مصروف شمن خرند فرنگیس آشیانی را از راه دریا بدار
شاه جهان آباد بسفر آخرت المیر آباد فوج و جاروب و ربع
سنه هزار و شصت و هشت (۱۰۶۸) از جمله جمعه [illegible]

لشکر فوج سلیمی سرداری سلیمان شاه بر سر محمد شجاع بنا
نمود . چون راجه بطریق عزل نزدیک بناس رسید محمد شجاع طم
با شمایل لشکر خود مستعد پیکار گشته لشکها را بتصرف خود
در آورده متوجه مقابله و کارزار راجه گردیده بفاصله یک و نیم کروه
بودند آمد . راجه بروز دوم بعزم شبیخون جنگ و لشکر تبدیل منازل
ازان مقام سوار شده قبل از طلوع مهر انور محمد شجاع در
خواب غفلت و نشاء آلود خمار فرخیده بود جلوریز رسیده بقتال
و جدال پرداخت . و آن نا تجربه کار بتحیر خیره گشته وقتی از
خواب غفلت بیدار گردید که کار از دست رفته بود سراسیمه و از
خود را با خدمه معدن و سردار خاص بفرار رسانده سوار نشتی
شده را فرار اختیار نمود و تمام اردو مع خزانه و فیلان و توپخانه و
کارخانجات بعد غارت و تاراج بتصرف راجه جیسنگه آمد . و محمد
شجاع از عدمات فوج بادشاهی نا بینگاه بفشکردید . و آن رایت
بتصرف منصوبان دارا شکوه در آمد . و جمعی از توکلان و همراهان
نامی شجاع که دستگیر گشته بودند راجه بتعرار که روانه نمود .
دارا شکوه آنها را تشهیر داده بعضی را مقتول ساخت و جمعی را
رفع بند فرمود . و نیز خبر رسید که در همان ایام که سلیمان شکوه مع
راجه بر سر محمد شجاع مقرر گردیده بود مهابت جیسنگ را با
قاسم خان و توپخانه حضور و چند هزار سوار و توپخانه خود و چند
امیر نامی دیگر بر سر راه احمد آباد و دکن روانه ساخته مقرر نمود
که تعاقب خبر اگر محمد مراد بخش از احمد آباد در حرکت
آید قاسم خان با چند امیر نامی و توپخانه باستقبال او

شتابد . و بعد خبر حرکت پادشاه زاده از دکن مهاراجه جسونت
بلشکشي وقت بعمل آرد . و در حوالیهٔ محمد اورنگ زیب درحرکت
از دکن سبقت نماید مهاراجه با قلیچخان و همه تعینهاي پادشاهي
سرراه او بگیرند و باتفاق بمقاتله بردازند . و تاحصول مراد از ادراک
در اقطاع خود مقرر نمود تا متصوبان او بامید خزانهٔ آنجا که از
همه مکانات آن صوبه با خبر تعهد آنها مقرر ساخت بخاطر جمعه
بدل و جان بیدد و معاون همدیگر گشته کمر آزري سپاه و مصالح
جنگ آنچه مطلوب گزاد توانند نمود . نیز مسموع گردید که نیسی
بیگ وکیل خلد مکان را مقید ساخته خزانهٔ اورا ضبط نمودند و معا
و از اخبار احمد آباد بوضوح پیوست که محمد مراد بخش سکه و
خطبه بنام خود نموده خواجه شهباز خواجه سرا را با فوج وسامان
قلعه گیري براي تسخیر قلعهٔ بندر سورت و ضبط بندر مذکور روانه ساخت .
و خواجه شهباز بعد رسیدن بندر سورت و محاصرهٔ نمودن قلعه
و دواندن نقب و پراندن برج و حصار و مفتوح گردیدن قلعه نجلا
را جمع ساخته بتنبیه لک روپیه بطریق تمت گرفتن طلب نمودند .
بعد قیل و قال بسیار حاجي محمد زاهد و بیرجي که از عمدهٔ
تجار بندر مذکور بودند با هم اتفاق نموده مبلغ شش لک روپیه
موض همه تجار داده تسلک سپهر محمد مراد بخش و غلامي
خواجه شهباز نوشته گرفتند . و در همان روزها علي نقي نام که دیوان
و مشیر محمد مراد بخش بود وبا او بغي با خواجه سرایان مقربین
عداوت همچشمي داشت و علي نقي بوجود کمال درایت وسلوک
در نسق ملک و اجراي سیاست چنان شدید بود که

داد که بسیاست و عقوبت تمام لورا بسزا باید رساند . بعد ازان
محمد مراد بخش آن خط را بدست علی نقی داد تا بمطالعه
در آورد، نظر بر عقیدت و عبودیت خود که ملاحظه در جواب گفت
امرین بر مدعی که این را ساخته و افسوس بر عقل و دانائی آن
پادشاه که حق سبحانه تعالی سلطنت عطا نموده و این قدر نمیداند
که از دست و عنریبی خود و مخالفان صادق دولت فرق
نتوانند فرمود. محمد مراد بخش که در دل از دختیرا بیدار جا کرفته
بود ازین سخن زبان بر آشفته بجواب که در دست داشت
بسیط علی نقی رسانید. خواجه سرای که حاضر بود اشارا بکشتن
و اتمام کار او نمود. و همان لحظه در میان مثل سحرسپاه جان ستان
کار او ساختند . و در همین آن خبر رسید که از حضور قتل از طایفهٔ
افغان فرنوس آفغانی براق توسن عقل مکان پایه شده رسیده از
راه تعاس و تعبیت خود مسیر و بیق شقیق و همدم بوده
مشیت زوال دولت که از برای دفع بدایی بدسکال مخبوسان
قلعهٔ دولت آباد کاشته منوجه مقابلهٔ مخالفان دولت کردند . و
در عالم تدبیر و رای صائب محمد مراد بخش مکار از وضع افعال
امرا محبت بادشاه انجام آمیز فهمیده مبنی بر عنایات و تربیت
پادشاهی و دل در رج نبودند که مرا بهیچ وجه دلبستگی و آرزوی
کار و بار دنیای مدار از بدایت بست و سوای ایزد طوف نیست الله
هیچ دیگر منظور نظرم و در منازل زاده سوی دین انصافی نموده
بی شکوه و جه بحافظ آن زادا اخوال رسیده بموقع و بجا نموده و
صادق شریک و رفیق بی نفاق و معین خود دانسته

آنکه چون پدر بزرگوار هنوز در قید حیات است هر دو برادر بالمآل
لحرام خدمت پدر بسته بمزید خیریه سریع آن مبادرت نمایند امور
و نصوت و علوه رأی آن بد ملت پرداخته اگر مقدور باشد و لیدار
مبارک مضرت ولی نعمت میسر آید در دفع آشوب و فتنه کوشیده
عذر تقصیر آن برادر که در عالم اضطرار بی اختیار بر داده از پادشاه
حق آگه خواسته آید و الا بمدار فراغ نصق سلطنت و تادیب مخالفان
دولت آن برادر ازل برگزیدهٔ اخوان رضای لعبدالله حاصل نموده عالم
منصوره گردد. بنابرآنکه تاخیر درین اوقات جائز نه شمرده بالوح شایسته
و لشکر آراسته ازان راه بقصد تادیب کافر بی ادب بمنی بجمعیت
مرحلهٔ پیمائی شدند. و صبا آن طرف آسمرا رسیده دانند. و فوج دریا
موج و توپخانهٔ جهان آشوب که همراه دارم مصالح فتح خود دانند
و کلام الله را فعل عهد و پیمان هوا خواه دانسته بوجه من الوجوه
وسواس مخالفان راه ندهند. لهذا مضمون عهد نامه برآنه ساخته و
در فکر گرد آوری لشکر و ترتیب توپخانه بسعی بادشاهانه و تدبیر
عاقلانه پرداخته بسته و خطبه آنها متوجه باشند. پادشاه زاده معظم
معظم را برای حراست خجسته بنیاد نگاهداشته شاه زاده محمد
اکبر را که در همان ایام آن فصل نو نهال گلشن سلطنت از قلم عدم
در حدیقهٔ آرزو جلوه گر گشته بود با آنچه خواجه منظور با دیگر
بزرگان حرم در قلعهٔ دولت آباد گذاشتند. و معظم خان عرف میر
جمله را که محمد امین خان پسر او در حضور نشسته و نائب
وزارت او بود بانتظامی مصالحت و رفع بندوبستی برانتظامی او بطریق
معهود مال در قلعه نیستند و غیره جمعی آنرا شاه زاده محمد

سلطان را با نهایت خلق و جمعی از امرا پیشتر هراول نموده روانه ساختند و مرشد قلی خان دیوان دکن را که دستور العمل او در ان ملک تا انقضای روزگار از جملهٔ کار نامهای وزرا یادگار خواهد ماند نظر بر جوهر شجاعت و جانفشانی او که همیشهٔ کارهای ملکی و مالی داشت دیوان خود نمودند - و آخر خدمت میر آتشی نیز بار فرموده در رکاب همراه گرفتند - پیشتر از امرای کار دیده آمده کار له بتفصیل تعداد آنها پرداختن از حوصلهٔ سخن دور افتادی است سعادت اندوز ولایت گشتند ۱۱ و دوازدهم شهر مذکور خود عازم دارالسرور گشته بیست و پنجم ماه مزبور داخل برهانپور گردیدند - گویند که در برهانپور زادهٔ اقطاب زمان حضرت شیخ برهان قدس سره که از بزرگان آن عهد بود خلد مکانی بارادت باطنی خواهش قدمبوس آن پیر حق نموده پیغام ارادهٔ ملاقات بمیان آوردند مقبول نگردیدند بعد تسلق نام رضای شیخ حاصل نموده همراه شیخ نظام نام که از مقربان محرم و میانجی ملاقات بود چریده بدیدن آن بزرگ تشریف بردند و التماس فاتحه نمودند شیخ در در جواب فرمودندکه از فاتحهٔ ما فقیران چه حاصل شما که پادشاه اید فاتحه بقصد عدالت و رعیت پروری بخوانید ما هم بوفاقت شما دست بدعا و فاتحه برمی داریم - شیخ نظام بعد شنیدن این کلام تهنیت انجام زبان ببارکباد مژدهٔ سلطنت کشوده و بعد از فراغ فاتحه چند کلمهٔ نصائح بر زبان شیخ جاری گردید و تبرک داده وداع نمودند و یک ماه در برهانپور بجهت سرانجام ضرور و تحقیق اخبار حضور مقام نموده بیست و پنجم جمادی الاخری محمد طاهر مشهدی را

چنان بندوبست شده بود که باد و آب را بالحکم توده عبور مقدور
می‌نمود تا بسیمین رایت ظفر آیت هفت‌کروهی اجمیر مهاراجه
جسونت را از بسیمین فوج دریا موج هر دو برابر خبر واقعی
نمی‌رسید مگر آنکه بعد عبور از گذر الموبر راجه شیوزام کوز قلعه‌دار
مانده اتفاقی یافته مجمل بمهاراجه برشته اعلام داده بود - و قاسم
خان که از شهرت بر امدن مراد بخش از احمد آباد بمقابل
شنافت چون محمد مراد بخش راه راست بمقابت هنجده کروه
گذاشته خود را بعقب منزل رسانید قاسم خان مایوس گشته مراجعت
نمود - و مردم دارا شکوه که در قلعه و توابع دهار بودند از مشاهده
لشکر عدو عنان هوش برابر فرار نموده مهاراجه بپیوستند - و راجه
مع قاسم خان از آوازهٔ نزول اعراب موکب ظفر پیکر از منزل خود
یک منزل استقبال نموده بمقابت یک و نیم کروه مرد آمد - خلد
منزل باب دو بیتی را که در شعر عندلیب و زبان آوری شهرت داشت
نزد مهاراجه فرستاده پیغام دادند که ما را مطلب ازین حرکت قصد
ملازمت و عبادت حضرت ولی نعمت و مرشد و قبلهٔ دو جهان
است که عبادت محض دانسته متوجه حضور پرنور گردیده ایم و
ارادهٔ مخالفت و جنگ نداریم مناسب آنست که او هم مخالفت
همرکابی حاصل نماید ورنه از سر راه کنار اختیار کرده باعث فتنه و
خونریزی بندگی خدا نگشته بوطن خود رود - راجه بمخالفت حکم
اعلی حضرت را دست آویز عذر عدم قبول پیغام ساخته جواب
نامصواب فرستاد - و روز دیگر هر دو طرف در ترتیب فوج پرداختند
ازین طرف بعد آراستن توپخانهٔ مقدم سوار و پیاده دلاور اولا بمقر

هراول بنام شاه زاده محمد سلطان مقرر فرموده نهایت خان را
با جمعي از امراي رزم آرماي مصاف دیده همراه شاه زاده مع فیلان
کوه شکوه تعین نمودند . ذوالفقار خان عرف محمد بیگ را با چغتائي
از بهادران هراول شاه زاده قرار داده مرشد قلي خان را مع توپخانهٔ
پیشاهنگ هراول ساختند . و محمد مراد بخش با فوج و سرداران
خود طرف برانغار صف آرا گردید . و فوج شاه زاده محمد اعظم را
با بعضي دلاوران کارزار دیده طرف جرانغار مقرر فرمودند . بهمین
دستور فوج پلنگش و چندالل و جماعه از امراي جان نثار دلاور
شیرشکار که اگر بفعداد و توصیف اسم هرایک پردازد سررشته اختصار
بطول کلام مقصر میگردد معرکه آرا گشتند . و خود بهمعداي فتح و
نصرت مرفیل گردون شکوه سوار شده با جمعي از امراي رزم آرماي
کارزار دیده پاکر فریدون و شکوه سکندر در قول جا گرفتند . و ازان طرف
مهاراجه جسونت نیز با آراستن لشکر پرداخته قاسم خان را هراول
ساخته دلیر امپراي کارطلب میدان پیشه را عقب توپخانهٔ عظیم
پادشاهي و دارا شکوه جا داد . و فوج میمنه و میسره و پلنگش
آراسته دلیان مست جنگي تیغ صولت برق آهن را پیشاهنگ
هردو فوج و سردار علیحده ساخته خود با چند هزار راجپوت
جهانگیر نیش رزم جو در قول استاده صف آرا گردید . و بیست و
سوم رجب روز جمعه سنه مذکور هردو لشکر مستعده وارد معرکهٔ
کارزار قدم گذاشتند و آن شاه گردون وقار اول بفایرهٔ توپخانه حکم
فرمودند که به پیغام بتهاي آتش نشان و گولهاي توپ صف ربا که
مقدمهٔ شعله افروزي بزم رزم است میدان صف شکن را گرم دارگیر

ساختند . و هر ساعت دائره قتال و جدال شعله افروز می گردید تا کار بتیر و سنان جان ستان رسانیدند . از جمله دلاوران جانباز چه سرهای سران نامدار که از تن جدا نگردیدند و از ضرب شمشیر آبدار و خنجر سینه گذار چه بهادران که از خطهٔ زمین بر نمیدند تا رسیده جان بجان آفرین نسپردند . راجپوتان جنگ جو و کافر کیشان تند خو که بدد از خون بسر نشئهٔ نیلفامی بجای صندل بر پیشانی کشیدن نشان سرخ روئی می دانست چه دلاوریها بهادرانه که بعرصهٔ کارزار بظهور نیاوردند • بیت •

همه سرکش وجاهل وجنگ جو • چوشنیدر آهن دل وسخت روی
بشمشیر و نیزه چو آمد بکار • همه سنگه چون موج دامان بهم

خصوص از جملهٔ راجپوتان نامدار خونخوار مثل سنگه هاره رتن سنگه راتهور و ارجن گور و دیال سنگه جهاله (۱) و دیگر راجپوتان بی باک سفاک بارو گوپال اسپها برانگیخته دست از جان شسته بدواده صفت که خود را بر شعلهٔ آتش زند بر توپخانه ریختند و از خطهای بی در پی آنها انتظام توپخانه از هم پاشید . و مرشد قلیخان بعد نزدیک نمایان شرط جانفشانی بتقدیم رسانید و عرصه بر هراول تنگ گردید و کار بجائی کشید که ذوالفقار خان دستور ناموس پرستان با نام و ننگ با در معرکهٔ جنگ قائم نموده باوجود فرار همراهان چون دید که کار از دست رفته باقی بهادران جان نثار خود را از فیل انداخته برفاقت چند از تهور پیشگان عقوبت کیش بدکه

---

(۱) ن - دیال تاس جهاله •

قدم پیش گذاشته کار زار پیشه نموده بحکم کاپی پرداخته شد
را سیاب بای آن سکیبال کاپرنوش گردید و داد و ستدی میدان
نا نرمک فوج بتعش بر رسید و صدای کار و کپر از مرحله زمین
بر چرخ برین پیچید . و بادشاه بابا محمد سلطان و غنایم بای
با هنرهای بدیع آن غلات لهذا بریخته چون گوهر از عالم
نیامدند . و بلطف بیچون هر ساعت زیاده می شد تا آنکه شیم
میر خوانی و صف شکن خان و مریضی خان بر خود را بساحه
بکرگاه میدان بلند آوا هویدا نه نزد و مستقدمانی ظهور آورند
گرد آن کفار را بشمشیر آبدار فروگذاشتند . تا بهمان
چین آن جلادت و کوشش هر در گروه متعاقده نمود بین سوزی
خود را بقصد اعدای مخذول اسلام پیش بردند و به بشت گیمی
هست و توجه رایت ظفر آیات آن خسرو عدو مال مرتعظه نصر
شامل بر معلول میدان نبی ظاهر شدی گردید . و نسیم فتح و
فیروزی لم یزلی وزید . و راهروت بیشمار شمشیر تیغ و صف
نبرد رسمان میدان گردید . بیت .

زمین زهیبتش بر کار جنگ . گشاده از جبل ناموس و ننگ
مثال آبشور شده دیگ زار . که شد بسته راه گذر بر سوار
از خون بخسار و بس لالزار محیط رزم همی را سرخ روئی تازه
بروی کار آمد و نرخ شبرد و بیرش ان نقطه رسمی از گرفت
گشتگی هر دو طرف ذخیرا نقطه سنا آمده گردید معهذا لشکریان
دست از برق گونه گردان نمود . بای ثبات از پیش جهالت بر
نمی داشتند . لیکن قمر محمد میرانجی از طرف برنجار با فوج .

خویشخواه خود برنگاه مهاراجه جیسونت ناخته بغارت و تاراج پرداخت و در انجا معرکهٔ عظیم با راجپوتان رخنیم بر داد وجمعی مثل دیبی سنگه و برسوجی و مالوجی و غیره که با هشت نه هزار سوار برای حراست بنگاه مانده بودند بعد مقابله و مقاتله که دلاوری ازانها بظهور آمد و مکرر خود را بفیل محمد مراد بخش رسانیدند بیشتری از انها بخت هستی خویش بباد فنا دادند مگر دیبی سنگه که خود را از شجاعان معتبر آن قوم میگرفت نظر بر عاقبت بینی و پاس آبروی ناموس بدر صلح رده از اسپ فرود پیاده شده مثل زنهاریان خود را بخدمت محمد مراد بخش رسانده فریاد امان را شفیع جرائم ساخته بجان و مال و عیال امان خواسته مامون گردید - و دیگر تردد که ازان نتیجهٔ دیدمان نیسوزی در رکاب ظفر انتساب برادر واقعدر بظهور آمده بتوضیح تفصیل آن نمی پردازد - حاصل کلام از ضرب شمشیر و دمهٔ حملهای صف شکن بیباکی آن بهادر شیر شکار مثل سنگه هاده و سجان سنگه سولنکیه و بتن سنگه راتهور و ارجن گور و دیبال داس جهاله (3) و سرجن سنگه هاده ا پا در آمدند و تزلزل تمام و تفرقهٔ تام بحال آن جماعهٔ بد انجام راه یافت - و از راجپوتان بد نهاد بشنه بشنه کشته هرطرف افتاد و ساعت بساعت تاریکی غلبهٔ کفر بنور فتح اسلام مبدل میگردید تا آنکه

---

(3) این همان شخص است که نامش در صفحهٔ ۱۵ سطر ۱۲ مذکور شده لیکن اینجا در همه نسخه دیبال داس نوشته اما در بعض نسخ جهاله و در بعض نسخ جهالا نوشته *

حرب و هراس عظیم در دل جمهور وخیم جا گرفت و برخلاف دستور راجپای بیشمار از معرکهٔ کارزار بر خود هموار نموده این بدعتی دانشی را بر خویش پسندیده از ظلمی شیعتمال داد پذیرفته قبل از آنکه فوج همراه او هزیمت نماید بجای نقطهٔ معدل سرخ و سفید خط نیل سیاه بر پیشانی خود کشیده عنان هزیمت و فرار از صف قتال نافته راه طرف وطن اختیار نمود . و قاسم خان و دیگر نوکران پادشاهی و فوج سرداران خانش از شنود این ماجرا برداشت سر فوج فرار نموده شتابی بطرفی شتافت . و از طرف صاحب انصر و اورنگ عدالت شاهنشاه فتح و پیروزی بلند آوازه گردید و مجموع توپخانه و فیلان مع مراتب و قطار شتران و اسلحهٔ پراز بار و تمام کارخانهٔ پادشاهی بدار شفوه بعد حاصل تاراج و تصرف بهادران بضبط سرکار خلد مکان در آمد * بیت *

دلیران چو فارغ زشیدا شدند * بغارتج بنگاه اعدا شدند

زلشکر کسی سمت اگر بار داشت * همی سرنگون برد و ساسان گذاشت

بدست آمد آنجا بسی مال و جاه * ز حد بیش بگذشت برگ و کاه

در عالم نامه مسطور است فرمودی که بعد این فتح از طرف عالمگیر پادشاه بدارالخلافه شاهجهانآباد و حیدرآباد صادر شدندان بدیار نام داده بودند که شش هزار کس مقابل از لشکر معلوم با جمعی از سرداران بامامهٔ شمار درآمدند و ازین طرف سواب مرشد قلیخان بیکریز بکابیامد . و ذوالفقار خان با چند امیر دیگر زخمهای نمایان بر داشته ازمرهم لطف و انعام انتظام یافتند و هر دو برادر بمبارکباد هندیگر رطب اللسان گشتند . و شاه زادهٔ والا جاه و امرا نسبت نهایت اجلا

آوردند. پانزده هزار اشرفي بطريق مرهم بها براي همراهان محمد مراد بخش مع چهار فيل باساز نقره و خوشهٔ طلا و نقدي جواهر و مرصع آلات وآلتي آبدار در جلدوي تردد نمايان محمد مرادبخش فرستادند آري گفته اند

• بيت •

همين تا سرايد به تدبير كار • مداراي دشمن به از كارزار

محمد سلطان را اضافهٔ پنجهزاري مرحمت نمودند و نجابت خان را بخطاب خاني خانان و عطاي لک روپيه خورسند ساختند و سلفت خان را بخطاب باعظم خان ساخته بعطاي خدمت ديواني از انتقال مرشد قلي خان و نقاره و ديگر عنايات سربلندي دادند و ذو الفقار خان را بانعام نقد و جنس و عطاي اضافهٔ نمايان و انواع مرحم لطف و احسان تسلي بخش گرديدند - بهمين دستور در مراتب منصب اكثر همراهان افزودند . و ميانشاه زاده محمد سلطان و ديگر امرا كه بعطاي اضافه و خطاب ونقد كامياب ميگرديدند مي فرمودند كه نزد محمد مراد بخش رفته تسليمات بجا آرند - بحواشهٔ تلن خواني كه خالوي صحرواق مي شد اضافهٔ ديواني اجين كه بدار الفتح موسوم ساختند و نيابةً صوبه داري از طرف شاه زاده عطا فرموده حكم نمودند كه آنچه از مصالح نقدي وجنسي مطلوب باشد بعرض رساند او التماس نمود كه لوا ارادهٔ غلام اين ست كه از ركاب سعادت جدا نگشته در جرگهٔ فدويان جلي نثار باشد و در صورت اطاعت امر قدام وقت التماس و درخواست مصالح و كومک است تا جان و سال دارم نثار كار مرشد و قبلهٔ دو جهان نمودن سعادت خود خواهم دانست بعد از ين التماس بخطاب كفايت

خان و عطای خلعت و اسپ و فیل مفتخر ساختند . و خانم سنگه
را نیز بمبارکباد آن فتح بود خطاب راجگی و عطای خلعت و
فیل و شمشیر و جمدهر و امر مرصع و جیغه و کلغی و گلوبند
در زمرا صاحب پلوشل در آورده همراه کفایت خان تعینات فرمودند .
و بیست و هفتم رجب از کنار دارالفتح اجمیر کوچ فرموده به
بیست و هشت کوچ در سیحه گوالیار مضرب خیام گردانیدند . نصرت
خان ولد خان دوران را بخطاب پدر سرافرازی بخشیدند . چون از
طرف دارا شکوه احتیاط معبرهای آب بعمل نیامده بود نه صف خان
خان دارونگی توپخانه خط فرمود . عاجز نمودند که با توپخانه خان
سپه سالار و توپخانه بطریق استعجال از کنار چنبل به عبور نمایند .
فردا بمضمون التجا نامه فدوی از آب چنبل عبور نمود و خود
روز دیگر از آب گذشتند .

چند کله از وقایع دیگر اطلاق حضرت آنکه چون هوای گرم
اکبرآباد بمزاج بادشاه موافقت نمی نمود و بارها صحت یافته
بودند متوجه دارالخلافت شدند دارا شکوه که در انقضای مدت
مانع بود و مصلحت نمیدانست خبر هجرت مبارکه شنیده
پرسیده گفته چون هوش باختگان بانتظام و تعجیل بدربار کوکبه را
ترتیب داده از مانین راه صفدر اعلامت برافرازند و خود در دل
اضطراب تهیهٔ پیکار کرده با همه امیران دلاور بکمک بادشاهی
و فدویی و جدیدی خود نه از شصت هزار سوار تجاوز می نمود
مع جمعیت توپخانهٔ جهان آشوب روانه گردید . از میل کردن
هوای مست جنگی که داشت و صحرای سفر را میدان نبرد

چه تعداد نماید . چون معظم خان با که در عرات آباد محبوس
ساخته بر خدمت شاه زاده محمد اکبر گذاشته بودند دارا شکوه
این معنی را برخلوتي معظم خان دانسته محمد امین خان پسر
اورا در حضور سلیم ساخته بر خانهٔ او چوکي نشانده بر آمد اعلی
حضرت که در فکر اصلاح کار و دفع فتنه و فساد بودند اورا بعد از
چند روز خلاص نمودند . گویند فردوس آشیاني دارا شکوه را مکرر
صلح بر آمدن گردیده گفتند از زدن تو زیاده مادا مفیزه وخیره
ساختن هردو برابر خواهد گردید و خود قصد بر آمدن بارادهٔ صلح
و مهاندي هردو گوهر درج سلطنت نموده حکم پیش خانهٔ
همایون زني فرمودند دارا شکوه راضي نشده بمهرباني و همدمي
خان جهان عرف شایسته خان صلح آمد . و نیز روایت نمایند
که قبل از خبر هزیمت راجه هنوز که امراج دکن و احمد آباد
یا هم ملحق گردیده بودند اعلی حضرت خود قصد بر آمدن
نموده از خان جهان مصلحت پرسیدند و مکرر گفتگوش آن
درمیان آوردند خان جهان که خالوی خلد مکان می شد و اخلاص
که دلي بمحمد اورنگ زیب داشت نظر بر جوهر ذاتي و رشد و
استعداد اوج طالع او بمقتضاي وقت مصلحت ندان و بعد رسیدن
خبر هزیمت مهاراجه بادشاه ظل طرف دارا خان جهان بوده
منصوب ساخته سر عصا بر سینهٔ او رسانده تر سه نیز از مجرا
مسلوع نموده باز مهرباني فرموده بتجدید که پاي گفتگوش
بر آمدن خود بمیان آوردند همان مصلحت سابق داد . و آخر کار
قصد بادشاه باوجود بیرون راندن بیشخانه دانده نداد . و دارا شکوه

شاهزاده محمد معظم مخاطب الله خان را با فوجی خان و رام سنگه و دیگر
بندهای بادشاهی و ملازمان خود بطریق هراولی رخصت نمود
که به نعوبهور رفته اقامت ورزند و گذرهای آب چنبل را بضبط
در آرند و خود بین شهر در انتظار سلیمان شکوه که از جنگ شجاع
بر گشته عازم حضور بود چند روز که درین فصل بعضی سر انجام سفر
بیرنبست نمود توقف ورزید. چون سلیمان شکوه از مسافت نایبار لوچ
بکوچ متوجه استقبال و قتال هر دو برادر گردید شجر بعضی امتعاقب
نزدیک سوگده بفاصله نیم کروه هر دو لشکر گوه شکوه رسیده منازل
هم فرود آمدند و میدانی موج سواب بسیطی معمر آماده نبرد شد
و دارا شکوه در زیبا موج معدی و نزاکت دامن توبخانه و آرایش
فیلان مست جنگی گوه پیشتر بدانسته روز دیگر سوار شده قدری را
پیش آمده در میدان وضع صف زده قریب دو کروه عرض زمین
را زیر بار فیلان گردنی شکوه و لشکر زیاد تر احاطهٔ شمار فرو گرفت
دران روز که تابش آفتاب مانع خورشید که از گرمی و شدت سمت
هوای شمس جهت آتش می بارید و نمی آب و تابش زیاد و
بفرق فولاد پوشان مذاق گردید چنانچه گاهی بیشتر سعادت هلاک افتادند
و محمد اورنگ زیب بهتر تیز اگرچه آن روز سوار شده اما عمده
در تیز جلوئی و سعادت در آغاز جنگ ندیده بفاصله گوله پس
ایستاده انتظار شروع پیکار از طرف صاحب می کشیدند چون ازان
طرف حرکت سوابی نمودن معلوم نشد بظهور نیامد بعد از ادای نماز
عصر و مغرب در همان مکان نزول فرموده حکم نمودند که تمام
شب سپاه بهوشیاری و خبرداری شب نشان بصبح امید بسر

آورده . روز دیگر چون خسرو انجم‌کلاه آفتاب بالیغ عالمگیر از مطلع مشرق درخشان ونمایان گردید و بادشاه انجم سپاه سر از دریچهٔ افق برآورد خانسامان به ترتیب افواج پرداخته توانقدرخان وصفشکن خان را به پیش یورش نوبخانه مامور ساختند و میان کوه پیکر را فرق آهن ساخته عقب توبخانه آرستگی دادند و بادشاه زاده محمد معظم را با خان‌خانان و نجابت خان و سید بهادر و سید قلیچان بارهه و شجاعت خان وغیره امرای رزم آزما همراه نمودند و فوج بادشاه زاده محمد اعظم را طرف برنغار مقرر کرده اسلام خان و اعظم خان و خان زمان خان و معتمد خان و جمعی دیگر سردار پیشکار کارزار دیده را رفیق و معاون آن فوج ساختند . و محمد مراد بخش با سردارانِ نامی خود درجرنغار جا گرفت . و سرداری بلنش به شیخ میر و سید میر بزدار و شیرا خان با بعضی دلاوران جان نثار مقرر فرمودند . و بهادر خان را با پنج سردار کار طلب هراول بلنش قرار دادند و بهمین دستور جاجا امیران جنگ دیده میدانِ پیشه که اگر بشمار تفصیل آن پردازد از سر رشتهٔ اختصار می ماند تعیین نموده جمعی از بهادران عقیدت کیش هر قوم خصوص سید دلاور خان خاندیسی که برتهوری و فدویت خاندان او اعتماد کلی داشتند و دیگر سادات بارهه با خود همرکاب ساخته شاه زاده محمد اعظم را در حوضهٔ فیل زیب خویش نموده چون اختر تابنده در برج حوضهٔ فیل آسمان شکوه جا گرفته رایت افراي فول و صف آرای فوج دریا موج گردیدند و بهمعدلی تولل و همرکابی فتح و نصرت بدستور شجاعت پیشگی سلف ز سپاری لشکر خصم اندیشه

سحاب پاه بعالمه مقابل فوج مغول پیشتر فلم پیش گذاشته چون
گرد شاه معرکه را گذشتند . و از اطرف دیگر لشکر پادشاهی لشکر
بیرحمه فوجهای هراول و برنغار و جرنغار و بلغش و جمادل
ازسنه نوبتهٔ جهان آشوب تا فیل کوه شکوه مست جنگی پیش
پو دادند با قریب هفتاد هشتاد هزار سوار که دران یورش همراه
بودند در وسط دو گذشت جهان سوز تاتی با ارتب و عزابت بغاب
دالت خود در قول جاگرفته در طلبی که سعادت و اقبال چون سایهٔ
زوال از دمیگرفت و لشکر برگشتگی اورا در حالهٔ هیبت و جلال
سیاهی میرد صف آرا گردید . اطلس ترکی بن آتش عنان و گرد
توپ شل در گوش سپهر اطنان هریو صف گرم ساختند و هردم
و هرلحظه آتش جنگ در معرکه بالا و رنگ هزار طایف شعله تیز
میگردید تا کار بکار و نیزه بسنان جان شکار نیامیدند و از هردو طرف
چندین هزار تیر جگر دوز در هوای سینهٔ صفدلان بصدور پرواز
درآمد بعد ازان کار بتیغ آبدار و خنجر جان گذار و تاخ دول شمشیر
کشید و زد پیرایان چشم خون از چشم دشمن گرفت * بیت *

سپاه از دو رو تیغ در یم نهاد * زره دیدهٔ دریم پیکر بداد

درغشتر بصحرا کشیدند فوج * خروشی آتش بر آورد موج

غریدن از توپ و خمپاره خاست * چو دریای آتش بجوش آمد

سپهر شکوه که هزار و بعدلی بنام خان زمانی بود با ده دوازده
هزار سوار در نوبتهٔ محمد تربیت پناه حمله آورده میل
اقبال از صف آتش بار گشته بزیبت بود که خود را بشاه زاده
محمد سلطان هراول رساند و نزدیک تمام در لشکر هراول در آمد .

درین اثنا بهادر اقبال عرض حال کرد از توجه دشمن سرزمانگیر
برفیل پیشانگ رستم خان بهادر فیروز جنگ خبره و بیباک
هلاک افغان و ازین صدمه میل اعلی نالهای زهرا آن رستم زمان آب
گردید و عنان جرأت از مقابل هزاران کشیده طرف مردار که بهادر
خان کوکه درین فوج بود رو آورده بکار زار پرداخت و بهادر
خان ناجیعی از دیگر بهادران کوششهای مردانه بجا آورد و هر ساعت
به رستم خان کومک می رسید و غلبه زیاده می شد تا آنکه بهادر
خان بعد تردد نمایان زخم سرخرونی برداشت و بسیاری از هردو
طرف کشته و زخمی گردیدند مردیک بودند تزلزل تمام در استقامت
فوج خلد مکان راه یابد دریخانت اسلام خان و سید دلاورخان و
دلاور خان افغان بکومک بهادر خان رسیدند و در همان حال شیخ
میر و سید حسین و سیف خان و میر برخان و عرب بیگ و محمد
صالح بانوج بلنبش رسیدند سرداران فوج مردار جلو ریز رسیده
بمقابله رستم خان و دیگر دلاوران صف سپهر شکوه پرداختند وعدهای
داروگیر درین دشت برخاست پیچید * بیت *

برامد خروشیدن گیر و دار * درآمد زبهار ازان روزگار
زخون یلان خاک آغشته شد * نوگفتی زمین ارغوان گشته شد

درین داروگیر بعد تردد نمایان و چیقلشهای بی پایان که از سید
دلاور خان شنیدنی بظهور آمد و چند خانهٔ زین را خالی و از
خون دلاوران رئیس ساخت از زخمهای پیاپی تاب حیات
درباخت و هادی داد خان نیز جوهر شجاعت و نمودی بکار برده
شربت جانفشانی بمقدم رسانید و سید حسین و سیف خان و میر برز

خان و بروز بیگ و محمد صادق نعم سرخوشی برداشتند - آخرالامر
رستم خان هزیمت یافت و بای لبات سپهرشکوه نیز از پا درآمد -
دارا شکوه از مغلوب گردیدن سپهر شکوه و رستم خان اطلاع یافته خود را
مع فوج قول که از بیست هزار سوار کم نبود بزن قول رسانده باظهار
شجاعت و نیروی از توپخانهٔ خود گذشته مقابل توپخانه و هراول
پادشاه فتح نصیب نبود - ازین طرف نیز بهادران میدان و آوازهٔ
توپ و تفنگ و صدای صف شکن چنان بلند شد که دارا شکوه استقامت نتوانست ورزید عنان عزیمت طرف محمد
مراد بخش منعطف ساخته جلو ریز خود را مع فوج قریب سی هزار
آن شیر صفدان رسانید و هردو صف بهم درآمیختند و طنین کوس
جنگ که پیش آهنگ موج خضم بود بگوش سه چهار هزار کس
کشتار بر پول محمد مراد بخش رسانید - و از هر دو طرف تیر
بارندگی گرفت و چنان آشوب در لشکر محمد مراد بخش برپا گردید
که پول نیابت آنرا گفت و بای لبات لشکری از جا رفت و
مردیگ بود که از صدمات تیر بارانی و صدمات گرز و عمود و تیغ و
آن بهادران انگشت بر گردند محمد مراد بخش فرمود که زنجیر
فیلان بر پای پول نگذارند تا بدین حیل راجه رام سنگه اه میدان راجپوتان
بفیروزی شهرت تمام دانست سپرا سوارید بیش نهست سر بسر نهاده
رفت زنجیرانی با همه همزنان بدعوی بر تنی بودند جلو ریز
خود را بمقابل سواری محمد مراد بخش رسانید و بی تامله و
گستاخانه گفت تو مقابل دارا شکوه هوس بادشاهی در سر داری و
برچای طرف محمد مراد بخش الدامات و بر مبارزت نمیدانند

بانگ زده گفت که فیل را بفشان آن بهادر غیر موانت حملهٔ
اورا رد نموده چنان تیر چان ستان به پیشانی او رسانید که از خانهٔ
زین سر نگون ساخت - راجپوتانی که همراه آن خیره سر بی ادب
بودند بیشتر در پای فیل محمد مراد لعش کشته گردیدند و اطراف
فیل محمد مراد لعش را گشت زار زعفران و لاله زار ساختند - اگر
چه در عالمگیر نامه درج است که درین حالت خاد مکان خود را
بمدد برادر رسانده بدفع اعدا کوشید اما آنچه از والد خود که قران
تردد همرکاب آن پادشاه زادا را زاد ابد و زخمهای کاری برداشته
تا انتهای جنگ رفاقت نمود مسموع گشته و از راویان لفظ دیگر
ظاهر گردیده که محمد زنگ زیب بهادر بعد مکرر طلبیدن
خبر رفاهر شدن غنیمهٔ اعدا خواست که خود را بکوشک برادر رساند
شیخ میر صاحب آمده مضمون نداد و گفت صبر نمایند در صورت
بگذر در دانشه هرچه مل آمدن صاحب دولت است - حاصل کلام رستخیز
عظیم دران عرصهٔ دار و گیر بلند گردید و از هر طرف بهادران جلادت
نشان داد تهوری داده غرض جانفشانی بتقدیم رسانیدند * بیت *
ز بیداد تیغ جدائی فگن * سر از تن جدا ماند و تن از کفن
راجپوتان جهالت نشان کوششهای فراوان بکار برده بیپناهشهای
مردانه خود را بقبول همایون رسانیدند - از انجمله راجه رتن سنگه
راتهور از اسب پیاده شده باظهار کمال تهوری و جهالت دست از
جان شسته با شمشیر برهنهٔ برق کردار فوج فیل را از هم دریده خود
را زیر شکم فیل سواری خاصه رسانده به بریدن ریسمان حوضهٔ فیل
اقدام نمود خاد مکان از جرأت رجلادت او اطلاع یافته از راه انصاف

و دوهر نظامی گوید که آن خام طمع بی باک هلاک نتیج
بهادران گردی مرموده تا شهریار زنده دستگیر سازند هوشیاران
رخت بشهر بردند لشکر را پاره پاره نمودند . و هرسال اول فارکیر
که نام دیگر بهمن خان خود را بمقابلهٔ دلاوران معرکهٔ نام و ننگ
بسنده بازار جنگ را زیاده گرمساخته بود ازحسابان بهشتاد ایران
بشهر زمان که بهشت لشکر داشته از قوی بود بازیچه صفر سال
و وزیر خان دلول داشته و سید ناصر خان و یوسف خان سرلشکر
دلیر خان افغان را با درآمدند . و رأی سنگه و بهیم بهسل بوندیل
خاص گوره و رامچندیوزیر دکهنی کاری نرساختند . و از بقیه لشکرها
کشته و زخمی شدن جان سرداران هادر و نقاره خانه و بسیار اسباب
مال کار خود گذارده نهیب تمام جدا شدند درین حین سنه سال
آنش نشان به سوخته دل از رسید دل و استقلال دکهنه از پای حال
بیرون آمده در حال خطر از قدرت کاش پوشیدن نافته بی بزاق
خود را نسب رسانده . از ساحل آن خطرناک بیورت و تعجیل
سواری نه سپاه از دور خیمهٔ سواری از لشکر خان دیده دل لشکر
بیز موافقت سردار از هزیمت دور نمیز انداخته . و در همان حال
بلکی از خواص آن لشکرش برلیو دارا ناموس رست گوالیار بهو
رسیده و دست راست او پرید و سال دل . از نزول این حال
هوشیاران اطراف بیز در حال برلیغای توپ خانه از دست داده
بعضی سنگرز گرفتند و جمعی صاحب جان بدر برده از معرکهٔ
جان زنا بسلامت آوردند . خود بیز از مشاهدهٔ سنگرز خشی سپاه و
استقلال یافتن لشکر رفته جان سنگرز را از امید سلامت نمیه

اختیار نموده ثبات قدم از دست داد - و چهره شکوه نیز درین حالت با پدر رفاقت نمود و باتفاق چند رفیق شفیق که درطریق هزیمت شریک گشتند راه اکبرآباد بافزاران نا امیدی پیش گرفت - و نسیم فتح و فیروزی بر لشکر ظفر اثر وزید و صدای شادیانهٔ نهضت و نصرت بلند آوازه گردید و بادشاه زاده‌های عالیقدر و امرای نامدار آداب مبارکباد و تسلیمات تهنیت فتح بتقدیم رسانیدند

* بیت *

فریبن شد بیم این دو فتح غریب * که نصر من الله و فتح قریب

بادشاه ظفر نصیب برای شکار و عیش بیرون از اندازه قیاس از فیل پائین آمده در رکبت شکر ادا نموده روانعیهٔ دارا شکوه آورده چون سواب خیمه و توابخانه همه کرخانجات بتاراج رفته بود دران خیمه فرود آمده از سر نو زینت امرای آن مکان گشتند و شاهزاده و امرای رفیدت ارش نظر و نثار گذرانیدند و به تحسین و آفرین سفاخر گردیدند - چون بهرسنگ و چهرا محمد مراد بخش زخمهای تیر بسیار رسیده بودبمرهم لطف و دلداری ظاهری او کوشیده جراحان چابکدست را حاضر ساخته مرهم بر زخمهای شفقت خود گذاشته بمعالج زخمها پرداختند و برای تداوی جراحت اندرون دل آن بادشاه زادهٔ ساده لوح زبان بسپارنیاک سلطنت و هزاران تحسین نشانده اشک ریزان بآستین شفقت خون از رخسارهٔ برادر پاک می نمودند - گویند حوضهٔ که محمد مراد بخش ترن خوار بود ازبسیاری تیر هنوز خارپشت بهرسانده بودند زمین آن بنظر نمی آمد چنانچه آن حوضه درگر خانهٔ دولت خانهٔ دنیا در اکثرات بطریق یادگار

و کار نامهٔ نیروی آن شاهزادهٔ دولتمند تیموری تا زمان سلطنت
سپهر اله اشتباه الله تعالی شاهزاده گذارش ماها نمک آن عهدنامه
پرداخت موجود بود . و بادشاه بیگم عمدهٔ امیرالی محمد اعظم
شاه برای ترغیب شجاعت خانمان صاحب قران در مقدمهٔ
سرانجام سامان یازده آن موضع مشکل شده را نشان میدان . القصه
از جملهٔ عمدهای خانمان خواجه خان و راجه مانسنگه هاره و
غیره ده نفر بکار آمدند . و از لشکر مخالف با محمد مراد
بخش زیاده افتاده بود بیست امیر و بوار عدا محمد مراد بخش
شرط جانفشانی بانقدیم رسانیدند . اعظم خان بعد انتظام سنگ از
غلبهٔ شدت حرارت هوا و گرمی زیاد و بقدر بهنگ اصل گرفتارگردید
و از لشکر دارا شکوه سوای عمدها نه برلان خاصه دالد آبقدر سوار
و پیاده کشته شدند نه بلحاظهٔ حساب بلوان آورد . و آنچه محمد
مراد بخش و هردو پادشاه زاده و دیگر امرا از عطای بلد و خانه
و خطاب و جواهر و دیگر عنایات مبذول گردید اگر بتحریر
تفصیل آن پردازد از حرز شنونده خارج باز می ایند . حاصل کلام
دارا شکوه با سی هزار سوار بی سروسامان نه الفرار رخصتی نوشته
وقت شام بی مشعل بالهر آباد رسیده از خجالت و انفعال
پرگشتگی طالع نزد پدر والاتبار نرفته در حویلی خود نزول آمد .
هرچند اعلی حضرت پیغام طلب از بظهار تعزیت کار و لتکایش
تازه فرستادند بعذر دفعیه نمودا عمل شب بعد انقضای سه پهر
با سپهر شکوه و زجه و سپیه و چند نفر دیگر از خدمهٔ مسل و از
جواهر و زور و اشرفی و طلا و نقره آلات ضروری هریه توانست بالی

فیلان و شتران و استران بار کرده بافوج گرفته از شهر برآمده رل شاه جهان‌آباد بقصد دارالسلطنت لاهور پیش گرفت - و در منازل حادم قریب پنج هزار سوار با چند نفر از مردم عمده با بعضی تارخانجات فرستاد تا فردوس آشیانی باز رسیدند *

وحضرت خلدمکان بعد از فراغ‌تنج مربضه‌متضمن بر ارادا خود از راه ارادت و رسوخیت بقصد عیادت بسبب انتشار اخبار مختلف وحشت امرا رمانع آمدن و سد راه گردیدن مهاراجه به تنبیه رسیدن او و بازسیدن دارا شکوه بافوج عظیم بقصد ماسد ورد دادن جنگ و هزیمت یافتن او و معذور بودن خود از انچه در مشیت الهی مقدر بود درخدمت پدر بزرگوار ارسال داشتند - درین اوان محمد امین خان و خان جهان پسر آصف‌خان با جمعی از امرای دیگر که سدار علیه سلطنت بودند آمده شرف اندوز ملازمت گشتند و بعطای خلعت و جواهر و اسپ و فیل مفتخر گردیدند - و دهم رمضان از مسوکنه کوچ نرموده منوجه مستقر الخلافت گشته نزدیک سواد اکبرآباد که مضرب خیام گردید از نزد اعلی حضرت تسلی نامه در جواب عریضه که بتقاضای وقت بخط خاص مرقوم بود مصحوب فاضل خان خانسامان و سیدهدایت الله صدر رسید - و روز دیگر نواب قدسیه پادشاه بیگم بنشاط پدر بزرگوار نزد برادر آمده بعضی کلمات صایب و ناصایب بطریق نصیحت باظهار محبت گفت و جواب خلاف مرضی شنیده مراجعت نمود - و بار دیگر نیز شفقت نامهٔ نصایح آمیز مع قبضهٔ شمشیر باسم مبارک عالمگیر که به از شمشیری در تموزیه نمیدانستند و پدانعای دلپذیر مصحوب معتمد خاص

شرب زیاد نشاید . دفعات معدل لازم معالی رمضان شهور بالغم
مالکیر تداول نمک گرفته ایلی به مبارک بالغی مردا غایبی برای
نائب مبارک آتنا ساختند . بعده پادشاه زاده محمد سلطان را برای
نصف شهر از دست لدلری دلی اغضای لشکر و برانلن شهر
و تعالی و دایا مغرور فرمودند . و خان جهان پسر آصف خان را که
بحضور رسیده بود مخاطب بامیر الامرا نموده بدیگر مقامات مفاخر
ساختند . و اسد خان و فاضل خان و لشکر خان و قلیچان و سایر
شجر خان دارده و حسن بیگ و سید آدمی خان و جمعی دیگر
از صفها آمده شرف اندوز ملازمت گشته و بعتاب آمده و خلعت
و جواهر نصاب گردیدند *

اگرچه سوفتای مرحوم شریف الملکیر دامه مجدی ساختن
اعلی حضرت را موافق مرضی مبارک نمیدانست و میدانست که
اما عاقل خان مرد واقعات دانگیری تایب خودنشوح و اسما نامر
کرده خلعت داده آنچه کار سعادت کرده و محصور گردیدن شاه مرحوم
و بند نمودن آب و بدان آتش زدن و چنان شعله آمیز ساختن
برلیانات نقد و تاج کشیدن و آخر مقهور مرال گردیدن مفصل
المبارک سنه هزار و شصت و هشت پادشاه زاده محمد سلطان حکم
فرمودند که بقلعهٔ مستقر اقامت رفته اول مرسر دروازه معتمدان
خود گذاشته بعد اجازت هر بزرگوار رسیده بعضی بمعتمدان خویش
و ناخوش برای منزوی ساختن رسیده در آمد و دست بردار
پادشاه صدور مانع چنانچه پادشاه زاده محمد سلطان رفته
فرموده بعمل آورده دست تعرض و اختیار صاحب خان نماند

امور سلطنت و ملک داری کرتاه ساخته متروی گردانید * بیت *

همین است رسم این گذر گاه را * که دزد بآمد شدانی راه را

یکی را در آرد بهنگامه تیر * یکی را زهنگامه گوید که خیز

محمد معظم خان بادبردی خان را برای ضبط خیمه و اسبان که در جاگیر

دارا شکوه بود مرخص نمودند . بست و شش لک روپیه مع دیگر

لوازمات سلطنت محمد مراد بخش توابع نمودند . و بست و

دوم رمضان داخل مستقر الخلافت شده در حویلی دارا شکوه فرود

آمدند . محمد امین خان را بخدمت میرسامانی و تربیت خان را

بصوبه داری لاهور و خان زمان را بصوبهٔ گجرات خیمهٔ خانه

داری مامور و مامور نمودند *

چندگاه از برگشتگی بادبرا شکوه سی نگردانه چون نزدیک

دراکتاست شد و بان آنجا رسید از صدمهٔ زدحام لوح محمد

اورنگ زیب دریای سامگیر و ماهلا مسخر گردانیدن میرسامان نمود

آمده در گرد آوری مال و اسباب تحمل پرداخته هرچه از سرکار

پادشاهی و آنچه از خانهٔ امرا توانست بخدمت آورده چند روز در

انتظار رسیدن سلیمان شکوه که بعد از فرار شجاع در بهار بفته بالدیه

نمود دست حیرانی و حیران کار و بار خود بود و از آوازهٔ تسلط

خلد مکان حیرات آمدن نزد پدر نمی نمود روز بشب آورده بعده

که دانست اگر زیاده توقف نماید به پیغام قهر برابر گرفتار خواهد

گردید با لشکر تازه که ده هزار سوار را او ملحق شده بودند سمت

مذکور سمت بانجاب گردید . و فروز به سلیمان شکوه خطوط

مشتمل بر تسلی خان خود و بذل وعده و او بدو با باشیر

و استمالت نامه بفرمانروایان و حکام اطراف بامضای عبدی فرستاده و
رسید فرستاده روانه می ساخت . و حکم فرمود که در هر منزل بامضی
ملازمان از امرا و احدیت طلاع و شکوه بای مدآمار هردو برادر و حرمی
همراه فرستاده خدمت بدر ارسال دارند . و چند مکان مقرر از ایشا
دهلی پدر را خبر بقصد مقدمه و التماس عفو تقصیرات که از
تقدیرات الهی و شومی تدبیر نالایقان را اختیار نموده بودند .
آخر چون دانستند که مرضی اعلی حضرت طریق رعایت و مدارا
دارا شکوه غالب و راغب است و سر رشته اختیار سلطنت و تدبیر
از دست رفته مصلحت در تسلم حضرت ملازمان پدر بامضار دانسته
پادشاه زاده محمد اعظم را مامور ساختند که برای ملازمت و
رخصت مقامه نزد جد بزرگوار رفته همراه نخبه خان و اسلام خان
جمعی بپیغام معذرت آمیز بیاید . پادشاه زاده با قصد انعام و جایز
هزار روپیه گذرانید و صاحبقران ثانی بدل خوش و باطوش محمد
اعظم را در بغل شفقت گرفته با انواع تلاطف لطف بیدریغ
مرخص ساختند . و چند مکان بنیابة تعلق دارا شکوه پادشاه
پادشاه زاده محمد سلطان را مع فاضل خان خانسامان و جمعی
دیگر از بندهای بادشاهی در خدمت اعلی حضرت گذاشته اسلام
خان را هم هزار روپیه مرحمت فرموده لایق پادشاه زاده نموده
درنگ روپیه و خلعت لایق پادشاه زاده عطا فرموده مقرر شد
را برای معالجه فردوس آرامگاهی نگذاشته به عزیمت
فرمودند . و بیست و دوم رمضان از اکبرآباد برآمده بهرامی نظر
و نصرت مکوجه برادر مخالف گردیدند . عنان را بصوب

دارا شکوه بیست و یکم رمضان از شاه جهان آباد بر آمده روانهٔ لاهور گردید | سعید مراد بخش را بیست و شش لک روپیه و دومد و سی اسپ بالساز طلا و مینا نه فی الحقیقت همچشمی لیاقت داشت تواضع نمودند - خان دوران را از تغیر عبد قاسم بارهه که از طرف دارا شکوه در قلعهٔ اله آباد بود مقرر و مرخص ساختند - و فرمودند که اگر عبد قاسم در سپردن قلعه اله آباد اطاعت نماید ازرا مستعمل ساخته زود روانهٔ حضور سازد والا بمحاصره و تادیب او پرداخته در صورت ضرورت لوشک طلب نماید - و مانع ما رمضان نهادر خان گوکه را از منازل مابین پور بطریق هراول بتعاقب دارا شکوه رخصت فرمودند * خان خانان نجابت خان را روز عید نطر دولک روپیه عطا فرمودند و دابر خان که از همراه سلیمان شکوه جدا شده بحضور رسیده بود بمنصب هزاری هزار سوار و عنایات دیگر سرافرازی یافت و عبد الله بیگ زاد علی مردان خان و اسمعیل خان از نزد سلیمان شکوه رسیده سعادت اندوز ملازمت گشته مورد عنایات گردیدند *

شرح فرستادن که صاحبقران ثانی بعد مقید گردیدن
خفیه بمهابت خان که دران ایام در صوبهٔ کابل
بود نوشته بزبان قلم میدهد *

صدا مخلصان عقیدت‌کیش مهابت خان بعنایت و توجهات بادشاهانه ممتظهر و مباهی بوده بداندکه از ناسازگاری روزگار غدار و شماتت خرمنسوزان بدگردار شنیده باشد که چه قسم چشم زخم باین دولت پایدار رسیده و بی سعادتان حرام خوار چه سلوک بعتیار نموده و می نمایند - چون فرزند مظلوم دارا شکوه بعد

این کار از تو آید و مردان چنین کنند

و بفرزند ارجمند نوشته ام که خود را باو گذاشته بهبود حال و مآل خویش در اطاعت آن سیه سالار داند و غلامی من درین شناسد - مگر نوشته می شود که دنیا جای سهل پایدار است و با هیچکس وفا نکرده و نخواهد کرد و بقائی بر صفحهٔ روزگار یادگار خواهد ماند و مهابت خان چگونه خواهد پسندیده صاحبقران ثانی زندگانی در اقسام بیکار گذار باشد و شخصی که بدام تزویر عالمی را زیر نموده بکام خود ساخته برتخت خلافت کامرانی کند و باین حال اگر آن عمدة الملک اخلاص نماید فردای نیابت دست من و دامن او *

چند نفره از سفید ساختن سبلت

مراد بخش بزبان خامه میدهد *

که چون آن بدنهاد از خدا بیخبر بطریقهٔ پسندیده سلوک و در رعایت حق و حقوق خدمتگاری این گروه بسیار میکوشید و از صفای باطن و حسن عقیدت مضمون قول بزرگان را که بادشاه در اقلیمی نگنجند بخاطر نیاورده فریفتهٔ وعدهای دلفریب و تواضعات نغز و جنس که بطریق عاریت و امانت چنانچه بذکر آمده بهم فصل از جنگ و بعد از فتح نسبت بحال او میذول میگردید دل خود را خورسند میداشت و غافل از مقصوده بازی رنگ شعبده باز گشته تاش تمنای سلطنت را از ساده لوحی بر لوح سینه می نگاشت و سر رشتهٔ سلوک سلاطین را از دست نمیداد واصلا از عهد ایفای عهد و پیمان برادر توهم بدل او راه نمی یافت باوجودی که بعضی مواشوان مکرر گوش او را از روبهٔ بدعهدی روزگار غدار خانه در مدار سلوک

بقدر شایسته هشیار مرد • کند آنچه نتوان بشمشیر کرد

ابراهیم خان داماد علی مردان خان و سید فیروز خان بارهه کمرنامت محمد مراد بخشی نموده بورنگ داعلی قی‌قان توپچی قدیمی محمد مرید بخشی آمده ملازمت نمودند - بعد ازدرنگ رسیدن شاه‌جهان آباد بعرض رسید که چون راجه جودسل ثانی که متصدی مهمات عالمگیر میباشد بود از شهرت رسیدن دارا شکوه خزانه که موجود داشت در مواضعات غیر معلوم مدفون ساخته خود باندرین زر که توانست همراه گرفته طرف جنگال سیالک فرار نموده بود دارا شکوه که به سهرند رسید براهنمائی زمینداران که آنها را گرفته تهدید فرموده خزانهای مدفون را بتصرف در آورد و هرجا از آب پایاب معبر می نماید کشتیها را شکسته و سوخته و غرق ساخته باشر میرود و داؤد خان را با چند هزار سوار مرافقت آب تا بن که معبر قلب مشهور است گذاشته و آب دریا را پرطغیان آورده - و نیز مسموع گردید که دارا شکوه بعد رسیدن بلاهور فریب گوربد خزانهٔ آنجا را باکثر خانجات پادشاهی و امرای حضور بضبط در آورده در فراهم آوردن سپاه و اسباب جنگ می کوشد •

از شنیدن این خبر به داخل شدن قلعه دارالخلافت نپرداخته نوزدهم شوال کنار باغ آغر آباد که باسم باغ شالامار اشتهار دارد مضرب خیام فرمودند و بهادر خان و خلیل الله خان را باجمعی از امرای کار طلب بطریق هراول بتعاقب دارا شکوه مرخص نموده غرهٔ ذیقعدهٔ سنه هزار و شصت و هشت روز جمعه بعد از ادای نماز درساعت مسعود و طالع محمود که جرم نیر اعظم در خانهٔ دهم

میر بقسمت آورده در آنجا کشتیها را جمع سازد . دربارها بعرض
رسید که سلیمان شکوه از آب گنگ عبور نموده قصد دارد که از راه
هردوار خود را بلاهور برگشته‌المقر برساند . امیرالامرا و اودی خان
و فدائی خان کوکه مامور گردیدند که خود را بطریق یلغار رسانده
سر راه سلیمان شکوه بگیرند . هفتم ذی‌قعده پیش خانه‌طرف لاهور
روان فرموده شیخ میر و رستم خان و غیره چند امیر کارزار
دیده را پیشتر روانه ساختند و خود بدولت کوچ فرموده متوجه
تعاقب دارا شکوه گردیدند . معتمدخان را از لاهور و اضافه شش
هزاری بچهارهزار سوار نموده بصوبهٔ ملتان ضبط وزارت طریق نیابت
مقرر فرمودند . چون ابراهیم خان پسر علیمردان خان استعفای
منصب نموده بود بچهارهزار روپیه در ماه نمودند . در منزل زیرال از
توقف داشت بهادرخان و دلیرخان امیران بدانجا رسیدند که فوج مقدم
که در سر معبر ها بود گوشمال یافته برخاستند و لشکر بادشاهی
بفراغ عبور نمود . دربن اوان صفدران بعرض رسانیدند که سلیمان‌شکوه
بسرحد هردوار رسیده از خبر تعین سر لشکران شیرشکار ناچار راه
ادبار کوهستان سرمور اختیار نموده و از زمینداران آن طرف توقعی
که داشت در همراهی ظهور نیامد و اکثر از همراهان او جدا
گشته بزمرهٔ حضور شتافتند و زمیندار سرمور دگر را تکلیف نمود که
مردم زیاد از خود جدا نموده خود باقبال و مثل تنها دران کوه
بسر برد و همراهان او که هفتی از پانصد سوار زیاده نمانده اند
مصلحت در توقف دران مکان ندانسته از انجا طرف راه آباد بر آوردند .
دگی نمک که مخاطب بود بهادرخان و لشکری او بود بفریب سبب

[illegible]

از طرف خلد منزل نیز تسلی نامه برای دلگرمی و پیمان بنام سیده
اتمام رسیده بود آن خام خیال بفکر مواجهه اورنگ لشکر و تهیهٔ زاده
شدن بمدد دارا شکوه پرداخته از جهانگیر نگر با سپاه آراسته و
توپخانهٔ عظیم برآمده - و باز مسموع شد که دارا شکوه مکرر خواست
که در لاهور جشن جلوس ترتیب داده باجرای سکه و خطبه خود را
بلند آوازه سازد از صدمهٔ دبدبهٔ تیغ محمد اورنگ زیب بهادر
بادشاه میسر نیامد و زمینداران و فوجداران با نام و نشان از شنیدن
اخبار برانگیختگی ایام بدفرجام دارا شکوه و امداد طالع بادشاه گردون
شکوه بدو نگروییدند - راجه جسونت که از مقابل بادشاه عالمگیر
امتیاز نموده خود را بوطن رسانده بود اینکه بعضی زنان را خصوص
زنان راجپوت را ایامه از مردان غیرت می باشد که بهمان سبب
در اندکی عتاب بار بیمار احتیاز می نمایند زن نان از که دختر
راجه چندرسن بود شوهر را مطعون سخنه تیز گفتاری یار
نمود و نفرت در رفت نامه و نامه زبان بر طعن و تنبیهای ملامت
انجام آغاز می ساخت چنانچه از زبان زن او در بارهٔ راجه حکایات
طعن آمیز زبان زد جمهور گردیده قلم را بتحریر تفصیل آن رنجه
نداشته به تسطیر حاصل کلام می پردازد - راجه از شنیدن طعن
بجان رنجیده و دل از خانه و وطن کنده برای شفاعت جرائم گذشته
عریضه مصحوب وکلای مقربان درگاه ارسال داشت بعد بذیرائی
بافتن در بارگاه عرش اساس آرزده سعادت اندوز ملازمت گردیده
مورد عنایات خلعت و فیل و شمشیر و جیغه و بحال فرمودن
منصب بکمی سوار گردید - درین اثنا خبر رسید که دارا شکوه

بسبب متفرق شدن لشکر تازه مراهم آمده و فرنگیان آمده آمد فوج
دریا موج بادشاه نوالنعال با سه چهار هزار سوار و تفنگچی تواخانه
راه شهنه و منزل بطریق مراد آباد نموده داؤد خان را بر سر محمد
رضا بادشاه گذاشته که تا مقدور چند روز سر راه لشکر ظفر انجام
داشته بعد لشکر را سوخته و غرق ساخته خود را با او رساند. وهما
بعرض رسید که ظفرخان با دیگر بندهای بادشاهی خود را بانظور
رسانده بضبط مملک و مال نه بعد از تصرف دارا شکوه مانده
پرداخته. و راجه راجروپ زمیندار معدا آن دیار از دارا شکوه جدا شده
نزد راجه جیسنگه و خلیل الله خان آمده پیوست اورا بدرگاه حضور
ساختند. بعد عرض معظم خان برف میرجمله را که مضمون در
دولت آباد مقید ساخته بودند برای خاصی و زیده نمودن او
بپادشاه زاده معظم نرستادند. و راجه جسونت را که برای سهل
نمودن خطاب مهاراجه الماس او بمرحمت فیل نیفتاده بود و از
رفاقت او خاطرجمعی حاصل نبود برای محافظت دار الخلافت
شاه جهانآباد مرخص فرمودند. بفتحپور آمده از آب سنبهل عبور
واقع شد اما بسبب سیلاب بیاعث بخشی و بعضی پل که لشکر
متفرقه تدارک نموده گذشت که مقابل نمودند و بعد از عبور دریا الغی
اسباب و کارخانجات یک را همراه بادشاه زاده معظم نموده
بانفر مرخص فرمودند. داؤد خان را بر سر راه فیروز ملک بار
گذشته بعقب او رانگیخته رایت ظفر آیات برگردانند. و راجیسنگه
را که از مدت یک سال رفاقت اختیار نموده بکمال بی سامانی
بصورت بسر می برد بوطن مرخص نمودند و بکوچهای طی

لبی مسافت می فرمودند - درین ضمن بعرض رسید که
دارا شکوه بعد رسیدن ملتان طرف نوزیده دست بیمبی طرف
بهکر گردید و روز بروز در جمعیت او تفرقه راه می یابد خزانه
و بعضی اسباب دارا شکوه که همراه فیروز مبوانی بسر تشفی دریا
رسیده بود حاجی خان طوچ خود را رسانده یارا را غارت نموده
باقی را که نتوانست گذاشته رفت - از شنیدن این خبر لشکر منزل
حکم شد که برای تخفیف تصدیع لشکر منزل بمنزل نموده
باشد - دوازدهم محرم [سنه ۱۰۶۹] نزول رایات نصرت آیات بر
منزل ملتان واقع شد خلیل الله خان و غیره که تعاقب دارا شکوه داشتند
همراه غیرت خان و غیره در سه امیر نامدار از همراهان آن سرگشته
وادی حیرانی آمده ملازمت نمودند و هریکی مورد عنایات
گردید - ضبط میرو صف شمس خان را جمعی برای تعاقب دارا شکوه
مرخص فرمودند - شاه نواز خان را که بنظمی مصلحت در قلعهٔ
اتک بر همان پور نگاه داشته بودند حکم علامی از وعطای موبه داری
احمد آباد باضافهٔ هزاری هزار سوار مع خلعت نمودند *

شنیدن خبر ارادهٔ محمد شجاع و مراجعت و توجه
فرمودن از ملک بنجاب

چون از توشیحات اخبار نویسان شرقی خبر رسانه شد محمد
شجاع با بیست وشش هزار سوار و توابعانهٔ جهان آشوب از بنگاله بقصد
پیکار پادشاه ظفر نصیب مظفر معروض گردید لزوال بنظر منیصال آن برادر
بدعاقبت پرداختن صلاح دولت و صواب دید مصلحت دانسته
در اوائل محرم خان زمان را جهت تعاقب دارا شکوه عازم اجمیر

مصطفی قلعه توپچی باشی رسیده میل سوار از
قلعه میرآباد نموده در باغ بیض محض نزل فرمود
محمود بامور عرف را با اعداد توپچی فرموده چهارم ربیع الاول دل
شاه جهان آباد گردیدند درین اثنا بعرض رسید که محمد
ابدال رسیده و بامداد قلعه از منصوب کردا دلا شکوه بر
آمده اوقلعه را محوطه مردم شجاع نموده سپاهی لشکر سید محمد اجابل
باقیه قلعه دار چپلیار و سید ناصر حارس ته آباد با او پیوسته و
شهر و قلعه را بتصرف آورده اند - از شنیدن این خبر به بادشاه زاده
محمد سلطان حکم صادر شد که امیر الامرا را در امیر آباد گذاشته عازم
معبر گردد و باز مرسل نامه شاهزاده و فرامرز خان صادر گشت
که قلعه امیر آباد بمرتضی خان سپرده بگذر رسیده و ملک
الشرقی از حراست امیر آباد برداشته بهراه بادشاه زاده فیض از
رسیدن ما خود را بقلعه آباد رسانید و بعض دوان که برای تسخیر
قلعه اله آباد رفته بود فرمان بنام که رعایا متفیال باشند زده
خود را رسانید *

هفدهم ربیع الثانی حسن زمی سال جلوس بقلعه
گردید و بمنگل امیر و نزدیک بمقام حشمت و مظفر و دیگر
تعینات کمپاس گذشته و چندین هزار ترک تاب و بیجوال
تنبیرا سوخته بودند - چون خان مذکور بجانب خان که از
بلی امام مذهب قزل کفته می شد و در هنگ
تردد نمایان بظهور آمده بود چشم داشت ابتدا از مرحمت
پادشاهی داشته می شوند بر طبع مبارک گرانی می

لهذا قبل ازین چند روز معصوم خان را که از مصاحبان و همدمان
نجابت خان بود خود او فرستاده پیغام نصائح آمیز ارشاد فرموده
بودند معصوم خان از آنکه ما علی الرسول الا البلاغ و رابطهٔ خلت را
ضبطهٔ آن دانسته پیغام نداد و تلخ را در خلوت بگذارش آورده در
جواب لایعنی آن دوستهٔ نصیحت آمیز از طرف خود نیز بی باکانه
بر زبان آورد نجابت خان متحمل نگردیده شمشیری که بالای مسند
او بود عازم بر کمرگاه او رسانده فرصه ساخته بود بنابران بعد
عرض منصوب و از منصب بیطرف و از حضور ممنوع فرمودند
بعد چند روز دیدن جشن از سر تقصیر او درگذشته بعطای خلعت
و عفو جرائم و بعطای منصب سرافراز ساختند - و داؤد خان که از نزد
دارا شکوه جدا شده رسیده بود بعطای منصب چهار هزاری سه
هزار سوار و دیگر عنایات سرافرازی یافت - هفدهم ربیع الاول از
دارالخلافت کوچ فرموده رایت ظفر آیت طرف شرقی برافراشتند
چون نزدیک آگره رسیدند برضوح انجامید که بادشاه زادهٔ والاتبار
خان بموجب حکم نزدیک کجوه رسیده انتظار دارد حکم ثانی
برای مقابله می گشند - محمد شجاع نیز بعد ازگرفتن سه لک روپیه
بنعدی از صرافان بنام قرض از بنارس برآمده و خسرو نام را
که برای تسخیر جون پور روانه ساخته بود مکرم خان حاکم جونپور
بعد محصور بودن چند روز حوصله باخته بر آمده بشجاع پیوست
درین ضمن میر ابوالمعالی که بمقتضای مصلحت چند روز بشجاع
پیوسته بود وقت یافته بحضور رسیده بعطای سی هزار روپیه و
منصب سه هزاری مع خلعت و فیل سرافرازی یافت - بعد بارت

سوار شدند اصحاب حضرت سید بدیع الدین عرف شاه مدار قدس سره
سعادت آن درگاه سعادت دریافته توجه نمودند . همین که بمنزل فریدیک
انبوه مضرب خیام ظفر اعلام فرمودند بخدمت زاده محمد سلطان
شریف آمده ملازمت کردند . و در همین منزل صیقت انشای معظم خان
که از راه دور مسافت بعیدهٔ دلی را پیش گرفته و رسوخیت مطربی
بکار طی نموده با مخلص جنگ خود را بسلامت بود جهه سنی
ملازمت گشته مورد عنایت بی پایان گردید و بحضور معظم خان
توپ بندی فرمودند چون معظم خان خبر داد که سواد معسکر جنگ
اصلا اسباب تعیش همراه ندارند حضور بسته بود چند اسپ مع
دوپیل و خیمه و دیگر ما یحتاج مرحمت نمودند . فرزندی نام باشنده
زاده محمد سلطان متولد فرموده سید معظم خان با شه و سید حشمت
خان بارهه و نرائت خان و بهرسنگه را تهور و نرمدل خان را در رکاب
پادشاه زاده تعین نموده . و فخر الملک خان را با چند امیر دیگر
مقدمهٔ آنهش پادشاه زاده قرار دادند و رایه حیرت با بعضی
راجپوتان نهور پیشه طرف سرهند مامور گردید و سپاه پادشاه زاده
محمد اعظم با جمع خانه زاد خان و میرزا خان و بعضی از امرای کار دان
دیده در حوالی متوره فرمودند و اسلام خان و اسفندیار خان را با
چندین زمبورک بزنگی گلوله طرح توپ قرار دادند . و چندانی
اخلاص خان و اصالت خان و جمعی از احدیان و تعلقان نیز جنگ
قرار گرفت و معظم خان را با محمد امین خان بسرکردگی بعضی
عساکر ایشان جلو لشکر همراه نیل سواری خانه در قول مقرر
ساختند . و فیلان کوه پیکر گردون شکوه نیل آهن را با اسلحه و برگ

جنگ آرایش داده عقب نوبخانه و همراه همه سرداران تقسیم
فرمودند و بهادر خان و داؤد خان و راجه مهیا سنگه و گنور امرسنگه
و دیگر بهادران جانانه قلبش دست راست و چپ موکب خاص
و بادشاه زادها تعین گشتند و بادشاه زاده محمد اعظم را در حوضهٔ
فیل سواری خود جا دادند بی آنچله جان نثاری ازاسته ومستعد
گردید که از نصرت سپاه نا نظر کار میکرد. نشانهای فیلان صف را
و سنان تشنن کنار میدان لمعه بق میزد. نود هزار سوار موجودی
معرکه آرای آن دشت پر وحشت گردید * بیت *

زمانه شور محشر عرض میکرد * زمین از چرخ و مهت فرض میکرد
چنان از جوش لشکر قحط جا بود * که نقش سایه بر دوش هوا بود
اگر سیماب ریزی چو باران * بمانندی بر سنان نیزه داران
و شجاع نیز بترتیب فوج پرداخته بلند اختر پسر خود را که در
شجاعت سر برادران نمود می جست با سید عالم بارهه وجمعی
از امیران کار زار دیدهٔ نمود آزما هراول نمود و شیخ ولی قرملی را
با چندی معتمدان میدان پیشه پهراولی او تعین نمود و زین الدین
پسر بزرگ را با جمعی در برنغار جا داده حسین خویشگی را
با سه چهار نوکر عمده هراول او ساخت و مکرم خان صفوی را با
سید راجی و چندی دیگر جرنغار مقرر نمود و شیخ ظریف را
با فوج رزم آزما طرح ساخته اسفندیار معموری را بلشکش قرار
داده اهتمام توپخانه بابو المعالی میر آتش سپرد و میر علال
دیوان خود را بچندابلی و محمد قلی اوبک را با جوئی بتوزکی
گماشت. و خود با لشکر ظفر پیکر محمد خان و سید احسن

خان و دیگر همدمی مذکور بیدنگی در قبول جاگیرات و پاکشه
فرمودن شده بعد انقضای دو ساعت العزمی هفدهم ربیع الثانی
هنگامیکه سوار می شد پیش خبر که از پیشی قبول صاحب
اقبال و مستعدان آن زمانه گفته می شد و در نظم و نثر فارسی
و اشعار هندی مشق و رجوع بسیده بودکه امیر خسرو تخلص نواز
گفت تاریخ فتح گفته وقت سوار گفتند • بیت •
ای خوار تو سوزا تداک بکا • بوسله تیرا فاتح باستاک بیا
جستم زپی شکی فتحت تاریخ • قال گفت ا نوده فتح مبارک بواد
بعد فتح مبارک امدن پانچ هزار روپیه سرخت نموده بهرخانی
فتح و نصرت در قبال کوه منظر قلعه بیدر سوار شده مانند کوه نمایان
با هستگی تمام و آرستگی فوج که در انتظام فوج بعدی خلل
نپذیرد توسه کروه فاصله راه در دو بهر بخانی طی کرده سه بهر
بفاصله نیم کروه مقابل فوج خضر رسیده چون الوهیت و شجاعت
فتح عالمگیری بر لشکر شجاع تاخت آنان طرف آثار حیرت مذلله
بظهور نهادند و از لم حیائی اقدام بر پیش قدمی نمودند آن نیز
به پیغام شعله افروز توپ و تفنگ بر آنها رسید و گاه بر حمله
نیرد آزمایان مظفر شدند و تمام شب لشکر بر خانه زین و حوصله
قبل و اسپاب از پشت اسپان فرود آمده بامید صبح فتح چنان خسر
بسته در شرقی مذکور بصر بردند و به خبر قابی تمام گوش بر آواز
بودند که شب حمله مرا چه زاید - چون مکان نوبعه شجاع یار
مخالف بر مقابل نوبعه بادشاه عدو سوز واقع شده بود معظم
خان فلک فر فی سعادت و خور دانی ساعت دیر خود را میقرعت

اطلاع یافته چهل توپ دشمن کوب را که از جائی چیده بودند در سواد لیل تبدیل مکان داده طرف دیگر جانب مقابل فوج خصم نصب نموده در اهتمام و پاس داری لشکر آرام بر خود حرام ساخته بتسلی دلاوران مبارز پیشه می کوشید و بادشاه گردون اساس تا سه پاس شب بپاس عبادت زیر خیمهٔ مختصر مشغول به نیاز تمام از درگاه بی نیاز جویای صبح ظفر بوده در نماز و دعا و اوراد گذرانیدند در عمل پاس چهارم ناگاه بکبارگی غلغلهٔ عظیم هوش ربا از لشکر اسپرخ برین رسید و غریب آشوب برپا گردید. تفصیل این اجمال آنکه راجه جسونت که بنفاق همراه بود و از روز اول جادهٔ بدنامی قرار برقد آن نابکار دوخته بودند و بدسرشتی آن تیره کارشعار بدسرانجامی او گشته بود بگمراهی عقل تباه و ارادهٔ فاسد اول شب زبانی محرم همراز بشجاع بیباک النیام آمیز مبنی بر ارادهٔ خویش که آخر شب شبخون بر لشکر برده غارت کنان راه فرار اختیار خواهم نمود و درین صورت بادشاه برین حالته اطلاع یافته بتعاقب من خواهند پرداخت درانوقت مهاراجه یکه تاز شما جلو ریز بر لشکر ظفر پیکر تاخت آرند و قریب چهار پنج گهری شب مانده آن تیره روزگار باتفاق دیگر راجپوتان صاحب فوج مثل رام سنگه راتهور و مهداس (مهیس داس) بهداساس باشکر زیاده از اندازهٔ قیاس که باخودبدین قصد به شهرت ارادهٔ جانفشانی فراهم آورده بود از جای خویش حرکت نموده غارت کنان راه الدباز پیش گرفت و دست تعدی بتاراج نمودن بیغر و کارخانهٔ امرا و بادشاهی و بادشاه زادها آنچه سر راه او بود دراز کرده هرنه قدم مسافت پیش میگذاشتا

از آنجا که بهادر بامپوریان شرف ملازمت می یابد خصوص بولشکر
و پیشکش و کارخانجات بادشاه زاده محمد سلطان توپ فیلپر و تاه
و هیچ خیمه خورد و کلان از آفت دست برد و تاراج آن بدبختان
عام نشد و تمام خزانه و توشک خانه سرکار بادشاه زاده به یورش
سند نظر آورده برهم فیلگرفت نموده بولد بامپوریان زمال و
ناموس سپاه پامال حادثه آمپوریان دولت و خیم گردید بلکه است
تطاول رجپوتیه و اوزبکیه و تاجیکیه رتبه طلب تا امپوره و کار
خانجات و دیوان پرگنه بهد تا طرف فرات خانه خیمه
نشاند که از است اندازی مفسدان محفوظ مانده باشد و مبلغی
سبب عمارت رمنصبهر و مساد ظاهر گردید و هیچ یکنفر امپاس
هوا از انقلاب خلل نمی نمود و دشمن شکر نفرقه نام بر نمی و
بسیاری هرچه یافته برخلاف آن جماعه از لشکر بر آمدن سرباز بودند
ازان بابا تاکیدی داشتند و جمعی در بندات و حصار گذاشته
و برخی خود را بر لشکر خصم رسانده در جنگ شتاب یافتند و اکثر
امپوریان بلکه و مثل نه در رکاب حاضر بودند برای حفر گرمی همه
و مثل و مثل مخطوب . بکار جد نمودند و مثل عظیم در میان
نه قبول اخلاص لبیش را بدولت تا مثل مه مثل ال و حوصله
باخته چه بود . و بدوه آن همه اهمال اصل شکر ما نظامی
در بغلی نمودند آن شاه گردن روزگار دولت . بعد از عرض
رسید که آن کافر بدبخت بعد از هزیمت از جانب شرقی به بیت
هیبط و رال خود رجعت نموده بعد ازین دیار را بسرانجام
گفت بول تبدیل داده تا بر ظاهر بیدل دست و پا زده

قدم بادشاه بالتفرقهٔ ارادهٔ تبدیل مکلی ظاهر گردد و بداند اکید
سرداران تیز گام و قدغنی چنان شدید تعین فرمودند که سرداران
فیل و اسپ سوار را نگذارند که از جای خود حرکت نمایند و
هرکرا از جا طلبیا بند عنان کشان بحضور بیارند و با آن
همه اشوب و برهم خوردن لشکر سرانهٔ تدبیر رزم و کار فرمائی از
دست ندادند و تغیر در دل و حوصلهٔ آن خسرو گوه وقار ظاهر
نگردید بلکه بشگفتگی و پیشانی طبع که مطلقا اثر پیدمانی ونداشت
گوئی که نشان دل باختن کم ظرفان است بخود راه ندادند می
فرمودند که الحمد الله بدین وسیله تفویض مدافعه و مواقع برزوی
کار و سهک عیار آمد و این معنی را از عطیهٔ الهی و اثر فتح و
فیروزی خود میدانیم و الغرض مدافعان گونه اندیش که بداندیش مآل
کار خودگشته این معنی را دانسته و درهان مظهر غلبهٔ عظیم تصور نموده
خود را بلشکر منتظم رسانیدند بسزای امثال و خیال خام خویش
خواهند رسید - بالغرض زیاده از نصف لشکر سلطنهٔ تاراج و فرار
که بیشتری بنه بفوج خصم ملحق گشتند رفت - چون خسرو زمین
فلک عالمگیر بقصد تسخیر عالم نرنش لمعان بسته سوار دریچهٔ مشرق
بر آورد و غبار فساد شب هندی نژاد بروشنی صبح مبدل گردید
بعرض رسیدند آن کافر نعمت روزگار دشت پیمای طرف مستقر الخلافت
اکبرآباد گشت و بندهای عقیدت سرشت دور و نزدیک در رکاب حاضر
آمدند بادشاه خورشید ضمیر سپهر اقتدار بر فیل گردون شکوه بشکین
و وقار نوه سوار شده بی آنکه چین جبین بر چهرهٔ مبارک ظاهر
گردد بدستور مقرری بعزم کار زار و آهنگ جنگ و پیکار کار فرما

گشته اسلام خان با سپاه آن کافر بدفرجام سر بموج بر کنار مغل
سودند و از سیر بلندی موج بلندتر معظم خان را بنظر در
نیاورده که عرصه دامن صحرا ساختند و شعاع تیر ترکش موج را
تیر باران از پرستش لشکر نژاد مستظهر گشته مجموع لشکر خود را
یک صف قرار داده توپخانه را قائم مقام هراول مقرر کرده بلند
آخترا با خود درغل گرفته قسم چرت پیش گذاشت و چهار
پنج گروپ زره پوش آماده موجها مقابل هم بیستاد انفعا از هر یکی
پل و خروش توپهای آتشبار بگوش رعد صدا و صدای کوس و کوسهای
رزم توده در زمین آن مرز و بوم وهشت افزا و زلزله در قال و جدل
قتال باهنگ هر دو موج حملات و سپاه پیادگان نهرستان لشکر ظفر
آیت بالجمله هر دو موج بحر بسالت در طلاطم آمده و برخروش می
افزود و هرساعت هنگامهٔ پیکار پیل آورد و دشمن سوز گوی
زبانه می بذیرفت و از کشتن مهیا تنگ از مهیا بدست
معاندان تنگنا اجل دلگیر بخروش خروش قتال و جدال می رسید

* بیت *

زهرهی کوس خاکی دماغ * زمین را امان در نوا داغ
شعاع برق کوه بار جنگ * ز هر سو زنهار تنگ
دماغ رجوانمرد عاشقان * همی زد نشتر بر رگ جان

درین حالت از توپخانهٔ ظفرقرین گوله توپی بر میان سراپای
سلطان زین العابدین رسید اگرچه برانب و مرکوب ضرر نرسید اما
یک پای فیلبان و یک پای خواصی که عقب هودج نشسته بود
بریده این معنی باعث زهرا باختن بسیاری از موج مقصم گردید

بعد ازان که کار از گرمی بازار آتش و زنی توپ گذشت و کار
بالا گرفت و شد تیر و سنگ پرداز خاک انداز بخطای خطا و زدم
ملخ گردید از هردو طرف چندین هزار تیر سینه گذار از خانه کمان
و شصت مدارزان حکم اندازان شیر شکار به پرواز در آمد و از بارش
تیر بجای آب جوی خون از هر سو موی مدارزان نوال گشت و از نزد و
خوشن بالا و تن و بدن پرنیان نخلستان تیر فسوار گردید * بیت *
ز بس تیر باران که آمد بجوش * شفق لاله زاری خود از فرش
بعشش در آمد لو در پای خون * شد از موج خونش زمین تا کمون
درین هنگامهٔ داروگیر سید عالم بادشاه با همه فیل مست جنگی بر
جرنغار لشکر ظفر قرین تاخت و از صدمهٔ فیلان کوه منظر رحملهٔ
سادات در ثبات قدم فوج دست چپ لغزش راه یافت و اکثر
دل باختگان آن فوج خار زار بر خود هموار نمودند و فتور عظیم در
لشکر فیروزی اثر پدید و از اثر غلبهٔ فوج خصم و هزیمت یافتن
صدمه میسره نفرقهٔ تمام در فول مبارک نیز راه یافت و کار بجائی
کشید که زیاده از دو هزار سوار جان نثار عزیمت کیش در رکاب
بادشاه نماند و لشکر مخالف از مشاهدهٔ این حال بفال مبارکباد
فال همدیگر را شاد فرخی آغاز نمودند و قدم جرات پیش گذاشته
بر قلب همایون بکمال گستاخی و بی باکی تاختند و خلد مکلی
صدق تائید یزدانی چون شیر ژیان بر فیل ضمن ثبات دل و قدم از
دست نداده بتسلی و تشفیع سپاه دل باخته پرداخته بدست مبارک
تیر بر لشکر مخالفان می انداختند درین ضمن مرتضی قلی خان
از میسره و بهادر خان از قلب و حسن قلی خان از دست چپ

آن بای سواد بزیر انداخت و یکی از فیلبانهای سرکار جاد و چسپال بر و سوار شده فیل کوه تمثال را باختیار خود آورد و آن دو فیل دیگر از مشاهدهٔ آن حال از قول همایون گذشته بجانب دست راست جلوه مسعود حمله آور گردیدند درین حال بلنداختر با چند سردار جرار مثل شیخ ولی و شیخ ظریف و حسن خویشگی که از مبارزان مشهور بودند طرف برنغار زور آورد و نزدیل تمام در فوج بر داد و فیل سواری اسلام خان از صدمهٔ بان زم خورد و بسیاری ازان فوج رو بفرار گذاشتند - سیف خان و اکرام خان که هراول برنغار بودند ثبات قدم ورزیده مردانه در دفع مقابل اعدا کوشیدند درین ضمن اگرچه بعضی از همرکابان ما آزموده کار صاحب داغند که بادشاه گردون وقار خود را بکومک فوج برنغار برساند اما ازانکه برابر بادشاه نیز فوج ستیمن گروه دار وگیر بود و ازغلبهٔ خصم اکثر دل باخته در فکر فرار بودند آن خسرو نهمتی از ملاحظهٔ آنکه مبادا اگر رخ فیل سواری خاصه بقصد مات مخالفان گردانده اسپ خوابی بر انها براند احتمال داشت که بیدادا زیاده از حساب توپخانهٔ شرر بار خصم بشهرت فرار شوخی نمایند؛ درین صورت که بساط برنغار هم برهم خورده منصوبهٔ فتک لعبت باز چه نقش برروی کار آرد لهذا تابرداشتن خصم بصوب استقامت ورزیده باسلام خان و دیگر سردار ان پیغام ثبات قدم ورزیدن و مردانه بدفع اعدا کوشیدن داده امیدوار رسیدن خود بمدد فرمودند درین حال خبر رسید که بختان از بختیار بیگ رزمجوئی که کارفرمای توپخانه بود از زخم بدلیی درلشکر شجاع وداع حیات نمود و جان بیگ پسرش بخم کاری برداشته بر اسپ افتاد

ا تعیین این خبر نه بلغا موج عنان نهر بابا تصنیف ، بلغا بود
شهنشاه صف مال با اقبال خود را بست بیقرار بساط و از نامه
مضمر گذارنده نار بیمین بگشاد بلند تبال سرداران بهادر اقبوست
نشان بهرسید و بهادران زیر چتر و نکوران لهند خود از هر طرف
صدای بلش بلند ساخته سیاب خون از هرگوشه و کنار روان
ساخته دل زد و خورد شیخ زین فرمانی که صدا موج شجاع
بود با لشکر سه سردار دیگر را بدان صوب و حدس بیگ خان صوبه
از خانه زین سرنگون گردید و از مردم که منهزم سپاهی عدد
تیر و سنان بروان و صاف نیغ ۰۰ زان خون آشام گردیده ، بلند بهادر
از مشاهدا آن دست و بازوی بهادری گرمی گشته خود را
بهاه بدر رسانید و لشکر ظفر قرین جلو ریز موفق شجاع یافتند ،
درین حال مکرم خان صفدر که بانتظامی مقدمات دولت شجاع
اختیار کرده بود از جدا شده خود را بصورت رهبانی مرتبت بدن
بادشاه بیروزی آثر رسانده و مخاطب بآفرین گشته مامور گردید که بر
حوضه بلی از میان رکاب سوار شود و منصفان صدر حسین خان بن
نظر محمد خان و سعید بیگ ولد شاه ولی خان نظر قرین یافته
رسیده بلشکر ظفر قرین ملحق گردیدند . درین اثنا تربیت و بهادری
زمین گرفت و مرادا مرزا شجاع بتن خود هرگاهی بگشاده فتح
نصیب گردید و دشمن مدبار بتاراج رفته و بسیار بقتل
شد و صدای بشارتی بلند گردید و از آن طرف موج و بسیاط مرا
شجاع فیروز مهاران گشت * بیت *

ز گوش فتح غلغل سر آیند * بصبر و زیرکی در سر آیند *

و الوان فاخره بر بنگاه شجاع برگشته تخت زلفته خزانه و فیلان و اسپان و همه اسباب تجمل و کارخانجات هرچه بدست هرکه آمد بتاراج و غارت بردند و یک صد و چهارده توپ و یک صد و پانزده فیل با قدری خزانه و جواهر سوای آنچه دست خوش تاراجیان گردید بضبط سرکار در آمد . و بادشاه ظفر اقبال از فیل فرود آمده بعد از ادای دوگانهٔ شکر و تحسین امرای رکاب مصلحت صواب دان دانستند که شجاع را مجال قرارگرفتن نداده دست از تعاقب او نپردازند لهذا در همان حال سرسواری بادشاه زاده محمد سلطان را با فوج خود او و بادشاهی هرکه توانست رفاقت نموده تعین فرموده عجالة دربقهٔ کفش مبارک بجای خلعت و عقد مروارید بیش قیمت که مدت مدید بوشاک اعلی حضرت و آن حضرت بود نیدا عنایت فرموده فاتحهٔ خیریت خوانده رخصت آرزانی داشتند چون اردو و کارخانجات بادشاه زاده همه بغارت و تاراج رفته بود حکم فرمودند که از سرکار سرانجام کارخانجات ضروری سفر مهم نموده باسه نفوز خلعت و شمشیر خاصه و صد اسپ برای بادشاه زاده از عقب روانه نمایند . و یک هفته دران مکان نصرت نشان مجلس آرای عنایات بی پایان امرای رکاب عالی گشته هریکی را فراخور پایه و توانائی که آنها بظهور آمده بود از عطای اضافه و نقد و جواهر و خطاب و نقاره معزز و مفتخر ساختند . ازان جمله معظم خان را از اصل و اضافه هفت هزاری هفت هزار سوار که دوازده هزار سوار برآوردی باشد نموده بعطای ده لک روپیه و دیگر عنایات بادشاهانه برهمه امرا امتیاز بخشیدند . و بیست و هفتم

[illegible] از معابر [illegible] و راجه جیسنگه [illegible]
[illegible] بود بحضور رسیده شرف [illegible] و
[illegible] [illegible] [illegible] و [illegible]
[illegible] و [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

بسفر ایلغار و تلف شدن اسب و بار برداز و دیگ مدعات راه تاخ
و متفرق شدند و سپاه اکثر پیاده گشتند بعد عرض فرمان
مراجعت نمودن شیخ میر رمضان شکن خان صادر شد - و بادشاه
انجم سپاه غرا جناحی اولی متوجه مستقرالخلافت گشتند در منزل
دویم عرضه داشت بادشاهزاده محمد سلطان مشتمل برمژده فتح نگی
و مغلوب گردیدن شجاع بار دیگر از نظر گذشت مجمل از تفصیل
آن می نگارد که بعد هزیمت شجاع سید قاسم که قلعه داری
اله آباد داشت و عبد الجلیل نام را در قلعه گذاشته در جنگ
رفاقت شجاع اختیار نموده بود خود با بقلعهٔ نمانده خود رسانده
باستحکام برج و باره پرداخت بعد رسیدن شجاع بعذرهای معقول
اطاعت ننموده بعد سپردن اولین عهد اصل جریده بر آمده بشجاع
ملاقات نموده بسیمات تواضع و عبادت بجا آورده دار و مدار قلعه
از سرخص گردید و بعد رسیدن بادشاه زاده مراد بگ اله آباد عریضهٔ
مشتمل بر اظهار ارادت و عبودیت و دعامت ایام غلامت نوشته مع
کلید قلعه بخدمت بادشاه زاده فرستاد بعد عرض فرمان صادر شد
که خان دوران را در قلعهٔ اله آباد نگهداشته سید قاسم را استمالت
نموده برابهٔ حضور نمایند و شجاع برگشته لختر از شنیدن این خبر
که مقرر گرد آوری لشکر و مقابله نمودن با فوج بادشاهی داشت از
سر نو دست و پا باخته مرحله پیمای وادی حیرانی گردید - محمد
امین خان را سر فوج ده هزار سوار نموده با عبد الله خان برای
تنبیه و گوشمال راجه جسونت بد خصال مرخص فرمودند و رای
سنگه زمیندار نه برادر زادهٔ راجه جسونت می شد و با عموی

بدستور عهد نامه ایلچی ایالت مطاب راجه و نامه هدایای و
عطای ملک بوبه و خلعت و اسب و فیل و شمشیر مرصع و سپاه
پلند آوازه سنجه شریک مهم استیصال آن مکوبیده عمال نموده
امیدوار تعجیل رخصت جوشیر نموده و بنام امیدوار خانی دارالخلافه
حکم رفت که بعد رسیدن شیخ میر از تعاقب دارا شکوه همه
مراتب را از قلمه سلیم گذه بر آورده همراه او روانه قلعه گوالیار
نمایند . شیخ میر مکرر بدربار سلطنت اعانت اقتران رسیده
منصل باغ نور منصب عنایت میشود . فاضل خان صدارتمآب ملک
بوبه نقد و جنس اموال دارا شکوه از نظر انور گذرانید و امیرالامرا
و همه امرای منتسبه قلعه آگره سعادت تسلیم ملازمت کنانند .
از ربانی بعضی اضافه لیقان مرحمت شد بعد چندی
جسونت نیه کار بطریق بغاوت بدربار سلطنت اعانت سمی از
معاندین بدماغ گمان نموده راجه سجاعرا قلعه بردانشمندی برآورده
الی حضرت استقامت خواهد ورزید این معنی وسواس باطل
در دل بعضی از خلق و عوامند دانشمندی راه یافته بود در اعطای
نکرآن حکم موجوده رفت توپچی نشاید نمود که بعضی از آنها با
همراه امیرالامرا در رکاب نصرت بمانند . و بیست و سیوم از منازل
مستقر الخلافت کوچ مرحمت دارین ایام بعرض رسید که چون
دارا شکوه بولایت گجرات منصل مرحد صوبه احمد آباد رسید فریب
سه چهار هزار سوار با او مزاحم آمدند و بعد از مزاحمت ایشان موج
بلشکری از تعاقب او بازگشتی طی مسافت نموده بعقب قلوب
موجه زار و زامیداران صوبه و گرد آوری سپاه می پردازد و بعضی

کیپه را برعایت نقد و جواهر مطبع خود ساخته دختر ارا برای
سپهر شکوه پسر خود نامزد نمود و زمیندار بعد تقدیم ضیافت بدرقه
داده از حد خودگذرانید روانهٔ احمد آباد نمود و بعد نزدیک رسیدن
احمد آباد شهریار خان صوبه دار احمدآباد که یک صیغهٔ او
در حبالهٔ عقد بادشاه و دختر دویم در خانهٔ محمد مراد بخش بود
برفاقت رحمت‌خان دیوان و دیگرگومکیان برآمده استقبال نمود بعد
ملاقات شربا اعانت در سر انجام ضروری بجا آورده قریب ده لک
روپیه طلا و نقره آلات و دیگر جنس محمد مراد بخش که در احمد
آباد بود پیشکش نمود و دارا شکوه بفکر مراهم آوردن زر و سیاه
پرداخته مردم را بعطای خلعت و اضافه و خطاب و جواهر خورسند
ساخته جذب قلوب مینماید - و حکم و عمل در بقدر سورت و بندایت
و بهروچ و برگدات سپرد حاصل تعین نموده بضبط خود در آورده
و در مدت توقف یک ماه و هفت روز بیست هزار سوار مراهم
آمده - و بحکم بیجاپور و حیدرآباد نیز رسل و پیغام برای طلب
نقد و جمعیت بمیان آورده و برای رفتن طرف دکن و پیوستن
براجه جیسونت فکرهای مختلف می نماید - و در همان گرمی
اخبار فرار راجه جیسونت از هزیمت لشکر فیروزی اثر نه شهرت غیر
وقوعی و خبر کاذبهٔ غلبهٔ خصم علاوه آن گردیده بود نوشتهٔ راجه
جیسونت مشتمل براظهار طلب داراشکوه رسید و غرهٔ جمادی الاخری
با سپاه آراسته و توپخانهٔ بسیار که از بقدر سورت می چهل توپ
طلب داشته بود برآمد و بعد برآمدن در هر منزل نوشتهٔ ابله فریب
راجه جیسونت بدیدن آمده و آنسون رسیدن خود می‌رسید و این

معنی بادشاه تقویت مزاج آن برگشته اخلاص می گردید بعد
استماع اخبار مذکور رای عالم آرای تقاضای آن نمود که بادشاه
ظفر پناه طرف اجمیر افراشته براجه جسونت که شفیع جرائم او
میشد راجه جیسنگه گشته بود استمالت نامهٔ مغز تقصیرات او و
بحال فرمودن منصب و خطاب مهاراجگی باستصواب راجه جیسنگه
مرحمت نشانه و فرمودند که از جانب خود مقرر دارد این معنی
بار یافته مصحوب فاضل سریع السیر روانه سازد ۰

اکثر مقربان حضرت نیز خلوص خاصه از تغیر احوال دارا شکوه
نهفته اخبار نظیر دیگر واقعات مصور معطوف می ساخت
بادشاه رشد و تدبیر پیرایان حرمله در دولت ایام بودند
اواخر سنه الحق از دلی بسعادت شرف اندوز ملازمت گشتند ۰
چون جانب بنگاله از لوطائی در سفر بجهنم ارباب جفا
گشته برطل آمده طریقهٔ زراعی اختیار نموده بود سعید بنگاله
را که از جنس و هم جنس آنها گفته می شد بعنایت خلعت
و خلعت و اسب و شمشیر مخصوص ساخته موضع دیگر دارالامارهٔ
برای تمهید آن ملک برگزیده مرخص فرمودند ۰ سید قاسم شجاعی و
بهادر خان که بموجب حکم از دیر باز بادشاه زاده بوده شرف اندوز ملازمت گشتند ۰ بعرض رسیدکه نربیت خان صوبه دار
اجمیر از خبر برگشتن دارا شکوه بسرحد هوشنگ آباد رسیده
باخته خود را بحضور رسانده ۰ محمد امین خان را که برای تمهید
راجه جسونت مرخص فرموده بودند بمقتضای مصلحت مراجعت
فرموده طلب حضور نمودند سید قاسم را بعطای منصب سه هزاری

هزار سوار و خطاب شهامت خان سرافرازي بخشيدند - طاهر خان را
براي قراولي و خبر تحقيق دارشکوه مرخص فرمودند - بعد رسيدن
بمنزل انبير تعلقهٔ راجه جيسنگه حکم موج بندي فرمودند راجه
جيسنگه را با دلير خان و محسن قلي خان و جمعي ديگر از دلاوران
هراول مقرر نمودند و صف شکن خان را به پيش پردن توپخانهٔ
مامور فرمودند و شيخ مير را با امير خان برادر او سر موج بلنديش
ساختند و امير الامرا با پسران و گنجعلي خان و بعضي سودانان
رزم آزما را طرف برنغار مقرر کردند و سرداري جرنغار بنام پادشاه
زادهٔ نامدار محمد اعظم و ديگر بهادران ايران قرار گرفت و بهمين
دستور محمد امين خان و هوشدار خان و عبدالرحمن خان ابن
نذر محمد خان و ديگر بهادران ايران و توران و افغانان جلادتنشان
و راجپوتان نهر بيشه جا بجا در جينه و ميسره و قول و چندايل
مقرر گشتند و فرمودند که تامقابل شدن بفوج خصم بهيچ نرک
در زا وقت سواري تفارت زا نيابد * ا

شمهٔ از احوال پراختلال دارا شکوه آنکه بعد که منشورنجات
و رقم مغفرات خفيه بترشحات راجه جيسنگه و ديگر هراهخواهان
براجه جسونت رسيد در اخفاي آن کوشيده از بيست کروهي
جودپور که بالشکر آراسته بقصد استقبال و رفاقت دارشکوه بر آمده
بود فسخ آن عزيمت نموده زحل صفت رجعت بمکان خود نمود -
خبر مراجعت نمودن راجه بدارا شکوه رسيد مارزت خاطر گشته
رسل و رسائل درميان آورده مکرر باظهار تملق و ابرام بمعاهد نمود
فائده نداد و اين معني بر ذمهٔ همت خان حال ان دوران

سراسنا وادی حیرتی گردید . و بست گرانی جواهر رسیده
چند سفار نموده نمیدند نام همتوی معتمد میگار خود را که با راجه
واسطه انتخاب بر داشت بود او پیغامات فرستاده تکلیف انصاف
رعده به نهایت تام بعمل آورد . او در جواب او روی قدر گفت
من بر قول خود راسخم اما فی الحال آمدن من مصلحت
نیست . لذا شکوه ناچیز بقه استقامت و بعده براجپوتان
دیگر پیغام نموده نزد خود طلب نماید بعده که توسه راجپوتانی
دیگر نزد او جمع آیند من نیز خود را خواهم رسانید . بدین جواب
پاس قدر امیر دانیدند را صرخص ساخت . دارشکوه عقل و هوش
ناخنه طرفه رکوها ناچیز آمده بازدیدی دریافت را بود آن قدر مکار
فرستاد . دانیدند باز پیش راجه آمده پیغامات نظیفه تام دلربام
نموده هرچند انسانه و فسون بیر خواند مفید نه شنید و تعلیل
شدکه همچواب او قدر و دنیوست . و خدر رسیدن فرمان بموجبات
او از نزد بادشاه خط نخش چره بپذیرفتن تدبیر بید در راجپوتانه
بادت . ازانکه صاحب غرض مجنون گفته اند و احتیاج شیرین
را روباه مزاج می سازد باوجود علم سخنی انسانی از سپهر شکوه را
نزد آن سخت عهد غدار فرستاد و سپهر شکوه چنانکه عادة راجپوتان
دلیری فرشید و وعده و وعیدها نظر آورد آن کافر فاجر نادیده
انگاشته بدستور دانیدند مانوس میخواهد ساخت . و سپهر شکوه
بلاپروا پر آب و جگر کباب نه دانست از انقلاب فلک چه بظهور می
دانست نزد پدر آمد

• بیت •

ز انقلاب زمانه عجب مدار که چرخ • این فسانه و فسون هزار بازیچه

جانب بالکل قطع امید مدد از جسونت نموده نمی دانست
کوه نشینان چه سازد درین حالت خبر نزدیک رسیدن محمد اورنگ
سنگ نامزد بادشاه غازی انتشار یافت چار ناچار قرار برکار زار داده
و آن کار وقت صرفه در جنگ صف ندانسته بمنصورهٔ در آمدن
با اسلیم نواح اجمیر بخیال مورچال بستن در ان جبال پرداخت
و هرکه پی خود حرکت نموده در دره درآمد بعضی راهها را به
بستن دیوار خام و سنگ چیدن نمودن و چیدن توپها و نشانهی
تفنگچیهای قدر انداز استوار ساخته جانب یمین خود را
بمصطفی خان عرف سید ابراهیم سپرد و سه امیر دیگر با فریب
هزار برقنداز حکم انداز همراه او مقرر ساخت و مورچال طرف
یسار باهتمام شهنواز خان مع پسران وهمراهان باجمعی از برقندازان
چابک دست گذاشت و مورچال طرف دیگر بغیرت میراتی که
بشجاعت و نبرد کار طلبی او انتساب کلی داشت بامصالح نوبخانه
و جمعی دیگر از مبارز پیشگان سپرد و رو بروی خود سپهر شکوه را
بابسیاری از آلات آتشبازی و توپهای نامی صف بنا قائم ساخت
و خود درمیان جاگرفته همه جا توپ چیده جمعی را مقرر نموده
که بمورچال مصالح مطلوبه رسانده سزاولی نموده نگذارند که
همراهان و سرداران بیکار و معطل باشند - و شرح نبرد و تقسیم
مورچال بادشاه ظفر اقبال آنکه بعد نزدیک رسیدن موضع دیوراي
که ازانجا اجمیر سه کروه مسافت داشت و امکان مورچال خصم
نیم کروه و گوله رس بود مضرب خیام نصرت انجام فرموده حکم
مورچال بستن بتعیین مکان نمودند صف شکن خان میر آتش

با مدرپهٔ کوهي که به بهادري شهرت داشت و ازان طرف که کوهان شیر گمان یورش داشتند و از زن گولهٔ توپ وتفنگ و انداختن سنگ چ فصل هم مي بارید لحظهٔ فرصت نمي دانستند وواقف ساخت و آن اوردهٔ دلان شیر جنگ دامن همت برکمر بسته افغان وخیزان با امیر توران سنان برق کردار مقابل موجهاں آنسیار یورش نموده هرگز نمي ٥ اجل او مي رسید زبدهٔ زبردا ساخته نشان راجه راجروپ بالاي کوه پرده نصب نمودند و خود راجه راجروپ کمارعقب جان بازان مستعد گشته چشم بزاه آواز بالا برآمدن آنها بودبازجود فرود آمدن قریب هزار نفر جلدي مخالفان درمقابل بهادران راجه راجروپ آن جلادت نیش قدم پیش گذاشته درمقابل باریدن گولهٔ تفنگ و انداختن سنگ خورد و کمان سینه سپر ساخته خود را بر آنها زده از انسیان فرود آمده حمله آور گردید و دلیر خان که میان افغانان در بهادري و بلند تازي شهرت داشت از مساعدت جرأت راجه راجروپ دلیرانه با مردم خود قصد بالا برآمدن بران کوه نموده داد نهوري داده خود را بدم گولهٔ توپ و سنگ بازان زده از طرف دست راست بالا برآمد و از طرف چپ شیخ میرنه در تدبیر و شجاعت روز بکار بي نظیر روزگار گفته مي شد ناهمراهان خویش قدم پیش گذاشت و ازطرف دیگر راجه جیسنگه با راجپوتان بیکار جو تحرکت در آمده تردد بهادرانه بروي کار آورد و امیرالامرا با بسیاري از مردم توپخانه از جانب چپ و اسدخان و هوشدارخان از طرف جرنیلا با جنود خود سوار شده از هر طرف صف در صف معرکه آرا گشتند اگرچه زان یورش تردد جانفشاني از همه

بعد ازین جان نثار بیگ کابل نما نذر سفا پیش نظر
رسید رخصت و انعام گرانمایه و یراق مرصع و خلعت
سمور فاخره و انعام نقد و جاگیر هاي اعلی بود که در مقابل آنها
از موجل شهور حال و بیرز مهوانی با طایفه تنگ گرفته و
زنا نشگ اجل مي باید و جمع کثیر از مردم هزاره امیر کار
امده و از غرایب توپ که اصلاً تو قدم کشته بود و سیاه
بل و توپخانه هزاره شریف الفتر دشمن صاف و خدمت ازا دان
توپ و صحرا بجهت بود که خویش و بیگانه را هم از هم میتوان
تشخیص مي نمود * بیت *

برنشست رزمي چو بارد صبح * شکوش رهنگ و سان رنج
برآمد زغلب تو تنگر خروش * رسید آسمان را فتاد بوش
از هر طرف چندان سرو زن با مال سم ستوران تو بود گزیده
که بسل از سر و صورت آنها بدا نگردید . تیر حال چون تیر زبان
مخالفان بود مقابل گردیده برهم ابري که بست زاست از رسید
از زمین بار مخالف او دا شعوه در تلقي توا بسکنه مردم خود را
بوجود مستعدا از غربت نزیب جنگ سر بش نام و ننگ
مي نمود هرچندکه از توا بسجدي زنه جو توپخانه بدا موجل و بعد
برآمدن از شب تعاقب نبود تا دربیان سیاه بظهور امد
فتحا مرزي گر بیامد و شهور حال گذاز زا غیرت ذاتي امید
نجات زان جنگ جان سان محال مي دانست و در خدمت
عرفروزي نعمت خصوص در جناب باکفا گزین وفا بعین آنه
ملد حیات در بلد و از هجات فانیي نجات بلد و سر امن

وبر سینهٔ آن ظل الله سمز گردیدن تو خود گویا نمی توانست نمود
مردانه وار آن قدر کوشید که بسرخروئی از معرکهٔ دار وگیر بخت
جستی بر بست و در مقابل او در همان حالت دار و گیر که نزدیک
بغروب آفتاب بود وغبار آثار فتح و بالا برآمدن نشانها از هر دو طرف
ساطع انوار مخالف و موافق گردیده بودشیخ میر که از شهامت
ذاتی و ارادت باطنی در جان نثاری می کوشید و بوسیلهٔ فضل
و جدال باستقبال اجل می شتافت آن چنان مسئله را از جلالت
را کار فرموده در عالم بالس حق تملک وقت رسیدن گلولهٔ تفنگ که
بسینهٔ او رسید و خود را در معرض تلف دید زبان اخلاص بیان با
بدین زمزمه گویا ساخت * بیت *

جان دادمش بمژده و خجلت همی برم
زین بند قلب خویش نه زادم نثار دوست

و رسید هاشم که نسبت قریبه با او داشت و تعیین خدمتگار عقب
حوضه نشسته بود گفت که من رفتم دست در کمربند من زده مرا
چنان نگاه دار که تا بلند شدن صدای شادیانهٔ فتح که همین دم
تسلیم فیروزی بر بین لشکر عدو مثل بیزوال خواهد رسید و علامت
و آثار ظفر پیداست رفقا و همراهان من بر حال من اطلاع یافته
مبادا دست از کارزار کشند و مردم خصم نیز مطلع گشته دلیرانه
قدم پیش گذارند. سبحان الله انسان را بدنیا پیش آمدن نوعی
حال و احوال خود و فرزندان بدین مرتبه دل بستگی واقعست
که باوجود بر باد دادن نقد بی بهای جان که درین عمر مختصر
در ایمان نیزمی گذرد باید که در چنان حالت سوای یاد ذات پاک

بادشاه عقبای در خاطر خطور نکند و بجز کلمهٔ طیبه و اسم معبود
بر محل بر زبان نراند تراپ عزیز اعتبار که هنوز در دنیا عزیزی
و دلبندی نرا وسیله تربی باشد بعلت پاس ننگ یا نامی عزیز
منتظر می نشیند گویند سبب چنان جان نثاری که بدل دارند
و نقدت از شیخ میر نظیر آمد بادشاه قدر دان خانه زاد پیر را
دست بهم میرسد خواب نوید نعم بهم رسید و آن قدر له درید
خلد منگ تاثیر بکند میرسد خواب که معتقد نرین الهیان
خراسان است پیش آمدند و نرقی نمودند در هیچ مهمی از
با تامل صاف در نوبهم نظر بر مدعا رای تعلیمات اگرچه
میرزا خواب دست بهم میرسد خراسان در ظاهر درشت و بیرو
واقع شده که ما انفر در کارد راست و درست کند و در طریقهٔ
پاس حق نگاه انار حسنات فعال می نرا محسوب
نمود . تا چنانکه دارنگرد از مستعدا بر گشتگی طالع خود و استماع
اخبار شیخ حیدت شیخوی خان که همان تامت سرکش گردیدن
نظر استقامت نخبر و نرود و معاندت سوی دار السلطنت تلاهور
تلخ بادشاه قدر نصب میرسد نوح سرداران جان نثار هرش خبیر
و حرصلهٔ خود داری نانده همراه سپهر شکوه و فیروز میرانی و
بعضی خدمهٔ حرم ان پاس شب تاریکان پاس پرستی
غم و تم نه خدا آن روز نصیب هیچ شاه و گدا نمیشد باد مرتم
اختیار نمود و از مرتم حد سوای مرتم و نیاز بدرجت رنویق
رسانیدند نهایت و ندی از جواهر و نثری و سیم خاص و صیغه
و چند خواص که ساخود نوانست گرفت با خویش همراه گرفته

متوجه اسمد آباد گردید و فرارده فیل و اشتران و شتران بر از بار
غزاله و دیگر اسباب انتخابی مایحت دار و بسواری از خدمهٔ
محل هرچند آنها را از راه عافیت اندیشی پیش آمدن چنین
روز مستعد همراه گرفتن ساخته بود اما باخود نتوانست گرفت
و باعتماد جمعی از مردم قدیم و جدید که چند خواجه سرای
معتمد رفیق آنها ساخت و قریب هزار پیاده برقنداز یکسر
حرام خوار همراه آنها گذاشت و تاکید نمود که از عقب بعلاقهٔ
خود را برسانند بعدازچند یافتی احوال آن برگشتهٔ وادی حیرانی
بر محل بذکر خواهد درآمد - القصه اکثری از لشکرهزیمت یافتهٔ
بی مال و عیال که در بهیر گذاشته بودند شتافتند و جمعی
بماتم تاراج رفتن مال و عیال و بباد دادن عرض و ناموس
پرداختند وبعضی از رسیدن زخمکاری و برباد دادن اسباب رساسان
که فرار نمودن نفران تلفا آنگردید دران کوه ودره حیران و سرگردان
گشته همدم آه و ناله گردیدند و مجموع اردو وکارخانجات دارا شکوه
مع همراهان بتعاقبهٔ تاراج رفت - وچون دران شب تار و دلها پر از
درد یاورت خبر تعاقب دارا شکوه تا دو سه ساعت نمیرسید درهردو
لشکر خصوص در فوج ظفر اثر نبود از هردو طرف در بعضی
موریال جنگ قائم بود و اسد خان و هوشدار خان با بعضی امرا
درجای خود گرد دارو گیر مانده برقندازی می نمودند تاآنکه
برفرار خصم و خالی شدن موریال کوه اطلاع واقعی یافتند . و از
حملهٔ همراهان دارا شکوه عسکر خان و سید ابراهیم و جمعی دیگر
که از رفتن آن برگشته اخبار واقف نگشته بودند تا قریب پاس

شب حرکت مفتوح می نمودند و سومه شریف محافظت نمایم
خان که سر خانی دارالخلافه بود بیکر نذری که بر خاک او بساط
بزاز تمام در گذشت. اگرچه بسعادت خان پسر شیخوا خان منصب پنج
زهم گونی و نام زساده بود اما آخر الامر بخطاب پدری . و سعد خان
و سید ابراهیم داجمعی از اهل کمال دارا شکوه بانتهی زندگی و قتل پسر
خون که سوای رشت نمی شد لهذا سلطان مذکور بنابر مصلحت
توسیلهٔ صف شکن خان آمده بزیارت مجرد بهار نایف اعتبار سعادت
گردیدند و مورد عنایات گشتند .

بر منصف بندگان کارپژوه مخفی نماند که چنین چهار خانگ لبهان نهنگ دریای عبرت و نمونهٔ
شهادت که هرکدام را در دور زمانه و ستم دولت توان گفت سپهر و
در دولت انقلاب چنان حادثات که بزبان خامه جاری گشته از ها
در نهضتی و نیات قهر از دست نهادن و خشم و غضب غالب
آمده را از زور و برتافتن اجتناب و تغافل نمی و سعد طالع و
عالمگیر پادشاه غازی هدف تیر چه توان نمود . فاضله بعد استیلای
آزادگی دارا شکوه و وزیدن نسیم فتح و نصرت زمان بتدبیر و تدابیر
پادشاه حقیقی لشکر از واقعهٔ شیخوا خان و شیخ میر انسوس
زیاده نموده فرمودند که هر در را در بقعهٔ مبارک روضهٔ حضرت
خواجه معین الدین بآورند و الزام تمام نموده مدفون سازند . و خود
بعد از زیارت مزار فی زندة العارفین و منبع رحمانی انعام آنجا
از آنجا کوچ نموده بر سر تالاب اناساگر حکم به چهار مقام
فرمودند و واقعه نویسنده را یک لک روپیه و بهادر خان را سی هزار

روزیه عنایت فرموده باجمعی از مردم کارزار دیده دیگر بار برای
تعاقب دارا شکوه مقرر فرموده بعطای خلعت و اسپ و فیل
مفتخر ساخته مرخص نمودند - چون راجه جسونت از خجالت
تقصیرات زیاده از اندازه قیاس روی بحضور رسیدن نداشت
بموجب التماس راجه جیسنگه از - رتو درمان عطوفت عنوان مبنی
بر تسلی و خطابخشی و صوبه داری احمد آباد و بحال داشتن
منصب هفت هزاری هفت هزار سوار مع خلعت برای او
عطا فرمودند - و فرزندان و نورس بیگم اهلیهٔ شهنواز خان را نظر
بر نسبت صوری و حقوق خدمات سابق مورد انواع مرحمت
ساختند و یامیر خان برادر شیخ میر خلعت عالمی و اضافهٔ
نمایان عطا فرموده رعایتهای دیگر بعمل آوردند - از اموال داراشکوه
صد فیل مع دیگر کارخانجات بضبط سرکار در آمد - و جمعی را که
داراشکوه در اجمیر بمظنهٔ هوا خواهی بادشاه ظفر آیت مقید
ساخته بود خلاص نموده مورد عنایات ساختند - نرپت خان را
باوجود تقصیر فرار قبل از رسیدن داراشکوه از راه خطا بخشی و
جرم پوشی بدستور سابق صوبه داری اجمیر مقرر فرمودند - و چهارم
رجب سنهٔ مذکور پیاده از روی نیاز بدرگاه حضرت خواجه معین
الدین تشریف برده متوجه دارالخلافت شدند - درینولا بعرض رسید
که شجاع از صدمات نزدیک رسیدن پادشاه زاده محمد سلطان مع
فوج گران بعد دست و پا زدن حرکت مذبوح آرزا جهانگیر نگر
گردید و معظم خان داخل قلعهٔ مونگیر شد از شنیدن این مژده
حکم نواختن شادیانه فرمودند - در منزل فتح پور نه شرف نزول

واقع شد پیشکش عالی خان مع مرصعات مذکوره قلم از نظر گذشت . و سلم شاه رهب بالوکاه و دیعهٔ پادشاهی شامل مستقر خلافت شدند همان روز عرضداشت خانی دیوان سوانح کار آگاه بطریق فال نیک مشتمل بر اینکه خانهٔ چهار گانه در مساد دارالخلافه بتصرف متعلقان درآمده

ذکر جشن جلوس ثانی مشتمل بر ذکر

تعین سادر خطبه و القاب پادشاه نازی

چون اصل جشن ثانی آن برگزیدهٔ دولت سلطنت موقوف بر طلوع پرتو سعادت و زوال خاک سوده بوده دران ایام نصرت انجام ده ماه از بهار و چهارم رمضان المبارک سنه هزار و شصت و نه شمسی مطابق سلخ ذیقعده سال دوم جلوس بوده است حکم فرمودند که ابواب بخشش و عشرت بروی هوا خواهان دولت مفتوح ساخته درهای جهرهای طرف دولت خانهٔ عامره و اندرون محل خانه زآرایش اقسام دیبا و پرنیان و ظاهر و باطن تواآیش دهند و آنهنر زرینت دولت و حشمت آثار و مشهور آثار برنگ و دیگر بلاد بصرف درآمد که انجام خدمت اهتمام از صنایع قلم فهمها اندوختند و رستگاران طاق بامهران عشوا و نازمحفل آراگردیده بامول گوناگون همگنه پرجوش و خروش بخشی رسوم گرم ساختند • بیت •

صفای و طنبور شد گرز دار • بگردد بجا موج مه مور وزار

شرابی ترانگبخت ازدیاب • که گردن نیارست جنبید باب

تخت مرصع که از مفت [illegible]
[illegible] دین نوید تخت خویش را موعود
می نمود بر خود بالید
[illegible] شرف نفوس آن خسرو زمان و زمین
زبان طعن بر شرف بر [illegible] ش وکیوان گشود و مفتخر از فخر ذکر اسم
و لقب ابو المظفر محی [illegible] الدین محمد اورنگ زیب بهادر عالمگیر
غازی سر فخر بر فلک [illegible] ین سود. در عهد سابق بطرف اشرفی و
روپیه از السنهٔ طیبه و [illegible] خلفای راشدین مهرین میگردید فرمودند
که چون نقش کلمهٔ تو [illegible] بد بر دره و دینار که اکثر جای نامناسب
می افتد و زیرپای [illegible] شترنال می آید نقش مسکوک را بدین سکه
مبدل سازند *

* بیت *

سکه زد در جهان چو [illegible] مهر منیر * شاه اورنگ زیب عالمگیر
و در روپیه اسامی [illegible] بدر مسکوک ساختند * بیت *

از سکهٔ افضال شه [illegible] مهر نظیر * سیم و زر ما را شد نقش پذیر
از سکهٔ او همه در [illegible] خرخ مدار * گردید زر از سکهٔ تو عالمگیر

چون در تاریخ فتح [illegible] هر دو بار روز یکشنبه اتفاق افتاده بود همان
روز یکشنبه را روز جلوس [illegible] هر هفته مقرر ساختند. اگر بتفصیل انعامات
و بخشش روز جلوس [illegible] پردازد باطناب کلام منجر میگردد لهذا بتحریر
انعام چند اساسی [illegible] خاص اختصار می نماید سوای آنچه بارباب
طرب و اصحاب [illegible] آن خرمن خرمن و طبق طبق سیم و زر و جواهر
بمخلصان در آمد [illegible] وزه پانصد روپیه بپادشاه بیگم و چهار لک روپیه
بزینت النسا بیگم [illegible] و دو لک روپیه بزینت النسا بیگم و یک لک
و شصت هزار روپیه [illegible] روپیه بیدر النسا بیگم و یک لک و پنجاه هزار روپیه
بزیدهٔ [illegible] ان و قیطا و سودد و دو لک روپیه بهادر زاده محمد اعظم

که در حضور بود مع شمشیر مرصع و فیل خاصه با یراق نقره مرحمت
نموده تسلیم منصب ده هزاری پانجهزار سوار فرمودند و بپادشاه زاده
محمد سلطان که بتعاقب شتاب مامور بود سه لک روپیه مع جواهر
و فیل حکم نمودند و دو لک روپیه برای پادشاه زاده محمد معظم
و یک لک روپیه برای پادشاه زاده محمد اکبر که در دکن بود جدا
مرحمت و یاسبر الامرا خلعت خاصه با چهارقب زر دوزی و جیغه مرصع
بامانهٔ سرفراز و دو اسپ با ساز طلا و زین میناکار مقرر نمودند
و فاضل خان خانسامان را امانهٔ هزاری پانصد سوار مرحمت نمودند
بدایهٔ چهار هزاری دو هزار سوار رسانیدند و برای زبان که از تربیت
کرده ها و پیش آزمدهای سعد الله خان بود و سیادت و زهد
سر براه می نمود لقب راجه و پیشکش سر بلندی یافت و زبانه
از سی هزار نفر دیگر از روشناسان عسکر بمعرفت خدمت و
امانه مقتخر گردیدند و استعداد ایام جشن شمسی و بزم ماه گشید و
هر شب از مروغ چراغان و آتشبازی صفحه‌ها بنگار میبرد و از
انواع ماهوس و چراغ اسمان گل بزی و چین را طاق نصرت بسیار
می نمودند و انشعبهای صنعو از انسانآرایش و روشنائی ماه زیاد
بر روی دریای زمرنده در نظر تماشائیان لجه جلوه گر ابوالمظفر
شاه که از گوشه نشینان مشهور لشکر و بیر و مشهرت دارا شکوه
تاریخ جلوس بنظم آورده خدمت پادشاه ازشمال دانست خان
از انداز تصوف و اشارا ابطال ارادت مرید کامل بدست * بیت *

صحن دل می چون گل خورشید شاه خود
کعبهٔ حق و غبار باطل را بمعرفت

تاریخ جلوس شاه حق آگه را
ظل الحق گفت الحق این را حق گفت

از واقعهٔ سلک شرفی بعرض رسید که اهتمام خان بعرف محمد قاسم در هنگ شجاع نقد حیات در باخت *

چون از عید جلال الدین محمد اکبر پادشاه حساب یکهای سال و ماه دفتر و جلوس خود را از غرا فروردی که مبدء آن نوروز نیز اعظم در برج حمل باشد تا آخر اسفندار گذاشته سمعی بماه الهی ملقبه بودند ازانکه بآئین مجوس و پادشاهان آتش پرست شبیه بود پادشاه حق شناس در پاس شریعت گذاشته حساب سال جلوس و جشن نوروز و ماه عربی و قمری گذاشتند و حساب دفتر را نیز بدان مقرر فرمودند که ماه و سال عربی بر سال شمسی مقدم باشد و جشن نوروز را بالتمامی از میان برداشتند اگرچه هرگه از ایام ریاضی و نجوم بهره دارد و بر تواریخ عبور نموده میداند که باوجود نوروز مجوسی و اسم ماههای آنها بهمین نامهای فروردی واردی بهشت تا اسفندار زبان زدند اما جدا موضوع گشته اند که این ماههای آنها بقدم اندامی سال در تقاویم بقویس قدیم مجوسی ملقبه می نویسند و شادی نوروز که غرا فروردی آنها باشد در کرمان و بقدر سورت مجوسیها مینمایند باین نوروز که بنوروز سلطانی نیز نامیده می شود اصلا کار ندارد و حساب دفاتر و سال و ماه ایران و تمران بران ماههای فرس قدیم است و نوروز سلطانی که در اکثر بلاد عجم و هندستی جلالی [illegible] تمران و قبة الاسلام بلخ و بخارا تا حال مینمایند و مدار

فصول ربیعه و گرما و زمستان و برشگال هلیوسنال و فصل خریف و ربیع و رسیدن دانه و میوها هر فصل و تفاوت سرما و نقصی منصدرال همه از سال و ماه شمسی معلوم می توان نمود از ماه عربی دریافت آن محال است لیکن پادشاه دیندار نظر بر عزیمت روایت تقویمی نکرده است که بسبب مغایرت بنادی نوروز سال و ماه مجوسی اهم حشن نوروز سلطانی مستمر باشد . در هندوستان سال ما عوض رجبه را که از نصفای مشهور توران بود و پانزده هزار روپیه از عهد اعلی حضرت سالیانه داشت منصب هزاری و سوار عطا فرموده خانه خدمت احتشام عنایت نمودند دیگری از منصبداران را بعدی دیگر از مقرر فرمودند و امر نمودند که رابع خرابات خانه و قمار بازی و بت پرستی دانیه بیطرف سازد .

الحال مذکر باقی احوال پرسال دارا شکوه و سال نامه می پردازد که بعد از هزیمت اورنگ زیب جمعی چند از پرزال خاصه صندلی بیان عاری گشته خود دارا شکوه با بیست تکاور و زیده و صده و فیلان جواهر و اشرفی و چیزهای خاصی خدمه محل با خود بر گرفته راه احمد آباد اختیار نموده باقی خزانه و اسباب و سراپرده سرزمین بلغاری ارات برده لوازمه فیل دار و سوار نموده حواله بعضی تولیل قدیم و جدید برهانات و نظارت چند حواجه سرای معتمد نموده بود که زود از عقب برسند دران هنگامه بعد از چهار پنج کروه که مسافت راه طی نمودند همها دست غارت و بعد از چند سال حمدان دراز نموده باهم حشت و گریبان شدند و هیچ دست بر نه آمد و آنچه توانستند اشتران بابار و اسپان سبک پیدار برداشتند .

بها که مال بسیاری از بالای فیلان غرورآورده برشتران بار نمودند و عوض آن بعضی امتعه را از زیور عربان ساخته از بالای کجاوه‌های شتر بر فیلان سوار کرده در صحرا سر دادند و باقی اسباب را هرطرف که راه یافتند و دانستند بردند و خواجه سرایان که مانع آن جماعه نتوانستند گردید از سرا سیمگی و ملاحظهٔ تعاقب امواج پادشاهی دل باخته همان فیلان سواری عورات را بدر بردن و بدارا شکوه پیوستن سرمایهٔ آبروی خود و ناموس آقا دانسته با هزاران هراس دران شب تار عقب دارا شکوه دشت پیما گردیده بعد تفاوت یک شب و روز که متصل راه رفتند بدارا شکوه پیوستند و آن سرگشتهٔ وادی سرگردانی در کمال تشویش و حیرانی که بی سروسامان و غارت زده آوارهٔ آن دشت و صحرا بود بعد هشت روز بنواح احمد آباد رسید متصدیان احمد آباد که از فتح عالمگیر بادشاه و هزیمت و فرار دارا شکوه اطلاع یافته بودند سوای سید احمد بخاری که به نیابت صوبه داری در احمد آباد از طرف دارا شکوه مانده بود و با دیگر متصدیان رفاقت ننمود باهم مصلحت عافیت بینی نموده متفق گشته بشهرت مشهور نمودن و باتفاق برای استقبال دارا شکوه برآمدن بخانهٔ سید احمد آمده اورا در همان خانه مقید ساختند و باستحکام بندوبست شهر از روی اتفاق بی نفاق پرداخته کوس سلطنت محمد اورنگ زیب عالمگیر بادشاه بلند آوازه ساخته آمادهٔ ممانعت و مدافعت آن برگشتهٔ وادی حیرت گشتند ـ بعده که دارا شکوه مشاهده نمود که برگشتگی ایام همه جا استقبال و پیشقدمی مضامین دل از تصوف شهر برگرفته

بیرگنه لری بندر گیهی احمد آباد رفته از انجا بگاهی لوایی که
از جمله سرکشان دره زمان مشهور آن طرف گفته میشد انجا
برده بانعام اعانت نمود • بیت •

آنکه شبرلی را کند ره مزاج • احتیاج است احتیاج است احتیاج

و کاهی رفیق لوگفته از مرحد گجرات بر آورده بمنطقه حد
ملک کبیه رسانه درین ضمن گل محمد نام از بهکران او که حاکم
بندر سورت و بهروچ ساخته بود با فریب ۲ اعداء دوار و در حد پرگنه
برقنداز با او رسیده ملحق گردید و زمیندار کبیه نه وضع قدیمی
با حمد آباد شرط عبادت و خدمتگاری بنظمیر رسانده بعنایر خود
را بطریق پیشکش نامزد میرشکوه نامید نمود کار خود او نموده
بود و دارا شکوه از بیمرحمی و رعونت زر دانست قرین مهر نساخته
انجام امها متوجه احوال پرسال او نگردید بنابر بعد راه آنکه بمعامله
بکمال بیرونی پیش آمده ملاقات نه نمود • بیت •

بوقتی که فراغت ورا یار بود • زره پیش نمیرش نمد می نهاد
بوقتی که سختش بند دمنگیر • ندیده خدمتش گذر از حریر

آخر در سه روز باحد مستعمال ساختی زمیندار سعی نموده لکر
برده ناچار بادبدا لشکر و دل پر از شعله نار پاه میر اخلاص کرده
چون بکنار حد سنه رسید دیروز صبوتی که تا این روز رفیق او
بد فرجام لبود از مشاهدا نا موافقت روزگار و رعونت آن بر گشته
اختر دل بردانسته حد گشته بطریق مزار رفته دار آمدست اختیار
نمود بعده که آن بر گشته روی حیرت بولایت هلیس رسید صورا
نشیمان آن دیار مدوه گشته بارادا دستگیر سوس بر بهش آمده

تهلک و کوشش از همت آن جماعه نجات یافت ولوایت سلطنان سرپر آورد سبزا سلطنی که سرگروه آن قوم بود باستقبال بر آمده بامراز تمام بخانهٔ خود برده بعد تقدیم ضیافت براه نمونی روانه ملتان ایران خواست که بدرهٔ راه گشته از انجا بقندهار که دوازده منزل مانده بود رساند و درین باب بمبالغه ترغیب بمیان آورد دارا شکوه برگشته بخت بآرزوی باز زود بدست آوردن تاج و تخت و بخیال محال منصرف گشتن ملک و مال از قبول ابا نموده ارادهٔ سمت تعلقهٔ ملک جیون زمیندار دهاندر که از سابق مرهون احسان دارا شکوه بود و ادعای بندگی و اخلاص خاص در عرضه و پیام می نمود پیش نهاد خاطر ساخت • بیت •

چو نیرو شود مرد را روزگار • همان از گدائش نباید بکار

چون بعد وطن آن زمیندار بد کردار رسید ملک جیون بر آمده چون اجل ناگهان استقبال نمود • بیت •

اجل راه سر کرد و ادبار پیش • کشان صید دام نفاسوی خویش

همیرفت شادان و دامن کشان • کشید از قضا تیغ کین ازمیان

چون میزبان مهمانکش حق نا شناس بخانهٔ خود برده فرود آورده کمر بمهمانداری بست از اتفاقات در همان دو سه روز نادره بیگم زوجهٔ دارا شکوه که دختر پرویز بود و آزار اسهال داشت ودیعت حیات نمود از واقعهٔ او که بالهم "عیبت بامراط داشتند و آن مغفوره درین معنی ازغصه کمیده مرده بودکوه اندوه بر دل دارا شکوه راه یافت و غم بر غم و الم بر الم افزود - از انکه در ایلهبد مدتی چرخ عقل نیز بحیان نمی ماند نظر بره نیت اندیشی ننموده تابوت ارزا

همراه کن معتمد او همان رفیق شفیق روز بیگانی و سیاهی
با اخلاص بود و رأی صحیح از تدبیر نمیگردید و خواجه معقول که
وجود رفعت او نیز با چنان نظر معتبر فضیلت بود رسالهٔ تعبیر
ساخت که در سفیرا غاه میر پیر دارا شکوه پرده معنوی سازد و
خود با چند خدمتگار و خواجه سرای تا گره سات و بعد مرام سالم
قرار مصلحت ایران داد که باستماد نقد و جنس و تدبیر ملک
چنین بازدا ایران سمت قندهار موجه پیدا گردد ملک جاوید که
بجنب ظاهرکس رفت تا ایران نمانده بود تعب باشی آمد
وتوفی اموال خود حق سعی اعمال چندین سال وامال سلطنه
در سفر و تدبیر دستگیر سپهر تی سرانجام نبود سرگردانی بود
تابوی رفت بانفه برادرت سپهان برآمده چند گاه مساعد
طی کرده برادر خود را بجمعی از مردم فراوان زاده آن صوب فرو
خدمت دارائکوه گذاشته خود بسفر آمده مقابل سپاه سپهر
سفر ایران سرانجام داده همراه گرفته در توجه مالی مهم مصمم
گردید مراعات نمود - برادر و بهوای نه همراه داشت مالی
سر دارائکوه رفته مهمت لشت و بازن سه ده دستگیر ساخته
باسپهر شکوه و دیگر همراهان مزد آن میدان را بدست بیگ
سرشت آورده ترجانی که فرموده نگاهداشتند و مقدمات تیغ
خدمتی خود برخه جدستگه و برادر خان کوکه له از لشکر بفرقت
دارا شکوه مامور بودند بوشنه نظام داد و بافر خان بوجهار تیغ
تیز خطی مشتمل بر حسن عمل خود بوشنه معروض داشته بود بیا
رقعه ساخت بافر خان همان ساعت خرده دست بدست بافر خان

ملک جیون بست شتر سوار تیز رفتار ارسال داشت - بعده که بعرض رسید بمطالعه در آورده بحرمان خاص اطلاع داد و تا رسیدن خبر ثانی در اثنای آن کوشیده لب و زبان را باظهار شغف و خوشوقتی آشنا ساخته بفواختن شادیانه حکم فرمودند تا آنکه عرضه داشت بهادر خان مشتمل بر سیارگباد و دستگیر گشتن داراشکوه بسعی ملک جیون و روانهٔ حضور گردیدن بانیل مقصود برنانت ملک جیون از نظر گذشت - و اواخر ماه شوال باشارهٔ عالی شادیانه بفواختن درآمد رضمیمهٔ جشن جلوس تا عیدفصحی گردید - ازین خبر که انتشاریافت عالمی زبان بدشنام و نفرین ملک جیون بدنام گشاد - درین سال امیر الامرا شایسته خان را بصوبه داری دکن مامور ساخته پادشاهزاده محمد معظم را طلب حضور فرمودند و برای ملک جیون خلعت وفرمان بعطای منصب هزاری در صد سوار نزد بهادر خان روانه نمودند - درینولا بعرض رسید که سلیمان شکوه درتعلقهٔ زمیندار سری نگر رسیده در پناه او بسرمی برد براجه راجروپ حکم فرمودند که بزمیندار سری نگر به پند و نصایح بفهمانند که نظر بر بهبود و مآل کار خود نموده سلیمان شکوه را از تعلقهٔ خود برآورد والا پامال غضب سلطانی خواهدگردید *

از وقایع ملک شرقی بعرض رسید که شجاع وقت رفتن از اکبر نگر به بانده برارادهٔ جدا شدن الهوردی خان اطلاع یافته او راسمع پسر او بقتل رساند - وسط ماه ذی الحجه بهادر خان دارا شکوه رسپهر شکوه را بحضور آورد حکم شد که پدر و پسر را همچنان مسلسل بر حوضهٔ میل نشانده از دروازهٔ سمت لاهور داخل

دارا سلامت نماند و همچنان در نظر خلق جلوه داده تر مهال
هردو چوک چاندنی و بازار سعدالله خان و سر قلعه تراش نقیب
خان برده بدعلی خیمه در خسرو آباد مرده آورده در عمارت خواص
پورا آباد مقید ساخت . بهادر خان بعد رسیدن دارالخلافه درگاه
مذکور بحضور آمده شرف اندوز ملازمت و مورد مراحم بی پایان
گردید روز دیگر آن ملک جلوی که بعطای خلعت باز خان سرافراز
یافته بود وقت داخل شدن شهر و گشتن از دروازهای بازار
از مردم لوباش و هواخواهان دارا شکوه و اصناف مرده پیشگان هر
کوچه و بازار و تماشائیان هر قوم که بنظر همت بگیر محو آمده
بودند بسر دروازه خان و همراهان او دشمن دشمن آن نصر حسن
و خاشاک نجاست آلود و سنگ و شوخ ریخته و زده که بیچه طفل
مجروح گشته از پا در آمده هلاک گشتند و بسیاری زخمی گردیدند
تا بغبار خان که بر سر او سپر در سپر بسته تاز اسپها بلند برگردیده
بحضور رسیده شرف ملازمت دریافت آمرزش آن خطا یافته
و خانگیر دهنوری شیرین باگر بسر دیگ بوده از مردم هنگامه
از صاحب دهر زاد و بازار سعدالله و ترا بیگ کوتوال دارالخلافه
رسیده در دفع آشوب سعی کردند اصلی از همراهان ملک جیون
جان بدر نبرده و از بالای بازارهای آنقدر بدکاسر و کوشاب بر گرفتند
و نجاست بر سر همدیگر ریختند که ثبات آن نشده تماشائیان رسیده
روز دیگر کوتوال بموجب حکم اعلی تعاقب نموده آنها برداشته
ظاهر شد که هیبت خان بحضور نیز این معنی گذرانده بود
فعلا و آشوب تمام مرتفع گردیده بود بفرمان همایون زمان

هیبت را بعقل رسانده روز دیگر که آخر ذی الحجة الحرام باشد فرمودند که دارا شکوه را موافق روایت نقبا که از دائرا شرع پا بیرون گذاشته تصوف را بدنام ساخته کار ناسعاد و کفر رسانده بود مذبوح ساخته نعش او را بر حوضهٔ نیل انداخته هر باره زنده و مرده او را از رستهٔ بازار چرایا گذرانده در نظر تماشائیان که اکثر بر حال و مآل کار او گریان بودند بجلوه دهان برده در مقبرهٔ همایون مدفون ساختند آری * بیت *

تخت دارا پایدار از دور گیتی داشتی
تاجش اندر سر سکندر کس ندیدی در جهان

* بیت *

دیش دنیا اعتبار خواب غفلت بیش نعمت
در خیالش اینقدر آیندگی ای دل چرا

و حکم نمودند که سپهر شکوه را در قلعهٔ گوالیار برده نگاه دارند *

چون بسبب اختلال احوال ملک وعبور لشکر و امواج دریا موج هر طرفی خصوص طرف بلاد شرقی و شمالی تا دو سال لشکر کشی بمیان آمد که بعضی جاگیری بارای نارسائی آن گردید غله رو بگرانی آورد نظر برنامیت حال خلق الله و ترحم بحال رعایای شکسته احوال حکم صفائی راهداری که برسر هرگذر و سرحد و معبر آبهامی گرفتند و صماغ خطیر حاصل آن واصل خزانه میگردید و پانزدهی که در هر ماه و حال بصیغهٔ کرایهٔ زمین و مکانی که همه اصناف گران وکاسبان ممالک محروسه از نصاب و کلال و حجزی فروش گرفته تا بزاز و جوهری و صراف نه بر هرگل زمین بازار و سررسته نشسته و دکان

سامانه خرید و فروخت می نمودند هر سرکار بقسور معمول چنانچه
میدادند از کلی زیاده از انچه مانده بیست خراج میگرفتند و ابواب
مشروع و نامشروع دیگر مثل سرشماری و پرشماری و نرخانی
و چرنی بنجاره و طویله و محاصل ایام بازار عرس و چترا که در
عید خانهای مانند برگنات دور و نزدیک هر سال بنجار چندین
لک آدم فراهم آمده خرید و فروخت اشیاء می نمودند و از
عسکرات و قمار خانه و حرارات خانه و بدرقه و شکرانه و چهارم
حصه وجه ادای فرض که ساعت هنگام وصول فرض خواهان
می شد و عبور غریب هیچکس بلدت نه از همه ابواب راه کاروانها
و داخل شهرها سرکار میگرفتند از قصور عسکریان معاف میبودند
و سوای آن عشر جنس مثل که بیست و پنج لک روپیه تخمین
دفتر دیوانی محصول شرعی آن بعرض رسید ایزای تصنیف آرای
زمانه معاف نمودند و بعضی اجرای این حکم جا بجا در صوبجات
احکام جهان مطاع عالم مطاع مع گیر و دار و خصومت واقعه روداد
میشدند اما نفس الامر آن بود که اگرچه بادشاه عالم پناه از روی
پرورش عالم مدعای ابواب مذکوره نمودند و احکام مطاع آن به نهجی
صادر شد اما سوای محصول باعتباری که بنظر آن محصول در نقد
پای ثبات و دوام نشان منشور بصحه نمی آمد موقوف ماند
بعمل آمد باقی ابواب هرچند از طرف بادشاه ممنوع گردید لیکن
فوجداران و جاگیرداران دور دست عالم سبب دست اندازی
کوتاه نه نمودند لاجرم سبب است که نیس و نقصان در دخل
جاگیر فوجداران و فوجداری و سهدیگر جاگیر ها در عهد بادشاه

عالمگیر و قلمرو ممالک محروسهٔ هندوستان نماند دویم آنکه دامهای
اکثر ابواب مسنوعهٔ مذکوره از تغافل و عدم غور یا از راه کفایت اندیشی
دیوانیان خلاف مرضی که بایستی از نسخهٔ دیوانی منها نموده
وقت تنخواه باربات طالب در پروانهٔ جاگیر عمل حشو و منها نموده
تنخواه میدهند بعمل نیامد و جاگیرداران عمده بدین حیثیت
که دامهای این ابواب در پروانهٔ تنخواه ما درج گشته و طمع زیاده
طلبی و ظلم علاوهٔ آن گردیده راهداری و بسیاری از ابواب مذکوره
بدستور سابق بلکه مزید بران بظلم و تعدی میستانند اگر از روی
سوانح و وقایع بعضی برگنات بعرض میرسید یکمی منصب و تعین
گوز برداران معاف میگردیدند و گوز برداران مبلغ گرفته چند روز
اخذ آن ممنوع ساخته می آمدند و بعد انقضای ایام معدود بوسیلهٔ
مرتبی و ساخت و کاکمی منصب بحال میگردید لهذا بندوبست
معافی بیشتر ابواب بظهور نیامد خصوص از راهداری که نزد خدا
ترسان حق آگاه بد ترین ممنوع و مادهٔ فساد و مسافر آزاری ست
و مبلغ کلی محصول آن می شود در اکثر ممالک محروسهٔ قلمرو
هندوستان از بیوپاریان و مسافران بی بضاعت وزه نوردان محتاج
فوجداران و جاگیرداران زیاده ازسابق بظلم وسختی میگرفتندوامسال
هم میگیرند وزمینداران از مشاهدهٔ عدم باز پرس آن درتعلقهٔ خودها
زیاده از راهداری تعلقهٔ حکام بادشاهی شروع باخذ آن نمودند رفته‌رفته
کار بجائی رسیده که مضاعف قیمت جنس و مالی که از اینک
و بندر خرید می شود تا رسیدن بمکان مقصود بخرج درمی‌آمد
و بر سر سنجیت و تعدی راهداران و زمینداران تمام مال و آبرو

و جان چندین هزار معشر و مقربان آنرا طالب بقای خود میبود
خصوص مرحمهٔ معظم بیشهٔ دکن قبل از وقایع و بعد از وقایع که الحمد لله
تعالی در ذکر بادشاه شهید مغفور محمد فرخ سیر بزبان قلم جاری
خواهد گردید و دیگر سرداران سرحدی سختی و ظلم راهداری
بیجائی رسانده اند که از احاطهٔ بیان بیرونست مگر حق سبحانه
و تعالی بادشاه عادل ضابط حق پرستی را بمنزلی گردان رسانده بانواع سیاست
تسلط بخشد که چندین را بسزای کردار رسانده بانواع سیاست
مبتلا سازد درین صورت شاید این ظلم راهداری مرفوع القلم گردد *

ذکر مسایرات که با شجاع رو داد و فرستادن
پادشاه زاده محمد سلطان و صبیهٔ خود دانی باو

بعده که پادشاه زاده محمد سلطان بتانیاتی و سپه سالاری
معظم خان چنانچه بگزارش آمده مامور گردیده تعاقب کنان که
درین سفین چندین مقابله و مسایرهٔ عظیم روی داد میرفت تا آنکه
شجاع نجهانگیر نگر رسیده از سرنو بسر انجام و گرد آوری فوج و
توپخانه پرداخت اگرچه در همه جنگ سلطانی که بتحریر تحصیل
آن پرداختن خالی از طول کلام نیست نمود و هموار مغلوب گردید
اما بسبب آنکه بیشتر اختیار فوج و تعین امرا بتجویز معظم
خان بود بر شاه زاده محمد سلطان گرانی مینمود و درین مقام
شجاع انطلاع یافته بفکر مثل ساختن دل بادشاه زاده طرف خود
افتاد و از راه رسانه سازی غدر آمیز اکثر اوقات بارسال رسل و نامه
و تحف که دام و کمندوار ساختن و تسخیر بست آوردن دل جوانان
را تمهید کار است خیال در تقویت پادشاه زاده محمد سلطان طرف خود

انداخت و دل پادشاه زاده را بسمت آورد رفته رفته رشتهٔ تدبیر تدویر آمیز را بمرتبهٔ استحکام داد که بقبول از دواج صبیهٔ خود که از سابق نامزد بود پیغامهای ایله فریب دیگر رخنه دلغزش تمام درنیات عقیدت پادشاه زاده راه یافت ازانکه جوانان را از رفاقت و صحبت و نصیحت پیران آزموده کار نفرت می باشد و بصحبت نی کمالان بدمآل که مادهٔ زوال عقل و دولت و آبروانه زیاده رغبت بهم میرسانند دران ایام ندامت انجام بسبب درهم اندازی جمعی از نمام پیشگان واقعه طلب رهمازان صاحب غرض میان پادشاه زاده و سعظم خان غبار خاطر روز بروز زیاد میگردید کار بجائی کشید که پادشاه زاده از اثر نغمهٔ افسون مخالف و دمکشی همدمان عرب وعجم قصد ملحق گردیدن بشجاع پیش نهاد خاطر ساخته باندیشهٔ دور از صواب اواخر ماه رمضان شروع سال سه از جلوس مصحوب مصاحبان و مقربان خانه بر انداز پیغام این راز بشجاع فرستاده آخر شب باتفاق امیر قلی داروغهٔ توپخانهٔ خود و قاسم علی میرتوک که مادهٔ شعله افروزی این فساد بودند و چند خواجه سرا باندوی از خزانه که توانست و جواهر و خدمهٔ محل خود را بکشتیهای آب گنگ که درمیان حائل بود رساند شجاع که بعد رسیدن خبر این معنی را از عطیه و فضل الهی دانست بلند اختر پسر خرد را باجان بیگ توکر عمدهٔ خود و چند کشتی و کهار بسیار برای استقبال و آوردن خزانه و اسباب پادشاه زاده بکنار دریا فرستاد بعده که پادشاه زاده بآنطرف آب رسید و مردم شجاع از آب عبور نموده شروع به بردن خزانه و دیگر سر انجام نمودند افشای این راز

سربسته گردید و خبر که بمعظم‌خان رسید از فرط سراسیمگی خانه انگوریز که خیمه بخیمه نقل نقل برنا و پیر گشت. اقبال استقلال در جنود بادشاهی راه یافت و اکثر بندهای پادشاهی ثبات دل و پا باخته حوصله و استقلال از دست نداده اگرچه معظم خان نیز در باطن نهایت متردد و افسرده خاطر گردید اما در ظاهر کار وجود و علم بادشاه زاده را مصاری دانسته سررشته استقلال از دست نداده باستقلال و تزلزل تمام سوار شده در خبردار بی موجهال و تسلی میداد و بندهای همراهان کوشیده در تدارک این سوانح نامترقب پرداخت لیکن چون ایام بریسات رسیده بود از تلاطم امواج و شستشوی دل امواج و چهار طرف فروگرفتن آب اضطراب تمام در دلها راه یافت و سوای این تدبیر بخاطر نرسید که باتفاق فولادخان و اسلام‌خان و فدائی خان و آغرخان و راجه اندرمن بندیله و دیگر بندهای کار زار دیدهٔ تجربه کار بادشاهی که کومکی فوج او از سابق و حال شده رسیده بودند بتغارت سی‌کروهی از اکبرنگر درمنگل وسیع مرتفع فرود آمده برای رفاه لشکر ایام برشکال بسر برند. داود خان صوبه دار بهار که برای کومک مامور گردیده بود برین خبر اطلاع یافته بقصد ملحق شدن بلشکر از منگلی خود روانه گردید اما بسبب شدت باران و طغیان آبها در راه توقف نمودن ضرور گشت. و خبر متعین شدن دلیر خان و روانه شدن او از حضور نیز در لشکر انتشار یافت و فوج شجاع بقوت نواره عکرر خود را باکبرنگر رسانده و غافل ساخته دربر معظم خان تاخت می آورد باوجود تردد نمایان که از معظم خان بظهور می آمد بسبب ناموافقت و نفاق دزدانی

بعضي کوسکیان فوج بادشاهی مغلوب گردید و پای استقامت بسیاري از جا رفت معظم خان اطلاع یافته خود با جمعي از قول بر آمده بدلدهي دلباختگان پرداخته بار دیگر حمله آور گردید و دو سه امیر نامي شجاع مثل اسفندیار خان و نور الحسن و گردهر راتهور کشته و زخمي گردیدند - باز اثر غلبه از طرف لشکر شجاع بوده همچنان در اکثر محاربات رومیداد تا آنکه ایام شدت باران منقضي گردید و آب رود خانها و طغیان موج دریا رو بتخفیف آورد و داره خان رسیده بفوج بادشاهی ملحق گردید و خبر نزدیک رسیدن دلیر خان نیز رسید و روز بروز لشکر معظم خان را تقویت تازه بهم میرسید تا آنکه دلیر خان نیز با دو سه هزار سوار افغان جلادت کیش رسیده به معظم خان ملاقات نمود و معظم خان از عطاي چند تفوز پارچه و اسپ و فیل و جواهر و صد نقد اورا معزز ساخت- کوتاهي سخن شجاع باکبر نگر رفته صبیهٔ خود را بعقد از دواج پادشاه زاده در آورده از زرینه و جواهر وافرو اسپهاي عربي و عراقي و فیلهاي آراسته از ساز طلا و مینا و یراق نقره در جهاز دختر داده مقرر نمود که پادشاه زاده محمد سلطان چند روز در اکبرنگر هم آغوش عروس عیش و نشاط بوده بعده خود را بلشکر برساند و خود از سرنو سر انجام محاربه و مقابلهٔ معظم خان نموده بآراستگي لشکر و ترتیب توپخانه خشکي و چند هزار کشتي نوارد که مدار جنگ آن سر زمین بر مصالح نوارد و جنگ دریاست برابر لشکر بادشاهی فوج کشي نمود اگر بتفصیل محاربات و تردد ات رستمانه و تدبیرات حکیمانهٔ معظم خان که بعد

انقضای پر شکال و پیوستن دلیرخان گرد بطور آمده پرداخته سرخاسته
کار باطناب میکشد حاصل کلام درفرصت یازده بیست روز سواران
عظیم بمیدان آمده و هر بار فتح و نصرت نصیب فوج بادشاهی
گردید و شجاع فرار نموده باز بقوت توانا جنگی که بیشتر بر لب
دریا ازشبخون زن کار زارهای صعب و معرکه بمقابله می پرداخت
و درین مابین یکه تازخان و بسیاری از مردم نامی بادشاهی
بکار آمدند و از اسلام خان و فتح جنگ خان و دلیرخان و فاتح
خان ترددات نمایان بروی کار آمد بخصوص بنده که بادشاه زاده
سعید سلطان باتفاق بلند اختر پسر شجاع برگشته اختر بفرو چشم
پیوست از طرفین ترددات صف بجا که هربار از هرطرف غالب
و مغلوب گردیده باز بمقابله و مقاتله می پرداختند رو داد و کشتیهای
جنگی بسیار از طرف توپ غرق و دستگیر گردیدند - از جمله جنگها
که مابین هردو لشکر رو داده نقل یک جنگ که خالی از غرابت
نیست قابل تحریر دانسته مجملی از تفصیل آن بزبان خامه
میدهد چون آن طرف آب کنگ فوج شجاع بسرداری بلند اختر
و دیگر سرداران جنگ جو بتوپخانهٔ جهان آشوب که کنار آب پسر
معبری که بعضی جا پایاب بود چیده بودند بسیده مستعد کار
گردیده چشم براه بسیدن فوج دریا موج بادشاهی داشتند بعد
که فوج معظم خان که هراولی او بطریق قراولی بآغر خان تعلق
داشت بکنار آب رسید چون بعضی جا آب تا سینه میرسید
و بلشکیان پایاب هر طرف جوب نصب نموده بودند تمام لشکر
از ملاحظهٔ بسیاری آب و بار بدن آنش گونهٔ توپ و تفنگ از دور

قدم جرأت پیش نمي گذاشت آغرخان اسپ خود بآب
زده و از عقب آن دلیرخان فیل سواري خود بآب رانده بعد آن
پسر دلیر خان که براسپ سوار بود با دیگر دلاوران بطریق
یورش جان بازي را کار فرموده مقابل توپخانهٔ آتشبار بدریا در آمدند
و بغیرت همچشمي تمام لشکر خود را بدم آب و آتش زده فیل
هم میان چوب بندي که براي نشان پایاب نموده بودند روان شدند
و از روبرو گولهٔ توپ و گلولهٔ تفنگ چنان متصل هم باریدن گرفت
که فرصت چشم واکردن نمیداد و بهرکه میرسید سواي آنکه سرباب
فرو مي برد نشان از پیدا نمیگردید و درین هنگامهٔ عبور سپاه از
صدمات اسپان و فیلان نشان چوب بندي بحال نمانده و از پیادهٔ
توده سپاه و چهارپایان ریگ زیربا خالي گردید و پایاب بالکل
برطرف شد لهذا سوار و پیادهٔ بیشمار غرق بحر فنا گشتند در
همین حالت پسر دلیر خان از تموج دریا مع اسپ باب فرو رفت
که نشان زنده و مردهٔ او نیافتند و از غرش توپ و باریدن تگرگ گوله
و فرو گرفتن دره باروت که پدر پسر را نمي شناخت و برادر بحال
برادر نمیتوانست پرداخت تمام دریا گلگون گشته بود جمعي راکه
اسپ شنا کرده بر آورد نجات یافت و بعضي کشتکاري میدانستند
و از صدمهٔ گوله و توپ محفوظ ماندند جان بر گردیده از آب گذشتند
آغرخان که پیش فیل دلیر خان شمشیرزنان انبوه هجوم سوار و
پیادهٔ فوج خصم را ازهم میدرید ناگهان فیل مست مقابل آغرخان
باشارهٔ فیلبان رسید آن مبارز فیل پیکار رو بروي فیل حمله آورده
شمشیر بخرطوم فیل رساند و فیل آغرخان را مع اسپ بخرطوم

گرفته از جا برداشته چنان بر آمدن آن که راکب و مرکوب بتحیرت
ده قدم از همدیگر دور افتادند اگرچه بهر دو صدمهٔ ضرب رسید اما
بودا اسب کمتصدمت و آغرخان در همان گرمی بار خود را جمع
ساخته به چستی و چالاکی تمام بر اسب رسانده بار دیگر بهادر
فیل نیزه قصد مقابلهٔ فیل نمود اما ازانکه در اسب طاقت نزده
نیامده و دانست که باز زوری بالای سیاه آهنی دارنگی جان بدان
دادن است از مقابلهٔ فیل خود را برابر فیلبان رسانده بضرب شمشیر
فیلبان را از بالا سرنگون ساخت و یوق کردار از پشت اسپ جسته
بر گردن فیل سوار شد اما ازانکه کمک فیل بدست نیامد و فیل
در فرمان نبود و نمیدانستکه چه کار کند دربن اثنی یکی از نوکران
او کفت خنجر از کمر و غلاف بر آورده بر بغلگوش او بخلاند دربن
حالت دلیر خان که فیل او بقاصلهٔ ده بیست قدم عقب آغرخان
می آمد و ازدور تردد رستمانهٔ آن بهادر فیل نیزه مشاهده مینمود
فیل سواری خود برابر او رسانده آغرخان و تحسین کنان اطراف
فیل بطریق تصدق شدن گردید آغرخان گفت من این فیل
را برای سرکار آن خداوند بخشید آورده ام امیدوارم که به فیلبان سوار
خود بفرمایند که داخل فیل خانه نماید و برای سواری من از
اسپهای کوتل سرحست کردند دلیر خان بار دیگر زبان بتحسین
کشاده گفت که فیل هم بشما آزادی یافته و هم اسپ عربی و ترکی
باغرخان تواضع نموده و یکی از فیلبان خود فرمود که بر فیل سوار
شوه و آغرخان خود را به پشت اسپ رسانده با سپاهی از مغل
بیادهٔ کوش و افغانان قدم پیش بمقابلهٔ فوج خصم پیش قدم

گردیده دست بتبیشهای کمان در آورده عدلی داروگیر بچوچ نرین رسانند
بیت *

دها ده برآمد ز هر پهلوی * چکاچاک برخاست از هرسوی
تو گفتی هوا تیرباره همی * سراسر جهان تیغ باره همی

و بعد حملهای پیاپی و چپقلشهای بهادرانه که در مه سردار شجاع با بسیاری از مردم غیرمشهور از پا در آمدند و جمعی از فوج پادشاهی نیز بکار آمدند و زخمهای سرخروئی برداشتند فوج هراول خصم از روبرو فرار نموده و پسر شجاع تاب استقامت نیاورده او بفرار آورده تا نوه پدر بند نگردید - ملا امیدی نام شاعری بود که شعرهای برجسته ابدار میگفت چون از دلیر خان غبار خاطر داشت بعد غرق شدن پسر دلیر خان بجای مدح این چند بیت عمدا بتغییر زبان فرس گفت تا بشعر او گمان نبرند و به دلیر خان رسانند *

* بیت *

پسر نواب دلیر خان از اسپ غلطید و رفت
بر سر و ریش پدر در یکنفس گوزید و رفت
چون پدر بر فیل بود اسوار و او بر اسپکی
لا جرم از بی غیرت بر پدر خندید و رفت
گرد بادی بود از خاشاک و که جمع آمده
در میان آب چون سرگین بخود پیچید و رفت

باوجود چنان مغالطهٔ روز مره بعده که دلیر خان برین اشعار اطلاع یافت دانست که شعرکیست و قصد گرفتن او نمود ملا امیدی گرفته بلشکر شجاع رفت و بعد چندگاه معظم خان را شفیع ساخته

دست برد مال بسنه بخدمت داروغگی آمد و داروغه خان مشار
نقد با خلعت با او توابع نموده مصاحب خود ساخت *

القصه بهمین وتیره صباحات صعب برسر تلهای قلب و
بر روی دریای گنگ نهنگ توزه و بطابقهٔ صف در سواد اطراف
تلنده که از معمورهای مشهور آن ضلع و مکان مامنی پادشاه زاده
محمد سلطان که بعد از فک خدائی سفر گشته بود بحمل می آمد
و مردم ناسی بسیار طرفین کشته و زخمی میگردیدند *

الحال بذکر حضور می پردازد که حضرت خلد مکان از شنیدن
پیوستن پادشاه زاده محمد سلطان بشجاع و تردد های نمودهٔ معظم
خان اخطر آرندهٔ از راه احتیاط و مصلحت ملک داری بچهارم ماه ربیع
الاول سال مذکور خود بدولت متوجه سمت شرقی گردیدند. این
آوان راجه جیسونت را باتفاق معظم خان و اعتماد خان
عرف عبد القوی از سر تو مخاطب بمهاراجه ساختند همه جا حق
گذاری و داد دهی و شکار افگنی طی مسافت مینمودند. بیست
و دویم شهر مذکور پادشاه زاده محمد معظم و داروغهٔ از دکن رسیده
شرف اندوز ملازمت گردیده مورد عنایات گشتند. حویلهٔ خاص
بصورت بنگله برای سواری فیل که اختراع پادشاه عالمگیر است
و فرمایش نموده بودند خان سامان تیار نموده آورده از نظر گذرانید
بر فیل بسته سوار شده بداروغهٔ زرگر خانه و زرگری که آن را ساخته
بود خلعت و اضافه و فیل و نقد عطا فرمودند. در منزلی از منازل
گذار آب گنگ یکهفته مقام نموده وسط ماه ربیع الثانی صبیهٔ میرزا
سلیمان نبیرهٔ ثانی خرامانی باسم نورالنسا خانم بعقد پادشاه زاده

معظم در آوردند و اکثر رسوم و عنایات پادشاهي درحق داماد فرخنده شیم و عروس مبارک قدم بظهور آمد ۰

درین اوان خبر مراجعت نمودن پادشاه زاده محمد سلطان از نزد شجاع و باز پیوستن بمعظم‌خان بعرض رسید مجملي از تفصیل آن مي نگارد که چون پادشاه زاده از وسوسه و گمراهي شیطاني که ازمهٔ ایام جواني‌ست و خیال خام بدام شجاع آمد آخر کار از ملاحظهٔ بدعاقبتي که باوجود عاصي گردیدن درخدمت پدر بزرگوار نظر برمآل کار عموي برگشتهٔ روزگار نموده دانست که آخر جان و ایمان در تملق آن درلت ندامت انجام باختن است ناچار ازان راه خطا نادم گشته بفکر مراجعت نمودن افتاد چون خود در اکبرنگر نزد شجاع و حرم او در تانده که از شجاع بفاصلهٔ یک‌دو منزل بود درین ضمن خبر بیماري محمد اورنگ رسید بهانه و شهرت خبر گرفتن زوجهٔ خود از شجاع رخصت گرفته بتانده آمده خفیه پیغام باسلام خان که بالشکر بادشاهي آن طرف آب بود فرستاده از ارادهٔ خود طلاع داد و فوج بطریق مدد مع لوازم دیگر بر اشارهٔ وقت معین طلب داشت ششم جمادی الاولی مع خدمهٔ محل و چند خواجه سرا بشهرت سیر و شکار ماهي سوار شده جواهر و نقدي که توانست ثرفي با خود گرفته بکنار دریا رسیده بر چهار کشتی سوار گشته رفت معبري که اسلام خان بموجب اشارهٔ خود را رسانده انتظار میکشید روانه گردید مردم شجاع برین خبر اطلاع یافته کشتیها سوار شده تعاقب نمودند و از زبردي اسلام خان باتم‌بخانه و فوج خود استاده بود راکب نواره گردیده باستقبال

بادشاه زاده و دیگر کشتیهای متعلقان پرداخت و از هردو طرف توپ زدن شروع نمودند اگرچه بادشاه زاده با محمل خاص و دیگر مردم سالم از آفت بکنار رسید اما یک کشتی که دران بعضی کارخانه و قدری از خدمهٔ محل بودند و گولی بارود درسه گونه بسبب سقف ساقی پدر رسیده غرق گردید آدمهای آن کشتی چند نفر از ذکور و اناث بتیر قضا فرورفتند و بسیاری بمدد ملاحان و رسیدن کشتی اسلام خان از آفت غرق شدن محفوظ ماندند این خبر که بمعظم خان رسید گل گل شگفته خاطر گردید و همان وقت خلعهٔ مرصع و خاصری و میوه برای بادشاه زاده روانه ساخت و بعد سه روز بدیدن بادشاه زاده آمده باظهار خوشوقتی و شعف در خوابه پیام حقیقت بحضور پرنور بوشته مع عرضه داشت بادشاه زاده ارسال داشت اگرچه بعد از پیوستن بادشاه زاده بفوج بادشاهی شجاع دست و پا باخته بفکر فرار افتاد اما باز مصارعات صعب میان هردو لشکر رو داد و درهمین ایام چهارده لک و پنجاه هزار روپیه از خزانهٔ مونگیر و اطراف آن فتح نزد معظم خان رسید و برای لشکر قوت سرباری تازه حاصل گردید تا آنکه شجاع مغلوب هراس گشته ملک بنگاله را چنانچه مجملی از تفصیل آن بزودی قلم خواهد داد بتصرف معظم خان گذاشته روانه راجمحل گردید. و معظم خان که قبل از فرار او بموجب حکم بادشاه زاده محمد سلطان را با فدائی خان و چندی از قدویان دیگر و مصالح لازمهٔ خیرداری و ارادت خان مغضوب که سابقاً شریک فساد بادشاه زاده گردیده بود روانهٔ حضور نمود بعد عرض حکم شد که اکبار خان

داروغهٔ گرز برداران سر راه بادشاه زاده رفته از همانجا سعید ساخته مع ارادت خان براه دریا بر کشتي سوار نموده برده به سلیم گده که از جملهٔ قلعهای ارك دهلي کهنه است رساند. باز فرمان رفت که ارادت خان را ندائي خان همراه گرفته بحضور آورد و ندائي خان بعد رسیدن حضور مورد عنایات گردید و ارادت خان را از منصب برطرف و از مجرا ممنوع ساختند .

اگرچه میان اعلی حضرت و حضرت عالمگیر بادشاه نوشتجات گله و شکوه آمیز و معذرتهای خشونت انگیز بسیار بمیان آمد که ضبط نقل همهٔ آن منافي اختصار کلام است و نقل معدودهٔ خطوط اعلی حضرت بدست نیامد اما مضمون جواب دوسه نامه که خلد مکان بخدمت پدر بزرگوار نوشته اند و ازان مضمون خط نردرس آشیاني ظاهر میگردد بالکم و زیاد بزبان قلم میدهد .

در جواب خطی که از نزد اعلی حضرت مشتمل بر طلب خواجه سراي چهتي نویس رسیده بود نوشته شده - بعد اداي مراسم عقیدت بعرض اقدس میرساند که فرمان والاشان سراسر نگاشتهٔ قلم مبارک که پنجم شهر حال در جواب عریضهٔ این مرید صادر شده بود عز وصول بخشید و از مطالعهٔ تحریر کلک درر بار جواهر سلک دیده را نور و دل را کمال بهجت و سرور بخشید المنة لله تعالی که ذات فائض البرکات تقدس قرین صحت و عافیت است - پیر دستگیر سلامت - این مجبور حکم قضا وقدر که بمشیت الهي در چنین ورطهٔ خطرناک افتاده بچندین کلفتهاي ظاهر و باطن مبتلا گشته از خجالت و انفعال خود چه عرض

نمایدکه بر اعلی حضرت هویدا نباشد. پاوشته از ادای ایزدمتعال می نماید که توفیق استرضای خاطر ملکوت ناظر و فرصت باقی و ادراک سعادت عذرخواهی ازآت خویش عطا نماید تا کار و خدمتی که موجب خشنودی قبله واقعهٔ حقیقی تواند بود بتقدیم رساند و از ذره پروری و بنده نوازی آن حضرت نیز چشم دارد که بعدازین گناهکار را که عبارت از توفیق حسنات و خدمت گذاری دلی تعمت است پاه میفرموده باشند. تحویز و تلویح بعضی امور چنانچه قبل ازین نگاشته افتاده است و ازین رهگذر چشمداشتی که ندارد. خواجه سرای چغتائی نویس را هرگاه کاری رو دهد حکم شود که بسعادت خدمت میرسیده باشد.

نامهٔ دویم در ایامی که شجاع دعوا ان در مقابل عالمگیر پادشاه هزیمت خورده فرار نمود و قبل از دستگیر گردیدن داراشکوه خذلان گرفت و گیرفاصله می نمود اعلی حضرت دران مدت نصیحت انگیز آمیز نوشته بودند و برای آبدار خانه و غسل خانهٔ اعلی حضرت که ممنوع و موقوف فرموده بودند نیز درج بود و از اتفاقات درهمان ایام نوشتهٔ خط هندوی اعلی حضرت که بنام شجاع فرستاده بودند بدست آمده بود درجواب پدر بزرگوار خود نوشتند. بعد ادای مراسم عبودیت و عبودیت بعرض اشرف میرساند صحیفهٔ که خط خاص پس از تمامی ایام صادر شده بود پرتو ورود انعاطت بمطالعهٔ ارقام سرمایهٔ سعادت حاصل کرد فقیقتی که نگارش یافته بود بوضوح انجامید از سبب گرفت وگیر خطوط استفسار شده بود مرخاطر فرو

بمقاطر پرشده نباشد که ازین مرید در ابتداي حال و آغاز رفع مراتبي که بتقدیر ایزد متعال رو داده باعتقاد آنکه چون آنحضرت عقل کل اند و اکثر اوقات گرامي در تجارب پست و بلند روزگار گذشته شاید ظهور این امور از قضا و قدر دانسته درشکست کار این مرید و رونق بازار دیگران که ارادت الله بدان تعلق نگرفت کوشش نفرمایند سلوك را بخوبي مستحسن قرار داده بوده و میخواست که بعد رفع شورش در استرضاي خاطر والا کمر اهتمام بمیان جان بسته بدان وسیله سعادت دارین حاصل کند و هرچند مي شنید که موجب ارتفاع غوغا فساد و برهم خوردگي مهمات عباد بتحریک آنحضرت است و برادران بفرمودهٔ القدس دست و پا میزنند و جانبي میکنند گوش بسخنان مردم نینداخته اندیشهٔ انحراف از شاه راه عقیدت نمي نمود لیکن ازانجا که اخبار بي توجهي حضرت بتواتر رسیده چنانچه از نوشتهٔ که بخط هندوي بشجاع قلمي گردیده بود و خان و مان او برسر آن خراب گشته هرچه تمامتر یقین حاصل شدکه آنحضرت این مرید را نمي خواهند و آنکه از دست رفته هنوز تلاش دارند که دیگر استقلال پذیرد و سعي و تردد این قدري که مصروف بر اجراي احکام دین متین و انتظام مهمات مملکت است ضائع شود و بهیچ طریق ازین فکر باز نیامده درین کار مصرند ناگزیر مراعات لوازم حزم و احتیاط پرداخته و از حدوث مفسدهاي ممتنع التدارک اندیشه مند گشته آنچه بخاطر داشت نتوانست از قوه بفعل آرد و بر صدق این دعوي خداي توانا شاهد است درینصورت جمعیت خاطر این مرید

وقتي صورت خواهد گرفت که هر قلعه چون که دیوار بیمارش از خون
قرار داده گریخته اند از ممالک محروسه بدر روند یا بقرنین این
دستگیر گردیده همراه برادرسیوم خود بنشینند • بیت •
سروری ملک تا بران است • تن ملک را قلعه پیراهن است
انشا الله تعالی بعد از انکه کار ممالک بیکي این دو وجه ساخته
شود چرا این همه بیت احتیاط خواهد نمود - درباب آبدار خانه
قلمي بود آب خانه در غسل خانه درین وقت که آن حضرت بغسل
درمي ایستند چه درکار است - و مهر برکار خانهٔ ملبوس نوشتی از
وهلهٔ تصدق شدن خواجه معمور مي شد الحال که دیگر بخیر مهر
مامور گردید پوشاک مبارک بصفوز سابق بي تعلل خواهد رسید
نامهٔ ثالث در جواب خطي که اعلی حضرت منتقل از
عفو قصور تقصیرات مع قدري جواهر بابت پوشاک داشکوه که
در سهل مانده بود برای عالمگیر پادشاه فرستاده بودند نوشته شده
بعد ادای وظائف عقیدت بعرض اقدس میرساند والا فرمان واجب
العنوان که در جواب عریضهٔ این مرید صادر شده بود در سه
روز و بخرین ساعات عزوز ارزاني داشت از وصول نوید سر
افراز و تشریفات جهان جهان نشاط و انبساط اندوخت و بشکر
انعام مرشد و قبلهٔ خطابخش عذر پذیر اسیدوار گردید البته که
اعلی حضرت بمقتضای انصاف و قدردانی عفو را بر انتقام ترجیح
داده این سراپا گناه روسیاه را از گرداب اندوه و ملال هرگز جواب
نیافت نخشیدند رجا بکرم ایزدی واثق است که من بعد موجب
مضلیت امري که وقوع آن نشاید این مرید بظهور نیاید خدا

غیب دان که او را بکذب و دروغ گواه گرفتن نزد اهل اسلام کفر و در جملهٔ مال و ادبان مذموم گرفته اند میداند که این مرید هرگز بچیزی ارباب نفاق مرتکب خلاف مرضی طبع مقدس نبوده و نیست و خود را نائب حضرت دانسته بدین خدمت و امر خطیر قیام مینماید لیکن انتظام ارضاع مملکت و ملت و تسلی رعیت باظهار نیابت امکان نداشت لهذا ناگزیر برای پاس ملک و حال رعایا روزی چند این نوع سلوک که بخاطر خطور نمیکرد می ورزد و خدا آگاه است که چه شرمندگیها که ازین رهگذر لازم نشده انشاء الله تعالی همین که امنیت در مملکت پدیدآید و غبار فتنه فرو نشیند جمیع مرغوبات خاطر اشرف بوجه احسن و دلخواه صورت خواهد گرفت این مرید که خلاصهٔ عمر خود صرف رضا جوئی و نیکو خدمتی نموده باشد بجهت مزخرفات دنیویهٔ فانیه چگونه راضی میتواند بود که ارتکاب نرخنده سمات آنحضرت که جان و مال و عیال نثار تحصیل خورسندی ایشان است بجمعیت نگذرد و مردم محل از خدمت رانی سعادت جدا باشند از انجاکه شیمهٔ قدیم عنایت ندانسته بقصه فاسد پایه راه رسیده شورش بر انگیخته این مرید نیز که از طرف پادشاه زادهٔ کامگار قدری خاطر جمعی حاصل نموده نفسی فارغ نکرده بود توکل بر تاییدات الهی و اعانت و مدد و نصرت بخش حقیقی نموده هفدهم شهر حال مترجه آن حدود گردیده امیدوار است که بتوفیق الٰهی و اعانت حضرت رسالت پناهی و توجه باطنی آن حضرت پیر دستگیر عنقریب ازین کار فارغ شده اعلا مرتکب امری که نامرضی مبارکه

باشد نگردد - بر ان حضرت هویداست که سبحانه و تعالی وقایع خود را بکسی که از عهدهٔ پرداخت حل رعایا و نگاهبانی برایا برآید سپرد سپاه بر عقل ظاهر و هویداست که از گرگ شبانی نیاید و هر کم حوصله از عهدهٔ این امر خطیر بر نیاید میزاد از ملک رانی پاسبانی خلق است نه نفس پروری و شهوت رانی - بهرحال حق سبحانه و تعالی این مرید را از خجالت آن حضرت بر آرد - تسلیمات عفو تقصیرات و زلات و عنایت فرمودن جواهر بابت بادشاه زاده دارا شکوه بجا آورده شکر این فضل و مرحمت بتقدیم میرساند .

از راوی ثقه که پیشکار مشرف جواهرخانه بود مسموع گردید که بیست و هفت لک روپیه را جواهر و مروارید خدمهٔ محل خود را دارا شکوه در جواهر خانهٔ محل اندرون قلعه باطلاع اعلی حضرت گذاشته برآمده بود که بعد هزیمت فرصت همراه گرفتن نیافت فردوس آشیانی بعد پرخاش و تجسس و طلب آن را مع نامه که طرفا و کرها مشتمل بر تخشیدن تقصیرات چنانچه بذکر درآمد نوشته نزد عالمگیر بادشاه فرستادند و سوای آن یک تسبیح مرواریدکه صد دانهٔ آن همه همرنگ و هموزن غلطان به قیمت چهار لک روپیه بتلاش بهمرسانده بودند و امام آن نیز بسعی تمام میسر آمده بود با یک آرسی الماس مدام در گردن خود داشتند بعده که مفتوحی ساختند خلد مکان پیغام نمودند که چنین تصنع که از جملهٔ ملبوسات ایام سلطنت است در انزوا نگاه داشتن آن خلاف پاس طریقهٔ تقوی است و خواجه سرای که برای طلب آن مامور

گردید • بود بسماجت پیش آمد اعلی حضرت بر آشفته خاطر گشته آرسي را از گردن بر آورده حواله نمودند و برای تسبیح فرمودند که ازین لوراد خوانده می شود درهاین کوبیده و نرم نموده خواهم داد بعد ازان که جواب درشت خواجه سرا شنیده برگشته آمده عرض نمود باز طلب نفرمودند تا روز واقعه نزد اعلی حضرت بود دیگر مقدمات که میان حضرت اعلی و خلد مکلی تا روز واقعه روداد قابل تحریر نیست •

جشن جلوس سال سیوم مطابق سنه هزار وهفتاد

هجري مشتمل بر احوال و کیفیات شجاع

بیست و چهارم ماه رمضان المبارک جشن سال سیوم جلوس چنان آراستگي یافت که نمونهٔ روضهٔ رضوان گردید و در هرطرف و کنار آن عشرت خانهٔ عالم افروز مغنیان زهره مثال و رقاصان حور تمثال و رامشگران دلربا هنگامهٔ نشاط را گرم ساختند • • بیت •

صداي مطربان با نغمهٔ ساز • درین بزم طرب گردیده دمساز

برقص آورده هرسو شوخ وشنگي • بکار دلربائی نیز چنگي

همه رنگین دهان از صوت تهي تهي • چو مینا از سرده قلقل مي

همه سلاطین و امرا و فضلا و علما و ارباب طرب موافق پایه و رتبه و قسمت کامیاب عطای اضافه و نیل و جواهر و مرصع آلات و زر گردیدند و طبق طبق زر و گوهر بر فرق پادشاه نیکوسیر نثار گردید و خرمن خرمن روپیه و اشرفي بانعام و بخشش درآمد ازانجمله سی هزار روپیه بارباب استحقاق مرحمت فرمودند - خوشحال خان کلونت را که سرآمد نغمه سرایان بود هفت هزار روپیه عنوان او

بوزن در آورده در انعام او عطا نمودند - و پیشکش و نثار امرا آنچه بنظر گذشت و هرچه افتاده باشد و جنس بساطیان و دیگران و امیران مرحمت شد بتحریر تفصیل آن پرداختن از سررشتهٔ کلام دور افتادنی است سیصد و شصت خلعت امرای حضور بشمار آمد دیگر خلعت خدمهٔ محل و ارباب طرب و اهل حرفه را تا کیا بشمار آرد تا دهم شوال مجلس جوش و خروش عشرت آرائی داشت *

و درین جشن که عرصه داشتهای معظم خان مشتمل بر مردهٔ فتحهای پی در پی و فرار نمودن شجاع بملک بنگ و پاک گشتن ولایت بنگاله بالکل از تصرف مخالف بعرض میرسید نشاط درونی بزم نشاط حاصل میگردید - چنانچه مجملی از احوال نکبت مآل شجاع آنکه بعد از وقوع چندین کارزار که هر بار فرار نصیب او گردید آخر بار درکشتی را پر از اشیای خاصه و مرصع آلات و ظروف طلا ونقره وجواهر و خزانه و دیگر اسباب تجمل و آلهٔ سلطنت نموده خدمهٔ محل و ناموس را نیز در کمال اضطرار و سراسیمگی برفعها پوشانده درکشتی جاداده دوازده فیل دیگر بر از بار اسباب کارخانجات ضروری که برای رساندن تا نزد کشتی می آوردند از صدمات امواج بادشاهی که باشنه کوب رسیده بود پارا بتاراج و دست برد اوباشان هر هر نوع رفت و بسیاری بدست مردم و سپاه معظم خان افتاد و بقیهٔ تاراج بضبط سرکار در آمد و معظم خان حکم نمود که هرچه از هرجا از نزد تا راجیان توانند بدست آورده داخل اموال ضبطی نمایند و اکثر همراهان از مشاهدهٔ آن حال که هیچ خویش و بیگانه تاب صدمات روز بیکسی نمی تواند آورد بل سایه هم در

شبهای تار زوال دولت گوزن میگرده جدائي اختیار کردند بلکه بیشتر آنها دست اندازی نبال و ناموس باني مانده نمودند •

• بیت •

بقهر خدا چون کسی ارتنك • همه عالمش پای برسر نهند
جوبیندکه اقبال دستش گرفت • ستایش کنان دست برسر نهند

پسر شجاع در عالم مشاهدهٔ زوال مال و حال و احوال خود از راه عاقبت بیني قبل ازان با راجهٔ رهنگ رسل و رسائل محبت انزا بارسال تحف و هدا یا بمیان آورده باعتقاد خود بذاي دوستي را استحکام داده برد و نمیدانست که کسي را که مآل کار او خواری و زاري و بی اعتباری سرنوشت باشد هیچ دوست جاني و فرزند و جگر گوشهٔ او بتدبیر مکافات آن نتوانند پرداخت تا بدشمن دیني و دنیوی چه رسد • • بیت •

کسي را که اقبال ازو رو بتافت • نهیب قضا برسرش دست یافت
همان کرد کزوی ندامت کشید • رهي رفت کزوي بخواری رسید

بعد ازین که دید که هیچ طرف یار و مددگار نماند وباقي همراهان و جمعی که آنها را رفیق روز بیکسي میدانست از وجدائي نمودند تمهید گرفتن قلعهٔ از قلعهاي سرحدي متصل ولایت راجهٔ رهنگ بخاطر آورده بآن راجه التجا برد چنانچه تفصیل آن خالي از قصهٔ ملالت اثر نیست آخر ندامت کشیده منصوبهٔ مرکوز خاطر را پیش نتوانست برد بلکه خفت کشیده آخر کار بکمال ذلت و خواری و بی اعتباری خود را گرفتار دام کید و غدر کفار نابکار آن دیار ساخت و بقول مشهور دران ضلع مفقود الاثر گردید که احدي ازو

نشان نیامت - و نهایت انتهای ایام نکال سید عالم که از سادات مشهور بارهه بوده با چند از همراهان و سید قلی نام با دوازده نفر که جمله بچهل نمیرسید با اوشیط وفای یاری و رفاقت بجا آوردند *

ذکر جشن سال قمری و مهم فرمودن برلجه کی

درین ایام که جشن وزن قمری متصل ایام بزم نشاط افروز جلوس اتفاق افتاد و آن شاه خورشید افسر فلک سریر چون ماه تابان که در برج میزان جا کرده و در عیش و عشرت و شادی بحکم اثر خانهٔ زهرا چنگی بر روی اهل نشاط کشاید میزانی اثر فیض بمیزان آمده زر و گوهر را آبروی تازه بخشید و ارباب استحقاق قسمت گردید * بیت *

از دولت وزن شاه فرخنده سیر * زر گشت عزیز و آبرو یافت گهر
در پلهٔ میزان چو در آمد گوئی * خورشید نشست در ترازو تا یکسر

پادشاه بیگم عقد مروارید مع پنج لعل بقیمت دو لک و هشتاد هزار روپیه و روشن آرا بیگم دو هزار اشرفی برسم تسلیمات مبارکباد پیشکش نمودند - محمد مقیم بنجاه هزار روپیه را جواهر گذرانید باقی نقد و نثار امرا و انعام ارباب طرب و رعایت مستحقان که موافق دستور هر جشن بعمل می آمد بزبان قلم نمیدهد - و در جشن این سال فرخ فال معظم خان را بخطاب خان خانان و اضافهٔ سه هزار سوار دو اسپه سه اسپه که اصل و اضافه هفت هزاری و هفت هزار سوار انجمله پنجهزار سوار دو اسپه و سه اسپه باشد معزز ساختند و صوبه دار بنگاله بکمال استقلال و اختیار عزل و نصب حکام آن ولایت فرمودند و خلعت و شمشیر مرصع با دو فیل نر و مادهٔ مع سازطلا و دیگر

عنایات برای او روانه فرمودند. فیابت خان که بسبب وقوع تقصیر کشتن مهتر خان از ابتدای جلوس مغضوب بود بی یراق بحضور می‌آمد حکم شد با یراق بمجرا می‌آمده باشد. راجه‌کرن که در ایام بیماری اعلی حضرت باغوای دارا شکوه بعکم از دکن بر خاسته آمد و روی ندامت بایین درگاه نیاورده ازروی کوتاه اندیشی درجواب احکام بعذر غدر آمیز دفع الوقت نمودن را سرمایهٔ نکال خود ساخته بود امیر خانرا با فوج نه هزار سوار برای تنبیه او مقرر و روانه فرمودند و کیسرسنگه پسر او که از پدر جدا گشته نظر بر عاقبت بینی خود در رکاب می بود خود التماس همراهی امیرخان نموده بر استیصال پدر کمر بست *

ذکر احوال ابتدای فساد سیوای بدنهاد

آنچه از مردم ثقهٔ دکن وقوم معتمدهٔ آن ملک دریاب اصل و نسب سیوای بد اصل مردود مسموع شده رشتهٔ اصل اجداد او بسلسلهٔ رانای چتور میرسد چون میان قوم راجپوت و همه هندو مقرر است که فرزند از بطن غیر ذات خود حاصل نمودن و از کنیز توالد و تناسل پیدا کردن مذموم و شوم میدانند دریصورت که در عالم جوانی و شهوت رانی فرزندی از غیر کفو بهم رسد آنرا داخل خانه زاد و کنیز و غلام اعتبار می نمایند و بآن اولاد ترکهٔ میت نمیرسد بلکه با وجودی که مادر مولود نسبت به پدر نجیبه باشد همین که از قوم خود او نباشد بار نسبت و کد خدائی نمی نمایند اگر بطریق عاشقی مدخوله سازد فرزند او بکمال بی اعتباری بحکم ولد الزنا پرورش می یابد و نسبت و کد خدائی او باز بهمچو خود

او مي نمايند مثلا اگرآن قوم بقتل رسانند قوم کمتر از و یا اشقر تر
برهمن بتصرف کهتری و کایت باشد هرفرزندي که از و بوجودآید
همان اعتبار کنیز و غلام دارد . گویند از اجداد سیواي مرحوم که او
ملقب به بهوسله است در اطراف ملک رتنا مسکني داشت با
یکي از زنان غیر قوم به اصل تعلق سرشار بهم رسانده بی عقد
بدستوري که میان آن قوم مي باشد مدخولهٔ خود ساخت از و
پسري متولد گردید از ملاحظهٔ طمع خویش وتبار آن مولود را از
گوشه وکنارجبال باسر دستهٔ که براي او مقرر نموده بود نگاه داشت واز
مردم پنهان اورا بورزش میداد چون بآن امر رغبت و دابستگي تمام
داشت‌هر چند مادر و پدر او خواست که میان قوم خود قسمها
نمایند قبول ننمود بعده که طشت محبت بافراط او از بام افتاد و
پرورش یافتن پسر میان درست و بیگانه زبان زد گردید لهذا فرزند
خود را از مکاني که پنهان نموده بود خفیه برآورده با والدهٔ او
پرداشته روانهٔ دکن گردید چون بملک بیگانه رسید با وجود شهرت
کاذبه که فرزند از زن همقوم دارد از راجپوتان صحیح النسب هیچکدام
قسمت بار نه نمودند ناچار با قوم مرهٹه که آنها نیز خود را از
راجپوتان غیر مشهورمیگیرندقسمت پسر خودنمودازان نرادنیک‌پشت
هفتم یا هشتم‌ساهو بهوسله بهم رسید و وجه تسمیهٔ بهوسلهکه بگهوسله
نیز زبان زدست بروایتي این ست که بزبان هندي گهوسله مکاني
را گویند که جاي بسیار خورد و تنگ مختصرباشد چون آن حال
زاده صحیح الاصل را در چنان مکاني بقصد نقل مکان ازان پرورش
میداد ملقب به بهوسلهگردید و وجه دیگر هم‌مذکور این قبل شنیده

شد . الحاصل بعده که ملک نظام الملک بقاسم بتصرف صاحب قران ثاني حضرت اعلی در آمد و با عادل خان رابطهٔ وداد و محبت بمیان آمد عادل خان التماس نمود که در عوض چند محال بیجاپور که بتصرف پادشاه در آمده بعض تعلقهٔ کوکن نظام الملکي مراد از بندر جیول و بانل و قندهٔ راجپوری و چاکنه باشد و بعد تسلط عادل شاهیه تعلق بحدود ملک بیجاپور گرفته بود و متصل سرحد کوکن عادل شاهیه که به تل کوکن اشتهار دارد واقع است و پرگنات بیجاپور متصل سرحد خجسته بنیاد بضبط بندهای بادشاهي منصوب کرده دکن واگذارند و از بندر جیول تا پرگنه چاکنه همه جنگل و کوه پر از اشجار و کنار دریاي شور است بتعلقهٔ بیجاپور مرحمت شود و این التماس مقرون باجابت گردید وبعد عوض و معارضه هردو کوکن تعلق بعادل خان و بیجاپور گرفت - و ملا احمد نام که بزرگان او از شرفای نو آمد عربستان بودند از ظلم حجاج بني امیه در اطراف کوکن وارد شده بقوم نو آئیه زبان زد گردیدند از جملهٔ اولاد آنها ملا احمد سرزبور از مقربان بیجاپور که بکمالات صوري و معنوي آراسته بود سه پرگنه جاگیر دران ضلع یافت و در همان ایام دو پرگنه باسم پونه و سویه در جاگیر صاحو بهوسله مقرر گشت وسیواي بد سیواز طرف پدر بپندوبست جاگیر صاحب اختیار هردو پرگنهٔ گشته آمده به نسق آنها باستقلال تمام پرداخت چون در فن شجاعت و رشادت میان قوم خود ممتاز بود و در حیله و تدویر فرزند رشید ابلیس پر تلبیس گفته میشد دران حدود که همه جبال قلب سر

بفلک کشیده و جنگل پر از اشجار خار دار فراهم داشت بطریق
زمیندارای توطن اختیار نموده بساختن عمارات و احداث قلعجات
کوهي و حصار کلي که باصطلاح هندوي دکن گڈي نامند مي
پرداخت ودر هملي ایام عادل خان بیجاپوري بمعارضهٔ بدني گرفتار
گشته بعد از امتداد کشیدن مرض انقلاب و آشوب تمام در مملکت
بیجاپور گذسبت بهمه مرتبجات هندوستان وسعت مسافت ومعاملل
زیاده دارد بهرسید و چون ما احمد که در هملي ایام باردا حضور
اعلي حضرت نمود فوج او از طرف جاگیر گرگي بر خاسته آمد
سیواي بدگهر ملک را از نسق فرمان فرما خالي یافته در ان ضلع
او جوهر ناپاکي که علاوه آن جلادت ذاتي داشت قدم جرات بي باکي
در تعلقهٔ جاگیرداران دیگر گذاشت که بقلع فساد او و اولاد او
چنانچه بقید قلم خواهد آمد تا حال بر صفحهٔ آن ملک باقي و
در کل دکن روز افزون است هرجا قصبهٔ معمور و آباد و سیر حاصل
پراز رعایاي مال دار مي شنید تاخته بتاراج و تصرف خود در آورده
قبل از انکه فریاد جاگیر داران دران ایام برفساد به بیجاپور رسد
عریضهٔ آن مفسد عیار مع هدایا و تحف بسیار مشتمل بر عذر
آنکه تا حال گنجایش انزوي محصول داشت و از جاگیر دار
ومقصدیان او چنان و چنین تقصیر بظهور آمده بدانوان به تنبیه آن
پرداخته و بجمع اضافهٔ مبلغ کذا مرا در جاگیر خود یا بطریق خالصهٔ
سرکار قبول است و بکار پردازان بیجاپور دراین اثنا که هیچ احدي
بدیگري نمي پرداخت میفرستاد بعد نوشتجات جاگیر داران که
میرسید فائده نمي بخشید و هیچ یک از مقصدیان مرتشي متوجه

او نمي شد و ازين كه ملک دكن هميشه خالي از فتنه و خلل و فساد نبوده و حكام و رعايا و سپاه آنجا بقاصر سرزمين بمرض حسد و حمق و خفت عقل گرفتار بوده اند و بدست خود تيشه برپاي خود زده عرض و مال و ملک بباد فنا داده اند و دام طمع كارپردازان علوة ايام اختلال و انحراف مزاج فرمان روايي آن ولايت گرديد موافق خواهش آن فتنه جوي سركش احكام اختيار زمام آن ملک بنام او مي رسيد رفته رفته كارپجائي كشيد كه از جملة سركشان مشهور گرديد و از قوم مرهته مردم انتخابي قزاق پيشه جمع كثير فراهم آورده كمر همت بر تسخير قلاع نامبي بست و اول قلعة چندن را متصرف گشت و بعد ازان دست تسلط و تصرف بغلبة تمام بر ديگر قلاع كه از ذخيره و وجود قلعه داران و حارسان تجربه كار و كارآمو خالي بود دراز نمود - درين اوان انقلاب سلطنت بيجاپور بودا سكندر علي عادل خان ثاني كه در اثبات اصل و نسل او نيز گفتگو بود در مغرس قائم مقام پدر گرديد و بي نسقي و خرابي ملک بيجاپور از مهم فرسودن پادشاه عالمگير در ايام شاه زادگي بحكم حضرت اعلي و بميان آمدن ديگر شورش و فساد افزود سيواي مذكور روز بروز قوت گرفته بر تمام قلاع آن ملک تسلط يافت و بمرور ايام صاحب مكنت و سرانجام گرديد و از فراهم آوردن جمعيت و مال و ثروت كمر مخالفت با پادشاه هند و بيجاپور بسته در پناه جبال قلب و جنگل پر از اشجار ناهموار و تاراج ملک و راههاي دور و نزديك بر و بحر پرداخت و قلعة راجگد و چاكنه را ملجا و ماواي مقرري خود ساخت و بعضي جزيرهاي دريا را بمدد فراهم آورده

گشتیها بدست آورده در آنجا نیز قلعه امدانه نموده صاحب
چهل قلعه شد و در همه قلعه ذخیره و ساحل جنگ مهیا ساخته
خانیه و بی باکانه طبل مخالفت زده از پی پیشگاه مشهور دکن
گردید بعده که سکندر علی عادل خان بعد شعور رسیده و بپذیرفت
ملک متوجه شد بعد فرستادن رسل و رسائل و مراسلات نگذاشتن
افضل خان را با لشکر گران برای تنبیه او تعین نموده افضل
خان که از امرای عمده و از شجاعان با سرانجام بود بعد رسیدن
بسر او کار بر و تنگ آورده و آن مفسد بعسکر چون دید که در
جنگ صف و محصور گردیدن عرصهٔ او نمی کند حیله و تزویر و
دروغ بازی پیش آمده مردم معتمد را دربیرون انداخته بالکل
چند مست و التماس قبول عفو تقصیرات بجوع آورده و بعد آمد و رفت
در ک
مثلی سالوس عهد و قرار چنان بمیان آمد که در محل مقرری لبر
براز خود سیوا با سه چهار خدمتگار بی اسلحه و کمر وا آمده
قبل رخصت افضل خان نماید و افضل خان نیز در بالکی با چهار پنج
خدمتگار بی یراق دربای قلعه آمده بعد ملازمت فوری سیوا و
آن چنان آمدن بعضی عهد و پیمان بالمشافه نیز اخذ و داد سرخص
و نماید و افضل خان را با وجه پیشکش و تحف بعد تقدیم ضیافت
برخ نه بیجاپور ساز بلکه خود سیوا بعد تسلی یافتن در خدمت
سرا افضل خان عازم بیجاپور گردد و آن نابکار مکار از فرستادن
بدیع راع هدایا و اقسام نوائه آن ملک و پیش آمدن بعجز و انکسار دل
مر افضل خان را بخود رام ساخته بدام تزویر در آورد که همه اظهار ایله
یاب ورا مقرون بصدق دانسته احتیاطی که بزرگان کفته اند بعمل نیاورده

بی برق در پالکی نشسته زیر قلعه و مکان موعود رفته همه همراه خود را در فوج بمقابلهٔ تیر پرتاب نگاه داشت بعده آن غدار مکار بالای قلعه پیاده فرود آمده از دور باظهار عجز و انکسار تضرع کنان نمودار شد چون بپای دامن کوه رسید بعد هر سه چهار قدم که بر میداشت زبان باقرار جرم گذشته والتماس عفو کشاده بالابه وسالوسی سراپا تر و بدن را بلرزه در آورده ملتمس میگردید که دیگر مردم اسلحه دار وخدمتگار کدهمراه پالکی اند دورشوند و حربهٔ که باصطلاح دکن بچهره گویند در انگشتان دست زیر آستین تسمی پنهان نموده پوشیده بود که اصلا معلوم نمی‌گردید و مردم خود را مسلح ومکمل در پی و کنار هر غار و اطراف نشیب و فرازکوه متفرق پنهان‌ساخته نفیر نواز را بزینه استاده نموده ارشاد کرده بود که وقت ملاقات من ازین حربهٔ جان ستان خصم خود را امان نخواهم داد همینکه از دور اثر انداختن حربه ظاهر شود در فکر مآل کار من نیفتاده بنواختن نفیر لشکر خود را خبردار سازد و آنها را تاکید فرمود که از شنیدن صدای نفیر از اطراف برآمده بر مردم افضل خان تاخته هم قسمی که نقش موافقت نماید بعمل آرند و افضل خان که او را اجل ناگهان تا آن مکان گریبان کشان آورده بود از غرور جلادت خود و دیدن سیراکه بدان صورت بی‌اسلحه هراسان و ترسان می‌آید وجوم و عدم او را مساوی دانسته از جملهٔ چند نفری که گرد پالکی بودند آنها را نیز مرخص و از خود دور ساخت و همین که آن غدا پخته کار نزدیک رسید گریه کنان خود را بر پالکی افضل خان انداخت وتنی که سراورا برداشته خواست دستگیر

گذاشته در بغل گیرد بپایمال دستی تمام آن حربهٔ زبر آسمانی را
بکم او چنان رساند که امان آه کشیدن نداده کار او را بپساخت و
بپر فواز سوانق ارشاد صدای فتح بگوش سپاه او رساند و از هر
طرف بکوشه و کنار دامن کوه سوار و پیادهٔ بیشمار بر آمده بر لشکر
افضل خان جان بباد داده حمله آوردند و دست بقتل و غارت و تاراج
کشودند و آن ستمگر خونخوار سالم جسته خود را بمردم رسانده فرمود
که ندای امان جان بلشکر هزیمت یافتهٔ دلباخته در دادند و
اسپان و فیلان و خزانه و اسباب تمام کارخانجات بتصرف خود در
آورد و سپاه را بپیغام نوکری نمودن داده از خود ساخت و نعمت
بسابق بیشتر اسباب تجمل و جمعیت بهم رسانده چون این خبر
بعاقل خان بنجاپور رسید لشکر دیگر بسرداری رستم خان که از سپه
سالاران بهادر پیشهٔ بیجاپور بود بر و تعین نموده در نواحی قلعهٔ
اکبرنامه میان هر دو جنگ پرداد رستم خان مغلوب گردید القصه ازین
دست بردها که فلک سفله پرور غدار در همه کار بمدد آن نابکار می
آپرداخت روز بروز صاحب لشکر و مستقل می گردید و قلعها
واحداث نموده در آبادی ملک غصبی خود و ویرانی ملک پادشاهی
بم بیجاپوری میکوشید و بر قافلهای دور دست تاخته مال و ناموس
مردم را متصرف می گردید اما نسق نموده بود که هرجا لشکر ناخت
بد [illegible] نسبت بمسجد و کلام الله و ناموس احدی دست اندازی
ص[illegible] نمودند هرچه قرآن مجید بدست می آمد آن را بحرمت
ادب نگاهداشته بنیکان مسلمان می بخشید و ناموس هر هندو
[illegible] نامه گرفتار می آمدند احدی را [illegible]

آن نبودکه نظر بد بر آنها اندازد و در محافظت و نگهباني او مي کوشيد و تا که وارثان او آمده بقدر حالت ژرفرض او داده خالص نمايند نگاه ميداشت اما همين که اسم و نشان کنيزي بر او ظاهر مي شد از ملک ژرخريد خود دانسته متصرف مي شد و چنان تسق نموده بود که هرجا تاخت مي آوردند سواي رخت مستعمل غريبانه و پل سياه و ظروف برنجي و مسي که بدست هرکه هرچه مي افتاد از وبود باقي جنس و نقره و طلاي مسکوک وغير مسکوک و زيور و اقمشه و جواهر بتصرف هرکه در مي آمد زهرۀ آن نداشت که دام و درم دران تفارت نمايد همه سردار وعهده دار ضبط آن ظاهر ساخته بسرکار آن نابکار عائد مي نمودند - چون حقيقت غلبۀ او بعرض عالي رسيد بامير الامرا صوبهدار دکن حکم صادر شد که به تنبيه و استيصال او پردازد *

متوجه شدن امير الامرا بقصد تنبيه سيوا

بعد ورود حکم امير الامرا بقصد گوشمال سيواي بد سگال از خجسته بنياد بتاريخ اواخر جمادي الاولي سنه هزار وهفتاد بر آمده مرحله پيماي سمت پونه و چاکنه که در آن ايام مکان و ماواي او بود گرديد و ممتاز خان را در خجسته بنياد نائب گذاشته غرۀ رجب سنه مذکور بموضع سيوگانو که از محال تعلقۀ آن ملعون بود رسيد و سيواکه دران روزها طرف تصبۀ سوبه آرائي داشت از شنيدن خبر امير الامرا آنجا راخالي گذاشته دشت پيماي سمت ديگر گرديد امير الامرا تصبۀ سوبه را بي قتال و جدال متصرف گرديده جاندواي را در آنجا گذاشت و براي خبرداري آنجا و رساندن رسد غله بلشکر

پادشاهي تائيد نمود و آن ناپاک بي باک لشکر خود را مامور
نمود هرطرف که کهي فوج امير الامرا بر آيد بتاخت و تاراج آن
پردازند و شروع بشوخي نمودند امير الامرا اين معني اطلاع يافته
چهارهزار سوار با سردار هاي کار ديده به بنوات همراه کهي مقرر نموده
و در هر منزل و هر روز که بکهي بر مي آمدند دکانهاي آن ناپاکان
از اطرف نمودار شده بطريق قزاقان ناگهان بسر کهي ريخته از شکر
و اسب و آدم هرچه بدست مي آمد تاخت برده شدن لشکر ميکشتند
و بتاراج مي بردند سپاهيان فوج پادشاهي تا مقدور تعاقب نموده
بتاريخ سر انشان و دست بارين برگشتند ازان حکم انداز و تيراندازان
بقطا دماغ از دماغ آنها برمي آوردند و آنها جنگ تگريز نموده هر
طرف متفرق ميگرديدند تا به بونه وسيوا پور که آبادکرده آن سنگ
بود رسيدند از جمله بهادران يکه تاز هردو صکان را از تصرف خود
بر آورده در بونه داخل شده جاي ساکنان خود قرار داده از انجا
سوار شده بپاي حصار جانکه آمده برج و بار آن قلعه را بنظر غور
در آورده موجبال تعين و بخش نموده به پستن دستمه و کندن
خندق کرد لشکر خود و دوانيدن قلاب امر نموده آن حصار را گرفتن
وار درميان گرفتند و کمر سعي و جهد بر تسخير آن بستند - باوجود
وفور بارش که دران سر زمين پنج ماه متصل شب و روز مي بارد
و فرصت سر بر آوردن از هانها نميدهد و از مراهم آسمن غدار تيره
که روز روشن را چنان بشب مبدل ميسازد که اکثر چراغ احتياج
مي افتد و آدم را آدم درسوجهن دانستني ميدهد و باوجود از کار زدن
صندوق و باروت و از چاه کندن کماپا چنان کرده و سعي بکار رفت

که از ضرب گولهای پی در پی دیوار های قلعه مشبک گردید و مفسد اثرا سراسیمه و مضطر ساخت و محصوران تیره کار در شبهای تار از قلعه بر آمده بر مورچال رخنه دست برده های غریب می نمودند و گاه گاه نوچهای آن کافران تیره روزگار از بیرون و اندرون روز روشن غلو آورده شوخی بجای میرساندند که مورچالها را در تزلزل می آوردند چون پنجاه و شش روز محاصره بدین منوال گذشت برجی که از طرف امیر الامرا نقب بزیر آن رسیده بود پر از بارود نموده آتش دادند و برج پرید و سنگ و خشت و آدم باهم چون کبوتران گره باز بازی کنان رو بهوا گذاشتند و بهادران جان باز اسلام سپرهای حفظ الهی را پیش رو گرفته یورش نمودند و دامن همت و کمر جهد بمیان جان بسته بقدم جانفشانی شرط سر بازی بتقدیم رساندند اما چون کافران اندرون قلعه پشتهٔ خاک و اطراف نشیب و فراز را مورچال و پناه ساخته بمدافعت پرداخته بودند تمام روز درین تردد بآخر رسید و از مردم بادشاهی جمعی کثیر بدرجهٔ شهادت رسیدند و غازیان جان نثار عار فرار بر خود قرار نداده لبشور و خواب تمام شب بهزاران تپ و تاب میان خاک و خون بسر برده بصبح رساندند همین که آفتاب عالمگیر سر از دریچهٔ مشرق برآورد بهادران رزم جو و جوانان قلعه گیر بحملهای پی در پی جمعی کثیر کافران را طعمهٔ تیغ و تیر و سنان ساخته بدار البوار فرستادند و از کشش و کوشش بسیار حصار قلعه را بتصرف در آوردند و بقیة السیف بهزاران هراس خود را بقلعهٔ ارک رساندند و درین یورش سه صد نفر از مردم جان باز سوای بیدار

و غیره عساکر و فعلهٔ قلعه گیری بکار آمده برتبهٔ شهادت رسیدند و شش صد سوار و پیاده از آزایش زخم ساگ وتفنگ و تیر و سنان مجضر سرخروئی حاصل نمودند - و چون در حصار ازگ قلعه گیران محصوران تنگ گردید راو بهارسنگ را شفاع خود ساخته قلعه را به بندهای بادشاهی واگذاشته بامیر الامرا پیوستند - و روز دیگر امیر الامرا داخل قلعه شده بعد از ملاحظهٔ اطراف قلعه و ذخیره و سامان ازبك خان را درانجا گذاشته خود از انجا کوچ نموده متوجه تادیبه سیدای مردود گردید و بعد عرض چاکنه را باسلام آباد موسوم ساخته جعفر خان را که در مالوا بود بنده امیر الامرا مامور فرمودند *

جشن وزن شمسی سال چهل و یک مطابق سنه
سه جلوس والا مشتمل بر بعضی وقایع حضور

یازدهم ربیع الاول جشن وزن شمسی سال چهل و یک ترتیب یافت و بدستور هر سال از ارباب طرب و مستحقان عطیات عطای زر وگوهر گردیدند و در فتح سرور و شادی بر روی عالم کشود و بیست هزار شمع و فانوس سوای دیگر اقسام چراغان در آئینه بندی روشنائی بصرف در آمد - و درین بزم عالم افروز از عریضهٔ امیر الامرا بعرض رسید که قلعه پرنده بی تردد قتال وجدال بمدد طالع و اقبال جهان کشائی عالمگیر بتصرف اولیای دولت در آمد - و نیز بنا صاله بعرض رسید که امیر خان که برای گوشمال راجه کرن رفته بود بعد دست و پا زدن لاحاصل باطاعت امیر در آمده عهد و امان خواست هر دو پسر انوپ سنگه و پدم

سنگ که با او رفیق بودند بامیر خان مقامات نموده نظر بر خطا بخشی بادشاه جرم پوش روانهٔ حضور گردیدند - و در همان ایام عسکرت انجام بعرض رسید که پرتهی سنگ زمیندار سری نگر که سلیمان شکوه بی اقبال از مدت در پناه جبال او میگذراند و انواع بادشاه بسر کردگی تربیت خان سلک اورا پامال سم ستوران باد پیما می ساختند بوسیلهٔ راجه جیسنگه عرضداشت مشتمل بر التماس عفو تقصیرات سابق و لاحق و حواله نمودن سلیمان شکوه فرستاد کنور رام سنگه پسر راجه جیسنگه را برای آوردن سلیمان شکوه مرخص فرمودند بعد رسیدن او سلیمان شکوه از ارادهٔ میزبان اطلاع یافته از ملاحظهٔ جان حرکت مذبوح نموده محمد شاه کوکه راکه با او مانده بود بکشتن داده خودمقید گردید و همراه کنور رام سنگه و تربیت خان روانه حضور شده یازدهم جمادی الاولی صد هزار و هفتاد بحضور رسیده معرفت اله یار خان و معتمد خان خواجه سرا بموجب حکم ملازمت نمود از راه لطف بی پایان زبان بخطا بخشي و امان جان او در بار فرموده به تسلي آن دل و جان باخته پرداخته فرمودند که همراه محمد سلطان که در قلعهٔ سلیم گده بود بگوالیار بفرستند و همراه معتمد خان که قلعه‌داری گوالیار نیز باو فرمودند روانه ساختند - میدنی سنگ پسر پرتهي سنگ زمیندار سری‌نگر را که همراه سلیمان شکوه آمده ملازمت نموده در هزاری هزار سوار منصب و سي و پنجهزار روپیه نقد و یک فیل و ده اسپ عطا نموده بموجب التماس پدر او در حضور نگاه داشتند وخلعت و اورنجبي و اربسي و فیل براي پرتهی سنگ حوالهٔ پسر او نمودند

راجه کرن بحضور رسیده بعد ملازمت و تسلیمات مقرر تقصیرات
بمنصب سه هزاري دو هزار سوار و خطاب راجگی سرافرازی یافته
سوره دیگر عنایات گردید و تمنات دلی فرمودند. خبر رسیدن قاسم
آبا نرسنداد حسین پادشاحاکم بصره مع یداق نامه مشتمل برتبعیت
سلطنت و اسپان عراقي و ابراهیم بیگ ایلچي سمیعال قلی خان
با نامه و تحف توران و خبر یداق بیگ نام ایلچي ایران که
با نامه و اسپان یمقلی رسیده بتقارب هفته خبر هرسه ایلچي بعرض
رسید ابرهیم بیگ ایلچي توران را بعد ملازمت یازده هزار روپیه و
خلعت مرصع مع خلعت مرحمت فرمودند چون مریض رسیده
بود زود ازین جهان رحلت نمود و برادر یداق بیگ ایلچي شاه عباس
ایدال بیگ را مهماندار مقرر نموده بانام تربیت خان حاکم سنقلی و
خلیل الله خان صوبه دار لهور و دیگر حکم صادر شد که هرجا
ایلچي ایران رسد بدستور هندوستان صیانت نموده طریقهٔ سمعان
پرستی هرهمه باب بجا آرند *

چون بسبب اختلال دمع روزگار و برهم خوردن ملک از فساد
مجاریات و عبور لشکر باطراف و امساک باران مزید علت
گرانی موجب حوصله باختن خلق الله گردید و روز بروز غلت
غله و عسرت حال بی بضاعتان بجائي کشید که افشر پرگنات
دور بورانی گذاشت و عالمی از اطراف و اکناف دور دست
و نواح دارالخلافت رو بشهر آوردند و در هر کوچه و بازار از
هجوم مقهوران و بی نوایان راه تردد بر مردم بست و کار زیست بر
خلق الله تنگ و دشوار گشت بعد عرض حکم شد که سواي بانبور

خانهٔ خام و پخته
خانه در قصبه
داروغهای خ
سنه نیز حک
لنگر جاری
بذکر در آ

یی مراتبی ده لنگر خانهٔ دیگر در شهر و دروازه بامور
ردارید فاتحه الخلافت و بر سر مزار ها مقرر نمایاد و
ر روپیه تمتدین بر آنها تعین نمودند و بیمه اسپران
ج لکهریک نرلغورحال تا هزاری موافق مراتب
ران بلرای گرد آوری غله معاني محصول چنانچه
ر روپیه احکام مجدده صادر شد و سزاولن منصوب
گردیدند اهلی ایمسله تغارت در حال خلق روداد *

جشن آغاز سال چهارم از جلوس والا مطابق سنه
هزار و هفتاد ویک هجري

جشن آغاز سال چهارم از جلوس والا مطابق سنه هزار و هفتاد و یک هجری بدستور هر سال لازمهٔ زینت و آرایش بسعی کار پرداران ترتیب یافت و حجر هاي که تیاری آن از زربفت و اقسام جامه تعلق بامراداشت زیب و آرایش چنان گرفت که هر یک حجرهٔ نمونهٔ روضهٔ پروین و برن گردید و هر گوشهٔ و کنار اسباب طرب آماده و چیده شد و را مشگران خوش ادا و مغنیان خوشلقا و مطربان با صفا باصول گوناگون هنگامه افروز آن بزم گشتند و غم ازمیان کنار گرفت و ارباب طرب بدستیاری رباب و طنبور صدای خوش و خروش بگوش زهرهٔ چنگی بر فلک سیوم رساندند خصوص که درین ایام نشاط مولدهٔ تولد پسر پادشاه زادهٔ محمد معظم که موسوم بسلطان معزالدین گشت رسید نشاء دو بالا از در و دیوار عشرتخانهٔ عالم افروز باریدن گرفت * بیت *

بصول شاهدان رقص پرداز * هزاران دل رباید در یک انداز

ز دست افشانی رقاص دلکش • رسانع مهر آتش
حکم شد که ازین سال هر سال ایام جشن غرة شوال که
از میمنت عید نظر در خانهٔ شاه و گدا باز مفتوح می
باشد تا دهم آن ماه معصوب نمایند - آنچه عرض از نظر
گذشت و هرچه بانعام امرا و اهل طرب زر را بذکر آن
آغاز ساختن تحصیل حاصل دانسته بتحریر دماسپردازد
بعرض رسید که یدالله بیگ درملتان داخل خدمت خان بعد
تقدیم ضیافت پنج هزار روپیه نقد و تحف دیگر تواضع نموده و
بعد رسیدن لهور خلیل الله خان موافق اسم و رسم هندوستان
ضیافت رنگین پرتکلف نموده چهارصد تاب که اکثر از نقره بودند
و هفتصد خوان حلویات و نقلیات سوای مطربات ودیگر لوازمات بر
سرمفرد آورده و طعامها اش با ظروف نقره آلات و غیره سوای پیش قیمت
همراهان ایلچی را گذاشتند و بیست هزار روپیه نقد و هفت قطعه
پارچهٔ بیش بها و دیگر از انواع مرصع آلات تواضع نمود. و تا رسیدن
ایلچی بحضور دو دفعه از طرف شاه و خود یدالله بیگ خربوزهٔ کابل
و اقسام میوهٔ تر و خشک رسیده از نظر گذشت - چون خبر نزدیک
رسیدن یدالله بیگ بعرض رسید حکم شد که اسدخان و سیف خان و
صلابت خان تا بیرون شهر رفته او را بحضور بیارند بعد ملازمت
فرمودن و نامه گذرانیدن خلعت و خنجر مرصع و جیغه و ارگچه و
پان مع خوان و پاندان طلا عطا فرمودند و در حویلی رستم خان
تمام فرش مرتکب نموده برای فرود آمدن او مقرر فرمودند روز چهارم
که برای گذرانیدن تحف و هدایا حکم ملازمت فرمودند شصت

ش اسپ عراقي و عربي مع ساز مرصع مرواريد و مروارد و
ه دانهٔ مرواريد غلطان آبدار بوزن سي و هفت قيراط که جوهريان
صت هزار روپيه قيمت نمودند و ديگر تحف ايران که مجموع
بقيمت پنج لک روپيه در آمد از طرف شاه و سواي آن اسپان و
شتران واستران با بعضي هدايا از طرف بداق بيگ از نظر گذشت
ه هزار روپيه و يک ساده فيل بيداق بيگ و ده هزار روپيه
بهمراهان او روز ملازمت مرحمت فرمودند روز دويم پنجاه هزار
روپيه و خنجر مرصع و پان و ارگچه مع خوان و پاندان طلا و قبضهٔ
تفنگ بيداق بيگ و سيزده هزار روپيه بتحويلدار و ديگر رفقاي
سوار عطا نمودند - روز عيد الضحي سه عدد اشرفي بوزن هفتصد تولچه
و سه عدد روپيه بوزن پانصد تولچه بيداق بيگ بخشيدند - و روز رخصت
به يک لک روپيه با ديگر مرصع آلات و دو فيل که يکي ازان فيل
دريائي بود مرحمت شد که مجموع پنج لک روپيه نقد و جنس
پايلچي و پنجاه هزار روپيه بهمراهان او رسيد و براي جواب نامه
فرمودند که از عقب همراه يکي از بندهاي حضور روانه خواهم
نمود - و عاقل خان استغفاري منصب نمود پنجاه هزار روپيه سالياله
مقرر نمودند - چنپت بنديله که از ايام عهد اعلي حضرت در ماوا
طريقهٔ بغي و راه زني اختيار نموده بود با وجود تعين انواج قلع
ريشهٔ فساد و قطع شجر حيات او ميسر نيامد در ايامي که پادشاه
عالمستان از دکن متوجه دارالخلافت بودند باظهار ندامت و ترک
افعال شنيعهٔ سابق بازآمده ملازمت نموده سعادت همرکابي اختيار
کرده تا سفر پنجاب بقصد تعاقب دارشکوه در جرگهٔ بندها حاضر

بود ازانجا برهنموني بد سرغني قاني لشکر چون بند هاي عامي گريز پا راه فرار اختيارنموده خود رابسکل قديم رمانده بدستور سابق بقطاع الطريقي پرداخته بود و در ايام شورش شجاع و دارا شکوه شوخي زياده نموده اطراف مالوا راتاخت مي نمود * بيت *

بدگير با کسي وفا نکند * اصل بد در خطا خطا نکند

سابق که سيکن بنديله را براي تاديبه او رخصت فرموده بودند تاانده نخشيده بعده که دبيي سنگه را براي استيصال و قلع آن مفسد با ديگر امرا تعين نمودند تاب مقاومت و مقابله نياورده بزميندران ديگر پناه برده روباه صفت بکوه و غار ها در آمده بسعيهاي تا آينه از اثر اقبال عالمگيري دستگير گرديد و سر اورا بريده بحضور آوردند وبموجب حکم بر سر در مکانات انگشت نمايي عالميان گشت * بيت *

بسي ديدم درين ديير پر آفات * بغير از عبرتي نبود مکافات

صبية راجه روپ سنگه بعقد پادشاه زاده محمد معظم در آوردند و مجلس طوي قسمي آراسته شده که نظارگيان عالم دانا ببزاران چشم محو تماشا گرديدند اندرون قلعه و رهنهاي بازار چوک وهر طرف چندين هزار فانوس و چراغ بندي بانواع اختراع شعاع روز زمين و آسمان گرديد * بيت *

بس شمع و مشعل برافروخته * زمين همچو مشعل شد افروخته

زانان چنان گشته عالم فروز * که نگذاشت دروهر يک تيره روز

درب ديوانک روبيه مرواريد و سرصع آلت پادشاه زاده محمد معظم عنايت فرموده و اک روپيه نقد مع فيل و اسپان با ساز طلا و سرصع

وقت تسلیمات سهره عطا نمودند وقت سواری شهر گشت از سردادن اقسام آتشبازی که هنرمندان این فن انواع تعبیه بکار برده بودند محسن زمین گل افشان و آسمان پر ازستارهای درخشان گردید و صدای جوش و خروش آن بچرخ برین رسید لک روپیه را زیور بعروس رونمائی بخشیدند نه هزار روپیه به کلانوت عطا فرمودند ۰

بمهاراجه جسونت سنگه حکم رفت که از احمد آباد خود را بدکن نزد امیر الامرا برساند و در استیصال سیواجی بدستگال رفاقت نماید ۰ بقطب الدین خان فوجدار جوناگده فرمان صادر شد که تا رسیدن صوبه دار از احمد آباد خبردار باشد درین سال حکم تسخیر ولایت بلادن که درصوبهٔ بهار واقع شده در سه قلعهٔ قلب درتصرف زمیندار آنجا بود و از تمدی و سرکشی آن کافر بدنهاد تمام سکنهٔ آن صوبه در منصوبهٔ فرار و اضطرار زندگانی مینمودند بداود خان فرمودند ۰ ترددی که در تسخیر آن از داود خان برفاقت بعضی کومکیان بظهور آمده اگر سمند تیزگام خامه را بتحریر تفصیل آن بجولان آرد از سررشتهٔ اختصار دور می افتد ۰ حاصل کلام بعد از کوشش تمام و شهید شدن و بجهنم واصل گردیدن صالح و طالح که چندین هزار سوار و پیاده بکار آمدند و بدار البوار پیوستند و کار زار های رستمانه و تردداد مردانه بظهور آوردند بتصرف اولیای دولت قاهره در آمد بعدهکه از روی وقائع بعرض والا رسید داود خان مع همراهان بعطای اضافهٔ نمایان و دیگر عنایات میان همچشمان معزز گردید ۰ در همین سال امیر خان از تغیر مهابت خان بصوبه داری کابل مقرر گشت ۰ و فاضل خان میرسامان از مستقر الخلافت رسیده شانزده لک روپیه

را جواهر و مرصع آلات و مروارید از نزد حضرت اعلی آورده از نظر گذراند - از شنیدن خبر واقعهٔ خلیل‌الله خان نخستهٔ آن مغفور مرحوم تشریف برده در تسلی امیر خان و روح الله خان و زوجه و صبیهٔ او کوشیده بعنایت غیر مکرر ممتاز ساختند. هستند نیل مرستادهٔ خان‌خانان بابت شیاع از نظر گذشت سه صد و پنجاه و پنج آدمی زنده شکار بدست آمده بود ازراه ترحم در صحرا سر دادند •

ذکر مهم آشام بد انجام بسرداری عمدهٔ لشکر
خجسته فرجام خان خانان بعرف معظم خان

ملک آشام که وضع زیست مردم آنجا و ملت و آئین آن جماعه و آب و هوای آن دیار از غرائب روزگار توان گفت متصل است طرف شرقی شمال بنگاله بجبال طولانی واقع شده طول آن در صد کروه جریبی تقریبی و عرض آن کوهستان شمالی تا جبال جنوبی هشت روزه راه دارد اکثر کنار ساحل دریا واقع شده گویند وطن پیدان وبسه وزیر اندسیاب است و راجهٔ آنجا خود را از اولاد پیدان وبسه میداند که ابتدا آتش پرست مجوسی بودند بمرور ایام ازگذران بت‌پرست غیر مکرر هنداگشتند و تمام سکنهٔ آنجا و رعایای آن سرزمین انسان صورتان نسناس صفتند و آن جماعه اکثر برهنه می باشند مردم عمدهٔ آن جا چادری از جنس ابریشمی که همانجا بهم میرسد می پوشند و کفش و دستار دران دیار نمی دانند سمت شمالی آن دشت خطا واقع شده فیل بسیار دران جنگل پیدا می شود و جنس عود و مشک و طلای ریگی از جملهٔ محصول آنجاست و نمک بمرتبهٔ

کمیاب است که بر چهرهٔ هیچ مرد و زن آنجا هم نمک نیست بلکه بصورت انسان هم نمی مانند بزشتی صورت و سیرت موصوفند و غلهٔ آن سرزمین لیجز برنج گندم و ماش دیگر جنس کمتر می باشد خصوص گنده که بتحفگی و هدیه از جای دیگر دران ملک برند حاصل زیاد آن ولایت ریگ طلاست و درانجا مدار تجارت و مایهٔ داد و ستد و محصول دیهات برآنست سوای آن آنچه رعایای مالگذار آنجا عوض محصول ریگ طلا مبلغهای کلی واصل می سازند جمعی که برای عمل گرد آوری طلای مذکور از طرف زمینداران عمده مقررند بیست هزار نفر بعد از ضبط ملک خان‌خانان بشمار قلم آورده بود و کسب و کار موروثی آن جماعه برآنست که هر نفر یک توله خاک طلا در سال مقرری بسرکار راجهٔ آنجا می‌دهند - محرر اوراق ازان ریگ که تجار طرف خطا دربندر سورت برای فروختن می‌آرند بسیار دیده - اشجار نارجیل و فوفل و فلفل و اقسام نیشکر و کیلا و انبه و انناس زیاد از اندازهٔ قیاس منجملهٔ مداخل آنجاست اسپ کلان و دراز گوش دران ملک بهم نمیرسد و نمی ماند و اگر آنجا برند اعتبار بسیار دارد گویند که اسپ خورد و تانگن باشد و قسطاس و فرش پری ازانجا بدیار دیگر هند بتحفگی می برند کفار آنجا خلاف مشرکان هند از همه جانور ماکول اللحم و غیر آن می‌خورند و از خورده و نیم خوردهٔ مسلمانان نفرت و احتراز ندارند - وهرگاه زمیندار عمده و راجهٔ آن سرزمین بمیرد زن و خدمهٔ را مع مرکوب سواری و فرش و ظروف طلا و نقره و برنج و غیره غله که دران ملک در زمان حیات استعمال می‌نمایند و زیوری که زن

و مرد عمدهٔ آنجا می‌بوشند و ازجنس مطربات و خوانه بقدرکفاف چند روز ایام حیات همراه او برده درشکمهٔ که زیر زمین بوسعت خانهٔ کنان تیار ساخته نگاه میدارند گرد او چیده آنرا ذخیره و توشهٔ آخرت او نامیده در نا امیدی بر روی او می بندند چنانچه سرانجام لشکر خان‌خانان که باحاطهٔ تحریر خواهد در آمد مبلغهای خطیر از زیر زمین بر آورده متصرف شدند و جلد لک روپیه و جنس خان‌خانان از اموال اموات آنجا بضبط در آورده بصاحب داد حاصل کلام چون زمیندار آنحدود که ملک کامروپ نیز بهمان ولایت پیوسته است و باهم دیگر مواصلت داشتند از مدت بیست سال علم سرکشی و فساد بر افراخته اکثر جاهای تعلقهٔ صوبهٔ بنگاله را بسبب قرب و جوار تاخته رعایای سائر پادشاهی را با جمع کثیر از مسلمانان هرسال دستگیر و مقید ساخته بدیار خود برده حضرت مالی و جانی و غفت دینی می رسانیدند اسلام خان صوبه دار بنگاله که در عهد حضرت اعلی مع سرو سامان بسیار برای تنبیه و گوشمال آن جماعهٔ بد سگال امر هست بسته بود بسبب عزل که در همان ایام اورا طلب حضور نموده وزارت باو مقرر فرمودند آن مهم بانصرام نرسیده بعده که شجاع خود را به پناه زمیندار رهنگ که یکی از زمیندران آن حدود بود رسانید و اثر از مآل کار شجاع ظاهر نگردید خان‌خانان بعد بندوبست جهانگیر نگر و دیگر تعلقهٔ بنگاله توجه همت بر مهم آن مرز و بوم بسته بگرد آوری سپاه و مصالح تسخیر آن دیار پرداخت چون راجهٔ آسام و زمیندار کوچ بهار باهم عداوت همچشمی موروثی

داشتند از انتشار خبر عزیمت خان خانان تزلزل تمام در بنای استقلال هر دو راه یافت و هریک عریضه بخدمت خان خانان سپه سالار مشتمل بر اظهار اطاعت خود و اثبات ناهنجاری دیگری نوشته التماس امان خود و ترغیب استیصال مدعی همدیگر بمیان آوردند و ندانستند که سیلاب بلای ناگهان که بخانهٔ و همسایه راه یافت اول از رخت هستی خودها دل باید کند خان خانان ادعای هردو زمیندار سرکش را بحضور معروض داشت در جواب حکم قلع ریشهٔ شجر هردو بدگهر رسید و خان خانان با سر انجام قلعه گیری از موجود نمودن توپخانه و نواره که جنگ آن‌قلع‌الثمر بران موقوف است و مصالح کارزار خشکی روبآن ولایت گذاشت آنچه ترددات و محاربات و تدبیر کارزار ازان شجر بیشهٔ شجاعت دران دیار بر روی کار آمد و برصفحهٔ روزگار یادگار مانده و تدبیراتی که بعد از جنگل بری و صاف نمودن راههای پراز اشجار سر بفلک کشیده که طائر خیال را مجال عبور ازانجا محال مینمود دران کوهستان نموده و چندین هزار کافر دارالحربی را بدار البوار فرستاده و جمع کثیر از فوج پادشاهی برتبهٔ شهادت رسیدند آنان لعین محمدی که هرگز بگوش دد نژادان آن سرزوبوم نرسیده بود در بتخانهای هر بیشهٔ پر وحشت آنجا بلند آوازه ساخته و باعث قطع شجر حیات آن بدکیشان گردیده اگر خواهد مفصل باحاطهٔ تحریر در آورد دفتر بجلد علیحده مطلوب گردد اما سامعهٔ مستمعان و مطالعه کنندگان را از اذیت تذکار آن موهوم ساخته نقرهٔ چند از تردد آن رستم زمان برصفحهٔ بیان می آرد گویند که اول بقصد

پیکار و تسخیر شکار تعیین کوچ بهار ولایت ایام توانی کمر سعی و همت بر بست و چون لفظ نرائن باعتقاد باطل آن گروه بمثابه نام مقام اسم اعظم معبود یست که بالاتر از خالق دیگر نمیدانند و دران سرزمین بتها همه بنیوهٔ اسم نرائن تراشیده و نصب کرده پرستش می نمایند و هر راجه که آنجا حاکم گردد لفظ نرائن را تیمنا جزو اسم خود مینمایند و سکه که دراجا میزنند صورت همان معبود بران نقش نموده باسم نرائنی رائج می سازند و رایهٔ آنجا دائم بمدت بادهٔ غفلت بوده کار و مدار مملکت را بوزیر مستقل خود سپرده خود در عیش و نشاط میگذارند . و در کمال زشتی صورت که حق سبحانه و تعالی خمیر گل آن زمین را موافق ظاهائی باطن آنها سرشته و همه سکنهٔ آنجا در زشت روئی بریکدیگر نوبت میبرند و از طرف صورت و بانچه روش خوب و حوض و مکانهای مرغوب و مطربهای محبوب که از اطراف می آیند بدستور صاحب طبعان زندگانی می نمایند . و پیکان تیر دستان و شمشیر آن قوم بد خو بزهر آب میدهند زخم حربهٔ دست نهانی آنها تیرکه میرسد همان ساعت رزم نموده جان بر نمیگردد و علاج دفع سمیت آن از خوردن و مالیدن کسیرو که قند بفتح قسمی از نباتات لذیذ آن سرزمین و از جملهٔ میوهای خوش طعم بلاد هند است و در شاه جهان آباد و نواح آن دوازده ماه در بازار می آرند می شود القصه آن سپه سالار تهور نشان وقت عزیمت این مهم فرمود که نوارهٔ مصالح جنگ را دریا نوردان باهتمام محمد مقیم ارزه دریا بیارند و مخلص خان و احتشام خان را با جمعی از توپخانیان

در اکبر نگر وجهانگیر نگر گذاشت - و ازانکه بملک نراین سه راه بودکه ازان هر سه راه دو راه را بانواع تدبیر مسدود ساخته یکی راه بیشه و جنگل پر از مار و اشجار زهر دار سر بفلک کشیده داشت و عبور ازان راه طائر وهم را متعذر می نمود و بمحافظت آن از عدم فرصت و خاطر جمعی از تراکم اشجار و قلبیت راه نتوانست پرداخت خان خانان را همان راه اختیار نمودن اتفاق افتاد و بزور بازوی قوت و تدبیر که تقدیر فضل الهی بآن موافق آمد مرحله پیمای آن سمت گردید بعد رسیدن دران جنگل هولناک که از هر مشت خاک آن بوی خون بمشام مبارزان خون آشام می رسید بدستیاری چندین هزار تبردار و بیلدار بیشمار و صدمات دندان فیلان کوه رفتار آن راه دشوار گذار را طی مینمودند و با مصالح مقرری همراه خود آن سردار بارنار مصلحة پداده شده تیر و بیل بدست گرفته بمدد دیگران می پرداخت و تبعیت آن سپه سالار چندین هزار سپاه از جوانان کار طلب بضرب شمشیر و اقسام اسلحه زور دست و بازو را دریغ نمیداشتند و مزاحمت درختان سال بسال نمی نمود و تدبیر داوران کهن سال از راه دور می ساختند و هرجا رود خانهٔ دشوار گذار و آب عمیق پیش می آمد بهمان دستور بمدد همدیگر و نیروی تردد بهادران صحرا نورد کوه نبرد می گذشتند و در هریشتهٔ کوه و قلعهای سر بفلک کشیده سر راه که آن گروه شقاوت پژوه پیش آمده سد راه مبارزان شیر شکار می گردیدند بسزا رسیده فرار اختیار می نمودند تا آنکه بمکان و قلعهٔ جاجم نشین آن لعین بدین رسیدند چون بهیم نراین از ملاحظهٔ

خطر سیلاب امواج لجه امواج بانفعال وعدال سر بصحرا و کوه
گذاشت با تردد تیز و سیف و سنان آن مکان بتصرف بهادران
در آمد در ابتدا هرکه هرچه یافت غارت نمود بعد ازان سید محمد
صادق صدر بنگاله را فرمود که جاجا تلفن چنان ضابطه تعین
نماید و خود همه جا باهتمام پردازد که احدی بمال و عیال
رعایا دست دراز ننماید و آنچه اموال واجبه بهیم قرارین باشد
بضبط آن و بت شکنی و اجرای احکام اسلام پردازد و سید مذکور
تعمیل تمام نمود که متعرض حال او و احوال سکنهٔ آنجا هیچ احدی
نتواند گردید و سیاسة برای تسوق حکم قطع ید و گوش و بینی
غارت پیشگان نمود و بتسلی امان جان و مال رعایا و غربا
پرداخت و لیل سرو زری بت قرارین لکن بضرب کلنگ و بازوی
اسلام شکسته بعده بتهای دیگر را دست و پا از هم جدا ساخته
بای بام بتخانها بر آمده از هر طرف صدای اذان دین
محمدی را بلند آواز ساختند و تنزل آن بگوش هوش بانگان
آن مرزو بوم انداختند و مکرر منادی منع تاراج و غارت نموده
صدای امن و امان را سامعه افروز مقدمان و رعایای دلباخته
می ساختند و در محافظت خانه و گرد آوری مال جمعی تعین
نمودند بطرق امانت زیاده تاکید و احتیاط فرمودند از بشنیدن
این خبر ترحمی که احوال و مال و عیال رعایا با وجود اقدامات دار
الحربی که ازان جمله سالار بنگو سبر بظهور آمد گروه گروه از هر
صنف وقوم شروع بآمدن نمودند وخانهای ویران رو بآبادی گذاشت
وبیشتر قرارین پیشتر بودند چرا که از پیش دفعه یا سال خاطر داشت

فرصت وقت را غنیمت دانسته آمده ملازمت خان خانان نمود و بتکلیف آن پیش رو دین متین بشرف اسلام درآمد و رهنمائی بدست آوردن پدر و وزیر او نمود و همراه آن اسفندیار بیگ وفرهاد بیگ را برای بهمرساندن بهیم نرائن و کارپرداز صاحب مدار او مقرر نموده و دیگر مردم معتمد خود را برفاقت کمان آن رهبر جدید الاسلام داده تاکید نمود که اطراف دشت و جنگل و درهای کوه بخبرداری و هوشیاری تمام تفحص نمایند - و یک صد و شش توپ خورد و بزرگ و دو صد و پنجاه زنبورک و رامچنگی و دیگر مصالح توپخانه بدست آورده روانهٔ جهانگیر نگر ساخت و اسفندیار بعد کوشش بسیار و سعی زیاد بهول ناتهه وزیر راجه را بهمرسانده با زن و فرزندان و چند نفر از همدمان او بدست آورده نزد سپه سالار خان خانان آورد - و بهیم نرائن پناه بیکی از زمینداران سال خوردهٔ معمر آن حدود برده بود و متصل قلعه و معمورهٔ آن مرزبان رود خانهٔ کم عرض عمیق بود که دو زنجیر آهن موافق عرض آن تانه ساخته هردو زنجیر را در هردو کنار آب بمیخ و بیخ درختهای قوی استوار می بستند و هرگاه میخواستند برمیداشتند و مابین آن هردو زنجیر زنجیرهای خورد تعبیه نموده بالای آن زنجیر دیگر بسته بودند که بدستیاری آن مردم بآسانی بگذرند وتمام روز متردد این دست بآن زنجیر زده عبور وتردد مینمودند و شب زنجیر را کشیده میگرفتند - خان خانان آن مکان حاکم نشین را که هشتاد و نه پرگنه مشتمل برپنج چکله بجمع دهلک روپیه بحساب نرائنی رائج آنجا داشت موسوم بعالمگیرنگر ساخت و اسفندیار را که از واقف کاران آن سرزمین

بود آنجا گذاشت و فوج جمعدارخان را با هزار و چهار صد سوار و دو هزار بندوقچی همراه او مقرر نموده دائمی تیمور را دنبالی آن قلع فرمود و شانزده سالم برای پادویست آنجا نموده سفیده نصیر آشام گردید - و دلیرخان را بقراولی و آخورخان را هراول ساخته میر مرتضی را با توپ خانه پیش قدم نمودند و توزه را همه جا بهمقدمی فوج همراه داشته درون جنگل خونخوار پر از انبوه خار دار و راههای نا هموار داخل گردید با وجود از صعوبت راه پیوسته فرده ازان پیشهای وحشت افزا دشوار بود که باد را هم گذر از آنجا متعذر می نمود اما آن سپه سالار نامدار با دیگر بهادران کار طلب دامن همت بمیان جان بسته بهمان دستور اول بمدد تبر داران و عملهٔ جنگل بری پرداخته بکمال احتیاط و حزم بقطع اشجار بضربهای تیشه وانواع اسلحه کوشیده آن بیشه وجاده را وسیع ارابه گردی ساخته طی مسافت وقطع مراحل می نمود و بدفع مفسدان کوه نورد آن ولایت که از اطراف یمین و یسار نموده از سنگلخته می پرداختند اگرچه چندی از دد نوادان نسناس صورت آن سر زمین که یکمشت قید در آمده بودند بظهار آدمیت راه نمائی راه بی تعب می نمودند اما سردار آزموده کار احتیاط برگفته و حرف آن جماعهٔ نابکار ننموده بهمراهی توزه راه کنار دریا از دست نمی داد و هرجا زلهٔ قلب پر از دلدل و آب زیاد پیش می آمد شاطبهای درخت و پشتارهای بانس بریده یا گاه بسیار انداخته از بالای آن چوب موج سبک رو فوج فوج می گذشتند بدین گونه گاه شیم کرده و گاه یکسره راه بهمعنائی توزه طی مسافت می شد و خان خانان بالشکر

پیاده شده برای تسلی و جذب قلوب سپاه رسید همدمان اخلاص نشان پرداخته این شعر حافظ شیراز را ورد زبان ساخته بود *

* بیت *

* گرچه منزل بس خطرناک است و مقصد نا پدید *
* هیچ راهی نیست کو را نیست پایان غم مخور *

و بدان صفت و تردد یکه گاه شام و گاه سه پهر فرود آمدن میسر می آمد بعد رسیدن منزل چون دران سرزمین ملاحظهٔ شبخون بسیار بود تمام تمام شب آن شیر بیشهٔ جلادت خود بیدار و خبردار بوده معرک تردد کوتوال و دیگر مردم آرام طلب می گردید - تا زیر کوهی رسیدند که سر از بفلک برین کشیده بود و بر سر آن کوه دو قلعه احداث نموده بودند که بیست هزار نفر جنگی از برقنداز و تیر انداز و دیگر مصالح قلعه دارنجا موجود می بود ازانجا تا جای حاکم نشین یک ماه و چند روزه راه نشان میدادند و می صد و هشت کشتی جنگی زیر قلعه بود بعد رسیدن بفاصلهٔ دو کروه ازان کوه لنگر اقامت انداخته سپاه را فرمود که بکمال خبرداری فرود آیند و ملعتابیها اکثر روشن می نموده باشند و نواره را حکم نمود که مقابل نوارهٔ زیر قلعهٔ کفار لنگر اندازند و لشکر مامور گردید که حالها موربال بسته بتدبیر تسخیر قلعه پردازند و برای سر راه گرفتن آشامیان که دیگر بمردم قلعه کومک نتواند رسید و شب خون نتوانند نمود مردان کاری مع سوار و پیادهای بسیار بر هر پشتهٔ کوه و راههای رخنه دار دشوار گذار تعین و مقرر نمود ازانجمله طرفی که وسواس رسیدن کومک زیاده بود آغر خان مامور گردید اتفاقا سه چهار هزار پیاده

و برقندار از آن دیار را بآغرخان سرکار مقابله و پیکار افتاد وتیراندازان
بیشمار اطراف مغلیه فرو گرفتند و آن شیر بیشهٔ شجاعت تردد
بهادرانه مقابل آنها نموده بسیاری را بقتل رساند با وجودی که در آنوقت
مردم کم بآغرخان بودند و هر ساعت بر جمعیت کفار می افزود
وچند سوار مغلان بدرجهٔ شهادت رسیدند وزخمی گشتند و درچنان
حالت زخم تیر زهردار بپای آغرخان رسید و همان ساعت رم
و رجوع او ظاهر گردید باز بحملهٔ رستمانه آنها را از مقابل برداشت
وچند نفر آشامی را زنده دستگیر ساخت بعده از تائید فضل
ایزد متعال هیبت آن بهادران کوه نبرد و مبارزان دریا نورد در دل
آن وحشی نژادان بد نهاد چنان افتاد که اصلا بجنگ دل ننهاده دل
و حوصله باخته وقت شب از هرگوشه و کنار راه فرار اختیار نمودند.
ازانکه مدار جنگ و تردد آنها بر پیاده و جنگ دریاست و در
خشکی همه پیادهٔ مصلح آنها از ده سوار بی یراق میگریزد بیشتر
ازانکوه فرودآمده بمدد نوارهٔ خود رسیده بقصد مقابله و پیکار با نوارهٔ
پادشاهی بفکر کار زار پرداختند و کشتی بسیار که معطل و زیر آب
غرق بود بر آورده بران کشتیها سوار شده ممتعه دار و گیر گردیدند.
روز دیگر چون زورق جهان گرد خورشید از افق بحر بر موج بر آمده
پرتو افزای بحر و بر گردید سپه دار تهور نشان اطلاع یافته با کوکبه
و دبدبهٔ زهره شکاف بقصد مصاف آن مخذولان تیره اقبال سوار گشته
در بیجانب حصار آورد و هرچه توانست مردم جنگی را مع مصالح
توپخانه بنواره رساند و جوقی دیگر از سپاه بکنار دریا که بروقت
بمدد نواره توانند رسید نگاه داشته آشوب افگن آن تخته بند ان

دریای حیرت گردید و از هر دو طرف کشتیها بحرکت آمده از ضرب گوله توپ و تفنگ و انداختن بان دریا را بجوش و خروش تلاطم آوردند و از طرف خشکی نیز بانهای آتش فشان غرش کنان آوازهٔ مرگ ناگهان بگوش هوش و عقل دل باختگان می رساندند ازانکه از هردو طرف مصالح جنگ مبارزان اسلام تزلزل انگن دل مخالفان آن بر و بحر گردید و صدای توپ وتفنگ هم آهنگ آوازه کوه گشته در گوشها پیچید و از هجوم دود باروت که چون ابر تیرهٔ نیلگون روی دریا را فرو گرفت تا مدت غالب از مغلوب معلوم نمیگردید چون بان در کشتي کفار کم بود و هراس اقبال عالمگیر در دلهای دل باختگان آن بدکیشان راه یافت بعد از دست و پا زدن بسیار و سر و جان بباد دادن جمع بیشمار کشتیها را در دریا رها نموده راه فرار اختیار نمودند و نوارهٔ پادشاهی بتعاقب پرداخته چند کشتي را از زدن بان وگولهای توپ کوه ربا غرق ساخت و بمرتبهٔ کار و عرصهٔ تردد بر آنها تنگ گردید که بسیاری خود را بامید شنا نموده از آب بر آمدن بدریا انداخته طعمهٔ نهنگ و ماهي گشتند و بعضی از صدمات گولهای جان ستان کشتیها را بکنار رسانده از نواره فرود آمده رو بپناه سنگهای دامن کوه و درختهای صحرا آوردند و برخی که بوسیلهٔ شناوری جان برگردیده تا از آب بر آمدند بدست مبارزان شیر شکار گرفتار گردیدند و صد و چهل کشتي پر از مصالح توپخانه و صد و چهل توپ و آدمهای دل و جان باخته باسیری بتصرف بهادران در آمدند و نتیج هر دو حصار نیز بلا تردد کار زار میسر آمد و چنان مکان قلب و قلعهٔ آسمان شکوه پر از مردان جنگي را از اقبال

عدد سال پادشاه فر اقبال و معنی آن مژده دار نامدار چنین بآسانی بتصخیر در آوردند بالیساء خان خانان بعد تقدیم شکر الهی و ملحظه نمودن اطراف و اندرون قلعه عطاءالله نام را با مصالح جنسی و نفری ضروری در انجا گذاشت و بقصد تسخیر قلعهٔ کورتهی که آن نیز از مکانهای قلب آشامیان خون آشام بود متوجه گردید بعد تصدیعات و صدمات شداند راه چنانچه بذکر در آمده طی مراحل و منازل پر تعب نموده بجائی رسیدندکه دو قلعه هر دو طرف آب مقابل هم بنظر آمدند که هر یک ازان بآسان دعوی همسری می نمود و نوار ها پر از اقسام مصالح جنگ مابین هر دو قلعه در دریا نمودار گشته و مسموع گردید که قریب لک پیاده میان هر دو قلعه و در کشتیها از آشامیان بد خصال موجودند اما از اقبال خدیو ظفر قرین نصرت مآل بهمان تدبیر و تردد رعب و هراس در دل آنجماعهٔ بد اساس راه یافت و بلا تردد سیف و سنان که در خشکی بمیان آید صدای دار وگیر در دریا بلند ملتفته هر دو قلعه را خالی نموده بدستور راه فرار پیمودند و قلعها مفتوح گردیدند و خان خانان اندرون و بیرون هردو قلعه را ملحظه نموده زبان بشکر و سپاس ایزد متعال کشاده جمعی را برای حراست هردو قلعه گذاشته پیشترسرحله پیما گردید - بهمین دستور بدستیاری بهادران قلعه کشا که بهرجا می رسیدند ازصدمهٔ سم اسپان مبارزان کوه نورد شیر شکار و پیش آهنگی نیلان کوه رفتار و ترکتازی سنان جان نثار خصوصیکه بهادر میدان رزم آفرخان که همه جا پیش قدم دلیر خان بهادر دیو نبرد بود دلاوران دریا نورد شیر نبرد نوار

جنگی و قلعهای آسمان شکوه آن قلع را که مرز و مانع دار پر از مردان شیر نبرد آن سرزمین بودند سیماب وار در اضطراب فکر فرار اختیار نمودن می انداخت و همه جا ها و مکانهای قلب را که بتحریر تفصیل آن قلم را رنجه نمی دارد بتصرف پادشاهی می آوردند- و از انکه بعضی سرنوجوان مبارز پیشه را برسر مکانهای تسخیر در آمده گذاشته بودند و بسیاری برای تاخت و امور ضروری اطراف مرخص گشته بودند و در لشکر جمعیت کم مانده بود باز مقابل هزار سوار و بیست هزار پیادهٔ آنها حکم رمهٔ گوسفند داشت که از مقابل شیر و گرگ رم خورده رو بگریز آرند اما در شب خون نمودن و وقت شب غافل برسر لشکر ریختن نهایت دلیر بودند و جرأت زیاد می نمودند و بسبب کمال خبرداری و هوشیاری خان خانان که خود اکثر اوقات بجای کوتوال می گردید و هوای آنکه اول پاس شب که همه بیدار میباشند عمدا بخواب میرفت ودران وقت آرام نمودن غنیمت میدانست باقی شب خصوص درپهر آخر شب تا سفیدهٔ صبح برناقت جمعی مرا چشم برهم نمی گذاشت برخلاف دیگر سرنوجوان که اطراف تعین گشته بودند اکثر بسبب شب خون نمودن ناگهان و تاختن آن سفسه پیشگان نصف شب و آخر شب که دست برد نمایان می نمودند بمعرض تلف درمی آمدند و بسیاری کشته و زخمی می گردیدند و فوجها مع مال و انتقال پامال شب خون زدن و دست برد نمودن آن جماعهٔ بد سگال می گردید و چشم زخمهای عظیم که بتحریر تفصیل آن نمی پردازد بافواج پادشاهی می رسید- آری سپه سالاری که امریست خطیر منحصر بشجاعت

و انزوني سپاه نيست بآن همه خبرداري كه خان خانان مي نمود
جمع كثير در گوشه و كنار لشكر بيدار و هشيار شب بپايان مي آوردند
و روز طي مسافت مي نمودند بعد نزديک رسيدن بقلعهٔ بهيم گذ
كه از اعظم قلعهاي ملک پاله آن قلع و حاكم نشين بود روزي
قبل ازان كه بمنزل رسند از روئيدن باد تند و فراهم آمدن ابر تيره
و ريختن تگرگهاي كلان و ژالهاي جان ستان كه چند گهري
متصل چون بلاي ناگهان از آسمان نازل مي شد بر سر و روي آدم
و پشت چارپا مي ريخت و هرجامي رسيد سپروح و زخمي مي
ساخت غريب تزازل در لشكر انداخت و بمرتبهٔ باعث تهلكه و
بي آرامي لشكر گرديد كه آدم بسيار بسبب زخمي گشتن و باد
سرد زمهرير آسا وزيدن هلاک گرديدند و چند كشتي از تلاطم دريا
غرق گشتند بهر حال آن روز و شب را بپايان رساندند چون بپاي
قلعه رسيده بمسافت گوله رس فرود آمدند ازان كه آن قلعه در كمال
استواري و استحكام شهرت تمام داشت و همه سرگروهان آنجا بامردم
بي شمار از غرب شمشير و صدمات فوج اسلام بدان قلعه پناه

خان و دیگر امرای نامطالب را مامور فرمود سه شب و روز آشامیان از بالای قلعه بردن گولهٔ توپ و تفنگ و انداختن سنگهای میل رپای کان پرداختند و آدم و چهارپای بسیار زخمی و تلف ساختند و فرصت دمدمه بستن و مورچال پیش بردن ندادند و شب چهارم شبخون عظیم آوردند که چهار طرف فوج و گرد لشکر صدای بگیر و بزن بلند گردید و زهرهٔ شیر مردان مصاف دیده را آب ساخت و دران شب از دلیر خان تردد که بشرح و بیان راست نیاید بعرصهٔ ظهور آمد و آدم بسیار ضائع و زخمی شدند و پارهٔ چهار پای کنار لشکر بدست آنها افتاد و از مردم آن مردودان نیز از دست افغانان دلیر خان و راجپوتیه همراه راجه بیر سنگه جمع کثیر بدارالبوار پیوستند بعده بمصلحت دلیر خان و دیگر بهادر رزم جو قرار بران یافت که آشامیان بدخصال را فرصت و مجال سرانجام محصور گردیدن نداده - پر فضل الهی را پناه خود ساخته یورش نمایند و باین قصد فاتحهٔ نیت خیر خواندند و چند نفر جاسوس پیشه با وقوف را برای تحقیق راه قابل یورش اطراف قلعه تعین نمودند درین ضمن یکی از بدختان جدید الاسلام آشام که مدت در لشکر قبل ازین مهم نوکر بوده و دائم دم از قدویت خود و واقف بودن از همه مکانهای آن کوه میزد بوساطت یکی از همدمان خان خانان آمده ظاهر ساخت که چون من واقف راه و بیراه ملک و رویهٔ این قوم بد راه ام و از هر وجب این سرزمین اطلاع واقعی دارم رهبری و پیش قدمی لشکر وقت یورش بمن بفرمایند خان خانان با همه تجربه کاری و حزم و احتیاط که داشت فریب

از خورده راهنمائي فوج با او موعود بعده که دلیر خان و دیگر بهادران کمر عزیمت یورش بستند آن اشامي بد انجام پیغام باهل قلعه فرستاد که فلان سمت که راه قلب و آب خندق عمیق دارد لشکر اسلام را بدم تیر و بلاي دام شما مي‌آرم و در وسط شب رهگواي سمت مقصود گردیدند - چون صحاري دروازه که در وسط از دیوار چون کوه استوار واقع است رسیدند آن مردود میر مرتضی داروغهٔ توپخانه را گفت که بزدن گولهٔ راسچلگي و تفنگ پیهم اشقیا را طرف خویش مشغول ساند تا از طرفي که من براي یورش مي‌روم غافل گردند و مراد آن شقي ازین گفتن این بود که مصالح توپخانه که همراه گرفته اند بران دیوار کوه زیکان صرف شود و میر مرتضی باهتمام برق افروزي توپخانه پرداخت و از بالا تگرگ و ژالهٔ اجل باریدن گرفت و جمع کثیر تلف وشهید گردیدند و دلیر خان را صبح نانده برسر خندق برد که آب آن ازهرطرف چون بحر عمان پایان نداشت و از بالا آشامیان باقسام حربهٔ جان ستان آمادهٔ کارزار گردیدند و از اطراف گوله وحقهٔ آتش و سنگ باریدن گرفت بهادران نصرت نشان باوجود مشاهده نمودن مرگ بي امان بچشم عیان دل از امید حیات برداشته رستمانه ثبات قدم ورزیده داد جلادت و تهوري میدادند خصوص دلیر خان و آغر خان در بحر بیکران خود جوشان و خروشان اسپ انداخته شمالدان اختیار عنان بحافظ حقیقي سپرده توکل بذات پاك او نموده آنچه نهایت شرط جانفشاني و طریقهٔ پیش آهنگان جان نثار است بتقدیم رسانده از باریدن آتش بلا اصلا نه اندیشیده درمیان آب و آتش نه او سرگذشته بود نیل

میراندند هر چند بعضي افغانان دلباخته فهماندند که کار ازان گذشته که امید نجات ازمیان آب و آتش باشد معهذا اگر از غرقاب این بحر خونخوار بر آمدیم سواي سر بسنگ کوفتن و جان رایگان دادن فائده نخواهد داد مقتضاي رای صایب آنست که هنوز قابوي وقت باقي است به بنگاه مراجعت نموده باز بتدبیر تسخیر قلعه باید پرداخت - دلیر خان آتش نبود عار فرار بر خود هموار ننموده و سعادت شهادت را سرمایهٔ نجات دارین دانسته بر فیلبان بانگ بهیبت زده فیل پیش راند و افغانان و بهادران جانفشان دیگرمثل آغر خان و قراول خان مع معدود چند بتبعیت آن دلاور معرکهٔ کارزار تکبیرگویان خود را بآب جانبازي زدند • بیت •

نه تیغ نهنگي بر افراخته • بتیغ از نهنگان سر انداخته

چنان خاست زرمي زبالو پست • نداده یلان همچو از باده مست

بهرکه گولهٔ اجل میرسید بآب سر فروبرده باز سربالا نمیتوانست نمود جمع کثیر بدرجهٔ شهادت رسیدند دران حالت آن ملعون رهبر که در فکر فرار بوده و آغریه او را بسته باخود داشتند ازرسیدن گوله غرق بحر فنا گردید و جمعي دیگر ازان نهنگان بحر جلادت اززخم بندوق و سنگ سرخروئي ابد حاصل نمودند وسه چهار گولهٔ تفنگ و سنگ بر جوشن دلیر خان رسید که که ببدن او نرسیده سرد گردید و کارگر نشد آخر برفاقت چند شیر دلان دریا نورد آتش نبرد شناکنان بپایهٔ حصار که گوله آنجا نمي رسید رسیدند و دلیر خان بزور بازوي خود و مدد همدمان جان باز و کمتد جرأت و حملهٔ شجاعت مانند شهبازي که خود را بقصد صید زند بالاي دیوار

کرد آسمان شکوه برآمد و بعد بلا برآمدن فیز چنان داد تهویل داد که اگر رستم دستان شبهٔ ازان داستان می شنید زبان بانصاف کشاده اسم رستمی بر خود نمی پسندید و اگر افراسیاب آن جرات و جلادت او را مشاهده میفرمود انگشت حیرت بدندان میگزید بالجمله همین که آن دلاوران را بآن مشرگی دلباخته مقابله افتاد باهم آمیختند باوجود هجوم آن قوم شوم وقلت دلیران جان نثار تحیره آنکه از ضرب شمشیر بهادران چندی بقتل رسیدند و از بیمی قلعه صدای شکوهٔ فتح بلند گردید فوج فوج کفار رو بفرار گذاشتند و بهادران دیگر باتفاق میر مرتضی و جمعی از سپاهیان بانام ونشان را فاصلهٔ فرصت بعد جان بازان پیشقدم نمودند و آشامیان از هرگوشه و کنار قطار قطار راه فرار اختیار نمودند و کافر بسیار در وقت هزیمت بدارالبوار پیوستند - خان خانان از وقوع و مشاهده چنان فتح نمایان و جلادت دلاوران بعد مفتوح گردیدن قلعه خود را نزد دلیرخان رسانده آغوش گرمی در بغل گرفت و نسبت بحال همه همراهان تحسین نموده در رکعت شکر ادا نمود وفرمود مقابلی نمایند که احدی دست بمال و عیال و ناموس رعایا دراز ننمایند و اطفال و عورات بسیری نگیرند - چند هزار کس آن ناکسان که بقید در آمدند آنها را مسلسل ساخته برای بارت گردیدن و دیگر مصالح توپ خانه و بعضی کارخانجات که هر روز هزار ها درانجا بمزد کار می کردند روانه ساخت - گرنه خان خانان دهمین نیت خیر فتح نصیب بود که باوجود دست تسلط یافتن بعد تسخیر و مفتوح گردیدن فتح و مکلهای زور طلب

هرچند دار الحرب باشد اطفال خورد سال و عیال رعایای بیچیز در آمده را مامون ساخته در منع دست اندازي بر آنها تقید زیاد می نمود ومي گفت که عورات و اطفال بعد تکلیف نرسیده مجبور در اطاعت ظالم باشند معذور ند - بعد ازان براي معمار ساختن بتخانه و بلند ساختن صداي اذان دین محمدي و ضبط اموال و توپ خانه امر فرمود و جمعي که از رعایاي بلاد پادشاهي در قید آن جماعه بودند آنها را رخصت و خرچ راه داده روانهٔ اوطان آنها ساخت - خبر تسخیر چنین قلعه بچنان جرأت وجلادت بهادران که بقلعهاي اطراف دیگر آشام رسید اکثر مکانهاي خود را خالي نموده و ذخیر ها را سوخته وبآب انداخته - توپها را در دریا غرق نموده بگرد آوری نواره پرداختند و قریب هشتصد کشتي جنگي مملو از مصالح توپ خانه فراهم آورده مقابل نوارهٔ پادشاهي غافل رسیده نایرهٔ قتال و آتش جدال بر افروختند و از چهار طرف نوارهٔ همرهان خان خانان را درمیان گرفتند ازان که دران روز قریب صد کشتي از جملهٔ نوارهٔ پادشاهي براي امور ضروری اطراف رفته متفرق گردیده بود و زین الحسن داروغهٔ نواره نزد خان خانان آمده بود و مردم نواره سردار کار فرمانداشتند از بسیاري نوارهٔ کفار کار بر مردم نوارهٔ پادشاهي تنگ گردید معهذا استقامت ورزیده چهار پنج پهر تردد و کار زار مردانه نمودند و تا مقدور می کوشیدند چون قابله از نواره تا خان خانان مه کوهي جریبي بود و مردم نواره را مجال و فرصت خبر رساندن بخان خانان نماند تا آنکه بعد انقضاي دو پاس شب صداي توپهاي هردو طرف بگوش

خان خانان رسید و دانست که بر نواب اطراف عظیم هنگامه روداده همان رفت محمد مومن نام را مع توپ خانه و نقاره خانهٔ همراه خود عجالة هرچه توانستند رفاقت نموده همراه ابن الحسن داده روانه ساخت و در آنجا تدبیر سرداری ارشاد نمود که بقدر مقدور تاشب باقی است اسپ تاز خود را برساند و بعد نزدیک رسیدن صدای نقاره و کرنا بلند سازند اگرچه محمد مومن بسبب تاخیری که در فراهم آمدن مردم رو داده هرچند جهد نموده تا باقی بودن شب خود را نزدیک نواب نتوانست رسانید اما قریب بروشنی طلوع آفتاب که نزدیک بود ازرق صبح حیات مردم نوابرا بادشاهی بشام غرقاب مبدل گردد و کشتی استقلال آنها در گرداب اضطراب افتد چنانچه از ضرب گوله چند کشتی دربحر فنا غرق شده بود و بسیاری قریب بغرق بحر عدم بودند درین ضمن باقی کشتیهای نوابرا بادشاهی که اطراف پراگنده بودند رسیدند همان ساعت محمد مومن و ابن الحسن نزدیک نواب رسیده اول کرناچیهای همراه را فرمود که صدای کرنا باظهار رسیدن کومک بلند سازند بعده آوازهٔ شادیانه را بگوش هوش باختگان نوابرا بادشاهی رسانده باعث تقویت دل آنها و هیبت افزای دل مخالفان گردید و در همان حالت از صدای تفنگ و رامچنگی و غرش توپ توابع نواب آصفیهای راه یافت و مردم نوابرا بادشاهی را تقویت تمام حاصل گردید تا آنکه لشکر کومکی نمودار گشت و سردار نوابرا آصفیان دست و دل باخته استقامت نتوانست ورزید رو بهزیمت نهاد آری تدبیر بر وقت که از سپه دار آزموده کار بعرصهٔ ظهور آید بمراتب به از لشکر لک

سوار است که سردار مغرور نا تجربه کار داشته باشد چنانچه خان خانان بعد شنیدن خبر هزیمت نوادهٔ آشامیان زبان بشکر کشاده چند روز برای بندوبست اطراف آن قلعه توقف ورزیده جای بخانه مسجد عالی بنانهاده حارس قلعه نگاه داشته مرحله پیمای سمت قلعهٔ کهرگاون که اصل مکان حاکم نشین آن بد اصلان بود و راجهٔ آن ولایت اکثر ایام عیش آنجا بسر میبرد گردید و راجهٔ آنجا برهمنان چرب زبان فیلسوف با عرضه داشت مشتمل بر اقرار تقصیرات گذشته و التماس قبول اطاعت آینده و امید عفو مع تحف و هدایا بخدمت خان خانان روانه نمود و پیهم عرائض و پیغام متضمن بر اظهار عجز و قبول پیشکش با هزاران ندامت و باز آمدن براه راه هدایت و ادعای پذیرفتن جرائم بامید صلح رسیدند معهذا خان خانان از اندازهٔ کلمه و کلام و پیغام غدر آمیز آن کافر بد انجام دانست که رجوع صلح و درخواست آنها خالی از تدبیر تذویر آمیز نیست وجواب داد که اگرچه راجه برگفتهٔ خود راسخ است و امان جان و ملک خود می خواهد آنچه درین مدت از ملک تعلقهٔ صوبه بنگاله گرفته نقد و جنس را مع دختر خود برای پیش خدمتی پرستارن آن درگاه با پانصد فیل و مبلغ پنجاه لک روپیه پیشکش روانهٔ حضور سازد و هر ساله پیشکش مقرر نماید التماسات او را بحضور معروض داشته التماس عفو جرائم او نموده خواهد شد - درین ضمن عریضهٔ یکی از مسلمانان با نلم و نشان که از مدت عوض مبلغ خطیر در قید آن راجه بود بطریق پنهانی بسید مشتمل برین که راجه از هیبت عساکر و دبدبهٔ صدمات فوج شهر اشوب قلعه کشایان

کوه نبرد پرنعام‌قدر آمیز برای امان نرمت فرار بمیان آورده - درین
مابین آنچه توانست از زر و نقد وجنس مالیت در اطراف فرستاده
توپها را در آب غرق ساخته فیلان را سر بصحرا داده خود نور آواره
دشت ادبار گردید خان خانان از شنیدن این خبر بسرعت تمام
سوار شده خود را بدان مکان رسانده باحتیاط تمام سیر و گشت
جاها نموده همه جا بندوبست و منع غارت فرموده بضبط اموال و
انقال پرداخت و قریب صد کشتی بی ملاح که درانجا مانده بود
داخل توزک بادشاهی ساخت و بقیها را مسمار نموده بدای رسید
گذشت جمع کثیر از محبوسان مسلمان و هنود ملک بادشاهی
که از مدت در قید بودند از بندای بر آورده رعایت خرچ راه نموده
بوطنهای آنها رخصت ساخت و در صد و بیست ضرب توپ و
سرب که در آب انداخته بودند بر آورده داخل توپ خانهٔ سرکار
نمود و زیاده از صد فیل کوه هیکل و سه لک روپیه را طلا و نقره
و امتعهٔ بسیار سوای آنچه بتاراج رفت بضبط در آمد دیگر
از سرب و بارود و شوره و گوگرد و عود و صندل و خرمنهای غله
آنقدر فراهم آمد که قریب هزار کشتی برای برداشتن و پر
نمودن آن مطلوب گردید و سوای خرمنهای غله که بر روی زمین
از سر رشته کاغذ یافتند یک صد و هفتاد و سه چاه غله و انبارهای
مدفون بعد تفحص بهمرسید که ازانجمله چند انبار که بوزن در آمد
هر کدام از ده هزار من برنج و ماش و دیگر بعضی جنس مکولات
کم برنیامد و از بر آمدن و بهمرسیدن انبارهای غله که باعث رفاه
خلق الله و سپاه گردید خان‌خانان نهایت مشعوف گشت و قدغن

نمودکه صد و پنجاه انبار باحتیاط تمام برای اینهرشکل که نزدیک رسیده بود ذخیره نگهدارنده باقي و فراخور حالت بهمراهان قسمت نموده مقدمان و رعایاي مالگذار اطراف را عهد بر قول امان داده طلبیده و خلعت بخشیده به تسلي آنها پرداخته یکساله محصول معاف فرموده خطیه بنام نامي عالمگیر پادشاه عالمستان غازي خواندهسیم و طلا را بسکهٔ همایون اسم عالمگیر سرخروئي بخشید و رواج نرایني را ممنوع فرموده - اگرچه خان خانان در فکر بدست آوردن راجهٔ آن دیار بسیار پرداخت اما چون موسم برسات که پنج ماه دران ولایت متصل شب و روز مي بارد و تمام روی زمین را آب میگیرد و راه تردد مسدود مي گردد رسید و دیگر امورضروري از نسق مالي و ملکي درپیش بود تعاقب نمودن راجهمیسر نیامد - درین ضمن از زباني کهن سالان ظاهرگردید که زر نقد و جنس بي شمار که همراه زمینداران عمده و راجهاي گذشته چنانچه بزبان خامه داده زیرخاک مدفون است باندک تردد بدست میتوان آورد مردم معتمده را مع بیلداران بسیار تعین نمود که زر سرخ و سفید لکها معجنس بي شمار سواي آنچه مردم تلاش نموده برآوردند بضبط در آمد و میر مرتضی داروغهٔ توپ خانهٔ را با راجه امرسنگ و جمع از تابینان برای محافظت کهرکانون وگرد آوری آلات و ادوات توپ خانهکه سرانجام عمدهٔ آن ملک است مقرر نمود و بهمان دستور دیوان و قاضي و امنا و کروري معامله فهم ومتدین وآبادان کار و فوجداران کارزار دیده جابجا تعین فرموده حقیقت بحضور معروض داشته باده دوازده کلید طلا و نقشهٔ آن ولایت بقید خصوصیات ارسال داشت وبعد فراغ تهانه

بندي همه جا نموده خان‌خانان سه روزه گروهي کهرکانون در موضع متهرا پور که در دامن کوه واقع بود و چندان ملاحظه رسیدن سیلاب نداشت براي بسر بردن پنج‌سه برشکل چهارپي مقرر ساخت و اطراف هفت هشت کروهی فوج معقول با سرداران کارزار دیدهٔ تجربه‌کار برای خبرداري و سد راه گردیدي آشامیان که شب خون نیارند بطریق ثبانه تعین نمودند معهذا مکرر کافران خونخوار مردم آزار درشبهاي تار مانند مور وملخ فراهم آمده برسر لشکر غافل شب خون مي آوردند و اسپ و آدم قاتع و شهید مي ساختند چون این تردد کافرکشي و تسخیر ملک و فتحیات از عرضه داشت خان خانان بعرض رسید و متواتر از روی وقائع معروض گردید باعث سرور وخوشوقتي تمام خاطر بادشاه گشت و محمد امین‌خان خلف الصدق خان خانان را خلعت و سرپیچ مرصع عنایت فرمودند و عنایات دیگر که درباره خان‌خانان بعد و پیشتر افزوده و فرمان آفرین وتحسین بدستخط خاص و خلعت خاصه و خنجر و شمشیر مرصع بعمل آمد در ذکرجشن شروع سال پنجم از جلوس بتحریر مي‌آرد ٭

ذکر سوانح سال پنجم مطابق سنه هزار وهفتاد

درهجري مشتمل بر خبر واقعهٔ مراد بخش وتوجه

رایت ظفر آیت طرف کشمیر بهشت نظیر

جشن آغازسال پنجم از جلوس مبارک مطابق سنه هزار و هفتاد و دو هجري غرهٔ شوال بدستور هر سال منعقد گردید و هر یکي از وضیع و شریف موافق قسمت و مراتب کامیاب گشت خان خانان را در عرض حسن ترددي که از و در تسخیر آشام بظهور آمده یک

کرور دام انعام و هزار سوار دو اسپه اضافه و فیل با ساز نقره مرحمت فرمودند بعد از فراغ جشن بادشاه را عارضهٔ بدني رو داد و بسبب انحراف مزاج که دریک هفته اطراف دار الخلافت انتشار یافت باعث اختلال حال رعایا و مادهٔ تساد بعضی متمردان مفسد پیشه گردید و باز زود بصحت مبدل گشت لهذا جشن غسل صحت و وزن قمری سال چهل وششم از عمر شریف ضمیمه هم فرمودند جهاني کامیاب میل گشت - هفتم جمادي الاولی بعزم سیر و شکار کشمیر بهشت نظیر متوجه دار الخلافت لهور گردیده دهم رجب نزدیک مواد لهور مضرب خیام فرمودند چهارم شعبان داخل شهر و قلعه گردیده میر منزل را مع بیلداران و تبرداران برای صاف نمودن راه مرخص فرمودند *

اگرچه مولف عالمگیر نامه ذکر کشتن محمد مراد بخش را موافق مرضي قلم انداز نموده اما محرر اوراق آنچه از روی دفتر بتحقیق آن پرداخته و زباني والد مرحوم که از نوکران معتمد روشناس مراد بخش و تا روز فراغ مقدمهٔ دریاي قلعه نشسته در فکر منصوبهٔ کمند بستن و فرود آوردن آقاي خود بسر برده برد و بفکر نوکری عالمگیر نپرداخت و زباني مردم ثقهٔ آنوقت مسموع گردیده بزبان قلم میدهد بعده که محمد مراد بخش را بقلعه فرستادند سرسن بائي را که محبوبهٔ محمد مراد بخش بود بحسب درخواست او همراه آن برگشته اختر رفیق ساختند و آنچه برای خرچ آن گرفتار دام اجل مقرر کرده بودند نصف آنرا طعام پخته بجمعي از مغلان که در پای حصار قلعه نقیر شده نشسته بودند و منلائي که

مسافر وارد مي شدند مضبوط نمود تا آنکه مقارن بعد تبدیل قلعه بانواع تدبیر یک طرف بفصیل قلعه کنند بسته بآن محبوس بندد بلا اشارة وقت و مکان معین خبر نمودند و آن ساده لوح غافل از دغل بازي فلک غدار بعد در پاس شب که مرد و مافي درخواب بودند سرش باني را بر ارادة خود اطلاع داده اظهار رخصت باین مضمون بمیان آورد که اگر حیات وفا و فلک مدد نموده باز بهم خواهم رسید و الا بخدا سپردیم سرش باني از شنیدن چنین کلمات بگریه و نغان آمده گفت مرا بکه سپرده مي روید ازین گریه محمدان و نگهبانان حوالی خبردار گشته مشعلها روشن ساخته درپی جست وجوی کمند پرداخته پیدا نمودند بعده که این خبر بعرض رسید بفکر قلع ریشه وسواس ذکهداشتن مدعي سلطنت افتاده - برهنداني بعضي هواخواهان پسران علي نقي را که پدر ایشان را محمد مراد بخش کشته بود چنانچه بذکر در آمده بدعوي خون پدر بر انگیختند پسر کلان از رایت قبول دعوي خون پدر ابا نمود و پسر دوم اطاعت امر نموده بدعوي خون پدر در عدالت مستغیث شد و آخر منصوب نظر بادشاهي گردید حکم شد بقاضي رجوع نماید بعد ازانکه در شرع ثابت شد در ماه ربیع الثاني سنة هزار و هفتاد و دو هجري فرمودند تا قاضي برخاست وارث مقتول نزد محمد مراد بخش رفته بعد اظهار اثبات خون موافق حکم شرع بقصاص رسانه چنانچه تاریخ آن یافته اند - اي واي بهر بهانه کشتند - چون پسر کلان که از دعوي خون پدر ابا نموده بود بادشاه قدردان از فرمودن خدمات حضور و دیگر عنایات متوجه حال او شدند - و چون پورنمل

زمیندار جام فوت نمود پسر او یاسم ستر سال بموجب حکم و بدستور زمیداران بجای پدر قائم گردید رای سنگه برادر پورنمل باغوای بد سگالان آن مرز و بوم و رهنمائی نفس شوم جمعی از مفسدان عربده جو با خود فراهم آورده گوردهن راتهور تا که چد مادری ستر سال و مدار المهام خانهٔ او بود مقتول ساخت و ستر سال را بدست آورده مع مادر و نوکران معتمد او مقید گردانید و سر از اطاعت و امر پادشاه نیز پیچیده شروع بمفسدي و راه زني نمود قطب الدین خان فوجدار آن ضلع بر طریقهٔ سرکشي او اطلاع یافته دو هزار سوار همراه محمد نام پسر خود داده بطریق استعجال برای تنبیه و استیصال او روانه ساخت و بعد از رسیدن مقابل همدیگر کار بقتال و جدال افتاد بعد ازان که صد وهفتاد نفر از کفار کشته گردیدند وجمعي زخمي و اسیر گشتند وبعضی از مردم پادشاهي نیز شهید و زخمي شدند آن بد فرجام نیز بقتل رسید و آنولایت بتصرف مردم پادشاهي در آمد و قطب الدین خان مورد عنایات گردید *

الحال نقرهٔ چند ازپاتي ذکر مهم و مآل کار آشامیان و خان خانان بزبان قلم میدهد اگرچه خان خانان در حق جلادت پیشگان قدردان و مهربان بود و ترددات رستمانه و کار زارهای بهادرانه که از آغرخان و همراهان او در رفاقت خان خانان بظهور آمد اورا بدل و جان دوست مي داشت و در فکر پرداخت او بود اما ازانکه بعضی مغلان همراه آغرخان بعد تسخیر بلاد دست بغارت و تاراج مال مردم دراز مینمودند باوجود منع آغر خان ممنوع نمیگردیدند و این معني خلاف مرضي خان خانان گه درتاکید منع دست اندازي نهایت

تقید میفرمود بظهور می آمد متوجه حال و پرداخت آغر خان نگردید و از توجه و امداد آنچه طریقهٔ سرداران کار طلب در بارهٔ همراهان می باشد درحق او بظهور نیامد لهذا آغر خان اثر آزرده خاطر می بود تا آنکه روزی قبل از آنکه اثر طلوع آفتاب ظاهر گردد و رفت تلاوت قرآن و اوراد خواندن خان خانان بود آغر خان با مغلان همراه مستعد و مسلح گشته بدر خانهٔ خان‌خانان آمده چوبداران مجال و جرأت مانع آمدن نداشتند آغر خان بی محابا اندرون درآمده جائی که خان خانان بر سر سجاده نشسته مشغول خواندن ادعیه بود حاضر گشت خان‌خانان از مشاهدهٔ آمدن آغر خان بدان هیئت و سواس و هراس تمام بهم رسانده و بزبان خوش و دلجوئی تمام سبب آمدن بیوقت استفسار نمود آغر خان در جواب گفت که درین مدت در تردد جانفشانی و تقدیم خدمات مامور از سایان هرگز کمی بظهور نیامده و الحمد لله به نیروی اقبال بیزوال پادشاه عالمگیر و سعی و تردد و جلادت آن سپه سالار کفار مخذول و پامال مکافات اعمال خود گشتند و ملک مفتوح گردید و کاری نمانده افسوس آن داریم که هرگز آفرین باد و تحسین از زبان آن کار فرمای قدردان درمادهٔ ما بکارها برنیامد لهذا بردن و نبودن خود معطل محض دانسته برای رخصت آمده ایم امید داریم که دانسته بدرقهٔ راه خوانده دستک رخصت عنایت فرمایند که خود را نزد آقای خویش رسانیم خان خانان هر چند بعذر تقصیر تغافل ایام گذشته و تلافی ایام آیندهٔ پیش آمد فائده نداد و آغر خان برای مرخص ساختن مبالغه از حد گذراند بعده که خان‌خانان

بعذر حاضر نبودن منشي براي نوشتن دستك پيش آمده خواست بدفعهٔ وقت پردازد آغرخان كه دوات و پارچهٔ كاغذ سفيد عمدا همراه برده بود پيش خانخانان گذاشت و گفت التماس آن دارم كه نواب بدست مبارك دستك نويسند خانخانان نظر برانكه حق بجانب اوست و هيچ وجه دران حالت از دست آن جلادت دثار كه بارها ازو كار دست بسته مشاهده نموده بود رهائي نداشت طوعا و كرها ناچار دستك رخصت نوشته و مهر نموده حواله نمود اما برسر گذرها و معبرهاي آب نوشتجات دراند كه بعد رسيدن آغرخان كشتيها را بند سازند و تا مقدور نگذارند كه از آنها عبور نمايد ليكن هرجا كه آن دريا نورد شير نبرد رسيد و ملاح و كشتي موجود نيافت با همراهان خود را بدريا زده عنان اسپان بحافظ بروبحر سپرده شنا كنان گذشت و در بعضي درياهاي قلب چند نفر از مغلان و ديگر همراهان كه اجل آنها دامنگير گرديد غرق بحر فنا گرديدند بعده كه بحضور رسيد چون نوشتهٔ خانخانان بنام محمد امين خان بخشي قبل از رسيدن آن بهادر سراپا غيرت مشتمل بدين مضمون رسيده بود كه آغرخان اگرچه از شجاعان عالي نسب كار طلب و سزاوار پرداخت و پيش آوردن است اما از آنكه جهالت ايام جواني و غرور شجاعت را كارفرموده بسماجت تمام رخصت گرفته بعد رسيدن حضور چند روز چشم نمائي برطرفي منصب نموده باز بدلسای او پرداخته كار ازو بايد گرفت چنانچه محمد امين خان موافق نوشتهٔ خان خانان بعمل آورد و ابتدا پاي اعتراض بادشاهي بميان آورده چند گاه ازملازمت

ممنوع و از منصب برطرف ساخته بار خود بعهدهٔ آفریدن رفته
نزد بادشاه آورد وشفیع جرائم گردیده تسلیم تعالی منصب فرمود
از جملهٔ کومکیهای کابل نموده روانه ساخت چنانچه از تردد
او که در کابل بظهور آمده بگذارش خواهد آورد القصه خان
خانان که بعد فرار راجهٔ اشلم سلیمان پور را مکان چهاونی قرار
داده بود بعد رسیدن موسم باران که هرطرف فوج سحاب فیل وقار از
هر دامن کوه سار نمودار گردید و غریدن ابر و درخشیدن رعد زهره
شکاف که اطراف دشت پر وحشت بپیچید و از ملاحظهٔ تهرباران
آب و فور رنگش یکه تازان فطرات نالها و رود خانها بجوش وخروش
صدهٔ زره موج برشیده خود حباب بر سرگذاشت و تیغ آزمایان
چو پیاو ترکش بدندان آبشار وسیلهای خانه بر انداز رود خانها از هر
طرف به ترکتازیها در آمدند و بوی زمین را آب فرو گرفت و راه
تردد سپاه و اسپ نادیده گردید بمرتبهٔ سیلها اطراف لشکر
فرو آرد که خیمها بالای پشتها حباب آسایشها در آمدند آن تیره
بختان بد فرجام وآشامیان خون آشام که در انتظار فتوح چنین ایام
بودند از هرگوشه و کنار کوه و صحرا بر آمده بسدد بعد بتاراجهای
پادشاهی شبخون آورده و در بعضی جاها بروانه هجوم نموده
دست بردها آغاز نهادند و بهادران شیر دل کوه صولت از شدت
جنگ سیلاب بلا از جا نجنبیده بدفع آن ملاعین کوشیدند و در هر
هفته و ماه چهار پنج شبخون میزدند و آدم و اسپ غافل و تلف
می ساختند و بمرتبه احکامه و فساد برپا نمودند که مردم بسیار
رتبهٔ شهادت رسیدند و چارپای بی شمار بغارت بردند و انوپ بیگ

نام تهانه دار کهپهرو را باجمع کثیر از همراهان او که بعد تردد فیمابین مغلوب گردید چنان زیر تیغ آوردند که یك نفری آنکه کشته و زخمی نگشته باشد سالم نماند و بر فوج سپه سالار چند بار بجرأت و شوخی تمام پیش آمده بعد بلندگردیدن صدای داروگیر که جمع کثیر از انها مقتول و اسیر گردیدند و بسیاری از مسلمانان بدرجهٔ شهادت رسیدند هزیمت یافتند و مکرر بر سر مورچال دلیر خان ریخته رستخیز عظم برپا نمودند و دران شب تار از دلیر خان که بذات نفس خود بدان تیره روزان مقابلهٔ کار زار افتاد تردد رستمانه و سعی بهادرانه بظهور آمد و فرهاد خان که از دلاوران جانباز بود دران شبخون دو زخم تیر زهردار برداشت که همان ساعت دست او ورم نموده و وجع زیاده بهمرسانده بیتاب ساخت اما آن مرد کافر نبرد دست از کارزار و تعاقب کفار برنداشت بعده که آشامیان رو بفرار آوردند دلیرخان تا سه کروه میدان آب و گل بتعاقب پرداخته بسیاری را بقتل رسانده مراجعت نمود همچنان باستظهار تلاطم دریا بر سر نواره شبخون زده کشتی بسیار از تصرف مردم بادشاهی بر آوردند و راه رسد غله بر لشکر ظفر اثر بند ساخته شوخی از حد گذراندند و هرگاه و هرجا آن دد نژادان بدنهاد زور می آوردند بهادران نصرت نشان نظر برکثرت آن غالت پیشگان وقلت همراهان نصرت نشان خویش ننموده خود را بی محابا بران بدسرشتان میزدند و اکثر غالب می آمدند ومیرمرتضی که حاکم کهرکون بود از اخبار انتشار آن کفار درخبرداری وبیداری شبها را بروز می آورد معهذا بعد مکرر شبخون آوردن وهزیمت یافتن یك شب بمرتبهٔ تاخت و زور آوردند که دیواری

که بجاي حصار از چوب باریک خان سرانجی میسازند آتش زده سوختند و اندرون احاطه در آمدند و دست بغارت گشادند آنمر بمدد تایید الهي که دلاوران جانباز بدفع شر آنها پرداختند مخارب گردیده راه فرار اختیار نمودند - چون اسفندیار را حاکم مستقل کوچ بهار تعلقهٔ بهیم نرایی که اول بار مفتوح گردیده بود نموده بودند بسبب سر بصحرا گذاشتن راجه محمد صالح و دیگر مردم صاحب تردد ابتداء برای جستن او تعین شده بودند بعده دیوان و فوجداري جانجا تعین ساختند درین هنگامه چون حکام آن محل در مقدمات مالي با رعایا سختي و بی اعتدالي خلاف مرضي خلق خدایان بظهور آورده بودند رعایا ازین معني بشورش آمده فراهم گشته خود را نزد راجه بهیم نرایی رسانده ترغیب آمدن بر سر وطن و مملکت خود نموده ازان گوه بر آورده چون مور و ملخ با او متفق گشته بر سیهرو حاکم منصوب کردهٔ خان خانان زور آورده اول بمحمد صالح پیغام نمودند که سلامتي خود در دست برداشتن ازینجا دانسته راه لشکر خان خانان اختیار نماید بعده که نشنیده بقهیهٔ کارزار افتاد بعد مقابله و مقاتلهکهرداد بامجمع کثیر همراهان که کمترکسي ازان غوغاي بلانجات یافتهبدرجهٔ شهادت رسید بعده باسفندیار که صاحب مدار آن دیارنموده بودند همان پیغام داده کلمات موحش بگوش هوش بانخهٔ او کشیدند اسفندیار خود را ازینجا کشیده بگهورا گهاٹ که متصل سرحد جهانگیر نگر تعلقهٔ پادهي بود رسانده این خبر که بخان خانان رسید مادهٔ مزید بیدماغي و ملال خاطر آن سیه سالار گردید- حاصل کلام جراثیمي دیگر که ازان کاروان بد انجام بتقاضاي ایام

بظهور آمده و ترددات که از بهادران اسلام در دفع شرو شور آن جماعهٔ بدنام بوقوع پیوسته اگر خواهد مفصل برنگارد بطول کلام مآل انجام منجر میگردد اما بذکر یکی ازان تردّدات که خالی از غرائب نیست می پردازد که بعد رسیدن خبر تسلط یافتن آن جماعه بر محمد بیگ و تصرف نمودن بعضی کشتیهای نواره و بندنمودن رسد غله خان خانان فرهاد خان را باداجیه سجان سنگه و قراول خان و دیگر افواج برای مدد محمد بیگ و رساندن رسد غله تعین نموده فرهاد خان چون نزدیک کهرگانو رسید یک روز و شب آن قدر باران بشدت بلا فاصله بارید که از شورش آب و تلاطم نالهای خون خوار هشت پهر شب و روز در یک مکان ایستاده ماندند و سواران بجز خانهٔ زین یک و جب زمین برای پاگذاشتن نیافتند و پیادها سوای آن که تاکمر در آب ایستاده بودند و بعضی را شدت صدمهٔ سیلاب غرق بحر فنا ساخت چارهٔ کار دیگر ندانستند و چنان راه تردد بند و ناپدیدگردید که هرچند خواستند طرف منزل مقصود قدم بردارند میسر نیامد تیر انداز خان که دران نواح تهانه داری می نمود و ازان سرزمین پارهٔ واقف گشته بود خبر یافته شناکنان خود را با جمعی از واقفان آن مکان رسانده رهبر سمت کهرگانو گردید قدری راه که بتصدیع قطع نمودند جائی رسیدند که آشامیان به گرداگرد کوداله و جدولهای عمیق کندهٔ اطراف آن مورچال بسته بر پشتها بر آمده مستعد کارزار گشته در انتظار صید تیر خورده جو یای قلبوی وقت بودند درین ضمن چند کشتی جنگی نیز بمدد آن دد نژادان بد نهاد رسید و شروع بانداختن گولهٔ

توپ و تفنگ و زن نمودند و جماعه که بر پشتها دام موجهال بسته
در انتظار شکار بودند از طرف دیگر روز آوردند و مردم بادشاهی را
درمیان آب و آتش محاصره نمودند غرقه خون و جمعی که دران
گرداب اضطراب گرفتار گردیدند ندانستند چه کنند ناچار بهزار تضدیع
طرف بالای آب خود را بازنشانی جانبتر رسانیده بارا از صدمهٔ گوله و
تیرو سنان محفوظ گشتند اما چون دو سه روز در آب بحال تضدیع
گذرانیده بودند در کسالت و زبون تاب سیر زمهریر بتصور وگرداب
بیوان آب محصور گردیده قطع امید حیات نموده دران ورطه کفیع
زندانی عذاب مبتلا مبتلا گرفتار گشتند باز بدیع شرمندای خود
پرداختند خیر سخن خنان که بسیار مضطر گشته بکه تاز خان را
با محمد مومن سعدالله نوشتند وان هردو حالت بیسه گذشته را از
یکه تازان کاطلب میشرفتند هرچندسعی نمودند خبرداد خان نتوانستند
رسید و مابین راه بحال خود از شدت آب ومسافت تعذر در ماندند
وبدهنده آن دلاوران دران گرداب عذاب درمیان گل و آب بهزار خون دل
دل که گاه از غصهٔ خونابه میخورد مرا چشم زخم گذشته می شد
بسر می بردند درین هفته درمیان قطعهٔ آب سوای تلاطی خون
دل خوردن که ساعت بساعت بی در بی نواله گردید و ازان قوت
صد رمق حاصل آید گوشت کار بود که مصنفان از گلوی شیرا مفتوح
ساخته بر آتشی که از شعلهٔ دل برسر دست روشن می نمودند موی
آتش رسیده و نا رسیده تناول نمودن واجب می گردید و جمعی
که از هنود بودند ازان نیز محروم ماندند و بسخت جانی می
گذرانیدند و گاه زن از طرف خود را بدل می انداختند و دست از

مزاحمت راه بر نمي داشتند و حملها مي نمودند و فرهاد خان مع همراهان از ترس جان و ملاحظهٔ آبرو در دفع شر آن جماعه مي کوشيد ازانکه دانستند که رتبهٔ شهادت حاصل نمودن بمراتب به از آنست که ميان آب و گل رايگان جان عزيز بباد بود دست از دل و جان برداشته بمدد توکل فضل الهي خود را بران تيره بختان زدند ميان راجه سجان سنگه و آنها کار بکوته براق بلکه مشت و گريبان رسيد فرهاد خان خود را بمدد رسانده آهسته بگوش راجه گفت که صلاح کار درين است که مصالحهٔ کفار را بطريق هزيمت طرف خود کشيده از نواره جدا و دور بايد نمود راجه عمدا قدم بقدم پس پا گرديده آشاميان را طرف خود مي کشيد تا آنکه بارهٔ از نوارهٔ خود دور افتادند و از راه غرور غلبهٔ که داشتند بيباکانه قدم از قدم بر نمي داشتند دربن حالت فرهاد خان و قراول خان با جمعي آغريه تکبير گويان بمدد راجه پرداخته برسر آن گروه حمله آوردند و از چهار طرف درميان گرفته با نيم جاني که داشتند داد جلادت و تهوري دادند ازانکه کافران آن سرزمين بي استظهار نواره در جنگ صف مقابل شيران نبرد جو از روباه کمترند بتدبير ميارزان دين تقدير موافقت نمود و درفرصت نيم ساعت نجومي که معرکهٔ دارگير گرم بود آن جماعهٔ بد سگال مغلوب گشته علف تيغ بهادران اسلام گشتند و چنان بجان دامن در ماندند که يکي از آنها خود را بنواره نتوانست رسانيد و مردم نواره نيز بمدد آنها نتوانستند پرداخت و دلاوران اسلام گرم گيرا اشجار کيله و بانس که دران کنار بسيار بودند بريده درلا و گل برای پا قايم نمودن انداخته بران مردانه قدم

پیش گذاشته برق کردار بر نواره تاختند و بسیاري بزور بازوي شناوري بکشتیها رسیدند و بضرب شمشیر و سنان دمار از دماغ کفار بر آوردند و قریب چهل کشتي بدست آوردند از جملهٔ غنیمت میان کشتیها از جنس خوردني خام و پخته هرچه یافتند ازانجمله آنچه از کیله و برنج خام بود بکار راجپوتیه در آمد باقي مسلمانان قسمت نموده خورده آبي بر آتش جوع چند روز باشیدند بعدازان که بارانها رو بتخفیف گذاشت غلبهٔ لشکر اسلام روز بروز زیاد میگردید و دران سر زمینهاي قلب هرگاه و هرجا شب خون مي آوردند بیشتر از کفار طعمهٔ تیغ آبدار مسلمانان شجاعت شعار مي گردیدند و هرطرف از اطراف هزار ها بقتل مي رسیدند و بسبب قحط و وبا که علاوهٔ لشکرکشي و کافرکشي گردید آن قدر آشامیان بجهنم واصل گردیدند که کار از قیاس و شمار در گذشت بعده که کار بر راجهٔ آن دیار تنگ گردید و امید جان بدر بردن از دست غازیان اسلام نداشت یکي از نوکران عمدا مدار علیه خود بطریق ایلچي زبان فهم باظهار خضوع و خشوع مع عریضه مشتمل بر استدعاي صلح بخدمت آن سپه سالار با وقار روانه ساخت خانخانان همان جواب سابق مبني بر طلب دختر در جرگهٔ پرستاران مع سه لک توله طلا و پانصد زنجیر فیل در سال حال و لک توله طلا و صد فیل هر سال داد ازانکه از نزد خان خانان نیز آدم زبان دان آن ملک نهمیده کار طلب داشته بردند وخان خانان برخویشي سهوکن وزیر راجه که در اصلاح مقدمه باظهار خیر خواهي طرفین بسیار میکوشید و راجه با او بد ظن از فا هموارى اطوار خود گردیده بود اطلاع یافت پرنمل

نام نوکر کاردان سخن فهم خود را نزد بهوکن وزیر فرستاده کلمات راست و درشت پیغام نمود و بهوکن باحترام تمام با فرستاده خان خانان پیش آمده هرچه در تنقیح مقدمه و اصلاح کار کوشیده و راجه را فهمانده از نا فهمیهای راجه گفتگوی مصالحه صورت نگرفت و روز بروز از ناموافقت آب وهوا که درهمه بلاد اواخر برشکال از شرر آختلاف فصلین موثرمیگردد و باکثر مزاجها نمي سازد خصوص در طبع مسافر دور دست زیاد انحراف مزاج راه مي یابد خاصه در دیار کوهستان و جنگل که اشجار زهردار بسیار مي باشد و بیج درختها که سمیت دارند شست و شو مي یابند از آن آب هر مسافری که بخورد اثر آن سریع الاثرمي باشد و از وزیدن باد گل بهار آن اشجار که حکم زهر مار دارد تغیر تمام در آب وهوا بهم مي رسد و بمسافران مزاج ذگرفته اثر سمیت مي بخشد چذانچه مابین صوبهٔ خاندیس و بندر سورت چهار منزل این طرف بندر مذکور رودخانه ایست مسمی بساین یعنی مارکه آب آنجا في الواقع در اول فصل خریف حکم زهر مار بهم‌مي رساند هر مسافری که دران موسم از آب عبور نمود هرچند که آب آنجا از روي احتیاط نخورد هواي آن قطع زمین کار خود مي نماید و ممکن نیست از صد مسافریکی بدرن عارضهٔ تپ رهائي یابد مطلب انواع مرض جسماني و تپ‌محرق و امراض مهلکهٔ دیگر بمرتبه بشدت تمام در لشکر اسلام پیچید که خیمهٔ نماند که از ده نفر یکي برای خبر گرفتن دوا و غذا سالم بماند و اثر تپ وبائي مهلك علاوهٔ مرضهاي دیگر گردید و گراني و کمیابي غله مزید علتهای جسمانی گشت و

صد رهقاد وسه انبار غله که بتصرف مردم بادشاهي آمده بود ازان
جمله چند انبار بخرج لشکر در آورده بجهت نگهداشتن و محافظت
باقي آن انبار ها برای ذخیرا چنین روز تاکید نموده بودند بیشتر
انبارها بسبب شدت باران که مردم لشکر از طریقهٔ محافظت آن عاری
بودند و مردم آشام وقت شب خون و بویژ قلوی وقت باقه بکندن
دست بدست آب در انجا ها سر مي دادند و هرجا غله بالا مي
یافتند آتش مي زدند و ضائع و نا بود مي ساختند بوسید و از کار
خوردن آدم و چارپا رفت و درسال حال از اختلال احوال رعایا
زراعت نشد لهذا از عسرت غله کار سپاه خصوص بی بضاعتان کم
قرار بهلاک رسید عرصهٔ زندگاني و آرام جسماني و روحاني بر تمام
لشکر تنگ و نا گوار گردید و هرروز هزار ها هر طرف افتاده جان
بعشوای مي دادند و گاو و اسپ نماند که از گرسنگي جان برگشته
باشد یا مذبوح شده غذاي غربا و ضعفا نگردد بلکه مردم عمده گاه گاه
گوشت اسپ و گاوی که کار از بمردن رسیده باشد ذبح نموده باهمه
پیه او نه نام روغن دیدي و نمک نادیده بودند باهمه سادگي برنج
شوربا دستور جوش داده بدان تنعم مي نمودند و در امتداد ایام
آن نیز میسر آمدن متعذر گردید و کار بجای رسید که چون
مدارست نجم الغنی موئد نوع مرض سودائي است علاوه اختلاف
آب و هوا کشت و قتل و دفن مرد ها و بیمار داری مریضهای
نزدیک بهلاک باعث وبال جان و مال زنده ها بدتر از بیمار گردید
و بهمین آفتهای غیر مقرر عمدهٔ نهنه دلان نیز بعالم بقا گذاشتند
یا با بهم جان بارزش فروشي کشته خود را باعتبار رسانیدند و گمان

سحر و جادو دران ملک از کفر آنها زیاد شهرت دارد چنانچه بیشتر علاج مرض دران مرزمین از افسون و خوردن کسید و که میوهٔ مشهور آنجا است و لیمو و نارنج که درانجا بسیار است می نمایند و از آب نارنج که مقرر اشکن اکثر امراض می گردید و بمزاج مردم لشکر موافق آمده بود علاج تخفیف تپ و بعضی مرضها می گردید و مردم لشکر بمرتبهٔ تنگ آمدند و بجان رسیده مغلوب امراض گردیدند که اکثر عمدها باهم اتفق نموده هم مصلحت شده خواستند که از سپه سالار خان خانان جدا شوند خان خانان برین معنی اطلاع یافته بفکر تدبیر کار پرداخته در ظاهر فرمود که خیمه طرفی که راجه بود برآزند و در سر انجام کوچ گردیده خفیه در دلاسای همراهان کوشیده امیدوار مصالحه و مراجعت ساخت چون میر منزل پیش خانه طرف مسکن راجه برآورد از انتشار این خبر آشامیان چون مور و ملخ جوق جوق فراهم آمده شروع بشوخی زیاد از حد نمودند و دلیر خان به تنبیه آنجماعه پرداخته هزارها ازان قوم شوم قتیل و اسیر میساخت و خان خانان میفرمود که سر مقتولان را برگردن اسیران بسته در لشکر تشهیر نمایند و بتهانیات میفرستاد که تشهیر کنان برده بقتل رسانند - درین ضمن بهوکن وزیر راجه نظر برعاقبت بینی خود و اصلاح کار راجه باوجود ظن بد راجه که در حق او داشت بطریق فرار خود را نزد خان خانان رساند و راجه اطلاع یافته اطفال و عیال اورا گرفته مقید ساخت و بعضی را سیاست نمود اما آخر کار بسعی بهوکن نظر بر اصلاح کار طرفین که هردو طرف هموار نیز شده بودند قرار صلح برین

باشد که فی الحال یک لک و بیست هزار تولهٔ نقره و بیست هزار تولهٔ طلا و پنجاه زنجیر فیل مع دختر بدروی نیک اختر خود برای خدمت پادشاه و پانزده زنجیر فیل و یک دختر برای خان خانان مع نقد و جنس دیگر بدهند و برای دلیر خان که در اصلاح و تقدیم مقدمه میانجی شده بود نیز رسمیات بجا آورند و عذر ویرانی ملک و تاراج رفتن سرمایهٔ دولت خود را شفیع کم خدمتی و جرائم خویش سازند از انکه خان خانان نیز بمرض نزدیک رسیدن اجل گرفتار گشته بود و عمده های لشکر برای کوچ تنگ آورده بودند معهذا آزار خود را پنهان می نمود لهذا راضی بصلح خاطر خواه راجه گردید و نیز مقرر گشت که از مملکهای مفتوحه چند قلعه و قصبهٔ سیر حاصل که پیوسته بسرحد بنگاله است بتصرف مردم بادشاهی باشد و تا وصول پیشکش چهار نفر عمدهٔ راجه بطریق یرغمال نزد دربندی ان گویند نزد خان خانان باشند و از طرفین عهد نامه نوشتند و بمهر یکدیگر دادند و بندهای هر دو طرف خلاص گردیدند و وسط جمادی الاولی سال نهم از جلوس خان خانان سپه سالار با لشکر که اکثر مریض و بعضی مشرف بر هلاک بودند و چندی از عمدها مرحله پیمای سفر آخرت گردیدند متوجه بنگاله گردید و بقصد تادیب بهیم نرائن از راه محالی که صابطهٔ محال پیشکش مقرر گشته بود کوچ مقرر فرموده باوجود شدت آزار خود و مشاهدهٔ آنکه اکثر را با برگ سفر دار اکثر میدید نظر بریشه تا نفس واپسین در گاروئی نعمت خود داری نموده مرض خود را پنهان و سبک رامی نمود و شب و روز در اجرای کارهای ملکی و نسقی سپاه صرف

اوقات نموده همت بر تسخیر دوبارا کوچ بهار و تنبیه راجهٔ آن گماشته از کوچ سفر دار القرار اندیشه بخاطر راه نداده کوچ بکوچ طي مسافت مینمود تا انکه کار از مداوا و امید حیات گذشت و مزاج بالکل مغلوب مرض گردید و دانست که ایام موعود رسید عسکرخان را با رشید خان و دیگر همراهان که بر انها اعتماد قدویت و نظر بر کار سرکار پادشاهي داشت مع نوازه اواخر شعبان المعظم برای تادیب بهیم نرایں مرخص ساخت و در خلوت بطریق وصیت کلمهٔ چند نصیحت آمیز بر زبان آورده فاتحهٔ وداع رخصت خواند بعده که نزدیک انتهای سرحد کوچ بهار درمنزل خضر پور رسیدند دویم ماه رمضان المبارک شروع سال ششم از جلوس همایون ازیں منزل بر شور و شر فانی بدار السرور جاودانی انتقال نمود و این خبر ملال اثر در لاهور بعرض خلد مکان رسید نظر بر اینکه از بندهای عقیدت کیش کار طلب و کار فرما بود باعث کدورت خاطر عاطر گردید سعادت نوکري که در زمان حیات او آقا ازو بدیں مرتبه راضی و خشنود باشد که اورا بر چنان فرزند رشید تسلط بخشید وباجود زر گران شدن پادشاه زاده در مقابل وارث ملک چنین مهمي را بانصرام رسانده قریب دو نیم سال که هر روز و هر هفته و ماه و آن در انواع تهلکه میگذشت صرف اوقات نموده آخر در راه ولي نعمت جان شیرین نثار نماید *

ذکر سوانح سال ششم از جلوس مطابق سنه هزار وهفتاد و سه هجري و حادثهٔ که بر امیرالامرا در دکن روداد

غرهٔ شوال سنه هزار و هفتاد و سه جشن آغاز سال ششم از

جلوس در کنار آب گنگ منعقد گردید بسبب ملال خاطر از واقعهٔ بندهٔ کار طلب جانفشان بعضی رسمیات جشن را موقوف داشته پادشاه زاده محمد معظم را با اسد خان فرمودند که برای ماتم پرسي بخانهٔ محمد امین خان رفته اورا برداشته بیارند بعد ملازمت از عطاي خلعت و اضافه و دیگر عنایات تسلي بخش دل غمدیدهٔ او گردیدند *

دیگر از اخبار کدورت افزا که درین آوان علاوه نا ملائمي مزاج شریف گردید این ست که از واقعهٔ دکن خبر شبخون زدن سیواي مردود نا بکار بر امیر الامرا اندرون محل و کشته شدن ابو الفتح خان پسر او و زخمي شدن خود امیر الامرا بعرض رسید - تفصیل این اجمال آنچه از والد خود که درخدمت امیر الامرا دران سفر و مهم همراه بود مسموع گردیده مجمل مي نگارد - بعده که امیر الامرا براي تسخیر قلاع و تصرف اکثر معمور هاي آباد کردهٔ و متصرف شده آن سگ عیار لشکر کشي و کافر کشي نمود و بضرب شمشیر و راي صائب بیشتر قلعها و مکانهاي قلب را بتصرف پادشاهي آورده بقصبهٔ پونه رفته در حویلي که ساختهٔ آن جهنمي بود فرود آمده جابجا نوجها براي استیصال و بدست آوردن آن بدسگال تعین نمود دران ایام چنان نسق و بندوبست نموده بود که هیچ احدي خصوص قوم مرهٹه سواي نوکر سرکار مع یراق بلکه بي یراق بدون دستک داخل لشکر و شهر نگردد و قوم مرهٹه را بر اسپ نوکر نمي نمود سیوا چنان منکوب و مغلوب هراس گردیده بود که میان کوههاي دشوار گذار هر هفته وهر ماه جائي بسر میبرد

روزي جمعي از مرهنّه که در جرگهٔ پیادها نوکر بودند نزد کوتوال آمده دستک دو صد نفر مرهنّه همراه برات کدخدائي غیر معلوم حاصل نمودند و پسر امروی را بلباس و ساز کدخدائي با دهل و نقارهٔ شادي و جمعي از مرهنّه اول شب بشهر در آوردند و آخر روز همان روز جمعي را بشهرت آنکه از مردم غنیم در یکي از تهانجات دستگیر گردیده اند دستها طرف کتف آنها بسته با سر هاي برهنه که جمعي دیگرسر ریسما نهاي آنها را داشتند دشنام دهان و کتک زنان از چوکي گذرانده داخل شهر نمودند بعده همه را در محله و مکاني که مجمع خودها قرار داده بودند فراهم آمده ومسلح گشته در حالتي که نوبت دربهر شب مي نواختند جمعي خود را طرف باورچي خانه که متصل دیوار محل مرا واقع شده بود و مابین دیوار و خواص پرده دریچهٔ خورد داشت که از گل و خشت مسدود ساخته‌بودند وآن جماعه ازان راه مطلع بودند رساندند چون ایام صیام ماه مبارک بود چند نفر باورچي را که براي پختن طعام سحور و دیگدان درست نمودن بر خاسته بودند بیدار و باقي را در خواب یافتند ازانکه اززاهي که میدانستند هرقسمی که توانستند غافل برسر آنها تاختند هرکرا بیدار یافتند بخواب موت آشنا ساختند وهر کدام را که بربستر خواب دیدند همانجا بشهادت رسانده نگذاشتند که صدا بلند شود و جلد به شگافتن دریچهٔ طرف محل پرداختند از صداي کلنگ و غرش نعرهاي کشتگان یکي از خواصان که حجرهٔ او عقب دیوار باورچیخانه بود خبردار گشته خود را بخدمت امیر الامرا رسانده بر صداي کلنگ و آشوب بیرون مطلع ساخت امیرالامرا

در جواب از روی اعتراض گفت بارچیها بختن سمور و دیگدان درست نمودن برخاسته باشند تا آنکه سپاهیان پیهم خبر شکافتن و دریچه بهمرسیدن در دیوار آوردند امیرالامرا سراسیمه وار تیر و کمان و برچهی در دست گرفته از رخت خواب برخاست درین ضمن چند مرهته از روبرو که حوض آب حائل بود پیدا شدند امیر الامرا تیر بر یکی ازانها انداخت مرهته خود را رسانده شمشیر بامیر الامرا زد که انگشت نر دست امیر الامرا جدا گردید دران حالت دو مرهته در حوض پر از آب افتادند و یک مرهتهٔ دیگر را امیر الامرا بضرب برچهی انداخت درین آشوب کنیزان فرصت یافته شایسته خان را دست بدست ازان هنگامه بر آورده جای محفوظ برده رساندند و جمعی از مرهته برسر چوکی خانه رفته غافل ریخته بربالین هرخفته و بیدارکه میرسیدند زیر تیغ می گرفتند رمی گفتند که چنین چوکی میدهند و چند نفر خود را بنقار خانه رسانده از زبان امیر الامرا پیغام دادند که نوبت خوب بنوازند و صدای نقار خانه چنان بلند گردید که هیچ احدی آواز دیگری را نمی شنید رشورش داروگیر نابکاران علاوهٔ آن گشت و درها را مسدود ساختند ازین حالت ابو الفتح خان پسر شایسته خان که جوان نوخط شجاع بود خبر یافته خود را رسانده دوسه نفر را کشته و زخمی ساخته بدرجهٔ شهادت رسید و یکی از جماعه دران عده که عقب محل امیر الامرا خانه داشت از شنیدن آشوب اندرون و مسدود گشتن راه بیرون زینه گذاشته ریسمان بسته خود را از بالای دیوار انداخت چون او در ضعف بنیه پارهٔ بشایسته خان

رام سنگه به تسلی آن وحشی نژاد بد نهاد پرداخت فائده نداد
چون ادا های خلاف داب آداب او بعرض رسید از روی کم توجهی
بی آنکه عنایات پادشاهانه بعمل آید مرخص فرمود بخانهٔ که
برای اوبتجویز رام سنگه بیرون شهرنزدیک خانهٔ جی سنگه مقرر کرده
بودند فرود آوردند و حکم نمودند که حقیقت براجه جی سنگه نوشته
تا رسیدن جواب که آنچه مصلحت صواب دید داند بعمل آید سیوا
بمجرا نیاید و پسر اورا مامور فرمودند که همراه رام سنگه بمجرا
سالیانه
دنیا بمثال
پیوسته سمند
(شاه جهان کرد
شهور و بعد
شمهٔ از رعیت پرور
خاصه در آبادي ملک و نیک
آخر سال سلطنت در مقدمهٔ متصدي معزول بندر سورت
آمده - گویند هرگاه یکي از ترکان نو آمدهاي ایران در
ملازمت حضرت اعلی نموده بمنصب سرافرازي می یافت بدیوانیان
مي فرمودند که چون ترکان تا مزاج نگیرند و بر مزاج ما و حال
رعایا اطلاع نیابند و قدر رعیت پروري و آباد کاري ملک نمی
دانند عوض جاگیر نقد بآنها رسانند - القصه پادشاه نیز بعد ازشنیدن
خبر ملال انرمتوجه اکبر آباد گردیدند بعد رسیدن بمستقر الخلافت
مزار پدر بزرگوار رسیده بدیدهٔ اشک آلود گهربار گشته فاتحهٔ
بعرض خواندند و نزد بیگم صاحبه براي پرسه تشریف برده همه

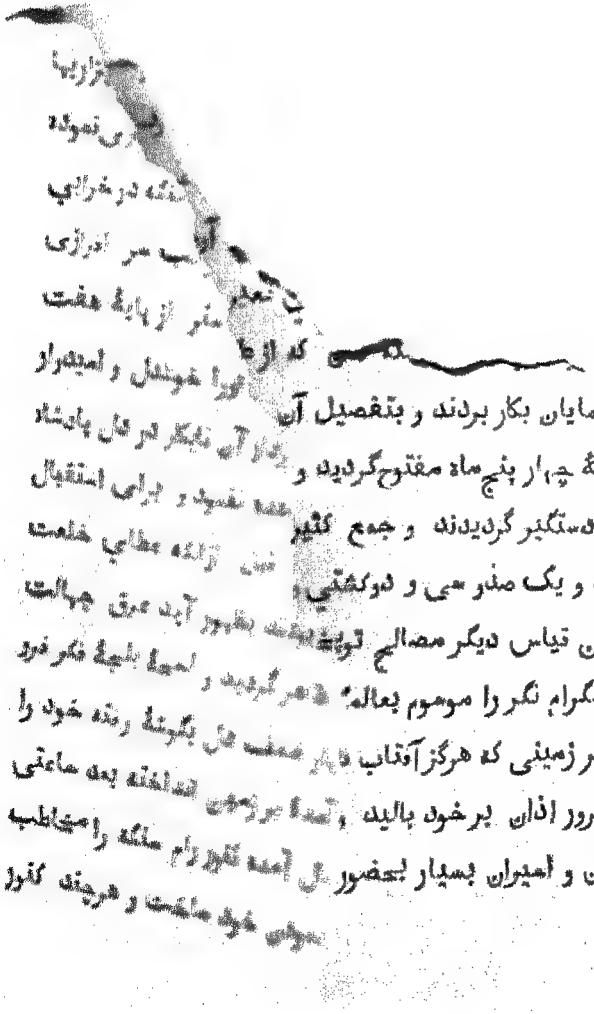

رام سنگه به تسلی آن وحشی نژاد بد نهاد پرداخت نائده تدا
چون ادا های خلاف داب آداب از بعرض رسید از روی کم توجهی
بی آنکه منایات پاد شاهانه بعمل آید مرخص فرموده بخانهٔ ک
برای اوبتجویز رام سنگه بیرون شهرنزدیک خانهٔ جی سنگه مقرر کرد
بودند فرود آوردند و حکم نمودند کحقیقت براجه جی سنگه نوشت
تا رسیدن جواب که آنچه مصلحت صواب دید دانند بعمل آید سیو
بیچیرا نیاید و پسر اورا مامور فرمودند که همراه رام سنگه بحضر
می آمده باشد ۰

الحال باقی ذکر آن ثیره کار بر محل موقوف داشته

از محاربات و ترددات راجه جی سنگه با بد
شدن سیوا بحضور و بعد
جی سنگه مع
د

رسانده ملحق و شریک کاربل رهنمائی امتیصال ملک رجان وصال سکنه و فرمان روای آن ولایت گردید و راجه درهمه باب رعایت دربارهٔ او بعمل آورده تجویز منصب پنجهزاری چهار هزار سوار برای او نموده بحضور معروض داشت و درجهٔ پذیرائی یافت - کوتاهی سخن هرجا قلعهٔ تعلقهٔ بیجاپور بنظر می آمد بسعی بهادران قلعه گشا عرسواری یا در محاصرهٔ ایام معدود مفتوح میگردید خصوص سیوا و نتهوجی که با دوهزار سوار و هشت نه هزار پیاده رفیق گردیده بودند و در فن قلعه گیری شهرت تمام داشتند و استاد تجربه کار کامل عیار گفته می شدند در فرصت سهچهار هفته سه قلعه سنگل

ا قلعهای سرحدی قلب مفتوح ساختند و مردم
غلهٔ ذخیره و مصالح و توپخانه و اسلحه
از یمین ویسار زیاده از
حد دس هزاران

سیلاب کوه‌ربا خود را برنوج پادشاهي زدند ودلیر خان عبر نبرد در مقابل آنها استقامت ورزیده بحملهاي پیاپی رستمانه شرزه خان را هزیمت داد و سوار و پیادهٔ بسیار از هردو طرف بمعرض تلف درآمدند و بعد هزیمت دادن بتفاوت سه چهار ساعت نجومی نوجهاي دکني چهار نوج شده باستظهار مرداران نامی از چهار طرف حمله آور گردیده هنگامهٔ دار و گیر بمرتبهٔ باند ساختند که سیلابهای خون روان گشت و از هردو طرف مردم نامی از پا در آمدند و از لشکر بیجاپور یاقوت نام حبشي که از سر نوجان مشهور بود با جمعی از حبشیان و دکنیان کشته گردید آخر مقابل حملهٔ دلیرخان تاب مقاومت نیاورده فرار ورزیدند و اسپ و مادیان و چهتری و علم بسیار بدست افغانان افتاد باز وقت شب آمده چهار طرف محاصره نمودند و دو روز و دوشب زین از پشت اسپان و سواران از بالای زین جدا نگردیدند روز سیوم برچندارل که سیوا و نتهوجی سر نوچ بودند زور آورده فتح جنگ خان باجمعی از نوج راجه بمدد رسید و کارزار نمایان نمودند و مردم بسیار از همراهان سیوا بکار آمدند و از تردد سیوا جادو راي نامی دکنی باهمراهان بانام و نشان دیگر کشته گردید و دکنیان رو بفرار آوردند و هرروز بهمین دستور هنگامهٔ نائرهٔ قتال گرم بود و از دلیر خان نبردهای رستمانه بظهور می آمد درین ضمن از نوشتهٔ قلعه دار منگل بیره (5) که از قلعهای مفتوحهٔ سرحدی بود ظاهر گردید که نوج

---

(5) ن - پهره - هیره - در عالمگیر نامه بیده نوشته *

بیجاپور فریب بیست هزار سوار بنه تاز تاخت آورد قلعه رسیده از دیگوله توپ و تفنگ نه انداخته موچال قائم نموده اند هر روز فوج دیگر بمدد آنها می رسد اگر کومک زود نرسد قلعه از دست خواهد رفت - میرانرز خان بمدد آن قلعه دار تعین شد بعد رسیدن کومک قلعه دار نیز از قلعه بر آمده باتفاق بدفع دکنیان پرداختند و زخمها برداشته جمعی را بکشتن دادند فوج رو بروی قلعه برداشتند همچنان بیست روزه راه را در دو ماه جنگ کنان به پنج کروهی بیجاپور رسیدند و دویم رجب سنه مذکور بمحاصره پرداختند عادل شاه محصور گردیده سرداران فوج خود را تعین نمود که داخل ملک پادشاهی شده تاخت و تاراج نمایند و چند امرای او برای مدد فوج راجه و زدن کهی مقرر گردیدند و بند تالاب را شکسته خالی نمودند و در چاهها و بادابها از زهر و آدم و جانور مرده انداخته برفتند و اشجار ثمردار و سایه دار و عمارتهای عالی متصل قلعه را بریدند و مسمار نمودند و بعرتبهٔ باغات و عمارات را خراب از هر در طرف ساختند که دران سال تازه آبادی ایران شهر گذاشته شد و عادل شاهیه تا روز استیصال سلطنت که انشاء الله تعالی بدلگر خواهد در آمد مزا زندگانی نیافتند - دوران ضمن نیکناه خان خواجه سرا که ازجملهٔ نوکران عمدهٔ صاحب اختیار حیدر آباد گفته می شد که در اصل از امرای ایران بوده و بسبب حادثهٔ بخشیدن یکی از پرستاران خاص که شاه عباس در عالم بیخودی نشاء شراب بخانهٔ او فرستاده بود و او برای خلاصی جان خود از غضب شاه ایران که اگر خود را خصی نمی ساخت جانبر نمیه

گردید بدست خویش خود را معیوب ساخته مامون از غلبهٔ ظن
بدگشته آخر کار رو بدکن آورده از امرای مقرب قطب الملک
گردیده بود با شش هزار سوار و بیست و پنجهزار پیاده بمدد عادل
شاه رسیده بفوج شرزه خان ملحق گردید و هر روز هنگامهٔ کارزار
گرم بود و فوج و چارپای که برای کهی میرفت کمتر بآنت
بر میگردید و هرطرف که بر فوج پادشاهی غلبهٔ دکنیان ظاهر
میشد شیر بیشهٔ وغا دلیر خان خود را چون نیل دمان می رساند
اگر بتعداد و تفصیل محاربات فوج پادشاهی [redacted] پردازد
باعث ملال مطالعه کنندگان خواهد گردید چه سرهای سران که
دران صحرا غلطان نگردید و چه تنهای صفدران که دران رزمگاه طعمهٔ
زاغ و زغن نگشت هیچ روزی نبود که صد دو صد نفر بانام و نشان
هردو طرف زیر تیغ و هدف تیر و گولهٔ توپ و تفنگ نگردید سیوا را
همراه نتهوجي و چند هزار سوار پادشاهی برای تسخیر قلعهٔ پرناله
فرستاده بودند بعد ترددات نمایان کاری نساخته ازانجا بر خاسته
طرف قلعهٔ کهیلنا تعاقهٔ خویش خود را رسانده ونتهوجي راسرداران
بیجاپور اغوا نموده از سیوا جدا ساخته طرف خود بردند باز راجه
بتدبیر بسیار استمالت نموده نزد خود طلبیدآخر بتردد و منصوبه
باز [redacted] سیوا چند قلعه بتصرف مردم پادشاهی در آمد - درین
ضمن بموجب وعده و خواهش سیوا و رسیدن احکام حضور سیوا را
استمالت نموده مع پسر او اواخر رمضان المبارک جریده روانه
درگاه آسمان جاه نمودند چنانچه حقیقت رسیدن و ملازمت
نمودن او بگزارش آمده و نتهوجی با اکثر توابعان شریک محاصرهٔ

بیجاپور ماند بعد روانه شدن میرزا که همان عقل حل عقدهای
فوج پادشاهي گشته بود دو ونیم ماه دیگر در محاصره گذشت
محاربات عظیم و کوشش و کشش بسیار بمیان آمد خصوص از جمله
ده دوازده جنگ که از بهادران هردو طرف در عالمگیر نامه بطریق
کارنامه بزبان قلم داده اختتام کلام بر ذکر یک مقابله و مقاتلهٔ قابل
تحریر می نماید که اوائل ذي قعده که ایام محاصره به پنج ماه
کشید روزی تمام دکنیان اطراف فوج پادشاهی در حالتی که
در مکان قلب عرصه بر لشکر راجه تنگ گردیده بود فرو گرفتند و
بیست و پنجهزار سوار و پنجاه هزار پیاده بمدد زدن و باریدن گولهٔ
توپ و تفنگ و بان و اقسام آتشبازي وسنگهاي نیل ربا که ازبالای
قلعه متصل تا سه روز وشب می آمد برکارزار چنان چهار طرف
فوج را داشتند که فرصت خوابیدن و چشم و انبودن نمی دادند و
هرطرف که حمله مي آوردند داد تهوري میدادند خصوصا ابوالمعالی (6)
نبیرهٔ بهلول خان که برادر ابوالمحمد خان بلشکر پادشاهي پیوسته
داوریها بکار مي برد هردو بهادر شیر قبره را علي رغم شیشمي
مقابله با همدیگر افتاده بود و هریکی می خواست حق نمک
قدیم و جدید بعرصهٔ ظهور آرد و از جانب دیگر شرزه خان و سومی
خان حملهای صف ربا نموده شورش عظیم درلشکر راجه انداختند
و هیچ نمانده بود که راجه با عمدهای خود کشته و دستگیر گردد
درین حالت دلیر خان شیر صولت که از راجه دور واقع شده بود و

---

(6) ن - ابو علي *

هشت و نه هزار سوار با سرداران ناصی دکن او را نیز درمیان گرفته راه کومک بر انواج بادشاهي مسدود ساخته بودند خصم مقابل خود را بحملهٔ رستمانه مغلوب ساخته خود را بسرداران محصور و مغلوب راجه رساند وکارزاری که بتحریر و تقریر راست نیاید ازان بهادر شیر نبرد صف شکن باتفاق ابوالمحمد خان دران نبرد گاه بظهور آمد و سوار و پیادهٔ بیشمار بیجاپور عاف تیغ افغانان و راجپوتان گردیدند و موسی خان که رستم داستان فوج خصم گفته میشد با بسیاری از همراهان خویش کشته و پامال سم اسپان دلاوران همراه دلیرخان گشت وشکست عظیم بر فوج دکنیان افتاد و فیل و اسپ و پالکی و جهتری و علم زیاده ازشمار بدست مردم لشکر پادشاهي آمد وتا هفت کروه تعاقب نمودند و آدم زخمی و سالم قریب هزار نفر دستگیر گردید که ازان جمله زیاده ازصد سوار از راوتان یکه تاز مشهورآن دیار بودندکه هر کدام مبلغ داده خلاص شدند و پانصد نفر همراه لاش موسی خان مقتول که نتوانستند برد با هزار کس زخمی بشمار آمدند و از لشکر راجه و دلیر خان یکصد و سی نفر که قابل شمار بودند نقد جان در باختند و دو صد نفر زخمی بتعداد در آمدند و چون از ابتدای ماه جمادی الاولی لغایت اواخر ذی قعده هفت ماه سوار و اسپ و پیاده از تردد نیا سود وتا چهل پنجاه کروه نواح بیجاپور نام ونشان گاه و علف نمانده بود و از نرسیدن رسد غله و عوفه بر هردو لشکر تنگ گردید راجه و دلیرخان مصلحت دران دانستندکه چند روز برای تداوی زخمیها و فراهم آوردن حرب و باروت و آرام گرفتن لشکر متصل تصبهٔ دهارور که امید بوی گاه و دانه بهمرسیدن دران

مکن بود فرود آمده حقیقت بحضور عرضه داشت نماید دربن ضمن دکنیان نیز بسبب آخر رسیدن مصالح اندرون قلعه و تمام شدن آذوقه و ازکار رفتن کمانها و ریختن پرهای تیر و کند گشتن دم شمشیر ها بجان رسیده بودند سرداران هردو طرف برای مصالحه بهانه طلب گردیدند و بیجاپوریان باظهار المفلس نی امان الله زبان بعجز امان کشادند و ازانکه نی الواقع در خزانه و کارخانجات عادل شاه و راوتان صاحب لاف و گذاف سوای سیفهای دم باخته و بی غلاف امپان پوست و استخوان مانده چیزی نمانده بود و ملک پایمال گردید بعده که حقیقت بعرض رسید حکم صادر گشت که دست از محاصره ومزاحمت حال عادل شاه برداشته راجه خود را به خجسته بنیاد رساند و دلیرخان را روانهٔ حضور سازد •

الحال عنان کمیت خامهٔ تیز رفتار را از معرکهٔ کارزار صفوف پای قلعهٔ بیجاپور بتحریر سوانح حضور معطوف می سازد که بعده که سیوای غدار از مجرا ممنوع و مغضوب گشته خانه نشین گردید بکوتوال حکم فرمودند که اطراف خانهٔ آن بد خصال چوکی نشانند آن بدکیش ضلالت اندیش نظر بر افعال سابق و حال خویش نموده مراسیمهٔ کاروبار خود گردید سوای آنکه خود را بهر حیله و تدبیر که داند ازین مکان پر بیم برآرد فکر دیگر بخاطر ار نرسید و منصوبهٔ تازه که در دل شیطان تصور آن محال می نمود بخاطر آن شقی پر تدویر رسید ابتدا در ظاهر با امرا و کنور رام سنگه طریق رفق و مدارا بمیان آورده از فرستادن تحف و هدایای دلکن رابطهٔ الفیام را استحکام داده شفیع جرائم خود ساخته باظهار عجز و ندامت

از کردار خجالت اثر پرداخته آخر خود را بتمارض بیمار ساخت و
بوا نمودن آه و ناله پرداخت و از وجع جگر و سپرز بی تابی زیاده
نموده صاحب فراش گردید و باز باظهار منجرگشتن بمرض دق رسل
بمداوا و علاج اطبای هند می کوشید چند گاه بدین حیل زار و نزار
بسر برد بعده بشهرت شفا فعل نموده شروع ببخشیدن انعام حکما و
ارباب طرب و رفقا و خورانیدن طعام بیرهمنان و تصدق غلهٔ خام و
نقد بمستحقان مسلمین و هنود کرده پتارهای کلان را بکاغذ گرفته
پر از اقسام شیرینی نموده بخانهای امرا و خانقاه نقرا می فرستاد
تا آنکه دو سه اسپ راهوار بان رفتار بشهرت بخشیدن برهمنان چهارده
کروهی شهر جای مناسب مصحوب همرازان که همدم محرم و رفیق
خود قرار داده بود فرستاده موجود ساخته عوض خود یکی از همراهان
جان نثار که پارهٔ بشکل و شمائل او می ماند و از مدت در عالم
عاقبت بینی برای چنین روز بهم رسانده با خود داشت بلای
پلاتک خویش خوابانده حلقهٔ مرصع طلا که در دست خود می پوشید
باو پوشانده بدو تعلیم نمود که بعد از روانه شدن او یکلائی پارچهٔ باریک
برسر خود کشیده کرتا دست را نمودار زیر پارچه ساخته بحضور
متوددین اندرون و بیرون خود را بخواب وا نماید و خود با پسر در
دو سه دن نشسته باشتهار فرستادن شیرینی برای برهمنان و فقیران متهرا
آخر روز اواخر ماه صفر سنهٔ مذکور از مستقر الخلافت اکبرآباد برآمده
خود را باسپان رسانده و از انجا بتفاوت دو پهر بقصبهٔ متهرا رسیده درانجا
ریش و بروت تراشیده خاکستر بر روی خود و پسر مالیده مع قدری
جواهر و اشرفی که با خود گرفته بود با چند نفیر که با او همداستان

شده بودند از آب معبر غیر مشهور جمنا گذشته راه بنارس اختیار نموده و باتفاق هرکارهای تیز رفتار دکن که بتغیر لباس و صورت مختلف راه رفتن کسب و پیشهٔ آنها است در شبهای تار طی مسافت می نمود و نقل نمایند که اشرفی و هون و جواهر بقدر مقدور میان چوب دستیهای خالی نموده ازان پر کرده با خود بر داشته بود گویند روز دیگر بتفاوت پنج پهر هرکارهٔ دکن که بخدمت جاسوسی و رساندن خبر مامور می باشند بعرض رساندکه سیوا گریخته مرحله پیمای دشت ادبار گردید و از کوتوال که حقیقت استفسار فرمودند بعرض رساند که چوکی اطراف خانهٔ او نشسته باز هرکاره که بمبالغه رفتن آن غدار را عرض نمود آدمهای کوتوال رفته ملاحظه نمودند سیوا خوابیده وکرهٔ دست او از زیر پارچهٔ یکلائی باریک پیدامت کوتوال بعرض رسانید کرت سیوم هرکاره التماس نمودکه اگر سیوا تا حال چهل بلکه پنجاه کروه راه طی نموده باشد مرا داخل کشتنیها نمایند آخر بعد تجسس و تعاقب که نمودن آن مکار بثبوت پیوست برام سنگه و کوتوال اعتراض فرموده بگمان وشهرت آنکه بساخت کنور رام سنگه بدون جرأت اقدام نموده اورا بی منصب و از حجرا ممنوع ساختند و حکم نمودند که گرز برداران اطراف دکن و جانب شرقی وشمالی مع احکام بنام صوبه داران و فوجداران بروند که هرجا ازان بدنام گریز پا اطلاع یابند مقید ساخته روانهٔ حضور سازند و راجه جیسنگه که درهمان ایام از مهم بیجاپور فراغ حاصل نموده بخجسته بنیاد رسیده بود فرمان رفت که قبل از انتشار خبر فرار آن تیه کار تهوجی خویش اورا مفید

ساخته روانهٔ حضور سازد بعده بجست و جوی آن مرغ از قفس
جسته پردازد و نگذارد که او جائی قرار و جمعیت تواند گرفت چون
گمان فرار او طرف دکن براه احمد آباد و برار زیاده بود ابتدا
بتاکید تمام گرز برداران همان‌طرف مرخص گردیدند بعده بهمه
صوبجات تعین فرمودند لهذا گرز برداران سمت بنارس که آن غدار
مرحله پیما گشته بود بتفارت چهار پنجروز بلکه بعد انقضای هفته
رخصت گردیدند گویند اگرچه سیوا در راه رفتن چنان استعجال ورزیده
بود که هیچ شاطر و هرکارهٔ سریع السیر بار نمی توانست رسید اما
چون سنبها پسر او در صغر سن با او همراه بود و بتصدیع تمام او را
تا بیکی از معمورهای الله اباد رساند بعده چون در پسر طاقت
راه رفتن نیافت در خانهٔ یکی از برهمنان کبکلس نام که از جملهٔ
زنار داران مشهور آن‌مکان بود و خویشان او در دکن باپدر سیوا رابطهٔ
یکجهتی داشتند نگاه داشته قدری اشرفی و هون بار داده سفارش
نمود که تا خط دست خودم بتو نرسد از خود جدا نسازی و درصورتیکه
خبر مردن و کشته شدن من بتو تحقیق رسد مختاری و ازانجا
سمت بنارس روانه گردید باقی ذکر او انشاء الله تعالی بر محل
بگزارش خواهد آمد *

درینولا چون خبر های ناخوش از طرف شاه ایران بسبب
ناموافقت با ترییت خان ایلچی و روانه شدن ایلچی بخفت
و ناخوشی و نزدیک رسیدن او با خبر حرکت شاه برالسنهٔ عوام
از نوشتهٔ تجار و زبان منهیان انتشار یافت و خلد مکان بتقاضای
مصلحت از مستقر الخلافت بدارالخلافت متوجه شدند همینکه داخل

قلعهٔ شاه جهان آباد گردیدند خبر رسیدن تربیت خان بلاهور بعرض رسید اگرچه آنچه میان شاه عباس و تربیت خان گذشته باختلاف قول مسموع گردیده قابل تحریر نیست اما حاصل کلام رنجش انجام هرچه بثبوت پیوسته خلاف ایلچیان قاعده دان دیگر خصوص خان عالم که در عالم کاردانی و رعایت مزاج طرفین و تقاضای صلح دولت چنانچه بگزارش آمده چنان بتقدیم خدمت مامور پرداخته بود که شاه ایران اورا مخاطب به جان عالم ساخته دربار بحالهٔ او آمده نسبت بهمه ایلچیان زیاده باعزاز او کوشیده با تحف و هدایای لائق مرخص ساخت تربیت خان بمرتبهٔ پا از دائرهٔ سلوک بیرون گذاشت که باعث نهایت بیدماغی شاه و خفت خود گردید محبت و الفت موروثی طرفین را چنان بکلفت مبدل ساخت که کار بلشکر کشی هر دو طرف کشید بعده که بحضور رسید پای اعتراض آمد و بکمی منصب معاطب و از مجرا ممنوع ساختند - در همین آوان خبر حرکت شاه عباس از عراق با لشکر گران و توپخانهٔ سنگین طرف خراسان رسید و موجب مزید ملال خاطر عاطر پادشاه گردید و بفکر مهم و استیصال آن مایهٔ فساد افتاد عجالة پادشاه زاده محمد معظم را با مهاراجه جسونت و دیگر امیران مع بیست هزار سوار و توپخانهٔ رعد آثار و پیادهٔ بیشمار مرخص ساختند پنج لک روپیه نقد و سه لک و هفتاد هزار روپیه جواهر آلات سرپاي انعامات دیگر وقت رخصت بپادشاه زاده و راجه و همراهان عطا فرمودند وسط ماه ربیع الاول سال مذکور پادشاه زاده برآمد و خود نیز بفراغ سر انجام سفر مهم پرداخته حکم طلب امرای موتجات و

تیاري کار خانجات فرموده جانجا گرز بردار تعین نمودند ٭

درین اوان غریب سوانح از کشته شدن اعتماد خان عرف عبد القوي رو داد تفصیل این اجمال آنکه شیخ عبد القوي که از فضلاي مشهور استاد بادشاه بود بعد جاوس در کمال قرب بمراتب پنج هزاري رسانده مخاطب باعتماد خان ساخته در خلوت حکم نشستن فرموده بودند اگرچه بکمال تدین و راستي و صلاح و تقوي موصوف بود گفته و التماس او نزد بادشاه نسبت بهمه ارکان سلطنت زیاده اعتبار داشت اما در کلمهٔ خیر گفتن و فیضرساني اصلا زبان نزد بادشاه آشنائی ساخت و دیگر ازسختي سلوک مطعون عالمي بود و درهمان ایام نقیري قلندر وضع که از پهلوانان عیار پیشهٔ ایران گفته میشد و آن گروه که در تهوري و شجاعت و سر کلمه زدن بامیران نامي آن ولایت و بزور از انها زرگرفتن و در بزم و عیاشي صرف نمودن شهرت تمام دارند و در بندر سورت و برهانپور ازو کارهاي نمایان بظهور آمده بود سیر کنان وارد دارالخلافت گردید و امراي ایران هرکه بر وضع او اطلاع داشت رعایت بحال او مي نمود و قلندران بسیار با خود فراهم آورده هر روز در باغي با رود و سرود مبلغها صرف مي آورد هرکارها حقیقت او بعرض رساندند و ظاهر ساختند که مایهٔ مداخل او که بحال نقیري چنان اوقات بسر مي برد درظاهر معلوم نیست و بکیمیا گري و پیشهٔ دزدي زبان زد ساختند و نیز ظاهر شد که در تهوري و شجاعت آنقدر شهرت دارد که زنده بدست آمدن متعذر مینماید حضرت خلدمکان بزو گمان جاسوس شاه ایران برده بگوتوال فرمودند که اورا

غافل ساخته در هنگام خواب زنده بدست آرند کوتاهي سخن بسعي بسيار او را دستگير ساخته طوق در گردن و زنجير در پا انداخته هردو دست او را در چوب گرفته سراپا مسلسل آورده روز ديوان استاده نمودند پادشاه نظر برينکه براي تحقيق حال او بهتر از اعتماد خان ديگر را ندانستند باو حکم فرمودند که بخانهٔ خود برده در خلوت از روعده و وعيد حقيقت ونفس الامر از و استفسار نمايند اعتماد خان بخانه آورده در خلوت اورا نزد خود طلبيده گفت اگر جان خويش را عزيز ميداري براستي حقيقت بمعرض اظهار بيار او در جواب گفت فقير سياح گدا پيشه ام فائده نه بخشيد و اعتماد خان زبان بتهديد کشاد آن گرفتار پنجهٔ اجل چون دانست که بهيچ وجه رهائي نيست و راستي مقرون بقبول نمي افتد التماس نمود که اگر جان بخشي نمايند در گوش نواب حقيقت واقعي اظاهر مي سازم هرچند که دماغ اعتماد خان برداشت آن نداشت که در گوش او آن اسير بلا حرف زند اما بعد ساجت بسيار ماذون ساخت سوزني که زير پاي اعتماد خان ته کرده بطول و عرض نيم درعه يکسر مي انداختند و بالاي آن نيمچهٔ شمشيري گذاشته بود باوجود هردو دست او چنان دربند گرفته بود که هيچ عضو او سوائي انگشتان پنجه قادر بر حرکت نبود وقت خم شدن و خود را نزد گوش او رساندن بچلدي و چابکي تمام بسر انگشتان شمشير از بالاي مسند اعتماد خان برداشته چنان ضرب مع غلاف بر بسر او رساند که مجال آه کشيدن نيافت و آن قاتل بد فرجام را نيز پاره پاره ساختند و ذکر سبب مقيد گرديدن آن قلندر مشرب

بروایت دیگر نیز مسموع گردیده اما آنچه محرر اوراق از رفقای او شنیده بود بقید قلم آورد - بهرحال بادشاه فرالاقبال در تهیه و فکر برآمدن بود که از واقعهٔ ملتان و قندهار خبر واقعهٔ شاه عباس بعرض رسید فسخ عزیمت آن مهم نمودند •

باز بتذکار احوال راجه جي سنگه مي پردازد که بموجب حکم دست از تاخت و محاصرهٔ ملک و قلعهٔ بیجاپورکوتا نموده چون دانست که بعد ازمراجعت او قلعهاي مفتوحه از هجوم دکهنیان و عدم ذخیره بدست قلعه‌داران ماندن متعذر است مصلحت دران دانست که قلعها را خالي نموده هرچه از مصالح توپخانه قابل همراه گرفتن بود باخود گرفته باقی را بتاراج سپاه داده و آتش زده برج وبارهاي که لائق مسمار نمودن بود از پا در آورده ازانجا کوچ نموده خود را بخجسته بنیاد رساند - درین ضمن از حضور متواتر حکم مشتمل بر فرار نمودن سیوا و مقید ساختن و روانه نمودن نتهوجي رسید و راجه نتهوجي را مع پسر او مقید ساخته روانهٔ حضور نمود - دلیر خان که قبل از رسیدن به خجسته بنیاد بموجب حکم با جمعي از کومکیان روانهٔ حضور گردیده بود بعد ازعبور آب نربدا حکم مهم و گوشمال دادن زمیندار چانده بدو رسید بعد ورود حکم با رندوله خان و راجه سجان سنگه و راو بهاو و قادرداد خان و زبردست خان وآتش خان و برقنداز خان روانهٔ سمت برار و ملک چانده گردید - و ایرج خان صوبه‌دار برار مع فوجدارآن نواح نیز رفاقت نموده چون نزدیک سرحد چانده رسیدند مردمان آن بوم متزلزل خاطر گردیده معتمدان خود را نزد دلیر خان فرستاده التماس عفو جرائم گذشته

و قبول پیشکش لائق حال و طلب عهد و امان بمیان آورد - دلیرخان فرستاده هلي او را استمالت نموده موافق ادعاي او بشرط ملازمت و قبول پیشکش خلعت داده مرخص ساخت - کوتاهي سخن زمیندار مذکور کمربنده منت و احسان و امان جان بگردن عجز انداخته چون مجرمان عذرخواه آمده با هفت هزار اشرفي و پنج لک روپیه بطریق شگرانهٔ عفو تقصیرات برای بادشاه و هزار اشرفي و دو هزار روپیه نذر و ضیافت دلیرخان ملاقات نمود. دلیرخان جهت مقرر نمودن پیشکش حال و هر سال و باز آمدن از افعال نکوهیده و اطاعت نصائح زجر و توبیخ آمیز نموده بعد گفتگوي بسیار قرار یافت که یک کرور روپیه جرمانهٔ سابق و شگرانهٔ حال از نقد و جنس در نوبت دو ماه سرانجام دهد و هر سال در لک روپیهٔ مقرري در سرکار عالي ساخته باشد و پنج لک روپیه به دلیر خان تواضع نماید و چار دیواري که بطریق حصار ساخته معمار سازد و نام مکان بودن خود را بقلعهٔ ارک زبان زد نسازد - و محمد لطیف نام دیوان لشکر را براي وصول زر پیشکش حال و معمار نمودن حصار شهر پناه و برج و باره و عمارت حاکم نشین زمیندار تعین نمود و مقرر ساخت که تا وصول زر پیشکش ملهاري نام دیوان او در لشکر باشد و در مدت دو ماه از نقد و جنس مبلغ هفتاد و هفت لک روپیه برصول آورده مصحوب زین العابدین دیوان برهان پور که از بنده هاي روشناس والا شاهي بود روانه حضور ساخت - و فرمان عنایت آمیز مع خلعت رجیغه و شمشیر مرصع و فیل براي زمیندار از حضور رسید و براي وصول باقي تعهد و ضامن معتبر گرفته ملهاري را خلعت داده مرخص ساخت و در سه ماه فراغ

حاصل نموده متوجه تادیب زمیندار دیرگده که بسرحد چانده متصل است گردید و در اندک فرصت مبلغ پانزده لک روپیه برو مقرر ساخته و دو لک روپیه پیشکش سال بسال نیز قرار داده قریب بنصف پیشکش حال بوصول آورده بود - درین ضمن خبر بیماری راجه جی سنگه مشرف بر هلاک که متصل خبر فوت او و برهم خوردن نسق بالاگهات انتشار یافت رسید - و در همان روز احکام حضور مشتمل بر فرمودن مهم بیجاپور مجددا مع فرمان صوبه داری دکن بنام دلیر خان رسید و برای وصول باقی پیشکش هردو زمیندار قادر داد خان را گذاشته روانهٔ خجسته بنیاد بقصد تسخیر بیجاپور گردید بعده که نتهوجی خویش سیوا همراه گرز بردار وکسان راجه جی سنگه بحضور رسید حکم شد که باحتیاط مسلسل نگاه دارند نتهوجی خلاصی خود را در قبول اسلام بنفاق دانسته بوساطت مقربان حضور بعرض رساند حضرت خلد مکان برغبت تمام التماس اورا مقرون باجابت نموده تلقین کلمه فرموده سه هزاری دو هزار سوار بخطاب محمد قلی خان منصب اورا بحال داشتند بعد چندگاه که با تعینات دلیر خان شده بدکن رفت بار دیگر مرتد شده قابو یافته خود را نزد سیوای مردود چنانچه بزبان قلم خواهد داد رساند و فسادها از بظهور آمد که تا حال در صوبجات دکن روز افزون است *

ذکر سوانح سال دهم از جلوس مطابق
سنه هزار و هفتاد و هفت هجری

در شروع سال دهم از جلوس پادشاهزاده محمد معظم را بدستور سابق صوبه دار دکن نموده پنج هزار سوار اضافه و پنج لک روپیه نقد

مرحمت فرموده از اصل و اضافه بیست هزاری دوازده هزار سوار که بر آوردي پانزده هزار سوار باشد سرافراز ساخته مع کومکیان مرخص ساختند - درین ضمن بعرض رسید که راجه جي سنگه باجل طبعي درگذشت *

چون حقیقت سرکشي و فساد افغانان یوسف زئي معروض گردید فرمان تنبیه آن جماعهٔ بدنام بنام میر خان صوبه دار کابل وکامل خان فوجدار اٹک و دیگر فوجداران نواح که همه باتفاق در استیصال آن جماعهٔ بد سگال پردازند صادر گردید - کامل خان انتظار کمك صوبه دار نکشیده با جمعیت خود براي تنبیه آن مفسدان بدنام کوشیده فوجداران نواح را با خود رفیق ساخته بمدد تدبیرات راي صائب محاربات عظیم و تردداث نمایان که بتحریر تفصیل آن قلم پردازد بکار برده کار زار هاي صعب که چندین هزار افغانان کشته گردیدند و جمع کثیر از سوار و پیادهٔ پادشاهي بکار آمدند روداد - باوجود فراهم آمدن چهل پنجاه هزار سوار و پیادهٔ افغانان که مکرر نوج کشي بمیان آمد و شمشیر خان از همراهان میر خان که با چهار پنج هزار سوار بروقت بمدد رسید و از و نیز برفاقت کامل خان تردد رستمانه بظهور آمد و افغانان را گوشمال واقعي دادند از جملهٔ افغانان مقتول کلهٔ دوهزار و چهار صد افغان بحضور رسید و کله مینار فرمودند - معهذا افغانان جهالت کیش از طریقهٔ مفسدي خویش باز نیامده در راه زني ومفسدي وسردم آزاري زیاده از سابق می کوشیدند و فریاد شورش آنها مي رسید بنابران محمد امین خان بخشي را که صوبه داري لاهور ضمیمهٔ بخشیگري

حضور نیز داشت وسط ذی قعدهٔ سنه مذکور صوبه‌دار کابل نموده‌برای تنبیه آن گروه شقاوت‌پژوه‌مرخص فرمودند سه هزار سوار بپادشاهزاده محمد اعظم‌اضافه داده ازاصل و اضافه پانزده‌هزاری هشت هزار سوار نمودند - پادشاهزاده محمد اکبر را که لغایت حال منصب نیافته بود منصب هفت هزاری سه هزار سوار و علم و نقاره مرحمت فرمودند - از پادشاهزادها که بدون خدمت در صغر سن منصب یافته باشد همین پادشاهزاده محمد اکبر است - راجه رام سنگه را که بسبب فرار سیوا بی منصب ساخته بپای اعتراض آورده بودند بعطای خلعت ماتمی پدر و بعطای منصب چهار هزاری چهار هزار سوار و دیگر انعامات سرافرازی دادند - عنایت خان را دیوانی خالصه از تغیر رای لعل چند مقرر فرمودند - چون محمد تقی خان بخشی دکن ودیعت حیات نمود غیاث الدین خان پسر اسلام خان که متصدی بندر سورت بود بخدمت بخشیگری دکن مامور گردید و زین العابدین دیوان برهانپور که با خزانهٔ پیشکش چانده بحضور رسیده بود بخطاب خانی سرافرازی بخشیده متصدی بندر سورت نموده مرخص فرمودند *

از عرضداشت زمیندار تیت بعرض رسید که عبد الله خان والی کاشغر که از تعدی و تسلط پسر بقصد زیارت بیت الله و شرف اندوزی ملازمت بکمال بی سروسانی بآن حدود رسیده و معدودی چند از اهل و عیال همراه دارد خواجه محمد اسحاق نام را مهماندار مقرر نموده با بعضی سرانجام ضروری باستقبال او روانه ساختند و از عقب آن یکصد و نه اسپ با ساز مینا

و طلا و ساده و در زنجیر فیل با ساز نقره و خنجر و شمشیر مرصع و از ظروف طلا و نقره و اقسام اقمشه و فرش و پنجاه هزار روپیهٔ نقد بر خزانهٔ کشمیر تنخواه نموده روانه فرمودند - بعد ازان بمحمد امین خان که بلاهور تعلقهٔ صوبهٔ خود رفته بود حکم رفت که تا رسیدن عبدالله خان توقف ورزیده در تقدیم ضیافت او کوشیده پنجاه هزار روپیه از خزانهٔ لاهور رساند و در همه باب بمهمانداري او پردازد - و جانجا بحکام و فوجداران احکام سر انجام دادن ماتحتاج ضروری او و دیگر مهمان نوازي و مسافر پروري صادر گردید - بعده که نزدیک دار الخلافت رسید جعفر خان را با اسد خان باستقبال مامور نمودند و باعزاز تمام در عبادت خانه طلبیده ملاقات نموده نزد خود نشانده کلمات فرحت افزا بمیان آورده در تسلي او کوشیده حویلي رستم خان را براي ماندن او مقرر کرده تمام سر انجام ضروري موجود نموده فرود آوردند - و تا هشت ماه نگاه داشته طریقهٔ مهمان نوازي را کار فرموده بموجب خواهش مهمان سر انجام راه کعبة الله خاطر خواه مهیا ساخته مهمان دار همراه داده روانهٔ بندر سورت ساختند و بحکام بندر نیز در تقدیم خدمتگاري و مهمانداری احکام صادر نمودند - از ابتداي ورود لغایت رخصت ده لک روپیه رعایت و صرف مهمان پروري بعمل آمد *

پر ضمیر منیر مطالعه کنندگان ظاهر باد که لغایت سال دهم جلوس احوال پادشاه خلد آرامگاه عالمگیر از روی تاریخ تالیف غفران پناه محمد کاظم منشی پسر میرزا محمد امین مشهور بمیرزا امینا که از مستعدان موزوني ایران بود و دیگر مولفان که قریب هفده

هزار بیت کتابت میشد انتخاب نموده که جمله بسه هزار بیت نمیرسد معهذا اگر باعث ملال طبع مطالعه کنندگان ازدیاد اطناب و نامربوطی کلام گردد و بعضی سوانح خلاف نسخهٔ دیگر مقدم و موخر سال باشد از عیب جوئی آن چشم پوشی نموده معاف دارند *

ذکر سلطنت سال یازدهم خلد مکان لغایت سنه بیست ویکم که دران ضمنا قید سال نیز نوشته شده

چون بعد انقضای ده سال مورخان ممنوع از تسطیر احوال آن پادشاه عدالت گستر دین پرور گشتند مگر بعضی مستعدان خصوص مستعد خان بطریق خفیه برخی از احوال مهم دکن را مجملا بلا تذکار مکروهات که همان ذکر فتوحات بلاد و قلاع را بزبان قلم داده و بندرابن احوال چند سال عشر ثانی و ثالث را مجمل نوشته تاریخی که احوال چهل سال باقی مجمل و مفصل دران درج باشد دیده و یافته نشد لهذا ازسنه یازده هجری لغایت سنه بیست و یک جلوس که بضبط تاریخ سال و ماه بتذکار سوانح حکم رانی عشر ثانی حضرت خلد مکانی تواند پرداخت سر رشته بدست نتواند آورد اما بعده که بسعی و تفحص تمام هر انچه توانست مقدمات عمده لائق تحریر از روی دفتر وقائع و زبانی راویان ثقه و بعضی محرمان و مقربان قدیم بارگاه آن خلد آرامگاه و خواجه سرایان کهن سال مجملی بتحقیق در آورد و آنچه خود بعد حد تمیز رسیدن در مدت سی چهل سال برای العین مشاهده نموده بصندوق حافظه سپرده بود بقید قلم در آورد - چون مسموع گردید که بندر ابن داس بهادر شاهی که

مدت در ایام پادشاهزادگي متصدي حضرت شاه عالم بود تاریخي تالیف نموده دران سوانح سي و چند سال را باحاطهٔ بیان درآورده است از استماع آن بغایت مشغوف گشته در بهمرسانیدن آن تاریخ نهایت تفحص بکار برد - بعده که بسعي بسیار آن نسخه را بدست آورده بامید آنکه از خرمن اندوختهٔ او خوشه چیني نماید از روي غور من اوله الی آخره بمطالعه در آورد - نصف آنچه راقم حروف جمع ساخته درین اوراق باحاطهٔ بیان در آورده بنظر نیامد - بهرحال در خدمت ارباب دانش و سخن سنجان گنج معانی التماس دارد که اگر در وقت مطالعه در ذکر سوانحي قصوري بنظر آید یا بر اختلاف روایت یا بر مقدم و موخر بودن سال از روي تاریخ و راوي دیگر اطلاع یابند تا مقدور در اصلاح آن کوشند و الا از روی عیب پوشي معذور شناسند *

بهرحال مجمل از احوال آن پادشاه خجسته خصال بزبان خامهٔ صدق مقال میدهد روز بروز در اجراي امور شرعي و پاس اوامر و مناهي الهی بمرتبه تقید مي نمود که متصل هم احکام برای منع اخذ راه داري و باندري و غیره که لکها حاصل آن هر سال در سرکار واصل میگردید و بر انداختن رواج مسکرات و خرابات خانها و اجتماع جاترة که هر سال در روز و تاریخ معین در معبد خانهای هنود زن و مرد زیاده از اندازهٔ شمار هر قوم فراهم مي آمدند و لکها مال بخرید و فروخت میرسید و مبلغ‌کلي حصول آن در هرصوبه داخل خزانه مي شد صادر میفرمودند - و کلانوتان و قوالان بانام ونشان که در سرکار نوکر بودند آنها را از سرود

خوانی توبه داده بر مراتب منصب آنها افزودند - و حکم منادی منع سرود و رقاصی نمودند - گویند روزی جمعی از کلانوتان و قوالان بازدحام و غوغای تمام فراهم آمده جنازهٔ با شان تمام ترتیب داده پیش و پس جنازه نوحه کنان از پای جهروکهٔ درسن گذشتند بعد عرض که از کیفیت جنازه استفسار فرمودند کلانوتان التماس نمودند که رگ مرده می بریم که مدفون سازیم فرمودند که چنان بخاک بسپارند که باز صدا و ندا از و برنیاید ٭

در زمان پادشاهان سلف لغایت آن سال جهروکهٔ درسن مقرر بود که پادشاهان باوجود عارضهٔ بدنی برای انتشار خبر سلامتی روز یک دفعه و گاه دو دفعه در وقت معین دران جهروکه که مشرف بر دریای جمنای اکبر آباد و شاه جهان آباد ساخته بودند سر از جهروکه برمی آوردند سوای امرای سجوانی آنوقت چندین لک آدم از زن و مرد همه قوم پای جهروکه فراهم آمده دعا و ثنا بجا می آوردند و بسیاری از قوم هنود بودند بدرسنی مشهور یعنی تا صورت پادشاه را در پای جهروکهٔ درسن نمی دیدند هیچ چیز از ماکولات در دهن نمی انداختند آن خسرو دین پرور آنرا نیز از جملهٔ ممنوعات و نا مشروع دانسته در پای جهروکه نشستن موقوف نموده حکم منع فراهم آمدن آن ازدحام فرمودند

در آغاز سال دوازدهم از سوانح دار السرور برهانپور بعرض رسید که در ایام عاشورا جمعی از مردم محلهٔ احدی پوره و کهرکی پوره از قدیم میان هم عداوت همچشمی داشتند و مردم احدی پوره هرسال وقت بر آوردن تابوت برای گشت بر مردم کهرکی پوره بلکه اکثر

بر مردم محلهٔ دیگر غالب بودند و زیاده از دو صد سوار زره پوش و بندوقچي بسيار همراه تابوت وقت گشت برمي آمدند شبي در وقت گشت با تابوت مردم کهرکي پوره اتفاق مقابل آمدن افتاد هرچند که مردم کهرکي پوره راه را گردانده خواستند خود را از آفت مقابل شدن تابوت احدي پوره محفوظ دارند مردم احدي پوره از غرور جهالت و بسياري جمعيت مکرر سر راه تابوت کهرکي پوره گرفتند و نزديک جامع مسجد جنگ واقع شد و چنان جنگ عظيم در پيوست که تماشائيان بسيار فراهم آمده رفاقت مردم کهرکي پوره نمودند و آنقدر مردم براي مدد طرف کهرکي پوره بودند و بام دکانها سوار شدند که يک سفال برخانهٔ هيچ احدي از دکان دار نماند و زياده از پنجاه نفر احدي پوره کشته شدند و قريب صد نفر زخمي گرديدند و چهل پنجاه هزار روپيه را مروارید و ديگر اقمشهٔ تابوت و شد هاي احدي پوره بتاراج رفت . بعد عرض فرمودند که احکام منع ساختن تابوت در ايام عاشورا و بگشت برآوردن در همه صوبجات بر نگارند *

در زمان پادشاهان سابق خصوص در عهد صاحب قران ثاني شاعران و منجمان اعتبار زياد داشتند و در هر عهد يکي از شعرا بخطاب ملک الشعرا سرافرازي يافته بر ديگر شعرا امتياز بهم رسانده در رکاب و پاي تخت حاضر مي بود و منجمين را جزو مصالح رکاب و دفتر ديواني دانسته داخل بند هاي بادشاهي برشناس نوکر مي نمودند و براي تحقيق فصول اربعه و سر رشتهٔ حساب ماهاي شمسي و تنخواه تيول جاگيرداران و نقدي احديان و توپخانه و اختيار نمودن ساعت که بر نگاهداشتن تقويم موقوف

بود همه را مرقوف فرمودند و رواج شعر گفتن و شنیدن و اختیار ساعت ازروي تقویم نمودن و تقویم در دفتر نگاهداشتن بر انداختند اهل دفتر بعرض رساندند که حساب تاریخ ماه شمسي که محرران از روي تقویم نگاه میداشتند ممنوع گردید و بدون تقویم حساب طلب تنخواه جاري نمي تواند نمود فرمودند از روي *

* بیت *

لا ولا لب لا ولا لاشش مه است * ال کط وکط ال شهور کوته است

سر رشته ماههاي شمسي نگاه دارند اگرچه ازان سال محرران دفاتر ازروي لا راسخ تري نموده حساب نگاه میدارند اما اینکه موافق تقویم حساب تحویل آفتاب راست آید و در غرهٔ شمسي تفاوت راه نیابد محالست چرا که موافق قاعدهٔ منجمان اگر لحظهٔ قبل از وقت زوال تحویل شود آن روز را غرهٔ حساب می نمایند و در صورت آنکه اگر عشر ثانیه ساعت زماني از وقت زوال گذشته تحویل آفتاب اتفاق افتد داخل سلخ میگیرند و این باریکی حساب بدون استخراج منجمان که در تقاویم ثبت می گردد دریافتن متعذر بلکه سخن در تقویمهاي این عهد نگذرد لهذا آنچه محرر اوراق ازروي دفاتر دیواني صوبهٔ دکن و دار الخلافت و امراي صاحب اقتدار تحقیق نموده همه جا باختلاف وقت دو سه روز تا نه و ده روز از روي استخراج منجمان بنظر آمد بمرور ایام تفاوت راه یافته اگر محاسبان نکته سنج که از سال و ماه شمسي و قمري اطلاع دارند آن تفاوت را از روي غور حساب نمایند براي ارباب طلب منصبداران که بعد سرگرداني سالها تنخواه می یابند مبلغ کلی علاوهٔ نقصان ایام گذشته مي شود - و قضات را در

امور ملکي و مقدمات جزئي و کلي چنان مستقل ساختند که باعث رشک و حسد امیران عمدهٔ صاحب مدار سلطنت گردید چنانچه قاضي عبد الوهاب احمد آبادي که قاضي القضات حضور بود آن قدر استقلال و اعتبار بهمرساند که همه امراي با نام و نشان از و ملاحظهٔ حفظ آبروی خود داشتند و مهابت خان ثاني که در زیادهٔ سري و گستاخي در خدمت بادشاه سر آمد روزگار خود را میگرفت همیشه در فکر خفت رساندن بقاضي بود چنانچه از راوي ثقه و محرمان خاندان قاضي مسموع گردید که در ایامی که مهابت خان بمهم دکن مامور گردیده از حضور مرخص گشته برآمد بیرونها مدت مقام نموده التماس درخواست مساعدهٔ زیاده از مرضي بادشاه بمیان آورده بود درین ضمن خبر باو رساندند که سه چهار لک روپیه را جواهر و اسباب کشمیر و اکبر آباد مال قاضي همراه مال تجارت بیوپاریان احمد آباد برآمده داخل قافله شده بعد تحقیق فرمودن همه را کشیده آوردند و همان روز بسپاه تقسیم نموده داد بعده که بعرض بادشاه رسید و پای تحقیقات بمیان آمد مهابت خان پیغام نمود که مال سوداگر از راه اضطرار بطریق قرض گرفته ام که با منافع آن بتجویز قاضي ادا سازم و قاضي درین باب سواي اغماض مصلحت کار ندانسته کاوش بمیان نیاورد - روزي از نوشتهٔ اخبار نویسان دکن شوخي و فساد زیاد سیواي مردود بعرض بادشاه رسید و تجویز رخصت مهابت خان درمیان بود بادشاه رو بجعفر خان و مهابت خان نموده فرمودند که این کافر بچه بسیار پا ازحد بیرون گذاشته فکر استیصال این نمودن ضرور است مهابت خان

جواب التماس نمود که حاجت فوج و تعین لشکر نیست اعلام
می کفایت می نماید - پادشاه بیدماغ گشته در خلوت بجعفر
خان فرمودند که مهابت خان را بفهمانند که چنین کلمات لغو
سر دیوان بعرض نمی رسانده باشد *

الحال چند کلمه از احوال سیوای خسران مآل که بعد فرار از
حضور کار آن بد سگال بکجا رسید بزبان قلم میدهد که بعده که آن
کافر محیل از متهرا تغیر لباس نموده ریش و بروت تراشیده همراه
منبها پسر خورد سال و قریب چهل و پنجاه نفر از هرکارها و دیگر
وابستها که همه خاکستر به رو مالیده خودها را بصورت فقیران هنود
ساخته آنچه از جنس جواهر بیش قیمت داشت و قدری از
اشرفی و هون که توانست برداشته در چوب دستیها که مجوف
ساخته بود انداخته سر آنها قائم کرده و قدری زیر کفشهای کهنه
دوخته سه فرقهٔ مختلف الوضع بیراگی و گسائین و اداسی
شده راه اله آباد و بنارس پیش گرفته مرحله بیما گردیدند
و یک دانهٔ الماس بیش قیمت با چند دانهٔ یاقوت در موم گرفته
در رخت پوشش هرکارها درخته و در دهن بعضی همراهان داده
طی مسافت می نمود تا بمکانی رسید که بعلی قلی نام فوجدار
آنجا از نوشتهٔ وکیل قبل از رسیدن گرز برداران مع احکام خبر فرار
سیوا و تعین فرمودن گرز برداران رسیده بود فوجدار از شنیدن
خبر فرار سیوا و رسیدن هرسه گروه فقیران فرمود که همه را مقید
سازند و پای تفتیش درمیان آورد و یک روز و یک شب همهٔ
آن فرقه با جمعی دیگر از مسافران در قید بودند شب دویم

دوپاس از شب گذشته سیوا خود را تنها در خلوت نزد نوجدار رسانده اقرار نمود که من سیوا ام و دو دانهٔ الماس و یاقوت بیش قیمت که از لك روپیه زیاده ارزش دارد با خود دارم اگر میداني که در صورت آنکه مرا زنده دستگیر نموده بفرستي یا سرمرا بریده ارسال داري و این هردو سنگ بی بها برای تو نماند اینك من و این سرمن و الا دست از ما سرگشتگان وادي ضلالت بر دار - علي قلي سودای نقد را بر امید نسیه مجرا که آخر چه نقش بر روي کار آید اختیار نموده آن هردو سنگ بیبها را ازو گرفته صبح آن بعد تفتیش تهدید آمیز دست ازهمه فقیران و مسافرین برداشت و سیوا خلاصي خود را عمر دربارهٔ یافتن دانسته چون مرغي که بقفس آمده نجات یابد از دام نوجدار جسته مرحله پیماي سمت بنارس گردید - بعده که باله آباد رسید اگرچه خود در جلد روي و پیاده رفتن گرو از شاطران مي برد اما سنبها که پسر خورد سال همراه آمده بود آبله در پای او افتاد و زنجیر پاي او گردید لهذا کبکلس نام برهمن که پیوهت موروثي جد و آبای او که وقتی به بنارس آمده بودند گفته مي شد و ضابطه است که هنود صاحب اسم و رسم بر مکاني که رسیدند خط بمهر خود به برهمن که خدمت مینماید نوشته میدهند اورا پیدا نموده پسر خود را با قدری جواهر و اشرفي حواله نموده سفارش نمود که اگر حیات من وفا نمود و بمکان خود رسیدم و بخط خود بتو بنویسم سنبها را با خودگرفته براهي و فسمي که بنویسم خود را بمن خواهي رساند والا ترا و پسر را بخدا سپردم اما باختیار وخواهش پسر و نوشتهٔ مادر او زنهار حرکت از جای خود

نمائي و برهمن معتمد قديمي خود را که بسبب او کبکلس را بهمرسانده‌بود باخرج چندساله همراه سنبها گذاشته راه بنارس اختيار نمود قضارا روزي که داخل بنارس شد و صبح آن براي غسل و لوازمي‌که هنودبجامي‌آرند دوگهري شب مانده بکنار دريا رفت هنوز از ريش تراشي و شست و شوي بدن فارغ نشده بود و اثر تاريکي بود که شور و غوغای خبر گريختن سيوا از حضور و رسيدن گرز برداران و صداي گرفت و گير بلند گرديد *

در ايامی که محرر سوانح در بندر سورت بود بانها نام زناردار طبيب پيشه نقل می نمود که چون در قوم ما ضابطه است که براي تحصيل علم نجوم و طبابت و شاستر برهمنان بی سر و مايه از دور و نزديک ببنارس رفته يکي از برهمنان آنجا را استاد خود قرار ميدهند و نزد او درس ميخوانند و صبح و شام از طرف استاد خود کنار آب گنگ رفته موافق دابي که مقرر است مردمي را که برای غسل مي آيند بدستور و آئين مقرري خدمت می نمايند و هرچه ازان بهمرسد بلا تصرف و خيانت نزد استاد خود مي برند و خرچ خوراکي و پوشاک شاگردان بر ذمهٔ استاداست که بقدر کفاف ضرور خبرمي گيرند من نه بنارس رفته مدت سه چهار سال خدمت يکي از برهمنان مي نمودم و هرچه کنار دريا بدستوردیگران بهم‌ميرساندم در خدمت استاد ميبردم و او بسيار به تنگي وسختي‌خبر قوت من ميگرفت تا آنکه روزي که هنوز اثر تاريکي بود کنار آب بدستور هر روز رفتم شخصي دست مرا گرفته مشتی پر از جواهر و اشرفي و هون بدست من داده

گفت مشت را وا مکن و مرا زود از لوازم غسل فارغ کن من از خوشوقتی در جامه نگنجیده نظر بجمل بران انداختم سواي جواهر و اشرفی بنظر نیامد و جلد بتراشیدن ریش و غسل دادن او پرداختم هنوز فارغ از خدمت او نشده بودم که غوغاي گرفت و گیر و رسیدن گرز برداران براي سیوا بلند گردید تا خبردار شدم شخصی که خدمت او مي نمودم در طرفة العین از پیش رو و نظرم غائب شد و دانستم که همان سیوا بود و باز نظر بر کمیت مبلغ انداختم نه جنس جواهر و نه اشرفی و نه هون بشمار آمد و مصلحت درین دانستم که دیگر صورت استاد ندیده راه وطن اختیار نمایم و خود را به بندر سورت رساندم حویلي ملکي که دارم از همان زر است *

القصه سیوا از بنارس براه بهار پتنه و چانده که پر از تراکم اشجار دشوار گذار است و از سرحد زمینداران سواي بیوپاري تولي و قاصدان تردد دشوار است بتغیر وضع هرجا که میرسید خود را و همراهان را بصورت دیگر ساخته طی منازل می نمود تا خفیه نزد عبد الله قطب الملک بحیدر آباد رسید و بافسانه و افسونهاي مکر انگیز و ابله فریب چندان باغ سبز نمود که عبد الله شاه فریفتهٔ حرفهای او گشته ازانکه چند قلعهٔ سرحدي قطب شاهیه بتصرف عادل شاهیه رفته بود و سیوا در فن قلعه گیري شهرت تمام داشت با عبد الله شاه بکفالت قسم و عهد و پیمان قرار داد که اگر همراه من فوج و مصالح قلعه گیري بدهند قلعها که بتصرف بیجاپوري رفته در اندک فرصت بتسخیر آورده حوالهٔ منصوبان شما کنم همراه من باشند خواهم نمود و سواي قلعهاي شما چند قلعهٔ من

که بتصرف منسوبان عالمگیر پادشاه رفته هرچه‌بمدد وکومک مصالح شما باز بتصرف خود آرم در ادای حق احسان شما خود را معاف نخواهم داشت و باقي عمر خود را از جملهٔ بنده هاي دستگرفته و غلام زر خریدهٔ آن جناب خواهم دانست عبد الله شاه نظر بر عاقبت بیني و افعال آن عیار پیشهٔ بدسگال ننموده جمعیت شایسته با مصالح قلعه گیري و چند نفر قابل قلعه‌داري را سر فوج قرار داده سفارش اطاعت و رفاقت سیوا نمود و سیوا آن فوج را همراه گرفته بپاي هر قلعه که میرسید بانواع حیل و تدبیر که در فن قلعه‌گیري ید بیضا داشت در محاصرهٔ ایام معدود به تسخیر و تصرف در مي آورد و منصوبان عبد الله شاه را که برای قلعه سپردن و قلعه‌دار ساختن همراه گرفته بود باقسام چرب زباني‌که فی الحال شما بازوي مزید به ازین قلعهٔ دیگر بشماخواهم سپرد امیدوارساخته برعایت نقد و جنس که ازان قلاع بدست می آمد فریفته بر سرقلعهٔ دیگر مي برد تا آنکه ستارهٔ و پرناله وغیره ده دوازده قلعهٔنامي مشهور بیجاپوري را که سالها بخرچ لکها نتوان گرفت در اندک فرصت بتصرف خودآورد و به تسخیر قلعهٔ راجگده و غیره که از سعي راجه جیسنگه و دلیر خان و دیگر بند هاي پادشاهی که خود کلید هاي آنها را سپرده بود بر همه دست یافته یک دو قلعه حوالهٔ نوکران عبد الله شاه نموده مرخص ساخت - وبقول مشهور و روایت زباني مردم حیدر آباد در سنه اول یا دوم فرمان روائي ابو الحسن سیوا بحیدرآباد آمده با ابو الحسن در خورده با او نرد اباء قریبی باخت - القصه بعد فراغ قلعه گیري بدستور سابق در قلعهٔ راجگده مستقل

گردید و از سرنو علم طغیان بر افراخته درایامی که هنوز حصار شهر پناه بندر سورت بنا گذاشته نشده بود در بندر مذکور تاخت آورده آن قدر زر نقد و طلا و نقرهٔ غیر مسکوك وقماش کشمیر و احمد آباد و دیگر بلاد با چند هزار زن و مرد هندوي بانام و نشان و مسلمین آبرو طلب دستگیر نموده برد که کرورها نقد و جنس مجموع بدست آن کافر بد سرشت آمد بعده که بعرض پادشاه رسید حکم فرمودند که قلعهٔ شهرپناه اطراف بندر سورت بسازند ودلیرخان و خان جهان بهادر برای تنبیه آن بدمآل بافوج و سرداران کارطلب مبارز پیشهٔ دیگر تعین گردیدند - گویند سیوا ده دوازده هزار اسپ کچهي و غربي فراهم آورده بود که هرجا فوج تعین مي نمود بیشتر سواران بارگیری خود او بودند و از سرنو قلعها که سابق در دریا احداث نموده بود بتعمیر آن پرداخته کشتیهاي جنگي ساخته دربای قلعها نگاهداشته شروع بزدن و تاراج نمودن جهازات راه ولایت وکعبة الله نمود - بعده خاطر از بندوبست اطراف قلعهٔ راجگده که ملجاي قدیم اوبود جمع ساخته بدین فکر افتاد که مکان و کوه قلب تراز راجگده براي ماندن خود بهمرساند بعد تفتیش و تجسس بسیار کوه راهیری که در رفعت بآسمان همسري مي نمود و از پای دامن کوه تا سر قلهٔ آن که تیغهٔ آن بشاف چرخ زمردي فام رسیده بود سه کروه ارتفاع داشت و بیست و چهار کروه ازانجا دریای شور واقع شده و شعبهٔ دریا از پای دامن کوه هفت کروه می شمردند و اطراف آن طرف راه بندر سورت که ده دوازده کروه راه منزل براه خشکي واقع شده و راجگده ازانجا چهار پنج منزل است وکوههای سربفلک کشیده دشوارگذار

بسیار قلب در راه دارد پنجماه متصل باران دران سر زمین میبارد
وتعلق بکوکن نظام‌الملکي دارد اختیارنموده بتعمیر و عمارت آن قلعه
پرداخت و دروازه و برج و باره درکمال قلبي قرارداده ترک ماندن
راجگذه نموده قلعهٔ راهیری را ملجا رجاي ماندن خودمقرر ساخت
از بعد تیارشدن قلعه ونصب نمودن توپها و مسدود ساختن راه‌ترده
اطراف‌که همان‌یک راه قلب‌گذاشت روزي مجمعي ساخته خریطهٔ
زر و کزهٔ طلای‌صدهون درمیدان گذاشته فرمود که منادي نمایند که
هرکه سواي راهي که مقرر نموده شدبراهي دیگر بالاي قلعه بالا مدد
زینه وکمند مع نشان رود بدر آن زر وکزهٔ طلا بخشیده شود یکي از قوم
ڈهیڑ آمده التماس نمود که اگر حکم راجه باشد من بالاي کوه مع
نشان رفته نشان نصب نموده بیایم بعده که آن ڈهیڑ بانشان بالاي
قلهٔ آن کوه رفته نشان نصب نموده بجلدي فرود آمده آداب دعا
و ثنا بجا آورد سیوا فرمود که آن خریطهٔ زر مع کزهٔ طلا بار بدهند
و پاي او را از بند قطع نمایند و حکم نمود از راهي که آن ڈهیڑ بالا
رفته بود آنرا بند سازند چون راهیري ابتداء اطراف آن تعلق‌بکوکن
نظام‌الملکي داشت بعده‌که ملک او را و بعضي تعلقهٔ بیجاپوري را
صاحب قران ثاني متصرف شده باز که بر عادل شاه مهربان‌شدند
عوض ملک تازه بتصرف آمدهٔ بیجاپور را به کوکن نظام الملک
عوض نموده به عادل شاه مرحمت فرمودند و فتح خان نام افغان
از طرف عادل شاه دران ضلع کوکن حاکم بود - و قلعهٔ دندا راجپوري
که نصف در دریاي شور واقع شده و نصف در خشکي است حاکم
نشین او بود و باز قلعهٔ جزیره که برڑا پوي جزیرهٔ اندرون دریاي

شور بتفارت گوله رس از دندا راجپوري در کمال استحکام واقع شده بود که هرگاه غلبهٔ غنیم دران نواح رو میداد فوجدار آنجا پناه بدانجا مي برد بعده که سیوا راهیری را که از دندا راجپوري نیست کروه مسافت داشت حاکم نشین و جاي ماندن خود مقرر نمودهٔ هفت قلعهٔ خورد و کلان دیگر که دران نواح بود باندک فرصت بتصرف خود آورد همت بتسخیر دندا راجپوری گماشت - فتح خان از ملاحظهٔ غلبهٔ سیوا که همه قلاع بتصرف او در آمد حوصله باخته دندا راجپوری را گذاشته پناه بقلعهٔ جزیرهٔ اندرون آب برد و سیوا بقصد تسخیر جزیره نیزعرصه برفتح خان تنگ آورد و فتح خان باین فکر افتاد جزیره را نیز بعد گرفتن قول امان بغنیم بسپارد و خود جان بسلامت بدر بردن غنیمت داند سیدی سنبل و سیدی یاقوت و سیدي خیریت نام سه غلام حبشي فتح خان داشت که باز همراه هر کدام ده ده غلام حبشي سپاهي تربیت کردهٔ آنها بودند و اختیار بندوبست جزیره و اکثر کاروبار خانه بدست همان حبشیها بود هرسه غلام حبشي برغلبهٔ غنیم و ارادهٔ فتح خان که مي‌خواهد قلعهٔ جزیره را حوالهٔ سیوا نماید اطلاع یافته باهم مصلحت نمودند که در صورت رفتن قلعهٔ جزیره بتصرف کافران خدا داند برسرمایان چه آرند بهتر آنست که فتح خان را دستگیر نموده، مقید سازیم و سیدی سنبل را بسرداري و حکومت آن ضلع برداریم چنانچه در سنه چهارده جلوس حبشیها فتح خان را غافل کرده زنجیر درپا انداخته حقیقت بعادل شاه بیجاپوري معروض داشتند و بخدمت خان جهان بهادر صوبه دار دکن نیزعرضه داشت نموده استدعای

بندگي درگاه پادشاه وطلب کومک از راه بندر سورت و دریا بمیان آوردند - از نزد خان جهان بهادر جواب عنایت آمیز با تجویز منصب چهار صدی دوصد سوار براي سیدي سنبل و سه صدی صد سوار براي سیدی یاقوت ودو صدی صد سوار برای سیدی خیریت مع خلعت و پنجهزار روپیه نقد مدد خرچ و عطای جاگیر سیر حاصل نواح بندر سورت رسید و سیدی سنبل از رسیدن منصب و خلعت و زر نقد مستظهر و مفتخر گشته کمر همت بر دفع شر سیوای مردود بسته کشتیهای پای قلعه که تعمیر طلب شده بودند شروع بمرمت نمودن آن ساختند و فراهم آوردن کشتیهای جنگي دیگر بقصد دریا نوردی نمودند و شبي تاخت بر کشتیهای قلعه دندا راجپوری آورده با در صد نفر خلاصیه و پیادهای جنگي که مصالح کشتي و تردد روی دریا بودند بدست آورد ازانجمله صد نفر که از قوم مرهته و تازه منصوب کردهٔ سیوا بودند سنگ بر پای آنها بسته غرق بحر فنا ساختند و ازان روز عداوت شدید میان حبشیها و سیوا بهمرسید و سیوا چهل پنجاه کشتي جنگي ترتیب باستحکام قلعهٔ قلابه و گندیری که از جملهٔ قلعهای نواحدات آن مردود برروی دریا بود پرداخته در فکر تسخیر قلعهٔ جزیره و دستگیر ساختن حبشیها افتاد و گاه گاه میان فریقین برروی دریا جنگ واقع مي شد و اکثر حبشیها غالب مي آمدند تا آنکه سیدی سنبل بپایهٔ نهصدی رسیده ودیعت حیات نمود و وقت مردن سیدي یاقوت را قائم مقام خود ساخته دیگر حبشیها را براي اطاعت و رفاقت بلا نفاق او سفارش و وصیت نمود و سیدی یاقوت

که در جوهر شجاعت و رعیت پروری و آباد کاری و منصوبه باری میان قوم خود ممتاز بود زیاده از سابق در فراهم آوردن کشتیهای پر از مصالح جنگی و تعمیر برج و بارهٔ قلعه و تردد دریا نوردی پرداخته شب و روز مصلح و مکمل بود سیوای وقت رفتن بجای ضرور و مقاربت با نسا کمر وا نمی نمود - مکرر کشتیهای غنیم را بر روی دریا گرفته سر مرهٔه بسیار بریده به بندر سورت فرستاده حقیقت بخان جهان بهادر عرضداشت می نمود وافغانهای نمایان پیهم برای از بتجویز خان جهان بهادر میرسید و همیشه درین فکر و منصوبه بود که قلعهٔ دندا راجپوری را از تصرف آن ملعون بر آورده و توپهای هوائی بهمرسانده بر درختها بسته وقت شب طرف دندا راجپوری آتش میداد و بهمین دستور سیوای بدسگال بانواع تدبیر برای تسخیر قلعهٔ جزیره می کوشید و بسرداران همراه که در فن قلعه کشائی ممتاز بودند یک من طلا با دیگر لوازم انعام وعده می نمود تا آنکه در ایام هولی که سیوا در مکانی که بفاصلهٔ سه کروه از قلعهٔ راهیری جای بودن خود مقرر نموده در منصوبهٔ دست یافتن بر قلعهٔ جزیره شب بصبح میرساند شبی که کفار اندرون حصار دندا راجپوری هولی بازی نموده و مست و لایعقل گشته بودند سیدی یاقوت چهار صد پانصد نفر با مصالح قلعه گیری و زینه و کمند همراه سیدی خیریت داده از طرف خشکی تعین نموده و خود با سی و چهل کشتی پر از مصالح یورش از طرف دریا خود را بپای حصار رسانده باشارهٔ مقرری که سیدی یاقوت و سید خیریت میان هم قرار داده بودند و مردم قلعه را غافل و سرمست

بادهٔ ناب یافتند همین‌که ابتداء سیدی خیریت از طرف خشکی صدای یورش بلند ساخت وکفار خبر یافته بهیئت مجموعی بدفع آن طرف پرداختند سیدی یاقوت با جمعی از جانبازان تهور پیشه و پردلان جان نثار بمدد کمند همت و زینهای آسمان‌رفعت که از کشتیها بپای حصار رسانده بودند بجلدی و چابکی تمام که درین‌ضمن جمعی که اجل آنها رسیده بود غرق بحر فنا گردیدند وبعضی از دست کفار شربت شهادت چشیدند خود را اندرون‌حصار رسانده صدای یگیر ویکش بلند ساختند ودرهمین حال چند نفری که با سردار برای وا نمودن کوتهٔ باروت خانه و بر آوردن باروت و تقسیم نمودن آن آمده بودند از دست آنها آتش در باروت افتاد و جمعی که پروانه وار فراهم آمده بودند مع سردار و سقف آن خانه پریدند و ۱۲ دوازده نفر همراه سیدی یاقوت در جرگهٔ جانبازان داخل شهیدان گردیده و سیدی یاقوت که لفظ خسو خسوتکیهٔ کلام او بود از مشاهدهٔ آن هنگامه که از پیچیدن دود و بر خاستن فریاد هر طرف صورت دوست و بیگانه ظاهر نمیشد بفریاد میگفت خسو خسو بهادران خاطر جمع دارند من زنده و سلامتم و دست و بازو برکشتن و بستن کفار بقیة النار کشادند درین حالت سیدی خیریت نیز با بسیاری از بهادران جانباز خود را بمدد زینه و کمند رسانده قلعه را مفتوح ساختند ـ محرر سوانح که مدت دران ضلع بود مکرر از زبان مردم آنجا و زبانی یاقوت خان شنیده که وقتی که سقف باروت خانه باعمله و فعلهٔ آن پرید سیوا باوجود مسافت بیشت کروه از خواب جسته برفقا و همدمان خود گفت که بقلعهٔ

دندا راجپوری آنت رسید و جاسوسها و هرکارهای تیز رو برای آوردن خبر تعین نمود . ازانکه دران ایام لشکر سیوا و توچ خانگی آن جهنمی برای تاخت اطراف بندر سورت رفته بود و شش هفت قلعهٔ نظام الملکی که چهار پنج کروهی دندا راجپوری واقع شده اند همه بتصرف سیوا در آمده بودند درین وقت خود را بامداد قلعه داران دیگر تتوانست رساند و سیدی یاقوت فرصت وقت را غنیمت دانسته بران قلعجات تاخت آورد چون آوازهٔ تسلط حبشیها دران ضلع زبان زدگردیده بود قلعه داران شش قلعه در تردد دوسه روز امان نخواسته قلعها را سپرده ماموں گردیدند وقلعه دار یک قلعه که بامید رسیدن کومک سیوا تا هفتهٔ جنگ نمود و بمورچال حبشیها نزدیک رسید از زدن توپهای هوائی و دیگر فراهم آوردن مصالح قلعه گیری عرضه برو تاگ آوردند امان طلبیده قلعه را سپرد سیدی یاقوت باوجود دادن امان هفتصد نفر که از قلعه برآمدند ازان جمله آنچه خورد سال و زنهای صاحب جمال بودند بعبدیت خود وبشرف اسلام در آورد و زنهای پیر و بدهیئت را آزاد نمود و باقی مردم را بقتل رسانده ازان روز چنان هیبت و تزلزل در دل سیوا و کفار دیگرراه یافت که نگاهداشتن قلعهٔ راهیری را غنیمت دانسته بفکرقلعه دیگر افتاد بعده سیدی یاقوت حقیقت تسخیر دندا راجپوری و دیگر قلاع بخدمت پادشاه زاده محمد معظم صوبه دار دکن وخان جهان بهادر عرضه داشت نمود اضافه و خلعت و خطاب خانی برای سیدی یاقوت و سیدی خیریت صادر گردید . باقی ذکر تردداتی که از حبشیها بظهور آمده بر محل بگزارش خواهد آمد *

الحال کلمهٔ چند از طلبیدن سنبها که سیوا در آله‌آباد نزد کیکلس زنار دار گذاشته آمده بود بزبان خامه میدهد - سیوا خطی از زبان کیکلس مشتمل بر خبر مردن سنبها نوشته شهرت نوت پسر داده بماتم او نشست و زمیداران اطراف و بعضی امرا و راجپوتان متعینهٔ دکن که با سیوا خفیه رسل و رسائل داشتند پرسه بار نوشتند و زن سنبها که بحد بلوغ رسیده بود خواست که ستي شود بمنت و الحاح مانع آمد و همه لوازم رسمي که براي میت مي باشد بجا آورد چنانچه از نوشتهٔ واقعه نگاران و اخبار نویسان بندر سورت و اطراف که بعرض رسید فرمودند (خس کم جهان پاک) چهار پنج ماه برین نگذشته بود که سنبها باکیکلس از آله آباد رسید و صداي شادیانهٔ رسیدن پسر بلند ساخت بعده که زن سیوا و همدمان او از سبب آن خبر بد که شهرت داده بود استفسار نمودند گفت اگر بدان شهرت پادشاه را غافل و از تجسس پسر مطمین خاطر نمي ساختم رسیدن پسر از مسافت دو ماه بملاحظهٔ گرفت و گیر راه مشکل بود *

الحال ذکر باقی آن کافر جهنمي و تردد حبشیها را که در کوکن ضرب المثل است موقوف بر محل داشته بتحریر سوانح حضور مي پردازد حکم معاني محصول مال تجارت مسلمانان یک قلم از قلمرو هندوستان فرمودند بعد چند روز بتجویز دیوانیان و روایت فضلا و فقها امر نمودند که هر جنسی که قیمت آن از حد نصاب تجاوز نکرده باشد بمسلمانان محصول آن معاف شناخته زیاده ازان اگر مایهٔ تاجر پابند محصول آن باز یافته

نمایند و مال مضاربت را اصلا بعلت محصول مزاحم نشوند باز که دیوانیان کفایت انجام بعرض رساندند که مسلمانان مال تجارت خود برای معافي محصول بدفعات آورده میفروشند و مال هنود را بنام خود مي نویسانند وزکوة که حق کافهٔ انام موافق شریعت ست تلف می شود حکم فرمودند که بدستور سابق وموافق شریعت غرا في صد دو و نیم روپیه از مسلمانان و پنجروپیه از هنود مي گرفته باشند *

چون حقیقت فساد و غلبهٔ افغانان یوسف زئي سمت کابل در عمل صوبه داري سید میرخان چنانچه بزبان خامه داده متواتر بعرض میرسید وآغرخان را که بعد رسیدن از نزد خان خانان میر جمله بي حصول رضاي او بپاي اعتراض آمده بود باز نظر بر شجاعت و کار طلبي او مورد عنایات ساخته بطریق کومکي تعینات صوبهٔ کابل نموده بودند و آغرخان بعد رسیدن به پیشاور آنقدر شمشیر زد و افغان کشي نمود که از سرهای مفسدان آن ضلع و افغانان شقاوت پژوه کله مینارها اطراف کابل و پیشاور ساختند- بعد از انکه مهابت خان صوبه دار کابل شد همراه او نیز ازآغرخان تردد ات نمایان بظهور آمد باز از تغییر مهابت خان که محمد امین خان پسر میر جمله بصوبه داری کابل مقرر گردید دران ایام چنانچه بگزارش آمده غلبهٔ فساد سیواي بد نژاد طرف دکن پیهم بعرض مي رسید مهابت خان را مع آغرخان بحضور طلبیده براي تنبیه غنیم دکن بطریق کومکي سردار مستقل ساخته روانه فرمودند و از مهابت خان کافر کشي زیاد در دکن بر عرصهٔ ظهور رسید خصوص

آغر خان آنچه در تسخیر و جنگ قلعهٔ پهول پتّنه جلادت وتهوري بکار برده و ترددي که ابتداء همراه خان جهان بهادر کوکلتاش باز در قراولي و هراولي دلیر خان شیر دل نموده اگر مفصل برنگارد محمول باغراق میگردد - مجمل از جملهٔ ترددات بگزارش مي‌آید که دریکي از محاربات‌که دلیر خان را بافوج مرهٹّه اتفاق مقابله افتاد چون ضابطهٔ قوم مرهٹّه است که ابتدا با فوج کم نمودار شده بعده طرف جنگل و آب کنهاي دشوار گذار پا کشیده از هر طرف هزارها تاخته اطراف فرو گرفته عرصه تنگ مي نمایند در آغاز مقابله چهار صد و پانصد سوار نمودار گشتند همراه آغر خان هراول بارجود دران روز فوج بسیار کم بشمار معدود بود مقابل آنها تاخته در حملهٔ اول آن گروه شقاوت پژوه را از پیش رو برداشته هزیمت داد و آن بهادرشیر نبرد دست از تعاقب برنداشت همین که‌مرهٹّه فوج مغلیه را از لشکر سه چهار کروه طرف خود کشیدند قریب هفت هشت هزار سوار غنیم لئیم از اطراف رسیده هجوم آورده دست یکارزار کشادند آغر خان از بسیاري کفار نیندیشیده مستانه خود را بران انبوه زده مانند شیري که بر گلهٔ گوسفند تازد هر طرف که رومي آورد بآب شمشیر صاعقه کردار گرد ادبار آن تیره بختان را ششت و شو میداد و حملهاي رستمانه مي آورد بعده که عرصه بر مرهٹّه تنگ گردید و دوسه سردار نامي مرهٹّه که از راوتهاي‌مشهور بودند و درفن شمشیر بازي و تهوري از یکه بهادران خود را میگرفتند مقابل خود آغر خان و برادر او استقامت ورزیده داد مردانگي دادند آخر از ضرب شمشیر آغر یه بدارالبوار پیوستند باقي رو

بهزیمت آورد شکست عظیم برفوج غنیم افتاد - درین ضمن دلیر خان که از بسیاری غنیم خبر یافته بود خود را بامردم خاص رسانده آفرین گفت چنانچه در آغر نامه بنظم آورده * بیت *

بهر یك ازایشان هزاران غنیم * مقابل شدند و شدند در جحیم

چنان کشته شد از مدو بیحساب * ندیدی زمین پرتو آفتاب

چو دشمن بگردید عاجز زجنگ * براه گریز آمده بیدرنگ

دلیر خان رسید از قفا آن زمان * بکرد آفرین بر جهان پهلوان

فی الجمله در نشان و چهلری بسیار بدست آمد و تا پرنه که مکان و ملجای اصل سیوای بد اصل است تاخته تعاقب نموده غنیمت بیشمار که از گرد آوری آن عاجز آمدند بتصرف آوردند چنانچه تا حال نشانهای مرهته که آغر خان از سرداران سیوا گرفته آغر خان ثانی خلف الصدق آن آغر خان بطریق نشان فتح نمایان پدر با خود نگاه میدارد *

القصه چون بعرض رسید که مابین پیشاور و کابل در منزل فریب خانه محمد امین خان صوبه دار کابل را با ایمل خان و دیگر سردان افغانان که از موز و ملخ زیاد فراهم آمده اتفاق نموده بودند جنگ عظیم روداد - بعد محاربهٔ صعب و کوشش بسیار که از محمد امین خان بظهور آمد و پسر و داماد و نوکران عمدهٔ محمد امین خان با بسیاری از مردم پادشاهی بکار آمدند و بسیار افغانان نیز بقتل رسیدند هزیمت بر فوج محمد امین خان افتاد وکار بجائی رسید که تمام پیر وخزانه و فیلان و دیگر اسباب بتاراج رفت و قبائل و ناموس سرداران و همراهان دستگیر افغانان گردیدند و

بهزار سعی محمد امین خان با جمعی زنده ازان تهلکه برآمد و بعد گرفتن مبلغ خطیر دیگر صبیهٔ خورد سال محمد امین خان را با ... ی عورات مرخص ساختند - گویند بعد از علم والدهٔ محمد ... ن خان باصبیهٔ خرد سال نزد محمد امین خان آمدند - اما زن ... راه غیرت و خجالت نزد شوهر آمدن قبول نه نموده همانجا لباس ... اده و کرته پوشیده بعبادت معبود پرداخت و خبر فساد ایمل خان ... ند نهاد بمرتبهٔ انتشار یافت که آن مردود ددنژاد سکه دران کوهستان بنام خود زده بایمل شاه خود را زبان زد ساخت - بعد عرض غبار ملال زیاد بر خاطر پادشاه راه یافت و خود در سنهٔ اواخر شانزده جلوس رایت توجه طرف کابل برافراشتند و از روی لطف فرمان طلب آغر خان از دکن بطریق ایلغار صادر فرمودند و صوبهٔ کابل بفدائی خان کوکه مقرر نمودند *

درین ایام آمدن اسلام خان رومی (7) حاکم بصره که باصطلاح آنجا پاشه خوانند بهندوستان اتفاق افتاد - سبب آن مجمل مي نگارد که بسبب نزاع خویشان و همچشمان بمرتبهٔ اختلال در حکومت اوئي او راه یافت و فساد و نزاع وتعصب بجائی رسید که چند محلهٔ شهر و قریات را آتش زده و خانهٔ بي شمار شرفا و اکابر را سوخته ازراه بندر سورت خود را بحضور رساند - مورد عنایات

---

(7) صاحب تذکرة السلاطین در ضمن سال دوازدهم مطابق سنه ۱۰۷۹ نوشته که حسین پاشا بتاریخ پانزدهم صفر سنه ۱۰۸۰ در آغر آباد بملازمت رسیده خطاب اسلام خانی یافت *

ساخته پنجهزاري چهار هزار سوار نموده نقاره و ديگر لوازم امارت هندوستان عطا فرموده براي مهم دکن بطريق کومکي همراه خان جهان بهادر و دلير خان که دران سال با بهلول خان بيجاپوري محاربه و کارزار عظيم ميان آمده بود چنانچه مجمل از اختتام آن مهم در ذکر سلطنت عادل شاه بيجاپوري بزبان خامه خواهد داد مرخص فرمودند *

درين سال (8) جعفر خان وزير وديعت حيات نمود - در اصراي مناخرين مثل او در خوش رقمي و مبرزا منشي که ممیز بتشخص شامه و ذائقه باشد اميز ديگر ديده و شنيده نشده - گويند روزي هندوانهٔ کوکن که در تمام هندوستان به ازانجا هندوانه نمي باشد براي جعفر خان آوردند بعد که ازان برده بحضار مجلس تفريق نموده قدري خود ميل نمود همه زبان بتعريف آن کشادند جعفر خان گفت آري درشيريني و شادابي و سگندگي وبيجرمي و کلاني به ازين ديده نشد اما همين عيب دارد که بوي ماهي ازو وقت خوردن مي آيد ازانکه در کوکن نالیزي که مي کاريدگرد آن ريزهٔ ماهي که در خاک آغشته کرده گندده مي نمايند ميدهند و بقوت همان ماهي نالیز بمراد ميرسد حضار بعد از شنيدن و اطلاع آن زبان بآفرين کشادند *

قاضي ابو الفتح نام قاضي ديار صوبهٔ مالوا که از مستعدان

---

(8) صاحب تذکرة السلاطين وفات جعفر خان در سال سيزدهم جلوس اواخر سنه ۱۰۸۰ نوشته *

وصاحب کمالان نیک نام و متدین واقعی آن عهد بود از زبان او مسموع اوراق شنیده که مرا بخدمت جعفر خان رفتن ضرور اتفاق افتاد از انکه شنیده بودم که او را بپارچهٔ سفید بیش قیمت رغبت تمام است از جنس سوت و نخ بسیار باریك فرمایشی بسعی تمام بهم رسانده ببافندها داده جامه وار بهیرون که دران سرزمین خوب می بافتند و برای امرا به تحفگی تیار می نمودند نه طاقه پتقید تمام باتمام رسانده و شسته همراه بردم و بعد رسیدن حضور جامه‌وارسفید ساده قیمت چهل روپیه تاپنجاه روپیه از بزازان حضور بهمرسانده بار مقابله نمودم بقماش او نرسیدند ازتحفگی او خاطرجمع نموده بطریق نذر بردم وقت ملازمت که بر فرق حقیقت نذر نه طاقهٔ پارچهٔ سفید نوشته بودند یک طاقهٔ آن را در دست گرفته روبرو رفتم از مشاهدهٔ پارچهٔ سفید از راه رغبتی که بپوشاک سفید داشت مرا پیش طلبیده از انگشت دوچك یک لائي آن برداشته قماش آن را ملاحظه نموده بچنین آبرو گفت قاضی این پارچه گنده بنظر مي آید کجا صرف میتوان نمود در جواب آن بزبان من جاری گردید پارچهٔ سفید عریض باب چاندني دانسته جرأت نموده آورده ام از شنیدن آن بسیار مشغوف شده پسند نموده فرمود که همانوقت چاندني قطع نمایند *

اسد خان را خلعت وزارت عنایت فرمودند اما در همه امور وزارت خود را میرسیدند - درین ایام خبر ودیعت حیات عبد الله قطب شاه و قائم مقام او گردیدن ابو الحسن داماد قطب الملك با عدم وزانت که شرح آن بر محل بزبان قلم خواهد داد

بعرض رسید - چون خلد مکان ارادهٔ تنبیه افغانان کابل داشتند بادشاه زاده محمد سلطان را مطلق العنان ساخته تسلیم بحالی منصب و دیگر عنایات فرمودند - و کفایت خان را دیوان و محمد رفیع برادرزادهٔ وزیرخان را بخشی سرکار بادشاه زاده نمودند - و در سنه شانزده جلوس مطابق هزار و هشتاد و سه خان جهان بهادر را بهراولی دلیرخان ورفاقت اسلامخان آن طرف آب بهمبره نزدیک سوادقصبهٔ ملکپور که بچهار منزل بیجاپور واقع شده با فوج بهلول بیجاپوری مقابلهٔ کارزار صعب روداد و درحالتی که اسلام خان رسمی تردد نمایان می نمود و غلبهٔ فوج خصم از حد زیاد بود و چهارطرف امواج پادشاهی را پرکار واز فرو گرفته بودندهنگام تصمیم نمودن بازوت نزدیک فیل سواری اسلام خان آتش در بازوت افتاد و ازصدمهٔ شعلهٔ آتش که بفیل و فیلبان اسلام خان رسید و فیل از اختیار فیلبان که او نیز باختیار خود نمانده بود بیرون رفت و اسلام خان را بلشکر بیجاپور برد اطراف فیل او فروگرفته از فیل فرود آورده بقتل رساندند - و دران جنگ کار خانجات بسیار پادشاهی بتاراج رفت و جمعی از فوج دلیرخان و خان جهان بهادربکار آمدند وبمرتبهٔ آتش پیکار شعله ور گردید که تا چند کروه خرطوم فیل و سر آدم گوی و چوگان دلاوران گردیده بود *

نگذده همه دشت خرطوم فیل * نشانده تن کشتگان چند میل
زخرطوم فیل و سر جنگ جوی * همه دشت پاشیده چوگان وگوی

آخر الامر کار بر فوج پادشاهی بمرتبهٔ تنگ گردید که اگرچه باوجود کمال غلبهٔ دکنیان خیره سر در استقامت سرداران مثل راه نیافت

اما راهي که جنگ کنان در چهار پنج روز بالای پشت فیلان راسپان در تعاقب دکنیان طی نموده بودند باز همچنان قدم بقدم عقب برگشته در سه هفته قطع نمودن ضرور گردید - في الجمله بعده که ازروي وقائع دکن خبر هزیمت دلیر خان و کشته شدن اسلام خان عرض رسید چون خلد مکان در همان ایام متوجه تادیب افغانان شده اوائل سنه هفده جلوس طرف حسن ابدال زایت ظفر آیت افراشته بودند ثانی تنبیه دکنیان بر وقت دیگر موقوف داشتند - خان که بعد از رسیدن حکم طلب اطاعت امر کرده در دکن اسباب زیادتی را گذاشته با قبیله و همراهان جانباز جریده گشته سع اسباب ضروري سفر بطریق ایلغار طي مسافت بعیده که عقل در قبول آن تردد دارد نموده سه چهار ماهه راه را در فرصت چهل روز که پادشاه در راه حسن ابدال بمنزل سرای خربوزه رسیده بودند خود را برکاب رسانده مورد آفرین و عنایات بی پایان گردید - بعد رسیدن حسن ابدال چند بندهٔ کارزار دیدهٔ دیگر با چهار پنج هزار سوار همراه آغر خان مقرر نموده مبلغ در لك روپیه نقد عطا نموده وبنوازشهای دیگر مفتخر ساخته برای تنبیه افغانان مرخص فرمودند - بعده که آغر خان به پیشاور رسید آن جماعه که از سابق مغلوب شمشیر او بودند چند صاحب الوس میمنه وغیره باهم اتفاق نموده بطریق شب خون بر آغر خان تاخت آوردند آن دلاور شیر نبرد خبر یافته بمقابله پرداخته چنان تردد رستمانه بکار برد که بعد کشته و زخمي گردیدن جمع کثیر آن سیه بختان راه فرار اختیار نمودند - وآن شه سوار معرکهٔ شجاعت تعاقب آن جماعه نمود و مغلان جلادت

پیشه بهر که میرسیدند سر از تن جدا و زین از سوار خالی می نمودند تا آنکه تعاقب کنان هزیمت خوردگان را بمکن اصلی آنها رسانده قریب سه صد سوار آن جماعهٔ بد عاقبت را علف تیغ و هدف تیر و سنان ساختند و نزدیک دو هزار زن و مرد آنها اسیر نمودند و مال و مواشی بسیار بدست آوردند و بفتح و نصرت به پیشاور مراجعت نمودند - بعده افغانان برای خلاص نمودن اسیران رجوع آورده مبلغ خطیر داده بلد یها را بردند - خبر این فتح که بعرض رسید خلعت و اضافه مرحمت فرمودند و حکم کردند که بخیبر درآمده بقتل و استیصال آن گروه بد خصال پردازد - فدائی خان صوبه دار را با دیگر متعینهٔ پیشاور نیز مامور فرمودند که بهراولی آغر خان در تنبیه و گوشمال آن جماعهٔ بدسگال کوشند و هرطرف که آغر خان رو می آورد از کشتهای آن برگشته روزان پشتها می ساخت تا آنکه باز چهل هزار افغانان خیبری و غیره فراهم آمده نزدیک منزل علی مسجد تاخت شبخون بر آغر خان آوردند - و مغلان خبردار گشته بمقابلهٔ آنها پرداختند و جنگ عظیم رو داد و رستخیز غریب و زد و خورد عجیب برپا گردید و استقامت نوج طرفین بامتداد کشید - و جمعی از هردو طرف کشته و زخمی گردیدند و آغر خان زخم کاری برداشت آخر بمدد اقبال عالمگیری و جلادت مغلان که آغر خان بارجود زخم برداشتن حملهای بهادرانه که بران بدعاقبتان آورد هزیمت در امواج افغانان افتاد و از هرطرف صدای بکش بکش بلند گردید و هر مغلی جمعی از افغانان را چون گلهٔ رم خوردهٔ گوسفند پیش انداخته

و اسلحهٔ مقتولان گرفته بر سر افغانان اسیر گذاشته برسنها دست آنها بسته پیش اسپ انداخته میدراند و بشمار هزارها افغانان اسیر و علف تیغ و هدف تیر و سنان مغلان گشته بقیة السیف رو بکوها و درها گذاشتند - از اشعار نا موزون که در آغر نامه درج است نظر بر صحت کلام برای شادابی سخن نرشته می شود

* بیت *

چو افغان نیاورد طاقت بجنگ * شدند آنزمان منهدم بیدرنگ
بهر کوه و هرسو پریشان شدند * چو شانه زده سو پریشان شدند

و آغر خان عرضداشت فتح با سرهای بیشمار و اسارای بسیار بحضور ارسال داشت بعد عرض مورد آفرین گردید و خلعت مع اضافه و سومیانی و تعویذ بخط مبارک عنایت فرمودند و این معنی باعث رشک و حسد همچشمان گردید خصوص هندی نژادان همراه زیاده بر آتش حسد سوختند * بیت

گروهی که بودند همراه او * بگشتند از رشک او را عدو
زردی حسد آن رفیقان او * شده دشمن اندر بی جان او
که تانام او باشد اندر میان * نراند کسی نام ما بر زبان

باوجود چنان تردد و جانفشانی آغر خان و دیگر بندهای بادشاهی بسبب هجوم افغانان که با آن همه مغلوب گردیدن باز چون مورد ملنج فراهم می آمدند و درهای قلب را ملجا و پناه خود ساخته سد راه تردد مسافران و عبور فوج بادشاهی میگردیدند و حسد و نفاق همراهان علاوه مزید فساد آن گروه میگردید - عبور ندائی خان صوبه دار از خیبر متعذر گشت و آغر خان بموجب حکم

هراول فدائي خان گشته براه بازارک و سه چوبه همه جا جنگ کنان و سر انکنان صوبه دار را از پیشاور بجمال آباد رساند بعد ازان فدائی خان آغرخان را برفاقت سلطان مراد قلی و سلطان لشکری که از سلاطین زادهای کهکر گفته می شدند و جمعی از راجپوتیه و افاغنه که جمله پنج هزار سوار همراه آن عالي نژاد شیر نبرد تعینات بودند برای بندوبست شاه راه و ضبط ملک نیک بهار که در تصرف افغانان بدکردار در آمده بود گذاشته خود بکابل رفت و دران ضلع نیز ازان ترک عالي نژاد در تنبیه افغانان بدنهاد غلزئی که درغلاظت رفع و بدی افعال شهرت تام دارند تردد نمایان و کارزار رستمانه بظهور آمد و مکرر محاربات صعب روداد - همچنان افغانان نیک بهار از ضرب شمشیر او بزنهار در آمدند و راه چلگ که بسبب فساد آن بدنهادان مسدود بود جاری نمود و در تهانهٔ گندمک رفته استقامت ورزید و باز افاغنهٔ ددنژاد که در خواب طاقت مقابله و جنگ مثل بآن مقدر ندیدند سي چهل هزار پیاده و سوار افغانان جمعشده غافل بطریق شبخون بر آغرخان تاخت آوردند و مغلان خبر یافته دل و دست نباخته بدفع شر و مقابلهٔ آن گروه شقاوت پژوه پرداختند بعد زد و خوردی که بمیان آمد تا سه پهر روز نائرهٔ قتال شعله ور بود و افغانان زیاده از شمار کشته و زخمی گردیدند بقیة السیف رو بفرار آوردند - بعد ازان که فدائی خان خواست که از کابل به پیشاور مراجعت نماید افاغنهٔ بدنهادزیاده از شمار فراهم آمده سدراه گردیدند و محاربهٔ عظیم رو داد ازانکه فدائي خان براه نمائي حاسدان و همچشمان آغرخان

که محتاج بکومک و هراولی سنان نگردیده یکی از روس الوس عرب را که از تهور پیشگان مشهور گفته می شد هراول ساخته بود و او بعد تردد نمایان کشته گردید وچنان هزیمت بر فوج هراول افتاد که تمام فیلان و توپخانه و بهیر و ناموس و مال مردم بتاراج رفت و بتصرف افغانان در آمد و بعد از تردد تمام فوج قول محفوظ ماند و ناچار قاصدان سریع السیر نزد آغر خان فرستاده اشاره بر طلب او نمود و آغر خان شهباز وار باچند هزار سوار ایلغار نموده خود را رساند و بر سر کتل چلك که درهای قلب دشوار گذار مشهور دارد محاربهٔ صعب رو داد آنقدر تیر و گولهٔ بندوق و سنگهای فیل ربا از بالای کوه می آمد که کار بر افواج پادشاهی تنگ گردید

* بیت *

افاغنین زبالا و ایشان ز زیر * زدندی بهم بندق و سنگ و تیر
چو باران ز بالای آن کوهسار * فرود آمدی سنگ و ناوك هزار

آخر از تردد رستمانهٔ آن رستم زمان افاغنه هزیمت یافتند و فدائی خان بجلال آباد رسید - و بموجب حکم درتهیهٔ نشاندن تهانجات واحداث قلعجات مابین راه گردید - درین ضمن پادشاه عدوسال بعد انقضای سه سال واخر سنه هیجده یانوزده جلوس ازحسن ابدال متوجه دارالخلافت گشته امیر خان پسر خلیل الله خان را از تغیر فدائی خان صوبه دار کابل نموده پادشاه زاده محمد معظم را فرمودند که تا بندوبست امیر خان در کابل توقف ورزیده بامداد و معاونت او کوشد و آغر خان را مع مهاراجه جسونت منجمله کومکی بسرداری چند امیر مبارزپیشهٔ دیگر همراه امیر خان مقرر نمودند و امیر خان

بهرادلی آغرخان به پیشاور آمده به تنبیه افغانان پرداخت و پادشاه زاده بعد چند گاه بموجب احکام حضور متوجه لاهور گردید و آغرخان در نیک بهار باحداث قلعهٔ آغر آباد وغیره مشغول گشت و بگرد آوری مصالح و تیاری قلعه پرداخته در اندک فرصت بنای آن باتمام رسانده * بیت *

حصاری دران عرصه بنیاد کرد * باندک توجه قلعه آباد کرد
چو آن قلعه گردید آنجا تمام * شدش زان سبب آغر آباد نام

چون خبر احداث قلعه در اناغنه انتشار یافت دانستند که دربنای فساد آنها خلل خواهد پذیرفت * بیت *

ازین رجه دل تنگ وحیران شدند * مراسیمه حال و پریشان شدند
اناغین زهر سو بر انگیخت سر * همه بسته بر خون آغر کمر
زحد اتک تا حد قندهار * پدید آمده لشکر بی شمار
همه جمع گشتند بهر مصاف * تولشکر مگو بلکه یک کوه قاف
مسلح همه گشته از بهر کین * رسیدند برحد لمغان زمین

درین حالت خبر فراهم آمدن افغانان بامیر خان رسید محمد رضا نام داروغهٔ توپخانهٔ خود را بامرتب هزار سوار و توپخانهٔ پادشاهی بکومک آغر خان روانه ساخت و آغر خان نیز خبر یافته بترتیب فوج پرداخت و محمد رضا را با توپخانه و یکی از برادران کارزار دیدهٔ خود و جمعی از مغلان رزم جو همراول نمود یک طرف تنگی وردی خان برادر حقیقی خود را بابسیاری از مبارز پیشگان فیردازما مقرر ساخته جانب دیگر راجپوتان و افغانان جلادت کیش بسرداری سلطان زاده‌ای کهکر تعین نموده مقابل فوج جهان

آشوب آن گروه بدمآل معرکهٔ کار زار بیاراست و ازان طرف ایمل خان بدنهاد باچندي از سرداران لمغان و تومن داران بانام و نشان که با هریک پیادهٔ جنگي بیشمار و سواران خونخوار مردم آزار فراهم آمده بودند بمقابلهٔ فوج پادشاهي پرداخت و محاربهٔ صعب و زد و خورد عظیم رو داد و صداي دار و گیر دران دشت و کوه پر وحشت پیچید و هر طرف سرهاي سران چون گوي غلطان در خاک و خون آغشته گردید و از هر جانب که معان رزم جو بر افغانان پلنگ خو بهم آوازی صداي کوس و کرناي رزم حمله مي آوردند سر از تن و سلاح از کمر آن طائفهٔ غال بدسگال مي ربودند و افغانان بدمعاش باستظهار پناه کوه دشوار گذار و بعیاری لشکر حملهای صف ربا بر افواج پادشاهي آورده عرصهٔ تردد بر مغلان تنگ مي آوردند و هیچ نمانده بود که صدمهٔ عظیم بلشکر آغر خان رسد اما از استقامت ورزیدن آن ترک والا نژاد که باپسر و برادر و دیگر دلاوران هر طرف که می تاخت از کشته پشته می ساخت و چندین سردار نامي آن تیره بختان را با دیگر افغانان بشمار الوف علف تیغ و هدف تیر و سنان گردانیده تزلزل تمام در لشکر آن بدنهادان انداخت چنانچه از جملهٔ ابیات آغر نامه که درین جنگ لمغان بنظر آمده چند بیت نوشته می شود

* بیت *

رسانید جاسوس قوم مغل * خبر را بخان از ره جزو کل
همان لحظه خان شجاعت شعار * سراپا بگوه اسلحه استوار
بیاویخت شمشیر مثل هلال * به پهلوی خودخان گردون خصال

طلا درز ترکش به پهلوی خویش • حمائل بگرد آن بل رزم کیش
دلیران دیگر بدستور از • همه گشته در بحر آهن فرو
چو کردند اسباب جولان درست • سواري نمودند چابک و چست
رسیدند در عرصهٔ جنگ گاه • که استاده افغان چو ابر سیاه
بقلب سپاه خود استاده شد • ز هر دو طرف نوج آماده شد
ز هر جانبي صف بياراستند • دلیران پي جنگ بر خاستند
صداها برون آمد از طبل جنگ • درنگا درنگ و درنگا درنگ
بغريد طبل و نفان کرد نای • تو گوئي بجنبيد کوها ز جاي
صداي نفير آنچنان شد بلند • که بر ترک گردون رسيدي گزند
چنان سنج زرين نغانها بگرد • که برجان اعدا به پيچيد درد
چنان نعره زد از جگر کرنا • که شد بند بند خويش هم جدا
دليران گردان ز روی غضب • بدندان غيرت گزيدند لب
بشمشير و خنجر به تير و کمان • ز هم يکدگر مي ربودند جان
بگير و بدار يلان در مصاف • ترازل بيفگنده در کوه قاف
صداي تراقاتراق و تراق • ز لمغان رسيدي بملک عراق
کمانها ز غيرت به بسته ميان • که آرند تيري در آغوش جان
چنان گشته هريک ز اسباب جنگ • بجنگ عدو مستقل بيدرنگ
يلان دليران هردو سپاه • بهم در زده حمله چون باد و کاه
چنان گرم گرديد بازار جنگ • که مي سوخت پرهای تير خدنگ
غريو و نغان سر زد از هر دو صف • که زهره بملک بدن شدن تلف
نغانها به پيچيد باهم روان • بلرزه در آمد زمين و زمان
به پيچيده باهم دليران رزم • که باشد قيامت بميدان رزم

زده دست اندر گریبان هم * رساندند چاکش بداسان هم
یکی تیغ میزد بفرق یکی * اجل درمیان کرد پوی و تکی
بهم کرده زان گونه جنگ وجدل * که دریای لمغان بخون شدبدل
زده نعرها همچو رعد بهار * در افتاده باهم چو ابر و شرار
کشیده همه تیغ کین از غلاف * پی قتل افغان و اهل خلاف
گویند باردیگر از غلبهٔ افغانان نزدیک بود که چشم زخم عظیم بلشکر
آن چشم و چراغ مغلان رسد درین ضمن آن شیر نبرد صف
شکن خود از قلب لشکر اسپ بر انگیخته بران انبوه زده چنان
رستمانه کوشید که بعد سرنگون گشتن چند سوار نامي از خانهٔ
زین به زمین باقي فوج رو بفرار آورد * بیت *
چو آغر بغرید مانند شیر * فرس راند در صحن میدان دلیر
باعدا در افتاد بهر قتال * چو شیري که افتد بجنگ غزال
نموده بگردان اعدا نبرد * عدورا بهر سو پراگنده کرد
نقل نمایند که بعد هزیمت تمام افغانان خیبر و لمغان ایمل خان
باظهار تهوری بجاي خود استقامت ورزیده بود آغر خان مرد
انگنان خود را بدر رساند و کار بمشت و گریبان رسید و هیچ نمانده
بود که آن سرگروه بد نژاد چون صید تیر خورده بخم کمان آن رستم
زمان در آید و او نیز مستعد کشته گردیدن گشت دران حالت
جمعي از افغانان که بار مانده بودند بلاگردان جان او گشته چندی
خود را بکشتن دادند و بعضي او را عنان کشان از رزمگاه بدر بردند-
و از غارت و تاختي که بربقیة السیف آن گروه گذشته اگر مفصل
بر زبان قلم دهد محمول باغراق میگردد * بیت *

هرانکو نشد کشته از تیغ و تیر * به بردند غارت گرانش اسیر
زن و بچه وخان ومان هرچه بود * گرفتند و تاراج کردند زود
از راریان راست گفتار که دران عرصهٔ کارزار بودند مسموع گشته که
افغانان بمرتبهٔ مغلوب هراس گشته ازان معرکهٔ رو بدرها و جوف
کوهها گذاشتند که جمعي که از ملاحظهٔ تعاقب مغلان دشت پیمای
فرار گشته خود را اندرون غارها و خانهای وحوش که در کمرگاه
کوه و آبکنها مي سازند میرماندند دران مغاکها چنان نقش خاک
و قالب بی جان گشته بودند که بعده که مغلان به نشان نقش پا و
گوشهٔ دامن و ردا بر سر آن جان باختگان رسیده ازان سوراخها کشیده
بر می آوردند سواي صورت مرده اثر از جان در آنها نمی یافتند *

القصه آغرخان بعد فتح نمایان یکهزار وهفتصد سرمقتولان
اسیران بسیار مع عرضه داشت بحضور ارسال داشت و مورد عنایات
بی پایان گردید و از اصل و اضافه چهار هزاری سه هزار سوار
نموده بعطای نقاره بلند آوازه ساختند و بتنگری دردی خان برادر
و دیگر همراهان آغرخان بهریک فراخور پایه اضافه مرحمت
فرمودند و آوازهٔ شمشیر و افغان کشی آغرخان بمرتبهٔ دران سر
زمین زبان زد خاص و عام گردید که طفلهای افغانان را برای
خواباندن وازگریه باز داشتن بنام آن و الانژاد شیرنبرد می ترساندند
و بعد بندوبست بنام بادشاهزاده محمد معظم حکم صادر شد که
آغرخان را و راجه جسونت را بکومکي امیرخان درکابل گذاشته
خود را بلاهور رساند و حضرت خلدمکان بدولت و اقبال اواخر سنه
شانزده جلوس بدارالخلافت رسیدند - بادشاهزاده محمد سلطان را

صوبهٔ تهته مقرر فرموده حکم نمودند که کفایت خان را نائب خود مقرر نموده روانه سازد - درهمین ایام پادشاهزاده باجل طبعی ودیعت حیات نمود - چون قاضی عبدالوهاب غفرالله له در سفر مراجعت از حسن ابدال ازین جهان فانی بروضهٔ جاودان انتقال نمود و ازو چهار پسر ماندند ازانجمله پسر کلان شیخ الاسلام که بحلیهٔ صلاح و فلاح آراسته بود و از علم با عمل و دیانت و نیک نفسی ذخیرهٔ عاقبت‌خیری اندوخته اسم بامسمی گفته میشد وفی الواقع مثل او نیک سرشت در جرگهٔ قضات کم بعرصهٔ روزگار آمده‌چنانچه از صفات نیک عاقبتی او در محل بذکر خواهد درآمد از جمله متروکهٔ پدر خود که دولک اشرفی و پنج لک روپیه نقد سوای جواهر و دیگر جنس وافر که مانده بود آنچه بحصهٔ او رسید دام و درمی ازانجمله خود اصلا نگرفته بسیاری ازان زر بقصد تخفیف عذاب پدر بمستحقان و محتاجان رسانده باقی به برادران و دیگر ورثه قسمت نمود - هرچند که از قبول تعلقهٔ قضا ابا کرد خلدمکان بتکلیف و تملق تمام بنام آن نیکنام مقرر فرمودند ؛ دلیرخان را از تغیر خان‌جهان بهادر صوبه دار دکن نمودند - چون سید نورعلی را که از شجاعان نامی گفته میشد قلعه‌دار سالیر که از قلعهای آسمان شکوه سر بفلک کشیده مشهور شش گروهی قلعهٔ ملهیر یکلانه‌است مقرر نموده بودند ازاتفاقات ناموافقت ایام درسنه‌هفده جلوس عمل‌صوبه داری خان‌جهان بهادرقبیله و وابستگان قلعه‌دار که از خجسته بنیاد می آمدند و غنیم لئیم درنواح آن آوارگی داشت غافل بر سر ناموس قلعه‌دار رسید بعده که چند نفر باغیرت همراه

مستورات بدرجهٔ شهادت رسیدند قبائل را تاراج نموده دستگیر ساختند و ناموس قلعه‌دار را بانوچ سنگین بپای قلعه آورده پیغام دادند که قلعه را زود خالی نماید و الانصیحت و بی ناموسی تمام برسر ناموس شما می آریم قلعه‌دار هرچند که سعی نمود و جهد بکار برد که پته بپیرو دادن مبلغ درخلاص نمودن عیال و فرزندان از دست آن ظالمان گوشد فائده نداد آخر کار قلعه‌دار دید که درصورت بر آمدن از قلعه و خود را بدم شمشیر و سنان دادن و کشته شدن قلعه از دست میرود و بی ناموسی زیاد تمام برسر عیال گرفتار دام بلامی آید و امید خلاص متعذر بود چار ناچار بحال ماندن آبروی ناموس را بر بحال نماندن منصب و اعتراض پادشاه مقدم داشته امان خواسته قلعه را خالی کرده بدان سفسدان سپرد - چنان قلعهٔ سر بآسمان کشیده مشهور صوبهٔ خاندیس بلا تردد تیغ وسنان بتصرف مرهتهٔ نابکار رفت و فی‌الحقیقت از بندر صورت تاخجسته بنیاد و دارالسرور برهانپور باحاطهٔ قزاقی و تاخت آن سگان نابکار در آمد و راه تردد قافله مسدود گشت و باستظهار آن قلعه در سه قلعهٔ دیگر باسم ناهیه وغیره تعلقهٔ سرکار بکلانه به تسخیر کفاردرآمد بعد عرض قلعه‌دار را مغضوب و بی منصب ساخته طلب حضورنمودند درینولا فرمان مع گرز برادر بنام دلیرخان صادر گردید که خود را بپای قلعهٔ سالیر رسانده از تصرف غنیم لیئم برآرد و دلیر خان مع توپخانهٔ سنگین و دیگر کومکیان نرزار دیده بپای قلعه آمده بمحاصره پرداخته آنچه شرط سعی و تردد و جلادت بود بجا آورد و در یورشهای بهادرانه افغان بسیار و جمعی از نوکران ناصبی بادشاه

بدرجهٔ شهادت رسیدند و ایام محاصره بامتداد کشید فائدهٔ بروی کار نیامد بعده که حقیقت ضائع شدن مردم که ناموافقت آب و هوای آن ضلع علارهٔ آن گردیده بود بعرض رسید حکم برخاستن دلیر خان شرف ورود یافت*

درین سال از راه حق پرستی و عدالت گستری حکم فرمودند که در حضور و شهرها منادی نمایند که هرکه برذمهٔ پادشاه طلب و دعوی شرعی داشته باشد حاضر گشته بوکیل پادشاهی دهی رجوع نماید بعد اثبات حق خود را بستاند و فرمودند وکیل شرعی از طرف آن پادشاه دادگر برای جواب خلق الله که دست رس برسیدن حضور نداشته باشد در حضور و بلاد دور و نزدیک مقرر نمایند و در همه صوبجات وکیل شرعی تعین گردیدند - دیگر در همان ایام حکم صادر گردید که مسلمانان که باهم ملاقات نمایند بسلام شرعی سلام علیک اکتفا نموده بدستور کفره دست بر سر نگذارند و حکام نیز باطائفهٔ انام و مردم خاص و عام همین سلوک مرعی دارند - و نیز فرمان بنام صوبه داران و حکام صوبجات صادر فرمودند که صوبه داران و تعلقه داران پیشکاران و دیوانیان هنودرا برطرف نموده مسلمانان مقرر نمایند و بدیوانیان امر فرمودند که کروری محالات خالصه مسلمان می نموده باشند - بعده که این خبر از حضور انتشار یافت از اتفاقات دران روزها محمد محسن نام پسر حاجی زاهد ملک التجار بندر سورت و پسر پیرجی بهورهٔ که او نیز از عمدهٔ تجار بندرمذکور بود واز تعدی غیاث الدین خان متصدی بندر مبارک مذکور بطریق استغاثه بحضور رسیده بودند

ازانکه در ایام شورش حبس البول صاحب قران ثانی محمد مراد بخش در احمدآباد سکه و خطبه بنام خود خوانده بود چنانچه بگزارش آمد خواجه شهباز را برای تسخیر قلعهٔ بندر سورت تعین نموده بود و خواجه شهباز بعد تسخیر قلعه تجار بندر سورت را جمع ساخته ده لک روپیه بطریق قرض طلب می نمود حاجی زاهد پیرجی بهوره عوض همه تجار بندر سورت پنج لک روپیه بطریق قرض داده تمسک بمهر محمد مراد بخش حاصل کرده بودند و خواجه شهباز آن مبلغ را بخرج نیاورده همچنان اشرفی نقد در سرکار داخل ساخته بود و متصدیان محمد مراد بخش اشرفیهای بابت بندر سورت را در صندوقها سر بمهر موجود داشتند تا محمد مرادبخش دستگیر گردید و از جملهٔ خزانهٔ او صندوقهای مذکور که بالای آن بابت تجار بندر سورت نوشته بودند چنان سربسته بجنس داخل خزانهٔ سرکار گردیده بود دیانولا محمد محسن بعد شنیدن حکم عدالت پروری پادشاه اصالة و وکالة از طرف پسر پیرجی بهوره معرفت محمد علی خان خانسامان که در خدمت خلد مکان قرب و اعتبار تمام داشت التماس نوشته دادکه چون از راه تفضل و عدل چنین حکم صادر شده و مبلغ کذا حق مایان در سرکار واجب الادا ست لهذا عرض رساندن آن واجب گردید - فرمودندکه باثبات رسانده بستانند - محمد علی خان که مربی او بود عرض نمود که التماس دارد موافق ضابطهٔ دیوانی بثبوت رساند یا شرعا اثبات نماید حکم شد درهر دو صورت که بثبوت رسد حق او عطا خواهم نمود بعد ازان محمد محسن به پشت گرمی و مدد توجه محمد علی خان روایت

از روي فتاواى عالمگيري كه در همان ايام بموجب حكم از مدت هفت هشت سال فضلا و علماى لاهور و دار الخلافت در تاليف آن جهد فراوان بكار برده بنام نامى باتمام رسانده مسمى بفتاراي عالمگيري ساخته بودند روايت مفتى به نوشته آورده بدين مضمون گذراند كه در صورتيكه متروكهٔ ميت را يكى از وارثان او متصرف شده باشد اداي وجه دين ميت بر او واجب و لازم است و فرد ديگر بموجب داخلهٔ خزانه بمهر ارباب المال و ارباب التحاويل بتفصيل آنكه پنج لک روپيه را اشرفي منجملهٔ زر صندوقهاى اموال محمد مراد بخش بقيد بابت قرض حاجي زاهد و پيرجي تجار بندر سورت بضبط در آمده از نظر گذشت - بعد مطالعه و تامل قبل از انكه جواب باصواب وحى بيان بدين باب بزبان مبارک جارى گردد محمد محسن هر دو دست برداشته عرض نمودكه مطلب ندوى آن بود كه حق بند ها موافق التماس كه نموديم بران حضرت ظاهر گردد اين مبلغ را نثار آن پادشاه دين پرور عدالت گستر نموديم آن خسرو معدلت اساس رو بمحمد على خان نموده فرمودند محمد محسن زر حق ما بخشيد يک اسپ و فيل و خلعت بدو مرحمت شد و غياث الدين خان را از بندر صورت تغير ساخته طلب حضور فرمودند - اما محمد علي خان ازين فضولى محمد محسن كه مي بايست بصلاح مرتبي نذر نمودن پنج لک روپيه بعد اثبات بعرض ميرساند بيدماغ گشته در خانه از روى زجر بدو گفت كه چنين مقدمه را كه بچنان تلاش نزد پادشاه بر كرسى نشانده باشم بدين اضطراب كه ازمن مصلحت

نوید میدهي که عوض آن برای تو کاری از معاني عشور و غیر ذلک میساختم که ازان آبروی دائمی تو و اولاد تو حاصل میشد عرض نمودن خلاف رای صائب بود - اگرچه سوای آن بپادشاهان دعوي حق خود نمودن و باثبات رساندن و گرفتن زر معلوم - اما ازان سال وکیل شرعی از طرف پادشاه عالمگیر درهرشهر و صوبه و اطراف مقرر شد که در محکمه همراه قاضی می نشسته باشد و این بدعت استمرار یافت - و بر طرف نمودن هنود از پیشکاري حکام نیز بسبب عدم سیاست پیش نرفت مگر از بعضی بلاد چندگاه کروری هنود بر طرف شدند و بجاي آنها مسلمانان مقرر گشتند بعده چنان قرار یافت که از جملهٔ پیشکاران دفتر دیوانی و بخشیان سرکار یک پیشکار مسلمان و یک هندو مقرر می نموده باشند ۰ ||

دیگر از سوانحي که دران سال روداد بغي ورزیدن و فساد نرتهٔ فقیران سمنامي است تفصیل این اجمال آنکه گروهی از فقیران هنود مشهور بستنامي که مندبه نیز زبان زد بودند و قریب چهارپنج هزار خانه‌دار اطراف پرگنهٔ نارنول ومیوات میباشند و آن مندبها اگرچه بلباس فقیران زیست مینمایند اما بیشتر کسب و پیشهٔ آنها زراعت و تجارت بدستور تجارت پیشکان کم مایه است و در طریقهٔ ملت خود مي خواهند بمرتبهٔ نیک نام که ترجمهٔ لفظ ستنام باشد زیست نمایند که در اخذ مال حرام سواي کسب حلال اقدام نمی نمایند اما اگر کسی خواهد بر آنها تعدي و ظلم بدعوی شجاعت و حکومت نماید متحمل آن نیستند و اکثر با یراق و اسلحه میباشند در ایامی که پادشاه از حسن ابدال مراجعت

نموده بودند روزي یکی از آنها را که نزدیک قصبهٔ نارنول زراعت مینمود با پیادهٔ که نگاهبانی خرمن می نمایدگفت و گوی سخت بمیان آمد و از ضرب چوب دست آن پیاده سر آن ستنامي شکست جمعي ازان گروه بران پیاده انبوه نموده چنان زدند که بصورت میت ساختند این خبر که بشقدار رسید جمعي از پیادها برای گرفتن و آوردن آنجماعه تعین نمود ستنامی بسیار فراهم آمده با کسان شقدار بجنگ پیش آمدند و چند نفر را زخمی ساخته و غالب آمده براق همه را کشیده گرفتند و هر ساعت بر جمعیت و غلبهٔ آن گروه می افزود تا آنکه کار طلب خان فوجدار نارنول خبر یافته سوار و پیادهٔ بسیار براي امداد شقدار و تنبیه و گرفتن آنها تعین نمود با جمعیت فوجدار نیز مقابله نموده جمعي را کشته و زخمی ساخته هزیمت دادند و کار بجائي کشید که فوجدار بنگاهداشت سوار و پیاده و گرد آوری کومک زمیداران پرداخته با تمامي فوج سابق و نو نگاهداشت و مدد زمیداران اطراف سوار شده بمقابله و محاربهٔ آنها رفت و جمع کثیر بکشتن داده کاري نساخته رو بفرار آورد چنانچه آخر کار که تفصیل آن طول کلام دارد بعد مقاتله و محاربه که مکرر روداد فوجدار کشته گردید و قصبهٔ نارنول بتصرف آنها در آمد و بگرد آوری محصول دیهات نواح و نشاندن تهانهٔ خود پرداختند بعد ازانکه پادشاه داخل دار الخلافت شدند و حقیقت فساد و آشوب آن جماعه بعرض رسید و فوجها از حضور تعین گردید هر فوجی که مقابل میرسید بغارت و تاراج می رفت ازانکه شهرت تمام یافته بودکه بآنها تیغ و تیر و تفنگ اصلا کار گر نمی

شود و هر تیر و گولهٔ تفنگ که ازان طرف بر فوج پادشاهی میرسید دو سه کس را از پا در می آورد و بدین سبب آنها را بسحر و جادو منسوب می نمودند و کلمات چند که عقل از قبول آن در تحیر بود در مادهٔ آن جماعه زبان زد خاص و عام گردید و شهرت تمام گرفت که اسپ جادو از چوب ساخته زن را بران سوار می نمایند که مثل اسپ جاندار پیش قدم هرارل آنهامت و کار بجائی کشید که راجهای نامدار و امرای کار زار دیده با فوجهای سنگین مقابل آن گروه تعین شدند و آن جماعه باستقبال مبادرت نموده شانزده هفده کروهی دار الخلافت رسیدند و افواج پادشاهی جرأت پیش رفتن و اقدام بر مقابله و مقاتلهٔ آنها نمی نمودند و زمینداران اطراف و بعضی راجپوتان کم حوصله فرصت وقت را غنیمت دانسته سر از اطاعت پیچیده و دست از مالگذاری کشیده قدم جرأت بشوخی پیش گذاشتند و نائرهٔ فساد روز بروز زیاده شعله ور میگردید و کار بدین حد منجر گردید که پادشاه خیمه بیرون زدن فرمودند و دعا و نقشها بدست مبارک نوشته میفرمودند که برنشان و علم درخته رو بروی فوج آن بدسگالان ببرند آخر بسعی تمام که از راجه بهن سنگ و حامد خان پسر مرتضی خان و دیگر جمعی از امرای جانباز تردد رستمانه بظهور رسانیده جمعی کثیر آنها کشته شدند و بقیة السیف رو بفرار آوردند و دفع آن شورش نمودند و گرد فتنه فرو نشست چون از شورش کفار فجار که همچشمی آن گروه بدکردار زمینداران عمدهٔ اطراف سر از اطاعت پیچیده بودند باعث برهم خوردگی صوبهٔ اجمیر و نواح اکبر آباد گشته بود و حکم خیمه بیرون زدن فرموده بودند بارادهٔ

زیارت درگاه حضرت خواجه معین الدین چشتی قدس سره که درین ضمن تنبیه بعضی از راجپوتان سرکش نیز مرکوز خاطر عاطر بود کوچ بسمت اجمیر مقرر فرمودند - و حکم جهان مطاع عالم مطیع شرف نفاذ یافت که برای منکوب ساختن کفار ، تغریق مطیع الاسلام از دار الحرب جزیه از هنود بگیرند و اخذ این حکم صورت صادر گردید - بعد انتشار این خبر تمام هنود دار الخلافت و اطراف زیاده از شمار لکها فراهم گردیده زیر جهروکه کنار دریا آمده باظهار ضعف نالی التماس معافی آن می نمودند و خلد مکان متوجه فریاد آنها نمی شدند تا آنکه روزی پادشاه بنماز جمعه تشریف می آوردند از در قلعهٔ مبارک تا مسجد جامع آنقدر هنود فراهم آمده بقصد استغاثه سر راه خلد مکان گرفتند و ازدحام نمودند که راه تردد مردم مسدود گردید و صرافان و بزازان و کل کاسبان اردو بازار و جمیع اهل حرفهٔ شهر ترک کسب و پیشه نموده بمرتبه مابین راه جمع آمدند که بعد سوار شدن پادشاه باوجود فرمودن اهتمام از ردی زجر که سردست و پای جمعی شکست رسیدن سواری خاص تا مسجد متعذر گردید و هر لمحه بر کثرت و ازدحام آن گروه بد فرجام می افزود ساعتی سواری استاده نموده آخر فرمودند که فیلان پر شکوه و شان سواری در مقابل آن گروه روانه سازند و چندی کشته و پامال فیلان و اسپان گشتند بدین دستور چند روز هنگامهٔ اجتماع عام و استغاثهٔ هنود بود آخر تن بادای جزیه دادند *

و درین سال جملة الملک اسد خان را برای بند و بست مقدمات مالی دکن مقرر کردند چون سابق مراتب مباهی مخصوص

بسرداران و صوبه داران دکن عطا می شد ماهی و نیل و سرپیچ مرصع مرحمت نموده مرخص فرمودند - میرزا قوام الدین که از برادران خلیفه سلطان و از سلسلهٔ پادشاه زاده های مازندران بود بعده که مازندران بتسخیر شاه ایران در آمد شاه عباس با خلیفه سلطان نسبت نموده دزیر خود ساخت چون میان برادران موافقت نشد میرزا قوام الدین خان رو بهندوستان آورده شرف اندوز ملازمت گردید ابتدا چهار هزاری دو هزار سوار نموده بعطای خطاب و عنایت انواع اسباب امارت و علم و نقارهٔ مفتخر ساختند بعد چند گاه هزاری هزار سوار اضافه عطا فرموده اول صوبه کشمیر بعده صوبه دار دار السلطنت لاهور نمودند - ازانکه دران ایام بموجب رعایت و اعانت خلد مکان در امور شرعی قضات استقلال زیاد داشتند علی اکبر نام از مردم پورب که قاضی لاهور شده بود با صوبه داران سلوک همچشمی می نمود و قوام الدین خان که بعد از داخل شدن لاهور بر حقیقت قاضی اطلاع یافت ازینکه او را نیز نظر بر حسب و نسب خود که مادهٔ فضیلت ضمیمهٔ آن داشت تحمل سلوک با قاضی نبود از ابتدا میان صوبه دار و قاضی ناموافقت بمیان آمد و هردو در پی خفت و اهانت همدگر بودند و براهنمائی مصاحبان و همدمان ناعاقبت اندیش و بر همزبان بد اندیش که اصلا اندیشهٔ مآل کار بخاطر راه نمیدهند سررشتهٔ اختیار خود داری طرفین از دست رفت و میان هردو گفتگوی خشونت آمیز بدین حد کشید و نائرهٔ پرخاش بمرتبهٔ شعله بر گردید که هردو شکایت همدیگر بحضور نوشتند و قبل از رسیدن جواب قوام الدین خان

بشهرت رسیدن حکم حضور نظام الدین نام عرف میرزا بیگ کوتوال شهر را فرمود که جمعیت همراه برده قاضی را بخفت کشیده بیارد وقاضی علی اکبر از شنیدن خبر مذکور بهبندو بست استحکام در و دیوار و بام خانهٔ خود پرداخت بعد بلند گردیدن صدای دار و گیر قاضی با خواهر زادهٔ خود و چند نفر دیگر کشته گردید و پسر قاضی زخمی گشت - از انکه مردم لاهور در چنین مقدمات باظهار تبعیت شرع محمدی بهانه طلب اند بعد کشته شدن قاضی چندین هزار نفر از فضلا و جهلا و باشندها و جمایع اهل حرفه فراهم آمده بر صوبه‌دار و کوتوال هجوم آوردند و چنان کار بر قوام الدین خان و نظام الدین تنگ نمودند که تردد مردم آنها در رسته و بازار متعذر گردید بعده که حقیقت بعرض پادشاه عدالت اساس رسید قوام الدین خان را از صوبه داری تغیر نموده بنام پادشاه زاده محمد اعظم حکم فرمودند و نیابت آن بقطب الدین خان مقرر گردید چون خود متوجه مهم رانا بودند و لطف الله خان را مصالح رکاب میدانستند عجالةً حکم بنام حفیظ الله خان برادر لطف الله خان که باستعداد ظاهري و باطني آراسته بود وفوجداري جنوب که از لاهور مسافت قریب دارد داشت صادر گردید که خود را بنیابت برادر بلاهور رسانده کوتوال را مقید ساخته بعد تحقیق وقوع مقدمه بانواع خفت حوالهٔ وارث قاضي نماید که بقصاص رساند - و صوبه دار را همراه‌گرز برداران که براي آوردن او تعین گردیده اند روانهٔ حضور سازد بمد ورود حکم حفیظ الله خان در اخفاي آن احتیاط نموده خودرا بلاهور رساند و یکدو جماعه‌دار فهمیده کاررا نزد کوتوال فرستاده بتدبیر

بعدم انشاي حکم پیغام طلب او نموده بعده که کوتوال طوعا و کرها آمده حاضر شد حفیظ الله خان بعد تحقیق کوتوال را موافق حکم شرع حوالهٔ وارثان قاضي نمودکه بقصاص برسانند چون برقوام الدین خان نیز مردم لاهور هجوم زیاد آورده بودند سلامت برآمدن او متعذر بود بدو پیغام نمود که بموجب حکم رفتن شما بحضور ضرور و بسبب غلو و هجوم مدعیان و انبوهي مردم عام از راه شهر و بازار سلامت برآمدن متعذر لهذا مصلحت درین است که از راه دریا خفیه درپالکي پرده دار برآمده روانهٔ حضور گردد بدین دستور اورا روانهٔ درگاه معلی ساخت - بعده که بحضور رسید پسر قاضي باتفاق جمع کثیر مدعي خون پدر گردید - فرمودند که بشرع رجوع نمایند اگرچه وارثان قاضي بسیار برسر شدت بودند و نمیگذاشتند که قوام الدین خان وکیل ازطرف خود براي جواب دعوي نماید و بر پالکی و اسپ سوار گشته بمحکمهٔ آید و در پي خفت آن گرفتار سرپنجهٔ بلا نبودند اما ازانکه خود قوام الدین خان بهرهٔ تام از فضیلت داشت و قاضي شیخ الاسلام که طریقهٔ نیک نفسي و خداترسي او نسبت بقضات دیگر زمانه بتحریر راست نمي آید حکم بر اثبات خون درحق او نمي نمود بنابران مدت مقدمه در کساکش بود آخر چون ایام اجل موعود او رسید ومرض جسماني علاوهٔ غم و الم روحاني گردید بآنحالت نذر بمحکمه مي آوردند تا ازین تنگناي سراي فاني درگذشت * * بیت *

خلاف راي سلطان راي جستن
بخون خویش باشد دست شستن

چون قبل ازانکه مقدمهٔ قوام الدین خان رودهد خبرفوت راجه جسونت‌که در کابل کوسکي گذاشته بودند بعرض رسیده بود بعده ظاهر گردید که بعد فوت راجه معتمدان جهالت کیش همراه او هر دو پسر خورد سال راجه را که در آخر عمر همان دو فرزند باسم اجیت سنگه و دلتهمن داشت‌مع‌رانیها همراه‌گرفته‌بي آنکه انتظار حکم‌حضور کشند یا دستک و رضای صوبه دار حاصل نمایند روانهٔ حضور شدند - بعده که بمعبر اٹک رسیدند و میر بحر بعلت عدم دستک مانع‌آمد با او پدرخاش پیش آمده کار بفساد و کشتن و زخمي ساختن میربحر و جمعي رسانده بسرپنجگي عبور نمودند - بعد ازانکه نزدیک دار الخلافت رسیدند ازانکه از اداهاي خارج سابق جسونت غبار ملال در خاطر مبارک جا گرفته بود و این شوخي راجپوتیه علاوهٔ آن گردید فرمودند که نزدیک شهر طرف باره‌پله فرود آرند و کوتوال را مامور ساختند که مردم خود را با جمعي از منصبداران و متعینهٔ توپخانهٔ اطراف خیمهاي وابستگان راجه چوکی نشانده بطریق نظر بلند نگاه دارند - چند روز که بران گذشت جمعي از راجپوتان همراه آنها رخصت وطن خواستند بعد عرض رفتن آنها را قرین مصلحت دانسته ماذون ساختند دران مابین راجپوتیه در طفل موافق عمر پسرهاي راجه بهمرسانده با چند کنیز که آنها را بلباس رانیها مقطع ساخته باحتیاط تمام که افشاي راز نشود در خیمه نگاهداشته رانیها را لباس مردانه پوشانده وقت شب سوار نموده‌دو عمده نوکر راجه را با جمعي از راجپوتان جان‌باز با خود گرفته بطریق ایلغار راه وطن اختیار نمودند و یک دو سردار معتمد

را بافوج شایستهٔ تهور پیشهٔ جانباز که اگر زره خبر یابند و قصد تعاقب نمایند شرط جانفشاني بتقديم رسانده یک دو پهر سدراه توانند گردید نزد خیمهٔ پسرهاي جملي راجه نگاه داشتند بعد دو سه پاس که باختلاف صدق و کذب حقیقت بعرض رسید و مردم عمدهٔ معتمدان برای تحقیق تعین نمودند مکرر معروض گردید که رانیها مع پسران هستند حکم شد که همه وابستهای راجه را اندرون قلعه آرند راجپوتان جهالت کیش باتفاق آن کنیزان که بدستور مردان جلادت پیشهٔ آنها نیز بجنگ پیش آمدند و سینها را سپر بلا ساخته بلا گردان نام و ناموس راجه گشته شرط مدیریت بتقدیم رسانده بسیاري بقتل رسیدند و جمعي راه فرار اختیار نمودند - هرچند که رفتن رانیها بثبوت نه پیوست اما مزاج بعضي اهل غرض که خواستند حسن ترده و عدم غفلت خود بر کرسي نشانند در اثبات گذاشته برنتن پسران بمرتبهٔ مصر بودند که رای میر رزبر بر دستگیر گردیدن پسران راجه قرار گرفت و فوج بادشاهي تا بیست کروهی دار الخلافت تعاقب نموده براجپوتان نرسیده مراجعت نمودند و هر دو طفل بخادمان محل سپردند و هردو را حجله نشینان سراچهٔ عصمت بفرزندي برداشتند و آن هردو پسر را که راجپوتان بدر برده بودند مدتها مطعون بآن مي نمودند که براي اثبات نسل جسونت شهرت داده اند تا که راناي چتور با اجیت سنگه نسبت نه نمود این شبهه ازدل خلد مکان بر طرف نشد ٭

توجه خلد مکان عالمگیر پادشاه طرف اجمیر

و جودپور بقصد تنبیه راجپوتان سرکش آن ضلع

بسبب انتشار اخبار فساد انگیز راجپوتان اوائل ذي الحجه سال بیست و دو جلوس بقصدگوشمال آن طائفهٔ ضال رایت ظفر و اقبال طرف اجمیر بر افراشتند امانت خان خوافی را که سابق دیوان لاهور بود دیوان دکن نمودند - ازجملهٔ متصدیان که متدین واقعي باشد و خیرخواهی و کم آزاري خلق و رفاه حال رعایا را بر تزاید آبرو و ترقي خود در گرد آوری مال پادشاه رجحان دهد و در عالم حکومت ضرر مالي و جاني باحدي نرساند کمتر مثل او دیده و شنیده شد - هرجا دیوان مي شد عمال و زمینداران مطالبه دار سرکار که از مدت در قید بودند و کار بعضي نزدیک بهلاک شده بود آن نیک عاقبت نظر برینکه آخر آنها در حبس هلاک خواهند گردید و براي پادشاه و دیوانیان بجز مظلمه و بدنامي چیزي دیگر عائد نخواهد شد بر ذمهٔ هر کدام که بیست هزار و سي هزار روپیه طلب بود سه هزار و دو هزار بوعدهٔ قسط مشخص نموده خلاص مي نمود چنانچه ابتداءً در دیواني لاهور از نوشتهٔ واقعه نگاران نقصان دولک روپیه بعرض پادشاه رسید خلاف مرضي بظهور آمد بعده که از عرضداشت امانت خان حقیقت مفصل معروض گردید مستحسن افتاد باقي احوال و طریقهٔ زیست آن نیک خصال بر محل بذکر خواهد در آمد *

فرمان تهدید آمیز براي قبول جزیه و بر آوردن فرزندان نامشخص راجه جسونت از تعلقهٔ مرحد جود پور براناي چتور

صادر فرمودند بعد رسیدن دار الخیر اجمیر و زیارت خواجه معین الدین چشتي قدس سرہ حکم تعین افواج دریا امواج براي تاخت و تاراج معمورهاي تعلقهٔ جودپور و دیگر پرگنات راجپوتان نمرکش فرمودند - رانا تاب مقاومت نیاورده وکلاي معتبر زبان دان را مع پیشکشهای لائق و عرضه داشت مشتمل بر اظهار اطاعت و قبول جزیه بجدا نمودن دو سه پرگنه‌عوض زر جزیه از ملک خود و عدم اعانت فرزندان جسولت بکمال عجز و التماس عفوتقصیرات گذشته نزد مقربان حضور روانه ساخت بنابرآن خان جهان بهادر را براي باقي و بند و بست آن ضلع گذاشته خود باز بدار الخلافت مراجعت فرمودند - و ایام توجه باجمیر و معاودت زیاده از هفت ماه و بیست روز نکشید - اما ازانکه باز معروض گردید که رانای کم حوصله باردیگر طریقهٔ عصیان و خلاف عهد و قرار شعار خود ساخته و خان جهان بهادر بنسق واقعي نتوانست پرداخت لهذا آتش غضب سلطاني بار دیگر شعله ور گردید و اواخر همان سال بقصد گوشمال و تادیب رانا و دیگر راجپوتان بد مآل عنان توجه طرف اجمیر معطوف داشتند و فرمان بنام پادشاه زادهٔ محمد معظم صادر شدکه از دکن خودرا باجمیر رسانده چشم براه حکم باشد و حکم طلب پادشاه زادهٔ محمد اعظم که در بنگاله بود بطریق ایلغار نیز شرف صدور یافت بعده که نزدیک اجمیر معسکر خیام واقع شد پادشاه زاده محمد اکبر را براي تنبیه و تادیب رانا با لشکر ظفر مقرر فرموده شاه قلیخان را بعطاي اضافه و خطاب تهور خان مفتخر ساخته با جمعي دیگر از امراي کار طلب هراول پادشاه زاده نمودند رانا از استماع

آن اودیپور را که حاکم نشین او بود ویران ساخته با مال و عیال خود و جسونت و رعایا رو بجبال و درهای دشوار گذار آورد پادشاه زاده نیز مامور گردید که با بسیاری از بهادران کوه نورد شیر نبرد که در حضور کمتر کسی از امرا و روشناسان مانده بود داخل درها شده در استیصال کفار کوشد و چندی از دلاوران کارزار دیده را برای تاخت و پامال ساختن ملک و زراعت رانا تعین فرمودند بعده که خبر رسیدن پادشاه زاده محمد معظم باجین رسید حکم بنام پادشاه زاده صادر گردید که بر تالاب انا ساگر تعلقهٔ رانا که از سواد اجمیر هشتاد کروه فاصله داشت فرود آید و لشکر خودرا اطراف تعین نماید که هرجا اثر آبادی یابند زیر سم اسپان بهادران هامون نورد کوه نبرد پامال سازند. درینولا بعرض رسید که پادشاه زاده محمد اعظم بموجب حکم چهار ماه راه را در کمتر از یکماه طی نموده جریده با فوج جنگی خود را رسانده فرمودند که بکوهستان و درهای قلب رانا و تعلقهٔ را تهوران در آمده بقتل و تاراج و اسیر نمودن راجپوتان پردازد و فوج تعین نماید تا نگذارند که رسد غله بملک رانای تبه کار و کفار اطراف رسد و زراعت بعمل آید اما قریب بست و پنج هزار سوار راتهور تعلقهٔ جسونت و دیگر راجپوتان بمدد رانا فراهم آمده بمقابل افواج پادشاهی شوخی زیاده نموده شرط جانبازی بتقدیم رساندند و تاخت برگهی و رسد غله مینمودند چنانچه چند هزار سوار پادشاهی را طرف درهای قلب کشیده اطراف فرو گرفته سوار و پیادهٔ بیشمار را مفقود الاثر ساختند لیکن آخر مغلوب فوج اسلام گردیدند و باوجود آنکه راجپوتهای جهالت کیش سر راههای درها

گرفته بودند و گاه گاه از کوهها بر آمده غافل برسر لشکر بادشاه‌زاده شبخون میزدند لشکر پادشاهي خصوص تهورخان باتهور پیشکش دیگرداد جلادت داده به تنبیه آن جماعه میکوشید و در خرابي ملك و مسمار نمودن بتخانها و عمارات عالي و قطع اشجار ثمردار باغات و اسیر نمودن زن و فرزندان کفارکه بغار و مغاکهاي تلب پناه برده بودند خود را معاف نمیداشتند - فرمان بنام محمد امین خان صوبه دار احمدآباد نیز صادر فرمودندکه باافواج خود آمده مابین تعلقهٔ سرحد راجپوتیه و احمد آباد استقامت ورزد و هرجا خبر و اثر راجپوتان یابد باستیصال آنها پردازد - خان جهان بهادر کوکلتاش را بدستور سابق صوبه دار دکن نرموده رخصت نموده برای تسخیر قلعهٔ سالیر که بتصرف غنیم در آمده بود تاکید فرمودند بعده که کار برانا و معاونان او تنگ گردید و نامو نشان غله نایاب گشت و کشت وکار زراعت متعذر گردید رانا و راجپوتیهٔ را تهور بفکر تزویر و تدبیر تازه افتاد اول پناه بپادشاه زاده محمد معظم آورده خواستند شفیع جرائم خود سازند و یا ببغي ورزیدن راهنمائي نموده رفیق خویش گردانند پادشاه زاده گوش برحرف آنها ننموده و نواب بائي یعني والدهٔ پادشاه زاده نیز بران اطلاع یافته زبان به پند و نصائح کشاده مانع آمد که در هیچ باب بامداد و معاونت و شفاعت راجپوتان خود را آشنا نسازد و رکلای رانا را نزد خود راه ندهد بعده که ازان طرف مایوس شدند بپادشاه زاده محمد اکبر نظر بر تقاضاي ایام شباب و رهنمائي احباب همدم او رجوع آورده زباني درگا داس که از راجپوتان چرب زبان حراف گفته مي شد آنقدر افسون و

افسانه خواندند و دمیدند و امیدوار رفاقت چهل هزار سوار راجپوت جرار و مدد خزانهٔ نا معدود ساخته چندان باغ سبز نمودند که دل پادشاه زاده را فریفتند و بعضي همراهان به عاقبت نیز بدین مصلحت همداستان شدند و پادشاه زادهٔ نا تجربه کار را از راه بردند و بتقاضاي سن و طمع خام بدام افسون راجپوتان بد کردار گرفتار گردید *

* بیت *

با بد منشین و باش بیگانهٔ او * در دام افتي اگر خوري دانهٔ او
تیر از ره راستي کمان را کج دید * دیدي که چگونه جست ازخانهٔ او

چون ابتداءً بوي شهرت این خبر بپادشاه زادهٔ محمد معظم رسیده بود درین باب بمحمد اکبر که با او یک گونه محبت نیز داشت در کلمهٔ نصیحت آمیز نوشت و بخدمت پادشاه نیز عرضه داشت مشتمل بر اشاره بدین مضمون نمود که از مکر و غدر کفار که در فکر اغواي شاه زادهٔ نا آزموده کارند غافل نباید بود - ازانکه خلد مکان ازطرف محمد اکبر وسواس نداشتند و براي پادشاه زادهٔ محمد معظم درحسن ابدال ازین مقوله بدنامی بر زبانها شهرت یافته بود و راجپوتان کددرین ماده ابتداءً بپادشاه زادهٔ مهین پیغام نموده بودند این خبر سامعه افروز پادشاه گشته بود نوشتهٔ محمد معظم را در حق محمد اکبر محض افترا دانسته درجواب نوشتند که هذا بهتان عظیم حق سبحانه و تعالی شمارا همیشه بصراط مستقیم رهبري نماید و از آلودگي سخن شنوي بد خواهان محفوظ دارد - بعده که اخفاي این راز بملا مبدل گردید و خبر ملحق شدن سي هزار راجپوت بسرداري درگاداس و غیره خیمه بخیمه نقل نقل هر برنا و پیر گشت و

خبر جلوس محمد اکبر برتخت و سکه زدن او و تهور خان را
هفت هزاري نمودن و مخاطب بامیر الامرا ساختن همچنان
مجاهد خان و دیگر نوکران عمدهٔ همراه را که بعضي مجبور گردیده
مصلحةً قبول نمودند اضافهای نمایان داده بجذب قلوب همه
پرداختن و بقصد فاسد متوجه طرف پادشاه گشتن شهرت تمام
یافت - چون دران ایام جمیع افواج برای تنبیه کفار برفاقت
محمد اکبر تعین شده بود و سواي اسد خان و بهرة مفد خان که با
جمعي از مردم معدود در رکاب مانده بودند و امیری نامي
نمانده بود و تمام فوج حضور با خواجه سرایان و اهل
دفتر بهفتصد هشتصد سوار نمیرسید نزازل تمام در لشکرراه یافت
و غریب هنگامه برپا گردید - فرمان بدستخط خاص برای پادشاه
زادهٔ محمد معظم بمبالغهٔ تمام که بلا توقف مع تمام فوج بطریق
ایلغار خود را بحضور رساند صادر گردید - و پادشاه زاده بعد ورود
حکم لمحهٔ و لحظهٔ تاخیر جائز نداشته متوجه خدمت پدر بزرگوار
گردید - بهیر و خدمهٔ محل را همانجا بحفاظ حقیقي سپرده نه ده روزه
راه را بطریق ایلغار طي نموده در دو سه روز خودرا مع شاه زاده
معز الدین و محمد عظیم رساند - ازانکه دران حالت که محمد
معظم با نه ده هزار سوار رسید و از غلغلهٔ جهان آشوب فوج محمد
اکبر که با هفتاد هزار سوار بقصد مقابله نزدیک رسیده بود هیچ
احدي از مردم لشکر امید نجات ازان بلیه نداشت باظهار
بعضي هوا خواهان از طرف محمد معظم نیز در عالم احتیاط و
دور بیني وسواس بخاطر پادشاه راه یافت بغایر تقاضای

وقت فرمودند که روي توپخانهٔ رکاب طرف لشکر محمد معظم نمایند و بپادشاه زاده پیغام نمودند که لشکر را همانجا گذاشته خود را با هر دو پسر جریده نزد ما رساند - پادشاه زاده اطاعت حکم نموده دستهای خود را بسته بخدمت پدر عالیقدر جریده رسید - قبل از رسیدن پادشاه زاده چون بسبب بندوبست راجپوتان خبر لشکر پادشاه‌زاده محمد اکبر واقعي نمیرسید شهاب الدین پسر قلیچ خان بهادر که اثر جوهر رشادت وشجاعت از جبین حال او پیدا بود براي آوردن خبر تحقیق ازلشکر محمد اکبر بطریق قراولي تعین فرمودند - آن شهسوار معرکهٔ جلادت همین که رو بفوج محمد اکبر آورد مجاهد خان برادر شهاب الدین که همراه محمد اکبر مجبور گردیده بود بتقاضاي وقت ومصلحت رفاقت اختیار نموده درانتظار قابوي برآمدن بود از نزدیک رسیدن شهاب الدین برادر خود خبر یافته بخدمت محمد اکبر التماس نمود که اگر حکم شود خود را به برادر رسانده استمالت نموده باخود بیارم بعد مرخص گشتن آنچه از نقد و جنس توانست با خود برداشته باقي اسباب همانجا انداخته خود را ببرادر رساند و هردو باتفاق بخدمت پادشاه رسیدند - در حالتی که از انتشار اخبار مختلفه طبع مبارک نهایت مکدر بود خبر رسیدن هر دو برادر معروض گردید و نسیم فرح و خوشوقتی بردل کدورت اثر خلد مکان وزید و بمحمد مراد که از خانه زادان معتبر حاضر بود فرمودند که شهاب الدین را وقت ملازمت مخاطب بشهاب الدین خان نموده تسلیم بفرماید و از زباني مجاهدخان که او نیز مورد عنایات بیکران گردید بر حقیقت لشکر و تعداد موافق و منافق مجبور و غیر مجبور

که دربن ضمن مردم روشناس دیگر شروع بآمدن حضور نمودند مطلع گردیدند - و نیز بعرض رسید که بعد بر آمدن مجاهد خان از لشکر محمد اکبر خلل دران فوج افتاد - بعده خواجه مکارم که از ملازمان معتبر سلطان محمد معظم بود خود را مقابل قراولان محمد اکبر رسانده بعد دست بازي که میان فریقین روداد و خواجه مکارم زخم بر داشته دو سه نفر آن طرف را زخمي ساخته آمده خبر رسانید که تهور خان هراول فوج با چند نفر معدود پارادهٔ حضور از فوج خود جدا گشته و نزدیک رسیده - تا آنکه خبر نزدیک رسیدن او بگلال باری معروض گردید - فرمودند که یراق وا نموده ملازمت نماید تهور خان در وا نمودن یراق تعلل ورزید پادشاه زاده محمد معظم اشاره بر کشتن آن برگشته بخت نمود - دربن ضمن یکی از مقربان بعرض رسانید که تهور خان باظهار تهوري و ارادهٔ ناسد برخصت و مصلحت و فرمودهٔ محمد اکبر خود را رسانیده - پادشاه از شنیدن آن چون شعلهٔ آتش برآشفته شمشر بدست گرفته فرمودندکه مانع نیامده با اسلحه آمدن دهند - دربن حالت یکی از سزاولان و خدمه دست بر سینهٔ آن اجل رسیده زده بخفت مانع آمد - تهور خان طپانچه برروي او زده بر گشت دران حالت پاي او بطناب بند گردید و او برو افتاد از چهار طرف صداي بزن و بکش بلند گشت و از اطراف برسر او ریخته کشته سر اورا بریدند - اگرچه بعد کشته شدن از زیر جامهٔ او زره بر آمد اما در باب اصل ارادهٔ او روایت مختلف ضد یکدیگر مسموع گردیده اما از زباني خواجه مکارم که بعده بجان نثار خان مخاطب گشته بودو از معمران کهن سال گفته مي شد راقم حروف

شنیده که تهور خان بموجب نوشتهٔ عنایت خان که دیوان تن بود و خسر او میشد از روي ارادت باز گشت بدین بارگاه نموده بود نظر بر حسن خدمت و عقیدت و غیرت خود در وا نمودن براق عذر آورد - بهر حال از خبر رسید ن تهور خان بحضور و کشته شدن او تزلزل تمام در فوج محمد اکبر و میان راجپوتان عاقبت تباه افتاد و پاي ثبات آنها از جا رفت - چندی از امرا و راجها روانهٔ حضور شدند و بسیاري رو بفرار گذاشتند - و میان مردم عام چنان اشتهار یافت که پادشاه از روي تدبیر فرمان بمحمد اکبر نوشتند و دران درج نمودند که اگرچه درباب اخذ قلوب و فراوانی و گرد آوری راجپوتیه چنانچه ارشاد شده بود بعمل آوردید وحسن تردد و تدبیر آن فرزند بظهور آمد اما اگر آنها را هراول نموده آن وحشي نژادان را از هردو طرف برسر تیر می آوردید عین مصلحت بود - و چنان منصوبه بکار بردند که فرمان بجنس بدست راجپوتان افتاد و باعث تفرقهٔ آن فرقهٔ ضال بد سگال گردید - اما این قول از زبان راوی ثقه مسموع نگردیده - القصه با آن همه دبدبه وبسیاري فوج که محمد اکبر بقصد مقابلهٔ پادشاه ذوي الاقبال آمده بود جنگ ناشده و شمشیر از غلاف بر نیامده هزیمت عظیم بر لشکر او افتاد - و تاکه محمد اکبر از رو تافتن راجپوتیه آگاهي یافت بغیر از درگداس بدآساس و یک دو نفر دیگر معتمد راناکه مع فوج قلیل دو سه هزار سوار از جملهٔ مردم قدیمي او باو مانده بودند دیگر رفیقي وفوجي که بکار او آید باخود نیافت و سررشتهٔ تدبیر وعقل و هوش از دست داده و دل باخته ناچار راه فرار اختیار نمود

بعد عرض رسیدن مقربان حضور باتفاق پادشاه زاده محمد معظم آداب تهنیت فتح بجا آوردند و اکثر کارخانجات محمد اکبر که همراه او بود از حادثهٔ تاراج رفتن مانده بود بضبط پادشاهي درآمد و پادشاه زاده محمد معظم براي تعاقب او مامور گردید - و محمد مراد ولد مرشد قلیخان را بخدمت واقعه نگاري کل دکن مامور فرموده مرخص ساختند *

ذکر سوانح سال بیست و سیوم عهد خلد مکان مطابق سنه هزار و نود هجری

از جملهٔ سوانح که در صوبهٔ دکن در سال بیست و سه جلوس رو داده چند فقره بتحریر آورده بعده بذکر باقي سوانح محمد اکبر و روداد حضور خواهد پرداخت خان جهان بهادر کوکلتاش بعد رسیدن خجسته بنیاد اورنگ آباد موافق حکم بقصد تسخیر قلعهٔ سالیر که در تصرف غنیم لئیم آمده بود خود را رسانده آنچه شرط تردد و سعي بود درایام محاصره بتقدیم رساند و مردم راجپوتیه بسیار بکار آمدند و مسلمانان زیاد بدرجهٔ شهادت رسیدند اما فائدهٔ بر روی کار نیامد لهذا بعدچهار پنج ماه از پاي قلعهٔ برخاسته خود را بهخجسته بنیاد رساند - ازانکه سیواي جهنمي با فوجي که براي تاخت ملک تعین مي نمود خود کمتر بر مي آمد *

درین سال بهمعنائي اجل همراه فوج سنگین در ایامي که خان زمان صوبه دار برهانپور بود برآمده ابتداء داخل ملک خاندیس گشته بوسر قصبهٔ دهرنگانو که از جملهٔ پتنه و معمورهاي مشهور آن ضلع است و مبلغهاي کلي از جنس کرانه و اقسام قماش و مال

بندر سورت و دیگر از نگها دران قصبه موجود میباشد آمده تاخت و تاراج نمود - بعده پرگنهٔ چوپره و دیگر پرگنات را تاخته و سوخته طرف پرگنهٔ جالنه که از قصبهای معمور پر از مال تجار تعلقهٔ بالا گهات گفته میشد آواره گردید - چون دران قصبه حقائق و معارف آگاه سید جان محمد که از درویشان واصل بالله صاحب ریاضت و دعوت مسکنی داشت و هرگاه غنیم روبآن قصبه می‌آورد جمعی از سکنهٔ آنجا با مال و عیال پناه بتکیه و مکان آن سید والاقدر میبردند و از آفت کافران رخیم العاقبت محفوظ می ماندند دران سال که اکثر مردم سایه دار با مالیت نقد و جنس پناه بدان واصل بالحق آوردند مردم آن جهنمی اطلاع یافته پاس ادب آن سید را منظور نداشته دست تعدی و تاراج بر آنها دراز نمودند و بسیاری را اسیر تیر ساختند بلکه دران حالت ممانعت زبان و دست بزجر و توبیخ آن سید و منصوبان او دراز نمودند - و سید جان محمد که در دعوت نیز از جملهٔ مشاهیر دکن بود و توجه باطنی آن بزرگ حکم تیر اجل ناگهانی داشت متوجه قطع شجر حیات آن بد اصل گردید تا باجل طبعی بدار البوار پیوست - بهرحال در همان سال سیوا در نواح مرتضی آباد بجهنم واصل گشت و تاریخ آن (کافر بجهنم رفت) محرر اوراق یافته و ازو دو پسر ماند سنبها و رام راجا و سنبها بجای پدر قائم گشت و کب کلس برهمن را که از الهآباد همراه اوآمده بود دیوان صاحب مدار خود ساخت ونسبت بپدر خود که او در حفظ ناموس رعایای تعلقهٔ خویش میکوشید و سوای طریقهٔ بغی که در تاراج قافلها مردم آزاری ازو بعمل می آمد از اعمال

شنیعهٔ دیگر احتراز تمام داشت و در پاس محافظت آبروی عورات و عیال مردم و کلام الله که بامیری و تاراج می آوردند نهایت تاکید میفرمود و اگر خلاف مرضي از ظاهر میشد سیاست میفرمود پسر بدبخت ارخلاف پدر درگرداوري زنان غیر قوم خود دست اندازي برناموس رعایای مکاني که می ماند بدنامي تمام حاصل نمود و پدر او اگرچه درتاخت و تاراج پرگنات و معمور های مشهور کمي نمی نمود اما برخچه بنیاد و برهانپور که پای تخت پادشاهان گفته مي شدند هرگز دست اندازي ننمود اگر نوکران عمدهٔ او صلاح تاخت هردو شهر بمیان آوردند ازراه دور بیني و عاقبت اندیشي مانع آمده میگفت که همین که تاخت هردو شهر نمودیم تقاضای غیرت عالمگیر پادشاه اینست که بدین جانب متوجه شود باز خدا داند ستیزهٔ پادشاهان کار بکجا رساند - بعده که او بدارالبوار پیوست سنبها پسر نابکار او خواست درین بدنامي نسبت به پدر قدم جرآت پیش گذاشته بسنبها سیوای علم طغیان برافراز د و بیستم ماه محرم سنه بیست وسه جلوس مطابق سال هزار وسه ویک هجري که کاکرخان افغان دران ایام بمنصب جزیه به بنیابت خان زمان صوبه دار برهانپور بود و زیادهٔ از دو صد سه صد سوار با خود نداشت با قریب بیست هزار سوار سنبهلی بد کردار بعد تاخت اطراف صوبهٔ برار از سي و پنج کروهي راه بطریق ایلغار که دران ایام بهمین دستور تاخت مي آوردند تاخته رفته صبح غافل که اصلا خبر آوازگي فوج کفار هیچ طرف ازاطراف شهرت نیافته بود جلو ریز برسر بهادر پور که یک و نیم کروهي برهانپور از پورهای معمور پر از مال واقع شده و صرافان و تجاران

صاحب لکوک درانجا مي‌بودند و از جواهر و زرو افر و اقسام جنس هفت اقليم ومال بيشمار همه بنادر لکها در هر دکان موجود بود تاخت آوردند وچنان بی‌خبر رسيده اطراف بهادرپوره و هفده‌پورهٔ نامي ديگرشهر را که برون حصار شهرپناه واقع شده بودند احاطه نمودند خصوص بر بهادرپوره چنان غافل تاخت‌آوردند و چنان بيخبر رسيدند که احدي دام و درمي از مال و متنفسي از اطفال و عيال و ناموس بيرون نتوانست برد و کاکرخان و مردم شهر وقتي خبردار گشتند که دود شعلهاي آتش سوختن پور هاى مذکور بآسمان رسيده بود و نائب صوبه که در خود طاقت برآمدن و مقابله نمودن نيافت محصور گرديد و باستحکام دروازها و برج و باره پرداخت و مثل حسن پورهٔ و شاه گنج و شاه جهان پورهٔ و خرم پورهٔ و نواب پورهٔ و غيرهٔ هفده پورهٔ نامي ديگر را که پر از مال متصل حصار شهرپناه بودند و حکم وسط شهر داشتند ودرهر پورهٔ لکها زر نقد صرافان و تجار مشهور موجود بود فروگرفته دست بغارت و سوختن پور جات کشادند بعضي شرفاي صاحب غيرت ناموس خود را زير تيغ آورده خود نيز جنگ نموده بدرجهٔ شهادت رسيدند و بسياري تن برضا و قضاي آلهي در دادند و جمعي که متصل حصار و دروازهٔ شهرپناه بودند دست عيال و اطفال خود گرفته به بي ستري تمام خود را دران آشوب قيامت اندرون چار ديوار شهر رسانيدند و تا سه روز پورجات مذکور را بخاطر جمعي بتاخت و تاراج آوردند و مبلغهاى خطير که زير زمين از مدتها مدفون بود و بسيار جا بوده که صاحب‌خانه هم خبر نداشتند بدست کفار فجار افتاد و زينها ساخته

آورده مکرر بقصد یورش نمودن و بالای حصار شهر پناه برآمدن حملها نمودند چون جمعي از منصبداران بر سر مورچال و دروازها و برج و باره داد جلادت داده بدفع شر آن بد سگالان کوشیدند اندرون شهرپناه نتوانستند در آمد و سواي از سرخ و سفید و طلا و نقرهٔ غیر مسکوك و زیور مرصع واقمشهٔ بیش قیمت که در فراهم آوردن و برداشتن آن از مال دیگر مستغني گردیدند متصرف نشدند از اقسام ظروف برنجي و مسي و چیني آلات و پل سیاه و کرانه مثل قرنفل و نلفل و نونل و دارچیني و چوزبویه و رخت مستعمل که ابتداءً بتاراج فراهم آورده بودند آخر قابل برداشتن ندانسته انداخته رفتند و بعد از آواره شدن آنها آنقدر زر در رستهای بازار افتاده بود و سوزانده بودند که با حاطهٔ تحریر راست نمي آید بعدهٔ که از زباني جاسوسان خبر انتشار فوج غنیم لئیم سمت برهانپور در نواح خجسته بنیاد بخان جهان بهادر کوکلتاش رسید اگرچه ابتداءً بلا توقف سوار شده سه چهار روزه راه را در یک شب و روز بطریق ایلغار طی نموده خود را به کتل نردا پور سي و دو کروهي رساند اما درآنجا بسمع عبور لشکر و آرام چهار پاسه چهار پهر توقف واقع شد و بقول مشهور جمعي که سوی ظن در حق خان جهان بهادر موافق رویهٔ عالم داشتند وکیل سنبها رجوع آورده مبلغ خطیر گذرانیده التماس نمود که چهار پنج پاس درآنجا درنگ واقع شود و ازانکه تحقیق بود که غنیم بعد از هزیمت از برهانپور بسبب گران باري و شهرت تعاقب خان جهان بهادر بقلعهای نامي دور دست خود را نمیتوان رساند ناچار راه قلعهٔ سالیر تعلقهٔ بکلانه که نسبت بهمه قلعها نزدیک و در تصرف آنها بود از راه پرگنهٔ مصطفی

آباد عرف چوپره اختیار نمود دریتصورت لازم بود که خان جهان بهادر از فرداپور بلا توقف طرف دست چپ سائل راه دهرنکانو و چوپره پیش کرده سدراه کفار گردد بالتماس وکیل غنیم لئیم خلاف رای سلیم براه راست عیدل آباد روانه شد و غنیم از رسیدن این خبر فرصت را غنیمت دانسته هرچه از نقد و جنس و طلا و نقره آلات واقمشه توانست برداشت و جمعي از اسیران با خود گرفته تا رسیدن خان جهان بهادر ببرهانپور از راه چوپره بطریق ایلغار در چهار پنج روز بقلعهٔ سالیر رسید - قضلا و شرفا و مشایخ برهانپور محضر مشتمل بر غلبه و تسلط کفار و برباد رفتن مال وناموس مسلمانان و آینده ترک نماز جمعه نمودن مع عرضه داشت بحضور فرستادند بعد عرض فرمان اعتراض آمیز مشتمل براشارهٔ آنکه ماخود بدولت برای تنبیه کفار دکن متوجه آن طرف میشویم بنام خان جهان بهادر صادر فرمودند ومغضوب ساخته هرچه طومار تجویز منصب و اضافه که دران سال خان جهان بهادر ارسال حضور نموده بود برخلاف دستور سابق یک قلم نامنظور فرمودند و نظر برفساد دکن و فرار پادشاهزاده محمد اکبر حکم پیشخانه برآوردن طرف برهانپور نمودند *

ذکر سوانح سال بیست و چهارم از جلوس عالمگیر
پادشاه مطابق سنه هزار و نود یک هجري

پادشاه زاده محمد اکبر بعد هزیمت نمودن و فرار اختیار کردن که سوای سه صد چهار صد سوار از مردم قدیم و راجپوتیه دیگر فوج و جمعیت با او نماند از جملهٔ مردم اعیان قدیم الخدمت میر ضیاء الدین شجاعي با دو سه مردم نامي دیگر رفاقت او اختیار

نمود و همه مال و اسباب تجمل و خزانه و توپخانه بعد غارت رفتن آنچه مانده مع یک پسر خورد مال یاسم نیکو سیر و با دو دختر بتصرف پادشاه درآمد و یک پسر که بعد تمیز رسیده بود بدست راجپوتیه مانه که با خود بردند و محمد اکبر سراسیمهٔ کار و بارخود گردیده نمیدانست که کجا رود و چه چاره سازد گاه بارادهٔ شاهجهان آباد و لاهور راه اجمیر پیش نهاد همت می ساخت و گاه بقصد ایران عنان اختیار از دست میداد هرطرف که میرفت فوجداران و زمینداران اطراف بموجب رسیدن حکم پادشاه سد راه می گردیدند و پادشاهزاده محمد معظم مامور گردید که بتعاقب محمد اکبر بردازد امابروایت مشهور پادشاهزاده محمد معظم برای تعاقب او اغماض بکار برده عنان کشیده طی مسافت مینمود تا آنکه محمد اکبر راه شارع لاهور و صفدان را گذاشته برهنمائی زمینداران از راه دشوار گذار و جبال سمت دکن مرحله پیما گردید و از معبر های تعلقهٔ گذر الجبور بتغارت هست کوه نزدیک مرحد راجه موهن سنگه که در تعلقهٔ میر بحری محرر سوانح بود عبور نمود بعده که بمرحد تعلقهٔ میر نورالله پسر میر بحری قلعه دار تهالیز رسید ازانکه محرر فرمان و احکام بنام خان جهان بهادر صوبه دار دکن و همه فوجداران باین مضمون رسیده بود که اکبر ابتر هرطرف که سر برآرد سد راه او گردیده تا ممکن زنده دستگیر نمایند و الا بقتل رسانند خان جهان بهادر بموجب حکم بقصد دستگیر ساختن محمد اکبر بطریق ایلغار تعاقب نموده بتغارت چهارده پانزده کروه خود را رساند اما بعد نزدیک رسیدن برای دستگیر نمودن اغماض

نمود و این معنی از عرضه داشت میر نورالله که در چنین مقدمات بی محابا بود بعرض رسید و فرمان اعتراض امیز درین باره و احکام تهدید آمیز بر تمام اخبار نویسان صادر گردید بعده که محمد اکبر بسرحد بکلانه تعلقهٔ راجه دیبی سنگه بندیله قلعه دار و فوجدار ملهیر رسید راجه دیبی سنگه فوج خود را برای سد راه گردیدن و دستگیر نمودن محمد اکبر تعین نمود اما فوج وقتی رسید که محمد اکبر ازسرحد بکلانه گذشته بود و چند نفر راجپوت که عقب مانده بودند آنها را مردم راجه بدلاسا و زبان خوش مجبور و رام ساخته نزد دیبی سنگه آوردند و در همان حالت که راجه از راجپوتیه احوال محمد اکبر استفسار می نمود چند سوار دیگر راجه نیمه آستین خون آلود محمد اکبر راکه بسبب حدت هوا از بدن برآورده پردوش یکی از چیلهای خود انداخته بود و از مردم آن راجه چند سوار بر سر آن چیله رسیده او را زخمی ساخته بودند آوردند تا تحقیق این معنی شود بگمان آنکه شاید ضرر جانی بمحمد اکبر رسانده اند راجه متوهم گشته بر سواران بیدماغی زیاده ازمود القصه بعده که محمد اکبر از سرحد فرنگیان در پناه کوههای بکلانه بتشویش تمام گذشته مبلغ بجماعهٔ کوه نشینان رعایت نموده برهبری آنها بسرحد راهیری تعلقهٔ سنبهای مردود رسید سنبها استقبال نموده بمکان حاکم نشین خود که ازپای قلعهٔ راهیری سه کروه مسافت دارد فرود آورده وجه خرچ برای او مقرر نمود باقی ذکر محمد اکبر برمحل بزبان قلم خواهد داد .

ذکر موانح سال بیست و پنجم از جلوس عالمگیر پادشاه غازي مطابق هزار و نود و دو هجري

بعد عید فطر در سال بیست و پنجم جلوس حضرت خلد مکان بقصد تنبیه کفار دکن بشهرت تعاقب محمد اکبر متوجه دکن شدند و همه جا داد دهان و شکار کنان که پادشاه زادها در رکاب بودند از گذر اکبرپور عبور نموده چهاردهم شهر ذیقعده سنه مذکور داخل دارالسرور برهانپور شده در دولت خانهٔ قلعهٔ ارک نزول فرمودند خان جهان بهادر صوبه‌دار و امین خان دیوان چهار صوبهٔ دکن بادیگر نوجداران عمده و منصدیان با نام و نشان بحضور رسیده شرف اندوز ملازمت گردیدند و اکثر از نوکران نامي نظام‌پور و قطب شاهي و مرهٹهاي صاحب فوج بر بدرگاه پادشاه جهان پناه آورده سعادت اندوز ملازمت گردیده کامیاب عطاي خلعت و منصب و اسپ و نیل و جواهر میگردیدند ازانکه کفار بلده و برگنات در ادای جزیه بسیار بسختي با منصوب کردهٔ پادشاهي پیش مي آمدند و هیچ پرگنه نبود که رعایا بامداد نوجداران و مقدمان سرکش جنگ و هنگامهٔ فساد ننمایند میر عبد الکریم را که ضابط و استادزادهٔ پادشاه میشد و بحلیهٔ فضیلت و دیانت آراسته بود بخدمت امانت و تحصیل جزیهٔ بلدهٔ برهانپور مامور فرمودند و مصالح سوار و پیادهٔ همراه دادند و بکوتوال حکم صادر شد که هرکه در اداي جزیه تکاهل پیش آرد بسزا رساند در سرائي که متصل قلعهٔ ارک و چوک واقع است و دران مطالبه داران سرکار محبوس مي بودند تنور پادشاهي پخته میشد آتش گرفت و از چند کلهٔ بارود که دران سرا بود سقف خانه پریده

و آدم بسیار سوختند درین ضمن بعرض پادشاه رسید که در ته خانهٔ که زیر خوابگاه پادشاه واقع شده سی کلهٔ بارود است بعده که بتحقیق آن پرداختند ظاهر شد که از مدت ابتداي جلوس که پادشاه متوجه دار الخلافت گردیده بودند کلهای بارود را متصدیان توپخانه و قلعهٔ ارک درانجا گذاشته بودند درین مدت از انجا بر نیاورده بودند بعد عرض همه متصدیان توپخانه و قلعهٔ ارک پای اعتراض آمدند و داروغهٔ توپخانه و قلعه‌دار و داروغهٔ عمارت و مشرف کار خانجات و غیره هفت هشت نفر را منصب‌کم نموده فرمودند که اگر جهانگیر پادشاه مي بود همه متصدیان را در همین کلهای بارود مي پراند آري از وسعت خلق و دینداري که حضرت خلد مکان اختیار نموده بودند کمال اعتراض‌او کمی نمودن منصب بود که آنهم در اندک مدت بکارسازي و شفاعت بخشیان عظام بحال مي شدند - سه چهار ماه‌در دار السرور برهانپور بسرور وکامراني بسر برده متوجه خجسته بنیاد اورنگ آباد گردیدند میر عبدالکریم امین جزیه بعرض رساند که جزیهٔ تمام بلدهٔ برهانپور سال گذشته بیست و شش هزار روپیه داخل خزانهٔ سرکار گشته خانه زاد در مدت سه ماه از پورجات نصف بلده یک لك و هشت هزار روپیه عائد سرکار ساخته الحال امیدوار است که در رکاب همراه باشد و خدمت جزیه بدیگری‌مقرر شود بعد عطاي اضافه و آفرین باد فرمودند خدمت جزیه بحال نائب خودگذاشته همراه باشد - مابین راه بعرض رسید که دلیر خان که از شجاعان کار طلب‌و افغانان صاحب غیرت با نام و نشان بود بغتةً بدون عارضهٔ بدني ودیعت حیات نمود و درعوام

شهرت یافت که چون اعظم شاه خفیه وقت شب بدیدن دلیرخان رفته بود و بهادر شاه اطلاع یافته بعرض رسانده او خودرا مسموم ساخت و بعد داخل شدن خجسته بنیاد بادشاه زادهٔ محمد معظم را برای تسخیر قلعجات و تنبیه کفار رام درة و بادشاه زاده محمد اعظم را برای تسخیر سایر متصل قلعهٔ ملهیر سرکار بکلانه که از چند سال در تصرف غنیم لئیم در آمده بود چنانچه بذکر در آمده مرخص فرمودند - بادشاه زاده محمد معظم که برای رفتن طرف رام درهٔ کوکن مامور گردیده بود ملک آباد کردهٔ کفار را همه جا تاخت و تاراج کنان داخل درهای قلب و کوههای سر بفلک کشیدهٔ پر از اشجار خاردار و جنگلهای دشوار گذار گردید و کفار بسیار زیر تیغ آمدند از دران سفر از خواجه ابو المکارم که از نمک پروردهای قدیم بادشاه زاده بود و آخر مخاطب بجان نثار خان شد و دیگر بندهای بادشاهی تردد های نمایان و کفار کشی زیاده بظهور آمد اما ازانکه دران ملک سوای جنس ارزن و کاورس و کودون که برای مسافر و مردم ملک دیگر اثر خصیت ازان ظاهر میشود و نارجیل و فوفل بهم نمی رسد و باسپ و شتر اصلا آب و هوای آنجا راست نمی آید آدم بسیار و چهاریای بیشمار هلاک و تلف شدند و از بی اسپی کار بجائی رسید که در طویلهٔ خاص بادشاه زاده اسپ قابل سواری نماند و مردم لشکر بیشتر پیاده شدند و از نرسیدن رسدکه کفار از هر چهار طرف سرراه را گرفته بودند عرصهٔ زندگانی بر لشکر بمرتبهٔ تنگ گشت که توقف بادشاه زاده دران سرزمین دشوار گردید بعده که بعرض حضرت خلدمکان رسید فرمان طلب حضور صادر شد *

ذکر سوانح سال بیست وششم از جلوس عالمگیر پادشاه مطابق هزار و نود و سه هجري

پادشاهزاده محمد اعظم که برای تسخیر قلعهٔ سالیر مامور گردیده بود اگرچه قلعهٔ سالیر نه آن چنان قلعه ایست که آن را محاصره میتوان نمود و اطراف آنقدر غار های عظیم متصل دریای شور دارد که اگر لکها سوار در اطراف آن کوه سر بفلک کشیده بمحاصره پردازند کاری نتوانند ساخت اما نیکنام خان نام قلعه‌دار ملهیر و فوجدار سرکار بکلانه که دران ضلع بندوبست خوب داشت و مابین قلعهٔ ملهیر و سالیر زیاده از شش کروه فاصله نداشت قبل از انتشار خبر تعین شدن پادشاهزاده محمد اعظم قلعه‌دار غنیم را که در سالیر بود بنامه و پیغامهاي التیام آمیز و فرستادن تحف و هدایای محبت انگیز بخود رام و مستمال ساخته مبلغ کلي از نقد و جنس رسانده قول فرمان عطای منصب چهار هزاري برای او طلبیده باوجود رسیدن محمد اعظم شاه نزدیک قلعه چنان تردد نمود که کار بمحاصرهٔ محمد اعظم نکشید و قلعه بلا تردد تیغ و سنان بتسخیر و تصرف مردم پادشاهي درآمد - اگرچه این معني خلاف مرضي پادشاهزاده بوقوع آمد و شکوهٔ زیادهٔ نیکنام خان بانواع تمهید بحضور نوشت اما ازانکه تردد ومعی نیکنام خان موافق مرضي حضرت خلدمکان بود و کار بجنگ و آدم کشي منجر نگردیده شکوه بسفارش منجر گردید - چون در ایامیکه صاحبقران ثاني شاه جهان بادشاه دفعهٔ ثاني بدکن رسیده براي تسخیر قلعجات طرف گلشن آباد و کوکن نظام الملکي افواج تعین نموده بودند اول بار قلعهٔ رام سیج

که نسبت بقلعهای سر بفلک کشیدهٔ دیگر کوهی ست مختصر
قلاب که اصلا توپ نداشت باندک تردد بتسخیر و تصرف بندهای
پادشاهي درآمده بود و از همگنان زود بتسخیر درآمدن قلعهای
نامی دیگر نیز با امتداد ایام محاصره بتصرف درآمده بودند این
دفعه نیز حضرت خلدمکان بقیاس عهد شاه جهان اول بار فوج
بسرداري شهاب الدین خان برای تسخیر قلعهٔ رامسیج تعین فرمودند
و از شهاب‌الدین خان آنچه شرط سعي در محاصره نمودن و کندن
نقب و دواندن مورچال و بالا بردن دمدمه و یورش بود بظهور آمد
اما چون قلعه‌دار رامسیج از جملهٔ مردمهای آزموده کار و تجربه دیدهٔ
روزگار بود درمقابل خبرداري وتلاش او تردد انواج پادشاهي بجائي
نرسیده - محرر سوانح از جملهٔ متعینهٔ آن فوج بود چون دران قلعه توپ
آهني نبود و چرم بسیار موجود داشت از چوب توپ ساخته چرم
گرفته بر وقت قابو آتش میداد که کارده توپ ازان بظهور می آمد بعده
پادشاه بتقاضای مصلحت شهاب‌الدین خان را بحضور طلبیده
خان جهان بهادر کوکلتاش را برای تسخیر آن قلعه تعین نمودند
از خان جهان بهادر نیز آنچه شرط سرداري و تردد در ایام محاصره
بفعل آمده اگر بشرح و بسط برنگارد باغراق منجر می گردد اما
کاری ساخته نشد یک روز خان جهان بهادر کوکلتاش وقت شب
فرمود که یکطرف قلعه بشهرت یورش مردم توپ خانه با مصالح
آتش بار و جمعي از مردم توپخانه و بسیاری از عمله و نعلهٔ بازار
باغلوي عام شورش تمام نمایند تا مردم قلعه آن طرف *جوم آورده
همان طرف شرط قلعه‌داري و احتیاطي که باید بظهور آرند و از

سمت دیگر سراغ جسته صد دو صد نفر از جوانان سرپاز و تهمتنان فلکتاز که در فن قلعه گیری هشت بر مناره می بستند و در قلعه کشائي یدبیضا داشتند خفیه بدون شور و شر و مصالح یورش و روشنائي اصلا همراه نداشته مار صفت بمدد کمند و انواع تدبیر بالا برآیند و قلعه‌دار ازین تمهید خان جهان بهادر خبر یافته مقرر نموده بود که در مقابل هنگامه و شورش هجوم یورش لشکر و مردم بازاري قلعه باجمعي از تهور پیشگان با نفیري ونقاره و فریاد و غوغا در دفعیه می کوشیدند و درانداختن سنگهای کلان و چپر های آتش‌زده و لحافهای کهنهٔ چرب نمودهٔ نیم سوخته تقصیر نمي نمودند و از طرف دیگر یورش خفیه که خان جهان بهادر مقرر کرده بود قلعه‌دار چند نفر جانباز تهور پیشه را با چنگهای آهني بی هنگامهٔ شور و شر که صدا و نداي آدم بر نمی خاست نشانده انتظار مهمانهای ناخوانده میکشیدند همینکه اول بار دو نفر بالا برآمده سر ازان مکان برآوردند جوانان قلعه ازان چنگهای آدم ربا چنان بر سر و صورت آنها نواختند که پوست سررا مع چشمها از کاسهٔ سر آنهابرآوردند بصدمهٔ پیاپي از راهي که بدشواري تمام باختیار خود آمده بودند سر و دست و پا باخته غلطان همراه دیگران که از عقب می آمدند پایین رسیدند - بعدهٔ روزي یکي از سائس طویلهٔ خان جهان بهادر التماس نمود که من در فن تسخیر جن دست تمام دارم یک مار طلا بوزن صد توله ساخته بدست من داده مرا پیش آهنگ یورش نمایند امید تمام است که بمدد جنیان تا دروازهٔ قلعه بند نشوم خان جهان بهادر فرمود مطابق گفتهٔ او بعمل

آورده بورش نمودند نصف راه طی ننموده بودند که گوله از ریسمان
سن چنان بر سینهٔ او رسید که فوراً از دست او پریده و خود او غلطک
زنان تا پایین بنده نگردید - حاصل کلام بعد تردد بسیار که کاری
نتوانستند ساخت خان جهان بهادر نیز بموجب حکم ازانجا
برخاست - روز کوچ فرمود که چونها که برای مصالح مرحله بستن
بخرچ مبلغ کلی در زمین سنگ اخ فرو برده بودند آتش زدند
مردم قلعه بشوخی تمام بر کنگرهای اطراف جمع آمده به طبل و
نقاره حرفهای ناگفتنی بزبان آوردند - بعده قاسم خان کرمانی که
در سپه سالاری و کار طلبی شهرت تمام داشت بدین خدمت
مامور گردید از و نیز تردد نمایان بظهور آمده اما کاری ساخته نشد
آخر بادشاه تسخیر آن قلعه را موقوف بر وقت داشته قاسم خان را
بر خدمت دیگر مامور فرمودند بعده که سنبهای نابکار قلعه‌دار
رام سیج را بفرستادن خلعت وکرا مبلغ و مبلغ نقد بر قلعه‌داران
دیگر امتیاز داده ازان قلعه تغیر نموده بر یکی از قلعهای نامی دیگر
مقرر فرمود نیک‌نام‌خان قلعه‌دار سابق بر معرفت عبدالکریم نام که یکی از
زمینداران اطراف رام سیج بود ساخته از قلعه‌دار جدید آن قلعه را
بتصرف و تسخیر بادشاهی درآورد *

الحال بذکر رفتن محمد اکبر بایران می پردازد - بعده که
محمد اکبر براهیری رفته مهمان سنبهای جهنمی گردید
اولا ازان مردود سلوک و مدارات موافق شان بادشاه زاده بظهور
نمی آمد و برای مردمی که همراه محمد اکبر بودند خرچ هم
برداه نمی رسید و تصدیع میکشیدند روزی قاضی آنجا بحضور محمد

اکبر از راه بیوقوفي و خوش آمد بیجا بسنبها میگفت که دشمنان مهاراج پایمال شوند محمد اکبر شنیده بر آشفته قاضي را بحماقت مخاطب ساخت و بسنبها نیز گفت که بحضور ماچنین کلمات لغو گفتن و شنیدن از شما بدنما است و دیگرخبر تعین فوج بسرداري اعتقاد خان خلف الصدق جمدة الملک اسدخان براي تسخیر قلعهٔ راهیري نیز شهرت یافت لهذا محمد اکبر مصلحت درین دانست که خود را بهر رجه بایران برساند و دو جهاز خرد ترتیب داده ذخیرهٔ چهل روزه درجهاز موجودکرده خواست روانه شود ابتداءً سیدي یاقوت خان حبشي که دران اطراف دریا کوس انا الملکي میزد بملاحظهٔ توهم پادشاه خواست چند جهاز جنگي براي گرفتن سرراه پادشاهزاده مهیا سازد و آخر اغماض نمود و محمد اکبر با زاد و راحلهٔ توکل همراه ضیاءالدین محمد شجاعي و چهل و پنجاه نفر معتمد دیگر جهاز را سفري نمود و در راه برجهاز محمد اکبر تفرقه وحادثات عظیم روداد که بشرح و تفصیل آن نمی پردازد - آخر جهاز از ناموافقت ایام بجزیرهٔ توابع امام مسقط افتاد و مسقطیان پادشاهزاده را گرفتار کرده نزد امام مسقط بردند امام مسقط که بجاي زمینداران عمده و حاکم مستقل توابع قلمرو ایران است بحسب ظاهر در مهمانداري با پادشاهزاده با دارو مدار پیش آمده بطریق نظربند نگاهداشته بجلدي تمام بخدمت حضرت خلدمکان عرضه داشت نمود دران درج کرد که اگر دو لک روپیه نقد و سند معاني عشور آنچه جنس مسقط بندر سورت بالاي جهازات میرود همراه یکي از بندهاي پادشاهي بفرستند محمد اکبر را حوالهٔ او نموده روانهٔ حضور نمائیم بعده که بعرض

خلد مکان رسید حکم بنام متصدیان بندرمورت صادر گردید که موافق التماس امام مسقط بعمل آرند متصدي سورت حاجي فاضل نام را که از سلسلهٔ ناخدایان جهازات پادشاهي و خانه‌زادان موروثي پادشاهي باهمه زبان آشنا بود برای فرستادن مسقط و آوردن محمد اکبر مقرر نمود - درین ضمن خبر رسید که بعده که خبر مقید گردیدن محمد اکبر در مسقط و ارادهٔ نامبرده امام آنجا بقرسان روای ایران رسید پیاپی احکام تهدید آمیز برای روانه نمودن محمد اکبر بامام مسقط باین مضمون رسید که مهمان مارا باهتمام تمام زود روانه نماید والا فوج هامون گرد دریا نورد برای پایمال ساختن آن دیار رسیده داند و حکم پیشخانه بیرون زدن و تعین فوج نمودن بر امام مسقط فرمود و امام مسقط ناچار پادشاهزاده محمد اکبر را حوالهٔ مردم شاه سلیمان باعزاز تمام نمود - آنچه در ایران بمحمد اکبر گذشته اگرچه بروایت مختلف مسموع گردیده اما آنچه از زباني محمد هاشم تبریزي که بخشي و واقعه نگار برهانپور بود و خواهرزادهٔ محمد ابراهیم مستوفي الممالک ایران که برای آوردن محمد اکبر مهماندار مقرر شده بود گفته مي شد محرر سوانح شنیده بزبان قلم میدهد - بعده که خبر رسیدن محمد اکبر به بندر تعلقهٔ ایران بشاه سلیمان رسید محمد ابراهیم را باسرانجام مهمانداري تعین فرمود و مصور چابك دست مانی نژاد همراه داده حکم نمود که اول تصویر محمد اکبر را بلا شهرت چنان بر صفحهٔ مرقع نگاشته بروانهٔ اصفهان نماید که همراهان محمد اکبر بلکه مردم شاه نیز خبر نیابند و برای تقدیم ضیافت و سرانجام مایحتاج ضروري و آنچه مرغوب طبع پادشاهزاده و همراهان

او باشد خصوص برای بهم رساندن و مهیا ساختن آنچه پادشاهزاده در هندوستان بدان خو پذیر بود مثل پان و انبه و انناس و دیگر ماکولات و ملبوسات و خوشبوئي که درهندوستان بهم میرسد تاکید زیاده فرمود بعد ازان که محمد اکبر سه کروهی اصفهان رسید درباغ پادشاهی فرود آوردند و شاه سلیمان خود تاباغ استقبال فرمود محمد اکبر تا دروازهٔ باغ رفته با پنج قطعه الماس و یاقوت بیش بها با شاه ملاقات نموده گفت که اگرچه نزد بزرگان ایران غیر متعارف است که نذر و هدیه در دست گرفته بابزرگان ملاقات و ملازمت نمایند اما درهندوستان دست خالي بخدمت مربي آمدن ترک ادب ست شاه باظهار شفقت تمام خیر مقدم گویان شعري از اشعار حافظ مشتمل بر شکر قدوم مهمان خوانده دانهای جواهر را ازروی شفقت و اظهار اخلاص بر داشته در دستار خود گذاشت و محمد اکبر هم شعري از شعر های حافظ در جواب شاه خواند و بعد از خوراندن حاضري هردو بر اسپ سوار شده بالای پایندازي که از زربفت و مخمل کار کاشان و چهینت بندري تا مکان فرود آمدن محمد اکبر انداخته بودند باهم گپ زنان روانه شدند - نقل مي نمود که چون شاه براسپي که سوار بود بسیار هموار راه میرفت و اسپ پادشاهزاده شوخي و جلدي مي نمود و چابک سوار محمد اکبر چنان اسپ دیگر بجلدي رساند و محمد اکبر هم بچابکي تمام چنین خود را بر پشت آن اسپ رسانده تبدیل سواري نمود که ناظران در تعجب مانده آفرین گفتند - بعده که بشهر رسیدند شاه از مکاني که راه مهمان خانهٔ محمد اکبر جدا مي شد جلوي اسپ کشیده باحترام تمام بمکانی که برای فرود آمدن

او مقرر ساخته بود مرخص نموده گفت که فردا تا من بدیدن شما نیایم شما از جای خود حرکت نخواهید نمود و بار روز دیگر شاه بدیدن پادشاهزاده رفته لمحهٔ نشسته کلمات دلبری و دلداری بمیان آورده محمد اکبر را همراه گرفته بخانهٔ خود آورد و هر روز ضیافتهای رنگین و مجلسهای نوآئین می نمود چون فصل برایام خزان بود که در ایران چهل روز در ماه اشجار صحرا و باغات برای تبدیل لباس همه برهنه از برگ می شوند محمد اکبر را بباغ خود برده خیانت نموده فرمود که بجای شکوفه و میوه از مروارید ریزه و کلان آبدار همه درختان ثمردار را آئین بندی نمایند بعده که پادشاهزاده محمد اکبر بباغ تشریف برده آن وفور مروارید را تماشا و ملاحظه کرد روبشاه نموده گفت چون دریاهای مروارید خیز بتصرف ملازمان شماست تمام اشجار باغ از مروارید آبدار شکوفه کرده و ثمربار آورده اما در جواهر خانهٔ هندوستان نیز آنقدر جواهر فراهم آمده که اگر خواهند از الوان جواهر آئین بندی باغ می توانند نمود - روزی از بنادر تعلقهٔ شاه خبر آوردند که فرخنده اختر نام پسر از هندوستان رسیده و شاه از شنیدن آن بپادشاهزاده پیغام فرستاد که آمدن پسر شما مبارکباد میخواهم مهمانداری برای آوردن او تعین نمائیم شما هم خط به پسر خود بنویسید پادشاهزاده محمد اکبر جواب داد که پسرهای من که در هندوستان گذاشته آمده بودم چه آنها نزد خود طلبیده پسر دیگر ندارم که آمده باشد باز پادشاه هرچند در فرستادن مهماندار باعزاز طلبیدن مبالغه نمود محمد اکبر در منع آن سماجت و انکار زیاده بکار برده بآن جوان پیغام داد که نشان پسر من چه

داري بنویس او در جواب گفت بعده که رو برو شوم نشان پسری و پدري را خاطر نشان خواهم نمود محمد اکبر در انکار پسر بودن او مبالغه از حد گذرا ند تا آنکه آن جوان از غصهٔ عدم قبول محمداکبر ریسمان را بحلق خود کشید منصوبان شاه خبر یافته ریسمان از حلق او برآوردند و شاه روز مرهٔ برای او مقرر کرد اما محمد اکبر بقبول پسری او تن نداد - بعدهکه تکلیف امداد برای آمدن هندوستان بمیان آورد شاه جواب داد که تا حیات پدر شما مهمان عزیز مائید بعده که شمارا کار به برادران افتد هرچه توانیم در امداد خواهم کوشید بعد چند گاه که سلیمان شاه ودیعت حیات نمود و سلطان حسین قائم مقام او گردید در تیمار داري و مهمان نوازي پادشاهزاده نسبت بسابق زیاده کوشید - روزي پادشاهزاده بدستاویز نوشتهٔ جمدةالملک اسد خان شهرت واقعهٔ حضرت خلدمکاني داده تکلیف امداد فوج و خرچ بمیان آورد شاه حسین درجواب گفت که واقعه نگاران خفیهٔ ما در تهّیه و بنادرهندوستان هستندکه اخبار ضروری را مي نویسند بعد رسیدن خبرواقعي آنچه از ما خدمت بیاید خودرا معاف نخواهم داشت بعدهکه خبرخلاف برآمد پادشاهزاده خجالت زیادهکشیدو درعزت و آبروي او تفاوت بسیار راه یافت آخر تکلیف این معني بمیان آورد که هوای سرزمین عراق بمزاج من نمیسازد مرا مرخص سازند که در توابع گرم سیر سرحد خراسان که نزدیک سرزمین هندوستان است رفته بنشینم و بحکام آنجا بنویسند که بروقت مدد فوج و رفاقت سرداران فوج بمن نمایند بعده وجه خرچ در ماهه برای پادشاه زاده مقرر کرده بر محصول توابع هرات تنخواه

نموده حکم نوشتند که هرگاه پادشاهزاده محمد اکبر را با برادران سرکار پیکار اتفاق افتد پانزده هزار سوار از نوکران سرکار و مددگار مقرری رعیتی همراه نمایند - بعده پادشاهزاده در توابع گرم سیر خراسان رفته بخوشی و ناخوشی اوقات بسر می برد تا آنکه در آرزوی سلطنت هندوستان در اواخر عهد حضرت خلدمکان ازین تنگنا سرای فانی بروضهٔ جاودانی شتافت * * بیت *

نزاع بر سر دنیای دون مکن درویش * که مرد خضر نماند و نه ملک اسکندر

ذکر سال بیست و هفتم از جلوس عالمگیر بادشاه

مطابق سنه هزار و نود و چهار هجری *

اگرچه محرر اوراق را بر سوانح این دوسه سال کماهو لطلاع حاصل نشده که قابل تحریر داند و ازجای دیگر نیز مسودهٔ تسطیر احوال این ایام بنظر نیامده که بر اعتماد آن قلمبند توان نمود اما آنچه از زبان راویان ثقه مسموع گردیده و بسبب تمیذات بودن برادری غفران پناه محمد مراد خان که از تربیت یافتهای حضور بود و بر احوال او اعتماد کلی داشت و خود در سفر راه دره و حجابت حیدرآباد مشاهده نموده بعد تحقیق اختلاف اقوال از پیش رقم بزبان قلم می دهد اگر از روی نسخه و زبان راوی دیگر تفاوت کم و زیاد بگوش مطالعه کنندگان دقیقه سنج درآید معاف دارند *

بعده که در اوائل سنه بیست و هشت از احمد نگر پادشاهزاده محمد معظم را برای تسخیر ملیبار طرف رام دره که در تصرف منصوبان سنبهای جهنمی تبکار بود و آن طرفها هرگز فوج پادشاهی را اتفاق عبور نیفتاده بود برای تنبیه مفسدان آن

ضلع مرخص فرمودند و آتش خان داروغهٔ توپخانه را با لطیف شاه دکنی که مخاطب بسرفراز خان گردانده بودند و اخلاص خان برادر بهلول خان و ناکو نام که از مرهنّهای نام آور و واقف کار آن طرف بود و خواجه مکارم که اصل از نوکران پیش آورد های پادشاهزاده معظم بود و درهمان ایام اورا بمنصب نهصدی سرفرازی داده مخاطب بجان نثار خان ساخته بودند اگرچه کم منصب بود اما درمنصوبه بازی و رای سلیم و شجاعت منظور نظر بادشاه گردیده بود همراه داده طومار فوج بندی بیست هزار سوار درست نموده سعادت خان عرف محمد مراد را که بخدمت واقعه نگاری کل دکن سرفرازی داشت واقعه نگاری فوج پادشاهزاده را نیز ضمیمهٔ آن ساخته همه را از عطای انعام اسپ و فیل و خلعت و اضافه سرفرازی بخشیدند - مابین راه از پیش آمدن فوجهای مقاهیر و درهای تنگ جنگهای عظیم با هراول پادشاه زاده روداد بعده که جمعی از مردم پادشاهی بکار آمدند مقهوران به تقبیه رسیده فرار اختیار نمودند چون بموضع سانپ گانون که قلعهٔ قلب آسمان شکوه داشت رسیدند حکم محاصره نمودند و از سرداران قلعه کشا ترددات نمایان و شرط جانفشانی بظهور آمد و جان نثار خان و دو سه امیر نامی دیگر زخم برداشتند آخر در ایام معدود مفتوح گردید - بعدهکه داخل ملک رامدره گردیدند چون درآبسیار قلب بود و هوای آنجا بلشکر موافقت ننمود و کافران ازهرطرف هجوم نموده شورش کرده راه رسد غله از هرطرف مسدود ساختند و ازانکه یک طرف دریای شور و دو طرف کوههای پر از اشجار زهردار و

مار هاي بسيار واقع شده بود لهذا غنيم كهي ميزد و چارپا و آدم كمتر بلاآفت ازكهي برميگشت و از غذاهاي كه بكار چارپا و انسان آيد سواي تارجيل و غلهٔ كودون كه از خوردن آن اثر سميت ظاهر مي شد چنس غلهٔ ديگر نبود و اسپ و آدم بيشمار ضائع و تلف ميشدند و گراني و كم يابي غله بمرتبهٔ رسيد كه چندگاه آرد گندم سه روپيه چهار روپيه را آثار بهم نميرسيد و از جملهٔ مردم لشكر كه از چنگ اجل نجات يافته بودند با نيم جاني كه داشتند زار نزار گشته هر نفسي كه ميزدند از باقي عمر غنيمت مي شمردند اسپ در طويلهٔ هيچ امير نماند كه بكار سواري آيد تابسپاه ناسزد چه رسد بعده كه خبر اين معوبت لشكر بعرض رسيد براي متصدي بندر سورت حكم صادر شد كه هرچه تواند غله بر جهازات بار كرده بلشكر پادشاهزاده براه دريا برساند از جملهٔ جهازات غله كه از بندر مذكور روانه شد غنيم خبر يافته مابين راه كه همه جادر دريا تلاطمات احداث كردهٔ آنهاست سرراه كشتيهاي ذخيره گرفته تاخت آوردند چند كشتي كه از آفت تاراج مقهوران سلامت رسيد ببازار هر اميري كه در لشكر بود زياده از سي چهل پاره غله نرسيد تا آنكه حكم مراجعت پادشاهزاده رسيد همه جا جنگ كنان خودرا تا احمد نگر بخدمت حضرت خلدمكان رسانيدند *

همينكه بحضور رسيدند ازانكه ابو الحسن قطب الملك فرمان روای هيدر آباد بافعال قبيح از سيرت ملك بعادت و آئنا كه هردو كافر شديد العداوت بودند وسختي و ظلم زياده بر مسلمانان ميگذشت و فسق و فجور علانيه از رواج سكرات و لهو و لعب

زیاد بعرض رسید وعلاوهٔ آن در امداد سنیهای جهنمی دارالحربی در تاخت ملک و تسخیر قلعجات و رساندن لک هون نقد خود را بدنام وزبان زد عالمی ساخته بود درین ضمن میر هاشم نام پسر سید مظفر که از امرای مقرب ابوالحسن گفته می شد و ابوالحسن باعانت او کامیاب سلطنت گشته اورا بپای وزارت رسانده باز بسبب عدم موافقت برهنمائي مادنا و آکنا چنانچه در ذکر سلطنت ابوالحسن مفصل بگزارش درآمده اورا از وزارت معزول ساخته منصب وکالت و اختیار سلطنت بآن هردوکافر داده بود بحضور رسیده بوسیلهٔ مقربان بارگاه بانواع نالش ترغیب و رهنمائي مهم تسخیر حیدرآباد و خلاصي وطلب سید مظفر پدر خود که بطریق نظربند نزد ابوالحسن بود نمود - و معا بعرض رسید که چند پرگنهٔ سیر حاصل سرکار گلکنده و رامگیر تعلقهٔ صوبهٔ ظفر نگر بدعوي آنکه سابق داخل ملک تلنگانه بود امرای بد عاقبت او بتصرف خود آورده اند پادشاه کشور ستان بفکر تسخیر حیدرآباد و استیصال ابوالحسن افتاده ابتداء خان جهان بهادر کوکلتاش را با پسران او که هر یکی خصوص همت خان بهادر که ازیکه بهادران کشور کشا بود با راجه رام سنگه و جمعی از امرای دیگر برای تنبیه و تادیب منصوبان ابوالحسن و بر آوردن پرگنات از تصرف آنها تعین فرمودند بعده پادشاهزاده محمد معظم را با فوج گران که صفدر خان صفدر و استقاد خان پسر جمدة الملک و ملتفت خان و سید عبد الله خان بارهه و جان نثار خان و دو سه راجهٔ نامدار و دیگر جمعي از امرای رزم دیده را برعایت

عطای اضافه و اسپ و فیل و جواهر و نقاره سر افرازی بخشیده
برای تسخیر ملک تلانگانه مرخص فرمودند ۰

و در همان ایام میرزا محمد مشرف فسلخانه را که از تربیت یافتهای حضور و مرد زبان آور و مزاج دان حضرت خلد مکل بود نزد ابو الحسن قطب الملک مرخص فرموده پیام نمودند که بعرض ما رسیده که نزد تو دو الماس مربع خوش قطع شفاف بوزن صد و پنجاه سرخ است آنرا با تحف دیگر که داشته باشد بقیمت در آورده منجملهٔ باقی پیشکش ارسال دارد و در خلوت ارشاد فرمودند که ما ترا برای آن پارچهٔ سنگهای ناکاره که اصلا احتیاج آن نداریم نفرستادیم بلکه بدین شهرت برای دریافت و تحقیقت بعضی معامل مبهمه که ازطرف او بعرض ما رسیده می فرستیم و کنهٔ غرض ما این ست که چون ترا از خانه زادان جان نثار و مزاج یافتهای خود میدانیم میخواهیم که مثل دیگران بطمع رعایت مال مروقتهٔ او بشوی و موافق مرضی او بخوش آمد او پیش آئی بلکه درشت و کلامچنان بی محابا و درشت پیش آئی که او هم باتو درشتی نماید و برای ما حجتی و دست آویزی بجهت تنبیه و استیصال او باشد و تامقدور یا او برهم زنی و اصلا رعایت ادب او در هم کلامی خلا و ملا منظور نداری - بعده که میرزا محمد رفته ابلاغ حکم نموده الماسها که بدان وزن و صفت که فرموده بودند طلب نمود ابو الحسن باظهار قسمهای شدید جواب داد که ندارم اگر میداشتم سعادت خود دانسته بدون صدور حکم بحضور ارسال مینمودم- چنانچه

سابق در عهد اعلی حضرت آنچه الماس لائق ارسال بارگاه جهان مطاع از کان بر آمده بود و عبد الله قطب الملک داشت موافق حکم و بدون ورود فرمان بحضور ارسال داشته بود- و چند پارچهٔ الماس تراشیده و نا تراشیدهٔ بیش بها مع یاقوتهای رمانی که قابل ارسال داشت حواله نمود بعده در کلمه و کلام اکثر میرزا محمد موافق ارشاد عمدا بر حرف ابو الحسن ایراد گرفته بی محابا در سوال و جواب پیش می آمد و قائل می ساخت اما روزی بتقریب بعضی مذکورات از زبان ابو الحسن بر آمد که ماهم پادشاه این الکهٔ محقر گفته می شویم میرزا محمد از راه تشنیع و توبیخ بر آشفته گفت که شمارا نمی رسد که لفظ پادشاه برخود اطلاق نمایید از استماع چنین کلمات که بسمع حضرت عالمگیر میرسد زیاده مادهٔ گرانی خاطر مبارک پادشاه می گردد- ابو الحسن در جواب گفت که میرزا محمد این اعتراض شما غلط است تا که ما پادشاه گفته نشویم حضرت عالمگیر را پادشاه پادشاهان نخواهند گفت *

محرر اوراق این مذکور را مکرر از زبان میرزا محمد که نزد خود محمد مراد خان نقل می نمود شنید میگفت که در هیچ کلمه من ایراد نگرفتم که ابو الحسن را لاجواب نساختم الا درین مذکور که ابو الحسن مرا لاجواب ساخت * القصه بعده که میرزا محمد از نزد ابو الحسن مراجعت نمود و خبر تعین امواج قاهره بسرداری پادشاه زاده محمد معظم و خان جهان بهادر کوکلتاش بابو الحسن رسید ابراهیم خان عرف حسینی بیگ را که از امرای عمده و سپه سالار حیدر آباد گفته میشد مخاطب بخلیل الله

خان ساخته با شیخ منهاج و رستم راو که از زمینداران صاحب السیف و القلم و معتبر ابو الحسن و پسر عموی مادنا وزیر بود و دیگر امرای رزم جوی کارزار دیده با سي چهل هزار سوار در مقابل فوج پادشاهي مرخص نمود - بعده که فوج سابقین سرحد بیجاپور و حیدر آباد نزدیک هم رسیدند ازانکه پادشاه زاده محمد معظم نمي خواست که تا مقدور کار بجنگ کشد بخلیل الله خان پیغام نمود که اگر ابوالحسن باظهار ندامت و التماس عفوتقصیر پیش آمده دست اختیار مادنا و آکنا را از امور ملکي کوتاه نموده مقید سازد دریم آنکه پرگنات میدرو راسگیر وغیره که بغصب از تصرف بندهای پادشاهي بدعوي بیجا بر آورده دست ازان برداشته باز حوالهٔ منصوبان پادشاهي نماید دیگر آنکه باقي پیشکش سابق و الحق بلا توقف و اهمال روانهٔ بارگاه آسمان جاه سازد برای عفو تقصیرات او بحضور معروض داشته آید - امراي ناقص عقل دکن از راه غرور بجوابهاي مهمل پیش آمده در دفعهٔ غضب پادشاهي نتوانستند پرداخت تا آنکه کار بجنگ و صف کشي طرفین منجر گردید و از هرطرف فوجها بجنبش در آمد - از جملهٔ محاربات که با خان جهان بهادر کوکلتاس روي داده اگرچه همه را دربن انتخاب کلامبز بان خامه نمي توان داد اما مجملي از ذکر یک جنگ باحاطهٔ بیان مي آورد - روزي محاربهٔ که با خلیل الله خان رودار همراه خان جهان بهادر زیاده از دوازده هزار سوار نبود و با امراي ابو الحسن زیاده از سی هزار سوار جرار بود و هراولی بهمت خان بهادر مقرر نموده بودند - از صبح کوس و کرنای رزم بلند آوازه گردیده

و صدای توپ و غرش بان میدان زمین و آسمان پیچید و چنان محاربهٔ عظیم رودادکه تا سه پهر روز از هرطرف پشتهای کشتها پدید آمد و از جوی خون سطح زمین گلنار گردید و اکثر سردار های طرفین زخمي گشتند و چهار طرف فوج پادشاه را نگین و از بمیان گرفتند *

سپه از دور تیغ برهم نهاد * زره دیده از بیم برهم نهاد

و بر همت خان بهادر که هراول فوج بود چنان عرصهٔ تردد تنگ گردید که هر بار برای طلب کومک و باظهار نالش غلبهٔ غنیم پیغامها از نزد او میرسید - و خان جهان بهادر بمرتبهٔ مغلوب انواج دکن گردیده بود که فکر خلاصي خود او بر او دشوار می نمود و هر ساعت برهجوم لشکر دکن می افزود - درین ضمن بری خان که ملقب هاث بهته که از مبارز پیشگان جانباز مشهور گفته می شد و سنگ دست او از دور کار گولي بندرق می نمود اسپ تازان بهاله دردست خودرا مقابل فیل خان جهان بهادر رسانده فریاد بلند نمود که فیل سواري خاصهٔ سردار کدام امت و خواهت که نیزهٔ طرف خان جهان بهادر اندازد خان جهان بهادر بفریاد آمد که خاصه منم و او را فرصت بهاله انداختن نداده بقبضهٔ کمان تیر درآورده تا بناگوش کشیده برو انداخت که از بالای اسپ سرنگون ساخت و بر تمام فوج پادشاهي عرصه تنگ گردید و هر ساعت از طرف هراول و چنداول پیغام غلبهٔ غنیم میرسید وهیچ نمانده بود که هزیمت بر فوج خان جهان بهادر افتد درین حالت فیل مست راجه رام سنگه که در فیلخانهٔ او بسته بود فیلبان زنجیر سه

چهارمغي در ذهن او داده اورا راکرده میان توچ همت خان بهادر
هراول رساند و راوتهای نامی و مبارزان صف شکن توچ ابوالحسن
مقابل همت خان بهادر لمپان بچولن درآورده بودند نبل مقابل
هرکدام که حمله می آورد از صدای زنجیر و صدمهٔ خرطوم نبل
تزلزل تمام در لشکر خصم افتاد و اسپان درسه سردار نامی
برقص با درآمده چراغ با گشتند و سواران خود را از بالای زین
بزمین سرنگون ساختند و هزیمت بر توچ دکن افتاد و خان جهان
بهادر حکم شادیانهٔ فتح نواختن نموده همانجا خیمه زدن مرحمت
و غنیمت بسیار و نصب و نبل بیشمار مع توپخانه بدست مردم
پادشاهي افتاد و چند روز دران سرزمین مقام نموده انتظار توچ
پادشاه زاده وبعضی سرداران که عقب مانده بودند کشیده خان نثار
خان عرف خواجه مکرم را برای تسخیر گذهی میره که در تصرف
منصوبان ابوالحسن رفته بود تعین نمودند و جان نثار خان بعد
تردد نمایان گذهی مذکور را بتصرف خود درآورده تهانه و ثم نموده
و توچ دکن اطراف گذهی یورش نموده محاصره پرداختند و جان نثار
خان مکرر از گذهی برآمده با توچ دکن مقابله نموده سرداران
ابوالحسن را هزیمت داده در محافظت گذهی استقامت ورزید
تا آنکه ده هزار سوار دیگر از توچ خانهٔ مادیا و رستم راو که در
اطراف پرگنات بودند و توپخانه بمدد خلیل الله خان رسید و
توجها مقابل پادشاه زاده آمده چند روز به بهانه‌های غدر آمیز
گذرانیدند آخر کار مقابلهٔ صعب افتاد و سه روز جنگهای عظیم
رو داد و در هر جنگ جمع کثیر از هردو طرف کشته و زخمي

شدند تا روز چهارم چنان محاربهٔ جهان آشوب اتفاق افتاد که همت خان بهادر و سید عبدالله خان و راجه سان‌سنگه و سعادت خان دیوان فوج خان جهان بهادر زخم برداشتند آخر از حملهای صف ربای سرداران فوج بادشاهي لشکر دکن رو بفرار آورد راجه‌رام سنگه و سید عبدالله خان مصلحت تعاقب فوج دکن ندانند پادشاه زاده و خان‌جهان‌بهادر مصلحت در تعاقب فوج دکن ندانسته فرمودند که همانجا خیمه زده مقام نمایند و عرضداشت فتح بحضور روانه ساختند و از نوشتهٔ اخبار نویسان نیز سبب تعاقب نه نمودن پادشاه زاده بعرض رسید ازانکه پادشاه مدتی بود که از پادشاه زاده پارهٔ کدورت خاطر داشتند و از خان جهان بهادر بسبب بازار فسق و فجور که در لشکر او بسیار رواج یافته بود و مکرر فرمان اعتراض درین باب صادر فرموده بودند و موثر نمیگردید و در تعاقب پادشاه‌زاده محمد اکبر هم باوجود نزدیک رسیدن در سرحد پای کوه سلطان پور خان جهان بهادر در دستگیر نمودن پادشاه‌زاده پهلو تهي نموده بود و از نوشتهٔ میر نورالله پسر میرمیران نوجدار پرگنهٔ تهالیر بعرض رسیده بود و دیگر بعضی سلوک در بعضی مقدمات ملکی و مالی بعرض حضرت خلدمکان میرسید و هرگاه فرمان نصیحت آمیز صادر می شد در جواب از راه گستاخی عرضداشت می نمود و سر دیوان نشسته بدعوي نسبت برادر رضاعی کلمات ناگفتنی بزبان می آورد و بعد عرض خلاف مرضي پادشاه بظهور می آمد لهذا ذخیرهٔ ملال خاطر از طرف خان جهان بهادر داشتند و بعضی اطوار ناهموار دیگر او نیز بر غبار مزاج می افزود ؛

ذکر سوانح سال بیست و هشتم از جلوس عالمگیر پادشاه مطابق یک هزار و نوه و پنج هجري

بعده که عرضه داشت فتح و هزیمت فوج دکن بعرض رسید خلاف مرضی خلدمکان بظهور آمد که بعد هزیمت فوج چراتابنگاه آنها تعاقب نه نمودند و مجراي حسن تردد باعتراض مبدل گردید و درین باب فرمان اززدی غضب تمام بنام بادشاه زاده شاه عالم و خان جهان بهادر صادر فرمودند و این معني باعث ملال خاطر بادشاه زاده گشت اگرچه ازان روز سرداران ابو الحسن بقصد مقابله و محاربه سوار نگشتند و مقابل بادشاه زاده نیامدند الا آنکه گاه گاه وقت شب بطریق تزلزل اطراف لشکر ظفر اثر سپاهي نموده بزدن بان مبادرت مینمودند و بعضي اوقات روزانه نیز از دور نمودار گشته بدستور طلایه گشت نموده خودرا به بنگاه خویش میرساندند اما بادشاه زاده و خان جهان بهادر که آزرده خاطر بودند متوجه آنها نمي گشتند و ترک سوار شدن و تردد نموده تا چهار پنج ماه دراجا نشسته گذراندند و این معني بعد عرض باعث مزید ملال و اعتراض بادشاه عالم ستان گردید و بدست خاص فرمان در کمال اعتراض و سرزنش صادر فرمودند و بخان جهان بهادر نوشتند *

* مصرع *

ای باد صبا این همه آوردهٔ تست

شاه عالم بعد مطالعهٔ فرمان با دیدهٔ گریان و دل پر از شعلهٔ آتش بخانه آمده صبح آن دیوان فرموده خان جهان بهادر را مع دیگر امرای صاحب رای جمع ساخته در باب تنبیه غنیم کنکاش

بمیان آورد ازانکه سرداران حیدرآباد مرضي شاه عالم برصلح و دفع مایهٔ فساد مائل دانسته پیغامهای دلفریب و رسل و رسائل درمیان داشتند و خان جهان بهادر نیز نظر بو انسردگی خاطر از طرف پادشاه و وفور سپاه خصم مصلحت بمحاربه نمیداد و بعضی امرا بااو درین باب همدم بودند و سید عبدالله خان و دو سه راجه ترغیب بمقابله می نمودند چون رایها مختلف بمیان آمده بود آن روز بنای مصلحت تا تمام ماند روز دیگر سید عبدالله خان بارهه در خلوت التماس نمود که اگرچه خان جهان بهادر از سرداران کهنهٔ کار آزمودهٔ روزگار و هوا خواه جهان پناه است اما صلاح دولت دران است که دیگر خلاف مرضي پادشاه بعمل نیاید و بقصد گوشمال این طائفهٔ مخیل که بالتماس صلح دفع الوقت مینمایند سواری باید نمود اگر خان جهان بهادر هراولی قبول نماید فدوی را چنداول مقرر نمایند و الا بنده در هراولی شرط جانفشاني بتقدیم خواهم رساند و در رکاب یکی از شاهزادها که سرداري هراولي بنام او قرار دهند جوهر تردد و فدویت بظهور خواهد آورد بعده شاه عالم بمحمد ابراهیم سر لشکر حیدرآباد پیغام داد که باوجودیکه بسبب اغماض و رعایتي که نسبت بشما بعمل آمده مغضوب بادشاه گشته ام باز نظر بر اصلاح کار طرفین و بحال ماندن دولت و آبروی شما و ابوالحسن صلاح دران میدانم که اگر شما از پرگنه و گدهی سیرم و کیر و دیگر محال سرحدی که بتصرف بندهای پادشاهي درآمده بود دست برداشته برگشته بروید این معني را وسیلهٔ دست آویز و التماس عفو تقصیرات و شفاعت ابوالحسن ساخته بحضور

معروض دارد بعد ازانکه این پیغام مصحوب زمرد نام ناظر محل
شاه محمد ابراهیم سر فوج رسید و محمد ابراهیم که این پیغام
موافق خواهش او بود مصلحت جواب آن با سرداران دیگر بمیان
آورد شیخ منهاج و رستم راو زنار دار و دیگر جهالت کیشان متفق
اللفظ گشته بزبان دکهني ترجمهٔ این مضمون در جواب گفتند که
قلعهٔ سرحد سیرم برسر فوک شمشیر و سنان نیز های ما را بسته است
و بجنگ آماده ایم چنانچه دران روز مرهٹه در انداختن و زدن بان
شوخي نمودند که یك بان وقت آوردن خوان خاصه اندرون سراچهٔ
محل رسید و از صدمهٔ آن خوان از سر خواص افتاد چون همان روز
توپخانهٔ زیاده با فوج تازه از نزد ابوالحسن رسیده بود توپ خالي
بسیار آتش داده صدای شلک پی درپی سامع افروز پادشاه زاده
و مردم لشکر ساختند و دست انذازي برکهي فوج پادشاهي نمودند
ازین شوخي دکنیهای بی ادب رگ غیرت پادشاه زاده بحرکت آمد
شاهزاده معزالدین را با خان جهان بهادر بدستور سابق هراول نمودند
و صفدر خان و همت خان و دیگر دلاوران رزم جو برفاقت راجهای
جلادت پیشه طرف برنغار و جرنغار و بلتمش مقرر کرده سید عبدالله
خان را با چند تنی از بهادران شعله خو چند اول ساخته ملتفت خان
خوافي و راجه مان سنگه و سمندر بیگ و خواجه ابوالمکارم را در قول
با خود گرفته بقصد مقابله و مقاتله با بمعرکهٔ کار زار گذاشتند
از انطرف سرداران ابوالحسن باهم مصلحت نموده صلاح کار دران
دانستند که بهیر را از مکاني که بود سه چهار کروه جانب دست
راست روانه ساخته صرفه در جنگ توپخانه بدانسته توپهای کلان را

در مغاک انداخته چند توپ را زیر خاک نموده دو سه فوج ساخته یک فوج مقابل هراول امواج پادشاهی دویم یلتمش قرار دادند و یک فوج سنگین با دو سردار شیر شکار کارزار دیده موافق دستور دکن که اکثر غلو بر چنداول می آرند برای مقابلهٔ سید عبدالله خان مقرر کردند و یکبارگی جوشان و خروشان جاوریز مانند سیلاب بلا بر فوج بادشاه زاده تاختند و ازین طرف بهادران شیر خصال و دلاوران تیز چنگال بمقابله پرداخته چپقلشهای رستمانه بر روی کارآوردند و از هرطرف کوشش و کشش بهادرانه بعرصهٔ کار زار آمد و صدای دار و گیر دران دشت پر وحشت پیچید و عرصهٔ کار زار از خون دلاوران با نام و ننگ جان نثار لاله زار گردید * رباعی *

زهر سو شده انجمن فوج فوج * چو دریا که خیزد زهر گوشه موج
ز آمد شد تیر و تیغ و سنان * روان شد پیا پی ز تنها روان

سرداران دکن هر ساعت قدم جرأت پیش گذاشته داد تهوری داده پرگار وار اطراف لشکر هراول و چنداول فرو گرفتند و از شاهزاده معز الدین و همت خان پسر خان جهان بهادر و اعتقاد خان پسر جمدة الملک تردد بهادرانه بظهور آمد و سید عبدالله خان بعد تردد نمایان فوج مقابل را برداشته بمدد سرداران یمین و یسار پرداخت تا دوپهر روز معرکهٔ کارزار شعله افروز بود بعده دکنیها رو بفرار گذاشتند و فوج پادشاهزاده تعاقب کنان سرداران ابوالحسن را تا بنگاه خصم رسانده غائلهٔ عظیم در لشکر دکن رو داد شیخ منهاج دو سوار زبان دان نزد پادشاه زاده و هراول فوج پادشاهي فرستاده پیغام نمود که محاربه و دعوي قتال و جدال میان ما و شما است

میان پادشاهان سلف اسلام ناموس و عیال مسلمانان از تاخت و تاراج محفوظ بوده‌اند اگر ما را سه چهار گهري فرصت دهند که از طرف قبائل پارهٔ خاطر جمع نموده باز بمقابله پردازیم از طریقهٔ مروت دور نخواهد بود شاهزاده معزالدین درین ماده مرضي پدر حاصل نموده عنان کشیده سزاولان برای منع دست اندازي مال و عیال تعین فرمودند دکنیها قبائل را بر اسپان و فیلان سوار نموده طرف گذهی که نزدیک بود روانه ساختند و سه پهر باز از هر طرف سیلاب بلای فوج دکن نمودار گردید و سرداران بی شکوه بار دیگر بشکوه تمام جلو ریز مقابل فوج ظفر موج جلوه گر گشتند و معرکهٔ کار زار گرم تر از اول روز ساختند و تردد‌ات رستمانه از هر دو طرف بظهور آمد و جمع کثیر طرفین مع دو فیل فوج پادشاهي از پا در آمدند و ازان جانب شیخ منهاج و رستم زار زخم برداشتند و بندرابن دیوان شاه را دکنیان زخمي ساخت فیل سواري او پیش انداخته روانه شدند سید عبد الله خان باوجود که در همان حالت صدمهٔ چوب چهرهٔ بان بدهن او رسیده بود باتفاق یکي از راجها خود را رسانده بندرابن را خلاص نمود و زن غیرت خان میر بخشي شاه از ضرب بان در حوضهٔ فیل با یک سهیلي کشته گردید و چهار پنج سردار دیگر فوج طرفین زخم کاري برداشتند و بسیاري از مردم بی نام و نشان از پا در آمدند و دکنیها تا شام ثبات قدم ورزیده آخر رو بفرار آوردند و بپادشاه زاده پیغام نمودند که در جنگ مغلوبهٔ صف جمعي از مسلمانان طرفین کشته میگردند بهتر آنست که

یک دو سردار ما و سه چهار سر فوج شما بی آنکه پای فوج درمیان باشد بمیدان آمده باهم قتال نمائیم و بفن و تردد سپاهگری امتحان زور بازوی خود بروی کار آوریم و به بینیم که خدا کرا یاوری میدهد بعده که بعرض شاه عالم رسید درجواب گفت آری شما از راه غرور استعمال شمشیر بازی که میان شمایان زیاده رواج دارد جرأت بدین خواهش می نمایید اما مارا ملاحظهٔ آنست که چون آخر کار بر مردم دکن عرصهٔ کارزار تنگ می‌گردد تنگ فرار بر خود هموار مینمایند بلکه از جملهٔ هنر سپاهگری میدانند و نزد مایان بدتر ازین عار دیگر نیست پس بهتر آنست که سید عبدالله خان و یک دو سردار دیگر لشکر ما برپای فیل سواری خود زنجیر انداخته بمقابلهٔ شما مبادرت نمایند و شمایان نیز برپای فیل سواری خود زنجیر اندازید و در معرکهٔ کارزار استقامت ورزیده امتحان شجاعت و تهوری بمیان آرید آنها از شنیدن این جواب گفتند ما فیل سواره پا بزنجیر جنگ نمی نمائیم شاه فرمودند که ما هم جنگ بگریز نمی‌توانیم نمود - روز دیگر آن همینکه خاور عالمگیر جهان افروز سر از دریچهٔ مشرق بر آورد هرکارها خبر رساندند که سرداران ابو الحسن فرار نموده رو بحیدر آباد آوردند شاه عالم فرمود شادیانهٔ فتح بلند آوازه ساخته بتعاقب فوج حیدر آباد کوچ نمایند بعده که کوچ بکوچ نزدیک حیدر آباد رسیدند ازانکه مادنا و بعضی همدمان او خلیل الله خان عرف محمد ابراهیم را نزد ابو الحسن متهم برجوع آوردن طرف پادشاه زاده ساخته بدین مرتبه دربارهٔ او بد ظن نموده بودند که در فکر دستگیر ساختن بلکه بقتل رساندن او میان

هم قرار یافته بود این خبر که بمحمد ابراهیم رسید بخدمت بادشاه زاده آمده ملازمت نموده مورد عنایات گردید بعده که خبر ملحق شدن محمد ابراهیم سر فوج بشاه عالم در حیدر آباد انتشار یافت ابو الحسن حوصله‌باخته خود را بی آنکه بارکان دولت مصلحت نماید یا درفکر بردن مال و عیال و ناموس خود و سرهم‌دیگر پردازد یکبارگی وقت اول پاس شب با جمعی از خدمهٔ محل و صندوقهای جواهر و هون هرچه توانست باخود گرفته رو بقلعهٔ گولکنده آورد از شهرت این خبر همه کار خانجات ابو الحسن و مال تجار زیاده از چهار پنج کرور روپیه خروار خروار مع ناموس سپاه و رعایا که در شهر مانده بودند بحادثهٔ تاراج در آمد و عجب هنگامهٔ قیامت و رستخیز غریب برپا گردید و چندین هزار شرفا که فرصت سواری و برداشتن مال نیافتند سراسیمه وار دست زن و فرزندان خودگرفته که بسیاری را مجال برقعه و چادر پوشاندن نماند رو بقلعه آوردند و قبل ازانکه خبر بلشکر بادشاه زاده رسد اوباشان و غارتگران شهر اطلاع یافته دست بغارت و تاراج مال دراز نمودند و امرا و تجار و غربا برهم دیگر سبقت ورزیده هرکه بزور بازو و مدد تردد و خرچ نمودن زر در فرصت تمام شب آنچه توانستند از مال و عیال بقلعه رساندند و صبح ناشده مردم لشکر بر شهر تاخت آوردند چون از هرمحله و بسته و بازار لکوک از زر نقد و اقسام مال و اقمشه و چینی خوانهای امرا و تجار و قالینهای فراش خانهٔ ابو الحسن و ارکان دولت او مع اسپ و فیل‌که موجود بود وقت غارت عجب هول قیامت و نمونهٔ حشر و نشر آشکار گردید

چو سلطان خاور برافراخت سر * بدامان گردون برافراشت زر
بسي درج و صندوق با قفل زر * پر از لعل و یاقوت و در و گهر
ز پوشیدنی و ز گستردني * ز هر چیز کان بود آوردني
زدیبا و زر بفت و خز و حریر * ز دینار و یاقوت و مشك و عبیر
بسي زیور از گوهـــر آبدار * بسي خاتم و یاره و گوشوار
که بغارت تاراجیان رفت و آنقدر زن و فرزند مسلمانان و هنود باسیري در آمدند و عرض و ناموس شرفا و غربا و ضعفا برباد فنا رفت که زبان خامه از احاطهٔ بیان آن قاصر است و قالینهاي گران بها که از سنگیني برداشتن آن متعذر بود بخنجر و شمشیر بریده پارچه پارچه نموده از دست همدیگر مي ربودند هرچندکه شاه عالم سزاولان تعین نموده در منع آن کوشید فائده مترتب نگردید کوتوال لشکر را مامور نمودند که باتفاق دیوان پادشاهي چهار صد و پانصد سوار باخود گرفته در گرد آوري و ضبط مال بقیة التاراج کار خانجات ابو الحسن پردازد - و بعده که فرستاد هاي ابو الحسن بهزاران عجز و نیاز پیغام التماس عفو جرائم کرده و ناکرده نزد پادشاه زاده آوردند و شاه عالم عجالة سزاولان شدید براي زجرومنع تاراجیان و تنبیه جمعي که آتش میزدند تعین نمود پارهٔ شعلهٔ فتنه فرو نشست اما تاراجیان ممنوع واقعي نگردیدند و بعد آمد و شد پیغام التجاي ابو الحسن بقبول هر تکلیفي که بمیان آمد از حد گذشت پادشاه زاده را برحال آن برگشته بخت و سکنهٔ آنجا که في الحقیقت از مغضوبان درگاه الهي گردیده بودند رحم آمد و التماس او بشرط چند که ازان جمله قبول پیشکش یک کرور و بیست لك

روپیه سوای وجه مقرری هرسال و مقید و بیدخل ساختن سادنا و آکناکه هردو برادر مایهٔ فساد خرابی سکنهٔ حیدر آباد بودند و دست برداشتن از گڈهی سیرم و پرگنهٔ کهیر و دیگر محالات مفتوحه که بتصرف پادشاهی در آمده بود بمیان آمد قبول نمودند که بخدمت پادشاه معروض داشته شفیع جرائم ابوالحسن گردید - درین مابین آمد و رفت پیغام که ابوالحسن در مقید ساختن هردو کافر صاحب مدار تامل داشت ازانکه سپاه و بعضی سرداران عمده و خدمهٔ صاحب اختیار محل نظر برانیکه تمام خرابی حیدرآباد و لشکرکشی و مسلمان کشی از نحوست هر دو برادر دجال سیرت بدسرشت است تنگ آمده بودند سروسا و جانی صاحبه که در محل تسلط تمام داشتند و حرمهای صاحب اعتبار عبدالله شاه میشدند بی آنکه بابوالحسن برگشته اختر اطلاع دهند زبانی بعضی محرم راز که از همراهان همان بدانجام بودند و جمشید و غیره غلامان اشارهٔ قتل هر دو بد کردار جفا کار نمودند درحالتی که هر دو اجل رسیده از در بار بخانهای خود مرخص گردیده بودند جمشید و جمعی از غلامان در راه بر سر آنها ریخته بقتل رساندند و رستم راو که بخانه رسیده بود در همان خانه او را قتل کرده و تاراج نموده کار او ساختند و جان و مال زنادار بسیار آن روز بباد فنا رفت و سر هر دو برادر بریده آورده مصحوب یکی از مردم فهمیده کار نزد پادشاه زاده فرستادند ۱۲

کلمهٔ چند از سبب تسلط و استقلال یافتن هردو برادر در وزارت که درین ضمن حسب و نسب ابوالحسن نیز بتذکار خواهد درآمد و خالی از غرائب نیست برای شادابی کلام بزبان خامه میدهد - در ایام

سلطنت عبدالله قطب شاه که قریب پنجاه سال فرمان روائی نموده چون پسر نداشت از جملهٔ دوسه دختر که خدا باو داده بود یکي را بسید احمد نام که از سادات و فضلاي موروثي عرب بود منسوب ساخته بپایهٔ امارت رسانده اختیار اکثر امور ملکي بدو رجوع می نمود بعد از چند گاه سید سلطان نام که شاگرد پدر میر احمد گفته میشد و در حسب و نسب زیاده بر خاندان میر احمد شهرت داشت بخدمت عبدالله قطب شاه رسیده مقرب و معزز گردید و دختر دویم قطب شاه بدو نامزد و منسوب گشت و روز بروز بر اعزاز و مراتب او می افزود تا آنکه میان هردو سید رشک و حسد همچشمي که خانه بر انداز چندین هزار خان و مان و کل سرسبد ابلیس پر تلبیس است بمیان آمد روزي قطب شاه از سید سلطان پرسید که شما بر حقیقت بزرگان میر احمد اطلاع دارید او در جواب گفت آري فضیلت موروثي دارند و استاد زادهٔ مانند ازین کلمه زیاده از سابق تخم عداوت در مزرع دل میر احمد کاشته گردید و روز بروز بوسیلهٔ درهم اندازان تمام پیشه که به تیشهٔ سخن چیني مدام در فکر بر انداختن خاندان قدیمند و بآب یاري غمازان شیطان سیرت نخل شقاوت و مخالفت میان هردو سید نشو و نما می پذیرفت و هر روز بر مادهٔ فساد می افزود تا آنکه جشن کارخیر بمیان آمد و تا چند روز هنگامهٔ عیش و نشاط رونق افزاي در و بام حیدرآباد بود از اتفاقات دران ایام شادي اداي خارج دیگر بمیان هر دو همچشم بعرصهٔ ظهور آمد و کار بجائي کشید که شب عقد و زفاف میر احمد قسم شدید یاد نموده بقطب شاه پیغام نمود که

اگر شما دختر بسید سلطان میدهید مرا مرخص سازید و بفکر سرانجام برآمدن از حیدرآباد بشهرت عزم جزم پرداخت هرچند که مردم عمده نهمانده باصلاح کار کوشیدند نائده نه بخشید و سروسا که مدار علیه محل بود و دیگر محرمان حرم همدم ومعاون میر احمد گشتند و گفت و گوی نزاع بدین جا انجامید که چون عبدالله شاه را خاطر داشت میر احمد و دختر کلان زیاده منظور خاطر بود ناچار گشته در فکر چارهٔ کار افتاد و بعد مشورت با همدمان و محرمان اندرون و بیرون قرار مصلحت بران یافت که ابو الحسن نام را که از طرف سلسلهٔ مادری با عبدالله قطب شاه قرابت بعیده داشت و از شروع ایام شباب در صحبت فقرای خراباتي وضع بسر می برد و از اختیار نمودن اطوار نامحمود مطعون صاحب کمالان و همدمان قطب شاه گشته چنان ازطنق دلها افتاده بود که عبدالله شاه اصلا متوجه پرداخت احوال او نگردید لهذا ابوالحسن بلباس درویشان در خانقاه سید راجو که از مدت شانزده سال مرشد او گفته می شد بنا کامی میگذرانید ازانکه مردود خلق منظور نظر خالق مي باشد در همان مجلس شادي که ساعت عقد مقرر گشته بود او را جسته آورده بحمام فرستاده مخلع ساخته سهرهٔ مروارید گران بها برسر او بسته بر اسپ عراقي یا ساز مرصع الماس سوار نموده با سرانجامی که برای سید سلطان موجود و مهیا بود بمجلس دارالامارت بدبدبه و شان سلاطین حاضر ساخته عقد بسته دختر حوالهٔ او نمودند و سید سلطان بعد پی نمودن اسپان و بتاراج دادن مال و مالیت خانه فقیر گشته با دل پر غم و دیدهٔ پر نم دست

حسرت و افسوس بر همزنان بمایوسی تمام سر خود گرفته از شهر برآمده خود را نزد محمد امین خان رساند بعده که ایام رحلت عبدالله قطب شاه و ثانی انتقام‌ناکام ساختن سید سلطان که در بارهٔ آن سید از میر احمد بظهور آمده بود رسید ازانکه میر احمد از روی تبختر با امرا خصوص بسید مظفر که از سلسلهٔ خلیفه سلطان از سلاطین زادهای مازندران و امرای عمده وصاحب فوج حیدرآباد گفته می شد و بموسی خان محلدار سلوک نمی نمود و هیچ ارکان دولت قطب شاهیه را موجود نمی دانست و بعضی خدمهٔ محل نیز ازو نفرت بهم‌رسانده بودند برخلاف ابوالحسن که با همه‌برفق و مدارا سلوک برادرانه می نمود قبل و بعد واقعهٔ عبدالله قطب شاه در تعین سلطنت اختلاف تمام بهمرسید و گفتگو بجائی کشید که بیرون میر احمد باسپاه خود مستعد جنگ گردید و اندرون زن میر احمد که ما صاحب کلان گفته می شد شمشیر برهنه در دست گرفته با کنیزان حبشی و ترکی آمادهٔ فساد و فتنه گشت از هر گوشه و کنار نائرهٔ قتال و جدال اشتعال گرفت آخر از اعانت سید مظفر و موسی خان محل‌دار و سعی و ترددماداناوآکنا که هردو برادر نوکر و پیشکاران معتمد سید مظفر بودند همه نوکران عمده را رفیق ابوالحسن ساختند و میر احمد را مغلوب و بی اختیار و منزوی ساخته ابوالحسن را بسلطنت برداشتند و وزارت بنام سید مظفر که از ابتدا خطاب قبول ننموده بود مقرر گردید و بحکم منتقم حقیقی میر احمد حسدی که در بارهٔ سید سلطان بکار برده بود خمارنشهٔ آن کشید همچنان سعی که از سید مظفر در

بر اندختن بنای دولت میر احمد بظهور آمد نخل گلشن مراد او نیز ثمر ندامت بار آورد - شمهٔ ازان می نگارد که چون اکثر چنان بوقوع آمد که هر امیریکه در اعانت جلوس سلطنت پادشاه کوشیده صاحب‌مدار امور ملکي گردد خلل تمام در دماغ او راه مي یابد و میخواهد که در مقدمات جزئي و کلي بر آنای خود تسلط داشته باشد و مزاج سلاطین را تحمل و برداشت آن دشوار میگردد و مادهٔ فساد آماده مي شود آخر کار بقصد استیصال همدیگر مي کوشند میان ابو الحسن و سید مظفر پسر تکالیف شانه نزاع بمیان آمد و روز بروز خشونت می افزود و کار بجائي کشید که ابو الحسن بفکر آن افتاد که دست اقتدار سید مظفر از امور ملکي کوتاه سازد هرچند تدبیر و منصوبه بکار مبرد که مي آنکه هنگامهٔ فساد و خونریزي برپا گردد اورا از وزارت معزول نماید میسر نمي آمد آخر الامر مادنا پندت که از پیشکاران مستقل و صاحب مدار خانهٔ سید مظفر گردیده بود با ابو الحسن دمساز و همراز گشته بمرور ایام چنان منصوبه بکار برد که بعضي جماعه‌داران عمدهٔ سید مظفر را باستمالت امید وار انواع رعایت نموده هوادار ابو الحسن ساخته باخود رفیق نمود و جمعي از نوکران صاحب فوج را برای امور ملکي بیرونها فرستاد بعده که سید مظفر را بي پر و بال گردانیدند، قلمدان وزارت ازو کشیده گرفتند و منصب اصلي اورا بحال داشته منزوي ساختند خلعت و قلمدان وزارت بمادنا داده تعلقهٔ سابق او بآکنا برادر او مقرر نمودند چنانچه مادنا نیز مع برادر در مقابل نمک حرامي که ازو نسبت بسید مظفر بظهور آمده بسزاي اعمال رسید ۰

از دور نیفتد قدح تلخ مکابات
زهري که چشیدن نتواني نچشاني

چون دران ایام براي طلب سید مظفر که بطریق محبوسان مذهبي بود بموجب نامش میر هاشم پسر او حکم بنام پادشاه زاده رسید پادشاه زاده نصرت خان پسر خان جهان بهادر را براي آوردن او تعین نمود ـ و نصرت خان بقصبهٔ کوهیر رسیده ابلاغ حکم نزد ابو الحسن نمود و ابو الحسن اورا همراه رستم راو نزد نصرت خان روانه ساخت بعد رسیدن حضور که مورد عنایات ظل سبحاني گردید و تکلیف عطاي منصب نمودند برعایت پاس نمک خاندان قطب الملک از قبول ابا نموده رخصت کعبة الله حاصل نمود و بقولي در لشکر ودیعت حیات نمود *

القصه چون عرضه داشت شاه عالم مشتمل برقرار صلح با ابو الحسن بعرض خلدمکان رسید اگرچه بحسب ظاهر منظور فرموده سعادت خان را که دیوان فوج خان جهان بهادر و از تربیت کردهاي حضور بود بحجابت مقرر کرده براي وصول زر پیشکش باقی سابق و حال تاکید بلیغ بکار بردند اما شاه عالم و خان جهان بهادر را خفیه مطعون ساخته منضوف نمودند و خان جهان بهادر را طلب حضور ساختند خان جهان بهادر اگرچه سردار شجاع بود و مدبر کار آزموده چنانچه از تردات او شمهٔ بزبان قلم داده اما ازانکه میان پادشاه و خان جهان بهادر بسبب بعضي اداهاي خارج او سوء مزاج طرفین بمیان آمده بود و دران ایام اعتقاد خان خلف الصدق اسد خان که علم شهرت و شجاعت

و جانفشاني بر افراشته در اطاعت امر بادشاه ميكوشيد و حضرت خلد مكان متوجه پيش آوردن او بودند و همچنان از تهور خان پسر صلابت خان و خواجه ابو المكارم و غيرة دو سه خان زاد جوهر تهوري و كار طلبي كه مشاهده نموده بودند در تربيت آنها مي كوشيدند مكرر در جواب عرضه داشت فرمان اعتراض آميز مشتمل بر تعريف اعتقاد خان و تهور خان بدين عبارت كه خانه زادانی كه هنوز بوي شير از دهان آنها مي آيد نسبت بآن پير سال خورده زياده شرط فدويت و جان نثاني بجا مي آرند پرداخته بودند و اعتقاد خان منجملهٔ متعينهٔ فوج شاه عالم بود و خان جهان بهادر بغض اين معني را در دل خود جا داده خفيه بسرداران سنبها كه پنهان و آشكارا در اعانت بيجاپوري و حيدر آبادي ميكوشيدند خطي نوشت مشتمل براينكه بسبب عسرت و گراني لشكر بعرض شاه رسانده اعتقاد خان و خواجه ابو المكارم و تهور خان و غيرة را براي آوردن رسد غله روانه خواهم نمود بايد كه شما بانواج زياد چنان تاخت برسر آنها آريد كه اميد يا قتيل گردند از اتفاقات آن خط بدست سعادت خان ديوان فوج خان جهان بهادر كه داروغهٔ هركارها نيز بود افتاد ازانكه سعادت خان را باوجو سابقهٔ كه با خان جهان بهادر بسبب رفاقت واقعه نگاري كل دكن بود طرف حق نمك پادشاه و خاطر جمدة الملك زياده منظور ميداشت و بانشاني راز زبان آشنا نمودن مناسب نميدانست خفيه نزد اعتقاد خان رفته بعد گرفتن قسم اخفاي آن برحقيقت كار اطلاع داد اعتقاد خان نهايت متوهم گرديد و بناي مصلحت بران قرار يافت كه درخلوت

بخدمت پادشاه زاده ظاهر سازد بعده که بخدمت شاه زاده ازین
معني اطلاع دادند شاه عالم از وسعت خلق درجواب فرمودند که اظهار
این مذکور بخان جهان بهادر نمودن موافق مصلحت نیست
و هرگاه خان جهان بهادر درباب فرستادن اعتقاد خان عرض نماید
مارا قبول باید نمود اما باعتقاد خان از طرف ما بگویید که او از
قبول رفتن آنجا ابا نماید بالجمله چون در لشکر پادشاه زاده گراني
و کمیابي غله وکاه زیاده از حد روي داد میخواستند تا رسیدن جواب
ثاني بعضي مطالب بقصبهٔ کوهیر رفته انتظار حکم کشند درین
ضمن میر هاشم پسر سید مظفر حیدر آبادي که بعد از شرف نزول
رایات عالیات در خجسته بنیاد خود را با پسر بملازمت رسانده مورد
عنایات گردیده بود مع میر عبدالکریم و چندي از بندهاي نامي پادشاهي
باقدري جواهر و خلعت که مصلحه برای ابوالحسن بموجب التماس
شاه زاده فرستاده بودند نزدیک حیدر آباد رسید چون میان خاص
و عام شهرت یافته بود که فرستادن جواهر و خلعت براي ابله فریبي
و تسلي ابوالحسن است و میر هاشم پسر سید مظفر که مدعي
است و بادعاي مدد فوج پادشاهي و تسخیر قلعهٔ حیدرآباد آمده
فوج ابوالحسن بسرداري شرزه خان و عبد الرزاق خان لاري و
غیره برآمده خود را بر فوج تازه رسیدهٔ پادشاهي زدند ازانکه آنها
غافل بودند و ازطرف پادشاه کومک نرسید یک دو سردار با میر
هاشم زخمي گشته دستگیر گردیدند و باقي فوج بغارت رفت و شاه
عالم ازگذار حیدرآباد بشهرت گراني غله کوچ نموده بکهیر آمده استقامت
ورزیدند درین اوان قلیج خان بهادر عرف عابد خان بموجب حکم

که بعضي مقدمات درین ضمن مرکوز خاطر مبارک بود بشهرت وصول زر پیشکش بانوج شایسته نزد شاه زاده رسید و شاه زاده را بحضور طلب داشتند چون بسبب امتداد کشیدن محاصرهٔ قلعهٔ بیجاپور بخاطر مبارک حضرت خلدمکان خطور نمود که خود متوجه تسخیر بیجاپور گردند چهارم ماه شعبان المعظم سال مذکور رایت ظفر آیت طرف بیجاپور برافراشتند ازانکه دران ایام خبر فساد جات نزدیک اکبر آباد مکرر بعرض عالي رسیده بود بعد رسیدن خان جهان بهادر بحضور میان مردم معظم خان خسر پادشاه زاده محمد کام بخش و خان جهان بهادر در جلو خانه برسرپالکي گذاشتن خانه جنگي و هنگامه و فساد عظیم برپا گردید و خان جهان بهادر را که برای فهماندن مردم خود رخصت فرموده بودند و چیلها برای معقول نمودن جهال هر دو طرف تعین فرمودند خان جهان بهادر بعد بر آمدن از در بار فرمود که بازار معظم خان را غارت نمایند و این معني نیز خلاف مرضي حضرت خلدمکان بظهور آمد و علاوهٔ بیدماغي سابق گردید لهذا خان جهان بهادر را برای تنبیه و استیصال جات و مسمار ساختن گذهي سنسي (؟) احداث کردهٔ آن کافر که بمپناه آن گذهي در هر ماه چندین قافله میزد و تاراج مي نمود و نواح اکبرآباد مي تاخت مرخص فرمودند - چون از فساد و نفاق بیجاپوری یعني سکندر والي آنجا که وارث ملک هم نبود معهذا باغنیم رزاقت مینمود متواتر بعرض رسید و مکرر

---

(۵) ن - سستي

فرمان نصیحت آمیز از راه تهدید و وعده و وعید صادر گردید فائده نه بخشید پادشاه زاده محمد اعظم شاه را بامرای رزم دیده و فوج شایسته برای تسخیر بیجاپور مرخص فرمودند بعد رسیدن پادشاه زاده نزدیک بیجاپور که همه جا فوج دکن بسرداري عبد الرؤف و شرزه خان اطراف فوج پادشاهي آرارگي داشتند و دران سال از رسیدن آفت برزراعت در همه بلاد گراني رو داده بود و دکنیان از هرطرف هجوم آورده راه رسد بیجاپور را بند ساختند بمرتبهٔ گراني و کمیابي غله در لشکر رو داد که نانيبجائی بهمرسیدن متعذر گشت و هر فوجي که برای کهي میرفت سالم بر نمیگردید و بمرتبهٔ غلو اطراف پادشاه زاده آورده فرو گرفتند که عرصه بر محمد اعظم شاه و همراهان لشکر نهایت تنگ گردید بعده که بعرض پادشاه رسید غازي الدین خان بهادر فیروز جنگ را باسجاعتخان و تیر انداز خان و خنجر خان و دیگر امرای کارزار دیده برای رساندن رسد غله بلشکر پادشاه زاده تعین فرمودند همین که غازي الدین خان بهادر با رسد فرزده بیست هزار کار نزدیک پرگنهٔ ایندي تا پانزده شانزده کروهی بیجاپور رسید سرداران بیجاپور چند هزار سوار و پیاده برای ممانعهٔ فوج محمد اعظم شاه که در اسپان فوج پادشاهي از ماده راکب و مرکوب پوست و استخوانی بیش نمانده بود و بقول مشهور کار بجائي رسیده بود که جاني بیگم محل خاص پادشاه زاده از بالاي فیل بدست خود تیر میزد و در تساي و دلداري امرا میکوشیده گذاشته چهل پنجاه هزار سوار و قریب دو لک پیادهٔ جنگي کرناتکي مشهور باستقبال غازي الدین خان بهادر

شتافتند بعده‌که فوجها مقابل هم‌رسیدند تا نظر کارمیکرد سوای برق تیغ و سنان و هجوم سوار و پیاده که زمین از غازی سپاه دکن نمی نمود بنظر نمي آمد اگرچه از زور فوج دکن که دهم حصهٔ آن فوج پادشاهي نبود بسرتبهٔ تزلزل در لشکر افتاد که اکثر همراهان دل و حوصله باختند اما آن سپه سالاران تهمتن یعني غازي الدین خان بهادر فیروز جنگ و مجاهد خان بهادر هردوبرادر از بسیاري فوج خصم نیندیشیده خدا را بعظمت یاد نموده فاتحه بقصد نصرمن‌الله و فتح قریب خوانده اسپان برداشتند و چنان جنگ عظیم جهان آشوب رو داد که تا چشم نظارگیان زیر فلک نیلگون رسید ۴ چرخ بوقلمون بر سطح زمین پرتو افگن است در قرنها گردش لیل و نهار چنین محاربهٔ جان ستان یاد ندارد و بمرتبهٔ صداي دارو گیر جنگ مغلوبه بلند گردید که بهادران مغلیه را از راه غیرت سوای جانفشاني نمودن نجات ازان جنگ صف ربا متعذر بود و از هر دو طرف چندان سر و تن دلاوران بخاک و خون آغشته گردید که از هرطرف رود خانهٔ خون پیدا گشت * بیت *

برانگیخت رزمی چوبارنده میغ * تگرگش ز پیکان و باران ز تیغ

آخر از چهارشهاي پیاپي بهادران خصوص تردد‌ي که از مجاهد خان بهادر برادر فیروز جنگ دران صف کارزار بظهورآمد خط ابطال برقصهٔ شهرت رستم داستان کشید صف مقابل را برداشته رسد را بلا آفت بلشکر پادشاه زاده محمد اعظم‌شاه رساندند و محمداعظم‌شاه از محاصرهٔ چنان آفت جانی نجات یافته بلا اختیار آفرین کنان غازي‌الدین خان بهادر را در بغل گرفته بانواع رعایت و عنایت مفتخر ساخت

و عسرت شام لشکر بصبح عشرت مبدل گشت و بحضرت خلدمکان که ازروی وقائع و زبانی هرکارها بعرض رسید بعد عطای اضافهای نمایان و دیگر عنایات فرمودند که چنانچه حق سبحانه تعالی از تردد فیروز جنگ شرم اولاد تیموریه نگاهداشت آبروی اولاد او تا دور قیامت خدانگاه دارد •

القصه از شنیدن اخبار نفاق آمیز لشکر پادشاه زاده محمد معظم تلیچ خان بهادر عرف عابد خان را که از مزاج گرفتهٔ کار طلب بودبرای بعضی مقدمات امور عمدهٔ ملکی که مرکوز خاطر داشتند بشهرت رصول زر پیشکش نزد ابو الحسن روانه ساختند و فوج شایسته بامیر عبد الکریم تهتهی که مخاطب بامیرخان گردید و از مستعدان روزگار گفته میشد و محمد هاشم که همراه محمد اعظم شاه زاده بودند همراه دادند •

درین ضمن بسبب امتداد کشیدن محاصرهٔ قلعهٔ بیجاپوری و بعرض رسیدن نفاق امرای کومکی که همراه پادشاه زاده محمد اعظم شاه داده بودند بخاطر پادشاه چنان خطور نمود که خود متوجه تسخیر ملک بیجاپور گردند اوائل شعبان المعظم سنه بیست و هشت از شولاپور رایت توجه طرف بیجاپور بر افراشتند و بیست و یکم ماه مذکور نزدیک سواد قلعهٔ مزبور مضرب خیام سپهر احتشام گردید و تزلزل تمام در دل محصوران عقل و هوش باخته راه یافت شاه عالم و روح الله خان بهادر و فیروز جنگ و سید عبد الله خان بارهه و دیگر امرای کارطلب رزم آزمارا برای محاصره و تسخیر بیجاپور و مدد پادشاه زاده محمد اعظم شاه چند کلمهٔ

غیرت افزا ارشاد فرموده مرخص فرمودند و هریکی برای اظهار
فدویت و حسن عقیدت خود کمر همت بقصد تسخیر قلعه بسته
درپیش بردن مورچال و دواندن نقب و پرکردن خندق و یورش سعی
بلیغ می نمودند وجوهرشجاعت و تهوری بروزی کار می آوردند ازانکه
شاه عالم که طرف دست راست مقابل دروازهٔ شاه پور مورچال
داشت میخواست که بسلوک و پیغام ساخت بنام او قلعه مفتوح
گردد برای جذب قلوب امرای بیجاپور می کوشید و شاه قلی
نام ایرج خانی که از نوکران معتمد شاه عالم و از شجاعت پیشکش
بی باک گفته می شد در زبانها برفتن خفیه نزد سکندر بقلعه
مشهور گردیده بود و ازان طرف نیز گاه گاه سید عالم نام پیام الیتام
آمیز نزد پادشاه زاده می آورد و شاه قلی غافل ازین که گفته اند *

نهان کی ماند آن رازی کزو سازند محفلها

خصوص که پای مثل محمد اعظم شاه معاند و وارث ملک درمیان باشد
نهان ماندن راز خیال محال می خواست که بدین منصوبه کاید تسخیر
قلعه بوساطت او بدست آید شاه قلی نام جوانی بود اردش
مشرب که زبان او بند نبود هرگاه برای تغیر تبدیل مردم مورچال
شاه بپای حصار می آمد محصوران را بآواز بلند مخاطب ساخته
میگفت که اینها مردم خود شما اند فهمیده این طرف توپ و تفنگ
و سنگ خواهید انداخت و مردم خود را نیز تسلی میداد ازطرف
قلعه بشما آفت نخواهد رسید تا آنکه این گفتگو بزبانها جاری گشته
بمحمد اعظم شاه رسید و زبانی واقعه طلبان فتنه جو گوش زد پادشاه
گردیده و نیز خبر رساندند که روز هنگامهٔ یورش شاه قلی اندرون قلعه نزدیک

سکندر بود و ظاهر ساختندکه سید عالم‌نام وقت شب از قلعه برآمده بپادشاه زاده در خلوت هم‌کلام می گردد بعده که زبانی روح‌اللهخان کوتوال تحقیق صدق این مقال بعرض عز و جلال رسید بسیادت‌خان صدر و کوتوال حکم شد که خفیه سعی و جاسوسی نموده سید عالم را وقت آمدن نزد شاه عالم بدست آرند و برای دستگیر نمودن شاه قلی نیز حکم نمودند اما تدبیر کوتوال میسر نیامد آخر بمنصوبهٔ آنکه شخصی را نزد قاضی بر شاه قلی استغاثه نموده اعلام کرده دستگیر ساخته نزد پادشاه آوردند ابتداء بزبان خوش و دلاسا ازو استفسار احوال آمد و رفت و سوال و جواب قلعه نمودند او انکار بلاغ نموده اوباشانه جواب داد بعده که حکم بستن و شکنجه نمودن او فرمودند و چند چوب‌زدند بفریاد آمده پردهٔ راز از روی کار بر داشته نام چند نفر دیگر که مومن خان نجم ثانی و سید عبدالله خان بارهه و بندرابن دیوان شاه و محمد صادق باشند ظاهر نموده شریک بد نامی خود ساخت حضرت خلدمکان شاه عالم را در خلوت طلبیده گله و شکوهٔ این مذکورات بمیان آورده باوجود انکار شاه‌عالم که شاه‌قلی نوکر من نیست منفعل ساختند و حکم قید نمودن سید عبدالله خان و اخراج دیگران از لشکر فرمودند و چون از سابق مادهٔ کم توجهی پادشاه نسبت بشاه‌عالم در مقدمهٔ حیدرآباد بود الحال که ظن بیقین مبدل گردید هرچند در ظاهر مراتب و منصب و لوازم ولی عهدی شاه عالم کم ننمودند اما برآثار کم‌توجهی روز بروز می افزود - چون روح الله خان‌که مکرر شفیع جرائم سید عبد الله خان گردید بطریق نظربند بدو حواله نمودند بعد چندروز بشفاعت

روح الله خان حکم خلاصي او فرمودند *

ذکر سوانح سال بیست و نهم وسي ام از جلوس مطابق
سنه هزار و نود و شش و هفت هجري مشتمل بر تسخیر
بیجاپور و حیدر آباد

بعده که از سعي و تردد غازي الدین خان بهادر فیروز جنگ و دیگر بهادران با نام و ننگ عرصه بر محصوران و سرداران بیجاپور تنگ گردید و از نرسیدن غله و کمیابي کاه اسپ و آدم بیشمار دکنیان اندرون قلعه تلف شدند شرزه خان و دیگر سرداران از زبان سکندر امان خواسته در آغاز سنه سي جلوس که امرداد اوائل ذیقعدهٔ سنه هزار و نود و هفت باشد کلید قلعه بخدمت پادشاه کشورستان حاضر ساختند و سکندر مقید گردید و صداي شادیانه بلند آوازه گشت و تاریخ تسخیر قلعهٔ بیجاپور (سد سکندر گرفت) بعرض رسید گویند شیخ هدایت کیش واقعه نگار کل برای داخل نمودن واقعهٔ این فتح عرضي نمود این فقره بدستخط خاص نوشته عنایت فرمودند که بدستیاري فرزند ارجمند بی زور و زنگ غازي الدین خان بهادر فیروز جنگ مفتوح گردید و همین مضمون در فرمان امیر خان صوبه دار کابل نیز درج نمودند - بعد فرستادن سکندر بقلعهٔ دولت آباد قلعه دار را برای نگاهداشتن او با عزاز و احتیاطی که باید تاکید نوشتند و فراخور کفاف او یومیه مقرر نمودند - و بعد عطای اضافهای نمایان به بندهای حضور و فراغ بند و بست نواح بیجاپور بشهرت زیارت حضرت بنده نواز سید محمد گیسو دراز رحمة الله علیه اواخر محرم الحرام از بیجاپور سمت گلبرگه کوچ فرمودند و بنام ابوالحسن د

سعادت خان حاجب حیدرآباد فرامین مشتمل بر مضامین بیم و رجای تسلی آمیز صادر فرموده برای وصول زر پیشکش ذمهٔ آن تخته بند دریای حیرت تاکید بلیغ درج نمودند و خفیه حکم بنام سعادت خان شرف صدور یافت که چون ما بدولت عزم جزم تسخیر حیدرآباد داریم و درین زودی توجه رایت جهان کشا بآن طرف خواهد گردید تا مقدور در وصول زر نقید بکار برده مجرای کلی خود را در تقدیم این خدمت شناسد - و سعادت خان ابو الحسن را امیدوار توجهات و عنایات پادشاه ساخته برای وصول زر پیشکش سزاولی و تقید زیاده بکار برد ابو الحسن بامید مامون گردیدن باظهار اطاعت آمیز عذر عدم میسر آمدن زر نقد بسعادت خان پیغام داد که چون واصل ساختن زر متعذر است از جملهٔ جواهر و زیور مرصع مورات و مرصع آلات دیگر میفرستم خواجه سرای خود سال خود بفرستید که بحضور او زیور و هرچه جنس مرصع در خانه موجود باشد جدا نموده حوالهٔ او نماید سعادت خان از فرستادن خواجه سرا ابا نمود و بعد گفتگوی چند روز که خبر رسیدن پادشاه بگلبرگه انتشار یافت و ابو الحسن مابین خوف و رجا بود کسان حاجب را طلبیده نه عدد خوانچه پر از جواهر و زیور و مرصع آلات دیگر مع افراد تعداد آن بلا تعین قیمت بطریق امانت در پارچه و سرکش پیچیده بران مهر موم زده قرار دادند که خوانچها را سعادت خان در خانهٔ خود برده نگاه دارد و در دوسه روز زر نقد فیز هرچه میسر آید واصل ساخته مقوم جوهر را با سررشته دار جواهر خانه بخانهٔ حاجب فرستاده بعد تعین قیمت جواهر حوالهٔ او

نموده قبض الوصول پیشکش بمهر سعادت خان مع عرضه داشت او مشتمل بر اظهار فرمان برداري و اطاعت ابو الحسن و التماس عفو جرائم او روانه حضور سازند || از اتفاقات روز دیگر ابوالحسن چند بهنگي میوه براي بادشاه روانه ساخت همراه آن سعادت خان نبز کهاران دالي از طرف خود بحضور ارسال داشت یک دو روز دیگر برین نگذشته بود که خبر کوچ بادشاه از گلبرگه جانب کلکنده بابو الحسن رسید و عزم جزم تسخیر کلکنده زبان زد خاص و عام گردید - ابو الحسن از شنیدن این خبر موحش هوش ربا بسعادت خان پیغام نمود که مطلب ما در فرستادن جواهر و زیور ناموس خود بامید ترحم بادشاه بحال ما بود الحال که چنان خبر پاس رسیده و توجه حضرت عالمگیر بدین طرف بکمال کم توجهي برین عاجز بثبوت پیوسته و امید خطا پذیرفتن نمانده خوانچهاي امانت ما را واپس فرستند سعادت خان در جواب گفت که چون بر من بموجب ابلاغ حکم بادشاه خبر توجه رایت ظفر پیکر بدین سمت تحقیق نبود لهذا نظر برپاس حق نمک و خانه زادي آن درگاه خوانچهاي جواهر را همچنان سر بمهر میان دالیهاي مانده که همراه بهنگیهاي سرکار روانه ساختم گذاشته ارسال حضور نمودیم الحال عوض خوانچهاي جواهر سورجان من حاضر و فداي نام پادشاه است و برسر مقدمهٔ مذکور گفتگو و شورش فساد انگیز بمیان آمد و ابو الحسن فوج بر خانهٔ حاجب تعین نمود و دو روز هنگامهٔ پرخاش درمیان بود بعده سعادت خان بابو الحسن پیغام نمود دریغکه درین ماده حق بجانب شماست و من نظر برمرضي و حکم بادشاه و پاس

حق نمک خلاصی خود در رزانه نمودن خوانچها دانستم هیچ گفتگو نیست لیکن الحال که مرا ناچار کشته باید گردید و برای کارزلی نعمت جان نثار باید نمود پادشاه را که از مدت بر استیصال شما دست آویز می خواست حجت به از کشتن حاجب نخواهد بود والا تا من زنده ام امید و احتمال عفو جرائم شما باقی است و بشرط حیات من هم کمر خدمتگاری در رستگاری شما بحد مقدور خواهم بست - ازانکه سعادت خان در بعضی مقدمات خلاف مرضی پادشاه حق خدمت خود نزد ابو الحسن ثابت کرده بود چنانچه بگزارش خواهد آمد ابوالحسن را نیز نظر بر عواقب امور این عذر بگوش پند نیوش مسموع گردید و دست از مزاحمت برداشت بلکه بتقاضای مصلحت سعادت خان را طلبیده نسبت بسابق اعزاز زیاده نمود و آفرین گفته خلعت و جمدهر و الماس دیگر تواضع نمود *

در همان ایام روزی در مجلس ابو الحسن فضلای حیدر آباد عمدا بتقریبی ذکر خوبیهای پادشاه دین پرور بمیان آورده سررشتهٔ سخن بانجا رساندند که با این همه ادعای صلاح و اتقا و دانائی عالم گیر پادشاه که زبان زد خاص و عام گردیده در ایامی که تربیت خان را بحجابت نزد شاه ایران فرستاده بودند و او از بد سلوکی خود خفت کشیده مراجعت نمود و از نحوست او میان پادشاه و شاه ایران مخالفت تمام بهم رسید و از هردو طرف کار بلشکرکشی کشید درین ضمن اسپان فرستادهٔ شاه عباس بحضور رسیدند بتعصب شاه فرمودند که اسپان را مذبوح ساخته بفقرا قسمت نمایند با این همه تبعیت شرع و ادعای تقوی بچنین اسراف

خلاف طریقهٔ شرع اقدام نمودن بجز اطاعت نفس سرکش حمل بر چه توان نمود بایستي که آن اسپان را بفضلا و صلحا و مستحقان تسمت می نمودند تا جمع کثیر ازان فیض یاب مگردیدند سعادت خان در جواب گفت که اینکه پادشاه دیندار ما بسبب بیدماغي شاه ایران اسپان را مذبوح ساخته بفقیران تقسیم نموده شهرت یافته و بزبان مردم عام جاري گشته غلط محض است اصل حقیقت این است بعده که رسیدن اسپان از نزد شاه ایران بعرض رسید و حکم شد بوقت معین اسپان را آورده از نظر بگذرانند از اتفاقات وقتیکه آخته بیگي اسپانرا برای نذر گذراندن آورد پادشاه در تلاوت کلام الله مشغول بودند بخاطر خطور نمود که چون دیدن همه اسپان فرصت طلب است باقي معتاد تلاوت قرآن را موقوف بروز دیگر داشته متوجه دیدن اسپان باید گردید دران حالت آیهٔ کریمه که در شان حضرت سلیمان پیغمبر علیه السلام که در شغل دیدن نهصد اسپ منجملهٔ هزار اسپ پیشکش نماز سنت و بروایتي نماز فرض قضا گردید حضرت سلیمان در کفارهٔ آن فرمود که اسپانرا مذبوح سازند وارد گردیده بود بتلاوت درآمد آب دیده گردیده آن آیت حسب حال خود دانسته برای تنبیه نفس خویش بسنت حضرت سلیمان عمل نموده لذت سواري آن اسپان برخود حرام ساخته بذبح کردن آنها حکم فرمودند مردم عام هرچه خواهند قیاس نمایند . علمای حیدر آباد بعد شنیدن این جواب گفتند درین صورت فرستادن اسپان برای ذبح نمودن بدر خانهای امرای ایران چه لازم بود سعادت خان جواب داد این شهرت نیز غلط بر زبانها جاري

گشته چون دران ایام شاه جهان آباد تازه آباد گشته بود که هرمحله بنام امیري از امرای ایران شهرت داشت و هیچ محله نبود که یکي از امرای نامی ایران دران محله حویلي نساخته باشد درصورتیکه یکجا ذبح مي نمودند ازدحام بسیار مي شد و فقرا به تصدیع ازان متمتع مي گردیدند بنابران حکم فرمودند که در هر محله یک دو اسپ مذبوح سازند وبمستحقان قسمت نمایند بعده که ازروی نوشتهٔ واقعه نگار این سوال و جواب سعادت خان بانضلای حیدر اباد بعرض حضرت خلد مکان رسید بر سعادت خان آفرین نمودند - بعد ازانکه در سواد حوالي گابرگه شرف نزول واقع شد و مکرر بفاتحهٔ مزار فائض الانوار قدوة الواصلین سید محمد گیسودراز تشریف برده بیست هزار روپیه بخدمهٔ آن درگاه رسانده هفته درانجا توقف ورزیده عنان توجه طرف ظفر آباد معطوف داشتند بیست روز درانجا مقر موکب ظفر اثر ساخته حکم روانه شدن پیش خانه سمت حیدر آباد فرمودند - ابو الحسن را که از رسیدن اخبار وحشت افزا یقین شد که ایام اقبال او بزوال دولت مبدل گردید مصحوب نوکران سخن دان عریضهٔ مشتمل بر التماس اطاعت و عفو جرائم و باز آمدن از طریقهٔ سابق مع تحف و هدایا روانه نموده و ندانست که * * ع *

باران بي محل ندهد نفع گشت را

جواب عریضهٔ اورا حواله بزبان شمشیر آبدار مبارزان تیغ گذار و مضمون فرمان سعادت عنوان سعادت خان که برای خاطر نشان نمودن تقصیرات او صادر فرمودند نمودند - شرح فرمان آنکه اگرچه

انعال قبیح آن بد عاقبت از احاطهٔ تحریر بیرون است اما از صد یکی و از بسیار اندکی بشمار می آید اولا اختیار ملک و سلطنت بکف اقتدار کافر فاجر ظالم دادن وسادات ومشایخ وفضلا را منکوب و مغلوب او ساختن و در رواج فسق و فجور بافراط علانیه کوشیدن و خود از باده پرستی برپاست و بدمستی دولت در انواع کبائر شب و روز مستغرق بودن بلکه کفر از اسلام وظلم از عدل و فسق از عبادت فرق ننمودن و در اعانت کفار حربی اصرار ورزیدن و خود را در عدم اطاعت اوامر و مناهی الهی خصوص در مادهٔ منع معاونت دار الحربی که نص کلام مجید بتاکید واقع شده نزد خلق و خالق مطعون ساختن چنانچه مکرر درین باب فرامین نصیحت آمیز مصحوب مودم آداب دان مزاج گرفتهٔ حضور صادر شد و پنبهٔ غفلت از گوش نکشید بلکه درین تازگی فرستادن لک هون برای سنبهای بدکردار بعرض رسید با این همه غرور و مستی بادهٔ ناکامی نظر بر افعال و زشتی اعمال خود ننمودن و امید رستگاری در هر دو جهان داشتن • • مصرع •

زهی تصور باطل زهی خیال محال

بالجمله بعده که ابو الحسن مایوس مطلق گردید بفکر تعیین عساکر بقصد استقبال افواج ذوی الاقبال افتاده شیخ منهاج و شرزه خان و مصطفی خان لاری و دیگر سرداران مبارز پیشهٔ دکن را مقرر و مرخص فرموده وقت رخصت ارشاد می نمود که هرگاه بر پادشاه ظفرپابند تا مقدور سعی نمایندکه زنده دستگیر گردد و باعزاز بیارند و امرای جهالت نشان معذور العقل او می گفتند که دل

و جگر ما ازطرف محمد عالمگیر حکم مجمر پر از ابله اخگر بهمرسانده بعد ظفریافتن حرمت او نگاه داشتن از ما نخواهد آمد - القصه بعده که در منزلی حیدرآباد مضرب خیام ظفر انجام حشر آشوب گردید بعضي سرداران دکن با چهل و پنجاه هزار سوار نمودار گشته دست و پاي لاحاصل زده دور از لشکر فتح اثر دائره نمودند - غازي الدين خان بهادر فيروزجنگ که بعد تسخير بيجاپور برای محاصرهٔ ابراهيم گده مامور گرديده بود عرضداشت او مع کليد طلا مشتمل بر مژدهٔ مفتوح گرديدن قلعه و روانه شدن خود بطريق ايلغار رسيد - و بيست و چهارم ربيع الاول نزديك قلعهٔ گلکنده بتفاوت گوله رس شرف نزول واقع شد و تزلزل وحشت افزائی حول قيامت دران سرزمين پيچيده و حکم قضا توام بتقسيم مورچال و فراهم آوردن اسباب قلعه گيری و از پا در آوردن آساس حيات محصوران و برانداختن برج و باره از صاعقه ريزي گولهٔ توپ دشمن کوب و برافراشتن دمده آسمان رفعت شرف صدور يافت و پاهم اخبار انتشار يافتن فوج ابوالحسن اطراف لشکر ظفر پيکر و بشوخي پيش آمدن معروض مي گرديد - بعده که امرای رکاب مامور به تنبيه آن جماعه گرديدند مکرر دست بازي مصافحه و معانقهٔ مقابله و مقاتله ميان هردو فوج روداد و از بالاي قلعه نيز آتش گوله و بان باريدن گرفت و از ابتدا اگرچه شوخي زياد ازانها بظهور آمد و خواجه ابو المکارم با چندی از مغلان و سادات نامي بارهه منجملهٔ ملازمان شاه عالم زخمي و جمعي از هردو طرف کشته گرديدند اما بعده که از هرطرف جوق جوق بهادران رزم جو و دلاوران شعله خو داد تهوري

داده بمقابلهٔ آن گروه پرداختند دکنیان برگشته اختر رو بفرار آوردند - و بعد رسیدن نیروز جنگ اهتمام تعین مورچال و گرد آوری مصالح و بستن دمدمه و کندن نقب و تقسیم انواج بحر امواج بنام آن سپه سالار بافرهنگ مقرر گردید و کار بمحاصره و قتال و جدال هرروز کشید - در همان ایام آغاز محاصره وقت تردد مورچال گولهٔ توپ قلعه بدست راست قلیچ خان بهادر پدر نیروز جنگ که از امرای عمدهٔ کارزار دیده بود رسید و در دو سه روز مرحله پیمای منزل دار البقا گردید - چون پادشاه زاده شاه عالم که از سابق پادشاه در محاصرهٔ بیجاپور دربارهٔ او بدگمان بودند و در محاصرهٔ گلکنده مورچال طرف راست تعلق باو داشت و ایام دولت و ثروت او بنکبت و نحوست چند سال مبدل گشته بود پیغامهای محبت آمیز خفت انگیز ابوالحسن مع تحف و هدایا مشتمل بر اظهار رجوع و التماس سعی در عفو تقصیرات او بخدمت پادشاه بوساطت محرمان و همدمان بهم بشاه عالم میرسید و ارادهٔ شاه عالم نیز آنکه در هرد و صورت صلح و جنگ باستصواب آن پادشاه زادهٔ ولی عهد انفصال یابد و بحد مقدور ابو الحسن را مرهون احسان خویش سازد و ندانست که این معنی آخر مادهٔ وبال و نکال دولت و آبروی او خواهد گردید تا آنکه طشت بدنامی او از بام افتاد و فتنه جویان واقعه طلب برین مقام و پیام اطلاع یافته ازراه نمامی بعضی بداندیشان بآب و تاب تمام در خدمت پادشاه ظاهر ساختند و نور النسا بیگم نام دختر میرزا سنجر که از خاندان نجم ثانی گفته می شد و محل خاص شاه زاده و بچندین حسن صفات آراسته بود و در فن شعر هندی

دست تام داشت و در سخاوت و فیض رسانی شهرت تمام بهم رسانده روز بروز در سلوک و اطاعت و دلبری شوهر کوشیده شاه را بمرتبهٔ فریفته و رام خود ساخته بود که زنهای دیگر برو رشک و حسد میبرده اورا بعدم تقید عصمت و واسطهٔ رمل و رسائل گشتن میان ابو الحسن و شاه و دیگر اطوار مذموم متهم ساخته گوش پادشاه را پر ساخته بودند و رفتن نور النسا بیگم بقلعهٔ گلکنده بتغیر وضع برای عهد و پیمان آنکه اگر پادشاه التماس صلح را دربارهٔ ابو الحسن قبول ننمایند شاه زاده رفاقت ابو الحسن نماید زبان زد مدعیان دولت شاه گردید - درین ضمن بتقاضای ناموافقت ایام داروغهٔ پالکی خانهٔ شاه بعرض پادشاه زاده رساند که سواری زنانه از دولتخانه دور واقع شده و مردم قلعه برآمده برمورچال گاه بیگاه می ریزند مبادا چشم زخم بدنامی حاصل گردد شاه فرمود که سواری زنانه نزدیک دولت خانه آرند بعضی همدمان محمد اعظم شاه خبر بپادشاه رساندند که شاه در فکر رفتن قلعه است آتش غضب پادشاه شعله ور گردید حیات خان داروغهٔ غسل خانهٔ شاه زاده را در خلوت طلبیده ازروی تقید استفسار ارادهٔ شاه زاده نمودند و از خواجه ابو المکارم که اورا نیز باوجود تربیت یافتن در خدمت شاه عالم از قدریان راست مقال خود می دانستند بانواع تمهید خواستند بر راز شاه اطلاع یابند هردو بعرض رساندند که سوای آنکه اراده و مطلب شاه آن است که یا بالتماس او قلم عفو بر جریدهٔ اعمال ابو الحسن کشیده گردد یا بسعی و تردد او قلعه به تسخیر در آید اصلا ارادهٔ فاسد دیگر پادشاه زاده ظاهر نگشته

چگونه خلاف عرض نموده زبان بمتهم ساختن مرشد زاده کشائیم چندانکه حیات خان درجواب مبالغهٔ پادشاه بدلائل موجه بی تقصیری پادشاه زاده ظاهر ساخت نقش سوء ظن شاه از دل پادشاه شسته نگردید - چون آن روز حکم خفیه بنام بخشیان و مقربان محرم صادر گشته بود که مردم کار طلب رزم جو مستعد گشته در چوکی خانه حاضر باشند بعده می خواستند که فوج همراه حیات خان داده برای آوردن شاه عالم مقرر فرمایند حیات خان عرض نمود اگر حکم شود چیلهٔ از حضور رفته پادشاه زاده را که بغیر از اطاعت امر خیال و ارادهٔ دیگر بخاطر او راه نیافته بحضور بیارد - آخر هیجدهم ربیع الثانی سال بیست و نه جلوس بموجب التماس حیات خان یکی از چیلهارا فرمودند که شاه عالم را مع محمد عظیم پسر میانی بخدمت پادشاه حاضر سازد و شاه بمجرد ورود حکم بلا توقف خود را بخدمت پدر بزرگوار رسانند بعده که بخدمت پادشاه حاضر گشته لمحهٔ نشست جمدة الملک اسد خان که از سابق مامور برای منزوی ساختن شاه گشته بود آمده آهسته بگوش شاه عالم گفت که بموجب حکم بعضی مذکورات در خلوت باید گفت و شاه را باخود گرفته بمکانی که مقرر نموده بودند برده تکلیف وا نمودن یراق بشاه و محمد عظیم باظهار آنکه حکم شده چند روز بلا تشویش کاروبار روزگار بعبادت پروردگار مشغول باشند نمود شاه بجز اطاعت حکم چارهٔ کار ندید در همان حالت معز الدین و رفیع القدر مع دیگر برادران برسیدند یراق آنها را نیز گرفته نزد پدر جا دادند - گویند دران ابتدای رسیدن خبر تا وقت طلبیدن یراق یکی

از پسران شاه خواست بارادهٔ باطل پیش آید شاه بچشم زهرآلود برو نگاه کرد باطاعت او اشاره نمود - و حکم فرمودند که کارخانجات پادشاه زاده محمد معظم را با پسران در سرکار ضبط نمایند و منصب چهل هزاری چهل هزار سوار که هفت هزار سوار دو اسپه و سه اسپه بودند و ده کرور دام انعام برطرف ساخته ممالات جاگیر را بار باب طلب تنخواه دهند - روز اول نور النسا بیگم محل شاه را فرمودند بی آنکه اموال او را بضبط درآرند مقید سازند روز سیوم چهارم آن یاقوت نام خواجه‌سرا که آخر خطاب محرم خان یافت و در درشت گوئی و بیرونی مشهور بود مامور گردید که نور النسا بیگم را بارختی که در بدن دارد بتبدیل مکانی که خیمه وفرش قابل زندانیهای منصوب داشته باشد برده بخفت مقید ساخته کارخانجات او را با زیوری که در گوش و گردن و بدن او باشد بضبط سرکار درآرند آن خواجه‌سرا نزد نور النسا بیگم آمده بسختی تمام متکلم گشته در تفتیش و تجسس نقد و مرصع آلات بدرشتی و سخنان ناملائم و نامناسب پیش آمد و سختی بجائی رساند که نور النسا بیگم زبان بدشنام کشاده گفت که پادشاه بجای پدر من ست عزت و آبرو و زر و دولت که داشتیم عطا کردهٔ او بود حالا که می گیرد اختیار دارد عذر ندارم اما ترا نمی رسد که با من چنین سلوک و سختی نمائی بعده که شکوهٔ نور النسا بیگم زبانی خواجه یاقوت بعرض رسید زیاده باعث غضب پادشاه گردید همشیرهٔ بی مادری شاه زبان بشفاعت او کشاد مع هذا فرمودند که از طرف غذا و دیگر مایحتاج ضروری بخفت نگاه دارند همچنان در

مادا شاه روز بروز سختي زياده بكار ميرفت - گويند بعد از چند روز ازيد بشاه پيغام نمودند كه اقرار بتقصير خود نموده استغفار نمايد تا از سر تقصيرات لاتعداد او گذريم شاه از قبول و اعتراف تقصير ابا نموده در جواب گفت هرچند در باطن بدركاه آلهي و درخدمت پدر بزرگوار مجسم از انواع تقصيرم اما در ظاهر تقصير يكه قابل استغفار از من سرزده باشد بخودگمان نميبرم كه زبان باستغفار آن آشنا سازم ازين جواب آتش غضب حضرت خلدمكان بيشتر از پيشتر شعلهور گرديد و حكم منع سر تراشي و ناخن گرفتن نموده از غذاي خوب و آب سرد و رخت مرغوب طبع پوشيدن مانع آمدند و راني چتربائي و ديگر زوجهاى شاه مغضوب كه بي تقصير بودند از آنت غضب محفوظ ماندند - نويد خواجه سراى محلي را كه محرم راز نور النسا بيگم گفته مي شد فرمودند كه مقيد ساخته خانهٔ او را ضبط نمايند و براى تحقيق ارادهٔ ناصواب شاه و همدستان بودن نور النسا بيگم و آمد رفت قلعه حكم شكنجه نمودن و بسياست استفسار كردن نمودند هرچند او را بانواع زجر و توبيخ بند و ديگر عقوبات سياست كردند سواى اظهار عقيدت و رسوخيت شاه و نديمت نور النسا بيگم از زبان او ظاهر نشد بعده كه كار او نزديک بهلاک رسيد دست از و بر داشتند و ميرزا شكر الله عموى نور النسا بيگم كه خطاب شاكر خان داشت و باظهار بدگويان ميانجي رسل و رسائل ابو الحسن و شاه شدن او بعرض رسيده بود او را نيز بخفت مقيد ساختند و دو خواجه سراى ديگر شاه را نيز بقيد در آورده بعد تحقيقات از شكنجه و انواع عذاب خلاص نمودند *

الحال ذکر باقي مکروهات ایام محبوسي و خلاصي شاه بر محل موقوف داشته بتحریر احوال محاصرهٔ قلعهٔ گلکنده می پردازد که هر روز و هر هفته بسعي بهادران رزم جو و قلعه کشایان شعله خو موچال پیش میرفت روزی از روز ها که غازي الدین خان بهادر فیروز جنگ مورچال قائم می نمود شیخ نظام و مصطفی خان لاري عرف عبد الرزاق و غیره برآمده مقابل فوج پادشاهي بشوخي پیش آمدند و زد و خورد غریب میان آمد و کشور سنگه هاره زخم کاري برداشته از اسپ افتاد و جمعي از راجپوتان بکار آمدند تا او را از دست دکنیان برآوردند و چند نفر نامی دکنیان نیز کشته و زخمي گردیدند اما آنقدر دکنیان هجوم و غلبه نمودند که هر چند مردم فوج پادشاهي جلادت بکار بردند که لاش یکي ازانها بدست آرند قادر نگشتند و آنها لاشهای خود را با لاش چند نفر پادشاهي برداشته بردند آخر بسعي بهادران ایران و توران و جلادت سادات بارهه و افغانان و راجپوتیه آن گروه رو بفرار آوردند و ازان روز باز کمتر چنان شوخي بظهور می آمد بلکه شیخ منهاج و شیخ نظام و اکثر از نوکران ابو الحسن رو بدین درگاه آورده بمناصب عمده و خطاب سرافرازي می یافتند چنانچه محمد ابراهیم که ابتداء از راه خطا بشاهراه هدایت روآورده بودبمنصب هفت‌هزاري‌شش هزار سوار سربلندي یافته مخاطب به مهابت خان گردید و بیش از همه سعي در تسخیر قلعه می نمود و شیخ نظام را بعد ملازمت شش هزاري پنجهزار سوار نموده خطاب تقرب خان عطا فرمودند -

از جملهٔ نوکران عمدهٔ ابو الحسن کسی که تا روز تسخیر قلعه از ابو الحسن رو نتافت بلکه روز مفتوح گشتن قلعه نیز ترددي که از اندازهٔ قبول عقل بیرون است از و بظهور آمد چنانچه بگذارش خواهد درآمد مصطفی خان لاري عرف عبدالرزاق بود بالجمله مدت محاصره بامتداد کشید و از بسیاري ذخیره و باروت و اسباب توپخانه که درقلعه بود شبانه روز اینقطع از در و دیوار و برج و بارهٔ قلعه گولهٔ توپ و گلولهٔ تفنگ و بان و حقهٔ آتشبار در کار باریدن بود و از بسیاري آتشبازي و برخاستن دود روز از شب فرق نمی گردید و هیچ روز نبود که از بندهای کار طلب بادشاهي تلف نشدند و زخمي نگردیدند و بهادران فوج پادشاهي تردد نمایان بروز کار می آوردند خصوص فیروز جنگ و صفشکن خان پسر قوام الدین خان و غیرت خان داروغهٔ توپخانه و مهابت خان با چندي از بهادران قلعه کشا که زیاده از دیگران در طریقهٔ جانفشاني ثبات قدم ورزیده بودند کاري که در مدت یکسال صورت بستن محال مینمود در فرصت یک ماه و چند روز مورچال بکنار خندق رساندند و حکم پر نمودن خندق نمودند گویند اول خود حضرت خلد مکان وضو ساخته کیسهٔ کرباس برای پر نمودن خاک و انداختن در خندق بدست مبارک درختند و دمدمهای آسمان رفعت تیار ساخته توپهای اژدها پیکر کوه ربا بر بالاي آن برده بمحازي قلعه مجرا بستند و از صدمات اژدر صولتان کشور کشا تزلزل در ارکان آن حصار افتاد اما گیرائي و کمیابي غله و کاه بمرتبهٔ شد که اکثر صاحب ثروتان حوصله باختند و آنچه بر بي بضاعتان سقیم الحوال گذشت چه سان

بیان نماید چراکه ابتداء دران سال درتمامدکن از کمي باران بوقت برآمدن خوشهٔ جوار و باجرا که عمده جنس خریف و مدار قوت غرباي آن ملک است از گلوي اطفال نباتات برنیامده خشک گردید دیگر کشت و کار و زراعت شالي که مدار زیست مردم حیدر آباد بران است بسبب نساد نوج کشي و کمي باران بعمل نیامد دویم آنکه دکنیان و نوج سنبهاي جهنمي که بمدد حیدر آباد اطراف لشکر را تاخته مانع رسیدن رسد غله گردیده بودند و اثر وبا نیز معاون هلاک بندهاي خدا گردید از هجوم حوادث مذکوره عالمي تلف گشته و بسیاري تاب صدمهٔ گرسنگي وبي برگي نیاورده بر خاسته نزد ابو الحسن رفتند و بعضي خفیه نفاق ورزیده بمعاونت محصوران پرداختند چون ایام محاصره بامتداد کشید پادشاه زاده محمد اعظم شاه را که بسبب نفاق شاه عالم برای بند و بست اطراف اجین و اکبر آباد مرخص فرموده بودند و ببرهانپور رسیده بود باز طلب حضور نمودند - روح الله خان را که از عمدهای کار طلب و مشیر امور سلطنت بوده و برای بند و بست بیجاپور گذاشته بودند ارزا نیز بحضور طلبداشتند - از انکه بعد رسیدن محمد اعظم شاه گرانی غله از حد گذشته بود میرزا یار علی که در امانت و سرانجام کارهای سرکار بمرتبهٔ کوس شهرت او عالمي را پر آوازه ساخته بود و باوجود کمال توجهات و عنایات بادشاهي خطاب و اضافه قبول نمي نمود خدمت داروغگی رسد غله از راه فضل و قدردانی باو حکم فرمودند میرزا یارعلي نظر برینکه از صدمات چهار موجهٔ حوادث ایام سرانجام آن قسمي که بر نیکنامی او

افزایند و از قدر و اعتماد او نکاهد متعذر می نمود سر اطاعت امر از قبول آن پیچید پادشاه زاده محمد اعظم شاه که از بعضی اطوار سختی او در اجرای امور ملکی بخنه جوی آبروی او بود بحضور پادشاه زبان بشکوهٔ او کشوده گفت که با این همه تفضل و الطاف حضرت پاچی را چه یارا که از فرمودهٔ ولی نعمت ابا نماید بر خاطر پادشاه نیز این معنی گرانی نمود فرمودند که گردنی زده از دیوان برآرند و بتجویز روح الله خان حکم شد که بشریف خان عرف میر عبد الکریم که از سختیهای او نیز در تعلقهٔ جزیه چنانچه بگذارش آمده عالم بفغان آمده بود و دل همه متصدیان حضور چون دانهای انار از پرخون بود خلعت سرانجام رسد غله که باعث شنیدن چندین هزار دشنام از زبان خلق گردید عطا فرمودند بالجمله تردداتی که از عمدهای عقیدت کیش فوج ظفر انتساب بظهور آمد و دست بردهای که از محصوران بمدد و موافقت باد و باران و طغیان آب که علاوهٔ صعوبت گرانی و دیگر صدمات گشته برد بوقوع پیوست اگر خواهد بتحریر تفصیل آن پردازد جلدی علیحده مطلوب گردد ۰

اما نعمت خان عرف میرزا محمدکه آخر مخاطب بدانشمند خان گردید و از مستعدان آن عهد گفته می شد و از نظم و نثر و اکثر علوم عقلی و نقلی بهرهٔ تام حاصل کرده بود حقیقت ایام محاصرهٔ حیدر آباد را از راه شوخی طبع که هیچ کلام او بی آنکه هجو ملیح و بذله گوئی دران بکار نبرد یافته نمی شود برشتهٔ بیان کشیده چند سطر ازان بعبارت کم و زیاد بطریق

انتخاب و تضمین برای شادابی سخن باحاطهٔ تحریر می آرد -
وسط ماه رجب که قریب سه ماه از محاصره گذشته مهه سالار
با نرهنگ غازی الدین خان بهادر فیروز جنگ با بهادران جانباز
لپای مورچال حصار خود بعد طلبیدن خبر غفلت محصوران
و تعین قابوی یورش امر نمود که تا سه پاس شب پاس این
معنی که بر حارسان حصار فوج خواب تاخت آرد داشته در عمل
پاس چهارم بمدد رسانی کمند دراز تر از عمر دشمن و نردبانهای
رسا تر از طول امل ببالای حصار خود را رسانده بر خفتگان اندرون
قلعه شبخون آورده علم شهرت تسخیر قلعه باید افراشت تا آنکه
دوتن رولین تن از دلیران شیر جنگ دست بردامن جرأت زده
پا بر نردبان جانبازی گذاشته از راه فلک تازی سر از چاک گریبان
کنگرهٔ آن حصار آسمان رفعت بر آوردند دلاوران دیگر از عقب آن
هر دو بهادر پیش آهنگ بدهمت یاری نزد بانها که باقلابهای کمند
تعبیه نموده استوار ساخته بودند بدستور ریسمان بازها شروع ببالا
برآمدن نمودند همینن که هردو پیش قدم تهور شعار بر سر دیوار
رسیدند از اتفاقات سگی بر فراز فصیل بانداز انداختن خود بالای
لاشهای خندق برآمده راه فرود آمدن می جست بآن هردو بهادر
شیر پیکار جان سپار دو چار شده بفریاد در آمد از صدای عف
عف ار حارسان قلعه خبردار گشته کار بالا رفتگان را باتمام رساندند
و دید بانان دیگر شرر وار از جا جسته شعله آسا بهرسو دویده
چراغ و مشعل بر افروخته سررشتهٔ قلعه داری از دست نداده ببریدن
رشتهای کمند قطع رشتهٔ حیات جمعی که در نیمهٔ راه بودند نمودند

و چند تفنگ دیگر را بزدن حقهٔ آتشبازسوختند چون وقت بالا برآمدن دلاوران سرباز حاجی محراب که از معرمان درگاه آسمان جاه بود بدون تحقیق مآل کار از راه خوشوقتی سراسیمه وار بارادهٔ آنکه در رساندن خبر فتح دیگری برو سبقت ننماید تند تراز باد نسیم خود را وقت طلوع آفتاب صبح که حضرت خلد مکان بر سجاده بخواندن اوراد مشغول بودند رساند و از دور شروع بتقدیم آداب تهنیت و مبارکباد نمود و از زبان فیروز جنگ و دیگر بهادران مورچال زبان بعرض مبارکباد کشود پادشاه مشغوف گشته اشاره بنواختن نوبت فرمودند وحکم طلب سواري و پوشاک خاص نمودند اکثر بندهای حضور بزبان و دست در تقدیم آداب تهنیت کوشیدند و عجب نشهٔ سرشار خوشوقتی برروی هوا خواهان درگاه ظاهر گردید ٭

٭ ابیات ٭

نوید فتح و ظفر چون بپادشاه رسید
نوای عیش و طرب تا بمهر و ماه رسید
ز صدمه کوش ملائك بر آسمان کر شد
ز بس که نعرهٔ شاباش و واه واه رسید
شگفتگي ز تبسم بخنده منجر شد
سخن گذشت ازان هم بقهقاه رسید
بصحبتی شده مشغول هریك از طرزي
که کیف شادي شان زود چون بگاه رسید
یکی بجست که فال من ست آمده راست
تمام شد غم دل حالت رفاه رسید

یکی بشرط که فرداست کوچ تا دهلي
توان بعرض چهل روز یا دو ماه رسید
یکي دواند بی ساربان خود قاصد
که خلعتی دهمت گر شتر پگاه رسید
یکی بگفت که پاان بدوز اي ظالم
چپر شگافتم اینست چوب و کاه رسید
یکی سوار شد و رفت و گفت با نوکر
بیا اچین که خواهی به نیمه راه رسید
ز قلعه گولهٔ افتاد در همین اثنا
کشید ناله اجل کشتهٔ که آه رسید
چو غنچه جمع شده زیر لب بهم گفتند
چه بود این ز کجا از کدام راه رسید
چو گل بخنده یکی گفت شلک فتح است
چه خوب شد که برین مدعا گواه رسید
هنوز بر لب او بود این سخن که ز دور
گلولهٔ دگر آمد ببارگاه رسید
یکی به پشته برآمد که من به‌بینم چیست
بلند شد دو سه گامی بقعر چاه رسید
بخاست دیگري از جا که همچو باید دید
ازان وقوف گلوله بقتل گاه رسید
مدبري بعقب رفت و دور بین طلبید
بدید و گفت شکستي بدین سپاه رسید

درین مکالمه بودند تا خبر آمد
که چشم زخم عظیمي بفوج شاه رسید

روز دیگر از زباني جاسوسان ظاهر گردید که ابو الحسن تبیح کردار طوق طلا و قلادهٔ مرصع و جل زربفت بآن سگ انعام نموده رو بروي خود بستن فرمود بهر حال از سر نو عجب هنگامه و طرفه آشوبي بر مردم لشکر رو داد و هر یکی بکساله و عسرت احوال گرفتار گشته بحر فکر مآل کار فرو رفته نمی دانست چه چاره سازد مگر اطفال که گرد ملال از چهرهٔ حال خود بآستین بی نیازي پاک نموده دامن خنده و بازي بر زده قطعهٔ نصاب فرا گرفته بخاطر خرسند و آواز بلند در مکتب بیغمی سر گرم و مشغول خواندن بودند *

سخن را بود در تقارب قبول * نعوان نعوان نعوان نعول
آله است الله و رحمن خدای * مگر او کند رحم بر فوج شاه
رحیم ست و غفار آمرز گار * ندانم چه شد حصهٔ این سپاه
شمار فلک چیست هفت آسمان * که از دود بارود گشته سیاه
تکلم سخن گو و قل حرف زن * ولی گاه با اشک و گاهی بآه
امین و متین محکم و استوار * چه دیوار این قلعه بی اشتباه
بود ارض و غبرا زمین آنکه شد * پر از مرده زیر وزبر در سه ماه
فخت ران عقب پاشته رجل پای * همه زخم خورده است در جنگ گاه
ریه شش قفا حیره و رجه روی * همه شد ز آسیب گوله تباه
ید و جارحه دست و حلقوم نای * خدا ز افت بان دارد نگاه
بعیر اشتر است و جرس چه درای * غنیمش زد و برد از نیمه راه

رجل مرد ومرأت زن و زرج جفت * جدا گشته از همدگر سال وماه
کران عود و بربط ترنم سرود * شکست این همه محتسب بی گناه
ولی سنج چنگ است و مزمار نای * که در خواب بیند کسی گاه گاه
کلام و عبارت سخن شعر بیت * چو این قطعه خواندی بگو راه راه

چون حکم کذن سه نقب و رساندن بجوف برج و پای حصار نموده بودند کار پردازان این کار بعرض رساندند که نقبها بحصار رسیده و درین زودی کار بپر کردن باروت و آتش دادن خواهد کشید *

سابق اشاره برین رفته بودکه خلد مکان از قاضی شیخ الاسلام درباب جوازمهم بیجاپور و حیدرآباد مسئله استفسار فرموده بودند چون خلاف مرضی جواب داد قاضی که از مدت شوق زیارت بیت الله دردل او راه یافته بود و بعد بمیان آمدن این مقال استعفای قضا نموده احرام کعبه و حج بسته مرخص گردید درین اوان که قاضی عبدالله بدین خدمت مقرر بود روزی بعرض رساند که ابو الحسن مسلمان است و اطاعت حکم قبول می نماید و بسبب محاصره و جنگ که بمیان آمده هرروز جمعی از مسلمین هر دو طرف کشته میگردند اگر قلم عفو بر جریدهٔ اعمال ابو الحسن کشند بحکم الصلح خیر قتال و جدال بصلح مغیر گردد مطابق شریعت غرا نسبت بحال مسلمانان ترحم بیجا نخواهد بود درجواب چنان عرض بیجا اعتراض فرموده حکم نمودند که چند گاه درینگاه بتنقیح قضایا مشغول بوده بمجرا نیاید چند بیت از قصیدهٔ که نعمت خان مشتمل بر شدائد ایام محاصرهٔ حیدر آباد گفته مسمی بشهر آشوب ساخته نوشته می شود *

✓ درین ملک خراب امروز کس را نیست سامانی
چو گنج افتاده اند اهل هنر در کنج ویرانی
بدان حدی رسیده خلق را افلاس و نا داری
که معنی هم ندارد این زمان حرف سخندانی
سپاهی هم بمیدان قناعت میکند جولان
ز شمشیر و سپر دارد دمی آب و لب نانی
طبیب از علم طب در یاد میدارد همین معنی
نباشد خوب تر از شربت دینار درمانی
منجم را نشد غیر از نلاکت از فلک حاصل
ز ضعف جوع بیند قرص مه را گردهٔ نانی
ز بس عطار مشتاق است قوت لایموتی را
بچشمش آش و نان آید چو بنویسد اشنانی
ز فکر مفلسی رمال از بس ریش خود کنده
نموده با دودستی لحیه اش را شکل لحیانی
نباشد آن قدر سرمایه هم جراح مسکین را
که بر زخم دل خود سرنگون سازد نمکدانی
محاسب سال را بنوشت ماه روزه در دفتر
برای آنکه معلومش نشد شوال و شعبانی
ز حیرت گفت قاری من کلوا میخوانده ام یارب
نخواندم هیچ گه لا تاکلو در هیچ قرانی
شده خیاط همچون سوزنی از تنگ چشمیها
همیشه چشم دوزد دامنش بر جیب احسانی

رسیده جان سپاری کار تنبولی ز بی برگی
برای سرخروئی چون ندارد بیرگ پانی
تنور آسا بتاکستر نشسته نانبا زین غم
که از افتادن نان بر سرش افتاد تاوانی
درین لشکر بمانم یا روم با خویش می سنجد
نمانده در دکان بقال را جز سنگ و میزانی
نه بیند روی زر حجام اگر آئینهٔ بفروشد
که یک مو در بساطش نیست غیر از چشم حیرانی
زخامی میپزد سودا نمی یابد چو باورچی
برنج و روغن و سیر و پیاز و مرغ و حلوانی
بگفتا کاغذی کو کاغذ رنگین ز پرکاری
که پندارم کماچ سرخ از خشخاش افشانی
زگهربالی یکی پرسید از روزت چه ماند آیا
بگفت احوال اگر این است پهری ماهتی آنی
صدای ماتمی از خانهٔ برخاست پرسیدم
چه شد گفتند در این خانه وارد گشته مهمانی
زجای غلغله شادی شنیدم گفت همسایه
که شخصی دید شب در واقعه پر ارد انبانی
یکی گفت ای خداوند کریم از حرمت عیسی
برای ما نرمت امروز همچو مائده خوانی
یکی گفت ای خداوندا بحق نوح پیغمبر
برای قلعه گلنده یکن ایجاد طوفانی

یکي مي‌گفت بهر قرض دادن خلق‌کن بارب
یهودي هندوی نصرانئي گبري مسلماني
باهل حرف باید گفت اهل حرفه بسیاراست
بخاموشی ادا کردم سخن را نیست پایاني

وسط ماه شعبان المعظم دو سه روز باران بشدت نازل شد وبرای مردم لشکر واردو رحمت الهي بزحمت مبدل گردید خیمهٔ نماند که حباب وار در گرداب چهار موجه شناوري ننماید و چادر و سراچه بنظر نمي آید که از صدمهٔ باد و باران پاره گشته از پا در نیامده باشد بغیر از سایبان ابر و خیمهٔ سحاب که بطناب باران محکم و سایه افگن غنی و فقیر بود باقی همه بآب و گل فرو رفتند و آفت عظیم باردو و لشکر پادشاهي رسید و محنت و سعي که در برافراشتن دمدمهٔ آسمان‌رفعت و پیش بردن کوچهٔ سلامت نموده بودند همه از سیلاب آب و طغیان نالها که آب از سرمرحله گذشت و دیوار مرحلها فرو نشست ضائع و باطل گردید محصوران قلیل القدر کثیر المقدار ذره وار از روزنهاي حصار بر آمده فرصت و قابوی وقت را غنیمت دانسته مانند موج جوانهٔ شمشیرهای‌آبدار برق کردار و نیزه وتیر سینه گذار بسر مردم توپخانه و عملهٔ مورچال و کارخانجات آلات داری و خاکي که هریکی بحال خود درمانده و بفکر بلاي‌گرداب آب فرو رفته بود غافل ریختند ونخل حیات بسیاری را از پا در آوردند سلیم خان حبشی که از تهور پیشگان اخگر نژاد خود را مي گرفت ابتداء شعله وار از جا جسته بقصد مقابلهٔ آن گم فرصتان پرداخت بعده که دانست که صرفهٔ کار در جان سالم

بدر بردن دست خویش را در مغاک انداخت و صف شکن خان که نسبت بدیگر شجاعان زیاده بدل و جان در تسخیر قلعه می کوشید بعده که عبد الرزاق خان لاری بر مورچال او رسید ازانکه پیشتر ازان بدو زخم کاری رسیده بود خود را میان زخمیها بآب و گل آغشته انداخته جانبر گردید و جمشید که دائم دم از بهادری میزد باوجود دست و پا زدن تاب صدمهٔ دست برد آن بد سرشتان نیاورده خود را کنار کشید بعده که آن سیلاب بلای ناگهان برسر غیرت خان میر آتش رسید فرار اختیار نموده پناه بکوچهٔ سلامت که از هم پاشیده بصورت دام بلا گردیده بود برد اگرچه آن را کوچهٔ اسم با مسمی پنداشت اما ازانکه آن غار برای آن بیعار حکم گور آماده بهم رسانده بود بمجرد رسیدن او بدانجا آن جماعهٔ بد انجام برسر او رسیدند و اورا که بصورت مردهٔ لا و گل آلوده گشته بود نشناختند و منجمله مردم عام بدام اسیری در آوردند درین ضمن افغانیکه سابق در جرگهٔ نوکران شاه عالم بود الحال منجملهٔ نوکران ابو الحسن است برسر آن دل و هوش باخته وارد گردید او را شناخت و شکار مفت دانسته بمردم دیگر نشان داد و دست بدست کشان او را ازان غار بر آوردند همچنان سربراه خان عرف جلال چیله که از جملهٔ محرمان قدیم الخدمت پادشاه بود با دوازده منصبدار دیگر گرفتار چنگل آن ناکسان دور از مرحلهٔ مروت گردید بعده که خبر طغیان آب و شوخی طاغی پیشگان بعرض رسید فرمودند که حیات خان داروغهٔ فیل خانه با هفتاد هشتاد فیل کوه پیکر آهن پوش سیاه کفن بدوش خود را کنار نالهٔ آب رسانده لشکر را گذرانده بمده

بهادران جان سپار برساند اما باوجود رسیدن نیلان مغربیت منظر برلب آب از بسیاری آب کابی ساخته زده تا ثلث شب حیات خان با لشکریان در گرداب حیرت معطل و سرگردان ماند و نصف شب گذشته بخیمهای خود مراجعت نمودند بالجمله جمعی که باسیری در آمده بودند همه آنها را بقلعه برده نزد ابو الحسن حاضر ساختند ازینکه غیرت خان خود را بصورت میت بیجان ساخته با از کمال وحشت خویش را باخته بعده که قتیلهٔ بندوق به پیشانیش رساندند اثر بقای حیات درو یافتند ابو الحسن دو سه روز آنها را مهمان پذیر گشته تعمیر دل باختهای آن جماعه نموده غیرت خان را و سربراه خان را اسپ و خلعت داده و دیگر انرا نیز مخلع نموده باعزاز مرخص ساخت و سربراه خان را بانبار خانهٔ غله و ذخیرهٔ باروت خانه فرستاده گنجهای سربفلک کشیدهٔ غله را نمود بعده عرضداشت بخدمت حضرت خدیو زمان نوشته حاصل مضمون آنرا زبانی نیز خاطر نشان جلال نموده برای رساندن عریضه مع پیغام در خدمت مقربان درگاه آسمان بارگاه تسم به جاه و جلال رب العباد و سر مبارک پادشاه داده بخدمت خلد مکان روانه نمود - چون خبر رسیدن آنها بعرض مقدس رسید غیرت خان را که هزاری دو صد سوار بود پانصدی با خطاب بحال داشتند و فرمودند که تعینات بنگاله نمایند و در باب سربراه خان فرمودند که گریختن کار غلامان است بعزل خطاب معاتب ساخته گفتند منصب ذات آن کم ذات که چهار صدی بود بحال دارند - عرضه داشت ابو الحسن را نزد فیروز جنگ فرستادند که انتخاب آن را که اگر قابل

عرض باشد بعرض رساند - بعده که جلال برای پیغام زبانی التماس نموده فرمودند که ثلث از شب رفته پس پردهٔ خلوت آمده عرض نماید حاصل مضمون عرضداشت و پیغام که بعرض رسید آنکه من خود را از جملهٔ بنده های جان نثار آن درگاه میدانم اگر تقصیری ازین عاجز باختیار و بلا اختیار بظهور آمده بسزای خود رسیدم الحال امید فضل و عفو دارم و التماس می نمایم در صورتیکه قلعه بتصرف بندگان آن حضرت در آمد و بخیریت مراجعت بدار الخلافت نمودند بدیگری این ملک برهم خوردهٔ پایمال گشته را خواهند سپرد امید وارم آن بنده من باشم چرا که هر امیری که درینجا مقرر فرمایند زیادهٔ از محصول این سرزمین در وجه منصب خود و همراهان و دیگر اخراجات ضروری ز سرکار خواهد گرفت تا از عهدهٔ آباد نمودن این ملک که ویرانهٔ محض گشته برآید و بنظم و نسق اینجا پردازد- بر عالمی ظاهر است که هفت هشت سال باید که این بوم که از ورود عساکر مسکن چغد و بوم گردیده صورت آبادی بهمرساند بنده هرآینه بوکالای درگاه ملک بارگاه سلاطین سجده‌گاه میرسانم وصول آن متعذر خواهد بود اگر التماس عاجز قبول افتد بعد معاودت هر منزلی که در سرحد این الکهٔ محقر مضرب خیام گردد کرور روپیه تسلیم دیوانیان سرکار خواهم نمود و بعد هر بورشی که قدم مبارک بپای حصار قلعه رسید کرور روپیه طریقهٔ نذر قدم مبارک میگذارم این همه خدمات برای آن بجامی آرم که زیاده ازین خونریزی مسلمانان نشود و جیوش لشکر ظفر اقبال بیشتر ازین مدت محروم

از مال و عیال خود نباشند معهذا اگر التماس بنده درجهٔ پذیرائي نیابد و خواهند مدت دیگر تضیع اوقات بندگان عالي گردد نظر بر رفاه سپاه پانصد شش صد هزار من غله که چال چیلهٔ سرکار در انبار ذخیره دیده رفته بحضور ارسال دارم این مقدمات که از زبانی جلال بعرض رسید درجواب کلمات ناصواب و لغو فرمودند که اگر ابو الحسن از فرموده و حکم ما بیرون نیست بعده که دست بسته حاضر شود یا سر و گردن او بسته حاضر آرند آنچه تقاضای مروت ما باشد بعمل خواهد آمد و علي الرغم در خواست ابو الحسن همان روز فرمودند که احکام بنام متصدیان برار مع گرز برادران صادر شود که پنجاه هزار خریطهٔ کرباس بطول دو درعه و عرض یک درعه درخته با گاوسوت و دیگر مصالح قلعه گیری را روانهٔ حضور سازند که از سرنو خندق انداخته شود و سامان یورش سرانجام یابد از شنیدن این حکم بعضی هرزه درایان بزبان آوردند که ای رای مدت باید که باز سرانجام خریطها و پرکردن خندق بر روی کار آید کاشکی التماس ابو الحسن بدستان در باب ارسال غله شرف قبول می یافت تاهم وسیلهٔ بقای حیات ما می گردید و هم همان جوالهای غله بکار پر نمودن خاک و انباشتن خندق می آمد خورد و بزرگ لشکر به بحر فکر فرو رفتند مگر اطفال فارغ از هجوم ملال و نکال روزگار بفراغ بال درخوابیدن نصاب درین بحر اشتغال داشتند * * شعر *

فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلات

باز در بحر رمل شد موج زن آب حیات

خامهٔ من خضرراه شوق شد در رهبري
چار موج بحر خوش موج است کر بشمري
بسکه برهم خورد دنیا جملگي برباد رفت
امر کار و قول گفت و فعل کرد و اسم نام
رسم دادن از جهان رفت و گرفتن مانده است
اجر مزد و عشوه ناز و غرم تاران دین وام
بی سر و پا گشت لشکر آنقدر کزیاد رفت
نوم خوابیه و مشي رفتن بعد دوري خطوه گام
خان‌ومان کو تا کسی داند که اینها نیزهست
جنب پهلو جار همسایه نگهبان سطح بام
زبده مسکه دهن روغن قطن پنبه صوف پشم
مانده است از خوردن و پوشیدن ما محض نام
عام و حول و حجه سال و اسبوع هفته شهرماه
منقضی در قحط و بیماري و محنت شد تمام
سبت شنبه جمعه آدینه احد یکشنبه است
ایلك از کلفت ندانم این کدام است آن کدام
نیست غیر از حسرت و اندوه ما را هیچ کار
غدوه بکره بامداد و فجر و مغرب صبح و شام
لون رنگ و ریح بوی و باد و غین و غیم صبغ
زرد و منتن تندو ناخوش کس چه‌گوید والسلام

نوزدهم شعبان از زبان کار فرمایان زیر حصار بعرض رسید که بعد فراغ کار نقابان تیزدست سردم توپخانه بارود را به حفره‌های برج

مثلثهٔ ناری که مراد از سه نقب باشد پر کرده اند برای آتش دادن چشم بر راه حکمنه فرمودندکه اول آن جماعه که درموچال استقامت دارند بشهرت یورش و اظهار تهوری اطراف حصار نعرهای وهوی بهادرانه بلند سازند تا محصوران دایاخته خبر یافته کنار برج و حصار مانند کنکرهٔ کوکنار فراهم آیند بعده در نقبها آتش زنند ازانکه عبد الرزاق لاری و دیگر محصوران ازین ماجرا اطلاع یافته در پیدا و تفحص نمودن راه نقب کار دست بسته بکار برده درین فرصت چندروز بسعی و تردد بسیارمکان مقابل نقبها را پیدا نموده بدستیاری سنگتراشان جلدپیشه و بیلداران چابکدست دست بدست خاك و سنگ مقابل آنرا برآورده بارود یک نقب را مع فتیلهٔ آن دزدیده بر آوردند و از دو نقب دیگر قدری بارود بدست آورده آنقدر آب در هر دو نقب انداخته بودند که خاطر آنها از ضرر پریدن برج و دیوار برای مردم آن طرف حصار پارهٔ جمع گردید و درانحالت صدای دار و گیر مدار زان قلعه گیر بلند گشت و جمعی بالای حصار برآمدند کارپردازان توپخانه که چشم بر راه بالا برآمدن آن جماعه بودند بچشم اشارهٔ آتش زدن یک نقب نمودند بمجرد آتش دادن ازانکه بیشتر بارود طرف قلعه نشینان از آب ضائع گشته بود و پارهٔ دزدیده بودند وقت پریدن برج حدت قوت بارود طرف مردمان پادشاهی زیاده کار خود ساخت و در طرفة العین بیشتر از عملهٔ توپخانه و تفنگچیان مرحله و تماشائیان و سپاهی که مستعد یورش بودند سوختند و سنگریز های آدم ربا آمدند و جمعی کثیر که قریب بعدد سال هجرت آن سال تعداد ایشان

میرسید همدم خواب عدم گردیدند ازانجمله جمعی از مردم نامي بکار آمدند و معدودی چندازان طرف نیز نقدحیات درباختند اگرچه بهادران مرحله برای یورش چشم براه پدید آمدن رخنه و راه یورش و برخاستن حجاب دیوار بودند اما قضیه بر عکس روداد چنان واویلای کشته شدن و زخمي گردیدن و دست و پا باختن مردم کاري کار طلب بلند گردید و گرد و غبار دود باروت و افتادن برج طرف مردم پادشاهي پیش نظرهای مبارز پیشگان گرفت که مردم قلعه فرصت وقت را از دست نداده خود را با حربهای جان ستان چون بلای آسمان از بالا رسانده آفت جان باقی ماندگان مرحله و عملهٔ توپ خانه گردیده مورچالها را متصرف شدند- بعد عرض حکم تنبیه و اخراج آن گروه بد مآل نمودند و بعد سعي بسیار که جمعي از هردو طرف کشته و زخمي گشتند مورچالها قائم گردیدند هنوز جا گرم ننموده بودند و تحقیق تعداد جانبازان درمیان بود که نقب دویم را آتش دادند و چندین هزار سنگ خرد و کلان چون طائران هوا بارج سما برآمده بدستور سابق بیشتری برسر مردم پادشاهي فرود آمدند فریاد و غوغای کشتگان و زخمی گشتگان براوج سما رسید و مضاعف شمار سابق که تعداد آنها بعدد حروف غوغا موافقت می نمود ضائع و تلف گشتند ازان جمله بعضی عوض جان دندان و دست و پا بباد داده بودند و وا ویلا کنان مي گفتند بآرزوی سنگهای گران بها بپای حصار حیدر آباد آمده بودیم و دندان طمع بر الماس و یاقوت تیز نموده آرزوهای دیگر بسیار داشتیم نمي دانستیم که از ضرب سنگ دست و پا و دندان طمع بر باد

خواهیم داد جمعی با دل زار و سر و پا شکسته میفالیدند که هرچند سر بسنگ و سنگ برسرمي زنیم ابو الحسن سنگ دل دل از حصار گلکنده بر نمی کند در قیامت دستهای ما و دامن او در محصوران خیبر سربار دیگر بشوخی پیش آمده مانند یاجوج و ماجوج از عقب حصار بر آمدند و خواستند که در مرحلهای اطراف حصار که از سعي بهادران شیر شکار در انتظار مدت شش ماه تیار گشته بود رحل اقامت ورزند غازي الدین خان بهادر فیروز جنگ با دلاوران رزم جو و شیر دلان شعله خو رسیده به تنبیه آن جماعه پرداخت و پیکار آتشبار از هر دو طرف و کنار بر روي کار آمد و دران زد و خورد نیز جمعی بکار آمدند و طرفه حشرگاه پر وحشت برپا گردید عدد کشتگان مردم پادشاهی آن روز نیز بشمار عدد حشرگاه موافق آمد باوجودیکه فیروز جنگ دران جنگ تردد رستمانه بظهور آورد علاج شوخي آنها نتوانست نمود بعد عرض رسیدن این خبر آتش غضب سلطانی شعلهٔ ور گردید و حکم طلب سواری فرموده بافوج قاهرهٔ رکاب با برکاب در آوردند و امیران جلادت شعار شیر شکار اطراف پادشاه گردون وقار جمع آمدند و خسرو رستم جنگ چون آفتاب عالم افروز بر تخت خورشید شعاع سوار گشته اصلا اندیشهٔ باریدن گولهٔ توپ وتفنگ نه نموده فرمودند سواري خاص بمکان گوله رس برده بهادران رزم جو و دلاوران شعله خو بی باکانه قدم بمعرکهٔ کارزار گذاشته بیورش پردازند باوجود رسیدن گوله و پریدن دست یکي از خواص نزدیک تخت روان بالکل اندیشه و وسواس دراس بخاطر راه نداده شجاعت و تهوری که دران روز زان بادشاه

عدو مال سکندر اقبال بظهور آمده اگر افراسیاب درخواب میدید زهره اش آب می گردید و از فیروز جنگ و دیگر بهادران مبارز پیشگان تردد رستمانه در رکاب پادشاه کشور ستان بظهور آمد و هیچ نمانده بود که آب تیغ فوج دریا موج از سر حصار قلعه نشینان بگذرد و وجود محصوران را بباد فنا دهد درین حالت باد و باران بی محل مخل تردد مبارزان کشور کشا گردید و سلطان فصل برشکال بقصد کومک قلعگیان چتر ابر بر سر داشته علم گرد و باد بر افراشته کوس رعد بلند آوازه ساخته بافیلان سحاب آب رفتار و صدای تزلزل افزای برق قطره زنان از گرد راه رسیده اطراف فوج پادشاهی را فرو گرفت و از هرطرف کوه کوه سیلاب کوه ربا بجنبش در آمد * نظم * بر آمد یکی میغ از تیغ کوه * بغرید غریدن با شکوه بجنبش درآمد زمین و زمان * توگفتی بخواهد پریدن جهان چو باران نیسان ببارید تیر * تو گفتی شده پاره ابر مطیر وزان سو بربن لشکر تیز چنگ * ز قلعه همه گوله بارید و سنگ و مقدمهٔ کارزار بجائی رسید که مردم پادشاه عالم ستان بر گردیدند و آنها خیره تر گشتند و آب از سینهٔ اسپان گذشت و قابوی تردد نماند و از شدت بارش و صدمهای سیلاب پای دمدمهٔ فلک اساس بگل فرو رفت و پرده نشینان چهار بند حصار فرصت وقت را غنیمت دانسته از قلعه بر آمده بیباکانه بر مورچال ریختند و توپهای اژدها پیکر که بسعی بسیار و خرج مبلغهای خطیر بالای دمدمه برده بودند بآسانی متصرف شدند و هرچه توانستند برداشته بردند و آنچه برداشتن آن متعذر بود میخ زده نابود ساختند و چرخهای

کلان که باچندین هزار جوال پر از خاک بخرج مبلغهای خطیر و مشقت بیکران دفعهٔ ثانی در خندق انداخته شده بود آن دیو خصالان دد نژاد چون مال یغمان دست بدست از خندق برآورده دست برد نمایان برروی کار آورده بقلعه برده مصالح مسدود ساختن رخنه که از پریدن پرجها بهم رسیده بود ساختند وبزبان حال میگفتند *

* مصرع *

چه خوش بود که برآید بیک کرشمه دوکار

اگرچه نالهای عمیق حائل فوج دریا موج گشته بود اما اکثر بهادران همراه نیروز جنگ و پای رکاب‌کمی نیاورده در دریای لوگن غوطه زنان ثبات قدم ورزیده داد تهوری داده حملهای مردانه می نمودند لیکن فائده برروی کار نمي آمد - نیل قیمت چهل هزار روپیه از جملهٔ فیلان‌خاصه که در سواری همراه بود از رسیدن گولهٔ توپ و صدمات باد و باران از پا در آمد عطار قضا کیفدان بلا ناگهان بگردش در آورده همگنان را تکلیف نشهٔ سربازی می‌نمود هرکه یک جوز گولهٔ باندوق خورد فی‌الحال از خود رفت و هرکه نخم خشخاش ساچمه تناول کرد هرچند کیفش کم بود اما خوب میرهید و از هر برج که صدای قهقههٔ توپ بلند میگشت عالمی را زیر و زبر مي ساخت و از آواز زبر و بم تفنگ و رعد پر صدای زنبورک و رام چنگي نو آغاز که بجای چنگ ورود نواخته می شد صوتی مشربان بزم رزم را مست بادهٔ بیخودی ساخته برقص بلا می آوردند درین ضمن عجب منازعت میان هم رودان یکی گفت که ایا برج افتاده کدام است دیگری درجواب برآشفت

که نمی بینی دود بارود پردهٔ حجاب گشته و بسان ابر تیره پیش روی اورا گرفته و هوای ریزش باران علاوهٔ آن گشته برج شکسته و سالم چگونه فرق توان نمود یکی از روی غضب گفت که باران از شدت باد و باران کور گشته اند و نمی بینند چوبها و جوالهای خندق را برده بالای هم چیده راه رخنه را بصورت دیوار نمودار ساخته اند آن یکی ازروی تعجب دست حیرت برهم سائیده میگفت که چگونه درین زودی دیوار افتاده را بدین عظمت درست نموده اند تا آنکه گفتگو بدشنام انجامید و کاربمقابلهٔ خانه جنگی کشید و بمرتبهٔ برهمزدند که مخالفان از مشاهدهٔ آن خنده کنان آفرین گفتند ومصلحان ازهر گوشه و کنار دویده میانجی دفع فساد تازه گشته در تفحص دور بین افتادند اما چون شام شد تحقیق آن مجهول نزد مجهولان نامشخص ماند و رعده تنقیح آن بصبح افتاد و لشکر بجای خود آرام گرفت * * بیت *

دگر روز چون گنبد لاجورد * برآورد و بنمود یاقوت زرد

روز دیگر پادشاه کشور ستان غازی باهمه اعیان سلطنت بقصد آنکه نقب مهیوم را بحضور خود آتش داده یورش فرمایند سواری فرمودند *

* بیت *

بتوسن نشسته شه پر شکوه * چو خورشید رخشنده بالای کوه
در افتاد دریای لشکر بموج * چو ماهی زره پوش گردان فوج
زمین جمله گردید صرف غبار * ز خون یلان شد حباب آشکار
امیران همه جا بجا دور شاه * بنوعی که انجم بود گرد ماه
ز گل در بهاران سپه بود بیش * ولی همچو غنچه همه سر به پیش

یکي سرخ پوشیده اما زیبم * رخش زرد و خیره شده یا غنیم
یکي غنچه سان گرز افراخته * ولی همچو گل رنگ را باخته
کجك بر کف ویلبان می‌نمود * چو ماه نو از آسمان کبود
بحکم خسرو انجم سپاه هرچند خواستند بنقب سیوم آتش زنند
در نگرفت درپی تحقیق سبب آتش نگرفتن آن افتادند اما چندانکه
کج‌وکاو نمودند فائده نه‌بخشید تا آنکه از زبان جاسوس راست‌گفتار
برسر کار اطلاع یافتند و ظاهر شد که محصوران باروت آن‌را پاک رفته
فتیلهٔ آن را بریده برده اند لهذا از خیال آن جست و جو باز آمده
تهیهٔ یورش بروز دیگر موقوف داشته بخیمهای خود مراجعت نمودند
بلکه چون دران تردد بفیروز جنگ در زخم تیر رسیده بود و جمعی
دیگر زخمي گشته بودند بجای فیروز جنگ سرداري فوج و
اختیار تردد تسخیر قلعه بوالشاه زاده محمد اعظم شاه واگذاشتند *

چندروز عدم و وجود ابو الحسن را یکسان دانسته ارکان سلطنت
بعرض رساندند هرگاه شهر و معمور های مشهور نواح حیدر آباد
بتصرف پادشاه کشور ستان در آمده باشد ابو الحسن سوخته اختر
که ستارهٔ طالع او روز بروز در زوال احتراق است تا چند روز
به پناه حصار دست و پای لاحاصل خواهد زد گوکه چند روز دیگر
پرده نشین باشد و دیوانیان کفایت شعار و حکام آباد کار و ارباب
عدالت جا بجا منصوب نموده حکم نمودند که دارالجهاد حیدرآباد
در دفاتر و احکام مینوشته باشند و عبدالرحیم خان بیوتات را برای
احتیاط و احتساب شهر مقرر نموده فرمودند که بعضي رسم کفار و
بدعتهای دیگر که ابو الحسن بیدین رواج داده از شهر بر طرف

سازند و بتخانها را مسمار نموده مسجد بنا نمایند *

حکایت غریب آنکه صف شکن خان پسر قوام الدین خان باوجود آنکه بدل و جان خلاف دیگر اهل ایران در تسخیر قلعه کدرجهد تمام داشت چنانچه روزي یکي از فضلای ایران که همدم و مصاحب او بود گفت که جمع کثیر از موسنان و صالحان و سادات صحیح النسب و فضلا درین قلعه محصورند و این همه سعي و تسخیر قلعه و خرابي محصوران و بیناموسي عیال و فرزندان آنها می نمایند او در جواب گفت که اگر امام حسین خود درین قلعه است در تسخیر این قلعه خواهم کوشید و این کلمه خیمه بخیمه از زبان او انتشار یافت معهذا بسبب نفاقي که میان همچشمان مي باشد واز اثر آن کلمهٔ لغو بتهمت اتفاق با محصوران و دیگر بدنامی که شرح تفصیل آن طول کلام دارد مغضوب گردید و چند روز از نظر اعتبار انداخته بلکه مقید ساخته اموال او را بضبط درآورده باز قلم عفو بر جریدهٔ اعمال او کشیده بخدمت میر آتشي که بصلابت خان و دیگر دل باختگان تجویز شده بود و از قبول ابا می نمودند و کار توپخانه از نائب بی استقلال ابتر بود فرمودند - آري گفته اند * بیت *

کسی در مقسم اقبال و ادبار * بغیر از قدرت حق نیست مختار
یکی را ساخت با توفیق دم ساز * به پیش آرد سرفرازي سرامراز
یکي را بی سعادت کرد بد نام * که پستر رو تو ناکامی تو نا کام

سررشتهٔ سخن نعمت خان که بتغیر کم و زیاده بعضی فقرهٔ نامناسب بگذارش آمده از ملاحظهٔ طول کلام بدینجا رسانده منقطع

ساخته بتحریر باقی سوانح تسخیر قلعه پرداخته با تمام میرساند ۰

چون اکثر نوکران ابو الحسن رجوع بجناب پادشاه عالمیان مآب آورده بمناصب مناسب و عطای خطاب عمده و نقاره و اسپ و فیل و جواهر که بتوضیح تفصیل آن نمی پردازد بلند آوازه گشتند و شیخ منهاج را بسبب شهرت آنکه او نیز اراده رجوع بلشکر پادشاهي دارد ابو الحسن مقید ساخته خانهٔ او را ضبط نموده بود و از امیان سوای عبد الرزاق لاري که مخاطب بمصطفی خان بود و عبد الله خان پني افغان با ابو الحسن نماندند لغایت اواخر شوال که سه ماه از محاصره قریب هشت ماه باشد بدل و جان از طرف ابو الحسن می کوشیدند و شرط جانفشاني بتقدیم رساندند آخر کار عبد الله خان نیز خفیه با ارکان سلطنت حضرت خلد مکان به پیغام و پیام دمساز و همراز گشته وعدهٔ افتتاح دروازه بروي لشکر پادشاهي بمیان آورد و مکرر برای عبدالرزاق لاري فرمان و قول شش هزاري شش هزار سوار با عنایات دیگر پادشاهي رفت از قبول ابا نمود بلکه آن بی ادب وفا کیش ملاحظهٔ آبرو و جان خویش ننموده فرمان مرسلهٔ پادشاه را بر سر برج موریال خود بمردم لشکر نموده از روي بي ادبی تمام که بتحریر تفصیل آن قلم را رنجه نمی دارد پاره نموده انداخت و زباني جاسوس که فرمان پیغام استمالت آورده بود جواب داد که این جنگ بلا تشبیه بجنگ کربلا میماند عبد الرزاق امیدوار است که تا نفس باقي ست در جرگهٔ بیست و دو هزار سوار که با امام بیعت نموده آخر تیغ بر روی آن شهید کربلا کشیدند در نیاید بلکه منجملهٔ هفتاد و دو تن سرخروئي دنیا و آخرت

حاصل نماید - اگرچه بعد عرض رسیدن ازروی اعتراض ظاهري فرمودند زهي بدبخت اري بازاري اما در باطن نظر بر پاس حق نمک او آفرین گفتند چنانچه نتیجهٔ انتهای سرانجام کار نمک حلالی او آنچه بظهور خواهد آمد بزبان قلم خواهد داد - هرچند بارجود ترددات نمایان بهادران که در یورش بظهور آمد و مکرر انپاشتن خندق از چندین هزار خریطهای پر از خاک و خس و خاشاک و انداختن هزاران چارپای مرده و آدمها که ازقحط و وبا مرحله‌پیمای سفر آخرت مي گردیدند و در یورش و مرحلها بکار مي آمدند و مکرر بعد بالا برآمدن دلاوران جان نثار که کار بمفتوح گردیدن قلعه میرسید باز از سبب خبردار گشتن محصوران راه دشوار رفته را بآساني طي نموده جان شیرین را بتلخی ناکامی بباد میدادند کاری ساخته نشد و قلعه بدست نیامد - اما آخر اقبال عالمگیر پادشاه غازي کار خود ساخت و بعد محاصرهٔ هشت ماه و ده روز بلا تردد تیغ و سنان چنانچه بمعرض بیان مي آرد بتصرف مبارزان کشور کشا در آمد و ابو الحسن سوخته اختر مقید گردید *

ذکر سوانح سال سی و یك جلوس عالمگیر پادشاه
مطابق سنه هزار و نود و هشت هجری

اواخر ماه ذی قعده شروع سال مي و یك از جلوس مطابق سنه هزار و نود و هشت هجری بسعي روح الله خان که بوساطت زمست خان افغان پني برسل و پیغام با عبد الله خان پني نوکر معتبر ابو الحسن که صاحب اختیار دروازهٔ مشهور بکهرکي بود ساخت بمیان آمد، پاسي از شب مانده روح الله خان و مختار خان

و رستم خان وصف شکن خان و خواجه مکارم که بخطاب جان نثار خان در جلادی تردد یورش‌ها سرفرازی یافته بود بدستیاری زینهای آسمان رفعت بالای دمدمه و راههای اطراف که از ضرب توپها شکست و ریخت بهم رسانده بود باشارهٔ عبد الله خان پنی داخل حصار شدند - و پادشاه زاده محمد اعظم شاه با فوج خود طرف دروازه آمده چشم براه فتح الباب گشته بر فیل ایستاده بود - درحالتی که بهادران قلعه گیر خود را بدروازه رسانده به بند و بست نشاندن مردم و کشادن دروازه پرداختند و صدای مفتوح گشتن قلعه بلند گردید عبد الرزاق لاری اطلاع یافته فرصت بستن کمر و زین نمودن اسپ ندانسته از راه جوهر شجاعت و تهورذاتی و حق نمک بیکدست شمشیر و بدست دیگر سپر گرفته بر پشت اسپ چار جامه سوار گشته خود را با ده دوازده نفر مقابل فوج پادشاهی که تا بمقابل رسیدن دروازه را نموده بودند و سیلاب فوج پادشاه کشورکشا تمام قلعه را فرو گرفته بود رسید باوجود نه دران آشوب رفقای عبد الرزاق نیز متفرق گشتند خود را مانند قطره که بدریا افتد یافته که با خورشید همسری نماید برفوج زد و ازراه جلادت و تهوری که بعقل راست نیاید مردانه وار دست و یازده فریاد میزد که تا جان دارم نثار راه ابو الحسن خواهم نمود - و هردم قدم پیش گذاشته مقابل هزارها که شمشیر برو میزدند باخون خویش دست بازی می نمود - آنقدر زخم شمشیر و سنان بروی زدند که از کاسهٔ سر گرفته تا ناخن پا زخمهای کاری بیشمار بدو رسید - اما چون اجل او نرسیده بود تا دروازهٔ قلعهٔ ازک از پا در نیامده جنگ کنان

میرفت دوازده زخم فقط بر چهرهٔ او رسید بعده که پوست پیشانی پیش چشمها و بینی او در گرفت بلکه برچشم هم یک زخم کاری رسید و در تمام بدن زخمهای ستاره شمار پدید آمد و اسپ هم زخمهای بیشمار برداشته می لرزید عنان اسپ را باختیار اسپ گذاشته خود را بخود داری تمام بالای اسپ نگاه داشت تا آنکه اسپ اورا بباغی که در نواحی ارک موسوم بباغ نگینه بود بپای درخت نارجیل کهن سال رسانید و او باتکلی آن درخت خود را از اسپ انداخت تا آنکه صبح روز دویم جمعی از مردم حسینی بیگ را بآن سمت گذار افتاد بنشان اسپ و علامات دیگر تشخیص شخصیت او کرده ازراه مروت آن نیم بسمل در خون غلطیده را با اسپ و یراق بر چهار پایه برداشته بخانهٔ او رساندند و مردم او خبر یافته بالتیام جراحتهای او پرداختند این شمهٔ از جوهر شجاعت ذاتی او نوشته شد باقی ذکر انتهای نمک حلالی آن بهادر شاء نبرد انشاء الله تعالی بگزارش خواهد آورد ٭

بالجمله بعده که از صدای دار و گیر به ابو الحسن برگشته اختر خبر رسید و آواز جزع و فزع اندرون و بیرون بلند گردید ابو الحسن بتسلی خدمهٔ محل کوشیده از همه بحلی طلبیده وداع خواسته با دل باخته خودرا جمع ساخته بدیوان مکان خاص خود برآمده برمسند تمکین خویش نشست و چشم براه مهمانهای ناخوانده داشت چون وقت طعام خوردن او رسیده بود برای طعام کشیدن تاکید فرموده بعد ازان که روح الله خان و مختار خان با نام بردهای دیگر رسیدند بر سلام علیک زبانی بر همه سبقت نموده وقار سلطنت را از دست

نداده جواب سلام همه را باظهار خود داري و تعظيم داده بهر كدام از راه‌گرم جوشی و فصاحت‌كلام متكلم گرديد - آری عقلای تجربه كار گفته اند هرگاه صاحب ثروتان برگشته اختر را باخيل حوادث ليل و نهار سروكار پيكار رو نمايد و مقابل حملهٔ نابك غدار جفاكار مردم آزار كاربكار زار كشد حوصلهٔ بردباري از دست نداده بجز خفتان رضا و حصار تسليم چارهٔ كار نجويد • نظم •

يا تير قضا سپر نجويد هشيار • بالجمله بتقدير چه صحرا چه حصار
خفتان رضاگزين وحصار ازتسليم • با خيل حوادث چو بيفتد پيكار

تا اثر صبح باهم صحبت بی نفاق داشتند چون بكارل خبر طعام كشيدن آورد از امرا اذن خبز خوردن خواسته تكليف هم نمك شدن بميان آورد بعضي بی مروتان ملاح در ماذون ساختن نمی دادند باز مغليه مضايقه ننموده مرخص ساختند - مختارخان بايك‌دوكس شريك خبز خوردن گرديد - روح الله خان در يافته از روی تعجب پرسيد كه اين‌كدام وقت طعام ميل نمودن است - ابو الحسن مطلب سوال روح الله خان در نيافته يا عمدا درجواب گفت وقت خبز خوردن من همين است - روح الله خان گفت ميدانم اما در تعجبم كه دراين حالت تشويش چگونه رغبت به طعام خوردن می نمايند - ابو الحسن جواب داد كه موافق طريقهٔ جمهور است كه ميگويد اما اعتقاد من بخدای كه مرا و شاه و گدا را آفريده است و در هيچ وقتي و حالتي نظر لطف از بندهٔ خود باز نميدارد و رزق مقسوم او بار ميرساند اگرچه جد پدری و مادري بزرگانم مدام بدرياه و آبرو گذرانده اند اما چند گاه تقاضای مصلحت پروردگار

من درین بود که مدت پانزده شانزده سال من بلباس نقیری گذراندم باز که نظر فضل او برمن عاجز افتاد بی آنکه مرا تصور آن هرگز بخاطر گذشته باشد یا دیگر را شان وگمان آن باشد درنرصت ساعت واحد مادهٔ سلطنت برای من آماده ساخت الحمد الله هوس و آرزوي در دلم نگذاشت لکها بخشیدم وکرورها بصرف در آوردم الحال هم که مرادر مکافات بعضي اعمال ناشایسته که ازمن در ایام سلطنت سرزده نظر لطف از من برداشته بازشکر مینمایم که زمام اختیار مرا که امید زیست چند سال معدود مانده بدست مثل عالمگیر پادشاه دیندار داده * نظم *

سر ارادت ما آستان حضرت دوست
که هرچه بر سر ما میرود ارادت اوست

القصه بعده که اسپ سواري طلبیده با مالهای مروارید که در گردن داشت باتفاق امرا سوارگردید - چون پادشاه زاده محمد اعظم شاه بردروازه آمده خیمهٔ مختصر زده فرود آمده انتظار مي کشید نزد او حاضر ساختند - ابوالحسن باظهار بشاشت مالهٔ مروارید که در گردن داشت برآورده نذر گذرانده - شاه قبول نموده دست لطف بر پشت اورده بتسلي و دلاساي آن بر گشته اختر پرداخته بخدمت پادشاه جهان ستان آورد - حضرت خلد مکان نیز با او سلوک که در خور سلاطین خطا بخش جرم پذیر مي باشد نموده باعزاز نگاه داشته بعد از چند روز چنانچه بزبان خاصه خواهد داد بدون آنکه تکلیف ملازمت بفرمایند روانهٔ دولت آباد ساخته فراخور احوال ضروري از خوراک و پوشاک و خوشبوئي که بفراغ بال

تواند گذراند مقرر فرمودند - بعده که روح الله خان و دیگر متصدیان بضبط تفحص اموال ابو الحسن و دیگر نوکران عمدا از پرداختند و بر حقیقت برآمدن عبد الرزاق مقابل فوج بادشاهي و برداشتن زخمهاي بیشمار اطلاع یافتند او را در حالتي که از خود خبر نداشت و رمقي باقي داشت برداشته نزد روح الله خان آوردند - همینکه نظر صفشکن خان بر و افتاد بفریاد آمد که این همان لاري ناپاک بي ادب است سراورا بریده بر سر دروازه باید آویخت روح الله خان گفت - مرده که اصلا امید حیات او نیست بلکه از بریدن از صورت دور است - حقیقت او را عرضي نمودند همین که حضرت خلدمکان برسرگذشت جرأت و جلادت و انتهاي شرط نمک حلالي او اطلاع یافتند از راه انصاف و قدر دانی حکم نمودند که دو جراح فرنگي و هندي از حضور برای علاج او آوردند و حقیقت زخمها و امید بقای حیات او روز بروز بعرض رساندند - و روح الله خان را بحضور طلبیده فرمودند که اگر ابو الحسن مثل عبد الرزاق لاري یک نوکر دیگر نمک حلال میداشت در تسخیر قلعه زیاده ازین صرف اوقات بایست نمود - بعده که جراحان بر زخمهای او اطلاع یافتند بعرض رساندند که قریب هفتاد زخم او بشمار می آید سوای آن زخم بالاي زخم بسیار دارد که بشمار نمیتوان آورد - اگرچه یک چشم او از زخم محفوظ مانده اما شاید بفور هر دو چشم او آفت برسد باز برای علاج و تیمارداري او تاکید فرمودند بعد انقضاي سیزده روز بعرض رسید که عبد الرزاق چشم وا نموده بلکنت زبان حرف میزند و امید رو به بهي دارد - حکم نمودند که از طرف ما بدو پیغام

رسانند که ما تقصیرات ترا بخشیدیم پسر کلان عبدالقادر نام خود را با دیگر پسران که قابل ملازمت باشند بفرستد که بمنصب سرفرازی یابند و از طرف پدر نیز تسلیمات عفو تقصیرات و عطای منصب و دیگر عنایات بجا آرند بعدهکه این پیغام سراپا لطف و فضل پادشاه خطا بخش جرم پذیر بآن بهادر نمک حلال بی نظیر رسید بلکنت زبان بعد تقدیم آداب شکر قدردانی جواب دادکه هرچند این جان سخت تا حال بر نیامده اما بدین حال امید حیات داشتن خیال محال معهذا اگر حق سبحانه و تعالی باظهار کمال فضل و قدرت خود مرا حیات دوباره بخشد با این دست و پای باخته بتقدیم رساندن مراسم نوکری متعذر و بعد ازینکه نوکری هم توانم نمود کسی که بنمک ابو الحسن گوشت و پوست بدن او پرورش یافته باشد نوکری عالمگیر پادشاه نمی تواند کرد - بعد عرض رسیدن این مقال در ظاهر قدری اثر ملال بر چهرهٔ پادشاه معلوم گردید اما از راه انصاف آفرین گفته فرمودند بعد صحت کامل حقیقت او بعرض رسانند - و از جملهٔ اموال او که بیشتری بحادثهٔ تاراج رفت و قدری بتصرف متغلبان درآمده باقی را بدو بخشیدند تتمه ذکر او بر محل بذکر خواهد در آمد •

آنچه از اموال ابو الحسن بعد تفرقه بضبط درآمد شصت و هشت لک و پنجاه و یک هزار هون و دو کرور و پنجاه و سه هزار روپیه که تخمینا زر شش کرور و هشتاد لک و ده هزار روپیه باشد سوای جواهر و مرصع آلات و ظروف طلا و نقره بعرض رسید - و جمع دامی یک ارب و پانزده کرور و سیزده لک و کسری دام در

دفتر ثبت گردید - تاریخ فتح میر عبد الکریم که درین تردد مخاطب به‌ملتفت‌خان شد وآخر بخطاب‌میرخان سرافرازی‌یافت و از مستعدان حضور گفته می شد (فتح قلعهٔ گلکنده مبارکباد) گفته گذراند پسند افتاد *

و بتحریر حقیقت اصل قلعهٔ گلکنده و توصیف استحکام او و خوبیهای آن شهر و لطافت‌آب وهوای آن‌سر زمین و حسنهای تمکین سبز فام و سیر حاصلی آن سرزبوم اگر بپردازم از سر رشتهٔ سخن باز میمانم مجمل می نگارم که قلعهٔ‌خام گلکنده بنا کردهٔ جد و آبای راجه دیو رای است که سلاطین بهمنیه بعد سعی بسیار بتصرف اسلام در آوردند بعد برهم خوردن سلطنت بهمنیه چنانچه در جلد ثالث که بذکر سلاطین دکهن و بیست و یک صوبهٔ هندوستان پرداخته انشاء الله تعالی باتمام رسد مفصل بگذارش خواهد آمد - سلطان محمد قلي نام مخاطب بقطب الملك از امراي سلاطین محمد شاه بهمنیه‌که حکومت گلکنده داشت بعد ملوك‌الطوائف گشتن صوبجات دکهن بطریق تسلط فرمانروای انجا گردید - قلعهٔ خام احداثکردهٔ راجه دیو رای را که بالاي تپهٔ کوه بود پخته ساخت بعده که بچند واسطه نوبت سلطنت بمحمد قطب الملك که همه اولاد او بدین لقب ملقب میشدند رسید و بر تعمیر قلعه گلکنده افزود و با بهاگمتي نام از زنهای خود محبت و تعلق سرشار بهمرسانده بموجب درخواست او بفاصلهٔ دو کروهي قلعه شهری باسم او آباد نموده مسمي به بهاگ نگر ساخت بعد ازچند گاه که بهاگمتي فوت گردید و بر قبح اسم

بهاگ نگر پي برد اسم مذکور را بحیدر آباد مبدل گردانید اما درالسنهٔ عوام تاحال بیهاگ نگر شهوت دارد و بسبب آنکه آن زنکه خرابات خانها و مسکرات زیاده درانجا ساخته بود وفرمانروایان آنجا مدام عیاش بودند بانواع فسق علانیه تعیش مي نمودند و ابو الحسن زیاده برسلاطین دیگر بعیش و عشرت میل داشت لهذا شهر مذکور بزیادتي فسق و فجور بدنام گردیده بود بعده که بتسخیر حضرت عالمگیر پادشاه درآمد بدار الجهاد موسوم ساختند - بعد ازانکه نوبت سلطنت شاه عالم رسید چنانچه بگزارش خواهد درآمد باسم فرخنده بنیاد در دفاتر ثبت گردید - در گرما و سرما هوای معتدل دارد و مدار کشت و کار و غذای آن ملک ببرنج است اگرچهار ماه ایام بارش باران نرمک نرمک ببارد زراعت نمیشود اگر یک دروز باران بشدت بارد و تالابها پر مي شود همان آب بزراعتها تمام سال وفا مي نماید *

القصه چون مابین بیجاپور و حیدرآباد قلعه سکر که ازمعمورهاي مشهور آن ضلع است واقع شده و حاکم آنجا پریه نایک نام که از قوم بدترین مردار خوار دکن گفته میشد و مرزبانی آنجا ارثا بدو تعلق داشت و درایام محاصرهٔ بیجاپور و حیدر آباد با دوازده هزار سوار و پیادهٔ بیشمار بمعاونت سکندر و ابو الحسن و بستن راه رسد غله رسیده مقابل لشکر پادشاهي شوخي زیاده نموده بود پادشاه آفاق گیر در ایامي که بمحاصرهٔ گالکنده پرداخته بودند خانه زاد خان پسر ارشد روح الله خان را که در شجاعت و کار طلبي گوی سبقت از اکثر بهادران بزم دیدهٔ آن عهد مي برد برای تاخت

و تاراج و خرابي ملک پريه نايک وتسخير قلعهٔ سکر تعين فرمودند.
بعد رسيدن خانه زاد خان و تردد نمايان در تاخت و تاراج
معمورهاي اطراف سکر بعرصهٔ ظهور آوردن خبر تسخير قلعه گلکنده
انتشار يافت. آن بدنام گمنام سرانجام نيکنامي خود در امان
خواستن و باطاعت در آمدن دانسته بهزاران عجز و نياز ملتجي
بخانه زادخان گرديد. و خانه زاد خان اورا مامون و اميدوار عنايات
پادشاهي ساخته بحضور معروض داشت. درماه صفر همين سال
پريه از قلعه برآمده مع کليد قلعه با خانه زاد خان ملاقات نمود
و خانه زاد خان بانگ صلوة و اذان محمدي دران ديار که هرگز
بگوش سامعان کافر کيش آن مرز و بوم نرسيده بود بلند آوازه ساخت
و مسجد بر بالاي تپهٔ کوه سر بفلک کشيدهٔ آن قلعه بنا نهاد و
قلعه داري آنجا را بموجب حکم حضور بدکي از بندهاي پادشاهي
مقرر کرده پريه را همراه گرفته بحضور آورده ملازمت فرمود. گويند
پريه چنانچه بدي آفرينش در قوم کفار که از جمله مردار خواران
بي اعتبار مي باشند اشتهار داشت زياده بران در زشتي صورت
عجب کريه منظر بدهيئت واقع شده بود بخاري بود از خم نيل
و ديگ قير فراهم آمده ده نمونهٔ انسان مجسم گرديده اگرچه بعد
ملازمت بتقاضاي مصلحت بمنصب پنج هزاري چهار هزار سوار
سرفرازي بخشيدند اما هرگاه نگاه هريکي از امراي حضور برو مي
افتاد آن صورت مکروه او را مي ديد و آن مراتب منصب را بنام آن
زشت صورت بدنام مي شنيده بي اختيار خنده مي آمد وکلمهٔ لاحول
بزبان او جاري مي گرديد تا آنکه در اندک فرصت که در سه هفته

نکشاید باجل طبعی بمکان اصلی خود شتافت - و پسر و همراهان اورا بمنصب زیاده ازحوصلهٔ آنها سرفراز ساختند - و برای تسخیر قلعهٔ اده‌وني که در تصرف مسعود حبشی بیجاپوری بود غازي الدین خان بهادر فیروز جنگ را همراول پادشاه زاده محمد اعظم شاه نموده مرخص نرمودند - و بیست و پنج هزار سوار همراه فیروز جنگ مقرر فرموده نظر بر عدم پایباقی و میسر نیامدن جاگیر اکثر منابیه همراه فیروز جنگ مقرر فرموده تنخواه نقدي حکم نمودند - و از عقب فیروز جنگ پادشاه زاده محمد اعظم را با چهل هزار سوار و توپخانهٔ بیشمار برای پشت گرمی فیروز جنگ مرخص ساختند و خود بدولت باقرو شکوه عالمستانی بعد از بند و بست نواح دار الجهاد حیدر آباد اوائل ربیع الثاني رایت ظفرآیت طرف ظفر آباد بر افراشتند - بعد رسیدن بظفرآباد بیدر ابو الحسن را که برای فرستادن دولت آباد همراه جانسپار خان مقرر کرده بودند و لغایت حال بسبب بعضي موانع در رکاب همراه بود بقلعهٔ مذکور روانه ساختند - و مکرر براي سرانجام دادن ما یحتاج آنچه مرغوب طبیعت ابو الحسن باشد تاکید فرمودند - و اوائل جمادی الاولی درسواد گلبرگه شرف نزول فرموده بعد زیارت حضرت سید محمد گیسو دراز قدس سره هفت مقام نموده متوجه بیجاپور گردیدند - اواخر ماه مذکور حوالي بیجاپور مضرب خیام ظفر انجام گردید - ازانکه شهر و نواح بیجاپور که بسبب حوادث لیل و نهار چنانچه بتذکار در آمده ویرانه و خرابهٔ محض گشته بود حکم چهاوني و تعمیر عمارات و دلهاي شکستهٔ سکنهٔ آنجا نمودند *

ذکر سوانح سال سي و دوم جلوس خلدمکان مطابق سنه هزار و نود و نه هجري

بعدهکه پادشاه زاده محمد اعظم شاه وقت عبور بقصد تسخیر قلعهٔ ادهوني نزدیک قلعهٔ ملکانو (10) که از جملهٔ قلعهای قلب مشهور توابع بیجاپور است رسید و شنید که قلعهدار آنجا مرده است و محصوران آنجا طفل خرد سال اورا که از طرف بیجاپوري حارس بود قلعهدار قرار داده اند حکم محاصرهٔ آن نمود - محصوران چند روز دست و پای لاحاصل زده آخر مع کلید قلعه آمده رجوع آوردند بعد عرض آن قلعه را باعظم نگر موسوم ساختند - و بسبب رسیدن ایام برشکال بموجب حکم پادشاه زاده همانجا چهاوني فرمود - و خان فیروز جنگ بعد رسیدن بپاي قلعهٔ ادهوني ایل پسعود نا محمود که از حبشیهای کهن سال بیجاپور بود پیغام اطاعت و عاقبت اندیشی فرمود آن پیر نابالغ سر از قبول امر پیچید بعدهٔ که فیروز جنگ بتاخت و تاراج آن ولایت پرداخته به پیش بردن سورچال و دواندن نقب و اسدر نمودن و کشتن جمعي که ازقلعه بشوخي برآمده دستگیر مي گردیدند شروع نمود و کوشش و کشش بسیار و تردد های نمایان و یورشهای بهادرانه بظهور آمد آن مدهوش بیهوده کوش پتلهٔ غفلت از گوش بر آورده ازراه عجز پیش آمده قلعه را بتصرف بندهای پادشاهي در آورده از جملهٔ حلقه بگوشان درگاه گردید و فرزندان خودرا روانهٔ حضور المع النور نمود و خود

---

(10) ن - بلکانور

التماس معاف فرمودن ملازمت و عدم اختیار نوکري بمیان آورد ازراه فضل قبول فرمودند - بعده که خبر صحت کامل عبد الرزاق لاري بعرض رسید حکم بنام صوبه دار صادر شد که عبد الرزاق را مستمال ساخته روانهٔ حضور نماید - عبد الرزاق بعذر عدم قبول التماس نمود که امید وارم مرا مع اطفال روانهٔ بیت الله سازند که بعد حصول سعادت طواف حرمین بوطن رفته بدعای ازدیاد عمر پادشاه مشغول باشم بعد عرض فرمودند مقید ساخته روانهٔ حضور نماید فیروز جنگ اطلاع یافته شفیع او گشته نزد خود بدلاسای تمام طلبیده چند گاه با خود نگاهداشته بدلبري او پرداخت بعد یک سال بقبول منصب چهار هزاري سه هزار سوار بجرگهٔ بندهای پادشاهي درآمد *

ذکر سوانح سال سي و سه از جلوس خلد مکان مطابق سنه هزار و صد هجري

در آغاز سال سنه سي و سه از جلوس فرزندان سیدي مسعود مع کلید طلای مرسولهٔ فیروز جنگ بحضور رسیده ملازمت نمودند و هر یک بمنصب لائق سرفرازی یافته مورد عنایات گردیدند و سیدي مسعود را سالیانه مقرر فرمودند - خان فیروز جنگ را نیز بعد بحضور رسیدن بعنایات و اضافهٔ هزاري هزار سوار و دیگر رعایت مفتخر ساختند - سعادت خان عرف محمد مراد حاجب حیدر آباد اگرچه از خانه زادان عقیدت نشان و فدویان جان نثار پادشاه بود اما چون در ایام حجابت از راه نیک سرشتي که داشت بامید عفو تقصیرات ابو الحسن ترحم بحال او نموده در بعضي مقدمات

نمیخواست که آتش امروزی زیاد نسبت باو بمیان آید در اخفای در سه مقدمه خلاف مرضی حضرت خلد مکان از و بظهور آمده بود ازان جمله فرستادن مبلغ خطیر برای سنبهلی مردود نابکار که از خارج بسمع مبارک رسید و سعادت خان بحضور معروض نداشت و یکدو مقدمهٔ دیگر که بدو ارتباط نموده بودند در تقدیم آن کوشیدن از آئین مروت دور دانست بنابران بعد فتح گماشتهٔ که بحضور رسیده ملازمت نمود بپای اعتراض آمد و صدی صد (۱۱) سوار از منصب او کم و از خطاب بر طرف نموده هشتاد هزار روپیه از جملهٔ مبلغی که در ایام حجابت یافته بود بعد از ملازمت بعرض رسانده باز یافت فرمودند اما نه عدد خوانچهٔ جواهر که قریب ده لک روپیه مالیت منجملهٔ زر پیشکش بحسن تدبیر چنانچه بگزارش آمده با قید قیمت بجانبازی تمام سر بمهر نزد خود نگاهداشته بود و در ایام کم توجهی پادشاه هرچند خواست تحویل متصدیان جواهر خانه نماید آنها در گرفتن خیانها بلا دست آویز سررشته که لازم ملزوم دفتر دیوانی می باشد بتحکم و تعرض عذر می آوردند و محمد مراد از راه ناموافقت ایام اعتراض بعرض آن جرأت نمی نمود و نهایت بسواس باز پرس آن داشت و شب و روز از اندیشهٔ مآل کار آن متزلزل خاطر می بود چنانچه بربن مذکور یکسال گذشت آخر متصدیان جواهرخانه بعرض رساندند که محمد مراد نه عدد خوانچهٔ جواهر که نقش مهر موم آن پیدا نیست و دو ازده سلسلهٔ آن بمهر متصدیان

(۱۱) ن — در صدی در صد سوار

ابو الحسن ندارد بجواهرخانه مي‌سپارد پادشاه از راه فضل وخانه زاد پروري فرمودند که درین ماده خاطر ما از طرف عدم خیانت محمد مراد جمع است چون از خانه زادان واقعي ما است و در دوش رکنار ما بازي کرده از انکه در حجابت خلاف مرضي ما ازو بظهور آمد چشم نمائي ضرور بود چنانچه همان روزکه‌ي او را بحال فرموده خواستند که بخطاب مرشد قلي خان که پدر او بدان مخاطب بود سرفرازي بخشند عرض نمود که چون از ما خانه زادان که اکثر خط سر میزند و بعزل خطاب پای اعتراض می آئیم مدت باید که تا اصل اسم در السنه زبان زد گردد گمنام باشد و خود را قابل خطاب پدر هم نمی دانم امید وارم که از راه فضل بر اسم خانه زاد خطاب عطا شود تبسم نموده قبول فرمودند •

چون محرر اوراق مدت همراه محمد مراد خان بود وبروضع و اطوار او محرمیت تمام داشت و مطلع بود برینکه هر چند بعضي همدمان اندرون و بیرون با او گفتند که جواهر و مرصع آلات خوانچها را عدد شمار بحال داشته با جواهر کم قیمت عوض نماید آن بزرگ منش نظر بر امانت ولی نعمت راضي نشد و اصلا تصرف وخیانت در و نه نمود - و مکرر از زبان او شنیده که حق سبحانه تعالی از برکت همان پاس امانت و عدم خیانت درچنان ایام که ملاحظهٔ کلي آبرو بحال نماندن درمیان بود ار شر و ضرر چنان باز پرس محفوظ داشت •

چون ذکر دیانت بمیان آمده کلمهٔ چند ازان بزبان خامهٔ صدق بیان میدهد - هر چند بسیاري از متصدي پیشهای این زمانه و

صاحب غرضان سوخته روزگار که از پیروي نفس شوم حق بجانب آنهاست هیچ احدي را متدین نمیدانند و دیانت و امانت داري را فعل لغو میدانند اما بر عقلاي صلاح شعار عاقبت اندیش ظاهر است که زیر آسمان برای انسان هیچ خصلت محمود به از امانت و دیانت نیست و برکت و عزت و آبرو و ترقي و پایداري دولت و خلاصي بازخواست دارین و عاقبت بخیري خود و برزندان در دیانت و کم ازاري خلق الله است * * بیت *

آسمان بار امانت نتوانست کشید * قرعهٔ فال بنام من دیوانه زدند

اما بشرطیکه امانت داري او محض براي رضاي خدا و عدم قصد ایذا و نرساندن مضرت بخلق الله و نظر بر آباد کاري ملک باشد نه آنکه براي خوشنودي مخلوقي خلقي را زیر تیغ کشیدن و از باز پرس روز جزا نیندیشیدن * * بیت *

امین باید از دار و اندیشناک * نه از زجر دیوان و رفع هلاک

و الا نه جمعي که براي نفس پروري خود یا براي خوشنودي میر و وزیر ظلم و تعدي بر رعایا می نمایند حق سبحانه تعالي همان مخلوق را برآنها گمارد که دماغ از دماغ آنها برآرد - بدین تقریب جمعي که از جملهٔ پیش آوردهاي حضرت خلد مکان و امراي عالیشان آن عهد که بدین صفت موصوفند هرچند بتعداد همهٔ آنها نمیتوان پرداخت اما چندي که مشهورند و مسوده سوانح بر احوال آنها اطلاع دارد بزبان خامه میدهد *

ابتداء بعد عاقل خان خوافي امانت خان بود که باوجود اختیار نمودن کار و بار روزگار فقیر وضع زیست می نمود چنانچه

قلوب سابق بگزارش آمده مدام جذب قلوب زیردستان و رعایت حال مستمندان را برکفایت و گرداری مال پادشاه رجحان میداد ازجملهٔ نیکنامی احسان اوکه در بارهٔ رعایای مالگذار و زمینداران صوبهٔ خجسته بنیاد و خاندیس وغیره درایام دیوانی دکن بکار برده معاف نمودن ده دوازده لک روپیه است که بابت باقی سنوات بر ذمهٔ رعایای سقیم حال طلب سرکار بود و هر سال منصبداران و و احدیان منصوب کردهٔ دیوانیان برای وصول آن میرفتند - و دام و درمی وصول نا نموده مبلغی موتونانه برای خودگرفته طومار ندارد نوشته آورده بدفتر رجوع می نمودند - بهمین دستور مبلغ کلی پیشکش بر ذمهٔ زمینداران نادار بود که بوصول در نمی آمد و بوسیلهٔ تعلقهٔ تحصیل آن منصبداران و دیوانیان جز صورتجات متمتع دیگردیدند یك قلم معاف نمود - روزی بخدمت خلد مکان تقریبا صفت امانت و دیانت بمیان آمد و خلد مکان زبان بوصف امانت خان کشاد او التماس نمود که مثل من خائن دیگری نخواهد بود که هر سال چندین لک روپیهٔ مال ولی نعمت را برعایا و عمال که باقی دار بودند معاف می نمایم و امید عفو ازپادشاه خطا بخش جرم پوش دارم فرمودند ما معاف نمودیم و میدانیم که شما خزانهٔ دنیا و آخرت ما را معمور میسازید - اما روزی رشید خان دیوان خالصه که با امانت خان پارهٔ سوی مزاج همچشمی داشت پروانهای معافی جزیه را که امانت خان با دست آویز های مختلف بهنود نوشته میداد و پادشاه را در اجرای جزیه نهایت تقید بود از نظر گذرانیده عرض نمود که از نصف هنود بیشتر را امانت

خان سند عدم مزاحمت جزیه داده خلاف صرفي بظهور آمد و با امانت خان فرمودند که در مقدمات دیگر مالي و ملکي آنچه سند معافي بمردم میدهند مختار ید اما جزیه که بهزار دشواری برکفار جاري ساخته ایم معاف نمودن آن بدعت و باعث برهم خوردن بندوبست جزیه میگردد - ازان روز امانت خان دست از معاف نمودن جزیه باز کشید و تمام عمر سواي رخت غریبانه و پاجامهٔ گندهٔ سفید نمي پوشید و کنیز در خانه نگاه نمیداشت - ودیگر حسن صفات آن سید والا نسب بسیار است و از اثر خوبیهای او بچهار واسطه فرزندان او بقرب و آبرو دیوانی دکن و دیگر خدمات عمده بلا تفرقهٔ حادثهٔ روزگار که کمتر بارباب مقصدي پیشهای مردم آزار اتفاق افتاده لغایت حال که سنه هزار و صد و سي و پنج باشد سربراه می نمایند *

دیگر حاجي شفیع خان سبزواري از دیانت دارهای واقعي بود اما درسلوکي که با همچشمان پیش منصب و رعایای سخت واقع شده بود لهذا آخر مغضوب و بي منصب گردید *

بعده میرزا یارعلي که از پیش آوردهای حضرت خلد مکان بود دیانت او بمرتبهٔ بود که هرچند مي خواستند اورا بعطای اضافهای پیاپی و خطاب بر دیگر همچشمان امتیاز بخشند از قبول ابا می نمود اگرچه از ابتدا به پیشکاري بخشي گري مامور بود و خدمت مامورة را باستقلال تمام سرانجام مي نمود مگر بسخت گیري وقت زبان زد مردم شده بود وبعد کاوش تمام کار خلق را جانبي مي نمود اما آخرکار در همه امور ملکي دخیل

گردید و مدت مدید داروغگي ڈاک ضمیمهٔ خدمات دیگر داشت و در داروغگي کچهري تا عین میرزا یارعلي برکل اسناد پادشاهي نمی شد هیچ سند جاري نمی گردید - بچشم پوشی و حسن نیت در اجراي کار خلق می کوشید - و در عرض چنان گستاخ بود که روزي جوان امردي را برای منصب استاده کرد پادشاه فرمودند که خورد سال است درجواب التماس نمود - تا چاگیر یافتن داخل بندهای پادشاهي ریش سفید خواهد گردید - روزي پادشاه اولش میوه برای او فرستادند روز دیگر که بحجرا آمد تسلیم عطاي اولش از خاطر او رفت خلد مکان این معنی را دریافته بتقریب استفسار مزهٔ آن بیاد او دادند پائین رفته بعد ادای چهار تسلیم مقرري چهار تسلیم دیگر بجاآورده عرض نمود که این تسلیمات سجدهٔ سهو است - از چنین عرضهاي مکرر پاي اعتراض آمد چنانچه یک روز بتقریب اداي شهادت تورانی درمقدمهٔ شرعی بعرض رسانده که این تورانی است شهادت او چه اعتبار دارد خلاف مرضي بظهور آمد و فرمودند که پاس ادب این معني را منظور نداشت که ماهم تورانی ایم *

دیگر از جملهٔ متدینهاي واقعی قاضي القضات شیخ الاسلام پسر قاضي عبد الوهاب بود برخلاف طریقهٔ پدر و برادران بلکه نسبت با کثر قضات این زمان بکمال بی غرضی و دیانت تنقیح قضایا می نمود و نظر برفساد زمان که بیشتري به بینهٔ دروغ اداي شهادت مي نمایند بعد گذشتن شاهدین کمتر حکم اثبات حق مي نمود و تا مقدور می کوشید که مدعی و مدعی علیه باهم صلح نمایند *

دیگر از جملهٔ امرای عالي نسب محمد یار خان نبیرهٔ آصف خان است که باین صفت محمود و دیگر حسن صفات موصوف است *

بعد ازان فاضل خان خانسامان خرامانی که مدتها دیوانی تن نیز سرپراه نموده تن باخذ رشوت نداده به نیکنامي خدمات مرجوعه را سرانجام داد *

دیگر شجاعت خان صفاهانی که از حسن دیانت و صفات کم آزاري خلق غائبانه که پادشاه اورا ندید و از جملهٔ متعینهای کم منصب احمد آباد بود بپایهٔ پنجهزاري پنجهزار سوار و صوبه داري احمد اباد و اجمیر و جودهپور ضمیمه هم سرافرازي یافت و در مقدمات جزئي و کلي دست طمع دراز ننمود *

بعده اعتماد خان عرف ملا طاهر که از جملهٔ رفقای شجاعت خان بود او نیز از پایهٔ دوستي غائبانه بپایهٔ دوهزاري و متصدي گري بندر سورت و دیوانی احمد آباد که مدتها داشت رسیده علم شهرت بمرتبهٔ بر افراخت که نزد پادشاه نهایت آبرو و اعتبار داشت - و در گرد آوری مال پادشاه باین حد تقید داشت که بعده آقا محمد زمان نام برادر حقیقی او که تجارت می نمود از ایران آمده در خانهٔ اعتماد خان فرود آمد عشور مال تجارت برادر را که دوصد روپیه مي شد نمیخواست معاف نماید حساب نموده - خواست که از طرف خود در سرکار واصل سازد - آقا محمد زمان اطلاع یافته مانع آمد و عشور مال خود را ادا ساخته آزرده گشته برخاسته باحمد آباد رفت - تا حالت نزع اعتماد خان روي برادر ندید

دیگر عنایت الله خان که از نجبای کشمیر بود و آبروی رفتهٔ مردم کشمیر بسبب حسن خدمت و امانت او که در دیوانی و دیگر خدمات بتقدیم رسانده بحال آمد و از منصب جز روز بروز بر آبروی او می افزود و پادشاه بمرتبهٔ در پرداخت و خاطر داری او متوجه بودند که روزی میان مردم جمدة الملک اسد خان و عنایت الله خان برسر خیمه و جای مثل گفتگو و پرخاش بمیان آمد و مابین هردو مادهٔ بیدماغی بهم رسید حضرت خلد مکان جمدة الملک را فرمودند که بدیدن عنایت الله خان رفته عذر بخواهد *

و دیگر ازجملهٔ خانه زادان با نام و نشان اشرف خان و عبدالرحمن خان و حاجی عبد الرحیم خان پسران اسلام خان که بخدمت بخشی گری و دیگر خدمات سرفرازی داشتند به نیکنامی و دیانت زیست نمودند *

همچنان مخلص خان پسر صفشکن خان نبیرهٔ قوام الدین خان که در استعداد نظم و نثر طبع عالی داشت ببدنامی اخذکارسازی تن نداده ازین جهان فانی مرحله پیمای سفر آخرت گردید *

دیگر امیر خان عرف میرعبد الکریم بهمنی که از مستعدان روزگار و پیش آوردهای خلد مکان بود *

همچنان حمید الدین خان پسر سربراه خان کوتوال رکاب در زمرهٔ دیانت پیشگان محسوب گردیده اند *

و عبد الرحیم خان بیوتات و میر احمد خان که برادر هم گفته می شدند جامهٔ نیکنامی و دیانت پوشیدند اما در

بعضی مقدمات بسختي زبان زد گردیدند *

و از متصدی پیشهاي کم منصب عبد الوهاب استر ابادي که دیوان حیدر اباد نموده بودند دیانت دار واقعي بود وسواي نام بردها بسیار از تربیت یافتهاي حضرت خلد مکانند که جامهٔ نیك انجامي این صفت محمود پوشیدند اگر بتعداد همهٔ آنها پردازد از سررشته مطلب باز مي‌ماند اما از زبان مردم روزگار هیچ احدي نجوت نیانت و فی الحقیقت بی عیب ذات حق است *

درین ایام حادثهٔ خانه برانداز طاعون و وبا که از چند سال در ملک دکن تا بندر سورت و احمد آباد پیچیده بود در بیجاپور و اردوی معلی بشدت تمام نرا گرفت - و کار بجائي کشیدکه چون هریك از افراد انسان جان خود را در معرض تلف مي‌دید کار ازان گذشته بودکه بفکر ماتم خویش و تیمار پردازد و سیه کانهٔ مهمان کش فلك خواست که یکبار تخم انسان را از مزرعهٔ دنیا بر اندازد و باد صرصر فنا چنان بفکر قطع شجر حیات هرذی حیات افتاد که می خواست نخل نشو و نمائي همه را از صفحهٔ روزگار بر کند همینکه اثر دانهٔ طاعون برابر عناب و کنار در بغل و زیر بناگوش و در کش ران ظاهر میگشت یا در حدقهٔ چشم سرخي حرارت تب وبا معلوم میگردید بر وارثان او فکر کفن و دفن واجب می شد - از حملهٔ مردم غیر مشهور و فقا مردان بی بضاعت هزار ها در محل و بازار جان میدادند و کمتر کسي را کفن و قبر میسر می‌آمد - از مردم نامي که بوسیلهٔ اجل ناگهاني و با رخت هستي ازین جهان فاني بر بستند پرستار خاص اورنگ آبادی

محل و فاضل خان صدر و محمد راح که بنام پسر جسونت سنگه بیگمان در محل پرورش داده بودند با جمعی دیگر از مردم عمده بشمار آمدند تاریخ غلبهٔ این مرگ انبوه یافته اند * مصرع *

* قیامت بود یا شور وبا بود *

و ابتدا از سنه بیست و هفت سال جلوس چنانچه بگزارش آمده شروع شد و انتها بهفت و هشت سال کشید بالجمله بالتماس بعض عمد های حضور از بیجاپور طرف اکلوج کوچ فرمودند و پارهٔ تفاوت در وبا بهمرسید *

ذکر سوانح سال سي و چهارم از جلوس خلد مکان
مطابق سنه هزار و صد و یك هجري

پادشاه زاده محمد اعظم شاه را با جمعي از مردم نامي و امرای کار زار دیده برای تنبیه و استیصال کفار بد سگال طرف بهادر گده و گلشن آباد و فیروز جنگ را با فوج شایسته برای تسخیر قلعجات سمت راجگده و غیره روانه فرمودند و مقرب خان عرف شیخ نظام حیدرآبادی را با برخي از بندهای روشناس برای تنبیه سانبهای بداساس مرخص ساختند و هریکي برای ظاهر ساختن جوهر تردد خود در تقدیم خدمات ماموره میکوشیدند تا آنکه مقرب خان که در فنون سپاه گري و کار طلبي از مبارز پیشگان مشهور دکن بود بتسخیر قلعهٔ پرنالہ نزدیک کولا پور رسیده جاسوسان راست گفتار برق رفتار اطراف و کنار آن دیار برای خبر آوارگي کفار خصوص اطلاع مکان سنبهای بد کردار که در طغیان اعمال ناشایسته ده برابر موذي تر از سیوای جهنمي پدر خود بر آمده خود را

بسلیمای سوائي ملقب ساخته علم شهرت بدنامي زیاده از آبائي ملعون خویش بر افراشته بود تعیین نمود از اتفاقات آن بد اصل از اصل مکان خود که راهیري باشد پراگنده گشته پناه بقلعهٔ کهیلنه برده بعد خاطر جمع از سرانجام ذخائر و دیگر بند و بست اطراف براهنمائي طالع واژگون که از رسیدن افواج پادشاهي غافل بود بارادهٔ سیر و غسل آب مان گنگا که نزدیک حد پرگنهٔ سنگمنیر یک منزلی دریای شور واقع است در درهٔ کوهای قلب دشوار گذار که کبکلس دیوان ناپاک آن سگ نابکار درانجا عمارت عالي پر از نقش و نگار و باغ پر از اشجار ثمردار والهزار احداث کرده بود باتفاق کبکلس و عیال و ساهو نام پسر بد سگال و جمعي از هوا خواهان دیگر و دوسه هزار سوار بی خبر از اندیشهٔ شاهین قضا و قدر رسیده بعد فراغ غسل نظر برقلب مکان و راههای پرتعب سرا پا نشیب و فراز و تراکم اشجار خار دار درانجا توقف ورزیده بود ازانکه خلاف طریقهٔ پدر جفا کار بخوردن شراب و صحبت مه جبینان لاله رخسار رغبت تمام داشت بعیش پرداخت هر کارهاي بادپیمای تیز رفتار مقرب خان رسیده از غفلت او در شغل لهو و لعب که خانه ویران کن ظالمان بد عاقبت است آگاه نمودند مقرب خان بارادهٔ قلع ریشهٔ آن شقي لعین ملاحظهٔ جان خود و مکان قلب ننموده وستمانه کمر همت بسته از کولا پور که بنگاه او بود تا مکان آن کافر بد مآل چهل و پنج کروه مسافت داشت با دو هزار سوار یکه تاز و هزار پیادهٔ قدرانداز جان باز انتخابي روان شد - باوجودیکه همراهان مانع آمده از قلب راه آگاهي داده گفتند که مابین راه چندین کتل

سر بفلاک کشیدهٔ مثل انبا کهاتیه و غیره درهای قلب واقع شده اگر سی چهل پیادهٔ بی یراق سرراه گرفته باندا ختن سنگ پرد زند عبور فوجهای کلان خیال محال است ، آن تهور پیشهٔ جلادت کیش بقصد جهاد و آرزوی آنکه اگر بران کافر غالب آمده کامروا گردیدم در جرگهٔ غازیان عالم شهرت خواهم برافراشت و اگر قضیه واژگون گردید از درجهٔ شهادت بی نصیب نخواهم گشت سوار شده بطریق یلغارطی مسافت دشوار گذار نموده ببعضی مکانهای قلب که میرسید اول خود پیاده میشد بعده همه همراهان رفاقت می نمودند و میدند برق ازان تنگنای پر از اشجار میگذشتند تا نزدیک آن اجل رسیدهٔ برگشته طالع رسیدند - گویند بعده که هرکارهای آن سگ نابکار او را از رسیدن فوج پادشاهی که باصطلاح مرهٹها فوج و لشکر مغل نامند خبردار ساختند آن سر مست بادهٔ غفلت و ناکامی بگمان آنکه رسیدن افواج مغل درین مکان توهم محض و تصور باطل است در عالم غرور و نخوت که نشهٔ سرشار بادهٔ خانه بر انداز علاوهٔ آن گردیده بود حکم قطع زبان هرکارها فرمود و اصلا بفکر تهیهٔ سواری و موچال بستن نپرداخت تا آنکه آن بهادر جلادت پیشه با پسر و برادرزادها و ده دوازده نفراز خویشان شجاعت شعار و دو صد سه صد سوار دیگر برق کردار با شمشیرهای برهنه بر سر آن خون گرفتگان هوش باخته رسید و آن سرمست نشهٔ بیخودی بعده که کار از دست رفته بود باتفاق فوجی که همراه او بود و بیشتری روپوش گردیده بفکر کمر بستن و یراق بر داشتن برداخت وکبکلس و زیر او که از همدمان و ندیمان شجاعت نشان فدویت کیش او گفته

می شد اورا پس پشت خود داده با جمعي از مرهتهای نامي بمقابله پرداخته پیش قدم گردید - و در آغاز دار و گیر تیری بر پاشوي او رسید که دست راست او را از تردد بار داشت از اسپ افتاده فریاد می زد که من ماندم و سنبها که در فکر فرار بود او نیز از اسپ جسته گفت پانچي من هم ماندم - و همینکه چهار پنج مرهته از پا درآمدند باقي مردم سنبها رو بفرار آوردند و کیکلس دستگیر گردید وسنبهاي برگشته اختر خود را بپناه عمارت بتخانه رسانده پنهان و محصور گردید - بعد جست وجوکه سراغ اورا یافتند دست و پاي لاحاصل زدن گرفت آخر چندکس از ناکسان خویش بکشتن داده او نیز مع عیال و پسر خرد سال ساهو نام گرفتار سر پنجهٔ تقدیر گردید و جمله از مردان و زنان بیست و شش نفر مع ساهو نام پسر هفت هشت ساله و دو زن دیگر اقربا و همدمان صاحب صدار سواي رام راجه نام برادر خرد او که در یکي از قلعها بطریق وید نگاهداشته بود مقید و دستگیر گشتند - و همه را دست بسته موکشان تا پاي فیل سواري مقرب خان آوردند باوجودي که دران فرصت ریش تراشیده خاکستر بر سري مالیده تغیر لباس داده بود بعلامت آنکه مالهٔ مرواريد از زیر رخت - او نمودار گردید و نشان یافتن سواری او که خلخال طلا در پاي اسپ بود شناختند اورا بر فیل سواری خویش ردیف ساخت بعده بعضي را مع طوق و زنجیر مکافات اعمال بر فیل و جمعي را بر اسپ سوار نموده نقارهٔ فتح نواخته کامیاب گشته اسیران را ازانجا بحزم و احتیاط سپاهانه برآورد و روبه بنگاه خود آورده حقیقت حضور معروض داشت -

قبل ازانکه عرضداشت مقرب خان از نظر بگذرد از زبان منهیان و جاسوسان معتبر بعرض رسید و این مژدهٔ روح پرور باعث فرحت و شادي عالمي و خوشوقتي و سرور برنا و پیر خیمهٔ بخیمه‌گردید - و درهمان زودي خبر نزدیک رسیدن مقرب خان با اسیران معروض گشت - فرمودند دو کروهي اکلوج که حضرت خلد مکان تشریف داشتند توقف ورزیده باتفاق حمید الدین خان نائب کوتوال که باستقبال فرستاده بودند زیاده از شمار لکها مردم که براي تماشاي آن شقیان بدعاقبت برآمده بودند آن مدبران تیره روزگار را بدستور ایران تختهٔ کلاه نموده و لباس مضحکه پوشانده همه را بانواع عقوبات در شکنجهٔ عذاب سرا پا صواب درآورده بدان خواري و زاري در چشم نظارگیان و انبوه خلائق شتر سواره جلوه داده دهل کوبان و نفیرزنان تشهیر کنان بلشکر در آوردند - و غریو کوس شادیانه که عالمي بر این امید سرا پا گوش بود بنوازش درآمد - و خروش و خوشوقتي این مژده که غمزدای دل چندین لک هندو و مسلمان‌که سوختهٔ آتش بیداد آن کافر فاجرباغي طاغی بودندگردید و اثر فرحت جان فزای روح پرور آن بفلک برین رسید - گویند دران چهار پنج روز که خبر نزدیک رسیدن مقرب خان رسیده بود از زنان مستورات گرفته تا مردان دست و پا باخته از خوشوقتي این خبر خواب ننموده تا دو منزل بتماشا برآمده شکرگویان استقبال نموده بودند - و در هر قصبه و دیهات سرراه و اطراف هرجا خبر میرسید دهل شادی نواخته می گردید و هرجا گذر می نمودند دروبام پر از زن و مرد گشته شادي کنان تماشا می کردند و بقصد سیر و

تفرج شرط استقبال و مشایعت بجا می آوردند و چند روز و شب برای عالمی شبها شب برات و روزها روز عید بود - القصه بعده که آن سزاوار قتل و زجر را باهمراهان بدان فضیحت و رسوائی و عذاب آوردند در وقتی که پادشاه دیوان نموده بودند و از سلاطین و امرا و خلائق خاص و عام جمعی آمدند حکم شد که آن گروه شقاوت پژوه را بپای تخت آورده حاضر سازند و حضرت خلد مکان از مشاهدهٔ آن شکر گریبان از بالای تخت فرود آمده در رکعت شکرانه ادا نمودند - گویند دران حالت کبلاس بد بخت که در شعر گفتن هندی طبع موزون داشت باوجودیکه سر و گردن و همه اعضای او در شکنجهٔ عذاب بود سوای چشم و زبان او قادر بر حرکت نبود از مشاهدهٔ آنکه پادشاه عالم ستان از راه عجز و سرافگندگی و نیاز بدرگاه بی نیاز از تخت فرود آمده بادای در رکعت شکرانه پرداخت باشارهٔ چشم و زبان صنمها را مخاطب ساخته بدیهه شعر هندی بدین مضمون ادا نمود که ای راجه از دین تو بادشاه عالمگیر را با چنان فر و حشمت طاقت تخت نشینی نماند و بی اختیار گشته از برای تعظیم تو از تخت برخاسته فرود آمد بعد از انکه بزندان خانهٔ مکافات فرستادند اگرچه بعضی هواخواهان رکاب مصلحت صواب دران دانسته بودند که آن تیره بختان را بجان امان داده کلیدهای قلعجات را از نزد منصبدران او طلبیده جا بجا قلعه داران تعین نموده آنهارا در قلعه محبوس ابدی سازند اما چون آن تبه کاران دانستند که آخر کار سر آنها بردار جزا جلوه گر خواهد گردید و اگر بانواع ذلت وخواری محبوس و مایوس و محروم از لذت زندگانی مانند هر روز برای

آنها سرگ تازه خواهد بود هردو بد مآل تیره روزگار زبان بزاژخوائي حرفهاي ناشایسته و کلمات لغو دراز نموده آنچه می خواستند در عالم هرزه گوئی نسبت بهبند هاي درگاه عالم پناه و مقربان حضور می گفتند و مشیت الهی بران رفته بود که ریشهٔ فساد آن بدنهادان از ملک دکن کنده نگردد و پادشاه باقی عمر عزیز دران مهم و قلعه گیري صرف نماید غیرت پادشاه تقاضاي آن نمودکه فرصت ندادده بقطع شجرخبیث آن ملعونان و قلع بیخ فساد آن ناکسان باید پرداخت قلعجات پاندک توجه بتسخیر خواهد درآمد راضی بدادن قول امان و طلبیدن کلید قلاع نگردیده حکم فرمودند که ابتداء زبان هردو ملعون را ازدهان برآورده از ناسزا گفتن کوتاه سازندبعده چشمهای آن خیره چشمها را از کاسهٔ سر برآرند بعد ازان با ده یازده نفر دیگر بانواع عقوبت بسزاي کردار رسانده پوست کاههای سنبهای جهنمي و کبکلس را پر از کاه نموده در همه بلاد و معمورهای مشهور دکن با ساز نقاره و سرنا و نفیر تشهیر نمایند آري سزاي مفسد پیشگان مردم آزار جفاکار بد کردار همین است - و ساهو نام پسر هفت سالهٔ آن بد فرجام را با چند نفر دیگر از رجال آن طائفهٔ بد سگال جان بخشي فرموده حکم نمودند که اندرون احاطهٔ گلال بار نگاه دارند براي تربیت او موکلان فهمیده کار تعین نمودند و بمنصب هفت هزاری سرافرازي بخشیدند و دیوان و بخشي او بتجویز مقربان حضور جدا مقرر کردند که آخر مار کشتن و بچهٔ مار نگاه داشتن و آتش فرو نشاندن و اخگر گذاشتن ثمره اش بعد واقعهٔ خلد مکان چنانچه بر محل بگارش خواهد در آمد بظهور آمد بفحواي اینکه *

* بیت *

عاقبت گرگ زاده گرگ شود * گرچه باآدمي بزرگ شود

و دیگر نه‌ضي عورات را کدمادر سنبها و دختران آن بد مآل بودند بقلعهٔ دولت آباد فرستادند تاریخ آن فتح عظیم * * مصرع *

با زن و فرزند سنبها شد اسیر

بعرض رسید پسند نموده خلعت عطا نمودند *

در ایامیکه محمد اورانگ را همراه عبد الرزاق خان لاري در حویلي متصل قلعهٔ راهیري که سیوا ساخته بود چند گاه بسر بردن اتفاق افتاد از زبان مردم آن جاسموع شد که آن ناپاك مادرفساده عالمی بود و آنچه بر زشتی افعال دیگر سنبهاي بد خصال اطلاع یافته دو سه فقره مي نگارد - که چون آن قطعهٔ سرزمین که نمونهٔ قطعهٔ جهنم توان گفت و همه یک لخت کوه و سنگ واقع شده و در اواخر تابستان آب بسیار کمیاب میگردد بر کنهٔ آنجا نهایت تصدیع می گذرد سیواي جهنمي متصل مکان نشیمن خود باراي مختصر کنده برسر باواي قالیچه وار نشیمن از سنگ خارا تراشیده بر آورده و تکیه از سنگ بران نمودار ساخته درانجا نشسته هرگاه زنان ساهوکار و دیگر غربا برای آب مي آمدند بطفلان آنها میوهٔ فصل آن هنگام میداد و بزباني که با مادر و خواهر حرف مي زنند بآنها حرف میزد بعده که نوبت راج بسنبهای ناپاك رسید برسر همان چبوترهٔ بر باواي نشسته زن و عروس رعایاي آنجا که از لاعلاجي براي آب دران باواي آمده سبو پرکرده برسر گذاشته یک دست بر سبو و دست دیگر برکمر زده بالاي زینهٔ متصل نشیمن آن سگ بد بخت می رسیدند

آن لعین نابکار دست تعدي دراز نموده پستان آن زن را گرفته یک گهري دو گهري نمی گذاشت که برآید آن زن عاجز آمده سبو را ازسر خود انداخته بعد فضیحتي تمام از دست او نجات مي یافت تا آنکه رعایاي آباد کردهٔ پدر او زو بولایت فرنگیان که ازانجا نزدیک‌ست آوردند و خود جزاي کردار خود یافت *

ذکر سوانح سال سی و پنج از جلوس عالمگیر پادشاه

سنه هزار و صد و دو هجري

اگرچه ازانکه توجه رایات ظفر آیات پادشاه عالم ستان از اجمیر بصوب دکن محض براي تادیب و استیصال آن کا رحربي بد نژاد بود و کار دست بسته و فتح نمایان که از مقرب خان بوقوع آمد از هیچ پادشاهزادهٔ نامدار و امراي ذي وقار دیگر من ابتداي شروع فساد و مهم آن بد نهاد لغایت سال حال بظهور نیامده بود حضرت خلد مکان می خواستند در مقابل چنان تردد و حسن خدمت او از عطاي اضافهٔ نمایان و خطاب عمده و دیگر عنایات میان امراي حضور و دکن سرافرازي و امتیاز خاص بخشند بعضي مقربان پاي تخت و خانه زادان قدیم الخدمت ازراه حسد همچشمي که مي باشد صلاح ندادند دلیل و حجت چند بمیان آورده نگذاشتند که فراخور حسن تردد او سربلندي حاصل گردد بهرحال مقرب خان را اضافهٔ هزار سوار داده و خطاب خان زمان فتح جنگ و عطاي پنجاه هزار روپیه نقد و خلعت و اسپ و فیل با ساز طلا و یراق نقره و جمدهر و دهوپ و پرتلهٔ مرصع سرافرازي دادند و اخلاص خان پسر مقرب خان را کهچهارهزاري چهار هزار سوار

بود مخاطب بخان عالم ساخته هزاري هزار سوار اضافه عطا فرمودند و چهار پنج پسر و برادر زادها خان زمان را بخطاب منور خان و اختصاص خان و غیره دیگر عنایات سر بلندي بخشیدند و همه منصبداران متعینهٔ همراه خان زمان خان را موافق مراتب اضافه مرحمت نمودند و سه روز شادیانهٔ فتح نواخته ده هزار روپیه براه خدا برآورده برای خادمان حضرت سید محمد گیسودراز فرستادند *

درهمین ایام خبر عارضهٔ چشم غازی الدین خان بهادر فیروز جنگ و رفتن نور باصرهٔ او بعرض رسید و باعث بیدماغي حضرت خلد مکان گردید و افسوس بسیار نموده کحال تجربه کار برای علاج از حضور روانه ساختند درین اوان معروض گردید که قلعهٔ راجگده که از قلعهای حاکم نشین سیوا و سنبها بود و بسعي بسیار بهادران جان باز بتسخیر در آمده بود و ابو الخیر خان پسر عبد العزیز خان را که از غلامان و تربیت یافتهای خاندان بیرم خان خانخانان گفته می شد و بجوهر رشد شجاعت و مردي طالع بپایهٔ سه هزاري رسیده مدتي قلعه داري قلعهٔ خیبر نموده تردد نمایان بظهور آورده بود نظر بر اینکه پدر او در فن قلعه داري ممتاز بود بقلعه داري راجگده مقرر ساخته بودند درینولا قبل از انتشار خبر دستگیر شدن سنبها فوج اشقیا اطراف قلعهٔ مذکور رسیده بظاهر غلبه و تسلط بابو الخیر خان پیغام خالي نمودن قلعه دادند آن بی جوهر کم اصل باوجود نزدیک بودن لشکر فیروز جنگ دل و استقلال باخته امید رهائي از چنگ آنها محال دانسته قول امان جان و مال و عیال خواسته وقت شب مع در سه ڈولي سواري زنانه که باقي شده مستورات

پیاده بودند و چند پتاره و صندوق و رخت زنانه و زر نقد و زیور و غیره همراه گرفته از قلعه برآمده - مرهته که اطراف پراگنده گشته انتظار بر آمدن او می کشیدند خبر یافته با آنکه قول امان جان و مال درمیان آورده بودند سر راه قلعه دار را گرفته بعد متصرف شدن جنس و نقد و غیره ابو الخیر خان را با ناموس او بکمال بیحرمتي گذاشتند و دو پاس شب گذشته در لشکر فیروز جنگ رسیده بآه و نالهٔ ندامت دست انسوس برهم می سائید - بعد عرض فرمودند از منصب و جاگیر بر طرف و گرز بردار شدید رفته او را روانهٔ بیت الله نموده به بندر سورت رساند - بعده که والدا ابو الخیر خان بسبب نسبت آنکه حضرت خلد مکان را در خدمت حقائق و معارف آگاه شیخ عبداللطیف ساکن برهانپور ارادت خاص بود و والدهٔ ابو الخیر خان و همه و ابستهاي عبد العزیز خان نیز از مریدان و معتقدان عقیدت کیش آن درویش بودند خود را با نوشتهٔ شیخ عبد اللطیف مشتمل بر استدعاي عفو تقصیر رسانده عجز و زاري بسیار نمود حکم موقوف داشتن و بحال گرداندن منصب و بر گرداندن ابو الخیر خان حاصل نموده نزد حاکم بندر سورت فرستاد - اما وقتیکه حکم مذکور رسید ابو الخیر خان بر جهاز سوار شده بود و لنگر جهاز بر داشته بودند - فی الجمله پادشاه از اکلوچ کوچ فرموده رایت توجه طرف کورگانون (12) و شکارپور توابع سمت پونا برافراشتند بعده که آن سواد زمین چندگاه مضرب خیام گردید روزي وقت د وان

---

(12) ن - کوش گانون - کورة گانون

پرسر اهتمام که بسهراب خان میر تزک دوم بود برسر یکي از مردم آبرو طلب توپخانه چوب دست او رسید چند نفر بیش قرار توپخانه که حاضر بودند بحمایت او بشوخي تمام پاش آمده هجوم آورده بسهراب خان خفت رساندند صلابت خان که میر تزک اول بود خواست که بتادیب آنها پردازد قضیه برعکس روداد و هنگامهٔ فساد عظیم برپا گردید و بمطلب خان که او نیز در جرگهٔ میر تزکان شریک اهتمام بود خفت رسید و کار بجائی کشید که بادشاه از دیوان برخاسته بمخلص خان که از انتقال پدر در همان ایام داروغهٔ توپ خانه شده بود برای دفع فساد تاکید تهدید آمیز نمودند و صلابت خان به پناه سپر و شمشیر همراهان بهر وجه خود را بخانه رسانده روز دیگر از ملاحظهٔ باقی مادهٔ فساد خانه نشین گردید و صبح آن تمام مردم توپخانه که بسیاری از مغلان بیکار و واقعه طلبان بی روزگار و اوباشان بازار بآنها رفایق گشته فراهم آمدند - روح الله خان بموجب حکم برای فهمانیدن و تنبیه مردم خانه جو و آوردن صلابت خان از خانه بدربار سوار شده و تشویش تمام صلابت خان را بحضور آورد و بسعی بسیار آتش فساد فرو نشست و چند نفر از مردم توپ خانه بگدی منصب و منع هجرا مغضوب گردیدند ۱

چون از واقعهٔ صوبهٔ اکبر آباد بعرض رسید که آغر خان از کابل بموجب حکم بحضور می آمد نزدیک اکبر ابان مردم جات پرسر قافله ریخته از جملهٔ گاو هائی عقب قافله چند ارابه تاراج نموده مع عورات پاسیری می بردند آغر خان خبر یافته بتعاقب

آنها تاخته نزدیک گدهی آنها خود را رسانده بعد تردد نمایان ناموس مردم را خلاص نموده روانه ساخته از راه غیرت و تهوری بمحاصره و تسخیر گدهی پرداخت - درین ضمن گولهٔ بندوق بدو رسید مع داماد شهید گردید - و سابق خان جهان بهادر کوکلتاش که بمهم تنبیه جات از حضور مامور گشته بعد رسیدن برمهم مامور باوجودیکه ازو تردد نمایان بظهور آمد و در مسمار ساختن گدهی سنسنی(13) و دیگر مکانهای قلب ساختهٔ آن کافر سعی وافر بکار برد بحسب مدعا کاری ساخته نشد بنابران ازانکه از سابق بسبب بعضی اداهای ناخوش او پادشاه برو کم توجه بودند برای استیصال جات شاهزادهٔ محمد بیدار بخت را مرخص ساختند و خان جهان بهادر را صوبه دار بنگاله مقرر فرمودند آن جا نارسیده معزول نموده صوبهٔ دار لاهور فرمودند باز ازانجا بصوبهٔ دیگر فرستاده سه چهار سال در سفر آمد و رفت صوبجات سرگردان ساختند که هرجا می رسید محصول جاگیر بدست او نمی آمد و مبلغ کلی بخرچ می آمد بعده طلب حضور فرمودند *

درین ولا حکم شد که هنود برپالکی و اسپ عربی و عراقی بی حکم سوار نشوند - چون ترخیان لغایت سال حال از حضور جا بجا در همه بلاد مقرر بودند ازانکه فضلا و علمای صلاح شعار ازروی مسئله خاطر نشان نمودند که تعین نرخ خلاف شرع است و فروشنده اختیار مال خود دارد بهر نرخی و قیمتی که

---

(13) ن - سستی

خواهد بفرزند حکم عالي شرف نفاذ یافت که ترخ از همه باد برطرف سازند و من بعد خدمت ترخ باحدی نفرمایند. دیگر حکم فرمودند که یادداشت منصب بادهای پادشاهي که بعد از مرتب شدن نزد منصبداران مي ماند در دفتر بخشیان نگاه دارند و دفتر سرشتهٔ چهره که جدا بود بر همان یادداشت مي نوشته باشند. ازانکه سابق بعد رجوع محاسبهٔ جاگیر داری اکثر طلب سرکار برذمهٔ منصبداران برمی آمد بنابران برای رجوع محاسبه سزاران تعین مي نمودند و منصبداران مبلغي خرچ نموده از راه رجوع محاسبه دفعیه بکار میبردند. بعده که از قلت پایباني و بسیاری منصبداران خصوص مرهته و دکنیهاي بي شمار که بمنصبهاي عمده سرفرازي یافتند خانه زادان را اکثر چهار سال و پنج سال جاگیر میسر نمي آمد. و باوجودیکه بعد مقرر شدن موسوی (14) خان دیوان تن چنان مقرر شد که از منصبداران نو ملازم سچلکا بگیرند که بعد تیاري یادداشت تا یافتن جاگیر دعوي طلب ایام مابین ننمایند بعده که جاگیر یافت اگرچه پای تغیري جاگیر بمیان آید لغایتي که باز جاگیر تنخواه بیابد ایام مابین در محاسبه محسوب گردد و درعوض این بدنامی که بنام موسوي خان بناي بدعت آن برزبانها انتشار یافت چنان مقرر نمود که خلاف دستور سابق بمجرد حصول تصدیق نو ملازم را تعینات افواج مي نمودند بالتماس موسوی خان مقرر نمودند تا جاگیر نیابد جاي تعینات ننمایند

---

(14) ن - موسی خان

مگر باختیار خود تعینات شود - بارجود مچلکي عدم تقاضاي طلب من ابتداي ایام تنخواه نیابتی وقت محاسبه مبلغ کلي طلب منصبدار در سرکار پادشاهي برمي‌آمد لهذا هرچند منصبداران براي محاسبه رجوع مي‌نمودند - مستوفیان دفتر ناشنیده انگاشته‌تن بگرفتن محاسبهٔ منصبدارنمی دادند و درصورتیکه منصبداران بجوهر سعي و بهم رساندن مرتبي و وکیل دلسوز قابل بعد دویدن هفت هشت ماه و خرچ نمودن زر مبلغ‌کلی طلب خودثابت مي‌نمود چهارم حصهٔ آن بزور و تلاش تمام از سرکار مي توانست‌گرفت آخر رفته رفته همه دستوراز میان برخاست و محاسبه درمیان نماند *

ذکر سوانح سال سی و شش از جلوس مطابق هزار و صد و سه هجري

در اوائل یا اواسط این سال از کورکانون و شکار پور کوچ فرموده رایت ظفر آیت طرف بیدر بر افراشته چند گاه درآنجا توقف و مقام نموده جانب گلگه که از توابع بیجاپور است و از بیجاپور یکروزه راه مسافت دارد حکم کوچ و چهارني فرمودند چون ایام نحوست پادشاه زاده محمد معظم منقضي‌گردید و زمان رجوع‌دولت و اقبال نزدیک رسید حضرت خلدمکان برسر عنایت آمده خواستند که بمرور آثار لطف و توجهات بر پادشاه زاده ظاهر و آشکار ساخته رسوخیت و ارادهٔ صافي الضمیر او را در یابند روزي قلمدان باساز ضروري و همراه آن قلمتراش بدست یکي از خواجه سراي محرم براي پادشاه زاده فرستاده ازانکه کارد و حربهٔ خرد و کلان برای محبوسان صاحب غیرت فرستادن خلاف ضابطه است بخواجه سرا

فرمودند که اگر پادشاه زاده بعد وا نمودن قلمدان در نگاه داشتن قلمتراش تامل نماید خواهي گفت که عمدا فرستاده اند و اگر بلا مضایقه نگاه دارد حقیقت دریافته آمده عرض نماید بعده که خواجه سرا مطابق حکم قلمدان رساند پادشاه زاده بعد تقدیم اداب قلمدان را وا نموده همینکه قلمتراش بنظر در آمد دست بآن نرسانده باشاره گفت که شاید بغلطي آمده باشد خواجه سرا گفت از راه فضل و لطف عمدا بدست مبارک گذاشته مرا آگاهي بخشیده اند بعده بتجدید تسلیمات بجا آورده نگاه داشت بعد ازانکه خواجه سرا آمده حقیقت را بعرض رساند فرمودند که ما غیرت فرزندان خود را میدانیم باندک کم توجهي اعلی حضرت که ما خود ترک منصب نموده چند روز منزوي گردیدیم غبار ملال آن در دل ما بود تا گستاخي در تلافي آن از ما بظهور آمد - باز چند روز دیگر که گذشت روزی حدیث نبوی متضمن برین معني که حافظ کلام الله را هر چند سزاوار حبس باشد محبوس ابدي نمیتوان نمود بخط مبارک نوشته نزد پادشاه زاده فرستادند پادشاه زاده را چون عبور بر احادیث بسیار بود و چند هزار حدیث یاد داشت بعد مطالعه و دریافت اراده و لطف پادشاه در جواب مرسولهٔ پادشاه حدیث دیگر نوشتند که حافظ قرآن را حبس ابدي نیامده مگر پدر که فرزند را باوجود احترام حفظ کلام الله حبس ابدي می تواند نمود ازین جواب زیاده متوجه حال پادشاه زاده گردیدند و در سنع سرتراشي و دیگر بعضي سختي که لازم قید شدید می باشد تخفیف فرمودند و امید نجات از حبس بهمرسید *

سابق از زمان قدیم اسم بعضي بلاد و معمورها و قلعها که بزبان هندي شهرت دارند و آخر آن در تلفظ حرف ها میل بالف ظاهر مي شود مثل مالوه و بنگاله و بگلانه و پرناله می نوشتند میر هادي مخاطب بفضائل خان که بخدمت دار الانشا مامور بود بعرض رسانید که در زبان و رسم خط هندی آخر هیچ کلمه و اسم صریح حرف ها نیامده اگرچه الف هم اصلا در کلمهٔ هندی نمي آرند و ازجملهٔ سي حرف سیزده حرف الف و حا و خا و ثا و ذال و زا و صاد و ضاد و طاظا و عین و غین و قاف باشد در کلمه و کلام هندی بالکل متروکند و در نوشتن و تلفظ نمي آیند داخل حروف هندي نمي شمارند مگر آنکه عوض عین و الف و همزه حرفي دارند که اول کلمه در تحریر و تقریر می آرند و در وسط و آخر کلمه اصلا نمی آید اما ازانکه از جملهٔ ده دوازده اعراب که برای حرف هندي موضوع است و مدار مرکب ساختن حروف بران است یکي را باسم کانا نامند که از برای آخر کلمه وضع کرده اند و آن را بصورت الف می نویسند و بمخرج الف نیز می خوانند این همان الف است که منشیان فارسي از ابتداي اسلام هندوستان سهوا بها در فارسي مینویسند باید بالف نوشته شود بعد عرض پسند پادشاه نکته سنج آمد - و دران سال حکم فرمودند که آینده بجای ها الف مي نوشته باشند مثل بنگالا و مالوا و کلانا هرکه بخط هندي آشنائي دارد لطفش را خوب غور میتواند نمود *

مخلص خان را از داروغگی توپخانه تغیر نمود و بعرض

رسید که رام راجه نام برادر سنبهای مقتول جهنمي که في الحقیقت در قید سنبها مي‌بود بعضي نامردان مرهٹه او را بجای پدر و برادر جهنمي او براج بر داشته لشکر زیاده همراه او فراهم آورده یارادهٔ باطل از قلعه بر آورده اند و برای قلعه‌داران و سرداران خود خلعت و کرهٔ طلا جا بجا فرستاده و در استمالت عمدهٔ نوجها کوشیده بدستور پدر و برادر جا بجا نوکران نامي را برای تاخت و تاراج ملک و تسخیر قلعجات رخصت نموده *

چون سابق در ذکر سلطنت اعلی حضرت صاحبقران ثانی اشارهٔ بر حقیقت نصارای کنار دریای بندر هند رفته باز بزبان خامه میدهد که منصوبان پادشاه پرتگال در اکثر نزدیک بندر و بلاد کنار دریای شور در پناه جبال و مکانهای ناب قلعها ساخته دیهات آباد نموده در اکثر امور در کمال رعیت پروري و عدم تکالیف شاقه با رعایاي آباد کردهٔ خود میکوشند و برای مسلمانان پرهٔ علیحده قرار داده مسلماني را میان آنها بجای قاضي سرگروه مقرر کرده تنقیح معاملات جزئي و نکاح با او گذاشته اند اما رواج بانگ و صلوة درانجا اصلا نیست و اگر مسافري نامراد در تعلقهٔ آنها وارد شود هرچند ضرر دیگر بدو نمي رسانند اما اداي نماز بلا تشویش نمی تواند نمود و در دریا برخلاف طریقهٔ انگریز بر جهازات دست تعدي دراز نمی نمایند مگر جهازی که قول آنها موافق دستور مقرری حاصل ننموده باشد یا جهاز عرب و مسقطي که مابین هر دو فرقه عداوت قدیم است و برقابو بر جهاز همدیگر تاخت مي آرند و دیگر در صورتیکه جهاز بندر در دست مغلوب تباه

گشته بدست آنها افتدشکار خود میدانند - وظلم عمدهٔ آنها این است که اگر یکي از رعایای تعلقهٔ آن طائفهٔ بد کیش باجل خویش وفات یابد و از و فرزند نابالغ ماند و پسر کلان نداشته باشد اطفال او را بیت‌المال سرکار پادشاه خود دانسته‌در معبدخانهٔ کلیساکه همه جا ساخته اند میبرند و پادری آنها که‌مقتدای آنها باشد او را احکام ملت نصرانی تعلیم می نماید خواه فرزند سید مسلمان یا برهمن هنود باشد بمذهب خود مي آرند و بدستور غلامان از خدمت میگیرند - ازانکه در کوکن عادلشاهی متصل دریا قلعهٔ معمورهٔ مشهور بگووه حاکم نشین آن گروه واقع شده و کپتان مستقل از طرف پرتگال درانجا می باشد و دیگر بنادر و دیهات سیر حاصل آباد کرده اند همچنان سوای آن از چهارده پانزده کروهي بندر سورت مائل طرف جنوبي تا سرحد قلعهٔ منبي تعلقهٔ انگریز و سرحد حبشیها که کوکن نظام شاهي مي نامند درپناه کوههاي عقب پرگنات بکلانا و جوار جبال دشوار گذار گلشن آباد هفت هشت قلعهٔ خرد و کلان احداث نموده ازان جمله دو قلعه باسم دمن و بسی که از سلطان بهادر گجرات بحیلهٔ قول و اذن حاصل کرده در کمال استحکام ساخته اند و دیهات آباد کرده اند اگرچه در طول چهل و پنجاه کروه در تصرف خود دارند اما در عرض زیاده از یک کروه و یک و نیم کروه نیست که پاي دامن کوهها را کشتکار می‌کنند واز جنس اعلی مثل‌نیشکر و اناس و برنج می کارند و اشجار نارجیل و فوفل بیشمار دارند مبلغ کلي محصول ازان بر میدارند و در جمیع دیهات بنام اشرفي وضع کردهٔ آنها که مراد از نقرهٔ

قیمت نه آنه باشد و سکهٔ فرنگ است رواج می نمایند و رائج آنجا
سوای اشرفی مزبور پارچه ریزه سی اسب باسم بزرگ نامندکه یک یک
فلوس را چهار بزرگ آنها خرید و فروخت می شود و حکم پادشاه اصلا
دران جا جاری نیست و دیهات را رقت کد خدا نمودن دختر در
جهاز میدهند و اختیار کل مهمات اندرون و بیرون خانه بزن وامی
گذارند وزنهای آنها تسلط تمام بر شوهر دارند و سوای یک زن
زن دیگر و سریت در ملت آنها نمی باشد - بعده که حقیقت زشتی
اعمال آنها بعرض رسید ازینکه کپتان متصل کوکن نظام شاهی که
تابع کپتان گوره میباشد نسبت بکپتان گوره کم زور واقع شده ابتداء
بنام معتبر خان نوجدار گلشن آباد و توابع آن که از قوم نایته
و خویشان ملا احمد بیجاپوری که در عهد اعلی حضرت ذکر او
بگزارش آمده بود و در شجاعت وکار طلبی شهرت داشت حکم صادر
شد که باتفاق نوجداران و کومک حبشیان در استیصال و اخراج
طائفهٔ جبال آن ضلع کوشد - معتبر خان محتاج بمدد و کومک دیگران
نگردیده جمعیت زیاده نگاه داشته مصالح قلعه گیری فراهم آورده
بر دیهات آنها تاخت نموده غافل بر یک دو قلعه خورد که مصالح
جنگ نداشت تاخت و یورش نمود چون آن جماعه در جنگ
میدان عاجزند و سوای بندوق و شمشیر که بصورت سیخچه
دارند یراق دیگر ندارند و اسپ نگاه نمیدارند در حملهٔ اول رو
بفرار آورده بیشتری خود را به پناه قلعه دمن و بسی رساندند و
جمعی از فرنگیها با زن و فرزند باسیری در آمدند و دو قلعه را که
خالی نموده گذاشته رفته بودند بتصرف معتبر خان در آمد و دبدبه

و زلزلهٔ عظیم میان آن قوم رو داد و همه دلباختها در قلعهٔ دمن و بسي فراهم آمده به بند و بست برج و باره پرداختند - بعده که این خبر بکپتان گروه تعلقهٔ کوکن عادلشاهي که خود را بجاي صوبه‌دار کل و نائب مستقل پرتکال مي‌گیرد رسید ازانکه آن جماعه خود را صاحب اختیار دریا میگیرند و در جنگ جهاز بروی دریا ترددی که ازانها مي آید از هیچ قوم دیگر نمي آید عرضه داشت از کمال تضرع و عجز بخدمت پادشاه و مقربان حضور نوشته دران درج نمودند که ما ازطرف شما نوکر بیعلوفه برای دفع شر مفسدان روي دریا هستیم پارچهٔ زمین ناکارهٔ کنار دریا که حکام و فرمان‌روایان سلف این مرز و بوم بپدرکان ما داده اند آبادکرده خدمت مي نمائیم در صورتیکه خلاف مرضي مبارک باشد ماها که خانه بدوشیم خانهٔ ما و مکان اصلي ما روی دریا است بر جهازات سوار شده بموجب حکم پادشاه خودکه براي مقابله و پرخاش نمودن با پادشاه هندوستان ممنوعیم بمحافظت دریا خواهیم پرداخت ازانکه مبلغي تحف و هدایابراي حوشي و صاحب مداران حضور نیزفرستاده بودند مقربان پادشاهي خاطر نشان نمودند که تا از بندوبست خشکي و قلع ریشهٔ کفار بد کردار بالکل خاطر جمع حاصل نشود زنبور خانهٔ دریا را بشورش نمي توان آورد - بنابران حکم معاف نمودن تقصیر آن جماعه و خلاص نمودن اسیران فرنگ بنام معتبر خان صادر فرمودند *

از نوشته اخبار نویسان صوبهٔ ملتان بعرض رسید که سید شاه سلیمان که مدت سي سال فرمان روای ایران بود و ودیعت حیات نمود و بجاي او سلطان حسین جلوس فرموده بدستور پادشاه دین پرور

هندوستان حکم نمود که خرابات خانها و بدمات نا مشروع قمارخانه و
غنا و دیگر سرمایهٔ فساد از قلمرو ایران برطرف سازند - شاهزاده معزالدین
و شاه زادهٔ محمد عظیم پسران پادشاه زاده شاه عالم را از قید خلاص
ساخته فرمودند که مراتب منصب هردو بعرض رسانند و خیمه برای
آنها زده یک کال بار زدن فرمودند و بعد از چند روز هردو برادر را تسلیم
بحالي منصب فرموده همراه شاه زاده معزالدین فوج و توپخانه
داده برای تنبیه اشقیای طرف کوکن مرخص فرمودند - و شاه زادهٔ
محمد عظیم را در حضور نگاه داشته مامور و مقرر ساختند که از طرف
پادشاه دستخط می نموده باشد / چون حقیقت فساد و سرکشي
مرزبانان چنجي و چنجاور توابع بیجاپور که از سرکشان مشهور و از
خزانه معمور بودند و فی الحقیقت از منصوبان سابهای مقتول
و از قدیم منجملهٔ ملک رام راجای بیجانگر گفته مي شدند و همیشه
با فرمان روایان بیجاپور دم مخالفت می زدند نظر بر استحکام دو
سه قلعه که پیوسته بهم داشتند شوخي زیاد ازانها بظهور مي آمد
بعرض رسید - شاه زاده محمد کامبخش را بتالیقي جمدة الملك اسد
خان و هزاراي اعتقاد خان که مخاطب بذو الفقار خان نصرت جنگ
ساخته بودند مرخص فرمودند و بهرهٔ مند خان را نائب جمدة الملک
مقرر نمودند و عبد الرزاق خان لاري را که فیروز جنگ چند گاه نزد
خود نگاه داشته بود مستمال ساخته بعد تسلیم منصب چهار
هزاري سه هزار سوار بخدمت فوجداري کوکن عادل شاهی که
کنار دریاي شور متصل گروه تعلقهٔ فرنگ واقع است مقرر کرده
روانه نموده عبد القادر خان نام پسر اورا در حضور نگاه داشته

بودند - چون عبدالرزاق خان که درقبول نوکري مجبور بود و اکثر ازادهٔ وطن را ورد زبان داشت و با اخبار نویسان بکمال سختی سلوک می نمود از سوانح تعلقهٔ فوجداري او بعرض رسید که عبد الرزاق خان مي خواهد برسر جهاز سوار شده روانهٔ وطن گردد - بعد عرض فرمودند که عبد القادر پسر او را محبوس سازند و عبد الرزاق خان را تغیر نموده گرز بردار تعین فرمودند که اورا بحضور آرد - این خبر که بعبد الرزاق خان رسید قبل از رسیدن گرز برداران از عدم خرچ و میسر نیامدن بار بردار خیمه و اسباب زیادتي را سوخته جریده گشته بطریق یلغار خود را بحضور رساند - بعد ملازمت مورد عنایات ساخته پسر اورا حوالهٔ او نمودند و عبد الرزاق خان را از اصل و اضافهٔ پنجهزاري پنجهزار سوار نموده بخدمت فوجداری راهیری مامور فرمودند *

از ابتدای تسخیر ملک دکن که بتصرف تیموریه درآمد محصول خربزه گرمنا دران ولایت در ریگ کنار رود خانه مردم عاجز و نامراد مي کارند معاف بود دامی و درسی بتصرف عمال پادشاهي و جاگیر داران نمي آمد و در نسخهٔ تنخواه دیوانیان و سررشتهٔ زمینداران داخل نبود - درین ایام که محرم خان عرف خواجه یاقوت را داروغهٔ کل باغات پادشاهی نمودندو او برحقیقت عدم ضبط محصول فالیزهای کنار رود خانها اطلاع یافت از راه شرارت ذاتي بعرض رساند که محصول خربزهٔ صوبجات دکن که مبلغ کلي مي شود و بضبط در نمي آید رایگان تلف مي گردد و نقصان سرکار می شود - حکم بنام دیوانیان صادر شد که حاصل آن را ضبط

نمایند - از بنای این بدعت که هر سال کهاران و نامرادان بی بضاعت قریب دو سه ماه ازان بهم میرسانیدند بعد این حکم لهدی و منصبدار علیحده برای ضبط محصول آن از روی جریب در همه پرگنات تعین شدند - و دستگاه ظلم تازه برای حکام و عمال بدمآل بهمرسید - بدین وسیله مبلغ برای خود و سرکار می گرفتند بنابران جمعي که بدین شغل پارچهٔ نان برای اطفال و عیال پیدا می نمودند دست از کشتکار و کسب این کار کشیدند - و دیگر بنای بدعت بد عاقبتي این گذاشت که سابق دروازهای باغهای پادشاهي که محض برای تفرج و فیض خاص و عام موضوع ست بر روی عالم مفتوح بود محروم همان فرمود که باغات صوبجات همیشه مقفل نگاه دارند مردم را از سیر و تماشا محروم ساخت مگر جمعي که چیزي بنگاهبانهای باغ بدهند و تملق نمایند در بر روی آنها کشاده گردد * بیت *

زیگوان رفتند و سفتها بمانند * ظالمان رفتند و ظلمتها بماند

باقي سخنهای او که باعث قید و بی آبرو گردیدن پادشاه زاده محمد کام بخش گردید بر محل بذکر خواهد درآمد *

چهار دختر از ابوالحسن مانده بود که کدخدا نه نموده بود دختر کلان را هر چند خواستند بکسي منسوب سازند قبول نه نموده پیغام نمود که اگر پادشاه را در خدمت خویش برای آب وضو بردست زیدگی در حرم محرم شرعي خویش سازد فخر خود میدانم و الا از باقي اذات دنیاوي اجتناب دارم لهذا یومیه برای او مقرر کرده باحترام تمام نزد پدر او نگاه داشتند - و یک دختر کلان

عقد سکندر بیجاپوری درآورده باو در حبس همدم ساختند ودختر دیگررا بعنایت خان پسر اسد خان عقد بستند و یک دختر بیکی از فرزندان سلسلهٔ نقش بند منسوب نمودند که خلاف رعایت خاطر ابوالحسن بظهور آمد - روح الله خان میر بخشی که از امرای مزاج گرفتهٔ موروثی گفته می شد و بمزاج پادشاه آشنا شده بود و در برآمد کار خلق میکوشید ودیعت حیات نمود تاریخ وفات او (روح درتن ملک نماند) یافتند - بهره مند خان را که تن بخشی بود و نیابت وزارت ضمیمهٔ ان داشت میر بخشی نمودند و مخلص خان را که خدمت عرض مکرر داشت تن بخشی مقرر کردند و شریف خان بخدمت عرض مکرر مامور گردید || درین سال بسبب شهرت خبر خلاصی پادشاه زاده محمد معظم اخبار فساد افزای مختلف از اراده باطل پادشاه زاده محمد اعظم شاه برزبانها جاری گردیده بود بتقاضای مصلحت پادشاه زاده را از بنکاپور برای رفتن طرف دکن گیره که از اردوی پادشاهي سر راه وانع شده بود مامور فرمودند - بعده که محمد اعظم شاه بکمال آراستگي فوج و شان و شوکت تمام نزدیک لشکر رسید ازانکه خیمه بخیمه از زبان هرزه درایان خبر ارادهٔ فاسد پادشاه زاده زبان زد گردیده بود و همچنان که از طرف محمد اعظم شاه کلمات وحشت انزا بگوش مقربان پادشاه میرسید از طرف پادشاه نیز کلمات لغو در لشکر پادشاه زاده انتشار یافت پادشاه زاده عرضداشت فرستاد که اگرچه آرزوی حصول سعادت قدمبوس زیاده ازان هست که بعرض آن پردازد اما ازانکه موافق حکم زود بر خدمت مامورة باید رسید وهواس دارد که درصورت داخل لشکر گردیدن مردم

همراه خانه زاد میدادا جا بجا بخیمهای خویشان و آشنایان رفته لنگر اقامت اندازند و در برآمدن تکاهل ورزند باز هرچه ارشاد شود بدان عمل نماید - در جواب از راه فرزند نوازي فرمان صادر شد که ماهم خواهش دیدن آن فرزند کامگار بمرتبهٔ اتم داریم اما چون داخل شدن آن نور چشم بلشکر مصلحت نیست ماجریده بشکار مي آیم آن سعادت اطوار نیز با چهار صد پانصد سوار با هردو فرزند کامگار جریده آمده ملازمت نماید هما نوقت رخصت خواهم نمود و حکم شد که خیمهٔ مختصر شکار بیرون برده در زمین پست که لشکر بنمود نیاید نصب نمایند و خفیه به بخشیان و داروغهٔ جلو خاص و توپخانه و گرز برداران و مردم خاص چوکي حکم فرمودند که مردم بسیار کم انتخابي تهور پیشهٔ مسلح همراه بگیرند و در ظاهر تاکید بلیغ نمودند که مردم زیاده نیایند و جمعي از قراولان متعینهٔ توپخانه مامور گردیدند که سر راه لشکر پادشاه زاده و چهار طرف دولتخانه چنان بندو بست پردازند که باد را هم مجال بیحکم داخل شدن لشکر نباشد و میر تزکان را مامور فرمودند که از دحام عام و تماشائي را نگذارند و بعد رسیدن بدولتخانه مجدد حکم بنام پادشاه زاده صادر شد که جای دولتخانه بسیار کم وسعت واقع شده زیاده از سه صد سوار با خود نیارند همینکه پادشاه زاده موافق حکم با مردم خاص قلیل روانه گردید حکم دیگر رسید که با جمعیت درصد سوار خود را برساند چند قدم راه که طی نمود یکي از چابلهای روشناس زبان‌دان پیغام رساند که زیاده از صد سوار با خویش نیارد همچنان پیغام حکم میرسید تا آنکه نزدیک بارگاه رسید جمال جیله حکم رسانید

که صیدی که بر سر تیر آورده ایم رم خواهد خورد و چپقلش مردم زیاد و میدان جلو خانه تنگ واقع شده از سه جلو دار زیاده باخود نیاورده باقي مردم را رخصت نماید - حاصل سخن تدبیر قضا قوام عالمگیر چنان موافق افتاد که بعدهکه بادشاه زاده همراه والاجاه و عالي تبار نزدیک رسید و بندوق قتیله روشن بقصد شکار بقابو آمده در دست بادشاه بود بسبب اهتمام میر تزکان زیاده از دو جلودار بار نیافتند و برای گرفتن اسپ عالي تبار جلودار نبود - درین حالت که بادشاه زاده رنگ رو باخته خود را در عین تهلکهٔ دام بلا دید مختار خان حکم رساند که هر سه یراق وا نموده بیایند - بادشاه زاده زیاده متوهم گردید مختار خان به تسلي پرداخته باخود برد - بعد ملازمت بتقدیم آداب کوشیده سه بار طواف پادشاه نموده نذر و نثار گذرانده - حضرت خلدمکان از روی لطف و شفقت تمام در بغل گرفته تنگ در آغوش کشیده بندوق بدست بادشاه زاده داده حکم تیر بر صید انداختن نموده باز همراه بتسبیح خانه آورده حکم نشستن فرمودند - باظهار گرمي و تپاك تمام استفسار احوال نمودند - از آنکه شهرت یافته بود که بادشاه زاده زیر جامه زره پوشیده ست لهذا پیالهٔ ارگجه طابیده برای تسکین و دفع حرارت فرمودندکه بند جامه وا نماید و بدست مبارک ارگجه مالیدند بعده شمشیر خاص که پیش تخت می گذاشتند از غلاف برآورده تعریف آن که از عهد فردوس مکاني بما رسیده نموده بدست بادشاه زاده دادند - دست بادشاه زاده لرزیدن گرفت - بعد تقدیم آداب شمشیر را ملاحظه نموده خواست که باز بخدمت پدر بزرگوار

بگذراند از روي عنايت بپادشاه زاده مرحمت فرمودند و چندکلمهٔ وعظ و نصيحت آميز مشتمل براشارهٔ آنکه شمارا گرفته خلاص نموديم و خبر بوابستهاي شما رسيده باشد و همه در کمال مايوسي مغموم خواهند بود زود مرخص شويد برزبان آورده خلعت و جواهر داده رخصت نمودند - گويند تارسيدن خبر مرخص ساختن پادشاه زاده جاني بيگم محل خاص محمد اعظم شاه و ديگر بيگمان و خدمهٔ محل مايوس مطلق گشته بگريه و زاري پرداخته بودند - بعد رسيدن خبر نجات ازان بليه رنگ برروي همه آمد - نقل نمايند هرگاه فرمان بدستخط خاص بنام پادشاه زاده صادر مي شد و از نوشتهٔ وکيل بر مضمون آن اطلاع نمي يافت وقت سوار شدن باستقبال فرمان تا بر مضمون اطّلاع يابد چنان متزلزل خاطر مي گرديد که رنگ برچهرهٔ او بحال نمي ماند *

چون بسبب مزيد اعتبار و استقلال ميرزا يار علي که داروغهٔ ڈاک بود و بکمال ديانت واستغذا خدمات مرجوعه‌را سرانجام مي داد سوانح نگاران بلاد و قصبجات بمرتبهٔ استقلال و اعتبار بهم رسانده بودند که فی الحقيقت شريک غالب صوبه‌داران و فوجداران گرديدند - درين ايام سوانح نگار بندر سورت محمد باقر نام را بعلت وقوع تقصيري تغير نموده بودند - سيادت و فضيلت پناه سيد سعد الله که از جملهٔ فضلاي متبحر و منزويان و خرقه پوشان مشهور مفت اقليم گشته بود و نوشتهٔ او نزد پادشاه اثر تمام مي بخشيد و در جواب او هميشه فرمان بدستخط خاص باعزاز تمام صادر مي فرمودند و سيد که در نوشتن سفارش ارباب حاجت جرأت زياد مي نمود

در باب بحال گردیدن محمد باقر و یکي از حکیمان دار الشفا که منزل او نیز بمیان آمده بود بحضور معروض داشت - بعد عرض هرچند که خدمت هردو را بموجب نوشتهٔ سید بحال نمودند اما درجواب خلاف هربار که بدستخط خاص فرمان مي رفت حسب الحکم بدین مضمون صادر شد - اگرچه بموجب نوشتهٔ آن سیادت پناه خدمت هردو بحال نمودیم اما شما که فاضل و فقیرید باید که در مادهٔ علما و فقرا مي نوشته باشید دربارهٔ این مردم که پیشهٔ ظلم اختیار نموده اند چه نسبت باحوال آن سیادت پناه دارد هرچند که درکار پادشاهي ساعي و متدین باشند در قبول خدمت بر نفس خود ظالمند خلاف نص کلام الله که اعانت ظالم نمودن شریک ظلم گردیدن است چرا از شما بظهور آید *

چون بسبب امتداد مهم دکن بیشتر خزانهٔ اندوختهٔ تیموریه بصرف درآمده بود و قلت پای باني و بسیاري ارباب طلب ازحد گذشت و در ایامي که روح الله خان مرحوم در گذراندن مثل نو ملازمان جرأت زیاده مي نمود باوجود ممنوع گردیدن خود داري نمي نمود - روزي از روی بیدماغي فرموده بودند که ما مکرر گفتیم نوکر درکار نداریم شما هم چرا مردم را جواب نمي دهید - روح الله خان در جواب التماس نمود که دولت سلطنت خداداد هندوستان ملجای سلاطین هفت اقلیم است از زبان ما خانه زادان کلمهٔ پاس دربارهٔ ارباب حاجت برآمدن از پاس ادب دور است از ما عرض نمودن امریست واجب قبول نمودن و جواب آن باختیار آن ولي نعمت است - بعده در همان ایام مخلص خان بخشي گردید او مي خواست

نسبت بروح الله خان زیاده در فیض برروی خلق الله کشاده گردد و در مثل گذراندن جرات زیاد ازاندازهٔ خود بکار میبرد در همه دفعه بزبان نصیحت آمیز منع فرمودند فائده نه بخشید تا آنکه روزی ازروی بیدماغی و اعتراض تمام هردو بخشی را خصوص مخلص خان را مخاطب و معاتب ساخته فرمودند که چندین بار گفتیم که نوکر در کار نداریم قباحت نفهمیده حکم آقا نمی شنوند آنقدر زجرنمودند که هردو بخشی آزرده خاطر گشته بخانه آمدند - وبه پیشکاران گفتند که مردم را جواب دهند و سند و اسناد نو ملازمان جاری نسازند و در تردد برروی ارباب حاجت بسته گردید و بخشیان بحضور آمده بصورت طلسم ایستاده می شدند و جمعی که از سالها می دویدند مایوس گشته فکر های فاسد بخاطر راه میدادند و خیمه بخیمه نوحه بود - چون حاجی محمد انور که از علم عقلی و نقلی بهرهٔ تمام داشت و آثار رشد بر چهرهٔ حال او پیدا و هویدا بود بحضور رسیده سعادت اندوز ملازمت شد - پادشاه پرسیدند که احدی از جد وآبای تو به بندگی این درگاه سعادت اندوز شده یانه - عرض نمود که دون همتی را این بنده اختیار نمود - خدیو گیهان بر صدق مقال او خوش شده بمنصب مناسب و خطاب خانی و بخدمت پیشکاری مخلص خان بخشی سرافراز فرمودند او از خطاب ابا نمود و طریقهٔ دیانت و راستی و کار طلبی او اگر مفصل بزبان خامه دهد باطناب کلام منجر می گردد تا که بود خدمت را به نیکنامی تمام سرانجام داد آخرش استعفای خدمت کرده رخصت بیت الله حاصل نمود پادشاه از راه عنایات و قدر دانی

فرمودندکه از طرف ماهم چند لک روپیه بخدام مکهٔ معظمه برساند چنانچه بعد زیارت حرمین شریفین و رساندن مبلغ مذکور چون مراجعت نموده بسبب بیماری اجل بلشکر ظفر اثر نتوانست رسید در بلدهٔ خجسته بنیاد ودیعت حیات نمود بعد عرض تاسف بسیار فرمودند *

درین ضمن از زبانی هرکارها بعرض رسید که فوجهای رام راجا جا بجا برای تاخت ملک و تسخیر قلعجات که بتصرف بندهای پادشاهی درآمده متفرق گشته اند چنانچه قلعهٔ پرناله که از قلعهای فلک ارتفاع ناسی مشهور توابع بیجاپور است و بتردد و سعی زیاد قلعه کشایان به تسخیر در آمده بود باندک تردد بتصرف منصوبان رام راجا رفت و قلعه‌دار پادشاهی وقتی که کار از دست رفته بود خبر یافته دست و پای لاحاصل زده زخمی گشته دستگیر گردید - و نیز معروض گردید که رام راجا قصددارد که خود را باعانت مرزبانان چنجي رسانده درگرد آوري فوج خود بپردازد - از شنیدن این خبر نهایت غبار ملال بر خاطر عاطر پادشاه روي داد پارهٔ بحکم مراقبهٔ فکر فرو رفته بعد به بهره مندخان فرمودند که پرناله تعرف بیجاپور رفت الحال زود بفکر تلافی آن باید پرداخت - و خواستند که بهره مند خان را بافوج شایسته مرخص سازند چنانچه طومار فوج بندي تیار شد و بتعین هزاران پیشخانهٔ بهره‌مند خان برامد - درین اوان خبر رسیدکه شاه زاده معزالدین خود را بپای قلعهٔ پرناله رسانده بمحاصره پرداخت لهذا بنای مصلحت بران قرار یافت که خود بدولت تابیدم پوري تشریف برده ازانجا

انواج برای تنبیه اشقیا تعین فرمایند و به تسلی بخشیان پرداخته برای گذراندن مثل بدستور سابق حکم فرمودند و شب ناکامی ارباب غرض بصبح امید مبدل گردید *

ذکر سوانح سال شی و هفت جلوس مطابق سنه هزار و صد و چهار هجری

دربن سال رایت ظفر اقبال طرف بیرم پوری بر افراشته شد بعده که ویرانهٔ آن سر زمین از نزول مقدم پادشاه کشور گیر رونق آبادی پذیرفت حکم چهاونی نمودند و فرمودند که بیرم پوری را اسلامپوری می نوشته باشند و امرا بساختن عمارت و غربا بانداختن چهپر شروع نمودند - قاضی شیخ الاسلام چنانچه بگزارش آمده رخصت کعبه خواسته بعد رسیدن بحرمین شریفین و ادای دو حج و رساندن فیض به سادات و دیگر سکنهٔ آنجا و ساختن مکانهای خیر جاری مراجعت نمود - بعده که خبر رسیدن او به بندرسورت بعرض رسید حکم طلب او باعزاز تمام صادر فرمودند - اگرچه قاضی شیخ الاسلام اطاعت امر پادشاه اسلام نموده طوعا و کرها خود را بحضور رساند و پادشاه کشور ستان توجه و عنایات و ترحمات را زیاده نسبت بحال قاضی شیخ الاسلام بعمل آورده مکرر عطر و دیگر خوشبویها بدست مبارک بجامهٔ شیخ الاسلام مالیده تکلیف باز قبول نمودن منصب مع اضافه و خدمت سابق و صدارت و هر خدمتی که خواهد بمیان آوردند و آن پیرو حق از قبول ابا نمود بعد مکرر فرمودن پادشاه لاچار گشته بتقاضای مصلحت دفع الوقت التماس نمود امیدوارم که الحال رخصت وطن یابم که باحمدآباد

رتبه زیارت مزار بزرگان آنجا نموده چندگاه درانجا نزد عیال و اطفال بسر برده رعایت صلهٔ رحم نسبت ببعضی وایستهای بی بضاعت بجا آرم بعده هرگاه که یاد فرمایند خود را برکاب خواهم رساند بدرجهٔ قبول در آمد و مخلع نموده باعزاز رخصت نمودند - برای تسخیر قلعهٔ پرنالهٔ و راجگده و دیگر قلعجات جا بجا فوج تعین فرمودند و حکم بنام فیروز جنگ که بموجب فرمودهٔ حضور در بهادرگده چهاونی نموده بود صادر گردید که بنگاه در انجا گذاشته جریده خود را بتنبیه اشقیا رساند و قلعجات آن ضلع را بتسخیر در آورد - اگرچه بعد دستگیر و مقتول گردیدن سنبهای جهامی بسیاری از سرداران نامی مرهتّه ازطرف رام راجا برای تاخت و تاراج ملک قدیم و جدید انتشار یافته اطراف افواج پادشاهی علم شهرت بر افراشته آغاز شوخی ودست اندازی ازحد گذرانده کارهای دست بسته نمودند که بتفصیل آن قلم را رنجه داشتن از سررشتهٔ سخن دور افتادن است اما ازان جمله سنتا کهور پوره و دهنا جادو که از سرداران نامی صاحب پانزده بیست هزار سوار جرارجنگی موجودي بودند و مرهتّهای صاحب فوج دیگر رفاقت و اطاعت آنها می نمودند چشم زخمهای عظیم از انها بسرداران فوج پادشاهی میرسید خصوصا سنتای نابکار در تاخت و تاراج معمورهای مشهور و مقابله نمودن باسرای سر فوج عمده چنان شهرت گرفت که هرکرا با او مقابله و مقاتله اتفاق می افتاد سوای آنکه کشته شود یا زخمی گشته اسیر گردد یا هزیمت یافته فوج و بهبر بغارت داده جان بدر بردن حیات دوباره داند چارهٔ کار نمی دانست و هرطرف که آن سگ لعین نابکار به پیکار

کمر می بست هیچیک از امرای ذی وقار پادشاهی در مقابل او کمر نمی بست و هر سمتی که با فوج جهان آشوب رو می آورد دل شیر مردان رزم آزما را در تزلزل می انداخت چنانچه اسماعیل خان یکه راکه از سرداران تهور پیشهٔ مشهور دکن گفته می شد بشرح و تفصیل جنگ آن نمی پردازد در مقابله و حملهٔ صف زنای اول از جا برداشته تمام فوج اورا بغارت برده خود اورا بعد زخمی گردیدن دستگیر ساخته چند ماه با خویش داشته آخر مبلغ کلی گرفته خلاص نمود - بدین دستور رستم خان عرف شرزه خان که خود را رستم زمان و شیر شرزه میگرفت در ضلع قلعهٔ ستاره بعد مقابله باو نمودن بهیر و هرچه باخود داشت ببان داده بچنگ آن کافر گرفتار آمده بعد مبلغ کلی دادن نجات یافت - هم چنان علی مردان خان عرف حسینی بیگ حیدرابادی شش هزاری را که بدان سگ ناپاک مقابله و کارزار روداد بعد تردد نمایان تمام فوج و بهیر بتاراج رفت بعد کشته و زخمی گشتن جمعی از مردم نامی همراه فوج و علی مردان خان با چند نفر نامی زخمی و دستگیر گردید و چند روز نگاه داشته دولک روپیه ازر و مبلغی از همراهان ار گرفته دست ازو برداشت - این خبرهای ناخوش غبار ملال برخاطر پادشاه عالم ستان می افزود - در ایامی که خان جهان بهادر را از صوبجات بنگاله و غیرهٔ معزول ساخته بی پروبال نموده بحضور طلبیده بی جاگیر کرده نگاه داشته بودند و او از بیدماغی بمجرا کمتر می آمد شهرت تردد و جان فشانی جان نثار خان و تهور خان پسر صلابت خان که تازه بعرصهٔ کارزار آمده مصدر ترددات نمایان گردیده

بودند بجائي رسیده بود که خلد مکان باظهار حسن تردد انها مکرر خان جهان بهادر را مطعون ساخته ازردي قدردانی زبان بتوصیف شجاعت و تهوري هر دو آشنا می ساختند - در همان اوان بعرض رسید که مابین سرحد کرنا تک سنتا رابا جان نثار خان و تهور خان و غیره که به تنبیه اشقیا مامور بودند سرکار مقابله افتاد و بعد زدو خوردي که بمیان آمد جمعی از هردو طرف کشته و زخمي گردیدند بمرتبهٔ هزیمت بفوج پادشاهي روی داد که تمام فوج و توپخانه و بهیر بغارت رفت - جان نثار خان زخم برداشته بسعی فراوان جان بدر برد و تهور خان زخمي گشته خود را میان مردها و زخمیها که در لاو گل آغشته افتاده بودند انداخته عمر دوباره یافتن غنیمت دانست - هم چنان باکثر مردم عمدهٔ روشناس که دران فوج بودند چشم زخم بدنامی مآل و آبرو بباد دادن رسید و بسیاری دستگیر گشتند و بعضی بحیل جان بدر بردند - بعده که این خبر بعرض پادشاه رسید اگرچه نهایت برکدورت خاطر افزود اما در ظاهر برزبان آوردند که اختیار بنده نیست همه از جانب الله است - از اتفاقات آن روز محمد مراد خان که مدت با خان جهان بهادر رفیق بود از دربار برگشته بدیدن خان جهان بهادر رفت از انکه این خبر نا خوش خیمه بخیمه انتشار یافته بود خان جهان بهادر باظهار شماتت از محمد مراد خان استفسار نمود که حقیقت شوخی سنتا و تردد خانه زادان کار طلب پادشاهی که بعرض رسید چه فرمودند - محمد مراد خان گفت بعد عرض بر زبان مبارک جاری شد که آنها چه تقصیر دارند همه از جانب خداست - خان جهان بهادر گفت خیر در عالم بالا

عرض مکرر نمي باشد که بدهند و بازستانند هرکرا هرچه روز ازل دادند دادند یعنی درسر لشگری و فوجکشیها بمن هرگز چشم زخم خفت و بی آبروئی نرسید - خیمهٔ پادشاه زاده محمد معظم را از جائی که بدستور محبوسان بود بیرون متصل گلال بار نصب نمودن فرموده برای مجرا آمدن ماذون ساختند و گاه گاه از الوش خاصه و میوه یاد میفرمودند *

ذکر سوانح سال سی و هشت جلوس مطابق سنه هزار و صد و پنج هجری

بعده که پادشاه زاده محمد کامبخش و جملة الملک اسد خان و ذو الفقار خان نصرت جنگ نزدیک چنجي رسیده به تفاوت گوله رس فرود آمده بفکر تدبیر تسخیر قلعه افتادند - اگرچه نظر بر طول و عرض قلعهٔ چنجی که چند کوه متصل هم واقع شده و هرکدام باهم علیحده بقلعه نامیده می شود از انجمله دو کوه سر بفلک کشیده است که سرانجام توپخانه و همه ذخیرهٔ ماکولات و اسباب جنگ آماده داشت تمام اطراف آنرا محاصره نمودن متعذر بود اما بقدر مقدور بترتیب و تقسیم مورچال پرداخته شروع بکندن نقب و بستن دمدمه و پیش بردن مورچال پرداختند و بهادران کار طلب و دلاوران جانباز خواستند که جوهر تردد و سعی خود را بعرصهٔ ظهور آرند و کفار قلعه نشین بدستور قلعه داران آزموده کار بهبندوبست برج و باره پرداخته باستغنای تمام که پنداری اصلا از آمدن لشکر تزلزل دردل آنها راه نیافته گاه گاه دو توپ سر میدادند و زمینداران اطراف دور و نزدیک و فوج مرهته از هر طرف نمودار گشته بر سر کمی

یمین و یسار لشکر ریخته شوخی زیاد مینمودند و مانع رسیدن رسد غله میگردیدند و بعضی اوقات غافل برسر مورچال ریخته دست برد نمایان بر روی کار می آوردند و تزلزل تمام در افواج انداخته محنت مورچال را ضائع و باطل می ساختند - چون مفصل بذکر سوانحی که درانجا از تردد ات فوج پادشاهی و محصوران بظهور آمده پرداختن خالی از طول کلام نیست و محرر اوراق بسبب بعد مسافت بروایت مختلف اطلاع یافته آنچه ثقه دانسته خلاصهٔ آن را بزبان قلم میدهد - حاصل سخن آنکه بعده که ایام محاصره بامتداد کشید و مردم بسیار بدرجهٔ شهادت رسیدند هرچند غلبهٔ فوج کمکی کفار روز بروز زیاده می گردید ذوالفقار خان بهادر نصرت جنگ و دیگر مبارز پیشگان قلعه کشا چنان دلیرانه میکوشیدند که کار بر محصوران تنگ آوردند - اما ازانکه زمام اختیار فوج و کار فرمائی امور ملکی و مالی و بند و بست آن صلح بدست جمدة الملک و نصرت جنگ بود بر خاطر پادشاه زادهٔ محمد کام بخش گرانی می نمود و از بعضی اطوار و کارهای پادشاه زاده که لازم و ملزوم ایام شباب ست جمدة الملک و نصرت جنگ کلمات نصیحت آمیز درشت و تلخ نسبت بپادشاه زادهٔ برزبان می آوردند و این معنی باعث رنجش خاطر محمد کام بخش می گردید - خصوص که پادشاه زاده در سعی آن بود که تسخیر قلعه بنام او بحضور نوشته شود و سرداران صاحب اختیار طرف خود سعی داشتند روز بروز زیاده مادهٔ فساد و عناد آماده می گردید - خبر که بمحصوران رسید بر حقیقت کار اطلاع یافته به تمهید

مختلف پیغام رسل و رسائل شعله افروز بادشاه زاده بمیان آورده علاوهٔ آشوب و برهم زدن فوج گردیدند - درین ضمن خبر آمد آمد سنتای نابکار بمرتبهٔ اتم اشتهار یافت و افواج مقهوران اطراف لشکر پادشاهي و سرراه را چنان فروگرفتند که چند روز رسیدن احکام و گرز برداران و هرکاره و قاصد از حضور متعذر و پندگردید و نه از بادشاه زاده و جمدة الملك بپادشاه خبر میرسید و نه پادشاه زاده را برحقیقت و خبر سلامتي حضور اطلاع حاصل مي شد - و پیغامهای توهم افزای جهان آشوب مشتمل بر ترغیب وطلب پادشاه زاده از نزد محصوران میرسید لهذا وسواس هراس آمیز بدین مرتبه در دل پادشاه زاده راه یافت که بقول بعضی نظر بر عناد جمدة الملك و نرسیدن خبر حضور خواست خود را بقلعه نزد محصوران رساند - جمدة الملك و نصرت جنگ اطلاع یافته بی خبر خود را رسانده اطراف خیمهٔ محمد کام بخش را فرو گرفتند و غافل برسر پادشاه زاده رسیده دستگیر ساختند - درین حالت که ماده مساد و آشوب لشکر پادشاهي آماده گردیده بود سنتاي نابکار با بیست و پنج هزار سوار یکدتاز جنگي رسیده اطراف افواج پادشاهي را چنان فروگرفت که تزلزل عظیم در دل بردار و پیر لشکر انداخت و عرصهٔ کارزار بمرتبهٔ برسرداران تنگ آورد که مصلحت کار درین دانستند که بهیر را با اکثر کار خانجات سنگین بار بدام تاراج سنتاي داده خود را به پناه جای قلب رسانند - و بقول مشهور نظر بر تقاضاي وقت باهم ساخته پیغام مصالحه بدین شرط بمیان آمد که سنتا بتعاقب حال لشکر و سرداران که هرانچه دران اضطراب باخود توانند

برداشت نه پرداخته بتاراج باقی بهیر و اشیای که دران بنگاه یابد اکتفا نماید - و هر دو سردار چند کروه مصلحة جنگ کنان خودرا بکنار و پناه کوهی کشیده دفع شرجانی ازان کافر غنیمت دانستند و بعد دفع سنتا باز بمحاصره پرداخته در فرصت چند روز که کار بر محصوران تنگ گردید و بروایتی مبلغی بدانها رسید قلعها را خالی نموده راه فرار اختیار نمودند - بعد ازان که خبر دستگیر ساختن پادشاه زاده بحضرت خلد مکان رسید اگرچه بحسب ظاهر نظر بر تقاضای وقت که متصل آن خبر تسخیر قلعه رسید هرچه ازان هردو سردار بظهور آمد مستحسن افتاد اما در خاطر گرانی تمام راه یافت و پادشاه زاده را باهر دو سردار طلب حضور فرمودند و تا رسیدن بحضور پادشاه زاده همچنان در قید بود بعد ملازمت پارهٔ کلمات نصیحت آمیز به جمدة الملک گفته اثر کم توجهی بظهور آورده حکم خلاصی پادشاه زاده نمودند *

سابق حقیقت فساد انگریز بر روی دریا و مهم نمودن سیدی یاقوت خان و بعد نزدیک رسیدن کار بتسخیر قلعهٔ منبی و بموجب حکم برخاسته آمدن بزبان خامه داده درین سال جهاز پادشاهی مسمی گنج سوائی که کلان تر ازو جهاز در بندر سورت نبود و بسفر بیت الله هر سال میرفت و مبلغ پنجاه و دو لک روپیه نقد زر سرخ و ریال که بعد فروختن جنس هندوستان در مخه و جده به بندر سورت می آوردند محمد ابراهیم نام ناخدای جهاز که خود را از جوانان تهوز پیشه میگرفت و چلکهای آهنی ساخته با خود گرفته بود که وقت مقابله با

جهاز غنیم بهمین چلکها جهاز را با غنیم دریا زنده دستگیر خواهم نمود و هشتاد توپ و چهار صد بندوق در جهاز سوای آلات دیگر جنگ موجود بود همینکه هشت نه روزه راه بندر موزت جهاز رسید جهاز انگریز که نسبت بجهاز پادشاهي بسیار خرد بود و سیوم و چهارم حصهٔ گنج سوائی مصالح جنگ نداشت از مقابل پیدا گردید بعده که بتفاوت گوله رس نزدیک هم رسیدند توپ اول دفعه از جهاز پادشاهی آتش دادند از شامت مردم جهاز توپ ترقید و از ضرب صدمهٔ پارچهای آهن که ازو جدا شده سه چهار نفر ضائع و تلف گشتند و در همان اثنا گولهٔ جهاز خصم بر چوب میان جهاز گنج سوائی که باصطلاح دریا نوردان قرل جهاز نامند و مدار سلامت روی جهاز بران است رسیده معیوب ساخت و مردم جهاز انگریز نیز اطلاع یافته دلیر گشته بطریق یورش جهاز را بجهاز پادشاهي رسانده شروع بجنگ شمشیر نموده خود را اندرون جهاز انداختن نمودند - باوجودیکه نصرانی در جنگ شمشیر چندان جرأت ندارند و آن قدر مصالح و آلات کارزار در جهاز پادشاهي بود که اگر ناخدا استقامت می ورزید از عهدهٔ دفع شر آنها بر می آمدند اما بمجرد اثر غلبهٔ جهاز انگریز محمد ابراهیم ناخدا که بجای فوجدار جهاز میباشد زیر تختهای خن جهاز گریخت و اول بار کنیز هاي ترکی که در مخه خریده سریت خود نموده بود و درین هنگامه چیره بر سر آنها بسته شمشیر بدست آنها داده ترغیب جنگ می نمود بدست نصرانیها افتادند و تمام جهاز را متصرف شدند و آنچه زر نقد سرخ و سفید درجهاز بود بر آورده با اسیر بسیار بر جهاز خود

بردند بعده که جهاز آنها سنگینی نمود جهاز پادشاهي را کنار خشکی نزدیک تعلقهٔ خود آورده قریب یك هفته در جست و جوی مال و برهنه نمودن مردم جهاز و بی ناموسي مستورات پیر و جوان کوشیده دست از جهاز و مردم جهاز برداشتند و بعضی زنهای باغیرت قابو یافته برای پاس عصمت خود را بآب انداختند و چندي بکارد و خنجر در هلاك خود کوشیدند - بعده که حقیقت از روی وقائع بعرض پادشاه رسید و سوانح نگار بندر سورت روپیهٔ سکهٔ انگریز که در منبئی باسم ناپاك پادشاه خود می زنند همراه امراد سوانح بحضور ارسال داشت حکم گرفتن گماشتهای انگریز که در بندر سورت تجارت می نمایند و فکر تسخیر قلعهٔ منبئي بنام اعتماد خان متصدي بندر سورت و سیدي یاقوت خان رسید و مقدمهٔ این فساد بسالها کشید اما ازانکه انگریز بدنامی این جرأت اصلا برخود نمی گرفت و یاقوت خان را بسبب خفت رسیدن سابق آزرده خاطر می دانست نسبت بسابق زیاده در تعمیر برج و باره و مسدود ساختن راههای دشوار گذار کوشیده راه تردد بالکل مسدود ساخته بود و اعتماد خان متصدي بندر سورت که نظر بر بندر بست و استحکام قلعهٔ منبئی میدانست که علاج پذیر نیست و در صورت کوش و شورش باکله پوشان سواي مادهٔ فساد که مبلغ کلي نقصان محصول بندر خواهد شد خود را از کفایت شعاران واقعي پادشاهي می گرفت و نمي خواست که یک روپیه از محصول پادشاهی تلف شود هرچند بحسب ظاهر گماشتهای انگریز را مقید ساخته بود اما در باطن بتدبیر دفع گفت وگوی بدنامی انگریزی کوشید و انگریز بعد از قید

افتادن گماشتها هرجاکه نام منصب دار پادشاهی بپروی دریا یا کنار دریا می شنید و دست او میرسید گرفته برده عوض گماشتهای خود قید می نمودند و مقدمه بطول انجامید *

دران گرمی هنگامه محرر اوراق را که از طرف عبد الرزاق خان و مردم احشام متصدی صاحب اختیار بودند در بندر سورت با گریز منبی غریب قسمی اتفاق ملاقات افتاد - چون در همان ایام بنده قریب دولک روپیه نقد و جنس از زر احشام خریده ذخیرهٔ پادشاهی و عبد الرزاق خان لاری فوجدار راهیری از بندر سورت براه کنار دریا از تعلقهٔ فرنگ و انگریز براهیری می برد بعد رسیدن نزدیک سرحد منبی در تعلقهٔ فرنگ که رسید بموجب نوشتهٔ عبد الرزاق خان در انتظار بدرقهٔ سیدی یاقوت خان ده دوازده روز توقف نمود ازانکه میان عبد الرزاق خان و انگریز رابطهٔ صحبت قدیم بابت حیدرآباد بود و عبد الرزاق خان برای مدد بدرقه بالا نیز نوشته بود انگریز برادر دیوان خود را برای طلب اینجانب باظهار اخلاص فرستاد - هرچند کپتان فرنگ آن مکان و مردم همراه بنده راضی بزفتن این جانب مع آن مبلغ سال نشده صلاح نمیدادند - محرر اوراق توکل بخدا نموده نزد انگریز رفت و از برادر دیوان او پرسیدکه بعد ملاقات اگر ذکر تقریب استفسار مقدمه جهاز که درمیان آمد چگفت و شنید آید موافق مزاج گوئی جواب نخواهم داد و براستی سوال و جواب خواهم نمود وکیل انگریز که در اصلاح مقدمه و تصفیه آن شقی ساعی شقی بود نیز چنان مصلحت داد که بخاطر جمع ازروی نصائح پیش آمده بجز راستی کلمه دکلامی نه نماینده

بعده که این عاجز داخل قاعه شد ابتدا از دروازه هر دو طرف رسته پسرهای دوازده و چهارده ساله مقطع بندوقهای مکلف بردوش قطار قطار استاده کرده بودند چند قدمي که پیش رفت جوانان خط اغاز مطبوع بلباس فاخره با بندوقهای پرتکلف هر دوطرف بنظر درآمدند باز که کاسی چند طی نمود انگریزهای ریش دراز هم‌عمر بهمان ساز و لباس استاده بودند بعد ازان برقندازان مترش جوان بکمال زینت لباس آراسته صف زده در نظر جلوه دادند ازانجاکه گذشتم انگریزهای ریش سفید زرفت پوش بندوق بدوش درسته بکمال آراستگي بنظر آمدند بعد آن کله پوشان سال خورد مقطع‌که کنار کلاه آنها مروارید گرفته بودند بهمان دستور هر دو طرف صف آراسته تا درخانه که نشیمن او بود قریب هفت هزار برقنداز مکلف مقطع بطریق محله استاده یافتم بعد ازان جائي که خود او برکرسي نشسته بود روبرو رسیدم باظهار خوشوقتي در سلام بدستور خود سبقت نموده برخاسته معانقه نموده مقابل خود برکرسی اشاره به نشستن فرمود و بعد احوال پرسی سوال و جواب راست و درشت و تلخ و شیرین در لباس اظهار اخلاص و محبت عبد الرزاق خان بسیار بمیان آمد از آنجمله آنکه ابتدا سبب قید نمودن گماشتهای خود استفسار نمود در جواب خدا و رسول خدا را حافظ خود دانسته گفتم هر چند این فعل شنیع دور از طریقهٔ اهل خرد که از طرف مردم شما سرزده شما بر خود نمیگیرید اما این سوال بدان میماندکه باوجودیکه شعاع آفتاب عالمی را فرو گرفته باشد یکی از اهل دانش استفسار نماید

که پرتو آفتاب از کجاست در جواب گفت آنهاکه با ما عناد دارند تهمت دیگران بر ما میگذارند بر شما از کجا یقین شده که این کار از مردم ما بظهور آمده و بچه دلیل معقول تحقیق شما گشته گفتم ازینکه دران جهاز جمعی از آشنایان مال دار و دو سه نفر فقیر فارغ از آلایش مالیت دنیا بودند از زبان آنها شنیدم که در وقت تاراج جهاز و قید نمودن آنها جمعي که بلباس و صورت انگریز بودند و بردست و بدن آنها نشان و زخم و داغ پیدا بود و بزبان خود میگفتندکه این داغي‌ست که در وقت محاصرهٔ سیدی یاقوت خان بما رسیده و امروز داغ این از دل ما بر آمد و شخص دیگر رفیق آنها بود و زبان هندوي و فارسي میدانست ترجمهٔ آن بخاطر نشان مایان مینمود بعده که این تقریر از زبان بنده شنید بقهقهه بخنده آمده گفت راست است آنها چنان گفته باشند اما آنها جمعي ازان انگریز ند که در ایام محاصرهٔ یاقوت خان زخم برداشته بقید یاقوت خان در آمدند و بعضي خود از نزد ما جدا شده بدان حبشی پیوسته مسلمان شدند و چندگاه نزد یاقوت خان مانده باز از نزد او فرار نموده روي آن نداشتند که نزد ما بیایند الحال نزد دینک‌مار که سکنه نیز گویند و بر روی دریا دست اندازي بر جهاز مینمایند رفته نوکر و مصالح جهاز قطاع الطریقي آنها شده اند و مردم پادشاه شما از عهدهٔ آنها بر نمي آیند و تهمت آن برما مي بندند درجواب آن تبسم کنان گفتم آنچه تعریف حاضر جوابي و دانائي شما مي شنیدم مشاهده کردم آفرین بر طبع شما که چنین مقدمه را بلافکر بدیهه بدین تمهید

معقول جواب دادید اما بخاطر بیارید که پادشاهان موروثی بیجاپور و حیدر اباد وسنبهای نابکار از دست عالمگیر پادشاه نجات نیافتند پناه جزیرهٔ منبی معلوم وگفتم همین که سکه بر روپیه زدن شما چگونه اظهار سرکشی است درجواب آن گفت که هر سال مبلغ کلی از منافع مال تجارت مارا بملک خود باید فرستاد و سکهٔ پادشاه هندوستان را بنقصان برمیدارند و دیگر در روپیهٔ سکهٔ هند قلب و غش بسیار بر می آید و درین جزیره وقت بیع و شرای آن مناقشه بمیان می آید بنابران نشان اسم خود بران زده در تعلقهٔ خود رائج می سازم - دیگر ازین مقوله کلمه وکلام بسیار بمیان آمد پارهٔ بر خاطر او گرانی نمود اما نظر بر پاس خاطر عبد الرزاق خان و عهد و قرار امان برخود هموار نموده وقت رخصت تکلیف تواضع و ضیافتی که میان آنها رسم است بمیان آورد چون از ابتدا شرط نموده بودم که در ملاقات حال پای رسمیات بمیان نیاید بعطر و پان اکتفا نموده خلاصی خود را ازان بلیه غنیمت دانستم - محصول تمام جزیرهٔ منبی که بیشتر آن فوفل و نارجیل است بدو سه لک روپیه نمی رسد و از بیست لک روپیه مایهٔ تجارت آن بدکیش شهرت زیاد ندارد باقی مدار دولت ناپایدار انگریز از زدن و تاراج نمودن جهاز راه کعبة الله است که یک دو سال درمیان دست اندازی می نمایند و وقت رفتن جهازات به بندر مخه و جده که پر از جنس مال هندوستان میرود سروکار بجهازات ندارند اما وقت مراجعت که نقد زر سفید و سرخ و ابراهیمی و ریال در جهاز می آرند جاسوسی نموده جهازی که زیاد مالیت دارد بران تاخت می نمایند اگرچه مرهته

که قلعهٔ کهندیري و قلایه و کاسه و کتوره در دریا مقابل قلعهٔ جزیرهٔ تعلقهٔ حبشیها نو احداث کرده کشتیهاي جنگی اطراف قلعه فراهم آورده بروی دریا بروقت قابو دست اندازی مي نمایند و هم چنان از قوم سکنه که بواریل نیز زبان نداست و از مفسدان بسورت تعلقهٔ صوبهٔ احمد آباد مشهورند بر جهازات خرد که از بندر عباسي و مسقط می آید گاه گاه شوخی بظهور می آمد اما جرأت مقابله و دست اندازي جهازات کلان راه بیت الله ندارند و انگریز بدنامي خود بر همان سکنه ثابت می نمایند *

دیگر از سوانح این سال بتاراج رفتن قاسم خان و خانه‌زاد خان مخاطب به روح الله خان ثاني و صف شکن خان و دیگر امرای نامی که بحسب تقدیر دستگیر سنتای کهور پرهٔ نابکار گردیدند - تفصیل این اجمال بطریق اختصار کلام بزبان خامه مي دهد - چون اخبار تاخت و تاراج سنتا پیهم بعرض میرسید روح الله خان را با صف شکن خان خوافی و محمد مراد خان بخشی بادشاه زاده محمد کام بخش مع فوج بادشاه زاده و میرزا حسن عم زادهٔ مختار خان و دیگر امراي دکن با طومار فوج بیست و پنج‌هزار سوار که پنج شش هزار سوار موجودي آن عهد باشد برای تنبیه آن کافر بد نهاد مرخص نموده فرمودند که باتفاق قاسم خان موجدار ضلع دندیري که سنتا در همان نواح آواره بود باستیصال آن بد مآل کوشند - بعده که امراي مذکور بقاسم خان که فوج جنگي شایسته و توپخانهٔ آراسته داشت پیوستند سنتای ملعون از شنیدن این خبر از مسافت دور باستقبال شتافت - روزي که قاسم خان بقصد مقابلهٔ غنیم

باهتمام فوج پرداخته پیش خانه را پیشتر روانه ساخته خود بطریق هزاول سوار گشته بود و روح الله خان با دیگر سرداران بآراستگی تمام مي آمد هرکارهای قاسم خان خبر آوردند که یک دستهٔ فوج غنیم برسر پیش خانه رسیده آنچه که توانستند تاراج نمودند و خیمهای سنگین را آتش زده و قریب ده دوازده هزار سوار برسر بهیر فوج روح‌الله خان تاخت آورده عرصه بر فوج پادشاهي تنگ آورده اند و هفت هشت هزار سوار مابین قاسم‌خان و روح الله خان حائل گشته شوخي آغاز نموده اند که فوجها بکمک هم نتوانند رسید از شنیدن این خبر قاسم‌خان سراسیمه‌گشته خواست‌که خود را بکمك سرداران دیگر رساند از هرطرف صداي دار وگیر بلند گردید وآن روز تاغروب آفتاب فوجهای کفر و اسلام باهم مي کوشیدند باوجود آنکه دلاوران تهور پیشه داد جلادت دادند بیشتر بهیر و کارخانجات افواج پادشاهي بتاراج رفت و دران روز از روح الله خان و محمد مراد خان ترددات نمایان بظهور آمد با آنکه جنس خوردني برای آدم و چار پا میسر نیامد سرداران بالاي فیل و سپاه تمام‌شب جاوی اسپان بدست گرفته از ملاحظهٔ شب خون و پای دادن اسباب آن شب را بروز رساندند همین‌که خاور فلک تاز سر از دریچهٔ مشرق برآورد فوجهای مرهته ازاطراف شوخي آغاز نمودند ومحاربهٔ صعب روي‌داد و دران جنگ میرزا حسن با جمعی از مردم نامي و جماعهٔ کثیر از مردم غیر مشهور بدرجهٔ شهادت رسیدند چنانچه لاشهای میرزا حسن و غیره چند نفر عمده را هرچند جستند از غلبهٔ آشوب پیدا نشد و خداداد پسر محمد مراد خان زخم برداشته پیاده گشته سه چهار روز مفقود الاثر

گردید همچنان تا سه روز فوج پادشاهی مغلوب و محصور بوده باوجود غلبهٔ مرهته بدفع شر کفار سي کوشید تا آنکه عرصه بر سرداران تنگ گردید و بقصد پناه گڈهی دندیري تعلقهٔ فوجداري قاسم خان جنگ کنان که اطراف مرهته حلقه وار فرو گرفته بودند روانه شده آخر روز زیر حصار گڈهي مذکور رسیدند - چون درین سه روز اصلا بوی خوردنی بمشام لشکر اسلام نرسیده بود مگر آنکه آن روز برای مردم خاص از اندرون گڈهي کاه و دانه رسید و راه آمد و شد مردم لشکر تنگ گردید همچنان سه چهار روز دیگر در پناه دیوار گڈهي روبرو مورچال بسته دردفع حملهای غنیم لئیم روز بآخر و شب بصبح میرساندند و گاو و شتر و اسپ بتاخت مرهته میبرفت چون از غلبهٔ آشوب هردو لشکر دروازهای گڈهی بسته بود بقال و سکنهٔ آن حصار غله بقدر مقدور از بالای دیوار فرود آورده روپیه و دو روپیه آنار بدست هرکه می آمد سي فروخت روز چهارم و پنجم در لشکر غنیم خبر رسیدن همت خان بهادر پسر خان جهان بهادر که در تهوري علم شهرت بر افراخته بود و از حضور بنام او نیز حکم کمک و استیصال مقهوران صادر فرموده بودند انتشار یافت سنتا از نصف فوج خود بیشتر با سرداران رزم آزما مقابل محصوران فوج پادشاهي گذاشته خود بقصد مقابله و سد راه همت خان بهادر گردیدن شتافت - چون باز هرکارها باو خبر رساندند که بمقابل همت خان بهادر فوج دیگر رام راجا پرداخته از بند ربست آنطرف خاطر جمع حاصل کرده جاسوسان سریع السیر گذاشته مراجعت نمود درین مابین فرصت چون عرصه بر سرداران پادشاهی تنگ

گردید قاسم خان و روح الله خان و صف شن خان که نزدیک هم فرود آمده بودند باهم خفیه مصلحت اندرون گذهی در آمدن نمودند و بی آنکه بمحمد مراد خان و دیگر همراهان که مورچال آنها بفاصله بود خبر نمایند ابتدا شروع بفرستادن کار خانجات که بعد از تاخت غنیم باخود داشتند بشهرت سبکبار گردیدن بقصد جنگ نمودن روانه نمود - اول شب قاسم خان به بهانهٔ گشت برآمد ازانکه از راه دروازه بچند جهت داخل شدن مصلحت نبود و ازدحام عام و غلوی سرداران زیاده بود بمدد ریسمان بدستور کمند بالای دیوار برآمده خود ر اندرون حصار رساند بعده روح الله خان و صف شکن خان براه دروازه بچپقلش تمام مع ازدحام عام داخل گذهی شدند بعد ازان محمد مراد خان و دیگر همراهان خبر یافته بتصدیع تمام خود را رساندند - و صف شکن خان رو بمحمد مراد خان نموده گفت که چگونه مردانه خود را رسانیدیم سلطان حسین خواهرزادهٔ محمد مراد خان که در عهد حضرت خلد مکان خطاب طالع یار خان یافت در عالم وا سوختگی بر آشفته گفت تف برین صفت مردانه آمدن شما که بران فخر می نمایید و همه همراهان طعن بسیار بر او نمودند - القصه قریب یک ماه دران چار دیواری محصور بودند و روز بروز عرصه بر محصوران تنگ می گردید و کار بجائی رسید که چارپای سواری و بار بردار بسیار که کار آنها نیز بهلاکت می رسید مذبوح نموده می خوردند از جملهٔ غله که در انبار خانه و چاههای گذهی باهتمام و تجسس تمام بهم رسانیدند قاسم خان برای همرهان مردم نامی که

بقید اسم نوشته برآوردند فی نفر نیم پار آنار جنس جوار و ارزن که با گندم و نخود آغشته جوش داده می خورند مقرر کرد و سوای آن مردم دیگر رو بهلاک آوردند و بسیاری بقصد امان جان از گرسنگی خود را از بالای دیوار زیر انداخته پناه بلشکر غنیم بردند چون بسیاری از کاسبان و پواج اشرفی و روپیه بر کمر بسته همراه داشتند بدست مردم سنتا که می افتادند کمر آنها وانموده زر کشیده می گرفتند و مردم بازار غنیم از جنس میوه و شیرینی زیر دیوار گدهی آورده بقیمت خاطرخواه می فروختند و محصوران از بالای دیوار زر در پارچه بسته فرود بآورده خرید نموده بالا می کشیدند و قوت رمق می نمودند آخر ذرهٔ گدهی رو باتمام آورد و کمافت و عفونت و قلت آب علاوهٔ کمیابی غله بمرتبهٔ گردید که عرصهٔ حیات بر تمام مردم تنگ گشت - و درین حالت قاسم خان بروایتی خود را مسموم ساخت یا از نرسیدن معتاد افیون که علاوهٔ غم و غصه گشته بود ودیعت حیات نمود - و روح الله خان و دیگر سرداران چار ناچار قرار برجوع صلح و طلب قول امان جان بقبول لکها در وجه جان بهاکه هرکدام بدهند و سرداران را بایلک اسپ سواری و رخت بدن بگذارند بمیان آوردند - بعده که دیوان روح الله خان و دیگر سرداران با یکی از دکنیهای عمدهٔ متعینهٔ فوج نزد سنتا رفته ذکر قرار خلاصی سرداران و تعین مبلغ بمیان آوردند سنتا گفت که سوای فیل و اسپ و نقد و مالیتی که همراه است از لک هون که سه لک و پنجاه هزار روپیه میباشد کم نخواهم گرفت - آن دکنی نمک حرام آهسته درجواب گفت که این چه حرف است پارهٔ سخت بگیرید

این مبلغ فقط از روح‌الله خان برای شما مقرر می نمایم فی الجمله آخرگفتگوی هفت لک روپیه بتفریق بر همه سرداران مقرر شد و چنان قرار کردند که هر کدام موافق حصهٔ رسد خود قبولیت باظهار احسان امان جان نوشته داده تا وصول زریکی از خویشان یا نوکر عمدهٔ صاحب اختیار بطریق برغمال نزد سنتا بگذارند و کسان سنتای نابکار بر سر دروازهٔ گذهی نشسته سرداران را با یک اسپ سواری و رخت بدن و دیگران را با رختی که قابل مشعل در بر داشتند گذاشتند باقی زر نقد و جواهر و فیل و اسپ و اسباب دیگر همه بضبط درآوردند اگرچه از جملهٔ مبلغ وجه قرار که اکثر یرغمال وقت یافته گریخته از لشکر آن ملعون برآمدند و خود او نیز چنانچه عنقریب بذکر خواهد در آمد بجزای کردار خود زود رسید نصف زر بوصول نرسید - اما دران حادثه آنچه از جمله زر خزانهٔ پادشاهی که همراه فوج داده بودند و زر امیران و جواهر و غیره بتاراج رفت و دران محاربه و محاصره بدست آن کافر بد فرجام آمد از پنجاه شصت لک روپیه تجاوز کرده بود - بعد عرض هرچند حادثه که بر امیران و تمام فوج گذشت از تقدیر الهی باختیار سرداران نبود اما بسبب گرد ملال که بر خاطر پادشاه راه یافت چند روز از طلب حضور ممنوع نموده هریکی را بخدمتی از خدمات دور دست مامور و منصوب ساخته یا تعینات صوبجات نموده روانه فرمودند *

بعده که سنتا ازطرف فوج مغلوب پادشاهی فراغ خاطر حاصل نموده خبر نزدیک رسیدن همت خان بهادر که از شنیدن محصور گردیدن امرا ایلغار نموده می آمد با و رسیده دو فوج نموده ازهردو طرف

مقابل همت خان شتافت بتغارت شانزده کروه بانوج اول که سنتا دران فوج بود همت خان را مقابله افتاد و محاربهٔ عظیم رو داد و تردد نمایان از همت خان دران کارزار بعرصهٔ ظهور آمد و مرهٔ بیشمار بدارالبوار پیوست و بسیاري از همراهان همت خان بدرجهٔ شهادت رسیدند و نوج سنتا رو بهزیمت گذاشته نوج بادشاهي را طرف نوج دویم کشیدند و همت خان شیر نبرد بتعاقب پرداخت ازانکه سنتا از برقندازان حکم انداز در جنگلهای دشوار گذار پناه اشجار جابجا براي سر راه نوج همت خان گذاشته بود بعضی از برقندازان کالیه که درین فن شهرت دارند بالای درختهای انبوه پنهان شده نشسته بودند همینکه سواری همت خان دران انبوه اشجار رسید ناگهان گولهٔ تفنگ اجل بر پیشاني او خورد و مجال نفس کشیدن نداده شهید ساخت و تمام بهیر و فیلان و کار خانجات که همراه همت خان بود بی آنکه تفرقه شود بدست سنتا افتاد *

ذکر سوانح سال سي و نه از جلوس خلد مکان مطابق سنه هزار و یک صد و شش هجری

پادشاه زاده محمد اعظم شاه که براي بندوبست و تنبیه غنیم طرف کهریه رفته بود از اختلاف آب و هوا انحراف مزاج بهم رساند و آخر منجر باستسقا گردید بعد عرض طلب حضور فرموده اندرون گلال بار فرود آورده و اطباي تجربه کار حضور براي علاج پادشاه زاده مقرر کردند - چون از پادشاه زاده احتیاطي که باید در پرهیز بوقوع نمي آمد حکما شکوهٔ این معني بعرض رساندند و مرض چنان رو بشدت آورد که اطبا عاجز آمدند لهذا

پلنگ پادشاه زاده را نزدیک خوابگاه خاص بحضور طلبیده خود دوا و غذای پرهیزانه می خوراندند بلکه از راه مهر پدری خود در غذا رفاقت می نمودند و تقید تمام در علاج بکار می بردند تا حق سبحانه و تعالی شفای کامل بخشید - خواجه یاقوت نام مخاطب بمحرم خان که در سختی سلوک بدنام و از راه شرم وچشم مروت صد مرحله دور بود و بخدمت اتالیقی پادشاه زاده کام بخش سرافرازی داشت و پادشاه زاده نیز از بد مستی بادهٔ ایام جوانی حرف اورا بسمع رضا نمی شنید و از بیروئی و بد خوئی محرم خان پادشاه زاده و همراهان او خصوص کوکه و دیگر مقربان همدم آزرده خاطر می بودند و ادا های ناخوش از طرفین دربارهٔ همدیگر سر میزد - وسط ماه جمادی الاولی سال حال وقت مراجعت پادشاه زاده از دربار که محرم خان از عقب می آمد ناگهان تیری که پیکان او دو زبان داشت از طرفی که معلوم نشد بشکم محرم خان رسید چون دستش بالای شکم حائل بود اجلش کوتاهی نمود و قدری دست اورا مجروح ساخته بشکم او رسید و پردهٔ اندرون شکم ندرید و بپرده نرسید - محرم خان همچنان با دست خون چکان و دل و بدن پرخون خود را بخدمت پادشاه رسانده بگمان نزدیک و یقین شکوهٔ تعدی همراهان پادشاه زاده نموده تیر را بجنس از نظر گذراند - کوتوال حضور برای تحقیق و پیدا نمودن صاحب تیر مامور گردید - بعد تفتیش و تجسس بسیار اسم پنج نفر از همراهان اوباش وضع پادشاه زاده که چهار جماعه دار و یک هدو نام کوکهٔ پادشاه زاده باشد بر آنها ظن برده بعرض رسانده حکم شد هر پنج نفر را گرفته

مقید ساخته تحقیق نمایند - چهار نفر که از جماعه داران و همدم محرم بادشاه زاده و بیگناه بودند اطاعت حکم نموده بقید کوتوال در آمدند اما هدو کوکه بحکم آنکه الخائن خائف بخیره سري پیش آمد و بادشاه زاده نیز شفیع و حامي او بظهار بی تقصیري او گردید و بعد عرض حکم شد که خواجه محمد بخشی بادشاه زاده اورا بحضور بیارد و الا همانجا باتفاق کوتوال بتحقیق تیر انداز خطاکار بدکردار پردازد و خواجه محمد اورا در ابتدا بکلمات نصیحت آمیز چرب و نرم بي آنکه پای ستیزه و درشتی بمیان آید فهمانده و راضي ساخته تابدر دولتخانهٔ و الا آورد ازانجا بسبب وسواسي و هراسی که در دل او راه یافته بود خواجه محمد را غافل ساخته خود را درمیان ازدحام مردم که همراه پاشاه زاده مي آمدند انداخت و پادشاه زاده را حامی خود ساخت - بعده که بعرض رسید باز بنام پادشاه زاده محمد کام بخش حکم صادر شد که اورا از همراهان خود جدا ساخته کسان کوتوال همراه داده از لشکر اخراج نمایند و خانهٔ اورا بضبط در آرند پادشاه زاده اورا بوعدهاي لطف آمیز نهانی امیدوار ساخته دوصد اشرفي و خیمهٔ مختصر و دیگر سرانجام همراه داده بیکی از محالات جاگیر خویش مرخص نموده وقت رخصت اشک ریزان گردیده در بغل گرفت - از زباني محمد خان این حقیقت نیز بعرض رسید باز یکبار دیگر باهم حکم صادر گردید که بیرون رفتن ندهند - پادشاه زاده باخود گرفته همراه بیارد و برای عفو تقصیر او التماس نماید - پادشاه زاده اورا بر گردانده همراه گرفته بدر دولتخانه رسید - بعد عرض فرمودند که اورا بیرون نگاه دارند و پادشاه زاده آمده بدستور

هرروز مجرا نماید - محمد کام بخش در جواب گفت که من اورا از خود جدا نمی نمایم و بالا بند کمر خود را وا نموده دست خود و او را باهم بسته استاد - چون این ادای ناخوش بعرض رسید حکم نمودند که هر دو را در عماریت برده بنشانند و مخلص خان بخشی را فرمودند که بعضی پیغامهای نصیحت آمیز به پادشاه زاده رسانده اورا ازان ارادهٔ ناصواب باز دارد ازان پیغام نیز فائده نه بخشید بلکه زیاده مادهٔ طغیان سودای پادشاه زاده گردید - بعده حمید الدین خان بهادر مامور گشت که رفته هدوی گمراه را از پادشاه زاده جدا سازد و حوالهٔ کوتوال نماید همینکه حمید الدین خان رفته خواست که موافق حکم بعمل آرد پادشاه زاده کتار کمر خود کشیده بر حمید الدین خان انداخت حمید الدین خان دست انداخته کتار را گرفت و دست او زخمی گردید و از چهار طرف بر پادشاه زاده هجوم آورده هدو را بضرب چوب و لکد و مشت از پادشاه زاده جدا نموده بزندان فرستادند و حکم فرمودند که پادشاه زاده را نیز مقید ساخته نزدیک جواهر خانه خیمهٔ مختصر استاده نموده نگاه دارند و بعزل منصب و ضبط جاگیر و کارخانجات مغضوب ساختند - آری همه ثمر اثر صحبت بد است که کار پادشاه زاده نیز بدینجا رسانید * بیت *

صحبت سفله چو انگشت نماید نقصان
گرم سوزد بدن و سرد کند جامه سیاه

دران ایام که ستارهٔ طالع مسعود و عنایت محمود پادشاه زاده بهادر شاه عرف شاه عالم که هفت سال منزوی بود از هبوط برآمد حکم خلاصی او فرموده بعنایات پادشاهانه بدستور سابق معزز ساخته

حکم نمود که پادشاه زاده متصدیان سرکار خود بتجویز خود جدا نماید و کارخانجات پادشاه زاده آنچه بضبط آمده و سوای آن هرچه ضروری و لابدی باشد عجالة از سرکار جدا نموده حوالهٔ متصدیان شاه زاده نمایند و روز بروز بدستوری که حکما در ایام نقاهت مریض شفا یافته در شکستن پرهیز می افزایند در مهربانی و پرداخت حال پادشاه زاده حکیمانه متوجه شده می افزودند و این معنی باعث خارخار دل پادشاه زاده محمد اعظم شاه و مقربان او میگردید •

قاضی شیخ الاسلام که بعد مراجعت از بیت الله از پادشاه رخصت وطن احمدآباد گرفته رفته بود و بموجب حکم که مکرر برای طلب او فرمان صادر گردید از احمد اباد بر آمده در راه بعد ادای صلوات خمسه از خدا درخواست می نمود که باز آلودهٔ تعلقهٔ خدمات پادشاهی نگردد مابین راه باجل طبیعی بر وضهٔ جنان شتافت - بعد عرض پادشاه حق شناس در بارهٔ او افسوس زیاده نموده فرمودند خوشا حال او که بعد از مراجعت از بیت الله پاک از آلودگی دنیا لبیک حق را اجابت نمود - فی الواقع در سلطنت تیموریه مثل او قاضی حق پرهیز صالح متدین شنیده نشد اولا از ترکهٔ قاضی عبد الوهاب پدر خود که لکها اشرفی و روپیه و جواهر و املاک بسیار مانده بود تمامه به برادران و وارثان واگذاشته و مبلغی براه خدا بمستحقان داده خود دامنی و درمی ازان متصرف و مالک نگردید - بعده که تکلیف منصب قضا باو نمودند بعد ابرام و مضایقهٔ تمام بشرط چند که با پادشاه درمیان آورده قبول نموده مدام تا دم آخر در فکر استعفا بود - و

حضرت خلد مکان دست ازو بر نمیداشتند تا آنکه مهم بیجاپور و حیدرآباد بمیان آمد - بعده پادشاه ازو فتواي جواز آن خواست بنابران رخصت احرام بیت الله را وسیلهٔ نجات خود از آلودگی دنیا و باز پرس آخرت ساخته چنانچه بربان قلم داده خود را بدان مکان متبرک رساند و زر وافر بمستحقان و شرفا و محتاج آنجا رسانده دو سه بناي خیرجاری گذاشته با آبرو مراجعت نمود - و باز حق سبحانه و تعالی اورا توفیق قبول کاروبار تعلقهٔ سلطاني نداد تا بدار البقا شتافت - و در ایامی که قاضي القضات بود هرگز بقبول هدیه و تحف آشنائي بیغرض هم راضي نمیگردید تا بر شوت و ظلم و کاری که پیشه و رویهٔ ظالمان جفا کار روزگار است چه رسد - چون میدانست که در رجوع قضایا شاهدان زور بسیار را وکلای شرعی و مدعیان ابن الغرض حاضر می سازند و ثبوت طرف حق وابسته بعلم ذات پاک حق است از گذشتن بینه و شنیدن شهادت کمتر اجرای حکم پر تنقیح قضیه می فرمود و تا مقدور سعي مینمود که مدعي و مدعی علیه باهم صلح نمایند و دیگر صفات حمیده بسیار داشت * بیت *

نیکو ان رفتند و سنتها بماند * ظالمان رفتند و لعنتها بماند

مصطفی خان کاشی که میان افغانان از جملهٔ مستعدان و صاحب کمالان روزگار توان گفت و در همت و سفره و تدبیر و رای صائب که ضمیمهٔ شجاعت ذاتي داشت شهرت تام بر آورده بود و از پیش آورده‌ها و مقربان و همدمان و شریک راز پادشاه زاده محمد اعظم شاه گفته می شد - سابق در سرکار بادشاه زاده بسبب عدم بذو

بست که همیشه دخل خرچ را احاطه نمی نمود - سپاه از طرف طلب هفت هشت ماه ناش داشت مصطفی خان بکمال تدین دخیل کار و بار سرکار پادشاه زاده گشته دستور نگاهداشت - سپاه برین قرار داد که زیاده از شش هزار سوار در سرکار نگاهدارند و زیاده ازین که بسبب شغارش و رجوع مردم عمده و پیش آمدن مهم ضرورت در نگاهداشت آن تاده منجمله شش هزارسوار فوتي و فراري بعمل نیاید تنخواه او جاري نگردد بدین سبب ناش دیر طلبی سپاه و شاگرد پیشه برخاست و هم فوج زیاده از ده دوازده هزار سوار مدام موجود بود چنانچه آخر بمرور ایام همین دستور در سرکار همه پادشاه زادها سوای سرکار شاه عالم استمرار یافت و نوکري پادشاه زادها حکم پایداني سرکار پادشاهي بهم رساند القصه بیاوری طالع و جوهر شادت مصطفي خان آنقدر در دل پادشاه زاده جاگرفت و قرب بهم رساند که تمام اختیار سرکار پادشاه زاده بقبضهٔ اقتدار او در آمد و پادشاه زاده هیچ کار بیصلاح و مصلحت او نمي نمود و هرچه از پادشاه زاده خلاف مرضي پادشاه بظهور مي آمد ازان افغان پختهکار مي دانستند و این معني بخاطر پادشاه نهایت گراني مي نمود و نظر بر ریبهٔ افغانان سلف نخواستند که قوم افغان این همه اختیار و استقلال در خانهٔ پادشاهان بهم رساند - مکرر بپادشاه زاده ازروی نصیحت برای منع احتیار او فرمودند نادده نه بخشید - درین ضمن ادای خارج از مصطفی خان بظهور آمد که بر خاطر اشرف زیاده ناگوار گردید و اورا مغضوب و بي منصب ساخته گرزبردار شدید براو سزاول نموده فرمودند که از لشکر پادشاه زاده اخراج کرده تا بندر سورت رسانند و بنام متصدي

بندر حکم صادر شد که بر جهاز سوار ساخته روانهٔ بیت الله سازد *

محرر اوراق مکرر در بندر سورت از زبان مصطفی خان مسموع نموده که پدرم باوجود کمال پریشانی و عسرت برای تحصیل علم من تقید زیاده می نمود روزی که واقعهٔ ناگزیر پدر رو داده من چهارده ساله عمر داشتم و در خانه آنقدر میسر نبود که بکفن و دفن وفا نماید بعد از فراغ فاتحهٔ روز سیوم بقصد رفاقت قافله و جمعی اتغانان که بدار الخلافت می رفتند کمر بسته بجهت فکر معاش از والدهٔ خود رخصت خواستم - مادرم گریه کنان دست بدامنم زده مانع آمد و گفت کدامین عمرو بدون بی سرانجامی کجا میروی و چگونه دست از تو بدارم و بجدائی تو راضی شوم من بمادر گفتم ای مادر مهربان ذات پاک حق نسبت بمادری که بسیار بسیار فرزند را دوست دارد هفتاد برابر آن مادر بر بندهٔ خود مهربان تر می باشد مرا بهمان خدا بسپار و دست از دامنم بدار - مادرم که این جواب از زبان من شنید اشک ریزان گفت برو که ترا بهمان خدائی که صفت او بیان نمودی سپردم - پس در هر لحه چندان شکر بر من واجب است که از چنان حالتی مرا بدین پایه رساند که پادشاه بدان عظمت هندوستان از من اعتبار برداشته و بعد ازانکه مرا مغضوب ساخته حکم اخراج فرموده روانه بیت الله نمودند بعده که بکعبه رفتم از زیارت حرمین شریفین فراغ حاصل نموده می خواست که چند روز دران مکان شریف بسر برد باوجود رعایتی که از رساندن هدیه و تحف بشریف مکه آنچه بایست بعمل آمده بود وقت مراجعت قافلهٔ هندوستان شریف مکه موافق رویه که دارند بعضی

تکالیف شاقه بمیان آورده از مصطفی خان زیاده طلبی می نمود
مصطفی خان متحمل نگردیده مستعد روانهٔ شدن گشته با جمعی
از همراهان کمر بسته برای رخصت رفته چند کلمهٔ معقول گفته
برخاست مردم شریف خواستند که با او کاوش نمایند شریف
منع نمود بلکه بعذر و تواضع پیش آمده مرخص ساخت و بعد
رسیدن به بندر سورت باوجودیکه پادشاه دربارهٔ اکثر منصوبان بعد
از مراجعت از بیت الله مهربان شده باز متوجه پرداخت او می
شدند دربارهٔ مصطفی خان هرچند پادشاه زاده سعی نمود که
شفیع جرائم او گشته باخود بگیرد فائده نه بخشید اگرچه بعد رسیدن
بندر سورت حکم طلب او صادر فرمودند اما چون ازان بوی عفو
تقصیر ظاهر نگردید مصطفی خان که بخجسته بنیاد رسید نظر بر
مرضی پادشاه لباس فقرانه پوشیده روانهٔ حضور گردید و روز
ملازمت بهمان خرقه و تبرک بیت الله از نظر گذشته رخصت
انزوا حاصل نموده در خجسته بنیاد آمده باقی عمر منزوی بود -
چون مصطفی خان رسالهٔ تالیف نموده بودکه ازان بآسانی آیهٔ کلام
الله به تعیین سوره و رکوع زود توان بر آورد و آن رساله را پادشاه زاده
روزی از نظر پادشاه گذرانیدند عرض نمود که تصنیف مصطفی خان
است بعد مطالعه فرمودندکه تصنیف گویند تالیف است پادشاه زاده
باز عرض نمودکه تاحال دیگری باین فکر نیفتاد لهذا تصنیف میتوان
گفت بعده پادشاه ازروی بیدماغی بداروغهٔ کتب خانه فرمودند
که رسالهٔ درین ماده سابق ازین نوشته اند از کتب خانه آورده بدست
پادشاه زاده بدهد باری چون مصطفی خان نیک عاقبت بود از ضرر

بوسیله و تقرب پادشاهان موافق شامت کردار هر کسی عاید
مهولی بآب محفوظ ماند *
اعظم شاه که پادشاه زاده شاه عالم را منزوی ساخته بر
زادهٔ مهد محمد شاه زاده محمد اعظم شاه افزوده بودند و محمد
لحول دلبری خود را ولیعهد مستقل میدانست درین ایام که پادشاه
اعظم شاه آن را مطلق العنان ساخته زیاده از سابق متوجه
می باشی گردیدند این معنی روز بروز باعث ملال خاطر محمد
نشو نما میگردید تا روزی که برای نماز عید الضحی تشریف
عبدگاه شد پادشاه زادهٔ کلان را پیشتر اشاره نموده بودند که وقت
مقرر چهارم واالرف دست راست بنشیند و بعد رسیدن برسر سجادهٔ نماز
می آن سگ برکمر وا نموده بدست محمد اعظم شاه داده اورا بدان
ویا ثقساخته دست شاه عالم را گرفته دست راست جا دادند
نشاه اعظم شاه چون تسمهٔ شمشیر برخود پیچیده زمانی عقب
خود سلطانی ستاده ماند بعده دست محمد اعظم شاه را گرفته اشارهٔ
بهادر نیز طرف چپ فرمودند آن روز محمد اعظم شاه پیچ و تاب بسیار
سلطنا و نزدیک بود که مادهٔ فساد آماده گردد اما از هیبت و تسلط
ایام قلیچ کدام از پادشاه زاده را زهره و یارای چون و چرا نبود
لشکر پادشاه زاده محمد معظم را که مخاطب بشاه عالم بود
برج بر آبه بهادر شاه ساخته برای بند و بست مستقر الخلافت
ع نو و تنبیه مفسدان آن ضلع باستقلال تمام مرخص ساختند
شاه والاقدر باکبر آبادپادشاه زاده معزالدین و محمد عظیم
خص ساختند بعد ازانکه چند گاه شاه در اکبر اباد

به بند و بست پرداخت بسبب اخبار مختلف [illegible]ي مي نمود
ملتان که فرقهٔ مشهور بلپي بپای سه نقط هنو[illegible]شته با جمعي
فقیران طریقه مفسدان اختیار کرده بودند و آشوب بر[illegible]معقول گفته
در صوبهٔ ملتان گردیده بود پادشاه زادهٔ ولیعهد را مع [illegible]ند شراف
بندوبست صوبهٔ کابل مامور نمودند و شاه زاده مع[illegible]ت و بعد
بصوبهٔ ملتان مقرر فرمودند * [illegible]ان بعد

چون حضرت خلد مکان حوض مربع از مس ساخ[illegible]او مي
روایت امام محمد رحمت الله علیه که اگر دست [illegible]نمود که
مصلي ظاهر باشد هرچند که ظرفیت آب کم باشد یک[illegible]رسیدن
بدان وضو میتوانند ساخت دران آب وضو مینمودند[illegible]وي عفو
یکي از فضلا که نزد پادشاه قرب داشت درین مبا[illegible]د نظر بر
نمود متوجه جواب او نشدند بعد از چند روز همان فاضل[illegible]د و روز
بلکه باتفاق شیخ عبد الرحمن مفتي حضور دران باب[illegible]خصت
رسانده درجواب آن از روي بیدماغي فرمودند که اینقدر جاهل[illegible] بود -
نیستم که بنقصان عبادت خود راضي باشم - بعده در ش[illegible]آیهٔ کلام
شیخ عبد الرحمن مفتی رخصت کعبه خواست بعد[illegible]ه زاده
حرمین شریفین کعمراجعت نموده وارد بندر سورت گردید - [illegible]ل خان
امانت خان خوافی پسر امانت خان مرحوم مقصدي بند[illegible]شاه زاده
بود حاجي عبد الرحمن را بضیافت طلبید - محرر سوا[illegible]میتوان
مجلس نیز حاضر بود امانت خان از حاجی عبد الرحمن[illegible] فرمودند
مسئلهٔ وضوی پادشاه دران آب حوض سوال نمود حاجی [illegible]ه بدست
جواب داد که خوب نمي گفتند - و مگر حوض نبود[illegible] بود از ضرر

زیاده کرده چه کنم پادشاه اند - دران مجمع یکي از شاگردان خاندان
حل مشکلات دیوانه که از اعیان و اکابر زادهای مشهور توران اند و بدو
و بواسطه در بندر سورت سکنی دارند عبارت روایت جواز وضو
مولی با آب بقول امام محمد رحمت الله علیه از فتاواي معتبر
نظر شده اند - حاجي عبد الرحمن در جواب او بر آشفته گفت برین
زبانی عمل نمودن و فتوی دادن دو قباحت لازم مي آید - اولا طهارت
اصل بمعني دست و پای مصلي لازم و در مردم عام احتیاط آن
اعظم شامل آمدن معلوم - دوم آنکه همین که پادشاهان پران عمل نمایند
می براي اهل تشیع دستگاه گفتگو بهم میرسد - اما حضرت خلدمکان
نشنیدند مدید دران حوض وضو میفرمودند *

بعد چون سال از فتوح غیبي که بطالع خلد مکان رو داده استیصال و
سر انجام واصل شدن سنتاي بدخصال است - اگرچه در باب کشته شدن
آن سگ ناهنجار باختلاف روایت مسموع گردید اما آنچه از زبان را
ویان ثقه که دران لشکر بودند شنیده شد چندکلمه از تفصیل آن بطریق
اجمال بزبان خامه میدهد - بعده که آوازه تسلط و تاخت و تاراج
سنتای ملعون از حد تجاوز نمود در ایامي که غازی الدین خان
بهادر فیروز جنگ بمساعدت چهار پنج منزل بیجاپور براي تنبیه
سنتا و دیگر اشقیا مامور گشته استقامت ورزیده بود و درهمان
ایام قلیچ خان خلف الصدق فیروز جنگ برای تعاقب غنیم نواح
لشکر پادشاهي با بیشتر از همراهان و کوسگیان نامی صاحب
فوج بر آمده بسبب غبار خاطري که دران روز ها با پدر بهم رسانده
[illegible] فوج بملازمت پادشاه رسیده ارادهٔ باز گشت نزد پدر

داشت و از جملهٔ متعینه سواي حامد خان برادر دلیر خان
رف عبد الرؤف بیجاپوري و لطف الله خان دیگر مردم
مي نمانده بودند بلکه برادري آنها نیز همراه قلیچ خان رفته بود
درین ضمن خبر رسید که سنتای کهور پراي زابکار با فوج بیست
پنج هزار سوار بتغارت هشت و نه کرور رسیدهٔ آن سپه سالار با فرهنگ
طر بر شهرت و غلبهٔ سنتا که مبارز پیشگان با نام و نشان از شنیدن
م آن بدنام حوصله بباد میدادند رنگ و رو مي باختند فیروزجنگ
نظر بر قلت فوج خود بتقاضاي وقت مصلحت دران دانست
که شهرت سوار شدن طرف سنتا داده میر منزل را مع دیگر مردم
برای صاف نمودن راه و روانه نمودن پیش خانه تعین نمود
و خود سوار شده برای کوچه غلطي راه بیجاپور اختیار کرد - بعده
که هشت نه کروهی بیجاپور رسید از زباني جاسوسان ظاهر
گردید که چون میان سنتای شقي و دهنا جادو که هر دو خود را
سیناپتي میگرفتند یعني باصطلاح دکن سپه سالار گفته مي شد
بارجودیکه دهنا جادو از سرداران عمدهٔ قدیم مرهته گفته مي
شد و نسبت بدیگر نا سرداران و سنتا با امراي پادشاهي طریقهٔ
سلوک و سلامت روي مرعي میداشت سنتا برو تفوق مي جست
لهذا میان هر دو غبار خاطر بهمرسیده بود و مدام در استیصال
همدیگر میکوشیدند و سنتا نسبت بهمراهان در سیاست شدید
القلب بود و باندک تقصیر زیر پاي فیل مي انداخت اکثر
امراي مرهته با او عداوت داشتند و خفیه با دهنا جادو براي
استیصال سنتا پیغام باهم ساخت نموده بودند - دهنا

هنونت رای و نام که از سرداران نامي گفته مي شد باشارهٔ دهنا جادو که با همراهان عمدهٔ سنتانیزساخته بود باتفاق فوج دهنا جادو تاخت آورده بهیر اورا تاراج نموده و بسیاری از راوتهاي نامی لشکر سنتا ازو جدا گشته به هنونت راو پیوستند و جمعي کشته و زخمي گشتند- و سنتا بی پر وبال گشته رو بجبال و ماوای خود گذاشت - از شنیدن این خبر در فوج فیروز جنگ عجب خوشوقتي روداد - و غازی الدین خان بهادر به تهیهٔ تعاقب با همراهان مصلحت بمیان آورد و درهمین اوان فرمان بدستخط خاص رسید - متضمن برانکه از نفاق سردارهای مقهوران ظاهر مي شود که درین زودي سنتاي ملعون بجزای کردارخود خواهد رسید آن سپه سالار بافرهنگ بی درنگ تعاقب نموده چنان سعي نماید که فتح استیصال آن بدخصال بنام ان فرزند بي ریو و رنگ برصفحهٔ روزگار ثبت گردد - و آن ملعون خود را جمع نتواند نمود - بعد رسیدن حکم فیروز جنگ با فوجي که داشت بتعاقب سنتاي بدعاقبت پرداخت- از یک طرف فوج پادشاهي و از طرف دیگر فوج دهنا جادو پاشنه کوب عقب آن صید بدام اجل گرفتار گشته مي تاختند تا آنکه فوج سنتا بالکل ازو جدا و متفرق گردید و درین حالت نا کونا میان (15) نام که یکي از سرداران مرهته گفته مي شد و چندگاه درجرگهٔ بندهای پادشاهی در آمده پاز بفرقهٔ خویش پیوسته بود و دران سر زمین وطن داشت از انکه سنتا برادر او را قبل ازین بچند سال زیر پای فیل انداخته بود و

---

(15) ن - ناکویا - ناکوما مینا

مادهٔ عداوت جانی باهم داشتند برهنمائی زن خود باجمعی از مردم بتعاقب سنتا تاخته بمکانی رسید که سنتا گرفته و مانده بی پر و بال گشته بر سر ناله رسیده غسل میدهند - غافل برسر او رسیده بقتل آورده سر او را بریده در توبره انداخته عقب اسپ بسته نزد زن خود یا پیش دهنا جادر می برد مابین راه توبره از اسپ جدا شده افتاد - هرکارها و سواران فوج فیروز جنگ که بتعاقب سنتا دران کوه و صحرا انتشار داشتند آن توبره مع سر بدست هرکارهای که سرا و راهی شناختند افتاد - و نزد لطف الله خان که هراول بود آوردند - و لطف الله خان نزد فیروز جنگ آورده زبان بمبارک باد و فتح نمایان خدا داد کشاد و صدای شادیانه بلند گردید - بعده در لشکر تشهیر داده مصحوب خواجه بابای تورانی نزد پادشاه عدو مال برانه نمود - بعد ازانکه سر آن کافر مقتول از نظر گذشت شکر عطیهٔ الهی بجا آورده اشاره بنواختن نوبت نموده خواجه بابا را مخاطب به خوش خبر خان ساخته حکم فرمودندکه سر اورا در لشکر و در بعضی بلاد دکن تشهیر دهند - و دربین ماده روایت دیگر نیز مسموع گردید و الله اعلم *

درینولا خبر واقعه خان جهان خان بهادر بعرض رسید اگرچه چون در آخر عمر بپای اعتراض آمده بود بسبب بیباکی در کمال عسرت بسر می برد اما از امرای با وقار فتح نصیب صاحب تدبیر بود بیدست و دو جنگ نامه نموده زخمهای کاری برداشت به نیکنامی به پایان رساند *

عبد الرزاق خان لاری که از ابتدای نوکری برای رفتن بطرف بهانهٔ

جو بود و باخبار نویسان در کمال سختی ملوک می نمود دربارهٔ بموجب شکوهٔ سوانح نگار از فوجداری راهیری تغیر نموده طلب حضور نمودند - بحضور نارسیده از راه استعفای منصب نوشته رخصت کعبه خواست - اگرچه بعد عرض بحسب ظاهر مرخص فرمودند اما ازانکه از مشاهدهٔ شجاعت و نمک حلالی او در نوکری ابو الحسن از راه قدردانی بسیار ازو راضی بودند و همیشه در استمالت او کوشیده ترغیب طلب مردم لاری می نمودند بعد رسیدن حضور عنایات زیاده مبذول حال او فرمودند - خفیه مخلص خان بخشی را مامور نمودند که از طرف خود در تسلی عبدالرزاق خان پردازد - و اورا از ارادهٔ مرکوز خاطر باز داود - عبدالرزاق خان راضی نگشت و دستك رخصت مع مال و عیال از کمال لطف مرحمت نمودند محمد معصوم و غیره سه پسر او بهمراه پدر رفتن راضی نگشته درحضور ماندند - و هیچ نوکر ابو الحسن در نوکری پادشاه چنین خوش عاقبت نگردید که عبد الرزاق خان بسبب پاس حق نمک بآبرو مرحلهٔ عمر بپایان رسانید *

ذکر سوانح سال چهلم از جلوس خلد مکان مطابق سنه هزار و صد و هفت هجری

پادشاه زاده محمد اعظم شاه را برای بندوبست و تنبیه غنیم عاقبت لئیم طرف برگانو [16] رخصت فرمودند - درین اوان بعرض رسید که رام راجا برادر سنبای جهنمی که از قلعه جات ضلع

---

[16] ن - بیر گانو

راجگده بر آمده طرف چنچی و دیگر مکانهای قلب پناه برده مفقود الاثر بود باز خود را بتعلقهٔ ستاره و غیره رسانده هفت ماه در قلعه بسر برده از شنیدن کشته شدن سنبها دهنا جادو را برای مصلحت طلبیده بارادهٔ فاسد و فکر فراهم آوردن لشکر است - درینولا از نوشتهٔ اخبار نویسان صوبهٔ ملتان معروض گردید که پادشاه زاده محمد اکبر که نزد شاه سلیمان ایران رفته بود بعد واقعهٔ شاه که سلطان حسین جلوس نمود چون محمد اکبر مکرر در خواست مدد فوج و دیگر سرانجام بمیان آورد شاه سلطان حسین بدستور شاه مغفور شاه سلیمان عذر آورد تاکه پدر شما تخت آرای هند است از ما کمک برای رفتن هندوستان توقع داشتن تکلیف بیجا است - بعده که کار به برادران شما افتد آنچه از ما خدمت آید خود را معاف نخواهم داشت - بعد از چند روز محمد اکبر شهرت خبر غیر وقوع بموجب نوشتهٔ بعضی تجار هندوستان داده به شاه ظاهر ساخته ادعای بخصت بمیان آورد شاه در جواب فرمودند تاکه نوشتهٔ تجاران ما از هندوستان نرسد برصدق این خبر اعتماد نمی توان نمود - بعد از دو سه ماه محمد اکبر از خجالت اظهار خبر مذکور ادعای آن نموده که آب و هوای اصفهان بمزاج من نمی سازد اراده دارم که چند گاه بطریق تبدیل مکان در سر زمین گرم سیر تعلقهٔ خراسان خود را رسانده همانجا بسر برم - لهذا التماس دارم که بنام حکام آنجا احکام مدد قشون بروقت اگر صادر گردد باعث مزید احسان خواهد بود - شاه بموجب درخواست محمد اکبر سر انجام روانه نمودن او نموده تنخواه مدد

خرچ بر حکام آنجا نوشته برای رفاقت و مدد ده هزار قزلباش که بروقت کار آیند یرایغ صادر فمود- پادشاه زاده بسمت مذکور روانه شد *

در ماه محرم این سال از وفور رحمت الهي و طغیان آب دریا ی بهنره که چهارفی لشکر پادشاهی کنار آب بود و امرا عمارت بسیار ساخته بودند عجب تهلکه بر مردم لشکر گذشت که از دوپهر شب عالمی آسوده و بیخبر در خواب بود د آب رو به طغیان آورد و تا صبح شدن نصف بلکه بیشتر لشکر را فرو گرفت از انکه تاریکی شب و هجوم آب و شدت بارش و بسیاری لا و گل علاوة هم گردیده بود عرصه فرصت جان و مال و عیال ازان تهلکه ناگهانی بدر بردن بر مردم تنگ گرید و قریب ده دوازده هزار آدم صعه کار خانجات پادشاه و بادشاه زادها و امرا و اسپ و گاو و شتر بیشمار و خیمه و اسباب بیحساب بآب فرو رفتند و عمارت بسیار خراب گشتند و بعضی عمارتها را چنان آب برده بود که نشان باقی نماند و ساعت بساعت طغیان آب زیاده می شد و غریب آشوب و تزلزل در لشکر افتاد و تمام مثل پادشاه زاده و امرا بی مثل گشته و برهم خورده هرطرف که راه یافتند رو بفرار آوردند - و هر کدام دست از مالیت برداشته دست فرزند و عیال گرفته خود را به پشتهای مرتفع و بالای درختان بلند رساندند - تا آنکه باوجودیکه دولت خانهٔ پادشاه بالای تپه بسیار مرتفع بود از اطراف دولت خانه آب فرو گرفت و حکم شد که سواري خاصه و همه فیلان برای سواری خدمهٔ محل و خزانه و جواهر خانه و دیگر کار خانجات ضروری آورده حاضر ساختند - و حضرت خلد مکان بدست خود دعاها نوشته می فرمودند که در

آب‌اندازند تا آب روبه تنزل آورد - و دران حالت چهره‌ی بروی آب پیدا شدکه بالای آن زنی جمیله با زیور و رخت فاخره نشسته فریاد میزد و بدست اشاره می نمود و عجز میکرد که مرا برآرید و آنچه دارم بگیرید - بعده که بتلاش تمام بر آوردند معلوم شد زن هندوی صراف پیشه بود که از بپادر گده آب برداشته در پنج شش پهر باسلام پوری آورده بود - از زبانی راوی ثقه مسموع گردید که کنار دریا بتفاوت مسافت که گمان آب رسیدن نبود بعضی از متوسلان مخلص خان بخشی نبود آمده قریب یک روپیه از نقد و زیور از ملاحظهٔ دزدی زیر خاک مدفون ساخته بودند بعد ازان که طغیان آب رو داد فرصت بر آوردن مالیت مذکور نیافته بخاطر جمعی تعیین نشان و گمان آنکه از زیر زمین محفوظ تر جای دیگر نخواهد بود جان خود و عیال ازان آفت بدربردن غنیمت دانستند - بعده که آب از بالای آن گل زمین بوطرف شد و باوجودیکه دم بدم خبر گیران بودند و قدم و دست بیگانه آنجا نرسیده بود و بمجرد کم شدن آب چند تنات درانجا برده استاده کرده هرچند آن زمین را سه چهار جا کندبدند و تلاش بسیار نمودند اثری ازان مال نیافتند *

دیگر از سوانح غریب این سال آنکه از وقایع ظفرآباد بعرض رسید که در مسجد قلعهٔ بیدر ساختهٔ خواجه جهان وزیر دکن که از مدت مسجد عالی یادگار گذاشته نماز تراویح می خواندند از افتادن برق همه سوختند مگر سه چهار نفر جان بدر بردند - بروایت ثقه نقل نمایند که امام مسجد که از مدت دران مدرسه منزوری گردیده خانقاه اختیار نموده بود آن روز بعد غسل و تجدید رخت از همه

وابستها رخصت حاصل نموده گفت آثار مرگ مشاهده می نمایم رخت بدن او همه بحال و اثر سوختي پیدا نبود جان بحق تسلیم نمود *

ذکر سوانح سال چهل و یکم از جلوس خلد مکان مطابق سنه هزار و صد و هشت هجری

چون سیدی خیریت خان که بند و بست باري و پای قلعهٔ راهبری با او تعلق داشت و در سنه سی و نه جلوس ودیعت حیات نموده بود و بموجب عرضه داشت عبد الرزاق خان که فوجداري آن ضلع داشت اموال خیریت خان را به سیدي یاقوت خان بخشیده ادای طلب سپاه ذمهٔ خیریت خان را بعهدهٔ او نموده بودند و سیدي یاقوت خان بدین دست آویز همه متروکه خیریت خان را که از نقد و جنس مبلغ کلي می شد بضبط خود در آورده زن و فرزندان خورد سال اورا در قلعهٔ جزیره تعلقهٔ فرجداری خود برده نگاه داشته بود و یومیه بقدر کفاف ضروري بدستور محبوسان مي رساند - درین سال اتروی واقعهٔ راجپوری تعلقهٔ سیدي یاقوت خان بعرض رسید که شب ماه رمضان المبارک که عورات بسیاری که برای مبارکباد ماه نو اندرون محل یاقوت خان میرفتند یکي از جوانان امرد نما بموجب اشاره و فرستادهٔ زن خیریت خان بلباسي که زنان هنود و مسلمین کوکن مي پوشند خود را ملبس ساخته یک جمدهر و گرز چوبی زیر گیگره و ساری پنهان نموده میان هجوم عورات خود را اندرون رسانده در جای ضرور که مخصوص برای رفتن سیدی یاقوت خان بود رفته پنهان گردید - ازانکه سیدی

یاقوت خان تمام روز تا یکپاس شب مسلح و مستعد بیرون نشسته بکاربار ضروری می پرداخت بعد رفتن اندرون نیز تا دو پاس شب بهمان هیئت کمر بسته می بود در عمل پهر سیوم کمر را نموده بجای ضرور رفته بعد فراغ وضو ساخته خواب می نمود - آن شب بدستور هرشب همینکه نزدیك جای ضرور رسید کنیزی که پیش پیش او با چراغ و آفتابه میرفت بعده که قدم اندرون گذاشت و آن شخص را بدان صورت حربه بدست دید بی اختیار فریاد نمود و چراغ از دست او افتاد و آن شخص بی فرصت خود را رسانده ابتدا گرز چوبی سنگین برسر حبشی فرود آورده باز خواست که جمدهر بر و اندازد - باوجودیکه دران حالت یاقوت خان ازار بند را نموده بود فوارهٔ خون از سرش روان شد دست حریف با جمدهر گرفته فرصت دست و پا زدن نداده در بغل قائم گرفته برزمین زده بر سینهٔ او نشست اما قادر برکشیده گرفتن جمدهر از دست های او نگردید تا آنکه صدا و ندای این هنگامه در محل بلند گردید و کنیزک های حبشی با مشعل و چوب دستی بسیار بمدد رسیده جمدهر ازو جدا نمودند و از بیرون نوکران نیز رسیدند و اورا بسته خواستند که بسیاست و تنبیه او پردازند یاقوت خان که اورا بصورت و اسم می شناخت و خوب می دانست کینهٔ او عداوت ندارد که باختیار خود برچنان جرأت اقدام نموده باشد اغلب که فریفته دیگری است لهذا به تسلی او پرداخته دیگران را از زجر و زدن او مانع آمده دست و روی او شسته ازروی دلیری تمام قسمهای مغلظه برای امان جان بزبان آورد و بدلاسا اقرار از کشیده برحقیقت سرکار آگاهی یافت - و نام جمعی

از همراهان معتمد یاقوت خان که درین مصلحت بازن خیریت خان هم داستان شده بودند ظاهر ساخت - اگرچه آن گرفتار دام بلا را مدت محبوس داشته آخر موافق عهد و قسم ضرر جانی بدو نرساند اما دیگران را که شریک مصلحت گشته بودند بمرور همه را بجزای اراده باطل آنها رساند و به آن زن نیز اذیت نرسانید بلکه بعد چندگاه بر یومیهٔ او افزود - یکی از فضلای مکهٔ متبرکه مشهور به افندی که در قراءت و خوش آوازی و دیگر کمالات مقتدای وقت بود و مبلغ خطیر صدد خرچ فرستاده قبل ازین بدوسال ازان مکان شریف طلبیده و مورد عنایات ساخته بخدمت خطابت و امامت معزز ساخته بودند و روز بروز مترجه حال او می گردیدند و در خواص جمیله ازمحل با زرینهٔ مرصع در بخشیده بودند درین سال روز عید الضحی وقت خواندن خطبه بعد حمد و نعت که باسم خلفای راشدین رضوان الله رسید ازو سهو عظیم روی داد و اکتفا بذکر دو اسم نموده باتمام خطبه پرداخت - اگرچه بعضی از فضلای مقرب حضور خواستند که برو هجوم آورده به بیحرمتی پیش آیند بعده که پادشاه سبب آن سهو عظیم ازو استفسار نمودند امام جواب داد و اعتذار نمود که وقت خواندن خطبه دلم از محرومی سعادت طواف بیت الله و تفرج آن مکان متبرک بجای خود نبود ندانستم چه خواندم و چه پیش آمد - پادشاه خطا بخش جرم پذیر عذر او پذیرفته از آفت بیحرمتی بپناه لطف خویش کشیدند لیکن چون ازان روز آبروی سابق او نزد پادشاه و دیگر مقربان بحال نمانده بود بعد از چند ماه رخصت وطن خواست - باعزاز روانه فرمودند -

مخلص خان بخشي نبيرهٔ قوام الدين خان كه بحلية صلاح و تدين و كمالات صوري و معنوي آراسته بود ازين جهان فاني بروضهٔ جاودانی شتافته بجای او روح الله خان را بخشی نمودند *

ذكر سوانح سال چهل و دوم از جلوس خلد مكان مطابق سنه هزار و يک صد و نه هجري

ازروي سوانح برهانپور بعرض رسيد كه نبيرا سندهيا و دهنا و ديگر نا سرداران غنيم لئيم با فوج عظيم آمده برهانپور را محاصره نموده بودند - نجابت خان صوبه دار با ديگر بندهاي پادشاهي برآمده درموضع ثر مقبولان كوشيده تا سه شبان روز از بالای فيل فرود نيامده تردد نمايان بروي كار آورد و مفسدان از نواح شهر برخاسته طرف سرکار بيجاپور بقصد عبور از آب گذار اكبر پور برای دست اندازي صوبهٔ مالوه آواره گشتند و فيروز جنگ بتعاقب آنها پرداخته بعد مقابله تنبيه واقعي نموده جمعي كثير از مقهوران علف تيغ و هدف تير و سنان بهادران گشتند - فرمان بدستخط خاص متضمن بر آفرين پاك صادر فرمودند *

از سوانح بندر سورت بعرض رسيد كه مير علي نقي از نبايرهٔ خليفه سلطان كه با بادشاه ايران نيز بشتهٔ قرابت قريبه دارد باميد بندگي درگاه آسمان جاه از ايران رسيده - حكم شد دوهزار روپيه از خزانهٔ بندر سورت تنخواه نمايند و مهماندار از حضور تعين فرمودند - سيد حسن علي خان ولد سيد عبد الله خان باره كه از خدمت فوجداري سلطان پور قدوبار و غيره تغير شده فوجداري سيوني هوشنگ آباد يافته آنجا رفته بود بعد انقضاي يكسال

باز بخدمت فوجداری ندربار و پرگنهٔ تهالیز سرکار آسیر بدستور سابق مامور گردیده بعده که به پرگنهٔ تهالیز رسید بعد از بند و بست آنجا خواست بتعلقهٔ ندر بار خود را رساند - درین ضمن نیبا سندهیا وغیره نا سرداران رام راجا با فوج هشت هزار سوار که به پرگنهٔ ندربار رسید بیشتر دیهات را تاخته و سوخته بودند - از شنیدن برآمدن حسین (17) علی خان از تهالیز اطلاع یافته دست از تاخت ندربار بر داشته متوجه مقابلهٔ حسین علي خان شدند حسین علی خان نیز از بسیاري فوج غنیم نادیشیده با هفت صد و هشت صد سوار و قریب دوسه هزار برقنداز و کماندار که نوکر داشت و از زمینداران تعلقهٔ فوجداري خود فراهم آورده بود باستقبال غنیم شتافت بفاصلهٔ دو کروه از قصبهٔ تهالیز مقابله افتاد و سادات بارهه مستانه وار پا بمعرکهٔ کارزار گذاشته و محاربهٔ صعب رویداد و حسین علي خان تردد و حلهای رستمانه نموده مکرر فوج مرهٹه را از پیش رو برداشت آخرکار نیبا سندهیای ناپکار بسبب بسیاري فوج اطراف حسین علي خان را حلقه وار فرو گرفت و زد و خورد غریب بمیان آمد و قریب سه صد سوار و پیاده همراه حسین علي خان بدرجهٔ شهادت رسیدند و حسین علي خان که عرصه بر او تنگ گردید باوجودیکه در سه زخم کاري برداشته بود با زخمهای خون چکان خود را از بالای فیل انداخت - اما چون از رسیدن زخمهای پیاپي

---

(17) ن - حسن علي خان

قوت و طاقت تردد نمانده بود از چهار طرف برسر او ریخته دستگیر ساختند و تمام بهیر و مردم لشکر مع فیلان و غیره هرچه داشت بغارت بردند و سوای مالی ده از نقد و جنس بتاراج بردند دولك روپیه دیگر مقرر کردند که گرفته خلاص نمایند و بعد از سعی بسیار نزدیك به یک لک و هشت هزار روپیه از زر جاگیر و باقی اسباب که در قصبهٔ تهالیز مانده بود و مرصع آلات ادا نمود - برای تتمه هرچند بصرافان و تاجر پیشگان قصبهٔ ندربار تکلیف نمود که کم و زیاد بطریق قرض بدهند مردم قصبه قبول ننمودند - ازانکه رعایای قصبهٔ ندربار چوتهه غنیم هرگز نداده به پناه نوجدار محصور گشته بدفع شر مرهٹه می پرداختند و غنیم ازانها غبار خاطر داشت - حسین علی خان نیز از سختی آنها بیدماغ گردیده ناچار با غنیم اتفاق و مصالحت نموده قرارداد که بعد محاصرهٔ یک دو روز و بلند شدن صدای دار و گیر دروازهٔ شهر پناه بر روی غنیم وا نمایند بشرطیکه دست بتاراج رعایا نکشایند اما مردم عمده مال دار و صرافان و تجار و مقدمان را گرفته بشکنجه و عذاب تمام مضاعف باقی وجه قرار بوصول درآورده بآنها رسانده در عوض دعوی محسوب نموده خلاص گردید - چنانچه مبلغ یک لک و چهل هزار روپیه بدل هشتاد هزار روپیه بمرهٹه عاید گردیده و قریب سی هزار روپیه برای حسین علی خان نیز به تحصیل درآمد - بعد عرض خلاف مرضی پادشاه بظهور آمده فرمودند که هرگاه طاقت مقابله نداشت چرا جنگ بیصرفه نمود - و عبد الرزاق خان لاری که رخصت کعبة الله گرفته رفته در وطن منزوی بود از راه

فضل و قدردانی دفتر بر انتهای شجاعت و تهوری و پاس حق نمک که ازو مشاهده فرموده بودند عبد الکریم نام پسر او را که درمیان پسرهای عبد الرزاق خان جوان مستعد کار طلب بود برای طلب و آوردن پدر مع فرمان و خلعت و پنجاه هزار روپیه نقد که بر خزانهٔ بندر سورت تنخواه نموده روانه فرمودند در فرمان درج کردند که هزار نفر لاری انتخابی همراه بیارد - بعد روانه شدن عبد الکریم بعرض رسید که عبد الرزاق خان لاری بموجب طلب شاه ایران از لار روانه شده بود نزدیک به شیراز رسیده ودیعت حیات نمود - بعد عرض انسوس نموده حکم مراجعت عبد الکریم صادر فرمودند - از جملهٔ امرای حیدرآباد مثل عبدالرزاق خان لاری دیگری تا بقای عمر بابرو بسر نبود *

ذکر سوانح سال چهل و سیوم از جلوس خلد مکان
مطابق سنه هزار و صد و ده هجری

چون حقیقت فساد و شوخی مقهوران در ملک پادشاهی و تسلط آن گروه بدمآل پیهم بعرض مقدس میرسید بخاطر مبارک خطور نمود که کمر همت بقصد جهاد بر تسخیر قلعجات که مسکن و ماوای آن قوم بد نهاد است بسته برای استیصال این طایفهٔ ضال فکر بر اصل باید نمود - بعد انقضای چهار سال چهاروني در اسلام پوري که مردم درانجا عمارات عالي و مکانهاي دلنشین ساخته میدانستند که شهر نو آباد شد و ازینجا سفر دور دست اختیار نخواهند نمود حکم کوچ فرموده اول امر نمودند که بهاهتمام معماران چابک دست احاطهٔ خام گرد آبادي بنگاه تیار نمایند و حصاری

که در مدت شش هفت ماه اتمام آن متعذر می نمود در فرصت پانزده بیست روز سربراه کاران کار پرداز با تمام رساندند - و نواب قدسیه زینت النسا بیگم همشیره حقیقی پادشاه زاده محمد اعظم شاه و والدهٔ محمد کام بخش و دیگر بعضی خدمهٔ محل را با جمدة الملک اسد خان درانجا نگاهداشته حکم فرمودند که مذدمي نمایند که همه امرا و منصبداران و خلایق اطفال و عیال خود را مع اسباب زیادتي و تمام خلایق همراه کارخانجات پادشاهي دران بنگاه بگذارند - و تاکید اکید نمودند که هیچ احدي قبیله و عیال همراه نگیرند - هر چند که درین باب قدغن تمام فرمودند اما ازانکه در سفر و مهم هندوستان این حکم بدون ملاحظهٔ سیاست که میان پادشاهان عدالت اساس تیموریه از راه ترحمی که بحال خلق دارند بظهور نمی آید پیش نمی رود بندوبستی که بایست در همراه گرفتن قبایل بعمل نیامد - و پنجم جمادی الاولی سال مذکور رایات ظفر آیات سمت قلعهٔ بسنت گده و دیگر قلع جات آنطرف برافراشته شد و درکوچ ومقام بیست روز نزدیک مرتضی آباد عرف سرج مضرب خیام واقع شد - پادشاه زاده محمداعظم شاه که از بیرگانون (18) طلب حضور شده بود درین منزل رسیده ملازمت نمود *

درهمین ایام از زبان منهیان بعرض رسید که رام راجا برادر سنبهای جهنمی مقتول که بعد دستگیر شدن سنبها از مکان قلعهای

---

(18) ن - بیدگانون - برگانون - پیرگانو - پرگانو

تعلقهٔ خود بسبب تسلط امرای پادشاهي برآمده بطریق فرار آوارهٔ دشت ادبار گردید و باراده باطل هرماه و سال در پناه جبال ومکانهای دشوارگذار بسر میبرد - درینولا از شنیدن توجه پادشاه بقصد تسخیر قلاع با فوج عظیم رو بصوبهٔ برار آورده و خرابي بسیار بقصبه جات و معمور های آن طرف رسانده - و نیز معروض گردید که زمیندار بد کردار دیوگده که بسبب مناقشهٔ وطن و غلبهٔ وارثان دیگر رو بدین درگاه آورده بشرف اسلام درآمده ملقب به بلند بخت گشته چندگاه در حضور معزز بود آخر کار ازانکه گفته اند * بیت *

عاقبت گرگ زاده گرگ شود * گرچه با آدمي بزرگ شود

از شنیدن خبر فوت مدعي وطن بی آنکه رخصت حاصل نماید از حضور فرار نموده خود را بدیوگده رسانده در وجه ادای پیشکش مقرري هر سال با تحصیلداران پیشکش از راه مفسدي پیش آمده در تاخت و تاراج ملک با رام راجا اتفاق نموده - حکم فرمودند که او را نگون بخت می نوشته باشند و پادشاهزاده بیداربخت را مامور نمودند که با فوج شایسته خود را برای تنبیه رام راجا و نگون بخت برگشته طالع رسانده - و تاکید بلیغ فرمودند که بدنگاه خود را در مرتضی آباد گذاشته بطریق یلغار طی مسافت نموده چنان تعاقب نمایند که اخگر افسرده زیر خاکستر را نگذارد که شعله ور گردد - و روح الله خان بخشي را با حمید الدین خان بهادر مورد عنایات ساخته برای تاخت و تاراج آبادي اطراف قلعهٔ پرنالله و ستاره مامور و مرخص فرمودند - بعد از کوچ از مرتضی آباد مسجدی بنظر آمد که از نشان معمور های آنطرف بسبب

تاخت غنیم سوای آن مسجد نمانده بود - فرمودند که نزدیک مسجد مضرب خیام نمایند - و خود بمسجد تشریف برده بعدادای نماز حکم تعمیر آن فرموده تعین تهانه در آنجا نمودند - ازان مکان که کوچ واقع شد سه کروهي بسمت گذه نزدیک تهانه مسوری نام نزول و مقام فرمودند - تربیت خان را که میر آتش و صاحب اهتمام مورچال مقرر گشته بود برای محاصره وبندوبست مورچال حکم نمودند و قلعه نشینان از فراز کوه بسر دادن توپ و دیگر آلات آتشبازي پرداختند - بعد دو سه مقام حکم شد که از کنار آب کشنا که از قلعه یک کروه مسافت داشت باوجود آنکه گوله رس بود مضرب خیام ظفر انجام نمایند - صبح آن فرمان شد که لشکر آمادهٔ یورش گردد - محصوران از ملاحظهٔ جرأت و عزم پادشاه قلعه ستان حوصله باخته باظهار عجز و امان جان پیغام سپردن قلعه بمیان آوردند - فرمودند که یراق همه را گرفته مضرت جاني بانها نرسانده بگذارند - وقت شب بی آنکه احدي بر آنها اطلاع یابد دست زن و فرزند خود گرفته چنان از قلعه برآمده فرار نموده مفقود الاثر گردیدند که نام و نشان ازانها معلوم نشد - بعد عرض شادیانهٔ ابتدای فتح بنوازش درآمد و امرای عظام دست و زبان بتقدیم آداب مبارکباد شروع تسخیر قلعه کشادند - و مصالح و ذخیرهٔ قلعه با قدری غله و اشیای دیگر بتصرف بند های پادشاهي درآمد - و آن قلعه را مسمي بکلید فتح ساختند *

از نوشتهٔ اخبار نویسان ملتان بعرض رسید که شاه زاده معزالدین ناظم بمدد سعي حفیظ الله خان پسر خورد جمدة الملک

مزحوم ناظم صوبه تٹهه که تسلط کلي دران ضلع داشت به تنبیه بلوچان مفسد پیشه که ده دوازده هزار سوار فراهم آمده بودند و قوم لتي (19) که شوخي و فساد هردو طائفهٔ بدمال از حد تجاوز نموده بود پرداخت مکرر مقابله و مقاتلهٔ عظیم رویداد و از غلبهٔ مفسدان عرصه بر فوج شاه زاده تنگ گردید بعده که تردد از شاه زاده بظهور آمده و لطف علي خان و راجه سورج مل و پهاڑ خان (20) با جمعي از بند هاي پادشاهي و نوکران شاه زاده بکار آمدند - و ازان طرف لتي با هزار سوار و پیاده کشته گردیده فتح نصیب شاه زاده گشت *

فتح قلعهٔ ستاره

بعده متوجه تسخیر قلعهٔ ستاره گردیدند - بر قلعه کشایان عالمگیر ظاهر است که قلعهٔ ستاره اسم با مسمي است زیر چرخ نیلگون بدان رفعت و شکوه کوه کمتر دیده و شنیده شد چنانچه در تعریف آن شاعر گفته * بیت *

بالای سرش ز ارجمندي * تابنده ستارهٔ بلندي

آخر جمادي الثاني سنه مذکور مقابلهٔ قلعه بفاصلهٔ یک و نیم کروه خیمهٔ گردون شکوه پادشاهی استاده گردید و جانب دیگر دایرهٔ فلک رفعت پادشاه زاده محمد اعظم شاه قرار گرفت و دیگر

---

(19) ن - لبي - لبشي *

(20) ن - نهار خان

عمده‌های نامدار بتجویز تربیت خان جابجا اطراف قلعه مرکزوار فرو گرفته فرود آمدند و هر کدام بهم چشمی همدیگر به پیش بردن مورچال و کندن نقب و گرد آوری مصالح قلعه گیری پرداختند - و بازدك تردد و کمتر ایام توپهای ازدها صورت نهنگ صولت که از صدای آن رعد حوصله باختی و مریخ زهره گداختی پای دامن کوه و بالای دمدمه های آسمان پایه رساندند و از بالا و پائین آتشبازیهای کوه‌ربا باریدن گرفت و شب و روز دان و گولهٔ توپ و تفنگ و حقهٔ شعله نشان و چادر آتش بار از فراز کوه می بارید و از سنگ متواله که هر دم چندین هزار مستانه وار سر قدم نشناخته غلطان برسر و کمر و پای مبارزان و چاپها رسیده و نا رسیده کار او را تمام می ساختند از نرسیدن رسد غله بسبب بارش و نسان غنیم که بر کهی و رمد شوخی می نمودند و نواح قلعه تا بیست کروه سوخته بودند گرانی و کمیابی غله و کلا بیشتر بمرتبهٔ رسیدکه بتحریر تفصیل آن نپرداختن اولی فی الجمله دمدمهٔ فلک پایه بارتفاع بیست و چهار ذرع مقابل کوه برپا گردیده و از طرف پادشاه زاده نیز مورچال بپای قلعه رسید و یک لك و شش هزار روپیه در طلب احشام و جماعهٔ مادایهٔ آن ضلع که در فن قلعه گیری ید بیضا دارند داده سرگرم تردد ساختند و از زینهای آسمان پایه و جامهای جرمی هزار ها مهیا گردید و از اشجار ثمردار بیرون احاطهٔ شمار برای مصالح قلعه گیری از کچلوی و چوب بندی وغیره بصرف درآمد تا کار بر محصوران تنگ گردید و قابوی زدن گولهٔ توپ و گولهٔ تفنگ نماند مگر آنکه از بالای دیوار

سنگ می انداختند و آدمهای پای کار ضایع می ساختند از باریدن سنگ متصل فرصت لمحه نمی دادند یورش بهادران صورت نمی گرفت فتح الله خان که از کهنه دلاوران رزم آزما و مبارز پیشگان کار زار دیدهٔ توران بود و در جرأت و جلادت ثانی نداشت مامور گردید که رو بروی دروازهٔ قلعه باتفاق روح الله خان سورچال دیگر پیش برد و در فرصت یک ماه دیگر بریونی رسیدند اما کاری نکشود و تربیت خان نمی خواست که مقابل تردد او دیگری نام بر آورد - در کمر کوه بنجویز رای صایب و مدد سنگتراشان جان باز تیز دست دو طاق بقدر طول چهار درعه و عرض ده درعه خالی نموده سردم کار زار دیدهٔ کوه نبرد درانجا برای چوکی نشاند که بر وقت کار زار ازانها شرط جانفشانی بظهور آید چون منصوبهٔ که مرکوز خاطر او بود پیش نرفت تدبیر تازهٔ بدل راه داده آن هردو طاق را که چون طاق ابروی محبوبان جانستان بودند پر از باروت نموده بعده که حسن تردد او بعرض رسید حکم شد که همه بندهای جان نثار بسرکاری مخلص خان بخشی و حمید الدین خان بهادر که چند هزار پیادهٔ غزی (21) و کرناتکی نیز رفیق گردیدند در پای کوه حاضر گردیده چشم بر راه بریدن کمرگاه کوه باشند و بروقت تردد و جانفشانی که باید بکار برند - و صبح پنجم ذی القعده که قریب چهار ماه از محاصره گذشته بود طاق کلان را آتش دادند - پشتهٔ بالای آن مع دیوار بریده اندرون قلعه افتاد و جمعی از محصوران

---

(21) ن - عنبری

پریدند و سوختند - مردم پادشاهي از مشاهدهٔ آن جرأت بهمرسانده مردانه قدم پیش نهادند - درهمان حالت بارود حفر دویم را آتش زدند - پارچهٔ کوه بالای آن که گمان افتادن آنطرف قلعه بود بر سربندهای جان نثار اجل رسیدهٔ پادشاهي چون کوه بلا ریخت - و زلزلهٔ هوش ربای غریب دران دامن کوه و دشت پر وحشت پیچید - و چند هزار نفر که دران مغاکها و بناها چشم بر راه یورش بودند در چشم برهمزدن زیر سنگ‌ها آمدند و چون گنج شهیدان بی غسل و کفن و دفن بالای هم خوابیدند - از منصبداران و عملهٔ توپخانه که قابل شمار بودند دو هزار نفر بتعداد درآمدند - و دیگر مردم عماله و فعله و پیادهای احشام و ماولیه مضاعف آن بودند که سنگ و خاك آمدند - و غریب اتفاق افتاد که قریب صد نفر که بطراق ندرت ازان صدمه جانبر گردیده از ملاحظهٔ جان دادن پائین قلعه قابو یافته افتان و خیزان خود را بالا رساندند - بر فراز قلعه از ذخیرجات کسي را نیافتند - درانجا نیز سوای لاش مرده زنده بنظر نه آمد - بخوشوقتی تمام فریاد بر آوردند که عرصهٔ تردد خالی است بهادران جان باز زود خود را رسانند - ازانکه هیچ احدي در پای قلعه نمانده بود که از آسیب زخم سنگ سالم مانده باشد یا دل نباخته باشد و قابوي بالا رفتن هم نبود - و از فریاد بالا رفتگان سوای آنکه از صدای آنها محصوران خبر یافته برسر آنها رسیدند و کمك نرسیده همه را زیر تیغ آوردند فائدهٔ دیگر حاصل نشد - و قلعه نشینان چون حریفان جانباز مقابل را بالای هم افتاده دیدند و میدان از تردد پردلان خالي یافتند شروع به برداشتن دیوار حایل و زدن گولهٔ

تفنگ و حقهٔ آتش و سنگهای آدم ربا نمودند - خسرو آفاق ستان
برین اطلاع یافته چون دانستند که مبارزان قلعه گشا حوصله باخته
اند خود بدولت بر اسپ کوه رفتار بکمال وقار مستعد کار زار
گشته بآرزوی شهادت سوار شده با دیگر بندهای رکاب برسر کار
آمده فرمودند که لاش مردها را بالای هم فراهم آورده سینها را سپر
تیر بلا ساخته بزینهٔ همت و کمند جرأت مردانه قدم پورش
پیش گذارند - چون در مردم اثر حرف شنیدن مشاهده ننمودند
خواستند خود بذات شریف به هم قدمی محمد اعظم شاه پیش قدم
بهادران جان نثار گردند ارکان سلطنت بالحاح و تضرع ازین جرأت
مانع آمدند بعده باستمالت و دلبری سپاه پرداخته فرمودند که
بدین مرتبه توهم و هراس چرا در دل راه میدهید و هنوز عنیم
لیئم بر شما دست بردی ننموده جمعی که اجل آنها رسیده بود
بسعادت شهادت که انتهای درجهٔ آرزوی اهل دین و سرمایهٔ
رستگاری آخرت است رسیده اند شماها را باید که کمر جهاد قائم بسته تا
جان در بدن دارید بکوشید - و بسرافرازخان دکهنی حکم شد که باهمراهان
هر باز که مصالح قلعه گیری اند و مردم بهره مند خان بخشی
بمدد تربیت خان شتافته از سونو بهبستن مورچال پردازند - جمعی
از بی جگران حوصله باخته دست افسوس برهم سائیده میگفتند
که هزار افسوس که چنان بهادران کار طلب و مبارز پیشگان کوه نبرد
مفت رایگان بزیر خاک خفتند و هم آغوش سنگ و کلوخ گشتند
و چندین لک روپیه با محنت و تردد پنجساله بخاک برابر گردید
و باز مآل کار معلوم نیست و نمی دانستند که * بیت *

گل را چه مجال است که گوید بکلال
کز بهرچه سازي و چرا می شکني

گاه از سنگ ریزهٔ منقار ابابیل دمار اصحاب فیل برآرد - و گاه از قتل شهدای احد کفار را خورسند سازد - بهرحال از اصحاب آن غار که جان عزیز بغارت دادند هرکدام ازانها که وارث دلسوز داشتند بعد از کج و کار بسیار اگر لاش میت خود را مي شناخت بغسل و کفن و دفن او مي پرداخت *

و واقعهٔ غریب دیگر که روداد آنکه چون یکسریه پیادهٔ هنود بسیار کشته گردیده بودند و خویشان ایشان قادر بر جستن و برآوردن لاشهای آنها نبودند و از ضرب صدمات تغیر تمام درصورت همه مادهها بهمرسیده بود و تفریق مسلمانان و هنود و شناختن خویش و بیگانه میسر نمي آمد و از مبر آتش شعلهٔ عداوت در دل همه عملهٔ توپخانه زبانه مي زد وقت شب بقصد و نیت آنکه اثر آتش به جسد ناپاک جان باختهای آنها رسد مرحله که بخرچ مبلغهای خطیر و هزاران سعي و تدبیر در مقابل باریدن آتش بالا ساخته شده بود خفیه آتش دادند - و چنان حصار آتشین شعله ور گردید که تا یک هفته برای مردم لشکر بلکه از برای قلعه نشینان چراغان نشاط افروز بود و جمعي از هنود و مسلمین زنده که دران مرحله بودند فرصت برآمدن نیافتند مرده و زنده باهم سوختند * بیت *

این مرحله گرچه دلنشین است * هشدار که پاداشش آتشین است

در همین آوان منهیان خبر رساندندکه راناي مقهور مشهور بدام

راجه که طرف برار آوارهٔ دشت ادبار گردیده بود ازانجا بقصد سمت جبال تعلقهٔ خود آواره گردیده مابین راه باجل طبعي بهاوای اصلي خویش شتافت - و ازو سه پسر خورد سال و دو زن ماندند - و دران زودي بعرض رسید که پسر کلان که پنج سال عمر داشت بمرض آبله به پدر جهنمي خود پیوست - و نا سرداران همراه او تارا بائی نام زن کلان او را که در عقل و فراست و پرداخت حال سپاه و ملک در حیات شوهر شهرت تام داشت و صاحب یک فرزند امت قایم مقام او ساختند و رانی مذکور رو بجبال دشوار گذار خودگذاشت - پادشاه حق آگاه از شنیدن این خبر حکم شادیانه نواختن فرموده شکر دفع شر آن کافر از سر خلق الله بجا آوردند - و ازین مژده که در لشکر ظفر اثر انتشار یافت هواخواهان عقیدت نشان و اکثر ظاهر بینان غافل از ارادهٔ کارخانهٔ الهي زبان بشکر و تهنیت پادشاه دین پرور و مبارک باد همدیگر کشادند - چنانچه از دستگیر شدن و بقتل رسیدن سنبهاکه رانا برادر اورا موجود نمي دانستند و می گفتند دیگر مادهٔ فساد دکن برطرف شد - الحال نیز همه متفق اللفظ گشته خوشوقتیها نمودند و گفتند که قلع و قطع شجر بنیاد مرهٹّه بد کردار گردید - و دو طفل شیر خواره که با زن بیدست و پا مانده اند استیصال آنها وابسته بهیچ امت اما ازانکه گفته اند * مصرع *

دشمن نتوان حقیر و بیچاره شمرد

چنانچه از تارا بائی زوجهٔ رام راجا شروط سرداری و تردد در طغیان ورزیدن بظهور آمد و روز بروز باعث مزید مادهٔ فساد و بندوبست مرهٹّه

گردید سال بسال برمحل بذکرخواهد در آمد *

القصه از خبر فوت رام راجا پرسرام نام که در قلعهٔ پرلي بتغاوت مسافت هفت‌کروه از قلعهٔ ستاره واقع است بجای دیوان برای بندوبست مالی آن ضلع که از طرف آن ناپکار بد انجام قیام داشت استقلال باخته بی علاج قلعه دار بر آمده ملازمت نمود - درین ضمن قلعه‌دار پرلی نیز حوصله برباد داده پیغام طلب قول امان‌جان وصال بمیان‌آورد - در همین حالت سوبهان نام قلعه‌دار ستاره‌که بسبب پریدن دیوار یک طرف قلعه و سوخته شدن جمع کثیرکه انتشار یافتن خبر رام راجا علاوهٔ آن گردیده با قلعدار پرلی عداوت داشت سرانجامهٔ مآل کار گشته باستصواب پادشاه زاده محمد اعظم شاه رجوع آورده التماس نمود که اگر امان جان و آبرو یابم و تقصیر قلعه‌دار پرلي معاف‌نشودکلید قلعه حواله مي نمایم و تعهد می دهم‌که قلعهٔ‌پرلي را در فرصت‌کم بلا قول امان بتصرف‌بندهای پادشاهي در آرم - التماس او قبول افتاد *

سیز دهم ذیقعده سنه مذکور کلید قلعهٔ ستاره تسلیم نمود و زیاده از سه هزار نفر ذکور و اناث مامون‌گشته از قلعه بر آمدند - و شادیانهٔ فتح و تهنیت‌تسخیر قلعه باصول گونا گون بنوازش‌در آمد - و سوبهان را دست و گردن بسته بپایهٔ تخت حاضر آوردند از راه خطا بخشیدن و جرم پذیرفتن حکم دست وانمودن فرموده منصب پنج هزاري دوهزار سوار مع اسپ و فیل و کتار مرصع و علم و نقاره و بیست هزار روپیه نقد عطا نمودند - چون بعدتسخیر ستاره متوجه محاصرهٔ‌قلعهٔ‌پرلي گردیدند - بعده‌که برهنمان

قلعه‌دار پرلی مایوس از قبول و عهد و امان مراجعت نمودند قلعه‌دار پرلی که آن قلعه زیاده از ستاره سر فخر بر چرخ گردون می سائید مستعد جنگ گردیده به نسق برج و باره پرداخت - اگر ستاره برخود می نازید که آرایش فلک از وجود منست - پرلی می گفت که آوازهٔ عظمت آسمان از همسری منست اگر ستاره ستایش خود ازین می نمود که برجهای حصار نیلگون از من شرف زینت پذیرفته - پرلی می‌گفت که برجهای فلک در سایهٔ رفعت من تابنده است *

القصه ترددات و یورشهائی که در مدت ایام محاصرهٔ آن قلعهٔ آسمان شکوه از بهادران قلعه کشا خصوص از سر آمد مبارزان فتح الله خان بظهور آمده اگر به تفصیل آن پردازد باطناب سخن می کشد - خلاصهٔ کلام آنکه دهم ذی الحجه از یورش دلاوران کوه نبرد آدم بسیار بدرجهٔ شهادت رسیدند - اگرچه از تردد وجانفشانی فتح الله خان و سعی تربیت خان و دیگر بندها جان نثار در اندک فرصت عرصه بر محصوران تنگ گردیده بود - اما ازانکه از باریدن شب و روز شدت باران آن ضلع که پنج ماه امان یک ساعت نمی دهد و مسدود شدن رسد غله و کاه از تاخت سقاهیر که اطراف لشکر مور و ملخ وار انتشار داشتند و از طغیان آب نالهها کهی نمی رسید بر فوج بادشاهی نیز بمرتبهٔ اتم عرصه تنگ گشت - و جنس خوردنی و قوت آدم وچارپا بحدی نایاب گردید که هیچ ذی حیات را قوت حرکت نماند و بسبب گرانی و قلت زر سوای جنس ماکولات اگر آب حیات به پشیزی می فروختند کسی

بجوي نمي خريد - و اگر همه قطرهٔ باران لولوی آبدار میگردید از بی پشیزی و بی برگی کسی بطرف او نگاه نمی نمود - حاصل سخن رونق بازار قحط روز بروز در افزوني بود - و گوشت بدن هر ذی حیات از فاقه درکاستن از اسپ و بار بردارهوای نام نمانده - لهذا قلعه نشینان گاه بیگاه غافل ازکوه فرود آمده شوخي زیاد می نمودند - تا آنکه از یورش مکرر و تهوری فتح الله خان یکه بهادر محصوران دل باخته بفریاد الامان در آمدند - و اوائل محرم الحرام در محاصرهٔ یک و نیم ماه قلعه مفتوح گردید و مردم قلعه با عیال و رخت کهنهٔ بدن امان یافته برآمدند - و امرا اداب تهنیت بجا آوردند - چون آن هردو قلعه مسجدهای نامي که پادشاهان بیجاپور بنا گذشته بودند داشت و کفار در خرابی آن کوشیده بودند حکم تعمیر آن فرمودند - و قلعهٔ ستاره را باسم اعظم تارا و قلعهٔ پرلی را بنورس تارا موسوم ساختند - و بعد منصوب نمودن قلعه دار و دیگر نسق و بند وبست آن سرزمین آرادهٔ کوچ نمودند اما بار بردار اصلا برای کارخانجات پادشاهی و امرا و غیره موجود نبود و از زیادتی بارش و ناموافقت آب وهوا که دران سرزمین اصلا بشتر نمي سازد نام ونشان شتر نمانده بود - و تردد ارابه بسبب درهای قلب دشوار گذار آسمان رفعت دران ضلع متعذر معهذا از گاوهای ارابهٔ باربردار که از تیر باران ایام برشکال پنج ماه زنده مانده بودند سوای پوست و استخواه باقي نبود - سخن درین است که بر فیلهای کوه شکوه نیز همین حادثه گذشته بود اسباب سرکار پادشاهی و امیران بر همان فیلان ناتوان پوست و استخوان و گاوهای نیم جان و مزدوران و فقیران بلغور خانه هرچه توانستند بر داشتند

باقی پارهٔ اسباب حوالهٔ قلعه‌دار نمودند و پارهٔ سوخته سبک بارگشتند و نامرادان بی بضاعت که خانهٔ آنها بار خروس (؟) گشته بود خانه بدوش گشته روانه شدند - معهذا آن قدر فیل و گاو که جان آنها برآنها گران باری می نمود میان درها از گراني بار افتاده جان عزیز را خیرباد گفتند و راهها بند گردید - و بصعوبت و کسالهٔ تمام تا کنار دریای کشنا که پنج کروه مسافت داشت در سه منزل که آخر روز بمنزل میرسیدند رسیده برای فکر عبور که سوای هفت کشتي شکسته بسته موجود نبود حکم مقام نمودند - از شدت طغیان آب کشنا چه شرح دهم که هرکرا بر امواج جان ربای آن دریای خونخوار نظر می افتاد نظر بر کثرت لشکر و قلت معبر جان از قالب تهي می نمود * بیت *

چه دریا سایهٔ قهر الٰهی * ازو در رعشه از مه تابماهي

بعده که شروع بعبور نمودند باوجود تعین شدن گرز بردارها که زبردستان بر زیردستان تعدي نتوانند نمود و مقرر شدن آنکه هر روزیکي از پادشاه زاده و امیر نامی بگذرد آنقدر فساد و شمشیر کشي کنار دریا می شد که هیچ روز نبود که دو سه نفرکشته و زخمي و غرق نگردیدند - ترک تازخان و دیگر مغلان توران دو کشتي بضرب شمشیر بی حکم بتصرف خود آورده بعد گذشتن خود ها از آب کشتیها را کچکول گدائي و کاسهٔ مداخل وجه حلال دانسته مانع گذشتن دیگر ها گشته بجای یک روپیه اشرفي گرفته ستم شریکی ملاحان نموده مبلغ فراهم آوردند و بیچارهای که زور و زر نداشتند کنار دریا مستغرق بحر فکر گردیده در پای درخت چکنم لنگر

اقامت انداخته نمی دانستند چه کنند و مضمون این بیت بگوش
پند نیوش آنها میرسید * بیت *

گر همه خضر است پی گم کردهٔ کار خود است
گر همه عیسی است در فکر خر و بار خود است

و بسیاری از جان سیر آمده‌ها که از جان و مال گذشته بامید آنکه شاید بزور بازوی شنا یا بمدد دست غیب بسلامت از آب بگذرند خود را بآب میزدند از ده یکی بساحل نجات میرسید و بسیاری غرق بحر فنا میگردیدند و از بی بضاعتان عقب مانده چندین هزار نفر داخل بیابان مرگ گشتند که نام و نشان آنها پیدا نگردید بدین حالت از آب گذشته وسط ماه صفر المظفر سال مسطور بپای قلعهٔ نمیر مشهور که قابل چند روز بسر بردن بود رسیده حکم مقام یک ماه نمودند و باران که تا این مکان شرط رفاقت بجا آورده بود الوداع گفت و مردم لشکر دم بآرام زدند - چون از پادشاه زاده محمد اعظم شاه بعضی ادای خلاف مرضی ظاهر میشد و موافق اظهار پادشاه زاده پریشانی حال سپاه بعرض میرسید باوجودیکه برای تسخیر قلعهٔ پرناله و دیگر قلعجات آسمان شکوه کمر همت بسته عزم جزم داشتند پادشاه زاده محمد اعظم شاه را برای آرام سپاه بتعلقهٔ صوبه‌داری اوجین مرخص فرمودند و همچنان اکثر بندهای بی سر و سامان را بجاگیر که ده دوازده روز راه نواح آنجا داشتند و به بیجاپور و دیگر معموره های اطراف رخصت نمودند - و شاهزاده بیدار بخت را که بعد از تعاقب رام راجا طلب حضور شده بود بحضور نرسیده بطریق هراول بجهت تسخیر قلعهٔ پرناله مامور

ساختند - از عقب ذوالفقار خان و تربیت خان را نیز با توپخانه روانه فرمودند - چون بسیاری از بنه های جان نثار و اسپان بیشمار در پای قلعجات مفتوحه بکار آمده بودند و تلف میگردیدند حکم جهان مطاع عالم مطیع بتاکید تمام بنام صوبه داران خجسته بنیان و بیجاپور و حیدرآباد و احمدآباد و دیگر صوبجات دور و نزدیک صادر شد که هرکدام هزار سوار خوش اسپه نگاه داشته ششماهه پیشگی از خزانهٔ سرکار داده روانهٔ درگاه معلی سازند و خود بقصد آرام گرفتن لشکر طرف خواص پوره که فی الواقع مکانی پر از سبزه و کاه و اشجار ثمردار و آب وافر بود عنان توجه معطوف داشتند - اواخر ربیع الاول بدان مکان رسیده مضرب خیام فرمودند و از آرزانی غله و فراوانی همه ماکولات چند روز رفاه بحال مردم رو داد و هریکی بزبان حال میگفت * بیت *

باز آمد رنگ ما بر روی ما * باز آمد آب ما در جوی ما

اما ازانکه زمانهٔ غدار رنگ بر روی گل نمی تواند دید حادثهٔ تازهٔ ناگهانی آسمانی بر مردم لشکر و خود پادشاه عالگیر گذشت مجمل ازان سوانح می نگارد که چون لشکر کناز نالهٔ کم آب که اطراف ناله ریگ بوم خشک داشت فرود آمده بودند و بسبب انقضای ایام برشکال گمان آب باران بی هنگام بشدت نبود آخر ماه ربیع الثانی از بارانی که در جبال و کوهستان و دردشت پروسعت غیر موسم بارید و پاس شب گذشته کوه کوه سیلاب بلا بیکبار رو بلشکر آورد و بلای مبرم جان مردم گردید جمعی که مدهوش بادهٔ عشرت و هم آغوش خواب غفلت بودند وقتی خبردار گشتند که آب از سر گذشته

بساط خانه را مع خیمه و فرش زیر پا در هم پیچیده بود و هر کدام که سراسیمه گشته بفکر نجات شروع بدست و پا زدن نمودند هر طرف که دران شب تار نظر می افگندند جز موج آب بی پایان بنظر نمی آمد و خیمها حباب وار بر روی آب نمودار گشت و عالمی همچو محشوران یوم النشور سر و پا برهنه استغفار و عجز کنان نفسي نفسي گویان هرطرف بقصد جان بسلامت بدر بردن میدویدند و اکثری نقد جان دران بحر بی پایان بباد فنا دادند در حالتی که ابتداء صدای وحشت افزا تزلزل فزای فروگرفتن سیلاب بهیئت مجموعی دران شب تار در لشکر بر خاست و غلغلهٔ عظیم هوش ربا دران عرصهٔ پر وسعت پیچید پادشاه عالم ستان که در جای ضرور تشریف داشتند بگمان آنکه هنگامهٔ رستخیز از ناگهان ریختن غنیم بر اردو بر پا شده همینکه برخاستند در عالم اضطراب پای خدیو زمان بلغزید و چنان ضرب صعب بپای مبارک رسید که علاج پذیر نگردید و بگهنه لنگی که میراث صاحبقران است منجر گردید و کار بجائی کشید که سیلاب تا درلتخانهٔ پادشاه رسید و سواری خاص و برای خدمهٔ محل طلبداشتند بعده که صبح دمید آب رویکمي آورد و بسیاری از مردم عمدهٔ نامي اسباب وسرانجام بباد داده سر و پا برهنه هر طرف میدویدند - آنچه ضرر مالی و کساله و تصدیع بخلق الله رسید از احاطهٔ بیان بیرون است *

الحال نقرهٔ چند از عزم تسخیر قلعهٔ پرناله که علت غائی این سفر سرا پا خطر عمده قصد مفتوح ساختن همین قلعهٔ آسمان توأم بود که بعد از درآمدن بتسخیر از سعي پادشاه

زاده محمد اعظم شاه و مدت در تصرف پادشاهی ماندن در سال سی و پنج جلوس باز غنیم لیئم بر آن قلعهٔ دست یافته بتصرف خود آورده بود وسط ماه رجب المرجب سنهٔ مذکور اردوی گیهان خدیو بآن طرف باهتراز درآمد اوائل شعبان المعظم نواحی مرتضی آباد رسیده شرف نزول فرمودند - مخلص خان که درین راه بیمار گشته بود بعد رسیدن بمنزل مرتضی آباد ازین تلگنا سرای فانی بدار القرار جاویداني شتافت - درین منزل فوج غنیم بانبوهي تمام آمده اطراف فوج شوخي زیاد نمود بعده که بهره مند و دیگر امرا بمقابل برآمده به تنبیه مفسدان پرداختند مقهوران رو بفرار آوردند - چون از همه صوبجات دور و نزدیک فوج تازه مع مصالح قلعه گیري بسزاولي گرز برداران طلبداشته بودند تا اواخر ماه رمضان المبارک دران ضلع بسر بردند بعد عید فطر کوچ فرموده دهم شوال المکرم نزدیک قلعه پون‌گده که بقلعهٔ پرنالله چسپیده بودکنار ، یا رو بروی قلعه شرف نزول فرمودند - درین مدت سفر دکن تا مقدور هر جا که معموره و آبادي که اسم مصر بران اطلاق توان کرد می شنیدند برای نماز عیدین و جمعه متوجه می شدند بعده‌که مهم تسخیر قلعجات بمیان آمد و عارضهٔ صدمه که بپای حضرت خلد مکان رسید علاوهٔ تصدیعات آن سفر گردید باراده و قصد آنکه هرگاه که از جهاد و مهم دکن فارغ شوند و متوجه دارالخلافت گردند حکم نماز قصر فرموده ادای نمازجمعه و صلوة عیدین برسیدن مکان مقصود موقوف داشتند - خان فیروز جنگ را براي تنبیه و قتیل و اسیر نمودن اشقیاي اطراف رخصت فرمودند •

ذکر سوانح سال چهل و چهار از جلوس مطابق سنه هزار و صد و یازده هجری

شاه زاده بیدار بخت و دیگر امرای نامدار برای احاطه نمودن هر دو قلعه که هفت کروه دورهٔ آن از روی جریب بعرض رسید مامور گردیدند بعده که حکم نگاه داشتن و روانه نمودن هزار سوار بنام اکثر صوبه داران صادر گردید چنانچه بزبان خامه داده بنام شجاعت خان صوبه دار احمد آباد که بی آنکه بملازمت بادشاه رسد غائبانه در همان صوبهٔ مذکور بمنصب جزوی از جملهٔ متعینهٔ احمد آباد بود بوسیلهٔ حسن تردد و شجاعت و امانت از جملهٔ کار طلبان و دیانت پیشگان مشهور و ملقب بکار طلب خان گردید و روز بروز نظر بر جوهر رشد بر مراتب او می افزودند تا آنکه در اندک مدت پنج هزاری پنجهزار سوار و صوبهٔ احمد آباد و جودپور نموده مخاطب بشجاعت خان گردانده مورد عنایات دیگر ساخته بودند نیز حکم روانه نمودن هزار سوار همراه نظر علی خان که متبنای او می شد و به پسر مزارع شهرت داشت شرف صدور یافته بود شجاعت خان نظر برینکه مردم احمد آباد برفتن مهم دور دست تن نمی دادند وغرور قدم خدمت وتردداتی که ازو بظهور آمده بود خلاف صوبه داران دیگر که کم وبیش موافق حکم بعمل آوردند درسرانجام وتقدیم خدمت مامورهٔ نپرداخته عرضه داشت متضمن بر عذر آنکه مردم احمد آباد برای مهم و سفر دور معذورند مع دولك روپیه در کفارهٔ این کم خدمتی روانهٔ حضور نمود از اتفاقات همان روز که عرضه داشت شجاعت خان از نظر گذشت عرضه داشت محمد مراد خان که از

خانه‌زادان کم منصب و تربیت یافتهای حضور و مزاج دریافتهٔ بادشاه
بود و بخدمت فوجداری سرکار گودره و غیره تعلقهٔ صوبهٔ احمدآباد
سرفرازی داشت و میان شجاعت خان و او سوی مزاج بمیان آمده
بودبدین مضمون رسیدکه درین ایام بادشاه عدومال اسلام بقصد جهاد
کمر بتسخیر قلعجات تعلقهٔ کفار بسته این خانه زاد را زیر سایه بآرام
نشستن و آب سرد خوردن گوار نمودن دشوار گردیده و بی حکم بحضور
نمي تواند رسید اگر مامور گردد یکي از خانه زادان را در تعلقهٔ
فوجداري نائب گذاشته خودرا با جمعي که تواند بحضور رسانده
سعادت شرف ملازمت ضمیمهٔ ثواب جهاد حاصل نماید بعده که
مضمون هردو عرضه داشت بعرض رسید آتش غضب سلطاني
درحق شجاعت خان شعله ور گردید حکم شد که مراتب پسر
خواندهٔ شجاعت خان مع مراتب جمله فوجداران صوبهٔ احمد آباد و
متعینهٔ عمدهٔ آن صوبه بعرض رسانند و همه را بکمي منصب
مغضوب ساختند و حسب الحکم باعتراض تمام که خلاصهٔ مضمون
آن بکم و زیاد عبارت نوشته می شود بنام شجاعت خان صادر
فرمودند وای صدوای بر عقل و دانائي آن پیر عقل و هوش باخته
که در مقابل چنان حق نمک و عنایات بی‌پایان بی آنکه سعادت
ملازمت دریافته باشد از ادنی پایه بمراتب اعلی رسانده باشیم و
همیشه در صوبه داری بمراد خاطر بسربرده باشد در چنین وقتي
که ما بدولت بر جهاد و قلع ریشهٔ کفار بدنهاد کمر همت بسته
باشیم و بر هر مسلمان که بهرهٔ از ایمان داشته باشد اعانت بادشاه
اسلام خامه در جهاد واجب و لازم براي طلب هزار سوار بخرچ زر

سرکار حکم صادر فرموده باشیم بعذرهای لایعنی ولیت و لعل گذراندن و در فرستادن پسر مزارعی که متبنای خود نموده اغماض بکار بردن و از غضب سلطانی ملاحظه ننمودن سوای بی سعادتی چه حمل میتوان نمود - آن قلیلی که برای دفعهٔ عدم اطاعت بطریق پیشکش فرستاده بود بآن می نماید که ذرهٔ را مقابل آفتاب دارند یا قطرهٔ را در دریا اندازند دولت خداداد سلطنت هندوستان دریای ست بیپایان که در هر سال و ماه کرور ها بانعام و دیگر اخراجات دو می آید آنها که تربیت یافته و خانه زاد مزاج دان این درگاه آسمان جاه اند و جبین عقیدت آئین برین آستان سوده اند و آرزوی احرام این بارگاه را جزو عبادت خود می دانند خود التماس رغبت رسیدن حضور لامع النور می نمایند الحال هم باید که ازین عقیدهٔ فاسد باز آمده زود و شتاب متبنای خود را با فوج شایسته روانهٔ درگاه معلی نماید و فرمودند که گرزبردار شدید رفته پسر خواندهٔ شجاعت خان را با متعینهٔ دیگر احمد آباد بحضور بیارد - و بنام محمد مراد خان علی الرغم صوبه دار فرمان ازروی کمال عنایات و خانه زاد پروری بدین مضمون مصحوب گرز بردار صادر شد که مضمون عرضه داشت او متضمن بارادهٔ احرام حضور بعرض رسید ومستحسن افتاد باید که هزار سوار خوش اسپه را امیدوار عطای منصب و تعینات جاگیر درهمان صوبه ساخته بقرار شصت روپیه درماههٔ سراسری شش ماهه نقد پیشگی داده همراه بیارد بعد رسیدن فرمان که محمد مراد خان برخلاف مرضی شجاعت خان شروع بنگاهداشت سپاه نمود شجاعت خان اطلاع یافته بجماعه دارانی که

رجوع بمحمد مراد خان مي آوردند پيغام تهديد آميز منع نوکري اختيار نمودن مي نمود تا آنکه محمد مراد خان بسعي بسيار قريب پانصد سوار نوکر نمود ازان جمله هدايت الله نام را که سابق بخشي شاگرد پيشهٔ شجاعت خان بود اميد وار ساخت که بعد رسيدن حضور اورا سر مثل نموده قبل از همه ملازمان ديگر ملازمت نمايد بعده که محمد مراد خان و نظر علي خان پسر خواندهٔ شجاعت خان بمنزلولی گرزبرداران در ايام شروع محاصرهٔ پرنالہ بحضور رسيدند و بعرض رسانيدکه هر دو بر سر چوکی رسيده اند محمد مراد خان را ازراه فضل و خانه زاد پروري بدون آنکه تغير رخت بدن نمايد بتاکيد طلبيده وقت ملازمت مورد عنايات ساخته مع متعينه و برادري اضافه مرحمت فرمودند و گرز برداری که همراه محمد مراد خان آمده بود اورا نيز بعطای اضافه سرافرازی بخشيدند بعدهکه نظر علي خان ملازمت نمود - داروغهٔ گرزبرداران برای اضافهٔ گرز برداری که نظر علي خان را آورده بود عرض نمود فرمودند که نظر علی خان را گرز بردار نياورده همچشمي محمد مراد خان آورده - آوردههای محمد مراد خان را حکم نمودند که محمد مراد خان مثل آنها از نظر گذرانده بمنصبی که سرافرازي يابند تصديق آن بمهر خود بدهد و از روی همان تصديق بعرض مکرر رسد و بخشيان را دران دخل نباشد چنانچه هدايت الله را که سر مثل نموده بود سه صدی صد و پنجاه سوار نمودند - درين ضمن بالتماس روح الله خان بخشي کمی منصب نظر علی خان و ديگر متعينهٔ صوبهٔ احمد آباد که بحضور رسيده بودند بحال فرموده حکم فرمودند

که جاگیر بابت کمی جماعه که بحال شده اند بآوردهای محمد مراد خان تنخواه داده باقی که بماند بآنها بحال نمایند و الا جاي دیگر عوض خواهند یافت - از شهرت این خبر بعد انقضاي چند روز عرضه داشت شجاعت خان بدین مضمون از نظر گذشت که محمد مراد خان جمعي را که بحضور آورده بمنصب سرافرازي یافته‌اند همه از قوم ارذال و بازاري احمد آباد و نوکران خانه‌زادان موروثي آن درگاهند که بحضور رسیده بمعاف فرمودن تقصیر و بحال گردیدن بکمي منصب سرافراز گردیده اند ازانکه حکم شد که جاگیر بابت کمی منصب آن جماعه بعد تنخواه آوردهای محمد مراد خان بآنها بحال گردد و الا جاي دیگر تنخواه یابند این معني باعث کمال خفت و بي آبروئي بنده‌هاي قدیم پادشاهي است و همه وکلای فوجداران و متعینهٔ احمد آباد باشارهٔ شجاعت خان همین مضمون را بطریق استغاثه بعرض رسانیدند و همین خدمت محمد مراد خان باعتراض مبدل گردید و چون محمد مراد خان وقت گذراندن مثل که هدایت الله را سر مثل نموده معرفي او باین نموده بود که بخشي شاگرد پیشهٔ شجاعت خان بود بعد گذشتن عریضهٔ شجاعت خان محمد مراد خان را مخاطب و معاتب ساخته فرمودند که شجاعت خان راست نوشته‌گواه صدق قول او این است که بوقت گذراندن مثل اول بخشي پاجیان پاجي سارا مر مثل‌کرده معرفي او نمودي مگر خانه زادان و امرازاده‌هاي امید وار بندگي ما در احمد آباد مطلق بهم نمي رسیدند و ازروی بیدماغي فرمودند که آوردهاي محمد مراد خان را

که ازصدي تا پانصدي سرافرازی یافته بودند همه‌را سه بستگی اعتبار نمایند بعده که محمد مراد خان عرض نمود که بسبب اغوای شجاعت خان که هیچ جماعه داری رجوع نمی‌نمود وعدهٔ سرمثل نمودن هدایت الله را با حقیقت چند نفر از امرازادها که همراه آورده بود بعرض رسانید از پایهٔ عتاب بر آمد و منصب آوردهای او موافق تجویز محمد مراد خان بحال گردید ۰

الحال بذکرمحاصرهٔ قلعهٔ پرناله مي پردازد بعده‌که تربیت خان و دیگر بهادران قلعه کشا جابجا خیمهای آسمان شکوه ایستاده نموده به پیش بردن مورچال و دواندن‌نقب ساعي‌گردیدند و توپهای‌صاعقه بار شعله افروز مقابل برج و باره نصب نمودند و ببالا بردن دمدمها مبادي قلعه پرداختند بعد از تردد چند گاه که از صدمات گولهای کوه ربا بغضي اطراف قلعه از هم پاشید - اگرچه از اهتمام تربیت خان و دیگر کارپردازان کوه‌کن و دستیاري سنگ تراشان چابک دست در دواندن نقب عجب کارخانه برروي کار آوردند و چند جریب زمین را بوسعت عرض قسمي خالي نموده مجوف ساختند که سه جوان مسلح پهلوي هم گپ زنان بفراغ تردد نمایند و مابین هرچند قدم نشیمن مربع وسیع که بیست و سی نفر درآنجا توانند نشست تیار نمودند و همه جا جمعي از بهادران جان نثار نشاندند که آسیبی از آتش باریدن بالای کوه بآنها نرسد و آنها بر قابوی وقت از زیر زمین که سوراخها گذاشته بودند تفنگ بر محصوران که بر برج و باره نمودار مي گشتند میزدند اما بحسب ظاهر نفعي برای تسخیر قلعه و بیدل ساختن محصوران نداد

تا آنکه موسم برسات رسید و از شدت بارش و طغیان سیلابهای کوه ربای اطراف تخانل تمام در تردد قلعه کشایان افتاد - در همان ایام فتح الله خان بهادر که طرف جاگیر مرخص شده رفته بود رسیده تردداث نمایان بروی کار آورد و بعد رساندن کوچهٔ سلامت تا پایکار باتفاق منعم خان که دوست و بیگانه آفرین گفتند یورشهای بهادرانه ازو بظهور آمد اما تربیت خان و دیگر هواخواهان او نمی خواستند که مقابل تردد میرآتش حسن خدمت فتح الله خان بظهور آید همچنان از محمد مراد خان غریب سعی و جانبازی بر روی کار آمد و از حسد و نفاق امرای مقرب تردد او پایمال گردید - خان جهان پسر حاجی محمد انور از وطن بحضور رسیده سعادت ملازمت حاصل نمود پادشاه عالم پناه از راه خانه زاد پروری فرمودند که می خواستیم عنایات نمایان بحال حاجی محمد انور مبذول فرمائیم حیاتش وفا نکرد الحال بحال تو بعمل خواهد آمد ملقب بخان جهان کرده از راه نوازش و خانه زاد نوازی بمنصب مناسب و بخدمت بیشکاری حمید الدین خان بهادر داروغهٔ دیوان خاص ضمیمهٔ وقائع نگاری و امینی هفت چوکی فوج پادشاه زاده محمد کام بخش سرافراز فرمودند او بموجب حکم برای دریافت حقیقت تردد بهادران رزم جو و مبارزان شعله خو در مورچال رفته بود چون دران وقت آتشباری غلولهٔ توپ و تفنگ و بان و سنگ از بالای قلعه بشدت تمام بود و خانه زادان جانفشان و بهادران عقیدت نشان در پیش بردن مورچال سعی و تردد رستمانه بظهور می آوردند غریب زد و خورد و عجیب دار و گیر روی داد جماعهٔ

کثیر ازان گروه شقاوت پژوه بجهنم واصل و زخمي واسیرگشتند و از شجاعان اسلام برخي درجهٔ شهادت یافتند و چندي گلگونهٔ زخم سرخروئی حاصل نمودند خان جهان دران رستخیز طرفه تردد رستمانه و سعي بهادرانه نموده اکثر ملاعنهٔ نابکار را بدار البوار رسانده بعد عرض مورد تحسین و آفرین گشته بعنایات ممتاز شد چون خان جهان منظور نظر و مورد مراحم و تربیت‌کردهٔ آن پادشاه قدرافزا و بر چهرهٔ او آثار رشد شجاعت و تهوري نمودار بود پادشاه روزبروز ببذل عنایات بر دیگر خانه زادان اورا امتیازی مي بخشیدند انشاءالله تعالی باقی احوال ترقیات او برمحل بزبان قلم ستوده بیان خواهد داد *

و مجمل از احوال محمد مراد خان بزبان قلم مي دهد چون مابین قلعهٔ پرنالهٔ و پون‌گذه‌که پیوسته بهم بودند تیغه واقع شده بود و بالای آن آبادی ظاهر مي‌شد اما هرچند مي‌خواستند حقیقت آن پارچهٔ کوه واقعي ظاهر نمي گردید و بسبب باریدن گولهٔ تفنگ و سنگ متصل از هر دوطرف کوه هرکاره‌ها جرأت بالا رفتن نمي نمودند محمد مرادخان و خواجه محمد بخشي پادشاه زاده محمد کام‌بخش را که ازشجاعان کارطلب بودند و درهمان‌زودی به بحال گشتن منصب و جاگیر سرافرازي یافته بود مامور فرموده بودند که مابین هردو قلعه زیر همان تیغهٔ کوه همراه آوردهاي خود و فوج پادشاه‌زاده تهانه قائم نمایند و نگذارند که غنیم از بالا فرود آمده شوخي تواند نمود و چند روز بران گذشت روزی قبل از طلوع آفتاب جمعي از مردم غنیم غافل از بالا فرود آمده یک طرف کنار لشکر رسیده پارهٔ مواشي که مي

چربدند پیش انداخته خواستندکه بالا برند محمد جواد پسر محمد مراد خان و سلطان حسن و سلطان حسین خواهرزادهای او خبر یافته همچنان که نشسته بودند شمشیر و سپر در دست گرفته پیاده با جمعي از همراه بتعاقب آنها پرداختند اشقیا تاب مقاومت نیاورده دست از مواشي برداشته رو بفرار آوردند بهادران همچنان پاشنه کوب میرفتند که محمد مراد خان نیز برین جرأت همرهان خود اطلاع یافته خودرا بمدد پسر و خواهر زادها رساند و از بالا تکرک گولهٔ تفنگ و سنگ متصل باریدن گرفت و محمد مراد خان باهم قدمان کوه نبرد دست از تعاقب برنمي داشت و بمحمد مقیم نام خانساماں محمد مراد خان با یکي از خواجه سرا و دو سه نفر دیگر زخم گولي تفنگ و سنگ رسید و خواجه سرا با چهار نفر دیگر درجهٔ شهادت یافت باز رستمانه سینهها را سپر ساخته برفراز کوه برآمدند و نشانها بالای تیغه برده نصب نمودند و خود در پناه جوف کوه بفکر مورچال بستن پرداختند چون دران حال نشانهای محمد مراد خان بنظر مردم لشکر در آمد چنان شور و غوغای آفرین آفرین در لشکر پیچید که صدای آن بگوش حضرت خلد مکان که در تسبیح خانه بودند رسید و استفسار سبب آن فرمودند درین ضمن نظر خواجه سرایان که درخدمت حاضر بودند بران نشانها افتاد چون اکثر مقربان حضور با تربیت خان که باعث ترغیب این مهم گشته بود و کاری ازو نمي کشود عداوت بهم رسانده بودند بي اختیار باظهار هوا خواهي پادشاه زبان بدشنام و

و کلمات لغو نسبت بمیر آتش و توصیف محمد مراد خان کشاده شروع به تسلیمات علامت نشان تسخیر قلعه نمودند و حکم فرمودند که قنات از روبرو برداشتند و خود حضرت نشانهای آثار فتح مشاهده نمودند در همان حالت پیغام التماس درخواست مدد و طلب مصالح مورچال از طرف محمدمراد خان بعرض رسید و همان لحظه شقه بخط مبارك بنام روح الله خان و حمید الدین خان در باب رسیدن آنها بطریق معاونت و رساندن تخته و دیگر مصالح مورچال بمحمد مراد خان و شقهٔ آفرین بنام محمد مراد خان صادر فرمودند - روح الله خان و حمید الدین خان بپای همان تیغهٔ کوه آمده پیغام بمحمد مراد خان دادند که شما چنین تیز جلوی بیجا نموده مارا برای اعانت خود طلبیده اید اما ازما استمدادی که توقع دارید بعمل آمدن متعذر اگرشما بذات خود وهمرهان خودمورچال قائم می توانند نمود مبارك ست و الا عذر عدم قائم گردیدن مورچال بحضور نوشته فرود آید ازین مقوله پیغام و آمد رفت سوال و جواب تا آخر روز بود و محمد مراد خان تن به ننگ فرود آمدن از بالا بی نیل مقصود که درین ضمن از بالای قلعه نیز پیغام طلب امان بشرط چند بمحمد مراد خان رسیده بود نمی داد تا آنکه اشارهٔ زود فرود آمدن محمد مراد خان از طرف تربیت خان بروح الله خان پیهم رسید و روح الله خان و حمید الدین خان بمحمد مراد خان مصحوب محرم خاص پیغام دادندکه شما راضی اید که ما تعینات شما باشیم و تردد تربیت خان و همه عمدهای رکاب پایمال گردد آخر ناچار قرار برین یافت که روح الله خان بخدمت پادشاه

نوشت که اگرچه محمد مراد خان در عالم رسوخیت و خانه زادی شرط تهوری و جانفشانی بتقدیم رسانیده اما آن مکان قابل استقامت ورزیدن و مورچال قائم نمودن نیست و در ماندن شب ملاحظهٔ چشم زخم بد نامی است و محمد مراد خان بیحکم فرود آمدن در عالم کار طلبی بر خود هموار نمی تواند نمود بعد عرض خلد مکان ازروی بیدماغی و اعتراض شقه بخط خاص بنام محمد مراد خان صادر فرمودند که چنین جرأت بیجا که ندامت حاصل آن باشد چرا باید نمود زود فرود آید اگرچه دران وقت بعضی مقربان که اکثر عمده‌ها بروح الله خان بخشی و میر آتش رجوع داشتند تردد بیجای محمد مراد خان خاطر نشان نموده مجرای حسن خدمت اورا باعتراض مبدل ساختند چنانچه عمده سبب امتداد کشیدن مهم دکن همین نفاق و عدم اتفاق امرا بود اما وقت شب درخلوت ازخارج حقیقت واقعی خاطر نشان و دلنشین پادشاه گردید - و روز دیگر که محمد مراد خان بمجرا آمد بی آنکه بدستور هر روز مثل آورده‌های خود ایستاده نمایدبجای خود ایستاد پادشاه ازروی لطف فرمودند که چرا مثل نمی گذرانی در جواب عرض نمود که مردم بسبب بیدار خوابی و تردد بیجا که واقع شده نیامده اند از راه قدردانی و خانه زاد نوازی به تسلی او پرداختند گفتند که بر ما تحقیق شده که از تو در جانفشانی و تهوران کوتاهی واقع نشد اما عمده‌های کار طلب ما نخواستند که ترابث بعرصهٔ ظهور آید و همان وقت حمید الدین خان‌را طلبیده درت بهم فرمودند چنانچه سعی و تردد و کاردست بسته که ازخان زمان شنام و

شیخ نظام در دستگیر ساختن سنبهای بد فرجام مع فرزندان و عیال بظهور پیوست و مقربان ما نگذاشتندکه در مقابل آن خدمت قدرداني و عنایات بظهور آریم اگر ازین مقوله حسن تردد رستمانه بسعي یکي از خانه زادان ما رو میداد فرزندان او دودمان تیموریه را مرهون احسان می نمودند بهمین دستور سعي محمد مراد خان از برای خاطر تربیت خان نگذاشتند که بجاني رسد بتو که گمان کمال راستي داشتیم تو هم بزاخفش تربیت خان شدۀ و به تربیت خان براي یورش بتاکید تمام پیغام نمودند او در جواب التماس نمود که مصالح قلعه گیري و یورش موجود است و بمحمد مراد خان که از وي معي و تردد بهادرانه بظهور آمده بود حکم شود که باز روز یورش رفاقت نماید مطلب تربیت خان آن بود که بر پادشاه ظاهر گردد که آن روز تردد اتفاقي از و بظهور آمده بود چون همین نزاع هم چشمی و حسد با فتح الله خان که در تهوري اسم بر آورده بود امرای دیگر می ورزیدند باز پادشاه در جواب فرمودند که محمد مراد خان و فتح الله خان در تردد خودها را معاف نخواهند داشت باید که شما بعار امتداد ایام محاصره راضي نباشید *

ذکر سوانح سال چهل و پنج از جلوس خلد مکان
مطابق سنه هزار و صد و دوازده هجري

بعده که ایام محاصره بدوماه کشید و بهادران بانام و ننگ مکرر بمدد زینهای آسمان پایه و کمندهای رساتر از طول امل شرط جانبازي بجا آوردند و مردم بسیار بمعرض تلف آمده بدرجۀ شهادت رسیدند و کاری ساخته نشد و روز یورش باز نشانهای محمد

مراد خان بالای همان تیغه‌کوه رسید و از فتح الله خان شیر نبرد تردد بهادرانه بظهور آمد چون در السنه شهرت یافت‌که محصوران باظهار طمع در سپردن قلعه بمحمد مراد خان پیغام درمیان دارند و عرصه بر محصوران بسیار تنگ گردیده بود بسعي رسل و رسائل بهادران قلعه دار پرناله بوساطت پادشاه زادهٔ محمد کام بخش و تربیت خان خفیه مبلغ‌گرفته قول امان خواسته اواخر ذي‌الحجه سنه چهل و پنج کلید هردو قلعه فرستاده قلعها خالي نمودند و قلعهاي فلک شکوه بتصرف بندهای پادشاهي درآمد و قلعهٔ پرناله را مسمی به بني شاه درک نمودند و در فکر کوچ بودند درهمان ایام ابر و آثار باران بیموسم برروی آسمان ظاهر گردید و تند بادي که از علامت غضب الهي توان گفت پدید آمد و خیمهای خرد و کلان روي زمین و سایه بانهای سرپفلک کشیده بصورت کاغذ باد در روی هوا بپرواز در آمدند و شاه و گدا آفتاب نشین گردیدند خیمهٔ نبودکه طناب او آن روز ازباد تندگسیخته نگشته باشد و چادري روی بآسمان نیاورد که از حادثهٔ باد باز سالم بر زمین فرود آید عالمی از بیداد آن بادفریاد الامان بدرگاه رب العباد بر آورد و حجاب ستر پرده نشینان سراچهٔ عفت به پرده دری و بي حجابي نوعي مبدل‌گردید که اوباشان بي آزرم و حسن پرستان دور ازحیا و شرم‌از خوشوقتي نظارهٔ مستورهاي بیحجاب در جامه نمي گنجیدند .

القصه اوائل محرم الحرام عنان توجه طرف کهاون که براي آرام سپاه علف زار بسیار و آبزاني غله زیاده از همه طرف بود و تسخیر قلعهٔ چندن مندن نیز دران نواح منظور نظر داشتند برافراشتند

فتح الله خان را باضافهٔ پانصدي ذات صد سوار و خطاب بهادری سرافرازي بخشیدند و فرمودند که براي تنبیه و قلع ریشه اشقیای اطراف قلعجات آن سمت رفته در استیصال آن جماعهٔ بدمآل کوشد و آن بهادرکار طلب شیرنبرد خودرا بآن طرف رسانده بسیاري ازکفار بد کردار را علف تیغ آبدار نمود و برکمر گاه هرچهار قلعهٔ که دران ضلع بودند تاخته دست بردهای بهادرانه برروي کار آورد و جمعي کثیر را طعمهٔ تیغ و تیرو سنان ساخته و اسیران و مواشی بسیاربدست آورده بمرتبهٔ علم شهرت بر افراشت که کفار قلعه مغلوب هراس گشته از آوازهٔ آمدآمد رایت ظفرآیت بی آنکه پای محاصره بمیان آید قلعهٔ پارس گده را خالي نموده راه فرار اختیار نمودند و اواخر محرم دو کروهي پانچه گانون بارادهٔ چپاولی مضرب خیام واقع شد قلعهٔ پارس گده را مسمی بصادق گده ساختند - و بهره مند خان را برفاقت فتح الله خان براي تسخیر قلعهٔ چندن مندن مع فوج شایسته رخصت فرمودند و بهره مند خان آن طرف شتافته در اندك فرصتی زیاده از فتح الله خان نیز جنگ و تردد رستمانه بظهور آورد و بتفصیل آن نمی پردازد و قلعها بتصرف اولیاي دولت قاهره در آمد تا وسط جمادي الاول از تسخیر هر چهار قلعه فارغ گردیدند *

ذکر سوانح سفر پر تعب تسخیر قلعهٔ کهیلنا

شانزدهم جمادی الاخری سنه چهل و پنج جلوس از پانچه گانون بقصد تسخیر قلعهٔ کهلنا رایت ظفرآیت بر افراشتند اگر خواهد تصدیعات و کساله که دران سفر سراپا خطر از ابتدا تا آخر بر لشکر

ظفر اثر گذشته خصوص از شدائد راه دشوار گذار پر از اشجار زهردار و جنگلهاي انبوه پرخار و بدي هوا آنچه خلق کشيده مفصل بزبان قلم دهد باعث ملال طبع مطالعه کنندگان نازک مزاج خواهد گرديد مجمل مي نگارد که دو روزه راه در دوازده روز طي نموده بانيا گهات که از کتلهاي قلب مشهور بود رسيده بلشکر حکم فرمودند که بمرور از گهات بگذرند - و شاه زاده بيدار بخت که براي تنبيه مفسدان طرف کوکاک مرخص شده بود بعد از فراغ تاخت و سوختن مکانهاي اشقياي آن ضلع درين منزل آمده ملازمت نمود - درين چند روز بسبب بارش بيهنگام چنان لاوگل شد که از خيمه بخيمهٔ ديگر تردد متعذر گرديد تا بکوچ چه رسد - فتح الله خان را مامور نمودند که راه کتل را درست نمايد وسط ماه رجب در دامن کوه کهيلنا که ازانجا قلعه سه و نيم کروه مسافت داشت و مکان مرغوب پر از اشجار و اقسام گل و فواکه آن ولايت بود شرف نزول فرمودند حکم نمودند که تا مکان گوله رس باهتمام فتح الله خان بيلدار و سنگ تراشان کوه کن نشيب و فراز و رخنهاي غار را از بريدن و انداختن درختهاي تنومند هموار نمايند و آن بهادر کار طلب که هم در دفع هجوم اشقيا که از اطراف گوشه و کنار جبال در پناه اشجار غافل مي تاختند می کوشيد و هم در خدمت مامورة مي پرداخت کار يکماه را در يکهفته چنان سرانجام داد که صد سوار برابر هم توانند گذشت - جمدة الملک اسد خان را مخاطب بامير الامرا ساخته چهار هزار اشرفي و خنجر مرصع انعام فرمودند و حميد الدين خان بهادر و منعم خان و فتح الله خان بهادر و راجه

جي سنگه و ديگر بهادران رزم جوي کارزار ديده را مورد عنايات ساخته بعطاي پادشاهانه نواخته براي محاصرهٔ قلعه مرخص ساختند فتح الله خان و حميد الدين خان بطريق قراولان داخل دره شدند ازانکه مکاني را که فتح الله خان قابل دمدمه بستن و توپها بالا بردن ديده به تردد تمام تهانه درانجا قائم نموده آمده بود کافران تيره روزگار شورش آورده آن مکان را متصرف شده ديوار درانجا کشيده حد مورچال خود قرار دادند - چهار پنج هزار مرهته باستقبال لشکر پادشاهي سرراه دره گرفته در پناه اشجار سر بفلک کشيده و پارچهٔ سنگهاي کوه شکوه بزدن گولهٔ بندوق و لغزاندن سنگهاي فيل ربا شروع نمودند فتح الله خان بهادر بادیگر بهادران شعله خوتردد نمايان نموده بدفع اعدا کوشيده سينها سپر ساخته بضرب شمشير آبدار بسياري را ازپا در آورده بدار البوار فرستاد و جمعي از مردم پادشاهي بکار آمدند آخر چنان کار برسر آن کفاربدکردار تنگ ساختندکه راه فرار يافته خودرا از بالاي کريوها انداخته بجهنم واصل گرديدند و جمعي کثير را که دستگير ساختند سنگها در گردن شان بسته در غار هاي کوه سرنگون نمودند و دران روز که تمام روزشمشير بهادران از خون ريختن دمي نياسود از ذات خود فتح الله خان بهادري نمايان و تردد رستمانه بظهور آمد * بيت *

بروز وغا آن يل زور مند * بچنگ چاک شمشير و خم کمند
زدشمن بسي کشت و آورد بند * خدا دادش اين دست و نام بلند

بعد عرض اين فتح نمايان فتح الله خان را باضافهٔ دو صد سوار و عطاي علم و خنجر مرصع و حميد الدين خان را کتار و منعم خان

راکه اسپ سواري او بکار آمده بود اسپ مع ساز طلا سر بلندي بخشیدند و بالتماس فتح الله خان بهمه منصبداران برادري او موافق پایهٔ مراتب اضافه مرحمت نمودند - در ماه شعبان اطراف قلعه جا بجا از تردد و جانبازی بهادران قلعه گشا مورچال قائم گردید و بدواندن کوچهٔ سلامت دران سنگ لاخ و بستن دمدمه پرداختند آنچه سعي و تردد از فتح الله خان در کندن نقب و کانر کشي دران محاصره بظهور آمده اگر مفصل بتحریر آرد باطناب سخن می کشد مجمل می نگارد که در کوچهٔ سلامت چنان کارنامه برروی کار بزور بازو و تدبیر خود و هنر پردازی سنگ تراشان فرهاد تیشه ساخت که نشیمنهای دلنشین و دریچهای روشن هوا دار زیر زمین نمودار نموده دار بسته بدستور تاک درانجا قرارداد که هرگاه برموهنها تاخته سرو دست آنهارا بریده می آورد پوست سرآنهارا پرازکاه نموده بادستهای آن جماعه بجای خوشهٔ انگور می آویخت و چنان هیبت اسم آن بهادر دل در دل آن بدسگالان افتاده بود که جرأت تاخت بر مورچال او نمی نمودند و فتح الله خان گویان از خواب می جستند - پادشاه سوار شده آمده کوچهٔ سلامت و کارنامهٔ ساخته فتح الله خان را مشاهده نموده آفرین گفتند و قرار دادند که از جائي که تشریف داشتند بتفاوت سه و نیم کروه جریبي دولتخانه بود بفاصلهٔ نیم کروه از قلعه مضرب خیام ظفر انجام نمایند لیکن بعد کوچ در مسافت آن سه کروه زیاده از هفت خان راه مازندران که برستم دستان گذشته و در داستان رستم درج است صعوبت و کساله بر خلق گذشت و از غرهٔ رمضان که کوچ فرمودند بعده که چندین

هزار چار باها و آدم از بالای کوهها بمغاك افتادند و زیر دست و پای همدیگر پایمال گشتند و دست و پا بباد فنا دادند و بتاراج مرهتها که ازان طرف ناگهان سر برآورده سر از تن و یراق ورخت از بدن مي ربودند رفتند در ده روز بتفاوت نیم کروه پای قلعه نزدیک مورچال رسیدند و کارخانجات و مردم بسیار که با چنداول مانده بودند بعد چند روز بدشواري و صعوبت تمام با جان و مال نصف بتاراج داده رسیدند و خیمهای کهنه و نو بیشمار و اسباب زیاد که بمنزل رساندن از عدم بار بردار و دست اندازي غنیم اطراف متعذرگردید آتش زده نیم سوخته میان غارها انداختند که بکار کفار نیاید القصه انچه نقصان جانی و مالی و بی ابروئي بر خلق گذشت گذشت و آنچه کشیدند کشیدند تا ازان منزلهای پر خطر جان بسلامت برآورده بدام آفت گولهای کوه ربا و توپهای بالای قلعه رسیدند - شاهزاده بیدار بخت را مامور فرمودند که برگشته خود را نزدیك بني شاه درک رساند و برای تنبیه اشقیا سر راه آن طرف که فی الحقیقت برای اعانت قلعه دار تازه منصوب شده پادشاهی بران قلعه پشت گرمي از دست اندازي کفار باشد رخصت نمودند وفرمودند که در آنجا استقامت ورزیده نگذارد که ازان طرف کمک مقهوران برای محصوران قلعهٔ کهیلنا تواند رسید همچنان محمد امین خان را که دران ایام صدر الصدور نموده بودند حکم فرمودند که با فوج مغلیه زیرگهات انبا که ازان طرف رسد غله برای کفار نرسد و بدرقه بنجاره رسد لشکر پادشاهي تواند گردید خود را رسانده جوهر تردد خود بر روی کار آورد محمد امین خان درگهات مذکور فرود آمده از

تاخت و تاراج و سوختن معمور های آن بدسگالان و کشتن و اسیر نمودن آن گروه ضال و بدست آوردن مواشي کوتاهي ننمود و دران ضلع اثر از آبادي و نام و نشان مرهنهٔ بد فرجام نگذاشت و تربیت خان نیز بدین خدمت مامور گردیده باتفاق محمد امین خان تردد های نمایان بروی کار آورده شریک کامرکشي گردید *

کلمهٔ چند از تردد فتح الله خان بهادر کوه نبرد بزبان خامه میدهد - بعده که کوچهٔ سلامت سر بغار های پاي آن کوه آسمان شکوه که انتها و پایان آن پیدا نبود و پیشش بردن آن خیال محال مینمود بر آورد اگرچه ظاهر بینانان ناآزموده کار و همچشمان برهم کار خنده بر تردد آن بهادر کوه پیکار می نمودند و از بالاي قلعه متصل ولاینقطع اقسام آتش بلا می بارید اما فتح الله خان چنان سعي و تردد در گردآوري مصالح و استادان چابک دست می نمود و زربجاي خرمهره می پاشید و شب و روز خود تقید ورزیده تیشه و کلند و اره بدست خود گرفته شریک هنر مندان آن فن میگردید که اگر فرهاد کوه کن میدید انصاف میداد و آفرین میگفت تا آنکه نقب نزدیک دروازه رساند درین ضمن آن قدر آدم دران تردد بکار آمدند که از احاطهٔ شمار بیرون بودند همچنان در بالا بردن دمدمه و کجاوها و سبدهای بیشمار پر از خاک و خس و خاشاک و کلهاي آدم و دست و پاي چارپا موجود نموده محاذي قلعه کوهي اسمان پایهٔ دیگر نمودار ساخته باعث تزلزل دل محصوران گردید - از زبان را ویان ثقه مسموع گشته روزیکه آن بهادر شیر دل همراه مزدوران به بستن و بالا بردن کجاوها و دیگر مصالح دمدمه مشغول بود که یکبار پارچهٔ

سنگ فیل ریای صد منی باکه یک لخت کوهی از بالا غلطان آمده بر تختهٔ عریضی که مصالح کجاوه و غیره بران گذشته بودند خورده آن تخته را چنان خورد نمود که از هم پاشید و در حالتی که فتح الله خان دست بکجاوه زده شریک تردد مزدوران بود پارچهٔ ازان تخته بر سر او خورد و از همان ضرب که بساق پایش نیز رسید پایش بد رفت مع کجاوه غلطان گشته در غاری که پایان آن پیدا نبود پائین افتاد چنانچه غریب فریاد و هنگامهٔ شور دران سرحلها و لشکر بلند گردید و اکثر مایوس از حیات او گشته خبر پادشاه رسانیدند اما چون حیات چندگاه او باقی بود بحکم حافظ حقیقی کجاوه در درخت سال خوردهٔ کلان پر از شاخ بند گردید و آن بهادر دلیر دل که دست از کجاوه بر نداشته قوی گرفته بود آویزان ماند و مردم بمدد او رسیده ازان بلیهٔ ناگهانی او را بر آوردند اگرچه بر سر و کمر و همه اعضای او آنقدر ضرب سنگ و صدمات دیگر رسیده بود که مدت بیهوش ماند بعد ازان که بحال آمد بعلاج پرداختند مومیائی خاصه پادشاه عنایت نمودند یک ماه صاحب بستر بود و باعث شماتت ایرانیان و تورانیان حسد پیشهٔ همچشم گردید بعده که شفا یافته بمجرا آمد بعنایت سرپاچ مرصع و تحسین و آفرین باد اورا معتخر ساخته فرمودند که باعث آبروی نام توران گردیدی - گویند بمرتبهٔ در سلوک سخت و بی محابا وقت عرض و کلمه و کلام با پادشاه و دیگر امرای مقرب واقع شده بود که با آن همه جلادت و حسن تردد و کار طلبی او و لطف و مهربانی حضرت خلد مکان که در بارهٔ او داشتند از ملاحظهٔ داعیه و تهوری او نظر بر

عاقبت بيني بر مراتب و پايهٔ منصب او بسيار بتامل مي افزودند - نقل نمايندكه روزي براى مقدمهٔكه خلاف مرضي بادشاه ازو بظهور آمده بود محبوب يكي از خواجه سرايان حضور پيغام سرزنش نصيحت آميز باو فرستادند ازانكه مرحلهٔ عمر او از هشتاد تجاوز كرده بود و با خلل مكان نسبت همسال بودن داشت درجواب بخواجه سرا گفت عرض نمائيد كه هر انسان كامل العقل كه سال عمر او بخانهٔ هشتاد و نود رسيد در عقل او خلل تمام راه مي يابد و حواس خمسهٔ او بحال نمي ماند من خود سپاهي صد مرحله از عقل دور از روز ازل خلق شده ام بعده كه خواجه سرا و ديگر مردم بر قبح معاني آن جواب ناصواب اورا بسرزنش خبردار ساختند بعذر خواهي معقول پيش آمد شبي جمعي كثير از غنيم ليئم بر مورچال و مرحلهٔ فتح الله خان ريخته از دو سه طرف هجوم آورده شوخي زيادة نمودند جمعي از مغلان و عملهٔ كارخانهٔ مرحله كشته و زخمي گرديدند همينكه فتح الله خان خود را مانند شير غران بران تيره بختان رسانده چندي را بدست خود زير تيغ آورد اشقيا رو بفرار گذاشتند ازان روز دوه زار پيادهٔ كومكي بابت سيدي ياقوت خان كه با مصالح قلعه گيري رسيده بودند تعينات فتح الله خان فرمودند - شاهزاده بيدار بخت را از پيش شاه درك طلب حضور نمودند - تردد محمد امين خان از كافر كشي زيادة نمودن و رساندن رسد بعرض رسيد باضافهٔ درصد سوار و عطاي خطاب بهادري و دهوپ و اسپ و فيل و فرمان آفرين معزز ساختند و اكثر همراهان او را نيز موافق

مرتب اضافه مرحمت نموده طلب حضور مع کومکیان فرمودند *

ذکر سوانح سال چهل و شش از جلوس خلدمکان مطابق
سنه هزار و صد و سیزده هجری مشتمل بر تسخیر قلعهٔ کهیلنا
و صعوبت راه

اگرچه از فتح الله خان بهادر بهادر یهاي رستمانه در پیش بردن نقب و برانداختن برج و باره بظهور آمد و دمي از تردد و سعي نمی آسود اما از زیاده سري او مقربان کار طلب دیگر نمی خواستند که فتح بنام او بظهور آید و تردات و یورشها که ازو بعمل آمد بتفصیل آن نمي پردازد فائده بفتح اسم او ندادن - و اوائل ذی الحجه سنه چهل و شش راجه جیسنگه که عمر او بحد بلوغ نرسیده بود باتفاق مردم پادشاه زاده یورش نموده بحملهٔ پیاپي که از بالا گوله و سنگ و اقسام آتشباري چون تگرگ بلا بلا فاصله می ریخت و راجپوت بسیار و اکثر مردم شاه زاده بکار آمدند ریوني قلعه را متصرف شدند و مقربان حضور تسلیمات مقدمهٔ فتح و منازل گشتن محصوران بتقدیم رسانیدند و راجه که هزار و پانصدي هزار سوار بود باضافهٔ پانصدي پانصد سوار سرافرازي یافت و شاه زاده بعطای سرپیچ مرصع سربلند گردید - عبد الرحمن خان پسر اسلام خان که رخصت بیت الله گرفته رفته بود از سعادت زیارت فارغ شده آمده ملازمت نمود بخشي سیوم نمودند - اسد الله خان پسر میر سیف الله خان که اورا نیز از روي اعتراض بی منصب ساخته یومیه مقرر نموده روانهٔ کعبهٔ متبرکه ساخته بودند درین اوان از بیت الله مراجعت نموده آمده بمنصب پانصدي سرافرازي یافته بود و از و درآمد و شد پیغام

اندرون قلعه که پرسرام قلعه‌دار در سپردن قلعه در خواهشهای بیجا
مي نمود حسن خدمت مشاهده نمودند بعطای اضافه و
خطاب پدر و خدمت میر بحري کل آبرو رفتهٔ اورا بحال آوردند -
بشاه زاده حکم شد که توپ شیر دهان و کرک بجلي و دیگر
توپهای خرد و کلان هرچه توانند اندرون ریوني برده تردد بر
انداختن دیوار قلعه نمایند و فتح الله خان دست و پا میزد که
شهپر بر آورده بزور بازو و پرواز خود را اندرون قلعه اندازد و هر کدام
از امرای کار طلب سعي داشتند که کلید فتح قلعه بوسیلهٔ سعي
آنها بدست آید و هریک در قبول خرچ زر کلي از طرف خود
جرأت پیش قدمی نموده رسل و رسائل درمیان می‌آوردند - باوجود
شدت باران شب و روز و عدم مدد طالع فتح الله خان تردد‌ی که
آن بهادر درخالی نمودن زمین و پیش بردن نقب تا دروازهٔ قلعه
بخرج مبلغهای کلي نموده بود همه باطل و ضائع گردید و بسبب
بدست آوردن ریونی پرسرام قلعه‌دار دست و پا باخته بر همنهاي
چرب زبان را بوسیلهٔ شاه زاده بیدار بخت‌برای پیغام عفوتقصیرات
و قبول بعضی التماس درمیان انداخته بود از محال طلبي او
درجهٔ قبول نمی یافت حتی روح الله خان بخشی و فضائل
خان بیوتات میانجی شده مکرر اندرون قلعه رفتند فائده نداد و
پادشاه زاده تن بقبول زیاده طلبیهاے او نمي‌داد آخر کار بقول
مشهور شاهزاده و امراي صاحب تردد خفیه مبلغ بقلعه دار انعام
نموده قرار برین دادند که قلعه‌دار با جان و عیال و آبرو از قلعه
بر آمده ملازمت نماید بعد محاصرهٔ شش ماه و چند روز نوزدهم

محرام الحرام نشانهای شاه زاده و روح الله خان را بموجب حکم و درخواست پرسرام که دیگر از مردم پادشاهي آن روز همراه نشانها اندرون قلعه نیاورد خود قلعه دار آمده نشان بدست خویش گرفته با ساز و صدای نقاره بالای قلعه برده شب امان خواسته ازخجالت باعیال و مالی که توانست در شب تار از قلعه بدر رفت باوجود که جمع کثیر از غنیم لیئم در آن قلعه مانده بودند بحکم پادشاه رحیم کسي مزاحم جان و آبروی آنها نگردید و از قلعه برآمده راه ویرانهای خود گرفتند و صدای شادیانهٔ فتح بلند آوازه گردید از جملهٔ تاریخهای صاحب طبعان که بعرض رسید (فتح شد قلعهٔ کهیلنا) پسند افتاد چون وقت تلاوت کلام الله که آیهٔ کریمهٔ الحمدلله الذي سخرلنا بزبان جاري بود خبر نشان بالا بردن قلعه معروض گردید قلعه را مسمی بسخرلنا ساختند اگرچه از زقوم خار دار و اقسام اشجار پر از خار و انواع مارهاي زهردار دران درهای دشوار گذار آنقدر دامنگیر خلق گردیده بود که رخت سالم بریدن احدی نماند اما بقول حافظ شیراز * مصرع *

عیب می جمله بگفتي هنرش نیز بگو

در دامن و اطراف آن کوه و گل زمین چندین قسم سبزه زمردین نام و اقسام گل خوشبو و رنگین که تا نظر کار میکرد تختهاي گل مهندی قسم اول هزاره و عباسي الوان در مدچشم جلوه گر بود و انواع اشجار ثمردار فواکه خصوص انبه و نونل و نارجیل که از اندازهٔ شمار و قیاس زیاده توان گفت و الایچي و قهوه و عانرقره و صندل سرخ و سفید و ملاگیر بمرتبهٔ دران جنگل وفور داشت که اگر

بار بردار میسر می آمد مردم آفت رسیدهٔ لشکر ذخیرها بر می داشتند - و از ارتفاع و استحکام برج و بارهٔ قلعهٔ آسمان رفعت چه نویسم

* بیت *

حصاری که مثلش ندیده است کس
همین حصن سخرلنا هست و بس

اما قلعه بد اندرون و بد عمارت واقع شده * بیت *

وز برون چون گور کافر پر خلل * و ز درون قهر خدای عز و جل

شاهزادهٔ بیدار بخت را یک لک روپیه انعام نموده برای چهاونی و آرام لشکر طرف رای باغ رخصت فرمودند وحمیدالدین خان را در صد سوار اضافه مرحمت نمودند وفتح الله خان راکه دران تردد بسیار امید پیش آمدن و ترقی داشت بعطای جیغهٔ مرصع و بر خطاب او عالمگیری افزوده خورسند ساختند - روح الله خان را بر دو هزاری پانصدی اضافه مرحمت فرمودند و منعم خان را که نه صدی دو صد سوار بود هزاری سه صد سوار نمودند - چون از ناموافقت طالع فتح الله خان نتیجهٔ تردد جانبازی او بظهور نیامد بموجب درخواست او تعینات کابل نمودند و منعم خان را دیوان لاهور فرمودند - ازانکه منعم خان در خدمت شاه عالم عقیدت خاص داشت شاه اختیارات محالات جاگیر خود که در صوبهٔ پنجاب و اطراف آن ضلع داشت بدو سپرده متصدی بالاستقلال ساخت چنانچه تردد نیکو خدمتی که از و نسبت بشاه بظهور آمد بر محل بذکر خواهد در آمد *

پرعقلای تیز هوش ظاهر بادکه حلم و برد باری وخبرداری پادشاه

بدین مرتبه بود که چون پادشاه عالم ستان تحقیق میدانست که اکثر قلعجات امرای دور دست غائبانه و مقربان صاحب اختیار رکاب ظفر انتساب در محاصرهٔ چندگاه که تردد نمایان بظهور می آمد و محصوران نیز عاجز می آمدند آخر مبلغ بقلعه‌دار داده کلید قلعه بدست می آوردند و هرکارها خبر آن بتعیین مبلغ میرساندند اکثر چنان می شد که حضرت خلدمکان همان مبلغ را بلا کم و زیاد بصاحب اهتمام آن تسخیر انعام میفرمودند - اگر چه از بسیاري بارش شب و روز و طغیان آب نالها و سیلاب کوههای فیل ربا مرضي مبارک پادشاه نبود که تا انقضای ایام برشکال ازان سر زمین سراپا آفت کوچ فرمایند اما بسبب اضطراب و مصلحت بعضي امرای آرام طلب که از گراني غله و اختلاف هوا و نالش مردم ناآزموده‌کار تنگ آمده بودند اواخر محرم الحرام بقصد سمت بیرگانون کوچ فرمودند - آنچه بر مردم لشکر از شدت بارش لاینقطع که هرکه دران سر زمین رسیده میداند که پنج ماه دمی و ساعتی فرصت چشم وا نمودن نمیداد و طغیان آب نالها و سیلاب کوههای سرشارولا و گل که تا زانو و سینهٔ آدم و اسپ فرو میرفت گذشته و در دکن قرنهابر السنهٔ خاص و عام ضرب المثل و از انتهای شدائد سفر زبان زد خواهد بود از بسیاری یکی بقید تحریر می آرد ازین قیاس باید نمود که هرگاه سه کروه زمین در ایام خشکی در ده روز بدان کساله و نقصان مالی و جانی قطع شده باشد خصوص وقت داخل شدن دره همه کس از ملاحظهٔ آفت جان قدم کشیده می آمدند و تلاش عقب آمدن داشتند

آنقدر چیقلش نبود و هنگام بر آمدن تمام مردم لشکر می خواستند در پیش قدمی و زود ازان سر زمین نجات یافتن سبقت و رزند اولا اسم بار بردار درمیان نبود و خانهٔ اکثر از صغیر و کبیر و غنی و فقیر از شدائد آن سفر سرا پا خطر که نمونهٔ سقر بلامبالغهٔ توان گفت بر خروس بار شده بود خانه بدوش گشته افتان و خیزان در تمام روز پاو کروه طی کرده وقت شب بر پارچهٔ سنگی اگر میسر می آمد والا درمیان لاو کل گذرانده باز روز دیگر بهمان کساله قطع راه پر از آب و گل می نمودند - از منصبدار و مردم آبرو طلب تاپاجي و کاسبان بازار همین فرق بود که مردم عزیز عصای چوب در دست گرفته اسباب ضروري بر سر و دوش مزدور و نفر گذاشته دشنام کنایه آمیز از زبان برآورده مرحله پیما بودند و جمعي که ازان کم ظرف بودند هرزه وفحش و کفر گویان میرفتند تابر سر ناله رسیدند که از طغیان آب عبور فیل بتصدیع میسر می آمد تا بدیگر سواري و بار بردار چه رسد - ازا که بار بردار برای کارخانجات پادشاهي و امرای نامي سوای فیلان و فقیران میسر نیامده بود بعد نزدیک رسیدن بدان ناله حکم فرمودند که چند فیل ازفیلخانهٔ سرکار و امرای دیگر بر سر ناله مقرر نمایند که مال و عیال مردم لشکر بگذرانند - هرچند عورات و قبائل مردم لشکر نسبت بسفر های دیگر بسبب قدغن و تاکید بسیار کم بودند اما باز چندین هزار برقع پوش ناموس مردم که بر شتر و اسپ و گاو سوار بودند از تلف شدن چارپا یا سر و پا برهنه اکثر با زیورهاي گران بها تا زانو بآب و گل فرو رفته تضرع و عجز کنان بفیلبانان تملق می نمودند و برای گذراندن بجای روپیه

اشرفي دلکه زور میدادند از بسکه بسیار هجوم می آوردند هر که اجل او دامنگیر می گردید بالای فیل نارسیده سر بآب فرو برده غرق بحر فنا میگشت و بر سر ناله عجب حشر و نشر برپا گردید و نام و نشان خوردني پیدا نبود و هریکي را بجز غم عدم عبور وایستها اصلا جنس خوردني میسر نمي آمد - جمدة الملک امیرالامرا با خیمهٔ بسیار مختصر بتصدیع تمام از آب گذشته هرچند خواستند که جای خشک خیمه زدن میسر آید بهم نرسید چون ناچار راوتي که در لا و کل برپا نموده بودند و میخها خوب قائم نشده بود و باران شب بشدت شروع نمود دوبار راوتي بالای سر جمدة الملک افتاد که آخر تمام شب فراشان طنابهای خیمه را بدست گرفته ایستاده بودند و چیزی پختن و خوردن دست بهم نداد بدین تصدیع شب بروز آوردند - احوال باقي مردم برین قیاس باید نمود - بسیاری از کارخانجات پادشاهي که چند روز در لا وکل افتاده بود حرکت دادن آن بر فراشان دشوار گردید تا بگذراندن از آب چه رسد حکم شد کمحیات خان که قلعه‌دار سخرلنا مقرر شده رخصت حاصل نموده بود همراه خود ببرد - طرفه آنکه همان نالهٔ آدم خوار فیل ربای مردم آزار که دهان را بفروبردن آدم و چارپا کشاده و دمی نمی آسود و بهیچ وجه سیري نداشت دو بار عبور نمودن ضرور گردید و جاندار بیشمار غرق بحر فنا گردید و کار بجائي رسید که فیلبانان در طلب حق السعي گذراندن از ناله بجز اشرفي نام روپیه بر زبان آنها جاري نمي گردید - هر که بزور بازو و شناوری و خرچ نمودن زر سرخ از آب گذشت جان بسلامت بدر برده حیات

دوباره یافتن از فضل الٰهي دانست - و مال و عیال اصحاب الفیل تمام ازان آب عبور نمود و بسیاری از مردم با نام و نشان کنار ناله ماندند تا بمردم بی بضاعت و نامراد چه رسد هرچند بینوایان این زمزمه تهی دستی بگوش صاحب ثروتان میرساندند * بیت *

تا چند ز مفلسي خود ناله کنیم
زین ناله توان گذشت اگر پل باشد

خداوندان کرم و درم کر و کور گشته بدر بردن جان و مال خودرا غنیمت میدانستند - آري بر عقلای تجربه کار ظاهر است جائی که بجای قطرات رحمت حق ابر قهر الٰهي دریا دریا برای زحمت بندهای عاصی درمکافات اعمال آنها فرو ریزد و باد طوفان غضب پادشاه حقیقي بمعاونت او پردازد مخلوق را چه یارا که بدفع آن تواند کوشید - و پیداست که اگر شامت افعال این طائفه که مدام مست بادهٔ غفلت و خود کامي و غرق دریاي معصیتند شاه و گدا را دامن کشان بدان سرزمین نمی برد و دران مکان هر یکي را بانواع بلا مبتلا ساخته باز بدین کساله و تعب و رسوائي که جان و مال و ناموس بسیار از آبرو طلبان از خدا غافل بباد فنا رفت ازانجا بر نمی آورد باعث تنبیه و گوشمال بیخبران از مکافات روزگار نمی گردد القصه دران چند روز بعد رفاه غله که في روپیه (یک) آثار بسعي و ابرام تمام برای صاحب ثروتان بهمرسیده چه نویسم که از صدمهٔ باد زمهریر آسا که از بالا و پایین سواد آب و گل بنظر نمی آمد چه گذشت باری غنیمت بود که جلهای اسپان سقط شده و رخت آدمهای مرده که برای دفع و مرمت بانواع تدبیر می سوختند

بفریاد جان باقي مردم سخت جان رسید و بکنار ناله و هر سر قدم آنقدر چارپای و مردم آماسیده افتاده بودند که از بوی و تعفن آن کار زندها نیز بجان میرسید * بیت *

بس گرسنه خفت کس ندانست که کیست
بس جان بلب آمد که برو کس نه گریست

القصه پادشاه جم جاه بعد بیست وچهار روز که لشکر و کارخانجات ازان آب و لا و گل که حکم دریای خون وریم داشت بکسالهٔ تمام عبور می نمودند اما از نالهٔ خونخوار گذشته آن قدر جانیافتندکه زیاده از یک خیمه که همان برای عدالت و تسبیح خانه بکار آید ایستاده ننمایند - ازانکه قریب بسه و نیم ماه آفتاب در پردهٔ حجاب ابر و ماهتاب درنقاب سحاب بوده دیدار عزیز نموده بود و از وفور رحمت الهي که منجر بزحمت و غضب گشته بود و خلق آرزوی پرتو آفتاب عالمتاب را خیال محال تصور می نمود بعد امتداد ایام خاور عالمگیر طارم چارم از زیر گوشهٔ چادر جهان نورد بر حسب خواهش مشتاقان جلوه گر گشت فریاد شادي و غلغلهٔ خوشوقتي آن چنان بلند آوازه گردیدکه حضرت خلدمکان عالمگیر از جا در آمده سبب آن استفسار فرمودند - و در یک ماه و هفده روز چهارده کروه راه از پای قلعهٔ سخرلنا طی نموده دوازدهم ربیع الاول نزدیک قلعهٔ بدني شاه درك رسیده مضرب خیام نمودند - اگرچه روز بروز ردای طیلسان از رخ خسرو جهان گرد و آفاق گیر بر افراشته میشد اما ابر دریا دل از قطره پاشی باز نمي آمد باری بازار بیع و شرای حرص و احتیاج گرمی تازه پذیرفت و سردي مرده دلان بخوشوقتی حیات

دوباره مبدل گردید و خلقي عظیم که عقب مانده بودند بسبب آنکه رخت در بدن و گوشت و خون در رگ و پوست آنها پیدا نبود و لنگ لنگان دریوزه کنان مي آمدند از ضرر آدم و جانور موذي محفوظ مانده در مقام چهار پنج روز بلشکر رسیده ملحق گردیدند و به بیرگانون رسیده برای آرام لشکر یک ماه و هشت روز مقام فرمودند از انجا که کوچ واقع شد چون خبر شدت طغیان آب دریای کشنا و بسیاری لا وکل کنار دریا که نه کروه مسافت ازانجا داشت بگوش مردم اردوي هامون نورد دائم سفر رسید همه از سرنو دل باخته مبارکباد مرگ تازهٔ زهره گداز بهم دیگر گفتند و آن نه کروه درشانزده کوچ و مقام این قسم طی گردید که چندین هزار چارپای سواري و باربردار که بهزار سعي و خون جگر ارزان و گران بدست آورده بودند چنان در دلدل و کودالها فرو رفتند و افتادند که صاحبان آنها دست امید ازانها برداشتند خصوص یک کروه بدریا مانده حالتي بر خلق گذشت که آدم بیشمار مع سرانجام سفر آخرت درمقابر تیار مغاکها فرو رفته تا روز معاد از رنج شدائد راه آسودند قریب سی چهل فیل ناتوان آفت رسیده بآنجا رسیده چون خر بگل فرو رفتند و بر نخاستند - هرکه دران روز جان بسلامت بمنزل رساند غنیمت دانست - جمعی که دل و حوصلهٔ آنها بجا بودند بدین زمزمه تسلي دلباختگان مي دادند * * بیت *

گرچه منزل بس خطرناک است و مقصد ناپدید
هیچ راهی نیست کو رانیست پایان غم مخور

بعد رسیدن برسر دریا که دریا دریا خون بجای آب در نظر موج میزد

بسبب ناهمواري و نشيب و فراز معبر قلب و قلت معبر چند کشتي معدود درهم شکستهٔ کهنه که از مصالح کشتي طوفان حضرت نوح ساخته شده بود بدست آمد چه نويسم که چه هرج و کساله برسر مردم بهير و خلق دوباره آفت رسيده رسيد - واز لجاجت ملاحان و صدمات پواج و تعدي ظالمان بي مروت که در عبور همه مي خواستند بر همديگر سبقت نمايند و هر کشتي حکم يک تابوت و صد مرده بهم رسانده بود بندهاي خدا چه کشيدند ازانکه اکثر از جان سير آمده را ضرور شده بود که در شب تار از آب عبور نمايند بهم آوازي جوش و خروش دريا باين ترانه گويا بودند *

* بيت *

شب تاريک و بيم موج و گردابي چنين هائل
کجا دانند حال ما سبکساران ساحلها

بدين حال سراپا اختلال در هيژده روز عبور واقع شد - آنچه بوسيلهٔ شناوري و فرو رفتن کشتي و صدمهٔ امواج و سماجت پواج طعمهٔ آن بحر آدم خوار گشتند کرا دل و دماغ شمار آن جماعه بود بهرحال بهر صعوبتي که گذشت ببهادر گده رسيده يکماه و چند روز براي تخفيف باران و آرام سپاه مقام فرمودند و همه بگرد آوري سرانجام تازه پرداختند - هميدکه نيم جان در تن مردم آمد حکم کوچ بقصد تسخير قلعهٔ کندانه فرمودند - اواخر رجب المرجب سنهٔ مذکور از بهادرگده طرف کندانه رايت ظفر پيکر برافراشته شد - و از ارادهٔ اين سفر چه کوه کوه غم و الم دردلهاي رنج کشيدهٔ دائم سفر سراپا خطر روي داد - سيزدهم شعبان المعظم پاي قلعهٔ

کندانه رسیدند و تربیت خان مع دیگر بهادران کار طلب جفا کش در کشمکش پیش بردن مورچال و کندن نقب و بستن دمدمهٔ آسمان پایه پرداختند و کفار از بالای کوه چون بلای ناگهانی رسیده دست بردهای نمایان می نمودند و هر روز جمعی کشته و شهید می گردیدند و بهادران تردد نمایان برروی کار می آوردند

ذکر سوانح سال چهل و هفت از جلوس خلد مکان مطابق سنه هزار و صد و چهارده هجری مشتمل بر تسخیر قلعهٔ کندانه

کوتاهی سخن در تردد سه و نیم ماه که مردم بسیار بکار آمدند و صاحب مداران وکار فرمایان حضور تنگ آمده بمبلغی قلعه را از قلعه‌دار خریدند - قلعه به تسخیر در آمد و مسمی به بخشنده بخش گردانیدند - بعد این فتح کوچ فرموده یک ماه ایام برشکال درراه پونا و مقامات حوالی قصبهٔ مذکور که از جملهٔ مکانهای آباد کردهٔ سیوای جهنمی گفته می شد و بامیر الامرا شایسته خان همانجا حادثهٔ چشم زخم شب خون اندرون حویلی چنانچه بگذارش آمده رسیده بود برای آرام لشکر گذراندند - و آن مکان را بنابرآنکه شاه زادهٔ محمد محی الملت خلف الصدق پادشاه زاده محمد کام بخش که از بطن رانی منوهرپوری بود و زیاده بر ده سال تمتع زندگانی عارض نیافته باجل طبعی مرحله پیمای جنت الماوا گشت و دران مکان متصل مزار فائض الانوار شیخ صلاح الدین مدفون گشت لهذا بمحی آباد موسوم گردانیدند - دران سال باوجود وفور بارش بروقت و بیوقت بسبب آنکه بخریف

آفت آب زد گی رسید و برزراعت گندم و دیگر جنس ربیع شبنم تیز که بزبان هندي کهرا خوانند و دهوار نیز نامند چنان چند روز متصل بارید که زمین و آسمان ناپدید گردید که گندم بعرضی زد و در دو سه صوبهٔ دکن بجای ده من یکمن غله بعمل نیامد و خرمن بسیار و دیگر جنس غله از بسیاري بارش گنده بهار بوسیده و ضائع گردید و سپاه که امید عشرت آرزاني و توقف چندگاه دران سرزمین داشتند بعسرت گراني مبدل گردید - وسط رجب المرجب بارادهٔ تسخیر قلعهٔ راجگده که ابتداء قلعهٔ قلب و ملجا و مکان آن کافربانی فساد آن سرزمین و علت غائی تشریف آوردن بادشاه دران ضلع وکسالهٔ آن سفر پرخطر براي خلق همان پارچهٔ کوه بود و تسخیر دو سه قلعهٔ دیگر نواح آن نیز مرکوز خاطر داشتند رایت ظفر آیت بر افراشتند چهار کروهی پونا کوهی بود سر بفلک کشیده که نام و نشان جاده دران پیدا نبود سواي مرهٹه و کوه نوردان آن ضلع که از اسپ پیاده شده بحسب ضرور انجا عبور می نمودند تردد شتر و گاو مع بار متعذر بود تا بارابه چه رسد و مردم بسیار که مدتی رنج سفر کشیده از اطفال و عیال دور و مهجو مانده بسبب مقام چند گاه بامید آرام چند روزه قبائل خود ها را از دور و نزدیک طلبیده بودند و بعضي همانجا تاهل اختیار نموده از صدمه کوچ و عبور کوهها فراغ خاطر داشتند بعده که بپاي آن کوه که پنداري در شان همان پارچهٔ کوه گفته * بیت *

آن نه کوهی بود کورا بر زمین باشد نشان
آسمانی بود گویا بر فراز آسمان

رسیدند باوجودیکه قبل ازان بیک ماه چند هزار سنگ تراش و بیلدار بسزاولي مردم عمدهٔ آزموده کار راه درست نمودن تعین شده بودند آن قدر کار نساختند که برای گذشتن ارابهاي توپخانه و کارخانجات دیگر برابر پل صراط راه جاده بهم رسد بعده که لشکر بپای کتل رسید بهیر ناچار از هر طرف که توانستند سرداران کوه پر از سنگ و اشجار گذاشتند و عورات و مستورات که بر بهل ورتهه و شتر و گاوسوار بودند برقع پوشیده و چادر برسر کشیده پیاده گشته و گاوها را از رتهه و بهل وا نموده ریسمانها بر ارابها بسته بعد بریدن اشجار سرراه بهزار کساله و خون جگر از صبح تا شام مسافت قبه‌بان راه طی مي نمودند و بار از شترها و ارابها فرود آورده برسر آدم گذاشته بالامی بردند بدین تصدیع و کساله که آدم و بار بردار بسیار بغارها افتادند و طعمهٔ وحوش و سباع گشتند یک و نیم کروه مسافت راه که‌بجریب پیموده شده بود در دو هفته ازان کوه دشوار گذار فرود آمدند - و اوائل ماه شعبان المعظم نزدیک قلعه رسیده شرف نزول فرمودند چه نویسم از رفعت و شکوه آن قلعه که فلک پر وسعت از ملاحظهٔ صدمهٔ تیغهٔ قله اش شکم دریده و گاوزمین ازگرانی بار آن بفریاد آمده و از بسیاری مار و انواع سباع مردم آزار که در دامن آن کوه و غارهای وحشت افزا بودند عالمي بفریاد آمد - اگرچه از وسعت دوره که دوازده کروه جریبي به پیمایش آمده بود محاصرهٔ واقعي متعذر گردید که رسد غله بمحصوران نتواند رسید اما تربیت خان و حمید الدین خان و بخشیان عظام و دیگر بهادران قلعه کشا بمحاصره و بستن مورچال و کندن کوچهٔ سلامت

مامور گردیدند و دلاوران تجربه کار بسرانجام قلعه گیري کمر همت بسته در اندک مدت توپها را بر کمر آن کوه آسمان رفعت و مورچالها تا پاي حصار محصوران رساندند - چون دو کوه دیگر بقلعهٔ راجگده پیوسته بودکه سیواي جهنمي بران عمارتهاي عالي ساخته مصالح جنگ نیز درانجا موجود نموده در استحکام برج و بارهٔ آن براي چنین روز ها میکوشید محصوران هرسه کوه در زدن گولهٔ توپ و تفنگ و انداختن سنگهاي سنگین و در کمین بودن براي بردن غله بالاي قلعه کمي ننمودند - بتحریر تفصیل تعداد ایام محاصره قلم را رنجه نداشته باختصار کلام می پردازد که در محاصرهٔ دوماه و چند روز بسعي بهادران کوه کن و ضرب توپهاي قلعه شکن پانزدهم شوال المکرم نشانها بالاي اول دروازهٔ قلعه مع پردلان قلعه کشا برآمدند و جمعي از مقاهیر وقت فرار گرفتار پنجهٔ اجل گردیده طعمهٔ تیغ بهادران گشتند و بسیاري از هرطرف که راه یافتند جان بسلامت بدر بردند اما هاماجي نام که نگاهبان آن قلعه گفته میشد با دو هرمایهٔ فساد دیگر که در هر دو کوه بودند دو ازده روز دیگر دست و پاي لاحاصل زده آخر بالتماس امان جان روح الله خان را میانجي ساخته بدین شرط مامون گردیدند که قلعه دار خود برسر دروازهٔ آمده نشانها اندرون قلعه برده روز دیگر آن قلعه را خالي نماید - بعد داخل شدن نشانها که چادر ظلمت شب حائل نظرها گردید در پرده داري شب آنچه توانستند مال و عیال خود را از قلعه برآورده بدر بردند و سحرکه نیر اعظم سر از دریچهٔ مشرق برآورد و فرار قلعه دار بعرض رسید شادیانهٔ فتح بلند آوازه گردید و بندهاي پادشاهي

داخل قلعه شده باقي كفار را بطريق اخراجيان با سر و پا برهنه برآوردند (وحميد الدين خان را بعطاي نقاره كه آرزوي ديرينهٔ او بود بلند آوازه ساختند و تربيت خان را پانصدي دوصد سوار اضافه مرحمت نموده از اصل و اضافه سه هزار و پانصدي و هزار و نه صد سوار نمودند و روح الله خان را بعطاي سرپيچ مرصع گران بها خورسند ساختند) و قلعه را مسمى به بني شاه گذه نمودند - چون در لشكر گراني و كمياي غله بمرتبهٔ شده بود كه گندم و نخود و كاه روپيه را دو آثار و كاه گران تر ازين بهم مي رسيد و سيدي ياقوت خان فوجدار دندا راجپوري كه بند و بست تمام كوكن نظام الملكي بدو تعلق داشت ازانجا بفاصلهٔ سي و پنج كروه بود بنام او حكم صادر شد كه بقدر مقدور سرانجام رسد غله نموده مع مصالح قلعه گيري خود را بحضور رساند - اگرچه سيدي ياقوت خان كه ذكر او مكرر بزبان قلم جاري گشته در همه باب سر از اطاعت و حكم پادشاهي نمي پيچيد و در نسق و تنبيه كفار اطراف تعلقهٔ خود و اجراي راه بيت الله در دريا كه خرچ سه لك روپيه از ما و فوجداري دريا يعني جهازات و كشتيهاي خرد و و كلان نيز تعلق باو داشت بمرتبهٔ مي كوشيد كه هركه دران ضلع و مكان برفتنه رسيده ميداند كه در ندويت و جانفشاني و مغلوب و منكوب داشتن غنيم مرهنهٔ خشكي و دريا كاري كه ازو بر مي آمد كار ديگر بنده‌هاي پادشاهي نبود اما ازانكه سيدي خيريت خان رفيق او بود بعد تسخير راهيري على الرغم مدعي بموجب حكم چنانچه بذكر در آمده بلاتوقف خود را بحضور لامع النور برساند و بعد ملاحظهٔ وضع دبدبهٔ

دربار و مشاهدهٔ شان و تجمل سلطنت خود را باخت و در خویش حوصلهٔ بی آبروئی و خفت کشیدن مقابل ز یست و قرب امرای نامدار حضور نیافت ناچار کار او بتمارض کشید تا آنکه بتدبیر و سعی سیدي یاقوت خان خود را از اردوي معلی به پناه جبال وطن و مسکن خود رساند درین ایام که باز سیدی یاقوت خان را طلب حضور فرمودند خود را قابل حصول سعادت شرف ملازمت ندانسته از خجالت و انفعال آنکه بچه روی روی خود بمقربان حضور نماید بعد کار سازی خرچ مبلغ خطیر که وکیل او نمود چند لك روپیه پیشکش با دو سه هزار پیاده مصالح قلعه‌گیري بحضور ارسال داشت و عرضه داشت نمود که درصورت برآمدن غلام ازین مکان سرانجام رسد غله و بحال ماندن بند و بست این ضلع متعذر بود عذر او شرف پذیرائی یافت - و درهمان ایام خبر فوت او بعرض رسید - گویند چون سیدي یاقوت خان فرزند نداشت سیدی عنبر نام را قائم مقام خود ساخته وصیت نموده که تا مقدور بهر تدبیری که پیش رود بقبول پیشکش و خرچ دربار جان و جامه گرو گذاشته دست از وطن بر نداشته نخواهي گذاشت که تعلقهٔ این سرزمین بنام دیگری مقرر شود چنانچه بسعی بسیار که ابتدا تجویز خدمت آنجا بنام دیگري از بندهای رکاب بمیان آمده بود صاحب مداران حضور بعرض رساندند که سوای حبشیان و تربیت یافتهای سیدي یاقوت خان بند و بست آن کوهستان و قلعه‌داري راهیری و اجرای راه کعبة الله در دریا بحال نخواهد ماند پادشاه‌نیز بغور وتقاضای مصلحت وا رسیده سیدي عنبر نام‌را که سابق

بمنصب جز سرافرازی داشت بعطای اضافهٔ نمایان و خطاب یاقوت خان مفتخر ساختند (چون شجاعت خان صوبه دار احمد آباد از روزی که بپای اعتراض پادشاه آمده بود باز باوجود بحال نمودن کمي منصب منصوبان او از راه غیرت دائم مریض و ملول خاطر می ماند درین ایام خبر واقعهٔ ناگزیر او بعرض رسید معهذا که فرزند صلبي سوای یک دختر نداشت بسیاري از اموال بورثهٔ او بخشیدند باقي بضبط سرکار در آوردند *)

اگرچه بعد واصل شدن رام راجا بدار البوار که ازو دو زن و دو فرزند خرد سال مانده بودند و مردم را تصور آن بود که الحال زن بیوه با طفلهای شیر خواره که مانده دست تعدی مرهٹه از ملک دکن کوتاه خواهد شد و استیصال آن مقابل افواج ظفر امواج عدو سال چندان کار نیست اما ازانکه گفته اند * مصرع *

دشمن نتوان حقیر و بیچاره شمرد

و تا ارادهٔ خدا نباشد در مکافات شامت افعال بند های عاصي قلع ریشه ظلم و فساد بسعی و تدبیر مخلوق متعذر- تارا بائی نام زن کلان رام راجا پسر سه سالهٔ بطن خود را قائم مقام پدر قرار داده زمام اختیار کار و بار و تغیر و تبدیل نا سوداران و آبادي معمور های خود و سعي در خرابي ملك پادشاهي بدست خود گرفت و چنان بندوبست تعین افواج برای تاخت و تاراج شش صوبهٔ دکن تا سرحد سرونج و مندسور وصوبهٔ مالوا وجذب قلوب منصوبان خود پرداخت که درمقابل آن همه تردد و منصوبه ولشکر کشي و قلعه گیري عالمگیر پادشاه تا بقای سلطنت مادهٔ سرکشي کفار روز بروز زیاد گردید وهرچند

خلدمکان که بضرب شمشیر و خرج کلي خزانهٔ اندوختهٔ حضرت صاحب قران ثاني و شهید گشتن و کشته گردیدن چندین هزار آدم در ملک منصوبهٔ آنها داخل گردیده قلعهای سر بفلک کشیده را بتصرف درآورده مرهته رابي خان و مان ساخت آنها زیاده شوخي نموده بافوجهای سنگین بملک قدیم پادشاهي درآمده بتاخت و تاراج پرداخته هرجا که رسیدند چون پادشاه با تمام فوج و امرای کارطلب که دران کوههای دوردست واقع شده بود منصوبان تارا باثي بهرمکانیکه میرسیدند لنگر اقامت انداخته بهبندوبست کمایش دار پرداخته با زن و فرزند و خیمه و نیل بخاطرجمعي سال و ماه بسر میبردند و شوخي زیاد ازحد می نمودند و همه پرگنات میان هم تقسیم نموده بدستور حکام پادشاهی صوبه دار و کمایش دار و راهدار مقرر میکردند *

صیغهٔ صوبهدار آنها آنکه صاحب فوج باشد هر جا قافلهٔ سنگین بشنود با مغت هفت هزار سوار خود را رسانده تاخت نماید و همه جا کمایش دار برای وصول چوتهه تعین نماید و هرجا که کمایش دار از سختي زمیدار و فوجدار زر چوتهه وصول نتواند نمود صوبه دار بمدد او خود را رسانده بمحاصرهٔ و خرابي آن معموره پردازد - و راهدار آن بدراهان پیشهٔ او آنکه بیوپاري متفرقه که خواهد از آفت آنها سالم بگذرد في ارابه و گاو وجه مقرري که سه چهار برابر راهداري فوجداران ظالم پیشهٔ پادشاهي باشدگرفته شریک غالب جاگیر دار و فوجدار گشته راه جاري نماید - درهرصوبه یک‌دو گدهي ساخته ملجای خود قرار داده از اطراف تاخت مي‌آوردند و

مقدمان صاحب سر انجام بعضی دهات بصلاح و اتفاق صوبه‌داران کفار گذهیها بنا نهاده بحمایت و اعانت مرهته با حکام پادشاهي در ادای محصول بدار و مدار مي ساختند و تا سرحد احمدآباد و پرگنات صوبهٔ مالوا تاخته بخاك برابر می نمودند اگرچه آنچه خرابیها که درصوبه‌جات دکن احمدآباد و اطراف اچین رسانیدند و قافلهای کلان تا نزدیک ده دوازده کروهی اردوي معلی بلکه تا گنج پادشاهي تاخت و تاراج نمودند برای ضبط احوال آن‌مکروهات قلم را رنجه داشتن رنج لاحاصل کشیدن است اما بذکر سوانح شوخي که دران ایام قلعه گیوي که آخر هیچ فائده برای دفع فساد مرهته نداد مابین سرحد بندرسورت و احمدآباد کنار معبربابا پیاري و آب نربدا ازان کفار رو داده می پردازد - بعد واقعهٔ شجاعت خان که صوبهٔ احمد آباد بنام پادشاه زاده محمد اعظم شاه مقرر فرمودند قبل ازانکه پادشاه زاده آنجا برسد یا نائب مستقل تعین نماید سند نیابت بنام خواجه عبد الحمید خان دیوان احمد آباد فرستاده بود درین ضمن فوج غنیم لیئم قریب پانزده شانزده هزار سوار طرف نواح بندر سورت آواره گشته بعد خرابي بسیار که به چند پرگنه رساندند بقصد عبور از آب نربدا که مابین سرحد احمد آباد و بندر سورت واقع شده روانه شدند نائب پادشاه زاده و فوجداران صوبهٔ احمدآباد باهم مصلحت و اتفاق نموده با فوج شایسته بسرداري محمد بیگ خان و نظر علی خان پسر خواندهٔ شجاعت خان و التفات خان فوجدار تهانیسر و کودره و دیگر فوجداران نامي احمد آباد که قریب ده دوازده مردار با سیزده چهارده هزار سوار و هفت هشت

هزار کولی جنگي آن سر زمین فراهم آمده بودند بقصد مقابله و دفع شر آن گروه بدمآل از آب نربدا عبور نموده کنار آب خیمه زدند ـ صبح آن فوج مرهنّه نیز بفاصلهٔ هفت هشت کروه رسیده فرود آمد ازانجمله دو سه هزار سوار خوش اسپهٔ قزاق پیشه‌از یک طرف نمودار گشتند فوج احمد آباد خبر یافته بمقابلهٔ آنها پرداختند بعد زد و خوردي که بمیان آمد کفار فرار اختیار نمودند سرداران فوج پادشاهي دو سه کروه تعاقب نموده چند مادیان و بهاله و چهتري بدست آورده نقارهٔ فتح بلند آوازه ساخته برگشته آمدند و سپاه بخوشدلي و خاطرجمعی آنکه فوج غنیم را هزیمت داده ایم کمرها وا نمودند و زین از پشت اسپان فرود آوردند وبعضي بخواب رفتند وجمعي بشغل پختن و خوردن پرداختند درین حالت هشت هزار سوار جنگي انتخابي کفار که در اطراف آب کنها و مغاک کنار دریا پنهان شده جاموسان برای خبر فرستاده قابو طلب بودند غافل و ناگهان چون سیلاب بلا رسیده بر لشکر پادشاهي ریختند و مردم نا آزموده کار احمد آباد که دست برد دکنیها ندیده بودند عقل و هوش باخته فرصت اسپ زین نمودن و کمر بستن نیافتند چون سردار مستقل میان آنها نبود و دکنیها اطراف را فرو گرفتند تزلزل تمام در لشکر افتاد ازانکه از یک طرف دریا که همانوقت از رسیدن موج دریاي شور پایاب نایاب گردید و از طرف دیگر فوج بلاموج برسر رسید آدم بسیار کشته و زخمي گردیدند و جمعی کثیر خودرا بآب زده غرق بحر فنا گشتند و نظر علي خان و خواجه عبد الحمید خان با دو سه سردار دیگر دست

و پای الحاصل زده دستگیر شدند و التفات خان که خودرا ازیکه بهادران میگرفت بر اسپ چار جامه خود را باب زده خواست جان بدر برد چون بسیار تشنه آب بود و غنیم تمام فوج بادشاه بمیان آوردند دهنا جادو از زباني همه سرداران صاحب اختیار بنامي قرار مصالح بران گذاشت که فرمان تسلی همه نوکران عمدهٔ رانی مشتمل برطلب حضور صادرگردد بعده که نزدیک اردوي معلی برسند راجهرا ساهو - درخدمت بادشاه زاده محمد کام بخش داده چهار پنج کروهی لشکر بفرستند که سرداران مرهته ابتدا با راجه ساهو ملاقات نمایند بعده باستصواب راجه ساهو بادشاه زاده را ملازمت نموده بدستگیری بادشاه زاده بحضور آمده شرف اندوز ملازمت بادشاه گردند چنانچه حکم تیار نمودن قریب هفتاد فرمان بنام تا سرداران صادر شده بود آخر این مصلحت و قرار موافق مرضی حضرت خلد مکان نیفتاده و از راه عاقبت بیني و روباه بازی آن طائفهٔ بدسگال وسواس بخاطر رسید که اگر آن طائفهٔ بدعاقبت با چهل و پنجاه هزار سوار فراهم آمده نزدیک اردو رسیده بدین تزویر راجه ساهورا با بادشاه زاده همراه گرفته رو بجبال دشوارگذار گذارند

چرا عاقل کند کاری که بار آرد پشیمانی

سلطان حسین را طلب حضور نموده وکیل رانی را جواب دادند و سلطان حسین را بعد مراجعت که مرهته بسیار فراهم آمده سر راه گرفته بودند بآنها محاربهٔ عظیم اتفاق افتاد باوجود بسیاری هجوم کفار از اقبال بادشاهی بدفع شر آن گروه پرداخته همه جا جنگ کنان درین ایام که برای محاصرهٔ قلعهٔ تورنا خبر کوچ درمیان بود

بحضور رسید بعد عرض حکم فرمودند که ملازمت نا نموده پای قلعه رفته مورچال خود قائم نماید *

ذکر سوانح سال چهل و هشت ازجلوس خلد مکان مطابق سنه هزار و صد و پانزده هجري

بعد تسخیر قلعهٔ بلي شاه گده چند روز برای آرام لشکر ظفر اعتصام مقام نموده اواخر ماه شوال المکرم بقصد تسخیر قلعهٔ تورنا که چهار کروهی راجگده واقع است رایت ظفرآیت بر افراشتند - در دو کوچ و دو مقام بسبب عدم میسر آمدن بار بردار تمام لشکر خانه بدوش بودند و اکثر امرا اسباب خودرا برفیلان و مزدوران و فقیران بلغور خانه بمنزل میرسانیدند - بکوچ یک دوکروه بپای قلعهٔ تورنا رسیده حکم محاصره و پیش بردن مورچال فرمودند - چون برای ملازمت سلطان حسین مکرر بعرض رسید از روي اعتراض لطف آمیز که مخصوص بخانه زادان میباشد باز فرمودند که بی آنکه ملازمت نماید پای قلعهٔ تورنا رفته مورچال خود قائم کند و بعد ظهور حسن تردد ملازمت نماید - و تربیت خان و دیگر بهادران کوه نبرد و دلاوران قلعه گشا سرگرم خدمت مامور گردیدند خصوص محمد امین خان بهادر و امان الله خان نبیرهٔ اله وردي خان دران محاصرهٔ تردد شایسته بعرصهٔ ظهور آوردند - و در محاصرهٔ چند روز از زبانی هر کارها بعرض رسید که سلطان حسین از جائی که مورچال قائم کرده بود باوجود قلت جمعیت و شب و روز باریدن تگرگ گوله و اقسام آتشبازي رو برو و ضائع شدن چند نفر بیست درع مورچال پیش برده و هشتاد نفر مع

غله که بقصد ذخیره بالا بردن طرف مورچال از آواره گشته بودند دستگیر گردانید از راه فضل حکم نمودند که غله را بمردم همراه خود تقسیم نماید وبحضور طلبیده ملازمت و تسلیم اضافهٔ دوصدی سه صدی فرمودند - و در ایام کم تردد زیادکه از بهادران کارطلب و مبارزان قلعه گیر عالمگیر پادشاه کشورستان در محاصرهٔ و تسخیر این قلعهٔ آسمان رفعت بعرصهٔ ظهور آمده عنان کمیت خامهٔ تیز رفتاررا از تحریر تفصیل بیان آن کوتاه ساخته بطرف اختصار ما حاصل کلام فتح انجام معطوف می سازد - که خلاف قلعهای دیگر بی آنکه بقلعه‌دار پیغام و پیام وعده و وعید تهدید انگیز و رسل و رسائل التیام آمیز بمیان آید شب پانزدهم شهر ذي القعده که غرهٔ فروردی و روز نو روز عالم افروز تاریخ آغاز جشن و شروع سال هشتاد ونه از عمر شریف خسرو عالم ستان بود امان الله خان که درین محاصرهٔ عمده شریک تردد محاصره‌گفته میشد باتفاق جماعهٔ ماوراء که در فن قلعه گیري شهرت تمام دارند کمر همت بسته بدستیاري زینهای آسمان پایه وکمندهای دراز تر از طول امل اول شب که هنوز روشني ماه پرتو افروز نگشته بود و از دود توپ اندازی طرفین و غبار تردد مردم بالا و پائین محصوران اصلا گمان چنین جرأت و جلادت باحاطهٔ حصار خاطر و وهم خود راه نمیدادند دو بهادر کوه نورد شیر نبرد با حربهای جان ستان پیشقدم همقدمان گشته از راهي که قابو داشتند برفراز کوه برآمده باشارهٔ وعلامت مقرري که میان هم دارند دیگران را طلبیدند وقریب بیست و پنج نفر مسلح بچستي وچابکي با یک نفیر فواز خودرا بهم رساندند و از عقب آن جماعهٔ

سرباز امان الله خان مع عطاء اللهخان برادر و چند همدم جانباز دیگر که همقدم هر دو بهادر گشتند بمدد همدیگر پاشنه کوب رسیده ابتداء بنواختن نفیر و تاختن ناگاه برسر محصوران قلعه نشینان را بیدست و پا ساختند و حملهٔ بهادرانه آوردند . درین ضمن حمید الدین خان بهادر که در کمین فرصت بود خود را بمدد زینه و زیسمان و دستگیری ماولیها رساند و باتفاق هم مقابل محصوران هوش و جان باخته که سراسیمه گشته دست و پای لاحاصل میزدند کارزار مردانه نموده اکثری را زیر تیغ درآوردند و بسیاری الامان الامان گویان راه فرار اختیار نمودند و جمعی در گوشه و کنار خزیدند واز بالا صدای نفیر اشارهٔ فتح راز پائین نقارهٔ شادیانه بنوازش درآمد . و بعضی که از هرطرف راه یافتند با سروپای برهنه جان بدر بردند و بسیاری محافظت جان و مال را غنیمت دانسته بعجز درآمده مامون گردیدند و قلعه یفتوح الغیب موسوم گردید . و آنچه بر السنهٔ خاص و عام شهرت دارد و مستعد خان که بتذکار سوانح تسخیر قلعجات دکن پرداخته نیز بزبان قلم داده که از جملهٔ قلعهای آن ضلع قلعهٔ که بی رسل و رسائل بضرب شمشیر و یورش جانبازی بتسخیر درآمده همین قلعهٔ فتوح الغیب است . امان الله خان که هزاری پانصد سوار بود باضافهٔ پانصدی دو صد سوار سرافرازی یافت و عطاء الله خان برادر او و دیگر همراهان فراخور حالت بعطای اضافه و دیگر عنایات سربلندی یافتند وحمید الدین خان بهادر را خلعت دوشالهٔ پوشاک خاص مع سرپیچ و فتح پیچ مرحمت فرمودند - چون ایام بارش

رسید بقصد چپارني حکم پیشخانه بردن طرف قلعهٔ چنبر که در تصرف مردم پادشاهي وملک نوآباد نواح گلشن آباد بودنمودند اراخر ماه ذي القعده برموضع کهنیر متصل دریای گنگ رسیده شرف نزول فرمودند - روح الله خان ثاني بآزار سنگ منانه درین ایام ازان تنگنا سرای بی بقا بدارالبقا شتافت *

سابق بذکر پیم نایک زمیندار کم اصل از قوم بیدر که در زبان هندي ترجمهٔ معنی بی ترس باشد و اصل آن ذات دهیر که نجس ترین قوم دکنند و از مفسد پیشگان مقرري گفته میشد و درایام شورش حیدر آباد برای کمک ابو الحسن توچ خود فرستاده بود و پادشاه خان زاده خان پسر روح الله خان را برای تسخیر قلعهٔ سکر و مکانهاي قلب و ملجای آن کافر تعین نموده بودند و او از صدمات انواج بحر امواج امان خواسته بحضور آمده در همان زودي بمقر اصلي شتافت - پرداخته - باز در ایامي که روح الله خان کلان در سنه سي و دو بتسخیر رایچور مامور گردید پریا نایک نام برادر زادهٔ پیم نایک را که هنگام نزول رایات ظفر آیات قبل از مهم بیجاپور در احمد نگر باردوي معلی تشریف داشتند پریا بعد رسیدن حضور بتقاضاي وقت که دبدبهٔ عالمگیري مشاهده نموده و بمنصب سرافرازي یافت مصالح کار مهم رایچور دانسته همراه خود گرفت بعد رسیدن رایچور آن محیل نابکار شریک تردد گشته حسن خدمت خویش باثبات رسانده بعد فتح رایچور ظاهر ساخت که اگر اجازت یابد واکنکیرا که مسکن آبا و اجداد آن بد اصل بود رفته سروسامان

درست کرده باز هرجا طلب فرمایند با فوج شایسته حاضر گردد و بعد حصول رخصت آن کافر بد نژاد بواکنکیرا که دیهی بود آباد از توابع سکر بر فراز کوه برقنداز بسیار که مراد از کالی پیادهای سیاه رو باشند و در دور اندازی و حکم اندازی شهرت دارند درانجا مسکن داشتند و بعد از برآمدن سکر از تصرف پیم نایک آن سگ نابکار بحیله و روباه بازی مقر و جای ماندن عیال و فرزندان خود قرار داده بود رفته لنگر اقامت انداخت و باز ارادهٔ پار گشت ننموده در استحکام بنای حصار که سوای احاطهٔ سابق احداث نموده و گرد آوری مصالح جنگ و طغیان ورزیدن پرداخته بمدد روزگار سفله نواز و زمانهٔ کمینه پرور قریب چهارده پانزده هزار پیادهٔ آنجا که در قدر اندازی و جلادت شهرت تمام دارند فراهم آورده آن پشتهٔ کوه را طلسم سد سکندر ساخت و باندک فرصت چهار پنج هزار سوار بهمرسانده شروع بتاخت و تاراج معمور های مشهور نواح دور و نزدیک و زدن قافلها نمود و هرگاه فوج بر او تعین می شد بزور جمعیتی که باو فراهم گشته بودند و استظهار پناه قلب و قوت خرچ زر رشوت که از حقیقت و طریقهٔ ساخت وساز دربار واقف و دلیر شده آمده بود درفرستادن خریطهای هون و جواهر و اقسام جنس رخنهٔ گفتگو را مسدود می ساخت ودر عرضه داشت بعذرهای غدر آمیز خود را در جرگهٔ زمینداران مال گذار مطیع و محسوب می نمود و هر ماه و سال در افزونی عمارت و استحکام برج و باره و فراهم آوردن فوج و توپهای خرد وکلان میکوشید تا آنکه آن مکان بقلعهٔ واکنکیرا مشهورگشت و با غنیم لیئم

مقرري دکن همداستان گردید و جگنا (22) پسر پدیم نایک که وارث آن ملک بود بحضور رسیده بمنصب سرفرازی یافته سند زمینداري آن ولایت بطریق ارث حاصل کرده با فوج بر سر او رفت دخل نیافت و بعد جنگ هزیمت خورد بعدهکه پادشاه زاده محمداعظم شاه را براي تنبیه و گوشمال آن بدسگال تعین فرمودند و فوجهای اطراف تعلقهٔ او را تاخت نمودند قابوي وقت را کار فرموده ملازمت بادشاهزاده نموده باظهار عجز و ندامت و بلطایف الحیل پیش آمده بقبول پیشکش مبلغ هفت لک روپیه بنام بادشاه و دو لک روپیه نقد که بسرکار پادشاه زاده سواي مدارات متصدیان واصل و عائد ساخته از آفت پنجهٔ غضب سلطاني رهائي یافت همینکه محمد اعظم شاه بحضور مراجعت نمود همان طریقهٔ مذموم سابق را اختیار کرده زیاده از پیشتر آتش فساد برافروخت بعد ازانکه فیروز جنگ را با لشکر گران براي استیصال آن تبه کار بدکردار نامزد فرمودند وغازي الدین خان بهادر فیروز جنگ بدانجا رسیده عرصه بر او تنگ آورد همان روباه بازي سابق را بیشتر از پیشتر بکار برده بانواع پیغام افسانه و افسون و اظهار اطاعت بقبول نه لک روپیه پیشکش خود را از آفت جان و آبرو محفوظ داشت - و در فرصت ایام نزول رایات بقصد تسخیر قلعجات طرف پونه و چهاولي سمت جنیر که هفت و نیم ماه درانجا توقف واقع شد و درین ضمن دو سه قلعهٔ غیر مشهور دیگر آن ضلع بزور سعي بهادران

---

(22) ن - چکیا

کوه نبرد بتسخیر درآمد روز بروز خبر تمرد و فساد آن بدنهاد بعرض می رسید لهذا بقصد جهاد و گوشمال آن بد خصال پیشخانه طرف واکنکیرا برآوردند *

ذکر سوانح سال چهل و نه از جلوس خلدمکان مطابق سنه هزار و صد و شانزده هجري

در آغاز سنه چهل و نه از جلوس رایت ظفر آیت طرف واکنکیرا برافراشته قلیچ خان خلف ارشد فیروز جنگ را که بصوبه‌داري بیجاپور مامور و از مدبران کار طلب بود و پرگنات نواح واکنگیرا تعلق بجاگیر او داشت و دست او بسبب مفسدي پریا بدو نمیرسید طلب حضور فرمودند و بخشي الملک ذوالفقار خان بهادر نصرت جنگ که برای حراست خجسته بنیاد مامور بود بنام او نیز حکم صادر شد که خودرا بواکنکیرا رساند بهمین دستور بنام اکثر فوجداران عمدهٔ صاحب فوج احکام مع گرز برداران روانه نمودند و اواخر شوال حوالي قلعهٔ مذکور شرف نزول واقع شد - در همان زودي قلیچ خان خودرا مطابق حکم رساند و برفاقت تربیت خان و محمد امین خان و دیگر بهادران رزم آزما و توپخانهٔ جهان آشوب مامور بمحاصره و مورچال بستن و گرد آوري مصالح قلعه‌گیري گشتند و خود عالمگیر غازي بتفاوت یک کروه مضرب خیام حکم نموده بهادران کارطلب را سرگرم تردد جانفشاني وکافر کشي ساختند و آن بدسگال باستحکام برج و باره و فراهم آوردن فوج متفرقهٔ خویش پرداخته برای طلب کومک از نزد تارا بائی و دیگر سرداران مرهته رسل و رسائل بمیان آورده باستظهار چند هزار

سوار که از همه قوم خصوص مسلمین حتی جمعي از بد نام کن سادات فراهم آورده بودند وجوش و خروش پیادهٔ سیاه روی بیشمار و توپخانهٔ آتشبار بشوخی تمام برآمده بمقابلهٔ غازیان ظفر انجام اقدام نمود و همراه گولهای توپ خرد و کلان چندین هزار بان شرر بار شب و روز باریدن گرفت و فرصت آن واحد نمی دادند محاربات عظیم بمیان می آمد و از هردو طرف جمع کثیر کشته و شهید و زخمی میگردیدند تا آنکه روزي وقت طلوع نیر اعظم محمد امین خان و تربیت خان و چین قلیچ خان بهادر و عزیز خان روهیله و اخلاص خان میانه که فرصت قابو جویان بطریق طلایه اطراف سیر مي نمودند بر پشتهٔ که بلال تیکري شهرت داشت و پارهٔ سر کوب حصار ان معموره بود جلو ریز رسیده جمعي از برقندازان را که نگاهبان آن مکان بودند بضرب شمشیر و تیر بجهنم فرستاده از پیش رو برداشته بقصد مورچال قائم نمودن تردد رستمانه بظهور آوردند - و درین ضمن شوره بختان تیره درون از اندرون و بیرون حصار برآمده از هرطرف چون سیل بلا از بالا و پائین رسیده هجوم آورده اطراف مردم پادشاهي فرو گرفتند و از انداختن چندین هزار سنگ و فلاخن و گولهای توپ و تفنگ غالب آمده فرصت پا قائم نمودن ندادند و باوجودیکه بعد رسیدن خبر پادشاه بادشاه زاده محمد کام بخش را مع امیر الامرا اسد خان و دیگر بندهاي زرجو مامور بکمک نمودن فرمودند هرکدام خود را با فوج کم و زیاد که توانستند عجالة رساندند - و چین قلیچ خان بهادر و دیگر بهادران آنچه شرط تردد بهادری بود بظهور آوردند اما فائده برروي

کارنیامد و از بسکه تگرگ گولهٔ جانستان پیهم می بارید و مردم بسیار بدرجهٔ شهادت رسیدند و از ضرب گوله و صدمهٔ بان هر دو پای اسپ محمد امین خان و یک دست اسپ چین قلیچ خان ازکار رفت و هردو بهادر پیاده گشته شکر نرسیدن آسیب جان و محفوظ ماندن اعضا بزبان آوردند - چون بسبب حشر و نشر و چپقلش فیل و اسپ و آدم که بالای هم می افتادند اسپان کوتل هردو سردار نتوانستند رساند چند قدم پیاده تردد نموده خود را ازان صدمات موج بلا بقدر مقدور کنار کشیدند - این خبر که بحضرت خسرو آفاق سلطان رسید دو اسپ کوتل خاصه برای هردو سردار فوج نامدار فرستادند - و چون اثر هول دل قلیچ خان داشت و مقرر است که در چنین اوقات بر مرض مذکور می افزاید شمامهٔ عنبر چهل توله وزن همراه امیر خان از روی عنایت مرحمت نموده پیغام آفرین و دلنوازی دادند و روز دویم و سویم آن حمید الدین خان بهادر مع جمعی از دلاوران جانباز بحملهٔ بهادرانه بر فراز پشتهٔ دیگر که محاذی بازار آباد کردهٔ آن کافر که بزبان هندی پینته گویند و پورهٔ آباد کردهٔ جماعه دهیران که اشجع لشکر و هم قوم آن بد اصل بودند خود را رسانده بتردد بهادرانه جمعی را کشته آن مکان را قائم نمود - چون درین حالت جمعی از مفسدان که بر پشتهٔ لال ٹیکری منتشر بودند برای مقابلهٔ حمید الدین خان خود را رساندند محمد امین خان که چون باز گرسنه جویای قابو بود خود را بران پشتهٔ لال ٹیکری رسانده استقامت ورزید - درهمین حال سلطان حسین عرف میرملنگ با جمعی از فوج محمد کام بخش خود را رسانده رفیق و شریک تردد گردیده

جا قائم نمود همچنان باقرخان پسر روح الله خان خود را بر پشتهٔ دیگر رسانده جا را نگاه‌داشت و مقابل همه بهادران علی الاتصال گوله و اقسام آتشبازي و سنگ دست و فلاخن میبارید و نزدیک بود که کاری ساخته شود و تردد بهادران جانباز بجائي رسد و آثار فتح وتسخیر قلعه بزبانها جاري گردیده بود درین ضمن خبر رسیدن فوج سنگین مرهتهٔ بداندیش بکومک آن بد کیش انتشار یافت - و روز دیگر آن دهنا جادو و هندو راو مع دو سه نا سردار نامی دیگر که قبیله و فرزندان اکثر آنها دران حصار واکنکیرا بودند باهشت نه‌هزار سوار و پیادهٔ زیاده از شمار از دور نمودار شدند - ازانکه آمدن دهنا جادو که از مدت کمتر بتاخت و تاراج ملک و مقابلهٔ فوج پادشاهي مي پرداخت درین اوان بقصد آنکه هم قبیله و مال و عیال خود را ازان حصار که جای مامون تر از قلعهای مفتوح گشتهٔ دیگر دانسته نگاه‌داشته بودند برآرند و هم منت و احسان کمک بران کافر بگذارند خود را رسانده از یک‌طرف فوج سنگین آنها مقابل افواج پادشاهي شوخي زیاده بغلبهٔ تمام‌نمودند - درین حال که از بالا و اطراف نیز زیاده از سابق تکرگ و ژالهٔ بلا می رسید سرداران پادشاهي را طرف خود کشیده مشغول زد و خورد ساختند و از طرف دیگر دو سه هزار سوار یکه تاز رسیده قبائل خود را بر هادیان باد رفتار سوار نموده بمدد رفاقت پیادهای قلعه که بر آمده بودند از پناه آن حصار بدر بردند - بعده ناسرداران رانی بآن تیره روزگار پیغام نصائح آمیز دادند که هرچند ما و تو برفاقت و اعانت همدیگر مقابل افواج بحر امواج پادشاهي دست و پا زنیم محالست که جانبر

گردیم مصلحت در اطاعت ورزیدن و ملک موروثی خود بعجز و فرمان برداری نگاه داشتن است آن مغرور بد اصل و مخمور بادهٔ نخوت گفتهٔ آنهارا بگوش ننموده مبلغی نقد وجنس ماکولات ومشروبات بطریق ضیافت نزد آنها فرستاد و هرروز برای نامردان خرچ مقرری قرارداده تا انقضای ایام محاصره برساند و بسماجت تمام تکلیف رفاقت و معاونت بمیان آورد تا سرداران مرهته گرفتن زر صفت را غنیمت دانسته لنگر اقامت انداخته هر روز هر طرفی که شوخی آغازمی نمودند جمعی کشته و زخمی میگردیدند و روز بروز برفوج مرهته می افزود و بسیاری از بندهای پادشاهی نیز بکار می آمدند و بدرجهٔ شهادت میرسیدند و تزلزل تمام در لشکر افتاد آخر کار رای آن بدکردار بران قرار یافت که از راه روباه بازی و مکاری تمهید و منصوبهٔ تازه بخاطر آورده ابتداءً عبد الغنی نام کشمیری که بوسیلهٔ دست فروشی و داد و ستد مایهٔ تجارت بهمرسانده با همه قوم سودا و معامله نموده طرح اختلاط و گرمی آمد و رفت بهمرسانده و از فوج پادشاهی اندرون حصار آن تبه کار راه آمد و شد پیدا کرده بود همداستان شده بدست او پارچهٔ کاغذی مشتمل بر التماس مصالح باظهار عجز و ندامت فرستاد عبد الغنی آن التماس را نزد هدایت کیش واقعه نگار کل که سررشتهٔ تمام مقدمات ملکی و مالی قلمرو هندوستان نزد او می باشد آورده حاضر ساخت که در پای حصار برای تفرج و نماز خواندن رفته بودم محصوران غافل بر سرم رسیده سرا گرفته بردند و آن بیدرد بد گهر بعد استفسار احوال لشکر ظفر اثر این پارچهٔ کاغذ بمن سپرده نزد شما که خیر خواه خلق

و بادشاهید فرستاده هدایت کیش کاغذ مرسولهٔ آن بدکیش را بخدمت
بادشاه برده بعرض رساند بعد تامل بسیار نظر بر تقاضای وقت
و غلبهٔ کفار بدکردار حکم فرمودند که مطالب خود را بوساطت
بادشاه زاده محمد کام بخش و هدایت کیش بعرض رساند خلاصهٔ
التماس آن مکاربد کردار آنکه سوم سنگر نام برادر آن بد نام از قلعه
برآمده ملازمت نماید و بعطای خلعت و اسپ و جواهر و منصب
سر افرازی یافته بطریق یرغمال درگلال بار باشد بعده از روی
درخواست او محتشم خان پسر شیخ میر خوافی را که دران ایام
بی منصب و منزوی بود و کشمیری مذکور مبلغ از زر که سودای
نقد وجنس مدام باو می نمود طلب داشته قلعه‌دار و اکنگیرا
بشرط آنکه تا خالی نمودن قلعه بوعدهٔ یک هفته قلعه دار با چند
نفر معدود بنشان پادشاهی اندرون قلعه رفته به بندوبست پردازد
نمایند ـ اختصار کلام آنکه بموجب التماس او سوم سنگر برادر آن
بداصل از قلعه برآمده مع نذر و نثار ملازمت نمود و بعطای خلعت
و اسپ و جواهر و منصب سر افرازی یافته آداب تسلیمات
عنایات پادشاهی و عفو تقصیرات برادر بجا آورده بعجز و الحاح
تمام وعده و مهلت یک هفته نمود که درین مابین محتشم خان اندرون
حصار در آمد و شب برسمیات ضیافت و آمد و رفت پیغام آنکه
فردا ساعت ملاقات پریا است که بعد ازان بدستگیری قلعه دار
ملازمت نماید گذراند چنانچه بعد داخل شدن قلعه دار صدای
شادیانه بلند آوازه گردید و روز دیگر ارکان دولت آداب تسلیمات
تهنیت بتقدیم رساندند و هدایت کیش برین حسن تردد خدمت

بعطای خطاب هادی خان سرفرازی یافت و بعبد الغنی کشمیری
در دلالی تقدیم این خدمت منصب سه صدی مرحمت فرمودند
و مردم قلعه برای تسکین قلعه دار برآوردن اسباب ناکارة و عورات
و پیر زالهای چند که عدم و وجود آنها مساوی بود شروع نمودند
تا سه پهر خبر حاضر شدن پریا نزد قلعه دار گرم داشتند آخر روز
بعذر حرارت و عارضهٔ تپ بشدت دفعیه نمودند روز سیوم آن
پیغام بسرسام منجر گردیدن تپ و هذیان گفتن او آوردند روز دیگر
آن شهرت دادند که پریا جنون بهمرسانده آخر شب از قلعه
بدر رفت و هیچ تحقیق نیست که بقصد هلاک خود را از
قلعه بزیر انداخت یا از اثر هوا خود را بلشکر مرهتة
رساند و مادر آن مکار شیون و گریه وزاری و بیقراری از راه مکر و
عیاری بلند ساخته بپادشاه التماس و پیغام فرستاد که بعد
خاطرجمعی از مفقود الاثر گردیدن پسر قلعه خالی می نمایم
امیدوارم که سوم سنکر پسر خرد مرا بجای برادر خلعت زمینداری
مرحمت نموده نزد محتشم خان بفرستند که بعضی جا خزانه
باطلاع او مدفون ست بقلعه‌دار نشان دهد و با باقی مال و عیال از
قلعه‌برائم پادشاه غافل از مکر و منصوبهٔ آن مکار شوم‌سنکر را نیز بقلعه
نزد مادر او مرخص ساختند و بعد رفتن آن سگ نابکار و عیار پرکار
دنایه ثانی بحیله و وعدهٔ امروز و فردا دفع الوقت نموده درآمد
و رفت بر روی مردم پادشاهی بسته محتشم خان را بدستور
محبوسان با چند نفر معدود در قلعه نشانده تا آنکه منصوبه وغدر
دیرینهٔ آن کافر بر پادشاه و هواخواهان دولت تحقیق گردید اما آن

بادشاه باوفاراز راه حوصله وبردباري وتقاضاي وقت ومصلحت بزرگي
بر روي خود نياورده بدار و مدار موافق را نموده با آنها سلوك
مرعي داشتند - درين اوان چون خبر نزديك رسيدن ذوالفقار خان
بهادر نصرت جنگ و داؤد خان و غيره چند سردار صاحب فوج
رسيده بود حكم زود خود را رساندن بنام آنها صادر گرديد و باوجود
باز آغاز شوخي نمودن آن طائفهٔ ضال بدسگال پاي قلعه استقامت
ورزيده انتظار فوج تازه مي كشيدند و اين معني نزد مردم
كم حوصله بدنامي تمام منجر گرديد و خيمه بخيمه دست افسوس
برهم سايده همين ذكر شماتت آميز درميان داشتند كه زهي
تقاضاي روزگار سفله پرور دون نواز كه چنين نجس ترين قوم مردار
خوارچنان پادشاه سراپاتدبير و فرهنگ را بدين مرتبه بفريبد - وشوخي
مفسدان قلعه و اطراف كه پادشاه حكم محصور گرديدن بهمرسانده
بود روز بروز زياد ميگرديد تا آنكه خبر رسيدن ذوالفقار خان بهادر
نصرت جنگ و داود خان پني صاحب مدار تسخير چنجي و
جمشيد خان بيجاپوري و بهادر خان مير شمشير آن ضلع و يوسف
خان قلعه دار قمرنگر و كامياب خان قلعه دار گلبرگه و راو دلپت
بندیله و رام سنگه با جمعي ديگر فوجداران كه با مصالح قلعهٔ گيري
از عقب مي آمدند انتشار يافت و پادشاه بنصرت جنگ شقه بخط
مبارك مختصر بدين مضمون نوشت كه - اي ياري ده بي ديدار
زود خود را برسان - بعده كه بهادر بهادران با جمعي ديگر از پرتي
رسيده سر هواري ملازمت نموده بي آنكه آداب و عنايات
طرفين بميان آيد نظر برينكه عرصه بر ديگر دلاوران تنگ بود

مفسدان زیاده از حد شوخي مي نمودند گرد راه تکان ندادند از راه
نا رسیده ابتداء طرح نهشتند که محمد امین خان و سلطان حسن
مورچال بسته مردانه در محاصره بودند و چند فاقه بر آنها
گذشته بود تاخت آورد و دیگر پردلان کوه نورد شیر نبرد پیهم رسیده از
هرطرف بران بدسرشتان نکوهیده خصال حمله آور گردیدند - درین
ضمن هرکاره از اثر گردي که از عقب نمودار شد ظاهر ساخت که
فوج مرهته بمدد محصوران رسید - نصرت جنگ مصلحت درطرح
دادن یورش مقابله دانسته هر عنان طرف اثر گرد گردانید باز
معلوم شد که غبار فوج طلایهٔ پادشاهي است درین فرصت
کفار زور آوردند و رستخیز غریب و زد و خورد عجیب بمیان آمد
و از چهار طرف انواج دریا موج بتلاطم درآمد و از هریک بندهاي
کار طلب شرط جانفشاني بعرصهٔ ظهور رسید خصوص حمید الدین
خان و قلیچ خان بهادر و داود خان و جمشید خان و راجپوتهای
جلادت پیشه و دیگر بهادران رزم جو ترددات نمایان بروی کار
آوردند و چهار پنج روز تمام روز معرکهٔ کارزار گرم بود تا آنکه جمشید
خان باجمعي از راجپوتان روشناس بهمراه راو دلپت وچندی دیگر
منجملهٔ خانزادان عقیدت نشان بکار آمدند - بعده بچین قلیچ خان
و محمد امین خان و بعضي دیگر پردلان حکم شد که بطریق
طلایه اطراف قلعه برآمده هر جا اثر از کفار که بقصد کمک آن
ذخیره بختان آواره باشند نشان یابند به تنبیه رسانند و نگذارند که
فوج مرهته و غیره بمدد محصوران تواند رسید درین اوان ذوالفقار
خان چند بارلي و چاه که مدار آب خوردن آدم و چار پای آن قوم

شوم بران بود بتصرف خود آورد و تنگي آب فوج ظفر موج بران شور بختان مبدل گردید و از فراهم آوردن کنکهای و چوبهای عمارت و اشجار روز بروز مورچال پیش می آوردند تا بپایهٔ دیوار قلعه رسید و سرداران دیگر نیز بضرب شمشیر و زور بازو سعي بهادرانه نموده مورچال خود زیر حصار رساندند - روزي که یورش کوه نبردان قرار یافت خدیو کشورستان خود بدولت سوار شده بقصد جهاد و آرزوی شهادت که وقت تردد محاصرهٔ همه قلعجات این تمنا در دل آن پادشاه غازي متمکن بود شریک تردد قلعه گشایان گردیده در مکان گوله رس عمدا استقامت ورزیده کار فرما گشتند و از یک‌طرف ذوالفقار خان بهادر با امیران تازه رسیده و از جانب دیگر ترپیت‌خان و حمید الدین خان و یکه تاز خان و جمعي دیگر از یکه بهادران رزم جو به پشت گرمي همدیگر حملهای صف ربا نمودند کافران بمرتبهٔ از بالا و اطراف هجوم و زور آوردند که اکثری از بهادران جانباز ومبارزان جلادت پیشه سینها سپر ساخته و سپرهای توکل پیش رو گرفته پیاده شده مقابل حملهٔ مخالفان شعله وار رو آوردند و زد و خورد غریب درمیان آمد و رستخیز عجیب برپا گردید و جمعي از هردو طرف کشته و زخمي گردیدند *

* بیت *

ز بس کشته افتاد در کوه و دشت
جهان گفت بس بس که از حد گذشت

و کفار مغلوب گشتند و در دو سه حمله ابتداء پشتهائي که بالای آن بازار تپه آباد نموده بودند و نسبت بهمه جا ازان تپه

زیاده ریزش آلات جانستان بلا افروز بود بدست آمد و آن بدکیشان کوته اندیش رو بفرار آوردند و کوه نبردان تهور پیشه زیاده از یک کروه پیاده تعاقب آن گروه نمودند و بسیاری را بدارالبوار فرستاده و زخمي نموده بر فراز کوه نزدیک دروازه علم ثبات و نشان فتح بر افراشتند - و مخذولان دلباخته قو سه هزار بند و قچي را بر سر دروازه و پناه اطراف برای فرصت دم واپسین سر راه بهادران قلعه گیر گذاشته مراسیمه وار زن و فرزند و زیوري که همراه توانستند گرفت با خود گرفته معبد خانه و اکثر جا ها را بدست خود آتش زده از دروازهٔ دیگر و راههای مختلف که برای گریز چنین روز مي گذارند برآمده پیهم خود را بفوج موهنه رساندند و باتفاق آنها راه فرار اختیار نمودند - از بلند شدن شعلهٔ آتش اندرون حصار و کم شدن آثار باریدن آلات شرر بار برفرار آن بدکیشان سوخته اختر مطلع شده اکثر دلاوران مع داودخان ومنصورخان باجمعي که پیش قدم بودند خود را بقلعه رساندند و اثري ازان جماعه نیافتند مگر چندي دست و پا باخته زخمی که پاي گریز نداشتند و محتشم خان بیچاره که اگر لمحهٔ مردم پادشاهي بفریاد او نمی رسیدند سوختهٔ آتش بیداد آن گروه مي گردید درآنجا یافتند . چهاردهم محرم الحرام قلعه بتصرف پادشاهي درآمد و صدای شادیانهٔ فتح بلند گشت - و ذوالفقار خان با دیگر بهادران بخدمت پادشاه رسیده مورد آفرین گردید و بعطای اضافهٔ هزار سوار و شمشیر مرصع و اسپ با ساز طلا و فیل با یراق نقره مفتخر ساختند همچنان داود خان و بهادر خان و حمید الدین خان و دیگر مقربان

حضور و بندهای اخلاص کیش که دران مهم شرط جانفشانی بتقدیم رسانده بودند هر کدام بعطای اضافه و خلعت و فیل و اسپ و جواهر سربلندی حاصل نمودند - حاجی سیف‌الله خان میر تزک که زخم گولی بدست او رسیده بود صد اشرفی انعام زخم بها باو مرحمت نمودند - و بروایتی چین قلیچ خان و محمد امین خان که ابتداء مصدر ترددنمایان گشته بودند و روز فتح بسبب تعین گشتن برای تنبیه غنیم اطراف حاضر نبودند و در گشت و طلایه نیز ترددات ازانها ظهور آمده بود بعد رسیدن بحضور چین قلیچ خان را اضافهٔ هزاری بر چهار هزاری مع شمشیر مینا عطا فرمودند و اضافهٔ پانصدی مع شمشیر مرصع بمحمد امین‌خان مرحمت کردند و قلعهٔ و اکنکیرا را برحمن بخش موسوم ساخته بنای مسجد درانجا گذاشتند - بعد از فراغ فتح قلعه رحمن بخش و استمالت زمینداران مالگذار ازان مکان کوچ نموده برای بسر بردن ایام برشکال و آرام سپاه طرف قصبهٔ دیوگانون که کنار کشنا بتفاوت مسافت سه چهار کروه جریبی واقع است چهاونی مقرر گردید - و جا بجا حکام فهمیده کار برای ضبط و بندوبست مالی و ملکی تعین نمودند - و ذوالفقار خان را برای تنبیه و تادیب بعضی زمینداران سرکش مفسد پیشهٔ آن ضلع مقرر فرمودند - و مبلغ کلی از ملک نو مفتوح و پیشکش زمینداران بوصول در آمد - دریغولا خبر رسید که قلعهٔ بخشنده بخش عرف کندانا از بیخبری قلعه دار و حیله پردازی غنیم بتصرف مرهته رفت همان روز حمید الدین خان بهادر را مع تربیت خان برای تسخیر و محاصرهٔ آن مرخص فرمودند *

درین آوان عارضهٔ بدنی بپادشاه رو داد و در تمام اعضا اثر درد مفاصل بشدت و وجع عجیب بهمرسید و باعث اختلال احوال عالمی گردید هرچند هر روز خود داری نموده در نشستن و دیوان نمودن خودرا مشغول داشته باعث تسلی خلق الله میگردیدند آخر انحراف مزاج بامتداد کشید واز غش نمودن و بیخود گشتن یک دو دفعه خبر های نا خوش آمیز فساد انگیز زبان زد واقعه طلبان گردید و ده دوازده روز غریب هنگامه بر لشکر و مردم اردو گذشت اما آخر فضل الهی شد که اثر مزاج بحال آمدن و گاه گاه دیوان نمودن بر عالمی ظاهر گشت و الا دران دارالحرب که همه ملک غنیم بود وسوختهٔ بی خان و مان گردیده بودند اگر همانجا واقعهٔ ناگزیر رو میداد یك تن واحد ازان کوهستان و سرزمین پر از شور و شر کفار نجات نمی یافت - و بتجویز حکیم صادق خان شروع بچوب چینی خوردن نمودند سه چهار هفته دوا خورده هر روز مبلغ تصدق بر می آوردند بعد از فراغ این دوای مبارك و حصول صحت حکیم را باشرفی وزن نموده بدو انعام فرموده مخاطب بحکیم الملك ساختند و وسط ماه رجب ازان مکان کوچ فرموده متوجه بهادر گده عرف بیرگانون شدند - چین قلیچ خان را بتعلقهٔ صوبه داری او مرخص فرمودند و بکوچ و مقام که بتحریر واقعات مابین راه قلم را رنجه نمی دارد به تعب و کسالهٔ تمام اواخر شعبان ببهادر گده رسیدند برای آرام سپاه و ایام صیام حکم مقام چهل روز گذراندن فرمودند *

ذکر سوانح سال پنجاه از جلوس والا مطابق هزار و صد هفده هجري

ماه مبارک رمضان را دران مکان بگرفتن روز و خواندن تراویح و اداي صلوة فرض و سنت بدستور هر سال بآخر رساندند و بعد اتمام ایام صیام دو وقت بلا ناغه دیوان نموده متوجه امور ملکي و مالي میگردیدند - ذو الفقار خان را برایي تسخیر قلعهٔ بخشنده بخش مرخص فرمودند و خود متوجه احمد نگرشدند •

(اگرچه ساهو پسر سنبها نبیرهٔ سیواي جهنمي را از مدت قبل ازین بچند سال بعطای منصب هفت هزاري دو هزار سوار و خطاب راجه و جاگیر سیر حاصل سر افرازي بخشیده دیوان و خانسامان و دیگر متصدیان او علیحده مقرر فرموده بودند اما در احاطهٔ کلال بار در ظل عاطفت خود نگاه داشته متصدیان را فرمودند که متوجه تربیت او گردند و از ابتدای قید لغایت حال از رکاب عالی جدا ننموده بوقت کوچ با خود حکم سواری میفرمودند درینولا ذو الفقار خان که متوجه پرداخت حال آن مار بچه بود و نمیدانست که بزرگان گفته اند که مار کشتن و بچهٔ او در آستین پرورش دادن نه کار خردمندان است بخدمت بادشاه التماس کرده درین سفر از رکاب جدا نموده باخود برد - وسط ماه شوال در سواد احمد نگر که از همین جا کوچ بقصد تسخیر ملک بیجاپور فرموده بودند بعد انقضاي بیست و دو سال بهم عناني نزدیک رسیدن ایام سوءود مضرب خیام نمودند و روز نزول دران مکان بر زبان خلد مکان جاري گردید

که احمد نگر مکان اختتام سفر است - در ماه ذی حجه خبر تسخیر قلعهٔ بخشنده بخش از سعي وتردد ذوالفقارخان بهادر نصرت جنگ و دیگر بهادران بعرض رسید و باعث فرح خاطر پادشاه گردید *

سابق پادشاه زاده محمد اعظم شاه که در صوبهٔ احمد آباد بود از شنیدن عارضهٔ جسمانی که بمزاج پدر بزرگوار راه یافت عرضه داشت ارادهٔ احرام حضور باظهار اضطرار بسیار بعذر ناموافقت آب و هواي احمد اباد نمود خلاف مرضي بظهور آمد و فرمان درجواب بدین مضمون صادر شدکه ماهم درایام انحراف مزاج اعلی حضرت عرضه داشت بهمین مضمون بحضور ارسال داشته بودیم درجواب ما فرمان رسیدکه هواي همه جا بانسان سازگار است مگرهوای نفس اماره بعده که محمد اعظم شاه مقرر معروض داشت صوبهٔ مالوا باو مقرر فرمودند پادشاه زاده باجین نارسیده باز برای رسیدن خود عرضه داشت نمود طوعا و کرها طلب حضور فرمودند و بطریق استعجال طي مسافت راه دورنموده اواخر ماه مذکور بحضور رسیده شرف اندوز ملازمت گردید - صوبهٔ احمدآباد از تغیر پادشاه زاده محمد اعظم شاه بمحمد ابراهیم خان که در صوبهٔ بنگالا بود مقرر فرمودند و نظر بر بعد مسافت راه بشاه زاده بیدار بخت پسر ارشد پادشا زاده محمد اعظم شاه که در برهانپور بود حکم صادرشد که تا رسیدن محمد ابراهیم خان باحمدابا خودرا رسانده از بندوبست آنجا خبر دار باشد و فرمان صوبهٔ داري برهانپور به نجابت خان ضمیمهٔ قلعه داري و فوجداری قلعه ملهیر و سرکار بکلانا صادر نمودند - و صوبهٔ مالوا بخان عالم پسر خان زمان حیدر ابادی مقرر فرمودند *

درین ایام سوانح غریب از نوشتهٔ اخبار نویسان دار الخلافت بعرض رسید که همان مضمون را محرر اوراق بعد مدت از زبانی میر عبد الله نام که دران ایام نوکر محمد یار خان قلعه دار شاه جهان آباد بود مفصل مسموع نموده چون خالی از غرائب نیست چند سطری ازان می‌نگارم مکرم خان پسر شیخ میر خوافی که دران روزها ترک منصب نموده منزوی بود ازانکه بتلاش کیمیا شهرت تمام داشت روزی بخانهٔ او درویشی با عصاوردای مشایخانه آمده باظهار کمال استعداد و استغنا نشست و تا متفرق شدن مردم زبان بهیچ گلمه و کلام نکشود بعده که مجلس خلوت شد و صاحب خانه استفسار اسم و احوال بمیان آورد فقیر در جواب گفت که من از معتقدان و فدویان جناب حضرت غوث الاعظم قدس سره ام و در عالم رویا بتعلیم علم کیمیا مبشر گشته‌ام و مامورم برین که تا ازان جناب اشارت و اذن حاصل نکنم نزد هیچ احدی زبان باظهار این راز نکشایم درین روزها ماذون گشته‌ام که درخدمت شما رسیده تعلیم این علم شریف نمایم و بچرب زبانی و سالوسی آنقدر افسانه و افسون ترغیب امتحان باظهار بیغرضی و عدم احتیاج خود دمید که آتش شوق مکرم خان در آزمودن آن صفت بیش از پیش شعله‌ور گردید و جای خلوت با صفا برای او مقرر کرده در همه باب کمر خدمتگاری بست و آن فقیر پر تزویر ازمیل نمودن گوشت و روغن و غذای لذیذ اجتناب تمام می نمود تا آنکه مکرر محک امتحان بمیان آمد و هربار چند اشرفی و قدری پرسید او در جواب گفت که خلل در صنعت این عمل راه یافته

که علاج و اصلاح آن منحصر بر ریختن خون طفل سیاه فام است
مکرم خان از شنیدن این نوای هوش ربا ببحر حیرت فرو رفته
گفت که من چگونه رضا برریختن خون طفل معصوم بدهم و
چنین طفل درین حال از کجا بهم رسانم آن مکار عیار گفت
من پسر کافر لوارث در نظر دارم که بمبلغ قلیل بدست آرم
و درین باب چندان ابرام و سماجت نمود که صاحبخانه بجاذبهٔ
طمع راضی گشته چند اشرفی بدست آن شعبده ساز داد واو آن
اشرفی را نگرفته قدری زر سرخ و سفید از جیب خود برآورده نمود
که رفته در فرصت چهار پنج گهڑی طفل خردسال آورده
بر سر دیگ مذبوح ساخت همینکه چند قطرهٔ خون بران
آتش چکید صدای دیگ فرو نشست و طفل مذبوح را عجالة
زیر خس و خاشاک پنهان ساخت و دو سه ساعت که بران
گذشت قریب پهر شب مانده مردم کوتوال باصدای بوق و روشنی
مشعل بر سر دروازه آمده هنگامهٔ زدن درو طلب آن فقیر که طفل
بیچاره را دزدیده بدغل آورده مادر و پدر او نالش دارند فقیر را
حوالهٔ ما نمایند بلند گردید مکرم خان از شنیدن آن شور و غوغا
هوش باخته سراسیمه و مضطرب شده شروع بتملق و راضی
ساختن مردم کوتوال بقبول صد دو صد روپیه از ملاحظهٔ بدنامی
تاهزار و دو هزار رسانده پیغام بمیان آورد و فقیر باظهار آنکه مرا حوالهٔ
آنها نمایید و یک دام ندهید بتسلی صاحب خانهٔ می پرداخت
و هر لحظه بر سماجت پواج می افزود تا آنکه آن نیرنگ ساز
شعبده باز از منع مکرم خان باز نیامده بزور و چرب زبانی تمام

خود را بیرون در انداخت و گفت اینک حاضرم کجا میبرید
طلای غیر مسکوک را در کورهٔ آتش انداخته از راه تلبیس و جعل
مضاف در نظر او جلوه داده هر روز بر ترغیب او افسون تازه دمیده
آتش رغبت اورا تیز مینمود و کار عیاری بجائی رساند که تحقیق
صاحب خانه شد که این درویش بیغرض درین فن کامل عیار
است و درین مابین هرچند بد و تواضع بعض تحف و تکلیف تغیر
لباس می‌نمود او بلباس بی‌طمعی التماس اورد می‌نمود - و در
هریك دو روز باظهار رشادت و اثبات کمالات خرد صنعت چند که
عقل درغور آن حیران بود بجلوهٔ ظهور می آورد و بر اعتقاد مکرم خان
یکی بده می افزود و هرگاه برای اصل تعلیم این علم ذکر درمیان
می آمد وعده می نمود که وقت رخصت چند من طلا که هم
فال و هم تماشا باشد ساخته داده کلید تعلیم آن حواله نموده بقصد
سیاحی طرف بغداد مرخص خواهم گردید تا آنکه ایام موعود بآخر
رسید وفرمود که دیگی که ازان کلان‌تر نباشد حاضر سازند و آنقدر اشرفی
وطلا طلب نمود که هموزن آن پل سیاه و پارچهٔ مس دران ظرف
جاشود مع دیگر مصالح که در مصلحت وقت دران دیگ
گنجد باشارهٔ چشم و زبان آن شعبده باز موجود گردید و موافق رویهٔ
عیار پیشگان ذو ننون بحضور صاحب مال دران ظرف مالامال
بالای هم چیده سر اورا بکل حکمت گرفته کودال کنده زغال بسیار
مع دیگ در انجا مدفون ساخته نزدیك بوقت مغرب آتش
بر افروخت بعده که ثلث از اول شب گذشت صدای غریب
و آواز مهیب ازان دیگ بلند گردید و آن محیل غدار باظهار

سراسیمگي دست افسوس برهم مالید مکرم خان سبب اضطرار هر جا که خواهید برد جواب خواهم داد بلکه ضرور گردید که دست آن لعبت باز گرفته حوالهٔ مردم کوتوال نمودند و پیادها بحضور مردم مکرم خان دستهای فقیر را بسته با خود گرفته بردند - مکرم خان نزدیك بصبح مردم را برای تحقیق احوال که بر سر فقیر چه گذشت فرستادکسان رفته هرچند پی تحقیق احوال فقیر پر تزویر پرداختند اصلا نشان مقولهٔ شب و آمدن مردم عسس بر در خانه نیافتند تا ببردن فقیر چه رسد چندانکه جست و جوی هنگامهٔ دوشینه از مردم کوتوال و از خارج نمودند بالکل اثر ازان نیافتند و نام و نشان فقیر معلوم نگردید که چه شد و کجا رفت حتي از مردم محلهٔ خود که بر دروازه و دران کوچه بودند استفسار شنیدن آواز بوق و شور و فساد شب نمودند احدی زبان بر اطلاع این مقدمه آشنا نساخت و ازان طفل مذبوح که زیر خاک و خاشاک گذاشته بود خبر گرفتند نشان او نیز نیافتند - و هر ساعت برحیرت افزود تا آنکه آتش اطراف دیگ را خاموش نموده در تفحص اصل و سودمایه پرداختند سوای سنگریزه وپل سیاه بجای طلا و اشرفي بنظر نیامد و قصهٔ سر بسته باوجود احتیاط اخفا برملا افتاد و خبر بمحمد یار خان رسید و همان میر عبدالله نوکر خود را که نزد مسعود اوراق نقل نموده نزد مکرم خان برای تحقیق ماجرا و حقیقت کار فرستاد مکرم خان گفت آری سیار عیار پیشهٔ آمده صنعت چند نمود و مبلغی که در قسمت او بود در مزد و انعام تماشای که دیدم باو بخشیدم برد *

باز بتحریر سوانح حضور و ذکر سفر آخرت حضرت خلد مکان می پردازد - بعد رسیدن محمد اعظم شاه بحضور ازانکه از راه غرور شجاعت و تهوری و گردآوری لشکر و خزانهٔ جزوی که در احمدآباد فراهم آورده بود و چشم بر خزانه و فوج رکاب داشت و وجودی بر برادر کلان نمی گذاشت بلکه در همه باب خود را بزرگ می پنداشت و پادشاه زاده محمد کام بخش را از عدم بعرصهٔ وجود نیامده می انگاشت نظر بر انحراف مزاج پدر بزرگوار که اکثر طبع بحال نبود اول بدین فکر افتاد که شاه زاده محمد عظیم را که در عظیم آباد عرف بهار پنده مدت صوبه‌دار بالاستقلال بوده بفراهم آوردن خزانهٔ بسیار شهرت یافته ازانجا بیجا نموده طلب حضور نماید و از طرف او کلمات وقوعی و غیر وقوعی خاطرنشان پادشاه کرده بسماجت تمام مصلحت طلب حضور داد و ندانست که بحکم آیهٔ کریمه وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ حرکت شاه زاده محمد عظیم بلای عظیم جان او خواهد گردید و گرز برادر و فرمان طلب پیهم برای شاه زاده محمد عظیم صادر گردید و محمد عظیم بعد ورود حکم احرام رسیدن بخدمت جد عالی‌قدر بست - و خبر واقعهٔ پادشاه‌زاده محمد اکبر در حوالی توابع گرم سیر خراسان که از یک سال شهرت یافته بود و در عالم احتیاط برای صدق و کذب این خبر نوشتجات بنام حکام ملتان و اطراف ملک سرحدی نوشته بودند درینولا از زبانی محمد اعظم شاه بثبوت پیوست ٭

ذکر سوانح سال پنجاه و یک از جلوس مشتمل بر واقعهٔ ناگزیر خلدمکان طاب ثراه مطابق سنه هزار وصد وهیجده هجری

محمد اعظم شاه بعد رسیدن حضور ازانکه غرور شجاعت و گردآوری لشکر و سپاه کار زار دیده که علاوهٔ آن جمدة الملک اسد خان را با جمعی دیگر امرای صاحب‌مدار حضور باخود رام ساخته بود برای پرخاش با پادشاه زاده کام بخش بهانه می جست - باز مزاج پادشاه پارهٔ بحال آمد اگرچه چند روز دیوان و عدالت بلاناغه نمودند اما اثر ضعف و علامت سفر آخرت از چهرهٔ حال پادشاه پیدا و هویدا بود - چون درین مابین ازطرف پادشاه زاده محمد اعظم شاه نسبت بپادشاه زاده محمد کام بخش که حافظ کلام الله و از علم عقلی و نقلی بهرهٔ تمام داشت روز بروز اثر بی اعتدالی و حرکتهای بیجا وقت قابو ظاهر می گردید ازانکه پادشاه را رعایت خاطر او بدستوری که پدران را نسبت به فرزند خرد محبت زیاده می باشد منظور نظر و مرکوز خاطر بود سلطان حسن عرف میر ملنگ را که آثار شجاعت و فدویت بر چهرهٔ حال او ظاهر بود مخاطب به حسن خان ساخته بخشی کام بخش نموده درخدمت پادشاه زاده سپرده درخبرداری او تاکید فرمودند - حسن خان از راه حسن عقیدت و کار طلبی نظر بر تقاضای وقت هرگاه پادشاه زاده محمد کام بخش بدربار می آمد با جمعی از مردم خاص که سوای نوکران رفیق خود ساخته بود مسلح و مکمل رفاقت می نمود و چند روز وشب کمر بسته باحتیاط تمام درنگاه بانی پادشاه زاده می کوشید - پادشاه زاده محمد اعظم

شاه اطلاع یافته مکرر شکوهٔ این معني بخدمت پادشاه نمود جواب حاصل نشد تا آنکه رقعه بخدمت نواب زیب النسا بیگم همشیرهٔ اعیاني خود مشتمل برگلهٔ بي ادبي حسن خان که پا از دائرهٔ حد مراتب خود بیرون گذاشته نوشت و دران درج نمود که اگرچه مقابل شوخی او تادیب آن بي ادب کاري نیست اما ادب حضرت مانع است آن رقعه که بحضرت خلد مکان رسید بعد مطالعه برهمان جواب بدستخط خاص نوشتند که وجود حسن خان معلوم که از طرف او این همه مغلوب وسواس و هراس گردد ما محمد کام بخش را جائي مرخص مي نماییم - اگرچه محمد اعظم شاه از مضمون طعن آمیز جواب برخود پیچید اما بجز صبر چارهٔ کار ندانست و جدا شدن برادر خرد را غنیمت دانست - ازانکه پادشاه عاقبت بین مزاج خود را خالی از مادهٔ خلل نیافتند و گرمی بازار فساد پادشاه زاده را روز بروز زیاده مشاهده مي نمودند ماندن هردو شیر زنجیر گسیخته بعد ارتحال خود در لشکر مادهٔ خلل و فساد عظیم در بارهٔ خلق الله دانستند و رعایت خاطر محمد کام بخش نیز ضرور بود ابتداء پادشاه زاده کام بخش را با همه اسباب سلطنت و اکرام و احترام تمام بصوبهٔ بیجاپور مرخص فرمودند و حکم نمودند که از حضور نوبت نواخته روانه شود از مشاهدهٔ آن محمد اعظم‌شاه چون مار زهردار پیچ و تاب خورد اما طاقت دم زدن نداشت - و در همان درسه روز محمداعظم شاه‌رانیز بتعلقهٔ صوبهٔ مالوا بتعین سزاولان شدید رخصت نمودند - بعد روانه نمودن هردو پادشاه زاده آزار

پادشاه زیاده رو بشدت گذاشت و تپ بشدت گرفت و سه چهار روز دیگر باوجود اشتداد مرض از راه کمال تقوی نماز پنج وقت بجماعت نمودند - درین حالت حمیدالدین خان بتجویز منجمان برای برآوردن فیل و یک دانهٔ الماس بیش قیمت بطریق تصدق عرض نمود بران دستخط نمودند که فیل تصدق بر آوردن طریقهٔ هنود و اختر پرستان است چهار هزار روپیه نزد قاضی القضات بفرستند که بمستحقان رسانند و بر همان عرضی دستخط نمودند که این خاکسار را زود بمنزل اول رسانده بخاک سپارند و بزینت تابوت نپردازند - گویند و صیت نامه برای تقسیم ملک بنام فرزندان نوشته حوالهٔ حمیدالدین خان نمودند *

روز جمعه که بیست و هشتم ذی القعده سنه پنجاه و یک جلوس مطابق سنه هزار و صد و هیجده هجری سیزدهم اسفندار ماه الهی بعد ادای نماز صبح شروع بذکر کلمهٔ توحید نموده قریب پاسی روز برآمده ازین دار فنا بروضهٔ جنان شتافت - نود سال و چند ماه مرحلهٔ عمر بپایان رسانده و پنجاه سال و دو و نیم ماه علم سلطنت بر افراشت *

* بیت *

اگر صد سال مانی در یکی روز * بباید رفت زین کاخ دل افروز

و ما بین مزار حضرت شیخ برهان الدین و دیگر بزرگان دین و شاه زری زر بخش متصل دولت آباد مدفون ساختند و چند دیه سیر حاصل از پرگنات نواح خجسته بنیاد منجملهٔ سرکار دولت آباد جدا ساخته به پرگنهٔ خلد آباد موسوم نموده برای خرچ مزار آن خلد آرامگاه مقرر گردانیدند *

در اولاد تیمور بلکه در پادشاهان سلف دهلی بحسب ظاهر چنان پادشاه که در عبادت و ریاضت و عدالت گستری ممتاز باشد بعد از سکندر پادشاه لودی که از صفات حمیدهٔ او در جلد اول بر محل بگزارش آمده کمتر پادشاه دیگر سریر آرای هندوستان گردیده و در شجاعت و بردباری و رای صائب بی نظیر بودند اما ازانکه نظر بر پاس رعایت شرع سیاست را کار نمی فرمودند - و بند و بست ملک بی‌سیاست صورت‌نمی‌گیرد و میان امرا بسبب هم‌چشمی نفاق بهم رسیده بود هر تدبیر و منصوبه که بکار می بردند کمتر پیش میرفت و هر مهمی که می‌نمودند بطول می‌کشید و بآخر نمی رسید باوجود طی نمودن نود سال ازمرحلهٔ عمر درحواس خمسهٔ ایشان التفاوت راه نیافته مگر پارهٔ در سامعه که آنهم‌بدیگری معلوم‌نمی شد - و شب اکثر در بیداری و عبادت بسر می‌بردند و از اکثر لذات که لازم‌ملزوم‌بشریت است‌گذشته بودند ۰

روزی ضعیفهٔ از تعدی فوجدار ظالمی فریاد بحضور آورد حکم تاکید مستور ساختن زر مغصوبه باو دادند باز برگشته آمد که فوجدار آن زر را واپس نداد و زیاده از سابق بر من تعدی نمود فرمودند که فوجدار را تغیر نمایند بعده آن ستم رسیده بنزد دیگر همان فریاد آورد که فوجدار حال گرفتن آن زر را دستور العمل حاکم سابق قرار داده ازمن از ظلم و تعدی گرفته چنانچه باز مکرر این فریاد آورد درجواب فرمودند که دعا کن خدا پادشاه دیگر فرستد اما حکم سیاست یک دو فوجدار ظالم هرگز نفرمودند چنانچه تمام نواب ممنوعه را از عدم ملاحظهٔ سیاست حکام و فوجداران پرگنات

می گرفتند و گرز برداران رفته برای خود زر و برای نمود مچلکا گرفته برگشته می آمدند *

اگرچه اکثر اولیا و پیران دین و بزرگان روی زمین که در بیست و یک صوبهٔ قلمرو حضرت خلد مکان بودند بر احوال ایشان اطلاع یافتن معلوم که بذکر تعداد آنها پردازد اما بر اسم بعضی بزرگان راه حق که اطلاع دارم مجملی و از بسیار کمی بزبان قلم میدهد *

حقائق و معارف آگاه شیخ محمد وارث که مجموعهٔ فضل و کمالات صوری و معنوی بوده درعالم انزوا بکسب ریاضت کوشیده منظور دیگر نظر یافتهای الهی گردیده بودند چندان خرق عادت ازان پیر و راه دین بظهور می آمد که مردم ایشان را بعلم دعوت زبان زد ساخته بودند و سکرر پادشاه بدیدن ایشان تشریف آوردند و در برآوردن کار خلق سعی و افر ازایشان بعمل می آمد *

دیگر شیخ بایزید که اصل ایشان قوم افغان بوده در ریاضت و نفس کشی خویش و بارکشی محتاجان دلریش چنان طبل شهرت آن واصل الحق گوش عالمی را پر آوازه ساخته بود که اکثری از مسلمین و هنود و مستمندان هرقوم ایشان را مرجع خود ساخته بودند و اکثر اوقات ایشان صرف بر برآوردن کار محتاجان و درماندگان میگردیدند و سر پرهنه بذکر الله هو مشغول بوده دمی بی یاد الهی نمی بودند - بعدهکه سیدی یحیی کوتوال شاه جهان آباد گردید مردم نوکر می نمود جمعی نزد شیخ آمده التماس سفارش نوکری خود نزد کوتوال نمودند شیخ آنها را همراه گرفته نزد کوتوال برده سفارش نوکری آنها نمود - سیدی یحیی گفت

صاحب مرجع و مرجع عالمي اند و من سه عيب دارم اولا غلام بيع زده و دويم قوم حبشي كه درشت روی و درشت گوي بدترين انسانند سيوم كوتوال كه كسب و كار او به بيروئی امت الحال كه تشريف آورده برای اين جماعه مي فرمايند بجان منت داشته قبول دارم اما بار ديگر كه تصديع كشند قبول نخواهم نمود - شيخ گفت اگر باز آمده باعث تصديع گردم سر مرا تراشيده برخر سوار نموده تشهير نمايند - سيدی يحيی جمعی را كه شيخ برده بودند چهره نوشته صحيح نمود بعد دو سه روز ديگر باز سه چهار نفر آمده بخدمت شيخ ازروی مماجت بجد شدند كه مارا هم برده نوكر نمايند هرچند شيخ عذر خواستند صاحب غرضان ابرام نمودند - شيخ حجام و خري همراه گرفته نزد سيدي رفته گفت چون شرط كرده بودم كه اگر باز تصديع دهم سر مرا تراشيده تشهير نمايند و اين خر و حجام همراه آورده ام الحال سزا كه بايد داد قبول دارم اما اين چند نفر را نوكر بايد نمود . سيدی يحيی شنيده تبسم كنان فرمودهٔ شيخ را قبول نمود - روزی در مسجد جامع حضرت خلد مكان را مخاطب ساخته بطريق وعظ گفتند كه هرگاه سيد كونين رسول الثقلين صلی الله عليه و آله وسلم دختر خودرا كدخدا نموده باشد توكه بادشاه ديندار باشی دخترهارا چرا كدخدا نمی نمائی - ديگر اوصاف حميدهٔ ايشان زياده ازانست كه بتعداد آيد *

بعده سيد حسن رسول نما كه مجموعهٔ فضل و كمال و از مستعدان روزگار واصل بالله بود خصوص در علم تفسير و حديث و عبادت و رياضت نادرة العصر بوده بحسب ظاهر

با اهل دول که در خدمت آن سید از روی ارادت و عقیدت رجوع می آوردند بدستور فقرای ملامتی در کلمه و کلام که ازو مردم نفرت گیرند سلوك مي نمود و از ملاقات دنیا پرستان خود را مي کشید و هرکه بخدمت ایشان رفته اظهار ارادت و مرید گردیدن می نمود حرفهای درشت و خلاف رویهٔ روزگار باو مي گفتند اما از راویان ثقه مسموع شده که بعضی خادمان صادق العقیدت را بسعادت حاضر نمودن در مجلس حضرت سرور کائنات مفتخر ساخته بودند و اکثر محتاجان از توجه باطني ایشان بمراد دل می رسیدند *

و دیگر حضرت شیخ برهان قدس سره از مریدان خاص حضرت شیخ عیسی طاب مثواه که از مشاهیر برهانپور بودند مدت در خدمت ایشان بارادهٔ تمام بسر برده کلوخ اسنجا برای ایشان می آوردند و تا مقدور در مجلس سرود و سماع حاضر می بودند و تغیر تمام در حال ایشان بهم می رسید تا آنکه از مشاهیر بزرگان دین گردیدند - آنچه از حسن صفات آن برگزیدهٔ حق نویسد کم است - با کافهٔ انام خاص و عام چنان سلوك و مشربیت را کار مي فرمودند که از قوم همه ملل ارادت تمام درخدمت ایشان داشتند - و از خرق عادت ایشان چندان مشاهده نموده بودند که زبان زد خاص و عام گردیده بودند - در ایامي که حضرت خلد مکان بقصد مقابلهٔ دارا شکوه مي رفتند خواستندکه بدیدن آیشان بروند چون باسلاطین ملاقات نمودن خلاف مرضي ایشان مي دانستند پادشاه بدون اطلاع شیخ وقت شب میان جمع کثیر مردم دیگر بتغیر وضع رفته نشستند شیخ آدم تازه دیده اسم پرسیدند گفتند اورنگ زیب

دیگر شیخ هیچ نفرمودند و تبرک هم عطا نه نمودند و روز دویم که باز بخدمت شیخ رفتند شیخ برهان فرمودند اگر این مکان ایشان را خوش آمده مارا بفرمایند که برای فقرا تکیهٔ دیگر اختیار نمایم بعده حضرت عالمگیر بمالالو (23) نام که در خدمت شیخ شب و روز برای آب وضو حاضر می بود و خاطر اورا بسیار می خواستند رجوع آورده باستصواب شیخ نظام ماذون بدین شرط گردیدند که وقت برآمدن برای نماز بدر خانقاه حاضر شوند و چنان استاده فاتحهٔ رخصت حاصل نمایند - بعده حضرت خلد مکان شیخ نظام و شیخ میر و میر میران را همراه گرفته وقت برآمدن شیخ برای نماز حاضر شدند شیخ همانجا استاده از پادشاه احوال پرسی نمودند حضرت خلد مکان شروع بشکوهٔ عدم احتیاط مقدمات شرعی دارا شکوه وارادت خود در ادای احکام دین نبوی و رعیت پروری نموده درخواست فاتحهٔ امداد و توجه باطنی نمودند - از زبان حق بیان شیخ برآمد که از فاتحهٔ مانقیران کم اعتبار چه میشود شما که پادشاهید به نیت خیر و عدالت و رعیت پروری فاتحه بخوانید ماهم دست بفاتحه بر میداریم شیخ نظام آهسته گفت که پادشاهی مبارک باد - والد محرر اوراق که بتجویز منصب شاه عالم بارادهٔ حضور برای رخصت و التماس فاتحه بخدمت شیخ رفته عرض مطلب و التماس فاتحهٔ نمود فرمودند در رفتن اختیار دارید اما قبل از رسیدن حضور کامیاب مطلب خواهید گردید و چنان بظهور آمد -

---

(23) ن - مالالوا

چراکه ابتداء بعد عرض منصب درجهٔ پذیرائي نیافته بود که باعث روانه شدن والد همان بود اما زین العابدین خان بانی خجسته بنیاد اورنگ آباد که خالوی والد میشد درین ماده بمصطفی خان نوشته بود بعده که بدست آویز آن باردیگر بعرض رسید غائبانه درجهٔ پذیرائي یافته بود - جمعي از مریدان خاص شیخ که شب روز درخانقاه حاضرمي بودند ازکمال عقیدت فنا فی الشیخ گشته در عالم بیخودي سکر شیخ را بخدا منسوب و مخاطب ساختند شیخ هرچند بنصیحت و توبه نمودن ازین کلمات پرداختند فائده نداد آخر شیخ چند نفر را مقید ساخته در خانقاه خود نگاهداشته بمرور ایام ازان اعتقاد فاسد بازآورده توبه داده بحال آوردند اما جمعی از مریدان که اصلاح پذیر نبودند نزد قاضی فرستاده پیغام نمودند که تا مقدور در بحال آمدن آن جماعه کوشند والا احکام شرع بر آنها جاري سازند چنانچه قاضی چند روز آنها را محبوس ساخته در توبه دادن آنها سعی نمود فائده نه بخشید تا آنکه بر قتل آنها حکم فرمود - دیگر از صفات آن واصل بالله آنچه بزبان قلم دهد تحصیل حاصل است - در سنه بیست و دو جلوس خلد مکان آن برگزیدهٔ حق لبیک حق را اجابت نمودند روزیکه جنازهٔ آن بزرگ را برداشته مي بردند محرر اوراق هم از جملهٔ چندین هزار آدم درپاي جنازه میرفت هرچند که بدیدهٔ تامل نظر مي انداخت اصلا مرئي نمي شد که جنازه برسر انگشتان مردم میرود یا بر هوا میرود *

و دیگر حقائق و معارف آگاه شیخ عبد اللطیف که در محلهٔ دولتمندان کنار دریای پتنی دار السرور برهانپور سکنی داشتند

و هم عصر حضرت شیخ برهان بودند خلد مکان را در خدمت ایشان ارادت و حسن عقیدت تمام بود هیچ ماه و هفته نبود که فرمان لطف آمیز بدستخط خاص بنام ایشان صادر نشود و بمرتبهٔ در پاس اطاعت شرع محمدی موافق رویهٔ متکلمین می کوشیدند که از شنیدن سماع و صدای انواع ساز نهایت نفرت داشتند و در جوار خانهٔ ایشان احدی را جرأت نبود که آواز سرود بلند نماید بلکه سواری کدخدائی شاه وگدا که از در خانقاه ایشان می گذشت بدون آنکه آواز نقاره و آرایش نامشروع همراه نباشد نمی توانستند گذشت - و احدی را مرید نمی نمودند بلکه در اوائل حضرت شیخ برهان را بلفظ بدعتی یاد می نمودند اما شیخ برهان دربارهٔ شیخ عبد اللطیف مکرر می فرمودند که مارا شکر باید نمود که با چنان متشرع حق پرست هم عصر واقع شده ایم - گویند در اواخر عمر حضرت شیخ عبد اللطیف را نیز باشیخ برهان اعتقاد بهم رسیده بود *

دیگر حضرت میر نصیر الدین هروی طاب مرقده از سادات عالی نسب بحلیهٔ صلاح و تقوی و ریاضت چنان موصوف بود که هرچه از وصف آن برگزیدهٔ زمان بزبان خامهٔ صدق بیان جاری گردد بجاست - از هردو پا و دست چپ از ابتدای جوانی معذور بودند از یکدست کتابت کلام الله و تفسیر و دیگر کتب سلوک نموده وجه معاش خودبهم میرساندند و صائم الدهر بوده بعد افطار و ادای نماز عشا دو سه ساعت نجومی خواب نموده باز قبل از از دوپهر بیدار گشته بعد ادای نماز تهجد بتلاوت کلام الله تا رسیدن

وقت نماز صبح مشغول میبودند و در تلاوت چندان رقت می
نمودند که اکثر جوی آب از چشمهٔ چشم ایشان جاری بود - و از وجه
همان کتابت چنان زیست و گذران می نمودند که عقل از مشاهده
آن عاجز بود - و اگر کسی بطریق اظهار ارادت نذر و نیاز میبرد قبول
نمی نمودند مگر کسی که از راه اخلاص باطنی و محبت ته دلی
سوغات و هدیه می آورد قبول می نمودند اما تاکه درچند سه چند
آن بهر وجه بار عائله نسازند بار احسان او برخود هموار نمی
نمودند - و سوال کمتر کسی را رد می نمودند و نظر بر مداخل و
مخارج ایشان اکثر مردم را تحیر روی میداد - و از ملاقات اهل
دول و حکام نفرت تمام می داشتند - مکرر اتفاق افتاده که ناظم شهر
بدیدن ایشان رفته و با او بزبان ناخوشی و قبول ننمودن نذر پیش
آمده و بنصائح تلخ پرداخته مرخص می فرمودند چنانچه روزی
منور خان صوبه دار بخدمت ایشان رفته بود او را مخاطب نموده
فرمودند که نمی دانم سوای آنکه فیل سواری شما و لشکر شما راه
تردد مردم نا مراد را بسته فقیر را شریک نفرین ظلم خود می
نمایند مطلب دیگر از تصدیع کشیدن خود و تصدیع دادن دیگران
چیست او در جواب گفت از راه توجه باطنی ما را طرف خود
کشند سید در جواب فرمودند که از بس از من عاصی عصیان و
نافرمانی در درگاه الهی واقع شده که هر دو پای و دست مرا معیوب
ساخته شما هم نظر بر افعال و کردار خود که در حکمرانی باخلق الله
می نمایید امیدوار مکافات آن باشید - مجمل از استغنا و قناعت آن
برگزیده اخلاق می نگارد که چون عنایت الله خان بآن سید ارادت

غائبانه بهمرسانده بود بعرض پادشاه رسانده حسب الحکم بنام خواجه ادهم صدر برهانپور بدین مضمون فرمتاد که چون حقیقت صلاح و تقوی و استحقاق سیادت و فضیلت پناه حقائق و معارف آگاه سید نصیر الدین بعرض اقدس رسیده حکم والا شرف نفاذ یافته که آن صدارت پناه بجناب آن سید والاقدر رفته بر حقیقت گذران و استحقاق او رسیده در ماهه یا یومیهٔ نقد تجویز کرده معروض دارد که مطابق آن فرمان و سند دیواني از حضور عطا شود بعده که خواجه ادهم آن حسب الحکم را نزد آن سید برده نمود آن بزرگ والا مقام بمطالعه در آورده بدست صدر داد صدر گفت هرچه حضرت فرمایند و هر دیه که نزدیک شهر خوش نمایند یا نقد تجویز نموده بحضور معروض دارد سید برحق در جواب صدر گفت نمیدانم این حکم بمن چرا نمودید و ازین چه استفسار می نمایید صدر گفت چون بنام شما حکم رسیده بخدمت شما آوردن و استفسار نمودن ضرور دانست آن واصل بالله گفت باین غلطي و گمان هم اسمي دیگري شاید نزد من آوردید اما درین حکم چهار صفت نوشته اند ازانجمله سیادت را انکار نمي توان نمود و دعوی هم ندارم اما از صلاح و استحقاق و فضیلت که نوشته اند تحقیق من است که هیچ کدام در من نیست صدر ازین جواب بیدماغ شده گفت ظاهرا مایهٔ توکل دارند سید در جواب فرمودند آري شخصی که تو محتاج اوئي لک و کرور مثل او محتاج آنند او کلیددار رزق منست - چون محرر اوراق را بخدمت آن سید ارادت خاص بود چندین خرق عادت ازان بزرگ عالی نسب که در آغاز

عنفوان جواني از نوکران معتبر خان زمان و روشناس حضرت خلدمکان بود ترک علائق دنیوي نموده منزوی گشته بودند مشاهده نموده که اگر بتحریر آن پردازد بطول کلام منجر میگردد - در سالی که خلد منزل بجنگ کام بخش رفته بودند بر شش ماه از ایام وصال خود آگاهي داده بودند *

سید سعد الله نواسهٔ شیخ پیر محمد سلوني که از متوطنان و مدرسان مشهور دیار شرقی بود سي و پنج سال نزد جد مادری خود درس خوانده از جمیع علوم عقلي و نقلي و ریاضي و سلوک فارغ التحصیل گشته بود بعده بزیارت بیت الله رفته دران مکان متبرک دوازده سال بشغل درس و تحصیل علم کتب متداوله گذرانده یازده حج نموده در کسب فقیري و علم سلوک و ریاضت چنان ممتاز گردیده بود که شریف مکهٔ متبرکه باعزاز و اکرام او سلوک می نمود - و بسیار بکار مردم عرب و عجم و هند که از اطراف بحج می آمدند میکوشید - و هرگاه از طرف شریف سختي بمردم میرسید سید پیغام می نمود بسیار موثر میگردید و باآبروي تمام درانجا بسر میبرد - در یک دو مقدمه که ازسید بمیان آمد و شریف گفتهٔ او را نشنید آزرده شده از مکه برآمد بعده که در بندر سورت رسید همانجا منزوي گردید - بعد ازانکه ازروی نوشتهٔ اخبار نویسان و از خارج حقیقت آن سید بعرض حضرت خلدمکان رسید دو دیه بجمع مبلغ هفت هشت هزار روپیه برای مدد معاش سید و حویلی از منازل نزول برای بودن متعلقان خانقاه آن ذوالاحترام مقرر فرمودند و باعزاز تمام دربندر سورت بسر میبرد

و با قوم همه ملل چنان سلوک و زیست می نمودند که همه پیشوای خود میدانستند حتی که کفار در خدمت او ارادت خاص بهمرسانده بودند - و در برآوردن کار مردم از نزد حکام و نوشتن بخدمت پادشاه تا مقدور سعی می نمود حضرت خلدمکان را بخدمت آن سید اخلاص تمام بهرسیده بود چنانچه اکثر خط اخلاص سید که بخدمت پادشاه میرسید بخط خاص بدستور فرمان جواب صادر میشد و برای هرمطلبی که درحق کافهٔ آنام می نوشت درجهٔ پذیرائی می یافت اما یکبار که برای بحالی سوانح نگار و حکیم دارالشفا از نوشتهٔ سید مما بعرض رسید اگرچه بحال نمودند اما فرمودند در جواب حسب الحکم بنویسند که شمارا که فقیر و فاضل و پرهیزگار از علائق روزگار باشید بجز سفارش فقرا و علما با سفارش جمعی که ظالم پیشه اند چه نسبت اگر بگویند که درکار ما متدینند اند و خائن نیستند دربنکه در قبول خدمات ما بنفس خویش ظلم می نمایند و باین کسب و کارتن میدهند و ازانها در مادهٔ مردم دیگر ضرر جانی و مالی عاید می گردد هیچ شک نیست و اعانت ظالم اگر چه بتراشیدن قلم باشد منع فرموده اند ازان روز پادشاه نوشتن جواب سید بخط خاص کم نمودند اما سید نوشتن سفارش را ترک ننمود - چون دیگر مکرر بخدمت پادشاه در باب فرض دانستن محبت ایمهٔ اثنا عشر از روی مبالغه می نوشتند حضرت خلدمکان بفضلای حضور رجوع آورده فرمودند که سید مکرر درین ماده می نویسد نمیدانم مطلب او چیست و شما درین باب چه میگویید فضلا گفتند راست مینویسد اما نزدیک اهل سنت و جماعت لفظ امام منحصر بر دوازده امام

نیامده - ازانکه یك دو فاضل بندر سورت را نظر برمشربیت و سلوکي که سید با جمیع هنود و مسلمین و در بعضي اعتقاد صوفیه سوی مزاج بمیان آمده بود روزی سید در جواب هندوئي که هر رای نام او و پیشکار مستقل و متصدی بندر سورت بود بخدمت سید عقیدت تمام داشت بجای القاب او نوشتند *

* بیت *

بنام آنکه او نامی ندارد * بهرنامش که خوانی سربرآرد

مضمون آن که بگوش فضلا رسید برسید اعتراض این معنی نمودند که بجای القاب کافر مضمون این بیت منافی پاس شریعت است سید در جواب فرمودند که ما بدون ذات پاك واجب الوجود همه ممکن الوجود را معدوم الوجود میدانیم *

و میر مرتضی واعظ ساکن ملتان که بحلیهٔ کمال صلاح آراسته بود و موافق عقائد متکلمین بمرتبهٔ پیروي شرع محمدی صلی الله علیه و آله و سلم مي نمود که هرجا مجلس سماع و ساز بود نمی رفت بلکه درمنع آن تا مقدور مي کوشید و در محلهٔ که سکنی اختیار مي نمود احدی را در جوار آن جرأت نبود که صدای سرود بلند سازد - و طعام خانهٔ حکام نمي خورد - و جمع کثیر باو گرویده بودند اما هرکه بخدمت او آمده می گفت مرید می شوم با زجر و ملامت درمنع این کلمه پیش آمده می گفت بگو آمده ام توبه و استغفار از گناهان گذشته نموده تائب شوم و آینده توفیق آن یابم که قولا و فعلا مرتکب خلاف شرع نگردم بعده ازو مي پرسید که اگر حق سبحانه تعالی ترا فرزند عطا فرماید و زن

تو تکلیف رقص و سرود موافق رویهٔ روزگار نماید قبول خواهي کرد یانه او درجواب میگفت که هرچه حضرت بفرمایند بعد ازان میگفت که فرمودهٔ من چه اعتبار دارد بگو هرچه خدا و رسول خدا فرموده اطاعت خواهم نمود و باز باو می پرسید که اگر زن تو بتو کاوش نماید که اگر بشادی فرزند من راضی نیستي درخانهٔ تو نمي مانم برضامندي زن خواهی کوشید یا فرموهٔ خدا و رسول خدا بجا خواهي آورد بعده که مي گفت که حکم خدا را بجا خواهم آورد ازین مقوله گفتگوي نموده توبه میداد و تائب مي نمود تا آنکه سه چهار هزار آدم از شهر ملتان و لاهور گرفته تا دکن باو گرویده بودند هرکه براي او نذر و نیاز می آورد بعد کمال تحقیق که کسب و پیشهٔ او چیست و از وجه حرام بهم نرسانده و از عهدهٔ نفقهٔ زن و فرزندان بر می آمده باشد میگرفت و از جملهٔ نذري که می آوردند پنجم حصهٔ آن بنام خمس بر میداشت و آن را مایهٔ تجارت خود ساخته بود ـ و حکام تا پادشاه که تکلیف مدد معاش مي نمودند قبول نمیکرد و اکثر صائم و در عبادت حق سبحانه تعالی قائم و شب زنده دار و مشغول تلاوت قرآن میبود اما چون در وقت وعظ کلمات درشت در مذمت حکام ظالم و علماي صاحب ریا و جمعی از فقرا که مصاحب حکام برای ترقی معاش میگردند و در مزاج گوئي و جذب قلوب اهل دول مي کوشند و حکام را رهنمائي بسوي خلاف فرمودهٔ خدا و رسول خدا مي نمایند و در مجلس آن جماعه سرود مي شنوند و رقص و سماع بر مقابر بزرگان می نمایند میفرمود - و دیگر درذکر قوم جمعی که مرتکب بعضي بدعتهاي نامشروع خلاف کتاب

که درشب برات و عاشوره و عیدین رواج یافته میکردند و در براندختن رواج طعامي که بنام میت پخته حق مستحقین را بخانهٔ یکدیگر مي فرستند و طعام وماکولات که بارواح میت و نذر بزرگان خلاف رویهٔ عربستان و ایران و توران بعد خواندن مسلمین و مستحقین برسر سفره فاتحه مي خوانند و در هندوستان رواج یافته که بالاي آن طعام قبل از صرف آن فاتحه خوانده صرف مي نمایند هرچند عمل مشایخ شده اما در کتب متداوله منع آن نوشته اند و در حرام بودن تنباکو بسیار میکوشید و کلمات درشت بزبان مي آورد لهذا بهر شهري که میرفت وعظ میگفت حکام و فضلا ومشایخ بالا و عداوت بهم رسانده در خفت او مي کوشیدند چنانچه روز جمعه در مسجد جامع خجسته بنیاد اورنگ آباد قاضي اکرم که آخر قاضي القضات حضور گردید همه ارباب عدالت را جمع ساخته اعلام طلب میر مرتضي درمیان آورد و نزدیک بود که فساد عظیم برپا شود و جمعي که بامیر مرتضی از راه ارادت رفیق بودند خواستند که بهیئت مجموعي بر قاضی هجوم آرند و خفت رسانند میر بزجر و تسلی در منع هجوم آنها کوشیده خود در مجمع مجلس قاضي حاضر گردید قاضي برسر حرمت تنباکو که در کدام کتاب وقول کدام مجتهد بنظر شما آمده که بااین همه مبالغه درحرمت کشیدن آن گفتگو می نمایید سوال کرد میرمرتضی انکار نمود که بدین عبارت من نگفته ام وگفتگوی زیاد بمیان آمد و ارباب عدالت طرف قاضي گرفتند بعده قاضي گفت که مسلمان زیاده از شمار الوف با شما جمع شده اند برای مسلمانان دیگر که بنماز می آیند جا تنگی می نماید شما برای

وعظ جاي ديگر اختيار نمايند و كلمه و كلام درشت ازطرفين درميان
آمد مير درجواب همين گفت كه آنچه موافق شرع شريف باشد
حضرت خواهندفرمود و من هم تابع شرعم - اما بعده در ايامي كه
حضرت خلد مكان بمهم تسخير قلعجات در پونا تشريف داشتند و
قاضي اكرم قاضي حضور شده مخاطب باكرم خان گرديده بود
مير مرتضي خود را بخدمت پادشاه رسانده كتابي كه مسمي
بحق گو تاليف نموده بود گذراند پادشاه دين پرور دو سه ورق آن
مطالعه نموده كتاب را بزانو گذاشته هر دو دست برداشته فرمودند
الحمدلله ثم الحمد لله كه در عهد ما چنان مردم حق گو هستند -
پادشاه زاده محمد كام‌بخش فرمودند شما سيد را نزد خانهٔ خود
جا داده آنچه ارشاد نمايد بسمع رضا بشنويد و موافق آن عمل
نماييد و تكليف مده معاش نمودند سيد والاقدر از قبول ابا نمود
و بعد چند روز ديگر پادشاه فرمودند سيد ما مي خواهيم كه بشما
خدمت احتساب يكي از شهر ها كه آب و هواى آنجا بشما موافق
باشد بفرماييم سيد درجواب عرض نمود كه اگر احتساب مردم‌خاص
مي فرمايند قبول مي نمايم و الا مردم عام‌اكثر شهرها بمن گرو يده
اند پادشاه فرمودند معنى خاص و عام نفهميديم قاضي اكرم خان
كه قابوى سخن مي جست بعرض رساند كه مراد سيد از مزار و
مقابر بزرگان است كه وقت وعظ بالاى منبر مي فرمايند برسر قبر
هر بزرگي كه طنبور و دهل و انواع ساز نواخته مى شود و سرود
مينمايند استخوان آن بزرگ‌را برآورده بايد سوخت پادشاه فرمودند
كه ما تا اينجا همراه نيستيم اگرچه سيد انكار نمود اما نانده نداد و

آبروئی که سید بخدمت پادشاه بهمرسانده بود بحال نماند میر مرتضی هم ترك رفتن درخدمت پادشاه نموده بدون آنکه رخصت حاصل نماید روانهٔ برهانپور گردید - چون فضلا و حکام و مشایخ همه شهر از راست گوئی سید بمرتبهٔ ناراضی و شاکی بودند که برای خفت او رخنه می جستند و آخر یک روز برسر منبر که در مذمت خوردن مسکرات آیه و حدیث می خواند درباب حرمت بنگ حدیث تهدید آمیز خواند یکی از فضلای کشمیری مدعی شده بخفت تمام پیش آمده گفت که بنگ در وقت حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله وسلم کجا بود بعد از پانصد سال دیگر بهم رسید توکه حدیث وضعی می خوانی ترا تعزیر باید نمود ازین مقوله مکرر خفت بسید رسید و کار بجای رساندند که از سختی جوانان عشرت دوست و فضلای دنیاپرست میر مرتضی از مسجد بخانهٔ خود رفته بر نیامد و درهمان ایام اجل موعود او رسید و بقول مشهور خود را مسموم ساخت *

ذکر سکه و خطبه نمودن محمد اعظم شاه و بمراد دل نرسیدن او و کامیاب شدن شاه عالم بادشاه که بواسطهٔ دوازدهم بصاحب قران امیر تیمور کورکان میرسد

محمد اعظم شاه بصوبه‌داری مالوا از پادشاه رخصت حاصل نموده بیست کروهی از لشکر رسیده بود وقت شام خبر واقعهٔ خلدمکان بار رسید همان روز سواری فرموده بهیر و کارخانجات را همانجا گذاشته با امرای خاص و جمعی که توانستند رفاقت او نمود بطریق ایلغار خود را بلشکر رسانده داخل کلال بار گردید - همه امرا سوای اسدخان و حمیدالدین خان که بتقریب تعزیت و نگاهبانی اندرون کلال بار بودند باستقبال شتافتند و مراسم تعزیت و تهنیت بجا آوردند بعد از فراغ احوال کفن و دفن پدر بزرگوار بجذب قلوب و تسلی جملهٔ الملک اسد خان و دیگر امرای عمده‌گرتاب و خدمهٔ محل پرداخت - بعده از کمیت خزانه و جواهر خانه و توپخانه و کارخانجات دیگر خبر گرفته اطلاع یافته آنچه قابل برداشتن همراه رکاب بود تفریق نموده سزاولان شدید برای سرانجام باربرداری و دیگر مایحتاج سفر مقرر نمود و بحکم اختر شناسان هند و فرس برای جلوس دهم ذی الحجه قرار یافت - بشاه زاده بیدار بخت که در احمد آباد به نیابت خود گذاشته آمده بود و بعد رسیدن ابراهیم خان صوبه دار در فکر بر آمدن بود حکم

بدین مضمون صادر شدکه بسرحد مالوا رسیده منتظر حکم دیگر باشد و تارسیدن رایت ظفر پیکر درپیش قدمي جرأت ننماید - دران ایام محرر اوراق در رفاقت محمد مراد خان که واقعه نگاری و سوانح نگاری تمام صوبهٔ احمدآباد و فوجداري سرکار تهانیسر و کودره داشته بود نهم ذي الحجه که محمد مراد خان خلعت رخصت از شاه زاده بیدار بخت پوشیده بخانه آمد درین اثنا چوبدار ابراهیم خان ناظم رسید که بتاکید طلبیده اند بعده که محمد مراد خان نزد ابراهیم خان رفت چون پر خلعت رخصت شاه زاده مطلع گشته بود پرسید که نزد شاه زاده خبري از حضور رسیده و شاه زاده را بچه حالت دریافتند محمد مراد خان گفت اثر هیچ خبر تازه معلوم نگردید و مزاج شاه زاده بدستور هرروز دیده شد بعده ابراهیم خان خط وکیل را که روز دهم از احمد نگر باحمد آباد مشتمل بر خبر واقعهٔ ناگزیر حضرت خلد مکان رسیده بود بدست محمد مراد خان داده گفت که همین ساعت بخدمت شاه زاده رفته خط را بنمایید و از طرف ما تعزیت و تهنیت سلطنت عرض کنید - بعده که محمد مراد خان بخانه آمده تبدیل رخت خلعتي نموده بخدمت شاه زاده رفت شاهزاده درخواب بود نظر بر تاکید زود رساندن خبر بخواجه سراي صاحب نوبت بتقید گفت که شاهزاده را بهر تدبیري که دانید بیدار نمایید تا آنکه شاه زاده بیدارشد و خواجه سرا عرض نمود که محمد مراد خان بسیار مضطر آمده التماس بیدار نمودن دارد بشاه زاده چون خبر بیماري پادشاه رسیده بود پرسید خلعتی که پوشیده رفته بود در بردارد یانه خواجه سرا عرض نمود که رخت سفید دیگر پوشیده آمده شاه زاده

گریبان گشته باچشم اشك آلوده برآمده در خلوت خانه محمد مراد خان را نزد خود طلبید محمد مراد خان خطی که باخود برده بود بدست شاه زاده داده تسلیمات تعزیت و تهنیت سلطنت از طرف ابراهیم خان و خود بجا آورد بعده شاه زاده گفت محمد مراد خان تحقیق بدانید که کار سلطنت هندوستان ابتر خواهد شد قدر عالمگیر بادشاه خلق نمیدانستند زیاده ازین نیست که چند روز آسمان برمراد ما گردد و حق سبحانه و تعالی سلطنت نصیب پدر ما نماید اما کار بخون ریزی خواهد افتاد - بعد ازان ابراهیم خان بفکر آن افتاد که خطبهٔ عید الضحی بنام کدام پادشاه زاده خوانده شود آخر قرار بران یافت که بعد طلوع آفتاب که هنوز شهرت واقعهٔ عالمگیر پادشاه غازی برزبانها جاری نگردیده بود بعید گاه رفته خطبه بنام نامی اورنگ زیب عالمگیر پادشاه بخوانند - و ابراهیم خان که خود را اعظم شاهی می گرفت چشم براه بود و انتظار میکشید که اگر حکم رفاقت بیدار بخت از طرف محمد اعظم شاه برسد نگاهداشت سپاه نموده باتفاق محمد بیدار بخت خود را بطریق ایلغار باکبرآباد رساند و فی الواقع اگر محمد اعظم شاه از راه وسواس مانع نگردیده بیدار بخت را ماذون می ساخت در اکبر آباد که مختار خان خسر بیدار بخت صوبه دار بود و نه کرور روپیه سوای اشرفی و روپیه غریب نواز که تا پانصد تولچه بوزن می باشد و طلا و نقره آلات غیر منسکوك موجود بود و باقی خان قلعه دار که خزانه در تصرف خود داشت انتظار می کشید که از وارثان ملك هرکه پیشتر برسد خزانه و کلید قلعه حوالهٔ او می نمایم موافق

مصلحت عقل و راي صائب بود اما آنچه درتقدير الهی بود بعمل مي آيد *

الحال چند کلمه از احوال محمد کام‌بخش باحاطهٔ بيان می آرد که پادشاه زاده محمد کام بخش بعد از رخصت از خدمت پدر بزگوار بقلعهٔ پرينده که چهل پنجاه کروه مسافت داشت رسيده بود که خبر واقعهٔ ناگزير پادشاه عالم ستان باو رسيد - محمد امين خان باتفاق جمعي بدون اذن و اطلاع محمدکام بخش کوچ نموده خود را بخدمت اعظم شاه رسانيد و از جدا شدن محمد امين خان تفرقه و فساد زياد در لشکر کام بخش رو داد و احسن خان عرف مير سلطان حسن در تسلی و جذب قلوب ديگر مردمی که همراه مانده بودند کوشيده ازانجا بقصد تصرف قلعهٔ بيجاپور روانه گرديد چون نزديک قلعهٔ بيجاپور رسيدند سيد نياز خان که قلعه‌دار بيجاپور بود پيغام وعده و وعيد لطف آميز برای سپردن قلعه نمودند سيد نياز خان ابتدا از قبول اطاعت ابا نموده به بندوبست برج و باره پرداخت و کار بمورچال بستن مقابل دروازه کشيد - چون خبر واقعهٔ عالمگير تا رسيدن کام بخش مذبذب بود بعده که بثبوت پيوست بعدآمد و شد پيغام که از احسن خان تردد و تدبير هاي نمايان بظهور آمد سيد نياز خان کليد قلعه را فرستاد و خود برآمده ملازمت نمود و بعد انقضای قريب دوماه که از بند و بست شهر و اطراف خاطر جمعی حاصل نمود احسن خان را بمنصب پنجهزاري سرافرازی داده بخدمت بخشيگري مستقل گردانيد و حکيم محسن را قلمدان وزارت عطا نموده مخاطب

بتقرب خان ساخت و سیداحمد و سیف خان و حکیم محمدمهدي حیدرآبادي و احمد خان و دیگر همراهان پادشاهي و والا شاهي را از بخشیدن جواهر و خطاب میان همچشمان ممتاز گردانیده جشن جلوس نموده خود را در خطبه ملقب بدین پناه گردانیده سکه بدین مضمون جاري ساختن فرمود * * بیت *

در دکن زد سکه برخورشید و ماه * پادشاه کام بخش دین پناه

بعده که هفت هشت هزار سوار فراهم آورده بود متوجه تسخیر قلعهٔ واکنکیره گردید - و سید نیاز خان یک دو منزل رفاقت نموده وقت شب خیمهٔ خود را چنان استاده گذاشته فرار نموده خود را باعظم شاه رسانید - بعده که کام بخش بگلبرگه رسید قلعه را بتصرف خود آورد و سید جعفر نام از سادات بارهه را بتجویز احسن خان قلعه دار نموده پیشتر بقصد واکنکیرا که بعد خبر واقعهٔ حضرت خلدمکان بتصرف پریانایک رفته بود متوجه گردید بعد ازانکه بپای قلعهٔ واکنکیرا رسید باهتمام احسن خان شروع بمورچال بستن و تردد قلعه گیري نمود و پریا محصور گردیده تا پانزده بیست روز شرط قلعه داري بجا آورده بعده که بوساطت احسن خان تسخیر قلعه نمود قلعه دار گذاشته متوجه ملک گیري گردید - ازان که میان تقرب خان و احسن خان در عالم همچشمی سوء مزاج بمیان آمده بود تقرب خان قلعه داري گلبرگه را از تغیر سید جعفر بنام دیگري مقرر کرده فرستاد سید جعفر عمل نداد بعد ازانکه محمد کام بخش خود بپای قلعهٔ گلبرگه رسید باز سید جعفر چند روز در سپردن قلعه استادگي نمود و بدنامي آن باحسن خان عائد گردید - بعد ازان که

بر سر بازار گنج احسن خان که قول معاني محصول داده درگرد آوري زر مد میکوشید تقرب خان بعرض محمدکام بخش رساندکه آبادي بازار گنج احسن خان باعث شکست شاه گنج پادشاهي می گردد و کام بخش مانع آبادي بازار احسن خان گشت این معني بر طبع احسن خان نظر برحسن عقیدت و جانفشاني که در خدمت کام بخش مي نمود بسیار ناگوار گردید و جهندهٔ بازار خود را شکسته نزد تقرب خان فرستاد بهر حال باز تسلي احسن خان نموده برای تسخیر قلعهٔ کرنول که یوسف خان فوجدار و قلعه دار بود تعین نموده پسر خرد خود را بطریق تورهٔ همراه او نمود یوسف خان از سپردن قلعه سرباز زده بعد پیغامهای وعده و وعید و دواندن مورچال سه لک روپیه برای سرکار داده احسن خان را راضي ساخته برخیزاند - و بعد آن طرف ارکات که داؤد خان افغان پلي فوجدار آن ضلع بود احسن خان برای ملک گیري مامور گردید و تردد های که از احسن خان در جانفشاني باوجود کمال عسرت که بر تمام لشکر فاقه می گذشت دران طرف بظهور آمد - اگر بتحریر تفصیل آن پردازد باطناب کلام می کشد لهذا باقي ذکر محمدکام بخش بر محل موقوف داشته بتحریر سوانح کوچ اعظم شاه و بهادر شاه می پردازد *

اعظم شاه دهم ذي الحجه بر تخت جلوس نموده بدین سکه دکن را پر آوازه ساخت * * بیت *

سکه زد در جهان بدولت و جاه * پادشاه ممالک اعظم شاه

و امرای قدیم پادشاهی و والاشاهي و اکثر امیران رکاب را بعطای خلعت و جواهر و اضافه و وعده و وعیدهاي لطف آمیز نواخته و

امیدوار ساخته وسط ماه ذي الحجه باتفاق جمدة الملك امیرالامرا اسد خان و ذوالفقار خان بهادر نصرت جنگ و میرزا صدر الدین محمد خان و صفوي خان که تازه از ایران رسیده بخدمت بخشیگری سرفرازي یافته بود و تربیت خان میر آتش و چین قلیچ خان بهادر که درهمان ایام از صوبه داري بیجا پور رسیده بود ومحمدامین خان و خان عالم و منور خان پسران خان زمان خان دکني که هردو در شجاعت ضرب المثل بودند و کامیاب خان و سید مظفر خان اسدخانی و راجه رام‌سنگه‌هاره و دلپت راو بندیله و جمعي دیگر از امراي نامي همراه خود و رکاب حضرت پادشاه منفور که اگر بتعداد همه پردازد بطول کلام منجر می گردد بقصد مقابلهٔ شاه عالم روانه گردید - همینکه نزدیک نواح خجسته بنیاد رسیدند شنیدند که‌حمید الدین خان بهادر برسر قبر حضرت‌عالمگیر که در جوار درگاه حضرت برهان الدین و زین الدین مدفون گشته مجاور گردیده بعده‌که برای فاتحهٔ‌مرقد حضرت‌عالمگیر تشریف‌بردند دست حمید الدین خان گرفته همراه آوردند - بعد ازانکه داخل خجسته بنیاد شدند منصور خان روز بهاني را که بحکم عالم گیر برای جاری نمودن راه پیشتر آمده بود بعد ملازمت بصوبه داري خجسته بنیاد مامور فرمودند - میرزا یار علي رخصت کعبة الله حاصل‌نمود - بعده‌که بسواد دارالسرور برهانپور رسیدند یک دو مقام نموده بعد بند و بست ضروري کوچ فرمودند - محمد امین خان بهادر و چین قلیچ خان بهادر که‌مخاطب بخان‌دوران گردیده بود از بعضی وضع و سلوك اعظم شاه افسرده خاطر گشته ترك رفاقت

نموده خود را به اورنگ آباد رساندند و اکثر پرگنجات را قابض و متصرف گشتند *

الحال بذکر بهادر شاه میپردازد - چون پادشاه مغفور منعم خان را که در منصوبهای کاروبار و کار طلبی نادر العصر گفته می شد تعینات کابل نموده بودند و بخدمت شاه عالم عبودیت و رسوخیت خاص بهمرسانده بود شاه دیوانی محالات جاگیر خود که در صوبهٔ لاهور داشتند بدو فرموده تجویز دیوانی صوبهٔ لاهور نیز بنام او بحضور معروض داشته بودند و سند دیوانی نیز بنام او رسیده بود بعد رسیدن خبر امتداد آزار عالمگیر پادشاه منعم خان از راه ندویت که در خدمت شاه داشت در فکر سرانجام مهیا ساختن باربردار و اسباب سفر افتاده قطار های شتر و گاوهای توپ کشی و دیگر مایحتاج ضروری جنگ سلطانی که بر وقت بکار آید در پرگنات ما بین راه لاهور و پشاور بمنصوبه و تدبیری که شهرت نیابد موجود ساخته گوش برآواز تغیر وضع روزگار بوقلمون می بود تا آنکه بیست و هفتم ذي الحجه خبر واقعهٔ پادشاه بپشاور رسید و بهادرشاه همان روز بفکر کوچ افتاد و روز دویم آن که عرضه داشت منعم خان نیز مشتمل برمبارکباد سلطنت و التماس زود برآمدن از نظر گذشت حکم پیشخانه برآوردن فرمودند و روز دیگر بلا توقف خود بدولت برآمدند و همه امرای متعینهٔ رکاب رفاقت نمودند الا فتح الله خان که از شجاعان مشهور گفته میشد و دران نزدیکی تعینات کابل شده بود از رفاقت ابا نمود بعد عرض فرمودندکه جان نثار خان کهاز نمک پروردهای قدیم ماکه

در شجاعت و تردد ثانی فتح الله خان است در هرجا اکبرآباد یا پنج شش هزار سوار خود را بعظیم الشان خواهد رساند - و احکام طلب امیران و شاه زاده معز الدین که صوبه دار ٹھٹه بود و اعز الدین که نیابت پدر در ملتان داشت و دیگر جمعی که گمان فدویت و هوا خواهی برانها داشتند صادر فرمودند و کوچ بکوچ طی منازل می نمودند تا آنکه نزدیک لاهور رسیدند و منعم خان که بمجرد رسیدن خبر واقعهٔ پادشاه بفکر نگاهداشت سپاه و سرانجام توپخانه و فراهم آوردن خزانه افتاده بود با چهار پنج هزار سوار برآمده دو منزلی لاهور محلهٔ سپاه و توپخانه نموده با فرد موجود ساختن چهل لک روپیه ملازمت نمود و تسلیمات سلطنت بجا آورد شاه عالم فرمودند که بشما هم وزارت مبارک باد - حاصل کلام اواخر محرم الحرام سنه [۱۱۱۹] مذکور نواح دار السلطنت لاهور شرف نزول فرمودند - دران منزل مبارک که در سلخ محرم و غرهٔ صفر المظفر از عدم رویت اختلاف بود مقام نموده بزدن سکه و خواندن خطبه بنام نامی خود حکم فرمودند و امیران همرکاب مع نذر و نیاز تسلیمات مبارکباد بجا آوردند و زر سرخ و سفید کهنه را سرخ روئی تازه حاصل گردید و طلا و نقرهٔ سفید بخت را شرف رواج زیاده از اندازه روی داد - اگرچه حکم نمودند که نیم ماشه بروزن روپیه افزوده مسکوک سازند و بدان وزن درحضور لکها مسکوک گردید اما چون در تنخواه ارباب طلب و داد و ستد بهمان وزن سابق محسوب می نمودند رائج نگردید - و برای طلب پادشاه زاده محمد معز الدین صوبه دار ملتان مع پسر کلان که حکم صادر گردیده بود

درین مکان نشاط افروز رسیده سعادت قدمبوس حاصل کرد و تسلیم منصب بیست و پنج هزاری پانزده هزار سوار از اصل و اضافه فرمودند و محمد اعزالدین پسر محمد معزالدین را منصب هشت هزاري سههزارسوار عطا نمودند و پادشاه زاده محمد عظیم را غائبانه بعطای منصب هیجده هزاری پانزده هزار سوار سرافرازي بخشیدند و فرمان زود رسیدن بمستقر الخلافت اکبرآباد بنام محمد عظیم صادر فرمودند و پادشاه زادهمحمد رفیع القدر را شانزدههزاری پانزده هزار سوار و پادشاه زاده خجسته اختر را چهارده هزاري نه هزار سوار نمودند و شاه زاده محمد کریم خلف پادشاه زاده محمد عظیم را بهفت هزاري دو هزار سوار سرافرازي بخشیدند و منعم خان را از پایهٔ هزار و پانصدي مراتب چهار هزاری دوهزار سوار بخطاب خان زمان و نقاره و عنایات دیگر مرحمت نموده امیدوار عطای وزارت و مراتب اعلی ساختند و پسر کلان خان زمان را اضافه و خطاب خانهزاد خان عطا فرمودند و بهادر علي خان را مخاطب باله وردی خان نمودند و مردان علی خان را بخطاب هزبر خان سربلندي دادند و عنایتخان پسر لطفالله مرحوم نبیرهٔ سعدالله خان را بمنصب چهار هزاري سه هزارسوار و علم و نقارهٔ سرفرازساخته بهراولي فوج بادشاه زادهٔ کلان محمد معزالدین ممتاز فرمودند و خواجه شکر الله خان را خطاب سادات خان عطا کردند و محمد رستم خان را مخاطببرستم دل خان ساختند و حسین علی خان پسر عبد الله خان را که هزار و پانصدي بود سه هزاری دوهزار سوار نموده از عطاي نقاره بلند آوازهگردانیدند - نیاز علی خان را خطاب

قلیچ خان عطا نموده و سید تاج را مخاطب بشهامت خان ساخته و محمدسعیدولد اصالت خان را بخطاب سیف الله خان امتیاز بخشدند دیده مغل خلف آغر خان را بخطاب موروثی او مفتخر ساختند بخدمت قراولی مامور فرمودند و بهمین دستور بسیاري از خانه زادان روشناس و ملازمان کارطلب والاشاهی را که اگر بتحریر تفصیل هریک پردازد ازسررشتهٔ اختصار باز مي ماند بعطای اضافه و عنایات دیگر بر هم دیگر امتیاز بخشیدند و همه را بامید ترقی آینده خورسند گردانیدند مبلغ چهل لک روپیه از خزانهٔ لاهور گرفته کوچ فرمودند بعد رسیدن سهرند بیست و هشت لک روپیه وزیر خان که صاحب مدار سهرند بود از زر پادشاهي پیشکش نمود و اواخر صفر المظفر بحوالی دار الخلافت شاه جهان آباد مضرب خیام ظفر انجام فرمودند - درین ضمن عرضداشت پادشاه زاده محمد عظیم (متضمن برینکه بعد رسیدن نزدیک شهزادپور برخبر واقعهٔ ناگزیر جد بزرگوار اطلاع یافته شروع بنگاهداشت سپاه نموده بگرد آوری فوج و دلاسای تمن داران عمدهٔ آن نواح و تسلي و رعایت فوجداران صاحب فوج پرداخته زیاده از بیست هزار سوار فراهم آورده بطریق ایلغار قبل از رسیدن محمد بیدار بخت خود را باکبر آباد رساند و مختار خان صوبه دار را مغلوب هراس و بیدخل و محصور ساخته اموال اورا بضبط در آورده باقیخان قلعه دار را نیز مستمال نموده براي سپردن مفاتیح خزائن انتظار مقدم سعادت توام میکشد - سلطنت سواد اعظم هند بران زیبندهٔ تاج و تخت پادشاه سلیمان پایگاه سکندر اقبال همایون فال بفرخی و فیروزی مبارکباد) رسید - بعد عرض این مژدهٔ

فرحت اثر شکون مفتاح سلطنت دانستند و بهمین مضمون خبر تسخیر اکبر آباد و مقید گردیدن مختار خان و اطاعت باقي خان قلعه‌دار که براي سپردن خزانه عذر نزول رایت ظفر آیت بمیان آورده انتظار مقدم سعادت اثر مي کشید از زبان منهیان و اخبار نویسان معروض گردید - گویند باقي خان در سپردن کلید قلعه و خزانه از روي عجز و نیاز بخدمت پادشاه زاده محمد عظیم التماس نموده که اگرچه قلعه و خزائن تعلق بهر دو وارث تاج و تخت دارد اما هرکه پیشتر برسد کمر خدمت بسته مقالید خزانه مع قلعه خواهم سپرد و هیچ احدي را گمان نبود که باوجود آن همه بعد مسافت پشاور نظر بر تردد محمد اعظم شاه شاه عالم قبل از محمد اعظم شاه خواهد رسید *

القصه بعد شرف نزول دار الخلافت و رسیدن عرضه داشت پادشاه زاده محمد عظیم حکم شادیانه نواختن فرمودند - و خان زمان را نزد محمد یار خان نبیرهٔ آصف خان که قلعه‌دار دارالخلافت بود فرستاده بپیغام عنایت آمیز استمالت نمودند محمد یار خان بسمع رضا شنیده حسن یار خان پسر خود را مع کلید قلعه و صد اشرفي و دوهزار روپیه نذر همراه خان زمان فرستاد که از طرف محمد یار خان آداب مبارکباد سلطنت و قبول اطاعت بجا آورد - و جمعي از بند هاي پادشاهي و ارباب عدالت و دیگر اهل خدمات آمده شرف اندوز ملازمت گشته مورد عنایات گردیدند - و بعد فراغ از زیارت مقابر بزرگان و رساندن فیض بخدام و مکانهاي میمنت نشان و بدست آوردن سي لک روپیه از خزانهٔ دارالخلافت و سرانجام

بعضي مطالب ضروري اوائل ربيع الاول كوس توجه رايت ظفر آيت طرف مستقر الخلافت اكبر آباد بلند آوازه ساختند و وسط ماه مذكور در سواد باغ دهره نواح اكبر آباد مضرب خيام ظفر انجام فرمودند - و پادشاه زاده محمد عظيم مع پسر شاه زاده محمد كريم شرف اندوز ملازمت گرديد - باقيخان قلعه دار با مفاليد قلعه و خزائن سعادت آستان بوس دريافته آداب تهنيت جلوس بتقديم رسانده مورد الطاف و عنايات بي پايان گرديد مبلغ نه كرور روپيه را اشرفي و روپيه باختلاف روايت سواي طلاآلات و نقرهٔ غير مسكوك كه از جملهٔ بيست و چهار كرور روپيهٔ فراهم آوردهٔ صاحبقران ثاني بعد از خرچ نمودن حضرت خلدمكان كه بيشتر در مهم ملك دكن بصرف درآمده بود و بروايت ديگر مع اشرفي و روپيهٔ غريب نواز كه از صد توله تا پانصد توله مخصوص انعام مسكوك نموده بودند و اشرفيهاي دوازده ماشه و سيزده ماشهٔ عهد محمد اكبر پادشاه سيزده كرور محسوب مي نمودند بعرض رسيد حكم شد كه عجالة چهار كرور روپيه را اشرفي و روپيه برآورده ازان جمله سه لك روپيه بهريك از پادشاه زادهٔ ركاب كه نه لك روپيه باشد سه لك روپيه بخان زمان بهادر مع پسران و لك روپيه بسادات بارهه و لك روپيه بآغرخان و مغليهٔ همراه او بدهند و بهمين دستور بهمه بند هاي پادشاهي كه در ركاب بودند و نوكران سابق كه هشت ماهه نه ماهه طلب داشتند - و دو ماهه بنو ملازمان و سه ماهه بمردم توپخانه و عمدهٔ تمام كارخانجات و خدمهٔ محل رسانند و همچنان بارباب طلب و درويشان صاحب رياضت و ارباب حاجت خرمن خرمن روپيه و دامن دامن اشرفي ببخشش

در آوردند جمله دوکرور روپیه بتعین سزاولان شدید بقسمت درآمد - گویند در تقسیم زر بمرتبهٔ تقید تاکید آمیز بکار رفت که از چوب دست خان زمان که خود از روی تهدید سزاولی می نمود یکی از تحویلداران کشته گردید - خان زمان را از اصل و اضافهٔ پنج هزاری پنج هزار سوار نموده تسلیم وزارت فرموده ملقب بصاحب السیف و القلم وزیر با فرهنگ جملة الملک بهادر ظفر جنگ ساخته هراول فوج ظفر موج مقرر نمودند - و بترتیب فوج پندی پرداخته امرای کارزار دیدهٔ رزم آزما را جرنغار و برنغار و یلتمس و قول و چنداول مقرر ساختند - و آغرخان را بخدمت قراولی مامور فرمودند - و پادشاه زاده محمد عظیم که قریب هشت نه کرور روپیه و بقولی یازده کرور از زر فراهم آوردهٔ صوبهٔ بنگاله همراه داشت محلهٔ سی هزار سوار داده مورد آفرین گردید جمله قریب هشتاد هزار سوار بقیاس شمار درآمد - اگرچه جان نثار خان که از مدت فوجدار و قلعه‌دار گوالیار بود و در خدمت شاه عالم از ابتدای نشو و نما پرورش یافته و جانفشانیها نموده چشم امید ترقی زیاد از قدیم الخدمتهای دیگر داشت و هم چنان شاه عالم نیز نظر برحق نمک قدیم و قدویت او چشم بر راه بود که جان نثار خان با چهار پنج هزار سوار جان نثار آمده بپادشاه زاده محمد عظیم پیوسته باشد اما ازانکه از غلبهٔ تسلط و اجرای حکم و سکه و خطبهٔ محمد اعظم شاه و بعد مسافت شاه عالم پاس رعایت و اطاعت محمد اعظم شاه بر اکثر محذورات دیگر اهم می دانست و حق نمک قدیم شاه عالم را نیز می خواست که رعایت نماید و دیدبهٔ محمد اعظم شاه از طرف دکن و آمدن

بادشاه‌زاده محمد عظیم از طرف عظیم آباد انتشار یافت بحر فکر فرو رفته ازانکه‌خود را در عقل و رای صائب‌معلم ثالث میگرفت در عالم عاقبت اندیشی چنان منصوبه بخاطر او رسید که بخدمت محمد اعظم شاه عرضه داشت نمود که اگرچه بحسب ظاهر از قدیم الخدمت‌شاه عالم گفته می شوم اما بدل و جان از بندهای عقیدت‌نشان‌آن جنابم و ارادهٔ ملازمت عزم‌جزم‌نموده در فکرسرانجام برآوردن عیال و ناموسم لیکن چون باربردار و سواری زنانه‌میسرنمی آید و محمد عظیم‌که نزدیک رسیده از شنیدن این ارادهٔ پدر غلام فوج برای‌گرفتن و بردن عاجز تعین نموده امید وارم‌که از راه تفضل‌وکرم قبل‌از رسیدن‌فوج آن بلای عظیم‌مددسواری و باربردار مع‌فوج شایسته عنایت و تعین‌فرمایند تاخود را برکاب عالی‌رساند و بهمین مضمون بخدمت شاه زادهٔ محمدعظیم معروض داشت‌که غلام قدیم الخدمت احرام رکاب بقصد جانفشانی بسته محمد اعظم شاه فوج برای بردن عاجز مقرر ساخته اگر از حضور فوج و باربردار برسد خود را بوالا خدمت رساند و بخاطر آورد از هرجاکه زود فوج برسد همراه آن روانه شده برای طرف ثانی عذر بلا اختیار را شفیع جرائم خود سازد اما بر وقت فوج هیچ طرف نرسید تا آنکه خبر پرتو رایت ظفر آیت شاه عالم‌طرف اکبر آباد بدو رسید و خبر آمد آمد محمد اعظم‌شاه نیز انتشار یافت ناچار بقصد ملازمت شاه عالم‌عازم‌گردید لیکن ازینکه یا سپاه برای طلب سابق و شرح حال نزاع بمیان آمد و باربردار میسر نیامد بسیاری از اسباب زیاد سوخته بهر وجه که دانست‌جریده خودرا با چند سوارمعدودکه قدری بار بردار ازطرف

پادشازاده محمد عظیم نیز در راه رسید خود را بفوج شاه عالم رسانده ملحق گردید - ازانکه شاه عالم نظر بر حقوق نمک قدیم و گذرانیدن سیزده چهارده سال برفاه حال در تعلقهٔ قلعه‌داري و فوجداری و جاگیر میرحاصل چشم داشت رسیدن جان نثار خان با فوج شایسته داشت بعد عرض استفسار فرمودند که چه قدر جمعیت باخود آورده بعرض رساندند که با سه چهارنیل پانزده بیست سوار رسیده خلاف مرضي شاه عالم بظهور آمد و آخر نتیجهٔ آن چنانچه بگزارش خواهد درآمد بوقوع پیوست *

الحال کلمهٔ چند از محمد اعظم شاه بزبان خامه میدهد بعده که محمد اعظم شاه با توپ خانهٔ رکاب قریب سی و پنج هزار سوار موجودی که بحساب فوج بندی از هشتاد و نود هزار سوار تجاوز کرده بود و امرای کارزار دیدهٔ مزاج گرفتهٔ حضور متوجه پیکار خصم گردید منصور خان را در خجستهٔ بنیاد گذاشته و فیروز جنگ را که در برار بود همان جا نگاه‌داشته بطریق قافله سالاري که بهم عنانی پیک اجل طی مسافت نماید کوچ بکوچ قطع مراحل و طی منازل می‌نمود - اگرچه از عطاي اضافه و ترقي مراتب و دیگر عنایات در جذب قلوب امرا مي کوشید اما در تقسیم دادني و طلب سپاه و عطاي مساعده و انعام نقد بسبب قلت خزانه امساک را کار مي فرمود و اگر درین باب امرای عقیدت کیش بعرض میرساندند از راه غرور و تهوري که داشت بعدم احتیاج لشکر و جبن در طرف ثانی در جواب کلمات درشت برزبان مي آورد و فی الحقیقت خزانه هم آنقدر نداشت که بکشاده پیشانی

صرف نماید سوای آن درشت گوئی و کج خلقی گاه گاه موافق رویهٔ او که داشت علاوه خراش خاطر ها و افسردگی دلهای همراهان می گردید - بعده که از دار السرور برهان پور عبور واقع شد چین قلیچ خان بهادر که بخطاب خان دورانی مخاطب گردیده بود با چندی از مردم مشهور ترک رفاقت نموده بخجسته بنیاد معاودت نمود و محمد امین خان با اکثر مغلیه دست اندازی بر بنجارهٔ لشکر نموده وقت کوچ رجعت کرده راه خجسته بنیاد اختیار کرد بعد عرض شنیده نا شنیده انگاشته متوجه تلافی آن نگردید - بعد ازانکه از آب هانديا عبور نموده بسرحد دو راهه رسیدند ازانکه ذو الفقار خان نصرت جنگ با راجه ساهو نبیرهٔ سیوای غنیم مقرری دکن که حقیقت او بگزارش آمده رابطهٔ خاص داشت و از تدبیم متوجه احوال او بود اورا با چند نفری که رفیق شفیق او بودند بعرض اعظم شاه رسانده مطلق العنان ساخت و او خود را با پنجاه و شصت نفر که رفاقت او توانستند نمود نزد موهن سنگه زمیندار مفسد پیشهٔ مشهور مابین سرحد جبال دشوار گذار سرکار بیجاگده و پرگنهٔ سلطان پور نذر بار رساند و او پارهٔ سرانجام ضروري راجه ساهو نموده از تعلقهٔ خود و سلطان پور باعزاز گذراند و ازآنجا آنبو نام سرهنهٔ معروف بپاند که از مفسد پیشگان مشهور گفته می شد و گدهی کوکر منده مابین پرگنهٔ سلطان پور درتصرف او بود و از بندر سورت تا برهانپور تاخت و تاراج می نمود جمعیت با او داده بتعلقهٔ وطن و قلعهای سر بفلک کشیدهٔ موروثي او که دران ایام اختلاف سلطنت اکثر از قلاع مفتوحهٔ خلد مکان باز

بتصرف غنیم لئیم رفته بود رساند و بعضی سرداران مرهته که بحسب ضرور از راه نفاق با رانی تارابائي زن رام راجا رفاقت نمودند خود را براجه ساهو رسانده رفیق گشتند - و راجا ساهو فوج عظیم فراهم آورده ابتدا بنواح احمد نگر آمده بروایتی وقت رفتن بوطن برگل زمیني که واقعهٔ حضرت خلد مکان روداه بود رسیده آن مکان را زیارت نموده نقد و طعام وافر بفقرا داده ازانجا با فوج سنگین که قریب بیست هزار سوار مرهته فراهم آمده بود بقصد زیارت قبر خلد مکان که نزدیک دولت آباد مدفون گشته و درینولا بخلد آباد موسوم ست روانه شد بعده که فوج پیش آهنگ او نزدیک خجسته بنیاد رسید هرچند راجه ساهو و برادران همراه او قصد تاخت و تاراج نداشتند اما تاراجیان چاشنه خور شروع بدست اندازي نواح خجسته بنیاد نمودند و منصور خان و دیگر متعینهٔ خجسته بنیاد برآمده به بند و بست برج و باره پرداخته در دفع شر آن جماعه کوشیدند و راجه ساهو بمنع مردم خود پرداخته بعد زیارت مزار بزرگان و قبر حضرت خلد مکان متوجه قلاع خود گردید - الحال ذکر باقی احوال راجه ساهو برمحل موقوف داشته عنان کمیت خامه را بتحریر اصل مدعا معطوف مي سازد *

بعده که محمد اعظم شاه از آب نربدا عبور نموده بگوالیار رسید و خبر رسیدن شاه عالم و محمد عظیم با لشکرجهان آشوب باکبر آباد انتشار یافت بترتیب فوج پرداخته زیب النسا بیگم را که همشیرهٔ اعیانی محمد اعظم شاه بود مع خدمهٔ دیگر زیادتی محل خلد مکان وتوابع خود با امیرالامرا اسد خان و عنایت الله خان و غیره باکار خانجات

غیر ضروری وخزانه و جواهر آلات مع قبیله اکثری از امرای همراه در قلعهٔ گوالیار نگاه داشت و چندی از پرد گیان محل را با قدری جواهر و اشرفي همراه گرفته پارهٔ زر در طلب سپاه داده شاه زاده بیدار بخت را هراول نموده ذو الفقار خان را مع خان عالم و منور خان پسران خان زمان حیدر آبادی و راو دلپت بندیله و رام سنگه هاره و جمعي دیگر از بهادران رزم جو و افغانان شعله خو هراول بیدار بخت نموده و خود پادشاه زادهٔ والا جاه و جمعي از امرای نامدار مثل میرزا صدرالدین محمد خان و تربیت خان و امان الله خان و مطلب خان و صلابت خان عرف سلطان نذر و عاقل خان عرف شیخ سلطان و صفوی خان بخشي تازه از ولایت آمده وسید شجاعت خان و ابراهیم بیگ تبریزی و عثمان خان و دیگر امرای کارزار دیدهٔ ایران و توران و افغانان و راجپوتان تیز جلو که اگر بتحریر تفصیل آن پردازد بطول کلام منجر میگردد پاشنه کوب هراول روانه شده بانوج قریب بیست و پنج هزار سوار جرار مانند سیل تند کوهسار بکمال غرور شجاعت و تهوری متوجه اکبر اباد گردیدند - گویند اگرچه همراه محمد اعظم شاه قریب پنجاه هزار سوار فراهم آمده بود اما بسبب تنگی خزانه که در رساندن زر بسپاه امساک مي نمود و شهرت زر پاشي و گنج بخشي طرف ثاني انتشار یافت بیشتری از سپاه و تمن داران با نام و نشان متفرق شده برخاسته طرف شاه زاده محمد عظیم و شاه عالم رفتند - نقل مي نمایند که خبر رسیدن محمد اعظم شاه نزدیک گوالیار بشاه عالم رسید فرمودند که نامهٔ نصیحت آمیز به برادر بنویسند مشتمل بر اینکه پدر بزرگوار بخط مبارک

وصیت نامهٔ مبني بر تقسیم ملک نوشته از جملهٔ شش صوبهٔ دکن چهار صوبه مع صوبهٔ احمد آباد بشما آرزاني داشته سواي آن یک دو صوبهٔ دیگرهم بشما تواضع مي نمایم و نمی خواهم که خون ریزی مسلمانان بمیان آید - نزد اهل اسلام و جمعی که بهرهٔ از ایمان دارند ظاهر است که مقابل خون یک مسلمانی که ناحق ریخته شود خراج ملکي اگر بکفارت آن دهند تلافی نمي تواند شد باید که موافق وصیت پدر بزرگوار و عطا کردهٔ داوردادگر راضي شده در دفع فساد و آشوب بکوشند - و نیز گویند که پیغام نمودند اگر از زیاده طلبی و بی انصافي دست بر نمي دارند و مطابق فرمودهٔ پدر بزرگوار که خداوند مجازیست و بموجب حکم خداوند حقیقي وصیت نموده راضي نمی شوند و باظهار شجاعت و تهوري خواهند شمشیر خلاف از غلاف بر آرند چه لازم است که بسر ملک فاني که باهم نزاع داشته باشیم عالمي بشآمت ما و شما زیر تیغ آید بهتر آنست که ما و شما بنفس واحد در میدان معین بمقابله پردازیم و

" بیت "

به بینیم کزما بلندی کراست

و پادشاه حقیقي باعانت که مي پردازد چون شما مقابل شمشیر خود دیگری را موجود نمیدانید برای شما صرفه درین کارزار است باز واهب بي منت کرا یاوری نماید - اگرچه بر ظاهر بینان خورده گیر نظر بر تهیهٔ و پردای که محمد اعظم شاه فیل پیکار داشت بر خلاف شاه عالم که تا مقدور در دفعیهٔ قتال و جدال می کوشید این پیغام بعید می نماید اما از راوي ثقه که بیغرض و

بلا تعصب طرفداري نقل مي نمود مسموع گرديد که شخصي که واسطهٔ پیغام بود وقت رساندن پیغام با او رفیق بودم - و نیز از زبانی جمعي که مدت بر رویهٔ هردو زبدهٔ اولاد تیموري محرم و همدم بودند و طریقهٔ انصاف از دست نداده نقل مي نمودند برینکه هرچند مقابل تیز جلوئي محمد اعظم شاه که کوس دلاوری او عالمی را پر آوازه ساخته بود شاه عالم تا مقدور بجنگ اقدام نمی نمود و بخونریزی مسلمانان راضي نمي شد لیکن بعده که کار بکارزار و مقابله باخصم مي کشید هرگز در استقامت و حوصلهٔ او خلل نمي پذیرفت چنانچه شاهد این مقال است که اگر چبن او برشجاعت غالب می بود و از خون ناحق ریختن مسلمانان تقرب نمیداشت بعد فتح و جلوس برتخت وارثان تاج و سلطنت و مدعیان ملک و دولت را چنانچه بگزارش خواهد آمد برخلاف سنت جد و آبا مطلق العنان باخود نگاه نمی داشت - و درین مابین هرگاه مقربان و همدمان شاه عالم باظهار بسیاري لشکر و فراهم آمدن خزانه کلمات غرور برزبان می آوردند شاه عالم بسرزنش آنها پرداخته میگفت تکیه بر لشکر و خزانه و شجاعت نمودن خلاف طریقهٔ دیندار یست اختیار پادشاه حقیقی است * * بیت *

مراورا رسد کبریا و منی * که ملکش قدیم است و ذاتش غنی

آري گاه گاه برزبان او جاري مي گردید که برادر ما بشجاعت و پردلی خویش آن قدر غره است که شاید در حملهٔ اول از راه تیز جلوئي خود را در تهلکهٔ بلا اندازد و اغلب از روي غروري که دارد آرزوي سلطنت باخود ببرد *

القصه بعده که نامه و پیغام برادر کلان بمحمد اعظم شاه رسید برآشفته گفت مگر آن عقل و هوش باخته گلستان هم نخوانده که حضرت شیخ سعدی شیرازی فرموده که دو پادشاه در اقلیمی نگنجند و ده درویش در گلیمی بخسپند و آنچنین برمالیده این شعر خوانده ٭ بیت ٭

چو فردا برآید بلندآفتاب ٭ من و گرز و میدان و افراسیاب

بعده که جاسوسان بهادر شاه خبر رسانیدند که هراول فوج محمد اعظم شاه روانه شده می خواهند که از آب چنبل که هیجده کروهی اکبرآباد است گذشته آب بتصرف خود آرند حکم فرمودند که خانه زاد خان و صف شکن خان داروغهٔ توپخانه با چندی از بهادران و آغر خان قراول رفته معبر آب را درتصرف خود آورده نگذارند که فوج خصم عبور نماید - درینولا بعرض رسید که محمد اعظم شاه می خواهد که از گذر طرف سمو گذهٔ گذشته اکبرآباد را جانب پشت گذاشته بمقابله پردازد فرمودند که پیش خانه برده نزدیک مرای جاجو استاده نمایند - رستم دل خان را با دو سه امیرنامی صاحب فوج و بیشتری از مردم توپخانه همراه داده آغر خان را بقراولی مامور ساخته امر نمودند که خبر فوج خصم پیهم رسانیده و خود بعزم شکار سوار شدند - و بشاه زاده محمد عظیم پیغام صادر شد که با لشکر خود مستعد جنگ گشته گوش برآواز فوج خصم بوده بمقابله پردازد و خان زمان را مامور ساختند که بفوج بندی پرداخته بروقت کمک محمد عظیم نماید و بهرسه شاه زادهٔ نامدار فرمودند که بادیگر امرای کارزار دیدهٔ رزم آزما

خصوص چفته خان بهادر فتح جنگ و حسن علي خان و حسين
علي خان مع برادران و ديگر سادات شيرنبرد بارهه و بهادر علي
خان و اله وردي خان و هزبر خان و تهور خان و رستم دل خان و
و سادات خان و سيف خان و شهامت خان و عنايت خان
نبيرهٔ سعد الله خان و مقصود خان و فتح محمد خان و جان نثار
خان و آتش خان و راجه جي سنگه نبيرهٔ راجه رام سنگه و راجه
انوپ سنگه و يار خان افغان با بسياري از دلاوران ايران و توران
و افغانان تهور نشان و راجپوتان جلادت پيشه مستعد و آمادهٔ مقابلهٔ
خصم باشند و ديگر بهادران رزم ديده طرف جرنغار و برنغار و فوج
يلتمش از سرنو مقرر گشتند و هر يکی طرفي مستعد کارزار و چشم
برراه فوج خصم گرديدند - و ازان طرف محمد اعظم شاه آرايش فوج
خود نموده و نظر بر بسياری فوج برادر نگذاشته بي آنکه بمنصوبه
و تدبير جنگ پردازد ازراه تهوري مانند شيرغران که خود را برگلهٔ
گوسفندان زند متوجه فوج شاه عالم گرديد و از يک طرف همراه
شاهزاده محمد بيداربخت هراول ذوالفقار خان بهادر نصرت جنگ
و خان عالم و منور خان که از تهور پيشگان دکن گفته مي شدند
و امان الله خان و خدابنده خان و راو دلپت بنديله و رام سنگه هارا و
ستر سال پسر رتن راتهور و مرشد قلي خان پسر مصطفی قلي بيگ
رنگنه که از بنده‌های قديم الخدمت بود و بخطاب پادشاه قلی خان و
خدمت داروغگي توپخانه سربلندی يافته بود با ديگر نام آوران
جنگ‌جو و توپخانهٔ آتش بار مقرر نمودند و شاهزاده محمد والاجاه
طرف دست چپ قرار داده امان الله خان نبيرهٔ اله وردي خان

و عبد الله خان عرف امان الله بیگ ترکمان و حسن بیگ والا شاهی و جمعي از مردم عمدهٔ کار طلب همراه شاهزاده هراول و ازطرف دیگر شاه زاده والا تبار با سلیمان خان پني و عمر خان و عثمان خان پسران شمشیر خان قدیمي و عبد الله خان و صلابت خان و عاقل خان و حمید الدین خان و امیر خان و مطلب خان و میرزا صدرالدین محمدخان صفوي و صفوی خان که هردو ازخاندان پادشاه ایران گفته می شدند وجمعي دیگر از جلادت کیشان ایران و افغانان شیرنبرد و راجپوتان جلادت کیش که ترتیب فوج بندی از تیز جلوئی بحال نماید یکه تاز ناگهان و غافل برسرپیش خانهٔ شاه عالم رسیدند - رستم علي خان و جمعي دیگر که همراه پیش خانه بودند با مردم توپ خانه ساعتي بمقابلهٔ هراول پرداخته چند نفر بکشتن داده روبهزیمت آوردند و تمام پیر همراه توپخانه و پیش خانه بتاراج رفت و خیمه را آتش زده سوختند و هرچه توانستند بغارت بردند و داروغهٔ توپخانه را دستگیر نموده بخدمت محمد اعظم شاه آوردند گفت کیستي عرض نمود داروغهٔ توپخانه بودم و میدام گفت بگذارند - شاه زاده محمد عظیم که بیخبر بطریق طلایه سوار شده بود خبر یافته با فوج سنگین خود بمقابله شتافت و از هرطرف فوجها مانند سیلاب بلامقابل فوج هراول اعظم شاه پیهم رسیدند ازین خبر که در فوج شاه عالم انتشار یافت تزلزل تمام در لشکر روی داد ذوالفقار خان و دیگر مقربان اعظم شاه عرض نمودند که صلاح دولت درین ست که امروز شادیانهٔ فتح بنوازش درآید و همین جا حکم خیمه زدن فرموده قرار مقابله بفردا نمایند از دیدبهٔ شهرت فتح امروز و آوازهٔ تسلط خبر

مقابله بفردا تزلزل تمام در لشکر خصم رو خواهد داد و بسیاري از نام آوران آن‌طرف درین فوج آمده ملحق خواهند گردید و جمعي دل‌باخته بلا اختیار رو بفرار خواهند آورد درین صورت اغلب که در استقامت شاه عالم نیز خلل تمام راه یابد و دل‌باخته بلا اختیار فرار نماید محمد اعظم شاه بر آشفته درجواب گفت این مصلحت زنان است زبان بزجر و توبیخ کشاد - القصه باوجودي که بیشتري از سپاه محمد اعظم شاه مشغول غارت و تاراج گردیده بودند سزاولان شدید با پیغامهای تاکید و تهدید بر هراول و سرداران فوج خود تعین نمود - هیجدهم ربیع‌الاول مطابق بیست و نهم خور داد سنه یک هزار و یکصد و نوزده که زمین و آسمان از تابش آفتاب کورهٔ حدادي شده بود در میدان جاجو که بفاصلهٔ هفت هشت کروه اکبر آباد است فوجهارا باهم اتفاق مقابله افتاد * بیت *

رقم سنج شهنامهٔ زرنگار * چنین کرد تحریر آن کارزار

که چون شدمقابل بهم‌هردو فوج * طپش زد بدلها چودر بحرموج

ابتدا هراول محمد اعظم شاه را با راجه بهادر خالوي محمد عظیم و محمد رفیع خراساني که آخر مخاطب بسربلند خان گردید و بازخان و چندي دیگر از بهادران مبارز پیشه و نهنگان دریاي غیرت که هراول و پیش قدم فوج محمد عظیم بودند سروکار نبرد رو داد و از هردو طرف صداي توپ و غرش بان جانستان بهم آوازي کوس و کرناي رزم غیرت افزاي دلاوران آن دشت پر وحشت‌گردید و دلاوران رزم جو و مبارزان شعله خوی هردو سو دلیرانه قدم بمعرکهٔ کارزار گذاشتند و فیلان کوه شکوه مست جنگي غرق آهن بازنجیرهای

دو منی و سه منی عفریت صفت هرطرف که رومی آوردند رستخیز عظیم برپا می گردید • بیت •

چوگشت از دو سو لشکر آراسته • جهانی بپرخاش بر خاسته
دهاده برآمد ز هر پهلوی • چکاچاک برخاست از هرسوی
زبس خون که از کشتگان شد روان • محیط بلا گشت هندوستان
بسی سرکه بی تن شد از تیغ تیز • نه دست نبرد و نه پای گریز

درین دار وگیر و باریدن گوله و تیر راو دلپت بندیله و راجه رام سنگه هارا که هردو از مبارز پیشگان شیر نبرد بودند با چندی از سر گدشتگان پیش قدم هراول محمد اعظم شاه نقد حیات در باختند - و ازطرف فوج شاه عالم باز خان از پا در آمد و هر لمحه آتش پیکار شعله ور میگردید تا آنکه خان عالم و منور خان که از دلاوران صف شکن دکن گفته می شدند و در مبارزت بارها علم شهرت برافرشته بودند نعره زنان فیل جرأت مقابل فیل محمد عظیم پیش راندند و منور خان بی باکانه بحملهٔ رستمانه نیزه طرف شاه زاده انداخت محمد عظیم نیزهٔ اورا رد کرد آن نیزه بر جلال خان قراول ردیف محمد عظیم رسید محمد عظیم تیر بچلهٔ کمان در آورده چنان بسینهٔ حریف رساند که کار او ساخته شد و بروایتی از تیر دست دیگری گشته شد - خان عالم که از کشته شدن برادر جهان در چشم او تاریک گشت با دیدهٔ پر آب مع نیزهٔ آبدار بر شاه زادهٔ فیل پیکار حمله آور گردید محمد عظیم نیزهٔ اورا نیز رد نموده و ازگلولهٔ تفنگ جلال خان خان عالم نیز ازپا درآمد - درین ضمن شاه زاده رفیع القدر و بسیاری از بهادران بمدد محمد عظیم رسیدند متصل آن محمد معزالدین

با حسین علي خان بارهه و عنایت خان نبیرهٔ سعدالله خان رسیده بکمک برادر پرداخت و شاهزاده بیداربخت مستانه وار فیل مقابل فوج خصم رانده داد مردانگي داده بحملهاي پیاپی عرصه بر دلاوران مقابل تنگ ساخت درین حال حسن علي خان و حسین علي خان با دیگر برادران بارهه خود را ازفیل انداخته با جمعي ازدلاوران حملهای رستمانه بروي کار آوردند و رستم علي خان و نورالدین خان و حفیظ الله خان و غیرهٔ پنج نفر که برادر و پسر خاله و خواهرزادهٔ هردو برادر می شدند شرط جانفشاني بتقدیم رساندند و درین حالت شجاعت خان که از سادات بارهه نامي بود و سست علي خان بخشي خانگي محمد اعظم شاه فرود آمده مقابل سادات بارههٔ فوج بهادر شاه شرط جانفشانی بتقدیم رسانیدند و خان زمان مع پسر گلان زخمهاي کاری گوله و تیر برداشت و ازان طرف شاه زاده بیدار بخت بعد تردد نمایان که هاله وار اطراف او فرو گرفته بودند و بسیاری از همراهان شاه زاده بکار آمدند از زخم گولهاي پیاپي جان بجهان آفرین سپرد و خبر کشته شدن محمد بیدار بخت که بمحمد اعظم شاه رسید آه دود آلودهٔ جگر سوز شعله افروز از سینهٔ پر اخگر برکشید و مانند پیل مستي که خود را بر کوه پر از شعلهٔ آتش زند فیل مقابل فوج خصم رانده و حملهاي رستمانه و نبرد بهادرانه می نمود و بهر تیری صفدري را از خانهٔ زین سرنگون مي ساخت از هر خدنگی حوضهٔ فیل بهادري رنگین مي نمود و هر اجل رسیده که مقابل او مي آمد از تیر شصت عدد دوز او بخاک هلاک می افتاد *

* نظم *

زهر تیر کز شست پرواز کرد * تنی را ز پیوند جان باز کرد
در افکند خود را دران کار زار * چو شیری که گور افکند در شکار
برآمد خروشی ده و دار و گیر * چو باران ببارید ژوبین و تیر
گران جنگ رستم یدیدی بخواب * شدی از نهیبش دل و زهره آب
تردد و تهوری که ازان زیبندهٔ دودمان تیموری دران معرکهٔ کارزار
بعرصهٔ ظهور آمده و کوشش و کششی که ازان تهمتن والا نسب
بوقوع پیوسته قلم مقطوع اللسان در تحریر تفصیل آن قاصر است
اگر داستان بی لاف و گزاف آن تهمتن وقت بگوش رستم داستان
می رسید کوس شهرت تهمتنی آن منجر بافسانه و داستان کذب
آلود میگردید - دران حالت ابراهیم بیگ تبریزی که ازمبارزان مشهور
گفته می شد اسپ بمیدان تاخته رو باعظم شاه آورده التماس نمود
الحال تردد و جانفشانی شیر خوددرین میدان ملاحظه نمایند و از
اسپ فرود آمده شرط پاس حق نمک بجاآورده داد مردانگی داده ازپا
درآمد - بالجمله دران دار و گیر که از غبار رستخیز و دود باروت هیچ
احدی بحال دیگری نمی توانست پرداخت گولهٔ زنبورك بشاهزاده
والا جاه برادر خرد بیدار بخت که فیلبان فیل او درهمان حال از
زخمهای پیاپی افتاده بود رسید کار او تمام ساخت - و درهمان حال
گولهٔ اجل اندرون هواری حوضهٔ فیل والا جاه رسید و زوجهٔ او
جان بحق تسلیم نمود - و فیل سواری والا جاه که دران آشوب
قیامت ازصدمات غرش بان و زخم گولهای شرر بار لاش آن نو نهال
سلطنت را برداشته دران لشکر سراسیمه وار می گردید و بروایتی
از لشکر برآمده راه اکبرآباد پیش گرفته بود و احدی از لشکر طرفین

بحال او نمي پرداخت بلکه هرچند محمد اعظم شاه می خواست که از احوال آن شاه زادهٔ جان باخته اطلاع یابد دران آشوب اثري پیدا نبود - و از هر طرف مبارزان صف نبرد شاه عالم خصوص خان زمان مع پسران و شیر نبردان بارهه و حامد خان و عنایت خان نبیرهٔ سعد الله خان و جان نثار خان و لطف الله خان پاني پتي و قلیچ خان و دیگر بهادران شیر جنگ که در رکاب شاه زادهٔ محمد عظیم و دیگر شاه زادهاي نامدار بودند هاله وار اطراف محمد اعظم شاه فرو گرفتند و در چنین اختلال احوال و صداي دار و گیر باد تندي که باد از دم صور محشر میداد از طرف قبله و لشکر شاه عالم چنان بر فوج محمد اعظم شاه وزیدن گرفت که هر تیري که بمدد باد جهان آشوب بلشکر محمد اعظم شاه می رسید از زره و بکتر مي گذشت و هر سنگ ریزه از طوفان که نمونهٔ صرصر عاد و ثمود نشان می داد بر مبارزان آن شاه شیر نبرد مي آمد حکم ساچمهٔ تفنگ مي داشت خلاف بان و تیر و گولهٔ لشکر محمد اعظم شاه که از مخالفت باد و ناموافقت طالع بفوج خصم مقابل نارسیده بر زمین می افتاد - نقل مي نمایند که دران حالت تربیت خان ازطرف اعظم شاه عمدا در بندوق جانب عظیم الشان خالی نمود هر دو خطا شد در همان حال گولهٔ بندوق بسینهٔ او خورد و در همین آن تیر هوائی نیز بردهن او رسید و جان در باخت - بهرحال دران گرد و باد جهان پیش چشم لشکر اعظم شاه سیاه نمود *

* بیت *

* زگردي که بر خاست در رزم گاه * جهان گشت در چشم مردم سیاه

بدان گونه گم شد دران گرد سپهر • که می جست باصد چراغش سپهر
دران دار و گیر قیامت آشوب باوجود اثر غلبهٔ فوج شاه عالم از
حملهای رستمانهٔ محمد اعظم شاه که کارنامهٔ مبارزت بزخمهای
کاري در اولاد چغته یسکه و سپهر ختم بهادري رساند نزدیک بود که
بسیاري از لشکر خصم تاب صدمه و مقابلهٔ آن نهنگ دریای
غیرت نیاورده از پیش آن شیر بیشهٔ جلادت رو بهزیمت آرند -
وعنایت خان پسر لطف الله خان نبیره سعد الله خان وسلطان
خان و تهور خان و چندي از سادات نامی بارهه جمله چهارده
پانزده سردار نامي لشکر شاه عالم بکار آمدند و بسیاري گلگونهٔ
سرخروئي زخم برداشتند - و از لشکر اعظم شاه تربیت خان که از مدتی
داروغگي توپخانه از عهد خلد مکان بدو تعلق داشت و درین
اوان ازو تغیر نموده بودند و صغوی خان بخشي تازه از ایران آمده
و مرشد قلي خان که در همان روزها داروغهٔ توپ خانه شده بود - و
کوکلتاش خان عرف میر بدو که ازو تردد نمایان بظهور آمده و سید
یوسف خان پلوئي که خود را بفیل شاه زاده محمد عظیم رسانده
ز پنها خالي نموده قریب بیست زخم برداشته بود افتادند - و
مست علي خان و شجاعت خان و اشرف خان و شریف خان
و ضیاء الله خان نواسهٔ شیخ ابو المکارم و عثمان خان و دیگر افغانان
قریب پنجاه و دو نفر نامي فیل سوار شرط جانفشانی بتقدیم
رساندند - و خدا بنده خان که در عهد خلد مکان خانساماں بود و
عبد المطلب خان که نیابت ذو الفقار خان میر بخشي داشت و
امان الله خان زخمهاي کاري برداشته هرچند ازان معرکه جان

بسلامت بدربردند اما بعد ملازمت شاه عالم بهمان زخمها وديعت حيات نمودند - و ميرزا صدر الدين محمد خان بخشي وعمر خان و ظفرعلي خان با جمعي ديگراز مردم با نام و نشان زخم برداشتند - درين ضمن برلب ذوالفقار خان زخم کم نمائی رسيد چون ديدکه کار از دست رفت و بسياري از همراهان مبارز پيشه کشته و زخمي گرديدند و عرصه چنان بر محمد اعظم شاه تنگ گرديده که اميد نجات نمانده خود را بمحمداعظم شاه رسانده گفت بر ديگر پادشاهان وجد وآباي شما نيز ازين قسم ماجرا گذشته که ببريده از لشکر برآمده تقاضاي وقت را از دست ندادند في الحال مصلحت درين است که پا از معرکهٔ کارزار کشيده خود را جائي بايد رسانيد تا باز اگر طالع مدد نمايد بتدارک می توان پرداخت محمد اعظم شاه ازين سخن برآشفته جواب داد بهادرجي شما جان خود را در هرجا که خواهيد سلامت ببريد حرکت ما ازين گل زمين متعذر است پادشاهان را تخت ست يا تخته - بعده ذوالفقار خان که حميد الدين خان نيز رفاقت او کرد راه گواليار اختيار نمود دران حال آن شاه گم گشته سپاه که زياده از دو صد سه صد سوار رفيق رزم بيکسي يار نمانده بودند خود را ميان چندين هزار سوار و تير و گولهٔ آتش بار گرفتار ديد بفرياد آمد که شاه عالم بامن جنگ نمي نمايد خدا از من برگشته بخت برگشته است - و شاه زاده عالي تبار را که بسبب صغر سن در حوضه باخود نشانده در محافظت او از صدمهٔ تير و گوله مي کوشيد آن شاه زادهٔ شير نبرد بدان سن نوخواست جوهر شجاعت تيموريه بظهور آرد محمد اعظم

شاه مانع آمده زیاده محافظت از می نمود چون دو سه فیلبان فیل سواري محمد اعظم شاه از زخمهای بارش گوله افتاده بودند و بفیل نیز زخمهای بی شمار رسیده بود بیقراری می نمود هرچند که محمد اعظم شاه نیز از رسیدن زخمهای جانستان پاي خود دررکاب سفر آخرت مي دید ازراه غیرت و شجاعت خودداري نموده پاي خود از حوضهٔ بر آورده فیل را مي خواست نگاهدارد و پیش راند نمي توانست درین حال که آفتاب عمر او نزدیک بغروب بود تیري بر پیشانی او رسید کار او تمام ساخت - رستم علي خان که نزدیک فیل او رسیده بود اطلاع یافته خود را بالاي فیل رسانیده سر اعظم‌شاه را بتیغ بیدریغ بریده در دامن خود گرفته نزد شاه عالم روانه گردید و در لشکر شاه عالم صداي شادیانهٔ فتح بلند آوازه گشت - تاریخ واقعهٔ محمد اعظم شاه یافته اند هاي محمد اعظم * بیت *

جهان و کار جهان جمله هیچ در هیچ است
هزار بار من این نکته کرده ام تحقیق

بعده که بامید تمام سگ نامرد عرف رستم علي خان سر محمد اعظم شاه را نزد بهادر شاه آورده ابتدا از دامن خود بر آوردهٔ رخسارهٔ خون آلودهٔ محمد اعظم شاه را بدندان ناپاک خود ازروي غضب گزید بعد ازان بر پاي فیل شاه عالم انداخته زبان به تهنیت و دست بآداب تسلیم‌کشاد بهادر شاه از مشاهدهٔ گزیدن آن سگ سیرت نگاه تند طرف او نموده آب در دیده گردانید - و هرچهار شاهزاده و خان‌خانان مع پسران و دیگر امیران از عقب

هم رسیده بدست و زبان آداب تهنیت فتح بجا آوردند - و شاه زاده عالي تبار و بیدار دل و سعیدبخت را با دیگران حاضر ساختند - و سواي جواهر و اشرفی که در حوضهٔ نیل محمد اعظم شاه بود بتاراج رفت - خیمه و فیلان و توپ خانه و دیگر کار خانجات محمد اعظم شاه بضبط در آمد - و شاه عالم خیمهٔ مختصر استاده نموده فرود آمده دو رکعت نماز شکر ادا نمود باز حکم باحضار عالي تبار پسر محمد اعظم شاه و بیدار دل و غیره پسران محمد بیدار بخت فرموده همه را باظهار کمال لطف در آغوش گرفته پدرانه دست شفقت برسر آنها گذاشته بمژدهٔ امان جان و پرورش دادن بدستور فرزندان و عنایات بی پایان دیگر مستمال ساخته بهمه پردگیان مغموم پیغام تسلي و پرسهٔ ماتم نمودند - و خان خانان را درآغوش مرحمت گرفته از راه کمال قدردانی فرمودند که آنچه یافتم از سعي و تردد و جانفشاني شما بود و حکم کردند که لاش محمد اعظم شاه را بالاش بیدار بخت و والا جاه بعد غسل و کفن نزدیک روضهٔ همایون پادشاه برده مدفون سازند - روز دیگر بعیادت خان خانان تشریف برده مراورا بچرخ برین رسانیده مخاطب بخان خانان بهادر ظفر جنگ و یار وفادار ساخته یک کرور روپیه نقد و جنس انعام که از ابتداي عهد تیموریه هیچ پادشاه بهیچ امیر رعایت و بخشش چنین نکرده بود نمودند و تسلیم منصب هفت هزاري هفت هزار سوار پنج هزار سوار دو اسپه و سه اسپه و دو کرور دام انعام و خدمت وزارت بالاستقلال فرمودند - و از جملهٔ ده لک روپیه که خان خانان پیشکش نمود یک لک روپیه نقد و جنس قبول افتاد - و نعیم خان پسر کلان خان خانان را مخاطب

بخان زمان بهادر ساخته از اصل و اضافه پنج هزاری پنج هزار سوار نموده خلعت بخشی سیوم مرحمت نمودند و پسر خرد اورا بخطاب خانه‌زاد خان بهادرساخته سربلندی بخشیده تسلیم چهار هزاری سه هزار سوار از اصل و اضافه فرمودند - و هرچهار پادشاه زاده را منصب سی سی هزاری بیست هزار سوار از اصل و اضافه مقرر فرمودند و محمد معز الدین مهین اختر سلطنت را مخاطب بجهاندار شاه بهادر و محمد عظیم را ملقب بعظیم الشان بهادر و رفیع القدر را بخطاب رفیع الشان بهادر وخجسته اختر را مخاطب بجهانشاه بهادر ساخته هرچهار اختر برج سلطنت را حکم فواختن نوبت بحضور وسوارشدن برنالکي که بصورت تخت روان ساخته بودند فرمودند - و ارسلان خان کاشغري را که خواهرزادهٔ مهر پرور حرم محترم پادشاه بود مخاطب بچغته خان فاتح جنگ ساخته هفت هزاری هفت هزار سوار فرمودند و دیگر همه خانه‌زادان قدیم و امراي رکاب که ازانها تردد و جانفشاني بظهور آمده بود بعطاي اضافهٔ نمایان و فیل و جواهر و تبدیل خطاب که اگر بتعداد آنها پردازد باطناب کلام منجر مي گردد مگر هرجا که ضرور داند برمحل بزبان قلم خواهد داد برهمدیگر امتیاز بخشیدند - بعده که خبر فتح بهادر شاه و کشته‌شدن محمد اعظم‌شاه بگوالیار رسید حیمه‌بخیمه صداي زاري و نوحهٔ آشوب قیامت برپا گردید امیر الامرا اسد خان بخدمت زیب النسا بیگم که خواهر اعیاني محمد اعظم شاه مي شد رفته شرط تعزیت بتقدیم رساند و به تسلي دیگر پرد گیان حرم پرداخته باتفاق عنایت‌الله خان که دیوان خزانه وتن بود مهر بر خزانه و جواهرخانه

و دیگر کارخانجات نموده بتهیهٔ روانه شدن حضور پرداخت - درین ضمن فرمان عنایت عنوان مشتمل بر اظهار لطف و امان و طلب امیر الامرا و ذوالفقار خان نصرت جنگ و حمید الدین خان که خود را بکوالیار رسانیده بودند با خدمهٔ محل و کارخانجات صادر گردید و امیر الامرا در رکاب نواب قدسیه زیب النسا بیگم که بلباس تعزیت ملبس گردیده بود روانه شده بحضور رسید بعد رسیدن حضور اگرچه بسبب ماتم داری که از نواب زیب النسا بیگم بظهور آمده آداب مبارکباد بجا نیاورد برخاطر پادشاه گرانی نمود اما ازراه وسعت خلق اغماض کرده سالیانهٔ بیگم که مقرر بود مضاعف فرموده مخاطب بپادشاه بیگم ساختند - و بعد تقدیم تعزیت و تهنیت که از طرفین بحسب ظاهر ظهور آمده همه خدمهٔ محل محمد اعظم شاه را فراخور حال هریك بعد عطای خلعت ماتمی یومیه مقرر نموده حکم نمودند که همراه پادشاه بیگم بدار الخلافت روانه شوند - و امیر الامرا اسد خان را مخاطب بنظام الملک آصف الدوله فرموده وکیل مطلق که در زمان پادشاهان سلف گفته می شد و عزل و نصب وزیر و دیگر ارکان سلطنت بقبضهٔ اقتدار وکیل می بود نموده بعطای چهار قب و پنج اسپ با ساز و طلا و یراق نقره و سرپیچ مرصع سرافرازی بخشیده بنواختن نوبت درحضور ماذون ساختند - اگرچه بعضی مقربان حسد پیشه در خلوت خاطر نشان نمودند که امیر الامرا رفیق شفیق و شریک عمدهٔ مصلحت محمد اعظم شاه بود اما درجواب فرمودند که گر دران آشوب پسران ما هم در دکن

میبودند تقاضای مصلحت آن بود که رفاقت عموی خود نمایند - ذوالفقار خان را از اصل و اضافه هفت هزاری هفت هزار سوار نموده مخاطب بصمصام الدوله امیر الامرا بهادر نصرت جنگ ساخته بخدمت میر بخشیگری بدستور سابق بحال داشتند - و میرزا صدرالدین محمد خان صفوی را از اصل و اضافه پنج هزاری پنج هزار سوار نموده مخاطب بحسام الدوله میرزا شهنواز خان صفوی معزز ساخته تسلیم بحالی خدمت تن بخشی فرمودند - مختارخان ناظم معزول صوبه دار اکبر آباد را بحال نموده مخاطب بخان عالم بهادر شاهی و مفتخر بخدمت خانسامانی ساخته فرمودند که در صوبهٔ اکبر آباد نائب مقرر نماید و حکم نمودند که آنچه پادشاه زاده عظیم الشان از مال و اموال از بضبط سرکار در آورده باشد بعد عطای خلعت و فیل باو مسترد سازد - حاصل کلام همه اکابر و اصاغر پادشاهی و والاشاهی بانعام لکها و اضافهای نمایان سه چند و چهار چند از مراتب و عطای جواهر و فیل کامروا گشتند - اگرچه بعد فرمودن وزارت بخان خانان از راه وسعت خلق و خاطر جوئی امیر الامرا اسد خان و ذو الفقار خان تقاضای مصلحت دانستند که اسد خان را بخدمت وکالت مفتخر ساخته بحسب ظاهر برتبهٔ وزارت امتیاز بخشیدند اما آنچه لازمهٔ اختیار وکالت است نسبت بآصف الدوله از طرف خان خانان بظهور نیامد - و باز روزی که آصف الدوله دیوان نمود خان خانان را لازم گردید که بدستور دیگر امرا آمده مجرا نماید و ایستاده کاغذ بدستخط رسانند این معنی نیز بر او ناگوار نمود - و ازانکه آصف الدوله

نیز عیش و آرام طلب بود و از سفر دائمی عهد حضرت عالمگیر لذت زندگانی نمی برد قرار مصلحت بران یافت که در حضور نیابت وکالت پدر را صمصام الدوله سرانجام دهد و آصف الدوله نواب پادشاه بیگم را با خود گرفته بدار الخلافت شاه جهان آباد رفته بلا هرج سفر دائمی بفراغ خاطر ایام پیرانه سالی را بسر برد لیکن سوای مهر آصف الدوله که در پروانجات و اسناد مالی و ملکی بعد مهر وزارت می شد دیگر اصلا دخل او در امورسلطنت نبود - حکم فرمودندکه حضرت پادشاه عالمگیر را خلد مکان می نوشته باشند - و خان خانان خدمت وزارت را بسیار به نیکنامی و نیک نفسی و بی طمعی و استقلال سرانجام می داد و دراجرای کار خلق بمرتبه کوشید که وقت نشستن دیوان سزاولان تعین می نمود که کاغذارباب حاجت و دستخطی روز دیگر نماند - و از جملهٔ نیکنامی و ثواب عظیم که حاصل نموده تخفیف کسالهٔ خوراک دواب منصبداران است مجملی ازان می نگارد که در زمان عهد حضرت خلد مکان آخته بیگی و دیگر متصدیان بد فرجام برای خرچ دواب چنان مقرر کرده بودندکه منصبداری که برو خوراک دواب لازم می گردید باوجودیکه منصبداران مدتها از قلت پایباقی که پادشاه خود دستخط یک انار و صد بیمار نموده بودند بنان شب محتاج بودند بعد سعی و تردد بسیار ازجملهٔ قلیلی جاگیر می یافتند هرچند جاگیر ویران باشد و تمام مداخل جاگیر بنصف و ثلث خرچ دواب وفا نه نماید تا بخرچ قوت لایموت اطفال و عیال او چه رسد وکیل اورا مقید ساخته بزجر و خفت تمام از خرچ دواب طلب و

باز خواست می نمودند و هرچند وکلا استغاثهٔ این تعدی بخدمت پادشاه نمودند داروغهٔ فیلخانه و آخته بیگی قسمی خاطر نشان پادشاه می کردند که فریاد آن جماعه بجای نمی رسید و عالمی ازین بدعت چنان بجان رسیده بودند که وکلا استعفای وکالت می نمودند در عهد شاه عالم پادشاه خان خانان چنان قرار داد بعده که بمنصبداران جاگیر تنخواه دهند موافق خرچ دواب دامها از جملهٔ طلب ذول او وضع نموده تتمهٔ تنخواه نمایند دربنصورت کسالهٔ خرچ دواب از سر منصبداران و وکلا بالکل ساقط گردید بلکه فی الحقیقت حکم معاف شدن خوراک دواب بهم رساند *

چون در مزاج خان خانان تصوف غالب بود و از علم نیز بهرهٔ داشت کتابی مسمی بالهامیه در علم سلوک و تصوف تالیف نمود که باعتقاد متکلمین در بعضی مقدمات و فقرات پا از جادهٔ شرع بیرون گذاشته حکم فرمودند که در سکهٔ روپیه و اشرفی نظم نباشد بعبارت نثر اسم شاه عالم بهادر شاه و نام بلده نویسند و درخطبه امر نمودند که نام نامی شاه عالم بلفظ سید مزین باشد - اگرچه از ابتدا از سلسلهٔ صاحبقران بلکه از شروع سلطنت غوریان اسم سیادت بنام هیچ یکی از پادشاهان سلف هندوستان از روی تواریخ در خطبه و ذکر حسب و نسب ثابت نشده مگر خضر خان که باوجود از اصل و اسم جد و آبای او قوم افغان بلفظ ملک ظاهر میگردد بعده که بسلطنت دهلی کامروا گردید بدلیل روایت ضعیف چنانچه بگزارش آمده مور خان عهد او اسم سیادت بر او اطلاق نمودند اما شاه عالم که بعد این

بخلد منزل و آنچه بزبان قلم جاري خواهد گرديد بذکر خواهد در آمد
به برهان و دليلي که خود را ملقب بسيد ساخته هرچندکه دران نيز
اختلاف قول مسموع گرديده اما مجملي از حاصل کلام بزبان خامهٔ
صدق بيان ميدهد گويند سيد شاه ميرنام از اولاد حضرت خيرالانام
غوث الاعظم سيد عبد القادر جيلاني قدس سره در کوهها و مسلك جد
مادري خلد منزل که از توابع اطراف کشمير واقع شده آمده منزوي
گرديد و راجهٔ آنجا اطلاع يافته بخدمت سيد رسيده بمرور ايام
عقيدت تمام بهم رسانده صبيهٔ خود را بخدمت سيد شاه
ميرگذراند و آن سيد ذو الاحترام آن دختررا بشرف اسلام و عقد
ازدواج خود در آورده ازو يک دختر و يک پسر تولد شد و راجه در
تربيت و غم خواري آنها مي کوشيد بعد ازانکه آن سيد ازان مکان
بقصد طواف بيت الله سفر اختيار نمود و باز ازان سيد اثري ظاهر
نگرديد راجه در تربيت اطفال آن سيد کوشيده باهل اسلام پيوند
نداده در عالم غائبت انديشي باخفاي آن کمال احتياط بکار برده
در همان جبال پرورش ميدادتا آنکه فردوس آشياني صاحبقران
ثاني ازان راجه دختر اورا با باج و خراج خواست و راجه از اولاد
همان سيددختري که بحسن صورت و سيرت وذکا موصوف بود باتحف
و پيشکش بطريق جهاز روانه ساخت و شاه جهان آذرا بتعيين
معلم و اتگه و مغلانيهاي آداب دان بهمه زبان آشنا ساخته در
ساعت مسعود بعقد پادشاه زاده محمد اورنگ زيب در آورد که
ازبطن او شاه عالم بهادر شاه بعرصهٔ وجود در آمد که مراد از نواب
بائي بيگم باشد بانواع صفت و خوبي آراسته بود و سراي فردوس

وسط سرحد خاندیس که در پای کتل واقع است و مدت در جاگیر او بود و بائی جی پورہ درخجسته بنیاد ساخته و آباد کردۂ اوست درین صورت از طرف مادر سیادت شاه عالم ثابت می گردد *

الحال کمیت خامه را بگزارش اصل مطلب معطوف می سازد بعد فراغ جشن و زن قمری شروع سال شصت و هفت که در سلخ ماه رجب سنه احد جلوس مطابق سنه هزار و صد و نوزده هجری درسواد مستقرالخلافت اکبرآباد بکمال زینت و فیض بخشی انعقاد یافت بقصد تنبیه و تادیب راجپوتیۂ سمت اودی پور وجودپور رایت ظفر آیت برداشتند چنانچه مجملی از تفصیل آن بگزارش می آرد از نوشته اخبارنویسان صوبۂ اجمیر و پرگنات اطراف جود پور بعرض رسید که راجه اجیت سنگه که پسر مجهول النسب راجه جسونت گفته می شد در ابتدای نشو و نما باغوای درگاداس و دیگر کفار بد اساس بحکم الولد سر لابیه از آوان عهد حضرت خلد مکان مادۂ فساد بوده و اداهای ناخوش ازو سر میزد درین ایام بعد از واقعۂ ناگزیر پادشاه قدسی مرشت ازسرنو طریقۂ نا فرمانی و سرکشی در ایذا رساندن مسلمین از منع گاوکشی و بانگ صلوۃ و بر انداختن بعضی مساجد که بعد شکستن بتخانها در عهد خلد مکان بنا گذاشته شده بود و تعمیر و احداث معبد خانهای خود شروع نموده و به پشت گرمی و مدد فوج رانای اودیپور و رفاقت راجه جیسنگه که باهم نسبت دامادی دارند بمرتبۂ مست بادۂ ناکامی گردیده بود که قبل از فتح و بعد از جلوس از سعادت ملازمت محروم و بی نصیب ماند لهذا هفتم

شعبان سنه مذکور متوجه گوشمال آنجماعه بد سگال گردیدند
براه آنبیر وطن جیسنگه مرحله پیمای آنطرف گشتند و ماندین
اجمیر و چتور که مضرب خیام گردید و ماه رمضان المبارک رسید
حکم مقامات فرموده امواج هامون نورد کوه نبرد بسر فوجی
پادشاه زاده محمد عظیم الشان و هراولی جمدة الملک خان‌خانان
بهادر و صمصام الدوله و دیگر امرای عقیدت کیش برای تنبیه
و پایمال و غارت ساختن ملک و بلاد کفرآباد آن گروه بدکیش
تعین نمودند بعده که از سم ستوران بهادران یکه تاز و گرد نوردی
دلاوران جانباز خرابی بسیار بملک و مال و جان و عیال
آنها رسید وزن و فرزند راجپوت و رعایای زیاده از حساب باسیری
در آمدند و قصبجات و دیهات آباد را سوختند و تاراج و غارت
نمودند سرداران صاحب فوج راجپوتان استقلال باخته با مال و
عیال واطفال رو بجبالهای دشوار گذار پر از اشجار خار دار گذاشتند -
اجیت سنگه و دیگر راجهای معاون او دانستند که سلامتی جان
و امان مال و عیال آنها در انقیاد و اطاعت است بخان‌خانان
و خلف ارشد او خان زمان رجوع آورده باظهار عجز و امان جبین
قبول عبودیت بهزاران ندامت و سرافگندگی بر زمین نیاز
سودند و بتضرع و الحاح تمام پیغام دادند که خان زمان و قاضی
القضات قاضی خان بجود پور در آمده بتعمیر مساجد و تخریب
بتخانها و اجرای احکام شرعی از بانگ و صلوة و کشتن گاو
و منصوب نمودن ارباب عدالت و تعین نمودن حکام جزیه پردازند
و قلم عفو بر جریدهٔ اعمال ما کشند و التماس آنها در عالم خط

بخشي بدرجهٔ قبول در آمد و ارباب عدالت از قاضی و مفتی و امام و موذن مساجد دز جود پور و دیگر معمورهای اطراف تعین شدند و اجیت سنگه و جیسنگه باتفاق درگا داس که سرمایهٔ فساد اهل نفاق گفته می شد بحضور آمده بامید عفو تقصیرات جبین سا گردیدند و هر کدام بعطای خلعت و فیل و شمشیر و پدم و دیگر عنایات معزز و مفتخر گشتند *

ذکر جشن سال دویم از جلوس میمنت مانوس
بهادر شاه پادشاه غازي

هیجدهم ماه ذی الحجه که آغاز سال جلوس مقرر فرموده بودند بموجب حکم آئین بندی و آرایش جشن آغاز سال دویم مطابق بیست و یکم اسفندار ماه الهی بهزاران خرمی و نشاط منعقدگردید آنچه از زر و گوهر خرمن خرمن و دامن دامن ببخشش درآمد و از عطای خلعت و جواهر و فیل و اضافهای نمایان عالمی کامیاب و حاجت روا گشتند و چندین هزار کس از صغیر و کبیر هر صنف قوم از خوان کرم و احسان آن پادشاه باذل ذخیرهٔ نقد وانواع نعمت فراهم آورده بدین دعا گویان شدند * بیت *

پدر بجاي پسر هرگز این کرم نکند
که دست جود تو با خاندان آدم کرد
خدای خواست که بر عالمی ببخشاید
بفضل خویش ترا پادشاه عالم کرد

اگر خواهد که مفصل برنگارد زبان قلم از تحریر تفصیل آن قاصر است - دربن اوان فرمودند که نامهٔ محبت افزا و فرمان نصیحت

و تسلی آمیز بمحمد کام بخش مشتمل برین مضمون بر نگارند که پدر بزرگوار حکومت صوبهٔ بیجاپور بآن درة التاج عطا فرموده بودند ما حکم رانی هردو صوبهٔ بیجاپور و حیدر آباد با کل توابع و لواحق بآن برادر عالیقدر واگذاشتیم بشرطیکه سکه و خطبه بدستور فرمان روایان سابق دکن بنام نامی ما جاری نمایند و پیشکشی که از زمان قدیم حکام آن هردو صوبه واصل و عائد سرکار پادشاهي میشمودند بآن نور الابصار ذوالاقتدار معاف فرمودیم باید که شکر این رعایت وعنایت بحکم آیهٔ کریمهٔ لئن شکر تم لازیدنکم بدل و زبان بجا آورده طریقهٔ سلوک و عدالت پروری و داد گستری موافق رویهٔ جدو آبا در بارهٔ رعایا و برایا و ضعفا وکافهٔ انام مبذول دارند و تنبیه سرکشان و اخراج ظالمان و راه زنان آن ضلع پیش نهاد همت خود دانند - و برای بردن فرمان و حجابت این کار حافظ احمد مفتی را که مخاطب بمعتبر خان ساخته بودند مقرر نموده چند کلمهٔ نصیحت آمیز که باعث عدم مادهٔ شورش و دفع فتنه و فساد و خونریزي مسلمانان باشد باظهار کمال شفقت زبانی نیز ارشاد نموده مع خلعت و جواهر و فیلهای کوه شکوه و اسپهای باد رفتار و تحف و هدایاي دیگر رخصت نموده تاکید فرمودند که بطریق استعجال خود را برساند - اواخر ذي الحجه رایت توجه طرف اجمیر برافراشتند بعد ورود موکب ظفر اثر و زیارت حضرت خواجه معین الدین قدس سره مبلغ کلی بخدمهٔ درگاه رساندند *

الحال کلمهٔ چند از سلوک محمد کام بخش می نگارد که هرچند ازطرف محمد کام بخش بگفتهٔ مدعیان درحق احسن خان عرف

میرملنگ اتراکم توجهی ظاهر می شد و باعث خفت احسن خان میگردید اما در دل او سوای طریقهٔ فدویت و خیر خواهی اصلا ارادهٔ دیگر نبود تا آنکه متوجه تسخیر گولکنده و شهر حیدرآباد گردید بعده که سه چهار منزلی حیدر آباد رسیدند احسن خان بنامه و پیغام القیام آمیز رستم دل خان را که از خاندان با نام و نشان پادشاه رس و از عهد خلد مکان صوبه دار حیدر آباد بود مستمال ساخته بقلعه دار نیز رسل و رسائل سپردن قلعهٔ گولکنده وعده و وعید بمیان آورد اگرچه قلعه دار بعذر فرمان بهادر شاه تن بسپردن قلعه نداد اما رستم دل خان فریفتهٔ استمالت احسن خان که فرمان بدستخط خاص محمد کام بخش بعهد و پیمان کلام الله نیز باو رسید گرویده با چهار پنج هزار سوار مستعد استقبال نموده ملازمت کرد و باتفاق احسن خان و اظهار خیر خواهی بنای مصلحت برین گذاشت که فی الحال بگرفتن قلعه صرف اوقات نه نموده به بند و بست ملک و گردآوری محصول اطراف از تعین حکام و عمال باید پرداخت و راه مداخل جاگیر و رسد غله برقلعه دار مسدود باید ساخت - ازانکه تقرب خان عرف حکیم محمد محسن که منصب وزارت باو فرموده بودند و سید احمد نام که از پیش آوردهای احسن خان بود ثانیا باتفاق خواجه سرایان موافق تقاضای روزگار باحسن خان سوی مزاج بهم رساندند و از برای برانداختن اعتبار احسن خان که تمام مدار کار وبار سلطنت کام بخش باو تعلق گرفته بود و او از غرور نخوت مدد طالع که نشهٔ جوانی و تردد جانفشانی درکار آقا که اکثر درعالم همچشمی مادهٔ زوال دولت میگردد علاوهٔ آن گردیده بود اصلا باصلاح حسد مدعیان

نمی پرداخت و گاه گاه احسن‌خان و سیف خان‌که استاد تیراندازی محمدکام بخش بود و ارشدخان و ناصر خان و احمد خان با رستم‌دل خان همداستان و همدم گشته براي مشورت کار سرکار خلوت می نمودند و در رعایت‌وضیافت‌هم‌دیگر بتواضع تحف‌میکوشیدند تا آنکه تقرب خان و اهتدا خان و دیگر مدعیان حسد پیشه اتفاق نموده در خلوت بانواع منصوبه و تدبیر بدی نسبت باحسن خان و همدمان او مدام خاطر نشان محمد کام بخش مي نمودند *

چون از ابتدا اثر سودای وافر در مزاج محمد کام بخش راه یافته بود از دمیدن افسونهاي بد خواهان باستماع حرفهای موحش فتنه انگیز سوداي او بمرتبهٔ زیاده شد که تیشهٔ ناکامی برپاي خود زد مجمل از تفصیل‌آن بزبان قلم جاري می گردد - چون میان احسن خان و رستم دل خان براي جذب قلوب همدیگر رابطهٔ خاص بمیان آمد و همدیگر را بضیافت میطلبیدند و سیف خان و احمد خان نیز بآنها همدم و هم بزم بودند تقرب خان و اهتدا خان و میر احمد نام باهم همراز گشته از راه حسد که ویران کن خانمان کهن است خاطر نشان محمد کام بخش بدینوجه نمودند که رستم دل‌خان و احسن خان وسیف خان و احمد خان باهم اتفاق نموده ارادهٔ دستگیر نمودن پادشاه دین پناه دارند و باهم اتفاق نموده اند که روز جمعه در مسجد جامع بدین جرأت اقدام نمایند اگر بعلاج دفع فساد زود نپردازند اثر اتفاق نفاق آمیز هرسه چهار بدخواه دولت درین زودي بعرصهٔ ظهور خواهد آمد محمد کام بخش از شنیدن این کلمات بي آنکه بغور سخن

صاحب غرض و تحقیقات آن پردازد شب شقهٔ بخط خود برستم
دل خان بدین مضمون نوشت مي خواهم بصلاح همدیگر جواب
نامهٔ بهادر شاه نویسم که آفتاب بر نیامده مع قلمدان خود را برساند
رستم دل خان که غافل از نیرنگي روزگار بود موافق طلب محمد
کام بخش خود را رساند بعد رسیدن او گفت ازدحام ازخود دور
نموده در تسبیح خانه رفته باقلمدان خود بنشیند که من حاضري
خورده می‌آیم وبرای شماآش الوش میفرستم بعدفراغ چیزی خوردن
باتفاق مسودهٔ جواب بهادر شاه خواهم نمود رستم دل خان موافق
ضابطهٔ هرروز کمر وانموده خالي از وسواس به تسبیح خانه رفت
همان زمان منصوبان محمدکام بخش برسر او فراهم‌آمده مع پسران
دستگیر نموده مقید ساختند - چون‌آگوش زد محمدکام بخش ساخته
بودند که میان احسن خان و سیف خان و رستم دل خان آمد و
رفت رقعه و پیام است بعد جست و جوی قلمدان خطی
ازطرف سیف‌خان بنام رستم دل خان بدین مضمون برآمدکه آنچه
از طریقهٔ سلوک باهمراهان صاحب‌مدار دین پناه استفسار نموده‌آید
بایدکه اول در استرضا وسلوک احسن‌خان که سرفوج و میر بخشي
و صاحب اختیار حضرت دین پناه است بکوشند بعده با احمدخان
و دیگران رویهٔ سلوک را مرعی دارند از مطالعهٔ آن رقعه بدخواهي
نامبردها بظن غلطنزد او به‌ثبوت پیوست سه روز درقید داشته بعده
فرمود که رستم دل خان را دست و پا بسته بر پاي فیل سواري
همان اجل رسیدهٔ برگشته طالع بستند اما هرچند خواست‌موافق
حکم‌محمد کام بخش مضرت جانی ازطرف آن فیل برستم‌دل‌خان

برسد فیل اقدام نه‌نمود بعده فیل دیگر آورده زیرپای فیل انداخته بدان عذاب‌کشته در شهر تشهیر داده زیر درختهای باغ انبلی محل که متصل یکی از مکانهای ساختهٔ سلاطین واقع‌شده مدفون ساختند - و بروایتی پیش از گرفتن آن مقتول مظلوم برای ضبط خانهٔ آن سید مرحوم مردم تعین نموده زن او که از خاندان با نام و نشان مختار خان بنی مختار بود به بندوبست اطراف خانه پرداخته مستعد بزدن تیر و تفنگ گردید و چند نفرکشته و زخمی گردیدند بعده احسن خان رفته آن ماتم زدهٔ مجبور را فهمانده ازان دست و پا زدن لاحاصل باز داشت و آن سیدهٔ مغمومهٔ مستورهٔ را به بیحرمتی تمام مقید ساخته با میرحسن نام برادر رستم دل خان و یك پسر او آورده بحضور آنها حکم‌کشتن رستم دل‌خان نمود و خانهٔ اورا بضبط در آوردند بعد ازان سیف خان را مقید نموده رقعهٔ اورا دست آویز نمک حرامی و نکرناسد او ساخته حکم دست بریدن او فرمود و سیف خان که استاد تیر اندازی محمد کام بخش بود هرچند بعجز و اظهار خیرخواهی خواست خاطرنشان نماید که مضمون رقعه دلالت بر هواخواهی دین پناه می‌نماید فائده نداد بعده که دست او بریدند شروع بدشنام دادن نموده گفت این نشان کم اصلی از جانب مادر است که بهمان دستی که تعلیم تیر اندازی نموده ام بی‌تقصیر بریدن فرمودی و باز فرمودکه زبان او نیزقطع‌نمایند - درین حالت‌مدخولهٔ اورا کشیده آورده نزدیک عمارت خاص جا داده بودند از ملاحظهٔ احوال سیف خان زبان خود را بحلق کشیده جان داد و احمدخان‌افغان را فرمودکه دست و پا بسته دراز بخوابانیدند و اسپهای

دندان گیر بالای او دوانیدند تا مظلومانه جان داد - و سیف خان نیز ازان
هردو زخم و بروایتی دست دویم او نیز بریدند و دیعت حیات نمود -
ارشد خان را که نبیرهٔ ارشد خان دیوان دکن بود فرمودند که زبان
اورا نیز از بیخ بریدند اما از قطع زبان او چندان تفاوت در حرف
زدن او بهم نرسیده بود - و دیگر مقتولان مظلوم را فرمودند که
بالای خر بسته تشهیر داده بهمان رختهای بدن زیر همان انبلی
محل همراه رستم دل خان زیر خاک نمایند که باهم مصاحبت
مقید ساختن من می نموده باشند - و بعضی جماعه داران عمده که
با احسن خان اخلاص خاص داشتند و همدمان دیگر نزد احسن
خان آمده ظاهر ساختند که بما خبر رسیده که فکر مقید نمودن
و کشتن شما نیز دارد عیال و اطفال خود را بر اسپان راهوار سوار
و بار نموده سوار شوید ما سه چهار هزار سوار باتو رفیق گشته دو سه
شب درمیان بسرحد بهادر شاه میرسانیم والا جان هم در معرض
تلف بکمال بی ابروئی خواهد آمد بلکه اگر احسن خان علانیه
طبل مخالفت نواخته راه فرار اختیار مینمود تمام سپاه و جماعه داران
عمده چنان باو گرویده بودند و حسن عقیدت باو داشتند که رفاقت
نموده از سرحد محمد کام بخش بیرون می بردند اما احسن خان نظر
بر حسن عقیدت و فدویت خود از خواب غفلت بهوش نیامد و
گفتهٔ آنها ناشنیده انگاشته گفت حضرت دین پناه در حق من
بیگناه که از خانه زادان عقیدت کیش موروثی اویم هرگز چنان گمان
نخواهند برد و گفتهٔ دشمنان در بارهٔ من چنین اثر نخواهد بخشید
تا آنکه احسن خان را نیز بحیله و تدبیر از خانه طلبیده فرمودند

که نزدیک تسبیح خانه مقید دارند انگاه احسن خان بیهوشانه از خواب گران جسته بفکر تدبیر کار از دست رفته افتاد و بخانه پیغام نمود که زرنقد آنچه توانند جائی بفرستند چنانچه وابستهای احسن خان قبل از انکه بضبط خانه پردازند آنچه زیور و اشرفی و هون توانستند در صندوق انداخته بخانهٔ افغانی که از مدت آشنا و مرهون احسان ودست گرفتهٔ احسن خان بود فرستادند بعده بضبط در آوردن خانه‌که چند روز گذشت و هرروز بر قید و شکنجهٔ آن مجبور بلای قضا می‌افزود آن صندوق نیز بسبب جست وجوی مدعیان و دل باختن آن افغان بدست آمد و نزد محمد کام بخش آورده وا نمودند از مشاهدهٔ خریطهای هون و اشرفی گفت که این خریطها است که برای دستگیر ساختن من رستم دل خان بدو داده بود و آتش غضب او زیاده شعله ور گردید و هرروز بر آثار قهاری و سختی در شکنجهٔ و انواع عذاب می افزود و پار آثار گهچری با نمک زیاد خوراک او مقرر نموده با طوق و زنجیر برهنه زیرباران و آفتاب میداشتند و دوبار مسموم ساختند کارگر نیامد دو سه ماه بدین شکنجه بانواع عذاب گرفتار بود تا جان بجان آفرین سپرد - و دیگر در عالم غلبهٔ سودا و وسواس افعال سفاکی‌که از محمدکام‌بخش بدون تحقیق بظهور آمد این بودکه بعد رسیدن ایلچی از نزد بهادر شاه بعضی از هواخواهان بدسرشت هرزه گو خاطر نشان او نمودند که معتبر خان ایلچی جمعی از سرهنگ پیشگان بیباک را همراه خود بدین داعیه آورده که قابو یافته بقصد فاسد خود را بدین پناه رسانده از شنیدن این کلمات بیهوده بدون آنکه بغور و تحقیق آن پردازد

فرمود که اسم همراهان ایلچي نوشته بیارند که یومیهٔ نقد و خوراکي
برای هریک مقرر نمایم از شهرت این خبر بعضی از مردم
بی بضاعت آن شهر که از شعبده بازی روز کار خبر نداشتند
بوسیلهٔ حفظ قرآن و طالب العلمی و استحقاق نزد ایلچي رابطهٔ
آمد و رفت بهم رسانده بودند اسم خود هارا داخل همراهان ایلچی
نویسانیدند بعده فرمود که همه را موعود خبز خوردن نموده
آ یک جا جمع نمایند و وقت شب که قریب هفتاد و پنج نفر
فراهم آمده بودند فرمودند که همه را دستها بسته ده ده کس را
با مشعل و تیغهای برهنه در هر محله و بازار برده زیر تیغ
بیدریغ آرند - ازان جمله دو جوان نوکتخدا بودند که والدهٔ آنها آمده
هرچند واویلا و فریاد نمودند که اینها از رفقای ایلچي نیستند
بجائی نرسید - و از ملا سعد الدین مفتي حیدر آباد که از فاضلان
متدین صاحب تقوی بود برای کشتن مقتولان مظلوم که بذکر
درآمدهٔ فتوی خواست آن خدا پرست حق‌گو بي باکانه و بی محابا
درجواب گفت که موافق شرع محمد محض ازراه سوي ظن
و گفتهٔ مدعیان جرأت و اقدام بر خونریزي مسلمانان نمودن باعث
ندامت باز خواست روز جزاست و ازین خونریزي و ظلمي که
ازان مخمور بادهٔ ناکامی بظهور می آمد اکثر فضلا و شرفا ترک
ماندن حیدر آباد نموده با مال و عیال هرطرف که توانستند جان
بدر بردند تا آنکه از شهرت فرار اختیار نمودن مردم اطراف
شهر چوکي مقرر نموده ایلچی را بخفت تمام مقید ساخته
درجواب نامهٔ لطف آمیز بهادر شاه پادشاه کلمات خصومت انگیز

بآیهٔ کریمهٔ کم من فئة قلیلة غلبت فئة کثیرة باذن الله نوشت
بعد رسیدن جواب نامه با اخبار اطوار عداوت افزای دیگر که پیاپی
بعرض شاه عالم‌بادشاه‌که بعد ازین خلد منزل‌نیز بزبان خامه جاری
خواهد گردید رسید بکوچهای طولانی از ملاحظهٔ رسیدن برشکال
متوجه مهم محمدکام‌بخش گردیدند - و راجه جیسنگه و دیگر راجپوتیه
که از عقب خود را باکبر آباد رسانده رفیق رکاب گشته بودند
بعده که متصل حد دار الفتح اوجین رسیده مضرب خیام
فرمودند نام بردها به بهانهٔ شکار سوار شده آنچه قابل برداشتن بود
باخود گرفته خیمهای کهنه را گذاشته بعضی را آتش داده راه وطن
اختیار نمودند بعد عرض نظر برتقاضای وقت نا شنیده انگاشته -
غازی الدین خان بهادر فیروز جنگ که در ایام واقعهٔ ناگزیر خلد
مکان صوبه داری برار داشت و بعد توجه محمد اعظم شاه طرف
شمالی به برهانپور آمده استقامت ورزیده بود و اورا صوبه‌دار احمد
آباد ساخته بودند و ازطرف عدم اطاعت در رفتن برسر صوبهٔ خود
و ارادهٔ رفاقت محمد کام بخش بر السنهٔ واقعه طلبان زبان زد
گردیده بود ازانکه از جملهٔ سرداران صاحب فوج و صاحب توپ و
امرای عمده گفته می شد تزلزل تمام در لشکر شاه عالم افتاده
بود درینولا بعرض رسید که برسر تعلقهٔ صوبهٔ خود از برهانپور روانه
گردید - محمد مراد خان که خالوی احسن خان عرف میر ملنگ
میر بخشی محمدکام‌بخش می شد و در مهم حیدر آباد که خطاب
خانی داشت از طرف خلدمکان مدت بوسیلهٔ خدمت بخشیگری
و واقع نگاری در خدمت شاه عالم پادشاه حقوق نیکو خدمتی و

حسن عقیدت باثبات رسانده بود بوعدهای لطف‌آمیز امیدوار نتایج گشته بود و مدت حجابت حیدر آباد نیز داشت چنانچه بزبان قلم داده دربنولا از جملهٔ منصوبان خلد مکان خدمت واقعه نگاری وسوانح نگاری کل صوبهٔ احمد آباد ضمیمهٔ فوجداری کودره و فهامره در سرکار عمدهٔ صوبهٔ مذکور باو مقرر بود اعتماد خان نام باوجود داشتن قرابت با محمد مراد خان و مرهون احسان او بودن بوسیلهٔ ذو الفقار خان بعرض رسانده بود که محمد مراد خان خالوی احسن خان که در صوبهٔ احمد اباد واقعه نگاری و سوانح نگاری تمام صوبهٔ احمد آباد ضمیمهٔ فوجداری آن ضلع که ملک سپاه خیز سرحدی است باو مقرر است با احسن خان همشیره زادهٔ خود که صاحب اختیار فوج محمد کام‌بخش است رسل و رسائل دارد امید وارم که خدمات مذکوره بنام خانه زاد مقررشود بعد عرض چون خطاب سعادت خانی که سابق داشت از خاطر پادشاه محو گشته بود بی آنکه بغور حرف مدعي و فدویت محمد مراد خان پردازد خدمت فوجداری از تغیر او باعتمادخان مقررنموده حکم فرمودند که واقعه نگاري و سوانح نگاري دیگر تعین نمایند و محمد مراد خان را طلب حضور بتعین‌گرز بردار نمودند خان خانان برین ماجرا اطلاع یافته بموجب التماس وکیل حقیقت فدویت و رسوخیت محمد مراد خان و خلاف گوئي مدعی بعرض رساند و حکم بحالی خدمات و موقوف داشتن طلب حضور حاصل نمود چون تا حاصل شدن و رسیدن سند بحالی واقعه نگار و سوانح نگار منصوب کردهٔ حضور رسیده بود محمد مراد خان باوجود رسیدن حکم

بحالي براى اظهار و اثبات حسن عقيدت خود و منكوب ساختن
مدعى صلاح كار خود دران دانست كه از تعلقهٔ واقعهٔ نگارى و سوانح
نگاري دست كشيده بمنصوبان حضور وا گذاشته ببحالى فوجداري
كه بنام مدعي او مقرر شده بود اكتفا كرده خواجه حميد خان
ديوان احمد آباد را نائب گذاشته خود را بحضور رساند و قبل
از عبور آب نربدا كه هنوز خبر مغضوب و كشته شدن احسن خان
نرسيده بود شرف اندوز ملازمت گرديد هفتصدى چهار صد سوار
منصب داشت بعنايت خلعت و خنجر مرصع مفتخر ساخته از
اصل و اضافه تسليم هزار و پانصدى هزار سوار فرموده در عرض مكرر
دو هزارى هزار و پانصد سوار نموده خلعت خدمت داغ تصحيحهٔ
حضور عنايت فرمودند - مير سلطان حسين برادر كلان احسن خان
كه همراه خالوى خود شرف اندوز ملازمت گشته بود از مراتب
سه صدى پنجاه سوار بپايهٔ هزارى دو صد سوار رسيد و بخطاب طالع
يار خان سرافرازى يافت و حكم فرمودند كه باحسن خان تسلي نامهٔ
لطف آميز مشتمل بر رجوع آوردن بدين درگاه خطابخش عذر پذير
بر نگارند - اگرچه در زبان عوام و اكثر مردم عمداً غير واقف خبر انتشار
گرفت كه بسبب بدست افتادن نوشتجات محمد مراد خان و
طالع يارخان احسن خان را محمد كام بخش مغضوب ساخته
بسياست كشت اما غلط محض بود از يک ماه زياده قبل از رسيدن
خطوط مقيدگشته بود بعده كه خطها را هواخواهان او در ايام حبس
بتدبير و احتياط تمام رساندند در آب باران شسته دور انداخت -
اوائل جمادى الاولى در سواد دارالسرور برهانپور مضرب خيام واقع

شد و همان شب باران بشدت تمام بارید و دریای تبتی که زیر قلعهٔ برهانپور جاری‌ست چنان طغیان نمودکه عبور لشکر دران پانزده بیست‌روز متعذر می‌نمود و روپیه را پنج‌توله‌کاه بفروخت رسید بعد مقام‌سه چهار روزطغیان‌آب بپایاب مبدل‌گردید - باوجود رسیدن‌موسم برشکال ایام فرصت‌را غنیمت دانسته از برهان پورکوچ‌نموده‌یک‌کوچ و یک‌مقام‌مقرر گرده‌از راه ملکاپور و ناندیر طی مسافت نمودند تا آنکه اواخر شوال‌سنه احد جلوس‌نزدیک درسه‌منزلی حیدرآباد رسیدند - باوجودیکه تمام فوج و لشکر محمد کام بخش از سقاکی و غلبهٔ سودای او متفرق‌شده بود و زیاده از پانصد شش‌صد سوار باو نمانده بود که آنها نیز از بدسلوکی و ملاحظهٔ خونریزی و گرسنگی که یکساله سپاه طلب داشتند همه نالان و رنجیده خاطر بودند و همراه شاه عالم پادشاه قریب هشتاد هزار سوار فراهم آمده بود بمرتبهٔ تزلزل و توهم و وسواس شب خون در لشکر راه یافت که تمام لشکر پادشاه طناب در طناب خیمه زده از واهمه خوابی‌نمی‌نمودند و در همان ایام سیف خان عرف میر اسد الله که از خانه‌زادان روشناس حضرت خلدمکان بود ونشهٔ‌جنون‌بمرتبهٔ‌داشت پادشاه اورا ازلشکر اخراج نموده بکعبة الله روانه فرموده بودند بعد از مراجعت از کعبةالله به بحالی منصب سابق مع اضافه مفتخر گشته بخدمت میر بحری کل صوبجات هندوستان مامور گردیده بود درین ایام در شورش نشهٔ جنون با ذوالفقار خان بهادر نصرت جنگ و آصف الدوله امیر الامرا برهم‌زده خفت کشیده از لشکر پادشاه فرار نموده خود را نزد راجه جی سنگه و راجه اجیت سنگه و دیگر

راجپوتان باذام و نشان رسانده بوکالت و حجابت محمدکام بخش بآنها
دم موافقت زده عهد و قراری که بایست بمیان آورده قول و عهد
رفاقت که درصورت رسیدن محمد کام بخش از راه برار در سرحد
تعلقهٔ آنها پنجاه هزار سوار راجپوت تا مراجعت بهادر شاه از دکن
در رکاب او موجود شده بشاه جهان آباد برده بر تخت نشانند و دست
آویز بمهر آن جماعه که از بهادر شاه غبار خاطر داشتند حاصل کرده
بدل گرمی این مذصوبه که فی الواقع مادهٔ فساد عظیم بود بامید
اظهار حسن خدمت و قدریت از راه گوندوانه و برار و چانده خود
را بحیدر آباد رسانده بمحمد کام بخش بارادهٔ ملازمت پیغام حسن
تردد و تدبیر خود و تکلیف بالا بالا بردن محمدکام بخش و رساندن
میان راجپوتان و هفده هیجده هزار سوار تا نربدا باستقبال آمده
تا خبر رسیدن به بهادر شاه و بدان فوج سنگین مراجعت نمودن
خود را باتفاق راجپوتیه بدارالسلطنت رسانده سکه و خطبه جاري
نموده و بجذب قلوب دیگر امراي غائب و حاضر پرداخته مقابل
بهادر شاه برآید نمود کام بخش که مغلوب هراس و سودا وسوس
آمیز گشته بود آمدن و اظهار پیغام سیف الله خان را محض تمهید
و ساختگي با پادشاه دانسته اصلا بحرف او گوش نداده متوجه
احوال او نشد و بار ملازمت نداده در جواب پیغام گفت دریغا
سواي زبان بریدن و باقسام سیاست کشتن شجر حسن تردد و
عقیدت تو ثمر دیگر بار نمي آرد بعد مضایقه و ابرام تمام که آخر
بارملازمت نیافت یومیه برای قوت لایموت او مقرر نمود - با این همه
غلبهٔ سودا و بی بضاعتي که لشکر وخزانه اصلا نزد محمدکام بخش

نمانده بود چون از زبان فقرای صاحب حال و منجمان بی کمال گرفتار بصدملال بصدق مقال آنها فال میگرفت و شهرت فتح محمد کام بخش در لشکر پیچیده بود استقامت ورزیدن آن شیر بیشهٔ تهوری باجمعیت قلیل که بسحر و جادو نیز نسبت میدادند و از دیگر تمهیدات جرأت دو سه کروهی از حیدر آباد باجمعیت قلیل که عمدهٔ آنها تقرب خان عرف حکیم محمد محسن و عبدالرزاق خان لاری عرف محمد معصوم و محمد کریم برادر او و دو سه رفیق تهور پیشهٔ دیگر که قرک رفاقت ننموده بودند و چند چیله و کوکهای جانباز که جمله فوج او زیاده از سه صد چهار صد سوار با او نمانده بود انتظار فوج دریا موج بهادر شاه می کشید تا آنکه دهم ذي القعده سنه احد که بفاصلهٔ سه کروه مضرب خیام گردیده بود پادشاه زاده رفیع الشان و جهان شاه را مقرر نمودند که بهراولی هر دو پادشاه زاده خان خانان بادیگر امرای صاحب فوج که قریب ده دوازده هزار سوار و پانزده شانزده امیر کار زار دیده فیل سوار رزم آزما که از عمدهای سر فوج داود خان و نیبا (ن) سیندهیا مرهته و رستم خان و دیگر امرای کارزار دیده بسرداري پادشاه زاده جهان شاه سواي فوج پادشاه زاده رفیع الشان طرف یمین و بهمین دستور ذوالفقار خان بهادر با چهارده پانزده هزار سوار جانب یسار مقرر نموده مرخص کرده نرمودند که تا مقدور درجنگ سبقت و تیزجلوئی ننموده بطریق قراولی اطراف محمدکام بخش فرو گرفته نگذارند که

(ن) نیما

کشته شود و خونریزي مسلمانان بمیان آید بعده که پنج شش گهری روز برآمد خان خانان و ذوالفقار خان برفاقت پادشاهزاده رفیع الشان سوار شده بتفاوت گواه رس مقابل محمدکام بخش رسیدند چون در رسیدن پادشاه زاده جهان شاه توقف شد طرف دست راست پادشاه زاده رفیع الشان بفاصلهٔ نیم کروه از خان خانان و طرف دست چپ ذو الفقار خان بفاصلهٔ یك پان پرتاب استاده انتظار حکم یورش می کشیدند - ازانکه بسبقت جنگ ماذون نبودند هردو سردار و همه فیل سواران تا قریب دو پهر روز استاده مانده جرأت بر پیش قدمی در جنگ ننموده دمبدم برای خواستن اذن در خدمت پادشاه پیغام می فرستادند بعذر آنکه پادشاه در خواب معتاد راحتند جواب نمیرسید یا بارجود بیداري عمدا تساهل می نمودند و جواب حاصل نمي گردید ذو الفقار خان که با محمد کام بخش عناد قدیم داشت هرساعت بخان خانان پیغام مخفي یورش می نمود و محمد کام بخش با فوج قلیل استقلال وزریده انتظار یورش خصم با دل پر از بیم و رجا می کشید آخر ذوالفقار خان انتظار حکم پادشاه و رفاقت خان خانان نکشیده طبل جنگ نواخته یورش نمود و خان خانان نیز ناچار گشته از طرف یمین با چهارده پانزده هزار سوار حرکت نمود و هر دو فوج چون بلای موج بر سر محمد کام بخش تاخت آوردند بعده که ابتدا ذو الفقار خان و داود خان و نیبا سیندهیاکه چهار پنج هزار سرهنّه با او بودند مقابل آن گرفتار دام اجل رسیدند - چون محمدکام بخش سوای بان بسیار و چهار صد پانصد سوار مصالح جنگ نداشت فرمود که بانها را آتش

دهند همینکه ذوالفقار خان و خان‌خانان خود را بر توپخانهٔ آتشبار زده مقابل محمد کام بخش بتفاوت پلهٔ تیر رسیدند و دو سه رفیق جان نثار محمد کام بخش کشته و زخمی گردیدند محمدکام بخش رستمانه پای قائم نموده دست بقبضهٔ کمان آورده باوجود رسیدن سه چهار زخم چنان داد تهوری داده مقابل بیست و سی هزار سوار حمله آور گردیدکه تزلزل تمام در فوج بهادر شاه افتاد و نزدیک بود که فوج داود خان و دیگر سرداران عمده رو بهزیمت آرند دو ترکش خالی نموده بسیاری را از پا در آورد و زخمی ساخت تاآنکه از بسیاری زخم و رفتن خون زیاد ضعف برو غالب آمد چهار طرف فیل او درآمده دستگیر ساختند و پسر خرد را که بالای فیل با خود رفیق ساخته بود او نیز بعد برداشتن چهار پنج زخم کاری همراه پدر اسیر سرپنجهٔ بلا گردید - و محی السنة پسر کلان دران معرکهٔ جانستان دست و پای بهادرانه میزد تا آنکه فیلبان او بار دیگی‌که رفیق او بود از زخمهای پیاپی افتادند و خودشاهزاده‌که فیلبانی می نمود بعد رسیدن زخم گولی و تیر های پیاپی بیهوش گشته در حوضهٔ فیل افتاد و فیل هر طرف در فوج می گردید ازانکه همه سرداران متوجه دستگیر ساختن محمد کام بخش بودند هیچ احدی بفیل محی السنة نمي پرداخت و تاراجیان بالای فیل برآمده آنچه یافتند غارت نموده ریسمانهای ابریشمی حوضه و سقرلاط هرچه توانستند بریده گرفته فیل را رها کردند و فیل از لشکر برآمده راه صحرا گرفت موهنهای لشکر که برای جست وجوی غارت اطراف لشکر بودند بحکم ذو الفقار خان از عقب تاخته فیل

را گرفته آوردند *

القصه شادیانهٔ فتح بنوازش درآمد و بر سر دستگیر ساختن آن امیر پنجهٔ قضا میان هر دو امیر کاریگفتگو انجامید - چون پادشاه زاده رفیع الشان که سر فوج لشکر طرف خان خانان باو تعلق داشت و سرداران هر دو فوج باهم نزاع کنان فیل محمد کام بخش را نزد پادشاه زاده آوردند پادشاه زاده نظر بر رفع فساد محمد کام بخش را حوالهٔ ذو الفقار خان نمود و از طرف سردم پادشاهی سوای جلال الدین خان نام از همراهان خان خانان که باو گولهٔ زنبورک رسید بدیگر هیچ یك از مردم نامی پادشاهی آفت جانی نرسید - و مسود اوراق که دران حریگاه حاضر بود بعد فراغ جنگ مقتولان همراه محمد کام بخش را که همه نزدیک فیل آن برگشته بخت محروم از تخت بکار آمده بودند بشمار درآورد شصت و دو نفر بتعداد درآمدند - و در همان حالت که تاراجیان دست بغارت دراز نموده بودند در گنج باروت و بان آتش افتاد قریب بیست و چهار نفرسوختند - بعد ازانکه محمد کام بخش را با هر دو پسر که همه را زخمهای کاری رسیده بود نزد خادم منزل آورده نزدیک خیمهٔ محل فرود آوردند از حضور جراحان فرنگ و یونانی برای علاج زخمهای آنها تعین فرمودند محمد کام بخش بعلاج مانع آمد و شوربای که برای غذای او فرستادند نخورد وقت شب پادشاه خود بدیدن و عیادت برادر رفت بعد ازان که نزدیک او رفته نشست اول ردائی که بر دوش خود داشت بالای آن مغموم مایوس از تخت و بخت انداخت و باظهار کمال شفقت شروع باحوال

پرسي نموده از روی رقت فرمودند که ما نمی خواستیم که شما را بدین حال به بینیم او در جواب گفت من هم نمي خواستم بشهرت بیجوهري و بیغیرتی اولاد تیمور دستگیر گردد و شاه عالم بسماجت و ابرام تمام دو سه چمچهٔ شوربا خورانده با دیدهٔ پر نم بر خاست بعد انقضای سه چهار پهر محمد کام بخش و یک پسر باسم فیروزمند و دیعت حیات نموده جان را بخداوند جان آفرین سپردند *

* بیت *

نو عروسی است جهان از ره صورت لیکن
هرکه پیوست بدو جان خودش کابین داد

لاش هردو را بروضهٔ همایون پادشاه روانهٔ شاه جهان آباد نمودند وسه روز مراسم تعزیت بجا آورده نواختن نوبت موقوف فرمودند - و بر القاب خان‌خانان معظم خان افزوده خان زمان پسر کلان خان‌خانان را مخاطب بمهابت خان بهادر شاهي ساختند و نیبا سیندهیا که از جملهٔ نا سرداران مشهور غنیم و عمدهٔ سر فوجهای مقهران لعین دکن گفته می شد و از تاخت و تاراج او خرابي زیاد تا صوبهٔ مالوا رسیده بود درین اوان بدستگیري و تجویز ذو الفقار خان روي انابت بامید بندگي بدرگاه پادشاه خطا بخش عذر پذیر آورده شریك تردد جنگ محمد کام بخش گردیده وسیلهٔ شفاعت خود ساخته مع پسران و اقوام شرف ملازمت حاصل نمود خود او را تسلیم هفت هزاري پنج هزار سوار و عطای دو لک روپیه نقد و خلعت و فیل و نقاره و دهوپ مرصع و جیغه فرموده پسران و نبیرهای او را بهر کدام منصب پنجهزاري و

چهار هزاري که جمله چهل هزاري بيست و پنجهزار سوار بقلم آمد عطا فرمودند و بموجب درخواست او و التماس بخشي الممالک قبل ازانکه اسناد منصب تيار شود بلکه پيش ازانکه بعرض مکرر رسد حکم فرمودند که پرگنات جيد سير حاصل سرکار نير و ديگر محالات آباد صوبهٔ خجسته بنياد از تغير قريب هزار منصبدار کم منصب و بيش منصب درجاگير او تنخواه نمايند - بنازم کارخانهٔ قدرت الهي را که بعد از لادم شدن آن کافر حربي که از تاخت و تاراج ملک باز باعث خلل رزق عالمي از شرفا و سادات و صلحاي هر قوم گرديد راست گفته اند پر عقاب را که زياده از همه طائران تيز چنگال و بال جان طيور ميگردد بعد مردن او که پر تير مي سازند باز باعث هلاک چندين جاندار مي شود *

وکيل راجه ساهو بوسيلهٔ ذو الفقار خان بهادر نصرت جنگ که بخدمت صوبه داري کل دکن ضميمهٔ مير بخشي گري مفوض گشته بود براي حصول فرمان سرديسمکهي جوتهه شش صوبه بشرط آباد ساختن ملک ويران بنام راجه ساهو بعرض رسانند - ازانکه جملة الملک معظم خان خانخانان صوبهٔ برهانپور و نصف صوبهٔ برار را که به برار پايان گهات در دفاتر و زبانها موسوم است موافق سررشتهٔ قديم فاروقي و محمد اکبر پادشاه از شش صوبهٔ دکن برآورده داخل صوبهاي توابع شاه جهان آباد که اصل هندوستان زبان زد مردم عام است ساخته مي خواست که اختيار امور ملکي و مالي و عزل و نصب حکام بنام مهابت خان پسر کلان خود مقرر نمايد برهر اين ميان ذوالفقار خان و معظم خان سوي مزاج برسر زبانها شهرت يافت

و بخشي الملک نمي خواست که در کل مقدمات ملکي و مالي دکن دیگري دخیل وصاحب اقتدار گردد - و تارا بائي زوجهٔ رام راجا که زن عموی راجه ساهو میباشد ازو دو پسر خرد سال رام راجامانده بود و در عهد حضرت خلد مکان بعد لشکر کشي و سرکشي که داده سال نمود رجوع آورده التماس صلح بقبول و عطای نه روپیه سرصد سردیسمکهي می نمود - چنانچه بر محل بشرح و بسط بگزارش آمده که حضرت خلد مکان بسبب بعض شرطها قبول ننمودند چون دریغولا بوساطت جملة الملک معروض داشت که بعطای فرمان نه روپیه سردیسمکهي که پای چوتهه درمیان نباشد بنام پسر خود که دفع مفسدان دیگر بندوبست ملك نماید درخواست نمود ازانکه صمصام الدوله ذوالفقار خان بهادر طرف راجه ساهو داشت درین ماده گفت وگوی اختلاف ارادهٔ هردو مربي بمیان آمد آخر پادشاه از وسعت خلق که در دل خود مقرر فرموده بودند که التماس هیچ احدي را از ادني و اعلی ردنفرمایم چنانچه مدعی و مدعی علیه که برضد مدعای همدیگر بعرض اقدس میرساندند بتفاوت صبح و شام التماس هر دو در وجه قبول می افتاد و حکم ناطق عطا میفرمودند درمقدمهٔ سردیسمکهي نیز موافق درخواست جملة الملک و میر بخشي حکم عطای فرمان نمودند که آخر بسبب پرخاش همدیگر مقدمهٔ سردیسمکهي بنام هر دوملتوي ماند *

دیگر از ابتدای عهد تیموریه مقرر بود که یک خطاب بدوکس عطا نمي فرمودند البته تفاوت یک دو حرف می نمودند درین عهد صفدر خان باپي متعینهٔ احمدآباد که از عهد خلدمکان بدین

خطاب مورونی مفتخر بود بدیگری یکی از بنده‌های قدیم رکاب عطا فرمودند صفدر خان باپی درباب بحالی خطاب و بی تقصیری خود عرضی نمود بر عرضی او دستخط نمودندکه بحال بحال بحال گو دیگری هم داشته باشد ازان روز قبح آن که یک خطاب بنام دو سه کس باشد از میان برخاست و بهمین دستور اعتبار منصب و نوبت و نقاره و فیل وجیغه وسرپیچ نظر برپایه و مراتب نماند - چون درین ایام اخلاص خان جدید الاسلام که بحلیهٔ فضیلت و دیانت آراسته بود و درمتصدیگری سختی و دقت حسابی نمودن شهرت تمام داشت بخدمت عرض مکرر معزز گردید و نظر برهمت و عدم غور پادشاه دریا دل درعطای منصب و اضافه بدون ملاحظهٔ مراتب که چون آب سیل رایگان گشته بود متحمل اجرای عرض مکرر آن نگشته بخدمت جملة الملک التماس نمود که موافق همت پادشاه اقلیم بخش با دولت سلطنت هفت اقلیم وفا نمودن خیال محال و دور از عقل است و تمام عالم بیش طلب پس درین صورت شجر فیض بخشی پادشاه عالم نواز برای همه منصبداران و خانه‌زادان بانام و نشان ثمر بیچاکری بار خواهد آورد و دولت قلمرو هندوستان بعشر عشیر این همت پادشاه وفا نخواهدنمود صلاح دولت و تقاضای مصلحت آنست که درین ماده تدبیرو بندوبستی بکار رودکه سد راه آب سیل و سر بسر شدن مداخل پرومعت هندوستان برای بخشش پادشاه کم و بیش تواند گردید اگرچه این کلمات بقول جمهور صاحب غرض بحسب ظاهر نزد کافهٔ انام به بخل و حسد و شرارت اخلاص خان اشتهار یافته بود في الواقع مانع خیرو بانی خلل رزق خلق الله گردیدن بدترین

صفت مذموم است اما نزد بعضي نکته‌سنجان منصف پیشه سخن راست تلخی آمیز بود اخلاص خان مي‌خواست که هرگاه یاد داشت منصب نزد وزیر براي دستخط عرض مکرر رساندن بیاید بعد تحقیق و غور اصل و نسل و پایه و مراتب صاحب منصب دستخط نماید خان خانان بد نامي این وقت و بند ساختن اسناد رزق خلق برخود نه پسندید و باخلاص خان تکلیف تحقیقات آن نمود اخلاص خان نیز از ملاحظهٔ ملامت و طعنهٔ زبانها تن بقبول آن گرفت و گیر نداده خواست استعفای خدمت نماید آخر کار قرار بران یافت که برین خدمت فواحداث سرا پا ملامت مستعد خان عرف محمد ساقي را که از جملهٔ مستعدان راست و درست و نیک رو گفته می شد و از صورت و سیرت او مادهٔ سرانجام اجرای این کار هویدا بود مقرر ساختند و چنان نسق نمودند که هرگاه یاد داشت منصب‌ازدستخط عرض مکرر رسانیده فارغ‌شده برای عرض مکرر بیاید و بمستعد خان رجوع نماید او بدین تحقیق پردازد که صاحب منصب نو ملازم قابلیت بندگي پادشاه دارد یانه و بچه سبب و وسیله منصب و اضافه یافته و زیاده از پایه و مراتب و قبل از ایام میعاد مقرري اضافه نیافته باشد همچنان در تحقیق یومیهٔ وجه معاش‌کوشد و بعد تجسس و تفحص این امورکه بسیار دیرمی کشید نشان لفظ صحیح مستعد خان بر یاد داشت منصب و اضافه ویومیهٔ وجه معاش میشد. واکثر بیشتری یاداشت بتعیین سزاولان‌شدید مهرپرور و امةالحبیب هردومحل پادشاه و دیگر مقربان‌حضور بدون کاوش تحقیق بدستخط مستعد خان بانجام میرسید

امابار تفاوت تمام دراجرای کارخلاف ضابطه میرسید دستخط پادشاه را اعتبار نماند نیز بمتصدیان می فرمودند که ما را بجز قبول اعتبار نماند مطلب خلق چارهٔ نیست ومقاد دستخط باهم بهمرسیده شما درانچه بهتر میدانید بعمل آرید گویندکه اکثر این شعر میرزا صائب ورد زبان داشت * * بیت *

هرکه اینجا دست رد بر سینهٔ سائل زند
حاجب جنت گذارد چوب پیشش روز بار

هرچند در سخاوت و همت و وسعت خلق و عیب پوشي خلق وخطا بخشي چنین پادشاه در زمان ماضي ازروي تواریخ خصوص در تیموریه کمتر بنظر آمده اما ازانکه بي عیب ذات پاك حق واقع شده درکار و بار سلطنت و خبرگرفتن ملک و بندوبست امور لابدي چنان مستغني و بیخبر واقع شده بود که صاحب طبعان شوخ طبع تاریخ جلوس او را (شه بی‌خبر) یافته‌اند - و شبها اکثر بهبیداري بسر برده تا دو پهر روز در آرام و خواب میگذراندند باین سبب در سفر روز کوچ تصدیع زیاد بر خلق الله می گذشت و اکثر مردم غربا در شبهاے تاریک بسبب تفرقهٔ لشکر و بنگاه مثل خیمهاے خود نیافته پیش دربار معلی در نقار خانه و کچهریها و بازارها شب بسر می بردند *

و قاضي سرکار ورنکل و دیگر جمعي از اعیان و شرفاي سرکار مذکور از ظلم و تعدي پاپرا نام مفسد روزانه مشعلها روشن کرده مستغیث شدند چنانچه ذکر طغیان ورزیدن او مجملي باحاطهٔ بیان می آرد که درعهد خلدمکان که رستمدل خان پسر جانسپار خان صوبه‌دار

حیدر آباد شده بود پاپراي بد اصل که اصل او از قوم سیندهي
فروشان بي‌اعتبار بود خواهري داشت بیوه صاحب مایه بدیدن او
رفته چهار پنج روز در خانهٔ او مانده مالیت نقد و جنس او را بنظر
آورده چند پیاده با خود رفیق ساخته خواهر خود را گرفته بانواع
سیاست و ظلم تمام اعضای او را سوخته آنچه از نقد و زیور داشت
متصرف شده پیادهٔ بسیار نگاه داشته بالای پارچهٔ کوهي رفته ملجا و
پناه خود ساخته شروع بدهزني و دست اندازي بر مسافرین و رعایای
اطراف نموده تا آنکه سرانجام بغي ورزیدن و جمعیت زیاده بهرسانده
فوجداران و زمینداران نواح اطلاع یافته در فکر دستگیر نمودن او
افتادند پاپرا خبر یافته ازانجا فرار نموده خود را نزد ونکت راوکه
زمیندار عمدهٔ پرگنهٔ کولاس سرکار ایلکندل بود رسانده بجماعه‌داري
نوکر شده بعد از چند روز باتفاق چناهنومت نام جماعه‌دار دیگر آن
زمیندار هم مصلحت گشته با خود رفیق ساخته باز شروع بدست
اندازي مترددین آن ضلع نمود ونکت راو اطلاع یافته بعد اثبات
دزدي هردو را گرفته مقید ساخته بشکنجهٔ سیاست تمام نگاهداشته
بود بعد یک دو ماه پسر ونکت راو بیماري شدید بهمرسانید زن
ونکت راو بقصد شفای پسر خود باعث خلاصی همه محبوسان
گردید پاپرا نیز از قید خلاص گشته در موضع شاه پور عملهٔ پرگنهٔ
نرکنده سرکار بهونگیر که جاي قلب واقع شده آمده با سروا نام
که او نیز از مفسد پیشگان مشهور تازه بعرصه آمده بود رفیق
و انباز و دمساز گشته جمعیت زیاد فراهم آورده بالاي پارچهٔ
زمین سنگ لاخ بنای احاطهٔ خام بدستور گذهي در شاه پورگذاشته

ملجاي خود ساخته علانيه بتاخت و تاراج نمودن اطراف پرداخت و فساد او بجائی رسید که هرجا از زن مقبول و مال هنود و مسلمین می شنید بتعدي کشیده آورده متصرف می گردید تا آنکه جمعي از بیوپاریان و شرفاي هر قوم بحضور رفته استغاثه نمودند و حکم تنبیه آن بنام رستم دل خان آوردند و بعد رسیدن حکم رستم دل خان نوجدار پرگنهٔ کلپاک که هفت هشت کروه از شاه پور واقع‌شده بنام قاسم خان افغان که از شجاعان صاحب تدبیر مشهور بود مقرر کرده جمعیت شایسته با او داده برای دستگیر ساختن پاپرا تاکید نموده بعده‌که قاسم‌خان به‌کلپاک رسید به بندوبست پرگنه و تنبیه مفسدان نواح پرداخته جمعیت فراهم آورده همیشه در فکر و تادیب و استیصال پاپرا بود و پاپرا نیز گاه گاه شوخي زیاد مقابل او می نمود تا آنکه آن ملعون روزي بر یکي ازمواضع پرگنهٔ‌کلپاک‌تاخت‌آورد قاسم‌خان خبر یافته‌خود را براي تنبیه او رساند و میان پاپرا و قاسم خان جنگ واقعي رو داد بعده که جمع کثیر از مردم پاپرا کشته گردیدند فرار نموده خود را بر بالای پارچهٔ کوه‌قلب رسانیدقاسم‌خان‌تنها دست از تعاقب او بر نداشته قدم بقدم پاپرا از عقب روان گردید درین حالت گولي از دست همراهان پاپرا بر پیشاني او رسید و از درجهٔ شهادت کامیاب گردید و باقی فوج هزیمت یافته دست خوش غارتیان آن کافر مفسد گشت از شنیدن این خبر رستم دل خان باز مکرر فوج بسرداري یکي از شجاعان کارطلب براي تنبیه او مقرر نمود فائده مترتب نگردید آخر خود بقصد تنبیه آن شقي برآمده بشاه پور

رسیده محاصره نمود و پاپرا و سروا تا دو ماه محصور گردیده جنگ می نمودند آخر راه فرار اختیار نمودند - رستم دل خان گذهي را مسمار نموده مراجعت نمود پاپرا و سروا بعد مراجعت رستم دل خان باز آمده گذهي خام شاه پور را از سنگ و چونه پخته ساخته توپ و دیگر مصالح جنگ فراهم آورده * بیت *

درختی که اکنو گرفته است پای * به نیروي مردي برآید ز جاي
اگر همچنان روزگاري هلي * بگردنش از بیخ بر نگسلي

بهمان شیوه که داشتند پرداختند - ازانکه درین مابین رستم دل خان او را گذهي پخته ساختن داده بود و ندانست در السنه شهرت یافت که رستم دل خان برای گرمی بازار خود نزد پادشاه و گرفتن اضافه مهم مفسدان را دست آویز ساخته برای تنبیه و استیصال آن کافر تن بواقعي نمیدهد - بهر حال مقدمهٔ فساد او بطول کشید و کار بجائي رسانید که تا پانزده بیست کروه شاه پور هیچ احدي شب خواب بآرام نمي نمود - درین ضمن میان سروا و پردل خان نام جماعه دار او گفتگوي نزاع آمیز بجائي کشید که هر دو میان هم بدعوي فن سپاه گري جنگ یکبگي که در دکن ضابطه است نمودند و پر دل خان بعد رساندن زخم کاري بر پاي سروا خودهم کشته گردید وبعد چندروز سروا نیز بهمان زخم بجهنم واصل گردید - و پاپرا بعد کشته شدن سروا استقلال زیاده بهمرسانده روز بروز بگرد آوري فوج و ذخیره و تسخیر قلعجات اطراف می کوشید و در فکر فراهم آوردن مصالح قلعه گیري بمرتبهٔ افتاد که رستم دل خان مکرر بر او سواري نموده دوسه ماه بمحاصرهٔ شاه پور

پرداخت آخرکاري نساخته و بدار و مدار بالا ساخته مبلغی گرفته مراجعت نمود - بعد ازان آن کافر شدید العداوت بفکر گرفتن قلعهٔ ورنکل که از شاه پور بمسافت شانزده هفده کروه واقع ست و تاخت آن قصبهٔ مذکور که تجار مایه دار بسیار و با اقمشهٔ لکوک و قالینهای بیش بها کار همانجا داشت افتاده شب دهم ماه محرم (۱۱۲۰) که مسلمین و هنود در اشتغال و سرانجام شهر گشت تابوتها مشغول بودند با دوسه هزار پیاده و چهارصد پانصد سوارخود را بقلعه ورنکل رسانده جمعي را بر سر راهها نشانده چنان بند وبست نمود که اصلا بمردم قصبه خبر نرسید و آخر شب بر قصبه ریخته از یک طرف پیادها بمدد کمند و زینهای رسا بالاي قلعه که چندان استحکام برج و باره هم نداشت بر آمدند و باقي مردم بتاراج و غارت قصبه پرداختند سواي مال وافر که لکها از نقد و جنس بدست آوردند و قالینهای بیش بهای سنگین را بریده دست بدست بردند ناموس و عیال بسیار مردم شهر قریب پانزده دوازده هزار مرد و زن و اطفال بدست آن کافر مردود افتاد ازان جمله زن قاضی محمد سعید نام را با صبیهٔ هشت نه ساله گرفته داخل اساري در آورده و دوسه روز بخاطر جمعی مانده تمام خانهاي آن قصبه را چنان رفت و روب نمودند که همه مردم را خاک نشین ساختند و زن قاضي را علي الرغمي که با مسلمانان داشت بتصرف خود آورده دختر قاضی را داخل رقاصان برای تعلیم دادن سپرد و قاضي را چند روز نگاهداشته هرچند قاضي برای خلاصی ناموس خود بالحاح وزاري کوشید فائده نداد قاضي را مرخص ساخت - کار استقلال و سرانجام سواري او بجائي

رسیده بود که هفتصد بندوق خاصه تیار کرده باخود داشت که در هر
بندوق درخزانه تعبیه کرده بودندکه بعداز خلاص شدن یک خزانه هرگاه
خواهند خزانهٔ دویم را آتش دهند و همه خاصه برداران را گرد پالکی
و اسپ سواري خود نگاه می داشت - روزي جمعي از بنجار های
نامي را قول داده نزد خود در قلعه طلبیده مقید ساخته ده دوازده
هزار گاو غله را با مال و جنسی که داشتند تاراج نموده براي
ذخیرهٔ قلعه متصرف گردید و گاوها را برای قلبه راني جا بجا
فرستاد که برای او زراعت و سبزي نمایند - بعده بفکر تسخیر قلعهٔ
بهونگیر که از قلعهای مستحکم مشهور و بمصانت شانزده کروه از
از حیدر آباد واقع است و از شاه پور نیز مصانت شانزده کروه
عرفی دارد شب دوازدهم ربیع الاول که اکثر شرفاي مسلمین قبائل
خود را براي فاتحهٔ طعام حضرت رسالت پناه از دور و نزدیک
طلبیده بودند آن بدبخت ملعون صبح ناشده خودرا بپاي قلعه
رسانده کار بجائي رساند که نزدیک بود از گذاشتن زینهاي طولاني
و مدد کمندهای رساتر از طول اصل داخل قلعه شود درین ضمن
از افتادن سنگي که بران کمند بسته بودند و بالاي چهپر مردم
چوکی قلعه بصداي مهیب افتاد و مردم چوکي را خبردار و
سراسیمه ساخت و دو سه صدای بندق از طرف آن ملعون نیز
بگوش مردم قصبه رسید و از چهار طرف صداي رسیدن پاپرا بلند
گردید عجب آشوب و شور قیامت برخاست اگرچه قلعه بدست
آن ملعون نیامد اما قصبه و پته را تا یک پهر روز تاراج و رفت
و روبه نمودند و خود آن سگ در خانهٔ سوانح نگار رفته نشسته

کارفرمائی می‌نمود و مردم او بکندن زمین و جست و جوی زر نقد
پرداختند قضارا دو دیگ کلان با چهار پنج طبق و سرپوش دران
خانه یافتند نزد پاپرا حاضر آوردند آن سگ ملعون نظر تند بران
ظرفها انداخته گفت شخصي که ظروف خوردن او این باشد
زرنقد در خانهٔ او مدفون یافتن معلوم بعده که از بالاي قلعه سنگ
و گولهٔ بسیار باریدن گرفت و از اطراف شرفای بسیار جمع شدند
صرفه در زنده ماندن ندانسته اول فرمود که خرمنهای شالي را
که سر راه او بود آتش دهند تا در پناه دود آن برقندازان و مردم
بالاي قلعه حکم اندازي نتوانند نمود بعده فرار اختیار کرد و دو سه
هزار زن و مرد از بته و قصبه باخود گرفته باسیري برد - و از زبان
راوی ثقه عجب نقلي شنیده شد که آن بد بخت شدید العداوت
با لشکر خود مقرر کرده بود که هرکه زن مسلمان باسیري بیارد
پنج روپیه باو انعام نماید و هرکه از خاندان مشهور قضات و مشایخ
زن گرفته بیارد پنج هون انعام دهد آن روز چنان اتفاق افتاد که
وقت تاراج نمودن قصبه دختر هفت هشت سالهٔ یکي از شرفای
مشایخ که بخاندان قاضي هم رشته داشت شیخ زین الدین
نام بدست یکي از برقندازان آن کافر فاجر افتاد دختر را مثل
بچهٔ گوسفند بر پشت خود بسته از قصبه برآمد دربن ضمن سوار
مسلماني که رشتهٔ خویشي دور و نزدیک بسلسلهٔ شیخ زین الدین
داشت و از گردش ایام بدکام نوکر پاپرا گشته بود برسر وقت دختر
رسید و گریه کنان و نالان بالاي پشت پیاده دریافت فرزند مسلمان
دانسته بر حال او رحم کرده بدان پیاده التجا برای خلاصي آن

دختر نمود پیاده بهتندی و تلخی پیش آمده گفت که اگر نزدیک
من آمدی یا شفیع خلاصی دختر گردیدی ترا به بندوق خواهم زد
سوار بملایمت و مدارا پیش آمده الحاح و نرمی بسیار نموده
راضی ساخت و ازان دختر احوال پرسید آن طفل اسیر گشته احوال
قبیله و خاندان خود بیان نمود که سوار شناخت که آن معصوم
صبیهٔ شیخ زین الدین است و آب در دیدهٔ او گردید هرچند
خواست بدادن زر نقد و جنس کم و زیاد آن دختر را از دست او
خلاص سازد دانست که فائده نمی دهد با دختر کپ زنان
و ازان پیاده احوال پرسان نزدیکتر رفته یکبار پیاده را غافل ساخته
چنان شمشیر بگردن او رساند که بدختر ضرر نارسیده سر او از تن
جدا گردید دختر را بر اسپ خود نشانده نزد قبیله و خویشان
دختر که قریب دو هزار مرد و زن از شنیدن خبر تباهی افتادن
دختر فراهم آمده قلعه را ماتم سرا ساخته بودند و همه بر سر و سینهٔ
درد آلوده دست می زدند آورده از دور مجملی بر حقیقت
اطلاع داده دختر را همانجا گذاشته از راه اضطراب بصد شتاب باز
نزد پاپرا خود را رساند - بعده متصل موضع تاریکندا که چهار کروه از
شاه پور واقع شده پارچهٔ کوهی قلب بنظر او آمد بالا و پائین آنجا را قابل
بنای قلعه بنظر آورده آنجا نیز قلعهٔ احداث کرده زیر آن پرگنه قرارداده
برای پناه گاه و بیگاه خود آن مکان را در تصرف خود داشته ذخیرهٔ
وافر همه مایحتاج دران قلعه موجود ساخت و اکثر محبوسان
صاحب تقصیر و بی تقصیر را درانجا نگاه می داشت و جمعیت
زیاد درانجا نیز نگاه داشته بود - چون فساد آن مردود باستداد کشید

آرام خور و خواب برساکنان دور و نزدیک آن ضلع حرام گردید و رسم عروسي و شادي از میان برخاست هرجا که عروسی دختر بالغ ونابالغ بگوش او مي رسید از میانهٔ راه یا از خانهٔ او کشیده می طلبید بهرحال فریادآه و واویلای مظلومان بآسمان رسید - بعدازان شاه عنایت نام پدر زن قاضي مبتلا ببلا که از جملهٔ مشایخ مشهور و گوشه نشینان واصل بالله گفته می شد با شرفای دیگر چنانچه مجملی بذکر درآمده بحضور بهادر شاه پادشاه آمده روزانه مشعلها روشن کرده مکرر التماس این معني بمیان آورد که بر پادشاه واجب است که خود متوجه استیصال آن کافر بدکردار گردند پادشاه فرمودند مارا مناسب نیست که برای تنبیه سندهی فروش خود متوجه شویم یکي از نوکران خود را صوبه دار حیدر آباد مقرر می فرمائیم و فوج شایسته همراه او داده فکر تنبیه او مي نمائیم آن ستم رسیده سماجت زیاد نمود تا آنکه میر تزکان حضور آن مجبور بالای آسمانی را بخفت و بي آبروئی از نزد پادشاه بیرون نمودند او بخانهٔ خود رفته از درد بي ناموسی که بي آبروئی تمام نزد همچشمان خاص و عام علاوهٔ آن گردید چنان مریض غم و غصه گشت که از همه مردم خانه رخصت و بهلي حاصل کرده کنج خانه اختیار نموده دروازهٔ تردد بروی مردم بسته چهل روز از خانه بر نیامد تاهمانجا وفات یافت - بعده پادشاه یوسف خان روز بهاني را تسلیم صوبه داری حیدر آباد فرموده بعداز عطای اضافه باو و همراهان او و دیگر عنایات سردیوان در خلوت طلبیده برای تنبیه و استیصال پاپرا تاکید تمام بمبالغهٔ تام فرمودند - و یوسف خان بعد رخصت شدن

از پادشاه و داخل شدن در حیدر آباد دلاور خان نام را که از جماعه داران کار طلب و شجاعان مشهور گفته می شد فوج شایسته همراه داده مع هشدار خان و نیاز خان و تاتار خان که همه از افغانان تهور پیشه گفته می شدند با دلاور خان برای تنبیه آن کافر تعین نمود - بعد رسیدن دلاور خان ازانجاکه آن شقي بدکیش قبل از تعین فوج بقصبهٔ کلپاک که هشت کروه از شاه پور واقع شده و بازمیندار آنجا عداوت جانی داشت رسیده اطراف قصبهٔ کلپاک را محاصره نموده بود و زمیندار محصور گردیده جنگ و جدل چون مردان مرده دل می نمود و مکرر عرضه داشت آن زمیندار درباب طلب فوج و کمک نمودن بیوسف خان میرسید بعد رسیدن فوج افغانان آن تبه کار بشوخی زیاد پیش آمده بعد دست و پا زدن بسیار که جمعی کثیر از همراهان او بجهنم واصل گشتند دست از محاصره برداشته با توپ رام لچهمن نام که از شاه پور آورده بود خود را بشاه پور رساند و دلاورخان تهانه دار کلپاک تهانه قائم کرده انتظار وقت و قابو می کشید و مردم آن نا پاک نیز در تاخت اطراف کلپاک تقصیر نمي نمودند تا آنکه خسر پورهٔ آن مردود با جمعی کثیر از مدتي در قلعه بانواع شکنجهٔ عذاب در قید بود و هیچ احدي را از مردم بیرون نزد او راه نبود مگر زن اورا ماذون ساخته بود که برای او چیزی خوردن بعد هشت پهر می آورد او بزن خود گفت که براي من سه چهار سوهان بهم رسانده همراه طعام برساند زن او حسب گفته او چند سوهان تیزدندان پیدا نموده زیر طعام گذاشته آورده بشوهر هنر پیشهٔ خود داد و او ازان سوهان شروع به

بریدن زنجیرهای پای خود و چند نفر محبوس دیگر که رفیق و محرم خود ساخته بود نموده چشم براه عطیهٔ الهی داشت تا آنکه روزیکه آن سگ ناپاک برای شکارماهی دو کروه از شاه پور رفته بود و از اتفاقات دران روز سوای چند نفر نگهبانان محبوسان و مردم دروازه آدم زیاد اندرون قلعه نبود محبوسان کار بریدن زنجیرها باتمام رسانده از حریهای ذخیرهٔ حجرهای همانجا برداشته بهیئت مجموعی غافل برسر نگهبانهای خود و دروازه بانها ریختند و کار آنها درچشم برهم زدن باتمام رسانده دروازه را بدست آوردند و جمعی کثیر مردم دیگر که محبوس وسوختهٔ بیداد او بودند رفیق آنها گشتند وپیش ازانکه آن شقی بشکار رود زبانی زن خودبزمیندار کلپاک اشاره گفته فرستاده بود که چشم براه و گوش بر صدای توپ بوده خود را بلا توقف با فوجی که توانند برسانند بعده که خبر فسان قلعه بآن شقی مردود رسید اول خنده کنان زبان شخصی که خبر آورده بود بریدن فرمود بعده که صدق خبر بتواتر کشید سراسیمه گشته سوار شده وقتی مقابل دروازهٔ شاه پور رسید که صدای زدن توپ بلند گردیده بود و بعد رسیدن صدای توپ بهکلپاک که هرکارهای جلد رو نیزخبر رساندند دلاور خان بافوج گران خود سوار شده همان لحظه روانه گردید و قبل از رسیدن دلاورخان آن کافر شروع دست و پا زدن لاحاصل نموده فرمود که دروازه را آتش دهند و ازانکه آن مردود وقت بنای قلعه بالای دروازه را برای مزید استحکام از تختهای آهنی و سنگهای عریض چنان تعبیه نموده بودکه هرگاه دروازهٔ چوبی سوختهگردد آن پارچهٔ تختهٔ آهن و سنگ از بالا فرود آمده بجای چوب قائم گردد آخر آن تعبیه

و احتیاط بلای جان او گردید بعد آتش دادن دروازه چند گاومیش را کشته پوست آنها را کشیده خواست که یک پوست خون آلوده را خود پوشیده و چند پوست را بدیگران پوشانیده خود را بران آتش زده اندرون قلعه داخل شود اما نتوانست که چند قدم رفته برگشتند بعد سوختن دروازه تختهای آهن و سنگ از بالا فرود آمده سدراه نیل و فوج گردید درین حالت فوج کلپاك نیز رسید و با مردم پاپرا زد و خورد عجیب واقع شد و مردم پاپرا پناه بجا های قلب و دیوار های اطراف برده دست و پای لاحاصل میزدند و مردم دلاور خان نقارهٔ فتح نواخته داخل قلعه شدند و خسرپورهٔ پاپرا را مورد آفرین ساختند - و پاپرا نزدیک بشام که تمام فوج او متفرق شده بود فرار اختیار نموده خود را بقلعهٔ تاریکندا رسانده مردم قلعه وقت شب در عالم احتیاط اورا اندرون قلعه نگرفتند بعد روشن شدن صبح به بندوبست برج و باره و خبرگرفتن ذخیره پرداخت و تمام فوج متفرق شدهٔ او خود را بتاریکندا رساندند - مردم یوسف خان سه چهار روز در قلعهٔ شاه پور مانده در گرد آوری مال و بندوبست قلعه پرداختند و انتظار حکم یوسف خان می کشیدند تا آنکه بعد رسیدن خبر بیوسف خان که لمحهٔ از فکر نگاهداشتن سپاه و سرانجام مهم آن ملعون غافل نبود میرزا علی را که دیوان صاحب صدار یوسف خان بود و در شجاعت و کارطلبی خود را رستم ثانی می شمرد با پنج شش هزار سوار که موجود نموده بود بلا توقف روانه ساخت و میرزا علی بشاه پور رسیده بعد فراغ از مقدمات مالی با فوجی که فراهم آمده بود بقصد

محاصرهٔ تاریکنڈا روانه گردید و سه چهار ماه آنچه شرط سعی و تلاش بود در دواندن مورچال و کندن نقب و یورش تقصیر نه‌نمود اما فائدهٔ بر روی کار نیامد بعده یوسف‌خان خود با پنج شش‌هزار سوار دیگر رسیده بمحاصرهٔ قلعه پرداخت باوجود محاصره نمودن ده دوازده‌هزار سوار و بیست هزار پیاده که قلعه‌داران و زمینداران نواح قیز رسیده رفیق گشته بودند قلعه داري که ازان کافر جهنمی بظهور آمد و از زبان مردم ثقه مسموع گردیده اگر بتحریر تفصیل آن پرداز باطناب کلام ملالت انجام میکشد - بعده که امتداد محاصره بنه ماه کشید و آدم بسیار هر دو طرف از زدن گوله و سنگ ضائع میگردید کار بجائي رسید که یوسف خان جهندهٔ قول در لشکر خود استاده نموده خفیه بمردم قلعه پیغام ترک رفاقت آن کافر فاجر رساند وعلوفهٔ دوچند ازانچه آن مردود بآنها می رساند نموده در جذب قلوب آنها کوشیده تفرقه در فوج او انداخت و جوق جوق مردم هردم از قلعه برآمده زیر جهندهٔ قوای رسیده بیوسف خان مي پیوستند ومبلغها بآنها میرسید - بعده‌که ذخیرهٔ باروت رو باتمام‌آورد یوسف خان مکرر یورشهای رستمانه نموده بنّه و پرگونّه و باره و برج اطراف‌قلعه بتصرف خود درآورد پاپرا ایام برگشتگی طالع خود را مشاهده نموده بفکر فرار افتاده بدین تدبیر از قلعه برآمد که دران‌قلعه زیر زمین جاي بود که دروازه و زینها برای پایین رفتن‌داشت مردم چراغ باخود گرفته زیر زمین میرفتند و آن مفسد عیار کفش نجس هفت‌نکبتي خود بر دروازه گذاشته ازراه دیگر چنان بتغییر وضع برآمد که تا دو روز هیچ احدي حتی پسران او اطلاع نیافتند و از قلعه

جنگ می نمودند - بعده که پاپرا تنها سر از موضع حسن آباد که آباد کردهٔ او بود و از تاریکندا مسافت دو منزل داشت بر آورده تازی فروشی درانجا بار در خورد باو گفت تازي خوب برای من بیار هرچند که وضع خود را تغیر داده بود اما تازي فروش بعد ملاحظهٔ صورت او را از اطوار کلام شناخت و اورا باسید آوردن تازي خوب نشانده خود را نزد نائب نوجدار که حکومت آنجا تعلق بهمان خسرپورهٔ آن مردود که باعث زوال جان و مال او گردیده بود و همه‌تشنهٔ خون او بودند رسانده بر سرکار آگاهي داد و همان لحظه دوصد سه صد پیاده بقصد گرفتن او خود را رساندند آن دیو سیرت باوجود دست و پا زدن که درین ضمن گولی بر پاي او رسید بدم رو افتاد - بعده که اورا گرفته نزد یوسف خان آوردند آنجا هم سر شیخیها نموده از زبان فحش و لایعنی بر مي آورد چند روز براي تحقیق خزانه نگاهداشته آخر بند بند او جدا کرده سر اورا بحضور فرستادند و دیگر اعضای اورا بدروازهٔ حیدر آباد آویخته بسزاي کردار او رساندند * * بیت *

دهقان سال خورده چه خوش گفت با پسر
که ای نور چشم من بجز از کشته ندروی

از جملهٔ سوانح که درآخر سال جلوس خلد منزل رودادہ و از نوشتهٔ اخبار نویسان کابل و ملتان بعرض رسیده مجملی بگزارش می‌آردکه چون در عهد فردوس‌آشیاني میان شاه ایران و پادشاهان دهلی برسر قلعهٔ قندهار نزاع و فوج کشي بود درینولا گرگین‌خان نام ازطرف سلطان حسین شاه ایران ضابط بحراست قلعهٔ مذکور

قیام داشت میراویس افغان که بسبب شهرت شجاعت و تمن داري سلسلهٔ اورا میر مي خوانند از جملهٔ نوکران معتمد صاحب رای گرگین خان بود و بند و بست یک دروازهٔ قلعه نیز تعلق باو داشت گاه‌گاه میان قلعه‌دار و میراویس نا خوشي ملال افزا بمیان مي‌آمد و باز بحسب ظاهر رفع کدورت مي گردید و ذخیرهٔ آن در دل افغان بد نهاد جا میگرفت و اکثر شورش افغانان و بلوچان و ازبک اطراف قلعه انتشار مي یافت تا آنکه روزی میراویس گرگین خان را بحیله و تذویر براي بند و بست کمر گاه و پائین قلعه بر آورد و بهر مکر و تدبیر که دانست روز بآخر رسانده تکلیف ضیافت نمود شب براي مصلحت خلوت کرده مردم معتمد اورا از اطراف دور ساخته با همرهان مبارز پیشهٔ خود که بکمین گاه نشانده بود غافل بر سر قلعه‌دار ریخته با ده دوازده نفر هوا خواه او و هرکس که بجنگ پیش آمده کشته و چندی را دستگیر ساخته و جمعی را بخوشی و نا خوشي منقاد و مطیع خود نموده چنان بند و بست بکار برد که اصلا خبر کشته شدن گرگین خان بقلعه نرسید و همان شب مراجعت بقلعه نموده کوس سواری نواخته از راه همان دروازه که بدو تعلق داشت داخل گشته باقي همراهان گرگین خان را مقتول و مغلول ساخته اموال و خزانهٔ اورا متصرف شده مصلحة خطبه بنام قطب‌الدین بهادر شاه پادشاه براي رفع بدنامی و استحکام بند و بست خوانده کلید طلائي تسخیر قلعه مع عرضداشت مشتمل بر استدعای منصب پنج هزاري بنام خود و محمودخان نام پسر و برادر و اقوام و سند قلعه داري بحضور روانه ساخت خلد منزل باوجود اخلاص

ته دلي که بشاه ایران داشت و آرزوی دیرینهٔ او این بود که غبار و ملالي که از عهد خلد مکان بسبب ایلچیان ناهموار بمیان آمده بود ابتدا بارسال نامه و تحف مصحوب تجار عمده رفت و روب داده بعد ازان از فرستادن نامهاي صحبت افزا و هدایاي بیش بها همراه سفیر سخن فهم جهان دیده رشتهٔ اخلاص موروثی را از سرنو استحکام دهد فی الحال تقاضای مصلحت وقت دران دانست که خلعت و فرمان آفرین باد و سند قلعه‌داری مع عطای منصب پنج‌هزاری‌براي خوداو وهمرهان او فراخور پایه‌ارسال داشت و خفیه زبانی تجار بسلطان حسین شاه ایران پیغام نمودند که جرأت نمک حرامی که ازان افغان بظهور آمده باعث ملال خاطر صحبت اثر ما گردیده و بسیار بد ازو واقع شده بدفع مادهٔ این فساد که استحکام بنیاد افغان بدنهاد برای ملک و ملت طرفین خلاف رای صائب است زودتر بایدکوشید و ازطرف ما در رسیدن‌کمک بآن افغان خاطر جمع دارندلیکن ازانکه بتقاضای عهد دور فلکي شاه ایران‌نیز بمرتبهٔ از بند و بست سلطنت بي‌خبر و عاری بود که اصلا بفوج‌کشی و تعین لشکر و مردم‌کشی راضي نبوده سوای‌صحبت علما و فضلا و شکستن‌وساختن‌عمارات بامور ملکي‌ومالي‌نمي پرداخت و خلاف طریقهٔ جد و آبای خود بقتل هیچ امیری صاحب تقصیر و بي تقصیر راضي نمی گردید بلکه در سپردن خونی بوارث بعد ثبوت شرعي و عرفي رضا نداده وجه خون بها از سرکار بوارث مقتول می رساند این‌معنی منافي‌نسق سلطنت‌الکهٔ ایران می‌گردید لهذا زود بفکر تلافی تسخیر قلعهٔ قندهار نپرداخت بعد مدت دو سال

بی آنکه خود برآید فوجها تعین نمود اما کاري نتوانست ساخت چنانچه ندامت و خمیازهٔ آن کشید انشاء الله تعالی در ذکر سلطنت محمد شاه بادشاه بزبان خامه جاری خواهد گردید حکم فرمودند که حیدر آباد را که بعد از تسخیر عهد خلد مکان دار الجهاد می نوشتند فرخنده بنیاد حیدر آباد می نوشته باشند *

ذکر سوانح سال سیوم از جلوس خلد منزل مطابق سنه هزار و بیست هجري

هیجدهم ماه ذي حجه جشن آغاز سال سیوم از جلوس مطابق اواخر سنه هزار و صد و بیست هجری موافق سرانجام سفر زینت ترتیب یافت اگر بتحریر انعامات نقد و فیل و جواهر و اضافهای نمایان پردازد بطول کلام منجر می گردد و شاهزادها را فرمودند که بر نالکیها که بصورت تخت روان ترتیب داده بودند سوار می شده باشند و پسران محمد اعظم شاه و بیدار بخت و کام بخش را بعطای خلعت و حکم نشستن در حضور و سوار شدن بر اسپ وقت سواری و دیگر عنایات سر افرازي بخشیده مکرر از طرف امان جان و عطای آبرو تسلي داده مطمئن ساختند - جملة الملک خان خانان و بخشی الملک ذو الفقار خان بهادر را ماذون فرمودند که نوبت در حضور می نواخته باشند و بر نالکی سوار شوند ذوالفقار خان بعد تقدیم تسلیمات عنایات التماس نمود که همه آرزوی ما پروردهای انواع نعمت از راه فضل و کرم آن خداوند آبرو بخش برآمد و فرقی که میان ما خانه‌زادان و پادشاه زادها مانده همین پاس ادب نواختن نقاره در

رکاب ولی نعمتست و از قبول این عنایت ابا نمود - چون میان جملة الملك و بخشی ممالک غبار سوی مزاج بهم رسیده بود و و خان خانان آرزوی نواختن نقاره درحضور داشت ابا نمودن ذو الفقار خان را ازین عنایت پادشاه مردم حمل برحسد همچشمی او نمودند - و بعد بند و بست نواخ نرخنده بنیاد حیدرآباد یوسف خان را در حیدرآباد نگاهداشته برای استیصال پاپرا و دیگر مفسدان که در ایام تبدیل سلطنت سر بفساد برداشته بودند تاکید بلیغ نموده اوائل ربیع الاول (۱۱۲۱) بقصد مراجعت طرف دار الخلافت کوچ فرمودند - محمد مراد خان را از اصل و اضافه سه هزاری دوهزار سوار نموده بعطای نقاره و خلعت و صوبه داری دار الظفر بیجاپور باضافهٔ مشروط هزاری هزار و پانصد سوار مفتخر ساختند •

چون دو پسر از قوم دهیران که مردار خوار و بی اعتبار ترین قوم صوبجات دکنند از شکم مادر توام پهلوی هردو باهم چسپیده برآمده بودند ازانکه که قدرت و حکمت بالغهٔ الهي تقاضای آن می نمایدکه بعضی مرض و علت جسمانی باعث نکال و زوال دولت و سبب بی اعتباري و تصدیع بدنی متکبران صاحب جاه و جلال می گردد و بسیار عیب و علل لازم ملزوم خلعت انساني استکه همان کلید افتتاح رزق و مادهٔ دفع و بال و نکال بي بضاعتان محتاج بنان شب مي شود • • بیت •

بسا شکست کزو کار ها درست شود
کلید رزق گدا پاي لنگ و دست شل امت

مادر و پدر آنها که ابتدا آن خلقت را نشان غضب الهی در حق

خود دانسته بودند آن هردو برادر را بدوش و کنار خود گرفته سرراه
منزد دین و مسافرین می نشستند هرکرا نظر بران خلقت می افتاد
رحم بر جان آنها نموده رعایت خیرات بحال آنها می نمودند و
مادر و پدر آنها روپیه دو روپیه فراهم آورده هرروز بخانهٔ می بردند بعده
که لشکر پادشاه عالم نواز وقت توجه حیدرآباد ازان راه عبور نمود
آن هردو برادر را برای گدائی بلشکر آورده خیمه بخیمه می گردانیدند
همین که بعرض شاه عالم بهادر شاه رسید بحضور طلبیده یک هزار
روپیه نقد و یک اسپ برای سواری عطا فرمودند - دریناولا که
لشکر مراجعت نمود باز هردو برادر که بحد تمیز رسیده بودند و بپای
خود قطع منازل می نمودند بحضور رسیده سعادت اندوز ملازمت
گشتند از راه فیض بخشی و ذره نوازی یک دیه بجمع پانصد روپیه
در وجه مدد معاش و یک فیل برای سواری و دو هزار روپیه نقد
عطا نموده حکم فرمودند که همراه لشکر در رکاب باشند و خوراک
فیل از سرکار می رسیده باشد رزاق حقیقی همان خلقت
معیوب را چنان کلید افتتاح رزق آنها ساخت که باعث مباهات قوم
گردیدند - چون محمد مراد خان که صوبه دار بیجاپور شده بود ازعدم
سرانجام باوجود آنکه ذو الفقار خان بهادر ده هزار روپیه از طرف
خود برای خرچ مدد نمود طاقت رفتن برسر تعلقهٔ خود نداشت
و مکرر خبر فساد و برهم خوردگی آن صوبه بعرض رسید لهذا صوبهٔ
دار الظفر بیجاپور از تغیر محمد مراد خان بنام حامد خان بهادر
برادر غازی الدین خان بهادر فیروز جنگ مفوض نموده صوبه
داری خجسته بنیاد بنیابت ذوالفقار خان بهادر بنام محمد مراد

خان فرموده مرخص ساختند - سیف الله خان که حقیقت رفتن او نزد محمد کام بخش و انهون او کارگر نیامدن بزبان قلم داده باوجود ظهور چنان تقصیر و کم توجهی ذو الفقار خان که با امیر الامرا سید خان برهم زده خود را نزد محمد کام بخش رسانده بود چون جملة الملک معظم خان خانخانان رجوع آورده اظهار ندامت امید شفاعت نمود از سر تقصیر او گذشته در بحال فرمودن نصب عهد خلد مکان و پنج هزار روپیهٔ سالیانه مختار ساختند - سیف الله خان ابتدا بقبول سالیانه راضي شده باز بجاذبهٔ حب جاه خود را پابندنوکری ساخت - وسط جمادي الاولی (۱۱۲۱) کنار سواد خجسته بنیاد رسیده بضرب خیام و حکم مقام یک ونیم ماه برای تخفیف ایام برشگال فرمودند و بعد بند و بست امور ملکي و رفتن برای زیارت مزار و مقابر بزرگان و فاتحهٔ حضرت خلدمکان و رساندن مبلغ کلي بخدام انجا وحکم فرمودن برای جدا نمودن چند موضع سیر حاصل از پرگنات سرکار دولتخانه آباد بجمع پنجاه هزار روپیه و آن را مسمی به پرگنهٔ خلد آباد ساختن و برای خرچ خدمه و لنگر و عرس حضرت خلد مکان مقرر کردن و منصوب نمودن متولي در آخر جمادی الاخری (۱۱۲۱) از خجسته بنیاد کوچ فرموده متوجه سمت دارالخلافت گشتند - چون ابتدا ذوالفقار خان باظهار مدعي صاحب غرض شکوهٔ محمد مراد خان بعرض رسانده حکم تغیری و طلب حضور حاصل نموده بود بعده که خان خانان حقیقت بی تقصیري و حسن عقیدت و فدویت و حقوق نیکو خدمتي ایام پادشاه زادگي عرض نموده حکم بحالي خدمات

نزد محمد مراد خان فرستاده بود بعد رسیدن محمد مراد خان بحضور ازانکه حق نیکو خدمتي محمد مراد خان در مقدمهٔ خان جهان بهادر چنانچه بگزارش آمده بر ذو الفقار خان داشت و از خاطر او محو شده بود از عرض سابق نداست کشیده خواست تلافی نموده در گرفتن اضافها و تجویز خدمت صوبه‌داري بیجا پور و خجسته بنیاد و رعایت ده هزار روپیه از طرف خود متوجه احوال محمد مراد خان گردیده ازخجالت برآید بر خاطر خان خانان گراني نمود و حمل بر رجوع محمد مراد خان طرف ذو الفقار خان نموده کم توجهٔ حال او گردیده ازطرف دانن جاگیر کم حاصل وزود تغیر نمودن که علاوهٔ پرشاي سابق محمد مراد خان گردید و بندوبست صوبه داری خجسته بنیاد نیز ازو صورت نگرفت لهذا نیابت صوبهٔ مذکور نیز ازو تغیر نموده به داود خان پنني مقرر نمودند - و آخر رجب در سواد دار السرور برهانپور ضرب خیام واقع شد اگرچه میخواستند که چندگاه بسیر و شکار رسنا و باغات و تفرج آبشار کواره که از مکانهای فرحت افزاي دلکشای شکار گاه و سیر گاه مشهور است بلا تفرقهٔ خاطر بسر برده به بندوبست ملک پردازند اما ازانکه خبر فساد راجپوتان بدخصال که وقت توجه مهم محمد کام بخش در نواح اجمیر پا از جادهٔ عبودیت و اطاعت بیرون گذاشته هنگامهٔ شورش گرم ساخته تهانهاي صوبهٔ اجمیر و فوجداران آن قلع برداشته بودند بعده که سید حسین خان بارهه صوبه دار اجمیر بقصد تادیب آنها پرداخت از اطراف هجوم آورده بمقابله پرداختند و سید حسین خان بعد کارزار صعب که راجپوت بسیار بدار البوار پیوستند

و چند هزار زن و فرزند راجپوت باسیری در آمدند و بتخانهای بسیار مسمار نمود از چهار طرف راجپوت مانند مور و ملخ فراهم آمده سید حسین را با احمد سعید خان فوجدار میرٹھه سنگلهانه و غیرت خان فوجدار نارنول کہ هردو برادر حقیقی حسین خان بودند و جمعی دیگر از فرزندان و خویشان و همراهان و بندهای پادشاهی بدرجهٔ شهادت رساندند مکرر بعرض رسید- توقف برهانپور مصلحت ندانسته میر احمد خان را در برهانپور حارس نموده اوائل شعبان المعظم (۱۱۲۱) از دار السرور کوچ فرموده بعد نزدیک رسیدن بآب نربدا ایام ماه صیام را نزدیک گذر اکبر پور مقام نموده بعد عید فطر از آب نربدا عبور فرمودند *

چون نزدیک سرحد اجین رسیدند خبر فساد فرقهٔ گرو بضم کاف فارسی در اطراف نواح دار الخلافت و پنجاب بعرض رسید مجملی از تفصیل آن بگزارش می آرد که جمعی از کفار بدکردار زنده پوش مسمی به گرو که باسم سکهه بکسر سین و تشدید کاف زبان زدند پیشوای آنها بلباس فقیری نزدیک لاهور سکونت و مقام مقرری خود اختیار نموده از ایام قدیم در همه بلاد و معمورهای مشهور معبد خانه ساخته یکی از فقیران از طرف خود نائب درانجا گذاشته مقرر نموده بود که هرکه از جملهٔ معتقدان گروی آن طائفه ضال که بیشتر از قوم جات و کهتریهای پنجاب و دیگر اراذل قوم کفار بودند نذر و نیاز باسم او دران معبد خانه بیارد گرفته جمع ساخته بقدر قوت و خرچ ضروری خود برداشته باقی بلا خیانت برای او رساند - خلد مکان برین اطلاع یافته حکم اخراج نائبان آن گروه

بدمآل و خراب ساختن معبد های آن کفار فرموده بودند -
در ایامی که بهادر شاه پادشاه متوجه حیدرآباد گردیدند گویند نام
از سرگروهان آن قوم بد نام بحضور رسیده با دوصد سه صد سوار
نیزه دار و پیاده در رکاب رفاقت نمود بعد دو سه ماه از زخم جمدهر
ناگهانی که قاتل او معلوم نگردید بدارالبوار پیوست - بعد از رسیدن
خبر او به پنجاب که مجمع آن گمراهان شقاوت پژوه بود یکی از
جملهٔ آن گروه غیر مشهور که در تعین اسم او اختلاف روایت مسموع
گردیده بشهرت تناسخ که نزد آن طائفهٔ بد اعتقاد اوتار خوانند
خود را عوض گرو گویند مقتول که از سرنو خلعت حیات بتغیر صورت
ریش دار در آن واحد پوشیده خود را برای کشیدن انتقام آن سگ
نابکار اشتهار داده بادعای خروج بسیاری ازان قوم ضال را فراهم آورده
علم بغی برافراشته بفن شعبده بازی و دمیدن افسانه و افسون بنظر
ظاهر بینان سست اعتقاد خرق عادت چند وانموده خود را بسچا
پادشاه موسوم ساخته در نواح سرحد پنجاب و سهرند شروع بتاخت
و تاراج نموده در فرصت دوسه ماه چهار پنج هزار یابو سوار و هفت
هشت هزار پیادهٔ جرار باو گرویده رفیق او گردیدند و روز بروز
جمعیت می افزود و مال وافر از غارت بدست آنها می افتاد تا
هیجده نوزده هزار نفر با اسلحه و یراق کار زار بالا جمع گشته علم
شهرت قزاقي و مردم آزاری برافراشتند و با دو سه نوجدار که بقصد
تنبیه آنها کمر بستند بمقابله و مقاتله پیش آمده و غالب گشته
بقتل رسانده دیهات بسیار را تاخت و تاراج نموده تهانه دار و
تحصیلدار مال ازطرف خود مقرر ساختند کار بجائي کشید که

سی چهل هزار کافر باو رفیق گشته احکام بنام حکام پادشاهی و عمال جاگیر داران عمده برای اطاعت و دست برداشتن از تعلقهای خود می نوشتند تا آنکه وزیر خان نوجدار سرکار سهرند که از مدت حکومت ملکی و مالی آن ضلع بدو تعلق داشت و صاحب فوج و خزانه گفته می شد و در استقلال و بند و بست آن ضلع شهرت تام بهم رسانده بود بعد شنیدن خبر رساندن خرابی و تاخت پرگنات تعلقهٔ او بفکر گرد آوری سپاه و فراهم آوردن مصالح جنگ افتاده چهار پنج نوجدار و زمینداران ناسی را باخود رفیق ساخته سرانجام سرب و باروت نموده مع پنج شش هزار سوار و هفت هشت هزار پیادهٔ برقنداز و تیر انداز و مصالح توپخانه و فیلان مست جنگی بقصد تنبیه آن فرقهٔ ضال خذلان مآل سوار شده بتفاوت سه چهار کروه مقابل آن گروه شقاوت پژوه خود را رساند - آن ملعون از خبر حرکت وزیر خان اطلاع یافته بشوخی تمام که همه همراهان او فریاد سچا پادشاہ و فتح درس می نمودند باستقبال وزیر خان شتافت بعده که کار بمقابله و مقاتله کشید از هر دو طرف خصوص ازان مدبران چندان تردد و تهوری نمایان بظهور آمد که شمشیر هارا علم کرده بر فیلان حمله آورده یک دو فیل را ازپا در آوردند و جمع کثیر از مسلمانان بدرجهٔ شهادت رسیدند و بسیاری از کفار نیز بدار البوار پیوستند و نزدیک بود که از حملهای پیاپی فوج اسلام در استقامت آن گروه بدنام خلل پذیرد - درین ضمن از رسیدن بندوق ناگهانی وزیر خان بدرجهٔ شهادت رسید و بر فوج اسلام هزیمت افتاد و مال و اسباب وافر مع فیلان

و اعیان چنان دستخوش کفار بد کردار گردید که احدی از سپاه اسلام سوای جان و رخت بدن بدر نتوانست برد و سوار و پیادهٔ بیشمار زیر تیغ بیدریغ کفار درآمد و آن شقی تعاقب کنان خودرا بسهرند رساند - ازانکه سهرند شهری بود پرازمال تجار و صرافان مالدار و کاسبان صاحب مایه و شرفای هر قوم خصوص از اعیان ملحا و فضلا زیاده از شمار دران شهر سکونت داشتند هیچ کدام فرصت جان و مال و عیال بدر بردن نداشتند و از شنیدن کشته شدن وزیر خان و یغارت رفتن لشکر اسلام حوصله باخته محصور گردیده یک دو روز دست و پای لاحاصل زده آخر گرفتار قهر الهی گشته رضا بقضا دادند - و آن سگ سیرتان بد خصال شروع بغارت مال و قتل رجال و اسیر نمودن اطفال و عیال وضیع و شریف نموده تا سه چهار روز چنان بیداد و ظلم نمودند که شکم عورات حامل را پاره ساخته هر طفل که زنده بر می آمد بر زمین میزدند و عمارات را سوخته فقیر و غنی را بیک صورت می ساختند و هرجاکه مسجد و مقبره و مزار بزرگان یافتند بشکستن و کندن و بر آوردن استخوان مرده تقصیر نمی نمودند - و بعد فراغ تاراج سهرند در همه پرگنات برای تحصیل باج و خراج عمال خود تعین نمودند - بعده که نوشتهٔ آنها بنام علی محمد خان فوجدار سهارنپور رسید از شنیدن حادثهٔ که بر سکنهٔ سهرند گذشته بود حوصله باخت هرچند که جمعی از شرفا و افغانان فراهم آمده ترغیب برای استقامت ورزیدن و استحکام برج و باره پرداختن نمودند فائده نداد با مال و عیال خود راه شاه جهان آباد اختیار نمود - مردم

قصبه فراهم آمده باهم اتفاق نموده همه اطراف را مورچال بسته بعد رسیدن آن گروه شقاوت پژوه استقامت ورزیده جنگ بهادرانه نمودند و در پناه مکانهای قلب داد تهوری داده از زدن تیر و گوله بسیاری را بجهنم فرستادند و جمعی از شرفا عیال و ناموس خودرا کشته بعد تردد نمایان خود نیز بدرجهٔ شهادت رسیدند اگرچه بیشتری مال و عیال مردم‌قصبه بحادثهٔ تاراج رفت و عورات بسیار از ملاحظهٔ ناموس بباد فنا رفتن و اسیر گردیدن خود را بچاهها انداختند اما بعضي شرفای جلادت پیشه که عیال و ناموس را یکجا ساخته در دفع کفار کوشیدند چندان مضرت جانی و مالی و بی‌ناموسی بآنها نرسید - بعد ازانکه مال وافر از نقد و زیور و اقمشهٔ سهارنپور بدست آن طائفهٔ ضال افتاد به بند و بست اطراف پرداخته حکم تهدید آمیز بنام جلال خان فوجدار جلال آباد که آن قصبه آباد کردهٔ او بود و حصار قائم داشت و افغانان مایه دار بسیار درانجا سکونت داشتند نوشته فرستادند جلال خان که در شجاعت و تهوري و تمن داری دران ضلع علم شهرت بر افراشته بود بعد رسیدن نوشتهٔ آن ملعون فرمود که حاملان خط را تشهیر داده اخراج نمایند و بند و بست برج و بارهٔ و گرد آوری اسباب جنگ و تهیهٔ مصالح نام و ننگ و بر آوردن فوج باستقبال آن‌گروه ضال بد مآل پرداخت - درین ضمن خبر رسید که فوج آن مردود سه چهار کروهی رسیده بردو موضع توابع جلال آباد که گذهی و آبادی پراز مال تجار داشتند تاخت آورده محاصره نمودند از شنیدن این خبر سه صد چهار صد سوار افغان قریب هزار برقنداز قدر انداز و

تیر انداز بحوداری غلام محمد خان نبیرهٔ خود و هزبر خان بقی عم بکومك محصوران و دفع شر کفار روانه ساخت - بعد رسیدن نام بردها که محصوران را از رسیدن مدد تقویت تمام حاصل شد چهار صد پانصد برقنداز و تیر انداز جلادت پیشه و بسیاری از رعایا باتسام اسلحه و سنگ فلاخن برآمده بدفع کفار مردانه وار کمرهمت بستند وصدای دار وگیر از هردوطرف بلندگردید - اگرچه ازان گروه بد مآل تیز تردد و شوخی زیاده بظهور آمد و هزبر خان و جمعي کثیر از مسلمانان و رعایا شهید و کشته گردیدند اما آخر از حملهای پیاپی افغانان و دیگر مسلمانان بانام و ننگ شکست فاش بر فوج کفار افتاد وبعد کشته شدن جمع کثیر رو بگریز آوردند - و باز مکرر محاربات میان جلال خان و کفار رو داده بود و آن ملعون دو سه بارهزیمت یافته باز بمحاصره جلال آباد مي پرداخت تا آنکه هفتاد هشتاد هزار پیاده که مثل مور و ملخ از اطراف و جوانب میرسیدند فراهم آمده با دوصد سه صد مورچال روان که از تختهاي چوب ساخته پایها بصورت ارابه بران قرارداده بودند رسیده جلال آباد را نگین وار درمیان گرفتند اماتردد ی که ازان افغانان جلادت نشان در مقابل یورش آن مخذولان بد عاقبت بظهور آمده زیاده ازان است که مفصل بزبان قلم توان داد لهذا باختصار کلام می پردازد که هرگاه مورچال آن مردودان بد مآل بپای دیوار نزدیک دروازه میرسید خودرا بدم تیر و گولهٔ بندوق و سنگ باران داده فتح درس گویان با چهار صد پانصد کاذب و اقسام حربه بقصد کندن پای حصار و گذاشتن زینه و سوختن دروازها شرخي از حد می گذراندند - و افغانان سرباز دروازها

را وا نموده با تیغهای برهنه سپرها بر رو کشیده برآمده بران سنگان تاخت می آوردند و در هر حملهٔ مرد ربا صد دو صد نفر از کفاربدار البوار می پیوستند و زخمی می شدند و از مسلمانان نیز بدرجهٔ شهادت می‌رسیدند - و شبها نیز برآمده غافل برانها تاخت آورده کافرکشی می نمودند و تا بیست روز و شب خورد و آرام بر محصوران حرام گشته بود آخر کفار بد کردار چندین هزار کافر بکشتن داده کاری نساخته بر خاسته رفتند و متوجه تسخیر سلطان‌پور و پرگنات دوابهٔ جالندهرگردیده بشمس خان فوجدار آن‌ضلع خط بدستور پروانه مشتمل‌بر قبول اطاعت و سرانجام‌نمودن بعضی فرمایش و استقبال نمودن باخزانهٔ موجوده نوشته‌مصحوب دو سکهه سگ سیرت فرستاد - شمس خان بعد مصلحت نمودن با شرفا و تمن داران شجاعت پیشه که همه بقصد قبول رفاقت و نیت رسیدن بدرجهٔ شهادت فاتحه خواندند وقسم رفاقت واتفاق بی نفاقی بکلام الٰهی بمیان آوردند بحضور فرستادهای آن مردود حکم خیمه بیرون زدن فرمود و جواب تهدید آمیز مشتمل‌بر تکلیف زود رسیدن نوشته با قدری سرب و باروت که از جملهٔ فرمایش سرب و باروت‌نیز طلبیده بودند فرستاده در خط درج نمودکه‌چون سواری و باربرداری برای رفقا و شرفای جانباز مطلوب است سرانجام فرستادن سرب و باروت زیاده میسر نیامد و الا نزد تجاران بازار و باروت خانهٔ سرکار گنج در گنج موجود است هر قدر بار برادر بفرستند بار نموده فرستاده‌آید - بعده‌شمس‌خان با قریب چهار پنج‌هزار سوار وسی هزار پیادهٔ بوقنداز و تیرانداز و دیگر اسلحه دار که از سابق داشت

و نو نگهداشت که برفاقت زمیداران اطراف فراهم آورده بود و از شرفای همه قوم و رعایا و کاسبان که بیشتر از باندها بآرزوی شهادت کمر همت برغبت و خواهش تمام بستند و دست از جان و مال و عیال شسته عهد و پیمان رفاقت بکفالت کلام الله بمیان همدیگر بسته در خرچ زر نیز شریک گشتند زیاده از لک آدم فراهم آورده بدبدبهٔ تمام از سلطان پور برآمد و کفار نابکار از شنیدن جرأت شمس خان و برآمدن با چندان فوج و مصالح جنگ مع تمام همراهان خود که سحلهٔ هفتاد و هشتاد هزار سوار و پیاده گردتند با توپهای که از سهرند باخود آورده بودند و مصالح وافر از تختها و جوالهای پر از ریگ برای مورچال بستن و سرب و باروت بار نموده همراه گرفته همه جا تاراج کنان نزدیک قصبهٔ راهون که هفت کروه از سلطان پور است رسیده لنگر اقامت انداخته در پناه پژاوهٔ خشتها که همه گانج خشتها را بجای گڈهی لشکر خود قرار داده بود اطراف خود مورچال بسته مستعد کارزار گردیدند و فوج طلایه هر طرف روانه ساخته احکام اطاعت از پی تهدید بنام چودهریان و قانون گویان پرگناب نوشته روانه نمودند و شمس خان که یمین و یسار او چندین هزار مسلمان جلادت شعار بارادهٔ غزا و جهاد و آرزوی شهادت بهمدیگر ترغیب نموده می گفتند که درصورت هزیمت یافتن وکشته شدن شمس خان جان و مال و عیال همه ما ها درمهلکهٔ تلف خواهد درآمد بهیئت مجموعی باظهار ذوق و شوق و انتعاش تمام تکبیر گویان بر همدیگر سبقت نموده مردانه وار پیش قدم گشتند همینکه بفاصلهٔ گوله رس کفار رسیدند از پهر روز برآمده صدای زدن

توپ و گولی تفنگ بلند گردید و یکبار گی قریب ده دوازده هزار گوله و سنگ فلاخن تکرک وار بر لشکر اسلام بارید اما از فضل الهی آنقدر بر لشکر مسلمین کار گر نیامد که آدم نامی کشته گردد و شمس خان که در منع تیز جلوئی و خرج باروت بیصرفه تاکید می نمود قدم بقدم پیش میرفت بعد اتمام هلك اول و دویم کفار به فرجام فوج اسلام فیل جرأت پیش رانده بهمقدمی و رفاقت چهل و پنجاه هزار مسلمان که از پرگنات اطراف دیگر نیز رسیده رفیق گشته بودند صدای تکبیر همت افزا بلند نموده بران مدبران پرکین یورش کرده و تاخت آورده بحملهای کافر ربا پیهم بسیاری را بقتل رساندند و زخمی ساختند و کفار بعد دست و پا زدن لاحاصل مغلوب هراس گشته پناه بحصار راهون که بتصرف آنها قبل از جنگ درآمده بود برده محصور گردیده شروع بزدن بندوق و انداختن بان نمودند - چون از سابق ذخیرهٔ اسباب جنگ و ماکولات که بیشتر مردم راهون گذاشته جان بسلامت بدر برده بودند فراهم آورده موجود داشتند دران گذهی استقامت ورزیده چند روز محصور گردیده شبها برآمده بهئیت مجموعی بر اطراف لشکر اسلام می ریختند و اسپ و آدم ضائع می ساختند تا آنکه کار بر طرفین خصوص برکفار تنگ گردید و شب از گذهی برآمده راه فرار اختیار نمودند و شمس خان چند کروه تعاقب نموده یک توپ و چند شتر و گاو پر از بار بهیر بدست آورده بسلطان پور مراجعت نمود - اما روز دیگر قریب هزار نفر گرد آمده تهانهٔ که شمس خان در راهون گذاشته

آمده بود برداشته تهانهٔ خود باز درون حصار قائم نمودند - بعد آن کفار بد فرجام بقصد تاخت پرگنات حوالی دار السلطنت لاهور خود را رسانده غریب واویلا و هنگامهٔ تزلزل در لاهور و اطراف آن انداختند اسلم خان که دیوان پادشاه زاده و نائب صوبهٔ لاهور بود باتفاق کاظم خان دیوان پادشاهی و دیگر حکام بعد بند و بست برج و باره بازدحام عام جمعي از مسلمین و هنود برآمده بتفاوت سه چهار کروه از شهر خیمه زده در دفع مضرت طلایهٔ کفار می کوشید - اگرچه مردم لاهور از ضرر جانی و مالی محفوظ ماندند اما اطراف تا باغ شالامار که دوکروهی شهر واقع است خرابي بسیار رساندند القصه درمدت هشت و نه ماه تا دوسه منزل دار الخلافت شاه جهان آباد و سواد حوالی دار السلطنت لاهور همه قصبجات و معمور های مشهور از تاخت و تاراج ناپاکان صد مرحله از مروت دور پامال و ویران محض گردید و آدم زیاد از احاطهٔ شمار بدرجهٔ شهادت درآمدند و عالمي ببیاد حادثهٔ کفار رفت و مساجد و مقابر زیاد را کندند و شکستند خصوص بعد مراجعت از لاهور بر قصبه و دیهات سادهوره و کرنال که فوجدار آنجا بعد تردد بقدر حالت خویش با بسیاری از مسلمانان شربت شهادت چشید خرابی زیاد آوردند و صد درصد نفر هنود ومسلمین که دستگیر آن مردودان بیدین می گردیدند یکجا نشانده بقتل می رسانیدند - ازانکه در کفر هم تصرف تازه نموده تراشیدن موي سر و ریش خلاف آئین خویش قرار داده بودند و بسیاری از اراذل بدکیش قوم هنود بآنها گرویده جان خود نثار راه قدم آن مردود نمودن متاع بي اعتبار و ادنی مراتب

عقیدت و عبودیت خود می دانستند و در ایذا و قتل دیگر فرقهٔ هنود اصرار می ورزیدند - بعد معروض گردیدن آن همه هنگامه و فساد آن طائفهٔ ضال بدنهاد اگرچه گرد ملال بر چهرهٔ حال پادشاه ظاهر گردید اما صلاح و صواب دولت دران دانستند که چون فرو نشاندن شعلهٔ آتش فساد آن گروه جلادت پیشه مقابل مادهٔ شورش و سرکشی راجپوتان عاقبت وخیم سرزاده چندان کار نیست هرگاه رایت ظفر آیت ولی نعمت متوجه آن سمت گردد رفت و روب خس و خاشاک آن ناکسان بدکردار بوجه احسن صورت خواهد گرفت تنبیه و تادیب راجپوتیه مقدم بر دفع دیگر فساد دانسته از بلدهٔ دار الفتح اجمین رایت توجه بسمت اوطان راجپوتیه بر افراشتند *

خبر واقعهٔ محمد مراد خان که باجل طبعی در گذشت بعرض رسید - بعد ازانکه در سواد دار الخیر اجمیر مضرب خیام گردید برای پا مال ساختن ملک و مال و بدست آوردن اطفال و عیال راجپوتان بدسگال اطراف سرزمین اودیپور و جودپور تعلقهٔ راجه جی سنگه و رانای چتور افواج دریا موج با سرداران رزم آزمای کار طلب تعین فرمودند *

درین آوان حکم نمودند که درهمه بلاد لفظ رضی در مناقب حضرت امیر المومنین علی رضی الله عنه در ذکر خلفای راشدین وقت خواندن خطبه داخل نمایند *

بعده که افواج عدوسال برای تاخت و خرابی معمور های میر حاصل راجپوتان و پامال ساختن زراعت تعین گردیدند

آن سرکشان بادیهٔ ضلالت از خواب غفلت بهوش آمده رسولان درمیان انداخته خان خانان معظم‌خان بهادر و مهابت خان بهادر را واسطهٔ شفیع تقصیرات خود ساخته بعجز و انکسار تمام التماس عفو جرائم نمودند - اگرچه در قبول بعضی احکام موافق مرضي پادشاه عالی جاه بظهور نیامد اما ازانکه خار خار شورش اطراف لاهور و دار الخلافت در دل پادشاه می خلید و تنبیه و تادیب آن جماعهٔ بد عاقبت پیش نهاد خاطر آن پادشاه دریا دل بود بتقاضای وقت و التماس مقربان پای تخت چنان قرار ملازمت بمیان آمد که راجه جي سنگه و راجه اجیت سنگه و وکلای رانا و دیگر راجپوتان سرسواری ملازمت نموده خلعت ملازمت و رخصت همان روز پوشیده بعد کوچ پادشاه بسرانجام سفر پرداخته خودهارا برکاب برسانند - التماس نام بردها بشرف قبول درآمد - و همه راجپوتهای با نام و نشان جمعیت می چهل هزار سوار بطریق محله نموده دست خود هارا بردمال بسته سر سواری ملازمت نمودند و از عطای خلعت و اسپ و فیل مفتخر گردیده مرخص گشتند *

درین منزل فوت شدن میرزا یار علی که از کعبة الله برگشته آمده ملازمت نموده بود بعرض رسید *

ذکر جشن سال چهارم ازجلوس شاه عالم پادشاه مطابق سنه هزار و صد و بیست و یک هجری

بعد فراغ جشن سال چهارم که هیجدهم ذی الحجه موافق سرانجام سفر منعقد گردید و عالمی بفیض رسید بقصد استیصال

گروی بد مآل رایت ظفر اقبال سمت دار الخلافت و دار السلطنت پنجاب بر افراشتند - چون قلیچ خان بهادر بصوبه داری صوبهٔ اودهه مامور گردید - و از سوانح بندر سورت بعرض رسیدکه میرزا محمد هاشم نام که بسه واسطه نواسهٔ شاه عباس ایران و بدو واسطه نبیرهٔ خلیفه سلطان پادشاه زادهٔ مازندران می شد بعده که مازندران بتصرف شاه عباس ثانی درآمد وزارت ایران بخلیفه سلطان سپرده صبیهٔ خود را بدو داده بود ومحمد صالح نام عموی مومن خان نجم ثانی که با پادشاه زاد رفیع الشان قرابت جدهٔ مادری دارد از ایران رسیده اند - حکم شد که دو گرز بردار و مهماندار برای آوردن هردو با تنخواه مبلغ سه هزار روپیه بنام میرزا محمد هاشم و دو هزار روپیه بنام محمد صالح نجم ثانی بر خزانهٔ بندر سورت روانه نمایند وسوای آن بنام غازی الدین خان بهادر فیروز جنگ صوبه دار احمد آباد فرمان صادر شد که بعد رسیدن میرزا محمدهاشم باحمد آباد سرانجام ما یحتاج او بدستوری که محمد آمین خان صوبه دار احمد آباد درعهد خلدمکان برای قوام الدین خان که بنی عم میرزا محمد هاشم می شد و تازه از ولایت ایران رسیده وارد احمد آباد گردیده موافق حکم سرانجام نموده روانهٔ حضور ساخته بود نماید - و مهماندار خود همراه داده روانهٔ بارگاه سلاطین سجده گاه سازد *

از سوانح دار السلطنت لاهور بعرض رسید که بعد رسیدن حکم داخل نمودن لفظ وصی در مناقب حضرت امیر المومنین علی کرم الله وجهه در خطبه جان محمد و حاجی یار محمد که افضل الفضلای لاهور بودند باتفاق دیگر فضلا و علما هجوم

عام نموده بخانهٔ قاضي و صدر آمده برای خواندن خطبه بقید لفظ وصي مانع آمدند و بهمین دستور فضلا و مشایخ دار الخلافت و مستقر الخلافت باتفاق جمعي از مسلمانان درمنع خواندن خطبه بدان دستور که حکم رسیده بود شورش نمودند و بهمین مضمون از نوشتهٔ اخبار نویسان دیگر بلاد بعرض رسید - و در همین آوان از سوانح احمد آباد معروض گردید که خطیب مسجد جامع را بسبب خواندن لفظ وصي گروه اهل سنت و جماعت بقتل رساندند - اگرچه در باب کشتن خطیب روز جمعه و محبوس گردیدن مهر علی خان بخشي و واقعه نگار احمد اباد که بعد کشتن خطیب روز یکشنبه بفرمودهٔ فیروز جنگ خفت رسانده در چبوترهٔ کوتوالي مقید ساختند اگرچه بروایت مختلف در احمد آباد اشتهار یافت اما ازانکه مسود اوراق دران ایام تازه وارد احمد آباد گردیده بود و تا مقدور بتحقیق آن پرداخت مجملي می نگارد بعده العلم عند الله - بعد رسیدن حکم خواندن لفظ وصي صدر احمدآباد برای حاصل نمودن اذن بخدمت فیروز جنگ صوبه دار عرضی نوشت در جواب دستخط نمودند که موافق حکم خلیفه بخواند بعده که روز جمعه در مسجد جامع خطبه بلفظ وصي خواندند چند نفر از مردم پنجاب و حضرات توران بشورش آمده خطیب را مخاطب و معاتب ساخته گفتند که درین جمعه که خواندی ترا معذور داشتیم درجمعهٔ آینده نخواهی خواند او در جواب گفت موافق حکم پادشاه و ناظم و صدر می خوانم - بعد ازانکه روز جمعهٔ دویم خطیب بر منبر آمد یکی از مغلها گفت لفظ وصی نخواهی خواند

خطیب اجل رسیده ممنوع نگردیده همینکه وقت خواندن خطبه
لفظ رضي برزبان او جاری گردید پنجابی برخاسته دامن خطیب
گرفته از بالای منبر کشیده بزجر و تشنیع پیش آمد و مغل تورانی
ازجا جسته کاردازیکی بشکم او رسانده بزیر منبر انداخت
و در مسجد هنگامهٔ و غلوی عام برپا گردید و خطیب را با نیم
جان کشیده بصحن مسجد آورده آنقدر خنجر و پاپوش زدند
که به بیحرمتی تمام جان داد و وارثان او یک روز و یک شب
جرأت برداشتن لاش و کفن و دفن او نتوانستند نمود روز دویم
والدین مقتول نوحه کنان نزد فیروز جنگ استغاثه و التماس
برای اذن تجهیز و تدفین او نمودند انگاه فیروزجنگ چند روپیه
بوارثان از سرکار داده برای کفن و دفن او مرخص ساختند
و روز سیوم آن مهر علیخان بخشی و واقعه نگار را بر سر تقصیری
که در بعضی مقدمات خلاف نویسی او ظاهر گردیده بود از خانه
طلبیده خفت رسانده بحبس خانه فرستاده بعد از سه چهار روز
خلاص نمودند - درین ایام خان دوران خانخانان الصدق فیروز جنگ
که بصوبه‌داری اودهه گورکپور مامور گشته بود بعد رسیدن بر سر تعلقهٔ
خود باوجود بندوبست واقعی نمودن وزیر بار خرج سه بندی آمدن
بدون اثبات تقصیر معزول گردیده بحضور رسیده بود که نظر
بر بیخبریهای پادشاه بغور پرداخت خانه زادان کار طلب بپرداختند
گروه استعفای منصب نموده منزوی گردید - میرزا محمد هاشم که از
بندر سورت باحمد آباد رسیده بود بدیدن فیروز جنگ آمد پسر
خود را باستقبال فرستاده بعد نزدیک رسیدن بخانه خود چندقدم پیش

آمده باعزاز در خورده چهار پنج روز مهمانداری نموده پانزده هزار روپیه نقد و یک فیل و چهار اسپ تواضع نموده و محرر سوانح را دیوان و مهماندار از طرف خود ساخته بآبروی تمام روانه نمود *

درین سال خبر محاصره نمودن غنیم دکن برهانپور را و بدرجهٔ شهادت رسیدن میر احمد خان صوبه دار باجمعی بعرض رسید مجملی از تفصیل آن بگزارش می آرد که زنی از قوم زنهای سرهٔه تلسی بائی نام با پانزده شانزده هزار سوار بقصدگرفتن چوتهه بلدهٔ دار السرور برهانپور و تاخت نمودن نزدیک قصبهٔ رانوبر که هفت کروهی برهانپور واقع شده رسیده سرای رانوبر را که جمعی کثیر از قافله و مردم دیهات پناه بآنجا برده فراهم آمده بودند محاصره نموده به میر احمد خان صوبهٔ دار پیغام طلب چوتهه یازده لک روپیه عوض بلده و مردم سرای که بمحاصره آمده بودند نمود میر احمد خان که قبل از رسیدن خط تلسی بائی و خبر شوخی آن زن جنگی بخاطر آورده بود که مقابل زن کافر حربی مردان را ملاحظهٔ جان نمودن و از درجهٔ شهادت که عین مراد اهل قبله است رو پوشیدن خود را کمتر از زن دانستن است با جمعیت هشتصد نه صد سوار که نوجداران نواح را با فوج خود فراهم آورده و همه متصدیان و منصبداران برهان پور را که با خود گرفته بود نهم ماه محرم الحرام از برهانپور بر آمده از جملهٔ نوجداران نواح ظفر خان نوجدار پرگنهٔ جاسود که از شجاعان مشهور صاحب فوج و صاحب تدبیر بود اورا هراول فوج نموده کوس معرکهٔ شهادت نواخته مقابل اشقیا روانه شد . سخنوران خبر یافته سه چهار هزار سوار بر سر بهیر خود

گذاشته با چهار پنجهزار سوار جنگ آزما باستقبال میر احمد خان شتافته بمقابله پرداختند و باقي فوج هرهنهٔ خونخوار بقصد محاصره و تاراج پورهای برهانپور تعین نمودند - میر احمد خان که دو سه روز درین مابین تردد نمایان نموده با نبیرهای خود زخمهای کاري برداشته بود از شنیدن محاصرهٔ نمودن برهانپور نزدیک بآخر روز بقصد کمک محصوران شهر مراجعت نمود و همه جا غنیم را اطراف خود داشته جنگ کنان میرفت درین ضمن ظفر خان بعد تردد نمایان زخمي گشته نزدیک آخر شب غلبهٔ کفار را زیاده دیده بتقاضای مصلحت دران دانست که یک پسر میر احمد خان را با خود گرفته با جان سلامت خود را بشهر رساند و میر احمد خان که بیشتري مردم فوج با شهامت خان چنداول او بدرجهٔ شهادت رسیده بودند باقی مردم جان بسلامت بدر بردن غنیمت دانستند و جمعی اسیر کفار گردیدند - میر احمد خان که تنها دران فوج کفار تردد می نمود بزخمهای پیاپی از اسپ افتاده خود را با نیم جاني که داشت ز پر درخت رسانده کامیاب ثواب درجات شهادت گردید - و از جملهٔ منصبداران برهانپور میر علي رضا نام که از سادات سبزوار و از شجاعان آبرو طلب گفته می شد و جمعي دیگر از متعینهٔ میر احمد خان کامیاب شهادت گشتند و بسیاری دستگیر گردیدند از انجمله شرف الدین نام بیوتات شهر که در فن سرود خواني باج بکلارنت و قوال نمیداد بعد دستگیر گردیدن تقاضای وقت دران دانست که خود را قوال وا نموده اشعار رنگین فارسي و هندوی و زبان مرهنه خواندن شروع نمود و وقت کلمه و کلام

با سرداران آن قوم بدنام بدستورستایش که اهل نغمه با صاحب ثروتان
می نمایند حرف میزد بعده که تا سرداران آن فرقهٔ ضال باو گفتند
که اگرچه دانستیم که تو از جملهٔ مغنیان و نغمه سنجان مجلس
امیران مشهوری اما تحقیق ما گشته که از جملهٔ مردم مایه دار
و آبرو طلبی اگر دو هزار روپیه میدهی خلاص می نمائیم آخر بعد
رد و بدل و مناظرهٔ بسیار هزار و دو صد روپیه برای خلاصی خود
قبول نموده از خانه طلبیده رسانیده برات نجات خود نویسانیده
هرکارهٔ غنیم همراه گرفته خود را بکنار شهر رسانیده برکشتی سوار شده
هرکارهٔ غنیم را صدا نموده گفت که بسردار خود بگوی که من از
منصبداران مشهور و بیوتات شهر بودم هزار و دو صد روپیه تصدق جان
و مال خود داده نجات یافتم - و محمدتقی نام جوان که از نبیره های
امانت خان مرحوم بخشی و واقعه نگار برهانپور بود بعد از افتادن
بدست غنیم هرچند مردم بزبان فارسی و اشاره فهمانیدند که خود
را منصبدار صاحب اسم و رسم ظاهر نسازد او در جواب گفت من
چرا از قومیت و مراتب خود ابا نموده در اخفای حسب و نسب
بکوشم و بآواز بلند طبل صدق مقال نواخته گفت من بخشی شهم
و نبیرهٔ امانت خان دیوان دکن می شوم سرداران مرهته شنیده
آفرین گفته بعزت و آبروی تمام پیش آمده از ماکولات مرغوب
همه جنس حاضر ساختند حاصل سخن آخر بسی هزار روپیه
اختتام کلام برای خلاصی او قرار یافت بعده که مبلغ مذکور را
واصل ساخت نجات دادند - چون بادشاه نزدیک دار الخلافت رسیدند
چوراسن جاٹه که بعد از هزیمت خوردن فوج محمد اعظم شاه

جواهر و مال وافر بتاراج برده رو گردان بود بحضور رسیده سعادت اندوز ملازمت گردید دوازدهٔ کروه دار الخلافت را دست راست گذاشته متوجه تنبیه و اخراج گروی بد مآل گردیده فوج سنگین بسرداری محمد امین خان بهادر و رستم دل خان و چورامن جاٹهه و دیگر عمدهای لشکر بطریق هراول برای تادیب و استیصال آن طائفهٔ ضال تعین فرمودند و حکم اخراج و برداشتن تهانجات آن کافر شدید العداوت و باز قائم نمودن تهانهٔ مردم پادشاهی و آباد نمودن رعایای ستم زدهٔ شاه آباد و مصطفي آباد و شادهوره و دیگر معمور های قدیم که بتاراج و تصرف آن ملعون درآمده بود نمودند - و باوجود پرتو افگن گردیدن رایت ظفر آیت دران ضلع آن طائفهٔ بد عاقبت که بعد فرار باز بدستور قزاقان یکه تاز خود را غافل مي رساندند دست از شوخی بر نمی داشتند - دهم شوال سنهٔ مذکور مضرب خیام چهار پنج کروهی قصبهٔ شادهوره واقع شد رستم دل خان را مع فیروز خان میواتی براي دیدن جا که قابل مقامات و فرود آمدن لشکر باشد مرخص فرمودند مابین راه مي چهل هزار سوار و پیادهٔ بیشمار آن گروه ضال از ده دوازده کروه تاخته فتح درسن کویان چون سیل ناگهان مقابل فوج پادشاهي رسیدند چه نویسم که از حملهای وحشت افزا و چپقلشهای مرد زبا و آمد آمد تزلزل افزای آنجماعهٔ فقیر لباس چگونه ترس و هراس در فوج پادشاهي راه یافت و چنان صدای دار و گیر و مردکشي بلندگردید که عرصه بر فوج بندهاي پادشاهی تنگ گشت و کار بجائي رسید که بعد کشته شدن و زخمي گردیدن

جمعي از مردم خاص و عام فیروز خان میواتي و چندی دیگر از سادات بارهه از فیل و اسپ پیاده گشته بمقابله و دفع شر آن جماعه پرداخته حملهاي بهادرانه آن گروه کفار بد کردار را هزیمت دادند - اما بعد ازانکه در شادهوره بقصد تعین افواج برای تنبیه و اخراج آن کافر بد نهاد نزول رایات ظفر آیات واقع شد اول اوائل ذی الحجه که آواخر دی ماه الهی و عین چلهٔ زمستان مي باشد چهار پنج روز باران گذده بهار بلا فاصله بارید و چنان باد زمهریرآسا بران لشکر آب و گل آغشته وزید که چندین هزار آدم خصوص از مردم دکن که تاب سرمای آن اطراف نیاورده بمعرض تلف درآمدند و چهارپاي بیشمار از اسپ سواری و بار بردار آن قدر سقط شدند که از گنده بوئي آن زیست بر مردم پادشاهی تنگ گردید و مردم عام حمل بر سحر و جادوی آن زمرهٔ بد نام کرده کلمات ناگفتني بر زبان می آوردند دریں آنکه خبر انتشار و فساد آن اشقیای مردم آزار که بر کهي و فوجهای اطراف پادشاهی تاخت مي آوردند و شوخی زیاد بمرتبه می نمودند که یک دو فوجدارنامی بعد رسیدن فوج پادشاهی دران حدود بدرجهٔ شهادت رسیدند متواتر بعرض میرسید جملة الملک خان خانان را بایک پسر و حمیدالدین خان بهادر و رستم دل خان و راجه چترسال و فیروز خان میواتی و خواجه حاجه و دیگر بهادران کارزار دیده بسرداری پادشاه زاده رفیع الشان هراول و برنغار و جرنغار و یلتمش قرار داده برای استیصال آن جماعهٔ خذلان مآل تعین فرمودند و آن مفسد غدار بعد مکرر بمیان آمدن کارزار که بیشتری ازان گروه شقاوت پژوه

صلف تیغ و هدف تیر و سنان شدند و بسیاری از مردم بی نام و نشان پادشاهی بدرجهٔ شهادت رسیدند آن ملعون هزیمت یافته خود را بیکی از مکانهای قلب مسمی بلوه گده که میان جبال قلب نزدیک تعلقهٔ راجه برفی واقع شدهٔ و وسعت حصار و استحکام آن قابل محصور گردیدن شصت و هفتاد هزار سوار و پیاده داشت رسانده محصور گردیده به بند و بست برج و باره پرداخت و دوسه هزار گاو و بنجاره را تاخت نموده آورده دران حصار ذخیره نمودند و بهادران کوه نورد و فیل نبرد شیر صولت بمحاصرهٔ آن کمر همت بسته شروع به بستن و پیش بردن مورچال نمودند و آن سرگروه بد فرجام با معتقدان ضلالت پیشهٔ خذلان مآل که زرپرستی و حسن ظن عقیدت بآن گمراه روز ازل علاوه هم گردیده بود بانواع دمیدن افسانه و افسون آنکه هرکه درین جنگ بحسب ظاهر ره نورد بادیهٔ عدم و ضلالت می گردد بلا فرصت و فاصلهٔ ایام بهمان صورت امرد و ریشدار که بجهنم واصل می گردد عود نموده و حیات ابدی یافته بترقی درجات دینوی میرسد ترغیب و تحریص بجنگ و محاربه می نمود و آن سگان که گفتهٔ پیر و پیشوای خود را در تناسخ که مردود اهل کلام همه ملل ذی قبله است برهان قاطع دانسته بسمع رضا می شنیدند و ازان حصار برآمده باظهار شغف و شوق و رغبت تام صدای فتح درمن سچا پادشاه وقت دار و گیر بلند ساخته پروانه وار خود را بشعلهٔ آتش توپخانه و بدم تیغ و تیر و سنان مستانه و دلیرانه می زدند و حملهای صف ربا بر سور چال پادشاهی می آوردند و هر روز بسیاری بقتل می رسیدند و

جمعي از مسلمانان سرخروئي ازلي شهادت حاصل مي نمودند - اگرچه از قوم ارذال هنود بيشمار مثل مور و ملخ فراهم آمده در کشته شدن و عوض او هماندم بعرصهٔ کارزار در آمدن حکم خلق الساعة بهم رسانده بودند اما از قوم اشراف هنود نيز بيشتري از کهتريان پنجاب که شريک مصلحت و تدبير آن ملعون بودند و جانهاي شجاعت پيشهٔ مشهور که همدم و همقدم لشکر آن مردود مي گرديدند بآنها اذيت نمي رساندند باقي همه هنود را با مسلمانان واجب القتل مي دانستند - بر مصاف ديدگان رزمجو ظاهر است که در اکثر افواج ميان دو هزار و سه هزار سوار اگر صد دو صد سوار باشند که بجوهر شجاعت وارادت پاس مرعات حق نمک در جانفشاني داشته باشند باعث فخر و فتح آن لشکر مي گردد برخلاف آن گروه شقارت پژوه که باوجود پياده بودن اکثري کمتر کسي دران انبوه از سوار و پياده بود که خود را بدستور گوسفند قرباني بدل و جان نثار راه مرشد نمودن کمال مراد و آرزوي دل خويش نداند و همين معني و طمع زر و اقسام اقمشه و زيور که بقاراج آنها در مي آمد باعث مزيد تسلط و غلبهٔ آن گدا صفتان سگ سيرت بد مآل مي گرديد و مردم عام سست اعتقاد آنرا حمل بر سحر و جادوي آن قوم مي نمودند - القصه بعد امتداد کشيدن محاصره که از هودوطرف داد جلادت و تهوري بظهور آمد و ذخيرهٔ اندرون حصار بآخر رسيد بمرتبهٔ عرصهٔ تردد برمحصوران بدعاقبت تنگ گرديد که از بالاي حصار باشارهٔ دست و چشم با بقالان لشکر ساخته بقيمت دو روپيه وسه روپيه آثار غلهداد و ستدمي نمودند و چادر از بالا

سنه ۴۱
انداخته
یک مشت
چهار هزار
را ذبح کرده
کهتری که گلابو ز
در راه پیر و مر
مکان مرشد خود آمد
طرف مورچال پادشاهی
گرفته بدر رفت - بعد در
ملعون را بدان زینت نشد
خوشوقتی پیش خان خانان
مبارکباد و آواز شادیانهٔ فتح بلند
پادشاه رسانده بعطای انعام سرفر
همراهان او مورد تحسین و آفرین گردیدند
و اسیر سرپنجهٔ اجل را بحضور خان خانان آور
او و تحقیقات کار و بار پرداختند و پرده از روی
دانستند که باز پرده و عوض آن یکی از بوم صفتان بی ا
قوم خود را شهباز آن گروه قرار داده از راه جانفشانی
عمدا گرفتار دا ختته ازین معنی خان خانا
مادهٔ خجالت د نهایت افسوس خورد -
را بعد سرزنش ب ود که همه پیاده
درآیند اگر آن ملعون ر ، یابند

یدن آن
ن قفص
صیب راجۂ
بر خود دانسته
دست فرستادند -
شاه عظیم میدانستند
نری و جائیه در لشکر
مصالح دفتر بودند حکم
و جمع کثیر در پاداش آن
راشي درآمدند و چند روز
پش داران صاحب اسم و رسم
داشتند بباد فنا دادند - چین قلیچ
هه که از بعضي وضع بهادر شاه پادشاه و
ه از ابتدا بمیان آمد و با کراه صوبۂ اودهه را
و از دیگر سلوک پادشاه ملال خاطر بران و الا نصب
ینولا نظر بر سفله نوازی زمانه و ناقدر داني پادشاه
نصب و خدمت نموده منزوي گردید و اکثر از نقد
و مساکین تقسیم نمود چنانچه در یک روز پنج لک
حاجات رسید - دربنولا خللي در مزاج خان خانان
الت گریختن گرو براي او رو داده بود
بد بسبب عارضۂ مختلف بدني

که حکمای یونان و فرنگ از معالجهٔ آن عاجز آمدند ازین سرای فانی بروضهٔ جاودانی شتافت *

مردی بود صوفی مزاج فقیردوست که در عالم حکومت او ایذائی بخلق نرسید و بدعتی که اثر ضرر آن بهیچ احدی از مسلمانان در عالم وزارت او رسد بظهور نیامد مگر آنکه همه کار و بار روزگار که باختیار انسان سراپا خطا باشد ممکن نیست که همه راست و درست آید بلکه آنچه در ارادهٔ الهی است همان بظهور می آید بسیار دیده و شنیده شدکه آدم بعضی کارها بقصد ثواب و نیکنامی بامید نجات از عذاب الهی مبلغها خرچ کرده شروع باحداث آن کار که خیری جاری باشد می نماید قصد ثواب آن به بدنامی منجر می گردد چنانچه بخاطر خان خانان رسید که در هر شهری سرائی و مسجدی و خانقاهی بنام او ساخته شود و جا بجا بصوبه داران و دیوانیان نوشتجات برای خریدن زمین و بنای سرا و مسجد و مدرسه بمبالغه و تاکید تمام مع هنڈویهای مبلغ خطیرفرستاد هرجا که حکم رسید همه حکام صاحب مداران آنجا نظر بر پایهٔ وزارت او حکم او را وحی آسمانی دانسته درفکر احداث سراها درون آبادی شهرافتادند اما بعضی جا زمینی که برضامندی بفروشند و وسعت ساختن سرا داشته باشد میسرآمد و بعضی جا چنان اتفاق افتادکه هرچند خواستندکه زمین موافق احاطهٔ سرا بخرند و رضامندی مالکان بدست آید میسر نیامد ناچار نظر بر حکم رانی خود و رضامند داشتن خانخانان خانهای بسیار را بدین طریق بدست آوردندکه صاحب خانها

را که بزرگان آنها از قرنها ساخته بودند بزرر و تعدي از مکانهاي موروثی آنها برآورده خاک نشین ساختند و جمع کثیر از قوم مسلمین و سادات و هنود آه کشان و نفرین کنان ازانجا برآمدند چنانچه که در شهر برهان پور و بندر سورت واقع شد - همین که شروع بساختن سرا و دکاکین برای سکنهٔ مردم بازار نموده مبلغي زر بخرچ درآوردند هنوز عمارت تمام نشده بود که خبر واقعهٔ خان خانان انتشار یافت و حکام که برای حصول رضاي مخلوقی نظر بر غضب خالق ننموده می خواستند دل خلقي را بیازارند تا دل مخلوقي بدست آرند دل سرد شده دست از اتمام کار آن بر داشتند و آن خانهای نیم ساخته که سر راهگذر عیدگاه برهان پور واقع شده بود مثل خانهاي نیم سوخته مزبلهٔ محله و راه رو گردید و قصد ثواب آن بیچارهٔ میت موقوف بر فضل الهی ماند - ازین مقدمه محرر اوراق بسیار ازروی غور مشاهده کرده که هیچ کار ظالم بانصرام نرسید و فرزندان و اولاد ظالم روي بهبود ندیده بمراد خود نرسیدند و باني بدعتهای مردم آزاري هم درین دنیا انگشت نماي عالمی گردیده بسزای افعال خود رسیدند و هم کار اولاد خاندان آنها بگدائي و رسوائي چند منجر گردید که زبان قلم را بتحریر آن آشنا ساختن سالم بر حال خود نمودن اصت - باري الحمد الله که مسود اوراق باوجود ابتداي نشو و نماي عمر خود در کاروبار سرا پا معصیت و خدمات بداقبت ضائع ساخته و خود را بدترین مغضوبان درگاه الهی میداند اما هرگز راضي بمردم آزاري که در زبانها بظلم منجر گردد نگردیده خدا را که بدروغ شاهد گرفتن در همه ملل کفر

است همان خدا را بعظمت یاد نموده اقرار می نماید که تا سن سي و دوی عالم گیر در تبعیت نفس کافر کیش خود را معاف نمي داشت و مال حضرت خلدمکان که در صوبجات دکن خوان یغما بود بسیار خورده شده اما دران ایام هم احتیاط تمام داشت که کار بآنجا نرسد که در زبانها گفتگوي بظلم منجر گردد بعده بسبب روي دادن بعضي مقدمات‌که بتحریر تفصیل آن پر داختن پردهٔ روسیاهي خود را از میان بر داشتن است با خداي خود عهد نموده و تا مقدور بدل و جان کوشیده که در اکل و تصرف و تلف نمودن مال مسلمانان تبعیت نفس شوم ننموده اما هرچند خواست که از بدنامی ظاهری قبول عمالي که سگبانی و خوك چرائي بمراتب بهتر ازانست نجات یابد و دست و پای بسیار زد که بدیانت داري کوشیده خود را در زبانها از بدنامی اخذ و جرعمال بد مآل محفوظ دارد چون این فیض محض بفضل آلهي وابسته است میسر نیامد *

القصه بعد واقعهٔ خان‌خانان برسر تعین وزارت و تبدیل خدمات عمدهٔ حضور و صوبه داري دکن رایهای مختلف بمیان آمد و قصد پادشاه زاده عظیم الشان که صاحب اختیار سلطنت بود و سعد الله خان پسر عنایت الله خان که‌دیوان مستقل تن و خالصه نموده بودند آنکه وزارت بنام ذوالفقار خان بهادر مقرر شود و خدمت بخشي الملکی و صوبه داری دکن بهردوپسران خان‌خانان تجویز نمایند - و التماس ذوالفقار خان آنکه یامید وزارت دست‌ازملک‌دکن‌و بخشي‌الملک‌بودن بر ندارد درجواب‌گفت

که چون حضرت پادشاه بخان خانان وعدهٔ وزارت نموده بودند عذر نتوانستیم نمود و تا برپدرم بدستور سابق پایهٔ وزارت قائم‌نباشد من در قبول آن فخر نمیتوانم نمود و این گفتگو بامتداد کشید و پادشاه زاده عظیم الشان می گفت که ذو الفقار خان می خواهدکه وزارت بنام پدر و دیگر خدمات بنام خود نگاه‌دارد و پادشاه در قبول التماس هیچ کدام دست رد نمی توانست زد و بمرتبهٔ مستغرق این فکر بود که چون در همان روزها میرزا محمد هاشم نواسهٔ شاه ایران که محرر سوانح را غازی الدین خان بهادر فیروز جنگ ازطرف خود مهماندار ودیوان شاه زاده مقرر نموده همراه داده بودند و از حضور پادشاه‌مهماندار دیگرمخاطب بکوکه‌خان باستقبال شاه زادهٔ رسیده بود والدهٔ او که اندرون محل بخدمت خوراندن طعام‌نوکر و مقرر بود مسودا وراق را بسبب‌تعلقهٔ‌دیوانی بلشکر رفتن ضرور گردید و باوالدهٔ کوکه خان هم کلام گردیدن اتفاق‌افتاد از زبان پادشاه می گفت که محرر در خلوت فرمودند که من از مناقشهٔ وزارت چنان تنگ آمده ام که می خواهم بنام پادشاه زادهٔ ایران وزارت مقرر نموده یکی از دیوانیان تن و خالصه را باستقلال‌نیابت او بفرمایم و از همان نائب‌کار وزارت بگیرم اما بدناسی چند ازطرف شاه زادهٔ ایران قبل از ملازمت بگوش پادشاه رساندند و بعد رسیدن حضور از طرف شاه زاده بمرتبهٔ تبختر و تغنی چنانچه عنقریب باحاطهٔ بیان می آید نسبت بمقربان حضور بظهور آمد که خود او و همرهان او کامروا نگردیدند - و برای وزارت چنان مقرر فرمودند که تا تعین وکیل مستقل سعد الله خان پسر عنایت الله خان که

دیوان تن وخالصه مقرر شده بود بنیابت و اطلاع پادشاه زاده محمد عظیم کار جاری می ساخته باشد - و در آواخر ماه جمادی الاولی در نواح دار السلطنت لاهور مضرب خیام واقع شد رستم دل خان را که برای گذراندن بهیر از دریا عقب گذاشته بودند بحضور رسیده ملازمت نمود - ازانکه برسر معبر با مردم بهیر لشکر از و سختی و تعدی بسیار در گرفتن زر و بی آبرو ساختن مردم واقع شده بود این معنی بعرض رسید مخاطب و معاتب از کمی منصب و از مجرا ممنوع گردید - و میرزا محمد هاشم نواسهٔ شاه ایران که تازه رسیده بود پانزده اسپ عربی و عراقی و دو تفوز زربفت پیشکش گذراند دو اسپ قبول نموده باقی باو بخشیدند بعد عطای خلعت و شمشیر و جمدهر و سپر مینا و مرصع و جبغه که مخلع شده باردیگر برای تسلیم آمد از شدت گرمای تیر ماه الهی عرق ضعف بر چهرهٔ او ظاهر گردید حکم فرمودند که در خس خانه برده بنشانند و آب یخ پرورده بخورانند و پنکهه نمایند - اگرچه پادشاه دریادل گنج بخش درباب منصب و عطای خدمت عمدهٔ ارادهٔ دلجوئی و فیض رسانی نسبت باو بسیار داشتند اما ازانکه نام برده با همه مقربان حضور اصلا سلوک ننمود و از همه طمع سبقت سلام داشت و هرکه باو سلام می نمود درجواب دست بر سینه می گذاشت حتی که در خدمت هیچ یکی از پادشاه زادها رابطهٔ ارادت بهم نرسانده و بخانهٔ هیچ یک نرفت خصوص میرزا شاه نواز خان بخشی که بچهار پنج واسطه از نبائر شاه ایران می شد نظر بر تبختر او حسد همچشمی را کار فرموده نمی خواست که عنایات پادشاه نسبت

باو بظهور آید و باشارهٔ میرزا شاه نوازخان کوکه خان مهماندار باعث تمهید خفت او گشته ازطرف شاهزادهٔ ایران بپادشاه عرضي نویسانند که اگر پادشاه زادها در راه در خورند یا در حضور چهار چشم گردیدن اتفاق افتد چه سان آداب بجا آرم و با امراي حضور که اتفاق ملاقات افتد در سبقت و جواب سلام آنچه امر شود و اگر پیش از برآمدن حضرت بدیوان آمدن من اتفاق افتد تا برآمدن پادشاه هرجاکه حکم شود بنشینم پادشاه دستخط فرمودندکه اگر پادشاهزادها در راه درخورند از اسپ پیاده شده آداب بجا آرد ، اگر درحضور رو برو شدن اتفاق افتد بدستوري که مقررست مجرا نماید و تا سه هزاري که سبقت سلام نمایند برای آنها دست بسر شود بعدهکه برسر مذکور نشستن قبل ازبرآمدن پادشاه بدیوان رسیدند طرف میرزا شاه نوازخان متوجه شدندکه چه دستخط باید کرد میرزا شاه نواز خان عرض نمود که تا برآمدن حضرت در پیشخانهای خانزاد بنشینند - و روز دیگر که شاهزادهٔ ایران قبل از خبر برآمدن پادشاه روانه شده بود سزاولي از منصبداران میرزا صدر الدین خان در راه رسیده موافق حکم سزاولي نموده در پیش خانهٔ میرزا شاه نوازخان برده نشاند و از طرف صاحب خانه سواي تعظیم هیچ رسمیات از حاضر ساختن عطریات و پاندان بظهور نیامد و این معني بر پادشاه زاده بسیار گرانی نمود و در تمام لشکر خفتي که از روی تدبیر باو رساندند نقل مجلسها گردید - روز دیگر میرزا شاه نواز خان بدیدن شاه زاده رفته عذر خواهی و اظهار اخلاص و تپاک باطني نمود حاصل کلام آنکه تسلیم منصب پنج هزاري سه هزار سوار و خطاب خلیفهٔ سلطان که شاه زاده خود

درخواست نمود عطا فرمودند و حکم دادن جاگیر نمودند - در ینولا خبر واقعهٔ غازي الدین خان بهادر فیروز جنگ که صوبه دار احمدآباد گجرات بود بعرض رسید و نیز معروض گردید که امانت خان متصدي بندر سورت از شنیدن خبر واقعهٔ فیروز جنگ که بعد از ظاهر شدن علامت سفر آخرت حکم نموده بود که طلب سپاه و شاگردپیشه داده فارغ سازند بلا توقف خودرا بطریق پلغار باحمدآباد رسانده بضبط خزانه و دیگر کار خانجات پرداخت *

غازی الدین خان بهادر فیروز جنگ امیري بود فتح نصیب صاحب نسق که بر غنیم همیشه تسلط زیاد داشت چنان آمیر با جاه وجلال صاحب تصرف بکمال خوش خلقي و شیرین کلامی میان مردم توران کمتر بعرصهٔ روزگار دیده و شنیده شده - گویند قریب نه لك روپیه متصدیان سرکار از خزانهٔ او بر آورده عوض روپیها پل سیاه در خریطها پر کرده درخزانه گذاشتند خبر این تغلب که بفیروز جنگ رسید چنان تدبیر و تحمل بکار برد که بي آنکه پاي تحقیقات آن بمیان آید و تفتیش نماید متغلبان متنبه گردیده از واهمهٔ رفتن آبرو بعضی زرها را درخزانه آورده گذاشتند *

چون مقدمهٔ خطبه بسبب دقت فضلای لاهور بر لفظ وصي که درخطبه داخل نمودند فرموده بودند معطل مانده بود حکم احضار فضلای لاهور نمودند ازانجمله حاجي یار محمد و محمد مراد با سه چهار فاضل مشهور آمده ملازمت نمودند در تسبیح خانه طلبیده حکم نشستن فرموده عبد القادر خان را که برادر زادهٔ قاضی میر میشد با دو سه فاضل رکاب هم کلام نمودند و خود

پادشاه از روی کتب معتبر و احادیث موافق قول حضرت امام اعظم رحمة الله علیه و دیگر امامان دین روایات در باب اثبات لفظ وصی برانها خواندند بعد قیل و قال بسیار که حاجی یار محمد در رد قول پادشاه گستاخانه و بی محابا پیش آمده با پادشاه سوال وجواب می نمود پادشاه برآشفته فرمودند که از غضب پادشاهان نمی ترسی که چنین خلاف داب مجلس سلاطین مبادرت بکلمه و کلام مینمائی حاجی یار محمد در جواب گفت که من آرزوی عطای چهار چیز از واهب بی ظنت خود داشتم اول تحصیل علم دویم حفظ کلام الله سیوم حج چهارم شهادت الحمدلله که از طرف عطای سه نعمت الهی کامیاب شده ام آرزوی شهادت باقی مانده امید وارم که از توجه پادشاه عدالت اساس کامروا گردم و برای تحقیق و تنقیح این گفتگو چند روز کشید و مردم بسیار از عوام شهر باتفاق جمعی از انغانان تمن دار که زیاد از لک آدم فراهم آمده بودند و با حاجی یار محمد خفیه رفیق گشتند و پادشاه زاده عظیم الشان نیز خفیه طرف این جماعه داشت تا آنکه اواخر شوال صدر برای خواندن خطبه عرضی نمود بر عرضی دستخط شد که خطبه بدستور عهد حضرت خلدمکان بخوانند در مناقب حضرت امیر المومنین علی رضی الله عنه الفاظ بسیار واقع شده گو لفظ وصی نباشد . اما چون مردم عام و اوباش پیشگان بدنام بقیا سهای غلط در فکر شورشند اهتمام و احتیاط نمایند که از جماعهٔ بی سر و پای واقعه طلب وقت خواندن خطبه داخل مسجد نشوند چون از دستخط پادشاه کم کسی اطلاع داشت حتی که مقربان خاص نیز مطلع گردیده بودند

چندین هزار کس از هر قوم بادعای رای خود بفکر های فاسد افتاده اطراف مسجد فرو گرفته گوش بر آواز هنگامهٔ فساد داشتند آخر که‌خطبه بدستور قدیم خوانده‌شد رفع آن گفتگو گردید اما چنان مسموع گشت که آخر حاجي یار محمد را با دو فاضل دیگر مغضوب نموده بیکي از قلعها فرستادند *

ذکر جشن سال پنجم از جلوس شاه عالم بهادر پادشاه غازی مطابق سنه هزار و صد و بیست و دو هجری

جشن شروع سال پنجم از جلوس شاه عالم پادشاه هیجدهم ذی‌الحجه منعقد گردید و عالمي از صغیر و کبیر و امیران با نام و نشان و علما و صلحا و مستحقان و اهل نشاط و دیگر بی بضاعتان کم مایه هرکدام بقدر پایه و اندازهٔ کسب و کار خود کامیاب عطای اضافه و خلعت و جواهر و فیل و اسپ گردیدند خصوص برای داؤد خان صوبه‌دار دکن و امانت خان صوبه دار احمدآباد و دیگر صوبه داران فرمان عنایت آمیز مشتمل بر عطای خلعت صادر فرمودند - و اوآخر عشر ثانی محرم الحرام [۱۱۲۳] که مرحلهٔ عمر پادشاه ازهفتاد سال‌قمري‌تجاوز نموده بود تبدیل مزاج‌پاشاه بهمرسید و در فرصت هفت هشت پهر آثار سفر آخرت ظاهر گردید پادشاه زاده عظیم الشان که بعیادت پدر آمده بود از شنیدن خبر رسیدن هر سه پادشاه زاده که بهیئت مجموعي بغتة رسیدند چنان حوصله باخت که باحوال پدر نپرداخته بلکه فرصت کفش پا پوشیدن نیافته جان بدر بردن غنیمت دانست و شب هشتم ازین‌جهان فاني بروضهٔ جاوداني شتافت و بعد از فراغ کفن و دفن

که نزدیک روضهٔ حضرت قطب الدین چهار پنج کروهي از دارالخلافت مدفون گردید چهار سال و دو ماه پادشاهي نمود - و در اواخر سنهٔ چهار زر خزانهٔ سابق که قریب میزده کرور روپیه باختلاف روایت مانده بود همه بصرف بخشش درآمد - چون مداخل سلطنت عهد او بخرچ وفا نمي نمود کار بجای کشیده بود که در همه کارخانجات حضور خصوص در بیوتات کار تنگي خرچ بجائي کشید که از خزانهٔ عظیم الشان هر روز مبلغي بطریق دستگردان میرسید *

* بیت *

نکـــر صد سال میکند بنده
مرگ بر درش میزند خنده

ذکر سلطنت جهاندارشاه بن بهادر شاه پادشاه که بواسطهٔ سیزدهم بامیر تیمور صاحبقران میرسد

بعد وفات شاه عالم پادشاه یک هفته میان هر چهار برادر پیغام رسل و رسائل صلح بر تقسیم ملک و مال درمیان بود ذو الفقار خان بهادر که في الحقیقت طرف جهاندار شاه داشت از طرف هر چهار برادر درمیان هم آمد و رفت مینمود چنانچه بعضی مقربان وهمدستان جهان شاه مکرر مصلحت دادند که ذوالفقار خان را وقت آمدن و رفتن گرفته مقید سازند تا پر و بال جهاندارشاه کنده شود اما جهان شاه جرأت ننمود - و باروت و توپخانهٔ جهان شاه را قابو یافته آتش دادند که تمام باروت و بانها سوختند - و طلایهٔ هر چهار پادشاه زاده میگردید - درین مابین دو سه قطار شتر پر از مال و اقمشه که شاید چند خریطهٔ اشرفي نیز دران میان بود از لشکر عظیم الشان وقت تبدیل مکان در طلایه بدست مردم جهان شاه افتاد بر سر حصهٔ آن نیز گفتگو بمیان آمد و قرار یافت که دکن بجهان شاه واگذارند و ملتان و تهته و کشمیر برفیع الشان دهند و باقی صوبجات هندوستان را عظیم الشان و جهاندار شاه هم قسمت نمایند اما آخر بر سر تقسیم ملک و خزانه صلح بنزاع منجر گردید و تقسیم ملک صورت نگرفت - و درهمان ایام آشوب میرزا صدرالدین محمد خان صفوي بخشي که از خانهٔ عظیم الشان برگشته از

پیش فوج جهان شاه می گذشت مردم لشکر جهان‌شاه بگمان و ظن غلط بر سر میرزا صدر الدین محمد خان غافل ریخته آنقدر حربهای پیاپی برو رساندند که قبل ازانکه کار بجنگ افتد فارغ ساختند درین مابین رفیع الشان حکیم الملک پسر حکیم محسن خان را که باهم همدم و هم مصلحت بودند بتقصیری مغضوب ساخته و آویخته مبلغی از نقد و جواهر پشکنجه و بیحرمتی تمام گرفت و عظیم الشان را پارهٔ تبدیل مکان نموده متصل موضع بودانه که سه چهار کروه از شهر واقع شده پشت بدریای راوی داده فرود آمده دو طرف لشکر حکم کندن خندق فرمود و طرف دیگر لشکر عظیم الشان دریا داشت و هر سه برادر برای مقابلهٔ عظیم الشان باهم اتفاق نمودند و چهار پنج روز هر سه برادر سوار شده تفارت نیم کروه استاده توپ و بان بر لشکر عظیم الشان می انداختند و از توپخانهٔ عظیم الشان نیز گولهای آتش نشان بغوج هر سه برادر میرسید و اسپ و آدم ضائع میگردید تا آنکه اواخر عشر ثانی صفر المظفر طبل مخالفت صریح از هرچهار طرف نواخته گردید و فوجها از هر طرف نمایان شد و عظیم الشان نیز ترتیب فوج داده معرکه آرا گردید و میان هم جنگ عظیم روی داد و سرهای مردان ناسی بخاک و خون آغشته گشت . درین ضمن عظیم الشان که بر فیل سوار بود از نظر مردم مفقود الاثر گردید بقول بعضی از گولهٔ توپ پرید و بروایتی دیگر چون دید که او را هاله وار در میان گرفتند و از چهار موجهٔ امواج جان برنیست خود را درمیان دریا انداخت که باز اثری از ظاهر نگردید و لچهای اطراف و سپاه

هر چهار پادشاه زاده بر خزانه ریخته کرورها مبلغ خطیر که بظلم و تعدي در صوبهٔ بنگاله و اطراف بهمرسانده بود در چشم برهم زدن دست بدست بتاراج بردند و هر سه پادشاه زاده نقارهٔ فتح نواخته بمکانهاي خود مراجعت نمودند - روز دیگر که میان جهاندار شاه و جهان شاه مکرر پیغام مصالحه بمیان آمد آخر فانده نبخشید و کار بخونریزي یکدیگر کشید بعده که ما بین هر دو پادشاه زاده کار بفوج‌کشي انجامید و از اول روز تا سه پهر معرکهٔ سر بازي از هردو طرف گرم بود فرخنده اختر پسر جهان شاه با چند امیر نامي کشته گردید و از طرف جهاندار شاه نیز جمع کثیر با چند امیر عمده بکار آمدند آخر جهان‌شاه فیل جرأت پیش رانده فوج جهاندار شاه را از پیش رو برداشت و چنان‌عرصه برجهاندار شاه تنگ گردید که از معشوق دلربای جانی خود لال کنور جدا افتاد و از غلبهٔ فوج خصم پناه بپژاوهای خشت برد و شادیانهٔ فتح جهان شاه نواخته شد چنانچه از دریدن نوشتجات صرافان راجپوتیه خبر فتح جهان شاه باکثر بلاد رسید و بعضي جا خطبه بنام جهان شاه خوانده شد اما آخر بعد آثار فتح طرف جهان شاه که شادیانه بنواختن درآمده بود و مردم هر دو طرف در جست و جوی جهاندار شاه بودند درین‌حال ناگهان‌گولهٔ قضا برجهان‌شاه خورد وروح رو بگریز آورد - مردم لشکر ذوالفقارخان خبر یافته بر فیل جهان شاه تاخته همچنان با لاش او و فرخنده اختر نزد جهاندار شاه آوردند و خجسته اختر را که زنده مانده بود با برادر خرد او دستگیر ساختند و صدای شادیانهٔ فتح جهاندار شاه بلندگردید - بعده رفیع

الشان که بالو نیزقول و قرار لطف آمیز تفریق ملک درمیان بود او را غافل ساخته آخر شب بر او سواری نمودند رفیع الشان دست و پای بهادرانه زده خود را با دو پسر از بالای فیل انداخته تردد نمایان بر روی کار آورده آخر باچندی از همراهان کشته گردید سه پسر او زخمی و زنده ماندند محمد ابراهیم و رفیع الدوله و رفیع الدرجات - بعد که جهاندار شاه از طرف برادران فراغ حاصل نموده سریر آرای پر وسعت قلمرو هندوستان گردید محمد کریم و شاه زاده همایون بخت را که از نه ده سال عمر بیش نداشت و هر دو پسران جهان شاه را و پسران رفیع الشان را بقلعهٔ دار الخلافت روانه نمود و حکم فرمود که رستم دل خان و الهوردي خان را که از تعدي ظاهری و افعال دیگر باطني او جهاني در فریاد بود با مخلص خان که تقصیر او ظاهر نگردید بانواع سیاست گشته بند بند آنها جدا نمایند - و مهابت خان و خان زمان خان و حکیم الملک و هدایت الله خان و ندري خان و عبد القدیر خان و لطف الله خان پاني پتی و مفیدت خان پسر امیر خان که زخمي بودند و هدایت کیش و محمد علی خان بخشی جهان شاه و دیگر امیران که جمله از بیست نفر زیاده می شدند همه را حکم قید و زنجیر نموده بعضي ازینها را شکنجه و انواع سیاست نموده خانهٔ آنها ضبط نمودن فرمود از انجمله مهابت خان را باخان زمان خان و درسه امیر دیگر طوق و زنجیر نموده بقلعهٔ دار الخلافت روانه ساخت - شاه زاده محمد کریم که بعد مفقود الاثر شدن عظیم الشان گریخته بخانهٔ یکي از مردم نامراد رفته نهان شده انگشتری خود را از دست برآورده برای

فروختن فرستاد و بسبب آن انگشتري گرفتار گردید نزد جهاندارشاه آوردند اگرچه جهاندار شاه نمی خواست که بکشد اما باغوای ذوالفقار خان و بقولی براهنمائي شاه قدرت الله فقیر علیه اللعنة کشتند *

و درعهد نا پایدار جهاندار شاه که بنای ظلم و فسق را استحکام تمام شد چنان بازار رود و سرود قوم قوالان و کلاونت و دهاڑهی گرم گردید که نزدیک بود که قاضي قرابه کش و مفتي پیاله نوش گردد - و همه برادران وخویشان دور و نزدیک لعل کنور بمنصب چهار هزاری و پنج هزاري و عطاي فیل و نقاره و جواهر بیش بها سرفرازی یافته میان هم قوم خود سرفراز گردیدند و اعتبار خانه‌زادان و دیگر صاحب کمالان و علما از میان برخاست وظریفان شوخ طبع نقل و افسانهاي راست و دروغ بستند - ازانجمله نقل نمایند که بنام برادر لعل کنور خوش حال خان صوبه داري اکبرآباد بعطاي منصب پنجهزاری سه هزار سوار مرحمت فرمودند ذوالفقار خان بخشي الممالك در تیاري فرمان و اسناد دیگر چند روز عمدا تکاهل و تغافل ورزید آنکه لعل کنور شکوهٔ بخشي الممالک بخدمت بادشاه نمود جهاندار شاه بذو الفقار خان گفت که سبب تعویق تیار نمودن فرمان و اسناد برادر لعل کنور چیست چون ذوالفقار خان که پیش جهاندار شاه در عرض گستاخ بود در جواب عرض نمود که ما خانه‌زادان در رشوت گرفتن بدآموز مقرر شده ایم بدون رشوت کار جاری نمی سازیم جهاندار شاه تبسم کنان گفت که از لعل کنور چه رشوت مي خواهید عرض نمود که هزار طنبوره

کار استاد نقاشي می خواهیم گفت هزار طنبوره چه خواهید کرد گفت چون کسب و کار ما خانه‌زادان بدین قوم می نمایند خانه‌زادان را ضرور شد که کسب و پیشهٔ این طائفهٔ آبرو طلب اختیار نمایند بعده جهاندار شاه تبسم نموده موقوف نمودند *

نقل دیگرکه بصحت پیوسته و شهربشهر نقل مجلس گردیده اینست که چون اکثر وقت شب با معشوقهٔ همدم خود بر رتهه سوار شده با خاصان چند برای سیر و تفرج بازار و خرابات خانها تشریف می بردند شبی از شبها که در رتهه هر دو همدم جانی سوار شده رفته بودند آن قدر شراب هردو خوردندکه وقت مراجعت مست و لایعقل گشته بدر دولتخانهٔ پادشاهی رسیدند و لعل کنور بمرتبهٔ هوش باخته بود که وقت فرود آمدن اصلا متوجه پادشاه نگردیده خود را بیهوشانه برخت خواب رسانده و در عالم طغیان نشهٔ شراب خوابش ربود و پادشاه که نیز بالکل بحال خویش نمانده بودهمچنان درمیان رتهه بیهوش افتاده ماند و رتهه بان رتهه را بمکان آن برده آویخت بعده که خواصان پادشاه جهاندار شاه را نزد لعل کنور نیافتند سراسیمه گشته لعل کنور را ازین معنی خبردار ساخته استفسار احوال پادشاه نمودند لعل کنور ازان خواب بیهوشي پارهٔ بحال آمده پادشاه را قرین خود نیافت مضطرب گشته هوشی که داشت باخته گریه‌کنان هر طرف میدوید تا آنکه پادشاه را در رتهه یافتند و این نقل درشهر ها بدین مضمون که برادر لعل‌کنور در عالم مستي پادشاه را کشت بگفت و شنود در آمد *

دیگر افعالی چند که از سلاطین بلکه نسبت بمردم عام بسیار

قبیح است و بتحریر آن قلم را رنجه نمي توان داشت و در حق پادشاهان افترای محض باید دانست زبان زد مردم گردید *
و از طرف داود خان که نائب ذوالفقار خان در صوبهٔ دکن بود ظلم چندان ازو سر میزدکه اگر خواهد بتحریر آن پردازد باطناب کلام میکشد وسببها چند که دیوان و صاحب اختیار ذوالفقار خان گفته مي شد فحش و هرزه گوئی آنقدر تکیهٔ کلام او گردیده بودکه ازبوی گنده دهان او عالمی در رنج و پیچ و تاب بود و بتقاضای دهر دون پرست روز بشب میرساندند *

دو سه ماه از سلطنت او نگذشته بود که آوازهٔ تهیهٔ اسباب جنگ گرفتن فرخ سیر که در پٹنه استقامت ورزیده بود و پیوستن سادات بارهه بدو بلند گردید جهاندار شاه عقل و هوش باخته اوائل ربیع الثاني از لاهور متوجه دار الخلافت گردیده وسط جمادي الاولی داخل قلعهٔ شاه جهان آباد شد - چون قلیچ خان بهادر پسر ارشد و خلف الصدق غازي الدین خان بهادر فیروز جنگ که درشجاعت و کارطلبی و رای صائب و اکثر کمالات انساني نادر العصر بود و در عهد بهادر شاه بادشاه بسبب دون پروری فلك و بیخبري پادشاه در عالم غیرت و عدم قدردانیها ترک منصب نموده منزوي گردیده بود بتقاضای مصلحت کار فرمایان او را مستمال نموده تسلیم منصب پنجهزاری فرموده در جرگهٔ مقربان حضور درآوردند و راجي محمد خان نام را که از پیش آوردهای خان خانان بهادر شاهي گفته می شد از تغیر سید عبدالله خان صوبه دار اله اباد مقرر کرده سید غفار نام را که از شجاعان مشهور گفته می شد برای

بذد و بست صوبهٔ اله آباد به نیابت راجي محمد خان مرخص ساختند هید عبد الغفار یک دو زمیندار صاحب فوج را با خود رفیق ساخته شش هفت هزار سوار جرار فراهم آورده روانهٔ آله اباد گردید چون نزدیک کره مانکپور رسید ابو الحسن خان بخشي سید عبد الله خان که با سه هزار سوار برای مقابلهٔ سید عبد الغفار مرخص گردیده بود سه کروهي کره مانکپور مقابل هم رسیدند اواخر جمادي الاخری سید عبد الغفار به ترتیب فوج پرداخته بغرور سپاه و توپخانه قدم بقدم می آمد از اتفاقات همانروز برادران سید عبد الله خان باسم سیف الدین علی خان و سراج الدین علی خان و نجم الدین علي خان و رتن چند دیوان با سه صد چهارصد سوار بمدد فوج خود رسیدند بعده که فوجها بفاصلهٔ تیر و بندوق نزدیک هم شدند سید عبد الغفار شلق توپخانهٔ خود فرموده بلا فرصت اسپها برداشته چندان عرصهٔ تردد برسادات بارهه تنگ آوردکه با آن همه جوهر تهوریهای بهادرانه مردم بارهه را تاب مقاومت نماند و بعد مقتول و زخمی گردیدن جمع کثیر از لشکر سید عبد الله خان رو بفرار آوردند مگر هر سه برادر سید عبد الله خان و ابو الحسن خان و رتن چند با سه صد چهار صد سوار جان نثار استقامت ورزیدند که آنها نیز درمحاصرهٔ فوج سید عبد الغفار در آمدند و بیشتری از فوج سید عبد الغفار بتاراج و غارت فوج سید عبد الله خان مشغول گشتند - سید عبد الغفار اطراف سادات بارهه را چنان فروگرفته بودکه عرصه برفوج سادات تنگ گردید و سراج الدین برادر سید عبد الله خان با جمعی از پا در آمد درین ضمن چنین گرد و باد تند و زیدن گرفت که صورت

دوست و دشمن ظاهر نمی گردید در همین حالت خبر کشته شدن سید عبد الغفار در هر دو لشکر شهرت یافت و فوج سید عبدالغفار مغلوب هراس گشته راه فرار اختیار نمود هرچند سید عبد الغفار فریاد زدکه من زنده ام کسی نشنید وصدای شادیانهٔ فتح سادات بلند گردید - چون این خبر بجهاندار شاه رسید بتقاضای مصلحت هواخواهان فرمان صوبه داري اله آباد باضافهٔ هزاری بنام سید عبد الله خان مع خلعت روانه نمود درین ضمن از زبان منهیان ظاهر گردید که هفتاد و پنج لک روپیه از خزانهٔ بنگاله و اطراف بدست فرخ سیر و سید عبد الله خان افتاد و نیز معروض گردید که سر بلند خان فوجدار کره ده دوازده لک روپیه فراهم آورده و بفرخ سیر و سید عبدالله خان رجوع نیاورده مع خزانه روانهٔ حضور گردید چنانچه بعد رسیدن بخدمت جهاندار شاه مورد آفرین گشته بصوبه داري احمد آباد از تغیر امانت خان مامور و مرخص گردید و امانت خان را صوبه داری مالوا فرمودند چنانچه بعد رسیدن بصوبهٔ دارالفتح اجین که از فساد انقلاب سلطنت ملک بتصرف راجه اسلام خان عرف رتن سنگه رفته بود و میان مربی امانت خان و راجه روزبروز نیز عداوت مي افزود نوشتهٔ ذو الفقار خان براجه رسیده بود که بامانت خان عمل ندهند یا آنکه راجه آن نوشته را جعلی ساخته بود یا از راه زیاده سري که راجپوتیه دارند سر از دخل دادن امانت خان وا زده بسوال و جواب لا یعني پرداخت تا آنکه گفتگوي مقال و پیغامهاي سخت بفوج کشی منجر گردید و رحیم بیگ نام تهانه دار امانت خان که بسارنگ پور فرستاده بود دلیر خان

نام افغان با راجه مع چهار پنجهزار سوار آمده آن تهانه را برداشت و جمعي كثير دران تهانه كشته شدند و بعضي اسير گرديدند امانت خان بمجرد شنيدن اين خبر غيرت افزا شجاعت را كار فرموده بتهيهٔ سواري پرداخت باوجودي كه مجموع فوج امانت خان به سه هزار سوار نمي رسيد كه ازانجمله چهار صد پانصد سوار دران تهانه زير تيغ آمدند و فوج آن جديد الاسلام كه باوجود شهرت قبول اسلام در طريقهٔ كفر و تعصب ورزيدن با مسلمانان در ضرر مالي و جاني زياده از ايام كفر طغيان مي ورزيد از بيست هزار سوار كه مياهي سي چهل هزار سوار ميزد زياده داشت و بيشتري ازلشكر او افغانهاي با نام و نشان مثل دوست محمد روهيله كه هميشه چهار پنج هزار سوار بالا بودند و دلير خان صاحب فوج و راجپوتهاي جهالت كيش بوده بعد رسيدن نزديك نالهٔ سارنگ پور كه از دارالفتح اجين چهار پنج منزل مسافت دارد ناگهان لشكر اسلام خان كه تا نظر كار ميكرد روي زمين را سوار و پياده گرفته بود نمودار گرديد دلير خان با پنج شش هزار سوار دست چپ امانت خان رسيده حملهاي صف ربا صداي بگير و بزن بفلك برين رساند باوجود آنكه اسلام خان ده دوازده هزار سوار همراه سمسردار مقرر كرده بود كه چهار طرف امانت خان در آمده تا مقدور زنده دستگير نمايند و عرصه بر لشكر امانت خان بمرتبهٔ تنگ كرده بودند كه هيچ احدي از مردم لشكر و بازار اميد جان بسلامت بدر بردن نداشت اما آن يل فيل پيكر شير افگن اصلا انديشهٔ كميت جمعيت خود و كثرت فوج خصم ننموده بر تضل غالب حقيقي تكيه كرده جنگ رستمانه و تردد مردانه كه جاي

صد آفرین داشت بذات خود می نمود و کار فرمائی میکرد و از
چهار طرف فوجها هجوم آورده امانت خان را نگین وار درمیان گرفتند -
و با دلاور خان که هم زلف امانت خان گفته می شد جنگ عظیم
واقع شد درین حالت خان جهان که ملقب بانور خان و آخر مخاطب
بانور الدین خان بهادر شده در هنگامی که امانت خان خدمت
متصدی گری بندرسورت داشت وخدمات چند در تعلقهٔ سورت ازحضور
بانورالدین خان بهادر مقرر بود ازین سبب میان هردو رابطهٔ اخلاص
بهم رسیده بود با فوج طرف دست چپ قرار گرفته بود - دلیر خان
نظر برانکه بعد امانت خان سردار عمدهٔ صاحب فوج و تردد سوای
انور الدین خان بهادر نیست با پنج شش هزار سوار جرار افغانان
جهالت نشان و توپ خانهٔ جهان آشوب مقابل آن بهادر رسیده
حمله آور گردید انور الدین خان بهادر با جمعی قلیل که رفیق خود
داشت مردانه بمقابل آن افغان بد مست پای ثبات ورزیده زد
و خورد غریب و عجیب نمایان شد و طرفه رستخیز حشر و نشر
از تیر اندازی و برق اندازی دران دشت پر وحشت برملا گردید تا
سه گهری نائرهٔ قتال و جدال از کوته یراق اشتعال داشت دران
وقت امانت خان نتوانست که بکمک آن نهنگ در پای
شجاعت خود را بآنجا رساند و دلیر خان بغرور وفور جمعیت فیل
سواری خود را محاذی فیل انور الدین خان بهادر رساند آن هزبر
بیشهٔ وغا باوجود زخم نیزه باستقلال کمال علی الاتصال تیر بیخطا
برخصم می انداخت آخر بگلولهٔ بندوق خاصه که بر فیل
با خود داشت جامهٔ حیات آن افغان بد خصال را برقامت

او چاک ساخت و شکست فاش بر فوج خصم افتاد درین حالت برادر انور الدین خان بهادر که از شجاعان کارطلب بود بکار آمد و در واقع جنگی که بمیان آمد و با انوار الدین خان بهادر روے داد و تردد و سعی رستمانه که ازان بهادر شیر نبرد بظهور آمد و مردمی که از طرفین مجروح و مقتول گشتند اگر مفصل برزبان قلم دهد بطول کلام منجر میگردد مجملي ازان می نگارد که از طرف راجه اسلام خان دلاور خان جماعه‌دار زخمی شد و چند جماعه‌دار نامي دیگر کشته گردیدند و از پهر روز برآمده تا سه پهر هرطرف که نظر کار می کرد نیستان تیر بآبیاری جوی خون نمودار بود درین‌ضمن چنان اتفاق افتاد که از طرفی که راجه با فوج مقرری قول اسپ برداشته بمقابله پرداخت که همراهان راجه که در هرزه گوئي و اکثر اطوار ناپسندهٔ او بجان رنجیده در قابوي چنین وقت بودند از رفاقت پهلوتهی نمودند و راجه با معدودی چند اسپ تاخته بمقابله شتافت تا آنکه گولهٔ اجل براجه رسید و چنان بي خبر کشته گردید که تا یک ساعت نجومی لشکر هردو طرف مشغول کارزار بود و از زنده و مردهٔ راجه خبر نداشتند اما امانت خان بعد فرار نمودن دلاور خان جماعه دار حکم شادیانه فتح نواختن فرمود و فوج راجه که اطراف امانت خان داشت متفرق گشت و آثار وزیدن نسیم فتح ظاهر گردید درین حالت سر راجه را نیز بریده آوردند و افغانان صاحب تمن خیمهای خود را آتش زده دست ازهمه‌مالیت دیگر برداشته فرار اختیار نمودند و اسپ و فیل بیشمار و خیمهای با تکلف و زررافر بضبط سرکار امانت‌خان

درآمد و تمام لشکر از تاخت و تاراج ذخیرها اندوختند بعد ازان که بعرض جهاندار شاه رسید فرمان آفرین با دو خلعت صادر گردید - بعد ازان امانت خان بقصد پایمال و تاراج نمودن رام پوره که وطن اسلام خان بود خواست که روانه شود رانیها خبر یافته مبلغ نقد و دو فیل فرستاده التماس نمودند که راجه بپاداش کردار خود رسید بر ما بیوها سواری نمودن خلاف طریقهٔ بزرگان است بعد ازان امانت خان را صوبه داری احمد آباد بدستور سابق مقرر فرمودند و بعد از رسیدن باحمد آباد زود تغیر نمودند سبب آن معلوم نشد و مکرر خبرهای مختلف دور از عقل شنیده شد که قابل تحریر و تسطیر نیست *

بعده که متواتر خبر حرکت محمد فرخ سیر باتفاق مادات بارهه بجهاندار شاه رسید اعز الدین نام پسر خود را با پنجاه هزار سوار برای مقابلهٔ محمد فرخ سیر مرخص ساخت و خواجه حسن خان را که نبیرهٔ کوکلتاش خان می شد و پنج هزاری بود هفت هزاری و مخاطب بخان دوران نموده زمام اختیار پادشاه زاده و تمام فوج و کار خانجات بار سپرده با توپخانهٔ سنگین روانه کردند - اگرچه ذو الفقار خان بهادر نظر بر تنگ حوصلگی و عدم تجربه و سوی مزاجی و افسرده خاطری پادشاه زاده و حسب و نسب و سلوک و درشت خوئی خواجه حسن خان که از سفله نوازی زمانه بدین پایه رسیده بود اطلاع داشت رخصت او را همراه پادشاه زاده و اختیار کل باو دادن خلاف رای سلیم دانسته گوش زد پادشاه نموده بود لیکن ازانکه میان کوکلتاش خان و ذوالفقار خان عداوت هم چشمی بجائی رسیده بودکه هر حرف و مصلحتی که از

ذو الفقار خان بظهور می آمد خلاف رای یکدیگر می دانستند و
پادشاه را خاطرداري کوکلتاش خان کوکه و لعل کنور از جملهٔ ارکان
ایمان ارگردیده بود ناچار شده اغماض می نمود و چین قلیچ خان بهادر
که برای رفاقت پادشاه زاده مامور گردیده از عدم سرانجام سفر
همراه پادشاه زاده نتوانست برآمد بموجب حکم ازعقب روانه گردید بعده
که بادشاه زاده اعزالدین از دریاي جمنا عبور کرد اختلال تمام بسبب
عدم اتفاق و نفاق سرداران و بی اختیار بودن پادشاه زاده روی داد بعد
ازانکه قلیچ خان بهادر باکبرآباد رسید چون شنید که کار و بار لشکر شاه زاده
بسبب ناموافقت سرداران ابتر است مصلحت دران دانست که
چند روزدر اکبر آباد توقف نموده انتظار آن کشد که ملک شعبده باز
چه نقش تازه بر روی کار می آرد - و ازان طرف محمد فرخ سیر
باتفاق سید عبد الله خان و حسین علی خان و دیگر بهادران
رزم آزما قطع مراحل می نمود - چهیله رام که فوجدار کوره و کره
بود باتفاق علی اصغر خان پسر کار طلب خان بهادر شاهي که
فوجداری اتاوه داشت با خزانهٔ پرگنات تعلقهٔ خود بخدمت
پادشاه زاده رسیده ملازمت نمودند بعده که برزویه و سلوک
خان دوران و بی اختیار بودن شاه زاده و بی نسقی لشکر اطلاع یافتند
باز قابو یافته برآمده خود را با خزانه بخدمت محمد فرخ سیر
رساندند - همینکه اعزالدین نزدیک قصبهٔ کهجوه رسید و خبر نزدیک
رسیدن محمد فرخ سیر اشتهار یافت هنوز که فاصلهٔ میزده چهارده
کروه مانده بود حوصله باخته اواخر شوال نزدیک منزل کهجوه
لنگر اقامت انداخته اطراف خیمه خود و لشکر حکم کندن خندق

و بستن مورچال فرمود - همینکه جهندهای لشکر قراول محمد فرخ سیر بفاصلهٔ دو کروه نصب و نمودار گردید تزلزل تمام در لشکر اعزالدین افتاد - و سید عبدالله خان هراول محمد فرخ سیر دیوار هاي اطراف دیهات ویران مورچال قرار داده شروع بزدن توپ از سه پهر روز نموده تا سه پهر شب توپ بر فوج اعزالدین میزد شب بیسب و نهم شهر مذکور پادشاه زاده که از سابق بسبب سختی سلوک لعل کنور مغضوب پدر و افسرده خاطر مي بود و بي اختیار بودن درین مهم از صاحب مدار گردیدن خان دوران که علاوهٔ بیدماغي سابق گشته بود زیاده بیدل و دلباخته گردید و با خان دوران که آثار دل باختن او از جبین و چهرهٔ او ظاهر بود مشورت فرار نمود و هردو بمرتبهٔ مغلوب هراس گشتند که آنچه جواهر و خزانه و اشرفی توانستند با خود گرفته باقی از خزانهٔ نقد و خیمه و توشک خانه و کارخانجات براي تاراجیان گذاشته پاسي از شب مانده هر دو سرداران با وقار مع همرکابان وفادار سوار گشته راه فرار اختیار نمودند و چنان تزلزل و خلل در فوج پادشاه زاده افتاد که از لشکر دل و دست و پا باخته اکثر مردم را فرصت زین نمودن و مایحتاج ضروري باخود برداشتن نماند و درفرار بریکدیگر سبقت می نمودندکه جان بسلامت بدربرند - هرکارها که خبر هزیمت پادشاه زاده اعزالدین بلشکر محمد فرخ سیر رساندند صدای مبارکباد خیمه بخیمه بآواز ساز تال و مردنگ بلند گردید و لچهای بازار با سپاه گرسنه تو از باز روز شکار برای تاراج خود را رسانده از زر نقد و فیل و اسپ آنچه

بدست آنها افتاد ربودند - بعده که شاهزاده خودرا با کبرابان رساند چین قلیچ خان بهادر مصلحت پیش رفتن نداده همانجا نگاه داشت - جهاندار شاه که هفدهم شهر جمادی الاولی داخل دار الخلافت شده چشم برراه خبرفتح اعز الدین بود بر خبر شکست او اطلاع یافته عقل و هوشي که از تاراج لشکر عشق مانده بود یکبارگي در باخت و به تهیهٔ سفر جنگ پرداخته وسط ذی قعده سنه بیست وسه مطابق بیست وپنجم آذر ماه الهی از دار الخلافت برآمد - فوجي که همراه ذوالفقار خان بهادر نصرت جنگ بشمار آمد از بیست هزار تجاوز نمود و بیست و پنجهزار سوار کوکلتاش خان بمحله در آمد که مجموع اندازهٔ هفتاد هشتاد هزار سوار و قریب لک پیاده بعرض رسید و کوچ بکوچ متوجه مقابلهٔ فرخ سیرگردیده خودرا بسموگده متصل اکبرآباد رساند و از مقابل فرخ سیر که سوم حصهٔ لشکر جهاندار شاه فوج نداشت و بعسرت تمام طی مسافت می نمود بعده که نزدیک مستقر الخلافت اکبرآباد رسید اگر چه بحسب ظاهر نظر بر وفور سپاه ظن غالب مردم طرف فتح جهاندار شاه بود اما از بسکه از طرف اختیار زن بازاری و سفله پروري و پیش آوردن کم اصلان بد نام همه امراي ایران و توران از اطوار جهاندار شاه راضي نبودند و با زبان پرشکوه کلمات یاس در شکست جهاندار شاه می گفتند وفتح فرخ سیر آرزوی مردم صغیر و کبیر و مراد دل لشکر گردیده بود و قلیچ خان بهادر و محمد امین خان که هر دو سر گروه اهل توران بودند بمحمد فرخ سیر ساخته بدادهي و تحریک و ترغیب جنگ می کوشیدند و دیگر آنکه هرچند

ذو الفقار خان و کوکلتاش خان بهادر خود را از جملهٔ بند های عقیدت کیش و جان نثار می شمردند اما حسد و نفاق همدیگر در دل آنها چنان جا گرفته بود که هر مصلحتي که می دادند و هر کاریکه می کردند خلاف رای همدیگر بود کوکلتاش خان برای بستن سر راه معبر آب جمنا بر محمد فرخ سیر مصلحت میداد و طرف ثاني او می گفت که خود از آب گذشته بمقابله باید پرداخت هرکدام موافق رای خود نزاع می نمود - و روزی که محمد فرخ سیر از راه دور ایلغار نموده بکمال عسرت سپاه آن روی آب مقابل اکبر آباد رسیده بود سوای آنکه جماعه‌داران باجمعیت قلیل خودرا رسانده بودند باقي فوج عقب مانده بود از ملاحظهٔ شب خون آوردن فوج جهاندار شاه تمام شب پلدای دی را لجا مهای اسپان بدست گرفته از سرما لرزان و از ناگهان رسیدن دشمن هراسان بسختي تمام بسر بردند - حاصل کلام که سرداران هردو فوج موافق قابوی خود جویای تردد جنگ بودند چنانچه در ذکر سلطنت فرخ سیر بشرح و بسط باحاطهٔ بیان خواهد آورد - سیزدهم ماه ذی الحجه سنه مذکور موافق نوزدهم دی ماه الهی بعد سه پهر فوجها را باهم مقابله روی داد و سید عبد الله خان بافوج خود بآراستگی تمام مقابل جهاندار شاه حمله آور گردید اگرچه امراي توران بسبب غبار خاطر که از بعضی اطوار جهاندار شاه داشتند چنانچه باید دل بمقابلهٔ سید عبد الله خان ندادند و سید عبد الله خان نیز متوجه پیکار بهادران توران نگشته مقابل ذوالفقار خان پرداخته تردد نمایان بر روی کار آورد و از توپ خانه گذشته

خود را نزدیک قول رساند و از طرف دیگر حسین علی خان و صف‌شکن خان عرف حسین بیگ و فتح‌علی‌خان داروغهٔ توپخانه و میر اشرف و زین الدین خان با بعضی دلاور پیشکار بارهه مقابل ذوالفقار خان رسیدند و ازطرف فوج ذو الفقار خان نیز چنان‌صدای دار و گیر بلندگردید که بر لشکر بارهه‌از تیر باران نمودن عرصه تنگ گشت و جمعی کثیر از مردم بارهه از پا در آمدند - و از لشکر فرخ‌سیر علی اصغرخان و چهبیله رام‌ناگر با چندی از مبارز پیشکار برابر کوکلتاش خان صف آرا گشتند و عجب زد و خوردی میان آمد که از چهار طرف سوای نوارهٔ خون و آدم سر و پا باخته بنظر نمی آمد دران حملهای مرد ربا صف شکن خان که در حوضهٔ نیل ردیف‌حسین علی‌خان بود وفتح علی خان و زین الدین خان پسر بهادر خان روهیله و میر اشرف‌برادر میر مشرف که از مبارز پیشکار مشهور بود با جمعی بسیار نقد حیات در بیختند و جانی خان جهان شاهی و مختار خان از لشکر جهاندار شاه زپا در آمدند و بر حسین علی خان چنان عرصهٔ کار زار تنگ گردید که دستور بهادران تپه پیشهٔ هندوستان [illegible] باخته با چندی از شجاعت پیشگان [illegible] بعد برداشتن [illegible] کاری بی خبر گشته در معرکه افتاد - و سید عبد الله خان که از صدمات فوج جهاندار شاه تفرقه در فوج او افتاده بود که زیاده از صد دو صد سوار همراه او نمانده بودند و از رسیدن خبر موهش حسین علی خان عبدالله خان‌نمی دانست که‌مآل کار بکجا منجر خواهد شد و می خواست‌که خود را به‌پیر جهاندار شاه رساند - و

از تفرقه شدن فوج بارهه کار بجائي رسيد که صداي شاديانهٔ فتح جهاندار شاه بلند گرديد - درين ضمن سيد عبدالله خان بمدد طالع برپشتهٔ رسيد که مشرف برفوج قول سواري جهاندار شاه بتفاوت قليل رس بود درين حالت جمعي از مردم بارهه بدو پيوستند عبد الله خان فايو و تقويت يافته با مردم کم جرأت زياده نموده شروع بزدن تير و انداختن بان نمود و سادات بارهه بهئيت مجموعي بخانهاي کمان در آمدند و ميان فيلهاي سواري زنانه آشوب غريب وشيون عجيب روي داد جهاندار شاه تا بتحقيق خبر چردازد فيل سواري لعل کنور و ديگر نغمه سرايان و خواجه سرايان از صدمهٔ تير باران بجوش و خروش برتص درآمده هيچان شدند و اکثر همراهان جهاندار شاه نيز مغلوب هراس گشته در فکر فرار بودند درين حال فيل سواري جهاندار شاه نيز چنان به بيتابي درآمد که اختيار فيلبان نماند و از غلبهٔ فوج بارهه خلل تمام در لشکر جهاندار شاه روي داد - درين ضمن خبر کشته شدن کوکلتاش خان و رضا قليخان داروغهٔ توپخانه رسيد و اعظم خان برادر کوکلتاش خان زخم کاري برداشته خود را بجهاندار شاه رساند و جهاندار شاه بمرتبهٔ حوصله باخت که خود را بر فيل سواري لعل کنور رسانده نزديک بآخر روز راه اکبرآباد بقصد فرار اختيار نمود - ذو الفقار خان که برين ماجرا اطلاع يافت و باوجوديکه عرصهٔ کار زار برو تنگ گشته بود تا يکپاس شب براي تحقيق خبر جهاندار شاه و اعز الدين مقابل فوج محمد فرخ سير استقامت ورزيده در جست و جوي پادشاه زاده اعز الدين بود که اگر اورا بيابند زود بيارند که بپشت گرمي او خصم را از پيش رو بردارم نشاني ازان

برگشته طالع نیافتند و ذو الفقار خان را قدم جرأت پیش گذاشتن توفیق نشد و الا باندک تردد محمد فرخ سیر را که با جمعی قلیل روبروی او ایستاده بود میگرفت - بهرحال جهاندارشاه بقول مشهور ریش تراشیده بالعل کنور درسواري ردیف گشته راه دارالخلافت اختیارنمود و ذو الفقار خان نیز مایوس گشته خود را نزد پدر رساند و ذو الفقار خان و جهاندار شاه بتفاوت یکپاس شب بدار الخلافت رسیدند و جهاندار شاه یکسر نزد آصف الدوله اندخان رفته طلب مصلحت کار و معارنت بمیان آورد و ذو الفقار خان نیز درین ماده بخدمت پدر التماس کرد که جهاندار شاه را طرف دکن یا کابل برده باز لشکر فراهم آورده بتلافي پردازد آصف الدوله دانست که اختیار کار از دست رفته و جهاندار شاه قابل پادشاهي نمانده و خزانه براي خرچ یکماهه میسر آمدن مشکل صلاح کار درین دانست که جهاندار شاه را بقلعه فرستاده بطریق نظر بند نگاه دارد *

آري ثمر شجر سفله پروری که ترک اوامر الهي و اصرار در مناهي ورزیدن علاوه آن گردد همین می باشدکه ایام مدت حکم رانی جهاندار شاه یازده ماه نکشیدکه آخر از دست محمد فرخ سیر مذبوح گردید آري انسان غافل از کردار خویش آنچه بهزاران عیش وخوشوقتی می کارد آخر بندامت تمام همان را میدرود و نمي داندکه دنیای بی اعتبار فاني عجب مکافات خانهٔ درگاه الهي است هیهات هیهات با این همه شعور و عقل که حق سبحانه و تعالی از راه فضل خود بانسان کرامت فرموده و چشم و گوش و هوش داده بدین حیات چهار روز بي بقای دولت ناپایدار این همچي سراکه فی الحقیقت دولت

است یکي درین جهان که با آن همه ثروت و کامرانی همیشه در غم و غصهٔ ابناي زمان بسر برده آخر بسزاي افعال خود میرسد دویم دران جهان بپاداش عمل خواهد رسید آن را بی سوادان دهر پرسمت دولت مي خوانند و آنقدر مست بادهٔ کامراني می گردند که سواي آنکه ترک اوامر الهی را جزو ایمان خود دانسته چنان مستغرق دریای غضب آفریدگار خود می گردند که بدون آنکه بتبعیت نفس کافر کیش عمر عزیز بي بدل را صرف مناهی الهي می نمایند کار دیگر ندارند خصوص در امور کامرانی و ریاست پیش چشم آنها را چنان پردهٔ غفلت میگیرد که براي حکومت پنج روز و نفع و ضرر سه چهار درم حلال و حرام که پدر پسر را و پسر پدر را بآرهٔ سیاست مذبوح ساختن بجاي گوسفند قربانی تصور می نمایند و آخر خمیازهٔ خمار آن در هر دو جهان باید کشید *

مهابت خان و خانه‌زاد خان و میر خان و دیگر محبوسان که از ابتدای جلوس جهاندار شاه در قلعه محبوس بودند بسختی ایام ساخته بهزاران درد و صبر روز بشب می آوردند از شنیدن مژدهٔ فتح فرخ سیر که جهاندار شاه نیز با دیگر محبوسان در همان قلعه گرفتار پنجهٔ اجل گردید در عیش و شادی بروي خود وا نموده با نگاهبانان بلطف ومدارا پیش آمده سواي پادشاه‌زادها اکثر مغضوبان جهاندار شاه را بدون آنکه فرخ سیر داخل دار الخلافت شود از قید برآورده آزاد ساختند و غم و الم اکثر ستم رسیدهاي جفا کشیده بفرحت و شادي مبدل گردید - واز انتشار این خبرخانه‌بخانهٔ ارباب طرب صداي نوحه و زاري ماتم بلند گشت و مندل خوش صدا

از خجالت فریاده‌ای عشرت افزاکه آخر هر خنده بگریه منجر میگردد بقصد آبرو روی خود سیاه نموده در اختلاط بر روی شاه و گدا بست و دائرهٔ که از خوشوقتی در پوست نمی گنجید لباس ماتمی پوشیده در بدر بگدائی کف بکف زدن آغاز نمود و بند بند سرنای خوش الحان از هم جدا گردید و بلبان خوش آهنگ که لب از لب همزبان حورلقا جدا نمی نمود بکمال خواری و بی اعتباری بر خاک مذلت افتاد *

* بیت *

ز حادثات جهانم همین پسند آمد
که سخت و سست جهان جمله درگذر دیدم

ذکر سلطنت محمد فرخ سیر پادشاه بن عظیم الشان بن بهادر شاه که بواسطهٔ چهاردهم بامیر تیمور میرسد

برطالبان اخبار لیل و نهار روزگار مخفي نماند که در ایامی که عظیم الشان پسر ارشد بهادر شاه پادشاه از صوبهٔ بنگاله بموجب طلب خلد مکان عازم دکن گردید محمد فرخ سیر پسر میانی خود را که بواسطهٔ چهاردهم بامیر تیمور صاحب قران مي رسید درصوبهٔ مذکور نیابة نگاه داشته متوجه منزل مقصود گشت بعده که مابین راه چنانچه در ذکر سلطنت خلد منزل باحاطهٔ تحریر در آمده بر واقعهٔ جد خود اطلاع یافت و بهادر شاه پادشاه از صوبهٔ کابل باکبرآباد رسیده باتفاق عظیم الشان مقابله و مقاتله با محمداعظم شاه نموده فتح یافته تخت آراي هند گردیده متوجه مهم کام بخش برادر خرد خود گشت تا مراجعت بهادر شاه پادشاه از دکن بلاهور محمد فرخ سیر در بنگاله نیابت باستقلال داشت درسنه هزار و صد و بیست و دو مطابق سال پنج از جلوس که خلد منزل بهادر شاه رایت نزول در دار السلطنت لاهور افگنده بود صوبهٔ بنگاله از تغیر محمد فرخ سیر باعز الدوله خان خانان بهادر مقرر نموده اورا طلب حضور نمودند محمد فرخ سیر از بنگاله روانه شده بعظیم آباد عرف پتنه رسید - ازانکه محمد فرخ سیر را نسبت به برادر کلان محمد کریم

و برادر خرد محمد همایون بخت در مراتب صوری و معنوی نزد جد و پدر چندان قدر و اعتبار نبود رفتن حضور برو شاق می نمود بعد رسیدن پٹنه بعذر عدم خرچ و رسیدن ایام برشکال لنگر اقامت در نواح سواد عظیم آباد عرف پٹنه انداخته بحضور عرضه داشت نمود - درین ضمن بعضی درویشان ریاضی دان باتفاق محمد رفیع نام حکیم که از علم تنجیم نیز بهرهٔ وافر داشت محمد فرخ سیر را از مژدهٔ نصیب شدن تخت در همان مرزمین مبشر ساخته وسیلهٔ پیش آمدن خود ساختند این معنی زیاده باعث توقف و مکث او دران ضلع گردید *

و در همان ایام محمد رضا نام مخاطب بروایت خان از مغفوریان بهادر شاه پادشاه که آوارهٔ گم نام از سمت دکن گشته خود را طرف صوبجات شرقی رسانده بود فرمان جعلی قلعه‌داری قلعهٔ رهتاس گذه که نزدیک صوبهٔ بهار از قلعجات مشهور آسمان شکوه واقع شده درست نموده باستقلال تمام آمده داخل قلعه گشت و بعد از خاطرجمعی از بندوبست و گرد آوری محصول محال نواح و متعلقهٔ قلعه و فراهم آوردن ذخیره که متواتر حقیقت غدر او بعرض بهادر شاه پادشاه رسید و او نیز معروض داشت که از عدم بندوبست متصدیان حضور بدیر منصوبه قلعه را متصرف شده ام کاست که از تصرف من برآرد بعد عرض فرمان بهادر شاه پادشاه و حکم نظام الشان برای تنبیه و تادیب آن متغلب بی ادب و قلعه از تصرف او بر آوردن بنام محمد فرخ سیر رسید و محمد فرخ سیر از همراهان صاحب رای مشورت سرانجام نکال آن

بد انجام خواست چون محاصرهٔ آن قلعه مصالح و تردد طلب بود و اقدام بران مهم بي مدد اندیشهٔ صائب متعذر می نمود لاچین بیگ نام قلماق که از تهور پیشکان کار طلب خود را میگرفت و دران روزها از جملهٔ نوکران مغضوب برطرفی محمد فرخ سیر گشته بود ازسر جانبازی بامید رزق رفته باز بآبروي تازه بجنگ آوردن مصحوب یکی از مقربان در خلوت پیغام نمود که اگر شاه زادهٔ محمد فرخ سیر بشهرت رسیدن فرمان عفو جرائم و آفرین باد بر جرأت و جلادت و رشادت آن بد خصال و بحال داشتن قلعه بآن قلعه‌دار بد کردار نشان و خلعت همراه بنده داده قزد او روانه نمایند اغلب که بمدد طالع پادشاه عدو مال و آن شاه زادهٔ بلند اقبال وقت سپردن نشان کار آن بد سگال بسازم اگر خود جان بر شدم بنتیجهٔ آن سر افرازي خواهم یافت و در صورتیکه تصدق سر ولی نعمت گشتم فرزندان من بنتائج آن سربلندي ابدی حاصل خواهند کرد و این مصلحت پسند همه ارکان دولت آمد و بعد شهرت رسیدن حکم عفو تقصیرات و مستمال ساختن او و قلعه را بحال داشتن بران اجل رسیده نشان و خلعت حوالهٔ لاچین بیگ نموده مرخص ساختند و آن بهادر دل تهور نشان باجمعی از جانبازان شجاعت پیشه نزدیک قلعه رسیده بعد از آمد و شد پیغام و ابرام تمام یاد و نفرمادون گردید که برسر دروازه آمده خلعت و نشان بسپارد - همینکه محمد رضا و لاچین بیگ نزدیک هم رسیدند و قلعه‌دار خواست که بتقدیم آداب نشان پردازد آن جوان جلادت پیشه دست از جان شسته بجلدي و چابکی تمام کارد آزمای

به تهیگاه او رسانده بیک زخم کار او بساخت اگرچه عمله و فعلهٔ قلعه دشمن قلعه‌دار گشته واقعه طلب چندین روز بودند اما بعضی هواخواهان و خود مقتول چندزخم‌کاری بلاچین بیگ و همراهان او رسانده رفقای او را از پا در آوردند اما بحکم آنکه * بیت *

اگر تیغ عالم بجنبد ز جای * نبرد رگی تا نخواهد خدای

چون اجل لاچین بیگ نرسیده بود باوجود رسیدن زخمهای کاری جان بسلامت برد و مردم احشام و دیگر بندهای پادشاهی غلو نموده بمدد او کوشیده اورا زنده بخانه برده بعلاج زخمها پرداخته با سر قلعه‌دار نزد محمد فرخ سیر روانه ساختند و محمد فرخ سیر اورا مورد آفرین و عنایات ساخته بمنصب پادشاهی و خطاب بهادر دل خان سرافرازی داده بحضور معروض‌داشت و بعد عرض رسیدن چندین منصوبهٔ عاقبت بخیر نزد جد و پدر محمد فرخ سیر نیز مستحسن افتاد- و در همان ایام خبر رحلت بهادر شاه بادشاه ازین جهان فانی بروضهٔ جاودانی رسید و محمد فرخ سیر بعد استماع این خبر بدون تحقیق انفصال مقدمه میان برادران خطبه بنام عظیم الشان خوانده سکه باسم پدر زده برای رساندن خود بمدد عظیم الشان باهمراهان مصلحت نمود بعضی درویشان دنیا طلب و محمد رفیع منجم مانع آمده گفتندکه حرکت تو ازین مکان میمنت نشان بدون آنکه خود دراینجا صاحب سکه و خطبه شوی صلاح دولت نیست- و درین آوان حسین علی خان بارهه که به نیابت عظیم الشان صوبه داری پٹنه داشت و طرف پرگنات برای تنبیه اشقیا رفته بود از شنیدن سکه و خطبه باسم عظیم الشان بدون رسیدن خبر مغلوب گردیدن

دیگر برادران ملال وسواس اثر از طرف محمد فرخ سیر در خاطر بهمرسانید و همچنان نظر بر شجاعت ذاتی سادات بارهه و تسلط حسین علي خان دران صوبه وموسهٔ عظیم در دل محمد فرخ سیر نیز راه یافت و بنامه و پیغام مودت التیام او را مستمال ساخته نزد خود طلبید و والدهٔ محمد فرخ سیر نیز ملتجي بحسین علی خان شده از زباني محمد فرخ سیر قول و عهد ایفای اختیار و مدار سلطنت بمیان آورده چنان مطمئن ساخت که وسواس هراس طرفین باتحاد اخوت مبدل گردید - و دران زودي خبر کشته شدن عظیم الشان مع دیگر برادران و غالب آمدن جهاندار شاه لغایت بیستم ماه صفر چنانچه بزبان قلم داده شد رسید - و محمد فرخ سیر بعد استماع این خبر اوائل ربیع الاول سنه هزار و صد و بیست و سه هجری مطابق عشر ثاني فروردي ماه الهی سکه و خطبه بنام خود نمود و روز بروز در عهد و قرار با حسین علي خان و استقلال محمد فرخ سیرمي افزود - چون سید عبد الله خان عرف حسن علی خان صوبهدار مستقل اله آباد که درین هنگامهٔ بتبدیل سلطنت خزانهٔ بنگاله بدست او آمده بود و از شجاعان صاحب رای گفته می شد خار خار وسواس و هراس عدم اطاعت او بهوا داري جهاندار شاه در دل محمد فرخ سیرمی خلید با وفرمان تسلی و قراري که با برادر او نموده شده مع رخصت تصرف خزانه و ترغیب نگاهداشت سپاه فرستاده مستمال نمود و حسین علي خان نیز درین ماده آنچه بایست به سید عبد الله خان نوشته زنگ غبار دوئی از آئینهٔ خاطر او زدود بعد آنکه هردو برادر که از روٴساي سادات شجاعت نشان

باره بودند بدل و جان پیمان مدد و رفاقت بمیان جان بسته غائبانه و حاضرانه از سر نو عهد و قرار بمیان آوردند و در تهیه و سرانجام این مهم عظیم با دل پر امید و پیم کمر اتفاق بستند * ع *

آری باتفاق جهان میتوان گرفت

و احمد بیگ که از جوانان و همراهان کار طلب و کوکهٔ جهاندار شاه گفته می شد و خواجه عاصم که از رفقای جان نثار خود را میگرفت رفیق و محرک بر آمدن محمد فرخ سیر از پٹنه بسمت دار الخلافت گشتند - بعده که این اخبار شرر بار در لشکر جهاندار شاه انتشار یافت جهاندار شاه که مست و خمار زدهٔ عشق خانه بر انداز بود خبردار گشته اوائل ربیع الثانی از لاهور متوجه دار الخلافت گردید و از شنیدن عهد و قرار رفاقت هردو برادر راجی محمد خان نام را که از پیش آورد های خان خانان بهادر شاهی بود از تغیر سید عبد الله خان صوبهدار آله آباد مقرر کرده سید عبدالغفار نام را که از شجاعان مشهور و نبیرهٔ صدر جهان گفته می شد نائب باستقلال راجی محمد خان قرار داده مرخص ساختند سید عبد الغفار با هفت هشت هزار سوار و سه چهار هزار برقنداز که یکی از زمینداران صاحب نوج آن ضلع نیز رفیق او گشت روانهٔ اله آباد گردید چون نزدیک کڑہ مانکپور رسید سید عبدالله خان قریب سه هزار سوار و سه چهار هزار پیاده همراه ابوالمحسن خان بخشی خود که اصل از سادات نجف اشرف و مشهور از شجاعت پیشگان باتمکین بیجاپور بود برای مقابلهٔ سید عبدالغفار مرخص ساخت بعده که نزدیک سرای عالم چند بتفاوت مسافت

دو سه کروه هر دو لشکر فرود آمدند و چهار پنجروز در پیغام و پیام معقول نمودن همدیگر گذشت اواخر جمادي الاولی سید عبدالغفار بآراستگي و آهستگي تمام بهمعناني غرور وفور سپاه توپخانه را پیش روی خود گرفته قدم بقدم می آمد و همان روز برادران سید عبدالله خان باسم سیف الدین علی خان و نجم الدین علی خان و سراج الدین و رتن چند دیوان با قریب سه صد سوار بمدد فوج خود رسیدند هرچند که از سادات بارهه بعضي تیز جلوئي نموده قدم جرأت پیش میگذاشتند مردم سید عبد الغفار اقدام بر مقابله نمی نمودند بعده که بفاصلهٔ تیر و بندوق نزدیک بهم رسیدند سید عبد الغفار بهیئت مجموعی شلک توپخانه فرموده بلا فرصت اسپها بر داشته چنان تاخت بر سر خصم آورد که سادات بارهه را با آن همه جوهر سر بازي تاب مقاومت نماند وبمجرد مقتول و زخمي گردیدن چند سوار لشکر سید عبد الله خان رو بفرار آورد الا ابو المحسن خان مع برادران سید عبد الله خان و رتن چند دیوان هرچهار پنج سردار مع دو صد سه صد سوار جان سپار استقامت ورزیده از مقابلهٔ حملهٔ خصم رو نتافتند و پیشتر از فوج سید عبد الغفار بتاراج و غارت بهیر فوج سید عبد الله خان مشغول گشتند و خود سید عبد الغفار اطراف سادات بارهه را فرو گرفته چنان عرصهٔ تردد بر فوج مغلوب تنگ نمود که کار بکوته یراق و امتحان مآل جرأت سربازان تهور نشان کشید و دران دار و گیر سراج الدین علی برادر سید عبدالله خان با جمعي نقد حیات مستعار در باخت و در همان گرمي غلبه و حملهای مرد

ربا سید عبد الغفار که سرداران بارهه سینهٔ مهر ساخته بودند و امید نجات بقیة السیف نمانده بود بمرتبهٔ بازار زد و خورد از طرفین گرم گشت و گرد و باد تند چنان علاوهٔ حجاب چشمها گردید که سردار از سپاه و سفید از سیاه فرق و شناخته نمی شد - درین ضمن آوازهٔ کشته شدن سید عبدالغفار بگوش هر دو طرف سپاه رسید و مردم سید عبدالغفار دل شکسته گشته تا بتحقیق خبر پردازند سرداران بارهه اشارهٔ بنواختن شادیانهٔ فتح نموده چنان حملهٔ رستمانه بر خصم آوردند و رگ هاشمي سادات چنان بحرکت آمد که فوج سید عبدالغفار مغلوب هراس گردیده رو بهزیمت آورد و جمعي که مشغول تاراج بودند نیز از شهرت کشته شدن سردار و فرار فوج دل و دست و پا باخته جان بسلامت بدر بردن را غنیمت دانسته دست از غنیمت برداشته اسپ تاخته رو بهزیمت آوردند سید عبد الغفار هرچند فریاد زد که من زنده ام کجا میروید از غلوی ازدحام سپاه دل باخته گوش بحرف او نمي نمودند تا آنکه سید عبد الغفار نیز چار ناچار فرار اختیار نموده تا شاه زاد پور که فاصلهٔ یک منزل داشت عنان باز نکشید - بعده که خبر هزیمت سید عبد الغفار بجهاندار شاه رسید صلاح کار بتجویز صاحب مداران سلطنت دران دید که سید عبدالله خان را ازسرنو مستمال ساخته بر مراتب چهار هزاري او دو هزاري افزوده آن صوبه را باو اصالة بحال داشته و فرمان عنایت آمیز و آفرین باد بنام او صادر نموده مع خلعت روانه ساخت *

ذکر توجه نمودن محمد فرخ سیر از پٹنه بسمت دارالخلافت شاه جهان آباد بقصد مقابلهٔ جهاندار شاه

بعده که محمد فرخ سیر باتفاق هردو سپه سالار با وقار و صف شکن خان عرف حسن بیگ که نیابت صوبه داري ازدیسه داشت و احمد بیگ و خواجه عاصم و دیگر رفقای جان نثار که مجموع به بیست و پنج هزار سوار میرسید بکمال عسرت خرج از پٹنه برآمده متوجه دار الخلافت گردید - از جملهٔ خزانهاي پادشاهي و جاگیر عظیم الشان که از صوبجات بنگاله دران سال روانه شده بود قریب ببست و هشت لک روپیه بدست سید عبد الله خان افتاد و قریب هفتاد و پنج لک روپیه بتصرف محمد فرخ سیر درآمد و دو سه لک روپیه را جنس از تجار پٹنه قرض گرفت - و از جملهٔ خزانه که که بقابوي سربلند خان فوجدار کرا افتاده بود چند لک روپیه خود متصرف شده باقی خزانه را باخود گرفته بهدد بار بردار بیگار و کرایه بطریق ایلغار قطع منازل نموده خود را بجهاندار شاه رسانده مورد آفرین گشته بصوبه داري احمد آباد گجرات مرخص گردید - و جهاندار شاه بعد شنیدن خبر حرکت محمد فرخ سیر از پٹنه اعز الدین پسر کلان خود را بافوج قریب پنجاه هزار سوار برای مقابلهٔ محمد فرخ سیر مقرر و مرخص ساخته خواجه احسن خان را که بزنهٔ کوکلتاش خان می شد و پنج هزاري بود هفت هزاري و مخاطب بخان دوران نموده زمام اختیار شاه زاده و تمام فوج باو سپرده با توپخانهٔ سنگین روانه ساخت - و قلیچ خان بهادر پسر غازي الدین خان بهادر فیروز جنگ را که از امراي کار طلب بود و نظر بر انقلاب

روزگار از عهد بهادر شاه استعفای نوکری نموده منزوی گردیده بود مستمال ساخته بمدد شاه زاده مقرر فرموده از عقب روانه نمودند بعد رسیدن قلیچ خان بهادر باکبر آباد چون شنید که شاه زاده قبل ازان از دریای جمنا عبور کرده و اختلال تمام در لشکر بسبب نفاق سرداران و عدم اختیار پادشاه زاده رو داده لهذا از راه عاقبت اندیشی و رهنمونی رای صائب توقف نموده چشم بر راه آن بود که فردا فلک شعبده باز چه نقش تازه برروی کار آورد - و ازان طرف محمد فرخ سیر که سید عبد الله خان و حسین علی خان و دیگر بهادران جان نثار بطریق هراول طرف دست راست و چپ بشکوه تمام صف آرا بودند قطع مراحل می نمود - و چهبیله رام که فوجدار کڑا بود و علی اصغر خان پسر کارطلب خان بهادر شاهی که فوجداری اِتاوه داشت در راه آمده مصلحة بشاه زاده اعز الدین ملحق شدند و چندروز در رفاقت بودند باز قابو یافته خود را باخزانهٔ متعلقهٔ فوجداری علی اصغر خان به محمد فرخ سیر رساندند - همینکه اعز الدین نزدیک قصبهٔ کهجوه رسید و آوازهٔ نزدیک رسیدن محمد فرخ سیر شنید هنوز فاصلهٔ سیزده چهارده کروه منزل مانده بود که هراس شمشیر سادات دردل او راه یافت و اواخر شوال نزدیک منزل کهجوه لنگر اقامت انداخته گرد خیمهٔ خود و لشکر حکم خندق کندن و مورچال بستن فرموده خصم را برخود دلیر نمود بعده که جهندهای پیش خانهٔ سید عبد الله خان و حسین علی خان بتفاوت یک دو کروه نصب و نمودار گردیدند بدون آنکه فوجها را باهم مقابله افتد سید عبد الله خان دیوارهای اطراف

دیهات را مورچال بسته از سه پهر روز تا سه پهر شب توپ برفوج اعز الدین مي زد شب بیست و نهم شهر مذکور شاه زاده که از ابتدا بسبب سختی سلوک پدر که از ناموافقت لعل کنور مغضوب می بود و بي اختیار بودن درین مهم از تسلط خان دوران علاوهٔ آن گشت زیاده بیدل و دلباخته گردیده با خان دوران که آثار جبین و دل باختن ازجبین وچهرهٔ حال او نیز پیدا بود مشورت فرار بمیان آورد و بمرتبهٔ مغلوب هراس گشتند که سوای جواهر و خزانهٔ اشرفي که بقدر مقدور توانستند باخود گرفتند باقی ازجمله خزانه وخیمه وتوشک خانه و کارخانجات همانجا گذاشته سه پاس شب گذشته هردو سردار باوقار مع همدمان وفادار سوار گشته راه فرار پیش گرفتند و چنان تزلزل در فوج هزیمت خورده افتاد که از لشکر دل و دست و پا باخته اکثر مردم عمده فرصت بار نمودن مایحتاج ضروري و زین نمودن اسپان نیافته در فرار بیکدیگر سبقت می نمودند که افتان و خیزان جان بسلامت بدر برند - هرکارها که خبر هزیمت خصم بلشکر محمد فرخ سیر رساندند سوار و پیادهٔ بیشمار که چون باز گرسنه در آرزوي چنان شکار بودند بقصد تاراج هزیمت خوردها تاختند و از فیل و اسپ و خزانه و خیمه و کل کارخانجات آنچه بدست آنها افتاد تاخت و تاراج نموده جمعي که قادر بر قوت یکروزه نبودند و شبها بفاقه بسر مي بردند ذخیرها اندوختند و شام عسرت لشکر محمد فرخ سیر بصبح عشرت مبدل گردید - گویند از جملهٔ اموال که بعد تاراج رفتن بضبط در آمد آن قدر رخت زنانه از توشکخانهٔ خان دوران برآمد که از شمار آن عاجز آمدند تا بقماش فاخرهٔ دیگر چه رسد -

و اعز الدین که بحال تباه خود را با کبر آباد رساند قلیچ خان بهادر مصلحت دران دانست که اورا بر مستقر الخلافت اکبر آباد تا رسیدن حکم جهاندار شاه نگاه دارد - جهاندار شاه که هفدهم شهر جمادی الاولی داخل دار الخلافت شده چشم بر راه خبر فتح اعز الدین بود چون بر قضیهٔ جانکاه وحشت افزای فرار پسر اطلاع یافت عقل و هوش که از بقیة السیف لشکر مشق داشت یکبارگی باخت و بتهیهٔ برآمدن سفر جنگ پرداخته وسط ذیقعدهٔ سال هزار صد و بیست و سه مطابق بیست و پنجم آذرماه الٰهی از دار الخلافت برآمده بهرارلی ذوالفقار خان بهادر نصرت جنگ و پشت گرمی کوکلتاش خان بهادر و اعظم خان و جانی خان و سپه دار خان و بهادران ایران و توران و دیگر امرای رزم دیدهٔ مبارز پیشه و توپخانهٔ جهان آشوب که قریب هفتاد هشتاد هزار سوار و پیادهٔ بی شمار فراهم آورده بود متوجه مقابلهٔ محمد فرخ سیر گردیده خود را بدبدبه و عظمت تمام بسموگده متصل اکبر آباد رساند و ازان طرف محمد فرخ سیر بمدد یاوری اقبال و پا مردی سید عبد الله خان و حسین علی خان و دیگر امیران و مبارزان رزم جو که سیوم حصه لشکر جهاندار شاه نوچ نداشت و به بی سرانجامی تمام و عسرت خرچ طی منازل بعیده نموده بود نزدیک مستقر الخلافت اکبر آباد رسید - اگرچه نظر بر زیادتی سپاه و افزونی توپخانه و همه سرانجام محاربه که جهاندار شاه داشت گمان مغلوب شدن او نزد عقلا توهم محض می نمود اما از بعضی اطوار ناهموار جهاندار شاه وپیش آردن مردم کم اصل بدنام امرای قدیم وجدید وهمه سرداران و

سپاه بمرتبهٔ آزرده خاطر بودندکه با زبان پرگله کلمات یاس می‌گفتند و بعضي نامداران با نام و نشان توران مثال خاطر از طرف جهاندار شاه بدین حد داشتند که بقول مشهور برای استحکام رابطهٔ التیام و ثبوت حق بنامه و پیغام با محمد فرخ سیر عهد موافقت درمیان آورده بودند - هرچند که ذو الفقار خان بهادر و گوکلتاش خان مع برادر خود را از جملهٔ بند های عقیدت نشان جان نثار مي شمردند اما بعلت حسد و نفاق که میان هم داشتند و تشنهٔ خون همدیگر بودند اکثر کار های عمده را علی الرغم همدیگر ابتر و ضائع می نمودند و در منصوبهٔ استیصال هم میکوشیدند خصوص کوکلتاش خان که از حسد ذاتي همه وقت خلاف رای سلیم ازو سر برمیزد تا آنکه برای بستن سر راه معبر آب جمنا بر محمد فرخ سیر یکي می‌گفت تا مقدور نباید گذاشت که لشکر خصم از آب بگذرد و خود از آب گذشته بمقابله باید پرداخت دیگري صلاح میداد که محمد فرخ سیر را این طرف باید کشید چراکه اگراز آب گذشته جنگ اندازیم اغلب که خصم بعد هزیمت یافتن فرار اختیار نموده سر نو مادهٔ فساد ملک گردد و و مهم بطول انجامد و از بسیاری آب و عدم پایاب گمان عبور محمد فرخ سیر از آب بدان زودي نداشتند و روزی که محمد فرخ سیر بکمال عسرت خرج و بی‌سرانجامي خود و سپاه که همه بحال تباه مسافت دو روزه را بطریق ایلغار طی نموده آن‌روي آب مقابل اکبر آباد رسیده بود و بیشتر از فوج عقب مانده بود و سرداران بجمعیت قلیل خود را رسانده بودند بمرتبهٔ تزلزل ناگاه رسیدن

فوج جهاندار شاه و شب خون زدن بر لشکر محمد فرخ سیر داشتند که اکثر سپاه لجامهای امپان بدست گرفته از سرما لرزان و از دشمن هراسان چهار پاس شب یلدای ماه دی را در پاس چشم زخم لشگر و شمردن ستاره بسر بردند و آخر شب یازدهم ذی الحجه سید عبد الله خان هرارل بعد تحقیق معبری که تا سینهٔ آدم آب داشت راه بالای آب اختیار نموده از مقابل لشگر جهاندار شاه گذشته از معبر متصل سرای روز بهانی که مائل طرف شاه جهان آباد چهار کروهی از اکبر آباد واقع ست عبور نموده باز دار الخلافت را طرف پشت داده از عقب فوج خصم نمودار گردید و محمد فرخ سیر نیز با بعضی همدمان خاص و مبارزان جانباز یکه تاز بتفاوت سه چهار پاس از آب گذشت و حسین علی خان و چهبیله رام ناگر برای سد راه فوج جهاندار شاه گردیدن بطریق چنداول آنطرف آب مانده بعد خاطر جمعی بتفاوت یک شب و روز از آب عبور نمودند و سپه سالاران جهاندار شاه وقتی خبردار شدند که آشوب رسیدن سیلاب بلای فوج محمد فرخ سیر از عقب نمودار گردید سراسیمه وار که فوج بندی اول بحال نماند متوجه خصم گشته از سر نو بترتیب فوج و اهتمام پیش بردن توپخانه پرداختند جانب راست گوکلتاش خان بهادر با برادر خود و اعظم خان و جانی خان و دیگر بعضی از سرداران جانباز جا گرفت و طرف چپ ذو الفقار خان و عبد الصمد خان با جمعی از امرای رزم جوی معرکه آرا گردیدند و جانب یمین گوکلتاش خان اعتماد الدوله محمد امین خان بهادر و قلیچ خان بهادر و جان

نثار خان و دیگر بهادران توران جابجا جا گرفته آرایش فوج گشتند و راجی محمد خان و اسلام خان و مرتضی خان و حفیظ الله خان و رضا قلی خان داروغهٔ توپخانهٔ با توپ و رهکله و شترنال و هتهنال وزنبورک بیشمار مع دیگر امرای کارطلب رزم جو و جمعی از افغانان پلنگ خو که اگر بتعداد اسم هریک پردازد بطول کلام می کشد یمین و یسار و یلتمش فوج مقرر گشتند - روز چهارشنبه سیزدهم ماه ذي الحجه موافق نوزدهم دي ماه الهي سنه هزار و صد و بیست و سه که تا سه پهر روز اثر مقابلهٔ فوج پیدا نبود قریب به پهر روز مانده اول سید عبد الله خان هراول با جمعي از نامداران تهور پیشهٔ بارهه بآراستگي تمام مقابل فوج جهاندار شاه حمله آور گردید - اگرچه امرای توران بسبب بیدلي که از بعضي اطوار پادشاه داشتند چنانچه باید دل بمقابلهٔ خصم ندادند اما بمجرد چند تیري که برروي سید عبدالله خان انداختند سید عبد الله خان متوجه پیکار بهادران توران نگشته بمقابلهٔ دیگر دلاوران فوج جهاندار شاه پرداخت و تردد نمایان برروی کار آورده از توپخانه گذشته خود را نزدیک فوج رساند و از طرف دیگر حسین علي خان و صف شکن خان عرف حسن بیگ که از ترکان جلادت نشان بود و فتح علي خان داروغهٔ توپخانهٔ محمد فرخ سیر و میر اشرف و زین الدین خان با بعضي از دلاوران بارهه مقابل ذو الفقار خان معرکه آرا گشتند و خان زمان عرف علي اصغر و چهبیله رام ناگر با چندی از مبارز پیشگان برابر گوکلتاش خان صف بیاراستند غریب دار و گیر و عجیب زد و خورد بمیان آمد تا نظر کار میکرد از برق شمشیر آبدار شعله بار

دلاوران شیر شکار و خون فرق سرباژان جان سپار معرکهٔ کارزار گلزار ارغوان می نمود *

بیت

بهاری ز شمشیر کین بر گرفت * نمی نیزهٔ سر سبزی از سر گرفت

چنان آتش تیغ کین شد بلند * که جستی زجا جوهرش چون سپند

دران حملهای مرد ربا صف شکن خان که ردیف حسین علی خان در حوضهٔ فیل بود و فتح علی خان داروغهٔ توپخانهٔ محمد نرخ سیر و زین الدین خان پسر بهادر خان روهیله و میر اشرف برادر میر مشرف که هر دو از جماعه داران و رفیقان تهور پیشهٔ عمدهٔ حسین علی خان بودند باجمعی نقد حیات درباختند - و خان زمان و چهیله رام ناگر دران حالت صرفه درین دیدند که خود را کنار کشیده جویای قابوی وقت باشند - و جانی خان جهان شاهی و ممتاز خان از طرف جهاندار شاه شرط جان نثاری بتقدیم رسانده از پا در آمدند - و حسین علی خان که عرصهٔ کارزار بر فوج خود تنگ دید نظر بر غایهٔ خصم بدستور و آئین بهادران تهور پیشهٔ هندوستان خود را از فیل انداخته با جمعی از دلاوران بارهه تردد رستمانه نموده زخمهای تیر و گولی بر داشته از خود بیخبر گشته در معرکه فتاد - و سید عبد الله خان که از صدمات تیر باران تفرقهٔ تمام برفوج او روی داد و فیلهای نشان او با بیشتر از جماعه داران ازو جدا گشتند - گویند باوجود از صد دو صد سوار زیاده با او نمانده بودند دران حالت سید عبدالغفار روبروی فیل سید عبدالله خان آمده گفت منم سید عبدالغفار و تیری بچلهٔ کمان در آورده طرف سید عبدالله خان انداخت همراهان سید عبدالله خان برو تاختند وسید عبدالله خان

نیز تیر اورا رد کرده تیری برو انداخته زخمی ساخت سید عبدالغفار زخم برداشته جان بسلامت بدر برد - بعده سید عبدالله خان که نمی دانست کجا میرود و مآل کار یکجا منجر خواهد گردید و از حال برادر نیز بواقعی آگاهی نیافته بود درین حالت جمعی از همراهان او بدو پیوستند و یک گونه تقویت بهمرسانده خواست از عقب فوج جهاندار شاه خود را بر بهیر خصم رساند اما از صدمات فوج اطراف برو معلوم نبود که از کجا سر بدر خواهد آورد و درین ضمن بمدد طالع برگشتهٔ رسید که مشرف بر قول و فیل سواری جهاندار شاه بتغارت تیر رس بود باوجود بلند شدن صدای شادیانهٔ فتح پادشاه برگشته‌اختر از اثر بد صدمی ایام که از رسیدن فوج خصم طرف عقب خبر نداشت سید عبد الله خان قابو یافته با مردم کم شروع بزدن تیر نمود و سادات بارهه بیکبار جلوریز بخانهای کمان در آمدند و میان فیلهای سواری زنانه آشوب غریب رو داد هنوز جهاندار شاه بقصد دفع خصم نپرداخته بود که فیلان سواری لعل کنور و دیگر نغمه سرایان و خواجه سرایان از صدمهٔ تیر باران بجوش و خروش آمده جا خالی نمودند و اکثر همراهان جهاندار شاه مغلوب هراس گشتند جهاندار شاه که بیخبر و غافل از نیرنگی زمانه بود از مشاهدهٔ آن هنگامه خواست که متوجه خصم گردد فیل سواری او نیز برفاقت فیلان دیگر شوخی آغاز نمود و اختیار فلیبان نمانده دران حالت فوج متفرقهٔ سید عبدالله خان که هردم از اطراف رسیده زیاده می شدند و هجوم می آوردند سادات بارهه دلیرانه قدم جرأت پیش گذاشتند و خلل تمام در لشکر جهاندار شاه

بهمرسید و فوج رو بهزیمت آورد - و گوکلتاش خان از مشاهدهٔ آن خواست که خود را بمدد جهاندار شاه رساند درین ضمن علی اصغر خان و چهپیاله رام که بر قابوی وقت در کمین بودند و بروایتی دیگر قبل ازان پرگوکلتاش خان تاختند و سر راه او گرفته بزخمهای پیاپی گولی و تیر از پا در آوردند و رضا قلی خان داروغهٔ توپخانه نیز بکار آمد و بروایتی زخم برداشته خود را باکبر آباد رساند بعده مسموم گردیده ودیعت حیات نمود - و اعظم خان برادر گوکلتاش خان زخم برداشته خودرا بجهاندار شاه رساند و کار بمرتبهٔ بر جهاندار شاه تنگ گردید که خود را بر فیل سواری نعل کنور رسانده نزدیک بآخر روز راه اکبر آباد پیش گرفت و ذوالفقار خان که ازین ماجرا اطلاع یافت باوجودیکه عرصهٔ کار زار برو تنگ گشت تاقریب یکپاس شب مقابل فوج محمد فرخ سیر استقامت ورزیده درجست وجوی خبر تحقیق جهاندار شاه و اعز الدین سعی موفوره بکار برده مردم را امیدوار بعنایت مبلغها نموده باطراف دواند که اگر پسر جهاندار شاه را بیابند و بیارند بتقویت او حریف را از پیش رو بردارد نشان ازان گم شدگان برگشته طالع نیافتند و ذوالفقار خان نیز مایوس گشته راه دار الخلافت اختیار نمود - آری ثمر شجر ندامت سفله پروری پادشاهان همین می باشد و حسد و نفاق نوکران صاحب مدار آخر کار همین نتیجه می بخشد - بعده که صدای شادیانهٔ فتح و نصرت محمد فرخ سیر بلند آوازه گشت مردم سید عبد الله خان برای جست و جوی حسین علی خان میان لاشها آمدند از دست اندازی لچها برهنه و بیخود

افتاده یافتند اما همین که مژدهٔ فتح محمد فرخ سیر بگوش هوش باختهٔ او رسید جان تازه در قالب او دمید و او را برداشته نزد برادر او سید عبد الله خان آوردند - و جهاندار شاه شب در اکبر آباد بسر برده بقول مشهور ریش تراشیده تغیر وضع و هیئت نموده آخر شب باتفاق لعل کنور و چند نفر دیگر روانهٔ شاه جهان آباد گردید - ذو الفقار خان و جهاندار شاه بطریق ایلغار بتفاوت یکپاس شب بدار الخلافت رسیدند و جهاندار شاه بپسر نزد آصف الدوله رفته طلب مصلحت کار و معاونت بمیان آورده ابرام تمام نمود و ذو الفقار خان نیز درین ماده بخدمت پدر التماس کرد که جهاندار شاه را طرف کابل یا دکن برداشته ببرد باز لشکر فراهم آورده در تلافی کوشد آصف الدوله که جهاندیدهٔ آزموده کار بود چون دید که سر رشتهٔ کار از دست رفته و معزالدین قابل فرمانروائی نمانده و سوای شورش ملک و بجز خرابی خلق فائدهٔ دیگر مرتب نخواهد شد و خزانهٔ نمانده که ازان گرد آوری سپاه توان نمود صلاح کار درین دانست که معز الدین را بقلعه فرستاده بطریق نظربند نگاه دارد و ذوالفقار خان را ازان ارادهٔ جهان آشوب مانع آمده گفت هرگه از اولاد تیموریه فرمان فرما گردد مارا اطاعت او لازم ازینکه جهاندار شاه را برداشته بسمت دیگر بریم و باعث فتنه و فساد تازه گردیم خدا علیمست که مآل کار بکجا منجر گردد - اگرچه بر عقلای منصف پیشه ظاهر است که هرچند باز داشتن آصف الدوله پسر را بافسانه و افسون نصائح بموقع و بجا بود اما نمی دانست که بحکم یضحک التقدیر علی التدبیر دستگیر بلای

تقدیر و هدف تیر سلامت برنا و پیر و مطعون جمع کثیر خواهد گردید و جان شیرین پسر و آبرو و دولت موروثی خود بباد فنا خواهد داد * بیت *

مباش غره که دارم عصای عقل بدست
که دست فتنه‌درازست و چوب را در سر است

و نیز گفته اند * بیت *

بعذر توبه توان رستن از عذاب خدای
ولیک می نتوان از زبان مردم رست

سلطنت جهاندار شاه ده ماه چند روز بود * بیت *

زمانه دیر شد کین پیشه دارد * کزین بستاند و آنرا سپارد

بر هوشمندان نکته سنج مخفی نماند که در ابتدای دیباچه بزبان قلم داده - باید که مورخ امین باشد یعنی بامید نفع و بیم زجر موافق رویهٔ موالفان مجبور مهد طریقهٔ طرفداری و عداوت ورزی دوست و بیگانه از میان برداشته بجز راستی زبان خامه را آشنا بتحریر سوانح نسازد باز بتحریر می آرد که چون در سلطنت محمد فرخ سیر بادشاه که از انقلاب وضع روزگار بوقلمون رنگ تازه ریخته‌شده و واقعات غریبه و حادثات عجیبهٔ ناشدنی از تغیر اوضاع عالم بعرصهٔ ظهور آمده و عزیزان واقعه طلب حیدری و نعمت آلهی گشته جانب داری مخاصمت طرفین را از حد گذرانده هرطرف که نظر بر نفع و نقصان خود عنان توجه معطوف داشتند همه خوبی طرف دیگر را بعیب منسوب نموده و عیب طرف ثانی را بچشم پوشی مبدل ساخته از جادهٔ اعتدال قدم بیرون گذاشته اند و محرر

اوراق که بجاذبهٔ شوق خویش تضییع اوقات درین تالیف مي نماید و جانب خویش و بیگانه بامید فیض و هم رویهٔ مزاج گوئی میر و وزیر اختیار ننموده آنچه خود مشاهده کرده و از زبان جمعي که مصاحب گاه بیگاه مقربان محمد فرخ سیر و سادات که محرم بزم و شریک رزم بوده اند مسموع نموده بعد تحقیق اختلاف قول آنچه مقرون بصدق دانست بزبان خامهٔ صدق بیان می دهد معهذا چون افراد وقائع و رویداد نزد این عاجز نمي رسید بلکه دران ایام تالیف از پریشانی و بد مددي زمانه کاغذ برای مسوده میسر نمي آمد و روایت مختلف علاوهٔ آن گردیده اگر در بعضي مقدمات از روي تاریخ و راوی دیگر که آن هم شاید که خالی از جانب داری طرفین هم نباشد اختلاف یابند ازانکه در کتب معتبرهٔ سیر هم تفاوت روایت مي باشد مسود حکایات را معذور داشته مطعون هدف تیر ملامت نسازند بلکه قلم عفو بر جریدهٔ گفتار او کشند *

ذکر سلطنت محمد فرخ سیر بن عظیم الشان بن شاه عالم بهادر شاه و فتح یافتن او و سوانح سال اول از جلوس

بعد ازانکه محمد فرخ سیر پادشاه جهان را بکام خود یافت و شب خطر بصبح ظفر مبدل گردید اول قلیچ خان بهادر و دیگر سرداران توران بوساطت سید عبدالله خان آمده آداب تهنیت سلطنت بجا آورده مورد عنایات و آفرین گردیدند و سید عبد الله خان را مع لطف الله خان صادق و دیگر امرا برای بند و بست دار الخلافت مرخص ساخته خود پادشاه بعد هفتهٔ متوجه شاه جهان آباد

شده چهاردهم محرم [۱۱۲۴] درباره پله متصل سواد دار الخلافت نزول نمودند - سید عبد الله خان را مخاطب بقطب الملک و یار وفادار ظفر جنگ باعنایات دیگر نموده منصب هفت هزاری هفت هزار سوار در اسپه و سه اسپه مرحمت ساخته تسلیم وزارت فرمودند و حسین علي خان را خطاب امیر الامرا بهادر فیروزجنگ و مراتب هفت هزاری هفت هزار سوار مع دیگر مراعات عطا فرموده بخدمت میر بخشي مقرر نمودند و محمد امین خان را ملقب باعتماد الدوله باضافهٔ هزاري هزار سوار ساخته بخشي دوم فرمودند و قلیچ خان را که پنج هزاري بود از اصل و اضافه هفت هزاري هفت هزار سوار نموده خطاب نظام الملک بهادر فتح جنگ عنایت فرموده صوبه دار دکن ساختند و داود خان را که بنیابت ذو الفقار خان در خجسته بنیاد بود و صوبه داري برهانپور اصالة داشت صوبه دار احمد آباد گجرات مقرر فرمودند و محمد عاصم بخطاب صمصام الدوله خاندوران بهادر و منصب هفت هزاري شش هزار سوار سربلندی یافت و احمد بیگ را که کوکهٔ معزالدین بود مخاطب بغازی الدین خان غالب جنگ ساخته شش هزاري پنج هزار سوار نموده بخشي سیوم فرمودند و قاضي عبد الله تورانی را که قاضی جهانگیر نگر بود و اورا قبل از توجه رایات سمت دار الخلافت برای اصلاح بعضي مقدمات خفیه روانهٔ شاه جهان آباد نموده بودند ملقب بخان خانان میر جمله نموده بمنصب هفت هزاری هفت هزار سوار ممتاز ساختند - اگرچه بحسب ظاهر بخدمت داروغگي دیوان خاص

و داروغگي تاک مفوض گردید اما همدم و محرم راز نموده اختیار دستخط خاص باو واگذاشتند و محمد جعفر را که منشي‌گري ضمیمهٔ بعضی خدمات دیگر داشت خطاب تقرب خان و خدمت خانساماني و دار الانشا مفوض گردید و دیگر سیف‌الدین علي‌خان و نجم الدین علي خان برادران قطب الملک و خان جهان و جمع کثیر که رفیق کارزار بودند و دیگر سادات بارهه و بعضي والاشاهیهاي کارطلب که حق خدمات آنها ثابت شده بود که که اگر بتعداد اسم آنها پردازد از سررشتهٔ اختصار بیرون میرود هریکي فراخور قسمت و حسن خدمت میان همچشمان ازعطاي منصب و اضافه و خطاب و خدمات امتیاز یافتند *

بعده که قطب الملک سید عبد الله خان بموجب حکم براي / بندوبست ملکي بشاه جهان آباد رسیده بنسق سلطنت و وزارت و مهمات ملکي پرداخت اول علت غائي مادهٔ نزاع که مابین میر و وزیر بمیان آمد این بود که بعد از جدا شدن قطب الملک از پادشاه محمد فرخ سیر دیواني تن و خالصه را به چهبیله رام ناگر مقرر نمودند و افضل خان را که استاد محمد فرخ سیر پادشاه بود صدر الصدور فرمودند و قطب الملک که بدار الخلافت رسید دیوان خالصه را بنام لطف الله خان صادق و صدارت کل باسم سید امجد خان که سابق در عهد بهادر شاه پادشاه نیز بدین خدمت منصوب بود مفوض نمود - بعده که محمد فرخ سیر پادشاه بسواد دار الخلافت رسیده متوجه امور سلطنت گردید در تعین صدارت و دیوانیان میان پادشاه و وزیر مضایقه

بمیان آمد قطب الملک گفت که در ابتدای استقلال وزارت که مقرر کردهای من بحال نمانند اعتبار وزارت معلوم میر جمله و دیگر بعضی مقربان حسد پیشه نیز درین ماده خاطر نشان پادشاه نمودند که پادشاهان هرچند نوکران را اختیار دهند باید که حد خودرا دانند نوکر را چه یارا که بی‌حکم پادشاه تعین خدمات عمده صدارت و نیابت و وزارت نماید - اگرچه محمد فرخ‌سیر پادشاهی بود بوسعت خلق و قدر دانی موصوف درمقابل خدمت و تردد هریک میی خواست بقدر امکان برعایت و عنایت منصب و خدمات عمده میان همچشمان امتیاز بخشد اما چون اختیار نداشت و جوانی بود ناآزموده کار از امور سلطنت بیخبر و از خرد سالی در صوبهٔ بنگاله دور از جد و پدر نشو و نما یافت و مستقل برای غیر که استقامت مزاج و رای صائب اصلا نداشت و از مدد چوگان طالع گوی مراد دولت خدا داد سلطنت ربوده بود و جبن ذاتی برخلاف جوهر خاندان تیموریه علاوهٔ آن داشت و بغور سخن صاحب غرض نمی رسید از ابتدا خود مادهٔ فساد سلطنت خویش گردید و کشید آنچه کشید) انشاء الله تعالی بتفصیل بزبان قلم صدق بیان داده خواهد شد - چنانچه در آغاز جلوس از محمد فرخ سیر غلطی که در اصول بنای جهانبانی بظهور آمد آن بود که منصب وزارت چنان امریست خطیر که همیشه پادشاهان سلف بدانشمندان با وقار صاحب حوصله که بصفت بردباری و تجربه‌کاری و طبع حلیم و رای سلیم موصوف باشند بعد امتحان مرور ایام مقرر میی‌فرمودند که اگر اول پایهٔ وزارت

که مراد از دیواني یکی از بلاد و اولاد و احفاد سلاطین باشد فرا خور حوصلهٔ سادات بارهه می بود حضرت صاحب قران ثاني در سلطنت سي و یک سال و خلدمکان که دستور العمل سلطنت بودند در مدت پنجاه سال فرمان روائي دیوانی یکي از صوبجات یا متصدي‌گري یکي از پادشاه زادها برؤس بارهه می فرمودند بلکه سادات بارهه که در جوهر شجاعت و بهادری ضرب المثل اند از عهد اکبر پادشاه بپایهٔ امارت رسیده بودند و بهرهٔ از حلم و برد باری که کمتر اثر جوهر غیرت با شجاعت ضمیمه میگردد میداشتند پابند جاذبهٔ حب ریاست بدین مرتبه نمی‌گشتند که چنان بار سنگین امر خطیر اختیار نموده مدار سلطنت بعهدهٔ خود گرفته آخر کار کار بجائي رسانند که مطعون عالمي گردیدند و بد نامي آفاکشي آنها بگوش عالمیان و بادشاهان هفت اقلیم رسید و مادهٔ نساد آشوب تمام سواد اعظم هندوستان گردیده آخرکار باعث استیصال و قلع ریشهٔ دولت بارهه گردند! چنانچه عنقریب باحاطهٔ تحریر خواهد درآمد آري بزرگان گفته اند هر یکی را عقل بکمال و فرزند بجمال نماید اما نه چنانست - هر یکی را بهرکاری آفریده اند - القصه اگر چه نزاع صدارت و دیواني خالصهٔ تن چنین صورت انفصال یافت که صدارت موافق فرمودهٔ پادشاه بنام افضل خان قرار گرفت و دیوانی خالصه بلطف الله خان صادق مقرر نمودند و چهبیله رام را بصوبه داري اکبر آباد تعین نمودند اما تخم عداوت در مزرعهٔ دلهای طرفین بآبیاري شیطان صفتان تمام پیشه کاشته گردید - و میر جمله که در مزاج پادشاه جا گرفت اگرچه

نسبت بآشنایان و محتاجان در فیضرسانی و اجرای کار خلق الله و دیانت ممتاز بود و عالمی ازو کامیاب می گردید اما چون نمی خواست که زمام مدار فرمان فرمائی هند بدست سادات بارهه باشد از مشاهدهٔ اختیار سلطنت که بکف اقتدار هردو برادر میدید در عالم همچشمی و حسد برد گوارا نمی نمود و بوسیلهٔ اظهار خیر خواهی و همدمی مقربان تازه بعرصه آمده و دیگر آتش افروز مادهٔ فساد و عناد میان پادشاه و سادات بارهه می گردید و بقول مشهور محرک مصلحت قطع شجر حیات امیران موروثی و بر انداختن خاندان آصف الدوله نیز او گشت و هردو برادر بسبب مادهٔ نفاق و نزاع که میر جمله در کار و تعلقهٔ آنها دخل می نمود متحمل نگشته روز بروز قدم از جادهٔ طریقهٔ اطاعت بیرون میگذاشتند هرچند که در بعضی السنهٔ مردم عام شهرت یافت که سادات نیز شریک قتل و محرک استیصال ذوالفقار خان نصرت جنگ گردیدند اما آنچه بر مسود اوراق بروایت ثقه ظاهر شده بقید قلم می آرد *

بعده که آصف الدوله و ذوالفقار خان با دل پر از وسواس و هراس در بارهٔ پله آمده خیمه زده ارادهٔ ملازمت پادشاه نمودند چون امیر الامرا حسین علی خان بر مشورت و ارادهٔ میر جمله و پادشاه اطلاع یافته بود بآصف الدوله پیغام نمود که اگر بوساطت من ملازمت نمایند یک سرموی شما را احدی کم نمی تواند نمود صاحب مداران دیگر نه برین معنی مطلع گردیدند خلاف صلاح و صواب دید دولت دانسته تقرب خان را که از مردم

ایران بود به نسبت همجنسی نزد ذو الفقار خان فرستاده تسلی او نموده و قسم کلام الله مجید بمیان آورده خاطر نشان نمودند که در صورت ملازمت معرفت امیر الامرا سوای ندامت و خسارت جانی و مالی فائدهٔ دیگر نخواهد شد - و اصل آنکه در مقابل افعالی که در ایام حکم رانی و سر فوجی بر غربا و ضعفا و سادات از اکثر صاحب ثروتان باختیار و بلا اختیار بظهور می آمد چنانچه از داؤد خان نائب دکن او چه ظلمها که باتفاق مرهته بعمل نیامد و در صاحب اختیار گردیدن سببها چند که در اخذ رشوت و اهانت سادات و مردم با نام و نشان زیاده از حد می کوشید منتقم حقیقی می خواست که مکافات کردار اورا بکنار او گذارد و اورا نیز غیرت رجوع آوردن بسادات بارهه دامنگیر گردید و اجلش گریبان کشان بپای دار مکافات اعمال او رسانده القصه میر جمله آصف الدوله و ذو الفقار خان را آورده دستهای ذوالفقار خان را ببالا بند بسته ملازمت فرمود و آصف الدوله دو سه کلمه مشتمل بر عذر تقصیرات و التماس عفو جرائم خود و پسر عرض نمود ازروی مهربانی ظاهری حکم وا نمودن دست و عطای خلعت و جواهر نمودند و بآصف الدوله فرمودند که شما بخانه روید چون با ذو الفقار خان کار و مصلحت ضروری داریم در خیمهٔ بیرون نشیند بعده که آصف الدوله رسیدن اجل موعود پسر ازدیدهٔ دل مشاهده نمود با دل زار و دیدهٔ اشکبار بخیمهٔ خود مراجعت نمود و ذو الفقار خان دست از جان شسته و مستعد قتل خود گشته در مکان مامور رفت و نشست اطراف اورا امرا و چیلها فرو گرفتند

اول پیغام خشونت آمیز چند از دهوی خون عظیم الشان و محمد کریم بمیان آوردند و ذو الفقار خان بحکم آنکه * * بیت *

هرکه دست از جان بشوید * هرچه در دل آید بگوید

جوابهای سخت و درشت میداد درین ضمن لاچین بیگ ملقب بهبهادر دل خان و بروایتی یکی از چیلها از عقب سر ذو الفقار خان آمده غافل تسمه برگردن او انداخته کشید و از اطراف چیلها آمده هجوم آورده شروع بزدن چوب و مشت و لکد و رساندن مرکارد و خنجر نموده فرصت حرکت و یازدن ندادند تا فارغ ساختند - وهمان روز فرمودند که بقلعه رفته جهاندار شاه را که در تریولیه اندرون قلعه جای تنگ و تار مقید بود بهمان کشیدن تسمه روانهٔ شهرستان عدم ساختند - و محمد فرخ سیر که هفدهم محرم الحرام داخل شهر و قلعه گشت فرمود سر جهاندار شاه را درمکافات آنچه ازو در حق برادران و امرا گذشته بالای فیل برسر نیزه نموده لاش اورا در حوضهٔ فیل انداخته و لاش ذو الفقار خان را وزیر کون بردم فیل بسته در نظر خلق جلوه داده عقب سواری بشهر درآورده لاشها را پیش دروازهٔ قلعه بیندازند * * بیت *

ای برادر مادر دهر از خورد خونت سرنیچ
چون ترا خون برادر هیچو شیر مادرست

و آصف الدوله را فرمودند که پالکی اورا با سواری زنانه همراه آورده مع رخت و لباس که در بدن او و متعلقان او بود در حویلی خان جهان بهادر نظربند بطریق محبوسان فرود آرند - و اموال خانهٔ پدر و پسر را با اموال کوکلتاش خان و راجه سبها چند و چندی از

مغضوبان جهاندار شاهي که في الحقيقت مغضوب درگاه الهي بودند بقيد ضبط در آوردند راجه سيها چند که بمردم زبان درازی مي نمود حکم قطع زبان او فرمودند اما سواي آنکه سرزبان اورا از دشنام کوتاه ساختند در حرف زدن تفاوت ننمود بعد ازان سيدی قاسم را که مدتها کوتوالي به نسق و بندوبست نموده بود وسبب مغضوب نمودن او بثبوت نه پيوست وهمچنان هدايت‌کيش خان را که تربيت نمودهٔ خلد مکان و واقعه نگار کل بود و سعد الله خان عرف هدايت الله خان پسر عنايت الله خان را که مدتي ديواني تن و خالصه با نيابت وزارت باستقلال داشت فرمودند که بسياست تسمه کشی لاچين بيگ مرحله پيماي سفر آخرت گرديدند و خطاب بهادر دلی لاچين بيگ به تسمه کش برزبانها مبدل گشت - و چون بدون وقوع و ثبوت تقصير گذشته و حال مردم‌را بدين سياست مبتلا مي ساختند بمرتبهٔ تزلزل و واهمهٔ تسمه در دل امراي خلد مکاني و خلد منزلی راه يافت که وقت برآمدن از خانه بقصد حجراي پادشاه از فرزندان و عيال رخصت و بهلي حاصل نموده مي رفتند و کار بجائي کشيد که مقلدان و معرکه آرايان بازار تقليد بدعت تازهٔ سياست تسمه‌کشی را وسيلهٔ رزق خود ساخته بودند - و تقصيری‌که برهدايت کيش خان بستند اين بود که هادي فيل محمدکريم برادر محمد فرخ‌سير نزد جهاندار شاه گرديده بود و سبب کشتن هدايت الله خان هيچ ظاهر نشد مگر آنکه گويند ازطرف پادشاه بيگم رقعهٔ جعلي مشتمل‌بر اشارهٔ استيصال‌هدايت الله‌خان‌که خانسامانی بيگم نيز داشت بنام محمد فرخ‌سير رسيده بود اما بعد

ملاقات محمد فرخ سیر با بیگم که پادشاه بیگم تشنیع کشتن بیجای هدایت الله خان نمود و پادشاه ذکر رتعه بمیان آورد بعده که بیگم انکار کرد محمد فرخ سیر افسوس خورده اظهار پشیمانی نمود - و غریب تر آنکه شاه قدرت الله نام درویش که از تعلقهٔ منصب و خدمت فارغ بود بشهرت محض آنکه اورا عظیم الشان گاه گاه شریک مصلحت بعضی امور سلطنت می نمود و حکیم سلیم که از نوکران مقرب عظیم الشان گفته می شد براهنمائی او مقتول گردیده بود میر جمله اورا بطریق مهمان بخانه طلبیده شب باعزاز او کوشیده صبح ناشده چوبدار بدر خانهٔ او نصب نموده اورا بحلق کشید و در زبانها بدنامی کشتن اکثر اجل رسیدگان نسبت بمیر جمله بیشتر انتشار یافت *

میر مرتضی خفاف ایلچی شاه حسین که بعد انقضای مدت پنجاه سال که از ابتدای سلطنت عالمگیر پادشاه بسبب بد سلوکی و اطوار مذموم تربیت خان ایلچی چنانچه در ذکر سلطنت خلد مکان بنیان خامه جاری گشته راه آمد و رفت ایلچی مسدود گردیده بود با نامهٔ تهنیت جلوس خلد منزل بهادر شاه وتعزیت واقعهٔ خلدمکان مع سه صد اسپ انتخابی عربی و عراقی نژاد و زین و سازهای مرصع مروارید و یاقوت و فیروزه و عقدهای مروارید بیش بها و زر بفتهای مقدمه و قالیچهای خوش باف و دیگر تحفهای بلاد فرنگ و روم و خطا اگر بشرح و تفصیل آن پردازد باطراق منجر می گردد روانه شده بود بسبب تباهی افتادن جهاز و دیگر حادثات که اسپان بسیار از آفت جهاز و نا موافقت آب و هوا سقط شدند

و دو سه سال طرف بنادر بنگاله سرگردان بود بحضور رسیده ملازمت نمود - از زبان مردم ثقه مسموع گردیده که آنقدر تحف بیش بها باخود داشت که هیچ یک از پادشاهان سلف ایران مثل آن نفرستاده بود و دوازده میزده اسپ با دیگر جنس که قریب پانصد تومان که دوازده هزار روپیه باشد ارزش داشت ازطرف ایلچی از نظر گذشت لک روپیه و یک اشرفي بوزن دوصد تولہ و دو روپیه بوزن چهارصد تولہ و خلعت مع جیغه و سرپیچ مرصع و خنجر و شمشیر با ساز مرصع و دو اسپ مع ساز طلا و مینا مرحمت نمودند - و دیگر فرمودند که ایام سلطنت جهان دار شاه را عهد مخالف نوشته ابتداي سال جلوس محمد فرخ سیر از غرۂ ربیع الاول مطابق سنه هزار و صد و بیست و سه نویسند - بعده که نظام الملک بهادر فتح جنگ بدکن رسید از صدمۂ شمشیر موروثي و رای صائب او بی آنکه پای قتال و جدال با غنیم لئیم مرهتۂ دکن بمیان آمد نسبت بایام سابق تخفیف تمام در تاخت و تاراج ملک وقافله بهمرسید اما بدستور عمل نصرت جنگ و داؤد خان هرجا که دست آنها میرسید دار و مدار نموده چوتهه می گرفتند و باقي ذکر ایام صوبه داري فتح جنگ بگزارش خواهد درآمد *

ذکر سوانح سال دویم از جلوس محمد فرخ سیر شهید

الحال چند کلمه از مهم راجه اجیت سنگه می نگارد راجه اجیت سنگه که بعد رحلت خلدمکان از کردار ناهموارش مثل تعمیر بتخانه و تخریب مساجد در جودهه پور وطن او ازو بظهور آمده

بود و بهادر شاه بعد از فراغ فتح از محاربهٔ محمد اعظم شاه باوجود متوجه شدن بقصد تادیب او و پامال ساختن ملک دیگر راجپوتان بدکیش فرصت رفت نیامته خان توجه طرف دکن برای مهم محمد کام بخش برادر خرد معطوف داشت و در عهد بهادرشاه پادشاه نیز از اجیت سنگه و بعضی راجپوتان بدکردار اداهای ناشایسته چنانچه بزبان قلم داده بوقوع آمد لهذا بعد مراجعت از دکن بار دیگر بهادر شاه پادشاه برای گوشمال آن طائفهٔ ضال چنان فوج کشی نموده باز بسبب هنگامهٔ آشوب و طغیان گردی خسران مآل آن مهم را بتعویق انداخت و رایت توجه برای تنبیه آن شقی بر افراشت و بعد جلوس محمد فرخ سیر نیز از خدمت پسندیده بظهور نیامد بنا برین امیر الامرا حسین علی خان را با شایسته خان خالوی خود و جمعی از امرا و فوج شایسته برای تنبیه او مقرر کرده رخصت فرمودند و اجیت سنگه بعد شنیدن این خبر از صدمهٔ فوج پادشاه و تسلط سادات مغلوب هراس گشته مال و عیال خود را بکوهستان و مکانهای قلب روانه ساخته ملک خود را خالی نموده وکلای معتبر مع هدایا نزد امیر الامرا فرستاده التماس امان و عفو جرائم بمیان آورد - درین ضمن نوشتجات سید عبد الله خان مشتمل بر مادهٔ فساد و عناد برهم کاران حضور که مفصل بزمان خامه خواهد داد و اشارهٔ طلب امیر الامرا پیهم رسید لهذا امیر الامرا با اجیت سنگه بشرط قبول پیشکش مع صبیهٔ خود برای محمد فرخ سیر و فرستادن پسر برای ملازمت امیر الامرا صلح نموده شایسته خان خالوی پادشاه را برای آوردن صبیهٔ

راجه مقرر ساخته خود را بحضور رساند - چون سید عبدالله خان و امیر الامرا می‌خواستندکه هیچ کار و منصب و اضافه و خدمت بدون تجویز و صلاح هردو برادر صورت نگیرد و میر جمله را پادشاه از طرف خود برای دستخط نمودن ماذون ساخته مکرر فرموده بودند که زبان میر جمله و دستخط میر جمله بجای زبان و دستخط ماست و قطب الملک رتن چند نام بقال دیوان خود را بخطاب راجه و منصب دو هزاری مقرر ساخته در تمام امور سلطنت و وزارت اختیار داده بود و او بدون کارسازی عمده که برای سید عبد الله خان و خود مقرر نماید متوجه کار احدی نمی گردید و بمیر جمله هر صاحب مطلبی که رجوع می آورد از عطای منصب و اضافه و تفویض خدمت بیغرضانه به نیابت پادشاه دستخط نموده کامیاب می ساخت ازینکه این معنی خلاف دستور وزارت و باعث بی استقلالی سادات بود موجب رنجش خاطر هردو برادر می گردید و میر جمله نیز بعضی اوقات گله و شکوهٔ سادات بارهه را سرمایهٔ اظهار خیر خواهي نموده بانواع دلائل خاطر نشان پادشاه مي نمود که چنان خدمات عمده و اختیار ملکي زیاده از حوصلهٔ سادات بارهه است و از اطوار ناهموار آنها آثار نمکحرامی ظاهر می گردد و چندان کلمات فساد آمیز گاه بیگاه در خلوت دلنشین پادشاه می نمود که وسواس تمام در دل محمد فرخ سیر پادشاه از طرف هر دو برادر بهم میرسید و مکرر تدبیر و مصلحت دستگیر ساختن امیر الامرا و سید عبد الله خان بمیان آورده بقصد شکار و سیر باغ محسن خان برآمده هرچند به تمهیدات

مختلف ارادهٔ سرکوز خاطر را پیش نهاد همت می ساخت پیشرفت نمی گردید بلکه بقول مشهور والدهٔ پادشاه نظر بر قول و عهدی که با هر دو برادر نموده بود سید عبد الله خان را اشاره نموده برین راز اطلاع داد - و حیدر قلی خان عظیم الشانی را که از پیش آوردهای میر جمله و در جوهر رشادت و کار دانی و کار طلبی خود را نادر العصر می گرفت بخدمت دیوانی کل دکن که دیوانیهای جز و صوبجات و بعضی بنادر و سرکارهای عمده قریب چهارده پانزده دیوانی دیگر و تعلقهٔ کل امانت محال خالصه و داروغگیهای سائر و کالهای الماس که سوای صوبه داری و اخبار نویسی و خدمات ارباب عدالت هیچ تعلقهٔ مالی نماند که بار مقرر نه نمودند مامور فرموده باستقلال تمام روانه ساختند - دیگر از جملهٔ راه نمائی که در السنهٔ خاص و عام بمیر جمله زبان زد و منسوب می گردید و اغلب سادات بارهه دران مصلحت شریک نبودند مکحول ساختن شاه زادها ست یعنی اعزالدین پسر جهاندار شاه که بعد فرار پدر از معرکهٔ جنگ گرفته پنهان در اکبر آباد شده بود و گرفته آورده بودند و محمد همایون بخت برادر خرد محمد فرخ سیر که هنوز زیاده از ده یازده سال از مرحلهٔ عمر او طی نشده بود و والتبار پسر محمد اعظم شاه را میل در چشم کشیده جهان روشن را در نظر آنها سیاه و تیره گون ساختند و در مکافات آن پسر دو سالهٔ محمد فرخ سیر در همان زودی و دیعت حیات نمود - و درین ضمن امیر الامرا درخواست صوبه داری دکن بمیان آورد بدین اراده که داود خان را بدستور نیابت ذوالفقار خان بعد تعین مبلغ کلی که هر سال از

محصول دکن رساند نائب مقرر نموده خود از حضور جدا نشود و مصلحت پادشاه و میر جمله آنکه امیر الامرا خود روانهٔ دکن شود و بر سر قبول و ابای این شرطها که امیرالامرا نظر بر طریقهٔ سلوک پادشاه و میر جمله از تنها گذاشتن قطب الملک برفتن دکن راضی نمی شدگفتگوی خشونت آمیز بمیان آمد و کار بجای کشید که هر دو برادر از رفتن حضور و مجرای پادشاه پا کشیدند و بفکر گرد آوری سپاه و بستن مورچال اطراف خانهٔ خود افتادند و پادشاه نیز امرای خیر اندیش خود را که عمدهٔ شریک این مصلحت میر جمله و خان دوران ومحمد امین خان بودند درخلوت طلبیده هر روز منصوبهٔ تازه بکار می برد و ازین شهرت خلل گرانی غله و دیگر مادهٔ فساد در شهرهای دور و نزدیک گردید و بعد آمد و رفت رسل و پیام که والدهٔ پادشاه خود بخانه قطب الملک رفته مطمئن خاطر ساخته قرار برین یافت که در قلعه بند و بست سادات شود بعده هردو برادر برای مجرا بدربار بیایند چنانچه بعد بند وبست که جابجا مردم سید عبدالله خان و امیر الامیرا نشستند قطب الملک و امیر الامرا بخدمت پادشاه رفته عذر تقصیرات خود خواستند و شکوهٔ سوی ظن پادشاه بمیان آورده شمشیر کمر برآورده پیش پادشاه گذاشته گفتند که اگر در خاطر مبارک ازطرف ما بگفتهٔ غمازان وسواس راه یافته هم اینجا بفرمایند که مارا بقتل رسانند یا بی منصب ساخته روانهٔ کعبه سازند اما برحرف نمامان و گفتهٔ درهم اندازان صاحب غرض باعث خفت و ضرر جانی و مالی بندهای جانفشان خود گردیدن از طریقهٔ پادشاهان حق شناس بعید

است آخر برای دفع فتنه بنای صلح بر رخصت میر جمله طرف صوبهٔ عظیم آباد عرف پٹنه قبل از روانه شدن امیر الامرا بدکن قرار یافت چنانچه در همان نزدی میر جمله را خلعت صوبه داري پٹنه داده مرخص ساختند - و نیز امیر الامرا التماس نمود که اگر در غیبت من باز میر جمله را نزد خود طلبیدند یا با برادرم قطب الملک قسم دیگر سلوک مرعي داشتند مرا در فرصت بیست روز از دکن رسیده دانند - و دیگر شرط نمود که اختیار عزل و نصب جاگیر و خدمات جزو کل و تبدیل قلعه‌داران باختیار من باشد پادشاه بذابر تقاضای وقت و مصلحت قبول نمود بلکه بقول مشهور مهر خاص متبرکه را طوعا و کرها بدست خود بامیر الامرا سپرد که برای فرامین قلعه‌داران محتاج فرمان حضور نگردد و درین گفتگو های نساد آمیز بعد رخصت امیر الامرا چهار پنج ماه در شهر و باره پله توقف واقع شد *

الحال نقرهٔ چند از بند و بست صوبه داری نظام الملک بهادر فتح جنگ که در دکن بعمل آمده بگزارش می آرد بعده که آن بهادر والا نژاد صوبه دار دکن شده بخجسته بنیاد رسید چنانچه بزبان خامه‌داده بي آنکه با فوجهای راجه ساهو و تارا بائی راني قتال و جدال بمیان آید از شهرت شمشیر ارژي آن سردار نامدار افواج مرهٹهٔ نابکار دست از شوخی تاخت و تاراج ملک و قافله که هرسال می نمودند کشیدند اما چون هرجا دست آنها میرسید و گماشتهای آنها که جابجا از سابق برای وصول چوتهه یعنی چهارم حصهٔ جمع مال هر سال مقرر بوده

بدستور هر سال بدار و مدار وجه چوتهه از پرگنات مي گرفتند و نظام الملک بهادر در عالم غیرت برخود هموار ننموده خواست که دست تصرف آنها ازگرفتن چوتهه خصوص از نواحی خجسته بنیاد کوتاه نماید بفوجداران و ضلع داران تاکید نوشته کمایش داران راجه ساهو را از اکثر جاها و محال خجسته بنیاد بیدخل ساختند و خود بعد عید فطر سنه دو جلوس با پنج شش هزار سوار و توپخانهٔ سنگین برای بند و بست پرگنات و دفع مضرت فوج غنیم لئیم برآمد و محمد غیاث خان را که از تهور پیشگان کارطلب بود و کهیم کرن دیوان خود را با دیگر سرداران جلادت نشان برای نسق پرگنات و تنبیه مفسدان اطراف تعین نمود چون هیچ یکي از نا سرداران مرهٹه را سوای فرار نمودن جرأت مقابله نبود لهذا بعد از خاطر جمعي از بند و بست و گوشمال بعضي سرکشان حوالي آن سمت مراجعت نموده اوائل ذی الحجه داخل خجسته بنیاد گردید - و بعد معاودت آن سپهدار باوقار گاه گاه فوج مرهٹهٔ تبه کار اطراف دور دست شوخی و دست اندازی بر قافله نمودن آغاز کردند چنانچه قافلهٔ از بندر سورت و احمد آباد باورنگ آباد می آمد محمد ابراهیم تبریزی بخشي و واقعه نگار یکلانه دران قافله با جمعي دیگر بدرجهٔ شهادت رسید و در ماه رجب [۱۱۲۵] سنه سه از جلوس بیست و سه کروهی خجسته بنیاد کفار به پناه گذهي که درآنجا بدستور همه صوبجات برای ملجای فرار خود ساخته بودند جمع شدند چون میان هم گفتگوی خشونت آمیز داشتند انبوجی نام دیسمکه پرگنهٔ شیز که یکي از پرگنات نواحی گلشن آباد است از مرهٹها

سپاهی کار طلب بود و گاه باغنیم آمیزش درستی داشت و گاه برای
دفع شر آن گروه شقاوت پژوه با بندهای پادشاهی رفاقت مینمود
و دران مجمع بطریق مصلحان رفیق گردیده بود درین ضمن انور خان
نام ضلع دار نوکر نظام الملک بهادر که در قصبهٔ پهولهری هشت
کروهی اورنگ آباد استقامت داشت بقصد خبر گرفتن پرگنهٔ تعلقهٔ
خود برآمد و یکی از کمایش داران مرهته که سابق وصول چوتهه
آن ضلع بعهدهٔ آن بود بعد دست کشیدن از اخذ چوتهه بامید
ملازمت و درآمدن در سلک ملازمان نظام الملک خدمت انور
خان می نمود بقصد تنبیه جمعی ازان مفسدان و اطاعت یکی از
جملهٔ سرگروهان آن گروه که بانور خان سلوک تبعیت و اطاعت
مرعی میداشت برهنمونی و رفاقت آن کمایش دار روانه گردید مابین
راه خبر باهم ساختن و مصالحه نمودن نابرداران مرهته شنیده درخود
طاقت آن نیافت که از عهدهٔ تنبیه همه سرداران تواند برآمد
لهذا براهنمائی بعضی همراهان بخاطر آورد که کمایش داری که
بنفاق و علاجی رفاقت می نماید او را غافل گرفته دستگیر باید
ساخت و بمردم خود اشارة نمود که ناگهان برسر او ریخته یراق او گرفته
بقید درآوردند این خبر که دران مجمع مفسدان رسید نظر بر بیانه
این معنی را آخرکار مادهٔ وبال و نکال جان خود دانسته همان لحظه
باخود اتفاق نموده قدم از جادهٔ اطاعت بیرون گذاشته جمع کثیر
ازان جماعهٔ بد انجام برهیئت مجموعی بر سر انور خان تاخته
فرصت تردد نداده دستگیر ساخته کمایشداری خود را خلاص نموده
همراه انور خان بردند و دران مکان مجمع خود هنگامهٔ فساد

تازه برپا نمودند بعده که خبر چنین فتنه وجرأت و شوخي آن گروه به نظام الملک بهادر فتح جنگ رسید ابراهیم خان پسر برادر داود خان را با فوج همراه خود و جمعي از نوکران پادشاهی برای تنبیه و گوشمال آن جماعهٔ بد سگال تعین نمود بعد ازانکه ابراهیم خان مقابل آن بد سگالان رسید ازانکه با ابراهیم خان نسبت بفوج غنیم لیئم جمعیت بسیار کم بود و از شدت باران شب و روز تیر و کمان و بندوق مردم پادشاهی ازکار استعمال افتاده بود فوج مرهٔه که پانزده شانزده هزار سوار جنگی فراهم آمده بود ندبهیئت مجموعی برابر ابراهیم خان آمده آغاز شوخی نموده اطراف اورا فرو گرفتند و عرصهٔ کارزار بر افغانان با نام و ننگ تنگ ساختند ابراهیم خان استقامت ورزیده برای کومک به فتح جنگ نوشت نظام الملک بهادر بر غلبهٔ آن گروه اطلاع یافته باقي تمام فوج خود را مع متعینهٔ خجسته بنیاد بسرداری محمد غازي الدین خان خلف الصدق خود که هشت سال از مرحلهٔ عمر او طي شده بود باتالیقي و هراولي محمد غیاث خان دیوان و میرزا خان بخشي مرخص نمود بعد ازانکه فوج فتح جنگ نزدیک انبوه آن گروه شقاوت پژوه رسید باوجود فراهم آمدن ده یازده نا سردار و مرهٔهٔ بیشمار که از شهرت آن هنگامه هر روز چون مور و ملخ جمع می آمدند و از وفور رحمت الهی و بسیاري لا و گل اسلحه و توپخانهٔ مرام پادشاهي از کار تردد رفته بود و اسپان را طاقت حرکت نبود بمرتبهٔ هیبت و دبدبهٔ لشکر اسلام و تسلط تام فتح جنگ بران طائفهٔ بد نام غالب آمد که در مقابلهٔ فوج فتح جنگ

نصیب استقامت نتوانستند ورزید و آنبوجی که یکی از سرداران آن گروه بد انجام بود و در اطاعت مردم پادشاهی و زنانت و معاونت آن قوم شوم چنانچه بگزارش آمده حکم خذلی داشت و مدبر کار آزموده خود را میگرفت صلاح مقابل شدن ندانسته مرهته را مصلحت قرار داد و چند هزارسوار کار زار دیدهٔ انتخابی با سرداران نامی مقابل هراول فوج نظام الملک بهادر داده شروع بجنگ گریز نموده ره نورد هزیمت گشتند و بهادران فوج فتح جنگ بعد مسمار ساختن گدهی آن بدخصالان با آن همه صعوبت بر شکال و طغیانی نالها دست از تعاقب بر نداشته همه جا پاشنه کوب می رفتند و فوج پیش آهنگ فتح جنگ را با چندازل آنها زد و خورد بهادرانه بمیان می آمد و هر منزل کافر کشی و غنیمت کشی زیاده رو میداد و اسپ و مادیان و چهتری و نشان آن طائفهٔ ضال بدست غازیان اسلام می آمدند بدین طریق جنگ کنان طی منازل که بر فریقین خالی از تعب نبود می نمودند درین مابین بعضی گدیها که مابین راه ملجای مقرری آن مفسدان بود و لشکر بادشاهی را فرصت محاصرهٔ آن نبود و مقدمان نامی اکثر دیهات که در هریک دو پرگنه بحسب ظاهر برای دفع مضرت غنیم احاطه بکمال استحکام کشیده و در باطن بجهت دفع ضرر مثل و عیال خود با مرهته رابطهٔ اتحاد گرم نموده در چنین اوقات زن و فرزند آنهارا دران حصارجا میدهند و از گزند فوج پادشاهی محفوظ میدارند هرگاه آنجاکه میرسیدند قبائل خود را با اسباب زیاده در آنجا نیستاده برای فرار سبکبار می شدند بدین دستور قریب هفتاد هشتاد کروه تعاقب

نمودند بعده که آنها تنگ آمدند دو فیل که سرمایهٔ اعتبار و افتخار آنها بود گذاشتند و اکثر مردم بهیر را بدم شمشیر و تاراج مردم پادشاهی داده خود در کوههای قلب و غارهای دشوار گذار متفرق و ناپدید گشتند و فوج ظفر موج با هردو فیل و مادیان و چهتری بسیار مراجعت نمود - چون در همان ایام فتح جنگ از بیماری صعب صحت یافته بود و بر چنین فتحی که بعد مدت چنان صدمهٔ شدید بمرهٔه رسید کامیاب گردید جشن عالی نموده تا نه روز خلعت و اضافه بعمدهای پادشاهی که شریک تردد گشته بودند و مردم خود داده فیلان را مع عرضه داشت فتح محبوب میرزا بیگ خان روانهٔ حضور ساخت *

چون ذکر نظام الملک بهادر فتح جنگ بمیان آمد کلمهٔ چند از ورع و تقوی و خدا ترسی و نیک نفسی و رعیت پروری و سلامت روی و دیگر صفات حمیدهٔ آن نیک سرشت که دران ریا و مزاج گوئی را دخل نباشد بزبان خامهٔ صدق بیان میدهد اولا آن والا نژاد از اولاد حضرت شیخ الشیوخ شیخ شهاب الدین سهروردی و نبائر شیخ عالم قدس سره است که بر احوال ایشان از بعضی تذکرهٔ اولیا اطلاع واقعی میتوان یافت و دیگر از علوم عقلی و نقلی که سرمایهٔ حاصل زندگانی و کلید فتح ابواب ترقی دنیوی و نجات اخروی است بهرهٔ حاصل نموده و در ربط کلام نظم و نثر دست تام دارد و شاکر تخلص می نماید چنانچه دو سه بیت از زادهٔ طبع آن بزرگ نژاد نگاشته می آید * بیت *

چون گل ببوی وصل گریبان دریدنی است

آهي ز سوز سينهٔ بريان كشيدني است
زنهار دل بنقش و نگار جهان مبند
رنگي كه ديدهٔ ز رخ گل پريدني است
شاكر بريگ برق درين عرصهٔ خيال
دامن زخويش برزده يک ره دويدني است

ازانكه حق سبحانه و تعالى ذات شريف او را از جملهٔ سعادت كيشان مخمر ساخته درتبعيت اوامر و نواهي الهي تقيد تمام مي ورزد و چون درخدمت خاد مكان تربيت پذيرفته در عقل معاش و معاد و تدبير امور ملكي و ديگر حسن سيرت اكثر اخلاق و صفات آن پادشاه مغفور اختيار نموده عمدة آنكه سواي زر جاگير از زر رشوت و جريمهٔ ناوان و پيشكش غير كفار حربي بري و متنفر مي باشد و بمرتبهٔ از آلودگي آن اجتناب مي نمايد كه اگر مفصل بزبان خامه دهد محمول بطريقهٔ متبرسمان روزگار ميگردد - در ايامي كه اين عاجز را بكمال نادانيي از راه لطف و قدردانيي ديواني سركار خود در صوبه داري دكن مقرر نموده بود قريب هشت اک روپيه بابت ضلع داري كه داؤد خان صوبه دار بناي بدست اخذ آن از زميندارن و رعايای پرگنات صوبهٔ خانديس و بالا گهات وغيره گذاشته باعانت و اتفاق فوج غنيم كه باهم چون شير و شكر آميخته بودند براي خويش گرفته بود بعدهكه متصديان فتح جنگ ظاهر نموده براي وصول آن خواستند استمزاج حاصل نمايند برابر پشيزي اعتماد ننموده معاف فرمود بلكه مدام بديوانيان تاكيد مي نمود كه در پرگنات و محالات جاگير بعمال بر نگارند كه از ابواب فوجداري و راه داري و ديگر انواع ابواب

ممنوعهٔ درگاه والا که اکثر حکام و عمال بد مآل از شیر مادر حلال تر دانسته بظلم و تعدی می گیرند معاف شناخته دام و در می نگیرند هرچند که عمال دست ازین ابواب بر نمي دارند اما خود آن بزرگ باختیار خود راضي نبوده ترحم بحال کافهٔ انام بدین مرتبه می نمود که هرگز حکم قطع ید و قتل دزد هم ننمود تا بدیگر کارهاي بدعاقبت چه رسد و در ایامي که ترك منصب نموده منزوی گردیده بود جواهر و مرصع آلات مبلغ خطیر که داشت متغلبان بد عاقبت دزدیده بجاي آن همه الوان جواهر بهمان رنگ و چهره از سنگ بلور و پیگون وغیره درست کرده عوض جواهر نصب نموده سنگهاي گران بها را از میان ربوده بودند بعده که در ایام اختیار نمودن منصب ظاهر شد هرچند متصدیان خواستند که از مشرف و بعضي عملهٔ جواهر خانه که دران وقت حاضر بودند بچشم نمائي تحقیق نمایند آن حق پرست بدون اثبات تقصیر راضی نشد که باعث خفت و بي آبروئي آنها گردد - و دیگر از صفات محمودهٔ آن نیک نژاد آنکه مدام با صلحا و علما و فقرا محبت و مجالست نمودن و بدیدن آنها رفتن و همت باعانت و رعایت بحال آنها مصروف داشتن شیوه و شعار خود ساخته و سوای روز دیوان جشن پادشاهي به تزئین لباس و زینت اساس دولت و انداختن مسند نمی کوشید چون خود از شعر و سخن فهمی بهرهٔ تمام دارد گاه گاه بصاحب طبعان سخن سنج می جوشد اما اگر شاعری در مدح او قصیدهٔ و شعری گفته بیارد خلاف مرضی اوست - اوقات مخصوصه را بدین طریق

مقرر ساخته که بعد ادای نماز صبح و فراغ اوراد تا دوپهر بکار وبار ضروری پادشاهی وسرکار خود که دراموری جزوی وکلی بقدر مقدور خود متوجه می شود می پردازد بعد سه پهر اکثر برای ادای نماز ظهر و عصر و ادعیه و تلاوت کلام الله مجید و درس حدیث وصحبت اهل کمال و فقرا صرف می نماید و نسبت باهل بیت حضرت خاتم النبیین و ایمهٔ طاهرین اعتقاد خاص دارد و در شجاعت وبرد باری و حوصله آنچه از و بظهور آمده در ذکر سلطنت خلد مکان شمهٔ بنگارش آمده باقی انشاء الله تعالی بر محل بگزارش خواهد درآمد *

فی الجمله در همین ایام خبر مقرر شدن صوبه داری دکن بنام امیرالامرا حسین علی خان و روانه شدن سند نیابت باموری ملکی بنجابت خان صوبه دار برهانپور و تعلقهٔ مالی بنام حیدر قلی خان دیوان دکن از طرف حسین علی خان رسید و نظام الملک بهادر فتح جنگ اوائل ماه صفر المظفر بقصد حضور از خجسته بنیاد برآمد و به برهانپور که رسید چون دو سه تا سردار غنیم با فوج عظیم اطراف برهانپور شوخی می نمودند نظام الملک بقصد گوشمال و تنبیه آنها سوار شده بتعاقب آنها پرداخت بعده که کار بمقابله رسید اگرچه جنگل بسیار دشوارگذار بسبب استقامت ورزیدن سرهنه و آتش دادن جنگل هیچ نمانده نزدیک بود که باروت و شترهای بار را اسیب آتش رسد اما حق سبحانه و تعالی ازان آفت نگاه داشت و پای استقامت سرهنه لغزید و تا چهل کروه تنبیه کنان رفته بعد رسیدن بسرحد پرگنهٔ تهانیر مراجعت نموده روانهٔ حضور گردید چون اواخر جمادی الاولی حسین علی خان از باره بلهٔ دار الخلافت کوچ

نموده بود مابین راه بتفاوت یك دو کروه بهم دیگر رسیدند باوجود آنکه خواهش حسین علی‌خان برای ملاقات فتح جنگ بود نظر بر پاس خاطر پادشاه اغماض نموده گذشت - امیر الامرا بعد رسیدن بمعبر گذر اکبرپور آب نربدا مسموع نمود که داود خان پنی که صوبه دار احمد آباد بود بموجب حکم صوبه دار خاندیس گشته خود را بدار السرور برهانپور رسانده و نیز از زبانی عوام شهرت یافت که خفیه بنام او احکام رسیده که سر باطاعت و ملاقات حسین علی‌خان فرود نیاورده تا مقدور در دفع و استیصال او کوشیده امید وار صوبه داری کل دکن باشد لهذا داود خان دم از صوبه داری باستقلال میزد و ارادهٔ ملاقات ندارد امیر الامرا بعد اطلاع برین ماجرا بداود خان پیغام فرستاده که چون کل صوبه داری دکن بما تعلق گرفته باید که قدم از جادهٔ اطاعت بیرون نگذاشته باستقبال ما شتابد و الا خود را نزد پادشاه رسانده مادهٔ فساد وخونریزی مسلمانان نگردد داودخان از قبول هردو تکلیف ابا نموده اگرچه بسماجت تمام برآمده بیرون شهر دائره نمود اما از اطاعت امیر الامرا سر وازده ازانکه با سرداران مرهٹه رابطه و اتحاد زیاد داشت و نیباسیندهیا که از جملهٔ نوکران عمدهٔ پادشاه گفته می شد و بشهرت استقبال حسین علی خان و اعانت داود خان که بر وقت کار رفاقت طرف غالب اختیار نماید مع چندناسردار مرهٹهٔ دیگرآمده اطراف برهانپورفرود آمده بود و روزبروز گفتگو میان امیر الامرا و داود خان بطول می کشید تا آنکه اوائل ماه رمضان المبارک سنه چهار جلوس کار بجنگ صف کشید و امیرالامرا با لشکر خودکه قریب پانزده هزار سوارموجود داشت سوار

شد و ازان طرف داود خان که از سه چهار هزار سوار افغان زیاده با او دران روز موجود نبود و هیرامن یکسریه را که همیشه میرشمشیر او بود هراول نموده بمعرکه در آمد مابین میدان لعل باغ برهانپور باهم مقابلهٔ کارزار اتفاق افتاد و از طرف امیر الامرا سیف الدین علي خان بهادر و عالم علي خان که برادر و برادر زادهٔ امیر الامراء می شدند و خان زمان پسرخان خانان و اسد علي خان و علی مردان خان و رستم بیگ و التفات خان و فیروز علی خان وبسالت خان اعظم شاهي طرف سلطان نظر که بخشی و واقعه نگار فوج بود و محمد یوسف خان داروغهٔ توپخانه و ذو الفقار بیگ بخشي و راجه محکم سنگه دیوان امیر الامرا و میر مشرف که سابق از نوکران عمده و شجاعان مشهور گفته می شد و دیگر امراي پادشاهي و نوکران نامي و متعینه برهانپور وخجسته بنیاد که هراول فوج بدست راست و دست چپ مقرر شده بودند معرکه آرا گشتند و جنگ عظیم در پیوست و عجیب دار وگیر و غریب زد و خورد میان آمد از هر دو طرف که حمله مي آوردند چشمهاي دلاوران رزم جو از نظارهٔ جولانهٔ شمشیر برق کردار مبارزان خیره می گردید و سرهای پردلان چون گوی غلطان زیر چوگان سم اسپان می غلطید چه سرهای سران که از تن جدا نشدند و چه تنهای تنوران که از خانه زین بزمین نرسیدند داؤد خان که بقصد پیکار و مقابلهٔ حسین علي خان یکه تازه خود را بمعرکهٔ کار زار رسانیده بفیلبان خود تاکید بلیغ نموده بود که فیل او را بفیل سواري امیر الامر برساند باوجود در اول حمله هیرامن هراول که تیر روي ترکش

لشکر داؤد خان گفته می شد با بسیاري از همراهان خود را بتوپخانهٔ امیر الامرا زده آشوب غریب انداخته زیر تیغ سادات آمده بود و جمع کثیر از افغانان نامی اطراف فیل او کشته و زخمي گردیدند - داود خان با آنکه مردم کم با او مانده بودند حسین علي خان گویان حملهٔ رستمانه می نمود با دو صد سه صد سوار افغانان جان نثار که با خود داشت تیر میزد و بقصد آنکه خود را مقابل امیر الامرا رساند فیل میراند تا آنکه تزلزل تمام و رستخیز عظیم در لشکر امیر الامرا افتاد و رستم بیگ و محمد یوسف داروغهٔ توپخانه و بسالت خان و جمع کثیر دیگر از پا در آمدند و خان زمان خان و عالم علي خان با بعضی مردم عمدهٔ دیگر زخمي گردیدند - درین دار و گیر میر مشرف که از بهادران نامدار و جوانان قوی هیکل غرق سلاح آهن چون کوه البرز بالای حوضهٔ فیل جلوه گر بود مقابل فیل سواري داود خان تیر بحلقهٔ کمان در آورد چون داود خان خود در وقت مصاف زره و بکتر نمي پوشید بر میر مشرف بانگ زد که روی خود مثل زنان چه پوشیدهٔ چهام بردار تا صورت ترابه بینم و تیري بروی زد که نزدیک گلوی او زخم کاري رسید و میر مشرف تیر را بتصدیع تمام کشیده بالای حوضه بدم رو افتاد و بروایت بعضي فیلبان داود خان بسبب پیوستن فیلها بهمدیگر دو سه ضرب پشت کجک فیل بر پشت و پهلوي میر مشرف رسانده درین ضمن فیلبان میر مشرف فیل خود را از فیل داود خان جدا ساخت و از مشاهدهٔ صدمهٔ که بمیر مشرف رسید مردم فوج امیر الامرا را گمان آن شد که میر مشرف ازان زخم فارغ گردید هیبت

و هراس تمام در دل سپاه حسین علی خان راه یافت و نزدیک بود که تفرقهٔ تمام در لشکر افتد بلکه اکثر خود را از معرکه بگوشه و کنار کشیدند بغیر از سرداران جان نثار که بجای خود قائم بودند پای استقامت جمع کثیر لغزیده بود دران آشوب گولهٔ بندوق جان ستان بداود خان رسید کار او ساخته شد فیلبان و همراهان بقیة السیف بر کشته شدن او اطلاع یافته فیل را از معرکه گردانیدند - امیر الامرا که بران فتح مبشر گردید حکم نواختن شادیانه فرمود و فیل جسد داود خان را بر گردانیده آورده لاش او را بر دم فیل بسته در شهر گردانید- و نیبا سیندهیا و دیگر نامداران غنیم سرهته که رفیق امیر الامرا گشته از دور تماشا می دیدند و چشم بر راه غارت طرف مغلوب داشتند و در غلبهٔ زد و خورد پای استقامت آنها از معرکه لغزیده بود و رو بفرار آورده بودند خودرا بمبارک باد امیرالامرا رساندند و سپاه آنها بتاراج بهیر و مال داود خان پرداختند - خزانه و فیلان و اسپان و کارخانجات بضبط امیر الامرا درآمد که از آنجمله بعد دو سال چند فیل بحضور ارسال داشت *

گویند اگر چه داود خان بعدم رجولیت شهرت داشت اما نقل می نمایند که در ایام صوبه داری احمد آباد دختر یکی از زمینداران آن حدود که موافق رویهٔ آن سر زمین بحکام پیشکش می نمایند مسلمان نموده بعقد خود در آورده بود ازو حمل هفت ماهه داشت و وقت سوار شدن بقصد جنگ آن زن با غیرت جمدهر کمر او را گرفته بطریق اذن و اطلاع نگاه داشته بود بعد شنیدن کشته شدن داود خان شکم خود را پاره ساخته

طفل زنده بر آورده رفیق سفر آخرت شوهر گردیدلیکن این قول بثبوت نه‌پیوسته ـ بعده که خبر جنگ و کشته گردیدن داود خان بعرض محمد فرخ سیر پادشاه رسید اثر ملال بر چهرهٔ حال او ظاهر گردید و بقطب‌الملک فرمودندکه چنان سردار نامي با وقار را بیجا کشتند سید عبد الله خان در جواب التماس نمود که اگر برادرم ازدست آن افغان کشته می‌شد باعث خشنودي مرضي مبارک و بجا بود *

ذکر سوانح سال سیوم از جلوس محمد فرخ سیر شهید

الحال عنان کمیت خامه را بذکر سوانح که در سنه سه جلوس محمد فرخ سیر در احمد آباد رو داد و شعلهٔ فساد و عناد میان فرقهٔ هنود و مسلمین افروخته گردید و انتهاي آن در دار الخلافت منجر بمنازعت مابین خواجه محمد جعفر دورویش و شیخ عبد الله واعظ گشت معطوف داشته مجمل بزبان قلم میدهد که در سنه احد جلوس که داود خان پني صوبه دار احمد آباد گجرات گردید سال‌دویم آن شبی که هولی هنود سوخته می شود یکی از هنود که مقابل خانهٔ او جمعی از مسمانان مي ماندند و مابین هردو خانه صحن کوچهٔ مشترک واقع شده بود خواست که پیش خانهٔ خود هولي بسوزد و مسلمانان مانع آمدند هندو به پشت گرمي طرفداري داود خان که اکثر در اعانت‌کفار مي کوشید بحجت‌آنکه اختیار در خانهٔ خود دارم پیش آمد بعد گفتگو و ابرام تمام اقدام بر سوختن هولي‌نمود روز دیگر مسلماني‌که رو بروی خانهٔ او می ماند طعام‌وفات حضرت سرورکائنات خلاصهٔ موجودات خواست بیزد علي الرغم هند و باظهار آنکه این جاي در خانهٔ من‌است‌گاو آورده ذبح ا

نمود هنود تمام محله فراهم آمده بر سر مسلمانان هجوم عام آوردند مسلمین طاقت مقاومت نیاورده در خانهای خود پنهان شدند هنود جرأت شوخي بمرتبهٔ رساندند که پسر چهارده پانزده سالهٔ گار قصاب را و بقولي یکی ازان بهر ها را که بدست آنها افتاد کشیده گرفته مذبوح ساختند از شهرت و مشاهدهٔ این تعدي کفار از هرطرف مسلمانان جمع شده ندای بلوای عام نموده مستعد جنگ با هنود گشته بهیأت مجموعي که چند هزار نفر افغان از نوکران داود خان بغیرت و حمیت اسلام بی استرضای آقا و افغانان پورجات احمد آباد و بهر هاي شهر اجماع و غلوي عام نموده باتفاق بدر خانهٔ قاضی آمدند قاضي نظر بر فساد و ازدحام و جانب داری صوبه دار در خانهٔ خود بر روی اهل نزاع بست و بقول مشهور باشارت قاضی بسبب رعایت و طرف داري داؤد خان که در بارهٔ هنود داشت مسلمانان دروازهٔ خانهٔ قاضي را اتش زده شروع بسوختن دکانهای رستهٔ چوک و دیگر خانهای هنود نمودند و دران هنگامه دکان بسیار از بزازان و دیگر تجارت پیشگان بغارت رفت بعده بقصد سوختن خانهٔ کپور چند نام بدنام جوهری که مادهٔ فساد و مصاحب داود خان و کافر شدید العداوت بود روانه شدند کپور چند خبر دار شده با جمعي از برقندازان دروازهٔ محله خود را قائم نموده بجنگ پیش آمد و جمعی از مسلمانان و هنود کشته شدند و بمرتبهٔ بازار فساد در احمد آباد گرم گردید که مه چهار روز کار وبار بازار و اهل حرفه بند و معطل بود - بعده که جمع کثیر فریقین بقصد استغاثه احترام حضور بستند و داود خان بکپور چند مخصر بمهر خود

وقاضي و دیگر حکام مشتمل بر تعدی مسلمانان نموده داده روانهٔ دارالخلافت شاه جهان آباد ساخت و ازطرف مسلمانان شیخ عبدالعزیز و شیخ عبدالواحد و شیخ محمد علي واعظ که بحلیهٔ فضیلت وصلاح آراسته بودند با جمعي ازبهرها و فرقهٔ دیگر مسلمین بحضور رسیدند چون راجه رتن چند دیوان قطب الملک را جانب داری همقوم ضرور بود بدست آویز محضري که هنود دردست داشتند عبد العزیز و شیخ عبدالواحد و شیخ محمد علی واعظ را با دیگر مسلمانان گرفته مقید ساخت - خواجه محمد جعفر نام برادر خان دوران بخشی که از درویشان و مغزویان با نام و نشان بود برحقیقت مذکوره و مقید گردیدن مسلمانان اطلاع یافته بوساطت خان دوران در استخلاص آن جماعه کوشید لهذا شیخ محمد علي واعظ را رابطهٔ اتحاد و الفت خاص با خواجه محمد جعفر بهمرسید - ازانکه در خانه و مجلس خواجه محمد جعفر مقرر بود که قوالان اکثر اشعار متضمن برنعت حضرت خاتم النبیین و منقبت ائمه طاهرین می خواندند و خواجه رغبت تمام بشنیدن مناقب ایمه داشت و شیخ محمد علی نیز در وقت وعظ بعد حمد الهي و نعت حضرت رسالت پناهی چند فقره در منقبت ایمهٔ اثنا عشر برزبان فصاحت بیان خود جاري می نمود درین اوان شیخ عبد الله نام که از ملتان رسیده در مسجد جامع وعظ میگفت براي دیدن خواجه محمد جعفر رفت چون در مجلس خواجه مشاهده نمودکه بعضي مریدان ومعتقدان بجای سلام اقدام بر آداب زمین بوس می نمایند و قوالان بیشتر بخواندن منقبت ایمهٔ اثنا عشر اشتغال دارند شیخ عبد الله باظهار

نصائح پرداخته گفت که سجده بجز معبود برحق را نسزد و باوجود شنیدن سرود که خلاف طریقهٔ شریعت است فقط باستماع حمد و منقبت اهل بیت که ذکر و اسم اصحاب کبار رضوان الله علیهم بمیان نیاید پرداختن از طریقه و آئین اسلام دور است خواجه درجواب گفت که ما فقرا بجز ذات پاک حق دیگری را موجود نمي دانیم چگونه رضا بسجدهٔ غیر حق خواهیم داد اما اینها که از فرط اخلاص همه جا معبود خود را حاضر دانسته بتقدیم زمین بوس پردازند و ممنوع نمیکردند مارا چه تقصیر * * بیت *

آنرا که بکوچهٔ حقیقت راه است * از سر وجود ازلی آگاه است
میداند اگر ذره بود یا خورشید * دردیدهٔ عاشقان جمال الله است

دیگر قوالان آنچه از استاد خود یاد گرفته اند بخواندن آن اشتغال دارند منع آن لازم نمیدانیم اگر اشعار مشتمل بر مناقب اصحاب کرام یاد دارید تلقین نمائید آنها را بخواندن آن مامور نمائیم شیخ عبد الله از شنیدن آن جواب میل خواجه بمذهب تشیع گمان برده آزرده گشته برخاست و در مسجد جامع روز جمعه که وعظ میگفت علی الرغم خواجه بعضي قول و اعتقاد متاخرین متعصب مثل آنکه حضرت امیرالمومنین مرتضی علی داخل آل عبا نیست و علوی را سید نمیتوان گفت و پنج تن پاک که میگویند خلاف عقیدهٔ اهل سنت است آن پنج تن را که پاک می خوانند مگر دیگر اصحاب کبار کرام پاک نبودند وکلمات دیگر در مذمت مذهب امامیه بزبان آورد خواجه محمد جعفر برین مذکورات اطلاع یافته بشیخ عبدالله پیغام داد که چنین ذکر در وقت وعظ بگفتگو آوردن خارج از

طریقهٔ دین متین اهل سنت و جماعت است بلکه یاد از رویهٔ خارجیان میدهد اگر بفقیر خانه تشریف آرند یا جائی مقرر کنند و با دیگر فضلای بلاغت نشان در اثبات اقوالی که میگویند بدلائل عقلی و نقلی مباحثه نموده ازروی کتب معتبره خاطر نشان نمایند تصدیع بیجا نخواهد بود شیخ عبد الله در جواب پیغام کلمات درشت گفته فرستاد - از اتفاقات در همان زودی روز جمعه وقت وعظ چندی از مغل زادهای اوباش وضع با تسبیحهای کربلا در گردن و باز و بهیئت مجموعی در مجلس وعظ آمده نگاههای تند بشیخ عبد الله نمودند ازان طرف در سه هزار کس که سامع وعظ بودند بگمان وظن آنکه این جماعه فرستادهٔ خواجه اند که برای قتل شیخ آمده اند کلمات تشنیع روافض برزبان راندند مغل زادها را طاقت شنیدن آن نماند پیچتاب خورده از مسجد بر آمدند از عقب آن جماعه هندوی اجل رسیدهٔ سپاهی وضع که بهوس شنیدن وعظ مسلمانان آمده بود روانه شدیکی از خدمهٔ مسجد با جمعی دیگر بگمان آنکه آن هندو نیز از جملهٔ آن جماعت ست که بارادهٔ کشتن شیخ آمده بودند بقصد گرفتن و کشتن او دوید آن هندو نیز برگشته جمدهر کشیده بر موئن انداخته شهید ساخت و آن هندو را نیز کشتند و تا دو سه روز برای تحقیق که آن هندو فرستادهٔ کیست نگذاشتند که لاش اورا بردارند و چندی از فضلا و هوا خواهان شیخ عبد الله بوسیلهٔ مقربان نزد محمد فرخ سیر پادشاه استغاثه نمودند که خواجه محمد جعفر می خواهد که خلل در دین اهل سنت اندازد و در عهد خلد منزل برای

لفظ وصی آن هنگامه شد و پیش نرفت الحال زیاده ازان مادهٔ فساد آماده خواهد گردید و الا خواجه محمد جعفر را از شهر بیرون باید نمود و در هر معرکه و بازار شاه جهان آباد که سابق مدح حضرات ایمهٔ طاهرین علیهم السلام بذکر در می آمد بعد رو دادن هنگامهٔ مسجد جامع مضمون ورق را بر گردانده بدون ذم روافض مذکور دیگر بزبان نمی آوردند اما محمد فرخ سیر که بشریعت خان قاضی حضور ازین مذکورات بمیان آورده استفسار نمود قاضی گفت که باعتقادی خواجه محمد جعفر شرعا ثابت نمی شود و آنچه شیخ عبدالله میگوید مطابق کتب معتبرهٔ عقائد اهل سنت نیست اما اگر برای رفع گفتگو خواجه محمد جعفر تبدیل مکان نماید بهتر است و خان دوران نیز درین باب بخواجه آنچه می بایست گفته معقول نموده قرارداد که چند روز در درگاه حضرت خواجه نظام الدین رفته دفع شر نماید و شیخ عبد الله را خان دوران طلبیده گفت که بچه مطلب و مدعا درین شهر آمده اید و مطالب او را موافق اظهار او در سه چهار روز سر انجام داده روانهٔ ملتان ساخت شیخ عبد الله که بملتان رفت بعد از چند گاه باز دران شهر با عقیدت خان ناظم آنجا بر سر چنان روایات گفتگو نموده کار بجای رسانده که عقیدت خان محضر نموده بحضور فرستاده گرز بردار طلبیده مقید ساخته روانهٔ حضور نمود و جمعی از معتقدان و پیروان شیخ عبدالله بقصد خلاصی شیخ تعاقب نموده بر سر گرز برداران ریختند و چند نفر از هر دو طرف زخمی شدند وآخر قادر بر خلاص او نگشتند و بحضور رسیده تا عهد سادات نظر بند بود ۰

ذکر سوانح سال چهارم از جلوس محمد فرخ سیر شهید
مشتمل بر استیصال گروی جهنمی نابکار

دیگر از فتوحات عهد محمد فرخ‌سیر که‌درسنه هزار و صد وبیست و هشت (شش) مطابق سال چهار جلوس که بنیروی اقبال پادشاه عدو مال و تردد بازوی عبد الصمد خان دلیر جنگ و دیگر امرای اسلام رو داده دستگیر شدن و بقتل رسیدن گروي شقی است که شمهٔ از خروج و سرکشي و تاخت و تاراج او باوجود متوجه شدن خلد منزل و تعین خان خانان با سي هزار سوار و محاصره نمودن در لوه گده و بدر رفتن آن مردود و باز مقرر نمودن محمد امین خان بهادر و آغر خان و رستم دل خان و انعام خان و دیگر امرا و مدت محاصره بطول کشیدن و کار نساختن و آنچه ایذای او از خرابی پرگنات و قتل نفس چندین هزار زن و مرد هندو و مسلمین و شکستن و مسمار نمودن مساجد و مقابر بزرگان که اکثر محالات و قصبجات صوبهٔ شاه جهان آباد و پنجاب خراب شدهٔ اوست و خود را بسچا پادشاه ملقب ساخته قریب سي چهل هزار سوار و پیادهٔ جنگي که همه‌شجاع بدل وجان مرید و مطیع آن مردود بودند و فدا نمودن جان و مال سرمایهٔ سعادت خود میدانستند و طغیان او از حد گذشته بود و هر ضرر و بي ادبی که برمسلمانان و مقابر و مساجد میرساندند از عبادات و حسنهٔ اعمال خود مي شمردند در ذکر سلطنت خلد منزل مفصل گزارش یافته درین آوان احاطهٔ حصاري درصوبه پنجاب‌که مسافت ده دوازده روزه راه از دارالخلافت شاه جهان آباد بگرداس پور مشهور بنا کرده و معبدگروي سابق بود

آنرا بطریق قلعچهٔ پروسعت بر احاطهٔ او افزوده چنانچه پنجاه شصت هزار سوار و پیاده را جا شود مسکن و مارای خود ساخته بتعمیر و استحکام برج و بارهٔ آن پرداخت و پرگنات سیر حاصل نواح را بتصرف خود آورده تا لاهور و سهرند عرف سرهند تاخت و تاراج می نمودند عبدالصمدخان دلیرجنگ را که بصوبه داری دارالسلطنت لاهور مرخص ساخته بودند مع ذکریا خان پسر او بمهم استیصال آن بد سگال مامور ساختند و قمرالدین خان پسر اعتماد الدوله و محمد امین خان بهادر و آغر خان و جمعی از فوج مغلیهٔ والاشاهی و احدیان با مصالح توپخانه بمدد و کومک او تعین فرمودند - بعد رسیدن عبد الصمد خان دلیر جنگ که از خاندان با نام و نشان توران و شجاع کار طلب بود نزدیک گذهی آن مردود فوج گروه از مور و ملخ زیاده بودند برآمده بمقابله پرداختند و چنان آشوب در لشکر پادشاهي انداختند نزدیک بود که چشم زخم عظیم بفوج اسلام رسد و مکرر چنین جرأتها ازان طائفهٔ ضال بد سگال بظهورآمد و جمع کثیر از هر دو طرف کشته و شهید می گردیدند باز مغلیه بران جماعت غالب آمده هزیمت داده باحاطهٔ آنها میرساندند چون چندین کرت ازان گروه بد نهاد شوخي و تردد بی باکانه بوقوع آمد و شب خون می آوردند دلیر جنگ چار ناچار مقابل قلعچهٔ آن بد کیشان احاطهٔ برای لشکر خود کشیده گرد آن خندق کنده ببستن و پیش بردن سورچال پرداخت و مدت محاصره بطول انجامید و درین مابین جرأت و تردد که ازان مفسدان بدعاقبت بظهور می آمد و گاه بیگاه ازگذهی برآمده دست برد بر

مورچال لشکر اسلام می نمودند و مردم پادشاهي را بدرجهٔ شهادت میرسانیدند و عبد الصمد خان با همراهان آنچه شرط سعي و تردد نمایان بود بجا آورده اگر بتحریر تفصیل آن پردازد مناني اختصار کلام است - القصه فوج پادشاهي در فرصت ایام راه رسد غله و کاه بدان فرقهٔ بد انجام مسدود ساخت و هرچه ذخیره دران قلعچه فراهم آورده بودند باتمام رسید و روز بروز ابواب تردد آمد و شد برروي آن تبه کاران بسته میگردید و کار بجای کشید که با انواع حیل و ساخت که با مردم لشکر اسلام می نمودند هرآثار غله بدو روپیه و سه روپیه گاه گاه بدست آورده تا هرداران آنها برای قوت لایموت برابر کف دست بدستور دوای مریض زهر مار می نمودند - چون در کفر هم ملت تا مشخص غیر مقرر داشتند و عرصهٔ زندگانی برانها تنگ گردیده بود گاو و بعضي چهارپایان را کشته از میسر نیامدن هیمه گوشت خام می خوردند و از خون شکم و گرسنگي هرروز جمعي بجهنم واصل می شدند معهذا بعضی اوقات روز و شب از قلعچه برآمده خود را بر مورچال زده بسیار را شهید و زخمي ساخته با نیم جانی که داشتند جان بسلامت بدر می بردند و بهادران اسلام در هر هفته و ماه مورچال بهزار سعي و اشکال پیش برده کاربران جماعهٔ بدسگال تنگ می ساختند تا آنکه کاربخوردن آرد استخوان چهارپایان و پوست درختان کشید و قریب هفت هشت هزار کس ازان نا کسان مردار خوار از فاقه بدار البوار پیوستند و بسیاري وقت فرار زیر تیغ مغلان آمده بجهنم واصل گشتند معهذا لشکر پادشاهي

از تهور و جان‌نشاني که ازان قوم بد عاقبت مشاهده مي نمودند ملاحظه کلی داشتند که مبادا بهیأت مجموعی برآمده سینها را سپر ساخته آن سگ سردار نابکار را بدر برند - و چون بسحر و جادو که بصورت سگ و گربه شده بدر مي رود میان مردم سست اعتقاد شهرت داشت هرگاه گربه و سگ از طرف قلعچه بنظر مردم مورچال می آمد بتیر و سنگ هدف تیر بلا می ساختند بعده که مدتي بدان سخت جاني بر محصوران گذشت بر بقیة السیف آن مردودان عرصهٔ زندگانی تنگ گردید و از حیات مایوس شده پیغام جان بخشي بامید نجات ازان احاطهٔ ممات بمیان آوردند دلیر جنگ ابتدا راضي بقبول امان جان بخشي نمی شد آخر کار مصلحة امیدوار التماس عفو جرائم و تقصیرات درخدمت پادشاه نمود چار ناچار سرگروه آن مدبران با پسر هفت‌هشت ساله و دیوان خود و سه چهار هزار نفرنیم بسمل برآمده دستگیر بلای مکافات خانهٔ تقدیر گردیدند و عبد الصمدخان فرمود در سه هزار گهی را زیر تیغ بیدریغ آورده آن دشت پر وسعت را طشت پر از خون ساختند * * بیت *

دران سر زمین دشت و خاکي که بود
گلي ارمني شد ز خون یهود

و پوست سر آنها را پراز کاه نموده بر نیزها بستند و بقیة السیف را برای زنده بودن نزد پادشاه طوق و زنجیر نمودند و جمعي از مقتولان که بامید نجات و حیات و حرص زیاد که انسان را بمال دنیا میباشد اشرفیها را اندوخته زر و مال را بشکم فرو برده بودند و آخر بدم

شمشیر جزای اعمال و افعال خود در آمدند و بشهرت فرو بردن اشرفیها تماشائیان شکم آنها چاك نمودند مبلغهای خطیر بدست لچهاي بازار و مغلان تیغ‌گذار افتاد - بعد عرض ترده عبدالصمدخان نزد پادشاه مستحسن افتاد و حکم طلب آن شقي با سر مقتولان و اسیران صادر شد عبدالصمد خان قریب دو هزار سر پر از کاه و هزار نفر مسلسل از بندآهني همراه پسر خود ذکریا خان و قمر الدین خان روانهٔ حضور ساخت و وسط ماه محرم الحرام آن‌سال که اسیران و سرهای آن گروه بدنام به انجام نزدیك بدار الخلافت رسیدند، اعتماد الدوله محمد امین‌خان بخشي را فرمودندکه برون‌شهر رفته‌آن مقهور بد عاقبت را با دیگر همراهان تخته کلاه و رو سیاه نموده‌خود او را بر فیل و دیگران را بر شتران سوار کرده و سرها را بر نیزه نموده بشهر در آرند تا باعث عبرت نظارگیان مردم ازار گردد - بعده که داخل شهر شد و از نظر پادشاه گذشت حکم حبس سرگروه آن مفسدان با پسر و دو سه نفر معتبر همراه او در قلعه نمودند و دیگران را فرمودند که هر روز دوصد سه‌صد نفرآن گروه شقاوت پژوه را پیش چبوترهٔ کوتوالي و رستهاي بازاربقتل رسانند - از جملهٔ قوم کهتریان که خفیه خودرا از زمرهٔ معتقدان و مریدان آن‌مردود می شمردند بمحمد امین خان و دیگر متوسلان امیران بقبول مبلغهای خطیربرای جان بخشی آن نابکار رجوع آوردند پیش رفت نگردید و بعد فراغ قتل همه همرهان فرمودند که اول فرزند اورا بحضور او بلکه از دست خود او موافق بي رحمی که ازان ملعون در کشتن فرزندان دیگران بوقوع مي آمد، بقتل آورده بعده بند بند او را

جدا سازند و این سزا موافق جزای کردار آن بد کردار برنقای ارنیز رساننده آری که کرد که نیافت که کشت که ندرویه • • بیت •

از مکافات عمل غافل مشو • گندم از گندم بروید جو ز جو

از اعتقاد آن گروه شقاوت پژوه که بآن سگ بد عاقبت داشتند نقل چند می نمایند که عقل در قبول آن تردد دارد اما آنچه محرر اوراق بچشم خود مشاهده نموده بزبان قلم می دهد که در ایام کشتن آن جماعه مادر یکی ازانها که جوان نوخیز تازه بعرصهٔ ظهور آمده بود وسیله و مربی بهم‌رسانیده نزد پادشاه و سیدعبدالله خان استغاثه نموده بعجز و الحاح تمام التماس نمود که پسر من از جملهٔ ستم رسیدگان و محبوسان آن ضال بود که بعد تاراج نمودن مال دستگیر نموده بودند و بی تقصیر داخل آن گروه باسیری در آمده و بیگناه در زمرهٔ کشتنیها گردیده‌محمد فرخ سیر را برحال و مقال آن زن مکاره رحم آمد و برای خلاصی پسر او مزاول از حضور تعین نمود و آن زن حیل با حکم خلاصی پسر وقتی رسید که جلاد برسر آن شقی با تیغ آختهٔ خون چکان استاده بود پروانگی استخلاص او رساند پسر او بفریاد آمد که مادرم دروغ می گوید من بدل و جان از معتقدان و فدویان جان نثار مرشد خودم مرا زود برفیقان من رسانید - گویند اعتماد الدوله‌محمدامین خان وقت ملاقات ازان مقتول مردود یعنی سر گروه آن پرسید که آثار عقل و رشادت از چهرهٔ حال تو پیداست ترا چه برین داشت که از مکافات اعمال نیندیشیدی و برای چهار روزهٔ زندگانی بدعاقبت مرتکب چنین ظلم و افعال شنیع بر قوم هنود و مسلمان گشتی

درجواب گفت در همه مذهب و ملل هرگاه نافرمانی و معصیت از انسان مجسم از عصیان زیاده ازحد بظهور می آید منتقم حقیقی در مکافات سیئات او مثل من ظالم را میگمارد که باعث جزای کردار آن جماعه می گردد * * بیت *

چو خواهد که ویران کند عالمی * نهد ملک در پنجهٔ ظالمی

بعده برای تلافی اعمال او مثل شما صاحب ثروت را برو تسلط می بخشد که اورا نیز بجز او سزای اعمال او در ین جهان رساند چنانچه ما و شما مشاهده می نمائیم *

ذکر سوانح سال پنجم از جلوس محمد فرخ سیر شهید

در شروع این سال استیصال عیسی خان مهمند زمیندار عمدهٔ صوبهٔ پنجاب رو داد مجمل ازان بزبان می دهد عیسی‌خان که اصل او از راجپوتان زمیندار پیشه بود اگرچه در جرگهٔ منصبداران پادشاهی در همچشمان سرفرازی داشت اما بسبب تقاضای ایام و انقلاب سلطنت سر از آستین اطاعت برآورده طریقهٔ سرکشی ازروی بدنهادی اختیار نموده محصول محال جاگیرداران دور دست را بتعدی متصرف می شد و گاه گاه بر قافلهای راه کابل و کشمیر تاخته قطاع الطریقی می نمود و سر از اطاعت صوبه داران و حکام می پیچید و مکرر فوج صوبه داران و فوجداران مقابل او رفته هزیمت یافته بودند درین ایام که بوسیلهٔ رسل و ارسال تحف و هدایا با خان‌دوران رابطهٔ آمد و شد عرائض بهم رسانده بود زیاده در تمرد می‌کوشید عبدالصمدخان بهادر که بعد از فراغ مهم گرو متوجه تنبیه او گشته در قابوی رقت بود با نائب

خان مذکور اتفاق مقابلهٔ او افتاد و از بسیاری افواج خود بی باکانه با بمعرکهٔ کارزار نهاد ازانکه مآل کار باغی پیشگان خسران مآل بجزای اعمال خود رسیدن است بعده که جنگ عظیم در پیوست بعد زد و خورد بسیار که جمع کثیر از هردو طرف بکار آمدند گرفتار تیغ اجل گردید و سراورا بریده و پسر خرد سال ودیوان اورا مقید ساخته بحضور روانه ساختند *

دیگر از مژدهٔ فتح غیب آن سال کشته شدن دهیر مفسد پیشه است مجملی از تفصیل آن بتحریر می آرد که دهیر از جملهٔ زمینداران سرکش مفسد پیشهٔ مقرری مشهور صوبهٔ عظیم آباد بود که مکرر با فوج پادشاه زادها و صوبه داران آن ضلع مقابله نموده طریقهٔ طغیان و سرکشی از حد گذرانیده بود فوجها و قافلها بغارت میبرد بعده که میر جمله بصوبه داری آنجا مقرر گشته خودرا برساند از دست برد دهیر که محال جاگیر میر حاصل آن صوبه در تصرف او بود و عمل و دخل نمیداد باوجود نگاه داشتن سپاه زیاده از ضابطه و بباد دادن خزانهٔ مبلغ کلی از سرکار پادشاهی و خود برو تسلط نیافت و بر رعایا و سکنهٔ پتنه از مغلیه ظلم و تعدی بسیار رسید میر جمله تنگ آمده بآرزوی تقرب و اختیار حضور خود را چنانچه عنقریب بذکر خواهد درآمد نزد پادشاه رساند و صوبهٔ عظیم آباد بسربلند خان مقرر گردید و سربلند خان به نسق ملک و تادیب سرکشان پرداخت و دهیر مفسد که تمام رعایا و جاگیر داران از تاخت و تاراج او بجان آمده بودند مکرر برآمده در نواح پتنه شوخی می نمود سربلند خان جمعیت زیاد

نگاه‌داشته برای تنبیه او برآمد ویا آن شقي مقابله نموده بعد تردد‌ات نمایان که از هردو طرف بمیان آمد وجمعی کثیر کشته و شهید شدند دهیر رو بفرار گذاشت و بعد آوارگی در جنگلهای دشوار گذار بقول مشهور از زخم غیب که از دست همراهان او باو رسید و بروایت دیگر از دست تیغ جان ستان یکي از یکه تازان فوج سربلند خان بهروجه از تیر آه درد آلود جگر سوختگان که ناگاه دران گریبان او رسید بدار البوار پیوست *

چون محمد فرخ سیر پادشاه بتجویز لطف الله خان صادق حکم فرموده بودند که از دو بیستي تا نهصدی منصبدار پادشاهي و هفت هشت هزار سوار والا شاهي تا یافتن جاگیر درماهه پنجاه روپیه بعد اسپ بداغ رساندن از خزانه مي یافته باشند از انجمله مردم والا شاهي که حق رفاقت و جان بازي ثابت نموده بودند ده دوازده ماهه طلب در سرکار داشتند و جمعي بامید جاگیر خدمت مي نمودند و بیشتر از والا شاهي مغلیه بودند احکام برطرفی آنها یک قلم صادر فرمودند و بخشیان بآن جماعه جواب دادند - و در همان ایام که شورش برطرفی آنها درمیان بود میر جمله که از زیادتي طلب سپاه باوجود صرف نمودن مبلغ کلي از خزانهٔ پادشاهی و تعدی مغلان بر رعایا که فغان ظلم آنها ازحد گذشته بود ازانجا بآبرو استقامت نمی توانست ورزید و جانبهٔ قرب پادشاه علاوهٔ آن گردید لهذا از عظیم آباد جریده سوار شده بطریق ایلغار که مسافت بعید یک و نیم ماهه راه در چهارده پانزده روز روپوش از سپاه که بعضي از نوکران او نیز خبر نیافتند کنار

راه جمنا اختیار نمود بعد رسیدن دوسه منزلی اکبر آباد برکشتی سوار شده بغتة وقت شب خودرا بدر قلعهٔ دار الخلافت رساند - ازانکه دران روزها در هر هفته و ماه اخبار مختلفه و منصوبهاي تازه از قصد پادشاه درحق قطب الملک در السنه و زبان واقعه طلبان و خبر طلبیدن میر جمله نیز زبان زد خاص و عام گردیده بود و این معنی نزد هنگامه جویان باعث مزید مادهٔ بدنامي تدبیر دستگیر نمودن قطب الملک درزبانها میگشت هرچند که پادشاه میر جمله را وقت ملازمت رو نداده تشنیع زیاده از خرابي رعایاي پٹنه و بیحکم آمدن حضور نمود و میر جمله نیز منفعل گردیده نزد قطب الملک آمده باظهار عجز و انکسار واطاعت خواست که التماس عفو جرائم خود نزد پادشاه و قطب الملک نماید اما اهل تدبیر همه حیله و تزویر براي مقید ساختن وزیر میدانستند و در همان ایام باشاره یاتفاقا هفت هشت هزارسوار منصبدار برطرفي فراهم آمده بخانهٔ محمد امین خان بخشي و خان دوران نائب امیر الامرا و میر جمله رفته نالش تقاضاي طلب خود نمودند و گفتگوي این فساد وهجوم مخالفه با زره و بکتر و نمد گرفتن حویلي نام بردها بطول انجامید و نیز شهرت یافت که مخالفه بانتظار بخشیان فتنه جو که بر وقت قابو خود نیز رفیق گردند سي خواهند بهیأت مجموعي برخانهٔ قطب الملک بدست آویز طلب خود یورش و شورش نمایند و قطب الملک درفکر فراهم آوردن فوج متفرقه و نگاهداشت جمعیت تازه گردید - و غیرت خان خویش سید عبد الله که دران روزها بفوجداري نارنول مقرر گشته برآمده بود با مردم دیگر

تازه از بارهه رسیده خود را رساند و هرروز تا چهار پنجروز فوج مغلیه سوار شده در رستهای بازار مستعد کارزارفساد بودند و ازطرف دیگر سرداران قطب الملک نیز با جمعیت شایسته کمر بسته تا شام بر فیلان و اسپان هنگامه آرا مي گشتند - میر جمله سراسیمه گشته سررشتهٔ کار و تدبیر ازدست داده بخانهٔ محمد امین خان آمده پناه گرفته از هر طرف نشانهٔ تیر سلامت گردیده نمی دانست چه کار سازد و آخر چارهٔ کار درین دانستند که پادشاه نظر رفع فساد و تسلی قطب الملک میر جمله را مغضوب و کم منصب و از صوبهٔ عظیم آباد تغیر ساخته تعینات صوبهٔ پنجاب نمودند و سربلند خان را صوبه داري عظیم آباد فرمودند و نظام الملک بهادر فتح جنگ را خدمت فوجداری مراد آباد که بتقضای وقت براي دفع ایام فساد قبول نمود مقرر نمودند و مدت مدید در السنهٔ فتنه جویان هنگامه طلب شهرت داشت که میر جمله را پادشاه مصلحة بسرهند و صوبهٔ پنجاب فرستاده باز در تدبیر و فکر طلبیدن اوست - و هرگاه پادشاه برای شکار اطراف شهر برآمده سه ماه و چهار ماه بیرونها میگذراند خانه بخانه و خیمه بخیمه همین ذکر بود که برامدن پادشاه بارادهٔ منصوبهٔ دستگیر ساختن سید عبد الله خان است و مدام قطب الملک متوهم بوده نگاهداشت سپاه مي نمود و سواي سادات و متوطنان بارهه دیگران را کمتر نگاه میداشت *

و درین سال مطابق هزار و صد و بیست و نه اسد خان قوره مالو که نود و چهار سال از مرحلهٔ عمر طي نمود خدمت

وزارت و دیگر خدمات عمدهٔ صاحب قران ثانی و خلد مکان و خلد منزل بتقدیم رسانده بود و ذو الفقار خان و دیگر بزرگان جد و آبای امد خان از امرای ذو الاقتدار ایران بودند از ین کلفت سرای فانی بروضهٔ جاودانی شتافت و در امرای متاخرین بدین خوبی آمیزی مزاج گرفته دیده و شنیده نشده و از ابتدای نشوونما در عیش و کامرانی و لذت دولت بسر برده و بعد جعفر خان مغفور چنانکه او بتمکین و نشاط دائم و نیک سرشتی و کم آزاری که هرگز از و بدی در حق غیر بعمل نیامده صرف اوقات نموده با زیردستان برفق رهدارا و زبان شیرین و بسمچشمان تازه بعرصه آمده باشان و تمکین سلوک می نمود از جملهٔ امرای قریب العهد دیگری نبود - گویند در ایامی که بیماری مرض سفر آخرت او بطول کشید یوزی محمد فرخ سیر پادشاه محبوب یکی از محرمان خاص که برای عیادت فرستاده بود خفیه پیغام نمود که مادر شما ندانستیم و آنچه نسبت بخاندان آن دستور العمل سلطنت نبایست بعمل آمد و ندامت آن سود نمیدهد الحال از شما مصلحت سلوک پادشاه می خواهم در جواب گفت این غلطی که از شما خلاف رویهٔ جد و آبا بظهور آمده بجز حکم خدا نبوده و میدانم چنانکه وزارت از خاندان ما رفت در سلطنت دود ما نیز بهیچ وجه هیچ خلل تمام خواهد پذیرفت اما الحال که زمام اختیار ملک و خود بدست سادات باز داده اند صلاح دولت درین است که تا مقدور بآنها سلوک نمایند و کار بآنجا نرسانند که روز بروز زیاده مادهٔ فساد و عناد

آماده گردد و سر رشتهٔ اختیار از دست رود * بیت *

چودر طاس رخشنده افتاد مور ، رهاننده را چاره باید نه زور

ذکر سوانح سال ششم از جلوس محمد فرخ سیر پادشاه شهید

بسبب رسیدن خبرهای دکن که بفرستادهای حضور امیر الامرا دخل نمی داد قلعه‌داریهای عمده که همیشه از نزد پادشاه مقرر می گردید او بهمراهان خود می فرمود و بحضور راجه رتن چند دیوان سید عبد الله خان در تعلقهٔ همه متصدیان دخل نموده احدی را اصلا اعتبار و استقلال نمی داد خصوصا در مقدمات مالی که دیوان تن و خالصه معطل محض بودند و پرگنات خالصه بطریق اجاره در معرض بیع و شرا لکها می آمد روز بروز بر کدورت خاطر پادشاه می افزود - و اعتصام خان نام را که بتجویز خان‌دوران دیوان خالصه و رای رایان جهان شاهی را دیوان تن کرده بودند و آنها ناچار بودند که هم رضا جوئی پادشاه و هم مرضی قطب الملک از دست ندهند و اعتصام خان را طرف پادشاه و رای رایان را خاطر داری سید عبد الله خان زیاده مطلوب بود بنابران هردو از هرطرف در پایهٔ اعتراض می بودند لهذا استعفا نمودن دیوانی برهردو و اجب‌گردید - و عنایت الله خان که در سنه احد جلوس بعد کشته شدن هدایت الله خان پسر او از پادشاده رخصت کعبة الله‌گرفته به بیت الله رفته بود درین سال مراجعت نموده خود را بحضور رساند - ازانکه محمد فرخ سیر پادشاه بسبب

برهم خوردن نسق سلطنت از برانداختن امرای خلد مکان
ندامت داشت و عنایت الله خان که تربیت کردهٔ خلد مکان و
متصدی مزاج گرفتهٔ کفایت اندیش گفته میشد بعد از رسیدن
بحضور بمصلحت و صواب دید بعضی همدمان خیر اندیش پیش
آمد کار و صلاح دولت دران دیدند که عنایت الله خان را از عطای
اضافهٔ مناصب و مقرر فرمودن یکی از خدمات حضور مستمال
ساخته سرگرم کار سازند درین ضمن اعتصام خان دیوان خالصه که
از بی اختیاری و خفقتی که از مردم لحشام و دیگر ارباب طلب
می کشید نیز استعفای خدمت نمود و تجویز دیوانی خالصه و
تن با صوبه داری کشمیر بنام عنایت الله خان بمیان آمد هر چند که
خان مذکور نظر بر استقلال قطب الملک در قبول خدمت دیوانی
تن نمی داد و سید عبد الله خان نیز از سختی سلوک او که در
عهد خلد مکان با جمدة الملک اسد خان نموده بود راضی بدیوانی
او نمی گشت اما اخلاص خان بهادر شاهی که در استعداد و
و کمالات در جرگهٔ جدید اقلام خود را معلم ثالث می دانست و
باوجود کمال اخلاص با سادات نظر بر فسلک ایام تارک خدمت
گشته بنوشتن تاریخ عهد محمد فرخ سیر مامور گردیده مصاحب گاه
و بیگاه قطب الملک بود بمیان آمده باصلاح طرفین کوشیده
عنایت الله خان را معقول ساخت که در هیچ مقدمهٔ دیوانی
بدون اطلاع و صلاح سید عبد الله خان بعرض پادشاه نرساند و تجویز
خدمات ننماید و نیز بخدمت قطب الملک التماس نمود که راجه
رتن چند در محال خالصهٔ پادشاهی دخل نکند - و چون سید

عبدالله خان بسبب بیدماغی پادشاه که عیاشی و خلوت نشینی علاوهٔ آن گردیده بود چهار ماه پنج ماه برای اجرای کار وزارت و دستخط در کچهری نمی نشست و کار خلق الله بند بود عنایت الله خان درین ماده نیز ملتمس گردید که در هفته یک دو بار در قلعه آمده کچهری نمایند اگرچه چند روز بدار و مدار باهم ساختند اما آخر کار چنانچه باحاطهٔ تحریر خواهد در آمد پیش رفت کار نگردید - درین سال مطابق سنه هزار و صد و سی و یک بموجب عرض عنایت الله خان حکم اخذ جزیه از هنود که مرضی رتن چند نبود نمود و نیز چون هنود و خواجه سرایان و مردم کشمیر بساخت و تغلب و زبردستی منصبها پیش گرفته جاگیرهای سیر حاصل در تصرف خود آورده بودند و عرصهٔ جاگیر بر مردم دیگر تنگ گردیده بود عنایت الله خان بعرض رسانده خواست که از روی اوراجه و توجیه منصب هنود و مردم دیگر متغلب را کم و ضبط نماید و این معنی بر رتن چند و همه صاحب مداران دفتر شاق نمود بقطب الملک رجوع آورده راضی باجرای آن حکم نگردیدند بلکه تمام هنود بعلت باز جاری نمودن جزیه و تجویز کمی منصب کمر عداوت بعنایت الله خان بستند و از کاوشهای حسابی و بیحسابی طرفین قراری که میان دیوان کل و جز مقرر گردیده بود بحال نماند و مکرر پای رنجش درمیان آمد اما ناچار بکجدار و مریز باهم می ساختند - درین ضمن یکی از عمال محال خالصه که دست گرفته و فرستادهٔ رتن چند بوده پای حساب دیوانی آمده بود و مبلغ کلی بر ذمهٔ او

بر آمد عنایت الله خان برای وصول زر او را مقید ساخت و مکرر
رتن چند وسیلهٔ خلاصی او گردید فائدهٔ ندادروزی عامل مذکور
قابو یافته گریخته پناه برتن چند برد و رتن چند حامی او گردید
عنایت الله خان بعرض پادشاه رسانید و چیلها برای گرفتن آوردن
عامل از خانهٔ رتن چند تعین شدند و کار بگفتگوی فساد انگیز
منجر گردید و پادشاه از روی (۱) اعتراض بقطب الملک دریاب برطرف
نمودن رتن چند فرمودند فائدهٔ مترتب نشد و دیگر سبب (۲) فساد
زیاد که میان محمد فرخ سیر و سادات بارهه آمد و سررشتهٔ اختیار از
دست رفت این گردید که چوراسن نام جاتهه که از مفسد پیشهای
مشهور بود و پدر و جد و برادر او از عهد خلد مکان اطراف اکبر آباد
و فتح پور را تاخت و تاز زنی می نمودند و مکرر افواج پادشاهی
بسر فوجی شاه زاده محمد بیدار تاخت و خان جهان بهادر و دیگر
امرا برای تنبیه و تادیب آن جماعه و تسخیر قلعهٔ سنسنی که بنا
کردهٔ آنها بود تعین شده بودند و در ایام مقابلهٔ اعظم شاه و بهادر
شاه و رسیدن محمد فرخ سیر پادشاه نزدیک اکبر آباد شوخی
و بی ادبی زیاده از دست اندازی و تاراج کارخانجات پادشاهی و
تصرف نمودن خزانه و جواهر از بعمل آمده بود برای تنبیه او
چنانچه بزبان قلم داد راجه دهیراج جیسنگه را سرخص و تعین فرموده
روانهٔ نمودند و سید خان جهان بهادر خالوی قطب الملک را ازعقب
جیسنگه بطریق سر فوج علاحده کومکی باستقلال رخصت کرده
بودند اگرچه سید خان جهان بسبب بعضی موانع وعدم سرانجام مطالب
بعد رخصت چنده ماه کنار شهر معطل ماند اما راجه جیسنگه

بر مهم مامورة خودرا رسانده به بند و بست مورچال و محاصرة گڈهي چورامن پرداخته زیاده ازیک سال تردد نمایان نمود و مکرر یورش و جنگهاي عظیم بمیان آمد و مردم بسیار از هر دو طرف کشته شدند و بعد رسیدن سید خان جهان نیز مصدر تردات گشت و مورچال نزدیك بقلعچه رسید و کار بر چورامن تنگ گردید آخر کار وکیل چورامن ملعون بقطب الملك رجوع آورده قرار صلح بقبول پیشکش و بودن خود چورامن در حضور بشرط عفو جرائم و سرافرازی منصب بي آنکه جی سنگه اطلاع یابد و پای او درمیان باشد نمود پادشاه طوعا و کرها التماس سید عبد الله خان را قبول فرمود اما چون این مصالحه خلاف مرضي پادشاه در کمال نا خوشنودي جی سنگه بمیان آمد جی سنگه دل شکسته گشته خود را بملازمت پادشاه رساند و چورامن را بعد رسیدن حضور نزدیک محلهٔ خود سید عبد الله خان فرود آورد اگرچه یکبار بخوشي و ناخوشي ملازمت چورامن میسر آمد اما بازبسبب ملال خاطری که محمد فرخ سیر پادشاه ازین صلح داشت راضي بمجراي ثاني او نگردید - درین ضمن خبرهای مختلف خلاف مرضی پادشاه که عنقریب باحاطهٔ تحریر می آید از دکن رسید و باعث مزید فتنه و فساد جهان آشوب گردید *

ذکر سوانح سال هفتم از جلوس محمد فرخ سیر شهید

بعده که امیرالامرا بر داود خان فتح یافته خود را بخجسته بنیاد رسانده به بندوبست ملک پرداخت و اطلاع یافت که کهنڈو

پهارتیه (ن) نام که سپه سالار عمدهٔ راجه ساهو گفته میشد و ازانکه در هردو صوبهٔ دکن یکی از سرداران مرهته بد-تور صوبه داران پادشاهی صوبه دار که وجه چوتهه مرهته بوصول آورد مقرر بود صوبهٔ خاندیس در تصرف خود داشت و مابین راه بندر سورت قلعچهای گلی ساخته تهانها قائم نموده هرقافله که ازان راه میگذشت اگر چوتهه یعنی چهارم حصهٔ مالیت آنچه در قافله از تجار و غیر تجار داشته باشند قبول مي نمودند سالم میگذشتند و لا تاراج درآورده آدمهارا اسیر نموده باز مبلغي سرنفر می گرفتند انگاه سر میدادند امیر الامرا ذوالفقار بیگ نام بخشي خود را با سه چهارهزار سوار و پنج شش هزار پیادهٔ بندوقچی برای تنبیه او رخصت نمود - بعده که ذوالفقار بیگ از کوتل مابین خجسته بنیاد وخاندیس گذشت و خبر کهندو پهارتیه که قریب هشت نهه هزار سوار جنگي همراه او بود نزدیک سرحد بکلانه و کالنه که بتفاوت هفتاد کروه عرفي از خجسته بنیاد مسافت دارد شنیده مستعد جنگ گشته خواست که برو تاخت آورد کهندو بطریق فرار ناهموار لشکر ذوالفقار بیگ را بطرف جنگلهاي خاردار دشوارگذار کشید هرچند که هرکارها ظاهر ساختند که قابوی مقابله با غنیم نیست ذوالفقار بیگ از غرور شجاعت و راهنمائي دیگر جهال بارهه سخن هرکارها نشنید و یکه تاز خود را بکهندو رساند در اول مقابله که جمعی از کفار بدار البوار پیوستند کهندو موافق داب دکهنیان رو بفرار آورده فوج امیر الامرا را بنمود چهار صد پانصد

(ن) د پهارتیه

سوار خوش اسپه اطراف خود کشیده لشکر بارهه را پراگنده ساخته باز یکبارگي بهیئت مجموعی بر ذوالفقار بیگ هجوم آورده راه کوملک سواران متفرقه بسته چنان عرصهٔ تردد و کار زار بر لشکراسلام تنگ آورد که ذوالفقار بیگ با جمعي از همراهان جانباز بدرجهٔ شهادت رسید و باقی فوج هرگه بزنهار آمده از اسپ غرور پیاده شده سپر انداخت زنده مقید گردید و دیگران با جان و مال بعرصهٔ تلف آمده علف تیغ بیدریغ گشتند و آنچه بزبانها مشهوراست گاو و شتر و اسپ احدي از سوار و پیادهٔ آن فوج ازان بلیه محفوظ نماند - بعد رسیدن خبر بامیر الامرا راجه محکم سنگه دیوان مستقل خود را با فوج شایسته برای تنبیه او رخصت نمود و سیف الدین علي خان صوبه دار برهانپور را که برادر حسین علي خان مي شد برای نسق از برهانپور طرف سلطان پور و نذر بار برآمده بود بجهت تادیب کهندو باتفاق محکم سنگه امر فرمود و هردو سردار نامدار چندانکه بقصد گوشمال آن کفار تیه کار تعاقب نمودند و خواستند که تلافي بظهور آید یا تهانهای او را بر دارند که باز اذیت او بپرگنات و رعایای صوبهٔ خاندیش نرسد فائدهٔ نداد اگرچه کهندو دفع الوقت نموده خود را نزد راجه ساهو که در قلعه و مکانهای قلب مي بود رساند اماتهانهای او جابجا که بودند قائم ماندند هرگاه فوج تعین کردهٔ امیر الامرا میرفت فرار نموده همین که فوج رو میگرداند مردم کهندو آمده قائم می شدند هرچند که با فوجهاي دیگر مرهته که اطراف احمد نگر بتاخت و تاراج آمده بودند محکم سنگه را مقابله و مقاتله اتفاق افتاد و غنیم

را هزیمت داده تا پای قلعهٔ ستاره رساند اما تلافی کشته شدن ذو الفقار بیگ و تاراج رفتن فوج او با کهندو دپهاژیه بعمل نیامد - و بسبب انتشار خبر نا موافقت پادشاه با سادات که بقول مشهور فرامین و احکام خفیه بنام راجه ساهو و دیوانیان و زمینداران عمدهٔ طرف کرناٹک در باب عدم رجوع و استیصال امیر الامرا رفته بود و آنها سر تابی می نمودند بندوبست واقعی در صوبهٔ بیجاپور و حیدر آباد نشد اگرچه مبارز خان صوبه دار حیدر باد که از مبارز پیشگان باشان و وقار گفته می شد بخجسته بنیاد آمده بامیر الامرا ملاقات نموده باز بتعلقهٔ خود مرخص گردید اما صوبه دار و حکام و زمینداران بیجاپور و کرناٹک هر دو صوبه چنانچه بایست رجوع نیاوردند - و صوبه دار و دیوانیان و دیگر اهل خدمات که از حضور مامور شده میرسیدند اکثر دخل نمي یافتند - و قلعهٔ ملهیر سرکار بکلانه که از قلعهای سرحد با نام و نشان صوبهٔ خاندیس است و مدت سي و چهار سال قلعه داری آن قلعه بسه واسطه بخاندان نجابت خان که از سلسلهٔ میرزا شاهرخ بني اعمام تیموریه گفته مي شد ارثي مقرر بود از تغیر فتح یاب خان پسر نجابت خان باسد علی خان علي مردان خاني مقرر نمودند و فتح یاب خان اسد علی خان را دخل نداد و گفتگو بطول انجامید و ازانکه نجابت خان که در ایام روانه شدن امیر الامرا از حضور صوبه داري برهانپور داشت سند نیابت صوبه داري خجسته بنیاد نیز بنام او بمهر امیر الامرا رسیده بود و بعد رسیدن امیر الامرا نجابت خان را بپاي حساب آورده مبلغي بر ذمهٔ او بر آورده نظر باند داشتند بگمان

آنکه فتح یاب خان باشارهٔ پدر دخل نمیدهد نجابت خان را زیاده از اول پای اعتراض آورده معاتب ساخت و این معنی که بعرض محمد فرخ سیر پادشاه رسید علاوهٔ کدورتها مزید عناد خاطر گردید و مکرر از حضور قلعه داری ملهیر بنام دیگری مقرر فرموده خلعت رخصت عنایت نمودند و قلعه‌دار از شنیدن اخبار دخل ندادن امیر الامرا و نزاع میان نجابت خان و منصوب کردهٔ صاحب اختیار دکن جرأت روانهٔ شدن برخدمت مامورهٔ نه‌نمود و بعدقیل و قال بسیار وکالت خان نام را قلعه داری قلعهٔ مذکور از روی سند امیر الامرا مقرر شد و فتح یاب خان نا گزیر قلعه را باو سپرده از قلعه برآمد *

ذکر سوانح سال هشتم از جلوس محمد فرخ سیر شهید

دیگر از سوانح قابل تحریر که قرنها برصفحهٔ لیل و نهار یادگار خواهد ماند مقدمهٔ صلح غنیم دکن است که در صوبه داری امیر الامرا مقرر گشته فقرهٔ چند ازان بمعرض بیان می آرد در ایامی که خلد مکان برای تسخیر قلعجات مقهوران دکن کمر عزیمت بسته مدتها صرف اوقات و خزانها نموده قلعهٔ ستاره و پرنالله و راج گدهه و غیره قریب سی و چهل قلعهٔ با نام و نشان را بتصرف در آورده مرهٹه رابی‌خان و مان ساخت سرداران آن گروه شقاوت پژوه ملک قدیم پادشاهی را خالی و پادشاه را دور دانسته نسبت بسالهای دیگر زیاده شوخی نموده با فوجهای سنگین اطراف صوبجات دکن واحمد آباد و مالوا بقصد تحصیل نمودن چوتهه تاخت و تاراج پراگنده شده هرجا که میرسیدند اگر شهر یا قصبهٔ کلان می‌بود هرکاره و خط نزد حاکم و زمیندار آنجا فرستاده پیغام طلب چوتهه می نمودند یا

خود مقدم و زمیندار دیهات و قصبجات باستقبال فوج مرهته شتافته باظهار قبول چوتهه قول امان خواسته هرکاره و سوار برای محافظت دیه و زراعت گرفته لچای جمع هزار دو هزار چهارصد پانصد ظاهرساخته هرچه‌پیش میرفت چهار، حصهٔ آن مقرر نموده وعدهٔ وصول بگذاشتن پرغمال که بزبان هند اول می نامند بمیان آورده دفع ضرر تاخت و تاراج آنها می نمودند - و در صورت آنکه نوجداران و زمینداران آنجا اطاعت ندای چوتهه نمی نمودند یا رجوع نمی آوردند چنانچه در ذکر سلطنت خلد مکان و خلد منازل باحاطهٔ تحریر در آمده در صورت غالب آمدن آن محال را تاخته خراب مطلق می ساختند و الا بعد محاصرهٔ چند روز مایوس شده آوارهٔ دشت ادبار می گشتند چنانچه قصبهٔ نذربار و سلطان پور و جامود و قصبات مشهور بسیار صوبه برهانپور و برار و دیگر صوبجات دکن را بیست و هشت هزار سوار دو هفته سه هفته محاصره می نمودند و تا کام بر می خواستند و با قافلها نیز همان سلوک بعمل می آمد و بیشتر قافلها بتاخت و تاراج میرفت اما سردار ها تا مقدور در تشخیص چوتهه کوشیده بتاخت و تاراج راضی نمی شدند برخلاف لشکر آن مرزبوم تا می توانستند در برهم زدن چوتهه و تاراج نمودن می کوشیدند چراکه در صورت رجوع و عدم تاراج چوتهه وجه مقرری بسردار ان عائد میگردید و لشکر متمتع نمی گردیدند و در تاخت هرچه بدست هرکه می افتاد مال او بود بسردار فوج چندان نفع نبود و در اواخر عهد خلد مکان هر چند وکلای قاولیانی بانی که زن رام راجه باشه

و بعد فوت شوهر تا ده دوازده سال دم مخالفت با پادشاه میزد التماس مصالحه بشرط عطا نمودن سردیسمکهي شش صوبه دکن بدستور سر صد نه روپیه رجوع آورده بود پادشاه مغفور از غیرت اسلام و بمیان آوردن بعضی سبب که در ذکر سلطنت خلد مکان بزبان قلم داده قبول ننمود و در عهد خلد منزل اگرچه وکلاي راجه ساهو و رانی رجوع آورده فرمان سردیسمکهي بشوط چند که در ذکر فرمان روائی خلد منزل بزبان قلم داده حاصل نمودند اما بسبب نزاع مابین رانی و راجه ساهو بند و بستی که مرکوز خاطر بهادر شاه بود بعمل نیامد و دستور سردیسمکی نیز جاری نگردید و در صوبه داری داود خان که نیابت ذو الفقارخان داشت و میان او و غنیم عهد و قرار اخوت و موافقت بود بشرط آنکه در جاگیر پادشاه زادها و داود خان مزاحمت نرسانند از باقی محالات امرای عظیم الشان هیرامن نام نائب داود خان باستصواب خود چوتهه میدهانید و بقافلها آزار نرسانده باهم چون شیر و شکر جوشیده بکجدار و مریز بعمل می آمد و در صوبه داري نظام الملك بهادر چنانچه بگزارش آمده در ابتدا بصلح و در آخر بفوج کشی که همه یکسال و پنج ماه نکشید بدار و مدار گذشت و آخر بغنیم تنبیه واقعی رسید بعده که دو سه سال از صوبه داری امیر الامرا در فساد و عناد با پادشاه گذشت با وجود نگاه داشتن فوج زیاده ترددی که بایست بعمل آوردن بند و بست واقعی که مرکوز خاطر امیر الامرا و موافق رسم سادات بارهه بود صورت نگرفت لهذا نظر بر قابوی وقت و رفع فساد در سنه هزار صد و سي هجري بصلاح انور خان که از

شیخ زادهای متوطن برهانپور و پیش آورد های سادات بود و دیگر امرای همراز باتفاق سنکرا جي نام برهمن که سابق متوسل و از نوکران عمده سیوا و منتبها بود و از زمان تسخیر قلعه چنجي درجرگهٔ نوکران پادشاهی درآمده وکالت خیرخواهي سرداران مطیع و غیر مطیع مرهته می نمود و خالي از جرهر رشادت که مدد طالع ضمیمهٔ آن گشته بود نبود و وساطت بالاجي بشوناتهه و جمناجی که از برهمنان و سرنوجان عمدهٔ فهمیده کار راجه ساهو بودند قرار صلح باین شرط بمیان آوردند که از جملهٔ محصول مال و سائر محال خالصهٔ پادشاهي و جاگیرداران هرچه امینان و کرروران و شقداران بوصول در آرند چهارم حصهٔ آن بمنصوبان راجه واصل سازند و نیز مقرر شد که سوای چهارم حصه که شریک محصول جاگیر داران نمودند في صد ده روپیه دستور سردیسمکهی از نزد رعایا بگیرند که في صد سي و پنج بر تحصیل وصول کل ابواب فوجداري و شقداري و ضیافت و آخراجات دیگر از روی کاغذ خام وصول نمایند بدین حساب قریب بنصف جمعبندي از روی طومار در باری میکشد مقرر گردید و شریک غالب عمال راجه ساهو شدند و اینکه از روي سررشتهٔ وصول کل محبوبات بگیرند بررعایا و حکام پادشاهي و جاگیر داران نهایت سخت و دشوار گردید و در هر محال دو تحصیل دار که یکي خود را کمایش دار و دویم گماشتهٔ سردیسمکهي میگویاند و بر طومار واصلات اول دستخط سررشتهٔ دار سردیسمکهی شود و لوازم رسمیات آن جدا بگیرد و بال جان عمال پادشاهي و جاگیر داران گشتند و

سوای آن هر دو شریک راهدار علیحده در هر محال که از سابق بسبب سستی فوجداران و غلبهٔ غنیم جا بجا نشسته سر گاو و ارابه فیم روپیه و یک روپیه از بیوپاریان و هرچه خواهند از مردم دیگر درچند و سه چند از فوجداران ظالم پیشه میگرفتند الحال نیز بدستور قبل از ایام صلح آن تعدی علاوهٔ دیگر شراکت ساند درینصورت در هر پرگنه سه عامل مستقل راجه ساهو با جمعیت سوار و پیاده در کچهری وچبوترهٔ مال و سائر و سر راهها بدعت نواحدات قرار یافت و سواي آن هرجا که دیهات ویران را مرهنّه قول داده آباد نموده بود مثل دیهات پرگنهٔ نندربار وغیره صوبهٔ خاندیس و دیگر پرگنات صوبهٔ برار و غیره که از اصل خراب و ویران کردهٔ مرهنّه بود قرار داد امیر الامرا منظور نداشته قول سوم حصه بتّائي که بجاگیر دار عائد گردد داده مقرر کردند منجملهٔ سه حصه یک حصه بجاگیر دار و یک حصهٔ سالم مرهنّه متصرف شود و یک حصه برعایا وا گذارند و درمقدمات ملکي و مالي حکم و عمل غنیم زیاده براختیار فوجدار وجاگیرداران جاری گردید - هرچند امیر الامرا وقت مصالحه مقرر نموده بود و تاکید مي نمود که راهداری که بظلم فی ارابه و گاو سه برابر و چهار برابر نسبت بفوجداران و حکام ظالم چنانچه بگزارش آمده از بیوپاریان و مسافران در ایام قبل از قرار صلح می گرفتند نگیرند اما پیش نرفت آري در اکثر پرگنات تاخت و تاراج دیهات و قافله از میان برخاست و نسبت بایام سابق مسافرین و متردّدین بعد ادای راهداري بآرام تردد مي نمودند و بعضی دیهات که از تاخت مقهوران و تعدی حکام بد انجام ویران مطلق شده بودند

رو بآبادي گذاشت - بعده که امیر الامرا سند قرار صلح بشرطهای مذکور بمهر خود بوکلای راجه ساهو نوشته داده برای طلب فرمان پادشاه مطابق سند خود موقوف نداشته جانجا گماشتهای مستقل راجه ساهو را دخیل ساخته مقرر نمود که بالاجی بشوناتهه و جمناجي دو نوکر عمدهٔ راجه ساهو با جمعیت شایسته بطریق نیابت و وکالت راجه ساهو در خجسته بنیاد باشند و کارهای ملکی و مالي بوساطت آنها صورت گیرد بعده که عرضه داشت حسین علی خان مشتمل بر حقیقت مصالحه با مرهته و طلب فرمان بعرض پادشاه رسید چون بعضی هواخواهان دولت خاطرنشان نمودند که در محصول و حکم راني غنیم لئیم را سهیم و شریک غالب نمودن مصلحت نبود لهذا خلاف مرضي محمد فرخ سیر بظهور آمد و در همان ایام جان نثار خان که از امرای مزاج گرفتهٔ قدیم و تربیت کردهٔ خلد مکان و قدیم الخدمت خلد منزل و جهان دیدهٔ پخته کار و با عبد الله خان مرحوم برادر خوانده بود و هر دو برادر صاحب مدار در بغل و کنار او کلان شده بودند پادشاه بامید آنکه امیر الامرا با او سلوک نکو خواهد نمود و جان نثار خان هرچه باو از راه خیرخواهي طرفین بفهماند و معقول نماید بسمع رضا خواهد شنید نیابت صوبه داري برهانپور از طرف امیر الامرا بنام او مقرر کرده در باب بند و نصائح بحسین علي خان در خلوت ارشاد نموده بعطای خلعت و دو فیل نر و ماده و سر پاچ مرصع مفتخر ساخته مرخص نمود - و درهمان آوان که ماه ذي قعدهٔ سنه شش جلوس مطابق سال هزار و صد و سی هجري

باشد اعتماد الدوله را برای بندوبست صوبهٔ مالوا مرخص فرمودند و مقرر شد که بعد رسیدن سرحد مالوا فرمان صوبه داري از تغیر راجه جیسنگه سوائي نیز عطا خواهد شد و بقول مشهور همان روز خفیه فرمان صوبه داری نیز با عنایات دیگر مرحمت نمودند بعد ازان که جان نثار خان نزدیک آب نربدا رسید باوجودی که از راه پخته کاری خود را معلم ثالث روزگار میگرفت و عسرت و پریشاني حال علاوهٔ آن داشت و ازطرف دخل یافتن درتعلقهٔ مامورهٔ خود نیز مذبذب خاطر بود اصلا جمعیت سوار و پیاده نگاه نداشته طي مسافت می نمود چون خبر رسیدن محمد امین خان بسرونج تعلقهٔ مالوا و رسیدن جان نثار خان نزدیک گذر اکبر پور معا در خجسته بنیاد انتشار یافت بر زبان هرزه گویان هنگامه طلب خبر رسیدن اعتماد الدوله با شصت هزار سوار مع امرای کارزار دیده بسرونج بقصد پیکار امیر الامرا و مقرر شدن جان نثار خان هراول باهفت هشت هزار سوار شهرت بمرتبهٔ گرفت که حسین علی خان نیز متردد خاطر گردید معهذا نوشتجات جان نثار خان متضمن بر اظهار پریشاني و عسرت حال خود و اصلا همراه نداشتن جمعیت و طلبیدن فوج بطریق بدرقه بسبب انتشار سفتا نام غنیم که غیر از منصوبان راجه ساهو طرف هاندیه علم سرکشی و فساد عظیم برداشته سر راه جان نثارخان گرفته بود پیهم بحسین علی خان رسید بر نوشتجات او اعتماد ننموده هرکارهاي معتمد برای تحقیق جمعیت اعتماد الدوله و وضع آمدن جان نثار خان تعین نمود بعد رسیدن خبر که با مضمون نوشتجات خان مذکور موافق آمد جمعیت

برای آوردن جان نثار خان روانه ساخت بعده که جان نثار خان ببرهان پور رسید شنید که امیر الامرا بامد الله خان مشهور بنواب ارلیا که پسر عمهٔ هردو برادر می شد و نیابت صوبه داری برهانپور داشت باوجودیکه مردم برهانپور از ظلم او بجان رسیده بخجسته بنیاد باستغاثه رفته بودند نوشته که از آمدن جان نثار خان وسواس بخاطر راه نداده در تعلقهٔ خود مستقل باشد و جان نثار خان را نزد خود طلب نمود خان مذکور مجبور گردیده خود را نزد امیر الامرا رساند و بعد رسیدن او بخجسته بنیاد حسین علی خان در احترام و تعظیم و فرستادن طعام هر روز و مدارات دیگر می کوشید و مخاطب بعمو صاحب می نمود اما ازانکه برهانپور صوبهٔ سرحدي بود و با فرستاد های حضور در دخیل ساختن بخدمات مامور قصور واقع مي شد و جان نثار خان را از جملهٔ منصوبه بازان روزگار وشجاعان آزموده کار می دانست تا سه ماه که فصل خریف و ربیع باتمام معزول برداشت خان مذکور را بحرف و صوت نگاه داشته بدار و مدار و مهربانیهاي زباني و فرستادن طعام هر روز و دیگر توجهات دفع الوقت نموده گاه تکلیف فرستادن نادیر و صوبهٔ بیدر بمیان می آورد و گاه در قبول صوبهٔ حیدر آباد و بیجاپور که دران هر دو صوبه دخل یافتن او متعذر بود مختار می ساخت و گاه می گفت که چون بر عقل و دانائی و تجربه کاري و دوستي شما اعتماد کلي دارم مي خواهم که براي مشورت امور ملکي از خود جدا نفرموده پرداخت حال عمو صاحب نمایم - ه. درین اوان بر امین خان برادر خان عالم

که نیابت صوبهٔ محمدآباد عرف بیدر و نادیر داشت حادثهٔ غریب رو داد مجمل از تفصیل آن می نگارد که چون از بعضی قصبجات و دیهات صوبجات دکن که مقدمان و زمینداران فوج و گڈهی قائم داشتند غنیم درین مدت باوجود محاصرهٔ بیست روز و یك ماه ازان محال چوتهه بوصول نرسانده بود و وقت قرار صلح با وکلای راجه ساهو چنان مقرر شد که در محال که از سرکشی و زور طلبی زمینداران و مقدمان و حکام گماشتهای راجه ساهو چوتهه بوصول نتوانند رساند امیر الامرا معاونت نموده بوصول رساند و در صوبهٔ تعلقهٔ امین خان از بعضی محال نرسل و غیره درین مدت یکدام چوتهه نداده بودند فتح سنگه پسر خواندهٔ راجه ساهو که ضلعدار و تحصیل دار چوتهه آن ضلع بود شکوهٔ سرکشی زمینداران آن نواح بامداد امین خان بامیر الامرا نوشت حسین علی خان درین ماده بامین خان نوشتجات فرستاد امین خان باظهار آنکه هرگاه درین مدت چوتهه ازین دیهات نگرفته باشند من چگونه تن باین ننگ و عار اداي چوتهه دهم التماس استعفا درمیان آورد میرزا علی نام که از شجاعان مشهور آن ضلع گفته می شد بدان خدمت مامور گردید - و از شهرت این خبر که در استقلال امین خان خلل راه یافته روزی درهمان اختلال ایام امین خان با جمعیت معدود که بیشتر از همراهان معتمد او در سرانجام شادی کدخدائي دختر او در خانه مانده بودند بشکار دور دست دربالکنده صوبهٔ نادیر رفته بود وفوج نزد او جمع نبود فتح سنگه پسر خواندهٔ راجه ساهو خبر یافته باتفاق زمینداري که با امین خان عداوت داشت باسیزده چهارده هزار سوار بمعیت جگیت راو

زمیندارنرمل که او هم سه چهار هزار سوار برقنداز حکم انداز داشت
شتافته ناگهان خود را رساند و امین خان که خاندان آنها درشجاعت
و تهوری از مشهوران دکن گفته می شد از بسیاری کفار نیندیشیده
بقصد مقابله باخصم پرداخته داد دلاوری و مردمی داده زخمهای
نمایان برداشته بیخود گشته افتاده دستگیر گردید و از سرداران ورفقا
دو سه نفر نامی با جمعی دیگر بدرجهٔ شهادت رسیدند فیلان واسپان
و آنچه همراه داشت بتاراج و غارت بردند - بعد که حقیقت دخیل
نساختن جان نثار خان در صوبه داری برهانپور و حادثهٔ امین خان
بعرض پادشاه رسید باعث مزید ماده ملال خاطر گردید و آخر سال
که فصل ربیع بآخر رسید جان نثار خان را بدین شرط بخدمت
صوبهٔ برهانپور مامور نمود که داراب خان نام پسر کلان خود را
بطریق نیابت ببرهانپور بفرستد و خود در خجسته بنیاد نزد
امیر الامرا باشد *

و در همین آوان ضیاء الدین خان نام را که دیوان دکن از تغیر
دیانت خان نبیرهٔ اصانت خان مقرر نموده بودند با جلال الدین
خان که بدیوانی برهانپور مامور گردیده بود و فضل الله خان را که
بتعلقهٔ بخشیگری دکن منصوب ساخته بودند بخجسته بنیاد رسیدند
ضیاء الدین خان را بسبب سفارش که قطب الملک مکرر ببرادر خود
نوشته بود دخیل کار و بار دیوانی ساخت اما سوای آنکه بر اسناد
و پروانجات تنخواه مهر او شود اصلا در مقدمات دیوانی استقلال
و اختیار نداشت و فضل الله خان بخشی جواب صاف یافته بارسلام
هم نیامد و جلال الدین خان را عوض دیوانی برهانپور دیوانی

برار فرمود این همه اخبار باعث مزید ملال خاطر پادشاه میگردید -
و در همان ایام بد فرجام محمد مراد نام کشمیری الاصل بدنام که
در هرزه گوئي و صفات مذمومهٔ دیگر زبان زد خاص و عام بود و
در عهد خلد منزل چون جهان دار شاه متوجه حال او گردید
بمنصب هزاري و خطاب وکالت خان سرفرازی یافته میان همقومان
امتیاز بهم رسانده سرمایهٔ افتخار خود میدانست درین آوان
بوسیلهٔ هموطني باصاحبهٔ نسوان والدهٔ پادشاه قرب همکلامی در
خلوت پادشاه مرحوم محمد فرخ سیر بهمرسانده قابوی وقت یافته
بنیرنگي افسانه و افسون آنکه در اندک فرصت تدبیر و اندیشهٔ
صائب بی آنکه کار بمصاف با اهل خلاف افتد و شمشیر از غلاف
برآید قلع ریشهٔ خرد و بزرگ بارهه می توانم نمود چندان باغ
سبز در نظر پادشاه جلوه داد که در فرصت کم چنان در دل و رگ
و ریشهٔ شاه شهید مرحوم جا گرفت که درکمتر ایام از عطای اضافهای
نمایان و خطاب رکن الدوله اعتقاد خان فرخشاهی از پایهٔ هزاري
بمراتب هفت هزاری ده هزار سوار براوردی رسید و در خلا و ملا
همدم و دمساز و محرم همراز گشته شریک مصلحت بر انداختن
دولت بارهه گردید و هیچ روزي نبود که از جواهر گران بها و مرصع
آلات و پوشاک خاص باو انعام نفرمایند و بعنایات دیگر زیاده از
حوصلهٔ او کامیاب نسازند و قرار بران یافت که سر بلند خان را از پٹنه
و نظام الملک بهادر فتح جنگ را که در مراد آباد بندوبست واقعي
نموده در تنبیه و گوشمال مفسدان و سر کشان کوشیده باعث آبادی
و امان آن ضلع گردیده بود از مراد اباد و راجه اجیت سنگه را از

احمد آباد طلبیده هر یکی را امیدوار خدمات عمدهٔ حضور و عنایات دیگر نموده شریک سعی بر انداختن دولت بارهه نمایند و غرائب درین بود که بعد رسیدن نظام الملک بحضور بخدمت دیگر مامور نفرموده فوجداری سرکار مراد آباد و سهسوان جاگیر که دران سرکار داشت ازو تغیر نموده مراد آباد را مسمی بمرکن آباد ساخته صوبهٔ علحده قرار داده در صوبه داری و جاگیر رکن الدوله اعتقاد خان بطریق آل تمغا عنایت نمودند - و بعد فراهم آمدن امرا راجه اجیت سنگه که بخطاب مهاراجه و عنایات دیگر سرفرازی یافت با سید عبد الله خان مدد و همداستان گردید و نظام الملک بهادر فتح جنگ و سر بلند خان که هر یکی را در ابتدا امیدوار وزارت و میربخشی ساخته بودند تکالیف قلع ریشهٔ فساد سید عبدالله خان با هریک بمیان می آوردند آنها التماس می نمودند که قلمدان وزارت بهر یکی از بندها که قابل این کار دانند مرحمت فرمایند بعده که در استقلال سید عبد الله خان خلل پذیرفت اگر ادعای فرمانی نماید بسزا خواهد رسید در جواب میفرمودند که برای وزارت بهتر از اعتقاد خان دیگری را نمی دانم و از هریک از امیران عمدهٔ ایران و توران که مشورت برای چنان امر خطیر وزارت بنام چندین هرزه گوئی کم اصل بدنام باظهار رغبت تمام بمیان آورده استمزاج حاصل می نمودند دل شکسته گشته تن برضای مطیع و منقاد گشتن اعتقاد خان نمیدادند درین گرمی هنگامهٔ عید نظر اتفاق افتاد و قریب هفتاد هزار سوار و پیاده روز سواری تشریف بردن عیدگاه در رکاب حاضر بودند و تنزل تمام در مردم خاص و عام

از طرف دستگیر ساختن سید عبد الله خان رو داد معهذا که آنروز زیاده از چهار پنج هزار سوار همراه سید عبد الله خان نبود از هیچ طرف صدائي بلند نگردید و شهرت بدنامی لاحاصل زبان زد خلائق گردید - و از انتشار این خبر سید عبد الله خان شروع نگاهداشت سپاه نموده چون سابق سواری مردم بارهه که بر شجاعت و تهوری و جانفشاني آنها اعتماد کلی بود قوم دیگررا کم نوکرمي نمود درین گرمي هنگامه نمود تا بیست هزار سوار از همه قوم نگاهداشت نمایند - بعد رسیدن اخبار شرربار حضور بدکن امیرالامرا متوهم گشته ارادهٔ حضور را پیش نهاد همت نمود و قبل ازان تمهید مصوبهٔ تازه نموده معین الدین نام مجهول النسب گم نام را که نزد راجه ساهو دستگیر بود پسر اکبر شهرت داده جمعیت فرستاده بشان و دبدبهٔ تمام که بهیچهس صورت اورا نمی نمود نزد خود طلبیده بحضور نوشته جواب طلب نموده بود - درین ضمن خبر رسید که میان پادشاه و سید عبد الله خان صلح بمیان آمد و راجه اجیت سنگه که بموجب طلب بحضور رسیده بخطاب مورثي مهاراجه و دیگرعنایات پادشاهی بامداد و اعانت سید عبد الله خان سرفرازی یافته بود باوجود منسوب بودن صبیهٔ او بپادشاه بسید عبد الله خان همدم محرم و همراز گشته قرار وفای عهد رفاقت تا دم واپسین بمیان آورده واسطهٔ صلح گشته *

اواخر ماه شوال این سال سرا پا نکال محمد فرخ سیر پادشاه باتفاق اعتقاد خان و خان دوران و بعضي دیگر امرای خیر اندیش بخانهٔ قطب الملک تشریف آورده باهم عهد موافقت با قسم عدم

مخالفت بسته از طرفین عذر سابوک و نکره‌ای فاسد ایام گذشته خواسته بدولت خانهٔ قلعه مراجعت نمودند و اخلاص خان را که از قدیم منجملهٔ اخلاص نیشان هردر برادر گفته می شد برای مطمئن خاطر ساختن امیر الامرا و باز آوردن از فکر و ارادهٔ فاسد حرکت از دکن بتاکید اکید زود رسیدن مرخص و روانه ساختند - بعد رسیدن خبر صلح حضور بدکن حسین علی خان تا رسیدن خبر تحقیق ثانی تهیهٔ روانه شدن حضور چند روز بتعویق انداخت درین ضمن بلا فاصله از رسیدن خبر صلح باز اخبار بحال نماندن آغاز میان میر و وزیر انتشار یافت و نوشتهٔ قطب الملک مشتمل بر اشارهٔ طلب برادر بتاکید رسید و شهرت تنگ گردیدن عرصه بر سید عبد الله خان نقل و نقل هر خانه و بزم صغیر و کبیر خجسته بنیاد با اخبار موحشهٔ دیگر گردید *

ذکر سوانح سال نهم از جلوس محمدفرخ سیر شهید

چون هنگامهٔ فساد و عناد پادشاه محمدفرخ سیر و قطب الملک چنانچه باحاطهٔ بیان در آمده باستداد کشید و هر تدبیر و مصلحت که می اندیشید بحکم یضحک التقدیر علی التدبیر بجائی نمی رسید و ازانکه عزم و رای پادشاه بر یک حال قرار نمی گرفت گاه بصلح و مدارات پیش می آمد و گاه بقصد قلع ریشهٔ بداندیشان دولت کمر می بست و از مصلحت بعضی امرای منافق که با سید عبد الله خان همداستان بودند مقدمه یکسو نمیگردید و اگر جمعی از مقربان خیر اندیش مثل نظام الملک بهادر فتح جنگ و راجه دهیراج جیسنگه سوائی بتقاضای وقت

مشورت برداشتن پردهٔ نفاق از میان و یکسو نمودن گفتگو با صلح صلاح کل نظر بر دریافت استمزاج بمیان می آوردند از راه بعضی وسواس که بتوضیح آن نپرداختن اولی شنیده ناشنیده می انگاشتند - اگرچه فتح جنگ و سربلند خان و دیگر نوکران عمده وفاکیش بودند که مهم دفع این فساد بعهدهٔ خود بگیرند اما ازانکه مامور ببرهمزدن آشکارا نمیگردیدند و از بسکه در اکثر امور بحسب تقدیر و سرنوشت روز ازل که بایست آن پادشاه شهیدکشته و ناکام از جهان رود خلاف تقاضای وقت ورای صائب بظهور می آمد خصوص ازتجویز وزارت و دیگر رعایت و عنایات بیجا چنانچه بگزارش درآمده در بارهٔ رکن الدوله اعتقاد خان مبذول میگردید - از انکه در حسب و نسب و استعداد ظاهری و باطنی امیران ایران و توران عار تبعیت او برخود هموار نمیتوانستند نمود و فوج والا شاهی و مردم توپخانه که هشت نه ماهه نقدی طلب داشتند از اغماض سید عبد الله خان دامی و درمی نمی یافتند و سردار کار فرمانمیداشتند و نگاهداشت سید عبد الله خان قریب به بیست هزار سوار رسیده بود روز بروز مادهٔ مزید فتنه و باعث خلل نسق پادشاه میگردید - درین ضمن در یکی از فرامین درجواب عرضه داشت نفاق آمیز امیر الامرا که مشتمل بر ارادت قدمبوس معروض داشته بود و از نا موافقت آب و هوای دکن نیز شکوه درج نموده بود حکم فرمودند که اگر خواهد باحمد آباد رفته تا بحال آمدن مزاج بگذراند والا ماراهم مشتاق دانسته خود را بحضور برساند و درباب معین الدین پسر جعلی اکبر چنانچه بذکر درآمده نیز معروض داشته

بود که میخواست خلل در ملک اندازد نوکران راجه ساهو اورا مقید ساخته بموجب نوشتهٔ این جانب گسسته بنیاد فرستاده اند حکم برای طلب او نیز صادر گردید - و نوشتجات برادر نیز مشتمل بر زود رسیدن خود بحسین علیخان میرسید لهذا پانزدهم ماه شوال سنه هفت جلوس سیف الدین علیخان برادر خرد خود را با چهار پنجهزار سوار بطریق هراول و فراهم آوردن سرانجام توپخانه مرخص ساخته روانهٔ برهانپور نمود - چون برای بندوبست صوبهٔ خاندیس از طرف جان نثار خان خاطر جمعی حاصل نبود و رعایای برهانپور از تعدی داراب خان پسر و نائب جان نثار خان نزد حسین علی خان باستغاثه آمده بودند بدین بهانه هم صوبه داری خاندیس از تغیر جان نثار خان بنام سیف الدین علیخان مقرر کرده انتظار خبر ثانی میکشید - بعد رسیدن نوشتجات متواتر سید عبد الله خان اواخر ذی الحجه سنه مذکور از خجسته بنیاد بر آمده یکهفته توقف برای امر ضروری نموده اوائل محرم الحرام سنه هزار و صد و سی و یک مطابق اوائل آذرماه الهی موافق سال هفت جلوس بتهیه و سرانجام توپخانه و دیگر ما یحتاج سفر و جذب قلوب امرا و مرهٔه پرداخته باتفاق اسد الله خان عرف نواب اولیا مع پسران جان نثار خان و عوض خان نائب صوبهٔ برار و اسد علی خان علی مردان خانی و دلیر خان برادر لطف الله خان صادق و اختصاص خان نبیرهٔ خان زمان و حاجی سیف الله خان و ضیاء الدین خان دیوان دکن و فیروز علی خان بخشی که از سادات نامی بارهه می شد و دیانت خان نبیرهٔ

امانت خان خوافي و راجه جیسنگه بندیله و راجه محکم سنگه
که نوکر عمدهٔ امیر الامرا بود و غیره بیست و دو نفر نوکر پادشاهي
که اکثر در رفاقت مجبور و بی‌اختیار بودند و قریب هشت نه‌هزار
سوار خانگي و یازده دوازده هزار سوار مرهته و دیگر اهل خدمات
و متعینهٔ خجسته بنیاد و برهانپور و برار که هرگز عبور آنها از آب
نربدا همراه هیچ امیر و شاه زادهٔ نامدار نشده بود و تمام عمله
و فعلهٔ کچهري دیواني و بیوتات و بخشي که جمله قریب
بیست و پنج هزار سوار فراهم آورده بود و توپخانه و ده یازده
هزار پیادهٔ برقنداز روانهٔ دار الخلافت شاه جهان آباد گردید و
سادات خان را که از هر دو چشم معذور و از امراي قدیم با نام و
نشان بوده قلعه دار احمد نگر ساخته هزاریهای احشام از قدیمان
خود همراه داده روانه ساخت و قلعهٔ ملهیر که از مدت چهل سال
در تصرف خاندان نجابت خان بود براي تصرف آوردن آن
چنانچه بذکر درآمده سعی تمام مي‌نمود وکالت خان نام را قلعه‌دار
نموده بران قلعه فرستاده بتصرف خود در آورده بود و همچنان قلعهٔ
سالیر و دو سه‌قلعهٔ دیگر بهمراهان خود مقرر نمود و براي فرستادن
بعضي از وابستها و اشیاي کار آمدني بقلعهٔ دولت آباد بقلعه‌دار
پیغام نمود چون از قبول ابا کرد جاگیر او تغیر نموده بکمی
منصب نیز منضوب ساخت همچنان قلعه دار آسیر نزدیک
برهانپور نیز پاي اعتراض آمد و جمعي از اهل خدمت پادشاهی
و منصوبان حضورکه سابق برتعلقهاي مامورهٔ آنها مرخص ساخته بود
و بعضي ازانها زیر بار خرچ سه بندي آمده هنوز جا گرم ننموده

بودند هر یکي را باظهار مدعیان صاحب غرض متهم ساخته معزول نموده دیگران را بدان خدمات منصوب ساخت و معزولان را مغضوب نموده محتاج بنان شب گردانده با خود گرفت - از انجمله محرر سوانح که بعد کساله و تضییع سه سال که از دکن بحضور رفته در رکاب بوده بخدمت امانت و نوجداری محال مصطفی آباد که بخالصهٔ پادشاهي تعلق داشت مامورگردیده بخدمت آن صاحب مدار دکن رسیده سند مطابق با هزاران منت احسان حاصل کرده بر سر تعلقهٔ خود که محال ویران و خراب کردهٔ پسر عمهٔ میرالامراصوبه دار برهان پور بود رفته مبلغ خطیر بخرچ سه بندی و غیره آمده همینکه مساعي جمیله درآبادی برگنه و گردآوری رعایا نموده مشغول کشت و کار ساخت هنوز فصل درو خریف نرسیده بود که تنخواه بیست هزار روپیه برای سرانجام توپخانه بقصد محاربه بپادشاه شهید محمد فرخ سیر مذکور نموده اگرچه از نرسیدن فصل در سرانجام زر تاخیر شد مبلغ از دیگری گرفته معزول نمود بعد عزل آنچه از تقاضای سوار و پیاده و دعوی حساب و بلاحساب مرهٔه که شریک غالب شده حکم و عمل گردیده بودند شرایي و کساله که کشیده باحاطهٔ تحریر نمی آید - و قریب سه چار هزار سوار مرهٔه بسرداري کهندو دیهاریه که از سرانجمان مشهور و صوبه دار خاندیس از طرف راجه ساهو نگاه مي شد و سنتا و چندی دیگر از سرداران گم نام همرکاب خود ساخت و هر کدام از سرداران نامي و جماعه داران عمده را بوجاست اسپ و فیل و خلعت و مبلغ صد خرچ مرهون احسان نموده برای آینده امیدواریها داد

و براي سپاه مرهتّه نيم‌روپيه سراسري سر نفر خرج از سركار مقرر كرده و جمعي از زميندران را با خويش رام ساخته همراه گرفت القصه بعد رسيدن برهانپور كه براي امور ضروري سه چهار مقام واقع شد رنبهابنال كر نام مرهتّه كه نوكر پادشاهي گفته مي شد و منجملهٔ فوج كومكي نزد امير الامرا رسيده بود و سنكراجي ملهار و بشونانته صاحب مداران راجه ساهو با او عداوت داشتند و مكرر ازو خفت كشيده از مدت در فكر تلافي بوده اورا حسين علي خان بموجب اشارهٔ مدعيان او در خلوت به بهانهٔ مصلحت طلبيده غافل گرفته بقيد و زنجير در آورده لشكر و بهير مغلوب و مراس گشتهٔ او را تاراج نمود و عمله وفعلهٔ متصديان كچهري ديوانيان و بخشيان واخبارنويسان را كه بوعدهٔ رخصت از پاي كتل فردا پور همراه آورده باز اميدوار مرخص ساختن از برهانپور نموده بود ازانجا نيز رخصت نداد و همه حكام وعمال معزول را دركمال بي سرانجامي همراه گرفته بيست و دويم محرم ازبرهانپور كوچ نموده كوچ بكوچ از آب نربدا گذر اكبر پور عبور نمود - دربين ضمن اخلاص خان كه براي تسلي و برگرداندن امير الامرا بعد قرار صلح اواخر شهر شوال از حضور روانه شده بود اوائل ماه صفر نزد بك قلعهٔ ماندو رسيد و باهم ملاقات نموده درخلوت ازكلمات صلح بي ثبات و هنگامهٔ آشوب فراهم آمدن امرا در دار الخلافت و خاطر داري اعتقاد خان نسبت بهمه خانه زادان و آزرده و بيدل ساختن ديگر امرا بذكر در آورده آن سپه سالار بهانه طلب را زياده از سابق سرگرم نرد رسيدن حضور ساخت - چون در زبانها شهرت داشت كه اعتماد الدوله محمد امين خان چين بهادر صوبه دار

نامشخص ماوا که نزدیک لچین استقامت داشت بگرد آوری فوج و زمینداران پرداخته ازانجا متقابلا با امیر الامرا در حسین علی خان یکی از همراهان چرب زبان نصیر الدین حسن نامی ایرانی را که داروغهٔ اصطبل بود نزد او برای دریافت تحقیق و قصد او فرستاده پیغامهای وعده و وعید آمیز داده بود یکبارگی خبر برخاسته رفتن اعتماد الدوله بی حکم بادشاه در السنهٔ عوام انتشار گرفت - و بعد رسیدن مقابل و برابر قلعهٔ ماندو مرحمت خان پسر امیر خان که در نسق قلعه داری و تنبیه و تادیب مفسدان کوه نشین و بندوبست آن سرزمین وافعی کوشیده بود بعذر تعارض دیگر موانع بامیر الامرا ملاقات ننمود و این معنی مادهٔ بدماغی و نزاع حسین علی خان گردید - چهاردهم صفر که کنار دار الفتح لچین نزول واقع شد از نوشتجات برقانداز خان فوجدار گوالیار و وکیل حضور بظهور پیوست که بادشاه بعد استماع خبر توجه و حرکت امیر الامرا از خجسته بنیاد خود بدولت بیست و پنجم محرم الحرام بخانهٔ سید عبد الله خان تشریف آورده باتفاق بعضی امرای موافق و منافق بنای قرار صلح و عدم مخالفت و ترک منازعت بکفالت کلام الهی که از طرفین بمیان آمد مستحکم ساختند و دستار سر مبارک بر داشته بر سر عبد الله خان گذاشتند و روز دوم در قلعه و دولتخانه سید عبد الله خان را با مهاراجه اجیت سنگه طلبیده بتجدید عهد و پیمان اخوت و موافقت و اتفاق مبرا از نفاق درمیان آوردند و درین ماده باعتماد خان و دیگر امرای بزرگ درهم انداز بمبالغه فرمودند که من بعد در همه باب باصلاح و رفع مادهٔ نزاع

کوشند امیر الامرا بعد مطالعه و اطلاع بر مضامین نوشتجات مذکوره در مجمع دیوان بزبان آورد که اگر واقعي پادشاه را با ما نزاع و عداوت نمانده و بلا نفاق باما سلوک خواهند نمود ما را هم جز اطاعت و نوکري مطلب و ارادهٔ دیگر منظور نیست بعد ملازمت و خاطر جمعی از بعضی مطالب زود بدکن مراجعت خواهم نمود از شهرت این خبر فرحت اثر در همه منزل و خیمه بخیمه ترانهٔ شادی و مصالحه و امید زود مراجعت نمودن بدکن بر زبانها جاری گشت اما روز دویم و سیم آن از زبان راوی ثقه و محرم راز حسین علي خان مسموع گردید که در خلوت بر زبان آورد که این همه دام افسانه و افسون ابله فریب که پادشاه می باشد عبث است نمیداند که گفته اند * * مصرع *

نهان کی ماند آن رازي کز و سازند محفلها

تقاضاي مآل اندیشي نزد عقلا این است که اگر ما بقابوی پادشاه در آئیم رهائي و امان از جان نیابیم و اگر ما برو دست یابیم او را نجات متعذر گردد *

و نیز از نوشتجات حضور ظاهر گردید که سربلند خان بسبب تغیر نمودن جاگیر که در چنان حالت بعضي محال سیر حاصل او را بمیرجمله دادند و عسرت خرچ و هجوم سپاه و طلب و تقاضای دیگر ارباب طلب ترک نوکري و استعفاي منصب نموده فیلان و اسپان و اثاث البیت بجماعه داران و قرض خواهان داده میخواست خرقه پوش گردد سید عبدالله خان اطلاع یافته نزد او رفته بتسلي او کوشیده رعایت نقد و فیل و اسپ ازطرف خود نموده صوبه داری

کابل بنام او مقرر کرده مرهون احسان خویش ساخت - و نظام الملک بهادر نیز از ناهمواری اطوار روزگار سفله نواز و تغیری بیوقت از مراد آباد که او را امیدوار وزارت و دیگر عنایات ساخته بحضور طلبیده بودند خدمت و جاگیرسابق را باعتقاد خان دادند بیدماغ و سوختهٔ نا قدردانیها گشته بود قطب الملک بتسلی او نیز پرداخته امیدوار صوبه داری مالوا نمود - و اعتماد الدوله که بی رخصت و بحکم پادشاه از مالوا آمده منصوب و بی منصب گردیده بود سید عبد الله خان او را نیز مطمئن خاطر گردانید و همه مدعیان دولت خویش را بانواع مدد و تفقد احوال ممنون ساخته امیدوار پرداخت حال نمود - و خان دوران را که از ابتدا باتفاق میر جمله از جملهٔ هواخواهان پادشاه گفته می شد نیز رفیق و همدم و محرم خود ساخت - و نیز بظهور پیوست که روزی برای شکار سوار شده قرار داده بودند که بعد مراجعت از شکار بدیدن قطب الملک تشریف آرند و چون خانهٔ مها راجه اجیت سنگه که بارجود نسبت دامادی پادشاه با سید عبد الله خان همدم و همراز گشته بود و انتظار قابو میکشید سر راه واقع شده بود چنان تمهید مرکوز خاطر نموده بودند که وقت رسیدن سواری نزدیک خانهٔ مهاراجه که او البته مع نذر برای مجرا خواهد آمد در اهتمام کوشیده او را دستگیر نمایند یا دی آنکه این معنی بر خاطر پادشاه خطور نموده باشد بگمان و ظن که الخائن خائف واقع شده راجه از وسواس هراس آمیز قبل از مراجعت پادشاه بخانهٔ سید عبد الله خان رفته پناه برد - بعده که پادشاه

وقت مراجعت برکشتی سوار شده می خواستند موافق قرار بخانهٔ
سید عبدالله خان تشریف برند درین ضمن بر پناه بردن راجه بخانهٔ
سید عبد الله خان مطلع شده بیدماغ گشته بعد رسیدن کشتی
برابر خانهٔ سید عبد الله خان فسخ اراده نموده ملاحان را فرمودند
که نواره را تند و جلد روانه نمایند و باچودیکه کارخانجات پادشاهي
بخانهٔ سید عبد الله خان آمده بود و قطب الملک بقصد استقبال
برآمده تا کنار دریا رسید متوجه او نشده داخل درلتخانهٔ قلعه
شدند ـ حاصل کلام بعداز کوچ حسین علی خان از اجین جمعي
که از متصدیان بامید وعدهٔ رخصت امروز و فردا تا اجین
رسیده بودند و شهرت تمام داشت که از اجین مرخص خواهند
نمود بظهور نیامد بکمال بی سرانجامي که هریک بامید خلاصی
از فردا پور و برهانپور زیاده از دو سه جوره رخت بر نداشته
بود مایوس گشته تن برفاقت دادند و از جملهٔ منصبداران
و اهل خدمت جمعي که رفاقت نتوانستند نمود بعزل جاگیر
مغضوب گردیدند ـ بعده که بسرحد رانا رسیدند قبل از ملازمت
وکیل رانا بعضی دیهات و نیشکر زار بسیار بتاراج سپاه رفت
همینکه زنار دار فرستادهٔ رانا آمده هدیه و نذر نقد و جنس
گذرانده ملازمت نمود و تاکید اهتمام و قدغن عدم تاراج و پامال
نمودن زراعتها پارهٔ محفوظ ماند اما بعد از داخل شدن بسرحد
تعلقهٔ راجه دهیراج جي‌سنگه سوائی باوجود رسیدن یکي از نوکران
عمده پیشکش او قبول نیفتاد و دیه بیشتر و زراعت و مواشي
بسیار دست خوش تاراجیان گردید حتی زن و اطفال رعایا مع

آنچه دیگر بدست سپاه افتاد غنیمت حلال دانستند بعده که سه چهار منزلي دار الخلافت رسیدند ظفر خان و راجه رتن چند و دیگر امرای رکاب و متصدیان حضور جوق جوق باستقبال شتافتند ظفر خان چون در تزک سواري بعد ملازمت خود نمائی بکار برده بود در اهتمام خفت یاور رساندند - و هرزه درایان واقعه طلب و فتنه پردازان هنگامه جو در خلوت قابوي سررشتهٔ سخن یافته بذکر در آوردند که پادشاه بعد قرار صلح مرة اخری خفیه و آشکارا در تسلي و عطاي اضافه و عنایات دیگر بمدعیان هردو برادر کوشیده پوشیده اشاره و پیام ارادهٔ بدانجام بپیش آوردهای بدنام می نمایند و باغوي برهمکاران بد اندیش تیشه بر پای خود میزنند خصوص سر حلقه بد خواهان سلطنت راجه رتن چند شکوه بیش از بیش نموده راهنمائی و مصلحتي که طریقهٔ نمک حرامان و بدخواهان دولت مي باشد خاطر نشان و گوش زد حسین علي خان که آخر مادهٔ وبال جان خود او و پایمال گشتن تمام دولت بارهگردید نمود و امیر الامرا زیاده از سابق کفیده خاطر گشت تا آنکه اواخر ماه ربیع الاول و اوائل سنه هشت جلوس بکنار سواد دار الخلافت طرف لاله تیرو شاه دائره واقع شد وقتی که دو سه کروهي شهر رسید باظهار بني نمودن حکم طبل مخالفت صراحي نواختن فرمود که خلائق داب پاي تخت سلاطین عدالي کیش شادیانه بلند آوازه سازند و بشکوه بادشاهانه آمده داخل خیمه نزدیک سراي موضع بارلی گردید و مکرر بر سر زبان می آورد که الحمد لله من خود را در زمرهٔ نوکران پادشاه می دانم که پاس رعایت ادب آنجا لازم و از

عزل منصب و عتاب سلطاني اندیشه نمایم - وغریب تر آنکه پادشاه ساده لوح بارجود شنیدن صدای کوس و کرنای مخالفت که بدان جرأت چنان بیباکانه و علانیه آواز شادیانه بلند ساخته گوش زد عالمي نمود و از اشارهٔ دهل عدم اطاعت در هر کوچه و بازار طنبور صفت گوش موافق و مخالف را مالید پادشاه باز بهوش نیامده طریقهٔ حزم و راي صائب از دست داده گاه مانند سرنا سر آستین غضب مالیده شروع بنغمهٔ تهدید باظهار زجر و بیم نسبت بهردو برادر مي نمود و گاه بمقام آشتي در آمده در پردهٔ نفاق در اختلاط بر روی مخالف می کشود - راجه دهیراج که برای یکرو نمودن و بقصد گوشمال سرکشان کمر بستن مصلحت داد فائده نداد و بعضی از امرای عقیدت کیش عرب و عجم که بدون تورهٔ در خویش طاقت صریح طبل مقابله و مقاتله نواختن نمیدیدند خصوص مغلیه که برین راز سربسته اطلاع یافته بودند و هیچکس را یاراي آن نبود که زبان بدان سرمکنون آشنا سازد از مشاهدهٔ نیرنگي روزگار و تسلط سرکشی هردو صاحب مدار و سستي عزم و اغماض پادشاه خون جگرمی خوردند بلکه باشارهٔ و افن محمدفرخ سیر اکثر بدیدن حسین علي خان میرفتند و از دریافت وضع مدعیان دولت با دل پرخون و زبان پر گله مراجعت می نمودند - بعده که چهار پنجروز بر آمدن امیر الامرا گذشت قطب الملک از زبان برادر تکلیف بمیان آورد که اگر راجه جي سنگه برهم کار را مرخص بوطن نمایند و خدمات توپخانه و داروغگي دیوان خاص و خواصان بمتوسلان ما بفرمایند، و درقلعه بندوبست ماشود بلا و سواس آمده

ملازمت نموده آینده بخاطرجمعي ماهر دو برادرآمد و رفت توانیم
نمود خسرو سست عقل غافل از دغلبازي روزگار شعبده باز ادعاي
هر دو برادر را قبول نموده در باب خدمات چنان مقرر نمود که
في الحال اصالة بنام سید عبد الله خان و دیگر سادات بارهه و
همراهان هردو صاحبمدار می فرمائیم و نیابة اعتقاد خان و دیگر
معتمدان حضور سرانجام دهند بعد چند روز که جشن نو روز قریب
رسیده حجاب نیابت نیز از میان بر داشته خواهد شد - و سیم ماه
ربیع الاخر راجه دهیراج بموجب حکم که فرصت توقف یك روز ندادند
از شاه جهان آباد برآمده روانهٔ انبیر وطن خودگردید و همان روزمیان
راجه بهیم و راجه بد سنگه که بني عم هم بودند و برسر وطن بودند
باهمدیگر پرخاش و عداوت ارثی داشتند مابین راه جنگ واقع
شد و از هر دو طرف چند راجپوت با دیوان بدسنگه کشته گردیدند
و آخر کار مردم راجه بهیم غالب آمدند و بدسنگه مغلوب هراس
گشته با چند سوار معدود فرار نموده خود را براجه دهیراج که
حامي او بود رساند - و پنجم ماه مذکور قطب الملک و مها راجه
اجیت سنگه بامردم معتمد خود بقلعهٔ ارک درآمده مردم پادشاهي
را از سر دروازها بر خیزاندند و جا بجا بندوبست خود نموده مردم
خود را نشاندند و از مردم عمدهٔ پادشاهي بغیر از اعتقاد خان
و امتیاز خان مشرف دیوان خاص که عدم و وجود آنها متساوي
بود و ظفر خان که در سلوك و زمانه سازي نخود همه آش گفته
می شد و چند خواص و خواجه سرای ناکارهٔ دیگری بر در قلعه
وگرد پادشاه نماند و امیر الامرا با خان و شکوه ملوکانه و آراستگي

لشکر سوار گشته بتجمل تمام که اطراف قلعه لشکر او و سرهنه فرو گرفته بود سه پهري داخل قلعه گردید و بعد ملازمت چند کلمهٔ ملالت افزا باظهار کلمهٔ نصیحت آمیز گفته و شنیده از خلعت و اسپ و فیل و جواهر بعضی عنایات را باکراه خاطر گرفته باقی را عذر خواسته در تقدیم آداب نیز چندان نپرداخته بخانهٔ خود مراجعت نمود معهذا پادشاه چون کوه تحمل از جا در نیامده بفکر اصل نپرداخت - باز دفعهٔ ثانی بتاریخ هشتم روز سه شنبه که سادات به بندوبست قلعه قرار واقعي پرداخته بودند قطب الملک و مهاراجه با معتمدان خود و فوج انتخابي داخل قلعه شده بدستور اول روز مردم پادشاهی را ازان احاطه برآورده دروازها بمردم کاری معتبر و معتمد سپرده کلید دروازهای دیوان خاص و خوابگاه و عدالت نزد خود طلبیده بعد فراغ خاطر جمعي پیغام که بحسین علي خان نمک حرام رسید باهتمام شان و دبدبهٔ سلاطین که امواج او از اول روز شروع بآمدن و فرو گرفتن اطراف قلعه نموده بودند سوار گشته معین الدین گمنام را که بنام پسر اکبر همراه آورده بود بشهرت سپردن برفیل سوار ساخته با خود گرفته در خانهٔ خود نزدیک بقلعهٔ ارك که ببارهٔ دری شایسته خان مشهور بود فرود آمد - و سید عبد الله خان نزد محمد فرخ سیر پادشاه هوش باخته رفته باتفاق اجیت سنگه بذکر تکالیف شاقه و عدم قبول نیابت خدمات مذکوره باظهار عالم عالم شکوه از زبان برادر مشتمل بر اینکه چون در مقابل و عوض تردد و جانفشانی و حسن خدمتي که درخدمت جد شما و در رکاب آنحضرت از ما بدل و جان بظهور آمده و در جان نثاري نمودن خود را بهیچ وجه معاف نداشتم

ازان پادشاه حق نشناس سوای سوء ظن وگمان بد و فکر فاسد و
ارادهٔ باطل که در حق ندویان بخاطر راه میدهند مشاهده ننموده ایم
چنانچه شاهد مقال ما فرامین است که متضمن بر اشارهٔ عدم
دخل و قتل بندهٔ بی تقصیر بنام داود خان افغان بیدین و
دیگر سرکشان آن سر زمین و صاحب مدارن دکن صادر شده در
دست داریم و نظر بر خلاف عهد و پیمان که از دودمان صاحب‌قران
در بارهٔ احدی دیده و شنیده نشده دران عهد اذهای بد عهدی
ظاهر گشته وسوس هراس آمیز ما وقتی بر طرف شود که اختیار
خدمات حضور بالاقتدا بدایت متعلق گردد و ذکر شروط دیگر میان آرد
پادشاه معذور از عقل بعذر دفعه بعدهٔ جشن پیش آورد و از طرفین
گفتگو بطول کلام ملالت انجام و کلمات درشت بیمزهٔ بدفرجام منجر
گردید و پادشاه بر آشفته تاب حوصله نیاورده اول اعتقاد خان را که
فی الواقع مادهٔ آخر فساد او بود بعده قطب الملک را مخاطب
ساخته دو سه کلمهٔ عتاب آمیز بر زبان آورد اعتقاد خان دران
حال خواست بکلمات ابله فریب در انشاح کوشد چون سررشتهٔ
اختیار هردو طرف از دست رفته بود سید عبد الله خان نیز او را
مخاطب بدشنام ساخته بتاز آن برگشته تیغ بدنام را فرصت حرف
زدن نداده فرمود از قلعه برآید و اعتقاد خان عقل و هوش و آبرو
باعتقاد بدربردن غنیمت دانسته پالکی سواری خویش خود را
نتوانست رسانید و بر پالکی احمد خان سوار شده راه خانه اختیار
نمود و از شر گوشه و کنارها آن حصار آثار فتنه و صدای آشوب بلند
گردید و پادشاه از مشاهدهٔ [illegible] پالکی بام خود را بتعجیل رسانده

درین قیل و قال پر اختلال سرا پا وحشت چادر ظلمت شب از شش جهت گیتی فروز هشتند و تخت آبنوسی سیاه فام شام بر پشت فیل قیر گون واژگون بستند و ابواب تردد بر روی مردم بیرون و اندرون قلعه بسته گردید آن شب تمام شهر پر از وسواس و فتور بود و فوج هردو برادر جابجا در کوچه و بازار مستعد و مهیا بر اسپان ایستاده بود و کس نمیدانست که درقلعه چه گذشت و چه می گذرد و سید عبد الله خان و راجه اجیت سنگه با اعیان خویش در مشورت و اندیشهٔ آنکه شب حاصله تا فردا چه زاید جا بجا باحتیاطی که بایست پسر بردند و سرداران مرهته مثل کهندو دپاپه و بالاجي بشو ناتهه و سنتا و غیره با ده یازده هزار سوار چهار پاس شب در پاس کرباس آهني اساس مستغرق هراس و اندیشهٔ آنکه همینکه مهرهاي آبنوس شب از بساط زمین چیده شود و هنگامهٔ دار و گیر بلند گردد قابوی وقت از دست نداده دست تطاول بتاراج مال و عیال مردم بازار دراز نموده ذخیرها اندوزند ستاره می شمردند بعده که آفتاب جهان آشوب سر از دریچهٔ مشرق برآورد و خبرهاي مختلف راست و دروغ از کشته شدن سید عبد الله خان و دیگر هنگامهٔ وحشت افزا بر السنهٔ عوام جاري گشت و اعتقاد خان و بعضي امراي بیخبر از مآل کار طرف بازار سعد الله خان بقصد مقابلهٔ امیر الامرا خواستند سوار شوند شهرت سواری آنها و رسیدن و پیدا شدن نشانهاي اعتماد الدوله محمد امین خان و چین قلیچ خان بهادر که از راه زمانه سازی و پخته کاری بقصد رفاقت حسین علی خان از خانه

بر آمده بودند بدون آنکه با موهنه مقابله و مقاتله زده هدو کار بکار زار
افتد بمجرد آنکه چهارده پانزده سوار از نوکران خان‌دوران مشهور
بکمل پوش چند تیر طرف آنها انداختند آن گروه بي شکوه مغلوب
هراس گردیده همه سرداران فیل سوار و اسپ و پالکي سوار مع
ده یازده‌هزارسوار یکبار بقصدفرار دل و دست و پا باخته‌اسپ‌تاخته
رو بهزیمت آوردند - لچهای بازار و تماشائیان بیکار و مغلان بي روزگار
خبردار گشته تیغها آخته از هرطرف دست و بازو بکشتن و تاراج
نمودن آنجماعهٔ بد فرجام گشادند و دستار از سر و سر از بدن و
نیزه از دست و شمشیر از کمر می ربودند و چون گلهٔ رم خوردهٔ
گوسفندان از گرگ پیش انداخته خانهاي زین خالي و رنگین ازخون
آن اجل رسیدگان می نمودند و اسپ و اصلحه متصرف می‌شدند
حتی قصابان و گاذران و خاک روبان و دیگر کاسبان بازار بضرب
شمشیر و چوب و دشنهٔ زبان و نگاه زهرچشم هرچه میتوانستند
ازان دل باختگان تبه کار مردم آزار کشیده می گرفتند بلکه در اول
فرار آن قدر بهاله و آفتاب گیر که سرمایهٔ اعتبار آن جماعه داران
بیعار مي باشد بلا گردان جان نموده انداختند که براي بعضی
بی‌سروسامان مصالح و سرمایهٔ پیچیر آماده گردید و بسیاری ازان
مدبران بیعار سراپا برهنه و عریان گشته مشت مشت خس و
خاشاك بازار و کاه نجاست آلود خانهٔ خاک روبان در دهان
گرفته باظهار عجز و آمان جان موافق روبهٔ دکنیان در فرار
بر یکدیگر سبقت مي نمودند و جمعي که زخم برداشته طاقت
گریختن نداشتند در دست و پای اراذل بازاریان مي افتادند و

بعضي سیاه جرده قوم دیگر نیز بگمان و مشابهت سیاه روئي آنها کشته و زخمی گردیدند و از سر رستهٔ چوك سعد الله خان که نزدیک دروازهٔ قلعه ارک واقع شده تا بنگاه آن گروه که ازسه چهار کروه زیاده مسافت داشت همه جا ازان قوم ضال کشته و زخمي گشته قطار قطار در رستهٔ بازار افتاده بودند - مسود اوراق از شروع گرمی هنگامهٔ فرار آن جماعهٔ بد کردار ایستاده بنظر غور ملاحظه می نمود از جملهٔ چهار صد پانصد آفتاب گیر که میان هر پانزده بیست سوار آن گروه یک آفتاب گیر نگاه میدارند و سرمایهٔ فخر میدانند نشان یکي ازانها بدست حاملان آن مخذولان بنظر نیامد و چه اسپان و مادیان مقذولان که میان خوگیر اکثري زر و زیور اندوختهٔ تاراج نگاه میدارند و چه همیانیهای زر سرخ و سفید که از دیهات مابین راه تعلقهٔ راجه دهیراج و دیگر مسافران بدست آورده بودند از کمر و خوگیر آن مردودان که بدست مغلان بی روزگار و لچهای بازار نیفتاد شاید که کمتر در معرکهٔ فرار آن شقیان مردم آزار بدین شمار بدار البوار پیوسته باشند - قریب هزار و پانصد سوار و پیاده با سنتا نام سردار فیل سوار مع دو سه سر گروه گمنام دیگر زیر تیغ آبدار آمدند و بسیاری زخمی گردیدند این معنی محض از فضل و کرم الهي رو داد والا فرزندان آن مدبران قرنهای بیشمار سرمایهٔ لاف و گذاف می نمودند که بپاي تخت دهلی رفتیم و بمدد و بازوی مرهنه پادشاه هند مقید گشت و دیگری را سریرآرای دهلي گردانیدیم *

الحاصل چون درین هنگامهٔ جهان آشوب که خبر فرار دکنیان

انتشار یافت و خبرهای فساد افزای اندرون قلعه خصوص از کشته شدن عبد الله خان در هر کوچه و محله زبان زد مردم خاص و عام گردید غازی الدین خان غالب جنگ و سادات خان خسر پادشاه مع پسر از خانهٔ خود سوار شدند و اعتقاد خان باتفاق سید صلابت خان داروغهٔ معزول توپخانه و میر مشرف که سابق از نوکران عمدهٔ حسین علی خان بود و دریغوا بمنصب پادشاهی سرافرازی داشت و سنوهر هزاری پادشاهی با دو سه هزار مردم احشام طرف بازار سعدالله خان معرکه آرا گشتند و ازین فوج کشیها و انتشار اخبار قلعه‌دار استقلال اکثر جماعه‌داران عمدهٔ سادات خلل پذیرفت - و چهار پنج هزار سوار که طرف بارهٔ دیی در نکو فرار بودند از رسیدن اعتماد الدوله و پیوستن بحسین علی خان استقامت ورزیدند و نظام الملک فتح جنگ بهادر چون دید که کار از دست رفته بمدد عقل دوربین فائده در حرکت ندانسته ناچار خانه نشین گردید وخان‌دوران نیز از خانه بر نیامد امیرالامرا نظر بر هنگامه و فساد بیرون بسید عبد الله خان تاکید انفراغ مقدمه گفته نرستاد و فوجها برای مقابله و دفع فساد نام برد ها تعین نمود و از خبر حیات و غلبهٔ قطب الملک اندرون قلعه انواج دلباختهٔ برهم خوردهٔ بیرون باز فراهم آمده مقابل غازی الدین خان و سادات خان مع پسر که تا چاندنی چوک جلو ریز رسیده بودند جلوه‌گر گشتند و شروع بزدن بان و بندوق نموده صدای دار و گیر بلند ساختند در اول حمله رخ فیل غالب جنگ از صدمهٔ بان برگشت و از اسپ تازی فوج سادات بارهه بساط فراهم‌آمده سوار و پیادهٔ

غالب جنگ مغلوب هراس گشته رو بفرار آوردند و پسر سادات خان زخم برداشته در بند فرزین افتاد و خود سادات خان نیز زخم کاري برداشت که بهمان زخم شه مات اجل گردید و درین ضمن آغرخان که از شجاعان مشهور و صاحب برادري بود با جمعي از مغلان سوار شده از روبروی دروازهٔ لاهوری نمودار گردید مردم حسین علی خان اطلاع یافته دروازها را بر روي آغرخان بستند ناچار معاودت نمود و اعتقادخان باهمراهان طرف چوک سعدالله خان نزدیک خانهٔ خود جنه حمله نموده مورچال بسته دست و پای بیچیا زده آخر دلباخته بپاي خود آمده دستگیر گردید و از شامت او بازدهام عام چند دکان رستهٔ بازار سعد الله خان بتاراج رفت

هنوز بازار دار و گیر گرم بود که شادیانهٔ جلوس شمس الدین ابوالبرکات رفیع الدرجات چنانچه مفصل بتحریر آن می پردازد بلند آوازه گشت و منادی الامان بگوش هوش باختگان آن هنگامه رسید - تفصیل این اجمال آنکه چون پادشاه مظلوم خود را بمحل رساند سید عبد الله خان و راجه اجیت سنگه سنگدل با جمعی از اناغنه و دیگر معتمدان در انتظار آنکه چون پردهٔ ظلمت شب برداشته شود و علم جهان افروز صبح افراشته گردد نراد فلک دغلباز چه نقش تازه بروی کار آرد شب باحتیاطی که بایست ما بین بیم و رجا بپایان رساندند همینکه آفتاب رفیع الدرجات جهانتاب با تیغ دودمه سر از جهروکهٔ مشرق بر آورد و بیرون قلعه هنگامهٔ شهر آشوب شب چنانچه بگزارش آمده زبان زد خاص و عام گردید هرچند خواستند که پادشاه را بافسانه و افسون پیام از

محل بر آرند فائده نه بخشید و کنیزان حبشي و ترکي مستعد جنگ شدند آخر کار افغانان و چیلها به پشت گرمی نجم الدین علی خان برادر خرد قطب الملک و پسر صلابت خان روهیله و بعضي نمک بحرامان دیگر بمحل در آمدند و محمد فرخ سیر را بعد جست و جوی بسیار که در گوشه و کنار بام محل پنهان شده بود و چند زن محل را خفت رسانده نشان یافتند به بیحرمتي تمام کشیده بر آوردند و والده و زوجه و صبیه و بیگمان دیگر که اطراف آن شاه مغموم مظلوم را هاله وار فرو گرفته بودند در پای افغانان و چیلها می افتادند منت و الحاح می نمودند - آنچه درین هنگامهٔ رستخیز قیامت آشوب گردید که از هر طرف و گوشهٔ محل فریاد برخاسته بود و آنچه از تاراج و بباد رفتن زیور و آبرو گذشت زبان قلم در تحریر تفصیل آن قاصر است بهر حال آنچه بر فروع دودمان خاندان صاحبقران گذشته در هیچ زماني از ازمنه بر هیچ پادشاهی از سلاطین سلف که جان و آبرو و ناموس پردگیان بمعرض تلف درآید رو نداده *

القصه محمد فرخ سیر را از میان انبوه زنان به بیحرمتی تمام کشان آورده مکحول ساخته در حبس خانهٔ که بالاي ترپولیه اندرون قلعه بصورت قبر پوشیده چون گور مظلم جای تنگ و تاریک برای محبوسانی که خواهند بانواع شکنجه عذاب نگاه دارند ساخته بودند زنده بگور در آوردند و دران کنج غم و الم که سوای یک طشت و آفتابه برای قضای حاجت و صراحی آب دیگر رفیق و همدم نبود محبوس ساختند * بیت *

هیچ دیدی که درین بزم دمی خوش به نشست
که نه در آخر صحبت بندامت بر خاست

سلطنت پر فساد محمد فرخ سیر شهید مرحوم سوای یازده ماه سلطنت جهاندار شاه که در ایام سلطنت خود در دفاتر ثبت نموده بود شش سال و چهار ماه و کسری محسوب گردید تاریخ این حادثهٔ عزل و نصب که بحکم پادشاه لم یزل یکی از تخت بتختهٔ و شکنجهٔ اجل منجر گشتن گرفتار گردید و دیگری بعد از هفت سال از حبس خانه برآمده برتخت جلوس نمود (فاعتبروا یا اولی الابصار) یافته‌اند (†) في الواقع هرکه از دل و گوش پند نیوش ودیدهٔ بصیرت غور نماید باید که از گردش زمانهٔ ناهنجار روزگار ناپایدار اعتبار تمام بر دارد و دل بدین عجوزهٔ شوهر کش نه بندد * * بیت *

ز انقلاب زمانه عجب مدار که چرخ
ازین فسانه و افسون هزار دارد یاد

(†) همچنین در نسخ هست لیکن عدد آن بحساب جمل موافق سنه واقعه برابر نمی آید *

ذکر سلطنت بی اعتبار چند روزهٔ ابو البرکات رفیع الدرجات که بواسطهٔ چهاردهم بامیر تیمور میرسد

بعد خاطر جمعي از طرف پادشاه مظلوم مغموم در همان گرمي دار و گیر که از هنگامهٔ فساد اندرون و بیرون قلعه و شهر پر آشوب بود نهم ربیع الآخر مطابق دهم اسفندار ماه الهی یکپاس و چهار گهری از روز چهار شنبه گذشته سنه هزار و صد و سی و یک هجری شمس الدین ابو البرکات رفیع الدرجات پسر خرد رفیع الشان نبیرهٔ خلد منزل بهادر شاه نوادهٔ محمد اکبر خلف خلدمکان که بیست سال از مرحلهٔ عمر طی شده بود و (وارث تاج) تاریخ ولادت او یافته بودند و مدفون بود از حبس برآورده بسبب شورش عام و غلبهٔ ازدحام فرصت فرمودن حمام و تبدیل رخت و آرایش و زینت تخت نیافته با همان لباسي که در بدن داشت سالهٔ سروارید بگردن او انداخته بر تخت نشاندند و صدای شادیانه برای رفع فساد و آشوب شهر بلند ساخته ندای الامان الامان در دادند - و قطب الملک بعد تقدیم آداب مبارک باد با همدمان خاص و نوکران معتمد اندرون قلعه ماندن قرار داده بر سر دروازها و اطراف دیوان عام و خاص همه جا مردم خاص معتبر خود منصوب نموده از خواجه سرایان و خواصان و دیگر عمله

و فعلهٔ کار خانجات منجملهٔ نوکران اعتمادی خویش مقرر ساخت -
در دیوان از اول روز بحسب آرزوی راجه اجیت سنگه دامان
کش و راجه رتن چند شدید العداوت حکم معافی جزیه نمودند و
احکام امن و امان سلطنت باطراف روانه ساختند و اعتقاد خان را
بخفت و خواری تمام مقید ساخته جاگیر و خانهٔ او را که
باوجود تفرقه نمودن نقد و جواهر از زر سرخ و سفید و طلا و مرصع
آلات وظروف نقرها مالامال بود بضبط در آورده باز برای تحقیق و
باز یافت جواهر و مروارید عطا کردهٔ پادشاه خفت میرساندند
همچنان جاگیر پسران سادات خان و شایسته خان که خسرپوره و
خالوی پادشاه مظلوم می شدند و سید صلابت خان داروغهٔ توپخانه
و افضل خان صدر و همدمان و هواخواهان دیگر بضبط در آوردند
الامراتب و جاگیر صبیهٔ راجه اجیت سنگه زوجهٔ فرخ سیر برای
خاطر داشت راجه بحال داشتند - و منصبداران والاشاهی که بسیاری
بقرار پنجاه روپیه در ماهه و بعضی زیاده تا مقرر شدن جاگیر نقد
می یافتند و جمعی جاگیر داشتند و اکثری بامید یافتن نقد جاگیر
خود را در جرگهٔ منصبداران محسوب می نمودند آنها را فرمودند
که هرکه ارادهٔ نوکری دارد در سرکار حسین علی خان اسپ بداغ
رسانده موافق شرح دیگران پنجاه روپیه سرامری میگرفته باشد -
و بخشیگری دوم را باسم اعتماد الدوله محمد امین خان بهادر بحال
داشتند و بخشی سیوم بنام ظفر خان از تغیر سیف الله خان
مقرر فرمودند و دفتر بخشی چهارم از میان برداشتند و صوبهٔ
مالوا را عوض صوبه داری پٹنه که سابق قرار داد نموده بودند

بنظام الملك بهادر فتح جنگ که نظر بر نیرنگي وضع روزگار قبول نمی نمود بقرار عهد و پیمان عدم عزل آرزاني داشتند - و سربلند خان مبارز الملک را که قبل از تبدیل سلطنت بکابل مرخص شده ده پانزده کروهی رفته فرود آمده انتظار انجام وضع سلطنت میکشید باز نزد خود طلبیده از سرنو خلعت استقلال بحال داشتن خدمت موافق تجویز سابق داده بتسلي او پرداخته نظر بر دفع فتنه مرخص فرمودند - و فوجداری مراد آباد بنام سیف الدین علي خان برادر خود مقرر ساختند - و محمد رضا نام را قاضی القضات حضور و میر خان خلد مکانی را که صوبه دار اکبر آباد بود صدر الصدور نمودند - و بدیانت خان خوافي نبیرهٔ امانت خان دیواني خالصه و بنام راجه بختمل دیواني تن قرار یافت اما همه متصدیان ملکي و مالي حتي ارباب عدالت في الحقیقت نائب بی اعتبار راجه بتن چند بودند - و همت خان را که از محرمان همراز سید عبد الله خان گفته می شد مشرفي دیوان خاص وعام و معلمی و تالیقي پادشاه ضمیمه خدمات دیگر مقرر فرمودند - و در خدمات دیگر صوبجات دور دست براي برهم نخوردن نسق آنقدر تغیر و تبدیل راه ندادند مگر قلعه داري ماندو را از مرحمت خان پسر امیر خان که از خاندان با نام و نشان بود و در تنبیه و تادیب مفسدان کوه نشین و قطاع الطریق آن سرزمین و نسق حوالي قلعه تا تعلقهٔ فوجداري خود بواقعي کوشیده سرانجام مي داد وقت آمدن حسین علي خان از دکن چنانچه بگزارش آمده در ملاقات نمودن و دیگر تقدیم خدمتگاري

ازو کوتاهي نظر بر پاس آداب حضور و سوء مزاجي پادشاه بظهور آمده بود تغیرنموده به خواجم قلي‌خان تورانی مقرر ساختند - و راجه اجیت سنگه که صوبه داري احمد آباد بدو بدستور سابق بحال داشته بودند می خواست رخصت احمد آباد حاصل نماید و از طعن زبان مردم که مفصل بتحریر آن خواهد پرداخت نجات یابد میسر نیامد - درین ضمن که دو ماه از حبس پادشاه مرحوم مظلوم گذشته بود ازانکه دران مکان بانواع شکنجهٔ عذاب و مبتلا با قسام بلا بسر می برد و بروایت مشهور باوجود مکحول ساختن نور باصرهٔ او بالکل زائل نشده بود از راه ساده لوحي و حب ریاست که ویران کن و دشمن جان و ایمان چندین هزار خانهٔ آگاه‌دلان‌ست گاه بمدعیان سلطنت پیغام‌عذر ایام گذشته داده‌تکلیف باز بر تخت نشاندن و خود هر دو برادر بامور سلطنت پرداختن بمیان می آورد و گاه بعبد الله خان افغان که پناهبانی آن پادشاه زنده بگورمقرر نموده بودند بتملق پیش‌آمده امیدوارمنصب هفت هزاری ساخته مشورت برآوردن‌خود و رساندن‌نزد راجه‌دهیراج جی‌سنگهه سوائی که وسیلهٔ نجات خود میدانست می نمود و آنها بر ارادهٔ مافي‌الضمیر او اطلاع یافته بصاحبمداران سلطنت خبر می دادند تا آنکه برهنمائي دیگر همدمان صاحب مدار بفکر قطع شجر حیات آن محبوس ساده لوح افتادند و دوبار مسموم ساختند کارگر نیامد دفعهٔ ثانی یا ثالث‌که اثر بخشید چون جان بسختي زود بر نمي آمد نظر بر انتهاي سختي هردو برادر که باوجود کفالت قسم کلام الهي که در حق او نموده بودند خلاف آن بظهور

آمد تاب حوصله و صبر نیاورده از زبان کلمات لغو و درشت نسبت بهر دو صاحب اختیار و کلام‌الله که چرا سزای حرام‌خواران تا حال نداده برمی آورد و حرفهای ناگفتنی می گفت هردو مدعی دولت خبر یافته فرمودند تسمه‌کشیده زرد فارغ سازند وقت تسمه کشیدن بهردو دست‌تسمه را گرفته دست و پای‌الحاصل زدن‌گرفت محصلان جلاد پیشه بضرب زدن چوب دستهای اورا از کار انداختند

* بیت *

بر خوان دهر دست ارادت مکن دراز
کالوده کرده اند بزهر این نواله را

اگرچه در السنه شهرت تمام دارد که دران‌حالت اضطرار کارد و خنجر بر بدن او نیز رساندند اما آنچه صحیح و صوانح‌مسموع نمود کار بزدن سرخنجر وکارد نکشید بهرحال بعد دوازده پهر بکفن و دفن پرداخته تابوت برای بردن بمقبرهٔ همایون بر آوردند و در سه هزار مرد و زن خصوص‌لچهای شهر و نقرا که از و فیض یافته بودند پیش پیش تابوت گریه ونفرین‌کنان و دشنام‌دهان با گریبانهای چاک خاک بر سرانشان میرفتند و دلاور علی خان بخشی حسین علی خان و سید علی خان برادر بخشی سید عبد الله خان که مامور بهمراه رفتن تابوت گردیده بودند آنها نیز با جمعی از اعیان شهر رفت کنان مجبور در رفاقت بودند و مردم سنگ بر پالکی و اسپ سواری آنجماعه می انداختند و نان و پول سیاه که خیرات بفقرا میدادند نمیگرفتند و روز سوم جمعی از لچهای گدا پیشه بر سر چبوترهٔ که پادشاه مرحوم را غسل داده بودند نوالهم آمده طعام راقر پخته بفقرا

خوراندہ مجلس مولود نموده تا صبح احیاي شب بجا آوردند *

عجب مکافات و کارخانۂ درگاه الهي است که هرگاه آن هر دو برادر از ملاحظۂ جان خویش بتو هم افتاده بدین مرتبه سنگدلي را کار فرموده از بدنامي آقا کشي و بر انداختن دولت پارهٔ نیندیشیدند و بایستي که درهمان روز اول بعد دستگیر نمودن بي آنکه بچندین عذاب شدید مبتلا سازند آن گرفتار دام بلا را ازین تنگنا سراي فانی فارغ مي ساختند اما نزد عقلا ظاهر و مبرهن است که در عالم مکافات و عدالت منتقم حقیقي آنچه ازان پادشاه براهنمائي بدعاقبتان دیگر بر دیگران از بدعت تسمه کشیدن چندین نفر مظلوم و مکحول ساختن برادران معصوم و حبس و قتل بیگناهان مغموم گذشته میبایست تلخی الم هریك برو نیز بگذرد تا بحکم فاعتبروا یا اولی الابصار ناظران از نظارۂ آن اعتبار بر دارند و بدیدۂ تامل غور کنند که بعد این حادثه که بران پادشاه شهید مرحوم گذشت در اندك ایام بران مدعیان دودمان صاحبقران بلا مهلت فاصله چه گذشت و از انچه کاشتند چه محصول برداشتند *

القصه بعد ازین واقعه بقول عوام آنچه از خزانه وجواهر و مرصع آلات و فیلان و اسپان پادشاهي بود بتصرف و اختیار خود در آورده هرچه خواستند انتخاب نموده داخل کارخانجات خود حصه رسد هردو برادر نمودند سوا از انکه سید عبدالله خان بمحبت زنان وعشرت نسا فهایت رغبت داشت بروایت مشهور دو سه زن حورلقا از جملۂ محرمان حرم پادشاهي پسند نموده بتصرف خود در آورد هرچند که از زیادتی حرص و خواهش شهوت رانی قریب هفتاد هشتاد زن خوش ادای

حورمثال فراهم آورده با آنها نرد عشرت میباخت اما اینکه بعد
این سوانح روزي یا شبی بدون تهلکه و وسواس آمد جان و
آبرو هر دو برادر بمراد دل کامراني نموده لذت زندگاني در یافته
باشند میسر نیامد اولا میان هر دو صاحبمدار محبت اخوت بکدورت
باطني و وسواس غلبهٔ تسلط هر یکي بر دیگری مبدل گردید
و زمام اختیار امور ملکي به نسبت وزارت هرچند بحسب ظاهر
بدست برادر کلان بود اما امیرالامرا حسین علي خان که درشجاعت
و تهوری و کاردانی و فیاض رسانی و معامله فهمی غرور بمرتبهٔ
داشت که هیچ احدی را موجود نمیدانست و وجود برادر کلان
نمیگذاشت و بیشتری از امرای جلادت پیشهٔ کار طلب را برعایت
و اعانت با خود رام و رفیق ساخته اختیار بندوبست ملک را
طرف خود میکشید بدین سبب در السنه و افواه عوام اقسام
گفتگوی نا موافقت برادران زبان زد میگردید و باوجود غبار خاطر
بمیان آمدن بحسب ظاهر از ملاحظهٔ فساد و عناد معاندان دیگر
بمرتبهٔ سر رشتهٔ اخلاص و اتحاد اخوت را از دست نمیدادند که
دست و زبان رخنه جویان واقعه طلب دراز تواندگردید- و هوای
آنکه بضبط اموال امرای مغضوب و منکوب پردازند و بگرد آوری
خزانه و جواهر دور و نزدیک صرف اوقات نمایند و برای تنبیه و
تادیب سرکشان اطراف که از شنیدن گردش سلطنت سر باطاعت
فرود نیاوردند و آوردن خزانهٔ دور دست امواج تعین فرمایند
فرصت آن نداشتند که بکار دیگر ارباب حاجت پردازند- و راجه
اجیت سنگه که در همان ایام مبلغ کلي از نقد و جواهر گرفته

رخصت احمد آباد گرفته بود از هر دو طرف رستهٔ بازار که عبور
مي نمود کلمات لا يعني و دشنام صريح از زبان اوباشان و لچهای
بازار بگوش او ميرسيد و ميگفتند خون بهاي داماد گرفته ميخواهد
با روسياهي ازين شهر برآيد از شنيدن اين کلمات تنگ آمده
يک دو نفر را حکم کشتن سرسواري نمود - روزي چند نفر
کشميري را بدين تقصير گرفته بفرمودهٔ سادات برخر سوار نموده
تشهير دادند درائناي ندای دهل زن و غلوی آواز طغلان کشميريها
نيز بفرياد اين نغمه با ديگران همزبان ميگشتند که سزای حرام
خوران بد انديش همين است - هنوز از خون ناحق پادشاه شهيد
ده پانزده روز نگذشته بود که خبر هاي مختلف فساد انگيز قلعهٔ
اکبر آباد که بتفصيل آن خواهد پرداخت زبان زد مردم عام گرديد
و روانه شدن راجه اجيت سنگه موقوف شد - و درهمين آوان رسيدن
حيدر قلی خان که متصدی گری بندر سورت اصالة و صوبه داری
احمد آباد از طرف صمصام الدوله نيابة داشت اتفاق افتاد هرچند
که بسبب گرد آوری اضافهٔ نمايان محصول بندر و محال خالصه که
باعانت خان دوران بعهدهٔ خودگرفته بود خود را نزد پادشاه نيک نام
ساخت اما از بعضي سختي اطوار و ظلم او که سر بهيچ امير حضور
فرود نمی آورد و در ايام ديواني دکن نيز بحمايت خان خانان
ميرجمله که دران ايام مربي او بود سيد عبد الله خان را از خود
راضي نداشت و در بندر سورت و احمد آباد ديگر متصديان پادشاهی
و جاگير داران ازو نا راض بودند و شکوهٔ کشتن بلجهداس پيشکار
بندر سورت بسياست تمام بعلت بازيافت زر حسابی و غير

حسابی سرکار و سیاست نمودن جمعی بوسیلهٔ منع مسکرات و دیگر نسق ملکی متواتر بحضور رسیده بود و هرگاه ذکر او نزد سید عبد الله خان بمیان می آمد حواشی مجلس زبان بشکوهٔ او آشنا می ساختند روز بروز بر مزید ملال قطب الملک می افزود لهذا سید عبد الله خان اورا معزول ساخته انتظار می کشید و قرار داده بود که هرگاه برسد زیاده از اعتقاد خان بدر خفت رساند اما از انکه ستارهٔ طالع او دران روزها در اوج بود و از آوازهٔ رشادت و جوهر تردد و کار طلبی و کاردانی او که بظلم منحر گردیده بود بندهٔ موافقت ایام خصوص از جنگی که مابین راه احمد آباد با صفدر خان بانی نموده باوجود فراهم آمدن چهار پنج هزار سوار افغان و چهار پنج هزار کوهی جنگی باو که سیوم حصهٔ آن جمعیت با حیدر قلی خان نبود بر غالب آمد گوش امیر الامرا پر گفته بود بعد رسیدن اکبر آباد با غیرت خان همشیره زادهٔ هردو برادر که صوبه دار اکبر آباد نموده بودند سلوک نموده بوساطت او راجه رتن چند و دیگر همدمان هر دو صاحب مدار را با خود رام ساخت و درین ضمن مادهٔ شورش اکبر آباد بمیان آمد لهذا امیر الامرا شفیع جرائم حیدر قلی خان نزد برادر کلان گردید و حیدر قلی خان در اطاعت امر و سلوک که بایست چنان با حسین علی خان موافق تقاضای وقت جوشیده خود را باطاعت از هوا خواهان بی ریو و رنگ وا نموده که نقش خیر خواهی و کار طلبی او در خاطر امیر الامرا دلنشین گردید و مدارت بمحبت مبدل گشت و او را مشیر و همراز خود ساختند •

و در همین آوان یعنی غرهٔ رجب سنه هزار و صد و سی و یک از سوانح اکبر آباد بظهور پیوست که هزاریهای قلعهٔ اکبر آباد بیست و نهم جمادی الاخری نیکو سیر نام پسر محمد اکبر نبیره خلدمکان را که در قلعه محبوس بود بسلطنت برداشتند و غیرت خان را که صوبه دار اکبر آباد بود بضرب توپ از عمارت دارالامارت بر آوردند و زر و سیم را بدین سکه مسکوک ساختند * بیت *

بزر زد سکهٔ صاحب قرانی * شه نیکو سیر تیمور ثانی

تفصیل این اجمال آنکه در سنه هزار و هشتاد و نه که محمد اکبر پسر خلد مکان بغی ورزیده بود خلد مکان نیکو سیر نام پسر شیر خوارهٔ اورا با دو دختر مقید ساخته بقلعهٔ اکبر آباد فرستاده بودند و هر دو دختر یکی بشاهزاده رفیع الشان و یکی بشاه زاده جهان شاه پسران بهادر شاه منسوب گشتند و نیکو سیر در قلعهٔ مذکور چهل سال بناکامی بسر برد و مترسین نام زنار دار ناگور که از متوسلان نیکو سیر گفته می شد و با هزار یهای قلعه رابطهٔ داد و ستد داشت و از معالجهٔ بعضی مرض و زخمها وقوف حاصل کرده بود در ایامی که امیر الامرا از دکن عازم دار الخلافت گردیده بود آن سرمایهٔ فساد آمده بوسیلهٔ بعضی مصاحبان حسین علی خان و همقومان خود بخدمت امیر الامرا راه آمد و رفت و روشناسی بهمرساند چون حسین علی خان بسبب عود زخمها گاه گاه محتاج دوای معالج می شد بدست آویز وقوف طبابت در خلوت راه حرف زدن بهمرساند و با بعضی همدمان محرم خود را همراز دمساز وا نموده بر ارادهٔ امیر الامرا اطلاع یافته از راه

کم‌ظرفی جرأت نموده بوساطت هزاربهای حسین علی خان که
با هزاربهای قلعه اکبرآباد رابطهٔ خویشی و ربط و رسائل داشتند
بفکر و خیال خام کاری افتاده بی آنکه باستحکام بنای پیشرفت
کار پردازند و نظر بر مآل سرانجام کار نمایند با دو سه امیر نامی
را باخود رفیق و همراز سازند چنان کار عمده را بازی طفلان دانسته
بوکالت نیکوسیر که آن محبوس مایوس از هوا و هوس روزگار
نیز اصلا ازین مقدمه خبر نداشت پیغام بمیان آورد که اگر
نیکوسیر را بسلطنت بردارند از جادهٔ اطاعت قدم بیرون نخواهد
گذاشت چون این معنی از ملاحظهٔ انشای راز خلاف رای و مرضی
امیر الامرا حسین علی خان ظاهر گردید او را مغضوب ساخته از
سجرا ممنوع نموده در فکر مقید ساختن او افتاد متعرضین که از کهنه
زندان فتنه انگیز بود همینکه بر قصد امیر الامرا مطلع گشت فرار
نمود و درمابین فرصتی که بر پادشاه شهید آن هنگامه گذشت
و شورش سلطنت درمیان آمد خود را نزد راجه دهیراج جی سنگهه
سوائی رسانده بقول عام بعد استحکام عهد و پیمان مدد در باب
برداشتن نیکوسیر بسلطنت خط راجه دهیراج و نوشتهٔ خود
برای راجه چهبیلا رام بهادر ناظر صوبه دار اله آباد که از متوسلان
فرخ سیر بود برای معاونت فرستاده جواب قبول رفاقت طلب
نمود و بروایت مشهور نزد نظام الملک بهادر فتح جنگ که
در همان ایام باکبرآباد رسیده بتعلقهٔ صوبه داری خود میرفت
نیز رجوع آورده درخواست استمداد و اعانت درمیان آورد و
بر السنهٔ مردم شهرت تمام یافت که فتح جنگ نیز رفیق این

مصلحت گشته اما قول اصح این بود که نظام الملک بهادر تا مقدور دردفع فتنه و سلامت روی می کوشید و تن بقبول معاونت این کار نداد بهرحال بوی سر این مقال بمشام سادات رسید و سمندر خان نام را خفیه قلعه دار ساخته بشهرت خدمات دیگر اکبرآباد باتفاق داورداد خان که میر تزک قطب الملک بود و برای آوردن خزانهٔ اکبرآباد مامور نموده بودند و میان عوام برای مکحول ساختن نیکو سیر زبان زد گردید روانه ساختند تا رسیدن نام بردها باکبر آباد مترسین بامید امداد و رفاقت راجه دهیراج و راجه چهبیلا رام و دیگر راجپوتیه و زمینداران و افغانان که برای آنها نامه و پیغام طلب اعانت رفته بود باهزاربهای قلعه همداستان شده صفی خان قلعه دار را که از خاندان با نام و نشان اسلام خان بود طوعا و کرها با خود رفیق ساخته بیست و نهم جمادی الاخراي آن سال اندرون قلعه که مجموع از هزار نفر زیاده شریک و رفیق این مصلحت بودند نیکو سیر را بسلطنت بر داشتند - اگرچه تقاضاي رای صائب آن بود که چون دران روز زیاده از هفتاد هشتاد سوار همراه غیرت خان صوبه دار حاضر نبودند باقي جمعیت دراطراف برای بندوبست امور ملکی فرستاده بود بایستي که مردم احشام با دو سه متصدي پادشاهي که با آنها همراز گشته بودند عازل بر سر غیرت خان تاخته مقید ساخته بهر وجه که اتفاق مي افتاد خاطر ازو جمع می نمودند و نکوسیر را برآورده تا رسیدن خبر بهر دو برادر نزد راجه دهیراج بانبیر که ازانجا هفت هشت منزل بیش نبود می رساندند احتمال از فراهم آمدن فوج

و دیگر زمینداران و افغانان تومن دار بود اما چون در تقدیر چنین
رفته بود بدین تدبیر افتادند که بعد نشاندن او برتخت بزدن
گولهای توپ از بالای قلعه بردار الامارت غیرت خان را خبردار
ساختند و غیرت خان ازین آشوب خبردار گشته از شهر بر آمده
بیرون خیمه زده هر دو برادر را نوشتجات مصحوب نامدان باد پیما
فرستاده برحقیقت اطلاع داده خود بگرد آوری لشکر متفرقه
و نگاهداشت سپاه پرداخت و بعد رسیدن خبر بدار الخلافت
وسواس هراس آمیز در دل صاحب مدارن سلطنت راه یافت
و همان روز راجه بهیم و چوراسن جاٹ را با جمعی از فوج
همراه داده بمدد غیرت خان روانه نموده اسلام خان برادر صفی خان
را با پسران صفی خان که درجهان آباد بودند طلبیده مقید
ساختند و جاگیر تغیر نمودند - و هفتم ماه رجب امیر الامرا خود
با فوج شایسته برآمده در باره پله متصل شهر دائره نمود و غیرت
خان را از پیوستن چهار پنجهزار سوار فرستادهٔ هر دو برادر و فراهم
آوردن دیگر جمعیت تقویت تمام برسید - و راجه دهیراج در تهیهٔ
برآمدن نپرداخته انتظار خبر حرکت و مخالفت چهیله رام از اله آباد
و نظام الملک از مالوا و دیگر زمیندران اطراف میکشید سو چهیلارام
را دران ایام با یکی از زمینداران عمدهٔ مفسد پیشهٔ تعلقهٔ سرحد
صوبه داری خود نزاع بمیان آمد و کار بقوج کشی کشید و سادات
از شنیدن این خبر بدان زمیندار بیهم اشارهٔ زینده پر خاش نمودن
باچهیله رام بهادر بوعدهای لطف آمیز می نوشتند - و از هرطرف
مردم واقعه طلب بیکاره دل آنها از اطوار ناهموار روزگار و تسلط رفع

آقاکشي سادات مانند دانهاي انارخون بسته بود هرچه مي خواستند از شهرت اتفاق نظام الملک بهادر فتح جنگ و راجه دهيراج و چهبيلا رام و فراهم آمدن جمعيت زميندارن عمدهٔ ديگر بمدد نيکو سير شهرت تمام ميدادند و پادشاه رفيع الدرجات که بمرض دق مبتلا بود اگرچه حکما بفرمودهٔ سادات در علاج او ميکوشيدند اما چون براي مدقوق هيچ معالجه بهتر از تفريح طبع و شنيدن نغمات راحت افزا و حکايات فرحت رسا ومشاغلي که بملال دل و مکروهات روحاني منجر نگردد نمي باشد و آن پادشاه مجبور در امور فرمان روائي اصلا اختيار نداشت بلکه حکم تصويري داشت که بر تخت بدستور طلسم تعبيه نموده باشند و اطراف دور او را چنانچه بذکر درآمده منصوبان قطب الملک داشتند و ازين غم و الم روز بروز بر مرض او مي افزود و دوا سود نمي بخشيد و شدت مرض روحاني علاوهٔ آلام جسماني ميگرديد تا آنکه کار بتغير حال و اختيار نمودن سفر آخرت بي آلودگي مآل لازم ملزوم رياست کشيد و خبرهاي غم افزاي اکبرآباد مزيد الم و کدورت خاطر گرديد و بمرتبهٔ مرض رو بشدت آورد که هردو برادر بفکر تجويز سلطنت بنام ديگري از پادشاهزادهاي محبوس افتادند و خواستند که از روي قرعه اجل رسيدهٔ ديگر را بعد از انتقال و ارتحال او بر تخت نشانند رفيع الدرجات گفت که اگر برادر کلان اعيانی مرا که مراد از رفيع الدوله باشد بسلطنت بر دارند و در حيات من سکه و خطبه بنام او نمايند باعث کمال خشنودي و قبول احسان برمن خواهد بود سادات قبول نمودند و بعد سه روز از جلوس رفيع الدوله

رفیع الدرجات پاک سرشت نیک عاقبت ازین سرای فانی در کمال نشو و نمای جوانی بررضهٔ جاودانی شتافت سه ماه و ده روز نام سلطنت برو بود * * بیت *

الامان زین سپهر تشنه بخون * واه از ین روزگار بو قلمون
یک نم آب امید چشم مدار * زین خم خالی دسبوی نگون

ذکر سلطنت رفیع الدوله ملقب بشاه جهان ثانی که بواسطه چهاردهم و سلطنت هفدهم با میرتیمور میرسد

روز شنبه بیستم ماه رجب المرجب هزار وصد وسی ویک هجری مطابق هفدهم خورداد ماه الهي رفیع الدوله را که یک و نیم سال از برادر مغفور مرحوم کلان بود ملقب بشاه جهان ثانی ساخته بر تخت نشاندند - مسود اوراق تاریخ سال جلوس او (شنبهٔ بیستم مه رجب بود) یافته و بهمان دستور سابق سوای آنکه سکه و خطبه بنام او جاری ساختند اصلا در امور ملکی اختیار نداشت واطراف او را منصوبان قطب الملک داشتند و در بر آمدن بیرون ومانده در محل و دیوان نمودن و خوراک و لباس اختیار همت خان بود و برای نماز جمعه و شکار و کلمه و کلام نمودن با امرا بي حضور سادات و اتالیق ماذون نبود - در ابتدای سلطنت او شایسته خان خالوی محمد فرخ سیر شهید مرحوم که بوهنموني عقل تباه در گرد آوری سپاه و نگاهداشت خفیه بقصد برآمدن و خود را رساندن نزد راجه دهیراج و پیوستن به نیکو سیر پرداخته زبان زد خلق گردیده بود باوجود خبر یافتن سادات و پای زجر و منع بمیان آوردن ممنوع نمیگردید و کلمات لاف و گذاف زیاده از حوصلهٔ خود برزبان می آورد معهذا که قبل از انتشار ارادهٔ خاطر او عرصهٔ فرصت خالی

بود خود را جائی نتوانست رساند تا آنکه کار از طرفین بفساد و فوج کشی منجر گشت بی آنکه از و ترددی بظهور آید بی آبرو گشته دستگیر گردید و خانهٔ او را بضبط در آوردند و امیر الامرا بعد خاطر جمعی از کار نا شایستهٔ شایسته خان اول برای مدد غیرت خان و محاصرهٔ قلعهٔ اکبر آباد حیدر قلی خان را ملقب بهبهادر ساخته بطریق هراول روانه نمود و از عقب آن هفتم شعبان المعظم سنه مذکور خود باتفاق اعتماد الدوله و صمصام الدوله و ظفر خان و دیگر امرای با نام و نشان که مجموع قریب بیست و پنج هزار سوار داشت روانهٔ اکبر آباد گردید - درین مابین اخبار مختلف از بر آمدن جی سنگه بقصد پیوستن بهنیکو سیر و ملحق شدن روح الله خان پسر روح الله خان ثانی که بخدمت فوجداری احمد آباد منصوب گشته روانه شده بود و در راه براجه جی سنگه ملحق و رفیق گردید و تهور خان توانی از شاه جهان آباد بلاشهرت بر آمده بطریق ایلغار خود را براجه رساند انتشار یافت و خبر حرکت راجه چهیلا رام نیز زبان زد عام گردید اما اصل نداشت و او از مهم زمیندار تعلقهٔ خود فرصت ارادهٔ مدد دیگر سیر نیافت و نظام الملک بهادر نیز درین معامله خود را آشنا نساخت - و اکثر مردم واقعه طلب و جمعی که خراب شده و سوختهٔ نا موافقت روزگار بودند و بسیاری از سبب آنکه دل آنها از آتش بیداد تسلط هر دو برادر و اختیار راجه رتن چند بدکردار شعله ور بودند بدست آویز زبانی فقرای مجذوب و سالکان صاحب کرامات و گوشه نشینان واصل بالله و نال لقاء الله و تفول خواجه حافظ و خوابهای

صلحا و احکام رمالان و منجمان کذاب نقش سلطنت نیکو سیر را در دل و زبان سکه زد نموده در مجالس و محافل خبر هاي مختلف بي اصل از بر آمدن نیکو سیر بصورت فقیر و رسیدن نزد راجه دهیراج و حرکت راجها و زمینداران و چهبیلا رام با سي هزار سوار و روانه شدن نظام الملک بآب و تاب ورد زبان داشتند و از جملهٔ اخبار مذکوره حرکت راجه دهیراج جی سنگه سوائي با نه ده هزار سوار مع مردم دیگر که با او فراهم آمده بودند تا یک منزل از آنبیر برآمده انتظار خبر ارادهٔ راجه چهبیلا رام مي کشید مقرون بصدق بود - از بسیاري شهرت اخبار مذکوره قطب الملک پادشاه را با خود گرفته باتفاق مهاراجه اجیت سنگه و دیگر امرا که جمله فوج ازمي هزار سوار زیاده مي شد اواخر شعبان المعظم از دار الخلافت برآمده متوجه اکبر آباد و مقابلهٔ جی سنگه گردید - و در همان ایام مهاراجه اجیت سنگه مهارانی صبیهٔ خود را که در عقد محمد فرخ سیر بود نزد خود با جواهر وافر و خزانه و طلا آلات که داشت و مجموع بکرور روپیه میرسید طلبیده بقول مشهور تغیر لباس و رخت مسلماني داده ناظر و دیگر متصدیان پادشاهی را مرخص ساخته روانهٔ وطن نمود و این معني نزد ارباب شریعت و قاعده منجان با حمیت و آداب دانان با غیرت خلاف داب ناموس سلطنت و طریق مستقیم اسلام بظهور آمد و در زمان سلاطین سلف چنین تسلط راجها در تواریخ بنظر نیامده که دختر خود را بعد در آمدن بشرف اسلام و در آوردن بعقد از دواج پادشاهان برده باشند - القصه بعد رسیدن حیدرقلی خان بهادر باکبر اباد باتفاق غیرت خان که چون

شیر و شکر باهم آمیخته رفیق گشتند بمحاصرهٔ قلعه و پیش بردن
مورچال و بستن دمدمه پرداختند ومتصل آن بعد رسیدن حسین علی
خان تردداتي که از هر دو طرف بظهور آمده مفصل بتحریر
آن نمي پردازد حاصل کلام از ضرب و صدمات گولهای توپ قلعه
و مور چال طرفین خانهٔ بسیار اندرون و بیرون قلعه خراب گردید و
شکست و ریخت زیاده بمساجد و شهر رسید و امتداد ایام محاصره
بسه ماه کشید - و دران محاصره روزی سه نفر افغان را که از لشکر
غیرت خان بقلعه میرفتند گرفته آوردند غیرت خان فرمود که هرسه
را دستها عقب بسته هر دو سر ریسمان را دو کس گرفته بدم توپ
داده بپرانند بدین هیئت دونفررا رو نورد بادیهٔ عدم ساختند سومین
را همینکه آورده ایستاده نمودند وقت آتش دادن توپ گولهٔ توپ
بالاي قلعه بدان توپ رسید که از صدمهٔ آن سر توپ قدري بلند
گردید و در همان آن بحکم حافظ حقیقی آن شخص از اضطراب
جان چنان سر را پائین نمود که دستهای عقب پشت بستهٔ او از
معاذي سر او بلند گشت و در همان فرصت گولهٔ توپ برگرهٔ
بستهٔ ریسمان مابین هر دو دست او رسیده ریسمان اجل متعلق
او را برید اگرچه قدري آسیب بدست او رسید اما دران گرمي
هنگامهٔ غور گرفتن دود که بر همه ناظران پریدن سر و تن او یقین
بود فرصت وقت غنیمت دانسته چون تیر از کمان جسته بچستي
و چالاکي تمام بدر رفته خود را ازان ورطه که همه براي او حکم
ملک الموت داشتند بسوراخ بدرو آب ریز حصار قلعه رساندر تا خبردار
شدن محصلان از واقعهٔ جان چون موی باریک شده جان بسلامت

بدر برد آری اگر بجای باران تیر و سنان بارد و برگ اشجار خزان دم شمشیر آبدار گردد بحکم خدا رگی ازبدن احدی نتوانند برید *

* بیت *

شب تار است و سنگستان و من مست
قدح از دست من افتاد و نشکست
نگهدارنده اش نیکو نگهداشت
وگرنه صد قدح افتاد و بشکست

القصه قطب الملک بافواج پادشاهی بسبب ایام برشکال توقف کنان بقصد مقابله و مقاتلهٔ جی سنگه که او نیز از وطن برآمده از ملاحظهٔ صولت افواج طرفین و اندیشهٔ مآل کار و انتظار خبر تحقیق چهیلا رام و دیگر کومکیان اطراف چهل کروهی اکبر اباد رسیده مقام نموده بود نزدیک متهرا بفاصلهٔ تفاوت ده کروه از جیسنگه رسید - راجه جیسنگه چون از هیچ طرف اثر رسیدن فوج بمدد نیکو سیر ندید وکیل براي عفو تقصیر باظهار ندامت فرستاد - درین ضمن از اکبر آباد خبر رسید که نتهمل نام پسر بهوکنمل اسد خانی که منشي نیکو سیر شده بود بموجب اشاره و طلب هزاریهای محیل بیرون که یکي از معتقدان و معتمدان قلعه آمده دست ما گرفته ببرد وقت شب برای بردن بعضي هزاریهاي مورچال نزد نیکو سیر از قلعه برآمد و همان هزاریها او را مقید ساخته نزد امیر الامرا آوردند و از قلمدان نتهمل نوشتجات اکثر امرای همراه حسین علي خان بنام نیکو سیر برآمد اگرچه امیرالامرا نظر برتقاضاي وقت مصلحت ندانست که با همه رفقا یک رونموده

پردهٔ خجالت از میان بر دارد در اخفای آن کوشید اما خطی
بمهر اسد علی خان علی مردان خانی که همدم و محرم و همراز
حسین علی خان بود بملا افتاد درین باب نیز روایات مختلف
مسموع گردید بهر حال او را مغضوب و منکوب ساخته جاگیر اورا
بضبط در آوردند - و غریب تر آنکه باوجود ظاهر شدن حیلهٔ دفعهٔ
اول که هزاریها بانتهمل نمودند بعد از دوسه روز دیگر محمد عسکری
نام برادر زادهٔ نیکو سیر باز فریفتهٔ قول و پیغام چوزامن جات که
مورچال طرف دریا داشت گشته برای رساندن نزد چهیلا رام با
چهار پنج نفر که مبلغ نقد گرفت باقی بوعدهٔ بعد رسیدن باله‌آباد
قرار میان آورده از قلعه برآمد و چوزامن محمد عسکری را مع
رفقا و مبلغی که باشارهٔ امیر الامرا گرفته بود باظهار حسن تردد
بحسین علی خان رجوع نمود - بعد دستگیر شدن محمد عسکری
و شنیدن التجا بردن وکیل راجه دهیراج جی سنگه بقطب الملک و
امتداد کشیدن ایام محاصره و تمام شدن آذوقهٔ قلعه هزاریها مایوس
گشته دل و حوصله باخته و معرفت چوزامن نام هزاری امیرالامرا
پیغام و پیام صلح میان آورده عهد و پیمان امان جان و آبرو گرفته
کلید قلعه را سپردند و بیست و هفتم رمضان المبارک سنه مذکور
قلعه مفتوح و نیکو سیر با دیگر متوطنان مقید گردید و بتسلی
امان جان همه را دستگیر نموده نزد حسین علی خان آوردند - و
مترسین که تمام هنگامه برپا کردهٔ او بود چون میدانست که
بهیچ وجه جان بخشی او نخواهد شد و بخفت تمام گشته باید
گردید خود را بجدهر جان ستان هلاک ساخت و سر او را بریده

در لشکر گردانیده روانهٔ دار الخلافت شاه جهان آباد ساختند که درانجا نیز تشهیر نمایند و در لشکر هر دو برادر و شاه جهان آباد سه روز شادیانهٔ فتح نواختند * * بیت *

کسی را بخت چون بر دارد از خاك * ره سیلاب را بندد ز خاشاك
دمی کادبار دامن گیر گردد * دم عیسي دم شمشیر گردد

بعد فراغ از نیکو سیر امیر الامرا بضبط خزانه و جواهر و اجناس سه صد چهارصد ساله‌که ازوقت سکندرلودی و بابر پادشاه‌که در کوتها بود خصوص از اموال نور جهان بیگم و ممتاز محل که بعضي کارخانجات سر بسته و ظروف طلا و نقرهٔ بسیار با چند هزار خشت مس برآمد پرداخته برای گردآوري نقد و جنس‌که تا دو سه کرور روپیه بهمه جهت باختلاف قول زبان زد خاص و عام گردید پانزده شانزده مقام نمود - گویند از جملهٔ اجناسی که‌تحفه و بیش قیمت توان گفت یکی‌چادر مرواریدی بود که براي پوشش قبر ممتاز محل صاحب قران ثاني ساخته بودند و روز عرس و شب جمعه بر قبر آن مغفوره می انداختند و جورهٔ چق اختراع نور جهان برآمد و تیکهٔ آن از طلا و مروارید های بیش‌قیمت بافته حاشیهٔ موجدار از یاقوت و زمرد قیمتی طیار کرده بودند العهدة علي الراوی - بهر حال ازان اموال ببرادر کلان سید عبدالله خان حصهٔ و نصیبي نرسید مگر بعد چهار ماه به بیمزگي تمام چنانچه بگزارش خواهد درآمد بیست و یک لک روپیه عائد خزانهٔ قطب الملک گردید و وسط ماه شوال از اکبرآباد کوچ نموده با فوج پادشاهي و سید عبد الله خان که چهار پنج روز پیش از حسین علی خان نزدیک

فتح پور رسیده بودند ملحق گشتند و راجه دهیراج که ازان حرکت لغو پیشمان گشته رکلا را میانجی ملج ساخته برای عفو جرائم باظهار ندامت پیش آمده بود بچند شرط که از طرفین بمیان آمد و قریب یک ماه از هردو طرف مضایقه می نمودند ازانجمله شرط عمده این بود که پرگناتی که راجه اجیت سنگه بابت محال پادشاهي بسبب قرب وطن بدعوی طلب جاگیر در تصرف داشت دست ازان بردارد و جی سنگه درخواست نمود که جمعی که مثل روح الله خان و تهورخان که نجی سنگه پیوسته رفاقت نموده بودند تقصیر آنها معاف شود وجاگیر یافته همراه راجه باشند و راجه اجیت سنگه نیز باعث رفع گفتگو گشته بود مقرر نمودند که فوجداري سرکار سورتهه صوبهٔ احمدآباد براجه دهیراج مفوض باشد و صوبه داری احمد آباد و اجمیر ضمیمهٔ جود پور براجه اجیت سنگه انتقال یابد دربنصورت از سي کروهي دار الخلافت که وطن راجه جی سنگه است تا کنار دریای شور که مراد از سورتهه باشد تعلق بهر دو راجه قرار گرفت - و از انکه در تقدیر الهي رفته بود که امر در پادشاه یعني هر دو برادر بهره از سلطنت بر نداشته ناکامي جهان خانهٔ جاودانی شتابند شاه جهان ثاني بآزار اسهال و مرض روحانی مبتلا گردیده چنانچه مفصل بگزارش خواهد آمد بروضهٔ جاودانی شتافت و سه ماه و چند روز نام سلطنت برو گذاشته شد * بیت *

جهانرا ندارند بي کد خدای * یکي گر رود دیگر آید بجای

ذکر سلطنت محمد شاه بادشاه عرف روشن اختر که بچهارده واسطه و سلطنت شانزده بامیر تیمور میرسد

همینکه از جلوس شاه جهان ثانی عرف رفیع الدوله قریب یکماه و بیست روز گذشت بآزار امهال که روز بروز شدت مرض او می افزود مبتلا گردید چند انکه حکما در علاج کوشیدند فائده نه بخشید اگرچه سید عبد الله خان در تداوی و غمخواری آنچه شرط احتیاط بود بکار میبرد اما چون تلافی سلوك که از هردو برادر در مادهٔ پادشاه مرحوم محمد فرخ سیر شهید بظهور پیوسته بود و از طرف عدم اختیار در سلطنت و تقیدی که سادات بکار میبودند مرض جسمانی و روحانی علاوه هم گردید و موافق مشیت الهی میبایست که هردو پادشاه جوان که چون دو نهال سروروان که درگلشن جهانبانی بصد امید نشو و نما پذیرفته بودند بری و پاك از آلایش روزگار بسموم‌هموم ناکامی پژمرده گشته بروضهٔ جاودانی انتقال نمایند و بدنامی آن درالسنه نسبت بسادات بارهه بگفت و شنود عالم در آید هنوز سه ماه و ده روز موافق میعاد برادر مغفور او نگذشته بود که اثر نزدیک رسیدن ایام موعود او ظاهر گردید سید عبد الله خان مایوس گشته اواخر ماه شوال غلام علی‌خان پسر سید خان‌جهان خالو زادهٔ خود

را از فتح پور برای آوردن اختر برج جهانبانی گوهر درج صاحبقرانی محمد روشن اختر خلف جنت آرامگاه جهان شاه نبیرهٔ خلد منزل که هیجده سال از نهال عمر شریف او در چمن امید سلطنت نشو و نما یافته بود و بچهارده واسطه بامیر تیمور صاحب قران میرسید و از عهد جهاندار شاه با والدهٔ ماجده در قلعهٔ دار الخلافت بسر میبرد و جوانی بود زیبا و لوحظ بانواع خوبی بجودت طبع و ذکا و جوهر جلادت و رشادت و فهم و فراست آراسته فرستادند قبل از شنیدن خبر طلوع اختر روشن اختر از افق مشرق برج قلعهٔ شاه جهان آباد آفتاب حیات رفیع الدوله بمغرب ممات فرو شد و بصد افسوس رخت هستی ازین جهان فانی بر بست * بیت *

بشادی مگذار این جهان خراب * که نی جم شنامد نه افراسیاب

و تا رسیدن پادشاه جوان بخت رحلت شاه جهان ثانی را قریب هفته مخفی داشته بعده بکفن و دفن پرداختند یازدهم ذی قعده بفرخی و فیروزی پرتو شرف نزول محمد روشن اختر برساحت سواد فتح پور افگنده گردید و پانزدهم شهر مذکور روز شنبه مطابق هشتم مهر ماه الهی سنه هزار و صد و سی و یک بعد انقضای یازده گهری روز در ساعت محمود و طالع مسعود قوس که مشتری صاحب طالع بقوت نظر سعد ثابتین درخانهٔ دهم ریاست جلوه گر بود و بحکم اختر شناسان هندو قوس دلالت تام بر قوام سلطنت می نمود و زحل در خانهٔ دوازدهم که بیت الغرح است و برای مذهوب و مغلوب ساختن خصم بودن زحل درین خانه از برای

سلاطین اثر تمام دارد قیام داشت و نیر اعظم در خانهٔ پانزدهم که بیت الرجا وظهور جوهر فدویت هواخواهان ست پرتو افگن بود سریر آرای هند گردید و زر سرخ و سفید از نام مبارک ابو المظفر ناصر الدین محمد شاه بادشاه غازی دام سلطنته سرخ روئي تازه بهمرساند و بر منابر بلند پایهٔ مساجد خطبه باسم آن وارث سواد اعظم هندوستان خوانده شد و از یمن جلوس میمنت مانوس نرخ غله که از مدت چند سال اثر گراني خلق الله را مبتلا ببلای تشویش داشت رو بارزاني آورد - و صاحب زمان ملکهٔ دوران نواب قدسیه والدهٔ مکرمهٔ آن مهر سپهر سلطنت که در غور امور ملکي و فراست و سلوك سر آمد روزگار بود - سررشتهٔ تقاضای وقت را از دست نمیداد روزي که آن زبدهٔ دودمان صاحب قران بفتح و فیروزی متوجه فتح پور مي شدند فرستادهای سید عبد الله خان و ملازمان رکاب و همه عهده داران دور و نزدیك را بعطای خلعت فاخره معزز ساخته بود بعدهکه خلاف مرضی هر دو برادران دانست باقی امیدواران را موقوف بروقت داشت و بعد یک ماه که از شاه جهان آباد تشریف آورده دیده را از دیدار فرزند کامگار روشن ساخت نظر بر پاس خاطر سادات فرمود که مردم قدیم جهان شاهي استقبال و ملازمت ننمایند و بهمین دستور درهمه امور رعایت خاطر هردو برادر را بغایت مرعي میداشت - و مقرر شد که ابتدای جلوس از تاریخ قلع سلطنت پادشاه مرحوم محمد فرخ سیر در دفاتر اعتبار نمایند - و پانزده هزار روپیه در ماهه برای خرچ نواب قدسیه و خدمهٔ محل مقرر گردید و در بندوبست اطراف

گلال بار و تعین ناظر و عهده داران بدستور هر دو برادر مغفور کوشیده
خواجه سرایان و خواص و نیلبالان و مردم خاص جلوی روزسواري
و باورچي و رکاب دار و فرش و غیره همه عمله وفعله ومهده داران از
نوکران سید عبد الله خان جانجا منصوب گردیدند - و همت خان را
که بوسیلهٔ چهار پنج خدمت عمدهٔ حضور و معلمی آن اختر برج
سلطنت صاحب اختیار دیوان خاص و عام نموده بودند حضرت
ظل‌الله از راه کمال فطرت وذاتي بذو برفق و مدارا سلوک نموده
درهیچ کاری بي‌استرضای او اقدام نمیفرمودند و برای سواری نماز
جمعه و شکار مختار نبودند وروز سواري گوچ اطراف آن مهرسپهر
اقتدار را هاله وار معتمدان سادات داشتند و گاه گاه در دو سه ماه
بنام‌شکار و سیر سبزه و باغ یکدو گروه برده باز بدولتخانه می آوردند -
القصه چون از طرف اطاعت چهبیلا رام ناگر صوبه دار اله آباد
خاطر جمع نبود و بسبب بعضی اطوار ناهموار ازکه نسبت ببرادر
برادر صاحبمدار بظهور می آمد حسین علي خان بقصد تنبیه او
پیش خانه طرف اله آباد بر آوردن فرمود در همان آوان خبر فوت
چهبیلا رام بغته رسید و حسین علی خان در باطن اگرچه رسیدن
خبر او از مدت طالع خود دانست اما بحسب ظاهر بر زبان آوردکه
افسوس سر بریدهٔ اورا برسنان سررسته شهر بشهر ندیدند - و درهمان
روزی خبر رسید که گردهر پسر دیبا بهادر برادر زادهٔ چهبیلا رام
که میر شمشیر او همان گفته می شد بعد فوت عموی خود در تهیهٔ
نواهم آوردن سپاه و استحکام برج و بارهٔ قلعهٔ اله آباد پرداخته از
شنیدن این خبر اواخر ذی القعده آن گوهر درج صاحب قران را

از فتح‌پور بنواح سواد مستقر الخلافت اکبرآباد آوردند و بشهرت مهم تسخیر قلعهٔ الله آباد حکم بستن پل بر آب جمنا و تعین فوج بطریق هراول نمودند و پیشخانه آن طرف آب فرستادند - درین ایام خدمت صدارت کل بنام میر جمله مقرر ساختند اما رتن چند در همه امور ملکی و مالی و شرعی حتی در تعین قضات بلاد و دیگر ارباب عدالت بمرتبهٔ استقلال داشت که همه متصدیان جز و کل پادشاهی معطل بودند و بدون آنکه سند بمهر آنها نمی‌رسید درهیچ مقدمه دخل نمی یافتند - نقل می نمایند که روزی رتن چند شخصی را نزد عبد الله خان آورده تسلیم خدمت قضای بلدهٔ از بلاد فرمود سید عبد الله خان رو بیکی از حضار و مصاحبان گستاخ آورده تبسم کنان گفت که رتن چند ما قاضی تجویز و مقرر می نماید او در جواب التماس نمود که راجه جیو از نظم و نسق امور ملکی و دنیوی فراغ خاطر حاصل نموده الحال بانتظام کار و بار دینی پرداخته اند - حاصل کلام بعد از انتشار اخبار سرکشی گردهر و تعین افواج و کیل او باظهار التماس عفوتقصیر و قبول اطاعت بشرط چند که گاه برای بحال داشتن صوبهٔ الله آباد و گاه مقرر نمودن صوبه اوده بنام گردهر درخواست می نمود رجوع آورد آخر برای خالی نمودن قلعه بعد فراغ لازمهٔ فوت چهبیلا رام مهلت خواست و فرمان صوبه داری آورده با دیگر عنایات و خطاب بهادری بنام گردهر صادر گردید - درین ضمن چون بر سر وطن بوندی از مدت راجه بهیم و راجه بد سنگه هاره میان هم پرخاش داشتند چنانچه در ذکر سلطنت محمد فرخ سیر شهید بزبان خامه

داده سید دلاور علی خان را که از شجاعان رزم جو و بخشی حسین علی خان بود برای رفاقت و اعانت راجه بهیم مقرر و مرخص فرمودند و قریب شش هزار سوار که بیشتری از مردم بارهه و جماعه‌داران عمده بودند همراه داده در خلوت اشاره نمودند که بعد فراغ تنبیه بد سنگه باتفاق راجه جی سنگه در سرحد صوبه مالوا رتنه استقامت ورزیده چشم براه رسیدن حکم باشد چنانچه آخرکار شجر این نخل خیال فاسد آنچه ثمر ندامت بار آورد بذکر خواهد در آمد - و ازانکه از طرف قرار و بنای صلح گردهر بهادر خاطر جمعی حاصل نبوده حیدر قلی خان بهادر را باجمعی دیگر و فوج شایسته برای تنبیه گردهر مرخص ساختند و شاه علی خان و محمد خان بنگش و شیر افگن خان نوجدار کره نیز با جمعی دیگر و فوج شایسته بدان مهم مامور گردیدند اگرچه از حیدر قلی خان بهادر بعد رسیدن الله آباد آنچه شرط سرداری و تردد نمایان بود که اگر بتحریر تفصیل آن پردازد بطول کلام منجر میگردد بظهور آمد و اگر اختیار انفصال مصالحه و جنگ بشخص واحد می بود نزد حیدر قلی خان بهادر سر انجام آن مهم چندان کار نبود و مقدمه بطول منجر نمی گردید اما از انکه دیگر همراهان و سرداران بارهه قائم بر رای خود بودند و بدون صلاح زدن چند هیچ احدی را اختیار نبود - گردهر بر قول و عهد سادات اعتماد نمی نمود و در هر هفته و ماه خبر خالی نمودن قلعه بوعدهٔ صبح و شام انتشار می یافت و باز منجر بجنگ و محاصره میگردید مقدمه بطول انجامید تا آنکه حسین علی خان از آب جمنا کنار اکبر آباد عبور نمود

اما نظر برینکه سه طرف قلعهٔ الٰه آباد آب گنگا و جمنا داشت و گردهر در استحکام برج و بارهٔ قلعه و گرد آوری ذخیره و مصالح جنگ نهایت میکوشید و از شهرت سرکشی او در همه محالات خالصه و جاگیر داران عمده خلل تمام پذیرفته بود ملاحظهٔ آن داشتند که اگر محاصرهٔ قلعه بامتداد کشد فساد کلي در ملک و تحصیل مال و حال رعایای همه صوبجات رو خواهد داد - و خبر خالی نمودن قلعه بوعدهٔ امروز و فردا بمرتبهٔ بتواتر رسیده بود که پیشخانهٔ ظل سبحاني و سید عبد الله خان غرهٔ ربیع الاخر سنه احد طرف دار الخلافت برآمد و بعد پانزده روز که قبیلهٔ اکثر امرا حتی محرران دفتر روانهٔ شاه جهان آباد گردیدند از خبر خلف وعدهٔ گردهر پیشخانه که خلاف داب عزم سلاطین است بر گشته آمد - و درین مابین میان هر دو برادر برسر اموال نقد و جنس اکبر آباد که بعد تسخیر نیکو سیر موافق قول مشهور کرورها بتصرف برادر خرد درآمده بود و آخر بعد سماجت بسیار بیست و یک لک روپیه ببرادر کلان عائدگردید مکرر کلمات و پیغام رنجش آمیز که در اخفاي آن بمرتبهٔ اتم می کوشیدند بگفت و شنید آمد و رتن چند نگذاشت که صدا بلند گردد ودر دفع فتنهٔ هرطرف که مادهٔ فساد از اثر شامت او بود می پرداخت - چون متواتر نوشتهٔ گردهر رسیده بود که اگر رتن چند آمده قول و عهد و پیمان بحال داشتن آبرو و جان بمیان آرد مطمئن خاطر گشته قلعه خالی می نمایم لهذا هر دو برادر صلاح کار دران دانستند که رتن چند رفته استمالت نماید و رتن چند اواخر ربیع الاخر سنه دو بانواج

شایسته روانهٔ الهآباد گردید و بعد رسیدن آنجا هر دو باهم ملاقات نموده عهد ایفای قول بکفالت آب گنگ که قسم سنگلط هنود است بمیان آوردند و سوای صوبه داری اوده و فوجداری مقرری که همیشه ضمیمهٔ صوبهٔ مذکور می شد در سه فوجداری عمدهٔ دیگر بحسب خواهش و درخواست گردهر بهادر باصوبه‌داری اوده ضمیمه ساخت و اوائل ماه جمادی‌الاخری سنه دوقلعه را خالی نموده روانهٔ صوبهٔ اوده گشت بعد رسیدن خبر نرحت اثر مذکور سه روز صدای شادیانه بلند آوازه گشت و کیسهای زر بدر انعام پر و خالی گردید - ازانکه گفته اند آخر هر خنده بگریه و انتهای هر شادی بماتم مبدل می گردد هنوز مردم واقعه طلب درتحقیق صدق و کذب تسخیر قلعهٔ الهآباد گفت و شنید داشتند که فلک کینه پرداز و زمانهٔ نیرنگ باز طرح بازی تازه بر بساط پرومعت زمین چید و نراد مکانات روز گار نقش دیگر بر تختهٔ عرصهٔ بوقلمون باخت شرح این قصهٔ غریب و تفصیل این داستان عجیب بزبان خامهٔ صدق بیان می دهد ۰

ذکر توجه خلاصهٔ دودمان سیادت و نیابت نظام الملک بهادر فتح جنگ بصوب دکن

از اعظم سوانح این سال ظفرانشتمال استیصال مهاراو بهیم سنگه هاره و راجه کرنه و کچ سنگه کچهواهه راجهٔ نرور و سید دلاور خان و سید عالم علی خان است که باعتبار کثرت فوج و سامان و استظهار و افتخار ملک بی اعتبار سرمایهٔ تعجب و پندار حسین علی خان بودند و بجرأت و جسارت نظام الملک بهادر فتح جنگ رهگرای

بادیهٔ عدم گشتند تفصیل این احوال بر سبیل اجمال اینکه چون
عبد الله خان بداعیهٔ فاسد که در مخیلهٔ خود داشت بودن این
امیر کبیر که جمیع امرای مغلیه بمنزلهٔ مرشد و پیر خود میدانند
و تبعیت او را ذریعهٔ معموری دین و دنیای خود تصور می
نمایند مناسب نمی دید درین تدبیر افتاد که بجائی زور طلب
که قلت مداخل و کثرت مخارج علت پریشانی و بی سامانی
گردد تعین نماید لهذا بمحمد فرخ سیر که پیش از نام سلطنت
نمانده بود گفته صوبه داری عظیم آباد پٹنه که بنابر تعدی
زمینداران شوریشت صاحب استعداد سرمایهٔ فتنه فساد و نهایت
زور طلب است مامور گردانید و نظام الملک بنابر ناچاری و
تبعیت رضای حضرت باری تسلیم نموده در تدبیر عزیمت
آن طرف شد چون کارکنان قضا و قدر استیصال آن جماعهٔ
حرام نمک بزور تدبیر و ضرب شمشیر آن موید بتاییدات حضرت
قدیر از روز ازل مقدر نموده بودند قصهٔ پادشاه شهید بتفصیلی
که ترقیم یافته بمیان آمد و آن عزیمت در پردهٔ توقف افتاد
حسین علی خان که در گریز و سلطنت خود را زیاده بر برادر
میدانست غافل از مضمون یضحک التقدیر علی التدبیر گشته
صلاح‌دران دیدکه چون درحضور خود و برادر کار فرماهستند و درد کن
عالم علی خان متبنای خان مذکور با جمعیت موفور است
نظام الملک را بصوبه داری مالوا که وسعت دهلی و دکن بمنزلهٔ
میدان چوگان این نمک حرامان سراپا تزویر و فن بود بعهد و
پیمان موکد بقسم راضی ساخته مامور نمودند و آن امیر صاحب

عزم ظهور این معنی از لطائف غیبی و تاییدات لاریبی تصور
نموده روز سیوم از جلوس رفیع‌الدرجات خلعت نظامت و رخصت
پوشید و عیال و اطفال خود و رفقا زیاده بر یک هزار نفر
منصبداران نقدی و جاگیرداران که از بی توجهی نمک حرامان
و دیر طلبی پریشان و محتاج بقوت بودند قاطبة بر داشته عازم
آنصوب گردید و در اجتماع سپاه و توپخانه که تزمهٔ نظم و نسق
ملک و اسباب امور دنیوی بود پرداخت و محمد غیاث خان
قریب پانصد اسپ بمغلیهٔ برادری که پیاده بودند و یراق
و سلاح از خانهٔ خود داده سوار کرد و مبالغ خطیر بشیخ
محمد شاه و ابوالخیرخان و اسمعیل خان و تزلباش خان وغیره
بعنوان قرض و رعایت برسانیده هریکی را ممنون احسان خود
ساخت چون قضا در ازدیاد اسباب خود جلوه گری نمود مقدمات
چند در چند که مبنی بر نقض عهد حسین علی خان و باعث
جسارت نظام الملک شود بظهور آمد - از انجمله در هنگامی که
حسین علی خان بارادهٔ نامد خلع محمد فرخ سیر از دکن
عازم حضور شده از دریای نربدا گذشت مرحمت خان پسر
امیر خان که بقلعه داری شادی آباد ماندو مضافهٔ صوبهٔ
مالوا واقعهٔ کنارهٔ دریای نربدا مقرر بود استنباط داعیهٔ نامد
در حق پادشاه و بی توجهی بحال خود نموده و پاس حق نمک
پادشاهی منظور داشته بیماری را بهانه ساخته برای ملاقات نیامد
حسین علی خان که خار این ادا در دل می گشت بعد برداشتن
پادشاه و کامیابی خود خواجه قلی خان تورانی را که با او

بنهایت ساخته بود بدغدغهٔ اینکه وقتی از اوقات رو کش از نظام الملک خواهد شد بجای مرحمت خان مقرر نموده بماندو فرستاد مرحمت خان بنابر حفظ آبرو در مقام خود داری شد و حسین علي خان بموجب نوشتهٔ خواجم قلي خان وکیل مرحمت خان را چشم نمائي کرد و بنظام الملک تاکید نوشت که معزول را از قلعه برآرند و منصوب را دخیل سازند مرحمت خان را چون روي رفتن حضور نمانده بود و نظام الملک رفیق ساختن مزدم با غیرت مصلحت وقت میدانست بصواب دید غیاث خان مرحمت خان را بتدبیرات مستمال ساخته نزد خود طلبید و خان مذکور چه بامید اینکه بدستگیري این عمده امکان شفاعت خواهد بود و چه ازین رهگذرکه اکتساب رفاقت این بزرگ موجب سعادت است از قلعه آمده رفیق شد و خواجم قلي خان در قلعهٔ آمده بعد چند روز جیروپ سنگه زمیندار پرگنهٔ امجده سرکار ماندو را که از مدتهای دراز زمینداري این محال با علاقهٔ منصب و تعیناتی قلعهٔ مذکور پرگنهٔ مزبور در جاگیر جمعیت و سامان شایسته با خود داشت و در ان ضلع بنوعي زندگاني میکرد که از هراس او سرهنه ازان راه عبور نمیتوانست کرد بعهد و پیمان نزد خود طلبیده بر طبق اظهار جگروپ سنگه برادرش که بنابر دعوی زمینداری از قدیم حسد و عداوت داشت بطمع مال بدغا گرفته فی الفور کشت و مال و اسباب او متصرف شد لعل سنگه پسر خورد سال او از بیم جان گریخته بامید عدالت نزد نظام الملک آمد و نظام الملک فوجی برهم قزاقی همراه محمد غیاث خان

برای تادیب جگروپ سنگه فرستاده خود نیز مانند شاهین تیز پرواز رسید و جگروپ سنگه فرصت فرار نیافته بحکم تقدیر اسیر آمده در زندان مکافات معبد گردید - درین ضمن جان چند پسر چترسال بندیله قلعهٔ راناگذه مضاف مالوا را که نزدیک سرونج و بهیلسا است متصرف شد حسین علی خان فرمان انتزاع قلعه از دست آن جهالت سرشت با احکام موکده بمهر سید عبد الله خان و خود بنظام الملک فرستاد نظام الملک محض بپاس نمک و نیت ثواب و تقریب استشفاع مرحمت خان را با فوجی از سرکار خود برای این کار تعین نمود وخان مذکور درضلع سرونج و بهیلسا رسیدهٔ فوج شایسته از افاغنه و روهیله و غیره فراهم آورده بمهر و قهر قلعه را مفتوح ومسخر ساخت چون عرضداشت نظام الملک متضمن انصرام این کار بجناب والا و خطوط بآن هر دو برادر رسید درد حیرت از نهاد اینها برآمد و بخار شقاوت در دماغ متصاعد شد و تحسین و آفرین اصلا بعمل نیامد و تقدیم این خدمت موجب شقاوت مرحمت خان هم نشد - بعد از گذشتن رفیع الدرجات و رفیع الدوله که زمانهٔ بمیمنت عهد مقدس حضرت ابو المظفر ناصر الدین محمد شاه پادشاه غازي آرایش یافت مکرر شقهای دستخط خاص حضرت ظل سبحاني و احکام بمهر و دستخط حضرت مریم مکانی والدهٔ آن پادشاه جم جاه معرفت اعتماد الدوله محمد امین خان بهادر بنظام الملک رسید که از تسلط این نمک حرامان هوای نماز جمعه مقدوری نمانده و اجرای احکام دیگر متعذر گشته و خیال باطل اینها چنان است که بعد انجام کار نیکو سیر و گرده بهادر

اول آن زبدهٔ فدویان یکرنگ را از میان بردارند و پس ازان بکام خود فائز شوند ومارا اعتمادکلي بران فدوي کار طلب است نظر برحقوق تربیت آبا و اجداد از احتیاط خود و تدبیر استقلال ما بدولت غافل نباشد - درین ضمن مکرر خبر رسید که نیکو سیر دستگیر آمد و مقدمهٔ گردهر بهادر بصلح فیصل شد حسین علي خان در تحریک اسباب شورش در آمده با مها راو بهیم سنگه عهد و پیمان درمیان آورد که بعد تنبیه سالم سنگه زمیندار بوندي و انصرام کار نظام الملک برتبهٔ والای مها راجگي برسد و بعد مراتبهٔ مهاراجه اجیت سنگه مرتبهٔ او بر همه راجها فائق باشد منصب هفت هزاری هفت هزار سوار و ماهي مراتب داده اورا و راجه گج سنگه نروري و دلاور علی خان وغیره را با فوج پانزده هزار سوار جرار تعین کرد که تنبیه و اخراج سالم سنگه را دست آویز ساخته از احوال نظام الملک خبر گیران باشند و بمجرد اشارهٔ وصول احکام فرصت نداده بانصرام کار پردازند چنانچه نام برد ها بوندی را بدست آورده بحسین علی خان نوشتند و خان مذکور پرده از روی کار برداشته بنظام الملک نوشت که جا دادن مرحمت خان نزد خود و تغیر کردن زمیندار پرگنهٔ نلام خوب نشد و همچنین اکثر مقدمات را که بحسب اقتضای قضیهٔ زمین بر سر زمین تمشیت یافته بود باسلوب مواخذه در معرض تحریر آورد و بوکیل هم علانیه حرفهای پست وبلند گفت و هرچند نظام الملک از راه راستي جواب هرمقدمه به بیان واقع و بآئین موجه نوشت درضمیر شقاوت تخمیر او منقش و مرتسم نگردیده بی محابا بزبان قلم

آورد که می‌خواهم بجهت بندوبست دکن در صوبهٔ مالوا استقامت نمایم و بنام آن عمدهٔ نوئینان از صوبهٔ اکبر آباد و اله آباد وملتان و برهانپور هرصوبه‌که قبول نمایند سند بفرستم نظام‌الملک‌که‌در فرصت هشت نه ماه باجتماع هفت هشت هزار سوار و دیگر سامان پرداخته بجای خود هشیار و خبردار می بود و در تدبیر عزیمت دکن و استخلاص آن ملک که معدن خزائن و سپاه است شد درین ضمن نوشتجات بکیل و غیره رسیدکه آنها بمقتضای شرارت ذاتی و خیانت باطنی گرز داران برای طلب آن عمدة الامرا بحضور تعین کرده اند و قبل از رسیدن اینها شقهای پادشاهی با خطوط خیر خواهان دیگر بتخصیص دیانت خان رسید که فرصت وقت نماند هرچه توانند زود بعمل آرند نظام الملک چون دید که ارادهٔ فاسد اینها غیر از استیصال این خاندان و برداشتن خلیفهٔ زمان امری دیگر نیست و بهیچ وجه رهائی بنظر نمی آید ناچار بمصدوقهٔ من یتوکل علی الله فهو حسبه باتفاق رفقا با همه احمال و اثقال از بادهٔ اوجین سه منزل بسمت اکبر آباد کوچ کرده بجانب دکن متوجه شد و غرهٔ رجب از دریای نربدا عبور نمود و رستم بیگ‌خان نوجدار سرکار بیجاگده عرف کهرگاون که از رفقای حسین علی‌خان بود و بمشاهدهٔ نمک حرامی‌خار خار آزار در دل داشت وبنابر نام والاشاهی خود را از قدویان می گرفت با جمعیت شایسته آمده رفیق نظام‌الملک شد و نظام الملک نوجداری پرخان مذکور بحال داشته بانواع رعایت و ترقیات پرداخته همراه خود گرفت چون اقبال ابدی اتصال کلید قفلهای مشکل کشا می باشد

همان روز که از دریای نربدا عبور نمود معتمدی از عثمان خان قادری هزاری احشام قلعهٔ آشیر بوساطت خسرو چیله که از سابق مربی عثمان خان و واسطهٔ سوال و جواب بود آمده از حرام نمکی نمک حرامان و پریشانی احوال خود و احشام استدعای قلعه داری از جانب آن عمدة الامرا نمود و محمد غیاث خان اورا نزد نظام الملک برده بشارت فتح قلعه رسانید و نظام الملک همان وقت او را انعام لائق داده طلب احشام از خزانهٔ خود داد و میر حفیظ الله خان بخشی وغازی الدین خان بهادر فیروز جنگ پسر خود را همراه او تعین نمود و خان مذکور سیزدهم رجب آن قلعهٔ آسمان ارتفاع را که حضرت عرش آشیانی در مدت یک سال از فاروقیان انتزاع نموده بودند بتصرف در آورده ابو طالب قلعه‌دار را بدست آورد و نظام الملک خود بالای قلعه رفته آن کوه فلک شکوه را بهنگاه احتیاط ملاحظه نموده محمد غیات خان را بجهت افتتاح بلدهٔ دار السرور برهانپور تعین نمود - سید عالم علی خان بعد استماع خبر عبور نظام الملک از دریای نربدا مضطرب شده بصوابدید مشیران و رفیقان خود محمد انور خان را که حراست آن صوبه بنام او بود باتفاق راو بنالکر مرهته بحفاظت و حراست برهانپور فرستاد و ناشبردها در طی طریق از باد صرصر وام گرفته خود را بعادل آباد که از برهانپور دوازده کروه است رسانیده می خواستند که شبگیر کرده ببرهان پور برسند و باتفاق محمد نور الله خان دیوان صوبهٔ مذکور که برادر محمد انور خان می شد دروازهای شهر بر روی خود بسته شهر پناه را بمردم شهر استحکام داده بود

محافظت نمایند و محمد غیاث خان که خود در لعل باغ فرود آمده
مورچال بر مردم تقسیم نموده سعی در تسخیر آن داشت باستماع
آمد آمد محمد انور خان و راو بنالکر فوجی ازدریای تپتی گذرانید اما
نامبردها در ظلمت شب آمده داخل شهر شدند و بالکی و غیره
اسباب آنها دست خوش ارباب تلاش گردید چون سکنهٔ شهر از
شجاعت و بردلی محمد انور خان واقف بودند هجوم کرده
گفتند که محمد غیاث خان زینها ساخته امروز شهر می گیرد و
جان و مال و عرض و ناموس شرفا و عموم رعایا بمعرضهٔ تلف می آید
و این گناه کبیره هم ضمیمهٔ دیگر مآثم و معاصی در نامهٔ اعمال
شما ثبت خواهد شد بهتر این ست که از شهر برآمده بجنگ پردازید
و الا عنقریب بلوای عام می شود و شهر از تصرف شما بدر میرود
محمد انور خان که ازشجاعت نصیبهٔ نداشت حراس باخته شانزدهم
الغیاث گویان محمد غیاث خان را دید و خان مذکور اندرون شهر
آمده باحتیاط برج و باره و استحکامات عموم سکنه پرداخته ندای امن
در داد و هفدهم نظام الملک بفتح و نصرت بلعل باغ رسیده خیمهٔ
اقبال بر افراخت و محمد انور خان و نور الله خان و غیره اهل
خدمات شرفا و نجبای شهر خیل خیل بوساطت آن خان فتح
نصیب ظفر نشان نظام الملک را دیدند و از بیم جان و مال برآمده
در مهد استراحت آسودند - اعلی حضرت در زمان شهزادگی از
طرف بنگاله شکست یافته باتفاق عبد الله خان بهمین برهان پور
رسیده با آنکه شهر پناه نداشت و فقط قلعهٔ ارک نشیمن گاه
فارونیان بود هرچند سعی نمودند و جمعی از مردم مشهور کشته

و زخمی شدند بدست نیامده بود محض اقبال پادشاه غازی بامداد طالع فتح جنگ بي آنکه کار بجدال و قتال رسد و شمشیر از غلاف و خون از بیني اهل خلاف برآید بتصرف درآمد و برای حسن سرانجام امور پیش نهاد خاطر تسخیر قلعه و شهر شگون فتح و ظفر شد *

اگرچه محاسن اخلاق نظام الملک که بزرگ کردهٔ حضرت رب العزت است زیاده ازان است که بتحریر درآید اما امریکه از غرائب روز کار توان گفت درین صفحه ثبت میگردد دو سه روز قبل از فتح برهانپور فرزندان و متعلقان سیف الدین علي خان برادر حسین علی خان بارادهٔ دار الخلافت وارد برهان پور شده بودند از رسیدن نظام الملک و گرفتن برهانپور حیران کار خود شدند هرچند مردم کوته اندیش بنظام الملک گفتند که گرفتن مال و اموال مخالف زادها و محمد انور خان براي اخراجات سپاه و لشکر نصرت اثر مقتضای مصلحت است نظام الملک بصواب دید محمد غیاث خان جواب داد که ما باوجود عسرت و تهیدستي محض بتوکل افضال الهي و بتوسل اقبال پادشاهی کمر باین عزیمت بسته ایم اگر کامیاب می شویم ملک و مال همه از ماست واگرخدا نخواسته بالعکس شد و بال آخرت چرا برگردن باشد گرفتن مال و اموال این عجائز و اطفال و محمد انورخان وغیره درجنب همت ما قدري ندارد وچون غیر از استقلال پادشاه امري دیگر منظور نیست انشا الله تعالی بمیامن این صدق نیت خزانهای بیشمار درتصرف خواهد درآمد

بعد ازین چنین حرفهای رکیک مذکور مجلس ننمایند - اهل کار سیف الدین علی خان را طلبیده خلعت داد و مردم معتمد و فهمیده نزد والدهٔ خان مذکور فرستاده دلاسا داد که اینها بمنزلهٔ فرزندان ما هستند اگر دریغیا نباشند مواد جمعیت و معاش مهیا خواهد بود و اگر بالجزم آمادهٔ رفتن اند جمعیت تا دریای نربدا خواهد رسانید چون آنها را مقصود از رفتن بود فرزندان را بخدمت نظام الملک فرستاده استدعای همین معنی نمودند نظام الملک باطفال و عورات مدارتیکه در خور همت ارباب کرم باشد بعمل آورده و بدرقهٔ شایسته داده از دریای نربدا گذرانید - درهمین مقامات اهل باغ عوض خان بهادر ناظم صوبهٔ برار که عم نظام الملک میشد و دیگر مردم جوق جوق رسیده ضمیمهٔ فوج فیروزی اثر شدند و نظام الملک بمقتضای مصلحت در اهل باغ توقف نموده بتیاری توپخانهٔ دشمن سوز مشغول گردید *

آمدم براحوال حضور که چون خبر توجه نظام الملک بجانب دکن اواخر ماه رجب بعبد الله خان و حسین علی خان رسید و در تمام لشکر ابوالمظفر اشتهار یافت بادشاه را امید استقلال و خانه زادان را توقع قدر دانی شد اگرچه نمک حرامها در چارهٔ کارخود شدند و نظر بنیات جمعیت نظام الملک حسابی برنگرفته ازجنود نصرت و تایید الهی و آنهٔ کریمه کم من فئة قلیلة غلبت فئة کثیرة باذن الله غافل گشتند و ندانستند که هرگاه صرصر قهر الهی بوزیدن در آید جبال متعالیه از بیخ و بن برباد رود و جائی که سیلاب غضب موج طوفان زند خس و خاشاک سد راه نگردد و بسیه

دلاور علی خان و بمهاراو بهیم سنگه نوشتند که خود را بر جناح استعجال رسانیده اگر قابو یابند بانجام کار پردازند و الا از راه دیگر شتافته بسید عالم علی خان ملحق شده بالاتفاق اطفای این نائرهٔ فساد نمایند . و درهمین اوان خبر فتح عبدالصمد خان بهادر دلیر جنگ و کشته شدن حسین خان خویشگی باجمعی کثیر از نوشتهٔ اخبار نویسان لاهور رسیده غلبهٔ اهل توران سامع کوب مخالفان و زهره گداز نمک حرامان گردید بعده که تمام ایام کامرانی پادشاه مرحوم محمد فرخ سیر از سعی هردو برادر بقلع سلطنت و زوال دولت مبدل گردید سادات با نظام الملک بهادر فتح جنگ که از سلامت روی و نیک سرشتی و رعیت پروری او در ذکر سلطنت خلد منزل و پادشاه مرحوم مظلوم بزبان قلم داده عهد و پیمان بحال داشتن بصوبهٔ مالوا بکفالت قسم بمیان آورده بصوبهٔ مذکور روانه ساختند بعده که نظام الملک بهادر برخدمت مامورهٔ خود رفته سپاه زیاده نگاهداشته ببندوبست واقعی پرداخته در تنبیه و تادیب مفسدان و زمینداران سرکش و پرداخت زیردستان سعی موفوره بعمل آورد هنوز هفت هشت ماه دران صوبه جا گرم ننموده بود که رای حسین علی خان برین قرار یافت که بعد فراغ مقدمهٔ گردهر خود بصوبهٔ مالوا استقامت ورزیده ببندوبست شش صوبهٔ دکن وچهار صوبهٔ احمد آباد واکبر آباد و اجمیر و مالوا پردازد و برای معزول نمودن آن شیر بیشهٔ حمیت که از عدم اطاعت او نیز وسواس داشت بهانه طلب بود و در ایامی که حسین علی خان بقصد تسخیر محمد فرخ سیر مرحوم از خجسته

بنیاد عازم حضور گردیده بعده که از آب نربدا عبور نموده نزدیک قلعهٔ ماندو صوبهٔ مالوا که مرحمت خان پسر امیر خان بخدمت قلعه داري و نوجداری آن ضلع مقرر بود و از بند و بست و نسق و هیبت شمشیر او مفسدان کوه نشین وشیران بیشهٔ آن سر زمین ترک مسکن خود نموده بودند رسید و مرحمت خان بسبب انحراف مزاج و موانع دیگر خود را نزد حسین علی خان نتوانست رساند چون بغض آن در دل امیرالامرا جا گرفته بود همینکه فلک بکام هردو برادر گردید خواجم قلي خان تورانی را بقلعه داري ماندو مامور ساخته جاگیر مرحمت خان را تغیر نمود خواجم قلی خان که نزدیک قلعه رسید مرحمت خان بعذر انقلاب و گردش سلطنت در سپردن قلعه تعلل ورزید بعده که شکوا مرحمت خان از نوشتهٔ خواجم قلی خان بسادات رسید وکیل مرحمت خان را چشم نمائي نموده در باب عمل دهانیدن خواجم قلی خان بفتح جنگ نوشتند نظام الملک بهادر مرحمت خان را معقول ساخته خواجم قلی خان را عمل دهاند و چون آن ناظم ملک و ملت با مرحمت خان که از خاندان با نام و نشان بود رابطهٔ خاص موروثي داشت و مرحمت خان را زری رتبن حضور نمانده بود نزد خود طلبیده با عزاز و اکرام تمام نگاهداشت - ازانکه قلعهٔ رانا گذهه تعلق صوبهٔ مالوا را جان چند پسر چترسال زمیندار مفسد پیشهٔ آن ضلع بتصرف خود آورده بود و در همان ایام برای برآوردن آن قلعه از تصرف او حکم بنام فتح جنگ وارد گردید فتح جنگ مرحمت خان را با فوج شایسته بدان خدمت روانه ساخت و مرحمت خان رفته بعد تردد نمایان بزور

خود آن قلعه را بتسخیر در آورد این حسن خدمت نیز شفیع جرائم او نگردید و فتح جنگ در بارهٔ او مراعات بزرگانه بکار برده اختیار بعضي بند و بست صوبه داری مالوا باو گذاشت و مرحمت خان در نسق صوبه داري و تنبیه مفسدان و گوشمال سرکشان قرار واقعي کوشیده چند موضع پرگنهٔ چند یري که مکان مقربي مفسد پیشگان بود بتاخت آورد - بعده که حقیقت فراهم آوردن جمعیت زیاد و تاخت بعضی دیهات از نوشتهٔ فتنه پژوهان صاحب غرض بسید عبد الله خان رسید و بقول بعضی در همان ایام نوشتهٔ حسین علی خان بنام فتح جنگ مشتمل برین رسیده بود که ما سی خواهیم بجهت بند و بست صوبجات دکن و اطراف آن مکان برای ماندن خود صوبهٔ مالوا مقرر نماییم از چهار صوبهٔ اکبر آباد و اله آباد و برهانپور و ملتان هر جا خواهد بنام آن امارت مرتبت مقرر سازیم ازانکه نظام الملك بهادر زیربار خرچ سپاه آمده بود و فصل ربیع که مدار محصول آن ملك برانداست از دست میرفت و از رسیدن دلاور علي خان که بعد تسخیر بوندی بموجب اشارهٔ حسین علي خان چنانچه بذکر در آمده با فوج خود و رفاقت راجه بهیم و راجه گجسنگه بسر زمین صوبهٔ مالوا لشکر کشیده باعث خرابي ملک و ضرر مالی و جانی سکنهٔ آنجا گردید ازین اطوار ناهموار که آثار خلاف عهد هر دو برادر ظاهر گشت فتح جنگ نهایت افسرده خاطر گردیده در جواب آن تکلیف بیجا چند کلمهٔ راست و درست نوشت سید عبد الله خان همه دست آویز اثبات تقصیر نسبت بآن و الانسب نموده وکیل معتبر

او را در خلوت طلبیده از کلمات نامناسب تند و تلخ و بی مزه که بتفصیل آن نپرداختن اولی در مادهٔ آن بزرگ والانژاد بر زبان آورده بعد رسیدن خبر آن کلمات فساد انگیز یا قبل ازان چون بران عالي نسب تحقیق گردید که هر دو برادر بر خرابی و بی آبروئی همه خاندان ایران و توران کمر بسته اند و در ترک منصب و اختیار نمودن انزوا نیز رستگاري نیست و دل همه خانزادان موروثی و نوکران جان نثار دور و نزدیک از بی اختیار بودن وارث تاج و تخت که قادر بر نماز جمعه و اجراي احکام شرع نیست بمرتبهٔ اتم افسرده بود و از نزدیک دار الخلافت تا کنار دریای شور کفار در تعمیر بتخانها و منع گاو کشی می کوشیدند نظام الملک بهادر که صفائي نیت و حسن طینت و طریقهٔ کم آزاري او بر عالمي هویدا و ظاهر بود بصلاح همدمان با غیرت و شجاعان با جمعیت چار ناچار چارهٔ کار دران دانست که بحکم و من یتوکل علی الله فهو حسبه توکل ذات پاک حق را سرمایهٔ همت خود ساخته و بقول مشهور بهمین مضمون دو کلمه بسید عبد الله خان نوشته برفاقت عبد الرحیم خان و مرحمت خان و رعایت خان و قادر داد خان روشانی و محمد متوصل خان نبیرهٔ سعد الله خان و محمد عنایت خان و دیگر جمعي از هواخواهان و قدیمان عقیدت نشان قدیم و جدید و جمعیت پنج شش هزار سوار وسط ماه جمادی الاخری سنه یکهزار و صد و سی و در مطابق سال دوازدهم جلوس مبارک از نواح مندسور که براي بندوبست رنسق آن ضلع پیشخانهٔ کوچ برآمده بود بار مراجعت نموده باجین آمده احمال و اثقال برداشته

بشهرت کوچ سرزنج دو سه منزل رفته بموضع کایتهه نزول نموده از انجا کوچ بکوچ متوجه الکهٔ وسیع دکن گردید و اواخر ماه مذکور این خبر درلشکر ظفر اثر ابو المظفر نصرت انجام محمد شاه شهرت تمام یافت و هر دو برادر برین خبر اطلاع یافته با وجود حوصله باختن سهل انکاری نموده بسید دلاور علي خان برای تعاقت نمودن برفاقت هر دو راجه و دوست محمد افغان صاحب تومن آن ضلع و دیگر نو نگاهداشت تاکید تمام نوشتند *

و در همین اوان خبر جنگ عبد الصمد خان دلیر جنگ با حسین خان افغان و کشتهٔ شدن حسین خان با جمعی کثیر از روی نوشتهٔ اخبار نویسان لاهور بوضوح انجامید تفصیل این اجمال آنکه گویند حسین خان خویشگی که از افغانان صاحب تمن مغرور و مشهور توابع سرکار قصور بود از مدت چند سال طریقهٔ سرکشي و مفسدي اختیار نموده پرگنات سیر حاصل نواح قصور و لاهور را بتصرف خود آورده علم مخالفت بر افراشته چندین کرت فوج صوبه داران را بلکه افواج شاه زادها را شکست داده بود و از ابتدای صوبه داری عبد الصمد خان بهادر دلیر جنگ قدم از جادهٔ اطاعت بیرون گذاشته عمال منصوب کردهٔ جاگیر دار و صوبه دار و دیگر نوکران عمدهٔ پادشاهي را بیدخل بلکه اخراج از محال ساخته بشوخي تمام پیش آمده بود - و از راوی ثقه مسموع گردید که نوشتهٔ صاحب مداران ملک بر اشارهٔ ترغیب کوتاه نمودن دست تصرف صوبه دار و امیدوار ساختن صوبه داري دار السلطنت لاهور در مقابل آن حسن خدمت بنام

آن بدخصال نکوهیده افعال رسیده بودلهذا زیاده از سابق بشوخی پیش آمده با قطب الدین نام عامل هوده دار که صاحب فوج بود مقابله نموده کشته فوج و خزانهٔ اورا بغارت آورده مع هشت نه هزار سوار بقصد تاخت و تاراج پرگنات بر آمد و عبد الصمد خان بهادر دلیرجنگ نیز شروع بنگاهداشت سپاه نموده باهفت هشت هزار سوار و همراهان شجاعت شعار متوجه دفع خصم بد کردار گردید نزدیک بموضع جهولي که از لاهور نامهٔ سی کروهي دارد هردو فوج بتفاوت سه کروهی نزدیک بهم رسیدند عبد الصمد خان بهادر بترتیب فوج پرداخته کریم قلی خان را که بخشي فوج دلیرجنگ و از مبارزان با نام و ننگ بود هراول نمود و طرف یمین جاني خان و خواجه رحمت الله خویشان نبرد ازمای خود را مع حفیظ الله خان و هزار سوار قوم روهیله که با حسین خان عداوت همچشمی داشتند مقرر نمود و طرف یسار آغر خان را که شمه ازحسب و نسب و شجاعت موروثی او در ذکر سلطنت حضرت خلد مکان و محمد نرخ میر بزبان خامه جاری گشته بروایت عارف خان قرار داده برای طرح فوج تعین نموده ششم ماه جمادی الاخری معرکهٔ آرا گردید و حسین خان نیز بهراولی مصطفی خان برادر زادهٔ خود و رحمت خان و بهلول خان و سعید خان و دیگر افغانان صاحب توسن که همه فیل سوار و سرشار رزم آزما بودند مقابل فوج دلیرجنگ صف جنگ بیارامت همینکه صدای آمد و رفت گولهٔ جانستان و غرش بان آتش نشان شعله افروز رزم گردید فوج حسین خان چنان مستانه خود را بر توپخانه زد که از توپخانهٔ شرر بار گذشته کار بر هراول

تنگ آوردند و کریم قلی خان بعد تردد نمایان از پا درآمد و فوج همراه اورا بهزیمت آورد و حسین خان با دو سه هزار افغان یکه تاز بمقابلهٔ آغر خان پرداخت و عجب زد و خورد بمیان آمد اگرچه جماعه داران نونگاهداشت همراه آغرخان نیز تاب حملهٔ خصم نیاورده رو بفرار آوردند اما پنجاه شصت سوار مغلیه و مغل‌زادهای تیراند از حکم‌اندازیکه تاز که درقدراندازي‌وشجاعت گوی سبقت از یکدیگر می ربودند و آغرخان برای چنین روزها از مدت چند سال در همه حال‌غمخواری احوال‌آنها برخود واجب ولازم میدانست و از خود جدا نمي نمود مع برادران و پسر آغر خان مقابل حریف اسپان بجولان در آوردند و رستمانه بخانهای کمان درآمده شروع بزدن تیر دشمن دوز نمودند هرتیریکه از شصت دلاوران بپرواز می آمد در سینهٔ پرکینهٔ افغانان زره پوش نا پدید میگشت و هرخدنگي که از خانهٔ کمان بهادران میجست از سرهٔ پشت مخالفان میگذشت و اغرخان بر فیلبان بانگ مهیب زده فیل برسر دشمن رانده دست بقبضهٔ کمان برده بهر تیرعدو دوز یکی را از مخالفان بد روز برخاک هلاک می افگند و جوانان قدر انداز از هر طرف اسپ خواری بر انها تاخته بساط فراهم آمده سوار و پیادهٔ آنها را شه مات اجل میساختند تا آنکه مصطفی خان هرادل و چند افغان نامی کشته و زخمي گردیدند و حسین خان از مقابل آن شیر بیشه شجاعت جان بسلامت بدر بردن غنیمت دانست و دو دسته فوج گشته رو بدلیر جنگ و بهادران دست راست آوردند و دلاوران طرف راست قوم

روهیلهای رزم جو بپا مردی مغلان پلنگ خو حملهای صف ربا
و چپقلشهای مرد آزما نموده گرد ادبار روی مخالف را بسیلاب
خون شست و شو میدادند و حسین خان با جمعی از افغانان
تهور پیشه مقابل حملهٔ بهادران توران چنان استقامت ورزیده
یورش نمود که اکثر از نوملازمان و همراهان دایر جنگ تاب
مقاومت نیاورده هزیمت اختیار نمودند و بعضی از مبارزان
و دلاوران و فاکیش توران از تیر سد راه بازگشت خصم گردیدند
و جانی خان و خواجه رحمت الله و حفیظ الله خان تردد نمایان
بروی کار آوردند درین حالت آغرخان چون شیر غران خود را
رسانده بر کمرگاه مخالفان زد و صدای دارگیر بچرخ برین رسید
و درهمان حال نیلبان حسین خان کشته گردید و نقیبوی شاه
بهیک نام که پیر و مرشد حسین خان گفته می شد و حسین خان
جان اورا از جان خود عزیز تر میدانست و در حوضهٔ نیل با خود
ردیف ساخته بود از زخم تیر دلاوران توران پیش قدم مرید پاک
اعتقاد نگشته گشته جهان را در چشم حسین خان درنفس واپسین تیره
و سیاه ساخت اگرچه در همین ضمن بحسین خان نیز زخم کاری
رسیده بود اما چون فیل سواری او نیلبان نداشت و هر سو میدوید
مبارزان از هر طرف نشانهٔ تیر و گلولهٔ بندوق ساخته بودند
و درهمان حال شعلهٔ آتش در حوضهٔ سواری او زبانه کشید که سبب
او تحقیق نشد شاید دران حالت از رسیدن گلولهٔ تفنگ بمدد
باد تا شکم رسیدگان آتش در گرفته باشد بهرحال بدان حال بدم
تیغ بهادران با جمع کثیر از افغانان بانام و نشان کشته گردید - و بعد

چنان فتح نمایان از طرف دلیر جنگ فراخور حالت هر یك رعایت خلعت و اسپ و اضافه مبذول گردید و بآغر خان تواضع فیل و شمشیر مع تجویز اضافهٔ پانصدي درصد سوار نمود - بعد ازانکه خبر بسید عبدالله خان رسید هرچند در باطن خلاف مرضی بظهور آمد اما بحسب ظاهر برای رفع بدنامی مورد آفرین ساخته ملقب بسیف الدوله عبد الصمد خان بهادر دلیر جنگ ساخت - بر ارباب منصف پیشه مختفی نماند که بعد تسلط هردو برادر بر پادشاه شهید ومغلوب ساختن مغلان اول کسي که غائبانه باستظهار عزیمت نامدار و بمدد برش تیغ آبدار صاحب السیف والقلم نظام الملک بهادر فتح جنگ جوهر تیغ مغلان بر روی کار آورد و باعث ملال خاطر صاحب مداران ملك گردید دلیر جنگ بود - القصه هنوز خبر عبور فتح جنگ از آب نربدا بر زبانها بسبب اختلاف قول مقرون بصدق نگردیده بود که از نوشتجات برهانپور بظهور پیوست که بعد از گذشتن نظام الملک بهادر از آب نربدا بگذر اکبر پور هزاریهای قلعهٔ آسیر که خسرو نام چیلهٔ فرستادهٔ فتح جنگ خود را رسانده واسطهٔ پیغام و پیام تسخیر قلعه گردیده بود بهمدسي اقبال باستقبال شتافته بخوشي و ناخوشي قلعه دار طالب خان نام را که در همان ایام سادات قلعه دار ساخته بودند و در کمال عسرت بسر میبرد مطیع خود ساخته ومبلغي منجملهٔ طلب دوساله باحشام رساندند و مرحمت خان نیز خودرا با جمعي بیشتر بتدبیر شایسته رسانده قلعه را بتصرف فرستادهاي فتح جنگ در آورد - و قلعهٔ ارک دار السرور برهانپور نیز بي آنکه شمشیر از غلاف و خون از بیني اهل خلاف در آید بتسخیر نظام الملک در آمد - بنازم

قدرت حضرت الهی را که چون ایام انقلاب وضع روزگار و استیصال دولت بارها رسید قلعهٔ آسیر که از قلعهای مشهور آسمان رفعت سرحدیست و عرش آشیانی اکبر پادشاه بعد محاصرهٔ سالها بران قلعه دست یافته از تصرف فاروقیان برآورده بود و قلعهٔ ارک برهان پور که پای تخت پادشاهان سلف بوده باوجود که در عهد جنت مکانی شهر پناه نداشت در ایامیکه حضرت اعلی در زمان شاه زادگی از بنگاله شکست یافته باتفاق عبد الله خان خود را به برهانپور رسانده هر چند سعی نمود و جمعی از مردم مشهور کشته و زخمی گردیدند بر قلعهٔ ارک برهانپور دست نیافت درین ایام خجسته فرجام که بمدد روح پر فتوح صاحب قرانی اقبال طالع فتح جنگ استقبال نموده و بی آنکه قتال و جدال بمیان آید و کار بمصاف سیف و سنان کشد هردو قلعهٔ منصوب بدارالسرور بتصرف آن بهادر فتح جنگ در آمد و برای آینده شگون ظفر انجام بر زبانها جاری گردید - و نیز خبر رسید که عوض خان صوبه دار برار که با نظام الملک بهادر قرابت قریبه دارد و در شمشیر و رای صائب از مشهوران روزگار است با فوج شایسته بمدد فتح جنگ رسید - و دیگر بوضوح انجامیدکه انورخان صوبه دار برهانپور ورنبها بنالکر که از مرهٹهای نامی بود و جمعیت هردو بزبان خامه خواهد شد بنظام الملک بهادر پیوستند و همه متصدیان برهانپور و بعضی زمینداران اطراف بدو رجوع آورده اطاعت اختیار نمودند بعد رسیدن اخبار مال افزای مذکور سادات سرامیمه کار و بار گردیده بدلاور علی خان و مها راو بهادر سنگه پیهم تاکید برای زود

رسیدن به‌مقابل نظام الملک بهادر می نوشتند و حسین علی خان برای رفتن دکن هر روز و هر هفته مصلحت تازه بمیان می آورد و انتظار خبر دلاور علی خان می کشید و رتن چند نظر بر مآل کار در دفع فتنه که بصلح منجر شود و صوبجات دکن بفتح جنگ‌بهادر وا گذارند می کوشید و می دانست که آخر این فساد مادهٔ وبال جان اوست و حسین علی خان راضی بآن صلح که از طرف قبول نظام الملک خاطر جمع نبود نمی شد *

درین آوان از سوانح کشمیر بظهور پیوست که محبوب خان معرف عبدالنبی کشمیری‌که از مدت با هنود کارش داشت نظر بر انقلاب وضع روزگار جمعی از مسلمانان هنگامه طلب را با خود رفیق ساخته‌نزد میر احمد خان نائب صوبه و قاضی رفته بوسیلهٔ بعضی روایت شرعی‌تکلیف‌نمود که هنود را از سوار شدن اسپ و پوشیدن جامه و بستن‌چیره و یراق و رفتن بسیر سبزه و باغ و غسل ایام‌مخصوص مانع آیند و درین باب مماجت بسیار بکار برد آنها در جواب گفتندکه آنچه پادشاه وقت و ارباب شرع حضور در مادهٔ ذمیان‌همه بلاد مقرر نمایند ماهم حکم بر هنود اینجا می توانیم نمود محبوب خان بیدماغ و آزرده خاطر گشته باعانت جمعی از مسلمانان هر جا هندو میدید بانواع زجر و خفت پیش می آمد و از هیچ بازار و کوچه هندو نمیگذشت که او را تصدیع نرسانند روزی مجلس رای نام از هنود معتبر کشمیر باجمعی بسیر سبزه و باغ رفته طعام ببرهمنان می خوراند محبوب خان که ده دوازده هزار مسلمانان با خود فراهم آورده بود غافل بر آنها رسیده شروع

بزدن و بستن و کشتن نمود و مجلس رای با چند نفر گریخته خود را بمیر احمد خان رساند محبوب خان با همان جماعه بر سر خانهٔ مجلس رای و محلهٔ هنود آمده بتاراج نمودن و آتش دادن خانها پرداخت و جمعي از هنود و مسلمانان هرکه بر ممانعت می آمد کشته و زخمی میگردید همچنان برسر خانهٔ میر احمد خان آمده اطراف خانه فرو گرفتند و آغاز بزدن و انداختن سنگ و خشت و تیر و تفنگ نمودند و هرکرا یافتند گرفته انواع بیحرمتي رساندند و بعضي را کشتند و جمعي را زخمی و تاراج ساختند میر احمد خان آن روز و شب قادر بر برآمدن از خانه و دفع شرآنها نگشته بصد حیله از دست آن جماعه نجات یافت - روز دیگر جمعیت فراهم آورده باتفاق میر شاهور خان بخشي و دیگر متصدیان سوار شده بر محبوب خان رفت آنجماعه نیز بدستور روز گذشته فراهم آمده بمقابلهٔ احمد خان خود را رساندند و جمعي از عقب خان مذکور آمده پلي که میر احمد خان ازان گذشته بود سوختند و هر دو طرف رستهٔ بازار که میر احمد خان آنجا رسیده بود آتش داده ازمقابل و از بالاي بام و دیوار خانها بزدن تیر و بندوق و خشت و سنگ پرداختند و زنان و اطفال از اطراف نجاست و کلوخ هرچه می یافتند می انداختند و جنگ عظیم درپیوست و دران هنگامه سید ولی خواهرزادهٔ میر احمد خان و ذوالفقار بیگ نائب جیوترهٔ کوتوالي با جمعي دیگر کشته و زخمی گردیدند و کار بمیر احمد خان که راه بازگشتن و روی پیش رفتن نداشت تنگ ساختند که بعجز آمده با هزار خفت

و خواري ازان تهلکه نجات يافت محبوب خان برسر محلهٔ هنود رفته آنچه خانه باقي مانده بود سوخته و غارت نموده بار ديگر برسر خانهٔ ميراحمد خان آمده مجلس راى را با جمعي که پناه آنجا برده بودند بخفت تمام کشيده گرفته گوش و بيني آنها بريده و ختنه کرده بلکه قطع آلت تناسل بعضي نموده مقيد ساختند و روز ديگر با همان هنگامه در مسجد جامع فراهم آمده ميرآحمد خان را از نيابت صوبه داري معزول ساخته باني فتنه و فساد را مخاطب بدين دارخان نموده حاکم مسلمانان قرار داده مقرر نمودند که تا رسيدن نائب صوبه دار ديگر از حضور اجراى احکام شرعي و تنقيح قضايا مينمرده باشد و پنج ماه ميراحمد خان بيدخل و منزوي و ديندار خان حاکم مستقل بود در مسجد نشسته در اجراي امور ملکي و معاملات مى کوشيد - بعد از رسيدن خبر بحضور مومن خان نجم ثانى را از طرف عنايت الله خان نائب صوبه مقرر نموده روانه ساختند و کاظم خان پسر امانت خان خوافي را که ديوان کشمير بود بسبب همين هنگامه تغير فرمودند و اکثر متصديان عمدهٔ کشمير معاتب شدند - اواخرشوال مومن خان که بسه کروهي کشمير رسيده فرود آمد محبوب خان که شرمندهٔ افعال و کردار نا صواب خود بود نظر بر اخلاص که با خواجه عبد الله نام از متعينه و مشاهير کشمير داشت نزد او رفته تکليف نمود که رفاقت خواجهٔ مذکور جمعي از فضلا و اعيان مشهور باستقبال نائب صوبه رفته باعزاز بشهر در آرند از انکه خمير سرشت مردم آن سرزمين از شرارت است و بحکم منتقم حقيقي

از مکابات اعمال او آنچه بر دیگر طائفهٔ مسلمین و هنود گذشته برو نیز گذشتنی بود خواجه عبد الله از راه اتحاد رهنمونی نمود که شمارا نزد میر شاهور خان بخشی رفتن و عذرگذشته خواستن لازم وضرور است بعده همه برخاسته برای آوردن مومن خان خواهیم رفت محبوب خان بتکلیف خواجه عبد الله بخانهٔ میر شاهور خان رفت بعد مکالمهٔ چند کلمه صاحب خانه بمهمانهٔ شغل ضروری برخاست و جمعی از مردم محلهٔ چربیلی و کهکران که بخشی آنها را طلبیده در گوشه و کنار خانه بمصلحت خواجهٔ مذکور پنهان ساخته چشم براه محبوب خان بود از گوشه و کنار بر آمده شانل بر سر محبوب خان ریخته اول هردو پسر خرد سال را که همیشه همراه او مولود خوانده پیش پیش میرفتند بحضور او تکلم پاره نموده اورا بعذاب و عقوبت کشتند

* بیت *

هر کسی آنچه میکند یابد * بدر نیکی که میکند یابد

روز دیگر جماعهٔ مسلمانان بدعوای خون مقتدای خود فراهم آمده بر سر محلهٔ چربیلیها که بمذهب تشیع شهرت داشتند و حسن آباد رفته شروع بزدن و بستن و کشتن و سوختن خانها نمودند و در روز جنگ درمیان بود آخر شب آمده قریب دو سه هزار کس که دران محله جمع کثیر از مغلیهٔ مسلمر نیز فرود آمده بودند مع عورات و اطفال بسیار زیر تیغ آوردند و انچه مال بغارت بردند و تا دو سه روز نائرهٔ فساد شعله ور بود و آنچه بران جماعه از خون ریزی و ضرر مالی و ناموس آوردند و از زایران ثقه شنیده شد باحاطهٔ تحریر نیاوردن اولی بعد فراغ بر سر خانهٔ

قاضي و بخشی آمدند میر شاهور خان دست و پای لا حاصل زده در مکاني که پی نتوانستند برد رو پوش گردید و قاضي بتغیر لباس بدر رفت و بناي خانهٔ اورا از پا در آورده خشت خشت حویلی را دست بدست بردند - و مومن خان بعد داخل شدن شهر میر احمد خان را سر انجام و بدرقه همراه داده بقصبهٔ ایمن آباد که پسر او در انجا مدفون بود روانه نمود و با مردم کشمیر طوعا و کرها بدار و مدار ساخت *

القصه آواخر شعبان بهر دو برادر خبر رسید که وسط ماه مذکور بعد رسیدن دلاور علي خان هفده هیجده کروهی برهانپور فتح جنگ خود را مع عوض خان و سرداران و جماعه داران شجاعت نشان و توپخانهٔ جهان آشوب مقابل دلاور علی خان رسانده و جنگ عظیم در پیوست و دلاور علي خان تردد نمایان نموده با همه سرداران و همراهان نامي کشته گردید و تفصیل این اجمال آنکه بعده که عالم علي خان در خجسته بنیاد بر عبور نظام الملک بهادر از آب نربدا خبر یافت شروع بنگاهداشت سپاه نموده انور خان را که یکي از پیش آوردهاي سید عبد الله خان بود و حسین علی خان بدکن برده خدمات عمده فرمود بعده صوبه دار برهانپور ساخته بود و دربنولا از برهانپور نزد عالم علي خان آمده مشیر و صاحب اختیار عالم علي خان گشته بود همراه رنبها بنالکر که از سرهنهاي نامی بود و وقت رسیدن حسین علی خان به برهانپور بقصد حضور باشارهٔ صاحبداران راجه ساهو چنانچه بگزارش آمده مقید ساخته بدارالخلافت همراه برد واو خود

را از انجا بالتماس انورخان خلاص نموده بود براي بندوبست برهانپور و سد راه فيروز جنگ گرديدن سرخص ساخت و ندانست که خار و خس سد راه سيلاب نتواند گرديد و در مقابل حملهٔ نيلان شير نبرد شغال و روباه را چه يارا که هم نبرد توانند شد همينکه انور خان نزديک دو منزل برهانپور رسيد از دبدبهٔ فوج ظفراقبال فتح جنگ هوش باخته شاه راه را گذاشته بصد هراس خود را آخر شب بطريق ايلغار در پناه حصار برهانپور رساند و باتفاق انورالله خان که ديوان برهانپور و برادر انورخان بود خواست به بندوبست برج و بارهٔ شهر پناه پرداخته تا رسيدن کومک محصور گرديده بمحافظت شهر پناه کوشد درين ضمن خبر رسيد که همينکه مضرب خيام فتح جنگ نصرت انجام نزديک قلعهٔ آسير رسيد هزاريهاي قلعه که قبل از عبور دريا پيام و پيغام سپردن قلعه بميان آورده بودند رجوع آوردند طالب خان قلعه‌دار که در کمال عسرت بسر مي برد ناچار اطاعت نمود و قلعه بي تردد تيغ و سنان چنانچه بزبان خامه داده اوائل رجب المرجب بتصرف فتح جنگ درآمد و محمد غياث خان بطريق هراول با فوج شايسته درسواد لعل باغ نزديک شهر برهانپور دائره نمود و زنبرها بنظر که زنبق و ميرشمشير انور خان بود بوساطت محمد غياث خان بخدمت آن سپه سالار فتح نصيب پيوست. درين حالت صرافان و تجار و ديگر اعيان شهر فراهم آمده بانور خان گفتند که در صورت محصور گرديدن اگر فوج فتح جنگ غالب آيد شهر بتاراج خواهد رفت صلاح کار درين ست که بصلح پيش آيند و لا از شهر برآمده جنگ صف نمايند

انورخان که دل و هوش باخته بود ابتدا باظهار تهوری زبانی و قصد هلاک خویش پیش آمد آخر برهنمونی عاقبت اندیشي و مصلحت عبد الرشید و ظفر مند خان مشعینهٔ برهانپور و شیخ محمد صادق و شاه مکهن که از مشایخ مشهور شهر بودند و بمیان آمده باعث امان جان و آبرو و مال صوبه دار و برادر او گشتند از شهر برآمده با دل پر امید و بیم باستصواب محمد غیاث خان ملازمت فتح جنگ نموده از آفت بي آبروئی و تلف شدن جان و مال محفوظ گردید و بطریق نظربند براي مجرا نمودن و در دیوان نشستن ماندن گردید - و فتح جنگ بدلاسا و تسلی وضیع و شریف پرداخته موافق رویهٔ ذاتي که در کم آزاری و رعیت پروری داشت بمنصوبان خود قدغن تمام نمود که بر احدي از رعایا وضعفا و مکنهٔ آنجا تعدی و حیف و میل نرود اکثر بزبان می آورد که قصد من و منظور نظر من سوای خلاصي و استقلال پذیرفتن پادشاه اسلام که قادر بر نماز جمعه و اجرای احکام شرع نمانده نیست و همه مسلمانان را ترغیب اعانت می نمود *

و در همان ایام والدهٔ سیف الدین علي خان که از خجسته بنیاد بقصد رسیدن نزد پسر بمراد آباد وارد برهانپور گردیده بود و اطفال خرد سال سیف الدین علي خان همراه داشت هرچند همراه آن ضعیفه بمرتبهٔ دلباخته و مغلوب هراس گشته مایوس از بحال ماندن آبرو گردید که راضي بفرستادن نقد و جنس که از جواهر و غیره داشت گردیده بحال ماندن ناموس غنیمت میدانست اما فتح جنگ حمیت را کار فرموده باوجود عدم خزانه و پیش داشتن

چنان مهم عظیم اصلا طمع بتصرف مال او ننموده و متعرض حال
او نگشته بلکه محمد علي نام که از نزد آن ضعیفه پیغام براي آن
نیکنام والا مقام آورده بود تفقد بحال او از عطای خلعت نموده
میوه از برای اطفال او فرستاده و درسه سوار بدرقه همراه او داده تا
آب نربدا رساند - درینولا خبر عبور دلاور علي خان بخشي حسین
علي خان که از سابق رخصت او با شش هزار سوار و سهم براجه
بوندي نمودن باحاطهٔ تحریر درآمده دوازده سیزده هزار سوار جرار
فراهم آورده بود و خبرهای مختلف از انتشار می یافت از آب گذرهاندیا
رسید و نظام الملک بهادر بفتح جنگ بتهیهٔ مقابلهٔ خصم پرداخت
اگرچه عالم علي خان دران تدبیر بود که تاخبر نزدیک رسیدن
دلاور علي خان بگرد آوري فوج سرعته و فرنگاهداشت و فراهم
آوردن نوجداران عمدهٔ نواح پرداخته از خجسته بنیاد خود را
با فوج سنگین رساند و ازان طرف دلاور علي خان رسیده فوج
فتح جنگ را درمیان بگیرند و همه جماعه داران را منصب
سه هزاري و چهار هزاري و پنجهزاري دنوغ و علم و نوبت و نیل
تجویز وعطا نمود و بجذب قلوب وضع وشریف اشکر و رعایت بحال
هریک می پرداخت اما لیحکم یفعل التقدیر علی التدبیر تقدیر
با تدبیر موافقت ننمود - خط بیضه وني که عالم علي خان بعموی
خود نوشته بود و بحرز سوانح نقل آن بمطالعه درآورده بتحریر می آرد
که قریب هفت هزار سوار قدیمي و دو سه هزار سوار از نوجداران
و کوسکیان نواح و متعینهٔ خجسته بنیاد باندازهٔ تمام آمده و زیاده
از شش هزار سوار جماعه داران عمده فرنگاهداشت نموده و مینماید

و فوج کومکي سرداران راجه ساهو و سرهتهای یکه تاز جانباز که خود را بجان و مال فدوی آن جناب میدانند کمتر از پانزده شانزده هزار سوار نخواهد بود که مجموع از سی هزار سوار زیاده باشد با خود گرفته تا اوائل شعبان از خجسته بنیاد بر می آیم و اظهار تهوری و جانبازی بسیار دران درج نموده به تسلی حسین علي خان پرداخته بود - و امین خان صوبه دار معزول نادیر که از حسین علی خان بموتبهٔ اتم آزرده بود و اطاعت و رفاقت قبول نمینمود اورا برعایت لک روپیه نقد و دو فیل و اسپان و جواهر چندان مستمال ساخت که بحسب ظاهر در جرگهٔ مبارزان نامی خود درآورد - القصه بعد رسیدن خبر خیمه بیرون زدن عالم علي خان فتح جنگ که بقصد مقابلهٔ عالم علي خان از طرف لعل باغ سمت غربی برهانپور کوچ نموده از آب تپتی گذشته طرف شرقی دائره نموده بود از شنیدن اخبار دلاور علي خان اول دفع شر فوج دلاور علی خان را اهم دانسته متعلقان را روانهٔ قلعهٔ آسیر ساخته باهتمام پیش فرستادن توپخانه همراه محمد غیاث خان و شیخ محمد شاه فاروقی و دیگر مبارزان رزم آزما پرداخته خود نیز با لشکر آراسته بهمعناني فتح و نصرت و بهمرکابي بخت و دولت متوجه خصم گردید بعده که بفاصلهٔ دو سه کروه از رتن پور تعلقهٔ راجه مکرائی که از برهانپور شانزده هفده کروه مسافت دارد رسیدند بتفاوت دو کروه از لشکر دلاور علی خان مضرب خیام گردید - اول برای تمام نمودن حجت که آن سپه سالار تا مقدور راضي بریختن خون مسلمانان نبود پیغامهای ملائم نصیحت آمیز مشتمل

بر منع و دفع قتال و جدال بمیان آورد فائده مترتب نگردید و
سیزدهم ماه شعبان المعظم سنه هزار و صد سی و دو هجری
مطابق اولغر خورداد ماه الهی صفوف طرفین مستعد کارزار
گردید و محمد غیاث خان را که از بهادر پیشگان عقیدت کیش
فتح جنگ بود با شیخ محمد شاه و شیخ نور الله فاروقی که داروغهٔ
توپخانه و هردو برادر از جملهٔ جماعه‌داران عمدهٔ بیش قرار و مبارزان
نامی گفته می شدند با چند هزار پیادهٔ توپخانهٔ جهان آشوب و
دیگر جمعی از بهادران کارزار دیده هراول مقرر نمود و محمد عوض
خان بهادر با سید جمال الله خان خلف الصدق انور خان و حکیم
محمد مرتضی و چندی از دلاوران بزم جو طرف یمین زینت افزای
فوج گشتند و مرحمت خان بهادر نیل جنگ با جمعی از مبارز
پیشگان شیر نبرد جانب یسار صف آرا گردید و عبد الرحیم خان
عموی فتح جنگ بنقیش مقرر گردید و قادر داد خان روشانی
طرح دست چپ و عوض بیگ خان حارسی طرح دست راست
و محمد متوسل خان نبیرهٔ سعد الله خان و اسماعیل خان خویشگی
و رستم بیگ و کامیاب خان و دارب خان پسران جان نثار خان و
سعد الدین خان و میر احسن خان بخشی در قول جا گرفتند و رعایت
خان بحراست بادهٔ برقان پور مقرر گردید و رستم بیگ خان
بچندولی مامور گشت و فتح الله خان خویشگی و زار رنبها بفالکر
با جمعیت پانصد سوار توابعه قرار یافت - و داور علی خان که
مدام مست بادهٔ نخوت و مغرور و مخمور بزم عشرت و سرور می بود
خصوص امروز که مجالس سرور و نشاط سرخوشی داشت از شنیدن

ظاهر شدن علامت فوج فتح جنگ ظفر آیت کلمات لایعني و غرور بزبان آورده سوار شده بترتیب فوج پرداخت اگرچه در تعداد فوج دلاور علی خان اقوال مختلف مسموع گردیده اما آنچه بر محرر اوراق ظاهر گشته وقت مرخص شدن از نزد حسین علی‌خان چون بخشي فوج بود و از احوال سرانجام و شجاعت تمام جماعه داران تهور پیشه کما هو اطلاع داشت از جملهٔ هفده هیجده هزار سوار سائر شش هزار سوار انتخابی کار آزموده شجاعت پیشهٔ خوش اسپه و خوش یراق که بیشتر از جنگ جویان سادات بارهه و هندوستاني زایان جلادت پیشه و افغانان تهور نشان بودند و هریکي ازان سواران خود را کم از ده سوار و بیست سوار نمي دانست برفاقت سید شمشیر خان بني عم هر دو برادر صاحبمدار و بابر خان شیر پیکار با خود گرفته بود بعد نزدیک رسیدن بوندی که کار بمقابلهٔ بدسنگه هاره افتاد بعضي زمینداران و جماعه‌داران شجاعت نشان مشهور نو نگاهداشت نموده با راجه بهیم که مدعي وطن بد سنگه و همه لشکرکشي برای مدد و رفاقت او بود و راجه گجسنگه نروری که از دو سه هزار سوار زیاده با خود داشتند با فوج بارهه متفق گشته در استیصال بد سنگه و تاخت و تاراج بوندي کوشیدند بعده که متوجه مقابلهٔ فتح جنگ بهمعناني اجل گردیدند هر دو راجهٔ نامدار با فوج خود که همه راجپوتان مبارز پیشهٔ کارزار دیدهٔ بکتر پوش تمام یراق بودند رفیق وجان‌نثار دلاورعلي خان گشتند وسواي آن در مالوا دوست محمد روهیله را که از افغانان جلادت پیشه و تومن داران با نام و نشان گفته مي‌شد و قریب سه هزار و پانصد

سوار نبرد جو و توپخانه با خود داشت نوکر نمود که جمله از سیزده و چهارده هزار سوار کم نبود و تا هفده هیجده هزار سوار نیز احتمال داشت اما چون همه فوج از مردان نبرد پیشهٔ رزم آزما و دلاوران انتخابی شیر نبرد بودند اگر خلاف انواج دیگر که خوب و بد میان هم می باشند مقابل و برابر می هزار سوار حساب نمایند بی لاف و گذاف اغراق بجاست معهذا پشتهٔ بدست آورده بودند که مشرف بر فوج فتح جنگ بود دلاور علی خان ببهبر خود را زیر آن پشته گذاشته سید شیر خان را و بابر خان را با دو سه هزار سوار جرار و هفت هشت هزار پیادهٔ برق انداز هراول ساخته قدم بمعرکهٔ کار زار گذاشت و به پشت گرمی توپخانه و شیران بیشهٔ بارعه و راجپوتان جلادت پیشه و افغانان جهانت کیش که طرف راست و چپ و چنداول ترتیب داده بود جوشان و خروشان لاف زنان با همه سرداران فیل سوار پا بمعرکهٔ کار زار گذاشت و ازان طرف سپه دار ظفر اقبال فتح جنگ بهزاران عجز و نیاز بدرگاه قادر بی نیاز چون کوه و قار بر فیل گردون شکوه سوار گشته از سرنو باهتمام وترتیب فوج جرنغار و برانغار و بلهش وتوابعه وطرح پرداخته واقعهٔ استمداد همت بزرگان دین خوانده بمقابلهٔ خصم صف کار زار آراست ابتدا پیغام گولهٔ توپ دشمن سوز و غرش بان شعله افروز بهمدمی کوس و کرنای جرمی گوش سپاهیان بانام و ننگ معرکهٔ جنگ را گرم دار و گیر ساخت از یک طرف عوض خان بهادر با دیگر دلاوران رو بمصاف آورده و از طرف دیگر محمد غیاث خان و جمعی دیگر از بهادران رزم جو قدم بمعرکهٔ کار زار نهادند تا آنکه مکان قلب حائل

هر دو فوج گردید در حملهٔ اول مقابل عوض خان بهادر بمرتبهٔ دلاوران بارهه بمدد راجپوتان و افغانان تیز جلوئی و تهوری را کار فرمودند که قدم استقامت اکثر دلباختگان از جا رفت و از صدمات گولهای فیل ربا و بانهای آتش فشان رهای و هوی جوانان خود نما رخ فیل عوض خان بهادر برگشت و بیشتری رو بفرار آوردند و عوض خان بهادر که برگشتن فیل باختیار نبود بهادرانه در دفع اعدا دست و بازو کشاده باوجود فرار فیل و بیشتر از همراهان رستمانه می کوشید ودران حالت سر رشتهٔ سرداری و تدبیر از دست نداده قابوی وقت چنان دانست که با آنکه زخم بر داشته بود دو دفعه تیر باز گشت زنان خصم را بمیدان رزمگاه کشیده صید را بر روی تیر آورده باز بتلافی می پرداخت و سرداران بارهه خصوص سید شیر خان و بابر خان بگمان و خوشوقتی آنکه فوج فتح جنگ رو بهزیمت آورده نازان و شادان عنان بعنان جلو ریز تعاقب فوج ظفر موج نمودند درین حالت قادر داد خان روشانی که مردم همراه او از صدمهٔ فوج اعدا رو بفرار آورده بودند باوجود زخم برداشتن استقامت ورزیده داد تهوری میداد عزیز بیگ خان با برادر زخم سرخ روئی برداشت و عظمت خان جماعه دار عمدهٔ عوض خان پیاده شده شرط جان فشانی بتقدیم رسانده تیر و گوله چون تگرگ بالا می ریخت و محمد متوسل خان بهادر نیز خود را بمدد دلاوران رسانده تردد بهادرانه بظهور آورد درین ضمن دیگر شیران معرکهٔ جلادت باتفاق عوض خان بهادر شیر نبرد مقابل آن برگشته بختان اجل رسیده رستمانه قدم پیش نهاده بخانهای کمان درآمدند و بحملهای مردانه و

چپقلشهاي بهادرانه سد راه سيلاب بلا گرديده صداي دار وگير بچرخ برين رساندند • بيت •

ز برج کمان طائران خدنگ • پريدند بر روی مردان جنگ

نهان گشت از تير فرق عدو • بدان سان که در زير برگش کدو

بعد زد و خورد بسيار و کوشش بی شمار که مکرر فوجها غالب و مغلوب گرديدند آخرکار از يورش و ترش تيغ بهادران عرصهٔ غاردلاوران معرکهٔ هيجا شيرخان و بابر خان که از پيش قدمان فوج هراول خصم بودند از پا درآمدند و در ميان گرمی دار و گير دلاور علی خان که دلاورانه فن سوار مقابل فوج قول جمعيت گرمشاهده نموده بکمال جرأت رسيده بودکه بندق بدو رسيد وکار او ساخته شد و فوج پارهٔ و دست محمد افغان ميندار رهيله رو بهزيمت گذاشتند راجه بهيم و راجه گجسنگه عار فرار بر خود هموار ننموده بدستور تهور پيشگان جان سپار هند و ستان با راجپوتان جان نثار از ذيل و اسپان فرود آمدند و شمشير و سپر در دست گرفته حمله آور گرديده کار بر هراول و ديگر فوج تنگ آوردند دلاوری صمدادند مرحمت خان بهادر صف نبرد از جانب چپ بهادرانه بر آنها تاخت آورده چنان شرط تهوری بکار برد که هر دو راجپوت نامی بعد تردد نمايان که جاي صد آفرين داشت با فوج چهار صد راجپوت ديگر و بعضي جماعه داران دارشه مجموع چهار و پنج هزار سوار و پياده ملف تيغ و طعمهٔ تير و سنان مغلان شير نبرد گرديدند و صداي شادمانه و نفير فتح و نصرت از فوج نظام الملک بهادر فتح جنگ بلند گرديد و از لشکر ظفر نصيب سوای بدخشی خان که با چند نفر بی نام

و نشان و دلیر خان همراه عوض خان بهادر عرف عبد الله بیگ بکار آمدند و دیگری از مردم نامي را اسیب جانی نرسید و عوض خان بهادر و محمد غیاث خان با چندي از دلاوران زخم سرخرئي برداشتند و بمرهم لطف و احسان عطاي اضافه و فیل و اسپ زخمهای همه زود التیام پذیرفت - و غنیمت بسیار بدست تاراجیان افتاد سوای توپخانه و فیلان که در سرکار ضبط نموده به بهادران همرکاب تقسیم نمود باقي هرچه بدست هرکه افتاد باو معاف فرمودند بعده که خاور طارم چهارم بسیاه چاه مغرب درآمد و جابجا لشکر آرام گرفت نزدیک پاس اول شب غلغلهٔ عظیم و شورش پر آشوب از یک سمت لشکر بر خاست و جوق جوق مردم رو بگریز آوردند ساعتي سبب آن معلوم نبود آخر ظاهر گشت که فیل مست زنجیر گسیخته بی صاحب از جملهٔ فیلان فوج تاراج شده رو بلشکر آورده و از صدمهٔ او این آشوب برپا گردیده درین ضمن رو برزي خیمه محمد متوسل خان آن فیل خرابي کنان نمودار شد محمد متوسل خان با تیر و کمان از خیمه برآمده مقابل آن بلای سیاه ایستاده تیر بقبضهٔ کمان در آورده گوشه کمان تا گوش کشیده چنان بهپیشانی آن دیو نژاد کوه تمثال زد که تا پرسوفار ناپدید گردید و ازان صدمه آن فیل کوه شکوه برگشت درین ضمن فیلبانان سرکار فتح جنگ رسیده بدام وکمند درگرفتند - فردای آن روز خبر رسید که عالم علي خان بر تالاب هرتاله هفده کروهي برهان پور رسید فتح جنگ از استماع این خبر محمد متوسل خان را باجمعیت سه هزار سوار جهت کومک رعایا و محافظت بلده که اکثر قبائل مردم لشکر

درانجا بودند بطریق یلغار مرخص ساخت خان مذکور مسافت چهل کروه در یکروز طی نموده جریده خود را رسانیده به بلده بست شهر و اطراف پرورجات پرداخته خلائق را مطمئن ساخت و عالم علی خان از استماع رسیدن فوج ظفر جلدی که اصلا متصور نبود متحیر گشته همانجا متوقف گشت - بعده که خبر ملال انرکشته شدن دلاور علی خان بسلامت رسید هر دو برادر نهایت مضطرب و سراسیمه گشته برای رفتن دکن هر روز فکر تازه بخاطر راه می دادند گاه ارادہ می نمودند که هردو برادر باعث هرج و تصدیع حضرت خاقان گردیده همراه بدکن بروند بغای مصلحت سرین قرار میگرفت که حسین علی خان از رکاب خدیو زمان روانهٔ دکن گردد و سید عبد الله خان متوجه شاه جهان آباد شود باز مشورت می نمودند که قطب الملک در خدمت آن سپهر جاه و جلال روانهٔ شاهجهان آباد شود - حسان علی خان باصولی رزم آزما طرف دکن کوچ نماید گاه می خواستند که با تاج خانک یادسون نامه و پیام انتظام آمیز موبه داری دکن باو واگذارند و یکی صلح بمیان آورده بعد طایفی قبائل بقائی آن پردازند و بهیچ تدبیر استقامت رای قرار نمی گرفت و درهفته دو مجلس پادشاه و هردو برادر بسمت مختلف برسی آمد و باز دران مزه خلل می پذیرفت - و درهمراه بودن و نگذاشتن اعتماد الدوله نظر بشجاعت و رای صائب او مقابل نساد وقت وسواس هراس انگیز در دل داشتند و در تدبیر کار مذبذب خاطر بودند بلکه گاه گاه کهرت نزاع هردو صاحب صدر با محمد امین خان چنین برادر زبان زد خاص و

عام می گردید باز برفق و مدارا منجر می گشت *

و درهین ایام یعنی بیست و دویم ماه مبارک رمضان سنه هزار و صد و سی و دو روز جمعه بعد زوال که در اکثر مساجد دارالخلافت خطبه می خواندند و در نماز قیام داشتند زلزلهٔ وحشت افزا که از صدای زیر زمین و بحرکت آمدن در و دیوار و آواز سقف خانها عالمی متوهم گردید رو داد آن روز و شب تا اثر صبح نه ده دفعه عمارت و زمین بجنبش در آمد اگرچه شهرت افتادن اطراف حصار و عمارت بسیار و ضائع شدن آدم بیشمار در شاه جهان آباد و دهلی کهنه زبان زد گردید اما آنچه که منسوب اوراق سوار شده بنظر غور و تحقیق در رسیده و از کابلی دروازهٔ شمالی تا لعل دروازهٔ جنوبی رستهٔ بازار ها گردید چند جا شکست و ریخت عمارت و از هم پاشیدن فصیل حصار و نقصان پذیرفتن دو دروازهٔ شهر پناه و افتادن سه کنگرهٔ مسجد فتحپوری و کشته شدن ده دوازده نفر و مجروح گردیدن چند کس معدود معاینه نمود وغرابت این داشت که تا یک ماه و ده روز در هر شبانه روز چهار پنج نوبت زمین و عمارت بصدا و جنبش می آمد و دردلهای بعضی مردم وحشت بمرتبهٔ راه یافت که خوابیدن زیر سقف ترک نمودند بعده اگرچه در زلزله تخفیف یافت اما چهار ماه پنج ماه که گاه گاه زمین و عمارت بلرزه می آمد اثر زلزله باقی بود تا از یمن قدم مبارک [illegible] و زمین و زمان که بفتح و نصرت داخل دار الخلافت گردیدند اثر زلزله تخفیف یافت انشاءالله تعالی مفصل بزبان خامهٔ صدق بیان خواهد داد و دفع واهمهٔ همگی بلیات ارضی و سماوی گردید *

از اتفاقات سوانح غریب آنکه در همان روز جمعه که در دار الخلافت آیهٔ عذاب زلزله شروع گردید در مستقر الخلافت اکبر آباد زن هندوئی بطوع و رغبت خود بسبب زنا نمائی و الفت مسلمانی بشرف اسلام درآمده بود بتن چند بموجب اظهار استغاثهٔ اقربای او مقدمه را بسید عبد الله خان بایلس مذموم ظاهر کرده بافن او با بی اطلاع سید عبد الله خان بکوتوال فرمود که آن نومسلمه را بانواع زجر و خفت کشیده آورده در شهر تشهیر نمایند و مسلمانی را که اورا می خواست بعقد در آورد بی آبرو ساخته از شهر و لشکر اخراج نمودند وقتیکه آن تازه بسلام آمده را از نزدیک مسجدی که مسلمانان نماز جمعه می خواندند تشهیر کنان می بردند مسلمانان می خواستند هجوم آورده آن مجبوره را از دست مذمومان خلاص نمایند باز از انقلاب وقع روزگار و غلبهٔ هجوم کفار جرأت ننمودند این مقدمه شبیه است بسوانحی که در اواخر عهد خلد منزل در پرهانپور نه داؤد خان از طرف ذوالفقار خان نائب صوبه بود روی داد داؤد خان شیخ درکشی نام را که از اعیان برهانپور گفته می شد و زن خاصی را که بحسب خواهش او بشرف اسلام آورده می خواست بعقد در آورد با او آورده بود و اقربای او نزد داؤد خان استغاثه نمودند آن نافرجام جسارت نشان که در طرفداری کفار همیشه می کوشید بلکه بنی از بقایای کفار را می پرستید شیخ درکشی را همراه آن زن سر دیوان حاضر ساخته هر دو را عریان عالم زاد نموده بر عموم این هر دو بائی زده سر تراشیده خفت و خواری که ازان بد تر نباشد در شهر تشهیر داده زن را حوالهٔ

وارثان او نمود اگرچه باوجود فریاد زدن او بحضور چون ذو الفقار خان حاسی داؤد خان بود استغاثهٔ او بجائي نرسید اما منتقم حقیقي بداد او رسید که بفاصلهٔ سهل ایام لاش داؤد خان را در همان محله و بازار تشهیر دادند *

القصه غرهٔ ذي قعده قرار یافته بود که پیشخانهٔ پادشاه عالم پناه و سید عبد الله خان طرف شاه جهان آباد بر آرند و حسین علی خان با جمعی از امراي رزم آزما روانهٔ دکن گردد درین ضمن با اعتماد الدوله شورش بمیان آمد و چند روز این گفتگوی فساد انگیز که بوسواس هراس آمیز طرفین آنجامید بمرتبهٔ زبان زد خاص و عام گردید که محمد امین خان چین بهادر با بهادران توران‌شب و روزکمر بسته مستعد کارزار بود - ازانکه تهوری و بهادری آن‌صفدر فیل افگن را که سابق باوجود زیر هر دو دندان فیل مست سواري خود آمدن و پیش قبضهٔ خنجر بر خرطوم و دهان آن بلاي سیاه زدن و سلامت از زیر دندان او برآمدن و دیگر ترددات نمایان او که همراه خلد مکان بظهور آمده و در ذکر سلطنت خلد مکان و خلد منزل‌مفصل بر زبان قلم داده مشاهده نموده بودند جرأت بیک سو نمودن باو نه نموده دار ومدار نموده عهد و قرار رفاقت بي نفاق بمیان‌آوردند درین اوان که اوا خرماه شوال باشد از نوشتجات خجسته بنیاد خبر کشته شدن عالم علي خان باجمعی از سرداران انتشار یافت بر تفصیل این اجمال اگرچه محرر سوانح اطلاع واقعی نیافته اما آنچه از زبان مردم ثقه باختلاف قول مسموع گردیده کلمهٔ چند ازان مي نگارد گویند بعد از کشته شدن

دلاور علي خان در سه هزار سوار غارت زدهٔ بارهه که از مقابل شمشیر مغلان فوج فتح جنگ جان بسلامت بدر بردن غنیمت دانسته بودند ازانجمله جمعي خود را نزد عالم علی خان رفتي رساندند که از شهرت رسیدن سید دلاور علی خان با سی هزار سوار از خجسته بنیاد برآمده از کوتل کوه فردا پور که در نصف راه برهانپور واقع شده رسیده در اهتمام فرود آوردن توپخانه و هراول میکوشید و فوج مرهته با مشهورخان هراول و قدري توپخانه ازکوتل فرود آمده بود بعد تحقیق خبرمآل اثر مذکور نهایت غم و الم بخاطر عالم علي خان رسید و اکثر سرداران مرهته و دیگر همدستان مصلحت دادند که باز بخجسته بنیاد یا باحمد نگر رفته تا رسیدن حسین علی خان و فراهم آوردن انواج اطراف استقامت ورزیده محصور گردیده جنگ با تدبیر باید نمود و فوج مرهته را برای تاخت و تاراج اطراف فوج فتح جنگ بدستور فرستان که درین فن دکنیان کامل عیارند تعین باید فرمود عالم علي خان در عالم غیرت تن بمصلحت مراجعت نداده با تمام فوج فرود آمد و نظام الملک بهادر فتح جنگ که بعد فراغ فتح دلاور علي خان ببرهانپور رسیده دائره نموده بود از شنیدن خبر عالم علي خان تابوت دلاور علي خان و سید شیر خان را باعزاز نزد عالم علی خان روانه ساخت و در سه کلمهٔ نصیحت آمیز بزرگانه مشتمل بر ملامت ساختن رفتن مع قبائل نزد غیر در عمري خود و کار بخون ریزی دیگر مسلمانان نرساندن نوشت موثر نیفتاد و فتح جنگ بعد ادبات حیرت از سوادکنار برهانپور کوچ نموده نزدیک دریای پورنا

که مسافت شانزده هفده کروهی غربی از برهانپور واقع شده رسیده نزول نمود ازان طرف عالم علي خان نزدیك تالاب هرتاله که از پورنا مسافت قریب داشت رسیده فرود آمد بسبب بارش شب و روز و شدت لارگل و طغیان آب و عدم کشتي که عبور لشکر طرفین متعذر بود چند مقام نمودن ضرور گردید بعده فتح جنگ برای تبدیل مکان و تخفیف لارگل و تحقیق پایاب یک دو کروه طرف برار کنار دریا کوچ و مقام می نمود تا آنکه براهبری زمینداران و ترود عوض خان بهادر چهارده پانزده کروه مائل سمت بالا پور تعلقهٔ صوبهٔ برار خبر پایاب شنیده وسط ماه مبارک رمضان باتمام فوج از آب عبور نمود چون در چنین ایام راه دادن آب بمدد فضل الهي که شگون علامت فتح گفته اند باعث انبساط لشکر گردید عالم علي خان خبر یافته سراسیمه وار با فوج خود کوچ نموده متوجه مقابلهٔ فتح جنگ گشت و نظام الملک بهادر یک روز برای رسیدن باقی مردم بهیر که بعضي جا تا سینه و بعضي جا تا کمر آب بود و همه لشکر بلا آفت مال و جان عبور نمودند مقام نموده روز دیگر براي تعیین مکان مصاف کوچ نموده نزدیک میوگانو که تعلق بصوبهٔ مذکور دارد مضرب خیام ظفر اعتصام فرمود درانجا از شدت باران شب و روز و بسیاری گل سیاه و هرج سپاه چند مقام بتصدیعهٔ تمام لازم گردید - چه نویسم که دران چند روز چه کساله و تصدیع برلشکر فتح جنگ گذشت اول آنکه از طرف خاندیس و برار بسبب طغیان آب نالها و بارش متصل شب و روز و حائل بودن دریا رسد بالکل نمي رسید و دویم آنکه سرهتهاي ناپکار از رو برو و اطراف

تاخت و تاراج نموده نمی‌گذاشتند که اصلا شتر وگاو بکهی تواند رفت تا برسیدن رسد چه رسد و شوخي زیاده ازحد نموده دست بردهای عظیم بطریق قزاقان می نمودند از ابتدا بموتبهٔ گراني و کمیابي غله و کاه در لشکر رو داد که سبزه چهارده روز سوای برگ درختان که مع شاخهای نرم زیر سنگ کوبیده پیش چهار پایان میدان لرگل می انداختند بوی کاه و دانه بمشام اسپان و دواب نمي رسید و جانور بسیار که تا کمر در گل فرو رفته بود چون سوئی باران چیزی دیگر میسر نمی شد تلف می شدند و آرد برای مردم خاص و زر دار روپیه را یک دو آثار میسر می آمد و مردم بسیار که حوصله برخاسته راه خانهای خود اختیار نمودند - صدای طغیان آب نالها و فریاد کسانیکه سوار و پیاده را و نالش بواپس و افتادن خیمه و تاختن مرهٔه اطراف لشکر که تا کنار بازار گنبم دست اندازی و قزاقي می نمودند همه آلم علاوا همدیگر گردیده بود تا آنکه عرصه بر سپاه تنگ گشت و اکثر جماعه داران عاجز آمده نالش نمودند درین ضمن پارهٔ باران فرصت داد ازانجا کوچ کرده سه کروهي بالا پور نزدیک دیهي و برن فرود آمدند چون سرعتهٔ بد گوار شوخی زیاده مي نمود عوض‌خان بهادر و محمد غیاث خان و رزبها بنالکر از لشکر برآمده بمقابله و تادیب آنها پرد اختند و جنگ در گرفت بعد زد و خوردی که بمیان آمد سرعتهٔ نالکر را بهزیمت آوردند و غنیمت بسیار از مکانیان و پیاده و چهاریی بدست غالبان فوج اسلام افتاد و سه چهار کروه تعاقب نموده بخذلان نموده مراجعت نمودند و عید الفطر همانجا نموده و دانه دران منزل بقدر ضرور میسر آمد و

وقت کوچ ازان مکان چند توپ کلان که بسبب بسیاری لا وگل و لاغری گاوان توپ کشی همراه بردن متعذر بود دران سر زمین مدفون ساختند وازانجا کوچ نمودند و نزدیک بالاپور نزول واقع شده درانجا کاه و دانهٔ وافر میسر آمد و سه مقام برای آرام لشکر نموده پنجم شوال بهیر متصل قصبهٔ بالا پور گذاشته بتفاوت مسافت دوسه کروه مکان مصاف مقررکرده بترتیب فوج بندي پرداختند محمد غیاث خان و محمد شاه داروغهٔ توپخانه مع شیخ نور الله برادر او و یلبرز خان آغری و انور خان با بعضی دلاوران نبرد جو هراول مقرر گشتند و عوض خان بهادر مع جمال الله خان و چندي از دلاوران جانب یمین که غایه سرداران مرهته با شانزده هفده هزار سوار دران طرف بودند معرکه آرا گردیدند و مرحمت خان و عبد الرحیم خان و محمد متوسل خان و قادر داد خان و داراب خان و کامیاب خان پسران جان نثار خان و دلیر خان و اختصاص خان نبیرهٔ خان عالم که در همان نزدیکي از خجسته بنیاد خود را رسانیده رفیق گشته بود و تهور خان و جمعي دیگر از بهادران نامور نبرد آزمای ایران و توران و افغانان جلادت نشان و راجپوتان تهور پیشه همراه قول و فوج یلتمش قرار گرفتند و چندي از بهادران رزم آزما و رنبها بنالکر و انبوجي دیسمکهه پرگنهٔ سنیسر که رفیق آنها بودند چنداول و برای نگاهبانی بنگاه مقرر گردیدند و خود نظام الملک بهادر فتح جنگ که دیدهٔ جنگ دیدهٔ فلک دوار و چشم کهنه سوار روزگار در کمتر معرکهٔ کار زار چنان سپه سالار و سردار با وقار دیده بود بهمقدمي توکل و فضل غالب کل مغلوب در حوضهٔ فیل گردون شکوه زینت افزای

قرل گردید و ازان طرف عالم علي خان باستظهار سی و پنجهزار سوار مرهٹه و غیره و بعضی همدمان مبارز پیشه و جماعه داران عمده که خود را رستم زمان میگرفتند مثل جوهر خان و محمدی بیگ که مدت بنیابت فوجداری گلشن آباد در جنگ مرهٹها علم شهرت افراشته و مردم آزاری و تاخت و تاراج پرگنات جاگیر داران و محال خالصهٔ شریفه افراشته و بهمین سبب مکرر بقید صوبه دار خصوص در ایام صوبه داری فتح جنگ مقید و مسلسل بود و بعد قید چند ماه قلم عفو بر جریدهٔ کردار او کشیده بعلوفه سه صد روپیه در جرگهٔ جماعه‌داران سرکار خود در آورده بودند درینولا عالم علی‌خان او را بخطاب بهادر از ذهن او و مراتب پنج هزاري و نوبت خوشوقت و امیدوار ساخته بود و بهمین دستور مئی خان نام مع برادر و لطیف خان بنوار مع برادر زادها و سید ولي محمد و محمد شرف نذرباري که جماعه‌داران قصباتی سپاهي پیشه بودند هر یکي را پنج هزاری نموده در استمالت و جذب قلوب آن جماعه کوشیده و از نقد و نقیل و اسب و اسباب بخشیده با خود گرفته بود همراه تهور خان افغان که از تهور پیشگان رزم آزما گفته می شد و هراول مقرر گشته بود پیش آهنگ فوج ساخت و غالب خان پسر رستم خان را که از دکنیهای شجاعت پیشهٔ با نام و نشان مردني بود مع آبا بندوک دیوان او که اورا نیز از نبرد دیده هاي بهادر دل می گرفت و میرزا علي که کار های نمایان ازو در اکثر محاربات بظهور آمده بود و سید عالم بارهه که بارها از نهضهٔ بهادري مشاهده نموده بودند و امین خان برادر خان

عالم که هرچند در شمشیر و بهادری خاندان آنها ضرب المثل بود اما ازانکه در ایام نیابت صوبه داري محمد آباد بیدر آنچه خفت و ضرر جاني از ناگاه تاختن پسر خواندهٔ راجه ساهو باشارهٔ حسین علي خان باو رسیده بود و در ذکر سلطنت پادشاه شهید مرحوم بگزارش آمده با کمال ناخوشي مبلغ نقد ودوسه فیل بموجب اظهار سید عبد الله خان که مکرر سر دیوان گلهٔ این معني نمود که باوجود چنین مدد و اعانت آخرکار رفاقت نه نموده گرفته طوعا و کرها رفیق بنفاق گشته بود همچنان عمر خان برادر زادهٔ داؤد خان که خون عموی او دائم در دل او جوش میزد و ترک تاز خان که در باطن از حلقه بگوشان فتح جنگ خود را می گرفت و فدائي خان دیوان که غائبانه از ندویان متع جنگ بود و محمد اشرف خان بخشی دکن و رفاهیت طلب خان و خواجه رحمت الله خان مخاطب بشجاعت خان داروغهٔ توپخانه عالم علي خان و شمشیر خان و غیاث الدین خان مخاطب بشجاعت خان فوجدار گلشن آباد و دیگر سرداران مرهته مثل سنتاجي سندیه و کهندوجي دهپاریهٔ سیناپت و سنکراجی ملهار و کانوجي و غیره مرهتهای نامی که از طرف راجه ساهو قریب هفده هیجده هزار سوار که همه خود را فدوی جان نثار حسین علی خان می گرفتند و جمعي دیگر سرداران بارهه و بهادران دکن که بر اسم آنها اطلاع نیافته جا بجا طرف دست راست و چپ و فوج کومکی چنداول مقرر نموده و خود در قول جاگرفته غیاث الدین خان را در حوضهٔ فیل با خود ردیف ساخته با توپخانهٔ جهان آشوب که چهارده پانزده

هزار سوار برق انداز قدر انداز کرناتکي عقب توپخانه صف آرا بودند ترتیب فوج انتظام داده ششم ماه شوال سنه هزار و صد و سی و دو مطابق سال دوازدهم جلوس موافق هفدهم شهر یور ماه الهی از هر دو طرف لشکرها بحرکت آمدند - و بقول مشهور قبل ازانکه عالم علي خان از جای خود حرکت نماید فتح جنگ با لشکر نصرت قرین سوار شده مقابل فوج خصم خود را رسانند بهرحال همینکه فوجها بتفارت گواه رس مقابل هم شدند صدای هیبت افزا و ولولهٔ غیرت فزای کوس و کرنای رزم کوش مبارزان هر دو طرف را گرم داد و گیر ساخت و نالهٔ توپ دشمن سوز و غرش بان شعله افروز تقویت بخش دل بهادران بالغم و ننگ معرکهٔ جنگ گردید ابتدا دو سه گولهٔ فوج عالم علی خان باشکر فتح جنگ رسیده بی آنکه باحدي مضرت رساند خاك نشین گشت در جواب آن گولهٔ اول بارکه از توپخانهٔ عدو سوز نصرت قرین فتح جنگ بفوج آن طرف رسیدکنار حوضهٔ نیل سوار علیف خان بلوچ را چنان برداشت که حوضهٔ را تاکاه سر نگون و حوضه نشین را پیاده ساخت و تزلزل تمام در لشکر بادشاه و دکنیان انداخت بعده تهور خان هراول با تهور پیشکان رزم جوی دیگر که عقده شیجده نیل سوار جانباز و چهارده پانزده هزار سوار با او بودند قبل ازانکه حجاب غبار دود توپخانهٔ شرر بار از میان برخیزد بر فوج هراول فتح جنگ یورش نموده چنان مستانه حمله آور گردیدند که پاي استقامت اکثر مردم بي حوصلهٔ لشکر مغلان لغزید بعد ازانکه عرصهٔ کارزار بر محمد شاه داروغهٔ توپخانه تنگ گردید سوانح ضابطهٔ تهور پیشکان هندوستان مع نور الله خان برادر و

جمعي از تهور پیشگان شعله خو و دلاوران رزم جو پیاده شده مقابل فوج خصم استقامت ورزیده تردد نمایان بروی کار آوردند درین حال خلل تمام در انتظام فوج هراول نصرت انجام فتح جنگ راه یافت بعده که شیخ نور الله برادر محمد شاه بکار آمد و محمدشاه نیز زخم کاری برداشته از کار تردد ماند و محمد غیاث خان هراول که یک چشم او از سابق معیوب بود بچشم دویم سالم او نیز چشم زخم رسید و جهان در چسم او تاریک گشت و مبارز خان آغریه و جمع دیگر از دلاوران تیز نبرد زخمي گردیدند و باقي فوج رو بهزیمت گذاشت دران حالت که دیگر شیر نبردان بیشهٔ شجاعت و نهنگان دریای غیرت فوج فتح جنگ از یمین و یسار بحرکت آمده مقابل فوج خصم آتش افروز قتال و جدال گردیده بخانهاي کمان در آمده صدای دار و گیر بچرخ برین رساندند و زد و خورد غریب بمیان آمد * بیت *

ز هردو طرف یکه تازان مرد * کشادند برهم کمان نبرد

فرو ریخت پیکان زهر آبدار * چوباران قوس قزح در بهار

عالم علی خان همراه فوج قول و سرداران که با او بودند تهوري را کار فرموده چنان جلو ریز خود را رساندند که بعضي همراهان رفاقت او نتوانستند نمود و بیخودانه و مستانه بر لشکر ظفر نصیب فتح جنگ تاخته حملهٔ رستمانه و کار زار مردانه بروي کار آورد و بهادران ایران و توران خصوص عوض خان بهادر و مرحمت خان و قادر داد خان در مقابل آنها سر کم نیاورده هرطرف که مي تاختند آواز احسنت احسنت برمی خواست و آنچه نهایت

مرتبهٔ شجاعت و کوشش بود از هردو جانب بظهور می آمد

* بیت *

چنان گرم گردید کار نبرد * که شمشیر شد آب در دست برد
چنین شد بلند آتش کارزار * که دودش فلک بود و اختر شرار

دران گرمی دار و گیر که عالم‌علی‌خان باوجود بسیدن زخمهای نمایان چون شیر غران حمله می نمود و داد تهوری میداد و محمد متوسل خان که با فتح جنگ قرابت قریبه داشت و با عالم علی خان همسال و جوان باکمال جمال و آرامتکی بود و در شجاعت گوی سبقت از بهادران همسال و اقران انباز می ربود مانند شیر عرصهٔ کارزار فیل خود پیش رانده و بجوهرخان و دیگر زده مبارز پیشگان فیل سوار نامور که اطراف محمد متوسل خان را فرو گرفته بودند رسانید و دران‌حالت باوجودیکه زخم‌گولی و تیر برداشته بود خود را بمابر فیل سواران نامدار عالم علی‌خان رسانده هم نبرد گردیده داد مردی و دلاوری در مقابل حملهٔ خصم باوجود برداشتن زخم داده محضرکار نامهٔ مبارزت و رزم آزمائی را بشهادت سرخ روئی از زخمهای کاری رسانید و از قادر داد خان که بمدد متوسل خان خود را رسانده بود نیز سعی بهادرانه بظهور آمد * بیت *

فتد کار بر سر چو روز نبرد * کند کار صد شیر یک شیر مرد

چون خسرو پورهٔ تهور خان که نیابتی عالم علی خان می نمود از نیز از ضرب گولی بهادران افتاد و اکثر از همراهان آن بهادر شیر نبرد خصوص غیاث الدین خان داروغهٔ توپخانهٔ دکن که در حوضهٔ فیل سواری عالم علی خان همدم سفر آخرت بود و غالب خان

و اپاجي‌ديوان او وشمشير خان و سيد ولي و سيد عالم بارهه و غيره هشت نه نفر بعد تردد نمايان از تير و گولهٔ پردلان شير پيکار ببادیهٔ عدم شتافتند - درين دار و گير مرهتهٔ نابکار خود را به بهير زده دست اندازي نموده قدري خزانهٔ اشرفي فتح جنگ بغارت برده و فيل سواري عالم علي خان تاب صدمهٔ تير باران و تيغ و سنان بهادران نياورده برگشت و عالم‌علي‌خان با زخمهاي‌خون‌چکان رو طرف فوج‌فتح‌جنگ‌گردانده فرياد مي‌کرد که رخ‌فيل برگشته من برنگشته ام نقل مي نمايند چون تير ترکشهاي آن شير بيشهٔ بارهه تمام شده بود تير هاي که از دست دلاوران مقابل بر رخساره و بدن و حوضهٔ او ميرسيد همان تير ها را از روي جلادت بچلدي تمام از بدن خود بر آورده بچلهٔ کمان پيوسته بر فوج فتح جنگ مي انداخت و بدان حالت داد تهوري و دلاوري ميداد تا آنکه از رسيدن زخمهاي پياپي نقد بي بهاي جان را در راه هر دو عمو نثار نمود و چنان تردد دران کار زار ازو بظهور آمد که ختم دلاوري و بهادري بارهه برو گرديد زياده بر بيست و دوسال از مرحلهٔ عمر طي ننموده بود - مجموع هفده هيجده فيل‌سوار نامي باجمع کثير دران معرکهٔ کارزار رفيق سفر آخرت او گشتند و بسياري زخمي گرديدند - و امين خان و عمر خان و ترکتاز خان وفدائي خان ديوان دکن و چند نفر ديگر از مردم نامي بعداز اتمام جنگ خودرا بفوج فتح جنگ رساندند و شاديانه فتح و نصرت نظام الملک بهادر فتح جنگ بلند آوازه گرديد و سنکراجي صاحب مدار راجه ساهو زخمي گشته دستگير گشت و فيلان مع توپخانه بتصرف فتح جنگ

درآمد باقي كل كارخانجات بتاراج و غارت رفت - و درين جنگ نيز از فوج ظفر موج سواى آنكه بسيد سليمان كه نبيرهٔ حضرت غوث الاعظم رضى الله عنه مشهور بود رشيخ نورالله بادرسه نفر ديگر غير مشهور آفت جاني رسيد ديگرى كشته نگرديد و محمد متوسل خان و محمد غياث خان و محمد شاه و كامياب خان و غيره چند نفر از مردم نامى فوج فتح جنگ زخم سرخروئى برداشتند و بمهراهان ناسى ديگر آفت جانى و مالى نرسيد - چون اين خبر انگيخته بنياد رسيد قبائل حسين على خان و وابستهاى عالم على خان مضطر و مايوس گشته برأى رفتن بقلعهٔ دولت آباد بقلعه دار آنجا رجوع آوردند باوجوديكه از تغير نمودن و كمى منصب و خسارت زياده از طرف حسين على خان بقلعه دار كه از عهد اعلى حضرت شاه جهان قلعه دارى آنجا بخاندان مرتضى خان و سيد مبارك نام كه از سادات سيد جلال بخاريند تعلق داشت رسيده بود قبيلهٔ آنهارا مع نقد و جنس اموال اندرون قلعه گرفت - بعد رسيدن خبر از خجسته بنياد بهر دو برادر رتحقيق آنكه در هردوجنگ همه سرداران بارهه بخاك هلاك افتادند و نيز بمهراهان نامى نظام الملك بهادر سواى در سه نفر بهيچ يك آسيب نرسيده دست تاسف بهم سائيده گفتند كه مگر همراهان نظام الملك آب حيات خورده اند يا روئين تنند كه از آفت تيغ و سنان سالم مى مانند و آنچه از غم و الم اين حادثه بر هر دو برادر گذشت باحاطهٔ بيان چه سان تواند آورد خصوص حسين على خان كه هر روز جوى خون از چشمهٔ چشم او جارى بود و آه پر حسرت

از دل پر درد او بر می آید و نمی دانست که مآل حال خود درین زودی بکجا منجر خواهد شد - بعد فتح بتفاوت یک هفته مکرر شنیده شد که قبائل حسین علی خان را با مال و اموالی که داشتند قلعه دار دولت آباد قبل از رسیدن فوج فتح جنگ اندرون قلعه گرفت از شنیدن این خبر که قبائل از طرف کساله تخفیف یافته از ضبط مال محفوظ ماندند پارهٔ تسلی دل غم دیدهٔ حسین علی خان گردید - و در همان زودی بوضوح پیوست که مبارز خان صوبه دار حیدر آباد و دلاور خان که هم زلف همدیگر می بودند با شش هفت هزار سوار از حیدر اباد برآمده بشهرت کومک سادات و هرطرف که اتفاق افتد شمرده قدم رسیده با فتح جنگ پیوسته عهد وفاقت بستند - حاصل کلام سادات بعد کنکاش بسیار قرار برین دادند که سید عبد الله خان بدار الخلافت رفته استقامت ورزد و حسین علی خان درخدمت خسرو عدو مال با امرای نامدار صاحب مدار فوج متوجه دکن گشته کمر انتقام کشیدن از فتح جنگ بمیان جان قائم بندد و در فکر گرد آوری سپاه که تا لک سوار فراهم آرند افتادند و مصحوب سید محمد خان پسر امد الله خان و دیگران زر و پروانه وقول برای طلب جماعه داران عمدهٔ بارهه وافغانان صاحب تومن روانه ساختند اما چون هنگامهٔ نوکری در سرکار هر دو برادر گرم گردیده بود و باسرای همراه حکم رساله نگاهداشتن فرموده بودند جوان و اسپ خوب کمیاب بود و جماعه داران دور و نزدیک نظر بر انقلاب طالع هر دو صاحب مدار برفتن دکن راضی نمی شدند فوج خاطر خواه میسر نیامد مع هذا قریب پنجاه هزار سوار قدیم و

نو نگاهداشت و مردم پادشاهی که باز امید رسیدن و فراهم آمدن
مردم بارهه و جمعیت راجها و زمینداران اطراف بود فوج بندی نموده
همراه خود گرفته با توپخانهٔ جهان آشوب و امرای کار طلب رزم
آزما اواخر ماه شوال پیشخانه طرف دکن برآورد و خود امیر الامرا
نیز در کروهی اکبر آباد کوچ نموده اوائل ماه ذی قعده خدمت
میر آتشی از انتقال عبد خان جهان بنام حیدر قلی خان بهادر
که از ضبط و نسق امور ملکی و کار طلبی و کار فرمائی و اوضاع
مختلف دیگر او در ذکر سلطنت بادشاه شهید مرحوم شمهٔ باحاطهٔ
تحریر آمده مقرر گردانید و نهم ماه مذکور سنه دو مطابق سنه یک
هزار و سی و دو هجری بادشاه جوان بخت بهمنانی فتح و
نصرت از سواد مستقرالخلافت اکبرآباد کوچ فرموده سه کروهی از
شهر شرف نزول فرمودند و سید عبد الله خان مشایعت نموده تا
حصول رخصت رفاقت نمود . اما ازانکه برادر خرد بسبب همت
و سلوکی که با همراهان و عمدهای دولت بکار می برد چندان
تسلط بر قطب الملک نهم رسانده بود که در اکثر امور برادر کلان
مجبور گردیده اطاعت می نمود چنانچه وقت تفریق دفتری برای
همراه بردن ادعائی آن نموده که تمام سر رشته دیوانی و بخشیگری
و صدارت باشد و در صوبهٔ مفصل مع هر دو دیوان کل و خالصه
با خود بگذرد و سررشتهٔ یک حرفی نزد سید عبد الله خان بگذارد
که وجود معطل در شاه جهان آباد باشد بعد مضایقه و الزام تمام که
گفتگو بمرتبهٔ علم منجر بگردد مقرر شد که دفتر چهار صوبهٔ اکبرآباد
و اجمیر و احمد آباد و مالوا با شش صوبهٔ دکن مفصل و از باقی

صوبجات یک حرفي همراه پادشاه بهند - و چون پانزدهم ذي‌قعده روز جلوس و جشن خدیو زمان بود سید عبدالله خان می‌خواست که جشن حضرت ظل سبحانی بحضور خود نموده بعد فراغ جشن رخصت حاصل نماید حسین علي خان راضي نشده از چهار کروهي مستقر الخلافت برادر دلان را مرخص ساخته چهاردهم ماه مذکور پادشاه را سوار نموده نزدیک فتح پور برده سه چهار روز بنام جشن‌که ازان بوی ماتم بمشام تمام لشکر بارهه و همدمان با وفاق او میرسید و برای هوا خواهان پادشاه دم بدم نسیم عیش و فتح و نصرت می وزید دران مکان میمنت نشان (که فردوس مکاني بابر پادشاه باده دوازده هزار سوار مغلیهٔ جلادت پیشه مقابل دولک سوار و پیادهٔ بیشمار و دو هزار فیل‌کوه پیکر و بیست و پنج راجهٔ نامدار و سرگروهان خاندان لودی که بدعوي ارث سلطنت با رانا سانگا همدم و همقدم رفیق گشته حسن خان میواتی را با چهار راجه عمده و پانزده هزار سوار هراول نموده بودند چنانچه بذکر درآمده بمقابله پرداخته هزیمت داده بمرتبهٔ کافر کشی نموده بودند که رانا ازان روز برای اولاد خود قسم یادگار گذاشته که دیگر بمقابل خاندان صاحب قران شمشیر از نیام کین بر نیارند) بسر برده ازانجا کوچ بکوچ سمت جنوبی مرحله پیما گردید و از جملهٔ امرای قدیم حامد خان بهادر عموی نظام الملک بهادر و دیگر حمیدالدین خان و غازی الدین غالب جنگ و بیرم خان و نعمت الله خان و میر خان امیر خاني و صلابت خان با چند امرای بی پروبال دیگر همراه سید عبد الله خان ماندند و سید عبد الله خان نوزدهم

ذي قعده سمت شاه جهان آباد کوچ نموده چهار پنج کروهي
اکبر آباد فرود آمد. و محمد خان بنگش که مدت مرهون احسان و
از پیش آوردهای سادات بود دران منزل بحسب ظاهر آمده
بسید عبد الله خان ملاقات نمود سواي مبلغ خطیر که سابق برای
رفتن همراه حسین علی خان داده بودند پنجاه هزار روپیهٔ دیگر
باظهار حسرت گرفته بشهرت آنکه خود را بلشکر پادشاهی میرسانم
که در نفس الامر کلمهٔ راست نبود مرخص گشت. و در مقابل شهرت
روپیهٔ هردو برادر و تقاضاي توجیت خود بمرتبهٔ نفرت ازان تکلیف
داشت که آخر کار آنچه مدنظر خاطر او بود از پردهٔ غیب بعرصهٔ
ظهور آمد پوشیده نخانهٔ تیز رفتار خواهد داد. و سخن درین است
جمعی که نوکر و رفیق دیرینه و متصدي انام هر دو برادر
خصوصا سید عبد الله خان بودند و عزت و آبرو و مداخل کلی
از دولت آنها داشتند از شامت خون ناحق پادشاه شهید مجبور
و مشاهدهٔ سختی ملوک که دایرهٔ دودمان تیمور میفرمودند
و اختیار سلطنت بدست بقال بسکال داده بودند عتاب القلوب
بمرتبهٔ دل آنها را گرفته بود که تدبیر زوال آنها جاي میفرمودند
که گرچه سیدالامر در زوال دولت پادشاه مداخل بانواع
حیله خواهیم کرد و بعد ازو خواهیم که بنوعی چشم بدخواهان
دولت صاحب قران سلطنت دودمان تیموریه از سر نو رونق پذیرد
بلکه بعضی از امرا و منصبدار هر دو برادر صاحبدار این تمنا
از درگاه الهی میخواستند و میگفتند که بقاي زندگاني هردو
برادر که موزون دارند معهذا اولاد و رجال خود سادات بارهه

و نمیدانیم که از شامت اینها مآل کار اولاد ما بکجا خواهد رسید

کشته شدن امیر الامرا حسین علي خان بهادر سپه سالار بارهه از تیغ مکافات روزگار

چون بر عقلاي عالم ظاهر است که هر که در مقابل پاس نمک کفران نعمت ورزیده بر روی آقا تیغ کشید و در زوال دولت و بیناموسي و بی آبروئی ولي نعمت کوشید مآل کار بجزاي اعمال خویش رسید بلکه از روي تواریخ عهد پادشاهان سلف بظهور پیوسته که هر چند تعدی از طرف آقا بظهور آمده و حق بجانب نوکر بوده و نوکر پاس نعمت و حق نمک را منظور نداشته در بیحرمتي و بی ستری و تلف نمودن جان و مال ولی نعمت کمر بسته منتقم حقیقی اورا آخر کار بانواع خواری بپاداش اعمال او رسانده تا اهل بصیرت بحکم فاعتبروا یا اولی الابصار اعتبار ازو بردارند خصوص جمعی که مقابل حق عالم عالم احسان و نمک خواری موروثی که قرنها از خوان دولت ولي نعمت پرورش یافته بدولت بي انتها رسیده باشند و از جزاي اعمال نیندیشیده خلاف طریقهٔ نمک حلالان را شعار و سرمایهٔ مزید اعتبار خود ساخته باقسام بیباکی براي استیصال دولت خدا داد چنان خاندان که ملجای فیض عالم و عالمیان باشد کمر بستند چه گونه کمر خواهند بست و یقین که هرچه خواهند کشت همان خواهند درویده - حاصل کلام آنکه بعده که سید عبد الله خان هفتم ذي حجه بمنزل چهل کروهی شاه جهان آباد رسید پاسی از شب گذشته شتر سوار فرستادهٔ غیرت خان با شقهٔ خط رتن چند که در حالت اضطرار نوشته رسیده

برگشته شدن حسین علی خان و عزت خان و نورالله خان اطلاع
داد شرح این واقعهٔ غریب و تبیین این قصهٔ عجیب آنکه چون
انتظام سلطنت خاندان تیموریه از میان برخاسته بود کبیر
و صغیر هر قوم بسبب تسلط هر دو برادر و اختیار زن چند در کل
امور ملکی و مالی که سوای مردم بارهه و قوم بقل را نوازش
نمی نمودند متنفر بودند و شرفی هردیار نخواری و بی اعتباری
زیست مینمودند و اعتماد الدوله محمد امین خان چون بهادر
میدانست که باوجود عهد و پیمان درگاه حسین علی خان نابو
یابد بدستوری که با پادشاه شهید مرحوم محمد فرخ سیر ایفای
وعده بجا آوردند کار خود را خواهد ساخت همیشه درفکر و تدبیر زوال
دولت بارهه بود و بی مدد رفیق شفیق در چنان امر خطیر اقدام نمودن
صلاح کار نمیدانست و سعادت خان عزیز میرمحمد امین که از سادات
ذوالاحترام نیشاپور توابع خراسان بود باندا مناصب هزاری والاشاهی
پادشاه شهید مرحوم محمد فرخ سیر داشت بعد مقرر شدن
بخدمت فوجداری هندون بداده که از محل عمدهٔ صوبهٔ اکبرآباد
است سپاه زیاده ازکاهداشته از سید عبد الله خان فوج بمده
طلبیده بجوهر تدبیر و شجاعت ذاتی در نظم و نسق فوجداری
و تنبیه و تادیب مفسدان و سرکشان و اعانت زبردستان رافعی
کوشیده اضافهٔ پانصدی گروه درکار طلبی از مشاهیر و نزد هردو
صاحبمدار معزز گشته بود و بغض خون بادشاه شهید مظلوم مدام
در دل او جوش میزد و در اینه توپ بادشاه فیروز بخت برای
سر انجام بعضی مطالب خود باشکر نظفر اثر آمده رفاقت نموده

بود با اعتماد الدوله همدم و همراز محرم و رفیق جانباز گشته میر حیدر خان کاشغری را که از ترکان صاحب آتش قوم چغته گفته می‌شد و چون لقب میر شمشیر ارثی داشت ازان میرش میخواندند و میر حیدر جد کلان او چند گاه فرمانروائی کشمیر کرده و تاریخ رشیدی مشتمل برذکر احوال تیموریه تالیف نموده برای قلع ریشهٔ حیات حسین علی خان راضی ساخته اقدام بر چنان ارادهٔ که در وهم و تصور احدی راه نمی یافت مصلحت نموده هرسه باهم محرم جانباز این راز گشته عهد و پیمان ایفا و اخفای آن بمیان آوردند و بمرتبهٔ در اخفای این راز کوشیدند که پادشاه و قمر الدین خان پسر اعتماد الدوله نیز برین راز اطلاع نیافتند و سوای والدهٔ پادشاه و صدر النسا که دست‌گرفتهٔ سید عبدالله خان بود دیگری را شریک مصلحت ننمودند ششم ذی‌حجه سنه هزار و صد و سی و دو هجری مطابق سنه دو از جلوس میمنت مانوس موافق شانزدهم مهرماه الهی که لشکر عدومال ظفر اثر فتح نصیب ابو المظفر ناصر الدین محمد شاه پادشاه غازی بمنزل توره که از فتح پور مسافت سی و پنج کروه عرفی دارد رسید اعتماد الدوله بعد رسانیدن پادشاه نزدیک دولتخانه باظهار برهم خوردن طبع و پدید آمدن تهوع خود را به پیشخانهٔ حیدر قلی خان بهادر رسانید حسین علی خان بعد داخل شدن حضرت ظل سبحانی در حرم سرا بهمقدمی برگشتگی ایام از خدمت پادشاه جدا گشته همینکه نزدیک دروازهٔ گلال بار رسید میر حیدر خان که نزد حسین علی خان روشناسی و راه حرف زدن داشت دست از جان شسته خود را نزدیک پالکی

رسانده التماسی که نوشته با خود داشت بدست حسین علی خان داده اورا مشغول خواندن ساخته زبانی شروع بعرض حال خود و شکوهٔ اعتماد الدوله نموده غافل بیستی و چابکی خنجر آبدار بپهلوی او رسانده اگرچه بقول مشهور صغیر دیگررا که رفیق خود نموده بود او نیز سر شمشیر بشکم او زد ظاهرا اصل ندارد و بهمان زخم جان سپرد اول کار حسین علی خان ساخته شد و در همان زودی نورالله خان پسر اسد الله خان که هم زخمدار مقتول می شد و پیاده همراه پالکی میرفت بضرب شمشیر میر حیدر خان را از پا در آورده - و بروایت ضعیف دیگر میر شرف نیز خود را رسانده حربهٔ بر او انداخته کار اورا باتمام رسانده مغل دیگر را هم کشته خود نیز زخم برداشته جان بسلامت بدر برد و مغلها از هر طرف هجوم آورده نور الله خان را کشته سر حسین علی خان بریده بطریق ارمغان نزد خدیو زمان بردند و خواجه مقبول خان نظر بسابقات دست و بازده در سر زخم کاری برداشت که بعد سه چهار روز از همان زخمها در گذشت و یک سقا و شاگرد حسین علی خان آنچه شجاعت و تهوری بود بجا آورد گروه کثیر با شمشیر و سنان خود را میان آنها زده صف هجوم را هم زده تا نزدیک تسبیح خانه رسیده از غریب بالایی آمده و تیر و سنان از بالا در آمدند و محمد طفی خان بخشی محکم سنگه با جمعی دیگر از همراهان محکم سنگه که همراه او بودند از شاهزاده میر خانه جنگی و شورش با حسین علی خان بدون اطلاع محکم سنگه خبر یافته از طرف خود را بدروازهٔ گلال از میانده از اقبال بدست آورده از طرف دیگر سراچهٔ دیوان خاص را شکافته شاهزاده علی گوهر مرزا گوران

درون درآمدند و مقابل تیر و گولی مغلان باوجود تردد نمایان استقامت نورزیده دو سه نفر زخم کاری برداشته جان بسلامت بدر بردند و بعضی مردم توپخانهٔ حسین علی خان از اطراف گلال‌بار بزدن گلولهٔ تفنگ و راسچنگی پرداختند و عزت خان همشیره زادهٔ حسین علي خان که بخانه آمده کمر وا نموده درفکر خبز خوردن بود از شنیدن این خبر جانگداز جهان در چشم او تیره نمود بی آنکه بگرد آوري سپاه متفرقه پردازد همان لحظه تهوری را کار فرموده باجمعیت قریب چهار صد پانصد سوار بر فیل سوار گشته متوجه دولتخانه گردید - حیدر قلي خان بهادر اگرچه از ابتدا خلاف آنچه خبر بسید عبدالله خان رسیده بود شریک و همراز مصلحت کشیدن انتقام ازان سپه سالار نبود اما چون پادشاه عالم پناه را در امور سلطنت بی اختیار و مدار کار در قبضهٔ اقتدار زنان چند و دیگر کفار بدکردار میدید و مشاهده می نمود که هردو صاحبمدار که خود را صاحب السیف و القلم هندوستان دانسته مقابل راي خود و شمشیر پارهٔ وجود مغل ایرانی و تورانی را معدوم الوجود می دانند و نمي دانند که جمعي که از مسافت بعیدهٔ هزار دو هزار کروهٔ اوطان آمده بمدد جوهر ذاتي و شمشیر و راي صائب مملکت وسیع هند را که با چندین پادشاهان ذوالاقتدار و راجهای نامدار در رکاب فردوس مکانی بابر پادشاه مقابله و مقاتله افتاده بتسخیر و تصرف خود در آورده زیاده از دو صد سال پروردهٔ نمک خاندان صاحب قران باشند چگونه ولی‌نعمت خود را بي اختیار دیده قبح این عار بر خود هموار خواهند نمود لهذا از راه جوهر

و شجاعت و غیرت غبار تدارک و انتظام در دل عقیدت منزل آن شیر بیشهٔ حیدری می خلید و تا رسیدن وقت دار و مدار می ساخت همینکه فضل حق و ارادهٔ منتقم حقیقی یاور طالع پادشاه جوان بخت وارث افسر و تخت گردید قدم جرات مردانه‌وار پیش گذاشته کمر همت بسته آنچه شرط تدبیر و تهوری و جانبازی بود چنانچه بزبان خامهٔ صدق‌بیان مفصل عنقریب جاری می‌گردد در هر دو مصاف ازان زبدهٔ خاندان همت و نهمت مردانه بعرصهٔ کارزار بظهور آمد القصه بعده که صدای دار و گیر از هر گوشه و کنار بلند گردید سعادت خان برهمنوش حیدر قلی خان بهادر و نمودهٔ اعتماد الدوله و مدد جوهر ذاتی خود بیباکانه و گستاخانه از راه تدبیر و عقیدت نزدیک هرانچهٔ محل که پادشاه همایون بخت بدولت و اقبال اندرون تشریف داشتند وقتی رسید که بروایت مشهور مفسدان و هوا خواهان هر دو برادر از شنیدن خبر شورش ارادهٔ فاسد در حق پادشاه بر حق داشتند و فراب قدسیه از راه مهر مادری مانع برآمدن آن مهر سپهر وقار بود آن بهادر سعادت کیش بیک اندیش قدم پیش گذاشته بعد خاطر جمعی از شر مخالفان شامل پیش روی خود انداخته گستاخانه بمحل در آمده باظهار فدویت و پیشوائیت بابرام و الحاح تمام دست خدیو زمان را گرفته از محل برآورد و اعتماد الدوله بر فیل خود سوار نموده خود بجای خواص نشست . چون بعد از تشریف آوردن ظل سبحانی به بیت الشرف دولتخانه فوج و جمعیت دجلوی خاص و امرای موافق و مخالف بدستور هر روز تخیمهای خود

شتافته بودند و از گرم شدن صدای دار و گیر بیشتر مردم هوا خواهان و بدخواهان دل باخته بنات النعش وار متفرق گشتند و فیلان و اسپان پادشاهی و امرا را جا بجا بمکان خود برده بودند و سوای محمد امین خان چین بهادر و قمر الدین خان بهادر مع چهل پنجاه مغل جانباز و جمعی از مردم توپخانه که مجموع بصد و دو صد سوار نمی رسیدند در رکاب ظفر انجام حاضر نبودند حیدر قلی خان بهادر بتاکید طلب فیلان و اسپان سواری و گرد آوری مردم توپخانه پرداخته باهمان جمعیت معدود جان نثار که در رکاب ظفر انتساب موجود بود باتفاق بی نفاق قمر الدین خان بهادر و سعادت خان سعادت نشان مقابل حملهٔ آن هژ بر بیشه بارهه یعنی عزت خان که چون شیر تیر خورده غریو کنان و هرزه گویان بر فیل استقامت ورزیده داد تهوری و شجاعت می داد پیش قدم گشتند و صدای دار و گیر از هردو طرف بلندگردید دلاوران بارهه بهادرانه پا بمعرکهٔ کار زار گذاشته و مغلان شجاعت نشان توران و ایران از هرطرف رسیده بخانهای کمان در آمده چپقلشهای رستمانه نمودند و بهادران جان نثار بر یکدیگر در پیش قدمی سبقت ورزیده ترددات نمایان بکار بردند و فوج بارهه هر ساعت می افزود و بعضی خانه زادان جان نثار دیگر نیز رسیده در رکاب ظفر اثر پیوستند و از هردوطرف بلا فاصله تگرگ و ژالهٔ گولهٔ تفنگ اجل و تیر جان ستان می بارید قمر الدین خان بهادر و حیدر قلی خان بهادر فیل جرأت پیش رانده دست بقبضهٔ کمان برده برفاقت برق اندازان حکم انداز حبش و روم و تیر اندازان قدر انداز هر مرز و بوم که برای چنین

روزها از خود جدا نمي نمود چنان هنگامهٔ رزم را گرم ساختند
که از شش جهت آواز احسنت احسنت بر خاست و تیر شست
عزت خان چنان به پشت کمان حیدر قلي خان رسیده بود که بعد
فراغ جنگ بدشواري بر آمد و قمر الدین خان بهادر و سعادت خان
بهادر و دیگر بهادران عقبت کیش قدم پیش گذاشته شرط تهوري
و جان نثاري بتقدیم رسانده بهادرانه میکوشیدند و خسرو مدعا
خود نیز تیر بر اعدا مي انداختند - در حالیکه تاراجیان دست
بغارت بازار و کارخانجات بدخواهان دولت کشادند و خیمهای
حسین علی خان را آتش دادند و نسیم فتح و نیروزي بر پرچم
پادشاه فیروز الاقبال وزیدن گرفت و عصمام الدوله خان دوران بهادر
منصور جنگ با فوج خود رسیده شریک نبرد جان نثاران گردید
و ظفر خان طرفه باز از صدمهٔ هر در فوج دران موج بحر خون خوار
خود را نتوانست رسانید در همین اثنا گولهٔ بندوق بعزت خان
که در زخم تیر نیز برداشته بود رسید و کار او ساخته شد و فوج
بارهه رو بهزیمت آورد و از هر طرف پادشاه سکندر طالع جم جاه
ابو المظفر محمد شاه پادشاه صدای شادیانهٔ فتح و نصرت بلند
آوازه گشت - و در همان هنگامه رسفهاي بازار و صرف خانه و اکثر
کارخانجات حسین علی خان مع اثاثهٔ خانه که بمائل رسیده
بود و مجموع بهمه حیث از قرار پنجاه زیاد حساب مینمایند
بتاراج رفت و جواهر خانه و خزانه که عقب مانده بود از آنت
تاراج محفوظ مانده بضبط پادشاهی در آمد - باز هجوم یورش و هردم
بی سروپا که بنص هزار بهادر در دل داشتند بحیرتی که براش

حسین علي خان آمده مفصل بتحریر آن نپرداختن اولی * بیت *

از دور نیفتد قدح تلخ مکافات
زهري که چشیدن نتواني نچشاني

بعد مراجعت پادشاه ظفر نصیب حیدر قلي خان بهادر بمحکم سنگه پیغام امان جان و آبرو و عنایت ظل سبحاني نموده نزد خود طلبیده تسلیم عفو جرائم و عطای منصب شش هزاري از اصل و اضافه که آخر هفت هزاری شده قدرآن دولت ندانست فرمود و برتن چند که از طرف اعتماد الدوله پیغام استمالت مکرر رسید بخیال محال بحال ماندن آبرو و جان از ذیل غرور مستی فرود آمده بر پالکی مایومي سوار شده سمت دولتخانه روانه گردید جمعي از مغلان و لچهاي بازار و تماشائیان بیکار که دل از همه اطوار نا هموار آن بد کردار چون دانهای انار پر خون بود بر سر او ریخته از پالکي برآورده چوب و مشت و لکد بسیار بران تبه کارزده رخت بدن او بخفت تمام کشیده گرفتند و عریان ساختند بعده که بدین زجر و خواری نزد اعتماد الدوله آوردند گریه و عجز کنان التماس امان جان نمود محمد امین خان چین بهادر یکدست رخت پوشیدن داده فرمود که بطوق و زنجیر در آرند * ع *

آنرا که چنان کند چنین آید پیش ر

راي سرومن داس نام قوم کایت که از نوکران قدیم و وکیل سید عبد الله خان بود نظر بر قابوي وقت دران شورش ریش و بروت تراشیده قشقهٔ خاکستر بر پیشاني کشیده خود را بصورت فقیر ساخته پارهٔ اسباب خانه را بتاراج داده قدری نقد و جنس

کار آمدنی را با خود برداشته چند روز در خیمهٔ آشنایان بسر برده تابو یافته خود را نزد سید عبد الله خان رسانده - و میر علي خان خدمتگار مقرب حسین علي خان که صاحب فیل و مکنت شده داروغهٔ داغ تصحیحهٔ فیل خانه گردیده بود باوجودی که روز جنگ زناشت عزت خان نموده زخم برداشته بود دو سه روز از آفت تاراج و بی آبروئی محفوظ مانده آخر مال و آبرو بباد داده ده پانزده روز مقید گردید و مبومشرف که بدو پیغام استمالت و عطای اضافهٔ و نقد نمودند ابتدا رعایت پاس نمک خواري حسین علي خان را منظور داشته از قبول عنایت ابا نموده چند روز بدار و مدار ساخت اما آخر در ظل عطوفت ظل سبحاني در آمد - اگرچه صندوق تابوت حسین علی خان و عزت خان و نور الله خان را در زر بفت گرفته نماز جنازه خوانده طرف اجمیر روانه ساختند که نزدیک قبر عبد الله خان مرحوم برده بخاک بسپارند اما زباني سید عبد الله خان که مکرر سر دیوان بر زبان می آورد چنان معلوم شد که وقت کوچ کهاران میسر نیامدند و غلافهای تابوت بتاراج بودند و صندوقها افتاده ماندند و دفن میسر نیامد باز از خارج مسموع گردید که آخر باجمیر برده مدفون ساختند - و اسد الله خان که اسباب تجمل او بحالتهٔ تاراج رفته بود مدت نظر بند و بی اعتبار مانده آخر رخصت زیارت بیت الله گرفته روانهٔ دکن گردید - و غلام علي خان که نظر بحسن خدمت او وقت تشریف آوردن از دار الخلافت بفتح پور در ظل عاطفت ظل سبحاني در آمده بود از آمد بی آبروئی محفوظ مانده وقت یافته خود را بسید عبد الله خان

رسانند - و نصرت یار خان که از سادات نامی بارهه گفته می شد و از طرف سید عبدالله خان غیار خاطر داشت بموجب طلب حسین علی خان و رشتهٔ اتحاد که با صمصام الدوله استحکام یافته بود همانروز که هنگامهٔ بر افتادن دولت بارهه رو داد سه کروهی لشکر رسیده بوساطت خانه‌وران بهادر شرف اندوز ملازمت گردیده تسلیم اضافه دو هزاری بر پنجهزاری و عنایات دیگر نمودند - و اعتماد الدوله را از اصل و اضافه هشت هزاری هشت هزارسوار دو اسپه و یک کرور و پنجاه لک دام انعام نموده تسلیم وزارت فرموده ملقب بوزیر الممالک ظفر جنگ ساخته بر القاب دیگر افزودند - و خدمت میر بخشی بصمصام الدوله مقرر کرده تسلیم اضافهٔ هزاری بر هفت هزاری و خطاب امیر الامرا فرمودند - و قمر الدین خان بهادر را بخشی دویم و داروغهٔ غسل خانه و دیگر خدمات نموده از عطای اضافهٔ هزاری هزار سوار مفتخر ساختند و حیدر قلی خان بهادر را از اصل و اضافه شش هزاری شش هزار سوار دو اسپه و یک اسپه فرموده ملقب بناصر جنگ گردانیدند - و سعادت خان را از اصل و اضافهٔ پنجهزاری پنجهزار سوار ساخته مخاطب بسعادت خان بهادر نموده از عطای نقاره بلند آوازه ساختند - همچنان ظفر خان بهادر و هر یک از خانه زادان قدیم و نوکران جدید والاشاهی موافق حسن تردد و جانفشانی که از انها بظهور آمده مورد عنایات بیپایان گردانیدند *

سید عبد الله خان که بعد از شنیدن این خبر جانگاه جهان در چشم او تاریک گردید و بجز صبر چارهٔ کار ندید با هزاران

غم و الم و دیدهٔ پرنم مرده در توقف ندانسته متوجهٔ شاه جهان آباد گشت اگرچه بعد رسیدن خبر رحلت انرای مذکور بعضی همدمان مصلحت دادند که قبل از انکه توچ اطراف بپادشاه نه پیوسته و لشکر حسین علی خان بآنها نگرویده گرم و زرد خود را باید رساند اما سید عبد الله خان صواب دید مصلحت دران دانست که چون پادشاه مستقل گشته است و توچ ما دل شکسته گردیده بدون تیره مقابل بآن خلاف مصلحت است و بعد رسیدن شاه جهان آباد گرد آوری سپاه و تعریف قلوب بعضی امرا پرداختن ضرور بنابران توچ بکوچ طرف دار الخلافت مرحله پیما گردید از انتشار این خبر سابوتاژان و زمیندران مفسد پیشه از هر طرف پدید آمده فراهم آمده دقت لوٹ و یغما و پیشخانهٔ سید عبد الله خان می تاختند و هرچه بدست می آمد بغارت می بردند و هرچند توچ تاخته را تعین می نمودند فائده نمی بخشید و جمعی از مردم همراه پیشخانه با یک جماعه دار دشته گردیدند و قافلهٔ که از طرف شاه جهان آباد همراه بعضی کار خانجات حسین علی خان که بسوی جهانه بفاصلهٔ دو سه کروه از لشکر سید عبد الله خان فرود آمده بود از دست بد مفسدان تمام مردم قافله مع کار خانجات و مال و تاسیس مورد همه تاراج رفت و در همان جاگیر سید عبد الله خان و همه سادات و متصدیان و متوسلان هردر برادر هر جا که خبر رسید رعایای متعلقه و زمیندران مفسد پیشهٔ طرف اتفاق نموده محال جاگیر را بیدخل و اخراج ساختند و تا انتظام سلطنت محصول خریف بیشتر رعایای

پرگنات متصرف شدند و سید عبد الله خان براي برآوردن یکي از پادشاه زادها شجاعت الله خان را با مرتضي خان روانهٔ دار الخلافت نمود و درین ماده بنجم الدین علي خان صوبه دار شاه جهان آباد خطی نوشته در باب نگاهداشت سپاه نیز اشاره نمود - آخر روز بتاریخ هشتم ذی حجه که خبر بنجم الدین علی خان رسید جامهٔ صبر بر قامت بیطاقتی درید و قبل ازانکه بر زبانها این خبر انتشار یابد ابتدا بشهرت خلاف آنچه خبر رسیده جمعی از سوار و پیاده همراه کوتوال داده بر خانهٔ اعتماد الدوله تعین نمود تا یک و نیم پاس شب هنگامهٔ محاصرهٔ اطراف حویلي محمد امین خان درمیان بود و مردم اعتماد الدوله که از اصل مقدمه خبر یافته بودند جا بجا در حویلی خود مورچال بسته با مصالح جنگ باظهار خوشوقتی و سرود خاني قائم بودند آخر بانشای راز زبان کشوده در دفع مضرت آنها کوشیدند و در هر کوچه و محله خبر مذکور زبان زد خاص و عام گردید درین ضمن نوشتهٔ سید عبد الله خان متضمن بر منع پرخاش یا قبیله و ناموس اعتماد الدوله رسید و یا خود ازان خیال باطل باز آمده مردم خود را طلبید - از اتفاقات همین شب که خبر رسید کیسورای نام یزنهٔ زن چند پیشکار مستقل صوبه دار که صاحبمدار ملکی و مالی دار الخلافت گفته می شد و از چند روز بمرض مرگ گرفتار بود از شنیدن این خبر قالب از جان تهی نموده بدار البوار پیوست و شهرت یافت که خود را مسموم ساخت - و نجم الدین علی خان روز عید قربان با دل زار و چشم اشکبار بنماز عید رفته بعد مراجعت فرستادهای

سید عبد الله خان را برای تکلیف سلطنت بدر خانهٔ پسران جهاندار شاه فرستاد پسران جهاندار شاه در خانه برروی مرتضی خان و شجاعت الله خان بسته بعد ابرام و سماجت تمام اندرون طلبیده سبب آمدن پرسیده بر ارادهٔ آنها مطلع شده جواب درشت متضمن بر عدم قبول دادند و بروایت بعضی بعد که ازانجا مایوس گشته مراجعت نمودند نزد نیکو سیر نیز رفته همان جواب شنیدند بعد ازان نزد سلطان ابراهیم خلف رفیع الشان آمده بعرض غرض خود پرداختند و گفتند در قبول این التماس جان بخشی جمعی از سادات می شود و بعد لفت و شنود بعضی کلمات سلطان محمد ابراهیم قبول نمود *

و بر داشتن سلطان محمد ابراهیم را بسلطنت بطریق عاریت در یازدهم ذی حجه سنه هزار و صد و سی و دو مطابق بیستم مهر ماه الهی سلطان محمد ابراهیم را بر تخت نشانده سلطان ابوالفتح ظهیر الدین محمد ابراهیم ساختند و سید عبد الله خان بتقارب در روز داخل شاه جهان آباد شده ملازمت محمد ابراهیم نمود و خانی الدین طالب جنگ را بانعام خلعت خانی و خطاب امیر الامرا و خدمت میر بخشی فرمود و نجم الدین علی خان را بخشی ثانی و سید عنایت خان را بخشی سوم و دلاور خان را بخشی چهارم مقرر نموده بر مراتب هر یک افزوده در استمالت امرا کوشید و جمعی که از عهد رفیع الدرجات بی مناصب و محبوس و مایوس از ثروی بودند هر کدام را طلبیده بعطای مناصب و عطای صله خرج نموده بیشتری را مامور لوای

نگاهداشت رساله بقرار هشتاد روپیه سر سوار در ماهه بامداد مبلغ سي هزار چهل هزار روپیه نمود و بتسلي حامد خان بهادر عموی فتح جنگ از تحال نمودن جاگیر که بعد از خبر جنگ نظام الملك بهادر تغیر نموده بودند و مبلغی نقد رساندن پرداخت و اعتقاد خان مغضوب و شایسته خان و سیف الله خان مغضوب قرابتی پادشاه شهید مرحوم و اسلام خان و صفی خان را که یومیه مقرر کرده بودند همه را بانواع دلبری امید واریها داده تکلیف رفاقت نمود اسلام خان و صفی خان نظر بر ملاحظهٔ انجام کار بعذر عدم سرانجام و انحراف مزاج قبول نه نمودند و محمد یار خان را که پیغام مدد رفاقت کردند او نیز ابا نمود سیف الله خان و اعتقاد خان تسلیم منصب نموده مبلغ برای مدد خرچ و نگاهداشت رساله گرفتند اما اعتقاد خان چنانچه می خواست نقش مراد او بر زری کار نیامد و زیاده از یک دو منزل رفاقت ننمود و بهمین دستور احوال پردازی اکثر بندگان قدیم پادشاهی و والا شاهي نمودند و بمنصب داران کم منصب همراه خود و جلوی خاص تا هفتصدي و هزاری قدیم و جدید بدستور مختلف بطریق انعام و مساعده مراعات بعمل آوردند و نوکران قدیم سید عبدالله خان که سراسري رماهه پنجاه روپیه داشتند هشتاد روپیه مقرر نمودند باوجود ضافهٔ معقول از عدم استیاز موافق حال و احوال هریک اضافهٔ مذکور نرسید باعث کمال ملال خاطر سپاه گردید چراکه در صورت لاقید هشتاد روپیه مردم بي سر و پا و پواچ بارگیر جماعه داران که چهل پنجاه روپیه می یافتند سی و چهل روپیه وآنها اضافه مانند

گردید رجمعي که از خاندان با نام و نشان و جوانان کار آمدني خوش اسپه و خوش یراق بودند و بعد تنگ و در بسیار هفتاد هشتاد روپیه مي یافتند و بحسب ضرور بدان ساخته بودند ازان اضافه محروم ماندند - و بخشي فوج سید عبد الله خان بسبب افراط محبت که در خدمت پادشاه شهید مظلوم محمد فرخ سیر داشت و تسلط رتن چند علاوه آن گردیده بود و از مدت در کمال بیدلي بسر مي برد در نگاهداشت رساله بقرار هشتاد روپیه بي آنکه امتیاز جوانان و اسپ خوب وبد بدیان آید نتوانست پرداخت و بي نسقي تمام بکار رفت چرانه اسپ خوب و جوان قابل نوکري کم یاب بود و جمعي که اسپ در صد سه صد روپیه بقرض سودي خریده مي آوردند زیاده از هشتاد روپیه دستخط نمي نمودند و هرگه یابوي ناکاره بیمارزده بودند یا بیست روپیه خریده مي آورد همان هشتاد روپیه دستخط مي شد خصوص که در سرکار نجم الدین علي خان و دیگر صاحب رساله ها دغای عام نمودند که هر گه یابوي خود و اسپ لهنهٔ تنگ بردارد صحیح نمایند - هر جا که شکرد طباخ و مذبح و بیطار بود یابوي ده پانزده روپیه که اصل ارزش پنج روپیه نمي ارزد خریده آورده بداغ مي رساند یک ماهه زر گرفته باز پس نمي نمودند و جمعي که اسپ خوب داشتند نیز بواسطه یابو سواران از عدم امتیاز اسپ بداغ رسانده زر گرفته راه خانه اختیار مي نمودند در تمام رسالها قریب چهل پنجاه لک روپیه که مجموع از ضرور روپیه سواي درماههٔ نوکران قدیم تجاوز نمود علیحده زر نداده و زر و مال راجه

رتن چند رایگان بخرج در آمد بهر حال بمدد طالع پادشاه ذوالاقبال مادهٔ پیدا شد نوکران قدیم و جدید سید عبدالله خان گردید - و هفدهم ماه مذکور همراه سلطان ابراهیم از دار الخلافت برآمده طرف عیدگاه فرود آمدند - درینولا غلام علی خان از لشکر ظفر اثر و تهور علی خان از اکبر آباد خود را رساندند غلام علی خان را با نجابت علی خان که برادر زاده و متبنای سید عبد الله خان می شد و در سن چهارده ساله بود برای بندوبست شهر و قلعه شاه جهان آباد با جمعیت معدود گذاشتند چون - ابتدا خبر رسیده بود که پادشاه جم جاه بعد فراغ خاطر از طرف حسین علی خان به بندوبست افواج پراخته بلا توقف کوچ نموده از راه راجپوتیه متوجه دار الخلافتند سید عبد الله خان کوچ دویم و سوم طرف درگاه حضرت شاه قطب الدین قدس سره نمود بعد ازانکه خبر توجه حضرت خاقانی از راه اکبر آباد انتشار یافت آن سر گشتهٔ وادی حیرت نیز راه فرید آباد اختیار نموده در انتظار سیف الدین علی خان و شهامت خان و سید محمد خان و ذوالفقار علی خان و دیگر فوج بارهه توقف کنان طی مراحل و منازل می نمود - غرائب آن داشت که با وجود این همه زر بصرف آوردن وابستهای خاص و پیشکاران و ناظران و محرران و دیگر تعلقه داران که همراه سواری محل سلطان ابراهیم مقرر بودند بر اسپان بی زین سوار می شدند - و در هر منزل جوق جوق از فوج بارهه و افغانان تومن دار و زمینداران فیل سوار آمده بلشکر سلطان محمد ابراهیم ملحق می شدند همچنان از نوکران حسین علی خان که در رسالهٔ پادشاهی نوکر شده یک ماهه

زر گرفته قابو یافته برخاسته می آمدند هر روز سه صد چهار صد
سوار خود را بفوج سید عبد الله خان میرسانیدند و بمرتبه هنگامهٔ
نوکری سائر و رساله گرمبود که یک یابو دو جا سه جا داغ میشد بعده
که سلطان محمد ابراهیم برابر منزل نیوز که از شاه جهان آباد سی و
پنج کروه است رسید سیف الدین علی خان برادر سید عبد الله
خان و شهامت خان مع پسران و برادران سید محمد خان پسر ارشد
اسد الله خان مشهور بارولیا که از طرف حسین علی خان برای
گوش آوری سپاه بارهه رفته بود و ذوالفقار علی خان که او را
نیز برای فراهم آوردن دیگر جمعی از بهادران اطراف بارهه مامور
نموده بودند و مجموع فوج نزدیک ده دوازده هزار سوار با خود
داشتند رسیدند و زیاده از صد پنجاه ترانه پر از سادات بارهه که
هر یک خود را برابر بیست سوار پنداشت می گرفت و همه خودرا
بامید امرا و مناصب فیل و فوج شدن و ده نقد خرچ یک ماهه و
اسپ و خلعت بدست آوردن رسانده بودند شهامت خان باخود
آورد و می گفتند که روز معامله پدرش زنده کار پسوداران برده
یک حمله بوق وارد خشم خانی بوده از توپخانهٔ شرر بار گذشته
بفوج قول خواهیم رسید و بافتر اسپ و خلعت و خرچ یک ماهه
دادن و بسیاری از کم طالعی برامید وعده بعد فتح فقط مدد خرچ
رفته پیاده همراه فیل سواری مقرر شدند القصه غرات دهم
محرم الحرام (۱۱۳۳) آنچه مسعود تورق از روی دفتر بخشی تحقیق
و از زبان سید عبد الله خان مسموع نموده زیاده از نود هزار سوار
بقلم آمده بود که ازان جمله سید چهارده پانزده هزار یابو سوار

جدید و جمعي از سائر و رسالهٔ قدیم اطراف متفرقه شده باشند باقي موجود بودند - و بعد آن نیز همراهان چوزامن نمک حرام و محکم سنگه و جمعی دیگر از جماعهٔ حسین علي خان و زمینداران اطراف رسیده مزید بران گردیدند چنانچه بقول مشهور از لک سوار تجاوز نموده بود وقت سواري تا نظر کار میکرد زمین زیر سواران ناپدید بود و همان روز چوزامن جات با برادر خود و سه فیل و چند قطار شتر که از لشکر پادشاهی قزاقي نموده پیش انداخته آورده بود بطریق ره آورد بسید عبد الله خان آورده بدو پیوست سید عبد الله خان فیلان و شتران بهمان نابکار تبه کار بخشید - و دیگر سبب بیدلي نوکران قدیم سید عبد الله خان بمدد طالع پادشاه ذوالاقبال آن گردید که باوجود این همه زر پاشی که پر از اربها خانه بخانه فراخوار قسمت از زر اندوخته و زر و مال رشوت و تعدي اجاره که رتن چند بر رعایاي بیچاره نموده برای چنان روز که بناکامي بصرف درآید جمع نموده بود بخرچ در آمد مردم سائر و رسالهٔ قدیم که دو ماهه پیشگي مي خواستند تا از طلب صرافان فارغ گشته سرانجام پوشش سرما و یراق وساز اسپ نمایند و بر وعدهٔ یک ماهه خوش دلی می دادند آخر ده روزه منجملهٔ طلب ماه محرم بجمعی که وسیله داشتند رسید باقی ازان محروم ماندند - بر خلاف فوج زبدهٔ دودمان صاحب قران که حیدر قلي خان بهادر ناصر جنگ در جذب قلوب مردم توپخانه از واصل ساختن طلب سابق بقدر مقدور می کوشید چنانچه بر وقت کار کاری که از عملهٔ توپخانه بزبان خوش و ریزش انعام گرفت عنقریب بزبان خامهٔ

خوش خرام خواهد داد حاصل کلام نهم دهم محرم الحرام که از موضع شاهپور گذشته مضرب خیام اشکر ظفرانجام پادشاه والا مقام گردید امرای عظام و میرآتش باهتمام ترتیب فوج ظفر موج و پیش بردن توپخانهٔ جهان آشوب پرداختند با آنکه فوج پادشاهی از نصف لشکر خصم کم بود و انتظار رسیدن سیف‌الدوله عبدالصمد خان بهادر ظفر جنگ و راجه دهیراج جی‌سنگه داشتند باوجود رسیدن خبر برآمدن آنها بسبب بعد مسافت و بعض موانع دیگر بر وقت کار نرسیدند و سوای محمد خان بنگش که با در سه هزار سوار بحضور رسیده سعادت ملازمت حاصل کرده بود و عزیز خان روهیله و نابت خان و بایزید خان مهوتی با جمعی از همراهان جان نثار در رکاب ظفر انتساب حاضر آمده علم قدرت بر افراشتند و قریب سه چهار هزار سوار از تردراجه دهیراج رسیدند و بعضی از زمینداران صفدر پیوستند سردار فوجی که طرف جرنیلان و بیتفکار از و خاطر جمعی حاصل توان نمود نرسید و در سه سردار صاحب فوج که مصاحب در رکاب حاضر بودند مثل محکم‌سنگه و دیگر دست گرتهای هیچ برادر نه نوشتجات آنها بسید عبدالله‌خان میرساند که بوقت کار مدد رسیده باشند خصوص چوراسن جات ذکر نه از زمینداران صفحه نمک بحرامان مهوتی مشهوراست و از و بعد جنگ نظام شاه صوبه آنان بدسرشتی بظهور آمده بود و هوا خواهان پادشاهی نظر بر تنخواهی وقت باوداد و مدار می نمودند و بسبب شهرت بدرویست و اغتنام توپخانه بسعی میرآتش نوشتجات و پیغام سید عبدالله خان بدان مقصد تبدکار

می رسید متضمن بریدکه مجرای کلی او درانست که تا مقدور باورت‌خانه را آتش دهد یا کارهای توپ کشی را قزاقی نموده بفوج ما رساند و آن مردود در تلاش تقدیم این خدمت نهایت جهد بکار می برد اما ناصر جنگ چنان در خبر داری میکوشید که آن ناپکار کاری نتوانست ساخت *

جنگ نمودن محمد شاه پادشاه با سید عبد الله خان و فتح یافتن

القصه حیدر قلی خان بهادر ناصر جنگ را که در اهتمام و ترتیب توپخانه ید بیضا می نمود هراول مقرر فرمودند و سعادت خان بهادر و محمد خان بنگش را طرف یمین و صمصام الدوله و نصرت یار خان و ثابت خان را مع دیگر جمعی از بهادران ثابت قدم جانب یسار قرار دادند و اعظم خان را با چندی از مردم کار زار دیده طرح فوج مقرر ساختند و قمر الدین خان بهادر و عظیم‌الله خان و طالع یار خان با جمعی از فوج یلتمش قرار یافتند و اعتماد الدوله وزیر الملک و شیرافگن خان و هادی‌خان وتربیت خان با بعضی از فدویان جانباز در قول و رکاب‌مبارک جاگرفتند و میر جمله و میر عنایت‌الله خان و ظفر خان و اخلاص خان و راجه‌گوپال سنگه بهدوریه و راجه بهادر بادیگر بندهای رزم جو برای محافظت بهیر منصوب گردیدند همچنان اسد علی خان و سیف الله خان و محامد خان و امین الدین خان و جمعی دیگر از دلاوران ایران و توران و افغانان شجاعت نشان و فوج راجه دهیراج جا بجا بمدد جرنغار و برنغار و همراه سواری

خدمهٔ محل زینت افزای فوج گشتند و نیلان کوه پیکر گردون شکوه با اسلحه و یراق جنگ و هتهنگهای عدوسوز و شتر نالهای شعله افروز و راسچنگیهای آتش نروز با جوانان یکه تاز رزم آرمای جنگی آرایش داده عقب توپخانهٔ جهان آشوب ترتیب دادند . و جمله لشکر سید عبد الله خان که از چند روز هراس شبخون زدن از طرف لشکر ظفر اثر در دل او جا گرفته بود بعد ترتیب فوج بندی نجم الدین علی خان و غازی الدین خان با جمعی از شجاعت پیشگان بارهه و افغانان تهور پیشه که هراول مقرر گشته بودند از چند شب بالای نیل شب پویان میرسانیدند دوازدهم محرم الحرام در منزل حسن پور که از لشکر ظفر پیکر سه کروه فاصله مانده بود مقام نموده بفوج بندی که از چند روز هرروز مقرر میشد و باز بهم میخورد پرداختند آخر از پرخاش سرداران که هیچکدام برفاقت دیگری راضی نمی شد چنانچه بایست ترتیب فوج دست راست و چپ انتظام نگرفت و هرکه هرجا خواست علم سر دوجی بر افراشت و بمتابعت دیگری سر فرود نمی آورد و سیف الدین علی خان و نجم الدین علی خان برادران سید عبد الله خان و غالب جنگ و سید محمد خان و شهامت خان مع برادران و پسر و تهور علی خان و شجاعت الله خان و ذوالفقار علی خان و عبد النبی خان و مظفر خان و دیگر دلاوران بارهه که همه خود را کم از رستم و تهمتن نمی دانستند همراه هراول جابجا جا گرفتند و حامد خان بهادر و سیف الله خان و بدوم خان و نعمت الله خان و امیر خان و سید صلابت خان و عبد النبی خان

و اخلاص خان افغان و عمر خان روهیله و دیندار خان و عبد القدیر خان و صبغة الله خان و غلام محي الدین خان و دایر خان و شجاع خان پلولی و عبدالله خان ترین و افغانان تومن دار و زمینداران فیل سوار و دیگر دلاوران رزم آزما که اگر بتعداد اسم همه مبارزان آن معرکه پردازد باطناب کلام می کشد زیاده از هفتاد فیل سوار دران صف کار زار یمین و یسار سلطان محمد ابراهیم و سید عبدالله خان معرکه آرا گردیدند و ابو الحسن خان بخشي سائر و سید علي خان بخشي رساله و هیرامن بخشی مردم بارهه با بیست و پنج هزار سوار موجودی خانگی قدیم و جدید همرکاب آن سپه دار گشتند و جمعی از شجاعان بارهه که پیاده بودند و بمراتبهٔ بر تهوري و پایداری آنها اعتماد بود که هریک ازان پیاده رخ از فیل مست نخواهد تافت و اسپ از سوران یکه تاز خواهد ستاند و تا گوله و تیر قضا شه مات اجل نسازد قدم از بساط فراهم آمدهٔ همچشمان بیرون نخواهد گذاشت همراه سواري فیل خود مقرر نمود و شب سیزدهم قرار داد که بیشتر از دلاوران جانباز از ملاحظهٔ شب خون برپشت فیلان شب بآخر رسانند - همان شب یک و نیم پاس شب گذشته محکم سنگه مع خداداد خان و خان مرزا وهفتصد هشتصد سوار از فوج پادشاه مریض دولت خورشید منزلت برآمده زحل صفت رجعت از بیت الشرف نموده روبخانهٔ هبوط خود آورده بسید عبد الله خان پیوسته باعث و بال و نکال خویش گردیدند - بعده که تیغ دودمهٔ آفتاب جهانتاب سر از غلاف افق مشرق برآورد و صدای اذان محمدي گوش خفتگان بادیهٔ غفلت

را مالید پادشاه بلند اقبال چون تخت صاحب اسر و تخت بهمنانی فتح و نصرت و همرکابی بخت و دولت با هزاران تاییدات یزدانی و اقبال صاحب قرانی چون مهر سپهر جاه و جلال در برج حوصلهٔ نیل آسمان شکوه ظفر پیکر جا گرفته عزم ارزانی قول گشتند - و وقت سواری فرمودند که سرناپاک رتن چند را که بیشتر سبب بدنامی سادات همان گشته بود از تن پلید او جدا ساخته جهان را از لوث وجود او پاک نموده دل عالمی را شاد سازند مطابق حکم سر او بریده بطریق شگون پیش پای فیل سواری مبارک انداختند - امواج ظفر امواج بهپاش آهنگی موجهای توپخانهٔ جهان سوز بحرکت آمدند و از صدای کوس و کرنای رزم بهمدمی زیر و بم ولوله انزای سطح زمین گشتند و غرش توپهای هوش ربای خرد و کان زمین و آسمان را بجنبش درآوردند قریب دو پهر روز که فوج دریا موج طرفین بمصادمت گوله رس مقابل بهمرسیدند پیغام و پیام گولهای جانستان و بانهای آتش فشان سامعه افروز مبارزان با نام و ننگ گردید اگرچه دمبدم از نالیدن توپ دشمن کوب برای دلاوران فوج نصرت نشان ذرهٔ دو بالا نبود اما در دل و جان دلباختگان فوج مقابل که دران سوز و بوم از مور و ملخ زیاده جمع آمده بودند از ابتدای شروع جنگ که ژالهٔ گولهٔ اجل باریدن گرفت بمرتبهٔ تزلزل راه یافت که بعضی از نوملازمان یابو سوار و جمعی از قدیم الخدمتان کم قرار از هر گوشه و کنار که از بسیاری فوج و عدم تعلق کسی بحال کسی نمی پرداخت متاریاش قدمی قرار بر خود هموار نمودند و هر دم و هر قدم بازار

برق توپ شعله افروز و رعد تفنگ دشمن سوز بمرتبهٔ رونق افزا بود که هر ساعت پنجهزار مهرهٔ آهن و سرب سوزان از مهرهٔ پشت و اطراف سر و بازوی و پهلوی سربازان هر دو طرف گذشته خبر اجل ناگهان بگوش هوش باختگان آن هر دو صف کار راز میرساند و دلاوران بارها بارها مردانه قدم پیش گذاشته سینه را سپر بلا ساخته حملهٔ رستمانه میآوردند نزدیک بآخر روز از یورش سادات جنگ جو خصوصا نجم الدین علی خان بهادر که مورچال به پناه درختان بالای تپهٔ کنار دیهه پیش آورده با چهارده پانزده هزار سوار رزم آزما مقابل توپخانهٔ آتشبار و بهادران نامدار فوج ظفر اعتصام دلیرانه معرکه آرا گردیده عرصهٔ تردد بر فوج پادشاهی تنگ ساختند و در ثبات قدم بعضی دلباختگان خلل تمام پذیرفت منصور جنگ و ناصر جنگ چون فیل مست صف ربا مقابل شیر مردان بارهه خود را رسانده تردد بر روی کار آورده سد راه سیلاب فوج بلا موج گردیدند و نصرت یار خان و ثابت خان و دیگر بهادران ثابت قدم تردد نمایان بر روی کار آوردند و از صدمهٔ مبارزان صف ربا چند ضرب رهکله از مورچال خصم هزیمت مآل بدست دلاوران شیر چنگال فوج نصرت اشتمال افتاد و پناه مورچال درختان در تصرف فوج بارهه نماند - و نزدیک بغروب آفتاب سید عبد الله خان برگشته بخت گفت که خیمهٔ مختصر برای بسر بردن شب استاده نمایند بازدانستند که در نصب نمودن خیمه و تعین مکان نشانهٔ حکم اندازان ببخطای خطا و روم و فرنگ و توپخانه گشتن است بفرمود که خیمهٔ نصب نموده را برداشتند - و همین که فرش ماهتابی

شب چهارده بر بساط پر وسعت زمین گسترده گردیده و چادر نیلگون شب از دریچهای شش جهت پیش روی مبارزان فروهشته شد ناصر جنگ در اهتمام پیش بردن توپها که گلوهای توپ کشی را برخلاف دستور و ازگون طرف سر توپ بسته توپخانه را مورچال روان ساخته بود پرداخته سعی بلیغ می نمود چه نویسم از صدمات گولهای صف شکن نیل اندن توپهای قاسمی که از دستیاری تردد سیر آتش چه آتش تگرگ رژالهٔ بلا و گلولهٔ اجل برفروج بارهه می بارید هر گوله که از دهان آتش نشان شیر دهان بغرش در می آمد چندین نیل و میل سوار را بوجد و رقص بلا می آورد و هر صدای زهره شگاف که دران شب مصاف از قلعه گلها بر می خاست زلزلهٔ آشوب قیامت دران دشت پر وحشت می انداخت و هر نالهٔ رعد صدا که از لیلی سوخته آتش دوری در آرزوی وصال مجنون صفتان بزم رزم بلند میگردید رنگ از چهرهٔ عاشق پیشگان یا نام و ننگ معرکهٔ جنگ می برید و هر گولهٔ نیل ربا که از غازی خان صف شکن در رزمگاه مرد و جان بارهه میرسید صفهای برادران مقابل را از هم میدرید و هر آواز و حشت افزای شعله اندوز که از شاه پسند بر می خاست زمین و آسمان پر وسعت آن آشوب گاه را سیماب وار بیقرار می ساخت و حیدر قلی خان برادر مشت مشت بر سرخ و سفید برای تر سفیدی خود مزد ولی نعمت در دست داشن کار کنان توپخانه می پاشید و هر دم و هر قدم از رعدهٔ زبونش انعام و پاداش وعده و وعید تهدید انجام مصحوب سزاوار تیز گام جذب قلوب عملهٔ توپخانه می نمود و

آن واحد فرصت نمي داد و از توپهای کلان که در هیچ معرکهٔ کار زار زیاده از یک دو صدا بگوش نبرد آز مایان کهن سال نرسیده از هر توپ واحد چندان آواز زلزله افزا بگوش هوش باختگان میرسید که محاسبان تیز رقم از نگاه داشتن سررشته آن عاجز می آمدند - بر منصف پیشگان رزم آزما مخفی نماند که در انتخاب ذکر فرمان روایان دکن از روی تاریخ محمد قاسم فرشته که بنظر محمود اوراق در آمده از ابتدای رواج توپخانه که در سنه هفتصد و هفتاد هجری عهد محمد شاه بهمنی بسر کاري محمد خان رومي در ایام مهم راجهٔ بیجا نگر شعله افروز گردید تا زمان حال ابوالمظفر ناصر الدین محمد شاه پادشاه در صفوف قتال و جدال پادشاهان سلف سواد اعظم هند از هیچ کار فرمای توپخانه چندن تردد بظهور نیامده - حاصل کلام ظفر انجام اگرچه از ابتداي تزلزل شالک آتش بار مردم بي نام و گمنام بسیار چنانچه گزارش یافته از هر گوشه و کنار فوج سید عبد الله خان راه فرار اختیار نموده بودند اما بعد انقضای چهار پنج گهري شب از باریدن گولهای پیاپی بمرتبهٔ عرصه بر فوج بارهه تنگ گردید که بیشتر جماعه داران صاحب نیل و نشان و تومن داران با نام و نشان که از صدمات گولهای جان ستان پناه ببهبر برده تسبیح الحفیظ الحفیظ ورد زبان ساخته بودند با فیل و علم و پر تل از بهیر بر آمده دشت بیمای سمت شهر و قصبجات گشتند و بیشتری ازانها در راه بتاراج زمینداران و میواتیان رفتند و بسیاری طعمهٔ تیغ قطاع الطریقان و سباع اطراف دیهات گردیدند و تا آخر شب که بران جماعهٔ اجل

رسیده متصل آتش به رتکرک اجل می بارید از جبلهٔ لک سوار زیاده از هفده هیجده هزار سوار نمانده بود که ناچار از راه پاس عار همراهان سید دار و غازی الدین خان غالب جنگ و حامد خان بهادر و سیف خان و سید صلابت خان و روح الله خان بهادر و بعضی توپن داران و چند جماعه دار قدیم الخدمت بارده استقامت ورزیده تمام شب مقابل چنان توپخانهٔ شرر بار بر پشت فیلان و لسپان دست از جان شسته هشت پهر گرسنه و تشنه که کنار آب بتصرف مخالفه بود آشنا و بیگانه دست خوش غارت میگردند و سوار و پیادهٔ هر دو طرف خود را بآب نمی توانست رسانید سوای ماسه تفنگ خوان بچشم احدی آشنا نگردید و همه مردان نامید صبح نجات ستاره می شمردند و بسر بردند و نزدیک بآخر شب گونهٔ میل زدا بر حوصلهٔ فیل سواری محکم سنگه رسید و محکم سنگه خود را بر پشت اسپ رسانده چنان برق کردار ازان معرکهٔ کارزار جسته جان بدر برد که مدتی ازو نشان زنده و مرده پیدا نبود - بعده که خسرو زرین کلاه انجم و اورنگ آرای چرخ چهارده تزئین سدهٔ لمعان برکمر بسته سر از دریچهٔ مشرق بر آورد و عالم زر فشان نور محمدی پرتو افگن آفاق گردید آن موازدهٔ سزاوار فلک نظیر بآئین بود میان مناصب دین و تائیدات آسمانی که برای گرمی هنگامهٔ بزم رزم بعدد لخت بیدار و دل هوشیار بر میل گردون شکوه پادشاه پسند رام تمکین و وقار متمکن گشته تا هشت نه پاس شب و روز که با سعادت کیهان رزم جوی رکاب زینت ارای نوبند حکم یورش

بهادران فوج ظفر موج فرمودند - و نجم الدین علي خان با دیگر سرداران بارهه دم جرأت بیباکانه پیش گذاشت و دلاوران عقیدت آئین فوج نصرت قرین مقابل مبارزان بارهه حمله آور گردیدند و زد و خورد عجیب و رستخیز غریب بمیان آمد و از هر دو طرف نهنگان دریاي غیرت و شیران بیشهٔ شجاعت گرم داروگیر گشتند

* بیت *

چنان گرم شد آتش کار زار * که از نعل اسپان برآمد شرار
غبار زمین بر هوا راه بست * عنان سلامت برون شد ز دست

خصوص بهادر معرکهٔ رزم صمصام الدوله بهادر منصور جنگ داد تهوری داده چپقلشهاي مرد ربا بر روی کار آورد و درویش علی خان داروغهٔ توپخانهٔ آن بهادر بعد تردد نمایان نقد جان را در باخت و دوست علی خان با جمعی زخم سرخروئی برداشت و نصرت یار خان که حملهای صف ربا نموده مقابل همچشمان بارهه سینه سپر ساخته بود دو زخم تیر بدو رسید و سعادت خان سعادت آئین چون فیل دوان خود را بمدد رسانده هر طرف که می تاخت صدای آفرین بر میخاست و شیر افگن خان شیر صولت که از رکاب مامور بکومک بهادران گشته بود چون شرغران خود را رسانده بر صف بارهه رده بسیاري را طعمهٔ تیغ و سنان ساخت - درین یورش از صدمات گولهای جان ستان توپخانه که تمام شب آتشبار بود شهامت خان که عمدهٔ با نام و نشان لشکر سید عبد الله خان گفته می شد مع فتح یار خان برادر و یک پسر و تهور علي خان که از تهور پیشگان مشهور بارهه خود را

میگرفت و عبد القدیر خان برادر زادهٔ قاضی میر بهادر شاهی و عبد الغنی خان پسر عبد الرحیم خان خلد مکانی و غلام محی الدین خان و صبغة الله خان که از جماعه داران پیش قرار طرف بارهه بود و پسر شجاع خان پلوای با جمع کثیر دیگر که هر طرف قطار قطار ایستاده بودند باد فنا پیوستند - و از لشکر پادشاهی سوای داروغهٔ توپخانهٔ معصام الدوله و عبد النبی خان داروغهٔ توپخانهٔ ناصر جنگ و میان رام منشی او و محمد جعفر نبیرهٔ حسین خان با چند نفر پیغام و نشان دیگر که بکار آمدنی بیچ بندهای دمی آدمی کشته نرسید - و نجم الدین علی خان که گرمی بازار معرکهٔ موج بارهه از او بود سه چهار زخم کاری بر داشت و از رسیدن تیرهای جگر دوز نزدیک بچشمهای آن بهادر برگشته روز جهان در چشم او تاریک گردید و دست او از تردد کوتاه گشت و سید عبد الله خان که عرصه بر برادر تنگ دید با جمعی از دلاوران بارهه که با او مانده بودند قبل بمدد نجم الدین علی خان پیش راند - درین حالت که خبر دار و گیر میازان معرکه زده بحضرت خدیو جهان میرسید از سر جوهر غیرت ذاتی و شجاعت ارثی خواستند خود متوجه تنبیه خصم گردند خواهخواهان دولت مانع آمدند - و چون این حادثه دلگداز مکرر بر سر بهبر تاخت آورده چند کس را شهید ساخته مرتب هزار گاو و شتر پرنال که بر پشتهٔ ریگ کنار آب جمنا از بیرونی پیوا جمع شده بودند مع چند شتربار لنگر خانهٔ و دفتر هدایت تاراج نموده بود دران حالت فرصت وقت را غنیمت دانسته بقصد مدد سید عبد الله خان غافل مقابل

بندهای رکاب نمایان گشته شوخی زیاده بکار برد حضرت ظل سبحانی بدست مبارک خود بقصد ثواب چهار تیر طرف آن کافر بد نهاد انداختند اعتمادالدوله و هادی خان داروغه بندوقهای خاص بدفع آن ملعون پرداختند - چون از پشت گرمی سید عبدالله خان که با همراهان رزم آزمای خود متوجه فوج ظفر موج بود بقیة السیف مردم بارهه را تقویت تازه بهمرسید باوجود استقامت صمصام الدوله و دیگر بهادران اثر تزلزل در دل بعضی دلباختگان راه یافت دران حالت حیدر قلی خان بهادر و سعادت خان بهادر و محمد خان بنگش از مشاهدهٔ آن نقدجان را برای نثار راه ولی نعمت برکف اخلاص گذاشته مستانه وار متوجه خصم گشته خواستند که بر کمرگاه فوج سید عبد الله خان زنند سید عبد الله خان برگشته اختر اطلاع یافته فیل مقابل حیدر قلی خان راند و بهادران همراه ناصر جنگ بخانهای کمان در آمدند و صدای برق اندازی بلند گردید - دران گرمی دار و گیر سید علی خان برادر ابو المحسن خان بخشی رساله زخمی گشته دستگیر شد و طالع یار خان با همراهان بر سر شیخ هتیلا داروغهٔ توپخانهٔ سید عبد الله خان که سرگرم اهتمام توپخانه بود رسیده بزخمهای پیاپی از پا در آورد جماعه داران راجپوتیه که آنها نیز خود را رسانده شریک تردد گشته بودند لاش اورا کشیده بفوج ظفر انجام بردند حیدر قلی خان ناصر جنگ و دیگر پردلان جانسپار تیز نبرد بهادرانه بر سر سید عبد الله خان حمله آور گردیده فرصت دست و پا زدن ندادند - باوجودی که آن سپه سالار بارهه که بارها بعد عرصه تنگ شدن بدستور

و آئیني که مبارزان تهور پیشهٔ هندوستان مینمایند خود را از نیل انداخته تردد رستمانه بکار برده بود و عالمي شرط انتهای تهوری و پردلی او مشاهده و معاینه نموده بودند دران روز زبان بر گشاده بخت مقابل درخشنده اختر طالع عدو مثال و اقبال بی زوال آن فرارندهٔ لوای تیموری و فروزندهٔ چراغ دولت صاحب قرانی چنان عنان اختیار از دست او برده که بی آنکه ازو ترددی ظاهر گردد سراسیمه وار باستاد آنکه شاید جمعي از همراهان و بهادران پارهٔ شرط رفاقت آن روز بجا آورده از اسپان فرود آمده طریقه جان بازي بتقدیم رسانند از پیش فرود آمد و دست فرود آمد سید عبد الله خان باوجود در سه هزار سوار با بخشی فوج و بعضي جماعه‌داران عمده که دور و نزدیک فرستاده بودند بمجرد مشاهدهٔ آن حال بامی فوج مع سیف الدین علی خان و شجاعت الله خان و ذو الفقار علی خان و عبد الله خان قریب با چند فیل سوار دیگر و جمعي از تهور پیشگان بارهه و معاونان شجاعت نشان مع بخشی فوج سید عبد الله خان را گذاشته رو براه جهان آباد اختیار نمودند و گویند که سیف الدین علی خان پیل از مرد آمدن سید عبد الله خان عار فرار انگاشته نمود و باز از میدان کارزار کشیده براه دران دشت پر بلاکه نمونهٔ کربلا گردیده بود گذاشته هفت هشت فیل از جملهٔ پانزده فیل که با خود داشت از دست تا راجان محفوظ همراه بدر برد - و دران حال که سید عبد الله خان بزخم شمشیر بر دست و تیر بپوست مال بر پیشانی او رسیده بود حیدر قلی خان با جمعی از همراهان شمشیر برهنه در دست بر سر او رسید سید

عبدالله خان باظهار امان جان که سیدم بدو مخاطب گردید و بسیب ترحمی که حیدر قلی خان در بارهٔ او نمود زنده بدست آمد و بعد مقید شدن سید عبد الله خان غازی الدین خان قریب دو گهری استقامت ورزیده پارهٔ بهیر که از تاراج جاٹهه و مغلان مانده بود پیش روی خود گرفته روانه شد و صدای شادیانهٔ فتح و نصرت ابو المظفر ناصر الدین محمد شاه پادشاه بلند آوازه گردید و سید عبد الله خان را حیدر قلی خان بر فیل انداخته رو بروی پادشاه آورد از نظر شفقت که خاصهٔ خاندان تیموریه است و ازان بوی امان جان بمشام هوش باختهٔ او رسید حوالهٔ حیدر قلی خان نمودند و نجم الدین علی خان که از زخمهای کاری امید حیات نداشت و سید علی خان بخشی رساله نیز با جمعی دیگر از همراهان دستگیر شدند و حامد خان و عبد النبی خان و دیگر جمعی از نامداران بقصد امان بفوج ظفر موج خود را رساندند و تمام فیلان و خزانه و کار خانجات آنچه بعد تاراج زدن مانده بود بضبط و گرد آوری آن پرداختند * بیت *

از فروغ صبح دولت ای جوان غافل مباش
خندهٔ شیر است لطف آسمان غافل مباش

سلطان محمد ابراهیم بی تقصیر را که پناه بجنگل برده بود نیز دستگیر نموده نزد پادشاه آوردند ازانکه حرکت او درآمدن و رفاقت نمودن باختیار او نبود بنظر توجه و جان بخشی متوجه حال او شدند - آخر روز جمعه چهاردهم محرم الحرام که خبر زوال دولت بارهه و مقید شدن سید عبدالله خان بدارالخلافت رسید مستورات و عورات سید عبدالله خان

که زیاده از شمار فراهم آورده بود همه هوش باخته بیشتر نوبت رفت را غنیمت دانسته تا رسیدن چوکی پادشاهی هرچه توانستند با خود گرفته برفتند و چادر گهنه پوشیده بدر رفتند مگر چندی که سیدهٔ نجیبه بودند چادر عصمت بر سر کشیده بجای خود ماندند. و عبد الله خان کاشی را که نجم الدین علی خان محل اعتماد دانسته برای محافظت چنان روز بر محل نگاه داشته بود آن بد اختر نمک حرام دست خیانت و تصرف بدستور حرام خواران دراز نموده آنچه توانست تقصیر نه نمود و همه عورات سیده و دیگر خدمهٔ محل نجم الدین علی خان چادر ناموس بر سر کشیده از ملاحظهٔ بیناموسی و رسیدن متصدیان پادشاهی هرطرف که دانستند رو بفرار آوردند ازان جمله صبیهٔ نه ده سالهٔ نجم الدین علی خان را بخانهٔ یکی از صفیهای میرانی سادات برده پنهان نمودند که آخر دستگیر مرده پادشاهی گردیده

* بیت *

بکار آنچه داری چه گندم چه جو * که امروز کشت است فردا درو

آری که کرد که نیامد و که کست که نه دروید. عنایت الله خان را با دیوتات برای ضبط خانهٔ سید عبد الله خان و دیگر تبعه و لحقهٔ او بطریق ایلغار مرخص و روانه فرمودند. و محمد شاه پادشاه بی آنکه بعطای اضافهٔ منصب و ترقی مراتب امرا پردازنده شانزدهم محرم ازان مکان حرکاه کوچ فرموده متوجه دار الخلافت شدند غلام علی خان که در دار الخلافت برتابت نجابت علی خان بنیابت سید عبد الله خان بدام دست هرچه توانستند از اشرفی

و جواهر با خود گرفته بتغییر وضع از قلعهٔ ارک و شهر پناه برآمدند
غلام علی خان دران آشوب که هنوز کسی بحال کسی نپرداخته
جان و مال بسلامت بدر برد و نجابت علی خان که جوان سیزده
چهارده ساله پسر خواندهٔ و برادر زادهٔ سید عبد الله خان و برادر
غلام علی خان بود بدست مردم پادشاهی گرفتار گردید و گرفته
بحضور آوردند بعد عرض فرمودند که همراه سید عبد الله خان
نگاه دارند - پادشاه گردون وقار ستاره هشم شانزدهم محرم از مکان
فتح پور کوچ فرموده بدون آنکه مابین راه توقف بمیان آید
بکوچهای طولانی نوزدهم شهر مذکور نزدیک بسواد دار الخلافت
رسیده برای بعضی سرانجام امور سلطنت حکم دو مقام فرمودند
و چنان سر سواری بدرگاه حضرت خواجه قطب الدین قدس سره
تشریف برده بعد زیارت و رساندن مبلغ بخدام آن مکان میمنت
نشان مراجعت نموده بخشیان عظام را مامور بعرض رساندن
مراتب امرا و خانه زادان رکاب ظفر پیکر که مصدر تردد
و جان نثانی گردیده بودند فرمودند و هر یکی را فراخور حسن
تردد بعنایت اضافه و خلعت و عطای فیل و جواهر که اگر بتعداد
تفصیل آن پردازد از سر رشتهٔ اختصار باز میماند مفتخر ساختند
و حیدر قلی خان بهادر ناصر جنگ را باضافهٔ هزاری پر شش
هزاری و خطاب معز الدوله سر بلندی بخشیدند - بیست و دویم
شهر مزبور شهر را آئینه بندی نموده بدبدبهٔ فر سکندری شرف
نزول در قلعهٔ دار الخلافت فرمودند - و اواخر ماه مذکور سیف الدوله
عبد الصمد خان بهادر دابر جنگ و آغر خان که از لاهور احرام

آن قبلهٔ عالمیان بسته بودند بحضور رسیده شرف اندوز ملازمت گردیده بعطای خلعت و سرپیچ مرصع معتبر گردیدند - اوائل شهر صفرالمظفر راجه جی‌سنگه دمهیراج از وطن و راجه گردهر بهادر از صوبهٔ اوده آمده سعادت ملازمت حاصل کرده بانواع عنایات پادشاهانه سربلندی یافتند - صوبهٔ نجم الدین علی خان را که در محل نزد نواب قدسیه آورده بودند و صاحبهٔ زمان اراده داشتند که در سلک ازدواج پادشاه در آرند چون این معنی بر سید عبد الله خان ناگوار نمود بحیدر قلی خان بهادر درین باب باظهار عجز و رقت که بر سادات دارد چنین ماجرا بگذشته رجوع آورد حیدر قلی خان بخدمت صاحبهٔ زمان رفته درین باده ملتمس گردیده بسعی تمام از صحن برآورده بخانهٔ نجم الدین علی خان فرستاد - از زبان صفهان دکن بعرض رسید که نظام الملک بهادر فتح جنگ بارادهٔ حضور از خجسته بنیاد برآمده باز بسبب رسیدن خبرهای مختلف ازدکن طرف بهادر بقضای مصلحت مراجعت نموده برای بندوبست آن ضلع رونه گردید - و حکم اخذ جزیه ازدسران نموده بودند باز از التماس راجه جی‌سنگه وگردهر بهادر نظر بر عرضی که از اطراف تردد امواج بحر امواج و گرانی غله بر سکنهٔ اکثر پرگنات و بعضی بلاد نواح گذشته تا بحال آمدن حال رعایا و بندوبست ملک صاف فرمودند - چون راجه اجیت سنگه صوبه دار احمد آباد و اجمیر با ادارهٔ اطاعت بیرون گذاشته گاهی از شهر و پرگنات تعلقهٔ خود منع نموده بود سعادت خان بهادر صوبه دار اکبر ابادرا طلبداشته برای تنبیه او مامور نمودند

او بعد قبول بعذر زیاده طلبی ابا نمود بعده صمصام الدوله و قمر الدین خان بهادر و حیدر قلی‌خان بهادر برای تنبیه او مامور گردیدند و هر کدام مهم اورا بعهدهٔ خود گرفته بعد قبول بلکه پیشخانه بیرون زدن فرموده دغدغه نموده مصلحت در بر آمدن بدانستند خصوص صمصام الدوله از ملاحظهٔ آنکه مبادا مهم برطول انجامد و خزانهٔ پادشاهی وفا ننماید و برای دیگر مفسدان زیاده مادهٔ آشوب و فساد گردد راضی ببرآمدن هیچ امیر نگردید - درین ضمن خبرآمد آمد نظام الملک بهادر فتح جنگ راجه اجیت سنگه را از خواب غفلت بیدار ساخت لهذا پیغام اطاعت و دست برداشتن از صوبهٔ احمد آباد و التماس بحال داشتن صوبهٔ اجمیر بمیان آورد *

چون بعد از فراغ رزم بآرایش بزم پرداختن آئین سلاطین نامدار است و جشن و طوی پادشاه فریدون شکوه با صبیهٔ پادشاه شهید مرحوم مغفور محمد فرخ سیر نیز ضمیمهٔ آن گشته بود حکم عالی شرف نفاذ یافت که متصدیان سرکار دولتمدار ابواب عیش عالم افروز و عشرت بر روی هواخواهان دولت و سلطنت مفتوح سازند و اقسام اسباب طرب و سرود آماده و مهیا گردانند و در عشر ثانی ربیع الاول سال مسعود سنه دو از جلوس شروع بسر انجام جشن نمودند و در و دیوار و ستون و سقف دیوان خاص و عام از انواع قماش طلا باف و کلابتون درز و زر بفتهای بوم طلائی کار ولایت و کمخاب بیش بهای آحمد آباد و مشجر فرنگ و مخمل کار کاشان و سلسلهای مروارید آراستگی پذیرفت

و آرایش حجره‌هاي اطراف دولتخانه بدستور سقررپی‌که بعهدهٔ امرای سعادت فرجام تقسیم می یابد بسعي کار پردازان چاند دست چنان‌زینت اتمام گرفت که نسبهٔ قصر روضهٔ رضوان گردید و آنقدر انواع اقمشهٔ و اقوان جمعی بیش بهاي هند و روم و خطا و ختن انعام اقلیم بصرف درآمد که تجار ربع مسکون از منافع آن ذخیرهٔ کفاف سالها اندوختند و از هر طرف راسشگران قله رفتار سمور پرداز و مفندان گلعذار خوش آور بهندسی چنگ و مردنگ و نی و چغانه و دم آوازی بربط و تال و موسیقار گوش زهرا چنگی را چون تار طنبور گوشمال دادند • بیت •

دهان شعشهٔ می باز کردند • بقانقل عیش را آواز کردند

طرب مي‌خورد و زر درکرچها کرد • رند مستي در هرخانه واکرد

خرمن خرمن زر در انعام ارباب طرب در آمد و دامن دامن زر و گوهر در دامن مرد علما و فضلا و شعرا ریخته گردید - معتمام الدوله و فخر الدین خان بهادر و عبد الصمد خان دلیر جنگ و حیدرقلی بهادر و خان خانان صفدر جنگ و ظفر خان بهادر و راجه جسونگه و گردهر بهادر و دیگر امرای مقرب هر کدام لک لک روپیه نذر گذراندند و بهر یک خلعت و جواهر و اضافه مرحمت فرمودند و عقیدت خان پسر امیر خان صوبه دار سمرقند تحفه را بصوبه داری عظیم آباد تفویل بپشکش پنج لک روپیه سقرر فرمودند و معز الدوله حیدر قلي خان بهادر را صوبهٔ احمد آباد از تغیر اجیت سنگه و مقصدي نقدر صورت از تغیر فخر الدین خان بهادر ضمیمهٔ سپهر آتشي عطا فرموده نیابت صوبهٔ احمد آباد بنام شجاعت خان

عرف محمد معصوم شجاعت خانی صادر نمودند و قمرالدین خان را
فوجداری سرکار مراد آباد از تغیر حیدر قلی خان بهادر ضمیمهٔ
خدمات حضور فرمودند و فوجداری سرکار سکندره بنام عبدالرحیم خان
مقرر گردید - مرحمت خان از نزد نظام الملک بهادر رسیده سعادت
ملازمت حاصل نمود - و در عشر ثانی ربیع الآخر محمد امین
خان چنین بهادر تازار جسمانی که از چهار پنج روز زیادة نکشید
ازین جهان فانی بدار القرار انتقال نمود و نیابت وزارت
بعنایت الله خان مقرر فرمودند - چون مقرر فرمان عنایت عنوان
مشتمل بر طلب نظام الملک بهادر فتح جنگ صادر گردیده بود
و اکثر امور ملکی و کار وزارت بر رسیدن آن امیر با تدبیر صاحب
السیف و القلم موقوف داشته بودند نظام الملک بهادر که از
بندوبست افغانان سمت بیجاپور فراغ حاصل نموده بخجسته بنیاد
مراجعت نموده بود اواخر ذی الحجة الحرام احرام حضور بسته
کوچ بکوچ متوجه دارالخلافت گردید و عشر ثانی ربیع الآخر نزدیک
شاه جهان آباد رسید باوجود آنکه مخالفان برهمکار کلمات دور از
وهم و خیال نظام الملک بسمع پادشاه رسانده بودند اما پادشاه
ناشنیده انگاشته بخشی الممالک صمصام الدوله بهادر منصور جنگ
را مامور باستقبال نمودند بیست و دویم ربیع الآخر فتح جنگ
داخل سواد حویلی دارالخلافت گشته شرف اندوز ملازمت گردید
و بسبب حاسدان درهم انداز که شرح آن خالی از اطناب
کلام نیست چند روز در کشاکش گذشت آخر کار پنجم شهر
جمادی الاولی مطابق سوم فروردی ماه الهی سنه چهار جلوس موافق

سال یک هزار و یک صد و سی و چهار هجری خلعت وزارت مع خنجر و قلمدان مرصع و انگشتری الماس بیش بها عطا فرمودند اما هرچند نظام الملک بهادر فتح جنگ می خواست که در بندوبست وزارت و درانچه نیک نامی پادشاه و گرد آوری خزانه بدون آنکه مادهٔ بد نامی ظل الله گردد کوشد بسبب مخل گشتن برهمکاران که کلمات تمهید آمیز متضمن بر انتزای چند بعرض می رسانیدند و تخیل وزارت می گردیدند میسر نمی آمد خصوص کوکی پادشاه که زن سحر آفرین بدفن صاحب جوهر بود و با خواجه خدمتگار خان که مقرب پادشاه گفته می شد همراز و همدم گشته باظهار کفایت و مراهم آوردن خزانه مبلغهای خطیر از مرده بنام پیشکش برای پادشاه و خود می گرمت خلل تمام در بندوبست وزارت انداخت و دیگر بعضی مقربان همچشم نیز حرفهای دور از خیال و توهم نظام الملک خاطر نشان پادشاه ساده لوح می نمود چنانچه معزالدوله حیدر قلی خان که در خدمت میر آتشی استقلال زیاده بهمرسانده بود از راه چرب زبانی در مقدمات مالی و ملکی دخیل میگردید بعده که نظام الملک در بن ماده اشارهٔ بخدمت پادشاه نمود و خدیو زمان از راه نصیحت و ملایمت معز الدوله را مانع آمدند حیدر قلی خان متحمل نگشته التماس بخدمت نرمر تعلقهٔ صوبه داری خود بمیان آورد و مرخص گردیده نائب در حضور گذاشته وسط ماه جمادی الاخری روانهٔ احمد آباد گردید و بعد رسیدن احمد آباد جاگیر اکثر بندهای پادشاهی و مقربان حضور را بضبط خود در آورد بعده که مرباد این معنی مکرر

بعرض رسید فرمان نصیحت آمیز مشتمل بر منع ضبط جاگیر مردم بنام او صادر گردید فائده نه بخشید تا آنکه جاگیرهای حیدر قلی خان که در اطراف شاه جهان آباد بود عوض جاگیرهای احمدآباد بضبط در آوردند - سید عبد الله خان سلخ ذی الحجه ازین جهان فانی بروضهٔ جاودانی شتافت گویند مسموم ساختند اما غرائب درین ست که باوجود آنکه از زبان مردم ثقه شنیده شد که خدیو زمان وقت سواری در مقابل سلطان محمد ابراهیم و سید عبد الله خان با خدا عهد نموده بودند که در صورت فتح و استقلال یافتن سلطنت هرچند از سید تقصیر عظیم واقع شود بقتل و استیصال او نکوشد و نظام الملک بهادر فتح جنگ نیز در رعایت سید عبد الله خان میکوشید و هرگاه در خلا و ملا مذکور هردو برادر بمیان می آمد سید عبد الله خان را بحسن صفت و بی تقصیری در مادهٔ فرخ سیر یاد می نمود و مقابل مدعیان دیگر در اصلاح میکوشید چنانچه هردو برادر را که نمک بحرام و حرام نمک مینوشتند منع نموده بود حاشاکه او هم صلاح بمسموم ساختن داده باشد باز العلم عند الله •

چون در ذکر بعضی مقدمات سادات قلم بشکوهٔ هردو برادر شهید بلا اختیار جاری گشته و با صلاح آن نتوانست پرداخت در کفارهٔ آن دو سه کلمه از خوبی و حسن اخلاق و عدالت پروری و فیض رسانی آن هر دو سپه سالار بارهه بزبان قلم صدق بیان میدهد اگرچه آنچه از هردو برادر خصوص از سید عبد الله خان در باب فرخ سیر شهید و اخذ رشوت و سختی اجاره و دیگر سلوکی که باعث شکایت خلق گشته بود همه از شامت رتن چند دیوان که

استقلال زیاده از حوصلهٔ خود یافته در ایذای خلق میکوشید و از زیاده طلبی اهل غرض و ارباب حاجت که همه را کامیاب مطلب نمیتوان نمود بود و حسین علی خان قبل از انکه بتعلقهٔ دکن مامور گردد در اخذ زر کارسازی نهایت لغزت داشت بعد مقرر شدن در دکن محکم‌سنگه و دیگر پیشکاران در انحراف مزاج او کوشیدند - اما هردو برادر در رعیت پروری و کم آزاری در حق کافهٔ انام درین زمانه ممتاز بودند تمام سکنهٔ بلاد که خالی از مادهٔ عناد و غرض بودند از عمل مادات شاکی نمودند - و در فیض رسانی و رعایت بمردم صاحب کمال و ارباب حاجت و تیمار داری مستحقان مخصوص حسین علی خان زیاده از برادر کلان میکوشید و موافق زمانه حاتم وقت بود و از مطمح احسان او در افراط طعام و رسانیدن غلهٔ خام عالمی بفیض میرسید - در ایام گرانی خجسته‌بنیاد مبلغ خطیر از نقد و غله مقرر کرده بود که هر روز بفقرا و بیوه زنان میرساندند - و حوض آب در خجسته بنیاد بنا گذاشتهٔ اوست اگرچه اعز الدوله عوض خان مولدر در وسعت و ارتفاع عمارت مجید افزوده اما اصل بانی بحالی خود جاری آن حوض دریا موج که در ایام تابستان از نلت آب سکنهٔ خجسته بنیاد در عذاب بودند حسین علی خان گردیده و در وطن دارهه نیز بنای سرا و پل و دیگر مناهای عاقبت بخیر گذاشته - و سید عبد الله خان نیز در تحمل و بردباری و وسعت خلق شهرت تام داشت بعه از وفات ملا عبد الغفور بیهوده که ملک التجار زمدر سورت گفته می شد مبلغ یک کرور و چند لک روپیه نقد و جنس ازو مانده بود و

باوجود داشتن وارث حیدر قلي خان متصدی بندر سورت باظهار
کفایت و رضا جوئی محمد فرخ سیر مرحوم بضبط مال او
پرداخته حقیقت بحضور معروض داشته بود درین ضمن ایام
گردش سلطنت چنانچه بذکر در آمده رو داد و عبد الحی نام
پسر ملا عبد الغفور بقصد استغاثه بحضور رسیده بهر دو برادر
رجوع آورده پیغام مبلغ پانزده لک روپیه براي خلاص اموال خود
سواي مبلغ رقم چند و چند دیگر متصدیان درمیان داشت
حسین علی خان که اختیار بندر سورت در قبضهٔ اقتدار او بود بطریق
پیشکش قبول نمود و حسین علی خان روزی قبل از طلوع آفتاب
دیانت خان را که در همان روزها دیوان خالصه مقرر نموده بودند
طلبیده گفت که ما را امشب با نفس خود سخت مناظره و محاربه
در باب اموال عبد الغفور و طمع دران مال رو داد آخر بر نفس سرکش
خود غالب آمدیم و بالکل قطع طمع مال او نمودیم باید که شما
نیز درین باب سزاولي نموده همین وقت عبد الحی پسر عبد الغفور
را طلبیده تسلیم معافي اموال و عطاي خلعت و اسپ بدون آنکه
دام و درم خرج شود و باحدي التجا باقي ماند بفرمائید - روزی
فیلبان فیل سواری خاصه از دست و تعدی جمعي که فیل از محله
آنها میگذشت و مردم محله فراهم آمده سر فیلبان را شکسته فیل را
زخم رسانیده بودند بگذرانیدن شاهدان بر بي تقصیری خود
و تعدی مردم محله نالش نمود و مصاحبان مجلس موافق رویهٔ
زمانه نظر بر مزاج گوئي زبان بشکوه و طعن مردم آن محله آشنا
ساختند حسین علي خان همه را شنیده نا شنیده انگاشته قطع

گفتگو بمیان آورده جواب آن بردیوان روز دیگر موقوف داشت
و رفت شب شخصی را از روشناسان خود که بر صدق مقال او
اعتماد کلی داشت بدان مکان فرستاد که در انجا رفته بی فرضانه
بتحقیق ماجرا پردازد آخر معلوم شد که بالش نیلبان خالی
از غرض نفسانی و شرارت ذاتی او نبود نیلبان را منغوب ساخته
به تنبیه نمودن او فرمود - و در احتیاط اوامر و نواهی نیز تقید
می نمود - قاضی شهاب الدین دولت آبادی قدس الله سره
مولف تفسیر بحر مواج که از افضل الفضلای وقت خود و
صاحب کشف و حال بود در تالیف خود نوشته که سید صحیح
النسب باید که از اشراق محمدی و سعادت هاشمی و شجاعت
حیدری بهرا ز داشته باشد و دیگر دستار عمامت بخیری سیه
عالی نسب آنست که اگر نعمت بعض امراء از عصیان
و آنچه نباید آگوشی نبه رسانده باشد باید که وقت رحلت او
ازین جهان فانی و سپنج سرای بی اعتبار سببی روی دهد که
مادا آسایش و راحت بعد آخرت او گردد چنانچه در هردو برادر
هر سه نشان سیادت و عاقبت بخیری بسبب شهادت و بسبب شقاوت
در صورت مسعود سلطان سید عبد الله خان مشاهده نموده شد
طائفه از مردم جائیه مشهور به بهران چوزامن که در همان
ایام بجهلم واصل گشته بود نواح اکبر اباد گدیهای مستقیم
بر از مصالح جنگ داشتند و دگر سعدی و تمرد و قطاع الطریقی
آن گروه بدسگال در دگر سلطنت حضرت خلد مکان و مرخ میر شهید
صفحه برزبان رفته و در زمان سعادت خان صوبه دار اکبر آباد

که در تهوري و کار طلبي از مبارز پيشگان با نام و نشان گفته ميشد هر چند در تنبيه و تاديب آن جماعه کوشيد و ترددات نمايان از و بظهور آمد بسبب پناه تراکم اشجار دشوار گذار و مکانهاي قلب در استيصال واقعي آنها نتوانست پرداخت لهذا راجه جي سنگه دهيراج را با چندي از امراي کار طلب مبارز پيشهٔ مغليهٔ ايران و توران و افغانان جلادت نشان که زياده از چهارده پانزده هزار سوار موجودي فراهم آمدند و توپخانهٔ جهان آشوب و ديگر مصالح قلعه گيري و عطاي دولك روپيه مع خلعت و فيل براي مهم آن پدسگال تعين فرمودند راجه جيسنگه شروع بجنگل بري نموده تردد نمايان بر روي کار آورده مورچال پيش برده کار بران تبه کاران تنگ ساخت و سرداران توران و ديگر خانه زادان کارطلب نيز آنچه شرط تردد و جانفشاني بود بظهور آوردند باوجود آنکه کفار از گذبها بر آمده در پناه اشجار گاه بيگاه شبخون بر افواج قاهره مي زدند و جمعي کثير از هر دو طرف کشته و شهيد مي گرديدند در فرصت يك و نيم ماه که کار بر محصوران يك‌دو گذهي تنگ گرديد و بمدد اقبال پادشاه عدومال يکي از بني اعمام آن بد انجام که باهم نزاع وطن داشتند ازانها جدا شده براجه پيوسته رهنمائي استيصال آنها نمود و بعد تسخير دو گذهي از تسلط افواج پادشاهي آن گروه بدفرجام مقام و مراواي اصل خود را گذاشته دو پهر شب خانها را آتش داده باروت خانه را سوخته آنچه از نقد و جنس قابل برداشتن بود و توانستند همراه گرفته فرار اختيار نمودند ، توپ و غلهٔ بسيارگذاشته جان بسلامت بدر بردند و گذيها بتصرف بندهاي

پادشاهي درآمد - واز طرف خزانه که شهرت تمام داشت هرچند تجسس نموده بعضي مکانها را کاويدند هيچ اثري ظاهر نگرديد - چون خبر ضبط جاگير حيدرقلي خان اطراف دارالخلافت که بحيدرقلي خان رسيد بحضور بعضي امراي مقرب معروض داشت که هرگاه جاگير مراضبط نمودند از من نوکري و اطاعت چشم نداشته باشند - چنانچه سابق بزبان قلم داده باز مکرر اعتراض اين معني براي حيدرقلي خان نوشته رفعت اثر نه بخشيد بعده که باش جاگير داران و نافرماني حيدر قلي خان از حد تجاوز نمود صوبه داري احمد آباد از تغير حيدر قلي خان نظام غازي الدين خان بهادر خلف آصف نظام الملک بهادر فتح جنگ ضميمهٔ صوبه داري دکن مقرر ميشوند و بعطاي جواهر و خلعت معزز ساختند - بعد فراغ مهم جات نظام الملک را روز ماه صفر المظفر سنه پنج جلوس براي بندوبست احمد آباد و تاديب حيدر قلي خان در صورت عدم اطاعت رخصت نمودند و ايام صفر نظام الملک متوجه احمد آباد گردند بعده که تا نصير آباد رسيد خطوط حيدر قلي خان که از راه سالوسي و چاپلوسي معذرت آميز نوشته بود رسيد همينکه فتح جنگ مکوچهاي بي در پي نسبت صلوا رسيد از خطهاي اميال احمد آباد ظاهر شد که حيدر قلي خان را بشدت تمام عارضهٔ جسماني رو داده رکار باشر سون گشيده و بروايت ديگر از شنيدن خبر توجه نظام الملک بهادر طرف احمد آباد و ملحق شدن مرهٹهاي بهادر با اولچ دکن و باجي راو و غيره سرهٹهاي راجه ساهو و اطاعت نمودن همراهان احمد آباد نواب سابق الذکر آن سپه سالار خود را بتعارض

انداخته و کار بجنون کشیدن شهرت داده و پسر خود را مع عرضه داشت مشتمل برمعذور داشتن و بستن احرام بقصد حضور بخدمت پادشاه روانه ساخته متعاقب آن خود نیز از راه اجمیر روانهٔ دار الخلافت گردید - بعد تحقیق این خبر نظام الملک که نزدیک بآب نربدا هفت هشت منزلي احمد آباد رسیده بود حامد خان بهادر عم خود را بنیابت صوبه داری احمد آباد مقرر ساخته خود اوائل جمادي الاخری مطابق وسط اسفندار ماه الهي بقصد حضور طرف دار الخلافت مراجعت نمود - بعد رسیدن حضور هرچند خواست که از راه ندویت و اظهار کفایت چنانچه طریقهٔ وزراي خیر اندیش است در خدمت پادشاه ببندد و بست امور ملکي و گرد آوری خزانه و دفع فساد اطراف کوشد از عناد و حسد برهمکاران حضور خصوص کوکی پادشاه که در وزارت دخل می نمود و از اخذ رشوت و پیشکشهاي بیجا پادشاه را بد نام می ساخت و از منع نظام الملک باز نمي آمد و پادشاه نیز بدفع بدنامي خود بمنع او نمی پرداخت چنانچه بایست در امور ملکی و اجرای کار و بار وزارت نمی توانست کوشید *

ذکر توجه سپه سالار با فرهنگ نظام الملک بهادر فتح جلگ دفعهٔ ثانی طرف دکن

اگرچه سبب توجه نظام الملک بهادر فتح جنگ دفعهٔ ثاني طرف دکن باختلاف روایت مسموع گردید اما روایتي که از زبان راوی ثقه مسموع گشته بزبان قلم میدهد گویند در همان ایام خبر فساد ایران و غالب آمدن محمود خان افغان بر سلطان حسین شاه

فرمان روای ایران و رفتن اصفهان تا سرحد شیراز در تصرف
محمود خان و خرابی زیاد بر سکنهٔ اصفهان آمدن و مقید
گردیدن سلطان‌حسین و در رفتن شاهزاده طهماس مع برادر و پسران
سلطان حسین از قلعهٔ اصفهان بقصد فراهم آوردن لشکر بیهم بعرض
محمد شاه بادشاه میرسید رزاق نظام‌الملک بهادر باظهار خیرخواهی
بعرض رساند که اولا داعی اجارهٔ محال خالصه که باعث خرابی و
ویرانی ملک گردیده برطرف باید نمود - دوم رشوت که بنام پیشکش
جاری گشته از طریقه و دأب بادشاهان بعد و خلاف رای عالیم است -
سوم هزینه برگذار بدستور معهود خلد مکان جاری باید نمود - چهارم آنکه
چون در ایام فتور همایون بادشاه که ملک هندوستان بتصرف
شیر شاه افغان رفته بود از شاه ایران کومک و خدمتگاری و مهمان
پرستی وافعی بعد توجه همایون بادشاه طرف ایران ظهور آمده
اگر درین وقت برای دفع فتنت بعدان کومک فرمان روای ایران
نمایند در تواریخ باعث بیکناسی خاندان تیموریه ثبت خواهد
گردید بادشاه فرمودند که کرا دریم که بچنین مهم مامور سازیم
فتح جنگ بعرض رساند هر یکی از امرای هذی کار طلب حضور که
بدین خدمت مامور گردد اطاعت حکم بجا خواهد آورد والا اگر
حالهٔ زاد را بدین مهم مامور فرمایند تحمل و جان فشانی خواهد کوشید
ازین مقوله چند کلمه از راه خیراندیشی و خیرخواهی در خدمت
پادشاهی عرض نمود بعده که بادشاه برای این مصلحت کنکاش
با دیگر امرای حضور میان آورد قسمی از طرف نظام‌الملک بهادر
خاطر نشان پادشاه نمودند که حسن ظن نظام‌الملک را بسوی

ظن مبدل ساخته در حق چنان وزیر بی‌نظیر سراپا تدبیر بد مظنه ساختند - وازانکه آداب تسلیمات عنایات وآداب اطاعت پادشاه موافق رویهٔ سلطنت بالکل نمانده بود نظام الملک بهادر می خواست که در نسق آداب پادشاهی اجرای حکم از سر نو کوشد و این معنی باعث خار خار دل مقربان حضور می گردید لهذا روز بروز از طرف فتح جنگ آنچه مرکوز خاطر اواصلا نبود خاطرنشان پادشاه نموده حقوق جان فشانی او بکلمات غرض آمیز حسد انگیز مبدل نموده بد مظنه می ساختند و پادشاه نا تجربه کار را بمرتبهٔ در حق نظام الملک بهادر بفکرهای ناصد انداختند که نظام الملک نظر بر عاقبت اندیشی و پاس آبروی خود صلاح و مصلحت نیک دران دانست که در اواخر ماه ربیع الاول سنه شش جلوس بنام شکار رخصت چند روزه خواسته از دارالخلافت بر آمده بعذر تبدیل آب و هوا تا سی چهل کروهی دار الخلافت بر لب آب دریای گنگ رسیده شکار کنان و صید افگنان تفرج می نمود درین ضمن اخبار شرر بار انتشار مرهتهٔ بد کردار و دیگر مفسدان تبه کار در ضلع صوبهٔ احمد آباد و مالوا که صوبهٔ اول بنام آن سپه سالار و ثانی بغازی الدین خان بهادر فیروز جنگ مبین خلفش تعلق داشت زبان زد خاص و عام گردید بنابرین بحضور پادشاه عرضه داشت نموده فرمان متضمن بر حصول رخصت رفتن برای بندوبست هر دو صوبهٔ تعلقهٔ خود حاصل کرده از منزل سورون نام مکانی که کنار دریای گنگ از جملهٔ شکار گاههای مقرری مشهور است بعزم تنبیه و تادیب مفسدان که دران ضلع آواره بودند روانه گردید هنوز بدار الفتح اجمیر نرسیده

بود که مرهٹه باستماع خبر آمد آمد عزت پذیر شده از دریای نربدا بسمت دکن گذشت و مفسدان دیگر هم دست تطاول کوتاه کردند - و نظام الملک تا دریای نربدا لوجهن تعاقب نموده بعد استماع عبور این همانه از دریای نربدا معاودت نموده بپرگنهٔ مهور مضاف صوبهٔ مالوا که بملکهٔ سرانج قریب است رسیده می خواست که بعد انتظام صوبهٔ مالوا عازم حضور پر نور گردد درین ضمن از جانب دکن خبر رسید که میر زاهد خان ناظم صوبهٔ حیدر آباد که پیش ازین قدری سال بعد از فراغ جنگ عالم علی خان خود را پیش قبل جنگ رسانیده باظهار اخلاص و عقیدت تمام خویش را وا نموده وقت جنگ برای او اضافهٔ دو هزاری بر چهار هزاری با خطاب عماد الملک میرزا خان بهادر هزیر جنگ تجویز نموده بحضور نوشت و پذیرائی طلبید و ماهی و مراتب و پالکی چهاردار از خود توقع نمود و برای پسران و رفقایش نیز انعامهای قابل و خطاب تجویز کرده از خود رعایتها نموده بر جاگیر و خدمات سابق نمود و عماد الملک میرزا خان در خدمت قبل جنگ عهد و قرار نموده بود تا که میان شما و پادشاه عهد بقائی نقد دائی است من هم نوکرم و الا مرا از جملهٔ زمینداران مطیع خود داند دریغرا باظهار آنکه صوبه داری کل دکن بنام او مقرر شده از صوبهٔ حیدر آباد برآمده بعزم خجسته بنیاد روانه گردیده و عبد الغنی خان و دلاور خان و بهادر خان افغانان لنجها پور صاحب توچ و دیگر موحد بار عمدا نواح را بکومک خود طلبیده وارد خجسته بنیاد گشته و بعضد الدوله عوض خان بهادر تهور جنگ

که عمدهٔ فتح جنگ باو منسوب و نیابت صوبه داری دکن از طرف فتح جنگ باو مقرر بود از قصد رسیدن خود و خالی نمودن دار الامارت نوشته و بهمین مضمون دیگر منصبداران خجسته بنیاد نوشتجات استمالت آمیز رسیده - و درهمین ضمن از نوشتجات حضور نیز ظاهر شد که با وصف اینکه غازي الدین خان بهادر فیروزجنگ خلاف آن سپه سالار با فرهنگ بطریق نیابت در امور وزارت می پرداخت تغیر نموده وزارت را بنام اعتماد الدوله قمرالدین خان بهادر مقرر کرده و بر استقلال کوکبی مرتشیه افزوده اند بنابرین و بچندین وجوه دیگر که قابل تحریر نیست از مالوا بسمت دکن که فی الحقیقت ملک مفتوحهٔ آن سپه سالار با وقار بود و اولا از جد امجد و والد ماجد فتح جنگ دران صوبه خصوص در تسخیر بیجاپور و اکثر قلاع نامی و بلاد مشهور سعي و تردد هاي نمایان و جان نثاریها در عهد خلد مکان بظهور آمده و ثانیا مرة اخري در هنگامي که سادات بارهه بر تمام سلطنت هندوستان و عمدهاي ایران و توران تسلط تمام بهمرسانده بودند خصوص حسین علی خان که دکن را بمنزلهٔ آلتمغاي خود تصور نموده بر هیچ موجودی وجود نمی گذاشت و کرا مجال بود که مقابل شمشیر و بندوبست او در امور سلطنت و نسق دکن سرسبز تواند گردید و اختیار سلطنت چنانچه بگزارش آمده بجائی رسیده بود که پادشاه را بنماز جمعه و سیر و شکار برآمدن متعذر بود ترددي که ازو بظهور آمده و باعث اختیار سلطنت رفتهٔ دودمان تیموریه گردیده مکرر بزبان قلم داده متوجه شده از دریاي نربدا عبور نموده خود را

اواخر ماه رمضان المبارک به خجسته بنیاد رسانید و مکرر خطوط
نصائح آمیز بعماد الملک نوشت و جوابه آن منضمن بر عدم
فسخ ارادهٔ خود و اظهار غرور و غرور رسید و فتح خانگ با وصف
آنکه سراپا حلم و تمکین بود مکرر نوشتجات نصیحت آمیز باو
دادن حقوق و سوابق سابق فرستاد و تا دو ماه در خجسته بنیاد
بدفع الوقت گذرانید آخر چون اهل سفارش خان دامن کشان بطرف
خجسته بنیاد می آورد و از عاقبت آوردن جمعیت که بهادر خان
برادر داود خان پنی و عبد الغفار پسر محمد تقی خان و غالب
خان مشهور از طرف سعادت الله خان متصدی کرناتک و
فوجداران عمدهٔ دیگر باحشمت شایسته نذر پوسته بودند و
پیاده‌های بنجاره زیاده از شمار در عقب آورد و روز بروز جمعیت او
می افزود و این معنی باعث تردد ملک و عاقبت از اندیشی ساده مرحله
میگردید لهذا ذوالفقار الملک بهادر از خجسته بنیاد
بهمراهی ظفر قلی خان توپچی نموده بر عزم مقابله جسورست که نزدیک
بلده رسیده مضرب خیام نمودند از استماع این خبر وحشت اثر که جنگ واقع شود
بزرگان و سپاهی نصیحت آمیز مستقضی آنکه تصالح خیر واقع شده و
خونریزی مسلمان را بمیان نیاید و سپاهی دفع شر که تمسک اتمام حجت
بالکلیه نموده می نوشت که از جادهٔ هوای ریاست صوبه‌داری
دکن منعطف نگردد و گاه از ده سخن بود که خود را بایلغار شبگیر
مقابل موج ظفر موج رساند و گاه از مراتب مشیر مصلحت می نمود
که اشکر فتح جنگ را دست راست و چپ داده از راه دیگر طی
مسافت نظر بهی ابتدا نموده خود را بشهر خجسته بنیاد رساند

بتسخیر و تصرف خود در آورد چنانچه بدین قصد از مقابل فوج فتح جنگ منحرف شده از دریای پورنا گذشت و جمعی از سوار و پیاده بسرداری یکی از میر شمشیرهای خود برای سد راه لشکر ظفر موج بر کنار نالهٔ قلب گذاشت و برسر همان ناله میان تعین کرده‌های فریقین جنگ روی داد و بیشتری از فوج مبارز خان با سردار آن گروه قتیل و اسیر گردیدند و مردم فتح جنگ با فتح و نصرت مراجعت نمودند - القصه نظام الملک بهادر فتح جنگ نیز بقصد سد راه گردیدن از آب پورنا گذشت و بیست و سیوم محرم الحرام اواخر شهریور ماه الهی نزدیک قصبهٔ شکر کهیره مضاف صوبهٔ برار که از خجسته بنیاد چهل کروه واقع شده اتفاق مقابله افتاد - فوج پنجی نظام الملک بهادر بدین دستور قرار یافت که سرکردگی فوج هراول بقادر داد خان پسر قادر داد خان عالمگیری که از طرف جد مادری با سپه سالار رشتهٔ قرابت داشت و از جملهٔ بهادران و شجاعان کار طلب گفته میشد مقرر نمود - و طالب محی الدین خان نبیرهٔ سعد الله خان مرحوم که او نیز پسر عمه و خالوی سپه سالار می‌شد طرف یمین و اسمعیل خان و مظفر خان خویشگی جانب یسار زینت افزای فوج گشتند - و کنور چند بهادر پسر ستر سال بندیله که از سالها وظیفه خوار آن سپه سالار بود با جوقی از بندیلهای جنگ جوی ملازم سرکار همراه برقنداز خان میر آتش و عطا یار خان داروغهٔ احشام وتوپخانهٔ جنسی با توپهای آتش بار در پیش فوج ظفر موج بهراولی آن مقدمة الجیش مامور نمودند و عضد الدوله عوض خان بهادر تسوز جنگ را با سید جمال خان پسر خان معزی الیه

که تیر ترکش فتح آن فوج ظفر قرین بودند و مقرب خان
و خان عالم‌دکنی و منور خان خویشگی و عزیز بیگ خان حارسی
با توپخانهٔ شعله افروز دشمن سوز که از ابتدای بیابت‌موبه داری‌دکن
همراه ایشان بود در جرنغار صف آرای فوج نمودند . و ظهیر الدوله
رعایت خان برادر اعتماد الدوله محمد امین خان مغفور و محمد
غیاث خان بهادر مابین فوج میمنه و جرنغار زینت افزای فوج
ظفر موج گشتند . و نصیر الدوله مشهور عبد الرحیم خان که
معنوی فتح جنگ میسد جانب میسرهٔ مقرر گردید . و سید غضنفر
خان بخشی غازی الدین خان بهادر بهرور جنگ خلف مهین خود
را با جمعیت رسالهٔ تورب سه صد نفر صفدینهٔ برهان پور و
اورنگ‌آباد که از مدت بومیه دار و زمینه خوار مطیع احسان فتح جنگ
بودند و سرداری و خصوصی تنها بعهدهٔ سید غضنفر خان برهانپوری
بمناسبت هم وطنی ضمیمهٔ بخشگری بدو رجوع مقرر نموده بودند
با رهکلهای شرر بار جلو ریز و حریف دور انداز همراه ایشان تعین
نمودند . و حزب الله خان بدو سعد الله خان مرحوم را با جمعیت
شایسته از ملازمان سرکار ماسور بسر توپخانه میان فوج بسار فرمودند و
دلاور دل خان مشهور بلاچین بیگ مذکور که از جملهٔ شجاعان جانباز
بکه تاز و مبارزی صف انداز بود ضمیمهٔ این فوج ساختند . و
حفیظ الدین خان بهادر و محمد سعید خان بهادر تبرهٔ سعد الله
خان مرحوم که در سه روایت در زمره سپه سالار داشتند و اعتماد
کلی بر جان نثاری و کار طلبی هردو جوان بود مقابلهٔ در جریب
نزدیک فوج چاوداده . و میر بلقاسش هوشدار خان را که بخطاب

ازثی ارادت خان مخاطب گشته بود مقرر ساختند - و محتشم خان
نبیرهٔ شیخ میرخوافي را که از جدوآبای او در هردو جنگ سلطاني
دارا شکوه تردد و جان نشانی نمایان بظهور آمده بود بر صفحهٔ
روزگار یادگار مانده با جمعي سردار فوج طرح دست راست و
چپ مقرر فرمودند - و خواجه قلی خان تورانی که از شجاعان مشهور
کار طلب گفته میشد برفاقت گوپال سنگه کور و سلیم خان
افغان که از جماعه داران عمدهٔ بیش قرار و بخدمت نیابت
قراول بیگي مامور بودند با جماعهٔ برادری قراولان و عملهٔ شکار و
رسول خان افغان که هر یک آنها بر فیل سوار بودند در پیش
فوج قول یلتمش قرار دادند و همهٔ اینها از راه حسن عقیدت و
جان نشانی کمر بستند و خود بنفس نفیس توکل بذات پاک
حق نموده چون کوه تمکین زینت افزای قول گشته با جمعی از
عمدهای اخلاص نشان عقیدت کیش مثل خواجه عبید الله خان
و اهتدا خان دیوان و رستم بیگ خان و نیك نظر خان بخشی سرکار
ناصر جنگ و همت یارخان خالوی خلف کامگار آن سپه سالار و جوقی
از گروه اهل خدمات مثل عبد الرحمن خان داروغهٔ چوکی خاص
و دیگر مردم روشناس بایکه بهادران عقیدت اساس دیگر بهمرکابي
فتح و ظفر معرکه آرا گردیدند - و ترک تاز خان را که همیشه بسرداری
و کار فرمائی فوج مرهته می پرداخت با جمعی از ملازمان
سرکار خود بسرداري فوج مرهته که باجی راو و غیره هفت هشت
هزار سوار در رکاب آن سپه سالار بودند مقرر فرمودند - و ازان طرف
عماد الملك مبارز خان نیز بفوج بندي پرداخته غالب خان

نامی را که از طرف سعادت الله خان متصدی کرناتک حیدرآباد
باجمعیت شایسته رسیده خود را از جملهٔ عقیدت کیشان میارز
پیشه میگرفت با احمدبن منور خان پسر خان زمان معروف بشیخ
نظام دکنی بشجاعت مشهور هر دل قرار داده در عقب او محمد بیگ خان
خالوی خود را که سپاهی کینهٔ تجربه کار بود بجای یلتمش مقرر
کرده ابراهیم خان پنی مخاطب بهادر خان و برادر داود خان مشهور
طرف دست راست خود مقرر نمود - و عبد الفتاح خان پسر
عبد النبی خان میداد که از سالها در کرناتک بشجاعت
مشهور بود با افغانان توپخانه عدهٔ جنگ داده با دو هزار سوار
افغان رقیق صدوز خان کشته بود و همچنین پسران دلیر خان میانه که
از بندگان پور تا تفتی علی خان نامی که صدارت دارد و صفدر علی دلیر خان
گفته می شد و اختیار سر موجی پسران دلیر خان نیز او داشت
با جمعیت زیاده از سوار و پیاده خان . عبده طریق کمکیان رسیده
بودند با خواجه محمود خان و خواجه سعد خان و خواجه
مسعود خان و حامد خان پسران خود که هر یکی در شجاعت
و تهوری خود را رستم وقت می گردانند بعقب ساخته نزدیک تل
جا داده بود و خود با خان زمان پسر خان خانان بهادر خانی
و منور خان و تربیاش خان و عاقل خان دیوان سرکار خود و
عرب بیگ خان تورانی که از شجاعان کار طلب رزم دیده بود و
میر یوسف خان و جمعی دیگر در قول جا گرفته با بمعرکهٔ کارزار
گذاشت - حاصل کلام هر دو موج دریا موج مقابل هم رسیدند
نظام الملک بهادر فتح جنگ در سنهٔ تیز خلوتی را کار فرموده

نخواست که در خونریزی مسلمانان پیش قدمی از بظهور آید تا آنکه مبارز خان بهادر که بتفاوت دو سه کروه بنگاه او بود سوار شده باوجود حائل بودن نالهٔ بسیار قلب خود را مقابل لشکر فتح نصیب نظام الملک بهادر فتح جنگ رساند و قبل از دوپهر معرکهٔ جدال و قتال گرم گردید و از هر دو طرف بهادران شعله خو و مبارز پیشگان رزم جو قدم بعرصهٔ رزم گاه گذاشتند و از صدای توپهای زهره گداز که دران دشت پرو حشت پیچید زمین و آسمان برخود لرزید چه نویسم از زد و خوردی که دران کارزار بظهور آمد و آنچه از کهنه مبارزان دیر کهن شنیده و دیده شده در کمتر مصاف و جنگ سلطانی که چنان سرداران نامی مشهور که قریب سی چهل فیل سوار هدف تیر و تفنگ گردیده جان بجان آفرین سپرده باشند مشاهده نشده اگر خواهم بتفصیل واقعی این جنگ قلم را رنجه دارم باغراق منجر می گردد - اگرچه از همه سرداران فوج نظام الملک دران صف کارزار تردد رستمانه بظهور آمد خصوص از عضد الدوله هوض خان بهادر و رعایت خان و محمد غیاث خان و نبائر خاندان سعد الله خان که مراد از حفیظ الدین خان و حرز الله خان و محمد سعید خان وطالب محی الدین خان باشند و میدغضنفر خان تردد می که بظهور آمد جای صد آفرین دارد - و مقرب خان پسر امین خان که از نبائر خاندان مقرب خان عرف خان زمان دکنی بودند و میان پدر و پسر یعنی امین خان و مقرب خان که پسر امین خان باشد عداوت قدیم بود چند روز قبل از مقابلهٔ هردو لشکر امین خان از فوج فتح جنگ روگردان شده خود را با جمعی دیگر از منصبداران

برهانپوری نزد مبارز خان رسانده بدولت سه چهار روز رسیده بود
روز جنگ پدر و پسر تشنهٔ خون همدیگر بودند و در آرزوی مقابل
هم شدن شمشیر میزدند تردد‌ی که از مقرب خان بظهور آمد از احاطهٔ
بیان بیرون است و محمد امین خان که خود را بطرف خصم رسانده
بود اگرچه از دست دیگریکی از مبارز پیشکان لشکر فتح جنگ کشته
گردید اما در عوام چنان شهرت یافت که مقابل شمشیر پسر از
پا در آمد . و از حملهای موج دلیران برای استقامت بعضی
دلباختگی از جا لغزید و از صدمات بدلیی موج خصم قریب سیزده
چهارده دیل پاکهر و نشان و غیره از میدان موج فتح جنگ برگشتند
حتی بهیر که در کرده عقب موج استاده بود بردیک بآن شد که
از مشاهدهٔ برگشتن دیلان خان در استقامت آنها راه یابد درین
ضمن دیانت خان دیوان دکن که دران روز ها معضوب فتح جنگ
گشته پای اعتراض آمده و معتقد معارضهٔ دیلی گردیده بجای
موج چنداول با پنجاه شصت سوار سردری و همراهان دیگر عقب
بهیر مانده بود از مشاهدهٔ بی استقلالی سردم بهیر طمع و صد راه آنها
گردید . دیوان خان مبارز خان را کشته شدن در پسر نام اسعد خان
و مسعود خان که تا بیشتری از دیلان سوار نامدار و نشان دار با
در آمده زده نوزاد سفر آخرت گردیدند و دو پسر دیگر مسعود خان و
عبدالله خان با جمعی بخصی کشته دستگیر گردیده بودند و دیلیان
سواری مبارز خان بیرا از رسیدن زخم‌های بیابی از پا افتاده بود
و مبارز خان که کرتهٔ برخود خود بصورت کفن پوشیده خود دیلیانی
می نمود از رسیدن زخم‌های کاری کار او بیرساخته شد و صدای شادیانهٔ

فتح از فوج نظام الملک بهادر فتح جنگ بلند گردید - روز دیگر
که باختلاف روایت بتعداد و شمار مقتولان مبارز خان پرداختند از
سه هزار نفر زیاده بتخمین درآمد و اسب آن قدر از صدمهٔ
گولها بالای هم افتاده بودند که در دو سه جنگ سلطانی دیده
نشده - و از فوج فتح جنگ سوای رعایت خان که عمدهٔ فتح جنگ
دو خانهٔ او بود زخم تیر بحلق او رسیده بود ره نورد سفر آخرت
گردید و سلیمان خان خویشکی بکار آمد و سید غضنفر خان از
رسیدن زخمهای کاری بعد دو سه روز در گذشت و چند نفر غیر
مشهور نیز بکار آمدند و بمردم ناصی دیگر آسیبی نرسید - نظام الملک
بهادر فتح جنگ برای تکفین و تدفین مقتولان و تدبیر علاج
زخمیهای که باسیری در آمده بودند خصوص هردو پسر
مبارز خان که احوال آنها بزبان قلم داده و دلاور خان همزلف
مبارز خان و محمد بیگ خان که خالوی مبارز خان می شد هردو
زخمها برداشته اسیر گردیده بودند - و محمد بیگ خان که زخمهای
کاری رسیده بود بعد دو سه روز ودیعت حیات نمود و عرب بیگ
خان نیز که از اعیان لشکر و مرهون احسان نظام الملک از سابق بود
بعد دستگیر گردیدن روز دویم در گذشت ودیگر از عمدهای سرداران
افغانان و غیره که اکثر از حکام و کار فرمایان و صاحب تومنهای
مشهور بودند مثل غالب خان و حسین منور خان و کمال خان
دکنی و بهادر خان و ابراهیم خان پنی و عبد الفتاح خان پسر
ارشد عبد النبی خان که فی الحقیقت تمام صوبهٔ بیجاپور از مدت مدید
در تصرف آنهاست از جملهٔ فیل سواران ناصی مقتول زیاده از

ده دوازده نفر در شمار آمده بودند سوای آن جمع کثیر مثل خان زمان
پسر خان خانان و احسن خان پسر علی مردان خان و میر یوسف خان
پسر میر اسلام که از مردم مشهور توران گفته می شد و فائق خان
و میر فخرالله و غیره مثل سوارانی که تحریر تفصیل آن نمی پردازد -
و جمعی دیگر که سوای تلف شدن مثل زخم ظاهری بآنها نرسیده
بود و پرداخت حال آنها ضرور گردیده مثل حکیم عزت طلب خان
و فولادش خان و میر ابو الفضل خان و رضا محمد خان دیوان
نصرتگر و آقا ابو الحسن سوانح نگار سجهلی بندر و غیره اگرچه
برای بیشتری از مردم گمان عداوت در او همه لازمهٔ غمخواری از
سرکار فتح جنگ میرساند اما چون امیر الامرا خان که دیوان و
خدمتگاران نظام الملک بسیار مرد معتبر و فیض رسان بود بیمار
داری و تدارک میفرمود - سوای آن دولت خان دیوان دکن جمعی
از مردم تاراج گشته را مدد داده و مدد نموده - و مبلغ کلی از جنس
جواهر و اسفه بابت پسران سفارز خان و دلاور خان و کاظم علی
خان پسر حاجی منصور و غیره مردم که بضبط در آمده بود
برای مسترد ساختن آنها نظام الملک صادر حکم فرمودند - بعد فراغ
از جنگ سه چهار منزل نموده متوجه خجسته بنیاد بهمرکابی فتح و
نصرت شدند - درین ضمن از توابع سوانح گاهی بادلکه بی دینی پیدا
ظاهر گردید که قلعهٔ محمد نگر اتصال حیدرآباد واقع شده و دران قلعه
بطریق ولایت پسر سفارز خان مقتول خان دام خواجه مرا قلعه داری
میفرمود خواجه احمد خان پسر میان خان که زیب پدر در جنگل
آباد داشت قلعه را بساخت عمارتها منصوب شده مال و متاع

خود را داخل قلعه نموده به بندوبست قلعه پرداخت بعد رسیدن خجسته بنیاد و خاطر جمع نمودن از بندوبست شهر و اطراف متوجهٔ بلدهٔ فرخنده بنیاد حیدرآباد گردیده مال و متاع خود را داخل قلعه نموده آواخر ربیع الثانی بفرخی و فیروزی در حوالی حیدرآباد رسیده در باغ گوشه محل مضرب خیام نموده بتعیین عمال و بندوبست آن ضلع پرداختند پسر مبارز خان باسم خواجه احمد خان از وسواس و توهم بیجا از طرف فتح جنگ نسبت بخود و همه وابسته های مبارز خان داشت به پشت گرمی قلعه و موجود داشتن خزانه و شهرت رسیدن فرمان صوبه داری و قلعداری بنام خودها از حضور که در تمام صوبه مادهٔ فساد و شورش گردیده تا مدت یک سال برای دخل ندادن عمال و قلعداران و زمینداران اطراف نوشته فرستاد جا بجا فوج ها برای مدد قلعداران و زمینداران تعین نموده و بعضی مفسدان که از مدتها مبارز خان بعضی تمام دستگیر ساخته در قلعه مقید و محبوس داشته بود آنها را برای انگیختن مزید مادهٔ فساد از قلعه برآورده مرخص ساخت و آنها به محالات خود رفته در تمام صوبه بمرتبه شورش برپا کردند که عمل عمالان یکقلم برخاست و تحصیل بند شد و مسافرین و مترددین از آمد و شد باز ماندند و در بعضی محالات مفسدان بر عمالان ریخته هنگامها کردند چنانچه درین فساد کاظم علی خان ولد حاجی منصور که جوان رشید و سپاه کار طلب بود و فوجداری نواح بهونگیر داشت با جمعی کشته گردید اما آخر نظام الملک بهادر انواع مهربانی و لطف و احسان از عطا

نمودن اضافه های نمایان و خطابهای موروثی که خواجه احمد خان را مخاطب بشباست خان و خواجه محمود خان را بمبارز خان نموده جاگیرهای سیر حاصل داده و همه وابسته های مبارز خان را بانواع دستگیری نواخت بظهور آمد کلید قلعه حواله نمودند نظام الملک در قلعه رفته قلعدار با احشام از جانب خود گذاشته به تنبیه مفسدان بوانعي پرداخت درهمین ایام که نظام الملک به بندوبست صوبهٔ حیدر آباد اشتغال داشت انور الدین خان بهادر از دار الخلافة آمده ملازمت نمود نظام الملک بهادر فتح جنگ رسیدن همچو بهادر کار طلب را فوز عظیم دانسته مهربانیهای بسیار فرموده خدمت صوبه داري حیدرآباد مقرر کرده و تنبیه و تادیب اشتیاي نواح حیدرآباد و مفسدان مقرري ضلع سیکاکل و غیره سرکارات بوجه احسن قرار واقعي نموی نمود که از انتظام ملک و اصنبت کمال درآن مکان بیرخلل بظهور آمد و مبالغ کلي که گاهی از ابتدای تسخیر ملک در عهد حضرت خلد مکان و خلد منزل داخل خزانه نگشته بود بوصول درآورد اگر تردد ات مالي و ملکي آن رستم زمان و تهمتن وقت مفصل برنگارد از سررشتهٔ اختصار دور مي‌انند ... چون نظام الملک بهادر فتح جنگ همیشه مصروف ندوبست بوده و غیر از صلاح وقت حرکتی بیجا از و بظهور نیامده دریں ضمن از نزد محمد شاه بادشاه به تقاضای مصلحت وقت که فی الحقیقت از فتح جنگ نیز سوای آنکه سلطنت رفتهٔ خاندان تیموریه را از سرنو تازه ساخت هرمز دانرمانی بظهور نیامده بود فیل و جواهر و خطاب آصف جاهی

رسید و به بندوبست ملک و تنبیه مفسدان و تادیب سرکشان و غمخواری حال زیردستان پرداخت و فسادیکه در عمل سابق از طرف مرهته و غنیم دیگر بود تخفیف یافت اگرچه بحسب ظاهر مبارز خان چوتهه موافق قرارداد سادات نمیداد و در تنبیه و تادیب مرهته ترددنمایان نموده بود اما هرگاه و هرجا منصوبان غنیم قابو میبافتند زیاده از چوتهه و هرچه میتوانستند میگرفتند و اکثر راه ها مخوف بود *

الحال بذکر احمدآباد می پردازد — اگرچه از سوانحیکه دران صوبه بعد از واقعهٔ حضرت خلد مکان رو داده محرر اوراق را اطلاع واقعي حاصل نشد اما انچه بروایت مختلف و استماع تواتر مطلع گردید مجملی ازان مي‌نگارد که در هر زمینیکه از افعال و کردار بنده هاي عاصي فسق و فجور از حد میگذرد و ازانکه دنیا یکی از کارخانجات مکافات خانهٔ آفرینش است مقابل هزاران معصیت اثر غضب از نزول بلای قحط و وبا و فرستادن حاکم جابر و تسلط کفار فاجر و رو دادن جنگ و جدال و آفت جان و مال و ناموس بر ساکنان آنجا رو میدهد چنانچه صوبهٔ احمدآباد که از جملهٔ بیست و یک صوبهٔ هندوستان طرف غربی معموربود بکمال آبادي و زرخیزي که لکها قماش آنجا باطراف عالم خصوص مکه متبرکه و ایران و توران میرفت از سیر حاصلي تا عهد حضرت خلد مکان چه نویسم کمتر جاگیردار بی‌نصیب بود که کم از ده دوازده ماه حاصل جاگیر او باشد والا نه بیست ماه و بیست و پنج ماه برای اکثر مردم واجب الرعایت بهم میرسید و گوشهٔ بود

که متوطنان آنجا از اکثر آفات سماوي سالمون و از وفور ارزانی غله و نواکه محظوظ زندگاني مي‌نمودند بعداز عهد شاه عالم هرسال اثر گراني و ويراني آن صوبه و تسلط يافتن غنيم و رو دادن ظلمهاي عظيم مي‌افزود و بازيافت نمودن تخفيف دامی که قريب مي چهل لک روپيه از عهد محمد اکبر بادشاه بعد تصرف ملک در اکثر پرگنات آن صوبه داده بودند و خانخانان در وزارت خود باوجود رويه کم آزاری که داشت دامهای تخفيف را بازيافت و ضبط نموده مبلغ ديگر نيز بر محصول کامل پرگنات آن صوبه افزود و آفت گراني و ظلم حکام علاوه آن گرديد و کار حاصل آن صوبه بجائی رسيد که درين ايام آفت کمی محصول هيچ صوبه بآن نمي‌رسد - و از ويراني و گراني و فتور غنيم که دران قلع روز افزون است چه نويسد در اينصورت داؤد خان را ذوالفقار خان صوبه دار احمد آباد نموده بود سر بر سوختن هوي برده خانه و کوچهٔ مشترک که ميان هنود و مسلمين واقع شده بود و موانع آمدن مسلمانان و ممنوع نگرديدن هنود در تلافي آنکه مسلمانان براي طعام حضرت مرور کائنات گاو آورده ذبح نمودند و بر مسلمان هجوم آورده نصاب را آن قدر زدند که کشتند و بقولی ذبح نمودند و بعد تفريقين چنان شعلهٔ آتش برافروخت که بسبب رعايت داؤد خان که هميشه در طرفداري کفره ميکوشيد چندين محله و رسته بازار و مال و اثر سوخته گرديد بلکه کار بسوختن در ناصي کشيد و تا دو سه روز چندين لکه روپيه را اقمشه و کتاب‌خانهٔ صحافان بتاراج رفت و چند نفر مرد هردو طرف برای امتعة الله

روانهٔ حضور شدند و رتن چند دیوان قطب الملک بدست آویز محضری که داؤد خان بر تعدي مسلمانان نموده داده بود جمعی از مسلمانان را که اعیان و فضلای شهر رفته بودند مقید ساخت چنانچه بر محل مفصل بگذارش آمده بعده که حیدر قلي خان در آواخر عهد محمد فرخ سیر به نیابت صوبه داري احمدآباد منصوب گردید انچه از ظلم و تعدي او در ضبط نمودن جاگیر منصبداران و جنگ و فسادی که با صفدر علي خان باني نموده و جمعي از مردم مشهور مسلمین و هنود را سیاست ناحق برآوردن و کشتن نمود در ذکر فساد و آشوب که بعد عزل سلطنت محمد فرخ سیر شهید رویداده بر زبان قلم جاري گشته . بعد ازان که صوبه داري احمد آباد به نظام الملک فتح جنگ مقرر گشت و حیدر قلي خان روانهٔ حضور گردید شجاعت خان و ابراهیم قلي خان که از پیش آردهای حیدر قلي خان بودند در احمدآباد و رستم علي خان برادر سیوم شجاعت علي خان را در بندر سورت به نیابت گذاشته روانهٔ حضور گردید و حقیقت هر سه برادر این صورت دارد که محمد کاظم نام مراد بخشي که از جماعداران عمدهٔ کارطلب و شجاعت پیشگان صاحب نسق شجاعت خان صوبهٔ دار احمدآباد بود و احوال او در ذکر سلطنت حضرت خلد مکان مفصل گذارش آمده شش پسر داشت که هرکدام در شجاعت و تهوری خود را کم از رستم داستان نمی دانستند و سر نوشت هرسه برادر بزیر تیغ آمدن از روز ازل انها شده بود ازانها یک پسر در صوبه داري ابراهیم خان در جنگ گولي هاي مفسد شربت شهادت

چشید و یک برادر در صوبه داری حیدر قلیخان بعد تردد نمایان در جنگ مفسدان توپ جمونیر بکر آمد و یک برادر در موجداری سورت در جنگ کفار آن ضلع بدرجهٔ شهادت رسید و سه برادر دیگر که مانده بودند حیدر قلیخان پرداخت حال ایشان درتجویز اضافهای نمایان معزز نموده یکی را مخاطب بشجاعت خان و دومی را بخطاب رستم خانخان و سیومی را موسوم بابراهیم علی خان ساخته بنیابت صوبه داری احمد آباد و بندر سورت گذاشته روانهٔ حضور گردید بعد رسیدن حامد خان برادر عمهی نظام الملک بهادر فتح جنگ به نیابت صوبه داری احمد آباد شجاعت علی خان که ابراهیم قلی خان برادر را در شهر گذاشته خود برای بندربست برگنات برآمده بود از شنیدن خبر حامدخان خواست که خود را بشهر رساند در معسکرت نرزی حامد خان بسته دخل ندهد یا بعد گرفتن قول امان که رویت مختلف درین باب معمول گردید باطاعت پیش آمد زیرا که میان داماد ران عظیم و هر سه برادر همیشه موج کینی و جنگ و قتال درمیان بود و عمال چوتهه میدادند و معتمد خان نایب سوخنهٔ سختی حیدرقلی خان بود بهمت هشت هزار سوار باستقبال حامد خان شتافته از سرکشی و مخالفت دامنه توان بعرض محمد نظام خاطر نشان کرده در سر استیصال ایشان کردیده بود و رفتن رسیدن شجاعت خان که داخل شدن حامد خان برادر نیز معا اتفاق افتاد و شجاعت خان خود را بکه تاز زیر دیل حامد خان بهادر رسانید و پای قتال و جدال از هردو طرف بمیان آمد و شجاعت خان

کشته گردیده بعدة ابراهیم قلیخان در خانه رفته منزوی گردید صفدرخان بانی که نزاع ته دلی بسبب حیدرقلیخان بایں خاندان داشت بحسب ظاهر میانجي شده طرفین را فهمانده بانهه دهری گشته که دران صوبه شخصی در چنین مقدمات و معاملات مالی بمیان آمده صاحب مطلب مغضوب را نزد حاکم برده ملازمت فرموده خود کفیل بدقولی ان میگردد انرا بانهه دهری میدانند یعنی بازوی او گرفته برای ملازمت می آرد و ابراهیم قلیخان بر بانهه دهری اعتماد نموده یکی از جماعداران معتبر دیگر را که از ساکنان احمد آباد نوکر حامد خان بهادر شده بود درمیان آورده به بانهه دهری او رفته ملاقات نمود و حامد خان اورا خلعت و چیغه داده مهربانی نموده در تسلی او کوشیده مرخص ساخت بعد تفاوت یک هفته باغوای صفدرخان ورهنمائی دیگر برهم کاران حامد خان ازان قول برگردیده قرار برین مصلحت گرفت که ابراهیم علی خان را طلبیده مقید باید ساخت بلکه در قطع شجر حیات او باید کوشید اما از انکه گفته اند * مصرع *

نهان کی ماند ان رازی کزو سازند محفلها

بسر کوشی هرگوش بگوش خبر این مصلحت بجماعداریکه میانجي شده ابراهیم قلي خان را نزد حامد خان برده بود رسید او خود را بعد دوپهر شب نزد ابراهیم قلیخان رسانده بر حقیقت اطلاع داده گفت که اگر میتوانی برآ من هم رفیق تو ام و ترا جاي محفوظ میتوانم رسانده ابراهیم قلیخان عار فرار بر خود هموار نتوانست نمود و پا بندی ناموس نیز مانع برآمدن او از شهر گردید

رضا بقضا داده مستعد سفر اخرت گشته انتظار اجل موعود میکشید تا انکه سزاوار و محمدتقی حامد خان بهادر پیهم برای طلب او رسیدند برایقی با سی تن و بقولی با چهل تن که رفیق شفیق روز پیکسی او گردیدند و آن جماعدار نیز با هفت هشت نفر رفاقت او اختیار نمود و او بعد از فراغ غسل و وداع اخری از همه مردم خانه آخذا و بیگانه حاصل کرده روانه شد بعد که بدرخانهٔ دار الامارت رسید خواست بی باکانه و بی مهابه اندرون درآید چوبداران و جمعی دیگر که در در سرا بودند مانع آمده گفتند پراق وا نموده با دو سه نفر درون برادر ابراهیم علی خان بر آشفته دست بر پراق نموده چند نفر را هماجا کشته و زخمی ساخته مستانه وار قدم وا گذاشت حامد خان از ملاحظهٔ حداثت و جهالت او خود را از دیوانخانه بکنار کشید و ابراهیم علی خان با جمعی که همراه بودند چون دیوانگان جانباز شمشیر میزد و رفقای او کشته و زخمی گردیدند تا انکه جمعی قلیل را کشته و زخمی ساخته خود را اندرون محل رسانده در جست و جوی حامد خان پرداخت آخر از صدمات گولی و سنگ و غیره اطراف که باو رسید گشته گردید و سر او را بریده سراش و جد جد بر سر دروازه ها آویخته و انچه بر سر مرزندان او از شماتت اعمال او گذشت بسبب اختلاف قول بتحریر آن نمی پردازد بعده که خبر کشته شدن هر دو برادر برهم علی خان نائب بندر سورت رسید خون برادرش در تل رگ و ریشهٔ او بجوش آمد گرمت و در تهیهٔ انتقام خون هر دو برادر و بر آمدن از بندر سورت بجادهٔ رسیدن ایام موعود افتاد و از انکه

در میان پیلوجی نام سردار غنیم که با ده یازده هزار سوار براي تقاضاي چوتهه نواح بندر از مدت یکسال هنگامه نمود و تاخت و تاراج اطراف داشت و با رستم علي خان مکرر مقابله و مقاتله میان آمده بود و هیچ وانعي نمي یافت درینحال بتقاضاي وقت رستم علي خان با پیلوجي و غیره وعدهٔ سرپاني امیز نموده بعد از صلح او را با خود رفیق ساخت و پیلوجي نیز فایوي رفت را از دست نداده امید انکه سرهنه ها بقیش طرف مغلوب را بطالع خود میدانند و در هرصورت برای او نقش نو شش بود با فوج خود رفاقت نمود و حامد خان بهادر از شنیدن حرکت الغو رستم علي خان بترتیب فوج پرداخته با توپخانهٔ آرسته و فوج با سرداران سرهنه کهنه (†) و غیره با دوازده هزار سوار با حامد خان پیوسته بودند بر آمد بعد رسیدن فوج های هردو طرف نزدیک دریاي سهي مقابله و مقاتلهٔ عظیم رویداد و جمعي کثیر لشکر طرفین کشته و زخمي گردیدند و آن روز شکست عظیم بر فوج حامد خان افتاد چنانچه اکثر کارخانجات و خیمه و خرگاه بتاراج رفت حامد خان قایوي رفت را از دست نداده خود را از فوج بکنار کشید و رستم علي خان شادیانهٔ فتح نواخته به تفاوت یک دو کروه از حریگاه خیمه زدن فرمود روز دیگر حامد خان بهادر با فوج خود که بقول مشهور پیلوجي را که ذخیرهٔ غبار سرکشي رستم علي خان در دل او بود طرف خود به پیغام های لطف آمیز مائل ساخت و طبل

(†) کنتهه

جنگ از مرتو نواخته پا بمعرکهٔ قتال گذاشت و ازین طرف رستم علي خان که بیشتر از مردم کارزار دیدهٔ قدیم الخدمت او کشته و زخمي گردیده بودند بمقابله پرداخت و دران هالت توپ بیلوجي برسر بهادر رستم علي خان تلفت آورد و بعد زد و خوردي که از هردو طرف بمیان آمد شکست فاحش بر فوج رستم علي خان افتاد و رستم علي خان کشته گردید درین مابین قصاب چند روز مرهنه توپ هردوطرف دست بغارت رسته بازار احمدآباد و دکاکین دراز کرده آنچه توانستند بتاراج بردند وآنچه از ناخت و تاراج غنیم و لشکرهای طرفین بر برگنات مخصوص پرگنهٔ برده با اطراف آن و تاراج دریای مهی چه نویسد که خون از چشم خامهٔ خونبار جاري میگردد و بعد ازانکه این خبر بعرض محمد شاه پادشاه رسید مربلند خان بصوبه داري احمد آباد مامور گردید حامد خان بهادر را آنجهاد نزد خود طلبداشته و بعد رسیدن مربلند خان که بصوبه داري احمد آباد مامور گردید با آنکه فوج هفت هشت هزار سوار که اکثر مردم بیش زده دیده بودند و توپخانهٔ عظیم همراه داشت بسبب انتشار امواج مفاهیر در برگنات سرکار صوبهٔ مذکور به بقدوبست ملک و تنبیه غنیم نتوانست پرداخت و روز بروز تعلق کفار زیاده میگردید و نرخ غله رو بگراني گذاشت و مربلند خان در شهر بطریق محصوران نشسته بدون آنکه در برداشتن تعدي مفسدان چشم پوشي و اغماض نکار برد به پیکار و تنبیه آنها که دردیک بعي هزار سوار جمع شده بودند نمي توانست پرداخت و تا دروازهٔ شهر اکثر پرگنات بتلاشت و تاراج مرهنه ها درآمد و

دست خوش تاراجیان میگردید و بسیاری از بیوپاریان و اهل حرفه و کاسبان موالید سه‌گانه جلا وطن گردیده رو باطراف گذاشتند و بمرتبه ظلم و تعدي برساکنان و بیوپاریان و صرافان نامي گذشت چون مبلغ کلي طلب سپاه که زیاده از ضروری و غیر ضروري نگاهداشته بود بسبب تاراج رفتن ملک که قادر بر دفع انها نبوده شده بود و جماعداران برای تقاضای طلب خود هجوم آورده برسر پرخاش و شوخي پیش آمدند آخر بنای تسلی و دفع فساد سپاه برین مقرر شده‌بود که جماعداران برات وجه طلب خود بر اسم هر صراف و بیوپاری میخواستند نوشته میدادند و انها رفته بیوپاري و تجار را گرفته مقید ساخته بانواع شکنجه و عذاب زر خود تحصیل می‌نمودند و پرگنهٔ بیرنگر که قصبهٔ معموره پر از تجار و قوم ناگران مشهور که لکها داد وستد مینمودند درانجا آباد بودند و ان قطعهٔ زمین از معموره هاي هندوستان پراز اقسام مال و زر نقد و کان موالید سه‌گانه بود از تاراج‌غنیم که صوبه داران بفریاد ساکنان انجا نتوانستند رسید خرابه محض گردید بعده که بعرض محمدشاه بادشاه رسید از تغییر سر بلند خان صوبه‌داري به دونگر سنگه راجه مقرر گردید بعد از رسیدن راجه که سربلند خان دخل نداده میخواست بجنگ و پرخاش پیش آید آخر نتوانست لهذا چنان فرار نمود که چند روز اثری ازو ظاهر نگردیده بحضور نارسیده منصوب بادشاه گردید و تامدتي حکم ملازمت نبود القصه که چنان صوبه در قلمرو هندوستان بهشت نشان هیچ صوبه بدان خوبي از طرف سیر حاصلي و وفور فواکه و ارزانی اکثر حبوبات و بقولات و اقسام اقمشهٔ

پیش‌بها که برای تجار ربع مسکون و فرستادن تحف و هدایا برای سلاطین هفت اقلیم آرزوانگیز هندوستان بود بمرتبهٔ ویران گشته که تجار و بیشتری از اهل حرفه جلا وطن گردیده و ترک خانمان موروثی نموده باطراف رفته پراگنده شدند مگر از فضل الهی بفریاد مظلومان برسد و غایهٔ توجه نظام الملک بهادر فتح جنگ آصفجاه بران ملک انگنده شود و سبب اعتدال آمدن و آبادی آن عودت گردد ۰

باز بذکر بندوبست آصفجاه که در صوبهٔ

فرخنده بنیاد هندوآباد نموده می پردازد

هرجا که مفسدان دارالحرب بود مثل زمیندار بد اصل واگذاردن که برای تسخیر قلعه و مسکن و مأوای تصدیع و هرزگی بر لشکر حضرت خلدمکان در ایام محاصره گذشته بر محل باحاطهٔ بیان در آمده و دیگر مفسدان نواح دور و پرگنات کوال و سرکار ایلگندل و غیره که در اکثر پرگنات از سرکشی زمینداران و مخمردی کوه نشینان عمل واقعی نمود در اندک مدت بتسخیر و تصرف بهادران اسلام درآمد و خس و خاشاک تشکر ظلم اکثر جا ژدوده گردید و برخلاف عهد هر یک دارالسلطنت که مدام در راهها از تفور و سد رهزنان و دزدان و تاراج سرهنگ و زمینداران فتنه ترددها مسدود و مفقود بود راهها عام و آمد و رفت جاری گردید و بدانست چونکه عمده ذخیرهٔ دکن انواع ظلم میکردند و سوای آن فی صد ده روپیه مداخل سرداسمکهی از زمینداران و رعایا بتحصیل می‌آوردند و بدین وسیله تمایش داران بد عاقبت در هر هفته و ماه تغیر و تبدیل میدادند و پیشکشی زیاد از عهدهٔ

رعایا مینمودند تصدیع و عفت بر حال عمال جاگیرداران جبر میگذشت آصفجاه چنان نمود که عوض از چوتهه صوبهٔ حیدرآباد نقد از خزانهٔ خود دست برداشته بدهند و ده روپیه سر ده بابت سردیسمکهی که از رعایا میگرفتند معاف نموده پای کمایشداران چوتهه و گماشتهای سردیسمکهی و راهداری که ازانها نیز اذیت تمام بر مسافرین و متردین و بیوپاریان میرسید از میان برداشته شد *

ذکر شمهٔ از سوانح حضور لغایت سنه ۱۴ از جلوس محمد شاه بادشاه

الحال بذکر شمهٔ از سوانح حضور می پردازد - خلعت و قلمدان وزارت از تغیر آصفجاه به قمرالدین خان بهادر عطا فرمودند و فرمان عنایت آمیز مشتمل بر مقرر نمودن وکالت منعهٔ خلعت و نیل و جواهر برای آصفجاه روانه فرمودند و بعد تولد دوسه فرزند که از مشکوی محل خاص بهم رسیده زود ودیعت حیات نمودند حق سبحانه و تعالی شانه فرزندی از بطن صبیهٔ محمد فرخ سیر کرامت نمود آنرا مسمی باحمدشاه ساخته جشن عالی نمودند حیدرقلیخان میر آتش که در خلوتخانه با زوجهٔ خود خوابیده بود از اثر شعلهٔ دل سوختگان جبارنی او در عالم حکومت رانی که طبع او بظلم راغب بود وقت شب در خلوتخانه اتش درگرفت زوجهٔ او نیم سوخته جان بدر برد و چون اکثر اعضای حیدرقلی خان تا برآمدن از میان ان شعلهٔ آتش سوخته گردید هرچند در معالجه کوشیدند فائده نه بخشید تا جهان را پدرود نمود *

از واقعهٔ صوبه اجمیر بعرض رسید که قرنگر سنگه پسر راجه اجیت‌سنگه قابو یافته خود را بخوبگاه پدر رسانده بجمعدهرجان‌سنگه پدر را بدار البوار فرستاد و راجه جی سنگه نیز مدام از پسر خود باوجود صغر سن و خواهرزادهٔ پسر بدعهد سنگه وطندار بوندی که از نیز از هشت سال زیاده عمر داشت وسواس هراس آمیز از هر دو داشت بکشتن هر دو امر نمود مجمدهر خان معرف محمد هادی که چندگاه خطاب مرشد قلی خان برداشته از بندهٔ بشو واعتبار دستگردانهای امالت خان خوانی گذاه میشد بصفت امانت و تدین که ازبهترین صفات انسانی و کمال سرسید سرخروئی و نجات درجهانی است بانواع خوبی دیگر موصوف بود موافق مقامی نیست و حسن عقیدت در کار آمانه نشان عادت تغییری از باب مطرت است حق سبحانه و تعالی او را بدولت عظیم رسانده بود و در صوبه داری ملک پرمعت زرخیز بنگاله مرد یک بیک فون بعزت و آبرو بسر برده به نیکنامی زندگانی نموده ودیعت حیات سپرد - بعده که بعرض محمد شاه بادشاه رسید بر واقعهٔ او دسوس نموده شجاع الدین خان خویش او را بعد عطای خلعه و خدمت صاحبی و عنایات لازمه صوبه داری بنگاله مرخص فرمودند - و صوبه داری مالوه به تغیر دیا بهادر بمحمد خان بنگش اعتبار یافته و اسب و فیل مقرر فرمودند - حقیقت رفتن مظفر از تصرف سادات بارهه و فوت سلطان حسین در صحاصرهٔ افغانان که چاندین لک آدمی در ایام محصور گردید بسبب غلبهٔ افغانان و گرانی شده که بمثل قحط و وبا منجر گردید از شامت اعمال خود و بوجود بادشاه عدل شعار سابق مجمل بزبان

قلم داده باز بگذارش آن می پردازد ـ شاهزاده طهماس پسر سلطان حسین که در ایام محاصره از زیر نابدان قلعه باچند نفر معدود تابو یافته بامید آوردن کمک خود را بگرجستان که وطن جد مادری او بود رسانده هرچند بگرد آوری لشکر که در مقابل خدمتکاری که از سلطان حسین درایام مهم فرنگ بظهور آمده بود استدعای مدد کمک نموده فوج طلبید اگرچه بعد رسیدن افواج روم و برخاش جنگ و جدل بمیان آمدن با افغانان هرچه از بلاد سیر حاصل و بنادر مفتوحهٔ افغانان توانستند بر آوردند اما خود متصرف شده زیاده از افغانان مدعی ملک مغصوبه ایران گردیدند چون از جمله صوبجات ایران بر سه چهار صوبه اناغذه و رومی دست نیافته بودند و جمله دو شهر حاکم نشین علاوه خراسان که هرات و مشهد مقدس باشد هر چند اصل مادهٔ فساد افغانان از پای تخت هرات برخاسته بود حاکم مشهد مقدس که اسم او باختلاف روایت شاه قلی خان مسموع گردیده درین مدت ایام فساد افغانان که مکرر فوج محمود خان بقصد تسخیر مشهد آمده و از تردد شاه قلی خان حاکم انجا دست نیافت بعده که محمود خان وفات یافت اشرف نام که باختلاف قول خواهر زادهٔ او میشد بجای محمود خان در صفاهان جلوس نمود او نیز مکرر بسر مشهد فوج کشی فرمود فائدهٔ مترتب نگردید تا انکه اشرف خود با بیست و پنجهزار سوار جرار و دوازده هزار شتر ذخیره که بر هر کدام یک برقنداز و یک تیرانداز نشسته بودند خود را بمشهد مقدس رسانده بمحاصره پرداخت درینضمن شاهزاده طهماس بعد سر گردانی هفت هشت سال و رسیدن

چندین مدت لیل و نهار روزگار و بقول مشهور تا لقمه مردم هندوستان نیز رسیده میرزا نیکه از محمد شاه بادشاه بدیده مراجعت نبود - درین آوان خبر وفات محمود خان انتشار یافت بسیاری از تومان داران گرجستان و جمعی از توچ قزلباش و صحرا نشینان مبارز پیشهٔ اطراف از شنیدن وفات محمود خان و قایم بودن حاکم مشهد خود را نزد شاهزاده عباس رسانیده بودند قریب ده دوازده هزار سوار که بیشتر از انها مرد کارزار دیده و مبارز پیشهٔ گرجستان بودند فراهم آمدند چون در خزانهٔ مزار حضرت امام علی رضا علیه السلام که از هشت صد و نه صد سال از اطراف وقف اقلیم از نقد و طلا و نقره آلات درین درگاه فیض آثار رسیده جمع میشد سوای ان از محصول پرگنات اطراف مشهد که بفرمان فرمایان ایران نذر آن مرقد منور نموده اند سال بسال مبلغ کلی فراهم می آمد و سوای خرج لشکر و پیشکاری مصرف دیگر ندارد - انچه از زمان داریان تخت ایران و خلفای و جاروب کشان ان درگاه فیض آثار بتواتر مجموع گردیده مبلغی کلی بیرون از احاطهٔ حساب جمع شده بود و تا خروج امام مهدی علیه السلام جمع خواهد گردید موافق عقیدهٔ اهل ایران و حکم و بشارت امام علی رضا علیه السلام صرف ان خزانه امام مهدی آخر الزمان خواهند نمود سوای از فلوس سیاه و قماش پوشیدنی که حق خادمان و جاروب کشان درگاه است باقی انچه از طلا و نقره مسکوک و غیر مسکوک و جواهر لعلوک در هرسال و ماه جمع میشود امانت حضرت امام مهدی دانسته دست تصرف بدان نمیرسانند بادشاه صاحب ایران خود را

متولی آن درگاه فیض آثار میکرد در ایام مهم قندهار زوریکه مطلوب میشد موافق حسن عقیدت خود بعد حصول اذن که بر التماس ادعای قرض دستخط حضرت امام علی رضا شده بر می آمد متصرف شده باز واصل خزانه میساختند دیگر جرأت نداشت که دام و درمی بردارد چنانچه در ایام ابتدای خروج افغانان که از امرای قزلباش بدمعاش بمهم افغانان مامور گردیده بمشهد رسید بدون اذن امام و منع خدام آن درگاه هفت هشت هزار تومان از خزانه خاص امام گرفته بتصرف خود درآورده بود آخر بتاراج افغانان درآمد و خود هم کشته گردید ـ درینولا که ایام زوال خاندان صفوی بر رجوع دولت مبدل گشت شاه قلیخان حاکم مشهد از شنیدن خبر نزدیک رسیدن شاهزاده به نیابت شاه طهماس از روی عقیدت خاص التماس درخواست مدد از خزانهٔ امام یا قبضهٔ کمان زمردین نام و زرهٔ مبارک که ملجای برامد مرادات مستمندان و حصول شفای کوران و دیگر دردمندان محتاج دوا خانهٔ ان زبدهٔ خاندان مصطفوی است بصدق نیت روزهٔ طی گرفته سه شب و روز بالحاح و زاری دران مکان متبرکه بسر برده بعده که کمان سبز و التماس بدستخط مبارک رسید سی و چهل هزار تومان ازان خزانهٔ فیض رسان متبرکه برآورده موافق قول مشهور جمهور شروع به نگاهداشت سپاه نمود و خود را بشاهزاده رسانده باتفاق بمقابلهٔ اشرف افغان پرداختند بعد از زد و خوردی که بمیان آمد در حملهٔ اول چهار پنجهزار افغان طعمهٔ شمشیر قزلباش و سرداران گرجستان که از چند سال تشنهٔ خون افغان بودند گردیدند اشرف

که خود از تول برآمده بر توچ شاه طهماسی زده بود کشته گردید و لش اورا بعد جست و جوی بسیار از زیر کشتهای چند هزار افغان بر آوردند و شاهزاده بعد طواف ان مزار متبرکه و رساندن مبلغی بخدام آنجا و بلشویست اطراف مشهد و تسلی تجار و رعایای مالگذار که مبلغی تجار مشهد نیز بطریق قرض و نیاز خدمت نجاآوردند روانهٔ اصفهان گردید ـ نائب اشرف تاب مقاومت نیاورده رو بفرار گذاشت ـ بعد افغان کشی زیاده توجها جانبها برای اخراج افغان و توچ لوم تعین نموده بعد مدت هشت و نه سال سروسامانی ملک مورثی گردید *

لغایت شروع سنه چهارده بتحریر مجملی از سوانح عهد محمد شاه بادشاه پرداخته ـ انشاء الله تعالی بعد ازین بشرط بقای حیات و رنا نمودن فرصت آنچه اتفاق افتد به تحریر تغیر و تبدیل وضع روزگار تلم رقمه خواهد داشت *

تمام شد

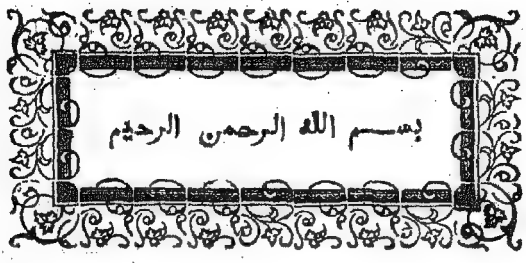

فهرست مردمان و مواضع و قلعجات و آبهائیکه در اولین حصهٔ منتخب اللباب تصنیف خافي خان (خوافي خان) واقع شده اند بترتیب حروف هجاء - اما نامهائیکه در یک صفحه مکرر آمده است عدد آن صفحه مکرر ننوشته شد بلکه بر یکبار اکتفا کرده آمد بهرهگیران این کتاب را باید که آن صفحه را کامل ملاحظه فرمایند تا بر همگي حالات مرقومهٔ آن صفحه آگاهي یابند - و نیز چونکه قلعجات بلفظ قلعه و آبها بلفظ آب یا دریا ممیز مي شوند اسماء قلع و بحار را جداگانه ننوشتم بلکه بر دو عنوان مرتب ساختم یکی برای مردمان و دیگری برای مواضع و غیره *

* والله المستعان فی الابتداء و الاستنیاب - و الیه المرجع والمآب *

* حرف الف - مردمان *

آرام دل لولي -۱۳۹-۱۴۰
آصف خان یمین الدوله پسر اعتماد الدوله پیشتر اعتقاد خان بود -۱۷۲-۲۰۳-۲۲۰
۲۵۸ - ۲۵۷ - ۲۵۹ - ۲۵۸
۲۷۶ - ۲۷۸ - ۲۸۱ - ۲۸۶
۲۹۵ - ۳۰۱ - ۳۲۶ - ۳۲۷
۳۳۲ - ۳۳۳ - ۳۳۴ - ۳۳۵

۳۳۷ - ۳۴۲ - ۳۵۹ - ۳۶۰
۳۶۱ - ۳۶۲ - ۳۶۵ - ۳۶۷
۳۶۸ - ۳۶۹ - ۳۷۰ - ۳۷۱
۳۷۲ - ۳۷۳ - ۳۸۱ - ۳۸۲
۳۸۳-۳۸۶-۳۸۹-۳۹۰-۳۹۱
۳۹۳ - ۳۹۴ - ۳۹۷ - ۳۹۸
۳۹۹ - ۴۰۷ - ۴۱۳ - ۴۳۰
۴۵۹ - ۴۶۳ - ۴۶۲ - ۴۶۳
۴۶۴ - ۴۶۵ - ۴۶۶ - ۴۶۷
۴۶۸ - ۴۹۲ - ۴۹۳ - ۵۰۵
۵۰۷ - ۵۳۱ - ۵۷۰ - ۵۸۰
۵۸۴ - ۵۸۸ - ۷۰۱

آسا اهیر بانی قلعهٔ آسیر - ۲۱۵
آصف خان عبد المجید - ۲۳۸
آتش خان نظام الملکی - ۳۱۸
۳۲۱
ابوسعید میرزا پسر سلطان محمد
۶ - ۱۷ - ۱۸ - ۱۹ - ۲۱ - ۲۰
ابوالفدا مورخ - ۹ - ۱۰ - ۱۱ - ۱۳
میرزا ابا بکر پسر میرزا میران
شاه - ۱۷
ابراهیم بیگ - ۲۵ - ۸۲
خواجه ابوالمکارم - ۳۳
سلطان ابراهیم لودی فرمان روای
هندوستان - ۴۵ - ۴۷ - ۴۸
۴۹ - ۵۰ - ۵۱ - ۵۲ - ۵۳
۵۵ - ۸۹ - ۹۳
میر ابو البقا - ۶۶
ابوالقاسم قلعه‌دار - ۹۹ - ۱۲۲
ابراهیم خان سور شوهر خواهر
مدلی - ۱۱۰ - ۱۱۱ - ۱۱۲
۱۱۳
ابو السعالی سید - ۱۲۴ - ۱۲۹
۱۶۳ - ۱۶۴ - ۱۶۷
ابراهیم خان ارزنگ - ۱۶۶
ابراهیم حسین میرزا - ۱۷۷ - ۱۷۸
۲۳۷
حکیم ابوالفتح - ۱۹۱ - ۱۹۳ - ۲۵۸
شیخ ابوالفضل پسر شیخ مبارک
۱۶۸ - ۲۰۰ - ۲۰۱ - ۲۱۲
۲۲۰ - ۲۲۳ - ۲۳۸ - ۲۴۱
۲۵۴ - ۵۰۹
میر ابوالقاسم نمکین - ۲۵۲
خواجه ابوالحسن - ۲۵۷ - ۲۶۴

۲۷۶ — ۳۱۵ — ۳۱۶ — ۳۱۷
۳۱۸ — ۳۲۱ — ۳۲۵ — ۳۳۵
۳۵۳ — ۳۶۱ — ۳۶۸ — ۳۶۹
۳۷۰ — ۳۷۱ — ۳۷۶ — ۳۸۲
۳۹۰ — ۴۰۱ — ۴۱۳ — ۴۱۸
۴۲۳ — ۴۲۶ — ۴۲۹ — ۴۳۰
۴۵۲ — ۴۶۰ — ۴۶۱ — ۵۸۷
۶۷۶
ابراهیم‌خان صوبه‌دار — ۳۳۳ — ۳۳۵
ابو طالب پسر آصف خان
(شایسته‌خان) — ۳۷۰ — ۳۷۲
۳۸۱ — ۳۸۶ — (شف شین)
خواجه ابوالحسن مشهدي لشکر
خان — ۴۰۲ — (شف لام)
ابدال کافر — ۴۵۴
ابوالفتح فرستادهٔ فتح خان — ۴۶۷
میر ابو الحسن — ۵۲۲ — ۵۲۷
۵۳۱ — ۶۵۰ — ۶۸۹
قاضي ابوسعید — ۵۲۲ — ۵۲۷ — ۵۳۱
ابوالقاسم پسر سیف‌خان — ۵۷۸
ابراهیم بکاول آدم نذر محمدخان
۶۳۵
ابراهیم بیگ ملازم سبحان قلي
۷۰۴
میرزا ابراهیم ادهم خواهر زادهٔ
تقرب خان — ۷۱۵
میر ابوالفضل معموري — ۷۴۷
اپ روپ (نام فیل) — ۲۳۰
سلطان احمد میرزا — ۱۹ — ۲۲
۲۳ — ۲۴ — ۳۴
احمد تنبل — ۲۵ — ۲۷ — ۲۸ — ۲۹
۳۳
احمد سلطان صفوي — ۴۲
احمد شاه — ۹۳
میرزا احمد ترکمان — ۹۵
احمد خان سور حاکم پنجاب
سکندر شاه شوهر خواهر عدلي
شاه — ۱۱۱ (شف سین)
احمدجام قدس‌سره — ۱۱۵ — ۱۲۷
احمد سلطان شاملو — ۱۱۷
احمدخان نیشاپوري داماد ماهم
اتکه — ۱۳۵ — ۱۴۳
میداحمدخان بارهه — ۱۷۶ — ۱۷۸
۹۳۲

احمد بیگ برادرزادهٔ ابراهیم - ۳۴۵
احسن الله غضنفر خان پسر
خواجه ابو الحسن - ۳۵۴
احمد بیگ پسر حداد - ۳۵۸
احمد خان نیازی - ۵۲۱
احمد بیگ ملازم علی مردان - ۵۵۶
سید احمد سعید - ۶۰۷ - ۶۸۰
۷۰۸
میر احمد خان ولد سبحان خان -
۷۱۷ - ۷۵۶
میرزا احمد داماد قطب شاه -
۷۳۶ - ۷۳۷
اختیار خان قلعدار - ۷۷ - ۷۸
اختیار الملک گیرانی - ۱۷۸
۱۷۹ - ۱۸۱ - ۱۸۲ - ۱۸۳
ادهم خان - ۱۳۵ - ۱۴۳ - ۱۵۲
۱۵۳ - ۱۵۶ - ۱۶۱ - ۱۶۲
آدی رام - ۳۴۴
ارادت خان وزیر - ۳۶۸ - ۳۷۱
۳۸۸ - ۳۹۹ - ۴۱۰ - ۴۲۳
ارسلان آقا نبیرهٔ شاه زوم - ۵۷۳
۵۷۵ - ۵۸۱ - ۶۳۲ - ۶۳۵
ارجن راجه بیتهلداس - ۶۰۲
۶۰۳
اوزبکان - ۴۰ - ۴۱ - ۴۲ - ۴۳
۴۴ - ۱۱۶ - ۱۸۹ - ۲۳۷
۲۶۱ - ۳۰۲ - ۴۱۰ - ۴۷۲
۶۰۸ - ۶۱۲ - ۶۱۳ - ۶۱۵
۶۱۶ - ۶۱۷ - ۶۲۳ - ۶۲۹
۶۲۹ - ۶۳۱ - ۶۳۲ - ۶۳۵
۶۳۶ - ۶۳۸ - ۶۴۰ - ۶۵۲
۶۵۳ - ۶۵۷ - ۶۵۱ - ۶۵۳
۶۵۴ - ۶۵۵ - ۶۵۷ - ۶۵۸
۶۵۹ - ۶۶۱ - ۶۶۲ - ۶۶۳
۶۶۴ - ۶۶۵ - ۶۶۶ - ۶۶۷
۶۶۸ - ۶۶۹ - ۶۷۰ - ۶۷۱
۶۷۳ - ۶۷۵ - ۶۸۴ - ۶۸۷
۷۱۳ - ۷۱۷ - ۷۱۸
شاه اسمعیل صفوی شاه ایران
۳۹ - ۴۰ - ۴۱ - ۴۲ - ۴۳
۴۵ - ۱۳۴ - ۲۰۴ - ۲۶۰
اسمعیل جلوانی سردار - ۴۷
اسلام خان - ۲۶۴ - ۲۷۳ - ۴۰۷
۴۱۳ - ۴۹۱ - ۵۵۹ - ۵۶۰

۵۹۸ – ۵۷۰ – ۶۱۰ – ۶۶۰
۷۵۹ – ۷۱۳ – ۷۰۵ – ۶۷۳
احمد خان محمد معصوم – ۴۶۲
۷۵۲ – (شف میم)
اسحق بیگ – ۵۱۶ – ۶۱۶
۶۲۹–۶۲۸
اسمعیل نبیرهٔ عادل خان– ۵۳۱
اسمعیل امام اسمعیلیه – ۵۹۳
اسد الله برادر دیندار خان–۶۱۷
میر اسحق پسر اعظم‌خان–۶۸۵
میر اسدالله خان بخاري عرف
میر میران–۷۳۷–(شف میم)
اصالت خان –۵۵۲–۵۸۳–۵۸۵
۶۰۸–۶۱۱–۶۱۲–۶۱۳–۶۱۳
۶۲۴ – ۶۲۷ – ۶۲۹ – ۶۳۱
۶۳۴ – ۶۳۸ – ۶۵۹
اعظم همایون –۱۰۵–۱۱۰
خان اعظم شمس‌الدین –۱۵۵
۱۶۲
اعتمادخان وزیرسلطان مظفر– ۱۷۵
خان اعظم اتکه کوکلتاش خان
اصل نامش میرزا عزیز– ۱۷۸
۱۷۹ – ۱۸۰ – ۱۸۱ – ۱۸۲
۱۸۳ – ۱۸۸ – ۱۹۵ – ۱۹۷
۲۰۱ – ۲۰۲ – ۲۰۳ – ۲۳۳
۲۳۴ – ۲۵۹ – ۲۶۲ – ۲۷۷
۲۷۹ – ۲۹۹ – ۳۳۷ – ۳۵۴
۳۸۹ – ۴۲۴ – ۴۲۶ – ۴۲۸
۴۳۰ – ۴۳۱ – ۴۳۳ – ۴۳۴
۴۳۵ – ۴۳۶ – ۴۴۹ – ۴۵۰
۴۵۱ – ۴۵۲ – ۴۵۳ – ۴۵۶
۴۵۷ – ۴۵۸ – ۴۶۰ – ۴۶۳
۴۷۱ – ۴۹۵ – ۵۶۸ – ۵۸۲
۵۹۲ – ۶۲۱ – ۶۴۵ – ۶۸۵
۷۵۹ – (شف عین)
اعتماد الدوله‌پدرنورجهان –۲۴۷
۲۷۶ – ۲۷۷ – ۲۸۰ – ۲۸۱
۳۲۵ – ۳۳۰
اعتمادالدوله غیاث بیگ طهراني
۲۵۸–۲۵۰– (شف عین)
اعتبارخان(هندوی صاحب‌مدار)
۲۵۸–۳۳۳–۳۳۷
اعتماد خان پسر اعتماد الدوله–
۲۷۶–۲۷۷

اعتقاد خان — ٣٣٠ — ٣٩٨ — ٧٥٩
اعتماد زار (دیگر) — ٣٦٣
اعتماد خان ترکمان قزلباش خان
٣٧٢
اعظم رح — ٥٧٧
اعتماد خان صوبه دار بهار — ٦٣١
أغز خان پسر قرا خان — ٥ — ٦
افغانان — ٣٨ — ٣٥ — ٣٦ — ٣٧ — ٥٠
٥٣ — ٥٥ — ٦١ — ٦٣ — ٦٥
٧٣ — ٧٥ — ٨٠ — ٨١ — ٨٣ — ٨٥
٨٥ — ٨٧ — ٨٨ — ٨٩ — ٩٤ — ٩٥
٩٧ — ٩٨ — ١٠٠ — ١٠١ — ١٠٣
١٠٣ — ١٠٨ — ١٠٩ — ١١٣
١١٣ — ١١٥ — ١١٨ — ١٢١
١٢٢ — ١٢٣ — ١٢٥ — ١٢٩
١٣٣ — ١٣٥ — ١٣٥ — ١٣٢
١٣٣ — ١٥١ — ١٥٥ — ١٦٦
١٨٣ — ١٩٠ — ١٩١ — ١٩٢
١٩٣ — ٢٠٣ — ٢٣٦ — ٢٥٢
٢٥٣ — ٢٥٨ — ٢٦٣ — ٢٦٩
٣٢٦ — ٣٧٣ — ٣٧٥ — ٣٧٦
٣١٣ — ٣١٥ — ٣٩١ — ٣١٧
٣٢٣ — ٣٢٨ — (دربن صفحه اقسام
افغانان است) — ٣٢٩ — ٣٣١
٣٣٢ — ٣٣٣ — ٣٣٣ — ٣٣٨
٣٣٩ — ٣٥٠ — ٣٥٢ — ٥٦٩
٥٧٠ — ٥٨٠ — ٥٩٢ — ٦٣٥
٦٧٧ — ٦٨٣ — ٦٨٧ — ٦٩٢
٧٢٦ — ٧٢٧
علامي افضل خان — ٢٩١ — ٢٩٠
٢٦٢ — ٣٢٢ — ٣٢٣ — ٣٣٠
٣٣٢ — ٣٣٣ — ٣٨٠ — ٣٨١
٣١٠ — ٥٢٧ — ٧٣٠
افتخار خان — ٢٥٨ — ٧٣١ — ٧٣٩
آذر افضل — ٣٩٢
جلال الدین محمد اکبر بادشاه
عرش آشیانی — ٣ — ١١٥
١١٦ — ١٢١ — ١٢٣ — ١٢٥
١٢٧ — ١٢٨ — ١٣٠ — ١٣١
١٣٢ — ١٣٣ — ١٣٥ — ١٣٩
١٣٧ — ١٣٩ — ١٥١ — ١٥٢
١٥٣ — ١٥٥ — ١٥٦ — ١٥٧
١٥٩ — ١٥٠ — ١٥١ — ١٥٣
١٥٥ — ١٥٨ — ١٦١ — ١٦٢

۱۶۳ — ۱۶۴ — ۱۶۵ — ۱۶۷
۱۶۸ — ۱۶۹ — ۱۷۰ — ۱۷۳
۱۷۵ — ۱۷۶ — ۱۷۷ — ۱۷۸
۱۷۹ — ۱۸۱ — ۱۸۲ — ۱۸۳
۱۸۵ — ۱۸۹ — ۱۹۱ — ۱۹۲
۱۹۴ — ۱۹۶ — ۱۹۷ — ۱۹۸
۲۰۱ — ۲۰۲ — ۲۰۳ — ۲۱۳
۲۱۴ — ۲۱۶ — ۲۱۸ — ۲۱۹
۲۲۰ — ۲۲۱ — ۲۲۳ — ۲۲۴
۲۲۶ — ۲۲۸ — ۲۲۹ — ۲۳۱
۲۳۲ — ۲۳۴ — ۲۳۵ — ۲۳۷
۲۳۹ — ۲۴۳ — ۲۴۴ — ۲۴۶
۲۴۸ — ۲۴۹ — ۲۵۴ — ۲۵۵
۲۵۶ — ۲۵۷ — ۲۵۹ — ۲۶۲
۲۶۳ — ۲۶۴ — ۲۶۵ — ۲۶۶
۲۸۸ — ۲۹۳ — ۲۹۶ — ۳۰۳
۳۰۵ — ۳۰۶ — ۳۸۴ — ۴۱۰
۵۲۱ — ۵۴۹ — ۵۵۱ — ۵۵۲
۵۸۲ — ۶۰۵ — ۷۱۴ — ۷۳۲
۷۳۸ — ۷۵۷
اکبرشاه (دیگر) از اولاد شاهجهان
۵۹۲
الثقوا مادر بوزنجرخان — ۷ — ۸
۱۳
میرزا الغ بیگ پسرمیرزاشاهرخ
۷ — ۱۸ — ۱۹ — ۲۲ — ۳۵ — ۳۸
۱۶۹ — ۱۷۰ — ۳۰۷
آله وردي خان ترکمان — ۳۱۸
۵۰۷ — ۵۲۱ — ۵۲۳ — ۵۵۲ — ۵۸۵
۵۸۹ — ۵۹۴ — ۶۰۱ — ۶۶۲ — ۶۸۱
۷۱۴ — ۷۵۹
آله یار خان — ۵۵۹
التفات خان ولد میرزا رستم صفوي —
۵۹۶
التفات خان پسر اعظم خان — ۶۲۱
المانیان — ۶۳۹ — ۶۴۰ — ۶۴۷
۶۴۹ — ۶۵۰ — ۶۵۸ — ۶۶۲ — ۶۶۹
۶۷۰ — ۶۷۱
میرزا امینا مورخ نامش میر محمد
امین — ۱۶۵ — ۲۴۸ — ۳۴۶
امین خان کوکا — ۲۳۷
امام قلیخان فرمان فرماي توران
برادر نذر محمد خان — ۲۶۰
۲۶۱ — ۳۸۷ — ۴۰۰ — ۴۰۱

۴۰۵ - ۶۰۴ - ۶۳۳
امان الله - ۳۹۱
امام قلي خان پسر جان مهار خان - ۴۲۶
امرسنگهه زمیندار - ۴۴۰ - ۶۰۱ - ۶۰۲ - ۶۰۳
امام قلي بیگ پسر حمشید بیگ - ۶۲۱
راجه امر سنگهه - ۲۸۵
امام قلي بوز باشي ملازم شاه ایران - ۷۱۰
امیر خان - ۷۵۳
انجهه خان ثاني - ۳
انې رای - ۴۳۱
انوپ سنگهه - ۴۳۳
اورنگ زیب عالمگیر خلدمکاني خلد آرامگاه - ۲ - ۲۵۵ - ۲۷۳ - ۲۸۷ - ۲۹۶ - ۳۷۷ - ۳۸۱ - ۳۹۶ - ۳۹۸ - ۴۳۵ - ۴۷۳ - ۴۷۴ - ۴۷۵ - ۴۸۸ - ۴۹۱ - ۵۰۳ - ۵۰۸ - ۵۰۹ - ۵۱۳ - ۵۱۶ - ۵۳۸ - ۵۴۱ - ۵۴۲ - ۵۴۳ - ۵۴۵ - ۵۴۶ - ۵۴۹ - ۵۵۹ - ۵۶۲ - ۵۶۳ - ۵۶۹ - ۵۷۳ - ۵۸۹ - ۵۹۳ - ۵۹۷ - ۶۰۰ - ۲۰۶ - ۲۰۷ - ۲۴۱ - ۲۴۶ - ۲۵۶ - ۲۵۷ - ۲۵۸ - ۲۶۱ - ۲۶۲ - ۲۶۳ - ۲۶۵ - ۲۶۶ - ۲۶۹ - ۲۷۰ - ۲۷۱ - ۲۷۵ - ۲۷۹ - ۲۸۰ - ۲۸۴ - ۲۸۵ - ۲۸۹ - ۲۹۰ - ۲۹۲ - ۲۹۵ - ۲۹۷ - ۲۹۹ - ۷۰۰ - ۷۰۳ - ۷۰۵ - ۷۰۶ - ۷۱۰ - ۷۱۱ - ۷۱۳ - ۷۲۰ - ۷۲۹ - ۷۲۸ - ۷۳۱ - ۷۳۴ - ۷۳۵ - ۷۳۶ - ۷۳۷ - ۷۳۸ - ۷۳۹ - ۷۵۸ - ۷۶۰ - ۷۵۰ - ۷۵۵ - ۷۵۶
اونگ خان - ۱۰
اوزن حسن ترکمان - ۱۸ - ۲۵ - ۲۷ - ۲۸
اودے سنگهه پسر راجه مالدیو -

۲۴۵ - ۲۴۶
اوديسنگهه پسر راناسانگا - ۲۷۸
اوگرسين کچهواهه تهانه‌دار - ۶۴۹
اهتمام خان داروغه - ۴۳۱
ايرج پسر فريدون - ۷
ايلچکر - ۱۳
ايلچل - ۱۳
مير ايوب - ۴۴
ايرج خان - ۷۲۵

* مواضع وغيره *

آذربائيجان - ۱۵-۱۶-۱۷-۲۶۲
قلعهٔ آسير برهان پور - ۷۹-۲۰۳
۲۱۳ - ۲۱۵ - ۳۳۹ - ۳۴۰
۳۷۷ - ۳۸۱
آسير - ۲۰۴ - ۴۷۱
بندر آچهي - ۴۱۰
آصف آباد - ۷۰۷
ملک آشام - ۵۴۶ - ۵۵۹
دريای اٹک - ۴۶ - ۶۴۶ - ۶۷۴
۶۸۰
قلعهٔ اٹک - ۱۸۶-۱۹۳-۳۷۱
اٹک - ۳۷۱
اٹاوه - ۲۲۰-۲۲۱-۲۲۲
صوبهٔ اجمير - ۱۰۰-۱۵۹-۱۷۳
۱۷۴-۱۷۵-۲۱۶-۲۱۷-۲۴۵
۲۷۷ - ۳۳۶ - ۳۷۷ - ۳۸۱
۳۸۳-۳۹۴-۵۳۹-۵۹۷-۶۷۲
اجين - ۵۳۹-۷۲۹
بلدهٔ آچه - ۵۴۸
احمدنگر - ۶۵-۷۹-۱۹۶-۲۰۴
۲۰۵-۲۰۸-۲۰۹-۲۱۳-۲۶۲
۲۸۸ - ۳۲۰ - ۳۴۸ - ۳۸۴
۴۲۹ - ۴۹۵ - ۵۲۱ - ۵۲۹
صوبهٔ احمد آباد - ۶۷-۷۳-۷۴
۷۵-۷۶-۷۶-۸۰ - ۹۵-۱۵۱
۱۶۵-۱۷۰-۱۷۳-۱۷۵-۱۷۶
۱۷۷-۱۷۸-۱۷۹-۱۸۱-۱۸۳
۱۸۶-۱۸۷-۱۸۸-۱۸۹-۱۹۵
۱۹۶-۲۰۱-۲۰۳-۲۰۴-۲۰۸
۲۳۳-۲۳۶-۲۶۰-۲۷۱-۲۷۵
۲۷۸-۲۷۹-۲۸۶-۲۹۴-۲۹۵
۲۹۶ - ۳۰۵ - ۳۰۶ - ۳۳۷

۳۳۸ - ۳۵۷ - ۳۸۳ - ۳۹۱
۳۹۲ - ۳۹۳ - ۴۰۳ ۴۲۶
۴۴۵ - ۵۰۲ - ۵۰۳ ۵۴۷
۵۴۸ - ۵۸۲ - ۵۹۷ - ۵۹۳
۶۰۷ - ۶۲۰ - ۶۴۱ ۶۴۹
۶۷۲ - ۶۸۰ - ۶۹۳ - ۷۱۳
۷۲۹ - ۷۳۰ - ۷۳۱ ۷۵۳
قلعهٔ احمد نگر - ۲۰۵ ۲۰۸
۲۱۵ ۲۹۱ ۳۰۵ ۳۲۰ ۴۹۵
قلعهٔ احمد آباد - ۳۲۲
اخسی - ۳۸ ۲۹
آدیپور - ۱۷۱ ۱۷۲ ۲۷۸ - ۲۷۹
تعلقهٔ اداس - ۳۳۷
اردبیل - ۱۸ ۶۵۷
ارزن ۳۶
اسلام آباد بردنک ۵۰۸ ۴۵۴
اسلام آباد ۶۹۱
استرآباد ۶۵۵
استنبول - ۷۳۰
اصفهان (صفاهان) - ۳۵۰ ۵۵۸
۵۵۶ - ۵۵۷ - ۵۶۹ - ۶۷۵ - ۶۷۱
۶۴۰ - ۶۴۷ - ۱۸۳ - ۷۲۳

قلعهٔ امرلس - ۴۳
دار الخلافت اکبر آباد (آگره)
۵۲ - ۵۳ - ۵۵ - ۶۳ - ۶۴ - ۶۶
۶۷ - ۷۲ - ۷۳ - ۸۰ - ۸۲ - ۸۳
۸۴ - ۸۵ - ۹۵ - ۹۸ - ۹۹ - ۱۰۰
۱۰۲ - ۱۰۳ - ۱۰۴ - ۱۲۵ - ۱۱۰
۱۱۱ - ۱۱۳ - ۱۲۴ - ۱۲۸ - ۱۲۹
۱۳۰ - ۱۳۱ - ۱۴۳ - ۱۴۵ - ۱۵۱
۱۵۴ - ۱۶۵ - ۱۶۷ - ۱۶۹ - ۱۷۴
۱۷۸ - ۱۸۳ - ۱۹۷ - ۲۱۳ - ۲۱۶
۲۱۷ - ۲۱۸ - ۲۲۰ - ۲۲۴ - ۲۲۸
۲۵۴ - ۲۵۶ - ۲۵۷ - ۲۵۸ - ۲۵۹
۲۶۴ - ۲۸۶ - ۲۹۶ - ۲۹۷
ذکر صفحه ذکر ستارهٔ ذنب الدار
۳۰۶ - ۳۰۷ - ۳۲۳
۳۳۴ - ۳۴۲ - ۳۴۳ - ۳۵۸
۳۶۱ - ۳۶۴ - ۳۹۵ - ۴۰۴
۴۰۶ - ۴۱۲ - ۴۱۴ - ۴۱۵
۴۶۲ - ۴۶۷ - ۴۶۸ - ۴۷۳
۵۰۳ - ۵۳۹ - ۵۶۱ - ۵۶۹
۵۹۶ - ۵۹۷ - ۵۹۸ - ۶۲۹
۶۷۲ - ۶۷۴ - ۶۷۸ - ۶۷۹

۶۸۰ — ۶۸۵ — ۷۰۰ — ۷۰۱
۷۰۷ — ۷۰۹ — ۷۱۴ — ۷۲۸
۷۲۹ — ۷۳۴ — ۷۵۴ — ۷۵۵
قلعهٔ اکبرآباد (آگره) ۵۳ — ۱۰۴
۱۶۵ — ۲۱۸ — ۲۳۶ — ۲۴۸
۲۵۰ — ۳۳۴ — ۳۳۷ — ۵۱۶
۵۴۰ — ۲۸۷
اکبرپور ۳۳۹ — ۱۴۱ — ۳۷۷ — ۵۳۸
الور — ۸۴
صوبهٔ آله آباد — ۲۱۸ — ۲۲۲ — ۲۲۶
۲۲۸ — ۲۸۸ — ۲۹۸ — ۲۹۹
۳۷۰ — ۳۷۱ — ۳۹۸ — ۴۵۴
۶۱۰ — ۶۷۲
قلعهٔ آله آباد — ۲۳۶
آله باس — ۳۴۷
حصار امرکوت — ۱۲۷
بلدهٔ انزار — ۱۵
ولایت اندجان — ۱۹ — ۲۲ — ۲۴
۲۵ — ۲۶ — ۲۷ — ۲۸ — ۲۹ — ۴۳۶
۶۷۰
قلعهٔ اندجان — ۲۶ — ۲۷ — ۲۸
پرگنهٔ انگواله — ۵۲۴
قلعهٔ انکي — ۵۳۰
اندراب — ۶۱۵
انده جو — ۶۳۸ — ۶۳۹
اورچند — ۱۹
اورکند — ۲۹ — ۶۳۳
اوزبیسه — ۱۹۷ — ۲۲۲ — ۴۶۱ — ۵۸۳
۵۸۸ — ۵۹۱ — ۶۷۲
صوبهٔ اوده — ۳۴۷ — ۳۹۸ — ۶۷۲
قلعهٔ اوده گیر — ۴۶۳ — ۵۲۱
۵۲۴ — ۵۲۷ — ۵۳۸ — ۵۳۹
۵۴۰ — ۵۴۱ — ۷۵۰
قلعهٔ اوندچه — ۵۰۹
قلعهٔ اوسه — ۵۲۱ — ۵۲۴ — ۵۲۷
۵۳۸ — ۵۳۹ — ۵۴۰
ایران — ۳ — ۴ — ۷ — ۴۰ — ۴۴ — ۴۵
۵۸ — ۹۰ — ۹۱ — ۷۰ — ۷۹ — ۱۰۶
۱۱۲ — ۱۱۵ — ۱۱۶ — ۱۱۷ — ۱۱۸
۱۱۹ — ۱۲۶ — ۱۲۸ — ۱۳۳ — ۱۳۴
۱۳۸ — ۱۴۳ — ۱۶۱ — ۱۷۲ — ۱۸۰
۱۹۹ — ۲۰۰ — ۲۰۴ — ۲۳۷ — ۲۳۹
۲۴۷ — ۲۴۸ — ۲۵۰۶ — ۲۶۰ — ۲۶۲
۲۶۴ — ۲۹۵ — ۲۹۶ — ۲۹۹ — ۳۰۰

۳۰۶ - ۳۰۷ - ۳۲۳ - ۳۲۵
۳۴۶ - ۳۷۷ - ۳۸۱ - ۳۸۳
۴۰۳ - ۴۱۰ - ۴۱۹ - ۴۵۴
۴۷۱ - ۴۷۳ - ۵۱۶ - ۵۱۹
۵۲۳ - ۵۴۳ - ۵۴۶ - ۵۵۵
۵۵۷-۵۵۹-۵۶۰-۵۶۲-۵۶۷
۵۶۹-۵۷۱-۵۷۴-۵۷۵-۵۷۶
۵۹۰-۵۹۳-۵۹۸-۶۲۰-۶۲۱
۶۲۲-۶۲۸-۶۴۰-۶۴۱-۶۴۲
۶۴۵-۶۵۱-۶۵۲-۶۸۱-۶۸۳
۶۸۵-۶۸۷-۶۸۹-۶۹۶-۶۹۷
۶۹۸-۶۹۹-۷۰۱-۷۰۳-۷۱۰
۷۱۳-۷۱۴-۷۱۵-۷۲۰-۷۲۳
۷۲۷
ایلاق - ۲۹
ابرج بور - ۱۸۸
قلعهٔ ابرج - ۴۰۶
قلعهٔ ابروان - ۵۶۱
ایلاق سنگ سفید - ۵۷۹

* حرف باء - مردمان *

ظهیرالدین محمد بابر شاه فردوس مکانی - ۲-۱۶-۲۰-۲۱-۲۲
۲۳ - ۲۴ - ۲۵ - ۲۶-۲۷-۲۸
۲۹-۳۰-۳۱-۳۲-۳۳-۳۴
۳۵ - ۳۶ - ۳۷-۳۸-۴۱-۴۲
۴۳ - ۴۴-۴۵-۴۶-۴۷-۴۸
۴۹ - ۵۰ - ۵۱ - ۵۲-۵۵-۵۷
۵۸ - ۵۹ - ۶۱-۶۲-۶۵-۶۹
۶۸ - ۶۹ - ۷۱ - ۷۸-۸۵-۸۹
۹۱-۹۲-۹۴-۱۱۶-۱۳۱
۱۳۷ - ۱۴۲ - ۱۵۰-۱۶۶-۱۹۹
۱۷۵ - ۲۷۸ - ۳۰۵ - ۳۵۳
۳۷۴
بابا سنقر بن ایلدز خان - ۸-۱۳
بابای کابلی - ۱۹
بابا بیگ - ۷۹
بازیهادر حاکم مالوه ۱۵۲-۱۶۰
۱۶۱
حضرت خواجه باقی بالله - ۲۴۰
راجه باسو - ۲۵۲-۲۹۷-۳۰۶
بابا حسن ابدال - ۳۰۰
بابا شیخ ابن یمین - ۳۰۶
بترخان - ۳۹۸

اقرکشميري – ۴۰۸
اقهخان–۵۶۸–۵۷۸–۵۹۷–۶۸۰
مید باقر ملازم دارا شکوه – ۷۰۵
بن افغان – ۶۳
جلي [نام توپ] – ۴۵۷
حري بيگ ايلچي ايران –۴۱۰
۴۱۹ – ۴۲۲
خت النسا بيگم عمهٔ جهانگيرشاه
(محمد سليم) – ۲۲۶
داغ خان قاچار – ۱۱۹
داغ بيگ ترکمان – ۲۵۸
ميرزا بديع الزمان پسر ميرزا
شاهرخ – ۳۳۶
ديع الزمان خويش خواجه
ابو الحسن – ۳۷۶
اجه بدن سنگهه – ۶۸۰
رکل – ۱۳
يخ برهان الدين – ۲۴–۲۱۴
خواجه برلاس – ۷۶
رهان نظام شاه احمدنگر – ۷۹
رج علي نوکر خانزمان – ۱۳۹
رهان الملک – ۱۸۸
ميرزا برخوردار [خان عالم] خلف
ميرزا عبد الرحيم – ۲۶۰–۲۶۲
خواجه برخوردار نقشبندي داماد
مهابت خان – ۳۶۰
مير برکه ميرتزک –۴۱۹–۴۲۲
شيخ برهان الدين قطب عالم
نبيرهٔ مخدوم جهانيان –۵۴۸
راجه بکرماجيت راجهٔ گواليار
۵۲–۵۳ – ۲۹۰–۲۹۲–۲۹۷
۳۰۶ – ۳۱۶ – ۳۱۷ – ۳۱۸
۳۲۱ – ۳۳۵ – ۳۳۶ – ۳۳۷
۳۳۹
رانا بکرماجيت حاکم چتور بعد
رانامانکا –۷۳–۷۴
بکرماجيت پسر ججهار بنديله
۴۳۸ – ۵۰۶ – ۵۰۷ – ۵۰۸
۵۰۹ – ۵۱۴ – ۵۲۲ – ۵۵۰
بکتاش خان آدم شاه ايران –۵۷۵
۵۷۶–۵۷۷
بلوچان – ۶۴ – ۱۷۸
بلندخان خواص – ۳۸۰
سيدي بلال شمشير خان–۴۶۲

بنارسي نائب افضل خان-۲۶۱
۳۸۹-۳۹۱
بندیله - ۴۳۸ - ۵۵۴
بوزنجرخان از احفاد چنگیز خان
بن انقوا - ۷ - ۸ - ۱۳
بونا خان بن بوزنجرخان - ۸ - ۱۳
بهارخان - ۴۷ - ۱۱۰
سلطان بهلول لودي - ۲۴ - ۸۷
۱۱۳
سلطان بهادر گجراتي - ۷۲ - ۷۳ - ۷۴
۷۵ - ۷۶ - ۷۷ - ۸۰ - ۸۲
شیخ بهلول - ۸۲
بهادر خان لوهاني مخاطب به
سلطان محمد - ۸۹
بهرام میرزا برادر شاه طهماسب -
۱۱۸
بهادر خان برادر خانزمان - ۱۶۴
۱۶۵-۱۷۰
راجه بهاري مل - ۱۶۹ - ۲۳۸
راجه بهگوان داس - ۱۷۷ - ۱۸۶
۱۸۹-۲۳۸-۲۴۵
بهادر خان نبیرا برهان نظام شاه -
۲۰۸
بهادر دل پسر راجي علي (سلطان
بهادر) - ۲۱۳ - ۲۱۵
بهادر شاه خلد منزل - ۲۵۵ - ۲۹۴
بهرجي زمیندار بگلانه - ۲۹۳
۵۶۱ - ۵۶۳ - ۵۶۴
بهادر بهلیم - ۳۱۲ - ۳۳۵ - ۳۴۶ - ۳۵۲
بهار بانو بیگم صبیه بهیرانگیر شاه -
۳۵۹
بهارت سنگهه بندیله - ۴۰۷
بهادر خان روهله - ۴۰۷ - ۴۰۹
۶۹۵
بهادر خان - ۴۴۸ - ۴۶۵ - ۵۱۴
۵۴۰ - ۵۴۱ - ۵۴۲ - ۵۷۸ - ۵۸۵
۵۸۷ - ۵۸۹ - ۶۰۶ - ۶۱۳ - ۶۲۴
۶۳۱ - ۶۳۴ - ۶۳۸ - ۶۴۹ - ۶۵۶
۶۶۱ - ۶۶۲ - ۶۷۵ - ۶۷۶ - ۶۷۷
۶۷۸ - ۶۸۲ - ۶۸۳ - ۷۳۶ - ۷۵۵
۷۵۹
بهار سنگهه بندیله - ۴۰۹ - ۴۳۳
۵۹۱ - ۶۰۱
بهلول - ۴۱۲ - ۴۱۹

بهروز خان نظام الملکي — ۴۲۵
بهادر خان پسر دریا خان — ۴۳۱
۴۳۲ — ۴۳۳
بهلول خان — ۴۵۲ — ۴۵۵ — ۴۷۹
۴۸۰
راجه بهاري — ۴۹۰
بهیم نراین زمیندار — ۵۰۷ — ۵۶۰
بهادر بیگ — ۵۱۵
بهادر افغان — ۵۲۲ — ۵۲۳
بهلول لیچاپوري — ۵۲۲ — ۵۲۵
بهوجراج حارس اوسه — ۵۳۹
بهیلان — ۵۶۴ — ۵۶۵
پهارسنگهه پسر راجه جگت سنگهه —
۶۱۵ — ۶۹۲ — ۶۹۳
بهرام خان پسر نذر محمد خان —
۶۲۹ — ۶۳۰ — ۶۳۲ — ۶۴۱
۶۵۵ — ۷۵۹
مولانا بینائي (ثنائي شاعر) — ۴۴
بیرم خان خانخانان خان بابا —
۷۸ — ۱۱۶ — ۱۱۷ — ۱۲۰
۱۲۲ — ۱۲۳ — ۱۲۴ — ۱۲۵
۱۲۶ — ۱۲۸ — ۱۳۰ — ۱۳۱
۱۳۲ — ۱۳۳ — ۱۳۴ — ۱۳۵
۱۳۶ — ۱۳۷ — ۱۳۸ — ۱۳۹
۱۴۱ — ۱۴۲ — ۱۴۳ — ۱۴۴
۱۴۵ — ۱۴۶ — ۱۴۷ — ۱۴۸
۱۴۹ — ۱۵۰ — ۱۵۱ — ۱۵۲
۱۶۲ — ۱۶۳ — ۱۸۷ — ۲۳۷
۲۳۸ — ۲۴۵ — ۳۸۶
بي بي بائي زن سلیم شاه — ۱۰۷
راجه بیربر دیل (بیربر) — ۱۹۱ — ۱۹۲
۱۹۳ — ۱۹۴ — ۲۳۸
بیگم سلطان دختر ابراهیم عادل
شاه — ۲۱۵
بیسنگهه راو — ۳۱۸
بیرم بیگ بخشي — ۳۳۹ — ۳۴۱
۳۴۲ — ۳۴۷
راجه بیتهلداس — ۴۱۶ — ۴۱۷
۴۹۱ — ۶۰۲ — ۶۲۳ — ۶۸۲
۷۰۸ — ۷۵۹
بیرم زمیندار (دولتمند خان)
پسر بهرجي — ۵۶۴
بیگ اوغلي خان سردار نامي
توران — ۶۶۱ — ۶۶۵ — ۶۷۰

• مواضع وغیرہ •

بابانشه – ۴۸

بارهه – ۲۳۹ – ۳۳۵ – ۳۹۰
۶۱۹ – ۶۸۴

بالا پور – ۲۸۲ – ۳۰۵

بلاگهاٹ – ۲۹۲ – ۳۱۱ – ۴۳۹
۴۵۲ – ۴۵۳ – ۴۶۰ – ۴۹۲
۵۰۲ – ۵۳۷ – ۵۲۰ – ۷۳۱

بان گنگا – ۳۲۰

تاڑ پاسیان – ۴۱۰

پرگنهٔ باهل – ۴۴۹

باغ حسن ابدال – ۵۶۹

باغ آهو خانهٔ کابل – ۵۶۹

باغ گنجعلی – ۶۶۲

آب بجواره – ۱۲۳

بخارا – ۲ – ۱۸ – ۳۰ – ۴۳ – ۴۵
۵۴۷ – ۵۶۰ – ۶۳۳ – ۶۳۶
۶۴۵ – ۶۷۰

بدخشان – ۱۸ – ۲۲ – ۳۶ – ۳۹
۴۱ – ۴۹ – ۶۴ – ۱۲۱ – ۱۳۱
۱۶۳ – ۱۶۸ – ۱۶۹ – ۱۸۹
۴۰۳ – ۵۴۹ – ۶۰۸ – ۶۰۹
۶۱۱ – ۶۱۳ – ۶۱۴ – ۶۱۹
۶۲۰ – ۶۲۳ – ۶۲۴ – ۶۲۸
۶۳۲ – ۶۳۷ – ۶۳۸ – ۶۴۰
۶۴۲ – ۶۴۳ – ۶۴۹ – ۶۵۰
۶۷۳ – ۶۷۵

صوبهٔ برهان پور – ۶۷ – ۷۵ – ۷۹
۱۶۰ – ۱۶۴ – ۱۸۳ – ۱۸۸
۱۹۶ – ۲۰۳ – ۲۰۴ – ۲۱۳
۲۱۳ – ۲۲۰ – ۲۵۹ – ۲۶۴
۲۷۴ – ۲۷۹ – ۲۸۷ – ۲۹۲
۳۰۵ – ۳۱۵ – ۳۱۶ – ۳۱۷
۳۱۸ – ۳۲۷ – ۳۲۸ – ۳۳۹
۳۴۰ – ۳۴۲ – ۳۴۳ – ۳۴۶
۳۴۷ – ۳۴۸ – ۳۵۰ – ۳۵۴
۳۵۶ – ۳۷۲ – ۳۸۳ – ۳۹۱
۳۹۲ – ۳۹۸ – ۴۰۴ – ۴۱۲
۴۲۴ – ۴۴۳ – ۴۴۸ – ۴۶۷
۴۸۳ – ۴۹۰ – ۴۹۵ – ۵۰۰
۵۰۲ – ۵۰۷ – ۵۲۰ – ۵۳۸
۵۶۲ – ۹۷۴ – ۷۰۳ – ۷۲۹ – ۷۳۰

صوبهٔ برار — ۱۶۰ — ۱۸۸ — ۱۹۵
۱۹۶ — ۲۰۴ — ۲۰۸ — ۲۷۴
۲۸۲ — ۲۹۲ — ۲۹۳ — ۲۹۸
۳۲۱ — ۳۴۲ — ۳۵۶ — ۳۸۳
۴۱۲ — ۴۱۸ — ۴۸۳ — ۴۹۲
۵۰۲ — ۵۰۷ — ۶۷۲ — ۷۰۶
۷۳۵ — ۷۴۹
برودهٔ — ۱۸۷ — ۳۳۸
قلعهٔ بست — ۵۵۸ — ۵۵۹ — ۶۸۹
۷۱۰ — ۷۱۳ — ۷۱۸ — ۷۱۹
۷۲۷
قلعهٔ بساول — ۵۶۴
بسطام تعلقهٔ عراق — ۶۵۲ — ۶۵۵
بصره — ۵۲۷
بغداد — ۵۷۴ — ۵۷۵ — ۵۷۶
قلعهٔ بغداد — ۵۷۶
حصار بقلان — ۴۲
ولایت بکلانه — ۱۷۸ — ۲۷۶ — ۲۹۳
۴۲۴ — ۴۲۶ — ۴۹۰ — ۵۴۶
۵۶۱ — ۵۶۲ — ۵۶۴ — ۶۰۱
۶۷۳ — ۶۸۳
بلخ — ۲ — ۶ — ۱۳ — ۱۲۲ — ۴۰۳
۴۱۰ — ۵۹۰ — ۶۰۸ — ۶۱۱
۶۱۹ — ۶۲۰ — ۶۲۲ — ۶۲۸
۶۲۹ — ۶۳۱ — ۶۳۲ — ۶۳۴
۶۳۷ — ۶۳۸ — ۶۴۲ — ۶۴۴
۶۴۵ — ۶۴۶ — ۶۴۷ — ۶۴۹
۶۵۰ — ۶۵۶ — ۶۵۷ — ۶۶۰
۶۶۱ — ۶۶۶ — ۶۶۹ — ۶۷۰
۶۷۱ — ۶۷۳ — ۶۷۵ — ۶۸۲
۷۰۳ — ۷۰۴ — ۷۵۷
بلغار — ۱۲
قلعهٔ بلنج — ۴۳۰ — ۴۳۲ — ۶۶۱
صوبهٔ پنگاله — ۶۸ — ۷۱ — ۸۱
۸۲ — ۸۳ — ۸۴ — ۹۲ — ۹۳
۹۴ — ۹۵ — ۹۸ — ۱۰۲ — ۱۱۰
۱۳۵ — ۱۴۵ — ۱۸۴ — ۱۸۵
۱۸۶ — ۱۹۶ — ۱۹۷ — ۲۱۷
۲۲۲ — ۲۳۴ — ۲۴۸ — ۲۵۶
۲۵۷ — ۳۶۰ — ۲۶۶ — ۲۶۸
۲۷۳ — ۳۱۲ — ۳۳۷ — ۳۴۲
۳۴۳ — ۳۴۶ — ۳۵۰ — ۳۵۱
۳۵۳ — ۳۵۴ — ۳۵۶ — ۳۵۸
۳۸۲ — ۳۸۷ — ۳۸۸ — ۳۹۸

۴۶۸ – ۴۷۰ – ۵۰۸ – ۵۵۹
۵۶۷ – ۵۶۸ – ۵۷۰ – ۵۷۲
۵۸۸ – ۶۲۰ – ۶۴۱ – ۶۶۲
۶۷۲ – ۶۸۰ – ۷۱۰ – ۷۱۳
۷۳۰ – ۷۴۱
پندیل کهند – ۳۱۸
پناوس – ۵۹۷ – ۶۸۳
پنگش رود – ۶۸۷
بهرام (سهرام) – ۱۹
صوبهٔ بهار – ۶۴ – ۷۱ – ۷۲ – ۸۱
۹۲ – ۹۳ – ۱۴ – ۱۵ – ۱۶۶
۱۶۸ – ۲۱۹ – ۲۲۱ – ۲۴۸
۲۵۲ – ۳۴۵ – ۳۴۶ – ۳۹۸
۴۶۸ – ۴۷۲ – ۵۴۵ – ۵۸۳
۶۴۱ – ۶۷۲
حرکارا بهروچ – ۷۶ – ۸۰ – ۱۷۶
۱۷۷ – ۱۷۷
بهکر – ۱۲۱ – ۱۷۸ – ۱۸۶ – ۱۹۶
قلعهٔ بهکر – ۱۸۴
بهنیر – ۳۵۹ – ۳۸۹ – ۴۹۱
۵۰۱ – ۵۸۰
آب بهت – ۳۶۱ – ۵۶۹
۶۸۷ – ۶۸۸
بهاندوں – ۴۴۰
قلعهٔ بهالکي – ۴۶۳
آب بهنورا – ۵۲۳ – ۵۲۶ – ۵۳۰
بهالکي – ۵۲۵
بیانه – ۵۷ – ۸۰ – ۱۰۴ – ۱۱۰
۱۱۲
قلعهٔ بیانه – ۷۳ – ۷۴ – ۱۴۲
بیشه – ۹۵
سرکار بیجاگڈهه – ۱۵۳ – ۱۹۰
۱۹۱ – ۴۳۷ – ۵۰۲
بیکانیر – ۱۷۵
بیدر – ۱۹۶ – ۴۵۸ – ۵۲۵ – ۷۳۹
صوبهٔ بیجاپور – ۲۰۴ – ۲۰۵
۲۰۷ – ۲۰۸ – ۲۱۵ – ۲۸۷
۲۹۲ – ۲۹۳ – ۲۹۶ – ۳۴۴
۳۴۷ – ۳۴۸ – ۳۴۹ – ۳۸۵
۴۰۴ – ۴۲۵ – ۴۵۸ – ۴۵۹
۴۶۲ – ۴۶۳ – ۴۶۴ – ۴۶۶
۴۷۶ – ۴۷۷ – ۴۷۸ – ۴۷۹
۴۸۰ – ۴۸۳ – ۴۸۹ – ۴۹۵
۵۱۷ – ۵۲۰ – ۵۲۱ – ۵۲۲

۵۲۳ – ۵۲۴ – ۵۲۵ – ۵۲۶
۵۲۷ – ۵۲۸ – ۵۲۹ – ۵۳۰
۵۳۷ – ۷۵۴ – ۷۵۵ – ۷۵۶
پرگنهٔ بیر – ۴۳۰ – ۴۹۶ – ۵۰۰ – ۵۲۹
قلعهٔ بیجاپور – ۴۶۴ – ۷۵۷
بیضاپور – ۴۸۷
پرگنهٔ بیاول – ۵۶۴

* حرف پے - مردمان *

رانی پاربتی زن ججهار – ۵۱۴ – ۵۱۹
خواجه پارسا – ۶۶۲
پتنگ راو دکهنی – ۳۱۹ – ۴۲۸
سلطان پرویز پسر جهانگیر – ۲۴۶ – ۲۴۹ – ۲۵۳ – ۲۶۰ – ۲۷۶ – ۲۸۸ – ۲۹۸ – ۲۹۹ – ۳۲۳ – ۳۲۴ – ۳۳۲ – ۳۳۳ – ۳۳۵ – ۳۳۶ – ۳۳۷ – ۳۳۹ – ۳۴۰ – ۳۴۲ – ۳۴۳ – ۳۴۴ – ۳۴۶ – ۳۴۷ – ۳۵۰ – ۳۵۱ – ۳۵۲ – ۳۵۳ – ۳۵۴ – ۳۵۷ – ۳۵۸ – ۳۷۶ – ۳۸۲ – ۳۸۳ – ۴۷۱
قوم پرتگال – ۳۰۹
راجه پرتهي راج راٹهور – ۴۱۶ – ۴۱۷ – ۴۱۹ – ۶۰۱
پرورش خان بارهه – ۴۶۱
پرتهي راج از اولاد ججهار – ۵۴۴ – ۵۶۸ – ۵۷۸
پرتاب سنگهه – ۵۴۴ – ۵۴۵
پرتهي راج زمیندار – ۵۸۷
پورنمل راجپوت – ۹۹ – ۱۰۱
پیر محمد خان (ملا پیر محمد شروانی فاضل دکنی) – ۱۳۷ – ۱۳۹ – ۱۴۱ – ۱۴۲ – ۱۴۶ – ۱۴۷ – ۱۵۲ – ۱۵۴ – ۱۶۰ – ۱۶۱ – ۱۷۶ – ۲۳۸

* مواضع وغیره *

پانی پت – ۵۰ – ۱۳۳ – ۱۳۴ – ۱۸۵
پایان گهاٹ – ۴۵۱ – ۵۰۲

قصبهٔ پٹن - ۷۹ - ۸۰ - ۱۷۶ - ۱۷۸
پٹنه - ۱۲۴ - ۱۲۳ - ۲۶۱ - ۲۷۸
۳۴۶ - ۳۴۷ - ۵۹۸
قلعهٔ پرتاله - ۲۱۲
قصبهٔ پرنده - ۴۵۲ - ۴۹۵
قلعهٔ پرنده - ۴۵۲ - ۴۹۵ - ۴۹۶
۵۳۲ - ۵۳۷
پنجاب - ۴۶ - ۴۹ - ۵۴ - ۵۸
۶۷ - ۷۱ - ۸۲ - ۹۸ - ۱۰۵
۱۱۱ - ۱۱۴ - ۱۱۵ - ۱۲۲
۱۲۳ - ۱۲۴ - ۱۲۶ - ۱۲۹
۱۳۰ - ۱۳۲ - ۱۳۳ - ۱۳۶
۱۴۷ - ۱۶۳ - ۱۶۷ - ۱۶۸
۱۶۹ - ۱۷۰ - ۱۷۸ - ۱۸۵
۱۹۰ - ۱۹۶ - ۲۱۳ - ۲۵۰
۲۱۶ - ۲۹۷ - ۳۰۶ - ۳۲۸
۳۳۰ - ۳۰۹ - ۳۶۷ - ۳۷۱
۳۹۸ - ۵۰۱ - ۵۰۵ - ۵۰۷
۶۲۰ - ۶۲۱ - ۶۷۳
بخشیر - ۶۱۳ - ۶۱۴
آب پورنا - ۳۱۶ - ۳۱۸
پونه - ۴۳۵
برکنهٔ پینار - ۵۶۴
قصبهٔ پهول مری - ۴۷۶
پیشاور - ۷۱ - ۱۹۰ - ۴۲۸ - ۵۹۹
۶۲۱ - ۶۴۱ - ۶۴۶ - ۶۵۸
۷۳۹
بقدر بیگو - ۴۱۰
پیر پنجال - ۴۹۳ - ۶۱۷

---

* حرف تاء - مردمان *

تاتار بهادر خان - ۳
تاتار خان قلعه‌دار - ۵۵ - ۵۶ - ۵۷
۷۴ - ۱۱۱ - ۱۱۴ - ۱۲۳
تاج خان - ۹۳ - ۹۴
تاج خان حاکم سلیمل - ۱۰۶
تاج خان ترابی - ۱۱۰
[illegible] - ۶۹۶
[illegible] ن مضرب تاج
[illegible] - ۳
ترتاس - ۴۳
تردی بیگ قلعه‌دار جانباز - ۸۰
تور ترکمان - ۹۳

تردي بيگ خان – ۱۲۴ – ۱۳۰
۱۳۱ – ۱۳۲
تربيت خان – ۴۷۲ – ۶۷ بـ ۵۸۲
۵۸۷
ترکان – ۶۸۹
تقرب خان دکني – ۴۵۷ – ۴۶۰
۴۶۳ – ۶۴۹
ملاتقي حيدرآبادي – ۵۲۲
حکيم داؤد تقرب خان – ۶۷۹
۷۱۵ (شف دال)
تور پسر فريدون – ۷
تومنه خان پسر بايسنقر خان
۸ – ۱۳
تولي خان پسر چنگيز خان – ۱۱
تونون (التون) خواجه – ۲۵
راجه تودرمل پيشکار – ۱۵۵
۱۵۶ – ۱۵۸ – ۱۹۴ – ۱۹۵
۷۱۴ – ۷۳۲ – ۷۳۸
راي تودرمل افضل خاني – ۵۸۰
۵۹۶ – ۶۱۷ – ۶۷۴
امير تيمور صاحبقران – ۲ – ۴
۶ – ۷ – ۸ – ۱۰ – ۱۲ – ۱۳
۱۴ – ۱۵ – ۱۶ – ۱۷ – ۲۱
۲۳ – ۳۲ – ۴۱ – ۴۳ – ۴۶
۵۴ – ۷۰ – ۹۶ – ۱۱۶ – ۱۱۸
۱۲۶ – ۱۲۷ – ۱۵۰ – ۱۵۱
۱۶۷ – ۱۶۹ – ۱۷۱ – ۲۴۴
۲۹۳ – ۳۷۴ – ۳۹۵ – ۴۰۶
۵۴۶ – ۵۵۲ – ۵۷۷ – ۵۹۵
۶۶۹
تيمور تاش از اجداد امير تيمور
صاحبقران – ۷
تيمور سلطان (ديگر) – ۴۳
تيرانداز خان – ۵۸۹
قاضي تيمور رئيس غور – ۶۵۱
تيمور بيگ – ۷۲۶

* مواضع وغيره *

تاجيک – ۴ – ۲۳۶
تاشکند – ۱۹ – ۳۳ – ۳۴ – ۶۳۳
قلعهٔ تارا گذهه – ۵۸۳ – ۵۸۷
تبريز – ۱۷ – ۱۱۹
دريای تبتي – ۲۱۴ – ۳۱۷

۴۶۳ - ۵۰۲
ولایت تبت - ۵۴۶
ترکستان (مغولستان) (مغلستان)
۳ - ۴ - ۵ - ۶ - ۷ - ۱۰
۱۵ - ۱۸ - ۱۹ - ۲۱ - ۲۳۶
(شعب سیم)
ترمذ - ۱۲۹
ترمك - ۲۷۱ - ۳۲۲ ۴۲۶
۴۸۶
قلعهٔ ترمك - ۵۳۴
صوبهٔ تلنگانه - ۳۴۳ ۴۲۵
۴۲۹ - ۴۸۹ - ۶۷۲
قلعهٔ تلکي - ۵۳۰
توران - ۳ - ۴ - ۷ - ۱۲ - ۳۰
۴۴ - ۵۸ - ۶۰ - ۶۱ - ۷۹
۱۳۳ - ۱۳۸ - ۱۶۶ - ۱۸۰
۱۸۹ ۱۹۰ ۲۳۹ ۲۶۰
۲۶۳ - ۲۹۵ ۳۲۸ - ۳۷۴
۳۸۷ - ۴۰۰ ۴۰۳ ۴۰۵
۵۳۱ - ۵۳۹ - ۵۹۰ ۶۲۲
۶۳۳ - ۶۶۱ - ۶۷۱ - ۶۹۸ - ۷۵۷
توندا پور - ۵۲۸
تهاره - ۴۷
قصبهٔ تیوه - ۵۴۸
تیمور آباد - ۶۹۱

* حرف ثے - موضع *

صوبهٔ ٹهٹه - ۱۱۲ - ۱۲۷ - ۲۷۶
۳۷۷ - ۳۸۱ - ۳۸۳ - ۳۹۳
۵۷۵ - ۶۷۳ ۷۰۰

* حرف ٹاء - مردمان *

ثریا بانو بیگم - ۳۹۶

* حرف جیم - مردمان *

جان علي بیگ - ۲۵
جانان بیگم دختر عبد الرحیم
خانخانان - ۲۱۳
جانسپار خان - ۲۹۲ - ۴۲۶ - ۵۵۲
راجهٔ جاهر ۲۹۵
جان زرد ۳۱۸ - ۳۲۵ - ۳۴۴
۴۲۷ ۴۳۵
جان نثار خان - ۳۹۱ - ۳۹۲

۴۱۲ - ۴۲۹ - ۶۲۰ - ۶۴۰
۶۴۱ - ۶۷۸
جانجهان پسر خانجهان - ۴۴۲
جاني‌خان قورچي باشي ايران - ۶۴۵
جباربيگ خراساني - ۷۴۱-۷۴۵
جچهار سنگهه بنديله - ۴۰۶
۴۰۸ - ۴۰۹ - ۴۱۲ - ۴۳۸
۵۰۶ - ۵۰۹ - ۵۱۰ - ۵۱۲
۵۱۳ - ۵۱۴ - ۵۱۵ - ۵۱۶
۵۱۹ - ۵۲۱ - ۵۲۲ - ۵۳۷
۵۴۳ - ۵۶۴ - ۵۶۸
راجه جسونت سنگهه - ۵۹
۵۶۱ - ۶۰۱ - ۷۵۹
جسونت راى - ۵۸۸-۵۸۹
جعفر كذاب - ۱۹۶
سيد جعفر - ۳۴۳
سيد جعفر بخشي - ۳۵۷
جعفر خان مير بخشي پسر صادق خان - ۴۹۱ - ۵۶۸-۵۸۲
۶۲۱ - ۶۷۸ - ۶۸۸ - ۶۹۳
۷۰۰ - ۷۵۴ - ۷۵۹
مير جعفر استرابادي - ۷۴۰
راجه جگت سنگهه پسر راجه مانسنگهه - ۲۱۷-۲۵۹-۳۲۴
۵۵۸ - ۵۶۸ - ۵۶۹ - ۵۸۳
۵۸۴ - ۵۸۷ - ۵۸۸ - ۶۰۹
۶۱۴ - ۶۱۵ - ۶۱۶ - ۶۱۷
۶۱۸ - ۷۲۸ - ۷۵۹
جگديو برادر گرجاى زن جادو راى
۴۲۷ - ۴۲۸
جگناتهه راتهور - ۴۷۹
جگراج - ۴۹۹
جلال خان سليم شاه پسر شير خان
۸۱-۹۰-۹۲-۹۳- (شف س)
جلال خان جلواني - ۱۰۱
سيد جلال - ۲۵۱
جلال برادر بهادر خان - ۴۵۳
سيد جلال مخدوم جهانيان خلف سيد محمد رضوي - ۵۴۷
۵۴۸ - ۵۹۲
سيد جلال بخاري صدر الصدور خلف شاه عالم - ۵۹۵-۵۹۹
۶۶۰

جمال خان امیر - ۸۷ - ۸۸
جمال الدین حسین - ۲۱۵
جمشید خان حبشی - ۳۱۹-۳۸۳
جمال محمد خواس ۳۷۶
جمشید بیگ ۶۲۱
میرجمله عرف میر محمد امین
۲۹۵-۲۹۶-۳۸۲-۳۱۰-۵۰۰
میر جمله معظم خان وزیر ۷۵۰
۷۵۱ - ۷۵۲ ۷۵۳ ۷۵۴
۷۵۵ ۷۵۶ ۷۵۸ - ۷۵۹
۷۶۰ ۷۶۱ ۷۶۲ ۷۶۳
۷۶۴ - ۷۶۵ - ۷۶۹
سلطان جنید برلاس ۷۲ ۸۰
۹۱ - ۹۲
حویلی بنت یار درز خان - ۷
جوهی خان پسر چنگیز خان
۱۱ - ۱۲
جوهی ازبک - ۳۰
جوهر حبشی داماد عنبر حبشی
۳۲۰
جواهر خان نظر ۳۶۲ ۳۶۴
۳۶۹
حوجک بیگ ازبک - ۹۲۹
مرزا جهانگیر پسر امیر تیمور
۱۴ - ۱۶
میرزا جهانگیر پسر میرشیخ میرزا
مرزا فردوس مکانی محمد
بابر شاه - ۲۰ ۲۵ ۲۶ - ۲۷
۲۸ - ۲۹ - ۳۰ - ۳۳ - ۳۹
ابو المظفر نور الدین محمد
جهانگیر بادشاه جنت مکانی
اصل نام محمد سلیم - ۹۸
۱۰۳ ۱۸۹ - ۱۹۷ - ۲۰۳
۲۱۳ ۲۱۶ - ۲۱۷ - ۲۱۸
۲۲۹ ۲۲۲ - ۲۲۳ - ۲۲۵
۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۹ - ۲۳۰
۲۳۱ - ۲۳۲ - ۲۳۳ - ۲۳۴
۲۳۸ - ۲۳۹ - ۲۴۰ - ۲۴۵
۲۴۶ ۲۴۷ - ۲۴۸ - ۲۴۹
۲۵۱ ۲۵۶ ۲۵۸ - ۲۶۲
۲۶۵ ۲۶۶ - ۲۶۷ - ۲۶۸
۲۷۰ ۲۷۱ ۲۷۲ - ۲۷۳
۲۷۹ ۲۸۷ ۲۸۸ - ۲۹۰
۲۹۰ - ۲۹۵ - ۲۹۶

۲۹۷ - ۳۰۱ - ۳۰۲ - ۳۰۳
۳۰۷ - ۳۰۸ - ۳۰۹ - ۳۱۲
۳۱۳ - ۳۱۵ - ۳۲۲ - ۳۲۳
۳۲۴ - ۳۲۵ - ۳۲۶ - ۳۲۹
۳۳۰ - ۳۳۱ - ۳۳۲ - ۳۳۳
۳۳۴ - ۳۳۷ - ۳۳۹ - ۳۴۲
۳۵۳ - ۳۵۹ - ۳۶۰ - ۳۶۱
۳۶۲ - ۳۶۳ - ۳۶۵ - ۳۶۶
۳۶۷ - ۳۷۰ - ۳۷۲ - ۳۷۳
۳۷۴ - ۳۷۷ - ۳۷۸ - ۳۷۹
۳۸۰ - ۳۸۱ - ۳۸۴ - ۳۸۸
۳۹۰ - ۳۹۷ - ۳۹۹ - ۴۰۵
۴۰۹ - ۴۱۱ - ۴۲۰ - ۴۲۱
۴۲۲ - ۴۷۲ - ۵۰۹ - ۵۴۶
۵۴۷ - ۵۵۲ - ۵۵۳ - ۵۵۴
۵۹۷ - ۶۱۸ - ۶۲۶ - ۶۲۷
۷۵۷
جهانگیر بیگ - ۸۱ - ۸۲ - ۸۴
جهانگیر قلی خان - ۲۳۷ - ۳۹۸
۴۶۲
جهان آرا بیگم بیگم صاحب صبیهٔ
شاهجهان - ۲۷۸ - ۳۹۶ - ۴۰۰
۴۶۰ - ۵۰۸ - ۵۴۱ - ۵۹۸
۵۹۹ - ۶۰۰ - ۶۰۱ - ۶۰۵
۶۰۶ - ۶۰۷ - ۶۰۸ - ۶۰۹
۶۴۱ - ۶۸۱ - ۷۰۵ - ۷۰۶
۷۳۰ - ۷۵۱ - ۷۵۲
جیپال برادر رانا سانگا - ۱۷۱
راجه جیسنگهه - ۱۸۳ - ۴۱۸
۴۳۱ - ۴۳۳ - ۴۷۵ - ۴۹۱
۴۹۵ - ۴۹۹ - ۵۲۵ - ۵۸۵
۵۸۷ - ۵۸۹ - ۶۰۴ - ۶۴۰
۷۰۱ - ۷۵۹
شیخ جیون قطب الدین خان کوکهٔ
جهانگیر شاه - ۲۱۹ (شف ق)
ملا جیون مجتهد اماسیه - ۵۹۳

---

* مواضع وغیره *

قصبهٔ جالندر - ۱۳۷ - ۳۰۸
(ازین صفحه شروع چند اعجوبه
است) جام - ۱۸۷ - ۵۸۲
جالنه - ۴۳۰
پرگنهٔ جدوار - ۵۵۲

جلال آباد - ۶۹۴ - ۶۹۹
آب جمنا - ۱۴۲
جلیر - ۳۸۳
قلعهٔ جلیر - ۵۲۱ - ۵۳۹
سرکار دونیون - ۷۲ - ۸۷ - ۹۰
۹۳ - ۱۹۷ - ۲۱۹ - ۵۸۸
۶۵۳ - ۶۸۵
جودهپور - ۲۳۶
قلعهٔ جودهپور - ۲۵۹
جوره گدده - ۱۸۷ - ۱۹۰ - ۵۰۳
قلعهٔ جوناگده ۵۰
باغ جهان آرا - ۲۵۷
جهانگیر آباد - ۳۰۶ - ۳۲۱
قلعهٔ جهوه ۵۰۳
دریای جیلم - ۹۸
دهدر جیون - ۵۱۷ - ۵۳۷
آب چنبوه (آسن) ۶۳۳
۶۳۹ - ۶۴۳ - ۶۴۸ - ۶۶۱
۶۷۱

۲۰۵ - ۲۰۶ - ۲۰۷ - ۲۰۸
۲۱۳ - ۲۱۵
خاندان چغتوریه - ۶۲
چغتا خان - ۳ - ۶ - ۱۱ - ۱۲
۱۳ ۱۴
قرہ چمنا اولاد چغتا خان - ۲۱
۵۳ - ۵۵ - ۶۰ - ۶۱ - ۷۴
۷۲ ۷۳ ۷۴ - ۷۵ - ۷۸
۸۳ ۸۵ - ۹۱ - ۹۳ - ۹۶
۱۱۸ ۱۱۵ ۱۱۹ - ۱۲۳
۱۲۵ ۱۲۶ - ۱۲۷ - ۱۳۲
۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ - ۱۳۷
۱۶۲ ۱۷۱ - ۲۰۷ - ۲۵۰
۲۸۸ ۶۳۷ - ۷۳۲
توپ چکن ۳۰۱ - ۳۰۲
چنگیز خان ۳ - ۶ - ۷ - ۸
۹ ۱۰ - ۱۱
چاسر سین ۷۵
چنگ بزدگده ، منشور خان - ۴۱۰
راجده چ ر - ۴۸۵
چاپ - ۵۶۸ ۵۷۸ - ۵۹۱
چندر بان رای - ۷۴۰

ح حرف چ - مردمان ح

چاند بی بی دختر نظام الملک

چولین بهادر پسر بلدوزخان – ۷

* مواضع وغیره *

چاپانیر – ۷۶ – ۷۷ – ۸۰
قلعهٔ چاپانیر – ۷۹
پرگنه چاندور – ۲۸۸ – ۵۲۴
چانده – ۲۹۳ – ۵۱۳ – ۵۱۵
۵۱۹ – ۵۲۲ – ۵۴۰ – ۷۴۶
قلعهٔ چانده – ۵۲۳
چاکنه – ۴۳۵ – ۵۳۲ – ۵۳۷
قلعهٔ چتور – ۷۳ – ۱۰۱ – ۱۷۳ – ۲۷۹
چتور – ۷۴ – ۱۷۰ – ۲۱۳ – ۲۱۶ – ۲۳۶
بلاد چرکس – ۱۲
چمار کونده – ۴۹۶ – ۵۲۱
چندیري – ۶۳ – ۱۵۰ – ۴۱۸
قلعهٔ چندیري – ۶۳
قلعهٔ چناز – ۷۲ – ۸۱ – ۹۴ – ۹۵
چناز – ۹۳ – ۱۱۰ – ۱۱۱
آب چناب – ۳۸۷
آب چنبل – ۳۱۵ – ۴۱۸
چوپره – ۴۳۷
قلعهٔ چوبي – ۶۱۵ – ۶۱۷ – ۶۱۹
پرگنهٔ چهپره – ۵۱۶

* حرف حاء – مردمان *

حاجي خان – ۹۹
حافظ کشمیري عابد – ۲۸۱
حافظ شیرازي – ۵۳۴
حد اد – ۲۶۲ – ۳۵۸
مولانا حسامي قراکولي – ۲۲
حسن خان میواتي – ۶۰ – ۶۱ – ۶۲
حسن تیمور خان بهادر – ۶۲
سلطان حسین میرزا – ۷۲ – ۷۳
حسن پدر شیر شاه فرید – ۸۷ – ۸۸ – ۸۹
حسین خان جلوانی – ۱۱۰
شاه حسین – ۱۲۱
حسین قلي بیگ نوکر بیرم خان – ۱۵۶
حسن پني – ۱۹۳
سلطان حسین مغوي – ۲۰۴
خواجه حسن هروي – ۲۴۲
خواجه حسن ولد زین خان – ۲۴۶

میرزا حسن پسر میرزا شاهرخ - ۲۵۰
حسن بیک بدخشی - ۲۵۰ ۲۵۲ - ۲۵۳
حسن خان شاملو حاکم هرات - ۲۵۵ - ۲۵۶
حسن بیگ (دیگر) - ۲۵۶
حسام الدین خان - ۳۰۶
حسن محمد ۴۲۸ - (دیرین صفحه نمبر است)
حسین خان پسر خانجهان - ۴۱۰
حسن خان پسر خانجهان - ۴۳۰
حسینی - ۵۴۳
میرزا حسن صفوی - ۶۳۲
حسن بیگ خویش علی مردان - ۶۸۰
حسن بیگ توچی باشی شاه ایران - ۶۸۲
حقیقت خان - ۴۴۹
حمیده بانو بیگم مریم مکانی مادر اکبر پادشاه - ۱۲۷ (شعف میر)
حمید الله خان - ۲۱۶
میرزا حیدر چغتائی کاشغری مولف تاریخ رشیدی - ۲۳ ۴۵ - ۳۰۳
حیدر خان امیر الامرا فضل - ۷۵
میر حیدر معمائی - ۱۳۳

● مواضع و غیره ●

حاجی پور - ۱۸۳
حصار - ۲۵۸
حسن ابدال - ۴۲۸ - ۶۱۹ ۶۲۱ - ۶۲۳
آب حسین سالار - ۱۳۳
حصار - ۳۸۵ - ۶۲۱
حیدر آباد - ۲۹۳ - ۳۱۲ - ۳۴۳ ۴۰۸ - ۴۸۹ - ۵۱۶ - ۵۲۳ ۷۳۲

● حرف خاء - مردمان ●

خانی خان نظام الملکی صحبه هاشم علی خان مولف

کتاب منتخب اللباب — ۱
۲۸۷ — ۳۰۸ — ۴۶۷ — ۴۶۹
۵۹۲ — ۵۹۳ — ۷۳۷ — ۷۳۹
خانه زاد بیگم همشیرهٔ فردوس
مکانی — ۳۳ — ۴۱
خان میرزا بنی عم فردوس
مکانی — ۴۱ — ۴۲
خان جهان بندیله — ۵۵
خان زمان امیر الامرا حاکم
میرٹھه — ۱۳۰ — ۱۳۲ — ۱۳۳
۱۳۸ — ۱۳۹ — ۱۴۰ — ۱۴۱
۱۴۲ — ۱۴۹ — ۱۵۴ — ۱۵۵
۱۶۵ — ۱۶۶ — ۱۶۷ — ۱۶۸
۱۶۹ — ۱۷۰
خان جهان حاکم بنگاله — ۱۸۴ — ۲۳۷
شاهزاده خانم دختر عرش
آشیانی — ۱۸۵
خان جهان لودی امیر الامرا
۲۶۳ — ۲۷۱ — ۲۷۳ — ۲۷۵
۳۰۷ — ۳۳۵ — ۳۴۳ — ۳۵۷
۳۸۳ — ۳۸۴ — ۳۸۶ — ۳۹۱
۳۹۸ — ۴۰۱ — ۴۰۷ — ۴۰۹
۴۱۱ — ۴۱۳ — ۴۱۵ — ۴۱۷
۴۱۸ — ۴۱۹ — ۴۲۴ — ۴۲۵
۴۲۸ — ۴۳۰ — ۴۳۱ — ۴۳۲
۴۳۴ — ۴۳۵ — ۴۳۶ — ۴۳۷
۴۳۸ — ۴۳۹ — ۴۴۰ — ۴۴۱
۴۴۲ — ۴۴۳ — ۴۴۹ — ۴۵۳
۴۶۸ — ۴۷۳ — ۵۵۳ — ۵۵۴
خان دوران بهادر نصرت جنگ
۲۹۸ — ۴۹۰ — ۴۹۲ — ۴۹۶
۴۹۷ — ۴۹۸ — ۵۰۰ — ۵۰۲
۵۰۷ — ۵۱۱ — ۵۱۲ — ۵۱۳
۵۱۴ — ۵۱۹ — ۵۲۰ — ۵۲۱
۵۲۲ — ۵۲۴ — ۵۲۷ — ۵۲۹
۵۳۹ — ۵۴۰ — ۵۴۱ — ۵۴۴
۵۵۷ — ۵۵۸ — ۵۶۲ — ۵۶۸
۵۶۹ — ۵۷۰ — ۵۹۰ — ۶۰۱
۶۰۴ — ۶۰۸ — ۶۰۹ — ۶۱۰
۶۲۶
خان عالم ایلچی — ۲۹۹ — ۳۰۰
خانه زاد خان پسر مهابت خان
۲۸۶ — ۳۵۴
خان عالم — ۳۹۸ — ۴۴۰ — ۵۵۲ — ۶۲۷

خانزمان پسر بیرم بیگ ۳۰۱
۳۱۸ - ۳۶۸ - ۳۷۱ - ۳۷۶
۳۷۷ - ۳۷۸ - ۳۸۰ - ۳۸۳
۳۸۴ - ۳۸۵ - ۳۸۶ - ۳۹۵
۳۹۶ - ۳۹۷ - ۵۰۱ - ۵۰۲
۵۰۷ - ۵۰۸ - ۵۲۰ - ۵۲۱
۵۲۲ - ۵۲۴ - ۵۲۹ - ۵۳۰
۵۳۸-۵۳۹-۵۴۰-۵۴۲
خان عالم لودي ۳۱۷
سيد خانجهان برادر مصمر ۳۹۱
۵۰۷ - ۵۱۲ - ۵۱۶ ۵۲۲
۵۲۴ - ۵۲۷ - ۵۲۸ - ۵۲۹
۵۸۳ - ۵۸۴ - ۵۸۵ - ۵۸۷
۵۸۸ - ۵۸۹ - ۶۰۳ - ۶۱۷
۶۱۸ - ۶۳۶ - ۶۳۸
خانزاد خان پسر سعيد خان
۶۵۸ - ۶۶۳ - ۶۶۴
خدمت پرست خان ترک بلخ
بهادر - ۳۶۲ - ۳۶۵ - ۳۱۳
۳۱۴ - ۳۱۵ - ۳۱۶
خسرو شاه - ۳۴ - ۳۵ - ۳۸ - ۳۹
خسرو کوکلتاش خان - ۴۸
خسرو پسر جهانگير پادشاه ۲۲۹
۲۳۱ - ۲۳۳ - ۲۳۴ - ۲۴۵
۲۴۹ - ۲۵۰ - ۲۵۱ - ۲۵۲
۲۵۳ - ۲۵۴ - ۲۵۵ - ۲۵۸
۲۷۸ - ۲۹۹ - ۳۰۷ - ۳۲۵
۳۳۷ - ۳۵۸ - ۳۸۸ - ۳۸۹
خسرو بيگ جماعه‌دار بهمن الدوله
۵۸۶
خسرو خان پسر نظر محمد خان
۶۲۴ - ۶۲۵ - ۶۲۶ - ۶۳۲
۶۴۴ - ۶۴۵ - ۶۵۶ - ۶۵۱
۶۹۵ - ۷۰۷ - ۷۱۶ - ۷۵۶
خضر خان - ۹۸ - ۹۹ - [illegible]
خضر خواجه - ۱۳۲ - ۱۳۵
خضر خان بن سالک داؤد
۵۹۲ - ۵۹۴
صاوز خان پسر مرزا عيسى ترخان ۱۷۳
خطاب خانخانان مرزا - ۱۹
خليج خان ذوالقدر ۸۳
خليفه سلطان خانزادهٔ ابران
۵۷۲ - ۵۷۵
خليل بيگ - ۳۳۴ - ۶۱۱ - ۶۱۲

۶۱۳ - ۶۲۶ - ۶۵۸ - ۶۹۰
خلیل الله خان پسر میر میران -
۳۷۲ - ۳۷۶ - ۶۰۲ - ۶۰۳
۶۲۰ - ۶۲۶ - ۶۲۷ - ۶۳۶
۶۳۷ - ۶۴۱ - ۶۶۰ - ۷۰۰
۷۵۴ - ۷۵۹
سید خلیفه - ۶۲۴
میر خلیل الله یزدي - ۶۲۷
خلیفه سلطان شاهزاده ماژندران
وزیر وداماد شاه عباس -
۶۵۲ - ۶۵۳ - ۶۵۴
میرخلیل پسر اعظم خان - ۶۸۵
خنجر خان قلعه دار - ۳۲۰
۳۴۸ - ۳۸۴ - ۶۵۰
خواجه کلان بیگ - ۳۵ - ۴۹ -
۸۵ - ۱۴۱
سید خواجه - ۵۹ - ۲۱۳
خواند میر مورخ حبیب السیر -
۶۴
خواص خان - ۹۸ - ۱۰۴ - ۱۰۵
۱۰۶ - ۴۱۵ - ۴۱۶ - ۴۱۹
۴۳۱-۴۳۲-۴۵۲-۴۹۶-۶۸۴
خواص خان حبشي وزیر نظام
الملک - ۴۵۷ - ۴۶۱
حکیم خوش حال - ۴۹۶
خواجه خواند محمود - ۵۴۹
خواجه جان ایلچي - ۶۸۷
خواجه خان - ۶۹۸ - ۷۱۸
۷۲۶ - ۷۳۱
قاضي خوشحال قاضي القضاة -
۷۰۲
خیریت خان لیجاپوري - ۴۷۷
۴۸۳ - ۵۲۵

---

* مواضع وغیرہ *

صوبۂ خاندیس - ۷۹ - ۱۶۰
۱۷۰ - ۱۷۴ - ۲۱۳ - ۲۹۸
۳۲۱ - ۳۸۳ - ۴۲۴ - ۴۴۹
۴۷۰ - ۵۰۲ - ۵۴۰ - ۵۶۴
۶۷۲ - ۷۰۶ - ۷۱۷ - ۷۳۵
خانپور - ۴۹۳
ملک ختا - ۱۱ - ۱۶ - ۶۸
خجند - ۲۶
آب خجند - ۲۹

خجسته بنیاد (اورنگ آباد)
(کهرکی) – ۲۵۵ – ۲۸۷
۳۸۹ – ۵۹۵ – ۷۳۹ – ۷۵۰
۷۵۵ – ۷۷۷ – (شفک)
خراسان – ۴ – ۱۲ – ۱۵ – ۳۳
۳۶ – ۳۷ – ۴۰ – ۱۱۷
۱۴۹ – ۱۳۸ – ۲۶۳ – ۳۲۷
۴۰۵ – ۵۵۵ – ۵۸۱ – ۵۹۰
۵۹۱ – ۶۴۰ – ۶۸۶
خوارزم – ۱۵
خوزستان – ۱۵
خواص پور – ۸۸
خرگنهٔ خوش آب – ۲۹۸
خوست – ۶۱۵
خیرآباد – ۶۳

• حرف دال مردمان •
دانشمند ... خزانهٔ عرش
آشیانی – ۱۷۶ – ۲۰۳ – ۲۱۳
۲۱۵ – ۲۱۶ – ۲۱۷ – ۲۳۲
۲۵۶ – ۳۵۰ – ۳۵۸ – ۳۸۱
۳۹۰ – ۳۹۱ – ۳۹۳

دانشمند محمد دارائکوه پسر
دانشور خان – ۲۸۱ – ۳۷۷ – ۳۸۱
۳۹۶ – ۳۹۸ – ۴۰۱ – ۴۹۱
۵۰۳ – ۵۴۵ – ۵۵۰ – ۵۶۱
۵۶۹ – ۵۷۹ – ۵۸۲ – ۵۸۳
۵۸۹ – ۵۹۰ – ۵۹۴ – ۶۰۰
۶۰۱ – ۶۰۳ – ۶۲۲ – ۶۴۱
۶۴۸ – ۶۷۴ – ۶۸۱ – ۶۸۵
۶۹۹ – ۷۰۰ – ۷۰۵ – ۷۴۷
۷۱۳ – ۷۱۶ – ۷۱۷ – ۷۱۸
۷۱۹ – ۷۲۰ – ۷۲۱ – ۷۲۲
۷۲۳ – ۷۲۴ – ۷۲۵ – ۷۲۶
۷۲۷ – ۷۲۹ – ۷۳۸ – ۷۵۰
۷۵۰ – ۷۵۶ – ۷۵۸
دانشمند خان ... ۲۸۳
دارائی خان مرتب شاه نیازخان –
۳۰۸ – ۳۱۵ – ۳۱۹
۳۱۷ – ۳۱۸ – ۳۳۵ – ۳۳۶
۳۵۶ – ۳۵۹
دانشمند خان پسر خسرو – ۳۳۷
۳۸۸ – ۳۸۹ – ۳۹۰ – ۳۹۱
دلاور ... ۳۲۰

حکیم داؤد تقرب خان – ۵۹۹
۶۰۶ – ۶۴۹ (شف تاد)
دانشمند خان بخشي – ۷۵۲
شیخ دبیر دبیر عادل شاه – ۴۶۴
درویش محمد اوزبک – ۱۴۶ – ۱۴۸
دریا افغان – ۳۲۹ – ۳۴۷
دریا خان رهیله – ۳۹۱
دریا خان لودي – ۴۰۱ – ۴۳۰
۴۳۱ – ۴۳۴ – ۴۳۸ – ۴۳۹
۴۴۳ – ۴۷۳
درویش محمد – ۴۳۴
درگا داس راجپوت – ۴۳۷
۴۴۰ – ۴۴۸
درگا اسلام قلي پسر ججهار – ۵۱۹
درجن سال علي قلي نبیرهٔ ججهار – ۵۱۹
دکنیان – ۲۰۷ – ۲۰۸ – ۲۰۹
۲۱۰ – ۲۱۱ – ۲۱۲ – ۲۱۳
۲۵۵ – ۲۷۳ – ۲۷۴ – ۲۷۵
۲۸۳ – ۲۸۴ – ۲۸۵ – ۳۰۵
۳۱۴ – ۳۱۶ – ۳۱۷ – ۳۱۸
۳۱۹ – ۳۲۰ – ۳۲۱ – ۳۲۶
۴۲۹ – ۴۳۰ – ۴۳۶ – ۴۵۵
۴۵۷ – ۴۵۸ – ۴۹۲ – ۴۹۶
۴۷۷ – ۴۷۹ – ۴۸۰ – ۴۸۲
۴۸۳ – ۴۸۵ – ۴۸۹ – ۴۹۰
۴۹۶ – ۴۹۹ – ۵۰۰ – ۵۰۱
۵۲۶ – ۵۲۸ – ۵۳۰ – ۵۳۸
۷۴۴ – ۷۴۵ – ۷۴۷ – ۷۴۸
میرزا دکهني شه نواز خان پسر میرزا رستم صفوي – ۳۵۸
(شف ش)
دلاور خان پسر دولتخان لودي – ۴۷ – ۴۸
دلاور خان افغان صوبه‌دار لاهور – ۲۵۸ – ۲۵۱
دلاور خان کاکر – ۲۷۹
دلاور خان نظام الملکي – ۲۸۳
۳۰۱ – ۳۱۸ – ۳۲۱ – ۴۰۷
سید دلیرخان بارهه – ۳۹۳
۴۱۱ – ۴۵۲
دلیر همت – ۴۷۶ – ۴۸۵
دلپذیر بانو بیگم دختر شاه شجاع – ۴۹۵

دل مرزبا (نام فیل) – ۵۳۷
سید دلاور خان موجدار – ۵۸۰
دلیل خان پسر بهادرخان – ۶۹۵
دولتخان لودي (بے دولت) – ۳۵
۴۷ – ۴۸ – ۴۹ – ۵۰ – ۸۹
دولت نبي‌نبي صاحبجلال‌خان – ۹۲
دولت خان لوهاني – ۱۱۰
دولت بیگ – ۱۳۹
دولت بیگ نهانه دار
بنجهدیر – ۶۱۳
دولت خان – ۷۲۶
رانجه دهیر – ۱۹۳
دیبال برادر راناسانگا – ۱۷۱
دیانت خان – ۲۸۶ – ۴۲۹
دیانت راو (دیگر) – ۴۶۲
رانجه دیبي سنگهه – ۵۰۹ – ۵۱۰
دیانت رای بیشکار رای رایان –
۵۶۸ – (شکست یافت)
رانجه دیوي سنگهه – ۵۹۸
دیندار خان قلعه‌دار – ۶۱۷

* مواضع وغیره

آب دریا – ۷۰۷
دشت قبچاق – ۱۲ – ۱۵
دکن – ۵۳ – ۶۷ – ۷۹ – ۱۲۹
۱۷۸ – ۱۸۸ – ۱۸۹ – ۱۹۵
۱۹۶ – ۲۰۳ – ۲۰۹ – ۲۱۳
۲۱۵ – ۲۱۶ – ۲۱۷ – ۲۲۲
۲۲۳ – ۲۲۷ – ۲۳۲ – ۲۳۶
۲۳۷ – ۲۴۵ – ۲۵۶ – ۲۵۹
۲۶۰ – ۲۶۱ – ۲۶۲ – ۲۷۱
۲۷۳ – ۲۷۶ – ۲۷۸ – ۲۸۲
۲۸۳ – ۲۸۷ – ۲۸۸ – ۲۹۰
۲۹۱ – ۲۹۲ – ۲۹۴ – ۲۹۷
۳۰۴ – ۳۰۵ – ۳۰۷ – ۳۱۵
۳۱۷ – ۳۲۱ – ۳۲۲ – ۳۲۳
۳۲۴ – ۳۲۵ – ۳۲۷ – ۳۲۸
۳۳۰ – ۳۳۱ – ۳۳۲ – ۳۳۳
۳۳۵ – ۳۳۶ – ۳۴۳ – ۳۴۴
۳۴۷ – ۳۵۳ – ۳۵۴ – ۳۵۷
۳۷۶ – ۳۸۲ – ۳۸۳ – ۳۸۵

۳۸۶ – ۳۸۷ – ۳۹۲ – ۳۹۹
۴۰۰ – ۴۰۱ – ۴۰۳ – ۴۱۰
۴۱۱ – ۴۱۲ – ۴۱۹ – ۴۲۴
۴۳۰ – ۴۳۵ – ۴۴۳ – ۴۴۴
۴۴۵ درین صفحه ذکر قحط
سال است تاریخش سال غم
۴۴۶ – ۴۴۹ – ۴۵۲ – ۴۵۷
۴۵۹ – ۴۶۰ – ۴۶۱ – ۴۶۷
۴۶۸ – ۴۶۹ – ۴۷۱ – ۴۷۳
۴۷۷ – ۴۸۳ – ۴۸۴ – ۴۸۵
۴۸۶ – ۴۸۸ – ۴۸۹ – ۴۹۱
۴۹۷ – ۵۰۲ – ۵۰۴ – ۵۰۷
۵۰۸ – ۵۰۹ – ۵۱۶ – ۵۱۷
۵۲۵ – ۵۲۶ – ۵۳۳ – ۵۳۶
۵۳۷ – ۵۴۱ – ۵۴۲ – ۵۴۳
۵۴۴ – ۵۴۶ – ۵۵۳ – ۵۵۴
۵۶۱ – ۵۶۲ – ۵۷۲ – ۵۷۳
۵۸۲ – ۵۸۹ – ۶۰۱ – ۶۰۴
۶۰۸ – ۶۰۹ – ۶۱۰ – ۶۶۰
۶۷۴ – ۶۸۰ – ۶۸۳ – ۷۰۱
۷۱۳ – ۷۱۴ – ۷۳۱ – ۷۳۲
۷۳۴ – ۷۳۵ – ۷۴۰ – ۷۵۸

دولتاباد – ۲۰۵ – ۲۷۵ – ۴۷۶
۲۸۳ – ۲۸۵ – ۴۲۴ – ۴۳۶
۴۷۶ – ۴۷۷ – ۴۸۸ – ۴۹۰
۵۱۹ – ۵۲۰ – ۵۳۰ – ۵۳۸
۵۴۶ – ۶۰۱ – ۶۷۲ – ۶۷۴ – ۷۴۰
قلعهٔ دولتاباد – ۲۰۵ – ۲۰۸
۳۲۰ – ۳۴۷ – ۳۴۹ – ۴۲۷
۴۳۶ – ۴۷۶ – ۴۷۸ – ۴۸۸
۴۸۹ – ۵۲۱ – ۵۴۳
دارالملک دهلی – ۴ – ۱۴ – ۱۵
۲۱ – ۴۶ – ۴۸ – ۴۹ – ۵۰
۵۲ – ۶۸ – ۷۱ – ۷۳ – ۷۴
۸۲ – ۹۵ – ۹۸ – ۱۰۵ – ۱۰۶
۱۰۸ – ۱۱۰ – ۱۱۲ – ۱۱۳
۱۱۴ – ۱۲۴ – ۱۲۵ – ۱۲۵
۱۲۸ – ۱۲۹ – ۱۳۰ – ۱۳۱
۱۳۲ – ۱۳۳ – ۱۳۵ – ۱۳۷
۱۴۱ – ۱۴۳ – ۱۴۵ – ۱۵۹
۱۶۵ – ۲۱۳ – ۲۴۰ – ۲۸۶
۳۳۵ – ۳۳۶ – ۳۴۲ – ۳۷۱
۳۸۲ – ۴۱۰ – ۴۶۸ – ۴۷۰
۴۸۸ – ۴۹۲ – ۵۰۲ – ۵۰۳

۵۲۳ - ۵۵۱ - ۵۶۹ - ۵۸۲
۵۹۲ - ۶۰۷ - ۶۲۱ - ۶۷۲
۶۷۸ - ۷۳۴
قلعۂ دھلي - ۱۳۰
دھول - ۲۹۶
پرگنۂ دھول پور - ۳۲۸ - ۴۱۶
آب دھول پور - ۴۱۵
دھولگو - ۴۳۷
قلعۂ دھارور - ۴۹۶ - ۵۱۱
دھارور - ۴۵۳ - ۵۲۹
قلعۂ دھارگیر - ۴۸۸
قلعۂ دھامونی - ۵۱۰
دھامونی - ۵۱۰ - ۵۱۳
قلعۂ دھرب - ۵۲۴
دھارسیون - ۵۲۸
دیپال پور - ۴۷ - ۴۸ - ۱۲۳
قلعۂ دیوگن - ۷۷
دیوگن (جزیرۂ دیو) (نواب
نظام شاهي) - ۷۷ - ۸۰
(شف ک)
دیپ - ۷۷
قلعۂ دیوگیر - ۴۸۸ - ۵۱۲
۵۱۳ - ۵۴۰
قصبۂ دیوگانو - ۵۲۸

* حرف ر - مراسم وغیرہ *

رکاب دل - ۳۰۲ - ۳۵۵ - ۵۷۷
۵۷۸ - ۵۸۰ - ۶۰۶ - ۷۰۶

* حرف ذال - مردمان *

ذوالفقار خان - ۳۳۴ - ۵۵۴
۶۱۶ - ۶۶۰
ذوالفقار خان - ۵۶۲ - ۵۷۳
۶۷۶ - ۶۷۷ - ۶۷۸
ذوالفقار آغا - ۷۲۹ - ۷۳۰ - ۷۳۱

* حرف را - مردمان *

راجپوت - ۵۲ - ۵۵ - ۶۲
۶۲ - ۶۳ - ۶۷ - ۹۷ - ۱۰۰
۱۰۱ - ۱۳۴ - ۱۷۱ - ۱۷۶
۱۷۷ - ۲۵۵ - ۲۷۹ - ۲۸۲
۳۰۵ - ۳۵۲ - ۳۵۷ - ۳۵۹
۳۶۴ - ۳۶۵ - ۳۶۷ - ۳۶۸

۳۶۹ – ۳۷۰ – ۳۷۲ – ۳۷۳
۳۷۵ – ۳۷۵ – ۳۷۷ – ۳۷۸
۳۸۰ – ۴۱۶ – ۴۱۷ – ۴۱۸
۴۲۶ – ۴۳۱ – ۴۳۲ – ۴۳۳
۴۳۸ – ۴۵۲ – ۴۵۸ – ۴۷۹
۴۸۱ – ۵۱۰ – ۵۱۱ – ۵۱۲
۵۳۰ – ۶۰۲ – ۶۰۳ – ۶۱۶
۶۱۷ – ۶۱۹ – ۶۳۱ – ۶۳۵
۶۳۵ – ۶۳۹ – ۶۵۰ – ۶۶۰
۶۶۵ – ۶۶۶ – ۶۷۱ – ۶۸۴
۶۸۷ – ۶۹۷ – ۷۱۱ – ۷۱۲
۷۲۳ – ۷۲۵ – ۷۲۶
راناي چتور – ۵۵ – ۵۷ – ۶۱
۶۲ – ۹۳ – ۱۰۱ – ۱۷۱
۱۷۲ – ۱۷۳ – ۱۷۵ – ۲۱۳
۲۱۶ – ۲۱۷ – ۲۱۸ – ۲۲۵
۲۲۶ – ۲۳۹ – ۲۵۳ – ۲۵۹
۲۶۰ – ۲۶۴ – ۲۷۷ – ۲۷۸
۲۷۹ – ۲۸۰ – ۲۸۸ – ۳۰۰ – ۳۱۵
راجه رام چند والی تتّه – ۱۱۲
راجه رام چند نگر کوت – ۱۳۰
راجه رام چند حاکم کالنجر –
۱۷۵ – ۲۰۹
راجه رام سنگهه – ۱۸۳
راجي علي خان برهان پوري
۱۸۸ – ۲۰۴ – ۲۰۸ – ۲۰۹
۲۱۳ – ۲۵۶
راجه رام داس کچهواهه – ۲۷۱
۲۷۳ – ۴۰۷
راي راو – ۴۱۸
راجهٔ چانده – ۵۱۳ – ۵۱۵ – ۵۱۹
۵۲۲ – ۷۴۶
راجه راي سنگهه – ۵۶۹ – ۶۰۹
۶۴۶
راي رايان ديانت راي – ۵۹۷
۶۸۳ – (شف دال)
راجه راجروپ – ۶۵۰ – ۷۱۱ – ۷۲۰
راجه رام سنگهه – ۶۶۱ ۷۵۹
راجسنگهه – ۷۵۹
رادرتن – ۴۲۵ – ۶۶۱
رحمن دادخان – ۵۵ – ۵۶ – ۵۷
رحيم خان دامان علبر
حبشي – ۴۲۵
رزاق الله يکي از رؤساي عادل

٤٥٨ - ٤٦٣
میرزا رستم بن سلطان حسین مدرا
شاه اسمعیل صفوی ٢٠٣
میرزا رستم غندهاری صفوی
٢٣٧ - ٢٠٣ - ٢٧٦ - ٣٣٠
٣٥٨ - ٣٩٨ ٤٧٢ ٤٩٥
٥٦٨ - ٥٩١ - ٥٩٦ ٦١٥
رسول خان بوکر بدر رحمان ٢٣٨
رستم خان بوکر خانخانان ٣٣٩
٥٠٨ ٥٢٢ ٥٨٥ ٦١٤
٦٣٠ ٦٣١ ٦٣٩ ٦٤٥
٦٩٧ - ٦٩٨ - ٧٠٠ - ٧٠٧
٧٠٨ - ٧١٠ - ٧١١ - ٧١٢
٧١٧ - ٧١٨ - ٧١٩ ٧٢٠
٧٢٥ - ٧٢٦ - ٧٢٧ ٧٠٥
٧٥٩
رستم خان گیتی آرا شاه بدخشان
٥٨٩ ٥٩٠
رستم خان رند حضرو مدرا بدر
محمد خان - ٦٣٢ ٦٤١
رشید خان عرف محمد بدیع
٤٥٢ - ٤٥٨ - ٦٠٣ ٦٢٢
اسلام رضا - ١٣٩ - ١٤٧
آدا بسون صعه دلر - ٤٩٥
رمی رکب ٣٧٢
رگبدانهه داس پشکارزای زایلی -
٧٠١ ٧٣٠ ٧٥٢ - ٧٥٣
٧٥٤
س تهمی (نام دیس) ٢٣٠ - ٢٣١
صد ٥ حان پسر میرخان خان -
٤٥٠ ٤٥١ ٤٥٢ - ٤٥٥
٤٨٠ ٤٨١ ٤٨٩ ٤٩٦
٥٢٢ ٥٢٦
٥٠٠ رس ١٠
رسی حان صار آتش ٧٣ - ٧٥
رپ سنی ا طبیعت بدسنی
دست ١٥٢ ١٥٣
رسن آزا رستم ٣٩٦
رودصا ٥٦٥
رهدرپ پسر راجه چکتسنگهه
٥٩٣ ٦١٩ ٦٣١ - ٦٣٩
رزن صیر واحدکار - ٧٥١
رح ا ٧٥٥
رهی ٥٣٣

* مواضع وغیره *

رایسین – ۶۳
قلعهٔ رایسین – ۹۹
راجور – ۳۸۸
راجوری – ۴۳۰ – ۵۳۷
رای باغ موسوم به مرتضی آباد
۴۶۶ – ۵۳۰
راج‌محل بنگاله – ۴۶۸
قلعهٔ رام سیج – ۵۲۱
قلعهٔ راجدهیر – ۵۲۴
پرگنهٔ راذویر – ۵۶۴
آب راوي – ۵۷۱
سرکار رام‌گیر – ۷۴۹
رسول آباد – ۵۶۴
رنتنبهور – ۶۳ – ۹۹
قلعهٔ رنتنبهور – ۱۰۳–۱۷۳–۲۷۱
ملک روم – ۱۵ – ۱۸۹ – ۳۲۳
۳۲۸ – ۵۷۴ – ۵۷۵ – ۵۷۶
۵۷۸ – ۵۷۹ – ۶۹۹ – ۶۹۶
۷۰۳ – ۷۰۷ – ۷۲۹ – ۷۳۱
روه – ۸۷

قلعهٔ رودوله – ۵۲۳
روضهٔ ممتازمحل – ۵۹۶
رهتاس – ۸۱ – ۸۳ – ۸۸ – ۳۴۶
۳۵۴ – ۳۷۱
قلعهٔ رهتاس – ۹۵ – ۹۶
قلعهٔ رهتاس (دیگر) – ۹۸–۱۱۴
۱۲۳ – ۱۹۶ – ۲۵۲ – ۳۴۶
۳۵۴ – ۳۷۷ – ۳۸۱
آب رهتاس – ۳۸۰
رهیله – ۵۱۰
قصبهٔ ریواري – ۱۰۸
ریگ‌بوم – ۶۲۸

* حرف زاء – مردمان *

قاضي زاهد – ۴۰۲
زبیر مدعی سلطنت – ۳۹
زبردست خان – ۳۳۶
زنبیل‌خان ایلچی ایران – ۳۰۶
۳۰۷ – ۳۲۷ – ۵۵۲ – ۵۵۳
شیخ زین‌الدین صدر – ۵۲–۵۸
زین خان کوکه – ۱۹۰ – ۱۹۱
۱۹۲ – ۱۹۳ – ۱۹۵

زین العابدین - ۳۲۷ - ۴۸۸
میر زین العابدین برادر اسلام خان - ۵۵۹
زین العابدین پسر محمد شجاع ۵۷۰ - ۶۱۸

• مواضع وغیره •

زمین داور - ۳۲ ۵۶۸ - ۷۱۰
قلعهٔ زمین داور ۶۰۹ - ۶۱۳
زیرزاد ۱۱

• حرف سین - مردمان •

سلیمی نبیرهٔ اسلام جانوزی ۳۱۸ - ۴۳۵ - ۴۷۱ ۴۷۶ ۴۷۷ ۴۸۷ ۴۹۵ ۴۹۶ ۵۰۲ - ۵۲۳ - ۵۲۱ - ۵۲۳ ۵۲۹ - ۵۳۰ ۵۳۳ ۵۳۹
سادات خان - ۴۲۹ - ۴۶۲
سادات بارهه ۴۳۹ - ۴۴۲ - ۴۲۹
ساروخان ۶۵۵
سادات خان برادر اسلام خان ۶۰۴ - ۶۹۸
سعتقلی خان (تلیچ خان پسر نذر محمد خان) - ۶۱۱ - ۶۲۹
۶۳۱ - ۶۳۶ - ۶۵۵ - ۶۹۶
۶۶۶ - ۶۹۳ - ۷۰۳ - ۷۰۳
سید دلاور خان - ۴۳۱ - ۴۳۲ ۴۵۴ ۵۲۲
سلیمان شکوه پسر داراشکوه - ۵۶۱ - ۶۰۳
[illegible] ۴۲۶ - ۶۶۲
[illegible] ۱۰۹
[illegible] ۲۹۴
[illegible] پسر سلیمان جانوزی
[illegible] ۳۴۸ - ۳۰۳ - ۳۵۶
۳۸۳ - ۳۸۷
سردار خان ۴۰۷ - ۴۳۱ - ۴۵۲
سوداوزهان ۴۳۷ - ۴۵۵ - ۷۲۹
سعدی سوز - ۴۰۷
سرمست خان نبیرهٔ مبارز خان ۲۰۲
سعید خان ۱۰۵
سعیدخان گنهر ۱۹۱ - ۲۳۷ - ۲۳۵

شیخ سعدی رح – ۵۴۷
سعید خان بهادر ظفر جنگ
۵۵۴ – ۵۵۶ – ۵۵۷ – ۵۵۸
۵۶۹ – ۵۷۰ – ۵۸۲ – ۵۸۳
۵۸۵ – ۵۹۰ – ۵۹۶ – ۶۴۹
۶۶۱ – ۶۶۲ – ۶۶۳ – ۶۶۴
۷۵۹
علامي سعدالله خان وزیر اعظم
صاحب السیف والقلم – ۵۸۱
۵۹۶ – ۵۹۷ – ۶۱۰ – ۶۱۸
۶۲۱ – ۶۲۲ – ۶۲۳ – ۶۳۴
۶۳۷ – ۶۳۸ – ۶۴۰ – ۶۴۲
۶۴۷ – ۶۶۰ – ۶۸۱ – ۶۸۴
۶۸۶ – ۶۹۰ – ۶۹۱ – ۶۹۲
۶۹۳ – ۶۹۵ – ۷۰۰ – ۷۰۱
۷۰۵ – ۷۰۷ – ۷۰۸ – ۷۰۹
۷۱۰ – ۷۱۱ – ۷۱۲ – ۷۱۴
۷۲۹ – ۷۳۰ – ۷۳۶ – ۷۳۷
۷۳۸ – ۷۳۹ – ۷۴۰ – ۷۵۴
۷۵۹
سعادت خان – ۴۰۱ – ۶۳۵ – ۶۴۷
سلطان سکندر لودي – ۴۵ – ۸۵
۸۷ – ۹۴ – ۱۶۵ – ۱۶۶
سکندر خان بن شاه محمد
نرملي – ۱۰۹ – ۱۱۰
سکندر شاه سور (احمد خان)
۱۱۲ – ۱۱۳ – ۱۱۴ – ۱۲۲
۱۲۳ – ۱۲۴ – ۱۲۹ – ۱۳۰
۱۳۵ – (شف الف)
سکندر خان اوزبک حاکم آگره
۱۲۴ – ۱۲۹ – ۲۳۸
سکندرخان لوحاني – ۳۹۲ – ۴۱۹
سکندر ذوالقرنین – ۵۴۱ – ۵۴۲
میرزا سلطان محمد پسر میرزا
میران – ۱۷ – ۴۲ – ۵۱ – ۵۳
سلطان علي – ۳۰
سلیمان پسر حسن برادر شیرشاه
۸۸ – ۸۹ – ۹۰
سلیم شاه جلال خان پسر شیر
شاه (اسلام شاه) – ۱۰۳ – ۱۰۴
۱۰۵ – ۱۰۶ – ۱۰۷ – ۱۲۲
۱۳۵ (شف چ)
سلطان بیگم خواهر شاه طهماس
۱۱۸

میرزا سلیمان بنی عم عرش آشیانی - ۱۳۱ - ۱۶۳ - ۱۹۰
۱۶۸ - ۱۸۹ - ۱۹۰
سلیمه سلطان بیگم خواهر زادهٔ جنت آشیانی - ۱۲۷ - ۱۵۱
۲۲۳ - ۲۵۳ - ۲۶۸ - ۲۷۹
میرزا سلطان - ۱۶۷ - ۱۶۸
حضرت شیخ سلیم چشتی قدس سره - ۲۳۶ - ۲۳۹ - ۲۵۰
۲۶۷ ۳۲۳
سلطان بیگم صبیهٔ جهانگیر شاه - ۲۳۵
سلطان غزنوی - ۳۰۲
سلیمان شکوه پسر دارا شکوه - ۵۰۳ - ۵۱۳ - ۵۲۲ - ۷۳۰
سلطان محمد تغلق - ۶۳۳
سندر خان - ۳۵۵
سندراب رای ۵۰۷ ۵۰۸
سوفوچپین - ۹ - ۱۳
راجه سورجن حاکم رنتهنبور - ۱۷۳
راجه سورج منگه - ۲۸۱ - ۲۸۲
راجه سورجمل پسر راجه بلسو - ۲۷۹ - ۳۰۶
سهیل خان حبشی نایب عادل شاه ۲۰۷ - ۲۰۸ - ۲۰۹
۲۱۰ - ۲۱۱ - ۲۱۲
سیف خان - ۲۶۹ - ۲۶۲
۳۹۳ - ۵۶۶ - ۵۷۸
دوم سیزده ۲۶۳
میرزا یحیی سلطنو نواسهٔ جانور رای - ۴۳۵ ۴۷۱ - ۵۲۴
میرزا شرف الدین حسین شاه مغل - ۵۵۵
۵۵۶ ۵۰۰ - ۵۲۸
سلطان حسین پسر میر اسلام خان - ۶۱۰ ۶۱۷
سیف خان عرب - ۶۱۷

● مواضع وغیره ●

مالک پور ۶۳
مانکپور ۱۸۶
نعمهٔ سامان - ۱۵۹
دریای سابرمتی - ۲۹۷
سکار سوا ۵۰۹
ساهیر - ۵۶۱ - ۵۶۳

قلعهٔ ستونده — ۴۵۴
سردرود تبریز — ۱۷
سرکار سرهند (سهرند) — ۴۶
۴۸ — ۵۰ — ۵۱ — ۷۱ — ۱۱۴
۱۲۳ — ۱۳۲ — ۱۴۷ — ۱۹۸
۱۶۹ — ۱۸۵ — ۴۰۲ — ۵۸۰
۵۹۶ — ۶۰۷ — ۶۱۷ — ۶۷۴
سرونج مالوا — ۴۳۷ — ۵۱۶ — ۵۱۷
سری نگر — ۵۰۵
قلعهٔ سراسهون — ۵۲۷
سراب — ۶۱۵
سکندره (سکندر آباد) — ۱۴۳
قصبهٔ سلطان پور — ۴۸ — ۱۸۸
۳۳۸ — ۳۷۷ — ۴۳۷ — ۴۴۹
۵۶۳ — ۵۶۴ — ۷۲۹
سمرقند — ۲ — ۱۵ — ۱۶ — ۱۷
۱۹ — ۲۲ — ۲۳ — ۲۵ — ۲۹
۳۰ — ۳۱ — ۳۲ — ۴۱ — ۴۳
۴۵ — ۶۳۳ — ۶۴۵
قلعهٔ سمرقند — ۲۵ — ۳۰ — ۳۱
۳۲ — ۷۸
سموگده — ۵۹۸
دریای سند — ۱۶ — ۵۰
قصبهٔ سنبهل — ۶۴ — ۹۵ — ۷۱
۱۰۶ — ۱۱۲ — ۱۲۴
سند — ۹۸ — ۱۱۵ — ۱۲۵
۱۸۶ — ۱۹۶
سنبت — ۱۰۲
پرگنهٔ سنگمنیر — ۳۲۰ — ۵۲۴
سنور — ۳۹۲
سندکهپر — ۴۲۸
سندرهه — ۴۳۹
تالاب سندرهه — ۴۴۱
بندر سورت — ۱۱ — ۱۷۷ — ۲۴۷
۲۸۷ — ۵۰۸ — ۵۴۶ — ۹۰۶
۶۷۸ — ۷۰۳ — ۷۱۳ — ۷۲۹
۷۳۱ — ۷۵۰ — ۷۵۱ — ۷۵۳
سوالک — ۱۲۴ — ۱۴۹
قلعهٔ بندر سورت — ۱۷۷ — ۱۷۸
پرگنهٔ سهسرانو — ۸۸ — ۹۸
سیالکوت — ۴۸ — ۴۹
سیستان — ۱۱۷ — ۱۲۲
سیوگانو — ۴۳۲
سیهوان — ۵۴۸

۲۴۹ – ۳۴۶ – ۳۵۰ – ۳۵۱ – ۳۵۲

حرف شین - مردمان

۳۵۴ – ۳۵۶ – ۳۵۷ – ۳۵۸

ابوالمظفر شهاب‌الدین صاحب

۳۵۹ – ۳۶۳ – ۳۶۴ – ۳۷۱

قران ثاني شاهجهان پادشاه

۳۷۲ – ۳۸۱ – ۳۸۲ – ۳۸۳

فردوس آشیانی اصل و نسب

۳۸۴ – ۳۹۱ – ۳۹۲ – ۳۹۴

محمد خرم – ۹ – ۱۵۶ – ۱۷۰

۳۹۵ – ۳۹۸ – ۴۰۲ – ۴۰۳

۱۹۵ – ۲۲۷ – ۲۳۱ – ۲۳۲

۴۰۴ – ۴۱۱ – ۴۱۲ – ۴۱۳

۲۳۳ – ۲۳۴ – ۲۳۵ – ۴۱۴

۴۱۵ – ۴۳۸ – ۴۳۷ – ۴۳۸

۲۳۶ – ۲۵۳ – ۲۵۴ – ۴۳۹

۴۴۰ – ۴۵۲ – ۴۵۹ – ۴۶۰

۲۵۷ – ۲۵۸ – ۲۶۰ – ۴۶۱

۴۶۲ – ۴۶۳ – ۴۶۵ – ۴۶۸

۲۷۱ – ۲۷۶ – ۲۰۷ – ۲۰۹

۴۶۹ – ۴۷۰ – ۴۷۱ – ۴۷۲

۲۷۹ – ۲۸۰ – ۲۸۱ – ۲۸۶

۴۷۳ – ۴۷۴ – ۴۷۵ – ۴۷۶

۲۸۸ – ۲۹۰ – ۲۹۱ – ۲۹۲

۴۷۷ – ۴۷۸ – ۴۷۹ – ۴۸۰

۲۹۳ – ۲۹۴ – ۲۹۵ – ۲۹۶

۴۸۱ – ۴۸۲ – ۴۸۳ – ۴۸۴

۲۹۷ – ۳۰۵ – ۳۰۶ – ۳۰۰

۴۸۵ – ۴۸۶ – ۴۸۷ – ۴۸۸

۳۱۳ – ۳۱۵ – ۳۱۶ – ۳۱۷

۴۸۹ – ۴۹۰ – ۴۹۱ – ۴۹۲

۳۲۱ – ۳۲۳ – ۳۲۴ – ۳۲۵

۴۹۳ – ۴۹۴ – ۴۹۵ – ۴۹۶

۳۲۶ – ۳۲۷ – ۳۲۸ – ۳۲۹

۴۹۷ – ۴۹۸ – ۴۹۹ – ۵۰۰

۳۳۰ – ۳۳۱ – ۳۳۲ – ۳۳۳

۵۰۱ – ۵۰۲ – ۵۰۳ – ۵۰۴

۳۳۴ – ۳۳۵ – ۳۳۶ – ۳۳۷

۵۰۵ – ۵۰۶ – ۵۰۷ – ۵۰۸

۳۳۸ – ۳۴۰ – ۳۴۱ – ۳۴۲

۵۰۹ – ۵۱۰ – ۵۱۱ – ۵۱۲

۳۴۳ – ۳۴۵ – ۳۴۶ – ۳۴۹

۵۱۳ – ۵۱۴ – ۵۱۵ – ۵۱۶

۶۴۲ — ۶۶۰ — ۶۶۹ — ۶۷۰
۶۷۸ — ۶۷۹ — ۶۸۰ — ۶۸۲
۶۸۴ — ۶۸۷ — ۶۸۸ — ۶۸۹
۶۹۳ — ۶۹۳ — ۶۹۹ — ۷۰۰
۷۰۱ — ۷۰۴ — ۷۰۵ — ۷۰۶
۷۱۳ — ۷۱۴ — ۷۱۵ — ۷۱۷
۷۱۹ — ۷۲۰ — ۷۲۷ — ۷۳۰
۷۳۱ — ۷۳۸ — ۷۴۰ — ۷۴۲
۷۴۶ — ۷۵۱ — ۷۵۲ — ۷۵۴
۷۵۵ — ۷۵۷ — ۷۵۸ — ۷۶۰
میرزا شاه رخ پسر تیمور — ۱۶
۱۷ — ۱۸
سلطان شاه رخ میرزا پسر میرزا
ابوسعید — ۱۹
شاه‌بیگ — ۳۶ — ۳۷
شاه رخ خان افشار — ۴۲
شاهم بیگ (جوان‌خوب) — ۱۳۸
۱۳۹ — ۱۴۰ — ۱۴۱
شاه میرزا — ۱۹۶
میرزاشاه‌رخ نبیرهٔ میرزا سلیمان
بني عم عرش آشیاني — ۱۸۸
۱۹۰ — ۲۰۳ — ۲۳۷ — ۲۵۰
۲۵۸ . — ۳۳۶
شاه قلي‌خان — ۲۱۶ — ۳۵۶ — ۵۸۲
شاه بداغ خان — ۲۳۸
شاه بیگ خان قلعه‌دار حاندوران
۲۵۵ — ۲۵۶ — ۲۵۸ — ۳۵۶
۵۳۰ — ۶۴۱ — ۶۵۱ — ۷۵۰
شایسته خان ابوطالب خانجهان
بهادرخلف یمین‌الدوله — ۳۹۹
۴۲۴ — ۴۲۶ — ۵۰۸ — ۵۲۰
۵۲۱ — ۵۲۲ — ۵۲۴ — ۵۴۴
۵۶۸ — ۵۸۴ — ۶۰۰ — ۶۰۱
۶۱۰ — ۶۱۸ — ۶۴۱ — ۹۴۲
۶۸۳ — ۶۹۳ — ۷۱۳ — ۷۴۱
۷۴۶ — ۷۴۷ — ۷۴۸ — ۷۴۹
۷۵۰ — ۷۵۴ — ۷۵۵ — ۷۵۶
(شف — الف)
شاه عالم خلد منزل — ۴۰۴
(شف عین)
شاه قلي گرزبردار قاتل شاهجهان —
۴۴۲
شاه عالم بخاري — ۵۴۷ — ۵۹۵
امام شاه مردان — ۶۲۹

شادمان بیگ تلمدار - ۶۵۶، ۶۶۸
شاه قلي آدم شاه ایران - ۶۸۴
۶۸۵ - ۶۹۳ - ۶۹۴
شادي بیگ ازبک - ۶۸۸
شاه وردي بیگ ایلچي شاه
عباس - ۶۹۳ - ۶۹۴ - ۶۹۹
ملا شاه بدخشي - ۵۴۹ - ۷۰۲
شاعر هندي - ۷۰۶
شجاع خان امیر شیر شاه (رستم
خان شد) - ۹۹ - ۱۰۵ - ۲۳۹
۲۷۳ - ۳۶۲ - ۳۶۶
محمد شجاع پسر شاهجهان
پادشاه - ۲۸۶ - ۳۰۴ - ۳۶۶
۳۶۸ - ۴۶۳ - ۴۷۲ - ۴۷۵
۴۹۱ - ۴۹۲ - ۴۹۴ - ۵۱۵
۴۹۶ - ۴۹۸ - ۴۹۹ - ۵۰۰
۵۰۱ - ۵۰۲ - ۵۴۵ - ۵۵۷
۵۵۸ - ۵۶۸ - ۵۶۹ - ۵۷۳
۵۷۴ - ۵۸۸ - ۶۱۸ - ۶۴۱
۶۴۶ - ۶۶۰ - ۶۸۰ - ۷۱۳
۷۴۱ - ۷۵۸
سید شجاعت خان - ۴۲۶ - ۵۲۱
شرف الدین الهالیق - ۱۱۲
میرزا شرف الدین حسین -
۱۵۹ - ۱۶۰ - ۱۹۳ - ۱۹۴
شریف المنک - ۳۲۶ - ۳۹۳
شرزه خان - ۳۲۹
شریف مکهٔ معظمه - ۵۹۶ - ۶۰۹
۶۸۰ - ۷۰۲ - ۷۰۸ - ۷۳۱
شرزه خان ملازم قطب الملک -
۷۴۵
ملا شفیعای یزدي - ۷۰۳
شکرالنسا بیگم عمهٔ شاه جهان -
۶۳۶
ملا شمس الدین معمائي - ۱۴
شمس الدین فوکر میرزا کامران
(خان اعظم) - ۸۷ - ۱۳۷
۱۳۸ - ۱۴۶ - ۱۶۱
شمس توشکچي (خوشحبر خان)
۲۵۲
شمشیر خان - ۳۰۱ - ۶۶۱ - ۷۷۵
شمس خان داماد خانجهان - ۴۱۷
شمس الدین بغي سغدار - ۶۰۹
۶۳۱ - ۶۳۴

میر شمس الدین – ۷۴۸
شهباز خان – ۱۰۵
شهاب الدین خان – ۱۳۵–۱۴۴
۱۹۵ – ۲۳۸
شهباز خان کنبو–۱۸۶–۲۰۳–۲۰۸
شهریار پسر جهانگیر شاه – ۲۷۱
۳۰۷ – ۳۲۹ – ۳۳۰ – ۳۳۲
۳۳۵ – ۳۶۶ – ۳۶۹ – ۳۷۸
۳۸۸ – ۳۸۹ – ۳۹۰ – ۳۹۱
۳۹۲ – ۳۹۳
شه نواز خان پسر خانخانان –
۲۸۲ – ۲۸۳ – ۲۸۵ – ۲۸۶
۲۹۱–۲۹۲–۲۹۸–۴۲۶–۵۰۶
شهباز خان لودي– ۲۹۷ – ۴۵۵
۴۵۸
شه نواز خان صفوي میرزاد کهني–
۵۲۸ – ۵۴۱ – ۵۴۳ – ۵۴۴
۵۸۸ – ۵۹۱ – ۵۹۲ – ۶۴۱
۶۴۲ – ۶۷۴ – ۶۸۳ – ۷۵۳
۷۵۴ – ۷۵۹ – (شف دال)
شهاب الدین سام عرف معزالدین
غوري – ۵۹۲
شیباني خان ازبك – ۳۰ – ۳۱
۳۲ – ۳۳ – ۳۴ – ۳۶ – ۳۷
۳۹ – ۴۰ – ۴۱ – ۴۲ – ۴۳
۱۳۸ – ۱۶۶
شیخ الاسلام – ۴۱
شیر خان افغان (شیر شاه)
نامش فرید پسر حسن – ۷۰
۷۱ – ۷۲ – ۸۰ – ۸۱ – ۸۲
۸۳ – ۸۵ – ۸۶ – ۸۷ – ۸۸
۸۹ – ۹۰ – ۹۱ – ۹۲ – ۹۳
۹۴ – ۹۵ – ۹۶ – ۹۷ – ۹۸
۹۹ – ۱۰۰ – ۱۰۱ – ۱۰۳
۱۰۶ – ۱۰۷ – ۱۰۹ – ۱۱۳
۱۱۵ – ۱۲۶ – ۱۷۵ – ۳۴۶
شیر محمد خواجه – ۱۴۶ – ۱۴۸
۳۷۰ – ۳۷۱
شیر خان پسر عدلي شاه – ۱۵۴
ملا شیري مشهور – ۱۹۳
شیر افگن خان (علي قلي ترک
استجلو) ۲۵۷ – ۲۶۵ – ۲۶۶
۲۶۷ – ۲۷۱ – ۳۰۷
شیر بهادر – ۳۱۸

شیرخان - ۳۵۲ - ۳۶۲ - ۳۶۳ - ۴۲۲
شیرانداز خان - ۳۵۶
شیرزاد شویش خان عالم - ۴۳۰
شیورام پسر کلان راجه بینهادیو - ۷۰۸

* مواضع و خبرا *

ملک شام - ۱۵ - ۱۲۲ - ۲۰۶
ملاد رخیه - ۱۹
حصار شاه‌مان - ۴۳ - ۴۵
۶۱۱ - ۲۲۵
قلعهٔ شاهجهان آباد - ۱۶۵
قصبهٔ شاه پور - ۲۳۸ - ۵۱۳
۵۱۵ - ۵۲۷
شاهجهان آباد - ۲۶۰ - ۲۱۴
۶۲۱ - ۲۷۸ - ۲۸۳ - ۲۸۴
۲۳۵ - ۲۵۷
شاه آباد - ۳۸۲
قلعهٔ شاه پور - ۵۱۲
شالی مار - ۵۶۵
رفاقت سرخی - ۸۳ - ۱۰۲
۱۵۳ - ۱۶۶ - ۱۶۸ - ۱۶۹
۱۷۰ - ۱۸۳ - ۱۸۴ - ۱۸۵
۱۸۶ - ۱۸۹ - ۲۳۹ - ۲۵۲
۳۴۳ - ۳۴۴ - ۴۴۶ - ۴۴۸
شیران - ۲۶۲
دریای شوخی - ۳۱۳
پرگنهٔ شکر پور - ۵۹۵
راه شاهی - ۲۳۶ - ۴۴۶
کنارهای شور - ۱۱۵ - ۴۲۱
قلعهٔ شولا پور - ۳۵۰ - ۴۵۱
۴۶۲ - ۵۱۰ - ۵۳۲
شولا پور - ۴۶۷ - ۵۲۷ - ۵۳۷
شهر صفر - ۱۳
شیراز - ۲۰۰

* حرف صاد - مردمان *

صاحب [illegible] - ۲۳۳
۲۱۴
صاحب [illegible] بیگم بنت قاسم خان
صاحب [illegible] - ۲۵۹
صادق خان میر بخشی - ۳۶۲
۳۶۷ - ۳۷۰ - ۳۷۱ - ۴۹۱
صاحب صفوی - ۱۱۶

شاه صفوي ايران – ۲۳۷ (غالبا شاه‌عباس باشد) (شف عين)
سيد صفي بارهه – ۲۹۷
صفي خان ديوان (سيف خان)
۳۳۷ – ۳۳۸ – ۳۳۹
شاه صفي صفوي قائم مقام شاه عباس – ۴۱۹ – ۴۵۴ – ۴۷۳
۵۴۳ – ۵۵۵ – ۵۵۶ – ۵۵۷
۵۵۸ – ۵۶۰ – ۵۶۶ – ۵۶۷
۵۶۹ – ۵۷۵ – ۵۸۹ – ۵۹۰
۶۲۰
صفدر خان – ۳۸۲ – ۴۷۳
۵۶۶ – ۶۰۸
صفي قليخان سپاه منصور – ۵۹۸
سيد صلابت خان بارهه – ۳۱۸
۶۰۱ – ۶۰۲ – ۶۰۳
صوفي علي – ۴۲

* مواضع وغيرة *

صفا پور – ۶۰۹

* حرف ضاد ـ مردمان *

ضياء الدين خلجي – ۷۲۶

* حرف طاء – مردمان *

طالبای کليم شاعر – ۴۰۴
۴۱۱ – ۴۴۴
طاهر خان ۷۳۰
طغرای مشهدي – ۳۵۵ – ۳۵۶
۴۹۴ – ۵۷۸ – ۶۰۸ – ۶۰۹
شاه طهماس صفوي شاه ايران –
۷۰ – ۱۱۵ – ۱۱۷ – ۱۶۱
۲۶۳ – ۲۶۵ – ۶۷۱
طهمورث پسر شاهزاده دانيال –
۳۵۸

* مواضع وغيرة *

طلاق بستان ۵۷۵

* حرف ظا ـ مردمان *

ظريف ندائي خان – ۵۷۴ – ۵۷۵
ظفر خان گجراتي – ۱۸۶ – ۱۸۷
۱۸۸
ظفرخان عرف ابوالحسن – ۴۰۱
۵۴۷ – ۵۵۴

ظفرنشان (نام فیل) - ۵۳۸
ظفرخان ولد خواجه زین‌الدین
۵۸۷ - ۵۹۵ - ۶۰۸

* مواضع و غیره *

ظفرنگر - ۴۸۹

* حرف عین - مردمان *

عالم بهادر شاه خلد منزل
۷۷ - [شد عین]
علال خان پسر رای سنبر شاه
۱۰۳ - ۱۰۴
عکال شاه [illegible]پوری - ۲۰۵
۲۲۷ - ۲۱۵ - ۲۱۶ - ۲۲۰
۲۹۰ - ۲۳۱ - ۲۴۲ - ۲۱۳
۳۱۴ - ۳۱۶ - ۳۲۲ - ۳۵۳
۳۵۴ - ۳۵۷ - ۳۵۸ - ۳۶۱
۳۶۵ - ۳۶۷ - ۳۶۹ - ۴۵۰
۴۵۱ - ۴۵۷ - ۴۵۸ - ۴۶۲
۴۶۳ - ۴۶۵ - ۴۶۶ - ۴۷۰
۴۷۲ - ۴۷۶ - ۴۸۳
۴۹۳ - ۴۹۴ - ۴۹۵ - ۴۹۶
۵۱۶ - ۵۱۷ - ۵۲۰ - ۵۲۲
۵۲۳ - ۵۲۷ - ۵۲۹ - ۵۳۰
۵۳۱ - ۵۳۲ - ۵۳۴ - ۵۳۷
۵۳۹ - ۵۴۱ - ۷۰۵ - ۷۳۱
۷۴۳ - ۷۴۴ - ۷۵۷
میرزا خلد فردوس - ۲۴۷
سید عالم ۵۵ - ۴۱۱
عزیز غلام جهان‌آرا بیگم - ۲۰۰
۲۰۶ - ۲۰۷
عاشور بیگ - ۶۱۱
خواجه خلد ملازم پسر محمد
خان ۶۲۷
عادل خان خوافی - ۶۲۸
فاضل نازنین - ۶۴۱
فاضی میر برلاس - ۷۴۹
عبدالعزیز بن تاج بیگ - ۳۸-۳۹
عبدالله خلف شکر - ۳۸-۴۳
عبدالصمد شیرین رقم - ۴۱
عبدالعزیز برلاس - ۴۷
عبدالله خان فیروز جنگ - ۱۲۸
۱۶۷ - ۱۶۸
عبدالرحمن پسر شاه‌زمان - ۱۳۵

عبد الرحمن (صاحب حکومت)
۱۳۹ - ۱۴۰ - ۱۴۱
میر عبد اللطیف قزویني استاد
عرش آشیاني - ۱۴۵
میرزا عبد الوحیم (منعم خان)
دیوان (میرزا خان) (خان
خانان) وزیر الملک پسر بیرم
خان - ۱۵۱ - ۱۶۸ - ۱۸۷ - ۱۸۸
۱۹۷ - ۲۰۴ - ۲۰۵ - ۲۰۶
۲۰۸ - ۲۰۹ - ۲۱۰ - ۲۱۱
۲۱۲ - ۲۱۳ - ۲۱۵ - ۲۱۶
- ۲۵۹ - ۲۴۸ - ۲۴۵ - ۲۲۰
۲۶۰ - ۲۶۲ - ۲۶۵ - ۲۷۶
۲۸۲ - ۲۹۲ - ۲۹۷ - ۳۱۵
۳۱۶ - ۳۴۰ - ۳۴۱ - ۳۴۲
۳۴۶ - ۳۵۰ - ۳۸۲ - ۳۸۶ - ۶۰۹
عبد الله خان ازبک - ۱۶۱ - ۱۶۵
۱۸۹ - ۲۳۸
خواجه عبد الصمد شیرین قلم
۲۱۹ - ۲۵۳
خواجه عبد الله مخاطب بعبد الله
خان فیروز جنگ ۲۲۰ - ۲۲۷
۲۴۷ - ۲۶۰ - ۲۷۱ - ۲۷۳
۲۷۴ - ۲۷۵ - ۲۷۶ - ۲۷۸
۲۷۹ - ۲۸۶ - ۲۸۸ - ۳۱۶
۳۱۷ - ۳۲۰ - ۳۲۱ - ۳۳۵
۳۳۶ - ۳۳۷ - ۳۳۸ - ۳۳۹
۳۴۵ - ۳۴۷ - ۳۵۳ - ۳۵۴
۳۵۷ - ۳۹۲ - ۴۰۰ - ۴۰۷
۴۰۹ - ۴۲۶ - ۴۳۰ - ۴۳۷
۴۴۲ - ۴۵۳ - ۵۰۷ - ۵۰۹
۵۱۲ - ۵۱۳ - ۵۱۵ - ۵۱۹
۵۲۰ - ۵۴۵ - ۵۶۸ - ۵۷۱
۵۷۸ - ۵۹۱ - ۵۹۶ - ۵۹۸
۶۱۹
شیخ عبد الحق دهلوي - ۲۳۹
۵۵۱
ملا عبد الله سلطان پوري مخدوم
الملک - ۲۵۰
عبد الرحیم دیوان لاهور - ۲۵۱
۲۵۳ - ۲۵۲
شاه عباس صفوي والي ایران -
۲۵۵ - ۲۵۷ - ۲۶۰ - ۲۹۶
۳۲۳ - ۳۲۷ - ۳۲۸ - ۴۰۵

۵۵۳ - ۵۵۲ - ۴۷۲ - ۳۰۹
۶۱۱ - ۶۲۷ - ۵۵۶ - ۵۵۴
(شفاخانه)
سید عبد الله خان بارهه میف
خان - ۲۹۱
عبد العزیز خان قلعه دار قندهار
۳۰۷ - ۵۵۳
قاضي عبد العزیز - ۳۳۴ - ۳۳۰
۳۴۳ - ۳۳۶
عبد الخالق خوافي ۳۰۲
خواجه عبد الصمد [illegible] ۳۰۲
خواجه عبد الرحیم الیچي - ۳۱۷
۳۰۱ - ۳۰۵ - ۳۰۶ - ۳۳۰
عبد الحمید لاهوري مولف بادشاه
نامه - ۳۰۳ - ۳۰۰
عبد الله خان (دیگر) - ۳۷۱
شیخ عبد الرحیم سازه بدایوني امروهه
۳۶۵
عبد الرسول بسر فتح خان - ۳۹۷
۳۷۵ - ۳۸۷
عبد الله خان ولد شاهجهان - ۳۹۸
میر عبد اللطیف - ۵۱۷ - ۵۱۹
۵۲۳ - ۵۲۵ - ۵۲۶ - ۵۳۸
۶۳۰ - ۶۳۳ - ۶۳۵ - ۶۳۸
سید عبد الوهاب بخاري - ۵۲۱
۵۶۲ - ۵۶۳ - ۵۶۴ - ۵۶۵
۶۰۱
ملا عبد السلام لاهوري - ۵۵۱
عبد الرزاق ملک - ۵۵۴
عبد الرحیم بیگ اورنگ - ۵۷۱
[illegible] عبد القادر جیلاني (ع)
۵۷۲ - ۵۷۳
[illegible] نائب بعد شاه صفي
[illegible] ۶۲۰ - ۶۲۳ - ۶۴۰
[illegible] ۶۵۰ - ۶۵۳ - ۶۵۴
[illegible] ۶۸۶ - ۶۸۷
[illegible] ۶۹۱ - ۶۹۳
[illegible] ۷۱۳ - ۷۱۸
عبد القصد دولتي سفیر شریف
۵۹۰ - ۵۹۲
سید عبد الرسول بارهه - ۶۲۳
عبد الله ولد رحمن رقم ترمذي
۶۰۵
عبد العزیز خان امیر تاج بیگ

نذر محمد خان – ۶۰۸–۶۱۱
۶۴۷ – ۶۵۷ – ۶۵۸ – ۶۶۰
۶۶۱ – ۶۶۶ – ۶۶۷ – ۶۶۹
۶۷۰ – ۶۷۱ – ۶۸۲ – ۶۸۳
۶۹۴
عبدالنبي پسرخاندوران- ۶۱۰
عبدالرحمن پسر نذر محمد خان
۶۳۰ – ۶۳۲ – ۶۴۱ – ۶۷۴
۶۹۴ – ۶۹۵ – ۷۰۳ – ۷۰۴
۷۰۷ – ۷۱۰
عبدالله خان والی توران – ۶۷۱
عبد الغني نائب کشمير – ۷۰۰
عبد الله بيگ – ۷۲۵
عبد الصمد خان – ۷۳۱
عبد النبي نوکر سعد الله – ۷۳۶
عثمان – ۱۰۵
عثمان باغي – ۲۷۳
عادل بادشاه مبارز خان عرف
عدلي شاه برادر زادهٔ شيرشاه-
۱۰۷ – ۱۰۸ – ۱۰۹ – ۱۱۰
۱۱۱ – ۱۱۲ – ۱۱۳ – ۱۱۴
۱۲۳ – ۱۲۹
خواجه عرب لخشی فوج –۱۹۳
ملا عرفي شيرازي – ۲۰۰ – ۲۴۱
۴۹۴
ملا عراقي مشهدي – ۲۴۲
عرب دست غيب – ۳۵۹ – ۳۶۲
ميرزا عزيزکوکه خان اعظم– ۲۵۶
۲۵۷ – (شف الف)
عزيز خان پسر خانجهان – ۴۴۱
مير عزيز – ۶۴۰ – ۶۴۱
عزيز بيگ بدخشي – ۷۳۵
۷۳۶ – ۷۴۱
عسکري ميرزا – ۶۴ – ۷۱ – ۷۹
۸۰ – ۱۱۵ – ۱۱۶ – ۱۲۰
۱۲۱ – ۱۲۲
عطاءالله دامادنداني خان– ۳۷۱
عظمت خان پسر خانجهان– ۴۱۷
علي دوست طغائي قلعه دار
اند جان– ۲۴– ۲۵– ۲۶– ۲۹
علي بيگ شب کور – ۳۸
علي خان استجلو – ۴۲
سلطان علاء الدين برادر سلطان
ابراهيم ۴۸– ۴۹ – ۵۳– ۶۶

٧٣ - ٧٤

امام علي موسى رضا رح - ١١٩
٥٦٣

علي قلي - ١٣٤

علي عبر ترکمان - ١٥١

سيد علي - ١٧٣

شيخ علاء الدين لقبرة شيخ سليم
کوکه کرکشتاش خان ٢٥٠

ميرزا علي الغرشاني - ٢٥٩

علي مردان - ٢٧٥

سيد علي بارة ٤٥ - ٣١٨ - ٣١٩

علي شيرآدم ملک عامر - ٣٣٠

سلطان علاء الدين يمني - ٣٨٩

علي اصغر ولد محمد جعفر - ٤١٠

خواجه علاء الدين عطار - ٤٥١

علي مردان خان بسر لشعماني
خان (امير الامرا) ٥٣٢ - ٥٣٥

٥٥٥ - ٥٥٧ ٥٥٨ - ٥٥٩

٥٦٠ - ٥٦٧ ٥٦٩ - ٥٧٠

٥٧١ - ٥٧٢ - ٥٧٨ ٥٨٢

٥٩٠ ٥٩٥ - ٥٩٦ - ٦٠٨

٦٠٩ - ٦١١ - ٦١٢ - ٦١٣

٦١٥ - ٦١٦ - ٦١٧ - ٦١٩

٦٢٠ - ٦٢١ - ٦٢٣ - ٦٢٥

٦٢٧ - ٦٢٨ - ٦٢٩ - ٦٣١

٦٣٣ - ٦٣٧ - ٦٣٨ - ٦٣٩

٦٥٨ - ٦٥٩ - ٦٦١ - ٦٦٢

٦٦٣ - ٦٦٥ - ٦٦٦ - ٦٦٧

٦٦٨ - ٦٦٩ - ٦٨٢ - ٦٨٥

٦٩٣ - ٧٠٠ ٧٠٣ - ٧٠٦

٧١٦ - ٧١٧ - ٧٥٩

علي بيگ سيد علي مردان خان
٥٤٥ ٥٦٢ - ٦١٦

سلطان علاء الدين خلجي ٥٩٥ - ٦٣٤
٦٦٧

علي قلي خان حاکم سيوستان - ٦٥٥
٦٧٠

علي اکبر اصفهاني حاکم ورنک
٦٧٩

عمر شيخ ميرزا بسر تيمور - ١٦

عبد الشيخ عمر ميرزا بسر ميرزا ابوسعيد
٨ - ١٩ ٢١ - ٢٢

علي شاه بيزار - ٥٩

ملک علي عبر حبشي نظام الملکي

۲۶۲ – ۲۷۳ – ۲۷۴ – ۲۷۵
۲۷۶ – ۲۸۲ – ۲۸۳ – ۲۸۵
۲۹۰ – ۲۹۱ – ۳۰۴ – ۳۱۷
۳۱۸ – ۳۱۹ – ۳۲۰ ۳۲۱
۳۲۲ – ۳۴۴ – ۳۴۷ – ۳۴۸
۳۴۹ – ۳۵۰ – ۳۵۴ – ۳۵۶
۳۷۹ – ۳۸۲ – ۳۸۵ – ۴۰۰
۴۱۰ – ۴۲۵ – ۴۵۷ – ۴۶۰
۴۶۱ – ۴۷۵ – ۴۸۱ – ۴۹۵
۵۳۲
عنبر قلعه دار – ۵۲۷
عنایت‌الله پسر سعد الله خان – ۷۰۸
عوض خان قاقشال – ۵۵۶
عیسی‌خان نیازی – ۱۰۳ – ۱۰۴
۱۰۵ – ۱۱۰ – ۳۹۳ –

* مواضع و غیره *

عجم – ۲۱ – ۴۶ – ۶۰ – ۶۵
۱۳۲ – ۲۳۶ – ۷۲۶
عراق – ۷ – ۱۸ – ۱۲۰ – ۱۳۸
۲۹۵ – ۴۰۳ – ۶۴۰ – ۶۵۲
عراقیین – ۱۵
عرب – ۶۰ – ۹۵ – ۲۳۶ – ۵۷۴
۷۲۶
علي مسجد – ۵۶۹
عنبرکوٹ – ۴۸۱

* حرف غین – مردمان *

غازي خان پسر دولت خان – ۴۷
۴۸ – ۴۹ – ۵۰ – ۸۱
غازي آدم جلال خان – ۱۰۳
میر غازي – ۲۵۴ – ۲۵۵ – ۲۵۶
۲۷۶
غریب داس برادر رانا جگت سنگهه – ۷۲۸
سید غلام‌محمد – ۶۰۳
غلام‌رضا آدم ایران – ۷۱۳ – ۷۱۴
شاه غوث – ۱۴۳
غیاث‌الدین علي بخشي – ۱۷۳
غیاث بیگ دیوان – ۲۶۱
غیاث بیگ ولد خواجه محمد طهراني (اعتماد الدوله) – ۲۶۳ – ۲۶۴ – ۲۶۵ – ۲۶۶

(حرف الف)

غیاث الدین – ۲۸۸

غیبی بیگ (نام توپ) – ۴۵۷

غیبی خرد (نام توپ) – ۴۵۷

غیرت خان معرف بهسکر – ۶۷۸

۶۸۱ – ۶۲۷ – (حرف فاء)

---

* مواضع وغیره *

غار عاشقان – ۳۰

غزنین – ۱۸ – ۳۵ – ۳۰ – ۳۷

۳۵ – ۴۱ – ۱۲۰ – ۱۵۲

۵۶۶ – ۵۹۰ – ۵۹۳ – ۶۲۸

۶۹۱ – ۶۹۲ – ۷۰۰ – ۷۱۳

۷۲۷

غوریان – ۶۱۱ – ۶۱۲ – ۶۳۵

۶۷۵ – ۷۰۳

حصن غوریان – ۶۲۰

غور – ۶۳۱ – ۶۵۱

---

* حرف فاء – مردمان *

فاروقیان – ۲۱۵

فاضل خان – ۲۱۴

شاه فتح الله شیرازی صفالب

(معتمد الدوله – ۱۸۸

فتح لشکر (نام مدل) – ۲۲۳

صبر فتح الله شیرازی – ۲۴۲

فتح خان پسر عنبر (صفحه ۲۷۵

نظام الملک) – ۳۸۳ – ۴۵۷

۴۶۰ – ۴۶۱ – ۴۶۳ – ۴۶۷

۴۷۰ – ۴۷۱ – ۴۷۵ – ۴۷۶

۴۷۷ – ۴۸۰ – ۴۸۲ – ۴۸۶

۴۸۷ – ۴۸۹ – ۴۹۰ – ۴۹۱

مادر فتح آند شاه صفی – ۵۷۵

فخر الدین نوبهاری – ۸۲

فخر الدین صفاهانی داماد میرزا

تقی وزیر ۱۲۲

فدائی خان میر تزک ۳۳۴

فدائی خان ۳۵۷ – ۳۶۱

۳۶۲ – ۳۰۹ – ۳۷۰ – ۳۷۱

۳۸۷ – ۴۰۹ – ۵۶۹

فریدون ۷

فردوسی صاحب شاهنامه – ۷

فرشتگان – ۷۱ – ۷۷ – ۳۰۸

۳۰۹ – ۴۰۰ – ۴۶۹ – ۴۷۰

۴۷۳ – ۴۹۰
فریدون خان کابلی خالوی میرزا محمد حکیم – ۱۶۸ – ۱۸۵
فرخ میر بادشاه – ۱۸۰
شیخ فرید بخاری میر بخشی مرتضی خان – ۱۹۶ – ۲۴۸ – ۲۵۰ – ۲۵۴ – (شف مبم)
فرید خان – ۲۶۲
فرنگین حکیم – ۳۱۱ – ۳۱۲
فرهاد خان پدر رندوله – ۴۵۰ ۴۸۹
سیدی فرجام – ۴۹۵ – ۴۹۶
شیخ فرید ولد قطب الدین خان بخشی – ۵۵۲ – ۶۱۹ – ۶۸۳
فرهاد غلام علی مردان – ۶۱۱ ۶۱۲
فریدون غلام علی مردان – ۶۱۶ ۶۱۷
فراست خان ناظر – ۷۰۲
فصیح خان – ۳۶۲
میر فصیح – ۷۴۴ – ۷۴۶
قاضی فضیلت (فضیحت) – ۹۸
فولاد غلام میرزا شرف الدین حسین – ۱۶۴
فولاد خان – ۳۴۹
سیدی فولاد نظام الملکی – ۴۹۰
میان فهیم غلام خانخانان عبدالرحیم ۳۵۰
فیروز خان پسر سلیم شاه – ۱۰۷
شیخ فیضی پسر شیخ مبارک ۱۹۰ – ۱۹۱ – ۱۹۲ – ۱۹۶ ۱۹۸ – ۲۰۰ – ۲۰۱ – ۲۳۸ ۲۴۱ – ۲۵۴
فیروز شاه – ۳۰۶
فیروز خان حبشی – ۳۱۹

---

* مواضع و غیره *

فارس – ۱۵ – ۳۹۱
فتح پور (سیکری) – ۱۷۴ – ۱۷۵ ۱۷۸ – ۱۷۹ – ۱۸۰ – ۱۸۴ ۱۸۶ – ۲۲۵ – ۲۲۶ – ۲۳۶ ۲۳۹ – ۲۴۴ – ۲۴۵ – ۲۷۱ ۲۹۷ – ۴۰۷ – ۵۹۸
فتح آباد – ۴۷۱

دارالملک فرخ‌آباد ۱۰ - ۱۹ - ۲۲
۲۴ - ۲۸ - ۳۳
فریدآباد - ۲۵۳
ولایت فرنگ - ۲۷۳ - ۳۰۱ - ۳۰۷
فیروزپور - ۳۳۰ - ۳۳۷ - ۵۶۵
قلعهٔ فرنگ - ۳۷۱
باغ فرح‌بخش - ۵۱۵ - ۶۱۳
فرات - ۶۳۰
فیو - ۶۹۰
قصبهٔ دلپذیر - ۸۷
باغ فرح‌بخش - ۲۰۸ - ۲۰۳،
۷۱۵

● حرف قاف - مردمان ●

قاجولی بهادر پسر توسنه خان
۸ - ۱۳
قایدو خان بن یونغلان - ۸ - ۱۳
مولانا قاضی القضاتی - ۲۵ - ۲۶
۲۸ - ۲۸
قاسم خان قوچین - ۲۸
قاسم خان - ۳۱
قاسم بیگ نایب بهرایچ - ۱۰۷
قاسم حسین - ۵۵
قاضی جهان - ۱۱۸
سلطان محمد قاسم فرشته - ۱۲۲
(شعف نمبر)
قاسم کاهی - ۲۶۲
قاسم خان میر - ۲۵۲
قاسم بیگ مرسناد دارای ایران
۲۹۳
قاسم خان میر بخشی خواجه ابوالحسن
۳۷۶ - ۳۹۰ - ۴۰۰ - ۴۱۱
۵۳۰
میر قاسم - ۴۷۱
قاسم پسر خضر خان نبیرهٔ فیروز محمد
خان - ۶۵۱ - ۶۵۵ - ۶۷۳
قاسم خان - ۶۹۵
قاسم بیگ سلطان - ۷۳۰ - ۷۳۱
قتلو خان پسر توسنه خان - ۸
قتلغ محمود دلاور خان - ۶۲۶
قاسم محمد پسر میر محمد خان -
۶۳۱ - ۶۳۵ - ۶۵۱ - ۶۵۵
۶۵۷ - ۶۵۸ - ۶۷۹ - ۶۹۱
۶۹۲ - ۶۹۲

قرا خان پسر مغلخان – ۴
قراچار نویان از اجداد امیر
تیمور – ۱۰ – ۱۳
قرا یوسف ترکمان – ۱۷
قرا بهادر – ۱۶۵
قوم قزلباش – ۴۰ – ۴۱ – ۴۳
۴۴ – ۴۵ – ۱۱۳ – ۱۱۶
۱۱۹ – ۱۲۰ – ۲۶۱ – ۳۲۶
۵۵۸ – ۵۷۵ – ۵۷۶ – ۵۷۷
۵۸۹ – ۵۹۰ – ۶۰۹ – ۶۵۲
۶۷۱ – ۶۸۵ – ۶۸۶ – ۶۸۸
۶۸۹ – ۶۹۰ – ۶۹۱ – ۶۹۲
۶۹۶ – ۶۹۷ – ۶۹۸ – ۶۹۹
۷۰۰ – ۷۱۲ – ۷۱۳ – ۷۱۸
۷۲۲ – ۷۲۴ – ۷۲۷
قطب خان پسر شیر خان – ۷۲
۸۵ – ۹۵ – ۱۰۳
قطب الدین خان حاکم بردوه – ۱۸۷
حضرت خواجه قطب الدین – ۲۴۰
قطب الدین خان اتکه کوکلتاش
خان (شیخ جیون) – ۲۴۵
۲۵۶ – ۲۵۷ – ۲۶۶ – ۲۶۷
۵۵۲ – ۵۸۹ – ۶۱۹ – ۶۸۳
(شف جیم)
قطب فقیر مشهور به (خسرو
جعلی) – ۲۶۱
قطب الملک – ۲۹۲ – ۲۹۳
۲۹۵ – ۳۴۳ – ۳۴۷ – ۴۵۴
۵۱۷ – ۵۱۸ – ۵۱۹ – ۵۲۱
۵۲۲ – ۵۲۳ – ۵۲۷ – ۵۳۳
۵۳۵ – ۵۳۷ – ۵۳۸ – ۵۴۰
۵۴۱ – ۵۴۶ – ۶۷۹ – ۷۳۱
۷۴۰ – ۷۴۱ – ۷۴۲ – ۷۴۳
۷۴۴ – ۷۴۵ – ۷۴۶ – ۷۴۷
۷۴۸ – ۷۴۹ – ۷۵۰ – ۷۵۵
قلیچ خان اندجانی – ۱۷۳
قلیچ خان حارس قلعهٔ آگره –
۲۱۸ – ۲۶۲ – ۴۵۴
قلیچ خان حاکم ملتان – ۵۵۶
۵۵۷ – ۵۵۸ – ۵۵۹ – ۵۸۵
۵۸۹ – ۶۰۹ – ۶۲۰ – ۶۲۶
۶۳۰ – ۶۳۱ – ۶۳۸ – ۶۵۰
۶۹۶ – ۶۹۷ – ۶۹۸ – ۷۰۰
۷۵۹

قنبر علي - ۲۹
میرزا قندهاري - ۲۰۸

مواضع وغیره

حوض قزلر - ۵۲۰
قپچاق - ۴۴
حصار قندز - ۲۲ - ۲۳ - ۳۲ - ۳۳ - ۲۰۴
قندز - ۳۳ - ۲۲۰ - ۲۲۳ - ۲۲۲
۶۳۸ - ۶۳۹ - ۶۵۰
قندهار - ۳۹ - ۴۲ - ۷۱ - ۱۱۰
۱۱۶ - ۱۲۰ - ۱۲۲ - ۱۳۵
۱۳۵ - ۱۴۶ - ۱۴۷ - ۱۹۱
۲۰۳ - ۲۴۷ - ۲۵۵ - ۲۵۹
۲۵۸ - ۲۶۳ - ۲۷۶ - ۳۰۷
۳۲۵ - ۳۲۶ - ۳۲۷ - ۳۲۱
۳۲۹ - ۳۳۰ - ۳۵۷ - ۴۰۲
۴۵۵ - ۵۲۱ - ۵۳۳ - ۵۳
۵۴۵ - ۵۵۶ - ۵۵۷ - ۵۵۱
۵۶۹ - ۵۷۳ - ۵۷۹ - ۵۱۰
۶۰۸ - ۶۰۹ - ۶۷۳ - ۶۲۸
۶۲۵ - ۶۲۷ - ۶۲۸ - ۶۲۹
۶۴۰ - ۶۴۱ - ۶۴۲ - ۶۶۳
۶۶۵ - ۶۹۹ - ۷۰۷ - ۷۰۸
۷۰۹ - ۷۱۰ - ۷۱۳ - ۷۱۶
۷۱۸ - ۷۱۹ - ۷۲۰ - ۷۲۲
۷۲۴ - ۷۳۱ - ۷۵۷
قلعهٔ قندهار - ۳۶ - ۳۷ - ۱۱۶
۳۴۵ - ۳۴۶ - ۳۴۸ - ۳۴۱
۵۵۰ - ۵۵۳ - ۵۵۸ - ۵۸۹
۶۶۶ - ۶۶۳ - ۶۶۹ - ۷۱۷
۷۴۳ - ۷۴۷ - ۷۵۰
قلعهٔ قندهارك - ۳۵۰
۹۳ - ۹۳ - ۱۰۶

حرف کاف - مردمان

همیز نمودن سوانح همایون - ۵۰
۷۱ - ۹۲ - ۸۳ - ۸۶
۹۷ - ۱۰۵ - ۱۱۵ - ۱۱۶
۱۱۹ - ۱۲۰ - ۱۲۱ - ۱۲۲
۲۲۹ - ۲۷۲ - ۲۸۳ - ۷۱۸
کمکر بیگ برادر خان مولف
هیاتیر ناصه - ۲۰۳ - ۲۱۶
۳۴۷ - ۳۴۵ - ۳۴۳ - ۳۴۴

(شف تبن)

کاکاپنڈت نوکر خانخانان – ۴۹۹
کاما نام سرزبان گذهي (کاما سلهور) – ۵۶۵ – ۵۶۶
کاکر خان سردار – ۶۸۵ – ۶۸۹
کارطلب خان – ۷۴۵
رانا کرن پسر رانای چتور – ۲۸۰ – ۲۸۱ – ۳۹۴
کرن برادرزادهٔ کشن سنگهه – ۲۸۲
قوم کراس – ۲۹۷
کریمه سلطان صبیهٔ سلطان پرویز – ۴۷۱
راجه کشن سنگه خالوي شاه خرم شاه جهان – ۲۸۱ – ۲۸۲ – ۵۹۷
راجه کشتوار – ۳۰۱ – ۳۰۲ – ۳۳۰ – ۵۹۳
کفاف – ۳۸۵
کفش قلي خان تعين کردهٔ نذر محمد خان – ۶۱۶ – ۶۵۵
راجه کلیانمل حاکم بیکانیر – ۱۷۵
خواجه کلان رئیس غور – ۶۵۱
کولیان – ۲۹۷
کوتوال خان – ۳۷۶
کوچ بهار زمیندار – ۵۹۰
قوم کهکران – ۴۶ – ۴۷ – ۱۰۵ – ۶۱۹
کهتر داس – ۳۳۷ – ۳۳۸
کهیلوجي دکني – ۴۷۹
کیومرث (بادشاه اغلان) – ۳ (شصت یاد)
کیسري سنگهه ولد راجه جیسنگهه ۷۰۱ – ۷۰۲
کیسر سنگهه – ۴۵۵
دارالملک کجهال – ۲ – ۱۲ – ۱۸ – ۱۹ – ۲۲ – ۳۴ – ۳۵ – ۳۶ – ۳۷ – ۳۸ – ۴۳ – ۴۵ – ۴۶ – ۴۸ – ۴۹ – ۵۳ – ۵۵ – ۵۸ – ۶۳ – ۶۵ – ۶۷ – ۷۱ – ۹۸ – ۱۰۶ – ۱۱۲ – ۱۱۳ – ۱۲۰ – ۱۲۲ – ۱۲۵ – ۱۳۱ – ۱۳۴ – ۱۴۹ – ۱۶۳ – ۱۶۴ – ۱۶۷ – ۱۶۸ – ۱۶۹ – ۱۸۴ – ۱۸۵ – ۱۸۶ – ۱۹۰ – ۱۹۵ – ۲۵۰ – ۲۵۲ – ۲۵۳ – ۲۵۷ – ۲۵۸

۲۰۲ - ۲۱۴ - ۲۳۲ - ۳۰۳ - ۳۲۹
۳۱۷ - ۳۲۳ - ۳۲۵ - ۳۵۵
۳۵۸ - ۳۷۳ - ۳۷۷ - ۳۹۰
۴۰۰ - ۴۰۱ - ۴۰۲ - ۴۰۵
۴۱۰ - ۴۲۲ - ۴۲۹ - ۴۳۸
۴۷۰ - ۴۷۲ - ۴۷۹ - ۵۰۳
۵۵۵ - ۵۵۷ - ۵۵۹
۵۶۸ - ۵۶۹ - ۵۷۳ - ۵۸۰
۵۸۲ - ۵۹۶ - ۶۰۵ - ۶۱۳
۶۱۹ - ۶۲۱ - ۶۲۳ - ۶۲۸
۶۳۳ - ۶۳۵ - ۶۴۸ - ۶۵۲
۶۶۲ - ۶۷۳ - ۶۷۶ - ۶۸۰
۶۸۸ - ۶۹۱ - ۶۹۳
۶۹۳ - ۷۰۰ - ۷۰۲
۷۱۳ - ۷۱۵ - ۷۱۶
۷۵۵
فلمنگ کلائن ۲۹
فلمنگ کیپل - ۳۵ - ۱۱۹ - ۱۲۱
۱۳۶

فلمنگ کالنجر - ۷۲ - ۱۲۱ - ۱۷۵
کالنجر - ۷۲ - ۹۳ - ۴۴۰
کالنجر - ۳۲
سرکار کالپی - ۱۵۰ - ۱۵۵ - ۲۱۹
۳۰۰
فلمنگ کالپی - ۱۵۳
فلمنگ کالپی ۲۱۲
فلمنگ کالپی - ۲۱۲ - ۳۰۹ - ۳۲۵
کالپی ۵۱۳
فلمنگ کالپی ۳۰۰ ۳۰۱
کالپی ۳۰۰
کالنجر - ۳۰۳
فلمنگ کالنجر ۵۲۶
فلمنگ کالنجر - ۵۲۶
کالنجر پرتاب - ۵۳۰
کالنجر - ۶۵۲
کالنجر ۲۰ میل - ۷۲۱
کالنجر ۷۳۰
کالنجر - ۶۲۳ - ۶۲۳
کلرمان - ۱۵
کلرمانی سنگی - ۵۳ - ۳۶۱
کلرزہ - ۵۲۰ - ۵۳۸

قصبۂ کرنال — ۶۷۸
کرناٹک — ۷۴۵
صوبۂ کشمیر — ۲۳ — ۱۰۵ — ۱۲۲
۱۸۹ — ۱۹۰ — ۱۹۴ — ۱۹۵
۱۹۶ — ۲۳۶ — ۲۵۶ — ۲۸۱
۲۹۹ — ۳۰۱ — ۳۰۲ — ۳۰۳
۳۰۴ — ۳۰۵ — ۳۲۳ — ۳۲۴
۳۲۷ — ۳۳۰ — ۳۴۲ — ۳۵۰
۳۵۵ — ۳۸۷ — ۳۸۸ — ۳۹۸
۳۹۹ — ۴۰۸ — ۴۹۲ — ۴۹۳
۴۹۴ — ۵۰۱ — ۵۴۶ — ۵۴۷
۵۴۹ — ۵۹۱ — ۵۹۷ — ۵۶۹
۵۷۰ — ۵۷۳ — ۵۷۷ — ۵۷۹
۵۸۰ — ۵۸۲ — ۵۸۷ — ۵۸۸
۵۹۵ — ۶۰۷ — ۶۰۸ — ۶۱۰
۶۱۷ — ۶۲۰ — ۶۲۱ — ۶۴۵
۶۷۳ — ۶۸۰ — ۶۸۱ — ۷۰۰
۷۰۳ — ۷۰۴ — ۷۰۵ — ۷۰۶
۷۰۷
کشن گنگا — ۳۰۰ — ۵۳۰
قصبۂ کلانور — ۱۲۷
قصبۂ کلیانی — ۵۲۴ — ۵۲۵
قلعۂ کلیانی — ۷۵۶
کمبل میر — ۱۹۱
کملاپور — ۵۲۷
ضلع کوڈن (نام سابقش دیودھن) —
۷۷ — ۲۷۳ — ۴۵۰ — ۴۷۱
۵۱۷ — ۵۲۱ — ۵۲۳ — ۵۳۲
۵۳۷ (شغف دال)
قلعۂ کوہ — ۴۳۱
قصبۂ کولاپور — ۵۲۹ — ۵۳۰
دریای کوکن — ۵۳۷
کولاب — ۶۳۹
شہر کھنجایت — ۷۷ — ۱۵۱ — ۱۷۷
۲۰۲ — ۲۹۴ — ۶۷۸
قلعۂ کھیراہ — ۲۱۲
کھرکی سوم بہ خجستہ بنیاد
(اورنگ آباد) ۲۸۵ — ۳۱۹
۳۲۰ — ۳۴۷ — ۴۷۷ — ۴۸۸
(شغف خاء)
قلعۂ کہتر — ۵۲۴
قلعۂ کھیرلہ — ۶۱۱ — ۶۱۲
۶۲۶ — ۶۴۴
کھیرلہ — ۶۱۱ — ۶۵۸

٭ حرف گاف مردمان ٭

گجرتیلی - ۴۰ - ۱۸۳ - ۱۸۷

راجہ گجسنگھ - ۳۱۲ - ۳۱۳

۶۶۱ - ۱۳۰

گجپت [نام نبیل معتبر] - ۳۰۱

گجموتی [نام بہاں] - ۳۰۰

گرانبار [نام بیس] ۳۰۰

راجہ گردھر داس ۳۰۰

گردھاری لی - ۳۰۰

گرہم پتک [نام معتبر] -

۱۷۷ - ۱۸۰

گنگا رام عامل - ۳۰۰

گنیشدلی [نام مدرس]

ترجمہ شاہ نامہ - ۵۰

گوپانند [نام بیس] - ۱۰۰

گوپال داس [نام بیس]

سنگھ ۲۰۰

گوپال داس [نام بیس]

سنگھ ۳۰۰

راجہ گوپال سنگھ ۳۳۰

گوجر سردار ۵۰۰

٭ مواضع وغیرہ ٭

گجرات ۵۰۰ - ۵۲ - ۵۳ - ۷۲

۱۰۰ - ۱۰۵ - ۱۰۶ - ۱۸۱

۲۰۰ - ۲۹۲ - ۳۰۰ - ۵۶۸

۱۰۰ - ۱۳۱

۵۰۸ - ۵۰۲

گلشن ۵۰۰ - ۵۲۰ - ۵۲۶

۵۰۰ ۵۰۰

گنگ [نام بیس] - ۳۵۱

۳۰۰

[نام گنگ] - ۵۵۰ - ۷۱۲

۱۹۱ - ۱۲۰

[نام گنگ] - ۲۰۰ - ۵۲۴

۳۰۰ - ۳۰۰ - ۳۳۳

۳۰۰ - ۵۲۰ - ۷۳۱

۳۰۰ - ۳۰۰ - ۷۳۷

۳۰۰

[نام گنگ] - ۵۰۰

گنگا [نام بیس] آباد ۱ - ۴۸۸

۵۲۶ - ۵۲۰

[نام بیس] - ۲۰۰

آب گنگ — ۶۴ — ۸۴ — ۸۵
۸۶ — ۲۰۹ — ۷۵۵
گوالیار — ۵۳ — ۵۵ — ۵۶ — ۶۴
۹۹ — ۱۰۵ — ۲۲۳ — ۴۰۷
۴۰۹ — ۴۱۸ — ۵۲۰
قلعهٔ گوالیار — ۵۵ — ۱۰۹ — ۱۴۲
۱۷۸ — ۲۸۰ — ۴۰۸ — ۴۹۱
۵۷۸
ولایت گورکهپور — ۸۱
بندرگوهه — ۲۹۲
گونڈرانه — ۲۹۳ — ۴۱۸ — ۵۱۲
۵۱۳ — ۵۳۷
گونڈه — ۵۱۴ — ۵۱۵
گهاٹ رونکهره — ۳۰۵
گهاٹ دیو — ۳۱۸

* حرف لام — مردمان *

لاڈ ملک زن تاج خان — ۹۳ — ۹۵
لشکر خان (خواجه ابوالحسن) —
۳۳۵ — ۳۸۳ — ۳۹۸ — ۴۰۰
۴۲۲ — ۴۷۰ — (شف الف)
لشکری پسر مخلص خان — ۴۱۲
لشکر خان بخشی — ۷۲۵ — ۷۳۰
لطف الله خان پسر سعید خان —
۶۶۳
لطف الله پسر سعدالله — ۷۰۸
۷۳۶
لعل بیگ (لاله بیگ) — ۲۱۹
لعل بیگ (دیگر) — ۷۲۶
خاندان لودي — ۷۲
لوحانیان — ۹۳
لهراسپ برادر خانزمان پسر
مهابت خان — ۴۷۶ — ۴۷۷
۴۹۶ — ۴۹۹ — ۷۰۸ — ۷۲۲
۷۵۹ — ۷۶۵

* مواضع وغیره *

دارالسلطنهٔ لاهور — ۴۶ — ۴۷
۴۸ — ۴۹ — ۸۵ — ۹۸ — ۱۰۵
۱۱۱ — ۱۱۵ — ۱۲۳ — ۱۲۷
۱۳۵ — ۱۴۸ — ۱۴۹ — ۱۶۸
۱۸۵ — ۱۸۶ — ۱۹۶ — ۲۴۶
۲۴۸ — ۲۵۰ — ۲۵۱ — ۲۵۲
۲۹۸ — ۲۹۹ — ۳۰۵ — ۳۰۶
۳۳۰ — ۳۵۰ — ۳۵۶ — ۳۸۱

٣٤٢ – ٣٤٨ – ٣٥١ – ٣٦٠ | ١٠٠ – ١٠٩ – ١٢٠ – ١٧٥

٣٧٣ ٣٨٥ ٣٩٦ ٤٠٠ | ٢٠٥

٤٠٧ – ٤٠٨ – ٤٤٣ – ٤٤٩ | ماهي آباد [illegible] – ١٣٣ – ١٢٥

٥٠٣ – ٥٠١ – ٥٠٣ – ٥٠٦ | ٢٠٣ ١٣٣ – ١٣٣ – ١٦٣

٥٨٨ ٥٩٠ ٥٩٤ ٥٩٦ | [illegible]

٥٩٧ ٦٧٠ ٦٧١ ٦٨٠ | [illegible]

٦٨٧ ٦٨٨ ٦٢٤ ٦٢٠ | ١٤١ – ١٥١ – ١٦٧ – ٢١٩

٩٠٧ ٩٠٨ ٩٠٩ ٩١٠ | [illegible] – ٢٢٧ – ٢٣٣

٩١٨ – ٩٢٦ ٩٣٤ ٩٣٥ | [illegible] ٢٢٥ – ٢٥٩

٩٤٥ – ٩٤٨ ٩٥١ ٩٦٠ | [illegible] ٣٥٧ – ٣٠٥ – ٣٧٤

٩٧٣ ٩٨٠ ٩٨٥ ٩٩٠ | [illegible] ٣٩١ – ٣٩١

٧٤٨ – ٧٩٣ – ٧٥٥ – ٧٣١ | [illegible] ٣٨٩

٧٥٣ – ٧٤٧ – [illegible] | [illegible] ٧٥٤ – [illegible]

٧٢٨ ٧٥٢ | [illegible]

[illegible] | [illegible] ٣٧

[illegible] | [illegible] ١٥١

[illegible] | [illegible] شتج

[illegible] | [illegible] ١٩٩

[illegible] | [illegible]

[illegible] زمان

[illegible] حرف [illegible]

[illegible] ٣٣٤ – ٧١٣

محمدشاه بادشاه ناصرالدین - ۲
۶۲ - ۵۰۴ - ۵۹۲
میرزا محمد ولد میرزا جهانگیر
۱۳ - ۱۸
سلطان محمد میرزا پسر ابوسعید
میرزا - ۱۹ - ۲۹
سلطان محمود میرزا پسر ابوسعید
میرزا - ۱۹ - ۲۲ - ۲۳ - ۲۷
مولانا محمد قاسم فرشته - ۲۳
۲۱۶ - ۲۳۷ (شف ق)
محمد حسین کورکانی - ۲۳ - ۲۶
سلطان محمود خان ۳۳ - ۳۴
محمد مقیم داماد لخ بیگ - ۳۵
محمد بیگ - ۳۶ - ۳۷
محمدعلی شیبانی - ۳۸
میر محمد - ۵۵
شیخ محمد غوث - ۵۶
محمد سلطان میرزا - ۵۹ - ۶۳
سلطان محمود نبیرهٔ سلطان
بهلول لودی - ۶۵ - ۸۱
۹۴ - ۹۵ - ۹۹
محمد زمان میرزا نبیرهٔ سلطان
حسین میرزا - ۷۲ - ۷۳ - ۸۲
۸۴ - ۱۶۹
محمد سلطان دختر زادهٔ سلطان
حسین میرزا - ۷۳ - ۸۲
۸۶ - ۹۰ - ۹۲ - ۱۶۹
محمد خان حاکم جونپور - ۹۰
۹۱ - ۹۲
شاه محمد فرملي - ۱۰۹ - ۱۱۰
محمد خان سور حاکم بنگاله - ۱۱۲
سلطان محمد میرزا پسر کلان
شاه طهماس - ۱۱۷
شاهزاده محمد موک پسر شاه
طهماس - ۱۱۹ - ۱۲۰ - ۳۲۶
محمدعلي خان - ۱۲۱
شاهزاده محمد حکیم میرزا برادر
عرش آشیاني - ۱۲۲ - ۱۶۳
۱۶۴ - ۱۶۷ - ۱۶۸ - ۱۶۹
۱۸۴ - ۱۸۵ - ۱۸۹
حاجي محمد خان سیستاني
۱۸۲ - ۱۸۵
مرزا محمد حسین - ۱۶۹ - ۱۷۷
۱۷۸ - ۱۷۹ - ۱۸۱ - ۱۸۲ - ۱۸۳

تاج محمد سلیم چغتائی - ۱۰۳ | سلطان محمد بہادر زادا نطب
سلطان محمد میرزا ولد شاہ - | ملک - ۲۹۶
آصفی - ۱۷۵-۱۸۵ - ۲۰۳ | محمدعلی اشنار ولد ملا بلال
۲۰۳ - ۲۰۵ - ۲۰۹ - ۲۱۸ | لشکر ۳۰۳
۲۰۹ - ۲۱۲ | [illegible] ۳۰۸
محمد قاسم خان کابلی - ۱۶۳ | محمد شریف رایلی - ۳۲۳
۱۹۵ | [illegible] ۳۲۵
محمد شریف [illegible] | محمد نعیم - ۳۳۱ - ۳۴۱
خواجہ [illegible] | [illegible]
۲۱۱ ۲۲۰ ۲۲۳ | ۳۳۳ - ۳۳۵
[illegible] ۲۳۰ | [illegible] ۳۳۶ ۳۴۷
بیگ محمود خان - ۲۳۱ | ۳۳۸ - ۳۴۱ ۳۴۲
ملا محمد ہندالی - ۲۴۲ | [illegible] - ۳۴۳ ۳۴۴
میرزا محمد زلف ۲۵۲ | [illegible] ۳۴۵
[illegible] ۲۵۳ | [illegible]
[illegible] - ۲۵۴ | خواجہ [illegible] خواجہ
[illegible] ۲۶۳ | [illegible]
خواجہ [illegible] ۲۶۳ | [illegible] ملا سلطان
[illegible] ۲۷۰
خان [illegible] ۲۷۱ - ۲۷۲ | [illegible]
۲۷۳
[illegible] ۲۷۳ - ۲۷۴ | [illegible] خان عالم
۲۷۶ - ۲۸۴ | [illegible] ۲۸۴

محمودخان پسر خانجهان–۴۰۴
محمدعلي بيگ رسول ايران
۴۵۴ – ۴۷۲ – ۶۵۲ – ۶۵۳
محمد رضا فرزند مصطفی خان
۴۶۴
محمود خان حارس قلعهٔ کالنده
۴۷۱
حاجي محمد جان قدسي
ملک الشعرا – ۴۷۱ – ۴۸۹
۴۹۳ – ۵۰۳
محمد معصوم کابلي (اسدخان)
۴۷۲ – (شغف الف)
سلطان محمد تغلق – ۴۸۸
ميان محمد مير زاهد – ۴۹۳
۵۰۲ – ۵۴۸ – ۵۴۹
محمود بيگ خوافي – ۵۱۴
محمد حسين – ۵۳۱
محمديار بيگ – ۵۴۴
سيدمحمدرضوي– ۵۴۷ – ۵۴۸
سيد محمد شاه‌عالم – ۵۴۸
قاضي محمد اسلم – ۵۵۰
محمد علي پسر علي‌مردان
خان – ۵۵۵ – ۶۲۰ – ۶۲۷
محراب خان قلعه‌دار شاه ايران–
۵۵۹ – ۶۸۹ – ۶۹۰ – ۶۹۲
۶۹۵ – ۶۹۶ – ۷۲۷
محمدطاهروزيرخان–۵۶۲–۵۶۴
محمد سلطان پسر اورنگ‌زيب –
۵۷۲ – ۶۷۰ – ۷۴۱ – ۷۴۲
۷۴۳ – ۷۴۴ – ۷۴۵ – ۷۴۶
۷۴۷ – ۷۴۹
محمد پاشا وزير اعظم قيصر روم–
۵۷۶
محمد شافي پسر سيف خان –
۵۷۸
محمد نجيي پسر سيف خان–
۵۷۸
محمد زمان طهراني – ۵۸۸
مير محمد صالح مشکين قلم ولد
مير عبد الله زرين رقم– ۶۰۵
محمد علي نوجدار – ۶۰۷
سيدمحمد پسر خاندوران – ۶۱۰
سيدمحمودپسر خاندوران – ۶۱۰
ميرزامحمدمهدي–۶۲۳–۶۴۷

محمد صدیق بهوپالی، حسرت، نواب - ۶۳۵

محمد یوسف پسر خسرو خان - ۶۳۵

محمد امین گنجبار آذر نثر - محمد خان - ۶۳۵

محمد حسن گرمانی - ۶۳۵

محمد زمان مشرف - ۶۳۵

محمد سراج دیوانه - ۶۳۵

محمد رنگ شائق - ۶۳۵

محمد شریف سبزواری (صفی خان) - ۶۶۸

محمد اشرف پسر اسلام خان - ۶۷۰

محمد خیات - ۶۷۸

محمد سعید پسر دانشمند خان - ۶۷۹

محمد علی ثانی - ۶۸۰

میر محمد علی پسر میر محمد - ۶۸۰

محمد علی پسر ابوالحسن - ۷۰۱ - ۷۱۳ - ۷۳۰

محمد بیگ تونیجی بلخی - ۷۱۵

ابدال - ۷۱۲

محمد علی خان (دیگر) - ۷۱۳

محمد ابراهیم پسر علی مردان خان (ابراهیم خان) - ۷۱۷

محمد معصوم مدرآتش (بیق) - ۷۱۸ - ۷۲۲

۷۲۱ - ۷۲۲ - ۷۲۳ - ۷۲۴

۷۲۵ - ۷۲۶

میر محمد رفیع - ۷۲۶

محمد شریف تبریزی - ۷۲۶

محمد معصوم پسر میر بزرگ - ۷۲۶

محمد سعید قندهاری - ۷۲۶

محمد ... پسر خانه خان - ۷۲۸

شاهی - ۷۲۸

محمد ... آقا بیگی (امین) - ۷۲۹

خان - ۷۲۹ - ۷۳۰

... پسر میر محمد - ۷۳۰

... ۷۳۰ - ۷۳۱ - ۷۳۲ - ۷۳۳

... ۷۳۳ - ۷۳۴

محمد رضا، رضا خان - ۷۳۴

۷۴۳
محمد بیگ ملازم محمد سلطان
۷۴۳ – ۷۴۵
محمدامین متصدی بندر موزت
۷۵۰ – ۷۵۱
محمد رضای خراسانی – ۷۵۷
مخلص خان – ۳۴۶ – ۳۷۰
۳۹۰ – ۴۱۲
سلطان مراد میرزا – ۱۹
مریم مکانی حمیده بانو – ۱۴۴
۲۱۸ – ۲۲۴ – ۲۲۹ (شف حاء)
مرتضی خان بخاری بخشی شیخ
فرید – ۲۳۴ – ۲۵۱ – ۲۵۲
۴۸۹ – ۴۹۰ – (شف ناء)
قوم مرهته – ۲۵۵
محمدمراد بخش بصر شاهجهان
۳۵۳ – ۳۵۴ – ۳۹۷ – ۳۹۸
۵۶۸ – ۵۷۳ – ۵۸۲ – ۵۸۳
۵۸۵ – ۵۸۸ – ۵۸۹ – ۵۹۰
۵۹۱ – ۵۹۲ – ۵۹۴ – ۶۰۰
۶۰۱ – ۶۰۹ – ۶۱۹ – ۶۲۱
۶۲۳ – ۶۲۵ – ۶۲۶ – ۶۲۸
۶۲۹ – ۶۳۰ – ۶۳۱ – ۶۳۴
۶۳۶ – ۶۳۷ – ۶۳۸ – ۶۳۹
۶۴۱ – ۶۴۳ – ۶۴۴ – ۶۴۶
۶۶۰ – ۶۷۱ – ۶۷۳ – ۶۸۰
۶۸۳ – ۷۰۱ – ۷۰۷ – ۷۲۹
۷۵۳ – ۷۵۸
مرحمت خان بخشی – ۴۱۶
۴۳۱ – ۴۳۲ – ۶۲۵
مراری پندت وزیر عادل خان – ۴۸۴
۴۸۶ – ۴۸۹ – ۴۹۶ – ۵۰۰
مرشدقلی خان نوجدار متهرا – ۵۵۲
مرشدقلی خان – ۷۱۴ – ۷۳۱
۷۳۲ – ۷۳۴
سلطان محمد مراد قیصر روم –
۵۷۴ – ۵۷۵ – ۵۷۶ – ۵۷۷
۵۷۹ – ۷۰۳ – ۷۰۷ – ۷۰۸
۷۲۹ – ۷۳۰ – ۷۳۱
مرتضی قلی خان ناظم مشهد –
۶۵۲
محمد مراد ایلچی – ۶۹۵
مرتضی قلی خان توزچی باشی
شاه ایران – ۶۹۶ – ۶۹۷

مسعود میرزا - ۱۷۹ - ۱۷۸
ملک مسعود قاینه باشی - ۲۶۳
حکیم مسیح الزمان عرف حکیم مظفر - ۵۰۸
مصاحب بیگ خان ولد خواجه کلان - ۱۴۱ - ۱۴۳
مصطفی خان ولد ملا محمد لاری - ۳۶۳
مصطفی پاشا وزیر قبصر روم - ۵۷۶
ملا مظاهر دلقی - ۱۳۷
سلطان مظفر گجراتی مظفر خان - ۱۷۵ - ۱۷۶ - ۱۹۶
مظفر میرزا والی برهانپور - ۱۸۴
مظفر خان - ۲۳۸ - ۳۴۸
میرزا مظفر حسین صفوی - ۲۶۰ - ۵۶۲
سید مظفر بارهه (سید خانجهان) - ۳۱۸ - ۳۱۴ - ۳۰۱ - ۴۰۰ - ۴۱۳ - ۴۱۶ - ۴۱۲ - ۴۱۱ - ۴۳۰ - ۴۳۷ - ۴۳۹ - ۴۵۱ - ۴۵۲ - ۴۵۳
معید مظفر میرزا رفیع الملک - ۲۳۵
خواجه معین الدین چشتی رح - ۱۷۴ - ۲۳۵ - ۳۹۳ - ۵۳۹ - ۵۹۷
معتمد خان مولف اقبال نامه - ۲۱۶ - ۲۴۷ - ۲۸۷ - ۲۹۳ - ۳۰۰ - ۳۰۱ - ۳۷۱ - ۴۱۸ - ۵۶۷
معتقد خان - ۳۳۳
معتقد خان صوبه دار البسه - ۵۸۳ - ۶۸۵
معید معظم پسر اورنگ زیب - ۶۹۷ - ۷۲۸ - ۷۳۹
معز الملک دیوان مالوا - ۶۲۸
مغول پسر امجد خان (مغول خان) (معز خان) - ۳ - ۴ - ۶ - ۲۱
ثور معلن - ۱۰ - ۳۸ - ۴۴ - ۴۹ - ۵۳ - ۸۵ - ۸۳ - ۹۱ - ۹۶ - ۱۱۳ - ۱۲۰ - ۱۳۳ - ۱۳۴ - ۱۷۱ - ۲۰۷ - ۲۰۹ - ۲۱۰ - ۲۱۱ - ۲۱۲ - ۲۶۹ - ۲۸۳ - ۲۸۵ - ۳۱۷ - ۴۳۱ - ۴۹۱ - ۶۹۷ - ۷۲۶ - ۷۳۲
مبدی مفتاح نظام الملک حیش

خان – ۴۹۰ – ۵۳۹ – ۵۴۱
مقرب خان – ۲۵۶ – ۳۶۲ – ۳۶۵
۳۶۷
مقرب خان دکهني – ۴۳۰
۴۳۱ – ۴۵۲
مکندراي – ۳۴۴ – ۵۸۸ – ۵۹۵
مکرم خان حاکم بنگاله – ۳۸۷
مکرمت خان – ۵۱۶ – ۵۱۷
۵۲۳ – ۵۲۷ – ۵۳۱ – ۵۳۴
۵۳۷ – ۵۷۳ – ۵۹۶ – ۶۲۱
۶۷۸ – ۶۸۱ – ۷۰۰ – ۷۵۹
ملوخان حاکم مالوه – ۹۹
ملتفت خان پسر اعظم خان –
۴۵۰ – ۶۱۹ – ۶۸۵ – ۷۰۶
ملک‌ضبط (نام توپ) – ۴۵۷
ملک‌میدان (نام‌توپ) – ۴۹۵
۵۱۷
ملکه‌بانو همشیرهٔ ممتاز محل
اهلیهٔ سیف خان – ۵۷۸
ملک داؤد – ۵۹۲
ملوک‌چند مشرف – ۶۰۲
ملک حسن زمیندار قندهار –
۶۹۲ – ۷۱۹
ممتازمحل (مهد علیا)
(ارجمند بانو) ۳۹۲ – ۳۹۳
۳۹۶ – ۴۰۰ – ۴۲۵ – ۴۵۹
۴۶۸ – ۴۷۲ – ۵۹۶ – ۷۲۸
منوچهر ولد ایرج – ۷
منوچهر میرزا پسر میرزا سلطان
محمد – ۱۷
منگرتا خان پسرچنگیزخان – ۱۱
راجه ملکت راي – ۵۵
منعم‌خان خانخانان – ۱۲۲ – ۱۳۱
۱۴۹
شاه منصور حاکم سرهند – ۱۸۵
میان منجو امیر نظام الملک
۲۰۴ – ۲۰۵
منصور حبشي – ۳۰۵ – ۳۳۶
میر منصور بدخشي – ۳۶۲
۳۶۳ – ۳۶۷
سید منصور نبیرهٔ سید خانجهان
۶۱۸ – ۶۴۶ – ۶۴۸
حاجي منصور سفیر – ۶۲۷
۶۳۴ – ۶۳۸

مرزا بیگ - ۱۴۱

قوم مراس - ۲۱۷

موسوي خان - ۳۳۳ - ۳۳۴

۵۷۱ - ۵۹۶ - ۵۹۹

راجه موهن داس - ۴۹۷

موندهوجي سرنائر دکهني - ۴۹۹

امام موسی کاظم امام رضا - ۵۹۳

حکیم مومنا - ۵۹۸ - ۶۰۶

حافظ مومن - ۷۰۱

مرهي سهدار نطب شاه - ۷۴۲

۷۴۳ - ۷۴۹

مهرنگار خانم (قتلق نگار) مریم

مکاني والدا ماجدا نردبس

مکاني - ۲۱ - ۳۵

مهدي سلطان بني عربشاه - ۴۰

مهدي قاسم خان - ۲۳۸

مهابت خان خانخانان سپهسالار

۲۴۷ - ۲۵۹ - ۲۶۰ - ۲۷۱

۲۸۴ - ۲۹۵ - ۳۰۰ - ۳۲۶

۳۲۷ - ۳۳۲ - ۳۳۳ - ۳۳۵

۳۴۶ - ۳۴۷ - ۳۴۹ - ۳۵۰

۳۵۱ - ۳۵۲ - ۳۵۳ - ۳۵۴

۳۵۸ - ۳۵۹ - ۳۶۰ - ۳۶۱ - ۳۶۲ - ۳۶۳

۳۶۴ - ۳۶۵ - ۳۶۷ - ۳۶۸

۳۶۹ - ۳۷۰ - ۳۷۱ - ۳۷۲

۳۷۳ - ۳۷۴ - ۳۷۵ - ۳۷۶

۳۷۸ - ۳۷۹ - ۳۸۰ - ۳۸۱

۳۸۲ - ۳۸۳ - ۳۸۷ - ۳۸۹

۳۹۱ - ۳۹۴ - ۳۹۷ - ۴۰۰

۴۰۱ - ۴۰۲ - ۴۰۷ - ۴۱۰

۴۱۲ - ۴۶۱ - ۴۷۱ - ۴۷۶

۴۷۷ - ۴۷۸ - ۴۷۹ - ۴۸۰

۴۸۱ - ۴۸۲ - ۴۸۳ - ۴۸۴

۴۸۵ - ۴۸۶ - ۴۸۷ - ۴۸۹

۴۹۰ - ۴۹۱ - ۴۹۵ - ۴۹۶

۴۹۷ - ۴۹۸ - ۴۹۹ - ۵۰۰

۵۰۱ - ۵۰۶

مهدي قلي قلعدار شاه ايران -

۷۱۹

مهراز مهران شاه پسر تيمور

۱۶ - ۱۷

نوم مهوتي - ۴۲ - ۵۴ - ۵۵

۹۲ – ۱۳۴ – ۱۴۳ – ۷۰۱
راجه میدني راي زمیندار چندیري – ۶۳
ملامیر محمد ملای خارجي – ۱۴۸
میران مبارک شاه – ۱۶۴
میرزایان باغي – ۱۷۰ – ۱۷۳
۱۷۴ – ۱۷۷ – ۱۷۸ – ۲۳۵
مولانا میرکلان هراتي – ۲۳۵
بابا میرک – ۳۵۷
میرمیران (اسدالله) – ۳۷۲
۶۲۷ – (شف الف)
میرزاخان بن شاهنواز خان – ۵۰۶
۶۰۹ – ۶۱۹ – ۷۳۴ – ۷۴۵
میرک حسین خوافي – ۵۰۸
ملا میر هروي خراساني – ۵۵۱
میرخان میرتزك – ۵۶۱ – ۶۰۲
۶۰۳
شیخ میر – ۷۳۵

* مواضع وغیره *

ولایت ماوراءالنهر – ۲ – ۷ – ۱۲ –
۱۴ – ۱۵ – ۱۸ – ۲۲ – ۳۲
۳۹ – ۴۳۳
مازندران – ۱۵ – ۴۵۲ – ۶۵۵
صوبهٔ مالوه – ۶۷ – ۶۸ – ۷۵ – ۸۰
۹۹ – ۱۰۵ – ۱۴۵ – ۱۵۲ – ۱۵۳
۱۵۴ – ۱۶۰ – ۱۶۵ – ۱۶۹
۱۷۰ – ۱۷۳ – ۱۷۵ – ۱۸۹
۱۹۵ – ۱۹۶ – ۲۰۳ – ۲۰۸
۲۳۶ – ۲۵۸ – ۲۷۷ – ۲۸۸
۲۹۵ – ۲۹۶ – ۲۹۸ – ۳۰۵
۳۱۴ – ۳۲۸ – ۳۳۵ – ۳۹۲
۳۹۸ – ۴۰۱ – ۴۰۷ – ۴۱۲
۴۳۷ – ۴۶۸ – ۴۹۰ – ۴۹۲
۴۹۶ – ۵۰۲ – ۵۰۷ – ۵۴۴
۵۷۰ – ۵۹۰ – ۶۱۰ – ۶۴۲
۶۷۲ – ۶۷۴ – ۶۷۸ – ۶۸۳
۷۰۳ – ۷۰۵ – ۷۲۹ – ۷۴۱
ماندو (شادي آباد) – ۷۵ – ۱۰۲
۱۰۵ – ۱۶۱ – ۲۰۵ – ۲۹۳
۳۲۸ – ۳۳۳ – ۳۳۹ – ۳۷۷
۳۹۲ – ۴۱۲ – ۷۰۳
قلعهٔ ماندو – ۷۵ – ۷۶ – ۱۶۱
۳۱۵ – ۵۳۸

مازدار – ۱۰۰ – ۱۰۱
قلعهٔ مالکوٹ – ۱۳۵
قصبهٔ ملجن اهواره – ۱۳۹
متهرا – ۲۹۹ – ۵۵۲ – ۵۷۲
۶۰۷
مچهلي بندر حيدرآباد – ۳۱۲
حصار محمودآباد – ۷۲
محمودآباد – ۴۶ – ۳۱۳
محمدآباد – ۵۲۵
مدينهٔ منوره – ۵۳ – ۱۲۲ – ۲۳۹
۴۴۰ – ۴۵۱ – ۶۰۳ – ۶۲۶
۶۸۰ – ۷۳۱
قلعهٔ مرغاب – ۲۶ – ۲۷
مرج – ۵۳۰
باغ مراد – ۶۳۰ – ۶۳۱
سرو – ۶۵۱ – ۶۵۵
مسجد ملک فتحپور – ۲۳۶
مسجد سعدبن امير – ۳۶۳
مسجد قلعهٔ اجمير – ۷۲۸
مسجد ملک دارالخلافه – ۷۰۴
مشهد مقدس – ۱۴۶ – ۱۴۷
۵۵۵ – ۵۵۶ – ۵۶۳ – ۵۹۰
۶۵۱ – ۶۵۲ – ۶۵۵ – ۶۶۴
مصر – ۱۵
مصطفي آباد (جوبره) – ۷۱۷
معلمان (ترکمان) – ۴ – ۶
۱۹ – ۲۱ – ۳۳ – ۳۴(صف تان)
مکهٔ معظمه – ۵۳ – ۲۳۶ – ۲۹۹
۵۵۱ – ۵۹۶ – ۵۹۷ – ۶۰۶
۶۰۷ – ۶۸۰ – ۷۳۱
مولهٔ ملتان – ۱۳ – ۴۶ – ۶۴
۱۲۳ – ۲۰۴ – ۲۶۵ – ۳۰۷
۳۱۸ – ۵۴۸ – ۵۵۳ – ۵۵۶
۵۵۷ – ۵۷۵ – ۵۹۳ – ۹۰۰
۶۰۴ – ۶۷۲ – ۶۸۳ – ۶۹۳
۶۹۷ – ۷۱۰ – ۷۰۰ – ۷۰۳
۷۰۹ – ۷۱۳ – ۷۱۷ – ۸۲۷
۷۳۱
قلعهٔ منوت – ۵۰
منکاپور – ۳۱۸ – ۳۵۰ – ۳۹۵
قلعهٔ منیر – ۵۴۶ – ۵۶۱ – ۵۶۲
۵۶۳
سرکار مندسور – ۷۳ – ۶۷۸
قلعهٔ منصورگنده – ۴۳۶

مولکي پاٹن – ۳۲۰
موصل – ۵۷۵ – ۵۷۶
دریای مهي – ۲۹۷
سهاکوٹ – ۴۸۱ – ۴۸۳ – ۴۸۶
میمند – ۳۸
میوات – ۶۲ – ۷۱ – ۷۰۲
میرٹهه – ۱۲۵ – ۱۳۰
قلعهٔ میرٹهه – ۱۵۹
قلعهٔ میمنه – ۶۵۹ – ۶۷۴

* حرف نون - مردمان *

ناصر بیگ قلعه دار – ۲۷
سلطان ناصرمیرزا برادر جهانگیر
میرزا – ۳۶ – ۳۷ – ۴۳ - ۴۵
ناهر خان میواتي پسر حسن
خان – ۶۲
ناهرخان ۳۳۸ – ۳۳۹
ناصر میرزا (یادگار) – ۷۹
۸۰ – ۸۵
نارجي سردار – ۴۲۹
شیخ ناصر (ناصرمحمد) – ۵۵۰
نجم ثاني اصفهاني – ۴۳ – ۴۴
۱۱۶
نجابت خان – ۵۰۵ – ۵۰۶
۶۰۹ – ۶۱۴ – ۶۱۹ – ۶۳۸
۶۷۴ – ۷۰۹ – ۷۱۹ – ۷۵۴
۷۵۹
نذر محمد خان – ۳۷۴ – ۴۰۱
۴۰۳ – ۴۰۵ – ۴۷۲ – ۵۰۹
۵۳۱ – ۶۰۴ – ۶۰۸ – ۶۱۱
۶۱۳ – ۶۱۶ – ۶۱۸ – ۶۲۴
۶۲۶ – ۶۲۸ – ۶۲۹ – ۶۳۰
۶۳۱ – ۶۳۲ – ۶۳۳ – ۶۳۴
۶۳۵ – ۶۳۶ – ۶۴۰ – ۶۴۱
۶۴۲ – ۶۴۴ – ۶۴۵ – ۶۴۷
۶۴۸ – ۶۵۱ – ۶۵۲ – ۶۵۳
۶۵۴ – ۶۵۵ – ۶۵۶ – ۶۵۷
۶۶۱ – ۶۶۷ – ۶۶۹ – ۶۷۳
۶۷۴ – ۶۷۵ – ۶۸۲ – ۶۸۳
۶۸۷ – ۶۹۴ – ۶۹۵ – ۷۰۳
۷۰۴ – ۷۰۷ – ۷۰۸ – ۷۱۰
۷۱۶ – ۷۵۶
راجه نرسنگهه زار – ۲۲۳

راجه نرسنگهدیو بندیله پدر جوهار
سنگهه – ۴۰۶ – ۵۰۹ – ۵۱۵
نرهرداس جهاله – ۴۳۱ – ۴۳۲
نرسنگهدیو پسر بکرماجیت –
۵۲۲ – ۵۲۳
نصرت شاه – ۶۴
نصیرالدین پسر غیاث الدین –
۲۸۸
نصیر خان (خانخانان) – ۴۱۳
۴۵۴ – ۴۵۵ – ۴۵۶ – ۴۶۱
۴۶۸ – ۴۸۹ – ۷۳۶ – ۷۳۸
نظربهادر اوزبک – ۳۸
نظر میرزا – ۴۴
نظام‌الدین بحری دلیر احمدنگر –
۶۴
نظام برادر فرید شیر شاه پسر
حسن – ۸۸
نظام‌الملک – ۱۸۸ – ۲۰۳ – ۲۰۵
۲۰۸ – ۲۱۲ – ۲۲۰ – ۳۱۸
۳۲۰ – ۳۲۷ – ۳۴۷ – ۳۷۲
۳۸۳ – ۳۸۴ – ۳۸۵ – ۳۸۶
۳۹۱ – ۴۱۸ – ۴۲۴ – ۴۲۵
۴۲۷ – ۴۲۸ – ۴۲۹ – ۴۳۰
۴۳۱ – ۴۳۵ – ۴۳۶ – ۴۴۹
۴۵۰ – ۴۵۱ – ۴۵۲ – ۴۵۵
۴۵۷ – ۴۶۰ – ۴۶۱ – ۴۶۲
۴۷۶ – ۴۷۸ – ۴۸۷ – ۴۹۰
۵۱۱ – ۵۱۶ – ۵۱۷ – ۵۲۰
۵۲۶ – ۵۲۷ – ۵۳۲ – ۵۳۳
۵۳۸ – ۵۳۹ – ۵۴۲
نظام‌الدین نخشبی هروی مورخ –
۲۳۷
نظر بهادر – ۴۰۷ – ۵۱۰
خواجه نظام تاجر – ۴۱۰
نظام الملکیان – ۴۱۱
نظام الملک بلخی (دیگر) –
۵۳۹ – ۵۴۲
نظربیگ زنبور السان – ۶۵۰
نظرعلی خان حاکم اردوبل مازم
شاه عباس – ۶۹۷
حکیم نظام‌الدین ملازم عبدالله
شاه – ۷۴۳
شیخ نظام – ۷۴۹
نگینه خانوم بیگم مادر اسپر

تیمور – ۱۴
نوشیروان عادل – ۶۲ – ۱۷۲
حکیم نورالدین – ۱۱۸
میرزا نورالدین – ۱۳۷
شیخ نورالحق خلف شیخ عبدالحق
دهلوي – ۱۹۷ – ۵۵۱
نورجهان بیگم (نورمحل)
(مخفي) – ۲۴۷ – ۲۵۷
۲۶۳ – ۲۶۵ – ۲۶۷ – ۲۹۸
۲۷۰ – ۲۷۲ – ۲۸۹ – ۲۹۰
۲۹۵ – ۳۰۰ – ۳۰۱ – ۳۰۷
۳۲۳ – ۳۲۵ – ۳۲۶ – ۳۲۹
۳۳۰ – ۳۳۱ – ۳۳۲ – ۳۳۳
۳۳۵ – ۳۳۶ – ۳۳۵ – ۳۳۷
۳۵۱ – ۳۵۴ – ۳۵۹ – ۳۶۰
۳۶۲ – ۳۶۴ – ۳۶۵ – ۳۶۶
۳۶۷ – ۳۶۸ – ۳۶۹ – ۳۷۰
۳۷۲ – ۳۷۳ – ۳۷۴ – ۳۷۵
۳۷۶ – ۳۷۷ – ۳۷۸ – ۳۷۹
۳۸۰ – ۳۸۸ – ۳۸۹ – ۳۹۰
۳۹۲ – ۵۵۳ – ۶۱۸
نورالدین محمد – ۲۵۸
نوازش خان پسر معیدخان – ۳۳۵
نوشابه – ۵۳۲
نورس باتو اهلیهٔ شعنوازخان – ۵۹۱
نورالحسن بخشی احدیان
۶۷۶ – ۶۸۵
نیازبان – ۱۰۵
نیک نام خان – ۶۳۹

* مواضع وغیره *

لارنول – ۸۷
ناگور – ۱۵۹
ناندیر – ۲۰۹ – ۴۵۱ – ۵۲۱ – ۵۲۶
ناسك – ۲۷۱ – ۲۷۳ – ۲۷۵
۳۲۰ – ۳۲۲ – ۳۸۳ – ۴۲۶
قلعهٔ ناسك – ۵۲۱
نجف اشرف – ۱۴۷ – ۲۶۹
ندربار – ۳۷۷ – ۵۰۲ – ۷۲۹
آب نربدا – ۱۶۰ – ۱۶۱ – ۲۹۰
۳۰۵ – ۳۱۴ – ۳۱۶ – ۳۹۲
۴۲۳ – ۴۳۷ – ۵۰۲ – ۵۳۸ – ۵۴۰
قصبهٔ نرائن پور – ۵۲۵

نصیرآباد - ۷۱۷
قلعهٔ نظام الملک - ۳۱۱
نظام پور - ۳۷۷ - ۳۹۰
نگرکوٹ - ۱۳۰
قلعهٔ نندرک - ۵۴۰
پرگنهٔ نندنلو - ۳۳۹
نیلاب - ۱۶۸ - ۱۰۶ - ۲۲۲
۶۲۱ - ۶۵۵

● حرف واو - مردمان ●

والدهٔ جنت مکانی - ۳۲۷
وزیر بیگ - ۳۰۱
وزیر خان - ۳۲۵ - ۳۶۳ - ۳۶۷
۵۵۷ - ۵۷۳
خان وفا میرزا - ۳۱
وفادار (خواجه سرا) - ۳۳۷-۳۳۸
وفا حاجی - ۳۱۲ - ۵۳۱ - ۶۲۷
سید ولی - ۱۷۳
ولی محمد خان والی توران
۲۶۰ - ۲۶۱
هیرا زنی - ۳۲۳

● حرف هاء - مردمان ●

سید هاشم (برادر) - ۳۳۶
هاشم خان ولد قاسم خان - ۵۴۷
میر هاشم سمنانی - ۵۵۱
هاشم نقاش - ۶۰۷
رشحهٔ هرکشن نندنلو - ۹۶ - ۹۷
نوشهرا - ۳۰۵ - ۵۴۹ - ۵۷۰
۶۷۸ - ۶۷۷
هوشنگ (شهر خان) - ۳۶
هلاکو - ۳ - ۸ - ۱۹
هلال خان (خواجه سرا) - ۲۵۲
همایون بادشاه جنت آشیانی -
۳۰ - ۴۱ - ۵۰ - ۵۱ - ۵۲
۵۳ - ۵۶ - ۶۲ - ۶۴ - ۶۵
۶۶ - ۷۰ - ۷۱ - ۷۲ - ۷۳
۷۴ - ۷۵ - ۷۹ - ۸۰ - ۸۸
۸۱ - ۹۳ - ۹۴ - ۸۵ - ۸۷
۱۰۳ - ۹۷ - ۹۸ - ۱۱۱ - ۱۲۱
۱۲۵ - ۱۰۶ - ۱۱۲ - ۱۱۳
۱۱۴ - ۱۱۵ - ۱۱۶ - ۱۱۷
۱۱۸ - ۱۱۹ - ۱۲۰ - ۱۲۱

۱۲۲ – ۱۲۳ – ۱۲۴ – ۱۲۵
۱۲۶ – ۱۲۷ – ۱۲۸ – ۱۲۹
۱۳۳ – ۱۳۴ – ۱۳۵ – ۱۳۷
۱۳۸ – ۱۵۰ – ۱۶۳ – ۱۶۹
۳۲۵ – ۳۲۶ – ۵۰۳
میرزا هندال فرزند فردوس
مکانی – ۴۶ – ۷۱ – ۷۳ – ۷۵
۸۲ – ۸۴ – ۱۲۰ – ۱۲۲ – ۱۹۵
میرزا هندي بیگ – ۹۵
هوشنگ پسر دانیال – ۳۵۸
هوشمند بانو صبیهٔ خسرو – ۳۵۸
هیبت خان نیازي – ۹۸ – ۱۱۱
۱۱۵ – ۱۲۳
هیمون بقال شحنه وزبر عدلي
شاه – ۱۰۸ – ۱۰۹ – ۱۱۰
۱۱۲ – ۱۱۵ – ۱۲۲ – ۱۲۳
۱۲۴ – ۱۲۹ – ۱۳۰ – ۱۳۱
۱۳۲ – ۱۳۳ – ۱۳۴ – ۱۵۱
هرات – ۳ – ۴۱ – ۶۴ – ۱۱۷
۲۵۵ – ۵۹۰ – ۶۵۵ – ۶۸۳
۶۹۰ – ۶۹۶
هندوستان – ۲ – ۱۲ – ۱۵
۱۸ – ۲۱ – ۲۳ – ۳۵ – ۴۵
۴۶ – ۴۷ – ۴۹ – ۵۴ – ۶۱
۶۲ – ۶۵ – ۶۷ – ۶۸ – ۷۰
۷۹ – ۸۷ – ۸۹ – ۹۱ – ۱۰۱
۱۰۲ – ۱۰۸ – ۱۱۱ – ۱۱۷
۱۱۸ – ۱۲۰ – ۱۲۲ – ۱۲۵
۱۲۶ – ۱۲۸ – ۱۳۱ – ۱۳۲
۱۳۴ – ۱۵۵ – ۱۵۸ – ۱۵۹
۱۶۳ – ۱۷۳ – ۱۸۶ – ۱۸۹
۱۹۰ – ۱۹۵ – ۱۹۶ – ۲۰۹
۲۱۵ – ۲۳۶ – ۲۵۱ – ۲۵۵
۲۴۶ – ۲۵۴ – ۲۵۵ – ۲۵۶
۲۶۳ – ۲۶۴ – ۲۶۵ – ۲۶۶
۲۶۹ – ۲۷۱ – ۲۷۳ – ۲۸۹
۲۹۴ – ۲۹۶ – ۳۰۳ – ۳۰۹
۳۱۲ – ۳۲۳ – ۳۲۶ – ۳۳۲
۳۷۳ – ۳۷۷ – ۳۸۶ – ۳۹۱
۳۹۵ – ۴۰۲ – ۴۰۳ – ۴۱۰

---

* مواضع و خبرة *

سرکار هندیه – ۵۰۲
هنّهٔ میر جماله – ۷۴۳

۴۱۱ - ۴۱۲ - ۴۲۱ - ۴۲۲
۵۴۸ - ۵۴۹ - ۵۵۱ - ۵۵۲
۵۵۳ - ۵۵۵ - ۵۵۷ - ۵۶۸
۵۶۱ - ۵۶۳ - ۵۶۷ - ۵۷۳
۵۸۱ - ۵۹۲ - ۵۹۳ - ۶۰۷
۶۱۱ - ۶۱۳ - ۶۳۳ - ۶۳۵
۶۵۲ - ۶۵۴ - ۶۶۶ - ۶۶۹
۶۷۱ - ۶۷۲ - ۶۸۱ - ۶۸۲
۶۸۵ - ۶۸۸ - ۶۹۵ - ۶۹۶
۶۹۷ - ۶۹۸ - ۷۱۱ - ۷۱۳
۷۱۵ - ۷۲۱ - ۷۲۶ - ۷۳۲
۷۳۶ - ۷۳۸ - ۷۵۴ - [illegible]
قلعۂ هلونت - ۵۲۵
هندرنش کرو - ۶۱۳-۶۱۵-۶۲۱
بندر هوگلي - ۴۰۸ - ۴۱۳
ضلع هیرابور - ۵۲۶

---

* حرف باء - مردمان *

بابت افغان (کیوسرت) بن حضرت یوح علیهٔ السلام - ۳
(شعب کاف)
بابوکار میرزا - ۴۸
میرزا بابوکار - ۱۹۵ - ۱۹۶
بابوکار علي البلیچي ایران - ۲۹۲ - ۵۶۰ - ۵۲۷
بالبوت خان حبشي - ۲۸۲ - ۲۸۳
۲۸۵ - ۲۸۶ - ۳۱۷ - ۳۱۸
۳۱۹ - ۳۵۶ - ۳۸۴ - ۴۰۰
۴۵۰ - ۴۷۸ - ۴۲۹ - ۴۸۱
۴۹۵ - ۵۲۵
بابوکار بیگ ابن مقرب خان - ۲۵۱
بابوکار بیگ ابن تولک نظر محمد خان - ۶۹۷
بابوکار بیگ - میر بحر - ۷۰۳ - ۷۰۴
بابر محمد حسینی پدر ابوالمعالی ۲۳۶
بابوجم (بابوکار ثم بابوکار) - ۲۱۹
بابوجي - ۱۳
بعقوب بیگ شیرجنگ - ۳۸
یعقوب خان - ۴۰۱
یکه تازخان - ۲۰۳ - ۴۴۳ - ۴۸۹
یکه تازخان - ۲

یلکدي پسر النقوا - ۸
یلیدي پسر النقوا - ۸
یلنگتوش - ۶۷۰
یونس خان - ۶ - ۱۹ - ۲۰
یوسف زائي - ۴۵
میر یوسف مشهدي - ۱۲۲
۱۹۴ - ۱۹۵ - ۱۹۶ - ۲۱۲
یوسف خان - ۴۵۸ - ۴۶۵ - ۶۷۸
میر یوسف - ۷۲۶

* مواضع و غیرہ *

یونان - ۳۲۳ - ۶۰۷

باتمام رسید

فهرست مردمان و مواضع و متعلقات و آبادیهای این دومین
حصهٔ منتخب اللباب تصنیف خافی خان نظام‌الملکی رفع شد الله
بترتیب حروف تهجی *

---

* حرف الف - مردمان *

آغر خان ... ۱۲ ... ۱۳ ... ۱۵
۹۶ ... ۱۳۸ ... ۱۳۹ ... ۱۴۰
۱۴۲ - ۱۴۶ - ۱۴۷ - ۱۵۷
۱۵۸ - ۱۵۹ - ۱۶۰ - ۲۳۰
۲۳۱ - ۲۳۲ - ۲۳۴ - ۲۳۷
۲۳۸ - ۲۳۹ - ۲۴۰ - ۲۴۱
۲۴۲ - ۲۴۳ - ۲۴۵ - ۲۴۶
۳۱۳ - ۵۷۶

آغرخان ثانی (۱۰۵۱ سنه)

خلف الصدق آغر خان -
۲۳۴ - ۵۷۸ - ۵۷۹ - ۵۸۷
۷۲۱ - ۸۶۲ - ۸۶۳ - ۸۶۴
۸۶۳ - ۸۶۴ - ۸۶۵ - ۱۳۵

(بقیهٔ ذیل)

آق‌سولی ۱۳۹ ... ۱۴۲ - ۱۴۵
۱۴۹ ... ۱۵۰ - ۱۵۱
۱۵۸ - ۱۵۹ - ۱۶۰ - ۱۶۱
۱۶۳ - ۱۶۵ - ۱۶۶ - ۱۶۹
فوج [illegible] ۱۹۰
آتش خان ۲۲۵ ... ۵۸۸
آنها که در برلاس ماوراء ۲۹۲-۲۹۳
۴۰۷ - ۳۰۸ - ۳۱۱ - ۳۱۲
آتش خان ... ۳۸۰ - ۵۷۷
آمنو سرخه (معروف بباند) ۵۸۲
آبادی پنت ... ۸۹۰ - ۸۹۵
[illegible] ذکر
۳۱ - ۴۱
[illegible] ۳۷ - ۳۹
[illegible] ۴۳ - ۴۷

ابراهیم ایلچی سپه‌سالار انقلی خان -
۱۲۵
ابدال بیگ - ۱۲۵
ابوالفتح خان - ۱۷۲ - ۱۷۴
ابوالمجد خان - ۱۹۱ - ۱۹۶ -
۱۹۷
ابو العلا - ۱۹۶
ابوالحسن (قطب الملك) حاکم
حیدر اباد - ۲۲۱ - ۳۰۰
۳۰۱ - ۳۰۲ - ۳۰۳ - ۳۰۵
۳۰۶ - ۳۰۷ - ۳۰۸ - ۳۱۰
۳۱۱ - ۳۱۲ - ۳۱۳ - ۳۱۵
۳۱۹ - ۳۲۲ - ۳۲۳ - ۳۲۴
۳۲۵ - ۳۲۷ - ۳۲۸ - ۳۲۹
۳۳۰ - ۳۳۱ - ۳۳۴ - ۳۳۵
۳۳۶ - ۳۳۷ - ۳۴۲ - ۳۴۳
۳۴۷ - ۳۴۸ - ۳۵۰ - ۳۵۴
۳۵۸ - ۳۶۰ - ۳۶۱ - ۳۶۲
۳۶۳ - ۳۶۴ - ۳۶۵ - ۳۶۶
۳۶۷ - ۳۶۹ - ۳۷۱ - ۳۷۳
۳۷۵ - ۴۰۶ - ۴۰۷ - ۴۴۹
۵۲۴ - (شف قاف)
قاضي ابوالفتح ۲۳۴
محمد ابراهیم مستوفي الملك
ایران - ۲۸۶
محمد ابراهیم مهابت خان حسین
بیگ خلیل‌الله سپه‌سالار -
۳۰۱ - ۳۰۲ - ۳۰۵ - ۳۰۶
۳۳۵-۳۳۶-۳۶۳ -(شف خاء)
خواجه ابوالمکارم جان‌نثار خان-
۲۶۸ - ۲۹۱ - ۲۹۳ - ۲۹۸
۳۰۲ - ۳۱۴ - ۳۲۹ - ۳۳۱
۳۶۲ - (شف جیم)
ابوالخیرخان-۳۹۲ -۳۹۳ - ۴۰۸
محمدابراهیم‌الخدا - ۴۲۱ - ۴۲۲
محمد ابراهیم خـــان - ۵۴۱
۵۶۶ - ۵۶۷ - ۵۶۸ - ۹۶۵
ابراهیم‌بیگ‌تبریزی- ۵۸۴-۵۹۳
شیخ ابوالمکارم - ۵۹۵
محمد ابراهیم بادشاه ابوالفتح
ظهیرالدین پسر رفیع الشان-
۹۱۸ - ۹۱۷ - ۹۱۴ - ۶۸۸
۹۴۱ - ۹۳۳ - ۹۲۳
ابو الحسن خان بخشی مالد

عبدالله خان – ۶۹۲ – ۷۱۲
۷۱۳ – ۷۲۳ – ۱۳۱
محمد ابراهیم تبریزی لشکری
(دیگر) – ۷۴۳
ابراهیم خان پدر – ۷۴۵ – ۷۵۲
۷۵۹
ابوالمعالی زبیده آدرینت
شمس‌الدین [illegible] بصر شیرازی
ربیع الثانی میرزا شاه ملک
[illegible] – ۸۱۳ – ۸۱۹
۸۲۱ – ۸۳۰ (شاه زاده)
ابوطالب – ۸۴۳
میر ابوالفضل خان – ۹۲۰
آقا ابوالحسن – ۹۲۰
ابراهیم زکی خان – ۹۲۵ – ۹۲۶
۹۲۷ – ۹۲۸
[illegible]
راجه [illegible]
۹۰۵ – ۹۰۶ – ۹۰۷ – ۹۰۹
۹۶۲ – ۹۳۷ – ۹۳۸ – ۹۶۱
۹۶۲ – ۹۶۳ – ۹۸۰ – ۹۸۲
۸۰۳ – ۸۰۶ – ۸۰۷ – ۸۰۹
۸۱۳ – ۸۱۷ – ۸۱۹ – ۸۲۲
۸۱۳ – ۸۳۳ – ۸۳۸ – ۸۵۱
۹۲۹ – ۹۳۷ – ۹۳۸ – ۹۷۴
احتشام‌خان – ۹۳۸ – ۹۳۴ – ۹۷۸
احدیان – ۴۵۸
[illegible] ۸۱۰
۲۰ [illegible] ۱۱۳
۲۱۳ – ۱۲۷ – ۱۸۳ – ۱۸۴
۱۲۶ – ۱۸۱ – ۳۰۲
[illegible] – ۳۰۶ – ۳۱۰
۳۱۲ – ۳۱۰
[illegible] – ۳۲۱ – ۶۵۱
۶۶۶ – ۶۶۲ – ۸۹۷ – ۸۹۸
۸۹۹ – ۹۰۱
[illegible] میر سنگ عرف
[illegible] – ۵۶۹ – ۵۷۰
۶۰۱ – ۶۰۲ – ۶۰۳ – ۶۱۱
۶۱۳ – ۶۱۳ – ۶۱۳ – ۶۱۹
۶۱۷ – ۶۱۸ (شاه زاده)
[illegible] – ۵۷۰ – ۶۱۰
۶۱۱ – ۶۱۲
[illegible] – ۶۷۰ – ۶۷۱ – ۶۱۰

حافظ احمد معتبر خان – ۶۰۸
۶۱۵ – ۶۱۳
احمد سعید خان – ۶۵۱
احمد بیگ غازي الدین خان
غالب جنگ کوکلتاش جهاندارشاه
۷۱۲–۷۱۵–۷۲۸ (شف غین)
میر احسن خان – ۸۷۶
احسن خان پسر علي مردان خان
۹۶۰
خواجه احمد خان (شهامت خان)
پسر مبارز خان – ۹۶۰ – ۹۶۱
۹۶۲
احمدشاه پسر محمد شاه بادشاه
۹۷۳
اخلاص خان (خان عالم) پسر
مقرب خان – ۴۸ – ۲۹۱
۳۹۱
اختصاص خان – ۳۹۲ – ۷۹۶
اخلاص خان میانه – ۵۲۸
اخلاص خان جدید الاسلام – ۶۲۸
۶۲۹ – ۷۷۳ – ۷۹۴ – ۷۹۹
۹۲۱
اختصاص خان لبیرهٔ خان عالم
۸۸۹
اخلاص خان افغان (دیگر) – ۹۲۳
خواجه ادهم صدر برهان پور – ۵۵۸
ارجن کور – ۱۵ – ۱۷
ارادت خان – ۴۸ – ۱۰۰ – ۱۰۱
ارسلان خان کاشغري چنده خان
فتح جنگ – ۵۹۹ – (شف چے)
ارشدخان لبیرهٔ ارشدخان – ۶۱۰
۶۱۳
ارشدخان دیوان – ۶۱۳
ازبک خان – ۱۲۲
ازبکان – ۶۴۴
اسلام خان صوبه دار – ۲۳ – ۲۵
۳۳ – ۴۸ – ۵۴ – ۵۷ – ۶۰
۹۲ – ۹۴ – ۹۹ – ۱۰۰ – ۱۷۶
۲۰۹ – ۳۸۱ – ۳۹۹ – ۸۲۷
اسد خان وزیر جملة الملک
امیرالامرا نظام الملک آصف
الدوله – ۳۲ – ۶۹ – ۷۳
۱۲۶ – ۱۷۲ – ۲۱۰ – ۲۳۵
۲۵۵ – ۲۶۶ – ۲۸۵ – ۲۸۹

۳۱۳ - ۳۱۴ - ۳۳۱ - ۳۸۱
۴۰۴ - ۴۰۷ - ۴۱۲ - ۴۱۶
۴۳۰ - ۴۶۰ - ۴۹۲ - ۵۰۵
۵۲۸ - ۵۳۷ - ۵۶۲ - ۵۷۲
۵۸۳ - ۵۹۹ - ۶۰۰ - ۶۰۱
۶۰۲ - ۶۱۶ - ۶۴۵ - ۶۵۰
۶۶۵ - ۶۳۲ - ۶۳۳ - ۶۳۵
۶۷۱ - ۶۷۲ - ۶۷۴
اسفندیارخان معتمدی - ۴۰۳
اسلامخان مامور بدیار دکن
۱۳۲
اسفندیار بیگ حاکم کوچ بهار
۱۳۷ - ۱۶۲
اسدالله (کرام خان) پسر ملا اسعد
بوانیه - ۱۸۶ - ۱۸۷
خواجه محمد اسحق - ۲۰۹
اسلام خان رومی (صمصام خان)
حاکم بصره - ۴۳۳ - ۴۳۹
۴۳۷ (شغل حاکم)
اسمعیل خان بیگ - ۴۱۶ - ۴۱۷
اسد بیگ خان (سیف آته خان)
بحر سیر سیف آته - ۴۹۲
اسلم خان - ۹۹۰
(اسمعیل خان میرعدل وزیر سلطنت
۶۹۳ - ۶۹۴ - ۶۹۶ - ۶۹۷
(شغل وزارت)
اسلام خان - ۷۲۱ - ۸۲۸ - ۹۱۵
اسمعیل خان - ۷۳۲ - ۷۸۰
۷۹۱ - ۸۳۹ - ۲۰۱
اسد بیگ خان (نبیرهٔ اولیا) -
۷۲۱ - ۷۲۹ - ۸۲۷ - ۹۰۳
۹۱۸ - ۹۲۰
اسمعیل خان خویشگی - ۸۷۶
۹۲۳
خواجه سعدالله پسر میرزا خان -
۹۰۶ - ۹۰۷
اشرف خان - ۳۸۱ - ۵۲۵
میر اشرف - ۷۰۲ - ۷۲۱ - ۷۲۲
محمد اشرف بدخشی - ۸۹۰
محمد اشرف خان نشابی - ۸۹۱
اشرف خان بدخشی - ۹۰۵ - ۹۷۷
۹۷۹
اصالت خان - ۶۷۶
شاهزاده محمد اعظم پسر

اورنگ زیب (اعظم شاه) – ۱۴
۲۳ – ۳۰ – ۳۴ – ۵۰ – ۵۴ – ۵۸
۴۹ – ۶۵ – ۷۷ – ۲۰۹ – ۲۵۷
۲۶۲ – ۲۶۳ – ۲۸۰ – ۲۸۱
۳۱۷ – ۳۱۸ – ۳۱۶ – ۳۲۰
۳۳۱ – ۳۳۷ – ۳۳۸ – ۳۵۸
۳۶۲ – ۳۶۵ – ۳۷۱ – ۳۷۲
۳۸۳ – ۴۰۷ – ۴۰۸ – ۴۱۰
۴۳۴ – ۴۳۵ – ۴۳۸ – ۴۳۹
۴۴۰ – ۴۵۲ – ۴۵۳ – ۴۵۹
۴۶۰ – ۴۶۳ – ۴۶۴ – ۴۹۷
۵۱۰ – ۴۷۳ – ۴۷۷ – ۵۱۸
۵۲۶ – ۵۳۱ – ۵۳۶ – ۵۳۷
۵۴۸ – ۵۴۹ – ۵۴۸ – ۵۴۹
۵۷۰ – ۵۷۲ – ۵۷۱ – ۵۷۷
۵۷۹ – ۵۸۰ – ۵۸۱ – ۵۸۲
۵۸۳ – ۵۸۴ – ۵۸۵ – ۵۸۶
۵۸۷ – ۵۸۸ – ۵۸۹ – ۵۹۰
۵۹۱ – ۵۹۲ – ۵۹۳ – ۵۹۴
۵۹۵ – ۵۹۶ – ۵۹۷ – ۵۹۸
۵۹۹ – ۶۰۰ – ۶۱۲ – ۹۴۶
۶۶۸ – ۷۰۷ – ۷۳۸ – ۷۴۰
۷۷۶ – ۹۲۰
اعظم خان – ۲۳ – ۳۰
اعتماد خان (عرف عبدالقوی) –
۳۵ – ۹۸ – ۲۰۳ – ۲۰۴
اعتقاد خان (ذوالفقار خان
نصرت جنگ) – ۲۸۵ – ۲۹۳
۳۰۳ – ۳۱۳ – ۳۱۴ – ۳۱۵
۴۰۴ (شف ذال)
اعتماد خان عرف ملا طاهر –
۳۸۰ – ۴۲۳
اعزالدین شاهزاده پسر معزالدین
جهاندار شاه – ۵۷۴ – ۵۷۵
۶۹۷ – ۶۹۸ – ۶۹۹ – ۷۰۰
۷۰۳ – ۷۱۵ – ۷۱۶ – ۷۱۷
۷۱۸ – ۷۲۴ – ۷۴۰
اعتماد خان (دیگر) – ۶۱۷
اصام اعظم رح – ۶۸۲
اعظم خان برادر کوکلتاش خان ۷۰۳
۷۱۸ – ۷۲۰ – ۷۲۴ – ۹۲۱
اعزالدوله خانخانان بهادر – ۷۰۷
اعتصام خان – ۷۷۳ – ۷۷۴
اعتقاد خان رکن الدوله کشمیری

محمد میرزا – ٧١١ – ٨٠٠
٨٠٢ – ٨٠٦ – ٨٠٨ – ٨٠٩
٨١٢ – ٨١٣ – ٨١٧ – ٨٢٣
٩١٥ – ([illegible])
افغانی – ٣٨ – ٣٥ – ٣٦ – ٤١
٩٣ – ٩٦ – ١٣٥ – ١٤٧ – ١٦٢
١٧٩ – ١٨٣ – ١٩٣ – ٢٠٠
٢٠٨ – ٢٢٠ – ٢٢٣ – ٢٢٩
٢٢٧ – ٢٢٨ – ٢٣٩ – ٢٤٠
٢٤١ – ٢٤٣ – ٢٤٣ – ٢٤٤
٢٤٥ – ٢٤٦ – ٢٤٨ – ٢٤٨
٢٢٩ – ٣٣٠ – ٤٤٣ – ٤٥١
٤٨٣ – ٤٨٨ – ٤٨٩ – ٤٩٥
٦٠٣ – ٦٣٩ – ٦٤٣ – ٦٤٥
٦٥٣ – ٦٥٥ – ٦٥٩ – ٦٦٢
٦٩٣ – ٦٩٥ – ٦٩٦ – ٧٠١
٧٤٥ – ٧٥٣ – ٧٦٣ – ٧٦٩
٨١٣ – ٨١٣ – ٨٢٣ – ٨٢٤
٨٢٩ – ٨٣٣ – ٨٥٠ – ٨٦١
٨٦٣ – ٨٦٣ – ٨٩٠ – ٨٩٨
٨٩٨ – ٩٠٣ – ٩٠٦ – ٩٠٨
٩١٥ – ٩٢١ – ٩٢٣ – ٩٢٣

٩٣٢ – ٩٣٣ – ٩٣٩ – ٩٤٥
٩٥٠ – ٩٥٣ – ٩٥٦ – ٩٦٣
٩٦٥ – ٩٦٧ – ٩٦٨
[illegible] – ١١٣ – ١١٧ – ١١٨
[illegible] – ١٢٣ – ١٢٨ – ٢٢٥
٤٨٤
[illegible] دمشق – ٥٥٣
[illegible] مصر [illegible]
محمد [illegible] – ٧٢٩
٨٠٣ – ٨٠٧
[illegible] محمد [illegible]
[illegible] – ١٥ – ٢١ – ٦٣ – ٧٨
٢٠٩ – ٢١٠ – ٢٢٣ – ٢٢٥
٢٣٠ – ٢٣٧ – ٢٤٠ – ٢٣٩
٢٥٠ – ٢٦٥ – ٢٧٢ – ٢٧٣
٢٧٩ – ٢٨٠ – ٢٨٥ – ٢٨٦
٢٨٧ – ٢٨٨ – ٢٨٩ – ٢٩٠
٣١١ – ٣٥٥ – ٣٥١ – ٣٦٦
٣١٥ – ٣٥٥
[illegible] – ٥٧
[illegible] محمد [illegible]
[illegible] – ٧٩ – ٥٧٨

۹۲۶-۷۳۱-۸۵۳-۸۶۶-۹۶۴
قاضي اكرم قاضي القضاة (اكرم خان) - ۵۶۳ - ۵۶۴
آله وردي خان - ۳۳ - ۴۹ - ۵۸ - ۸۵ - ۵۲۱ - ۵۸۸ - ۶۸۸
آنديار خان - ۱۰۰ - ۱۲۳ - ۱۷۷
اللهقات خان - ۵۱۸ - ۵۲۰ - ۷۵۲
محمد امين خان اعتماد الدوله وزير الممالک ظفر جنگ کوکلتاش خان - ۱۰ - ۲۱ - ۳۱ - ۳۳ - ۴۸ - ۶۱ - ۶۴ - ۶۵ - ۹۸ - ۱۵۴ - ۱۵۹ - ۱۷۲ - ۲۰۸ - ۲۱۰ - ۲۳۰ - [illegible] - ۲۶۴ - ۲۷۸ - ۳۱۱ - ۴۹۵ - ۴۹۶ - ۴۹۸ - ۵۲۱ - ۵۲۷ - ۵۲۸ - ۵۲۹ - ۵۳۵ - ۵۳۸ - ۵۶۹ - ۵۸۲ - ۵۷۲ - ۶۶۳ - ۶۶۹ - ۷۰۰ - ۷۲۰ - ۷۲۸ - ۷۴۱ - ۷۹۱ - ۷۹۲ - ۷۹۵ - ۷۶۶ - ۷۷۰ - ۷۷۱ - ۷۸۷ - ۷۹۹ - ۸۰۰ - ۸۰۲ - ۸۰۹ - ۸۱۲ - ۸۱۷ - ۸۳۲ - ۸۵۰ - ۸۸۲ - ۸۸۵ - ۹۰۲ - ۹۰۳ - ۹۰۴ - ۹۰۶ - ۹۰۷ - ۹۰۹ - ۹۱۱ - ۹۱۳ - ۹۲۱ - ۹۳۱ - ۹۳۹ - ۹۵۴ (شف کاف)
امير الامرا شايسته خان خانجهان - ۴۱ - ۴۲ - ۴۶ - ۶۲ - ۶۵ - ۶۸ - ۶۹ - ۷۸ - ۸۵ - ۱۱۹ - ۱۲۰ - ۱۲۱ - ۱۲۲ - ۱۲۹ - ۱۷۱ - ۱۷۲ - ۱۷۳ - ۱۷۵ - ۱۷۷ - ۱۸۸ - ۱۸۹
(شف خاء و شين)
امير خان - ۶۲ - ۶۵ - ۷۵ - ۱۱۱ - ۱۲۲ - ۱۲۳ - ۱۲۹ - ۱۳۰ - ۲۴۱ - ۲۴۲ - ۲۴۶ - ۳۲۲ - ۵۲۹ - ۵۸۹ - ۶۸۸ - ۸۰۰ - ۸۱۸ - ۸۴۸ - ۸۵۸ - ۹۲۲ - ۹۳۸
امير قلي - ۹۱
ملا اميدي شاعر - ۹۷
راجه امر سنگهه - ۱۵۳
ميرزا امينا مورخ - ۲۱۰
امانت خان خوافي - ۲۶۱ - ۳۷۶

۳۲۷ - ۳۲۸ - ۳۳۳ - ۶۸۱
۶۸۳ - ۶۱۳ - ۶۱۴ - ۶۱۵
۶۱۶ - ۶۱۷ - ۶۱۰ - ۶۱۳
۸۱۸ - ۸۱۹ - ۹۷۳
اسلام صمصام - ۲۸۵ - ۲۸۶
اسلام‌خان سابق - ۳۳۳ - ۶۱۱
اسلام‌الله خان - ۵۲۱ - ۵۲۲
۵۲۳ - ۵۳۳ - ۵۳۸ - ۵۱۰
اسمٰعیل‌بیگ معین ۱۰۰۱
سید اسمٰعیل صدر ۷۲۱
اسیر خان - ۷۸۸ - ۷۸۹
۷۹۰ - ۸۷۵ - ۸۹۰ - ۹۱۵
۹۵۷ - ۹۵۸
اعتبار خان - ۸۰۶ - ۸۰۸
اعجب خان - ۱۲۱
اعزاز اسلام - ۹۹۰
واقعه اعزاز اسلام ۹۰
واقعه افیون ۱۲۲ - ۵۱۱
افیون بگ - ۶۶۰
اکبر محمد اکبر - ۴۱۳ - ۴۳۳
اکبرآباد خان بهادر اکبر خان
اکبرآباد ۹۱۲ - ۹۱۳ - ۹۱۴
الهوردی مرشد ۷۴۳ - ۷۴۴
۷۴۶ - ۸۸۹
امیر خان - ۲۸۶
امیر خان - ۷۹۱
محمد امیر خان - ۷۸۳ - ۸۵۳
۸۵۴ - ۸۶۶ - ۸۷۱
۸۷۲ - ۸۷۳ - ۸۷۹ - ۸۸۹
امیرالامرا مرزا محمد
امیرک زیب بهادر عالمگیر
امان خان - ۱ - ۲ - ۵۰۳
۱۰ - ۱۱ - ۱۲ - ۱۳ - ۱۴
۱۶ - ۱۸ - ۲۱ - ۲۲ - ۲۳
۲۴ - ۲۵ - ۲۷ - ۲۹ - ۳۰
۳۱ - ۳۳ - ۳۵ - ۳۸ - ۴۱
۴۲ - ۴۳ - ۴۴ - ۴۶ - ۵۰
۵۱ - ۵۲ - ۵۳ - ۵۵ - ۵۶
۵۷ - ۵۹ - ۶۰ - ۶۳ - ۶۶
۶۸ - ۶۹ - ۷۰ - ۷۲ - ۷۴
۷۵ - ۷۶ - ۷۸ - ۸۰ - ۸۱
۹۸ - ۹۹ - ۱۰۱ - ۱۰۲
۱۰۵ - ۱۰۶ - ۱۰۷ - ۱۱۰
۱۱۵ - ۱۲۲ - ۱۲۳ - ۱۲۷

١٤١ - ١٤٣ - ١٥٣ - ١٥٥
١٥٨ - ١٦٠ - ١٧٠ - ١٧١
١٧٥ - ١٧٩ - ١٨٥ - ١٨٥
١٨٨ - ١٨٩ - ١٩٠ - ٢٠١
٢٠٢ - ٢٠٣ - ٢٠٤ - ٢٠٧
٢١٠ - ٢١١ - ٢١٢ - ٢١٣
٢٢١ - ٢٢٢ - ٢٢٥ - ٢٢٩
٢٣٣ - ٢٣٤ - ٢٣٧ - ٢٤١
٢٥٩ - ٢٤٧ - ٢٤٨ - ٢٥٠
٢٥١ - ٢٥٢ - ٢٥٥ - ٢٥٩
٢٦٠ - ٢٦١ - ٢٦٥ - ٢٦٩
٢٧٢ - ٢٧٥ - ٢٧٨ - ٢٧٩
٢٨٠ - ٢٨١ - ٢٨٢ - ٢٨٥
٢٨٦ - ٢٨٩ - ٢٩٠ - ٢٩٢
٢٩٣ - ٢٩٦ - ٢٩٥ - ٢٩٧
٢٩٩ - ٣٠٠ - ٣٠١ - ٣١٣
٣١٦ - ٣١٩ - ٣١٧ - ٣١٩
٣٢٠ - ٣٢١ - ٣٢٢ - ٣٢٦
٣٢٥ - ٣٢٩ - ٣٣٧ - ٣٣٨
٣٣٩ - ٣٤٠ - ٣٤١ - ٣٤٢
٣٤٣ - ٣٤٦ - ٣٤٩ - ٣٥٨

٣٦٠ - ٣٦٢ - ٣٦٣ - ٣٦٧
٣٦٨ - ٣٦٥ - ٣٦٦ - ٣٥٧
٣٥٨ - ٣٦٠ - ٣٦١ - ٣٦٢
٣٦٥ - ٣٦٧ - ٣٦٩ - ٣٦٩
٣٧٢ - ٣٧٣ - ٣٧٤ - ٣٧٥
٣٧٦ - ٣٧٧ - ٣٧٨ - ٣٧٩
٣٨١ - ٣٨٢ - ٣٨٣ - ٣٨٧
٣٨٨ - ٣٨٩ - ٣٩١ - ٣٩٢
٣٩٣ - ٣٩٤ - ٣٩٥ - ٣٩٧
٣٩٩ - ٤٠٢ - ٤٠٣ - ٤٠٩
٤٠٧ - ٤٠٩ - ٤١٢ - ٤١٣
٤١٥ - ٤١٦ - ٤١٧ - ٤٢٠
٤٢١ - ٤٢٣ - ٤٢٤ - ٤٢٧
٤٣١ - ٤٣٣ - ٤٣٥ - ٤٣٥
٤٣٨ - ٤٣٩ - ٤٤٠ - ٤٤٢
٤٤٣ - ٤٤٥ - ٤٤٥ - ٤٤٨
٤٤٩ - ٤٥١ - ٤٥٣ - ٤٥٥
٤٥٦ - ٤٥٨ - ٤٥٩ - ٤٦١
٤٦٢ - ٤٦٧ - ٤٦٧ - ٤٧٥
٤٧٦ - ٤٧٧ - ٤٧٨ - ٤٧٩
٤٨٥ - ٤٨٥ - ٤٨٦ - ٤٨٨
٤٨٩ - ٤٩٧ - ٤٩٨ - ٤٩٩

۵۰۱ - ۵۰۲ - ۵۰۳ - ۵۰۷
۵۱۰ - ۵۱۱ - ۵۱۵ - ۵۱۹
۵۱۷ - ۵۲۰ - ۵۲۱ - ۵۲۲
۵۲۳ - ۵۲۷ - ۵۲۸ - ۵۳۲
۵۳۳ - ۵۳۴ - ۵۳۶ - ۵۳۹
۵۴۰ - ۵۴۶ - ۵۴۷ - ۵۵۸
۵۴۹ - ۵۵۱ - ۵۵۲ ۵۵۳
۵۵۴ - ۵۵۵ - ۵۵۶ - ۵۵۹
۵۶۰ - ۵۶۳ - ۵۶۵ - ۵۶۶
۵۶۷ - ۵۶۸ - ۵۶۹ - ۵۷۰
۵۷۲ ۵۷۳ ۵۷۵ ۵۷۶
۵۸۲ - ۵۸۳ - ۵۹۵ - ۶۰۲
۶۰۳ - ۶۰۵ - ۶۰۹ - ۶۱۰
۶۱۷ - ۶۱۹ - ۶۲۷ - ۶۳۰
۶۳۵ - ۶۳۶ - ۶۴۱ - ۶۵۱
۶۵۳ - ۶۷۷ - ۶۸۲ - ۶۸۷
۶۳۱ ۶۳۵ - ۶۳۶ ۶۳۷
۶۸۸ ۷۰۰ ۷۰۲ ۷۰۳
۷۷۶ - ۷۸۱ - ۷۸۳ - ۷۹۲
۸۱۶ - ۸۲۵ - ۸۶۲ ۸۹۰
۹۳۴ - ۹۴۸ - ۹۵۱ - ۹۶۲
۹۶۳ - ۹۶۵ - ۹۷۲ ۹۸۲

صفدر اویس افغان - ۹۳۴
افغان و خیل عرف محمد زائی - ۷۹
افغانا خان - ۶۱۰ - ۹۵۵ - ۹۹۰
بارچ خان صوبیدار - ۲۰۵
بہلول خان افغان (بہلول لودھی)
۲۳۲ - ۲۳۳ - ۲۴۳ - ۲۴۵

● مواضع و قبیلہ ●

آنبر ۵۵ ۶۰۹ - ۸۰۶
۱۲۷ - ۱۳۳
آب آبا سنگر - ۵۸ - ۲۶۳
آنبار ۱۳۰ - ۱۳۲ - ۱۳۸ - ۱۴۳
۱۴۱ - ۱۵۳ - ۱۶۲ - ۱۶۸
آمرآباد ۲۳۳ - ۲۴۲
رنگ آمرآباد ۲۴۲
آنبر ۳۰۰
رنگ آنبر ۷۲۰ - ۸۵۳ - ۸۶۵
۸۶۶ - ۸۸۲ - ۸۸۵
ابراہیم کنڈ ۳۲۹ - ۳۸۸
اٹک ۴۷ - ۶۶۱ - ۷۱۲

ب — ۲۰۸ — ۲۴۲ — ۲۵۹
اجمیر (دارالفتح) — ۱۲ — ۱۳
۱۹ — ۲۰ — ۱۷۸ — ۲۶۲
۲۶۳ — ۳۳۷ — ۳۴۱ — ۵۷۴
۵۱۸ — ۵۴۱ — ۶۱۶ — ۶۵۱
۶۶۱ — ۶۹۳ — ۶۹۴ — ۸۰۰
۸۰۳ — ۸۵۲ — ۸۶۰ — ۹۴۹
۹۵۰
اجمیر (دارالخیر) — ۳۳ — ۶۴
۶۶ — ۶۷ — ۷۵ — ۸۰ — ۸۴
۲۵۴ — ۲۵۵ — ۲۶۱ — ۲۶۲
۲۶۳ — ۲۷۶ — ۳۸۰ — ۳۹۱
۶۰۵ — ۶۰۶ — ۶۰۸ — ۶۵۰
۶۶۱ — ۸۳۸ — ۸۵۷ — ۸۹۸
۹۱۰ — ۹۳۶ — ۹۳۷ — ۹۴۷
۹۷۴
احمدابادِ (ظفرآباد — محمدآباد)
۳ — ۴ — ۵ — ۶ — ۷ — ۱۲
۱۳ — ۲۱ — ۳۵ — ۶۰ — ۶۲
۶۳ — ۷۳ — ۷۵ — ۷۶ — ۸۰
۸۱ — ۸۲ — ۱۲۹ — ۱۷۶
۲۰۱ — ۲۱۶ — ۲۲۲ — ۲۵۰
۲۶۴ — ۳۸۲ — ۳۸۰ — ۴۱۴
۴۲۸ — ۴۳۸ — ۴۷۵ — ۴۷۸
۴۷۹ — ۴۸۰ — ۴۸۱ — ۴۸۲
۵۱۶ — ۵۱۸ — ۵۱۹ — ۵۴۱
۵۴۶ — ۵۹۶ — ۵۹۶ — ۵۸۳
۵۸۵ — ۶۱۶ — ۶۱۷ — ۶۱۸
۶۲۷ — ۶۶۳ — ۶۶۴ — ۶۶۵
۶۸۱ — ۶۸۳ — ۶۹۳ — ۶۹۷
۷۱۵ — ۷۲۸ — ۷۳۳ — ۷۵۱
۷۵۴ — ۷۵۵ — ۷۵۶ — ۷۸۱
۷۹۲ — ۷۹۵ — ۸۱۹ — ۸۴۳
۸۲۴ — ۸۳۲ — ۸۳۸ — ۸۵۷
۸۹۸ — ۹۳۶ — ۹۳۷ — ۹۳۸
۹۴۰ — ۹۴۱ — ۹۴۶ — ۹۴۷
۹۴۹ — ۹۶۳ — ۹۶۴ — ۹۶۵
۹۶۶ — ۹۶۷ — ۹۷۰ (شفاظار)
محلهٔ احدی پوره — ۲۱۳ — ۲۱۴
احمدنگر — ۲۹۰ — ۲۹۲ — ۵۲۴
۵۴۰ — ۵۴۱ — ۵۹۷ — ۷۷۹
۷۹۷ — ۸۸۶
قلعهٔ ادهونی — ۳۷۱ — ۳۷۲

آذربیجان – ۷۱۵

قلعهٔ ارک برهان پور – ۱۲ – ۳۵

۲۷۸ – ۲۷۹ – ۸۹۵ – ۸۹۶

قلعهٔ ارک دارالخلافه – ۸۹۶–۸۰۶

۸۱۱ – ۹۳۵

قلعهٔ ارک چالکه – ۱۲۱ – ۱۲۲

ارکاٹ – ۵۷۱

اسلیمبوری (ایرم بوری) – ۳۵۲

۳۵۹ – (شعب ماه)

اصفهان (صفاهان) – ۲۸۶

۲۸۷ – ۳۵۰ – ۹۳۸ – ۹۷۳

۹۷۵ – ۹۷۸

قلعهٔ اصفهان – ۹۳۸

اکبرآباد (مستقر الخلافه) – ۵

۶ – ۲۰ – ۲۹ – ۳۰ – ۳۱

۳۳ – ۳۳ – ۳۸ – ۴۲ – ۴۹

۵۳ – ۶۱ – ۶۲ – ۷۹ – ۱۲۹

۱۷۶ – ۱۸۷ – ۱۸۸ – ۱۸۹

۱۹۹ – ۲۰۱ – ۲۱۳ – ۲۱۶

۲۵۳ – ۲۵۵ – ۳۱۶ – ۳۲۷

۳۹۳ – ۴۴۳ – ۵۶۸ – ۵۷۳

۵۷۵ – ۵۷۶ – ۵۷۷ – ۵۷۸

۵۸۰ – ۵۸۳ – ۵۸۴ – ۵۸۷

۵۹۴ – ۶۰۱ – ۶۱۳ – ۶۰۵

۶۱۹ – ۶۲۳ – ۶۲۹ – ۶۳۸

۶۰۰ – ۶۰۱ – ۶۰۳ – ۶۰۷

۶۱۶ – ۶۱۸ – ۶۱۹ – ۶۲۴

۶۲۵ – ۶۳۱ – ۶۳۰ – ۶۳۰

۶۳۶ – ۶۳۸ – ۶۴۴ – ۶۴۵

۶۴۶ – ۶۴۷ – ۶۴۸ – ۶۴۹

۶۵۳ – ۶۵۷ – ۶۵۹ – ۶۶۳

۶۶۴ – ۶۶۵ – ۶۶۶ – ۶۶۷

۶۶۸ – ۶۷۳ – ۶۷۴ – ۶۷۵

۶۷۶ – ۶۷۷ – ۶۷۸ – ۶۷۹

۶۸۰ – ۶۸۲ – ۶۸۳ – ۶۸۴

۶۸۵ – ۶۸۶ – ۶۸۷ – ۶۸۸

۶۸۹ – ۶۹۰ – ۶۹۱ – ۶۹۲

۶۹۳ – ۶۹۴ – ۶۹۵ – ۶۹۶

۶۹۷ – ۶۹۸ – ۶۹۹ – ۷۰۰

۷۰۱ – ۷۰۲ – ۷۰۳ – ۷۰۴

۷۰۵ – ۷۰۶ – ۷۰۷ – ۷۰۸

۷۰۹ – ۷۱۰ – ۷۱۱ – ۷۱۲

۷۱۳ – ۷۱۴ – ۷۱۵ – ۷۱۶

۷۱۷ – ۷۱۸ – ۷۱۹ – ۷۲۰

۷۲۱ – ۷۲۲ – ۷۲۳ – ۷۲۴

۷۲۵ – ۷۲۶ – ۷۲۷ – ۷۲۸

۷۲۹ – ۷۳۰ – ۷۳۱ – ۷۳۲

۷۳۳ – ۷۳۴ – ۷۳۵ – ۷۳۶

۷۳۷ – ۷۳۸ – ۷۳۹ – ۷۴۰

۷۴۱ – ۷۴۲ – ۷۴۳ – ۷۴۴

۷۴۵ – ۷۴۶ – ۷۴۷ – ۷۴۸

۷۴۹ – ۷۵۰ – ۷۵۱ – ۷۵۲

۷۵۳ – ۷۵۴ – ۷۵۵ – ۷۵۶

۷۵۷ – ۷۵۸ – ۷۵۹ – ۷۶۰

۷۶۱ – ۷۶۲ – ۷۶۳ – ۷۶۴

۷۶۵ – ۷۶۶ – ۷۶۷ – ۷۶۸

۷۶۹ – ۷۷۰ – ۷۷۱ – ۷۷۲

۷۷۳ – ۷۷۴ – ۷۷۵ – ۷۷۶

۷۷۷ – ۷۷۸ – ۷۷۹ – ۷۸۰

۷۸۱ – ۷۸۲ – ۷۸۳ – ۷۸۴

۷۸۵ – ۷۸۶ – ۷۸۷ – ۷۸۸

۷۸۹ – ۷۹۰ – ۷۹۱ – ۷۹۲

۷۹۳ – ۷۹۴ – ۷۹۵ – ۷۹۶

۷۹۷ – ۷۹۸ – ۷۹۹ – ۸۰۰

۸۰۱ – ۸۰۲ – ۸۰۳ – ۸۰۴

۸۰۵ – ۸۰۶ – ۸۰۷ – ۸۰۸

۸۰۹ – ۸۱۰ – ۸۱۱ – ۸۱۲

۸۱۳ – ۸۱۴ – ۸۱۵ – ۸۱۶

۸۱۷ – ۸۱۸ – ۸۱۹ – ۸۲۰

۸۲۱ – ۸۲۲ – ۸۲۳ – ۸۲۴

۸۲۵ – ۸۲۶ – ۸۲۷ – ۸۲۸

۸۲۹ – ۸۳۰ – ۸۳۱ – ۸۳۲

۸۳۳ – ۸۳۴ – ۸۳۵ – ۸۳۶

۸۳۷ – ۸۳۸ – ۸۳۹ – ۸۴۰

۸۴۱ – ۸۴۲ – ۸۴۳ – ۸۴۴

۸۴۵ – ۸۴۶ – ۸۴۷ – ۸۴۸

۸۴۹ – ۸۵۰ – ۸۵۱ – ۸۵۲

۸۵۳ – ۸۵۴ – ۸۵۵ – ۸۵۶

۸۵۷ – ۸۵۸ – ۸۵۹ – ۸۶۰

۸۶۱ – ۸۶۲ – ۸۶۳ – ۸۶۴

۸۶۵ – ۸۶۶ – ۸۶۷ – ۸۶۸

۸۶۹ – ۸۷۰ – ۸۷۱ – ۸۷۲

۸۷۳ – ۸۷۴ – ۸۷۵ – ۸۷۶

۸۷۷ – ۸۷۸ – ۸۷۹ – ۸۸۰

۸۸۱ – ۸۸۲ – ۸۸۳ – ۸۸۴

۸۸۵ – ۸۸۶ – ۸۸۷ – ۸۸۸

۸۸۹ – ۸۹۰ – ۸۹۱ – ۸۹۲

۸۹۳ – ۸۹۴ – ۸۹۵ – ۸۹۶

۸۹۷ – ۸۹۸ – ۸۹۹ – ۹۰۰

۹۰۱ – ۹۰۲ – ۹۰۳ – ۹۰۴

۹۰۵ – ۹۰۶ – ۹۰۷ – ۹۰۸

۹۰۹ – ۹۱۰ – ۹۱۱ – ۹۱۲

۹۱۳ – ۹۱۴ – ۹۱۵ – ۹۱۶

۹۱۷ – ۹۱۸ – ۹۱۹ – ۹۲۰

۹۲۱ – ۹۲۲ – ۹۲۳ – ۹۲۴

۹۲۵ – ۹۲۶ – ۹۲۷ – ۹۲۸

۹۲۹ – ۹۳۰ – ۹۳۱ – ۹۳۲

۹۳۳ – ۹۳۴ – ۹۳۵ – ۹۳۶

۹۳۷ – ۹۳۸ – ۹۳۹ – ۹۴۰

۹۴۱ – ۹۴۲ – ۹۴۳ – ۹۴۴

۹۴۵ – ۹۴۶ – ۹۴۷ – ۹۴۸

۹۴۹ – ۹۵۰ – ۹۵۱ – ۹۵۲

۹۵۳ – ۹۵۴ – ۹۵۵ – ۹۵۶

۹۵۷ – ۹۵۸ – ۹۵۹ – ۹۶۰

۹۶۱ – ۹۶۲ – ۹۶۳ – ۹۶۴

۹۶۵ – ۹۶۶ – ۹۶۷ – ۹۶۸

۹۶۹ – ۹۷۰ – ۹۷۱ – ۹۷۲

۹۷۳ – ۹۷۴ – ۹۷۵ – ۹۷۶

۹۷۷ – ۹۷۸ – ۹۷۹ – ۹۸۰

۹۸۱ – ۹۸۲ – ۹۸۳ – ۹۸۴

۹۸۵ – ۹۸۶ – ۹۸۷ – ۹۸۸

۹۸۹ – ۹۹۰ – ۹۹۱ – ۹۹۲

۹۹۳ – ۹۹۴ – ۹۹۵ – ۹۹۶

۹۹۷ – ۹۹۸ – ۹۹۹ – ۱۰۰۰

۱۰۰۱ – ۱۰۰۲ – ۱۰۰۳ – ۱۰۰۴

۱۰۰۵ – ۱۰۰۶ – ۱۰۰۷ – ۱۰۰۸

۱۰۰۹ – ۱۰۱۰ – ۱۰۱۱ – ۱۰۱۲

۱۰۱۳ – ۱۰۱۴ – ۱۰۱۵ – ۱۰۱۶

۱۰۱۷ – ۱۰۱۸ – ۱۰۱۹ – ۱۰۲۰

۱۰۲۱ – ۱۰۲۲ – ۱۰۲۳ – ۱۰۲۴

۱۰۲۵ – ۱۰۲۶ – ۱۰۲۷ – ۱۰۲۸

۱۰۲۹ – ۱۰۳۰ – ۱۰۳۱ – ۱۰۳۲

۱۰۳۳ – ۱۰۳۴ – ۱۰۳۵ – ۱۰۳۶

۱۰۳۷ – ۱۰۳۸ – ۱۰۳۹ – ۱۰۴۰

۱۰۴۱ – ۱۰۴۲ – ۱۰۴۳ – ۱۰۴۴

۱۰۴۵ – ۱۰۴۶ – ۱۰۴۷ – ۱۰۴۸

۱۰۴۹ – ۱۰۵۰ – ۱۰۵۱ – ۱۰۵۲

۱۰۵۳ – ۱۰۵۴ – ۱۰۵۵ – ۱۰۵۶

۱۰۵۷ – ۱۰۵۸ – ۱۰۵۹ – ۱۰۶۰

۱۰۶۱ – ۱۰۶۲ – ۱۰۶۳ – ۱۰۶۴

۱۰۶۵ – ۱۰۶۶ – ۱۰۶۷ – ۱۰۶۸

۱۰۶۹ – ۱۰۷۰ – ۱۰۷۱ – ۱۰۷۲

الٰہ‌باد – ۳۱ – ۳۲ – ۳۶ – ۶۱
۷۶ – ۱۰۵ – ۲۰۱ – ۲۱۷
۲۱۸ – ۲۲۹ – ۲۷۱ – ۶۹۱
۶۹۲ – ۶۹۳ – ۷۱۱ – ۷۱۲
۸۲۶ – ۸۲۸ – ۸۳۶ – ۸۴۲
۸۴۳–۸۴۴–۸۴۹–۸۵۲–۸۵۹
پرگنهٔ امجده – ۸۴۹
انباگهات – ۳۸۵ – ۳۹۲ – ۴۹۵
اودیپور – ۲۹۳ – ۶۰۵ – ۶۹۱
اورنگ آباد (خجسته بنیاد)
۵۷۳–۷۳۴–۹۵۴ (شف خاں)
اوده – ۶۶۳ – ۶۶۵ – ۶۷۴
۸۴۳ – ۸۴۹ – ۹۳۶
ایران – ۶۵ – ۷۹ – ۸۳ – ۸۴
۱۲۴ – ۱۲۷ – ۱۷۷ – ۱۸۷
۱۹۴ – ۲۰۳ – ۲۱۰ – ۲۵۶
۲۷۶ – ۲۸۴ – ۲۸۵ – ۲۸۶
۲۸۷ – ۲۸۸ – ۳۲۵ – ۳۲۶
۳۲۷ – ۳۳۵ – ۳۵۹ – ۳۸۰
۳۸۷ – ۴۰۳ – ۴۰۴ – ۴۵۰
۴۵۶–۴۵۹ – ۵۶۳ – ۵۷۲
۵۹۵ – ۵۸۹ – ۵۸۸ – ۵۸۴
۹۴۳ – ۹۴۵ – ۹۶۳ – ۹۷۸
۹۷۹ – ۹۸۰ – ۷۰۰ – ۷۱۸
۷۳۳ – ۷۳۷ – ۷۷۴ – ۷۹۲
۷۹۵ – ۸۹۰ – ۸۸۹ – ۸۹۳
۹۰۷ – ۹۲۱ – ۹۴۵ – ۹۴۷
۹۴۸ – ۹۵۱ – ۹۶۳ – ۹۷۴
۹۷۵ – ۹۷۶
پرگنهٔ ایندی – ۳۱۷
ایلکندل – ۹۳۱ – ۹۷۲
ایمن‌آباد – ۸۷۱

● حرف باء – مردمان ●

بادشاه‌بیگم صبیهٔ عالمگیر بادشاه
۳۰ – ۷۷ – ۱۱۰
باقی بیگ (بهادر خان) – ۳۱
باقر خان – ۸۴
بانها زنادار – ۲۱۹
محمد باقر – ۴۱۰ – ۴۱۱
بابر شاه فردوس‌مکانی – ۴۰۹
۸۳۷ – ۸۹۹ – ۹۰۵

باقرخان (دیگر) ۵۳۰
شیخ بایزید ولی — ۱۰۰۱ — ۸۸۲
[illegible] — ۹۱۰ — ۸۷۹ — ۵۷۷
۸۷۸
[illegible] — ۸۸۸ — ۹۱۰ — ۹۱۱
[illegible] ۹۰۳
۷۸۹ — ۷۹۹ — ۷۰۹
[illegible] شیخ [illegible] ۱۰۰۷
۸۹۸ — ۸۹۰
[illegible] ۹۲۰
[illegible] ۹۲۵
[illegible] — ۹۰۹ — ۹۵۵
[illegible] — ۲۷۹
[illegible] ۷۰۲
[illegible] ۵۱۱
[illegible]
[illegible] ۹۸
[illegible] ۷۰
[illegible] ۱۲۴
۱۲۷ — ۱۲۹
[illegible] ۹۰۸
[illegible] ۲۸۰ — ۴۸۰

۷۷۹ — ۸۲۲
[illegible] ۸۹۸
[illegible] ۱۸۱ — ۱۱۹
۸۹۷ — ۸۰۰ — ۷۱۹
شیخ [illegible] قطب [illegible]
[illegible] — ۱۱ — ۸۹۹ — ۸۸۲
۵۰۲ — ۵۵۹ — ۵۵۶ — ۵۵۳
[illegible] ۱۰
[illegible] ۲۰۸ — ۲۰۵
۹۵۳ — ۸۰۹
[illegible] — ۲۲۷
[illegible] ۷۷۱ — ۷۷۳ — ۷۷۴
[illegible] ۲۰۸
[illegible] ۷۰۲
[illegible]
[illegible] ۲۲
[illegible] ۹۵۵
[illegible] ۳۱۰
[illegible] ۳۴
۱۰۳ — ۷۲
[illegible] — ۳۶۰
[illegible]

(نگون‌بخت) – ۴۹۱
بلبهداس – ۸۲۳
بندرابن‌داس بهادر شاهي
مورخ – ۲۱۱ – ۳۰۴ – ۳۲۱
زار بنگالکر مرهٹه – ۸۵۳ – ۸۵۴
بندیلها – ۹۵۳
سید بهادر – ۲۳
بهادرخان کوکه – ۲۳ – ۲۵ – ۳۵
۳۹ – ۴۱ – ۴۹ – ۵۵ – ۶۴
۷۴ – ۸۴ – ۸۵ – ۸۶
بهیم پسر بیتهلداس گور – ۲۸
زار بهاو سنگهه – ۱۲۲ – ۲۰۵
بهیم‌نرائن راجهٔ کوچ بهار – ۱۳۲
۱۳۴ – ۱۳۵ – ۱۳۶ – ۱۳۷
۱۶۲ – ۱۷۱
بهوانانهه وزیر راجه بهیم نرائن –
۱۳۷
بهوکن وزیر – ۱۶۶ – ۱۶۷ – ۱۶۹
بهلول خان لیجابوری – ۱۹۱
۱۹۶ – ۲۳۴ – ۲۳۶ – ۲۹۱
۸۶۲
بهرومندخان – ۲۶۶ – ۴۰۴ – ۴۰۷
۴۱۳ – ۴۶۷ – ۴۷۷ – ۴۹۱
بهادرشاه شاهعالم خلدمنزل
(سلطان محمد معظم) ۲۸۰
۵۵۹ – ۵۶۶ – ۵۷۱ – ۵۷۲
۵۷۳ – ۵۷۴ – ۵۷۶ – ۵۷۷
۵۷۹ – ۵۸۰ – ۵۸۱ – ۵۸۳
۵۸۴ – ۵۸۵ – ۵۸۶ – ۵۸۷
۵۸۹ – ۵۹۰ – ۵۹۱ – ۵۹۲
۵۹۴ – ۶۸۵ – ۶۹۱ – ۷۰۷
۷۰۸ – ۷۱۰ – ۷۱۶ – ۷۲۹
۷۳۶ – ۷۳۸ – ۷۵۹ – ۷۶۱
۷۷۲ – ۷۷۶ – ۷۸۲ – ۷۸۳
۷۸۶ – ۷۹۱ – ۸۱۶ – ۸۲۵
۸۳۰ – ۸۵۷ – ۸۸۴ – ۸۸۵
۹۶۲–۹۶۴(شغف شین رمیم)
سلاطین بهمنیه – ۳۶۸
بهاگمتي زن قطب‌الملک – ۳۶۸
سلطان بهادر گجراتي – ۴۰۱
بهادرخان میر شمشیر – ۵۳۴
۵۳۷ – ۹۵۰ – ۹۵۲ – ۹۵۹
بهادرعلي‌خان (آلهوردي‌خان)–
۵۷۵ – ۵۸۸

راجه بهکر - ۵۹۰ - ۹۲۱
بهادر خان روهله - ۷۰۲ - ۷۲۱
راجه بهیم سنگهه - ۸۰۶ - ۸۲۸
۸۳۳ - ۸۳۴ - ۸۳۹ - ۸۵۱
۸۵۷ - ۸۵۹ - ۸۶۶ - ۸۷۷
۸۸۸
بهوانسل امشغاني - ۸۳۵
شاهجهنگ نقیر - ۸۶۳
بهکرنل خان مشهور به لیبدن
بیگ فلساق - ۹۵۸ (شعر)
بدنهاداس کور - ۴۸
بیرسنگهه راتهور - ۴۸ - ۱۳۵
بهیم خان خانخانان - ۳۹۲
شاهزاده سپهه بیدار بخت پسر
اعظم شاه - ۳۹۵ - ۴۶۱ - ۴۷۳
۴۷۸ - ۴۹۲ - ۴۹۵ - ۵۱۸
۵۲۰ - ۵۰۱ - ۵۰۲ - ۵۳۱
۵۶۶ - ۵۶۷ - ۵۶۸ - ۵۷۶
۵۸۳ - ۵۸۸ - ۵۹۲ - ۵۹۳
۵۹۸ - ۶۳۶ - ۷۷۶
شاهزاده بیداردل پسر
بیدار بخت - ۵۹۸
بیرم خان - ۸۹۹ - ۹۱۳ - ۹۲۲

• مواضع وغیره •

باره - ۲۳ - ۳۰ - ۱۱۰ - ۳۲۹
۳۳۵ - ۴۵۷ - ۵۹۲ - ۵۹۳
۶۹۲ - ۷۰۲ - ۷۰۳ - ۷۱۳
۷۲۱ - ۷۲۲ - ۷۷۱ - ۷۷۸
۷۰۹ - ۷۹۱ - ۷۹۲ - ۷۹۳
۸۲۳ - ۸۲۱ - ۸۴۳ - ۸۶۶
۸۷۷ - ۸۷۹ - ۸۷۹ - ۸۸۴
۸۸۶ - ۸۹۱ - ۸۹۲ - ۸۹۵
۸۹۶ - ۸۹۷ - ۸۹۸ - ۸۹۹
۹۰۰ - ۹۰۱ - ۹۰۲ - ۹۰۵
۹۰۷ - ۹۰۸ - ۹۱۱ - ۹۱۷
۹۱۸ - ۹۲۲ - ۹۲۳ - ۹۲۵
۹۲۶ - ۹۲۷ - ۹۲۸ - ۹۲۹
۹۳۰ - ۹۳۱ - ۹۳۲ - ۹۳۳
۹۳۱ - ۹۳۲
باغ آصف (باغ شاهجهان) - ۳۹
(شعر شهر)
بانسه - ۸۹

بندر بابل – ۱۱۳ – ۱۷۷
بالاگهاٹ – ۲۰۷ – ۲۷۱ – ۷۳۸
بازارك – ۲۴۰
باروپله – ۲۵۹ – ۷۲۸ – ۷۳۲
۷۴۲ – ۷۵۰ – ۸۲۸
باري – ۴۵۳
باغ دهره – ۵۷۸
باغي جي پوره (در خجسته بنياد) ۶۰۵
باغ محسن خان – ۷۳۹
بالكنده – ۷۸۹
باره دري شايسته‌خان – ۸۰۷
۸۱۲
بازار سعدالله خان – ۸۰۹–۸۱۱
۸۱۲ – ۸۱۳
بالاپور – ۸۸۷ – ۸۸۸ – ۸۸۹
باغ گوشه محل – ۹۶۱
بخارا – ۷۹
تلمهٔ بخشنده‌بخش (كفدانه) ۵۳۸
۵۴۰ – ۵۴۱ – (شغ كاف)
بدخشان – ۲
برهان پور دارالصرور – ۱۱ – ۱۲
۴۵ – ۱۷۸ – ۲۰۳ – ۲۰۶ – ۲۰۹
۲۱۳ – ۲۴۸ – ۲۷۰ – ۲۷۲
۲۷۴ – ۲۷۵ – ۲۷۸ – ۲۷۹
۲۸۶ – ۳۳۷ – ۳۹۳ – ۴۵۶
۵۴۱ – ۵۵۳ – ۵۵۵ – ۵۵۸
۵۹۵ – ۵۷۲ – ۵۸۲ – ۶۱۶
۶۱۸ – ۶۱۹ – ۶۲۶ – ۶۵۰
۶۵۱ – ۶۶۶ – ۶۹۷ – ۶۹۸
۶۷۶ – ۷۶۸ – ۷۵۰ – ۷۵۱
۷۵۲ – ۷۷۹ – ۷۸۰ – ۷۸۲
۷۸۴ – ۷۸۶ – ۷۸۸ – ۷۹۰
۷۹۶ – ۷۹۷ – ۷۹۸ – ۷۹۹
۸۰۳ – ۸۵۲ – ۸۵۳ – ۸۵۴
۸۵۵ – ۸۵۹ – ۸۶۵ – ۸۶۶
۸۷۱ – ۸۷۲ – ۸۷۳ – ۸۷۵
۸۷۶ – ۸۸۱ – ۸۸۴ – ۸۸۶
۸۸۷ – ۹۵۴
برار – ۲۰۱ – ۲۰۵ – ۲۷۲ – ۳۵۰
۴۶۱ – ۴۶۶ – ۵۸۱ – ۶۱۶
۶۲۰ – ۶۲۶ – ۷۸۲ – ۷۸۵
۷۹۱ – ۷۹۶ – ۷۹۷ – ۸۵۶
۸۶۶ – ۸۸۷ – ۹۵۳

قلعۂ برہان پور - ۹۱۹ - ۸۰۲
پرگنۂ بیرشہ - ۹۷۰
قلعۂ بسی - ۴۰۱ - ۴۰۲ - ۴۴۳
بمنت گنڈہ - ۳۶۰ - ۳۶۲
بصرہ - ۱۲۴
بغداد - ۵۴۲
بکلانہ - ۲۴۷ - ۲۴۸ - ۲۰۳ - ۲۰۲
۲۸۸ - ۲۸۱ - ۳۹۹ - ۴۰۱
۱۴۱ - ۲۴۳ - ۲۰۵ - ۲۰۰
بلخ - ۲ - ۷۹
برابت راجن - ۱۲۹
بنگالہ ۴ - ۵ - ۶ - ۴۵ - ۱۰۰
۱۰۸ - ۱۱۰ - ۱۳۰ - ۱۴۲
۱۳۶ - ۱۵۱ - ۱۷۰ - ۱۷۵
۱۷۷ - ۱۸۸ - ۲۹۲ - ۳۴۸
۳۹۵ - ۳۹۶ - ۴۱۶ - ۵۴۱
۵۷۱ - ۶۰۷ - ۶۲۳ - ۷۰۰
۷۱۱ - ۷۱۵ - ۷۳۰ - ۷۳۷
۸۵۳ - ۸۶۶ - ۹۰۴
بنارس - ۶ - ۳۶ - ۳۷ - ۴۰۰
۲۰۱ - ۲۱۷ - ۲۱۸ - ۲۱۹ - ۲۲۰
بنگلور - ۴۰۷ - ۹۰۹
قلعۂ بنی شاہ دراب (قلعۂ بیرنالہ)
۴۱۵ - ۴۹۸ - ۵۰۷ (شفصہ)
بنوار - ۸۹۰ - ۸۹۲
بیونانہ - ۹۰۹
بوندی - ۸۴۳ - ۸۵۱ - ۸۵۹
۸۶۴ - ۸۷۰ - ۹۰۳
بھوپال پہار - ۵ - ۳۳ - ۴۴ - ۱۲۹
۲۲۰ - ۲۰۸
بیکر - ۴۵ - ۶۰ - ۸۲ - ۸۴
قلعۂ بیلہ - ۹۰
بیرانچ - ۶۳ - ۶۴
قلعۂ بیبی گنڈہ - ۱۴۵
آب بیسرا - ۴۳۶
بیشرا - ۳۵۱
بیگلر پور - ۲۰۲ - ۲۰۳
بھونگیر - ۹۳۱ - ۹۹۰
قلعۂ بھونگیر - ۹۳۵
بھینسا - ۸۵۰
بھوپور (ظفرا) - ۳ - ۵ - ۱۸
۹۳ - ۱۱۳ - ۱۱۴ - ۱۱۵
۱۱۶ - ۱۱۸ - ۱۸۳ - ۱۸۴
۱۸۶ - ۱۸۹ - ۱۹۰ - ۱۹۱

۱۹۲ - ۱۹۳ - ۱۹۴ - ۱۹۵
۱۹۶ - ۱۹۷ - ۲۰۰ - ۲۰۷
۲۲۳ - ۲۳۶ - ۲۷۸ - ۲۹۶
۳۱۶ - ۳۱۷ - ۳۱۹ - ۳۲۰
۳۲۲ - ۳۲۹ - ۳۳۰ - ۳۳۷
۳۴۳ - ۳۶۹ - ۳۷۱ - ۳۷۲
۳۸۲ - ۳۸۳ - ۳۹۷ - ۴۰۳
۴۱۳ - ۴۲۷ - ۴۳۹ - ۴۴۵
۴۴۶ - ۴۷۲ - ۴۷۳ - ۴۷۵
۵۲۳ - ۵۲۷ - ۵۴۰ - ۵۴۸
۵۷۲ - ۶۰۸ - ۶۴۷ - ۶۴۸
۶۵۰ - ۷۱۲ - ۷۸۰ - ۷۸۸
۹۳۶ - ۹۳۹ - ۹۵۰ - ۹۵۱
۹۵۶ - ۹۵۹
قلعۂ بیجاپور - ۴ - ۱۸۵ - ۱۹۸
۲۰۵ - ۳۱۶ - ۳۱۹ - ۳۲۱
۳۲۲ - ۵۶۹
بیرگانو (بہادر گڈھ) - ۳۸۳
۴۱۵ - ۴۴۹ - ۴۵۲ - ۴۶۳
۵۰۳ - ۵۰۸ - ۵۰۹ - ۵۳۹
قلعۂ بیدر - ۳ - ۴۵۲
بیدر (محمد آباد) - ۳۹۷ - ۷۸۸
۸۹۱ - (شف میم)
بیجانگر - ۴۰۴ - ۹۲۷
بیرم پوری (اسلام پوری) - ۴۱۳
۴۱۴ - (شف الف)
بلیجا گڈھ (کہرگانون) - ۴۵۶
۵۸۲ - ۸۵۲ - (شف کاف)
پرگنۂ بیرنگر - ۹۷۱

---

* حرف پے - مردماں *

پابرا مفسد - ۶۳۰ - ۶۳۱ - ۶۳۲
۶۳۳ - ۶۳۵ - ۶۳۶ - ۶۳۷
۶۳۸ - ۶۴۱ - ۶۴۲ - ۶۴۳ - ۶۴۷
پدم سنگھہ پسر کرن - ۱۲۲
پردل خان - ۶۸ - ۱۹۱
سلطان پرویز - ۸۳
پرتھی سنگھہ زمیندار - ۱۲۳
پرپا نایک - ۳۶۹ - ۳۷۰ - ۵۲۴
۵۳۱ - ۵۳۲ - ۵۳۳ - ۵۷۰
قوم پرتگال - ۴۰۰ - ۴۰۱ - ۴۰۳
پرسرام - ۴۷۰ - ۵۰۰ - ۵۰۱
پردل خان (دیگر) ۶۲۳
پنجابی خطیب پکش - ۶۶۵

پورنمل زمیندار هام - ۱۵۶ - ۱۵۷

پورنمل (دیگر) - ۱۶۶ - ۱۷۱

پهاڑ خان - ۴۹۳

پیرجی تاجر - ۷ - ۲۳۹ - ۲۵۰ - ۲۵۱

پیران ویسه وزیر افراسیاب - ۱۳۰

پیم ذایك زمیندار - ۵۲۳ - ۵۲۵ - ۵۲۶

شیخ پیر محمد سلوی - ۵۱۹

پیلوجی سرهنه - ۹۰۹ - ۹۰۰

• مواضع وغیره •

پالی پت - ۱۷۷

قلعهٔ پارس کنده (صادق کنده) - ۴۹۱

پانچه کنو - ۴۹۱

پٹنه (عظیم آباد) - ۵ - ۲۲۰ - ۲۷۰ - ۲۹۱ - ۷۱۰ - ۷۱۲ - ۷۱۵ - ۷۹۱ - ۸۱۷ (شف باں)

قلعهٔ پرتاله (بلی شاه ترك) - ۱۱۸ - ۱۹۵ - ۲۲۱ - ۳۸۳ - ۳۹۹ - ۴۱۳ - ۴۱۵ - ۴۹۱ - ۴۹۳ - ۴۹۶ - ۴۷۶ - ۴۷۷ - ۴۸۱

پرگنل (دیگر) - ۴۸۳ - ۴۸۵ - ۴۹۰ - ۴۸۱ (شف باں)

قلعهٔ پریندہ - ۱۲۲ - ۵۶۹

قلعهٔ پنی (تونس تاج) - ۴۵۰ - ۴۷۱ - ۴۷۲

پشاور - ۲۳۰ - ۲۳۲ - ۲۳۷ - ۲۳۸ - ۲۴۰ - ۲۴۲ - ۲۷۳ - ۵۷۷

پنجاب - ۳۳ - ۳۴ - ۵۵ - ۶۴ - ۱۲۷ - ۵۰۲ - ۶۵۱ - ۶۵۲ - ۶۶۳ - ۶۷۳ - ۶۷۴ - ۷۹۱ - ۷۹۷ - ۷۷۱

آب پنجاب - ۳۹

پرگنهٔ پونه - ۱۱۳ - ۱۱۹ - ۱۲۰ - ۱۲۲ - ۱۷۹ - ۲۳۲ - ۳۹۳ - ۵۱۰ - ۵۱۱ - ۵۲۶ - ۵۶۳

قلعهٔ پوندهر - ۱۷۸

قلعهٔ پوں کنده - ۴۷۷ - ۴۸۵

قلعهٔ پهول پنده - ۲۳۱

قصبهٔ پهونسری - ۷۸۵

پهرپهول - ۱۷۶

• حرف تاء - مردمان •

تارا بائي زن رام راجا - ۴۶۹
۵۱۶ - ۵۱۷ - ۵۲۰ - ۵۲۷
۵۳۰ - ۵۸۳ - ۶۲۷ - ۷۴۲
۷۸۲ - ۷۸۳

سيدتاج خان(شهامت خان)-۵۷۶

تاتار خان - ۶۳۹

تربيت خان - ۳۳ - ۶۴ - ۷۵
۱۲۳ - ۱۲۴ - ۱۲۶ - ۱۷۶
۲۰۱ - ۲۰۲ - ۳۲۵ - ۷۳۶

ترکان - ۱۸۷ - ۹۰۳

تربيت خان ميرآتش - ۴۶۲
۴۶۴ - ۴۶۵ - ۴۶۷ - ۴۷۱
۴۷۵ - ۴۸۳ - ۴۸۴ - ۴۸۶
۴۸۷ - ۴۸۸ - ۴۸۹ - ۴۹۰
۴۹۶ - ۵۱۰ - ۵۱۲ - ۵۱۴
۵۲۱ - ۵۲۷ - ۵۲۸ - ۵۳۶
۵۳۸ - ۵۷۲ - ۵۸۴ - ۵۹۴
۵۹۵

ترک تاز خان - ۴۷۳ - ۸۹۱
۸۹۵ - ۹۰۵

تربيت خان (ديگر) - ۹۲۱

تسلي بائي (زني مرهنه)-۶۶۶

تقرب خان - ۳۴

محمدتقي خان بخشي - ۲۰۹

تقرب خان (حکيم محمدمحسن)-
۵۷۰ - ۵۷۱ - ۶۰۹ - ۶۱۰
۶۲۱ - (شغف ميم)

تنگري وردي خان برادر آغر
خان - ۲۴۲ - ۲۴۶

راجه تودرمل ثاني - ۳۹

تهورخان پسر صلابت خان - ۳۱۴
۴۱۶ - ۴۱۷ - ۵۸۸ - ۵۹۵

تهورخان تورداني - ۸۳۲ - ۸۳۸
۸۸۹ - ۸۹۴

تهورخان افغان(ديگر)-۸۹۰-۸۹۲

تهورعلي خان -۹۱۷-۹۲۲-۹۲۹

امير تيمور صاحب قران - ۱
۲ - ۳ - ۳۰ - ۷۶ - ۴۷۶
۵۵۰ - ۵۶۶ - ۶۰۳ - ۶۲۵
۶۸۵ - ۷۰۷ - ۸۰۸ - ۸۱۴
۸۱۶ - ۸۲۱ - ۸۳۱ - ۸۳۹
۸۴۰ - ۸۴۱ - ۸۹۹ - ۹۰۰

۹۰۵ – ۹۲۸
قاضي اتمور دبول – ۱۳۸
تيراندار خان – ۱۶۳ – ۳۱۷

• مواضع وغيره •

تانده – ۹۸ – ۹۹
تاريخنامه – ۶۳۷ – ۶۴۳
قلعهٔ تاريخنامه – ۶۴۱ – ۶۴۲
تالاب جمونت – ۹۵۲
ولايت تبت – ۱۸۵ – ۱۸۶ – ۲۰۲
دريلي تبغي از رنگ دريان بود –
۵۵۵ – ۶۴۹ – ۸۵۴ – ۸۷۵
تلنگانه – ۲۹۳ – ۲۹۴
تورل – ۶۵ – ۷۹ – ۸۰ – ۱۲۴
۱۸۲ – ۳۳۵ – ۳۴۵ – ۸۶۵
۳۷۳ – ۴۶۷ – ۵۶۳ – ۵۸۴
۵۸۸ – ۶۲۴ – ۶۵۱ – ۷۰۰
۷۰۱ – ۷۱۸ – ۷۱۹ – ۷۲۱
۷۲۷ – ۷۶۳ – ۷۹۲ – ۷۹۵
۸۵۷ – ۸۹۰ – ۸۹۴ – ۸۰۵
۸۸۹ – ۹۲۳ – ۹۰۷ – ۹۲۱
۹۳۵ – ۹۵۱ – ۹۶۰ – ۹۶۳
قلعهٔ تورنا (فتوح النيب) –
۵۲۰ – ۵۲۱ – ۵۲۳
تهره – ۹۰۳
تهانيسر – ۲۰۶ – ۲۹۹ – ۴۵۰ – ۴۵۸
تهانيسر – ۵۱۸ – ۵۶۷ – ۷۵۰

• حرف ثے – مواضع وغيره •

صوبهٔ ثهنه – ۴۳ – ۱۳۷
۲۰۹ – ۴۶۳ – ۵۰۴ – ۶۸۵
۱۳۵ – ۲۷۶
درياب ثهنه – ۶۰

• حرف تا – مردمان •

ثابت خان – ۹۲۰ – ۹۲۱ – ۹۲۵

• حرف جيم – مردمان •

جان بيگ – ۵۰ – ۹۱
جگدراي دلقي – ۱۱۹ – ۱۹۳
سيد جان محمد ولي – ۲۰۱
جان نثار خان (خواجه ابوالمكارم)
۲۸۰ – ۳۱۶ – ۳۱۷ – ۵۷۳
۵۰۹ – ۵۸۱ – ۵۸۸ – ۵۹۳

۷۲۰ – ۷۸۶ – ۷۸۷ – ۷۸۸
۷۹۰ – ۷۹۶ – ۸۷۶ – ۸۸۹
(شغف الف)
جاني صاحبه – ۳۰۸
قوم جاٹ – ۳۱۶ – ۳۹۴ – ۳۹۵
۶۵۱ – ۶۷۲ – ۶۷۵ – ۹۲۸
۹۳۳ – ۹۴۴ – ۹۴۶
جاني بیگم محل خاص شاهزاده
محمد اعظم – ۳۱۷ – ۴۱۰
جان‌سپار خان – ۳۷۱ – ۶۳۰
جان‌محمد فاضل – ۶۶۳
جاني خان – ۷۰۲ – ۷۱۸
۷۲۰ – ۷۲۲
جاني‌خان (دیگر) – ۸۶۲ – ۸۶۵
جان‌چند پسر چترسال بندیله –
۸۵۰ – ۸۵۸
جسونت‌سنگهه مهاراجه – ۶ – ۷
۱۰ – ۱۲ – ۱۳ – ۱۴ – ۱۷
۱۸ – ۲۰ – ۲۱ – ۳۱ – ۴۳
۴۴ – ۴۸ – ۵۱ – ۶۱ – ۶۲
۶۳ – ۶۴ – ۶۵ – ۶۶ – ۷۵
۹۸ – ۱۲۹ – ۱۷۵ – ۱۷۷
۲۰۲ – ۲۴۱ – ۲۴۶ – ۲۵۹
۲۶۰ – ۲۶۱ – ۲۶۲ – ۲۶۳
۳۸۳ – ۶۰۵
جعفرخان ولد آقاوردي خان –
۳۳ – ۴۱ – ۱۲۲ – ۱۷۶
۱۷۷ – ۲۱۰ – ۲۱۶ – ۲۱۷
۲۳۴ – ۲۳۵ – ۷۷۲
سید جعفر سید بارهه – ۵۷۰
محمد جعفر تقرب خان – ۷۲۹
۷۳۲
خواجه‌محمد جعفر درویش ۷۵۵
۷۵۷ – ۷۵۸ – ۷۵۹ – ۷۶۰
محمد جعفر نبیرهٔ حسین
خان – ۹۳۰
جعفر خان عرف محمد هادي
(مرشد قلي خان صوبه‌دار
بنگاله) – ۹۷۴
جگنا پسر پیم نایکه – ۵۲۶
جگپت رار – ۷۸۹
جگروپ سنگهه – ۸۴۹ – ۸۵۰
جلال خان قرارل – ۵۹ – ۵۹۱
جلال‌الدین خان – ۶۲۴

جلال خان نوجدار - ۶۵۵ - ۶۵۶
جلال الدین خان - ۷۱۰
سید جلال بخاری - ۸۹۲
میرجمله معظم خان - ۹ - ۱۰
۲۱ - ۴۴ - ۴۸ (شغب میر)
جمشید - ۳۰۸ - ۳۴۷
جمشید خان لاهسا بوری -
۵۳۴ - ۵۳۵
صبر جمله خانخانان (قاضی
عبدالله نوراني) - ۷۳۳،
۷۳۶ - ۷۳۱ - ۷۴۰ - ۷۴۱
۷۴۲ - ۷۶۸ - ۷۶۹ - ۷۷۰
۷۷۱ - ۸۰۱ - ۸۰۴ - ۸۲۳
۸۴۳ - ۱۲۱ - ۱۳۸ - (شغب
میر)
جمشیدی نرهمن - ۷۳۵ - ۷۳۹
میرشمال الدین خان - ۹۰۲ - ۹۰۳
جمال الله خان - ۸۸۹
محمد جواد پسر محمد صدر
خان - ۴۸۶
جوهر خان - ۸۹۰ - ۸۹۴
جهان آرا بیگم صاحب
بادشاه بیگم - ۳۱ - ۳۲ - ۱۸۲
۱۸۹ - ۱۸۹
جهانگیر شاه جانت مکلی - ۳۹
۲۷۹ - ۸۹۲
جهان شاه (حسینه اختر) -
۶۲۱ - ۶۲۲ - ۶۸۵ - ۶۸۹
۶۸۷ - ۶۸۸ - ۸۲۵ - ۸۴۰
(شغب خان)
جهاندار شاه (معزالدین) بن
جهان شاه بادشاه - ۶۸۵
۶۸۷ - ۶۸۸ - ۶۹۵ - ۶۹۰
۶۹۱ - ۶۹۳ - ۶۹۷ - ۶۹۸
۷۰۰ - ۷۰۱ - ۷۰۲ - ۷۰۳
۷۰۴ - ۷۰۵ - ۷۱۱ - ۷۱۲
۷۱۳ - ۷۱۵ - ۷۱۸ - ۷۱۹
۷۲۰ - ۷۲۱ - ۷۲۲ - ۷۲۳
۷۲۴ - ۷۲۵ - ۷۲۶ - ۷۲۸
۷۲۹ - ۷۳۵ - ۷۳۷ - ۷۴۰
۹۱۰ - ۹۱۵ - ۹۱۳ -
(شغب میر)
راجه جیسنگهه - ۵ - ۶ - ۴۴
۶۰ - ۶۴ - ۶۵ - ۶۶ - ۷۴

۷۵ - ۸۴ - ۱۲۳ - ۱۷۸
۱۷۹ - ۱۸۰ - ۱۸۱ - ۱۸۲
۱۸۳ - ۱۸۴ - ۱۸۹ - ۱۹۰
۱۹۱ - ۱۹۲ - ۱۹۳ - ۱۹۵
۱۹۶ - ۱۹۷ - ۱۹۸ - ۲۰۰
۲۰۵ - ۲۰۷ - ۲۰۸ - ۲۲۱
ملکہجیون زمیندار(بختیارخان)
۸۳ - ۸۴ - ۸۵ - ۸۹
راجہ جیسنگہ سوائي دھیراج
(دیگر) ۴۹۳ - ۴۹۹ - ۵۸۸
۶۰۵ - ۶۰۶ - ۶۰۷ - ۶۱۶
۶۱۹ - ۶۶۱ - ۶۶۲ - ۷۷۶
۷۷۷ - ۷۸۷ - ۷۹۴ - ۸۰۳
۸۰۵ - ۸۰۶ - ۸۱۱ - ۸۱۹
۸۲۶ - ۸۲۷ - ۸۲۸ - ۸۲۹
۸۳۱ - ۸۳۲ - ۸۳۳ - ۸۳۵
۸۳۶ - ۸۳۸ - ۸۳۹ - ۹۲۰
۹۲۱ - ۹۳۶ - ۹۳۸ - ۹۴۵
۹۷۳
راجہ جیسنگہہ بندیلہ - ۷۹۷
جي‌روپ سنگہہ زمیندار - ۸۴۹

* مواضع وغیرہ *

ولایت جاریان - ۸۲
جام - ۱۵۶
پرگنۂ جالنہ - ۲۷۱
جاجو - ۵۹۰
جالندھر - ۶۵۷
پرگنۂ جامود ۶۶۶ - ۷۸۲
بندر جدہ - ۴۲۱ - ۴۲۷
قلعۂ جزیرہ - ۲۲۴ - ۲۲۵ - ۲۲۶
۴۲۸ - ۴۵۳
جلال آباد - ۲۴۰ - ۲۴۱ - ۴۵۵
۴۵۶
جمون - ۹۸ - ۹۶۶
جمنا دریا - ۲۰۰ - ۲۱۳ - ۶۹۸
۷۰۱ - ۷۱۶ - ۷۱۹ - ۷۷۰
۸۴۳ - ۸۴۴ - ۸۴۵ - ۹۳۰
جنیر - ۵۲۶
جونپور - ۴۷
جودپور - ۶۲ - ۶۴ - ۶۵ - ۶۶
۲۶۱ - ۲۶۲ - ۳۸۰ - ۳۷۸
۵۰۵ - ۶۰۶ - ۶۰۷ - ۶۶۱

۷۳۷ - ۸۳۸
جرنا کدھ - ۱۲۹
جہانگیرنگر - ۳۳ - ۷۵ - ۹۰
۱۳۲-۱۳۵-۱۳۶-۱۶۲-۵۲۸
جہاں آباد - ۸۲۸
جھونپی - ۸۶۲
ہندو جھیل - ۱۱۳ - ۱۷۷

* حرف چ - مردمان *

راجہ چندرسین - ۴۳ - ۶۷۰
۸۵۰ - ۸۵۸
رانی چندرانی زوجۂ شاہ عالم
۳۳۴
قوم چراہنی - ۸۷۰
چندرشاں نبیرۂ فتح جنگ (رسالہ
شاں) - ۸۸۸ (شعف آ)
قوم چندلہ - ۶۱۵ - ۹۰۳
چلیت بندیلہ - ۶۴ - ۱۲۷
چناطونت - ۶۳۱
چوراسی جنگ - ۲۶۸ - ۲۶۹
۶۷۰ - ۷۷۶ - ۷۷۷ - ۸۲۸
۸۳۶-۹۱۹-۱۲۰-۱۳۰-۲۸۳
چھتبڑ (ہرناگر-۲۹۸-۷۲۲-۷۱۹
۷۲۰ - ۷۲۱ - ۷۲۲ - ۷۲۳
۷۲۹ - ۷۳۱ - ۸۲۶ - ۸۲۷
۸۲۸ - ۸۲۹ - ۸۳۲ - ۸۳۳
۸۳۵ - ۸۳۶ - ۸۳۷ - ۸۳۴

* مواضع وغیرہ *

چاٹگانہ (اسلام آباد) - ۱۱۳
۱۱۹ - ۱۲۲
قلعۂ چاٹگانہ - ۱۱۵ - ۱۲۰
چانگام (اسلام آباد) - ۱۸۸
چانڈہ - ۲۰۵ - ۲۰۶ - ۲۰۷
۲۰۹ - ۲۲۰ - ۶۲۰
چنگ - ۲۳۰ - ۲۳۱
آب چنبل - ۲۰ - ۲۲ - ۸۵۷
قلعۂ چنار - ۷۶
قلعۂ چنبی صفت - ۱۱۵ - ۳۹۰
۳۹۱
چنیجی - ۳۰۴ - ۳۱۳ - ۳۱۸
۳۵۰ - ۵۳۴
قلعۂ چنیجی - ۳۱۸ - ۷۸۳

چنچاور – ۴۰۳
قلعهٔ چنبر – ۵۲۴
پرگنهٔ چندیري – ۸۵۹
پرگنهٔ چوپره (مصطفی آباد)
۲۷۱ (شف میم)
چیتا پور – ۴۶
چیتور – ۹۰۶

* حرف حاء مردمان *

حاجي خان بلوچ – ۴۵
حافظ شیراز – ۱۳۹ – ۲۸۷
۵۰۱ – ۸۳۲
حامد خان پسر مرتضی خان – ۲۵۳
حامد خان (عبد الرؤف
بیجاپوري) برادر دلیر خان
۳۴۶ – (شف عین)
حامد خان بهادر برادر غازي الدین
خان بهادر – ۵۹۳ – ۶۴۸
۸۹۹ – ۹۱۵ – ۹۲۲ – ۹۲۸
۹۳۷ – ۹۶۶ – ۹۶۷ – ۹۶۸
۹۶۹ – ۹۷۰
حامد خان – (دیگر) ۹۳۳
حامد الله خان پسر مبارز خان
۹۵۶ – ۹۵۸
حبشیان – ۱۹۳ – ۲۲۵ – ۲۲۸
۲۲۹ – ۴۰۱ – ۴۰۲ – ۴۲۸
حجاج بني امیه – ۱۱۳
حرزالله خان نبیرهٔ سعدالله خان
مرحوم – ۹۵۴ – ۹۵۷
حمید حسین – ۲۵ – ۳۹
حسن بیگ – ۳۲ – ۵۷ – ۵۸ – ۵۸۹
حسن قلي خان – ۵۵ – ۹۵
حسین پاشا حاکم بصره (اسلام خان)
۱۲۴ (شف الف)
شاه حسین شاه ایران بعد شاه
سلیمان – ۲۸۹ – ۳۰۳ – ۳۵۰
۹۴۳ – ۹۴۵ – ۷۳۶ – ۹۴۷
۹۴۸ – ۹۷۴ – ۹۷۵
میرزا حسن – ۳۲۸ – ۳۲۹
سلطان حسین خواهرزادهٔ محمد
مراد خان (طالع یار خان)
۴۳۱ – ۴۸۶ – ۵۲۰ – ۵۲۱
سلطان حسن خواهرزادهٔ محمد
مراد خان – ۴۸۶

سلطان حسن (احسن خان) ۵۲۹ - ۵۳۵
(میر ملنگ) ۵۳۷ - ۵۳۸ (شف الف)
سید حسن ولی رضوی غازی ۵۵۲
حسن یار خان پسر محمد یار خان - ۵۷۷
حسن علی خان (سید عبد الله قطب الملک) - ۵۸۸ - ۵۹۲
(شف عین)
سید حسین خان بارهه سوده دار ۶۵۰ - ۶۵۱
سید حسین علی خان بهادر نیروجنگ میر نقشی امیر الامرا - ۶۵۶ - ۶۵۷
۶۵۸ - ۶۷۵ - ۶۸۸ - ۶۹۲
۶۹۸ - ۷۰۲ - ۷۱۳ - ۷۱۱
۷۱۹ - ۷۱۸ - ۷۲۰ - ۷۲۱
۷۲۲ - ۷۲۶ - ۷۲۸ - ۷۳۲
۷۳۳ - ۷۳۸ - ۷۳۱ - ۷۴۰
۷۴۱ - ۷۴۲ - ۷۵۳ - ۷۵۱
۷۵۲ - ۷۵۳ - ۷۵۴ - ۷۶۰
۷۷۳ - ۷۷۷ - ۷۷۸ - ۷۷۹
۷۸۰ - ۷۸۱ - ۷۸۳ - ۷۸۵
۷۸۶ - ۷۸۷ - ۷۸۸ - ۷۸۹
۷۹۰ - ۷۹۳ - ۷۹۴ - ۷۹۵
۷۹۶ - ۷۹۷ - ۷۹۸ - ۷۹۹
۸۰۰ - ۸۰۱ - ۸۰۳ - ۷۰۵
۸۰۶ - ۸۰۷ - ۸۰۸ - ۸۰۹
۸۱۲ - ۸۱۳ - ۸۱۷ - ۸۱۸
۸۲۰ - ۸۲۲ - ۸۲۳ - ۸۲۷
۸۲۹ - ۸۳۵ - ۸۳۴ - ۸۳۶
۸۳۵ - ۸۳۶ - ۸۳۷ - ۸۴۲
۸۴۳ - ۸۴۶ - ۸۴۷ - ۸۴۸
۸۵۱ - ۸۵۰ - ۸۵۱ - ۸۵۲
۸۵۳ - ۸۵۶ - ۸۵۷ - ۸۵۸
۸۵۹ - ۸۶۲ - ۸۶۱ - ۸۷۳
۸۷۵ - ۸۷۷ - ۸۸۴ - ۸۸۵
۸۸۶ - ۸۹۱ - ۸۹۲ - ۸۹۷
۸۹۸ - ۸۹۹ - ۹۰۰ - ۹۰۱
۹۰۲ - ۹۰۳ - ۹۰۴ - ۹۰۵
۹۰۸ - ۹۰۹ - ۹۱۰ - ۹۱۱
۹۱۲ - ۹۱۷ - ۹۱۸ - ۹۱۹
۹۴۲ - ۹۴۳ - ۹۵۱
میر حسن برادر رستم دل خان - ۶۱۲

خواجه حسن خان (خانديوان)
لیرا کوکلتاش خان – ۶۹۷
۶۹۸ – ۶۹۹ ۷۱۵ – ۷۱۷
(شغب خاء)
حسین خان خویشگی افغان –
۸۵۷–۸۶۱–۸۶۲–۸۶۳–۸۶۴
حسن خان میواتي – ۸۹۹
حسین خان – ۹۳۰
حسین منور خان (معروف
به شیخ نظام دکني) – ۹۵۶
۹۵۹ – (شغب نون)
حفیظ الله خان – ۲۵۷ – ۲۵۸
۳۶۲ – ۵۹۲ – ۷۲۱ – ۸۵۳
۸۶۲ – ۸۶۳ – ۹۵۳ – ۹۵۷
حکیم الملک پسر حکیم محسن
خان – ۶۸۶ – ۶۸۸
حمیدالدین خان – ۳۸۱ – ۳۸۷
۳۳۷ – ۳۶۱ – ۳۶۵ – ۳۸۳
۳۸۷ – ۳۸۸ – ۳۹۲ – ۳۹۳
۵۰۲ – ۵۱۲ – ۵۱۳ – ۵۲۳
۵۲۹ – ۵۳۵ – ۵۳۶ – ۵۳۷
۵۳۸ – ۵۳۹ – ۵۶۶ – ۵۷۲
۵۸۹–۵۹۶–۶۰۰–۶۷۰–۸۹۹
خواجه حمید خان – ۶۱۸
حیات خان – ۳۳۱ – ۳۳۲ – ۳۴۷
۳۴۸ – ۵۰۵
حیدرقلي خان بهادر ناصرجنگ
معزالدوله – ۷۴۰–۷۵۰–۸۲۳
۸۲۴ – ۸۳۲ – ۸۳۳ – ۸۳۴
۸۹۸ – ۹۰۳ – ۹۰۵ – ۹۰۶
۹۰۷ – ۹۰۸ – ۹۰۹ – ۹۱۱
۹۱۹ – ۹۲۱ – ۹۲۶ – ۹۳۱
۹۳۲ – ۹۳۳ – ۹۳۵ – ۹۳۶
۹۳۷ – ۹۳۸ – ۹۳۹ – ۹۴۰
۹۴۱ – ۹۴۳ – ۹۴۶ – ۹۶۵
۹۶۶–۹۶۷–۹۷۳–(شغب نون)
میر حیدر خان کاشغري –
۹۰۳ – ۹۰۴
میرحیدر وحید میرحیدر کاشغري
۹۰۳

---

* مواضع وغیرہ *

حبش – ۹۰۷
حسن ابدال – ۲۳۷ – ۲۴۱

۲۴۷ - ۲۵۲ - ۲۶۵

حسن پور - ۲۷۳ - ۹۲۲

حسن آباد - ۶۴۳ - ۸۷۰

حیدرآباد (دارالجهاد - فرخنده

بنیاد - اصل نقش بر آب نگر)

۳ - ۱۸ - ۶۳ - ۱۹۳ - ۲۲۰

۲۲۱ - ۲۹۳ - ۲۹۲ - ۲۹۳

۲۹۵ - ۲۹۶ - ۳۰۱ - ۳۰۵

۳۰۶ - ۳۰۸ - ۳۰۹ - ۳۱۰

۳۱۱ - ۳۱۵ - ۳۲۱ - ۳۲۳

۳۲۵ - ۳۲۶ - ۳۲۷ - ۳۲۹

۳۳۷ - ۳۴۸ - ۳۴۹ - ۳۵۸

۳۶۸ - ۳۶۹ - ۳۷۱ - ۳۷۳

۳۸۴ - ۴۱۳ - ۴۲۷ - ۴۳۹

۴۵۹ - ۴۷۵ - ۵۲۳ - ۶۰۸

۶۰۹ - ۶۱۵ - ۶۱۶ - ۹۱۷

۹۱۹ - ۹۲۰ - ۹۲۱ - ۹۳۱

۹۳۵ - ۹۳۸ - ۹۳۹ - ۹۴۳

۹۴۶ - ۹۴۷ - ۹۵۸ - ۹۰۲

۹۸۰ - ۹۸۹ - ۹۹۷ - ۹۵۰

۹۵۹ - ۹۶۰ - ۹۶۱ - ۹۶۲

۹۷۲ - ۹۰۳

خلعهٔ حیدرآباد - ۳۱۵ - ۳۵۳

● حرف خاء - مردمان ●

خانی خان نظام الدینی راقم

کنار - ۳ - ۱۹ - ۱۳۱ - ۱۵۵

۲۰۵ - ۲۱۲ - ۲۱۵ - ۲۱۹

۲۲۷ - ۲۳۵ - ۲۶۸ - ۲۷۱

۲۸۲ - ۲۸۶ - ۲۹۰ - ۲۹۵

۳۷۶ - ۳۹۰ - ۴۱۹ - ۴۳۳

۴۳۴ - ۴۳۳ - ۵۳۲ - ۵۴۵

۵۰۳ - ۵۵۵ - ۵۵۸ - ۵۹۷

۶۲۳ - ۶۳۳ - ۶۶۹ - ۶۷۶

۶۷۸ - ۷۲۶ - ۷۲۷ - ۷۳۴

۷۳۸ - ۷۶۶ - ۷۶۸ - ۸۱۱

۸۲۰ - ۸۳۱ - ۸۷۳ - ۸۷۷

۸۸۳ - ۹۱۸ - ۹۲۷ - ۹۶۳

خان زمان خانی - ۲۳ - ۳۳

۲۷۰ - ۲۷۲ - ۵۵۹

خانخانان بیرام (امیرالامرا)

تا بعنه خان پسر آصف خان

۳۱ - ۳۲ - ۲۲۳ - ۲۲۵

۲۲۵ - ۲۲۶ - ۲۲۸ - ۲۳۱

۲۳۴ - ۲۳۶ - ۲۴۷ - ۲۶۲
۲۶۳ - ۲۷۰ - ۲۷۴ - ۲۷۵
۲۷۶ - ۲۷۸ - ۲۸۲ - ۲۸۳
۲۸۴ - ۲۹۳ - ۲۹۵ - ۲۹۶
۲۹۷ - ۲۹۸ - ۲۹۹ - ۳۰۰
۳۰۱ - ۳۰۲ - ۳۰۳ - ۳۱۳
۳۱۴ - ۳۱۵ - ۳۱۶ - ۳۹۵
۴۱۶ - ۴۱۷ - ۴۳۰ - ۴۴۸
۶۵۰ - ۷۳۴ - ۷۷۶ (شغ الف و شین)
خاندوران - ۳۵ - ۳۶ - ۳۸
۶۱ - ۷۶
خانجهان لودي - ۱۸۴
خان‌عالم ایلچي (جان عالم) ۲۰۲
خانه‌زاد خان روح‌الله پسر روح‌الله خان - ۳۶۹ - ۳۷۰
۵۲۴ - (شغ راء)
خانجهان پسر حاجي محمدامین ۴۸۴ - ۴۸۵
خان‌زمان (مقرب خان) عرف شیخ نظام - ۴۸۸ (شغ میم)
خان‌عالم حیدرآبادي پسر خان‌زمان - ۵۴۱ - ۵۷۲
۵۸۴ - ۵۸۸ - ۵۹۱ - ۷۸۸
۸۸۹ - ۸۹۰ - ۹۵۳
خان‌زمان حیدرآبادي - ۵۴۱ - ۵۸۴
خانه‌زاد خان (نعیم خان) پسر منعم خان - ۵۷۵ - ۵۸۷
۵۹۹ - ۶۰۶ - ۶۸۸ - ۷۰۵
۷۵۲ - ۷۵۳ - ۷۹۶ - ۹۵۶
۹۶۰ (شغ نون)
خان‌زمان عرف علي اصغر - ۷۲۱ - ۷۲۲
سیدشاه‌جهان خالوي قطب‌الملک سید عبدالله - ۷۲۹ - ۷۷۶
۷۷۷ - ۸۳۹ - ۸۹۸
خان‌دوران (خواجه حسن خان) ۷۴۱ - ۷۵۷ - ۷۶۰ - ۷۶۷
۷۷۰ - ۷۷۳ - ۷۹۳ - ۸۰۲
۸۱۰ - ۸۱۲ - ۸۲۳ (شغ هاء)
خانخانان بهادرشاهي منعم‌خان ۹۶۰ - (شغ میم)

خان‌میرزا – ۱۲۳
خجسته‌اختر (شاهزاده جهان‌شاه)
پسر ابوالمظفر – ۵۷۵ – ۵۹۹
(حرف جیم)
جهان‌شاه – ۶۵۷
جلادالدین پسر محمدمراد ۴۲۹ – ۴۳۳
جانفشان‌خان – ۵۸۸ – ۶۱۵
جواهر خیمه‌نگار خان – ۹۳۰
جرنیابان – ۳۵ – ۴۲
جمشید آدم محمد شیراز – ۴۷
امیر جمشید شاعر – ۵۰
جمشید چیله – ۸۶۳ – ۸۶۵
جغرخان – ۶۰۳
جلایل‌الله‌خان – ۲۲ – ۲۶ – ۲۹
۴۰ – ۴۴ – ۴۵ – ۱۲۳ – ۱۲۹
۱۳۰ – ۲۴۱
خلیفه سلطان شاهزاده ماژندران
۲۵۶ – ۳۱۱ – ۳۵۶ – ۶۱۳
خلیل‌الله‌خان (حسینی بیگ
ابراهیم خان) ۲۹۵ – ۲۹۶
۲۹۸ – (حرف الف)
خضرخان – ۳۱۷
خواجگان خوانی (کتابتصفحه
خانوی مولف) – ۱۹ – ۲۰
خواجه خان – ۲۰
خواص خان – ۴۵
خواجه‌سرای چنغی نویس
۱۰۱ – ۱۰۲
خوشحال خان کلکوت – ۱۰۷
خواجه نوروزه – ۳۴۵
خواجه‌بابای تورانی (خوش‌خبر
خان) – ۳۴۸
خواجه‌جهان وزیر – ۴۵۲
خوشحال‌خان برادرزاده کلوت – ۶۸۹
خواجه‌علی خان تورانی – ۸۱۹
۸۴۸ – ۸۴۹ – ۸۵۸ – ۹۵۵
خیدی شهریست خان – ۲۲۵
۲۲۵ – ۲۲۶ – ۲۲۷ – ۲۲۸
۴۴۳ – ۴۵۵ – ۵۱۳

● مواضع و غیره ●

دولة خانديس – ۱۶۷ – ۲۸۹
۲۷۰ – ۳۷۲ – ۶۰۵ – ۷۴۸
۷۵۱ – ۷۷۸ – ۷۷۹ – ۷۸۰

۷۸۵ — ۷۹۹ — ۸۴۸ — ۸۸۷
خنکا — ۵۵ — ۱۳۰ — ۱۳۱ — ۷۳۶
۹۲۵ — ۹۳۸
خیمه بنیاد (اورنگ آباد) —
۵ — ۱۰ — ۱۱۳ — ۱۱۹
۱۷۸ — ۲۰۰ — ۲۰۵ — ۲۰۷
۲۴۷ — ۲۴۸ — ۲۷۰ — ۲۷۲
۲۷۴ — ۲۷۹ — ۲۸۰ — ۳۱۵
۳۷۷ — ۴۱۳ — ۴۴۲ — ۴۷۵
۵۲۷ — ۵۴۹ — ۵۵۵ — ۵۶۳
۵۷۲ — ۵۸۱ — ۵۸۲ — ۵۸۳
۶۰۵ — ۶۲۶ — ۶۴۸ — ۶۴۹
۷۰۰ — ۷۲۸ — ۷۴۲ — ۷۴۳
۷۴۵ — ۷۵۰ — ۷۵۲ — ۷۷۷
۷۷۸ — ۷۸۰ — ۷۸۶ — ۷۸۷
۷۸۸ — ۷۹۰ — ۷۹۴ — ۷۹۶
۷۹۷ — ۸۰۰ — ۸۵۷ — ۸۷۱
۸۷۳ — ۸۷۴ — ۸۷۵ — ۸۸۵
۸۸۹ — ۸۸۹ — ۸۹۶ — ۹۳۶
۹۳۹ — ۹۴۲ — ۹۵۰ — ۹۵۱
۹۵۲ — ۹۵۳ — ۹۶۰ — ۹۶۱
(حرف الف)
خراسان — ۷۲ — ۱۷۵ — ۲۰۲
۲۸۹ — ۲۹۰ — ۴۵۰ — ۵۴۶
۹۰۲ — ۹۷۵
خرم پوره — ۲۷۳
خضرآباد — ۸۶
خضرپور — ۱۷۱
خلد آباد (خرچ عرس خلدمکان عالمگیر) — ۵۳۹ — ۵۸۳ — ۶۴۹
خواف — ۷۲
خواص پوره — ۴۷۵
خیبر — ۲۳۸ — ۲۳۹ — ۲۴۵
قلعهٔ خیبر — ۳۹۲

* حرف دال — مردمان *

محمد دارا شکوه پسر شاهجهان —
۴ — ۵ — ۶ — ۷ — ۸ — ۱۲
۱۳ — ۱۴ — ۱۸ — ۲۰ — ۲۱
۲۲ — ۲۳ — ۲۶ — ۲۸ — ۲۹
۳۰ — ۳۱ — ۳۳ — ۳۴ — ۳۵
۳۶ — ۳۷ — ۳۹ — ۴۰ — ۴۱
۴۲ — ۴۳ — ۴۴ — ۴۵ — ۴۶
۴۷ — ۶۰ — ۶۲ — ۶۳ — ۶۴

٦٥ - ٦٦ - ٦٧ - ٦٨ - ٧٠
٧٢ - ٧٣ - ٧٤ - ٧٥ - ٧٦
٧٨ - ٨٠ - ٨١ - ٨٣ - ٨٥
٨٥ - ٨٦ - ٨٧ - ١٠٣ - ١٠٤
١٠٦ - ١١١ - ١٢٧ - ١٢٨
٩٥٥ - ٥٥٣
داؤد خان - ٣٩ - ٣٤ - ٣٧
٤١ - ٦٠ - ٩٢ - ٩٣ - ٩٤
١٢٩ - ١٧٨ - ١٨٠ - ٥٣٥
٥٣٧ - ٥٣٥
داؤدا - ٨٧
داؤدالكوه جعفري مجهول النسب -
١٧٩
داؤد خان افغان بني - ٥٧١
٦٢١ - ٦٢٢ - ٦٢٣ - ٦٥٠
٦٨٣ - ٦٩١ - ٧٢٨ - ٧٣٣
٧٣٧ - ٧٣٠ - ٧٣٥ - ٧٣٨
٧٥١ - ٧٥٢ - ٧٥٣ - ٧٥٤
٧٥٥ - ٧٥٦ - ٧٧٧ - ٧٨٣
٨٠٨ - ٨٨٣ - ٨٨٥ - ٨١١
١٥٢ - ٩٥٦ - ٩٦٣ - ٩٦٥
داؤب خان بسر جان نثار خلجي -
٧٩٠ - ٧٩٢ - ٨٧٦ - ٨٨٩
داؤد داد خلجي - ٨٢٧
دركا خلجي - ٢٦٣ - ٢٦٥ - ٢٦٦
٩٠٥ - ٩٠٧
شيخ دركلهي - ٨٠٣
درويش علي خان - ٩٢٩
دلكهيال - ١٥٠ - ١٩٢ - ١٩٣
١٩٣ - ١٩٥ - ١٩٦ - ١٩٧
١٩٨ - ٢٠٥ - ٢٣٦ - ٢٣٧
٣٠٢ - ٣٠٣ - ٣٠٣ - ٣١٧
٣٢٢ - ٣٣٠ - ٣٣٥ - ٣٣٧
٣٩٦ - ٥٣٢ - ٥١٩ - ٧٧٨
٨١٠ - ٨١١ - ٨٨٦ - ٨٩٠
٨٩٢ - ٩٥٨
سيد دلور خان بن عبد الرحمن
خاندیسي - ٢٣ - ٢٥
(شمس عين)
دلور خان افغاني - ٢٥
دلير خان افغاني - ٢٨ - ٣٥
٣٨ - ٦٥ - ٦٨ - ٦٩ - ٧٠
٩٢ - ٩٣ - ٩٤ - ٩٥ - ٩٦
٩٧ - ٩٨ - ١٣٨ - ١٣٢

۱۴۵ — ۱۴۵ — ۱۴۶ — ۱۴۷
۱۴۸ — ۱۶۱ — ۱۶۹ — ۱۷۰
۱۷۸ — ۱۷۹ — ۱۸۲ — ۱۸۴
۱۹۱ — ۱۹۲ — ۱۹۳ — ۱۹۵
۱۹۶ — ۱۹۷ — ۱۹۸ — ۲۰۵
۲۰۶ — ۲۰۷ — ۲۲۱ — ۲۲۲
۲۳۱ — ۲۳۲ — ۲۳۵ — ۲۳۶
۲۳۷ — ۲۳۷ — ۲۳۸ — ۲۴۹
۲۷۹ — ۲۸۰ — ۶۸۹ — ۶۹۳
۶۹۴ — ۶۹۵
دلتهمن پسر جسونت مهاراجه — ۲۵۹
دلیپت راو نذر له — ۵۳۴ — ۵۳۵
۵۷۲ — ۵۸۴ — ۵۸۸ — ۵۹۱
دلاورخان — ۶۳۹ — ۶۴۰ — ۶۴۱
۶۹۵ — ۶۹۶
دلاورخان برادر لطف الله خان — ۷۹۶
سید دلاور علی خان — ۸۲۰
۸۴۴ — ۸۴۹ — ۸۵۱ — ۸۵۷
۸۵۹ — ۸۶۱ — ۸۶۶ — ۸۶۷
۸۷۱ — ۸۷۴ — ۸۷۵ — ۸۷۶
۸۷۷ — ۸۷۸ — ۸۸۰ — ۸۸۲ — ۸۸۶
دلیر جنگ (عبدالصمد خان)
۸۶۳ — ۸۶۴ — (شف عین)
دلیر خان عرف عبدالله بیگ
بهادر — ۸۸۱ — ۸۸۹ — ۹۲۳
۹۵۰ — ۹۵۶
دلاور خان (دیگر) ۸۹۷ — ۹۵۹
۹۶۰
دوست محمد افغان — ۹۹۴
۸۶۱ — ۸۷۷ — ۸۸۰
دوست علی خان — ۹۲۹
دهادهو سپه سالار رام راجا —
۴۱۵ — ۴۵۶ — ۴۵۷ — ۴۵۸
۴۵۰ — ۴۵۶ — ۵۲۸ — ۵۳۰
دیر زمبغدار — ۷۶۸ — ۷۶۹
دیپال سنگهه جهالا — ۱۵ — ۱۷
دیبی سنگهه — ۱۷ — ۱۲۸ — ۲۷۷
دی چند آدم دارا شکوه — ۹۹
راجه دیو رای — ۳۰۸
دیده مغل (آغرخان) خلف
آغرخان — ۵۷۶ (شف الف)
دیانت خان بیرغ امانت خان —

۲۹۰ - ۵۱۰ - ۵۲۹ - ۵۵۲
۲۳۳ - ۹۵۸ - ۹۲۰
دیا بیهادر - ۵۳۴ - ۹۰۳
دیندار علی - ۹۲۳

• مواضع و شہرا •

دکن - ۲ - ۳ - ۵ - ۶ - ۷
۱۱ - ۲۱ - ۳۸ - ۴۳ - ۹۳
۷۸ - ۸۵ - ۹۰ - ۱۱۱
۱۱۳ - ۱۱۴ - ۱۱۵ - ۱۱۵
۱۱۹ - ۱۲۰ - ۱۲۱ - ۱۲۵
۱۲۷ - ۱۲۹ - ۱۷۱ - ۱۷۲
۱۷۵ - ۱۷۶ - ۱۷۷ - ۱۷۸
۱۸۳ - ۱۸۶ - ۱۹۵ - ۱۹۷
۱۹۸ - ۲۰۱ - ۲۰۰ - ۲۱۰
۲۱۳ - ۲۱۵ - ۲۱۶ - ۲۱۷
۲۱۳ - ۲۲۸ - ۲۲۱ - ۲۳۰
۲۳۳ - ۲۳۵ - ۲۳۶ - ۲۵۰
۲۵۵ - ۲۵۶ - ۲۵۷ - ۲۶۱
۲۶۲ - ۲۶۳ - ۲۶۰ - ۲۷۱
۲۷۵ - ۲۷۶ - ۲۷۷ - ۲۸۱
۲۹۱ - ۲۹۵ - ۲۹۶ - ۳۲۸
۳۳۹ - ۳۴۰ - ۳۴۳ - ۳۴۸
۳۵۵ - ۳۶۲ - ۳۶۷ - ۳۸۸
۳۸۸ - ۳۸۷ - ۳۹۲ - ۳۹۸
۳۹۹ - ۴۰۰ - ۴۰۳ - ۴۰۸
۴۱۱ - ۴۱۶ - ۴۲۸ - ۴۳۸
۴۳۲ - ۴۶۹ - ۴۷۷ - ۴۸۸
۵۰۳ - ۵۱۱ - ۵۱۷ - ۵۱۸
۵۲۳ - ۵۲۶ - ۵۲۸ - ۵۴۲
۵۷۰ - ۵۷۱ - ۵۷۸ - ۵۷۹
۵۸۲ - ۵۸۵ - ۵۸۸ - ۵۹۱
۶۰۰ - ۶۰۸ - ۶۱۳ - ۶۲۰
۶۲۵ - ۶۲۶ - ۶۲۷ - ۶۳۳
۶۳۵ - (ذکر سکنہ الجزیرہ
۶۴۲ - ۶۴۸ - ۶۶۲ (است
۶۷۴ - ۶۸۳ - ۶۸۶ - ۶۹۱
۶۹۵ - ۷۰۰ - ۷۰۳ - ۷۲۵
۷۲۸ - ۷۳۲ - ۷۳۳ - ۷۳۸
۷۴۰ - ۷۴۱ - ۷۴۲ - ۷۴۸
۷۵۰ - ۷۵۱ - ۷۵۳ - ۷۷۲
۷۷۸ - ۷۸۱ - ۷۸۲ - ۷۸۳
۷۸۵ - ۷۹۰ - ۷۹۳ - ۷۹۵

۷۹۵ – ۷۹۶ – ۷۹۸ – ۸۰۱
۸۰۸ – ۸۱۸ – ۸۲۳ – ۸۲۵
۸۴۶ – ۸۴۷ – ۸۴۸ – ۸۵۲
۸۵۶ – ۸۵۷ – ۸۵۹ – ۸۶۱
۸۶۷ – ۸۷۱ – ۸۸۲ – ۸۸۵
۸۹۱ – ۸۹۴ – ۸۹۵ – ۸۹۷
۸۹۸ – ۸۹۹ – ۹۱۰ – ۹۲۷
۹۳۶ – ۹۴۲ – ۹۴۶ – ۹۴۷
۹۵۰ – ۹۵۱ – ۹۵۲ – ۹۵۴
۹۵۸ – ۹۶۰
قلعهٔ دمن – ۴۰۱ – ۴۰۲ – ۴۰۳
دندا راجپوري – ۱۱۳ – ۲۲۴
۴۵۳ – ۵۱۴
قلعهٔ دندا راجپوري – ۲۲۳–۲۲۵
۲۲۶ – ۲۲۸
دندیري – ۳۲۸
قلعهٔ دولتاباد – ۹ – ۱۰ – ۳۲۲
۳۹۰ – ۷۹۷ – ۸۹۶
دولتاباد – ۲۱ – ۴۳ – ۶۳
۳۶۵ – ۳۷۱ – ۵۴۹ – ۵۸۳
۶۴۹ – ۸۹۷
دوراهه – ۵۸۲
دوآبهٔ جالندر – ۹۵۷
دهوه – ۳
دهار – ۱۳ – ۲۳۵
دهول پور – ۲۲
دهاندر – ۸۳
دهلي – ۸۶ – ۱۰۱ – ۳۵۱
۵۵۰ – ۶۰۳ – ۶۴۳ – ۸۱۱
۸۴۷ – ۸۸۳
قصبهٔ دهارور – ۱۹۷
قصبهٔ دهرنگانو – ۲۷۰ – ۲۷۵
ديپال پور – ۱۲
ديوگڈهه – ۲۰۷ – ۳۶۱
ديو گانو – ۴۳۸

---

* حرف ت – مردمان *

راجه ترنگر سنگهه – ۹۷۱
ترنگر سنگهه پسر راجه اجيت
سنگهه – ۹۷۳
قوم ڈهير (بيتر) – ۲۲۳ – ۵۲۴
۶۴۷ – ۵۲۹
ڈينگ‌مار (سکنده) (وارول)
۴۲۶ – ۴۲۸

* مواضع و غیره *

تالاب نیل - ۱۷۵

* حرف ذال - مردمان *

ذکریا خان - ۷۶۲ - ۷۱۵

ذوالفقار خان حرف محمد بیگ -

۱۳ - ۵ - ۱۸ - ۱۹ - ۲۰ - ۲۳

۴۶ - ۴۷ - ۴۹ - ۹۲ - ۱۰

ذوالفقار خان بهادر صمصام الدوله

صمصام الدوله - ۴۱۸ - ۴۱۹ - ۴۲۰

۵۲۷ - ۵۳۵ - ۵۳۶

۵۳۷ - ۵۳۸ - ۵۴۰

۵۷۲ - ۵۸۲ - ۵۸۵

۶۰۹ - ۶۱۵ - ۶۱۶

۶۰۱ - ۶۰۲ - ۶۰۶

۶۰۹ - ۶۲۰ - ۶۲۱

۶۲۳ - ۶۲۶ - ۶۲۷

۶۴۶ - ۶۴۷ - ۶۴۸

۶۵۰ - ۶۷۸ - ۶۷۷

۶۸۳ - ۶۹۱ - ۶۹۲

۶۹۷ - ۷۰۰ - ۷۰۱

۷۰۲ - ۷۰۳ - ۷۰۸

۷۱۹ - ۷۲۰ - ۷۲۱

۷۲۵ - ۷۳۱ - ۷۳۳

۷۳۶ - ۷۳۷ - ۷۴۰

۷۴۳ - ۸۱۶ - ۸۱۵

(حرف الف)

ذوالفقار بیگ - ۷۱۲ - ۷۲۸

۷۵۹ - ۷۶۰ - ۸۰۵

ذوالفقار علی - ۹۱۴ - ۹۱۵

۹۲۲ - ۹۳۱

* حرف راء مهملة *

۱۵ - ۱۶ - ۱۷

۴۱ - ۴۲ - ۵۱ - ۵۲

۹۹ - ۱۱۱ - ۱۱۲

۱۴۵ - ۱۴۹ - ۱۵۱

۲۴۲ - ۲۴۳ - ۲۵۴

۲۵۹ - ۲۶۰ - ۲۶۱

۲۶۲ - ۲۶۳ - ۲۶۵

۲۷۰ - ۲۷۹ - ۲۸۵

۳۰۰ - ۳۳۵ - ۳۹۹

۵۳۴ — ۵۸۴ — ۵۸۸ — ۵۸۹
۶۰۵ — ۶۰۶ — ۶۱۶ — ۶۴۰
۶۵۰ — ۶۵۱ — ۶۶۱ — ۶۶۲
۶۸۷ — ۶۹۳ — ۶۹۴ — ۷۳۸
۷۶۷ — ۸۰۶ — ۸۲۷ — ۸۷۷
۸۷۸ — ۸۷۹ — ۸۸۰ — ۸۸۹
۹۳۱
راجه رام سنگهه پسر دیتهلداس
۲۲ — ۲۶ — ۲۸ — ۵۱
راجه راجروپ زمیندار سمون — ۴۴
۶۸ — ۶۹ — ۷۰ — ۸۵
رامداس دیوان پارس — ۴۶
کنور رایسنگهه پسر راجه چیرسنگهه
۴۹ — ۱۲۳ — ۱۸۶ — ۱۸۹
۱۹۰ — ۱۹۱ — ۱۹۸ — ۲۰۰
۲۰۹ — ۲۹۳ — ۲۹۷ — ۲۹۹
۵۳۴ — ۵۷۲ — ۵۸۸
میر راجپی — ۴۹
کنور رایسنگهه — ۶۰
راجه رایسنگهه رتوز — ۹۱
راقای چیتور — ۱۱۱ — ۱۱۲
۲۵۷ — ۲۶۰ — ۲۶۱ — ۲۶۲
۲۶۳ — ۲۶۴ — ۲۶۹ — ۶۶۱
۸۰۳ — ۶۶۲
راجی سنگهه برادر پدرنمل — ۱۵۷
راجه رایسنگهه سودیه — ۱۷۸ — ۱۸۰
راوتان — ۱۹۷ — ۱۹۸ — ۲۳۱
۲۹۸ — ۴۴۷
راتهوان — ۲۶۳
رام راجاپسر سیوا — ۲۷۱ — ۳۸۶
۴۰۰ — ۴۱۳ — ۴۱۵ — ۴۳۰
۴۵۹ — ۴۶۰ — ۴۶۷ — ۴۶۱
۴۶۸ — ۴۶۹ — ۴۷۰ — ۴۷۴
۵۱۶ — ۵۸۳ — ۶۲۷ — ۷۸۲
رام راجا (دیگر) — ۴۰۴
میر راجو — ۳۱۰
محمد راح — ۳۸۳
رایسنگهه هادا — ۵۸۴ — ۵۸۸ — ۵۹۱
رام لچهمن (توپ) — ۶۳۹
راجی محمد خان — ۶۹۱ — ۶۹۲
۷۱۲ — ۷۲۱
رتن سنگهه رتهور — ۱۵ — ۱۷ — ۵۸۸
راجه رتن چند دیوان سید عبدالله
خان — ۶۹۲ — ۷۱۳ — ۷۳۹

۷۵۷ - ۷۷۳ - ۷۷۵
۷۷۶ - ۸۰۳ - ۸۱۷ - ۸۱۸
۸۲۳ - ۸۳۲ - ۸۳۳ - ۸۳۴
۸۴۵ - ۸۶۷ - ۸۸۳ - ۹۰۰
۹۰۱ - ۹۰۲ - ۹۰۵ - ۹۰۹
۹۱۳ - ۹۱۶ - ۹۱۷ - ۹۱۹
۹۲۳ - ۹۳۱ - ۹۳۳ - ۹۶۵
رحمت خان (دیوان) - ۴۳
رحیم بیگ - ۲۹۳
خواجه رحمت الله شاهابت خان -
۸۶۲ - ۸۶۳ - ۸۱۱
رحمت خان - ۸۶۲
رستم خان بهادر دلیر جنگ فیروز جنگ
۲۸ - ۲۵ - ۲۶ - ۲۷ - ۲۹
۲۱۰
رستم خان صوبه دار کابل خان
۱۱۸
رستم دمنان - ۱۴۸ - ۳۱۳ - ۵۱۳
رستم ولد زمانه دار - ۲۹۶ - ۲۹۸
۳۰۲ - ۳۰۴ - ۳۰۵ - ۳۱۳
رستم خان - ۳۱۶ - ۹۲۱ - ۸۹۰
رستم دل خان (محمد رستم - ۲۷۵
۵۸۷ - ۵۸۸ - ۶۰۹ - ۶۱۰
۶۱۱ - ۶۱۲ - ۶۱۳ - ۶۱۵
رستم علی خان - ۵۸۹ - ۵۹۲
۵۹۷ - ۹۹۵ - ۹۹۶ - ۹۹۸
۹۹۹ - ۹۷۰
رستم دل خان پسر خان سپاه خان -
۹۳۰ - ۹۳۲ - ۹۳۳ - ۹۳۹
۶۰۰ - ۶۰۱ - ۶۰۸ - ۷۲۱
رستم بیگ - ۷۵۲ - ۷۵۳
رستم بیگ خان - ۸۰۱ - ۸۰۶ - ۸۵۵
رستم بیگ (دیگر) - ۸۰۶
رسول خان (معین) - ۹۵۵
رشید خان - ۱۷ - ۳۷۷
محمد رضا رضایت خان - ۲۳۲
۲۰۸ - ۲۰۹ - (شعر در باب این)
رضا قلی خان - ۷۰۳ - ۷۲۱ - ۷۲۳
محمد رضا قلی الفصاحة - ۸۱۸
رضا محمد خان - ۹۶۰
رضا بدخشی - ۳۹
رضایت خان (محمد رضا) - ۸۶۰
۸۷۹ - ۹۵۳ - ۹۵۷ - ۹۵۹
(شعر در باب او)

محمد رفیع (سربلند خان)
برادرزادهٔ زبردست خان - ۲۳۶ - ۵۹۰
رفیع القدر (رفیع الشان) سلطان
پسر شاه عالم - ۳۳۲ - ۵۷۵
۵۹۱ - ۵۹۹ - ۶۲۱ - ۶۲۲
۶۳۴ - ۶۶۳ - ۶۷۰ - ۶۸۵
۶۸۶ - ۶۸۷ - ۶۸۸ - ۸۱۶
۸۲۵ - ۹۱۴
رفیع الدوله بادشاه (شاهجهان
ثانی) پسر رفیع الشان - ۶۸۸
۸۲۹ - ۸۳۱ - ۸۳۸ - ۸۳۹
۸۵۰ - ۸۴۰
رفیع الدرجات ابوالبرکات بادشاه
پسر رفیع الشان - ۶۸۸ - ۸۳۸
۸۵۳ - ۹۱۴ - (شف الف)
محمد رفیع حکیم منجم ۷۰۸۰ - ۷۱۰
رفاهیت خان - ۸۹۱
رکن الدوله اعتقادخان فوج شاهی
(محمد مراد - وکالت خان)
۷۹۵ - (شف الف و میم)
رگهناتهه رای رایان - ۷۸ - ۱۷۵
رندوله خان - ۴۱ - ۲۰۵
رنمست خان افغان - ۳۶۱ - ۳۶۲
رنیا بنکر سرمله - ۷۹۹ - ۸۶۶
۸۷۱ - ۸۷۲ - ۸۷۶ - ۸۸۸
۸۸۹ - (شف باد)
راجه روپ راتهور - ۲۷ - ۱۳۸
روشن ضمیر - ۵۰
روشن آرا بیگم - ۱۲۰ ✓
روح الله خان بهادر - ۱۳۰
۳۱۹ - ۳۲۱ - ۳۲۲ - ۳۳۷
۳۳۸ - ۳۶۱ - ۳۶۳ - ۳۶۵
۳۶۶ - ۳۶۹ - ۳۹۴ - ۴۰۷
۴۱۱ - ۴۱۲ - ۵۲۵
روح الله خان ثانی (خانه زاد
خان) - ۴۲۸ - ۴۲۹ - ۴۳۱
۴۳۲ - ۴۳۳ - ۴۵۶ - ۴۶۱
۴۶۵ - ۴۸۱ - ۴۸۷ - ۴۸۸
۵۰۰ - ۵۰۱ - ۵۰۲ - ۵۱۳
۵۱۴ - ۵۲۴ - ۵۳۰ - ۸۳۲
(شف خاء)
روح الله خان پسر روح الله خان
ثانی - ۸۳۲ - ۸۳۸ - ۸۴۵
روهله (قوم) - ۸۵۰ - ۸۶۲ - ۸۶۴

● مواضع و غیره ●

آب زري - ۴۵ - ۹۸۶

قلعهٔ رامگڈھ - ۱۱۵ - ۱۷۷

۱۸۸ - ۲۲۱ - ۲۲۲ - ۲۲۳

۳۹۲ - ۵۱۱ - ۵۱۳ - ۵۱۴

۵۲۱ - ۷۸۱

رامگڈھ - ۳۸۳ - ۴۱۵ - ۴۵۰

۵۲۱

رامپوري - ۲۲۲ - ۲۲۳ - ۲۸۳

۲۷۷ - ۲۸۳ - ۳۰۳ - ۳۰۵

۴۲۳ - ۴۸۹ - ۵۱۳ - ۵۱۴

قلعهٔ رامپوري - ۲۲۳ - ۲۲۶

۲۲۸ - ۲۷۷ - ۲۸۵ - ۲۹۰

۳۹۳

رام دره - ۲۸۰ - ۲۹۰ - ۲۹۱

قلعهٔ رام سنگھ - ۲۰۱ - ۲۰۲ - ۲۰۳

راوگهير - ۲۹۳ - ۲۹۶

راي باغ - ۵۰۲

رائچور - ۲۲۳

قصبهٔ راهون - ۹۴۸ - ۹۵۹

قلعهٔ راهون - ۹۴۹

قصبهٔ رائوار - ۹۲۶

راه [illegible] ولي راهه اسلام ملل -

۲۷۰

[illegible] - ۸۵۰ - ۸۵۸

[illegible] - ۸۰۲

[illegible] - ۱۳۲ - ۱۸۸

[illegible] - ۲۰۹

[illegible] - ۹۲۵ - ۹۰۰ - ۵۳۹ - ۵۵

۹۲۸ - ۹۰۵ - ۹۰۸

[illegible] - ۱۰۸

[illegible] - ۲۰۱

[illegible] - ۲۰

● حرف زاء مرزبان ●

[illegible] - ۷ - ۲۴۹

۲۵۰ - ۲۵۱

[illegible] - ۷۲

[illegible] - ۱۷۸ - ۲۳۵

[illegible] - ۵۳۹

[illegible] - ۳۰۲

[illegible] - ۲۲۱

[illegible]

۵۴ – ۴۹

زیب النساء بادشاه بیگم – ۷۷

۹۰۰ – ۵۹۹ – ۵۸۳ – ۵۴۸

۷۳۶ – ۷۳۵ – ۶۰۲

زینت النساء بیگم – ۷۷ – ۳۶۰

زین الحسن – ۱۳۹ – ۱۵۰

زین العابدین خان – ۲۰۶

۵۵۵ – ۲۰۹

حضرت زین الدین قدس سره

۵۷۲

شیخ زین الدین – ۶۳۶ – ۶۳۷

زین الدین خان – ۷۰۲ – ۷۲۱

۷۲۲

* حرف سین – سردمان *

سادات – ۳۰ – ۵۲۸

۵۹۵ – ۵۹۲ – ۵۸۸ – ۵۷۸

۶۹۲ – ۶۹۱ – ۶۷۰ – ۶۶۷

۶۹۳ – ۶۹۷ – ۷۰۳ – ۷۱۱

۷۱۳ – ۷۱۶ – ۷۰۳ – ۷۲۷

۷۲۹ – ۷۳۱ – ۷۳۰ – ۷۳۳

۷۳۸ – ۷۳۹ – ۷۵۰ – ۷۴۱

۷۵۳ – ۷۶۰ – ۷۷۱ – ۷۷۲

۷۷۴ – ۷۷۹ – ۷۸۰ – ۷۸۳

۷۸۴ – ۷۹۶ – ۸۰۶ – ۸۰۷

۸۱۲ – ۸۲۳ – ۸۲۷ – ۸۲۸

۸۲۹ – ۸۳۱ – ۸۳۹ – ۸۴۱

۸۴۲ – ۸۴۳ – ۸۵۷ – ۸۵۸

۸۶۵ – ۸۶۶ – ۸۷۷ – ۸۸۲

۸۹۷ – ۹۰۰ – ۹۰۶ – ۹۱۱

۹۱۲ – ۹۱۳ – ۹۱۸ – ۹۲۶

۹۲۵ – ۹۳۴ – ۹۳۶ – ۹۵۱

۹۴۲ – ۹۵۱ – ۹۶۳

ساهو بهوسله (گهوسله)-۱۱۲-۱۱۳

راجه ساهو (دیگر) پسر سنبها

پسر سیوا پسر ساهو بهوسله –

۳۸۵ – ۳۸۶ – ۳۸۹ – ۵۲۰

۵۴۰ – ۵۸۲ – ۵۸۳ – ۹۲۶

۹۲۷ – ۷۴۰ – ۷۴۳ ۷۷۸

۷۷۹ – ۷۸۰ – ۷۸۳ – ۷۸۴

۷۸۵ – ۷۸۹ – ۷۸۷ – ۷۸۹

۷۹۳ – ۷۹۶ – ۷۹۸ – ۷۹۹

۸۷۱ – ۸۷۵ – ۸۹۱ – ۸۹۵

۹۴۶

سادات خان - ۵۸۸ - ۶۹۷ - ۸۱۲
۸۱۳ - ۸۱۷
سالرسنگهه زمیندار بوندي - ۱۵۵
زانا سانگا - ۸۹۹
راجه سبها سنگهه - ۴۹
سپهکن بلدیه - ۶۵ - ۱۲۸
سعیدخان ظفر خان - ۱۲۵
راجه سبهاچند - ۶۹۱ - ۷۳۳
۷۳۵ - ۷۳۵
سپهر شکوه پسر دارا شکوه - ۴۵
۲۵ - ۲۶ - ۲۹ - ۳۰ - ۶۳
۶۶ - ۶۷ - ۷۴ - ۸۰ - ۸۱
۸۴ - ۸۵ - ۸۷
سپهدار خان - ۱۱۸
راجه سفرسال - ۲۸
سفرسال پسر پورنمل زمیندار
جاجر - ۱۵۷
سفرسال پسر رتن راتهور - ۵۸۸
سفرسال بندیله - ۱۵۳
سنگهاسن (سلطنت) (گروه مغلیان) -
۱۵۴ - ۱۵۳
سجان سنگهه سوديه - ۱۰
راجه سجان سنگهه - ۱۹۳ - ۱۹۵
۱۷۸ - ۲۰۵
سرمن بخشي محمد مراد تفلس - ۱۵۵ - ۱۵۶
سروپا - ۳۰۸ - ۳۱۰
سروپه خا صرف سفال چيله
۳۴۷ - ۳۴۸ - ۳۴۹ - ۳۵۰
۳۸۱ - ۴۰۰
سرفرازخان دلي - ۱۹۴ - ۴۲۷
سراسفت - ۶۳۱ - ۶۳۳
سراج الدين علي خان مرتضي حيد
عبدالله خان - ۶۹۲ - ۷۱۳
سربلند خان (مبارز الملک) -
۶۹۳ - ۷۱۵ - ۷۶۸ - ۷۶۹
۷۷۱ - ۷۹۱ - ۷۹۲ - ۷۹۵
۸۰۱ - ۸۱۸ - ۹۰۰ - ۹۰۱
راي سروهي کايت - ۹۰۹
سعدالله خان - ۷۸ - ۸۶
۵۰۵ - ۵۸۸ - ۵۹۲ - ۵۹۳
۵۹۵ - ۸۰۱ - ۸۱۱ - ۸۱۲
۸۱۳ - ۸۱۰ - ۹۰۶ - ۹۰۳
۹۱۷ - ۹۵۳

سعادت خان عرف محمد مراد
(شاهزاده خان) – ۲۹۱
۲۹۹ – ۳۱۳ – ۳۱۵ – ۳۲۳
۳۲۴ – ۳۲۵ – ۳۲۶ – ۳۲۷
۳۷۳ – ۳۷۴ – ۳۷۵
سید سعدالله خرقه‌پوش – ۴۱۰
۵۵۹
محمد سعید (سیف الله خان)
ولد اصالت خان – ۵۷۲
شیخ سعدی شیرازی رح – ۵۸۷
شاهزاده سعیدبخت پسر بیدار
بخت – ۵۹۸
ملاسعدالله مفتی حیدرآباد – ۶۱۵
قاضی محمد سعید – ۶۳۴
سعدالله خان (هدایت الله خان)
پسر عنایت الله – ۶۷۷
۶۷۸–۷۳۵ – ۷۳۶ (شف هاد)
سعید خان – ۸۶۲
سعدالله بن – ۸۷۶
سعادت خان بهادر عرف میر
محمد امین – ۹۰۲ – ۹۰۶
۹۰۷ – ۹۰۸ – ۹۱۱ – ۹۲۱
۹۲۹ – ۹۳۱ – ۹۳۶ – ۹۴۴
سعادت الله خان – ۹۵۲ – ۹۵۶
محمد سعید خان بهادر نویرة
سعدالله خان – ۹۵۴ – ۹۵۷
سکندر ذوالقرنین – ۸۷
سکندر عادل شاه والی بیجاپور –
۳۱۶ – ۳۲۰ – ۳۲۱ – ۳۲۲
۳۶۹ – ۴۰۷ (شف عین)
سکندر بادشاه لودی – ۵۵۰ – ۸۳۷
سلیمان شکوه پسر دارا شکوه – ۶
۲۲ – ۳۳ – ۳۵ – ۴۱ – ۴۲
۸۵ – ۱۲۳
شاهزاده محمد سلطان – ۱۱ – ۱۲
۱۴ – ۱۶ – ۱۹ – ۲۳ – ۲۴
۳۲ – ۳۴ – ۴۲ – ۴۶ – ۴۷
۴۸ – ۵۲ – ۵۹ – ۶۱ – ۷۵
۷۸ – ۹۰ – ۹۱ – ۹۳ – ۹۴
۹۸ – ۹۹ – ۱۰۰ – ۱۰۱ – ۱۲۳
۲۳۶ – ۲۴۶ – ۲۴۷
شاه سلیمان شاه ایران – ۲۸۶
۲۸۷ – ۲۸۸ – ۲۸۹ – ۴۰۳
۴۵۰

سیدسلطان - ۳۰۹ - ۳۱۰ - ۳۱۱
سلیم خان حیدری - ۳۶۱
سلیمان خان بابی - ۵۸۹
سلطان خان - ۶۹۵
میرزا سلطان حسین (طالع بار
خان) برادر احسن خان -
۶۱۸
حکیم سلیم - ۷۳۶
سید سلیمان فهیرا نوت الاعظم -
۸۹۶
سلیم خان افغان - ۱۰۵
سلیمان خان خویشگی - ۱۵۹
سنادر بیگ - ۳۰۲
سمندر خان - ۸۲۰
سفیر بیگ ولد آقوزی خان - ۵۸
میرزا سلیم ولد آقای خراسانی -
۹۸ - ۳۳۰
سلیما (سوانی) بهسر سیوا
بهوسله - ۱۸۳ - ۱۹۰ - ۲۰۱
۲۱۰ - ۲۱۸ - ۲۱۹ - ۲۲۹
۲۷۱ - ۲۷۲ - ۲۷۵ - ۲۷۷
۲۸۴ - ۲۸۱ - ۲۹۰ - ۲۹۳
۳۱۵ - ۳۲۵ - ۳۳۷ - ۳۷۳
۳۸۰ - ۳۸۴ - ۳۸۷ - ۳۸۵
۳۹۱ - ۳۹۵ - ۳۹۲ - ۴۰۰
۴۰۴ - ۴۱۵ - ۴۲۷ - ۴۳۱
۴۵۰ - ۴۶۲ - ۴۶۹ - ۴۸۹
۵۳۰ - ۷۰۴
سیتی سنگھ - ۱۲۳ - ۲۲۵
سنت تکور پورہ آتم رام راجا
۴۱۵ - ۴۱۷ - ۴۲۰ - ۴۲۱
۴۲۸ - ۴۳۰ - ۴۳۲ - ۴۳۳
۴۳۴ - ۴۳۵ - ۴۴۶ - ۴۴۷
۴۴۸
سنگرامجی نرسمن - ۷۸۳ - ۷۹۹
۸۹۱ - ۸۹۵
سنتا (دیگر) - ۷۸۷ - ۷۹۸
۸۰۶ - ۸۱۱
سنتاجی سندھیا - ۸۹۱
راجہ سورج مل - ۴۶۳
سونڈی فلعہ دار منارہ - ۴۷۰
سوم سنگر برادر پرتاپ سنگ -
۴۳۱ - ۴۳۳
سیف خان میر ترک - ۳۱۵

سید میر برادر شیخ میر –
۲۳ – ۲۱۰
سیف خان صوبه‌دار کشمیر –
۲۵ – ۵۷ – ۱۲۶ – ۱۸۵
۵۷۰ – ۶۱۰ – ۶۱۱ – ۶۱۲
۶۱۳
سیادت خان پسر عنواز خان –
۷۳ – ۳۲۱
سیوا بهوسله پسر ساهو – ۱۱۱
۱۱۲ – ۱۱۳ – ۱۱۵ – ۱۱۶
۱۱۷ – ۱۱۹ – ۱۲۲ – ۱۲۹
۱۷۲–۱۷۵–۱۷۷–۱۷۸–۱۸۰
۱۸۱ – ۱۸۲ – ۱۸۳ – ۱۸۵
۱۸۹ – ۱۹۰ – ۱۹۱ – ۱۹۲
۱۹۳ – ۱۹۵ – ۱۹۶ – ۱۹۸
۲۰۰ – ۲۰۱ – ۲۰۵ – ۲۰۷
۲۰۹ – ۲۱۶ – ۲۱۷ – ۲۱۸
۲۱۹ – ۲۲۰ – ۲۲۱ – ۲۲۲
۲۲۳ – ۲۲۵ – ۲۲۵ – ۲۲۶
۲۲۷ – ۲۲۸ – ۲۲۹ – ۲۳۰
۲۳۲ – ۲۷۰ – ۲۷۱ – ۲۷۲
۳۸۳ – ۳۹۰ – ۳۹۲ – ۵۱۰
۵۱۳ – ۵۳۰ – ۵۸۲ – ۷۸۳
سید قلی – ۱۱۰
میر سیف الله پدر سیف الله
خان – ۳۹۹
حاجی سیف الله خان میر تزک
۵۳۸ – ۵۸۸ – ۶۳۹ – ۷۹۶
۸۱۷ – ۹۱۵ – ۹۲۱
سیف خان عرف میر امدالله
۹۱۹ – ۹۲۰ – ۹۲۸
سیف الدین علی خان برادر
سید عبد الله خان – ۶۹۲
۷۱۳ – ۷۲۹ – ۷۵۲ – ۷۷۹
۷۹۶ – ۸۱۸ – ۸۵۵ – ۸۵۶
۸۷۳ – ۹۱۷ – ۹۱۸ – ۹۲۲
۹۳۲
سید علی خان – ۸۲۰ – ۹۲۳
(شغب عین)
سیف الله خان (دوگر) – ۹۲۲

---

* مواضع وغیرہ *

قلعۂ سالیر – ۲۳۷ – ۲۴۸ – ۲۶۴
۲۷۰ – ۲۷۳ – ۲۷۵ – ۲۸۰

۲۸۱ – ۲۹۲

سانپ گھر – ۲۹۱

سارنگپور – ۲۶۳ – ۲۶۴

سایں روڈ – ۲۶۶

سبزوار – ۲۶۷

آب سنگ – ۴۵

قلعۂ سندرہ (اعظم گڑھ) – ۲۲۱

۳۱۶ – ۳۵۰ – ۳۶۱ – ۳۶۳

۳۷۰ – ۳۷۱ – ۳۷۲ – ۳۸۰

۳۸۱

سری نگر – ۳۱ – ۳۲ – ۳۵

۱۲۳

سرائے خیرآباد – ۲۳۷

سرونج – ۵۱۶ – ۷۰۷ – ۸۵۰

۸۶۱ – ۹۵۰

سرائے جاجپو – ۵۸۷

سرائے عالم چند – ۷۱۲

سرائے روز بھائی – ۷۲۰

سرائے موضع بنولی – ۸۰۵

سرائے جہانگیر – ۹۲۲

قلعۂ سکر – ۳۶۹ – ۳۷۰ – ۳۷۵

سکر – ۳۲۵

سکندرہ – ۱۳۹

سلیم پور – ۳۵

سلیم گڈھ – ۳۸ – ۹۲ – ۱۰۱

۱۲۳

سنبھل پور – ۲۹۹ – ۳۵۹ – ۵۸۲

۶۵۷ – ۶۵۸ – ۶۵۹ – ۷۷۹

۷۸۲

سونگڈھ – ۲۲ – ۳۱ – ۵۸۷

۷۰۰ – ۷۱۸

سند – ۵۲

سنگرامگڑھ (عالمگیرنگر) – ۱۸۵

(شعب نیپی)

سرنگھ سنگھپور – ۳۰۵

قلعۂ سنگسپور – ۷۷۹

[illegible] – ۸۸۹

قلعۂ بحیرسورت – ۷ – ۲۵۰

بلگیر سورت – ۷ – ۶۳ – ۹۱ – ۸۲

۱۳۱ – ۱۹۷ – ۱۹۷ – ۱۹۷

۲۰۳ – ۲۰۹ – ۲۱۰ – ۲۱۹

۲۲۰ – ۲۲۲ – ۲۲۵ – ۲۲۶

۲۳۰ – ۲۴۹ – ۲۵۳ – ۲۵۸

۲۶۱ – ۲۷۰ – ۲۷۱ – ۲۷۱

۲۸۵ – ۲۸۶ – ۲۹۲ – ۳۸۰
۳۸۴ – ۳۹۳ – ۴۰۱ – ۴۱۰
۴۱۳ – ۴۲۱ – ۴۲۲ – ۴۲۳
۴۲۴ – ۴۴۰ – ۴۴۱ – ۴۴۲
۴۴۵ – ۴۵۵ – ۴۵۶ – ۴۵۹
۵۱۸ – ۵۵۹ – ۵۹۱ – ۵۸۲
۶۶۳ – ۶۹۵ – ۶۷۶ – ۶۸۱
۶۹۵ – ۷۴۳ – ۷۷۸ – ۸۲۳
۸۳۸ – ۹۳۸ – ۹۴۲ – ۹۴۳
۹۶۵ – ۹۶۶ – ۹۶۸ – ۹۶۹
جنگل سوالک – ۳۹
سوستان – ۶۰
پرگنهٔ سوپه – ۱۱۳ – ۱۱۹
سورون – ۹۴۹
سهرند (سرهند) – ۳۳ – ۳۹
۶۵۴ – ۶۵۳ – ۶۵۲ – ۵۷۶
۶۵۸ – ۷۶۲ – ۷۷۱
سه چوبه – ۲۴۰
سهارنپور – ۶۵۴ – ۶۵۵
پرگنهٔ سهور – ۹۵۰
سیرگانو – ۱۱۹ – ۸۸۷
سیوا پور – ۱۲۰ – ۱۸۰
پرگنهٔ سیرم – ۲۹۶
قلعهٔ سیرم – ۳۰۲
سیونی (هوشنگ آباد) ۴۵۶
ضلع سیکاکل – ۹۶۲

* حرف شین مردمان *

شاهجهان بادشاه اعلی حضرت
فردوس آشیانی – ۲ – ۳
۴ – ۵ – ۹ – ۱۰ – ۱۲ – ۱۳
۲۰ – ۲۱ – ۳۰ – ۳۱ – ۳۲
۳۴ – ۳۵ – ۳۶ – ۳۷ – ۴۶
۵۹ – ۶۲ – ۸۰ – ۱۰۱ – ۱۰۲
۱۰۳ – ۱۰۴ – ۱۰۶ – ۱۰۷
۱۱۱ – ۱۱۳ – ۱۱۴ – ۱۱۵
۱۲۷ – ۱۳۰ – ۱۳۲ – ۱۷۶
۱۸۶ – ۱۸۷ – ۱۸۸ – ۲۱۴
۲۲۳ – ۲۵۰ – ۲۸۱ – ۲۸۳
۲۹۹ – ۳۹۸ – ۴۰۰ – ۴۰۲
۵۱۷ – ۵۴۱ – ۵۷۸ – ۶۰۴
۶۴۳ – ۷۳۱ – ۷۷۲ – ۸۳۷
۸۵۴ – ۸۶۶ – ۸۹۶
شاه نواز خان صفوی (خسر

اورنگ زیب (مراد بخش) –
۱۲ – ۴۵ – ۶۳ – ۶۷ – ۷۰
۷۲ – ۷۳ – ۷۵
شایسته خان خانخانان امیرالامرا
۲۱ – ۵۱۰ – (شف الف و شاء)

صاد شاء – ۷۸

شاهجهان پادشاه – ۴۳
سید شاه میر (ارشاد فوت ۱۰۸۰ ھ)
سید عبدالقادر جیلانی رح –
۲۰۳

شیخ بهاء الدین بهاء خلف عزیز (محمد
صفی) – ۴۱۲ – ۵۵۴ – ۵۸۸
۵۹۵ – ۵۹۶ – ۵۹۷ – ۵۹۸
۵۹۹ – ۶۰۳ – ۶۰۴ – ۶۰۵
۶۰۷ – ۶۰۹ – ۶۱۱ – ۶۱۳
۶۱۳ – ۶۱۵ – ۶۱۶ – ۶۱۹
۶۲۰ – ۶۲۱ – ۶۲۲ – ۶۲۳
۶۲۴ – ۶۲۵ – ۶۲۸ – ۶۲۹
۶۳۰ – ۶۳۵ – ۶۴۳ – ۶۴۴
۶۴۶ – ۶۴۸ – ۶۵۲ – ۶۶۱
۶۶۲ – ۶۶۳ – ۶۶۸ – ۶۷۳
۶۷۸ – ۶۸۰ – ۶۸۲ – ۶۹۳
۷۲۷ – – (شف باء و میم)
شاهظفر خان (شهور خان) – ۲۶۲
۲۶۳ – ۲۶۶ – ۲۶۸ – ۲۶۹
شاه قلی ابدال خانی – ۳۲۰
– ۳۲۱
میرزا شاه نواز خان صفوی
(صدرالدین محمد) – ۶۷۹
۶۸۰ – (شف صاد)
شایسته خان خانخانی ترخ میر
۳۵۰ – ۸۱۷ – ۸۳۱ – ۸۳۲
۹۱۵
شاه عالم قدس سره دلی – ۲۳۰
میرزا شاه رخ – ۲۸۰
شاه ولی خان – ۵۳۵
[illegible]
شاه ولی خان عالم سنبهلی –
۹۰۵ – ۹۰۷ –
محمد شجاع صوبه دار بنگاله –
۵ – ۶ – ۲۲ – ۳۳ – ۳۴–۴۳
۴۵ – ۴۶ – ۴۷ – ۴۹ – ۵۰
۵۱ – ۵۵ – ۵۶ – ۵۷ – ۵۸
۵۹ – ۷۱ – ۷۵ – ۷۶ – ۷۸

۷۹ - ۸۵ - ۹۰ - ۹۱ - ۹۲
۹۳ - ۹۴ - ۹۷ - ۹۸ - ۹۹
۱۰۰ - ۱۰۲ - ۱۰۳ - ۱۰۵
۱۰۷ - ۱۰۸ - ۱۲۸ - ۱۳۰
۱۳۲
شجاعت خان (کرطلب خان -
۲۳ - ۳۸۰ - ۴۷۸ - ۴۷۹
۴۸۰ - ۱۸۱ - ۴۸۲ - ۴۸۳
۵۱۶ - ۵۱۸
عمدہ شجاعت اخن - ۵۸۴
۵۹۲ - ۵۹۵
شجاعت اللہ خان - ۹۱۳ - ۹۱۴
۹۲۲ - ۹۳۲
شجاع خان بلوچی - ۹۲۳ - ۹۳۰
شجاعت خان عرف محمد
معصوم - ۹۳۸
شجاعت علی خان - ۹۶۵ - ۹۶۶
شجاع الدین خان - ۹۷۴
شرزہ خان - ۲۳
محمد شریف قلیچ خان - ۷۴
شرزہ خان مہـــدوی - ۱۹۲
۱۹۳ - ۱۹۵ - ۱۹۶ - ۳۱۵
۳۱۷ - ۳۲۲ - ۳۲۸
شریف خان - ۴۰۷ - ۵۱۵
شرف الدین بیوتات - ۶۶۷
شریعت خان قاضی - ۷۶۰
حاجی شفیع خان - ۱۷۸ - ۳۷۸
محمد شفیع - ۱۸۵ - ۱۸۶
میرزا شکراللہ (شاکرخان) - ۳۳۵
خواجہ شکر اللہ خان (سادات
خان) - ۵۷۵
میر شمس الدین بنی مختار
(مختارخان) - ۱۲ (شف میم)
شمشیر خان - ۲۰۸
شمس خان - ۶۵۷ - ۶۵۸ - ۶۵۹
سید شمشیر خان - ۸۷۷ - ۸۹۱ - ۸۹۵
خواجہ شہباز خواجہ مرا - ۷ - ۳۸
۲۵۰
شہاب الدین پسر قلیچ خان بہادر
۲۶۷ - ۲۸۲
شیخ شہاب الدین سہروردی
شیخ الشیوخ - ۷۴۷
شہامت خان - ۵۸۸ - ۶۶۷
شہامت خان (دیگر) - ۹۱۷

۹۱۸ - ۹۲۲ - ۹۲۹

قاضي شهاب الدين فاضل

ميرانباندي قدس الله سره

مولف تفسير لعرمواج - ۹۳۳

شيخ مبر خوافي - ۱۲ - ۱۶

۲۳ - ۲۵ - ۲۷ - ۳۸ - ۴۱

۴۵ - ۶۰ - ۶۱ - ۶۲ - ۶۵

۶۸ - ۶۹ - ۷۰ - ۷۱ - ۷۲

۷۳ - ۷۵ - ۵۳۲ - ۵۳۳

۹۵۵ - ۵۵۳

راجه بلوان کور - ۱۳ - ۲۸

سيد شير خان بارهه - ۳۲

شيخ السلام قاضي القضاة بصر

قاضي عبدالوهاب - ۲۵۷ - ۲۵۸

۳۶۳ - ۳۷۹ - ۴۰۱ - ۴۳۸

شيرخان (نام توپ) - ۵۰۰

شير الكن خان - ۹۳۸ - ۹۴۱ - ۱۰۱

سيد شير خان (ديگر) - ۸۰۸

۸۷۹ - ۸۸۰ - ۸۸۲

شاه شاه افغان - ۹۳۸

● مواضع وغيره ●

شاهجهان آباد (دارالخلافه) - ۵

۱۲ - ۲۰ - ۳۱ - ۳۳ - ۳۵

۳۶ - ۴۳ - ۴۵ - ۴۶ - ۴۷

۶۲ - ۷۵ - ۸۲ - ۸۶ - ۱۲۵

۱۲۵ - ۱۲۷ - ۱۳۳ - ۱۵۵

۱۷۷ - ۱۸۸ - ۲۰۱ - ۲۰۳

۲۱۰ - ۲۱۳ - ۲۱۵ - ۲۲۱ - ۲۴۹

۲۵۱ - ۲۵۳ - ۲۵۴

۲۶۰ - ۲۶۲ - ۲۶۶ - ۲۶۹

۳۲۷ - ۳۴۱ - ۵۰۷ - ۵۴۲

۵۵۱ - ۵۷۶ - ۵۷۹ - ۶۰۵

۶۰۲ - ۶۲۰ - ۶۲۵ - ۶۲۶

۶۳۷ - ۶۵۱ - ۶۵۳

۶۶۰ - ۶۷۳ - ۶۷۴

۶۷۵ - ۶۷۶ - ۶۷۸

۶۷۹ - ۶۸۳ - ۶۸۴

۶۸۶ - ۶۸۸ - ۶۹۳

۶۹۴ - ۶۹۶ - ۶۹۸

۷۰۲ - ۷۱۶ - ۷۲۳

۷۲۵ - ۷۲۶ - ۷۲۸

۷۲۹ - ۷۳۰ - ۷۴۷

۷۴۸ - ۷۶۵ - ۷۶۳

۷۶۴ - ۷۶۷ - ۸۲۵

۸۲۶ - ۸۳۳ - ۸۳۷

۸۳۸ – ۸۴۱ – ۸۴۵ – ۸۵۵
۸۶۰ – ۸۷۱ – ۸۸۲ – ۸۸۳
(درین صفحه ذکر زلزله است)
۸۸۴ – ۸۸۵ – ۸۹۷ – ۸۹۸
۹۰۰ – ۹۰۱ – ۹۱۰ – ۹۱۲
۹۱۳ – ۹۱۴ – ۹۱۷ – ۹۱۸
۹۳۲ – ۹۳۳ – ۹۳۴ – ۹۳۶
۹۳۹ – ۹۴۱ – ۹۴۶ – ۹۴۷
۹۴۹ – ۹۶۲
قلعهٔ شاهجهان آباد – ۲۹ – ۳۹
۴۹ – ۱۸۹ – ۲۰۲ – ۶۸۸
۶۹۱ – ۷۷۰ – ۹۳۵
شاه گنج – ۲۷۳ – ۵۷۱
شاهجهانپوره – ۲۷۳
شاه پور – ۳۲۰ – ۶۳۱ – ۶۳۲
۶۳۳ – ۶۳۵ – ۶۳۵ – ۶۳۷
۶۳۹ – ۶۴۰ – ۶۵۱ – ۹۲۰
قلعهٔ شاه پور – ۶۴۱
باغ شالامار (باغ آفرآباد) – ۶۶۰
(حرف الف)
شاه آباد – ۶۶۹
شاهدره – ۶۶۰ – ۶۶۹ – ۶۷۰
شاهزاد پور – ۷۱۴
بلاد شرقي – ۴۵ – ۴۷ – ۷۹
۸۵ – ۸۷ – ۹۸ – ۱۴۴ – ۱۷۷
۲۵۶ – ۵۵۹ – ۷۰۸
شکار پور – ۳۹۳ – ۳۹۷
قصبهٔ شکرکهیره – ۹۵۳
بلاد شمالي – ۸۷
دریای شور – ۲۸۱ – ۲۹۱ – ۳۸۴
۴۰۰ – ۴۰۴ – ۸۳۸ – ۸۶۰
شولا پور – ۳۱۹
شهزاد پور – ۵۷۶
شیراز – ۴۵۹ – ۹۴۸
پرگنهٔ شیز – ۷۴۳

● حرف صاد – مردمان ●

محمد صادق – ۲۵ – ۲۶ – ۱۳۶ – ۳۴۱
محمد صالح – ۱۶۲
حکیم صادق خان حکیم الملک – ۵۳۹
میرزا صائب شاعر – ۶۳۰
محمد صالح نیم نامي – ۶۶۳
شیخ محمد صادق – ۸۷۳
صبغة الله خان – ۹۲۳ – ۹۳۰

میرزا صدر الدین محمد خان
(حسام الدوله میرزا شاهباز
خان صفوی) - ۵۷۲ - ۵۸۳
۵۸۹ - ۵۹۶ - ۶۰۱ - ۶۸۳
۶۸۵ - ۶۸۶ - (شغف شیخی)
صدر جهان - ۷۱۲
صدر النسا - ۹۰۳
صفدر خان - ۱۶ - ۲۰
۲۳ - ۴۵ - ۶۱ - ۶۵ - ۶۷
۷۳ - ۳۳۶ - ۳۴۷ - ۳۵۹
۳۶۲ - ۳۶۶ - ۳۸۱ - ۴۲۸
۴۳۱ - ۵۸۷ - ۶۰۲ - ۷۱۵
۷۲۱ - ۷۲۲
صفی خان پسر اسلام خان - ۱۲۶
۸۲۷ - ۸۲۸ - ۹۱۵
صفدر خان - ۲۶۳ - ۳۰۲ - ۳۲۷
۶۲۸ - ۸۲۳
صفوی خان نقشی - ۵۷۲ - ۵۸۳
۵۸۹ - ۵۹۵
صفدر علی خان - ۹۶۵ - ۹۶۶ - ۹۶۷
صلابت خان - ۳۱۳ - ۳۵۹ - ۳۶۳
۴۱۶ - ۵۸۶ - ۵۸۹
شیخ صلاح الدین ولی - ۵۱۰
سید صلابت خان - ۸۱۲ - ۸۱۷
۸۹۹ - ۹۱۳ - ۹۲۲ - ۹۲۸
صلابت خان روهله - ۸۱۳
صمصام الدوله خانجهان بهادر
ضیغم جنگ - ۸۲۳ - ۸۳۲
۹۰۸ - ۹۱۱ - ۹۲۱ - ۹۲۸
۹۳۰ - ۹۳۱ - ۹۳۷ - ۹۳۸
۹۳۹ (شغف میم)
ضیغم خان حیدر میرزا - ۹۶۰

● حرف ضاد - مردمان ●

ضیاء الدین شهابی ۲۷۵-۲۸۵
ضیاء الدین خان نواسه شیخ
ابو الخیر - ۵۹۵ - ۶۰۲ - ۶۲۶

● حرف طاء - مردمان ●

محمد طاهر سعید پسر زاهد خان - ۹۱
طاهر خان - ۳۴ - ۹۵
طالب خان - ۸۶۵ - ۸۷۲
طالع یار خان - ۹۲۱ - ۹۳۱
طالب محی الدین خان نبیرهٔ

سعدالله خان - ۹۵۳ - ۹۵۷
شاه طهماس پسر سلطان حسین
شاه ایران - ۹۴۸ - ۹۷۵ - ۹۷۶
۹۷۷ - ۹۷۸

• حرف طاء - مردمان •

شیخ ظریف - ۴۹ - ۵۷
سید ظفر خان بارهه - ۲۳ - ۳۲
ظفر علي خان - ۵۹۶
ظفر خان - ۶۶۶ - ۶۶۷ - ۸۰۴
۸۰۶ - ۸۱۷ - ۸۳۲ - ۹۰۸
۹۱۱ - ۹۲۱ - ۹۳۸
ظفرمند خان - ۸۷۳

• مواضع وغیره •

ظفرآباد (احمد آباد) - ۳۳
۳۲۷ - ۳۷۱ - ۵۵۲ (شف الف)
صوبهٔ ظفرنگر - ۲۹۳

• حرف عین - مردمان •

عادل شاه - عادل خان (سکندر) -
۴ - ۵ - ۷۶ - ۱۱۳ - ۳۱۱
۱۱۵ - ۱۱۶ - ۱۱۸ - ۱۷۷
۱۸۳ - ۱۸۴ - ۱۹۱ - ۱۹۳
۱۹۵ - ۱۹۸ - ۲۲۳ - ۲۲۴
۲۳۴ - (شف سین)
راجه عالم سنگهه - ۲۰
عالمگیر (نام شمشیر) - ۳۱-۳۲
عادل خان خوانی مولف واقعات
عالمگیري - ۳۲ - ۱۲۷
۱۷۷ - ۳۷۶ - ۵۸۴ - ۵۸۹
سید عالم بارهه - ۴۹ - ۵۵
۱۱۴ - ۸۹۴ - ۸۹۵
سید عالم آدم سکندر شاه
۳۲۰ - ۳۲۱
عالي تبار پسر اعظم شاه - ۴۰۹
۵۹۶ - ۵۹۸
خواجه عاصم - ۷۱۲ - ۷۱۵
محمد عاصم خان (صمصام الدوله
خاندوران بهادر) - ۷۲۸
سید عالم علي خان بهادر -
۷۵۲ - ۷۵۳ - ۸۴۶ - ۸۴۷
۸۵۳ - ۸۵۷ - ۸۷۱ - ۸۷۴
۸۷۵ - ۸۸۱ - ۸۸۲ - ۸۸۵

۸۸۶ - ۸۸۷ - ۸۹۰ - ۸۹۱
۸۹۲ - ۸۹۳ - ۸۹۴ - ۸۹۵
۸۹۶ - ۹۰۰
عارف خان - ۸۹۲
سید عبد الرحمن دلاور خان ولد
سید عبد الوهاب خانديسي -
۱۲ - (شف دال)
سید عبد الوهاب خانديسي - ۱۲
عبد النبي خان - ۳۲
عبد النبي بيگ ولد علي يار خان ۳۵
سید عبد [illegible] - ۴۲
عبد الرحمن خان ابن نفر محمد
خان - ۴۹ - ۵۸ - ۶۵
[illegible] عبد العزيز بهادر [illegible] ۷۰
عبد الجليل - ۹۱
عبد الله خان - ۹۱
۲۵ عباس ابدال - ۱۲۳ - ۱۲۰
۱۰۷ - ۱۹۳ - ۲۰۱ - ۲۰۳
۲۰۵ - ۲۵۶ - ۳۱۵ - ۶۱۳
عبد الله خان والی بلخ
۲۰۶ - ۲۱۰
قاضي عبد الوهاب احمد آبادي
قاضي القضاة - ۲۱۶ - ۲۳۰
۳۰۹ - ۳۳۸
سيد عبد الكريم (سلطنت خان -
سيد خان) استاد زاده عالمگير
خان - ۲۰۸ - ۲۷۱ - ۳۱۵
۳۱۹ - ۳۳۰ - ۳۶۸ - ۳۸۱
عبد الكريم زميندار - ۲۸۵
سيد عبد الله خان بارهه - ۲۹۳
۳۰۱ - ۳۰۲ - ۳۰۳
۳۰۴ - ۳۰۵ - ۳۱۶ - ۳۲۱
۵۰۰ - ۵۰۵ - ۵۰۶ - ۸۵۴
۲۰۲ - ۲۱۰
سيد عبد الله (خطب) خان - ۳۰۰
۳۰۱ - ۳۱۰ - ۳۱۱
سيد عبد الله خان فيروز جنگ (مصطفى
خان) آصف جاه ثاني - ۳۱۵
۳۲۸ - ۳۳۵ - ۳۳۶ - ۳۴۰
۳۵۲ - ۳۶۰ - ۳۶۲ - ۳۶۶
۳۷۳ - ۳۹۰ - ۴۰۸ - ۴۰۵
۴۲۴ - ۴۲۵ - ۴۲۶ - ۴۵۸
۴۵۹ - ۴۶۳ - ۴۵۸ - ۴۵۹
۶۲۱ (شف سير)

عبد الرؤف (حامد خان) سردار
لشعابور - ۳۱۷ - (شف حاء)
قاضي بغداد (پدر شيخ السلام)
۳۴۳
عبدالرحيم خان بلوچات - ۳۵۸
۳۸۱ - ۹۳۰
عبدالله خان بني اردلان - ۳۶۰
۳۶۱ - ۳۶۲ - ۵۸۹ - ۸۱۹
عبدالقادر پسر عبدالرزاق لاري
۳۶۷ - ۴۰۳ - ۴۰۵ - ۶۸۱
عبدالرحمن خان پسر اسلام خان
۳۸۱ - ۴۹۹
حاجي عبد الرحيم خان پسر
اسلام خان - ۳۸۱
عبدالوهاب استرابادي - ۳۸۲
عبدالعزيز خان - ۳۹۲ - ۳۹۳
شيخ عبد اللطيف برهان پوري
قدس سره - ۳۹۳ - ۵۵۵
شيخ عبد الرحمن حاجي مفتي
۴۴۳ - ۴۴۵
عبد الكريم پسر عبد الرزاق
لاري - ۴۵۹
خواجه عبدالحميد خان - ۵۱۸ ۵۱۹
عبد الغني خان كشميري (هادي
خان) - ۵۳۱ - ۵۳۲ - ۵۳۳
۹۲۲ - (شف هاء)
ميرزا عبدالله نوكر محمد يار خان
۵۴۲ - ۵۴۵
عبدالله خان معرف امان الله
بيگ تركمان - ۵۸۹
عبد المطلب خان - ۵۹۵
شيخ عبد القادر جيلاني غوث الاعظم
(ح ۶۰۴ - شف غين)
عبدالرزاق خان لاري (ديگر)
(محمد معصوم) - ۶۲۱
عبدالقدير خان - ۶۸۸ - ۹۲۳ - ۹۳۰
سيد عبدالله خان بارهه (ديگر)
عزت حسن علي خان برادر
حسين علي خان (قطب الملك
يار وفادار ظفرجنگ)
۶۹۱ - ۶۹۲ - ۶۹۳ - ۶۹۸
۶۹۹ - ۷۰۱ - ۷۰۲ - ۷۰۳
۷۱۱ - ۷۱۲ - ۷۱۳ - ۷۱۵
۷۱۵ - ۷۱۶ - ۷۱۸ - ۷۲۰

۷۲۱ - ۷۲۲ - ۷۲۳ - ۷۲۴
۷۲۵ - ۷۲۷ - ۷۲۸ - ۷۲۹
۷۳۰ - ۷۳۸ - ۷۳۹ - ۷۴۰
۷۵۱ - ۷۵۲ - ۷۵۵ - ۷۵۷
۷۶۹ - ۷۷۰ - ۷۷۱ - ۷۷۳
۷۷۴ - ۷۷۵ - ۷۷۶ - ۷۷۷
۷۹۰ - ۷۹۲ - ۷۹۳ - ۷۹۴
۷۹۵ - ۷۹۹ - ۸۰۰ - ۸۰۱
۸۰۲ - ۸۰۳ - ۸۰۵ - ۸۰۶
۸۰۷ - ۸۰۸ - ۸۰۹ - ۸۱۲
۸۱۳ - ۸۱۴ - ۸۱۶ - ۸۱۸
۸۲۰ - ۸۲۱ - ۸۲۳ - ۸۲۴
۸۲۷ - ۸۲۹ - ۸۳۱ - ۸۳۳
۸۳۵ - ۸۳۶ - ۸۳۸
۸۳۹ - ۸۴۱ - ۸۴۲
۸۴۳ - ۸۴۵ - ۸۴۶ - ۸۵۰
۸۵۲ - ۸۵۹ - ۸۶۰ - ۸۶۵
۸۷۱ - ۸۸۲ - ۸۸۴ - ۸۸۵
۸۹۱ - ۸۹۷ - ۸۹۸ - ۸۹۹
۹۰۰ - ۹۰۱ - ۹۰۲ - ۹۰۳
۹۰۵ - ۹۰۹ - ۹۱۰ - ۹۱۱
۹۱۲ - ۹۱۳ - ۹۱۴ - ۹۱۵
۹۱۶ - ۹۱۷ - ۹۱۸
۹۱۹ - ۹۲۰ - ۹۲۱ - ۹۲۲
۹۲۴ - ۹۲۵ - ۹۲۷ - ۹۲۹
۹۳۰ - ۹۳۱ - ۹۳۲ - ۹۳۳
۹۳۴ - ۹۳۵ - ۹۳۹ - ۹۴۱
۹۴۲ - ۹۴۳ - ۹۹۵ (حرف ص)
صبغة عبد الصمد - ۹۹۱ - ۹۹۲
۹۹۳ - ۷۱۲ - ۷۱۳ - ۷۱۴
۷۲۲ - ۷۲۳
عبد الصمد خان بہادر دلیر جنگ
صلابت الدولہ - ۷۲۰ - ۷۶۱
۷۶۲ - ۷۶۳ - ۷۶۴ - ۷۶۵
۷۶۷ - ۷۹۸ - ۸۵۷ - ۸۷۱
۸۸۲ - ۸۸۹ - ۹۲۰ - ۹۲۵
۹۳۹ (حرف ض)
[illegible]
[illegible]
۷۰۸ - ۷۰۹ - ۷۳۱ - ۷۳۲
(حرف ط)
طرح عبد الله - ۷۴۵
۷۴۶ - ۷۴۸ - ۷۴۹ - ۷۵۰
طمع عبد العزیز - ۷[illegible]۰

شیخ عبد الواحد فاضل واعظ ۷۵۷
عبدالرحیم خان (نصیر الدوله) معنوی نظام الملک - ۸۶۰ ۸۷۶ - ۸۸۹ - ۹۳۹
(شغب نون)
خواجه عبدالله خان - ۸۶۹ - ۸۷۰
عبد الرشید - ۸۷۳
عبد الغني خان - ۹۲۲
عبدالغني خان پسر عبدالرحیم خان - ۹۳۰
عبدالله خان قربن - ۹۲۳ - ۹۳۲
عبدالنبي خان (دیگر) - ۹۲۲ ۹۳۳ - ۹۵۰
عبد النبي خان داروغه - ۹۳۰
عبدالله خان کاشي - ۹۳۳
ملا عبدالغفور لهوري - ۹۵۲ - ۹۵۳
عبدالحي پسر ملا عبدالغفور ۹۵۳
عبدالفتاح خان پسر عبدالنبي خان ۹۵۲ - ۹۵۶ - ۹۵۹
خواجه عبید الله خان - ۹۵۵
عبدالرحمن خان داروغه - ۹۵۵
عبد النبي خان میانه - ۹۵۲ ۹۵۹ - ۹۶۱
عثمان خان - ۵۸۳ - ۵۸۹ - ۵۹۵
عثمان خان قادري - ۸۵۳
عرب بیگ - ۲۵ - ۲۹ - ۹۵۶ - ۹۵۹
عزیز خان روهله - ۵۲۸ - ۹۳۰
عزیز بیگ خان هارمي - ۸۷۹ ۸۷۹ - ۹۵۴
عزت خان همشیرزاده حسین علي خان - ۹۰۲ - ۹۰۵ - ۹۰۷ ۹۰۸ - ۹۱۰
حکیم عزت طلب خان - ۹۶۰
عسکر خان - ۷۳ - ۷۴ - ۱۷۱
محمد عسکري - ۸۳۶
عطاء الله - ۱۳۲ - ۵۲۳
عطا یار خان - ۹۵۳
شاهزاده محمد عظیم (عظیم الشان) پسر شاه عالم - ۲۹۹ - ۳۳۲ ۳۰۴ - ۳۴۳ - ۵۴۶ - ۵۷۴ ۵۷۵ - ۵۷۶ - ۵۷۷ - ۵۷۸ ۵۷۹ - ۵۸۰ - ۵۸۱ - ۵۸۳ ۵۸۴ - ۵۸۷ - ۵۸۹ - ۵۹۰

۵۱۱ - ۵۱۳ - ۵۱۵ - ۵۹۹

۶۰۱ - ۶۰۶ - ۶۰۷ - ۶۰۸

۶۷۱ - ۶۸۲ - ۶۸۳ - ۶۸۴

۶۹۵ - ۶۹۶ - ۶۹۸ - ۷۰۲

۷۰۸ - ۷۱۰ - ۷۱۱ - ۷۱۵

۷۲۷ - ۷۳۵ - ۷۳۶

عظمت خان - ۸۷۹

معظم الدین خان - ۹۲۱

عقیدت خان پسر امیر خان

۶۸۸ - ۲۶۰ - ۲۳۸

علی نقی - ۷ - ۸ - ۹ - ۱۵۶

علی مردان خان - ۳۵ - ۳۹

۴۱ - ۹۶۰

علی قلی خان نواسه محمد مراد

بخشی - ۲۱۶ - ۲۱۷ - ۲۱۸ .

عبدالرزاق دیوان محمد شوائع - ۴۹

قاضی علی اکبر بولانی - ۴۵۹

۴۵۷ - ۴۵۸

علی مردان خان عرف حسینقلی

بیگ دیوان لاهیجی - ۱۶ - ۷۵۲

عبدعلی نقی نبیرهٔ خلیفه سلطان

شاهزادهٔ مازندران - ۴۵۹

علی محمد خان - ۲۵۴

حضرت امیرالمومنین علی

کرم الله وجهه - ۹۶۱ - ۹۶۳

۶۵۴ - ۶۵۸

میر علی رضا - ۹۹۷

علی اصغر خان ابن اکبر شاهی -

۹۹۸ - ۷۰۴ - ۷۱۶ - ۷۲۵

عبد علی خان مراد ابوالحسن

خان - ۱۳۱ - ۱۳۳ (شاه سلیم)

علی خان - ۹۵۶

امام علی رضا - ۹۲۶ - ۹۲۷

عمرخان - ۵۸۱ - ۵۹۶ - ۸۹۱ - ۸۹۵

عمرخان زبردست - ۹۲۳

عنایت خان - ۴۰۹ - ۴۹۹

۴۰۷ - ۵۹۹

عنایت الله خان پسر لطف الله

خان نبیرهٔ سعد الله خان -

۳۸۱ - ۵۵۷ - ۵۲۵ - ۵۸۳

۵۰۰ - ۵۹۲ - ۶۱۴ - ۶۹۵

۶۷۷ - ۶۷۸ - ۶۳۵ - ۶۷۳

۷۷۴ - ۷۷۵ - ۷۰۶ - ۸۹۹

۱۳۴ - ۱۳۹

شاه عنایت زاهد – ۹۳۸
محمد عنایت خان – ۸۶۰
میر عنایت الله خان – ۹۲۱
سیدی عنبر یاقوت خان تایم مقام سیدی یاقوت – ۵۱۵
ملا عوض رجیه فاضل – ۸۰
عوض خان بهادر عضد الدوله
قسور جنگ – ۷۹۶ – ۸۵۶
۸۶۶ – ۸۷۱ – ۸۷۶ – ۸۷۸
۸۷۹ – ۸۸۱ – ۸۸۷ – ۸۸۸
۸۸۹ – ۸۹۳ – ۹۳۲ – ۹۴۶
۹۵۰ – ۹۵۳ – ۹۵۷
عیسی بیگ – ۷ – ۱۲
شیخ عیسی قدس سره – ۵۵۳
عیسی خان مهمند – ۷۶۷

* مواضع و غیره *

عالمگیرنگر – (منگرام نگر) – ۱۳۷
(شف عین)
عادل آباد – ۸۴۳
بندر عباسی – ۳۲۸
عجم – ۷۹ – ۹۰ – ۵۵۹ – ۸۰۵
عرب – ۹۰ – ۱۱۳ – ۱۸۳
۲۴۱ – ۳۰۹ – ۴۰۰ – ۵۵۹
۵۶۳ – ۸۰۵
عراق – ۲۰۲ – ۲۴۳ – ۲۸۹
عظیم آباد (عرف پٹنه) – ۵۳۶
۵۸۰ – ۷۰۷ – ۷۰۸ – ۷۴۲
۷۶۸ – ۷۶۹ – ۷۷۰ – ۷۷۱
۸۳۷ – (شف پے)
بحر عمان – ۱۳۶
عدل آباد – ۲۷۵

* حرف غین – مردمان *

غازی الدین خان بهادر فیروزجنگ – ۳۱۷ – ۳۱۸
۳۱۹ – ۳۲۲ – ۳۲۹ – ۳۳۰
۳۳۵ – ۳۳۶ – ۳۳۹ – ۳۴۰
۳۴۸ – ۳۵۴ – ۳۵۵ – ۳۵۶
۳۵۸ – ۳۷۱ – ۳۷۲ – ۳۷۳
۳۸۳ – ۳۹۲ – ۳۹۳ – ۴۰۴
۴۱۵ – ۴۴۵ – ۴۴۶ – ۴۴۷
۴۴۸ – ۴۵۶ – ۴۷۷ – ۵۲۶
۵۲۷ – ۵۸۱ – ۶۱۹ – ۶۴۸

فاضل خان خانسامان ـ ۳۱ـ۳۴
۶۲ـ۷۸ ـ ۱۲۹ ـ ۱۷۵ـ۳۸۰
فاجي فاضل ـ ۲۸۶
فاضل خان صدر ـ ۳۸۳
فايق خان ـ ۹۵۶ ـ ۹۶۰
فتح جنگ خان ـ ۹۳ ـ ۱۹۳
فتح خان افغان آدم عادل شاه
۲۲۳ ـ ۲۲۴
فتح الله خان بهادر (عالمگيري)
۴۶۵ ـ ۴۷۱ ـ ۴۷۲ ـ ۴۸۴
۴۸۹ ـ ۴۹۰ ـ ۴۹۱ ـ
۴۹۲ ـ ۴۹۳ ـ ۴۹۴
۴۹۶ ـ ۴۹۷ ـ ۴۹۸ ـ ۴۹۹
۵۰۰ ـ ۵۰۲ ـ ۵۷۳ ـ ۵۷۴
فتح الله خان خوشتي ـ ۸۷۶
فتح محمد خان ـ ۵۸۸
فتح علي خان ـ ۷۰۲ـ۷۲۱ـ۷۲۲
فتح باب خان ـ ۷۸۰ ـ ۷۸۱
فتح سنگهه ـ ۷۸۹
فتح يار خان ـ ۹۲۹
صبر فخرالله ـ ۹۶۰
فدائي خان كوكه ـ ۳۱ ـ ۶۰ـ۹۲
۱۰۰ ـ ۱۰۱ ـ ۱۷۶ ـ ۲۳۳
۲۳۸ ـ ۲۳۹ ـ ۲۴۰ ـ ۲۴۱
فدائي خان ديوان ـ ۸۹۱ ـ ۸۹۵
فدوي خان ـ ۶۸۸
فرخ سير بادشاه شهيد بصر عظيم
الشان ـ ۳۰ ـ ۹۰ ـ ۶۹۱
۶۹۳ ـ ۶۹۷ ـ ۶۹۸ ـ ۶۹۹
۷۰۰ ـ ۷۰۱ ـ ۷۰۲ ـ ۷۰۳
۷۰۴ ـ ۷۰۵ ـ ۷۰۷ ـ ۷۰۸
۷۰۹ ـ ۷۱۰ ـ ۷۱۱ ـ ۷۱۲
۷۱۵ ـ ۷۱۶ ـ ۷۱۷ ـ ۷۱۸
۷۱۹ ـ ۷۲۰ ـ ۷۲۱ ـ ۷۲۲
۷۲۴ ـ ۷۲۵ ـ ۷۲۶ ـ ۷۲۷
۷۲۹ ـ ۷۳۰ ـ ۷۳۲ ـ ۷۳۴
۷۳۵ ـ ۷۳۶ ـ ۷۳۷ ـ ۷۳۸
۷۳۹ ـ ۷۴۰ ـ ۷۴۱ ـ ۷۵۱
۷۵۵ ـ ۷۵۹ ـ ۷۶۰ ـ ۷۶۱
۷۶۳ ـ ۷۶۵ ـ ۷۶۶ ـ ۷۶۷
۷۶۸ ـ ۷۶۹ ـ ۷۷۰ ـ ۷۷۱
۷۷۲ ـ ۷۷۳ ـ ۷۷۴ ـ ۷۷۵
۷۷۶ ـ ۷۷۷ ـ ۷۸۰ ـ ۷۸۱
۷۸۳ ـ ۷۸۶ ـ ۷۹۱ ـ ۷۹۳

۶۲۳ ـ ۶۲۴ ـ ۶۲۵ ـ ۶۲۹
۶۸۱ ـ ۶۹۱ ـ ۷۱۵
غازي الدين خان فيروز جنگ
خلف فاتح خان فاتح جنگ
نبيرة غازي الدين فيروز جنگ
۷۳۵ ـ ۸۰۳ ـ ۹۴۶ ـ ۱۳۹
۱۵۱ ـ ۱۵۳
غازي الدين خان غالب جنگ
(بهمه بيگ) ـ ۸۱۲ ـ ۸۱۳
۸۹۹ ـ ۹۱۳ ـ ۹۲۲ ـ ۹۲۸
۹۳۳ (غلط الف)
غالب خان پسر رستم خان
۸۹۲ ـ ۸۹۳
غالب خان (ديگر) ـ ۹۵۲
۹۵۵ ـ ۹۵۶
غازي خان صف شكن ـ ۹۲۹
سيف خان ۹۲۳ ـ ۹۵۷ ـ ۱۱۹
غلام محمد خان نبيرة جان
خان ـ ۹۵۶
غلام علي خان ـ ۸۳۹ ـ ۹۱۰
۹۱۲ ـ ۹۳۴ ـ ۱۳۹
غلام محي الدين خان ـ ۱۲۳ ـ ۱۳۰
غوث الاعظم عبدالقادر جيلاني ۳
۵۳۲ ـ ۵۹۶ (شيخ عبد)
فروزان ـ ۶۰۳
فيروز خان ـ ۳۵ ـ ۲۱۴ ـ ۲۳۹
۳۴۷ ـ ۳۴۸ ـ ۶۵۱
قمرات الدين خان (شجاعت
خان) پسر اسلام خان ـ ۲۰۹
۲۳۱ ـ ۲۵۱ ـ ۸۹۱ ـ ۸۹۳
محمد قمرات خان ـ ۲۳۳ ـ ۲۳۵
۸۳۸ ـ ۸۴۹ ـ ۸۵۳ ـ ۸۵۴
۸۵۵ ـ ۸۷۲ ـ ۸۷۳ ـ ۸۷۵
۸۷۶ ـ ۸۸۸ ـ ۸۸۱ ـ ۸۸۸
۸۸۹ ـ ۸۹۳ ـ ۸۹۶ ـ ۹۵۳ ـ ۹۵۷
قمرت خان (ديگر) ـ ۷۲۳
۸۲۳ ـ ۸۲۵ ـ ۸۲۷ ـ ۸۲۸
۸۳۲ ـ ۸۳۳ ـ ۸۳۴ ـ ۹۰۱

* مواضع و ضبرة *

منزل ترب حاره ـ ۲۳۲
قلعة (غير مشهور) ـ ۳۶۳

* حرف قاف ـ مردمان *

۷۹۵ ـ ۷۹۵ ـ ۸۰۰
۸۰۱ ـ ۸۰۲ ـ ۸۰۳ ـ ۸۰۵
۸۰۶ ـ ۸۰۷ ـ ۸۰۸ ـ ۸۱۲
۸۱۳ ـ ۸۱۴ ـ ۸۱۵ ـ ۸۱۶
۸۱۷ ـ ۸۱۹ ـ ۸۲۰ ـ ۸۲۱
۸۲۳ ـ ۸۲۶ ـ ۸۳۱ ـ ۸۳۳
۸۳۶ ـ ۸۳۱ ـ ۸۳۳ ـ ۸۳۷
۸۳۸ ـ ۸۵۷ ـ ۸۶۲ ـ ۸۶۵
۸۹۱ ـ ۸۹۸ ـ ۹۰۰ ـ ۱۰۲
۹۱۵ ـ ۹۱۶ ـ ۹۳۷ ـ ۱۳۰
۹۳۳ ـ ۹۳۸ ـ ۹۴۵ ـ ۹۶۳
فرهاد بیگ ـ ۱۳۷ ـ ۱۶۱
۱۶۳ ـ ۱۶۴ ـ ۱۶۵
فرخ‌بابلی ـ ۲۷۷ ـ ۳۹۱ ـ ۴۰۰
۴۰۱ ـ ۴۰۲ ـ ۴۰۱ ـ ۴۲۲
۴۲۳ ـ ۴۲۴ ـ ۴۲۵ ـ ۴۲۶
۴۲۷ ـ ۴۲۸ ـ ۴۷۵
فرخنده اختر پسر محمد ظهیر ـ ۲۸۸
فرخنده اختر پسر میرزا بقا ـ ۲۷۲
فضل‌علی خان تبریزی ـ ۵۰۰
فضل‌الله خان ـ ۷۹۰
صادق بیگ ولد خان بابا ـ ۳۹
فیروز خان مازندرانی ـ ۴۵ ـ ۹۲
۷۰ ـ ۷۲ ـ ۸۲ ـ ۹۹۹ ـ ۹۲۰
فیروز جنگ پسر محمد یار خان ۹۲۵
فیض علی خان ـ ۲۵۲ ـ ۲۶۹

● مواضع وغیره ●

قلعه پیر (دار الصبر) ـ ۱۱ ـ ۲۵
۷۷۲ ـ ۸۳۸ ـ ۸۴۰ ـ ۸۴۱
۸۴۳ ـ ۸۹۱ ـ ۹۰۳ ـ ۹۱۰ ـ ۹۳۵
فرنگ ـ ۷۹ ـ ۳۰۲ ـ ۳۰۰ ـ ۳۰۳
۶۰۵ ـ ۷۳۹ ـ ۹۲۵ ـ ۹۳۷
۲۲۳ ـ ۲۰۵ ـ ۶۰۴
۷۹۱ ـ ۸۰۳ ـ ۸۶۶
فرس ـ ۸۶۶
فریدآباد ـ ۹۱۲
باغ فیض بخش ـ ۳۹

● حرف قاف ـ مردان ●

قاسم خان ـ ۶ ـ ۷ ـ ۱۲ ـ ۱۳
۱۴ ـ ۱۰ ـ ۳۲ ـ ۴۲۸
۴۲۹ ـ ۴۳۰ ـ ۴۳۱ ـ ۴۳۲

سید قاسم خان بارهه ـ ۳۵
۳۶ ـ ۶۱
سیدقاسم شجاعی (شهامت خان)
۶۵ (شف شین)
قاسم علی میر نزك ـ ۹۱
قاسم آقا فرستادهٔ حسین پاشا
حاکم بصره ـ ۱۲۴
قادر داد خان ـ ۲۰۵ ـ ۲۰۷ ـ ۹۵۳
قاسم خان کرمانی ـ ۲۸۴
قاضی خان قاضی القضاة ـ ۶۰۶
قاسم خان افغان ـ ۶۳۲
سیدی قاسم کوتوال ـ ۷۳۵
قادر داد خان (دیگر) ـ ۸۶۰
۸۷۶ ـ ۸۷۹ ـ ۸۸۹ ـ ۸۹۳
۹۵۳ ـ ۸۹۴
محمد قاسم فرشته مورخ ـ ۹۲۷
قباد خان ـ ۲۲
شاه قدرت الله فقیر ـ ۶۸۹ ـ ۷۳۶
قزل خان ـ ۱۴۷ ـ ۱۶۳ ـ ۱۹۵
قزلباش خان ـ ۴۸
قزلباش (قوم) ـ ۳۵ ـ ۹۷۶ ـ ۹۷۷
قزلباش خان (دیگر) ـ ۸۴۸
۹۵۹ ـ ۹۶۰
قطب الدین خان ـ ۱۲۹
۱۵۷ ـ ۲۵۷
قطب الملک عبد الله شاه ـ ۱۹۵
۲۲۰ ـ ۲۲۱ ـ ۲۳۵ ـ ۲۹۵
قطب الملک ابو الحسن داماد
قطب الملک ـ ۲۳۵ ـ ۲۹۲
۲۹۳ ـ ۲۹۴ ـ ۲۹۵ ـ ۲۹۶
۲۹۸ ـ (شف الف)
حضرت خواجه قطب الدین دلی
قدس سره ـ ۶۸۴ ـ ۹۱۷ ـ ۹۳۵
قطب الدین عامل ـ ۸۶۲
قلیچ خان بهادر (عابد خان) پدر
غازی الدین خان ـ ۲۶۷ ـ ۳۱۵
۳۱۹ ـ ۳۳۰
قلیچ خان نظام الملك (چین
بهادر خان دوران) خلف
غازی الدین خان ـ ۴۵۵
۴۵۶ ـ ۵۲۷ ـ ۵۲۸ ـ ۵۲۹
۵۳۵ ـ ۵۳۸ ـ ۵۳۹ ـ ۵۷۲
۵۸۲ ـ ۵۹۳ ـ ۶۶۳ ـ ۶۶۵
۶۷۵ ـ ۶۹۱ ـ ۶۹۸ ـ ۷۰۰

۷۱۵ ـ ۷۱۶ ـ ۷۱۸ ـ ۷۳۰
۷۳۰ ـ ۷۳۸ ـ ۷۳۷ ـ ۷۴۱
۷۴۳ ـ ۷۴۴ (خلف اول)
شمس‌الدین خان بهرامشاهی الملقب
محمد نعیم خان ـ ۷۶۲
۷۶۵ ـ ۹۰۳ ـ ۹۰۷ ـ ۹۰۸
۹۱۱ ـ ۹۲۱ ـ ۹۳۷ ـ ۹۳۸
۹۳۹ ـ ۹۵۱ ـ ۹۷۳
میرزا غیاث‌الدین خان تهرانی
خدابنده سلطان ـ ۲۵۶ ـ ۲۵۷
۲۵۸ ـ ۳۲۹ ـ ۳۳۱ ـ ۳۵۹
۳۸۱ ـ ۴۹۶ ـ ۶۶۳

● مواضع و غیرها ●

سرکار قصور ـ ۸۶۱
قلعهٔ غلیه ـ ۴۲۵ ـ ۴۲۸
قمرتاش ـ ۵۳۴ ـ ۹۱۰
قندهار ـ ۲ ـ ۳ ـ ۸۵ ـ ۲۰۵
۳۳۲ ـ ۲۷۷
قلعهٔ قندهار ـ ۳۳۳ ـ ۳۴۵

● حرف کاف ـ مردمان ●

کامل خان ـ ۲۰۸
محمد کاظم مفتشی ـ ۱۱۰
۹۶۵ ـ ۹۶۶
کرطلب خان ـ ۲۵۳
کاشر خان افغان ـ ۲۷۴ ـ ۲۷۳
کلام افغان پسر
کلیم‌الله محمد
کلیم‌الله ـ ۳۱۲ ـ ۳۴۳ ـ ۳۰۶
۳۱۵ ـ ۳۱۹ ـ ۳۲۰ ـ ۳۲۱
۳۲۸ ـ ۳۳۵ ـ ۳۳۶ ـ ۳۳۷
۳۴۰ ـ ۳۴۳ ـ ۳۴۵ ـ ۳۴۶
۵۲۰ ـ ۵۲۸ ـ ۵۲۶ ـ ۵۳۱
۵۳۶ ـ ۵۴۳ ـ ۵۴۵ ـ ۵۴۹
۵۶۳ ـ ۵۶۶ ـ ۵۷۰ ـ ۵۷۱
۶۰۸ ـ ۶۰۹ ـ ۶۱۰ ـ ۶۱۱
۶۱۲ ـ ۶۱۳ ـ ۶۱۴ ـ ۶۱۶
۶۱۲ ـ ۶۱۸ ـ ۶۱۹ ـ ۶۲۰ ـ ۶۲۱
۶۲۲ ـ ۶۲۳ ـ ۶۲۴ ـ ۶۲۵
۶۲۶ ـ ۶۲۹ ـ ۶۵۰ ـ ۶۷۲ ـ ۶۳۸
کمال‌الدین حسین خان ـ ۵۳۳ ـ ۵۷۲
۵۷۶ ـ ۸۰۹ ـ ۸۹۶
کرطلب خان ذوالقدر ـ ۹۶۰ ـ ۸۶۹
کرطلب خان بهرامشاهی

۶۹۸ ـ ۷۱۶
کانوجي ـ ۸۹۱
کظام علي خان ـ ۹۶۰ ـ ۹۶۱
کب (برهمن شاعر هندي) ـ ۱۳
کبلس برهمن پنڈت دیوان
سنبها ـ ۲۰۱ ـ ۲۱۸ ـ ۲۱۹
۲۲۹ ـ ۲۷۱ ـ ۳۸۴ ـ ۳۸۵
۳۸۸ ـ ۳۸۹
کپور چند چوهري ـ ۷۵۹
راجه کرن (راو کرن) ـ ۱۱۰
۱۱۱ ـ ۱۲۲ ـ ۱۲۳
کرناٹکي (قوم) ـ ۱۹۲
شاهزاده محمد کریم خلف شاهزاده
محمد عظیم ـ ۵۷۵ ـ ۵۷۸
۶۸۸ ـ ۷۰۷ ـ ۷۳۴ ـ ۷۳۵
محمد کریم ـ ۹۲۱
کریم قلي خان ـ ۸۶۲ ـ ۸۶۳
کزک بهلي (نام توپ) ـ ۵۰۰
کشور سنگهه هارا ـ ۳۳۵
کفایت خان ـ ۱۷۶ ـ ۲۳۶ ـ ۲۳۷
کمال خان دکني ـ ۹۵۹
کنور چند بهادر ـ ۹۵۳
کنتهه (مرهٹه) ـ ۹۶۹
کوکلتاش خان عرف میر بدو ـ ۵۹۵
کوکه خان مهماندار ـ ۶۷۸ ـ ۶۸۰
کوکلتاش خان بهادر ـ ۶۹۷ ـ ۶۹۸
۷۰۰ ـ ۷۰۱ ـ ۷۰۲ ـ ۷۰۳
کوکلتاش خان محمد امین بهادر
۷۱۵ ـ ۷۱۸ ـ ۷۱۹ ـ ۷۲۰
۷۲۱ ـ ۷۲۴ ـ ۷۳۵ (شف الف)
کهتریان ـ ۶۵۱ ـ ۶۷۲ ـ ۶۷۳
۶۷۴ ـ ۷۶۵
کهیم کرن ـ ۷۴۳
کهندر پهاڑیه سیه سالار ـ ۷۷۷
۷۷۸ ـ ۷۷۹ ـ ۷۸۰ ـ ۷۹۸
۸۰۹ ـ ۸۹۱
کهکران (قوم) ـ ۸۷۰
کیسر سنگهه پسر راجه کرن ـ ۱۱۱
کیسر سنگهه پسر جیسنگهه ـ ۱۷۹
کیسو راي ـ ۹۱۳

---

* مواضع وغیره *

صوبهٔ کابل ـ ۳۵ ـ ۳۶ ـ ۱۲۹
۱۹۰ ـ ۲۰۸ ـ ۲۰۹ ـ ۲۳۰

۲۳۲ ـ ۲۳۳ ـ ۲۳۲ ـ ۲۳۰
۲۸۱ ـ ۲۸۶ ـ ۲۸۹ ـ ۳۲۲
۳۱۳ ـ ۳۳۳ ـ ۳۰۲ ـ ۵۷۳
۶۶۳ ـ ۷۰۵ ـ ۷۰۷ ـ ۷۲۵
۷۲۷ ـ ۸۰۲ ـ ۸۱۸
کانچی کوئی ـ ۸۲
ملنگ کھروپ ـ ۱۳۲
کلنغر ـ ۲۰۹
نلمۂ ۲۰۰ ـ ۳۲۸
کلیہ ـ ۳۳۳
۲۱۲ ـ ۲۷۹
کاپنہ ـ ۸۶۱
کلکتی ـ ۹۳۷
نلمۂ اثنوء ـ ۳۲۸
واہ ـ لیپہ ـ ۶۲ ـ ۶۳ ـ ۶۲
کچھوہ ـ ۱۲۱
کرمل ـ ۳۰۱ ـ ۹۹۲
کرمل ـ ۷۹
ہرگنہ کوپ ـ ۸۲
کرنا ـ ۳۰۲ ـ ۲۵۹
کرناٹک ـ ۹۰۲ ـ ۹۲۲ ـ ۹۵۹
نلمۂ کرنول ـ ۵۰۱
گرنہ ـ ۹۵۰
گرانٹیپور ـ ۹۱۲ ـ ۱۲۳ ـ ۲۹۸
۷۱۲ ـ ۷۱۵ ـ ۷۱۹ ـ ۸۳۳
گنشنر ـ ۷۸ ـ ۱۵۳ ـ ۱۸۵
۱۷۸ ـ ۱۹۹ ـ ۱۸۸ ـ ۲۱۰
۲۱۹ ـ ۲۲۲ ـ ۲۵۲ ـ ۳۸۱
۲۰۳ ـ ۲۸۵ ـ ۲۹۲ ـ ۲۱۳
۲۰۰ ـ ۲۰۱ ـ ۲۰۹ ـ ۲۰۳
آن نلمۂ ـ ۳۰۲ ـ ۳۰۳
۳۳۱ ـ ۳۳۲
نلمۂ ۲ ـ ۳
پرگنہ کیپ ـ ۳۳۱ ـ ۳۳۹
۳۸۰ ـ ۳۸۱
۹۳ ـ
نلمۂ [illegible] ـ
[illegible]
نلمۂ گنڈک ـ ۱۸۰
[illegible] ـ ۱۱۳ ـ ۱۱۵
۱۸۲ ـ ۲۲۳ ـ ۲۲۱ ـ ۳۳۵
۲۰۱ ـ ۳۰۱ ـ ۳۰۲ ـ ۳۰۳
۳۰۵ ـ ۳۵۳ ـ
[illegible] ـ ۱۳۲ ـ ۱۳۳

۱۶۲ – ۱۷۱
قلعهٔ کورتهي – ۱۴۲
قصبهٔ کوهير – ۳۱۳ – ۳۱۵
کولاپور – ۳۸۳ – ۳۸۴
کورکانو – ۳۶۳ – ۳۹۷
کوکاک – ۳۹۲
پرگنهٔ کولس – ۹۳۱
کوزه – ۶۹۸
کوال – ۹۷۲
کهچوا – ۴۷ – ۵۸ – ۶۰ – ۶۹۸ – ۷۱۶
کهرگاون (بلچها گذه) ۱۹۳ – ۱۵۴
۱۶۱ – ۱۶۳ (شف بلد)
قلعهٔ کهرگاون – ۱۵
قصبهٔ کهيلنا (سخرانه) – ۱۹۵ – ۳۸۴
۴۹۱ – ۴۹۳ – ۴۹۵ – ۴۹۹
۵۰۱ – ۵۰۲ – ۵۰۵ – ۵۰۷
کهيلنا – ۳۹۲
قصبهٔ کهرکي پوره – ۲۱۳ – ۲۱۴
پرگنهٔ کهير – ۳۰۸ – ۳۱۵
قلعهٔ کهندپري – ۴۲۸
کهريه – ۴۳۴
کهاري – ۹۰
کهنير – ۵۲۴

● حرف گاف – مردمان ●

راجه گجسنگه کچهواهه – ۸۳۶
۸۵۱ – ۸۵۹ – ۸۷۷ – ۸۸۰
گردهر راتهور – ۹۳
گرگين خان آدم شاه ايران طمعه دار
قندهار – ۶۴۳ – ۶۴۴
قرقهٔ گرو (مکهان) – ۶۵۱
گرو گوبند (سرگروه سکهان)
۶۵۲ – ۷۹۱
گرو گوبند ثاني (سچا بادشاه)
۶۵۲ – ۶۵۳ – ۶۶۳ – ۶۶۹
۶۷۱ – ۶۷۲ – ۶۷۳ – ۶۷۴
۷۳۸ – ۷۶۱ – ۷۶۲ – ۷۶۵
۷۶۵ – ۷۶۶ – ۷۶۷
گردهر بهادر پسر ديا بهادر
۸۴۲ – ۸۴۳ – ۸۵۴ – ۸۴۵
۸۴۶ – ۸۵۰ – ۸۵۱ – ۸۵۷
۹۳۶ – ۹۳۸
گسائيان – ۴
گل محمد نوکر داراشکوه – ۸۲ – ۸۴

گلابو کھتری – ۹۷۳
گلچلی خاں – ۲۵
گنیش سوائی (نام چہار) ۳۲۱-۳۲۲
گوردھن راٹھور – ۱۵۷
راجہ گوپال سنگھ بھدوریہ – ۱۲۱
گوپال سنگھ کور – ۱۵۵

● مواضع و غیرہ ●

گجرات – ۲۰۱-۲۰۲ – ۲۰۱ ۲۰۵۰
گنگھن صاحب – ۲۱۰ – ۳۰۱ – ۳۰۰
گنگھن انبر – ۳۰۱
گنگھ منسی – ۳۱۲ – ۳۱۵
گنگھ دنڈ بڑی – ۳۰۳ – ۳۰۳
گنگھ ڈوگرھنڈہ – ۵۰۲
گنگر نگر پور – ۱۳ – ۲۰۶ – ۵۰۱
۱۵۱ – ۹۰۰ – ۹۰۱ – ۹۰۲
گنگر بھوڑہ ۴۰
گنگر آب ڈوبی ممبر نئے – ۳۱
آب گنگر نگر پور – ۳۰۹
گنگر بانہ پہاڑی – ۵۱۸
آب گنگر ھد سیر – ۳۰۳
گرداس پور – ۲۹۱
گرجھنڈی – ۹۰۵ – ۹۰۲ – ۹۷۲
گنبد – ۲۹۰ – ۲۹۲
گلال باڑی – ۲۹۸ – ۳۰۲ – ۳۰۳
۳۱۵ – ۳۳۳ – ۵۳۲ – ۵۳۰
۵۰۲ – ۹۰۳ – ۹۰۳ – ۹۰۵
گنبد آباد – ۲۰۱ – ۳۰۳
۳۰۱ – ۳۰۲ – ۵۲۳ – ۷۳۳
۱۰۱ – ۱۱۰ – ۱۱
گلبرگہ – ۳۲۲ – ۳۱۳ – ۳۲۳
۳۰۱ – ۳۰۱ – ۵۳۵ – ۵۰۰
قلعہ گلبرگہ ۵۰۰
گنبد – ۲۱۳ – ۳۰۲ – ۳۱۳
۳۰۸ – ۳۰۳ – ۹۰۱
قلعہ گنبد – ۳۰۲ – ۳۳۰
۳۰۱ – ۳۳۵ – ۳۳۵ – ۳۳۷
۳۰۱ – ۳۵۳ – ۳۵۳ – ۳۱۵
۳۵۱ – ۳۰۸ – ۳۰۲ – ۳۱۹
۳۰۸ – ۳۱۹ – ۳۱۰ – ۳۲۱
۳۱۰
آب گنگ – ۱۱ – ۲۰ – ۹۱
۱۰۰ – ۹۸ – ۱۲۰ – ۲۹

۵۲۴ — ۸۴۵ — ۸۴۹ — ۹۴۹
قلعهٔ گندیری — ۲۲۵
گندمک — ۲۴۰
گوالیار — ۲۰ — ۱۲۳ — ۵۷۹
۵۸۳ — ۵۸۵ — ۵۹۶ — ۵۹۹
۶۰۰ — ۸۰۰
قلعهٔ گوالیار — ۶۲ — ۸۷ — ۵۸۵
قلعهٔ گوره — ۴۰۱
گوره — ۴۰۲ — ۴۰۳ — ۴۰۵
سرکار گوره (گوذره) — ۴۷۹
۵۱۸ — ۵۶۷ — ۶۱۷
گونذوانه — ۶۲۰
گورکهپور — ۶۶۵
گهوز گهاٹ — ۱۶۲

* حرف لام — مردمان *

لاچین بیگ قتلق (تسمه کش)
(برادر دل خان) — ۷۰۹
۷۱۰ — ۷۳۴ — ۷۳۵ — (شف باد)
لودهی (افغان) — ۴۴۴ — ۴۶۳
سلطان لشکری — ۲۴۰
* عبدالطیف دیوان — ۲۰۶
لطف الله خان پسر سعدالله خان
۲۵۷ — ۴۴۶ — ۴۴۸ — ۵۷۵ — ۵۹۵
لطیف شاه دکنی (سرافراز خان)
۲۹۱ (شف سین)
لطف علی خان — ۴۶۳
لطف الله خان پانی پتی
۵۹۴ — ۶۸۸
لطف الله خان صادق — ۷۲۷
۷۲۹ — ۷۳۱ — ۷۶۹ — ۷۹۶
لطیف خان پنوار — ۸۹۰ — ۸۹۲
رای لعل چند — ۲۰۹
لعل کنور * بوب جهاندار شاه
۶۸۷ — ۶۸۹ — ۶۹۰ — ۶۹۸
۶۹۹ — ۷۰۳ — ۷۰۴ — ۷۱۷
۷۲۴ — ۷۲۵
لعل سنگهه — ۸۴۹
لودی خان — ۴۱
خاندان لودی — ۸۹۹

* مواضع وغیره *

دار السلطنت لهور — ۳۱ — ۳۳
۳۵ — ۳۶ — ۳۹ — ۴۱ — ۴۲

۴۳ ـ ۴۴ ـ ۴۶ ـ ۴۸ ـ ۵۵

۱۲۸ ـ ۱۲۲ ـ ۱۲۱ ـ ۱۲۱

۱۷۶ ـ ۲۲۳ ـ ۲۳۸ ـ ۲۱۵

۲۵۳ ـ ۲۵۶ ـ ۲۵۱ ـ ۲۵۶

۲۶۲ ـ ۲۶۸ ـ ۲۷۱ ـ ۲۷۹

۳۱۵ ـ ۳۰۲ ـ ۳۲۲ ـ ۳۲۳

۳۷۴ ـ ۳۸۶ ـ ۳۸۱ ـ ۳۸۸

۴۲۲ ـ ۴۲۳ ـ ۴۲۱ ـ ۴۲۵

۴۴۱ ـ ۴۴۷ ـ ۴۵۰ ـ ۴۵۲

۴۸۷ ـ ۴۸۸ ـ ۴۸۹ ـ ۴۹۱

۵۰۱ ـ ۵۰۲ ـ ۵۰۳ ـ ۵۰۴

۵۱۲ ـ ۵۱۳ ـ ۵۱۴ ـ ۵۱۵

۵۲۱ ـ ۵۲۲ ـ ۵۲۳ ـ ۵۲۴

۵۳۱ ـ ۵۳۲ ـ ۵۳۳ ـ ۵۳۴

۵۴۱ ـ ۵۴۲ ـ ۵۴۳ ـ ۵۴۴

۵۵۱ ـ ۵۵۲ ـ ۵۵۳ ـ ۵۵۴

۵۶۱ ـ ۵۶۲ ـ ۵۶۳ ـ ۵۶۴

۵۷۱ ـ ۵۷۲ ـ ۵۷۳ ـ ۵۷۴

۵۸۱ ـ ۵۸۲ ـ ۵۸۳ ـ ۵۸۴

۵۹۱ ـ ۵۹۲ ـ ۵۹۳ ـ ۵۹۴

۶۰۱ ـ ۶۰۲ ـ ۶۰۳ ـ ۶۰۴

۶۱۱ ـ ۶۱۲ ـ ۶۱۳ ـ ۶۱۴

۶۲۱ ـ ۶۲۲ ـ ۶۲۳ ـ ۶۲۴

۶۳۱ ـ ۶۳۲ ـ ۶۳۳ ـ ۶۳۴

۶۴۱ ـ ۶۴۲ ـ ۶۴۳ ـ ۶۴۴

۶۵۱ ـ ۶۵۲ ـ ۶۵۳ ـ ۶۵۴

۶۶۱ ـ ۶۶۲ ـ ۶۶۳ ـ ۶۶۴

۶۷۱ ـ ۶۷۲ ـ ۶۷۳ ـ ۶۷۴

۶۸۱ ـ ۶۸۲ ـ ۶۸۳ ـ ۶۸۴

۶۹۱ ـ ۶۹۲ ـ ۶۹۳ ـ ۶۹۴

۷۰۱ ـ ۷۰۲ ـ ۷۰۳ ـ ۷۰۴

۷۱۱ ـ ۷۱۲ ـ ۷۱۳ ـ ۷۱۴

۷۲۱ ـ ۷۲۲ ـ ۷۲۳ ـ ۷۲۴

۷۳۱ ـ ۷۳۲ ـ ۷۳۳ ـ ۷۳۴

۷۴۱ ـ ۷۴۲ ـ ۷۴۳ ـ ۷۴۴

۷۵۱ ـ ۷۵۲ ـ ۷۵۳ ـ ۷۵۴

۷۶۱ ـ ۷۶۲ ـ ۷۶۳ ـ ۷۶۴

۷۷۱ ـ ۷۷۲ ـ ۷۷۳ ـ ۷۷۴

۷۸۱ ـ ۷۸۲ ـ ۷۸۳ ـ ۷۸۴

۷۹۱ ـ ۷۹۲ ـ ۷۹۳ ـ ۷۹۴

۸۰۱ ـ ۸۰۲ ـ ۸۰۳ ـ ۸۰۴

۸۱۱ ـ ۸۱۲ ـ ۸۱۳ ـ ۸۱۴

۸۲۱ ـ ۸۲۲ ـ ۸۲۳ ـ ۸۲۴

۸۳۱ ـ ۸۳۲ ـ ۸۳۳ ـ ۸۳۴

۸۴۱ ـ ۸۴۲ ـ ۸۴۳ ـ ۸۴۴

۸۵۱ ـ ۸۵۲ ـ ۸۵۳ ـ ۸۵۴

۸۶۱ ـ ۸۶۲ ـ ۸۶۳ ـ ۸۶۴

۸۷۱ ـ ۸۷۲ ـ ۸۷۳ ـ ۸۷۴

۸۸۱ ـ ۸۸۲ ـ ۸۸۳ ـ ۸۸۴

۸۹۱ ـ ۸۹۲ ـ ۸۹۳ ـ ۸۹۴

۹۰۱ ـ ۹۰۲ ـ ۹۰۳ ـ ۹۰۴

۹۱۱ ـ ۹۱۲ ـ ۹۱۳ ـ ۹۱۴

۹۲۱ ـ ۹۲۲ ـ ۹۲۳ ـ ۹۲۴

۹۳۱ ـ ۹۳۲ ـ ۹۳۳ ـ ۹۳۴

۹۴۱ ـ ۹۴۲ ـ ۹۴۳ ـ ۹۴۴

۹۵۱ ـ ۹۵۲ ـ ۹۵۳ ـ ۹۵۴

۹۶۱ ـ ۹۶۲ ـ ۹۶۳ ـ ۹۶۴

۹۷۱ ـ ۹۷۲ ـ ۹۷۳ ـ ۹۷۴

۹۸۱ ـ ۹۸۲ ـ ۹۸۳ ـ ۹۸۴

۹۹۱ ـ ۹۹۲ ـ ۹۹۳ ـ ۹۹۴

۱۰۰۱ ـ ۱۰۰۲ ـ ۱۰۰۳ ـ ۱۰۰۴

۱۰۱۱ ـ ۱۰۱۲ ـ ۱۰۱۳ ـ ۱۰۱۴

۱۰۲۱ ـ ۱۰۲۲ ـ ۱۰۲۳ ـ ۱۰۲۴

۱۰۳۱ ـ ۱۰۳۲ ـ ۱۰۳۳ ـ ۱۰۳۴

۱۰۴۱ ـ ۱۰۴۲ ـ ۱۰۴۳ ـ ۱۰۴۴

۱۰۵۱ ـ ۱۰۵۲ ـ ۱۰۵۳ ـ ۱۰۵۴

۱۰۶۱ ـ ۱۰۶۲ ـ ۱۰۶۳ ـ ۱۰۶۴

۱۰۷۱ ـ ۱۰۷۲ ـ ۱۰۷۳ ـ ۱۰۷۴

۱۰۸۱ ـ ۱۰۸۲ ـ ۱۰۸۳ ـ ۱۰۸۴

۱۰۹۱ ـ ۱۰۹۲ ـ ۱۰۹۳ ـ ۱۰۹۴

۱۱۰۱ ـ ۱۱۰۲ ـ ۱۱۰۳ ـ ۱۱۰۴

۱۱۱۱ ـ ۱۱۱۲ ـ ۱۱۱۳ ـ ۱۱۱۴

۱۱۲۱ ـ ۱۱۲۲ ـ ۱۱۲۳ ـ ۱۱۲۴

۱۱۳۱ ـ ۱۱۳۲ ـ ۱۱۳۳ ـ ۱۱۳۴

منصور خان ـ ۸۸۴ ـ ۹۵۳
منعم خان ـ ۸۹۰
معجاهد خان ـ ۲۶۶ ـ ۲۶۷ ـ ۲۶۸
۳۱۷ ـ ۳۱۸
مجلس رای ـ ۸۶۷ ـ ۸۶۸ ـ ۸۶۹
میرزا محمد مشهدی
(امانت خان) ـ ۱۲
محمد شاه کوله ـ ۴۳ ـ ۱۲۳
محمد قلی اوزبک ـ ۴۹
محمد پسر قطب الدین ـ ۱۵۷
محمد بیگ خان ـ ۱۶۳ ـ ۵۱۸
۹۵۶ ـ ۹۵۹
محمد محسن پسر حاجی زاهد
ملک التجار بندر سورت
۲۴۹ ـ ۲۵۰ ـ ۲۵۱
محمد علی خان خانسامان
۲۵۰ ـ ۲۵۱
میرزا محمد مشرف شمسخانه
۲۹۴ ـ ۲۹۵
حضرت بنده نواز سید محمد
گیسو دراز ـ ۳۲۲ ـ ۳۲۷
۳۷۱ ـ ۳۹۳
حاجی محراب ـ ۳۴۰
سلطان محمد قلی قطب الملک
۳۶۸
محمد شاه بهمنیه ـ ۳۶۸ ـ ۹۲۷
محمد قطب الملک ـ ۳۶۸
محمد یار خان ـ ۳۸۰ ـ ۵۴۲
۵۴۵ ـ ۵۷۷ ـ ۹۱۵
آقا محمد زمان ـ ۳۸۰
خواجه محمد بخشی محمد
کام بخش ـ ۴۳۶ ـ ۴۸۵
امام محمد روح ـ ۴۴۴ ـ ۴۴۵
شاهزاده محی الملة خلف
شاهزاده محمد کام بخش ـ ۵۱۰
محتشم خان پسر شیخ میر
خوافی ـ ۵۳۲ ـ ۵۳۳ ـ ۵۳۷
حکیم محسن وزیر محمد کام بخش
(تقرب خان) ۵۶۹ ـ ۶۸۶
(شف تاد)
محی السنه پسر محمد کام بخش
۶۲۳
محمود خان افغان پسر میراویس
افغان ـ ۶۴۴ ـ ۹۴۷ ـ ۹۴۸

مختار خان (خان عالم بهادر
شاهی) – ۳ – ۳۶۱ – ۳۹۳
۴۰۳ – ۴۰۹ – ۴۲۸ – ۵۶۸
۵۷۶ – ۵۷۷ – ۶۰۱ – ۷۰۲
مخلص خان پسر مخلص شکن خان
۱۳۴ – ۱۸۹ – ۳۸۱ – ۳۹۴
۳۹۹–۴۰۷–۴۱۱–۴۱۲–۴۳۷
۴۴۹–۴۵۲–۴۵۶–۴۶۵–۴۷۷
مختار خان بنی مختار (شمس
الدین) – ۶۱۲ (شغشین)
مخلص خان (دیگر) – ۶۸۸
محمد مرادبخش – ۵ – ۶ – ۷
۸ – ۹ – ۱۲ – ۱۳ – ۱۴ – ۱۶
۱۷ – ۱۹ – ۲۳ – ۲۶ – ۲۷
۲۹ – ۳۰ – ۳۴ – ۳۵ – ۳۷
۳۸ – ۳۹ – ۶۲ – ۶۳ – ۱۰۴
۱۰۵ – ۱۵۶ – ۲۵۰ – ۲۵۱
مرشد قلی خان – ۱۱ – ۱۴
۱۵ – ۱۸ – ۱۹ – ۲۷۰
مرتضی خان – ۱۶ – ۲۵۴
مراد خان – ۴۸
مرتضی قلی خان – ۵۵
قوم مرهته – ۹۰ – ۱۱۱ – ۱۱۲
۱۱۵ – ۱۷۲ – ۱۷۳ – ۱۷۴
۲۲۵ – ۲۲۶ – ۲۳۱ – ۲۳۲
۲۸۵ – ۲۷۸ – ۲۸۲ – ۳۰۲
۳۸۵ – ۳۸۶ – ۳۹۳ – ۳۹۶
۴۰۰ – ۴۱۵ – ۴۱۸ – ۴۲۷
۴۲۹ – ۴۳۰ – ۴۳۳ – ۴۴۶
۴۴۷ – ۴۵۷ – ۴۵۸ – ۴۶۹
۴۹۳ – ۴۹۴ – ۴۹۵ – ۴۹۶
۵۱۱ – ۵۱۴ – ۵۱۶ – ۵۱۷
۵۱۸ – ۵۱۹ – ۵۲۰ – ۵۲۷
۵۳۰ – ۵۳۱ – ۵۳۳ – ۵۳۵
۵۳۷ – ۵۳۸ – ۵۸۳ – ۶۲۲
۶۲۳ – ۶۶۶ – ۶۶۷ – ۶۶۸
۷۳۳ – ۷۳۷ – ۷۴۲ – ۷۴۳
۷۴۴ – ۷۵۵ – ۷۵۶ – ۷۵۷
۷۵۰ – ۷۵۱ – ۷۵۴ – ۷۷۸
۷۷۹ – ۷۸۱ – ۷۸۲ – ۷۸۴
۷۸۵ – ۷۸۶ – ۷۹۶ – ۷۹۷
۷۹۸ – ۷۹۹ – ۸۰۷ – ۸۰۹
۸۱۰ – ۸۱۱ – ۸۴۹ – ۸۶۶
۸۷۱ – ۸۷۳ – ۸۷۵ – ۸۸۶

۸۸۷ — ۸۸۹ — ۸۹۰ — ۸۹۱
۸۹۱ — ۸۹۵ — ۹۳۹ — ۹۵۰
۹۵۲ — ۹۵۵ — ۹۶۳ — ۹۹۱
۹۷۰ — ۹۷۲
میر مرتضی — ۱۳۸ — ۱۳۹
۱۴۰ — ۱۵۳ — ۱۶۱
سلطان مراد نلی — ۲۰۰
محمد مراد خلفزاق — ۲۰۰ — ۲۰۱
محمد مراد خان برلاس هروی
خان — ۲۱۰ — ۲۱۵ — ۲۱۶
۲۲۸ — ۲۲۹ — ۲۳۰ — ۲۳۱
۲۸۰ — ۲۸۱ — ۲۸۲ — ۲۸۳
۳۸۳ — ۳۸۵ — ۳۸۶ — ۳۸۷
۳۸۸ — ۳۸۹ — ۳۹۰ — ۳۹۱
۵۶۸ — ۶۱۲ — ۶۱۵ — ۶۱۶
۶۳۷ — ۶۳۸ — ۶۴۱ — ۶۴۲
میر مرتضی ۶۸۷ — ۶۸۶
۶۹۳ — ۶۹۵
مرزا علی خان [illegible]
مرتضی قلی خان پسر مصطفی
نلی بیگ [illegible]
۶۱۵ — ۶۱۸
محمد مراد نلی — ۲۲۱
مرتضی خان [illegible] — ۲۲۱
۹۱۱ — ۹۱۳ — ۹۱۴
میر مرتضی مخلص بالجبی —
۱۵ [illegible] — ۲۳۰
محمد مراد [illegible]
[illegible] خان ۲۰۰
[illegible] خان ۱
۷۱۱ — ۷۱۲ — ۷۱۳
[illegible]
مرتضی خان [illegible] جنگ
۸۰۰ — ۸۱۸ — ۸۳۹
۸۵۰ — ۸۵۱ — ۸۵۶
۸۶۰ — ۸۶۱ — ۸۶۲
۸۷۰ — ۸۷۵ — ۸۸۰
۱۳۵ — ۱۴۳
میر [illegible] محمد خان
[illegible]
میر محمد مرتضی — ۸۷۱
[illegible] — ۹۲۳ — ۹۲۴
[illegible] — ۹۳۵
[illegible]
۳۰۳ — ۳۰۴

مست علي خان - ۵۹۲ - ۵۹۵
خواجه مسعود خان پسر مبارز خان
۹۵۶ - ۹۵۸
مبارز مسکي - ۸۳
مير مشرف - ۷۰۲ - ۷۲۲
۷۵۲ - ۷۵۳ - ۸۱۲
۹۰۵ - ۹۱۰
مصطفى خان معرف سيد ابراهيم
۶۷ - (شغ الف)
مصطفى خان کاشي - ۴۳۹
۴۴۰ - ۴۴۱ - ۴۴۲ - ۵۵۵
مصطفى قلي بيگ - ۵۸۸
مصطفى خان برادر زادهٔ حسين
خان - ۸۶۲ - ۸۶۳
مصطفى خان (ديگر) - ۹۰۴
مطلب خان - ۳۹۴ - ۵۸۵ - ۵۸۹
سيد مظفر خان بارهه - ۴۸
۲۹۳ - ۳۱۱ - ۳۱۲ - ۳۱۳
۳۱۵
سيد مظفر خان بدخشي - ۵۷۲
مظفر خان (ديگر) - ۹۲۲
مظفر خان خويشگي - ۹۵۳
معظم شاه (بهادر شاه) (شاه عالم)
۱۰ - ۴۴ - ۷۸ - ۸۵ - ۹۸
۹۹ - ۱۲۵ - ۱۲۸ ۱۷۲
۱۷۵ - ۱۷۷ - ۱۷۸ - ۱۸۶
۱۸۹ - ۲۰۲ - ۲۰۷ - ۲۲۸
۲۴۱ - ۲۴۲ - ۲۴۶ - ۲۶۲
۲۶۳ - ۲۶۴ - ۲۶۵ - ۲۶۶
۲۶۷ - ۲۶۸ - ۲۷۰ - ۲۷۶
۲۸۰ - ۲۹۰ - ۲۹۱ - ۲۹۲
۲۹۳ - ۲۹۵ - ۲۹۶ - ۲۹۸
۲۹۹ - ۳۰۰ - ۳۰۱ - ۳۰۲
۳۰۳ - ۳۰۵ - ۳۰۶ - ۳۰۷
۳۰۸ - ۳۱۳ - ۳۱۴ - ۳۱۵
۳۱۶ - ۳۱۹ - ۳۲۰ - ۳۲۱
۳۲۹ - ۳۳۰ - ۳۳۱ - ۳۳۲
۳۳۳ - ۳۳۴ - ۳۳۵ - ۳۳۷
۳۴۷ - ۳۶۹ - ۳۹۷ - ۳۹۸
۴۰۴ - ۴۰۷ - ۴۱۸ - ۴۳۷
۴۳۸ - ۴۵۰ - ۴۵۳ - ۴۶۵
۵۰۲ (شغ باد و شين)
معمور خان - ۴۷ - ۱۱۱
معظم خان خانخانان (مير جمله)

صوبدار بنگاله ـ ۵۰ ـ ۵۳
۵۹ ـ ۶۰ ـ ۷۵ ـ ۹۰ ـ ۹۱
۹۲ ـ ۹۳ ـ ۹۵ ـ ۹۷ ـ ۹۸
۹۹ ـ ۱۰۰ ـ ۱۰۸ ـ ۱۱۰
۱۳۰ ـ ۱۳۱ ـ ۱۳۲ ـ ۱۳۳
۱۳۴ ـ ۱۳۵ ـ ۱۳۶ ـ ۱۳۷
۱۳۸ ـ ۱۳۹ ـ ۱۴۲ ـ ۱۴۳
۱۴۴ ـ ۱۴۵ ـ ۱۴۶ ـ ۱۴۹
۱۵۰ ـ ۱۵۱ ـ ۱۵۲ ـ ۱۵۳
۱۵۴ ـ ۱۵۷ ـ ۱۵۸ ـ ۱۵۹
۱۶۰ ـ ۱۶۱ ـ ۱۶۲ ـ ۱۶۳
۱۶۴ ـ ۱۶۶ ـ ۱۶۷ ـ ۱۶۹
۱۷۰ ـ ۱۷۱ ـ ۲۳۰ (شعب جوہر)
معظم خان خسرو دکنی زن
محمد کریم افشار ـ ۲۰۰
حضرت خواجہ معین الدین
چشتی قدس سرہ ـ ۲۳
۲۵ ـ ۲۵۵ ـ ۲۶۰ ـ ۲۶۱
خواجہ مقبول ـ ۲۶۲
محمد خان خواجہسرا ـ ۲۶۳
میر قاسم (مرتضیٰ شاہ) پسر
۲۶۵ ـ ۲۶۷

۲۶۹ ـ ۳۰۲ ـ ۳۰۳ ـ ۳۰۴
۳۲۱ ـ ۳۲۲ ـ ۳۱۳ ـ ۳۴۴
۳۴۴ ـ ۳۴۲ ـ ۳۴۳ ـ ۳۵۰
۵۰۷ ـ ۵۹۱ ـ ۵۹۹
(شعب جوہر)
مخدوم الملک مولانا ـ ۴۰۲ ـ ۴۰۳
محمد معصوم پسر محمد یزدی
لاری ـ ۴۴۱
معین الدین محمد اصل نسب
پسر محمد حسن سجزی الاصفہانی
۴۱۳ ـ ۴۵۵ ـ ۴۷۰
معمار ـ ۳۷ ـ ۳۸ ـ ۹۶ ـ ۱۴۰
۱۴۲ ـ ۱۵۵ ـ ۱۵۹ ـ ۱۶۷
۱۷۰ ـ ۱۷۹ ـ ۲۳۱ ـ ۲۳۲
۲۳۰ ـ ۲۳۹ ـ ۲۴۰ ـ ۲۸۱
۲۸۲ ـ ۲۸۳ ـ ۲۸۵ ـ ۲۸۶
۳۰۰ ـ ۳۰۹ ـ ۳۴۴ ـ ۳۷۱
۳۷۵ ـ ۳۸۵ ـ ۳۸۶ ـ ۴۱۰
۴۱۱ ـ ۴۱۲ ـ ۴۱۳ ـ ۴۱۴
۴۱۵ ـ ۴۲۰ ـ ۴۲۳ ـ ۴۲۵
۴۲۶ ـ ۴۲۹ ـ ۴۳۰ ـ ۴۳۱
۴۳۲ ـ ۴۳۳ ـ ۴۳۴ ـ ۴۳۵

۸۶۵ ـ ۸۶۳ ـ ۸۵۸ ـ ۸۵۷
۸۸۶ ـ ۸۸۰ ـ ۸۷۰ ـ ۸۶۵
۹۰۵ ـ ۹۰۳ ـ ۸۹۹ ـ ۸۹۲
۹۴۵ ـ ۹۳۳ ـ ۹۰۹ ـ ۹۰۷
مغلي خطيب کش ـ ۶۶۵
مقرب خان ـ ۳۴
محمد مقيم ـ ۱۱۰ ـ ۱۳۴
مقرب خان مرتب شيخ نظام
حيدر ابادي (خان زمان
فتح جنگ) ـ ۳۸۳ ـ ۳۸۴
۳۹۲ ـ ۳۹۱ ـ ۳۸۷ ـ ۳۸۶
۹۵۷ ـ (شغب خار)
محمد مقيم خانسامان محمد
مراد خان ـ ۴۸۶
مقصود خان ـ ۵۸۸
خواجه مقبول خان نظر ـ ۹۰۳
مقرب خان (ديگر) ـ ۹۵۴
۹۵۸ ـ ۹۵۷
مکند سنگهه هاڙا ـ ۱۵ ـ ۱۷
مکرم خان حارس جونپور ـ ۴۷
۵۸ ـ ۴۹
مکرم خان پسر شيخ مير خوافي ـ
۵۴۵ ـ ۵۴۴ ـ ۵۴۳ ـ ۵۴۲
شاه مکهن ـ ۸۷۳
راجه مهرائي ـ ۸۷۵
ملانفت خان ديوان (نظم خان)
۱۹ ـ ۱۲۶ ـ ۲۹۳ ـ ۳۰۲
ملهاري ديوان چانده ـ ۲۰۶
ممريز خان ـ ۲۵
ممتاز خان ـ ۱۱۹ ـ ۷۲۲
ممتاز محل ـ ۸۳۷
خواجه منظور ـ ۱۰
شيخ منهاج ـ ۲۹۶ ـ ۳۰۲ ـ ۳۰۳
۳۶۰ ـ ۳۳۵ ـ ۳۲۸ ـ ۳۰۴
منور خان ـ ۳۹۲ ـ ۵۵۷ ـ ۵۷۲
۵۹۱ ـ ۵۸۸ ـ ۵۸۵
منعم خان خانخانان (خان زمان)
(معظم خان) ـ ۴۸۴
۵۷۳ ـ ۵۰۲ ـ ۴۹۳ ـ ۴۹۲
۵۷۸ ـ ۵۷۷ ـ ۵۷۵ ـ ۵۷۴
۵۹۴ ـ ۵۹۲ ـ ۵۸۷ ـ ۵۷۹
۶۰۳ ـ ۶۰۲ ـ ۶۰۱ ـ ۵۹۸
۶۲۲ ـ ۶۲۱ ـ ۶۱۷ ـ ۶۰۶
۶۲۶ ـ ۶۲۵ ـ ۶۲۴ ـ ۶۲۳

۲۳۷ ـ ۲۴۵ ـ ۲۲۱ ـ ۲۲۰

۲۲۲ ـ ۲۵۵ ـ ۲۲۲ ـ ۲۲۱

۲۲۱ ـ ۲۲۵ ـ ۲۷۳ ـ ۲۷۲

۲۱۲ ـ ۲۲۱ ـ ۲۷۸ ـ ۲۷۷

۲۷۲ ـ ۲۷۹ ـ ۲۷۱ ـ ۲۷۲ غلط نامہ

۲۱۰ گلبدن

۲۱۲ ـ ۲۳۷ ـ ۲۳۲ منصور خان

۲۰۳ ـ ۲۰۱

۲۰۲ منوہر داس

۲۰۲ منصور بیگ

۲۰۱ ـ ۲۰۰ ـ ۲۰۱ ملا منصور

۲۰۲ ـ ۲۰۲ موتی مسکین

۲۰۳ ـ ۲۰۳ محمد مومن

۲۰۳ ـ ۲۰۱ میر خان

۲۰۳ ـ ۲۰۳ میر ابو تراب

۲۰۳ ـ ۲۰۳

۲۱۲ ـ ۲۱۲ میر ابو القاسم

۲۱۲ ـ ۲۱۲ میر ابو البقا

۲۱۲ ـ ۲۱۲ میر ابو المعالی

۲۱۲ ـ ۲۱۲ میر ابو الحسن

۲۱۲ ـ ۲۱۲ میر ابو الفتح

۲۱۲ ـ ۲۱۲ میر ابو الخیر

۲۱۲ ـ ۲۱۲ میر ابو الفضل

۲۱۲ ـ ۲۱۲ میر ابو الفیض

۲۱۲ ـ ۲۱۲ میر ابو الحسن

۲۱۲ ـ ۲۱۲ میر ابو الفتح

۲۱۲ ـ ۲۱۲ میر ابو الخیر

۲۱۲ ـ ۲۱۲ میر ابو الفضل

۲۱۲ ـ ۲۱۲ میر ابو الفیض

میرتیان – ۹۱۲
سبحان رام منشی – ۹۳۰

* مواضع وغیره *

صوبهٔ مالوا – ۳ – ۷ – ۴۱ – ۱۲۲
۱۲۷ – ۱۲۸ – ۱۷۶ – ۲۳۴
۳۹۹ – ۴۵۶ – ۵۱۶ – ۵۱۸
۵۴۱ – ۵۴۸ – ۵۶۶ – ۵۶۷
۶۲۵ – ۶۹۳ – ۷۸۱ – ۷۸۷
۸۰۰ – ۸۰۲ – ۸۱۷ – ۸۲۸
۸۴۴ – ۸۴۷ – ۸۴۸ – ۸۵۰
۸۵۲ – ۸۵۷ – ۸۵۸ – ۸۵۹
۸۷۷ – ۸۹۸ – ۹۰۶ – ۹۴۹
۹۵۰ – ۹۵۱ – ۹۷۴
ماندو شادی آباد – ۱۳
۸۴۸ – ۸۴۹
قلعهٔ ماندو – ۷۹۹ – ۸۰۰
۸۱۸ – ۸۵۸
مازندران – ۲۵۶ – ۳۱۱
۴۹۴ – ۶۶۳
آب مارکنڈا – ۳۸۵
مهاپرال – ۳۸ – ۱۵۴ – ۱۶۰ – ۱۹۹
۲۱۷ – ۸۳۵
مچهلی بندر – ۹۶۰
محی آباد – ۵۱۰
محمدآباد (بیدر) ۷۸۹ – ۸۹۱
(شف باد)
قلعهٔ محمدنگر – ۹۶۰
بندرمخه – ۴۲۱ – ۴۲۲ – ۴۲۷
مرتضی آباد (مرچ) ۲۷۱ – ۴۶۰
۴۶۱ – ۴۷۷
مرادآباد (رکن آباد) ۷۷۱
۷۹۱ – ۷۹۲ – ۸۰۲ – ۸۱۸
۸۷۳ – ۹۳۹
بندرمسقط – ۲۸۵ – ۲۸۶ – ۴۲۸
تهانهٔ مسوری – ۴۶۲
ولایت مشکیان – ۸۳
مشهد مقدس – ۹۷۵ – ۹۷۶
۹۷۷ – ۹۷۸
مصطفی آباد (چوپره) – ۲۷۴
۲۷۵ – ۶۶۹ – ۷۹۸ (شف چے)
مکهٔ معظمه – ۴۱۳ – ۴۴۱ – ۵۵۵
۵۵۹ – ۹۶۳
ملتان – ۴۴ – ۴۵ – ۱۲۴ – ۱۲۶

۲۰۵ ـ ۲۱۶ ـ ۲۲۳ ـ ۲۳۵ ـ ۲۴۵
۲۵۶ ـ ۲۶۲ ـ ۲۷۰ ـ ۲۸۰ ـ ۲۸۶
۲۹۲ ـ ۳۰۴ ـ ۳۱۳ ـ ۳۲۵ ـ ۳۳۸
۳۴۷ ـ ۳۶۳ ـ ۳۷۵ ـ ۳۸۶
قصبهٔ ملاپور ـ ۳۳۶
قلعهٔ ملاپور ـ ۳۴۷ ـ ۳۵۰
۳۵۱ ـ ۳۶۳ ـ ۳۷۵ ـ ۳۸۰
۳۸۱ ـ ۳۹۰
ملاپور ـ ۴۰۰
قلعهٔ سنگور ـ ۴۰۱
سنگور (ادامهٔ آن) ۴۰۵
سنگاپور ـ ۴۱۹
سنگل پور ـ ۴۲۱ ـ ۴۳۰
سنبل خان سعید ـ ۴۳۰
قلعهٔ سنبلی ـ ۴۳۱ ـ ۴۳۳
سنبلی ـ ۴۳۳ ـ ۴۴۰ ـ ۴۵۰
۴۵۰ ـ ۵۰۰
قلعهٔ مرغابی ـ ۵۰۱
مرغابی ـ ۵۰۳
زرنگی خان ـ ۵۰۴ ـ ۵۰۵
مرجان ـ ۵۳۳ ـ ۵۴۲
مرجان ـ ۵۴۳

حرف نون ـ مردمان

سید ناصر خان ـ ۲۸
نامدار خان ـ ۳۲ ـ ۱۰۱
نجم بیگ (برادر ناصر خان) ـ ۸۳
نارمیدنی ـ ۲۱۰ ـ ۲۳۲
ناصر خان ـ ۲۱۳
نصرت (مهندس خان)
۲۲۵ ـ ۲۲۰ ـ ۲۳۰ ـ ۲۳۳ ـ ۲۳۵
نیلوفر ـ ۲۷۱
نوبهاری (محمد تقی خان)
نوروز خان (برادر بهادر) ـ ۱۹۰
۱۹۲ ـ ۱۹۳ ـ ۱۹۵
۲۰۰ ـ ۲۰۱ ـ ۲۰۷
نیلوفر (مهندس خان) ـ ۴۳۵ ـ ۴۳۰
نیلوفر ـ ۱۱
نیلوفر ـ ۳۳ ـ ۳۵
نیلوفر ـ ۱۲۲ ـ ۱۲۸
نیلوفر ـ ۲۲۵ ـ ۲۳۰
نیلوفر ـ ۴۳۰ ـ ۴۳۵

۷۵۰ – ۷۸۰ – ۷۸۱ – ۷۹۷
فهم‌الدین علي خان برادر
سید عبد اللهخان – ۶۹۲ – ۷۱۳
۷۲۹ – ۸۱۴ – ۹۱۳ – ۹۱۴
۹۱۶ – ۹۲۲ – ۹۲۵ – ۹۲۹
۹۳۰ – ۹۳۳ – ۹۳۴ – ۹۳۶
فهابت علي خان برادرزادهٔ
عبدالله خان – ۹۱۷ – ۹۳۴ – ۹۳۵
فذرمحمد خان – ۴۹ – ۵۸ – ۶۵
فراین کلن (نام‌بت) – ۱۳۶
فصرت خان (خانسوران) وزد
خاندوران – ۲۰
سید فصیرالدین دکفي – ۶۸
فصرت‌خان پسر خانجهان – ۳۱۳
حضرت میر فصیرالدین هروي
طاب مرقدهٔ – ۵۵۶ – ۵۵۸
فصیرالدین خان ایراني – ۸۰۰
فصرت یار خان – ۹۱۱ – ۹۲۱
۹۲۵ – ۹۲۹
صیرالدوله عبدالرحیم خان
صوبی فتح‌جنگ – ۹۵۳
(شعف مین)

فیع نظام میانجي – ۱۱
فیع‌نظام (دیگر) (تقرب‌خان)
۳۳۵ – ۵۵۴
نظام‌الملک – ۱۱۳ – ۱۷۹
نظام‌الدین کوتوال (میرزابیگ)
۲۵۷
نظر علي خان – ۴۷۸ – ۴۷۹
۴۸۰ – ۴۸۱ – ۵۱۸ – ۵۱۹
نظام‌الملک بهادر آصف خان
فتح جنگ (قلیچ خان)
متخلص به فاکر – ۷۴۵
۷۴۶ – ۷۴۷ – ۷۴۸ – ۷۵۰
۷۵۱ – ۷۷۱ – ۷۸۳ – ۷۹۱
۷۹۲ – ۷۹۴ – ۷۹۵ – ۸۰۲
۸۰۹ – ۸۱۲ – ۸۱۸ – ۸۲۶
۸۲۷ – ۸۲۸ – ۸۲۹ – ۸۳۲
۸۳۳ – ۸۳۶ – ۸۴۷ – ۸۴۸
۸۴۹ – ۸۵۰ – ۸۵۱ – ۸۵۲
۸۵۳ – ۸۵۴ – ۸۵۵ – ۸۵۶
۸۵۷ – ۸۵۸ – ۸۵۹ – ۸۶۰
۸۶۵ – ۸۶۶ – ۸۶۷ – ۸۷۱
۸۷۲ – ۸۷۳ – ۸۷۴ – ۸۷۵

۸۸۶ - ۸۸۸ - ۸۹۳ - ۸۹۹ - ۹۰۱ - ۹۰۳
۸۸۰ - ۸۸۱ - ۸۸۲ - ۸۸۶ - ۸۸۷ - ۸۸۸
۸۸۷ - ۸۸۹ - ۸۹۰ - ۸۹۱ - ۸۹۲ - ۸۹۳
۸۹۲ - ۸۹۳ - ۸۹۵ - ۹۱۵ - ۹۱۶ - ۹۱۷
۹۱۶ - ۸۱۰ - ۸۱۱ - ۹۱۵ - ۹۱۹ - ۹۲۰
۹۳۹ - ۹۳۰ - ۹۳۱ - ۹۳۵ - ۹۳۶ - ۹۳۷
۹۳۱ - ۹۳۶ - ۹۳۷ - ۹۳۸ - ۹۳۹ - ۹۴۰
۹۳۹ - ۹۵۰ - ۹۵۱ - ۹۵۲ - ۹۵۳ - ۹۵۴
۹۵۳ - ۹۵۵ - ۹۵۶ - ۹۶۰ - ۹۶۱ - ۹۶۸
۹۶۸ - ۹۶۹ - ۹۷۰ - ۹۷۱ - ۹۷۲ - ۹۷۳
۹۷۳ - ۹۷۴ (شعف نامه)
حضرت خواجه عثمان - ۹۷۰
قسیم خان (میرزا محمد)
(دلاور خان) - ۳۳۸
۳۴۳ - ۳۵۱
نعیم خان (خان زمان بهادر)
بهرلو - محمد خان - ۴۵۸
(تاج خان)
نعمت الله خان - ۴۱۹ - ۴۲۰
محمد زمان - ۹۲۸
نوید خواجه سرا - ۹۰ - ۳۳۳
نور محمد - ۵۵
نور الدین - ۱۳
نورسنا خانم دختر شمس الدین
نوشیا خانم دختر خواجه
نورتاش - ۱۸ - ۳۲۰ - ۳۳۱
۳۳۳ - ۳۳۵
نور برآورد - ۱۱۳ - ۳۰۲
نور الدین - ۳۳۰
نور الدین (محمد سعید
۹۰۳
۹۲۰
نور محل خانم - ۹۲۳
نور منزل بیگم - ۱۳۰
نور محمد خان
محمد نور بیگ خان
محمد نور خان - ۸۵۳
۸۰۳ - ۸۰۸
نظام نور بیگ
محمد نظام - ۸۸۳ - ۸۸۸
۸۱۲ - ۸۱۳ - ۸۱۸
نور بیگ بن نظام بیگ
۱۰۳ - ۱۰۸ - ۱۱۰

نیک نام خان خواجسرا – ۱۹۵
نیکو سیر پسر محمد اکبر – ۲۷۶
۸۲۵ – ۸۲۶ – ۸۲۷ – ۸۲۹
۸۳۱ – ۸۳۲ – ۸۳۳ – ۸۳۵
۸۳۶ – ۸۳۷ – ۸۳۵ – ۸۵۰
۸۵۱ – ۹۱۴
نیکنام خان (دیگر) – ۲۸۱–۲۸۴
نیما سنده میا مرحمه – ۴۵۶
۴۵۷ – ۶۲۱ – ۶۲۲ – ۶۲۵
۷۰۱ – ۷۵۳
سید نیاز خان – ۵۶۹ – ۵۷۰
نیک علی خان (فتح جنگ) – ۵۷۰ – نرور – ۵۳۶
نیاز خان انعام – ۶۳۹
نیک نظر خان – ۹۵۵

مواضع وغیره

قصبهٔ ندربار (نذربار) – ۴۵۶
۴۵۷–۴۵۸–۷۷۹–۷۸۲–۷۸۵
آب نربدا – ۱۰ – ۱۲ – ۲۰۵
۵۱۸ – ۵۱۹ – ۵۸۳ – ۶۱۸
۶۲۰ – ۶۵۱ – ۷۰۱ – ۷۸۷
۷۹۷ – ۷۹۹ – ۸۴۸ – ۸۵۲
۸۵۳ – ۸۵۶ – ۸۵۸
۸۶۵ – ۸۷۱ – ۸۷۴ – ۹۳۷
۹۵۰–۹۵۱
پرگنهٔ نرکنده – ۶۳۱
نرمل – ۷۸۹ – ۷۹۰
باغ نگینه – ۳۶۳
پرگنهٔ نلام – ۸۵۱
باغ نور – ۶۲
نواب پوره – ۲۷۳
نوجز – ۹۷۲
نهاسره – ۶۱۷
نیلکبهار – ۲۴۰ – ۲۴۲
نیر – ۹۲۶
بیشاپور – ۹۰۲
منزل نیول – ۹۱۸
قلعهٔ واعیه – ۲۴۸
پرگنهٔ وارنول – ۲۵۲ – ۲۵۳
۶۵۱ – ۷۷۰
وادیر – ۷۸۸–۷۸۹–۸۷۵
والهٔ هلب – ۹۵۳
وصف اشرف – ۷۱۲

● حرف واو - مرد مان ●

والد مولف - ۲۷ - ۱۵۰ - ۱۷۱
۵۵۳ - ۵۵۵
والده پسر اعظم شاه - ۳۰۹
۵۸۳ - ۵۸۵ - ۵۹۳ - ۵۹۸
عبیع محمد ولرت ولی - ۵۵۱
شاهزاده والاتبار پسر اعظم شاه
۵۸۹ - ۶۰۰
والدا مرحوم میر [illegible] - ۶۹۱
والدا محمد [illegible]
[illegible] ۶۰۰
۶۳۶ (شخصیه)
والیر خان - ۲۸ - ۹۵ - ۱۰۸
۲۳۶ - ۵۷۹ - ۶۱۳ - ۶۱۸
وکالت خان - ۶۸۱ - ۶۹۰
شیخ ولی برملی - ۶۹۱ - ۶۹۵
ولی ولی - ۶۹۵
ولی محمد - ۶۹۰
ولی [illegible] - ۶۹۵
ولیت ولی برمیشور - ۶۹۳

● حرف ها ●

هادی خان - [illegible]
[illegible] غرب [illegible]
[illegible]
[illegible] ۱۳۰-۱۳۱
[illegible]

(حرف ها)

هاشمی - ۶۹۵
میرزا محمد هاشم [illegible]
[illegible]
۲۹۵ - ۶۰۱ - [illegible]
[illegible] - ۶۹۱ - ۶۹۳
[illegible] ۶۹۳ - ۶۹۵

[redacted] ۳۱

[redacted] ۴۳۱ — ۴۳۲

۶۰۸ — ۷۳۵

[redacted] ۴۳۵ — ۴۳۰ — ۴۳۰

[redacted] ۴۸۱ — ۴۸۲ — ۴۸۳

هدایت الله خان [redacted] —

۶۰۸ — ۷۷۳ (شعب سین)

[redacted] ۹۶

[redacted] ۵۸۸ — ۶۵۶

[redacted] ۷۳۹

[redacted] ۶۲۵ — ۸۰۰ — ۸۰۸

همت خان بهادر — ۲۹۳ — ۲۹۶

۲۹۷ — ۲۹۸ — ۲۹۶ — ۳۰۲

۳۰۳ — ۴۳۰ — ۴۳۳ — ۴۳۴

[redacted] ۲۸۸ —

۷۳۰ — ۷۳۸ ●

همت خان [redacted] — ۸۱۸

۸۳۱ — ۸۳۲

همت یار خان — ۹۵۵

[redacted] ۴۸۷

[redacted] ۴۳۰

[redacted] ۶۴ — ۶۹ — ۷۳

[redacted] ۹۵۴

[redacted] ۸۶ — ۸۷

[redacted] ۷۵۲

۷۸۳ — ۹۰۳

● مواضع وغیره ●

[redacted] ۵۰۲

[redacted] ۷۸۷

[redacted] ۴۱

[redacted] ۲۸۹ — ۹۲۰

[redacted] ۸۸۱ — ۸۸۲

[redacted] ۷۹ — ۸۰

۸۸ — ۸۹ — ۱۱۳ — ۱۱۵

۱۲۵ — ۱۲۹ — ۱۳۰ — ۱۳۱

۱۷۷ — ۱۸۶ — ۱۹۹

۲۲ — ۲۳۴ — ۲۳۵ — ۲۵۶

۲۸۷ — ۲۸۸ — ۲۸۹ — ۲۹۰

۳۶۸ — ۳۹۹ — ۴۰۰ — ۴۰۳

۴۰۳ — ۴۱۱ — ۴۲۱ — ۴۲۷

LYTTON LIBRARY, ALIGARH.

DATE SLIP

This book may be kept

FOURTEEN DAYS

A fine of one anna will be charged for each day the book is kept over time.

1 SEP 1974

28 MAR 1974